

॥ अथ श्रीमद्विष्णुसहस्रनाम ॥

अ०	प०	विषयाः
३२	३२	तोतादरीस्थबोपदेववृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० २२
३३	३३	व्याधकर्मब्राह्मणवृत्तान्तवर्णनम्. तस्यान्नपूर्णाप्रसादवृत्तान्तवर्णनम्. सप्तशतीप्रथमचरित्रमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २५
३४	३३	महानन्दिनृपतिवृत्तान्तवर्णने सप्तशतीमध्यमचरित्रमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४
३५	३४	व्याकरणमहाभाष्यकारपतञ्जलिवृत्तान्तवर्णने सप्तशत्युत्तमचरितमा- हात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६ (इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥) (अथ तृतीयः खण्डः ॥ ३ ॥)
१	३४	सूतेनशौनकादीन्प्रतिविक्रमराज्यकालाद्द्वादशशताब्दीसमयेजायमानै- तिहासिकवृत्तान्तवर्णनम्. तत्र-पूर्वभारतयुद्धेमृतानां कौरवाणां दवानां पाण्डवानां श्रीकृष्णादीनांच पुनरवतारकथामस्ताववर्णनम्. श्लो० ३४
२	३५	भरतखण्डस्थाष्टादशराज्यस्थानविभागादिवर्णनम्, शक्रराजैरार्यदेशवि- ध्वंसेकृते सति विक्रमादित्यपौत्रेण शालिवाहनेन शकानां पराजयकरणम्. आर्यदेशेच्छदेशयोर्मर्यादाकरणम्. ईशपुत्रेण सामासिंहस्यच्छदेशेस्था- पनम्. शालिवाहनस्य षष्ठिवर्षपर्यन्तराज्यकरणोत्तरं स्वर्गमनम्. श्लो० ३४
३६		शालिवाहनवंशीयनृपतिराज्यवर्णनम्, शालिवाहनाद्द्वादशमवतारे भोजरा-

अ०	प०	विषयाः
		जस्यदिग्विजययात्रावर्णनम्, वाहीकदेशस्थशिवेन सह भोजराजस्य संवादः, कालिदासेन चण्डीयागमभावेण वाहीकवधकरणम्, भो- जराजस्थापितार्यधर्ममहम्मदीयधर्मशामसीहस्थलस्थिति वर्णनम्. भोजराजकालः. श्लो० ३३
४	३६	भोजराजवंश्यनेकभूपालराज्यवर्णनम्, कलिवृद्धचर्धभगवदवतारम- स्तावः, वतपाताम्याऽऽभीर्याभगवत्पुत्रत्वाकांक्षिण्यातपःकरणम्, व्रत पाभीर्याचसुमनृपेण सह विवाहः, तस्यादेशराज-त्सराजपुत्रयो- र्जलताभ्यां सहतालनस्य बनरसाधिपस्य युद्धे पराजयेस तिमैत्री करणम्, जयचन्द्रपरीक्षार्थं तेषां मनवर्णनम्. श्लो० ३०
५	३७	जयचन्द्रपृथ्वीराजयोरुत्पत्तिपूर्वकमार्यदेशसमाधिभागाधिपत्यवृत्तान्त- वर्णनं, परस्परवैरवृत्तान्तवर्णनं च. श्लो० ४०
६	३८	जयचन्द्रमुतायाः संयोगिन्याः स्वयंवरे पृथ्वीराजस्य प्रतिमायाः संयोगि- न्यावरणम्, संयोगिन्यर्थे पृथ्वीराजस्य राजसमूहैः सह महायुद्धवर्णनम्, ततः पृथ्वीराजस्य जयवर्णनम्. श्लो० ६३
७	३९	भीमराजस्य तपसा संतुष्टेनेद्रिणतस्मै वडवादानम्, परिमलराजस्य तपसा संतुष्टेन शङ्करेण तस्मै तव गृहे भगवान् वत्स्यतीति वरप्रदानम्, लक्ष्मणराज- स्य तपसा संतुष्टेन जगन्नाथेन तस्मै ऐरावतीदानम्-एवं वरसंपन्नैस्तै- रितरराजसमूहैश्च सिद्धयुद्धसन्नाहैर्महावतीं प्रतिगमनम्. तत्रतालन- स्याज्ञायातिषां स्थिति वर्णनम्. श्लो० ४१

अ०	प०	विषयाः
८	४०	सहदेवांशावतारकथामसंगेनजम्बुकराजादिराजमण्डलवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ३३
९	४१	देशराजवत्सराजविवाहवृत्तान्तवर्णनम्, रामकृष्णधर्मादीनामंशावतारकथावर्णनम्. श्लो० ४९
१०	४२	कृष्णांशचारित्र्यवर्णनम्, राजकरदीकरणवृत्तान्तवर्णनम्, मल्लकीडादिवृत्तान्तवर्णनम्, मृगयावृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ६२
११	४३	कृष्णांशकृतमहीराजपराजयादिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ६१
१२	४४	कृष्णांशसमीपेराजमण्डलागमनम्, स्वपितृघातकगुर्जरस्थजम्बुकभूपालशासनार्थसेनयासहतस्यराज्येगमनम्, तत्राविजयैषिणीतःशत्रुभेदविज्ञानम्, तत्रमहाधोरयुद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १५२
१३	४८	तस्ययुद्धस्यसमयवर्णनम्, पृथ्वीराजेनकरविनिमयेनबलखानितोगुर्जराज्यग्रहणस्यवृत्तान्तवर्णनम्, धर्माशबलखानिविवाहवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १३६
१४	५१	जयंतावतारवृत्तांतवर्णनम्, तस्येंदुलनाम्नाख्यातिः, इंदुलस्यचारित्र्यवर्णनम्. श्लो० १९
१५	५१	चण्डिकादेवीवाक्यवर्णनम्. श्लो० १३
१६	५१	कृष्णांशस्य सप्तदशाब्देवयसिबलखानिविवाहवृत्तान्तवर्णनम्, तत्रबलखानिसंकट-तन्मोचनवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ७९
१७	५३	पृथ्वीराजस्यसप्तकौरवांशुपुत्रमाप्तिवृत्तांतवर्णनम्, ब्रह्मानन्दविवाहवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ७३

अ०	प०	विषयाः
१८	५५	इंदुलप्रतिहंसैः पाद्मिनीवृत्तांतकथनानन्तरं तदर्थसिंहलेगत्वायुद्धादिवृत्तांतवर्णनम्. तत्रबलखानिसैन्यपराभववर्णनम्. श्लो० ३०
१९	५५	इंदुलस्य पद्मिन्या सह विवाहवृत्तान्तवर्णनम्, पाद्मिनीजन्मवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ६४
२०	५७	पांचालदेशस्थबलवर्द्धनभूपालपुत्रमयूरध्वजस्य स्कंदमसादवर्णनम्. तद्वधोर्लहरस्य च वरुणमसादवर्णनम्, सुखखानिविवाहवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ५५
२१	५८	सिंधुदेशस्थमयूरध्वजराजपुत्र्यापुष्पवत्या सह कृष्णांशस्य विवाहवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ११०
२२	६०	कृष्णांशपुष्पवत्योः संवादे पूर्वजन्मवृत्तांतवर्णनम्. कृष्णांशस्य स्वभगिन्याश्चंद्रावत्याः सन्नानि गत्वा समागमवृत्तांतवर्णनम्. तत्र धूर्तमहीपतिना पैशुन्ये कृते सति युद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो. ७६
२३	६२	चित्ररेखाया सहेंदुलस्य विवाहवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १४९
२४	६५	पृथ्वीराजाग्रे चंदूभट्टेन भाषाग्रंथवर्णनम्. पृथ्वीराजेन महावत्यां कुंदनमलस्य दौत्येन प्रेषणम्. नृपाणां परस्परजयपराजयादिविविधवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १११
२५	६७	दाक्षिणात्यबिन्दुगढस्थशारदानन्दनभूपकन्यायाः स्वयंवरवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ६४
२६	६९	महावत्यां युद्धवृत्तांतवर्णनम्. श्लो० ११०

अनु०

॥ ८ ॥

अ०	प०	विषयाः
२७	७१	कच्छदेशीययुद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ८६
२८	७३	कृष्णांशस्यशोभानामवेद्यासमागमसंवादपूर्वकपुराणाचार्य-पुराणभे- दवर्णनम्, शोभावेद्यापनीतकृष्णांशमोचनवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ८४
२९	७५	किंनरीकन्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. बौद्धराज्य-चीनराज्य-श्यामरा- ज्यस्थैः सह युद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ६४
३०	७६	लक्षणपद्मिनीसमानयनयुद्धवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १०४
३१	७८	कृष्णांशस्य श्यालयोषिद्धिः संकटानयनम्. कृष्णांशश्यालयोषिद्धिवा- हादिवृत्तान्तवर्णनम्. गुर्जरस्थमूलदेववृत्तान्तकन्यामभावतीतत्प- तिपीडकयक्षविनिग्रहः, काश्मीरस्थकेकयभूपतितनयामदनावती- विवाहवृत्तान्तवर्णनम्. पुण्ड्रदेशस्थनागवर्मभूपालतनयासुवेलावि- वाहवृत्तान्तवर्णनम्. मद्रकेशकन्याकान्तिमतीविवाहवृत्तान्तवर्ण- नम्. देहलीप्रतिम्लेच्छराजस्य सहोदस्यागमनवृत्तान्तवर्णनम्. आर्यदेशे म्लेच्छागमनादिवृत्तान्तादिवर्णनम्. श्लो० १९९
३२	८२	चन्द्रवंशीयादिसर्ववृत्तान्तमंतिमहावोरसंग्रामः, तत्र प्रायः सर्ववृ- त्तान्तवर्णनम्. पृथ्वीराजमृत्युविद्वन्मालाहरणवृत्तान्त- वर्णनम्. म्लेच्छेन सहोद्दीनेन देहल्यां स्वदूतस्य कुतुकोद्दी- नस्यस्थापनवर्णनम्. श्लो० २६२ (इति तृतीयः खण्डः ॥ ३ ॥) (अथ चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥)
१	८८	व्यासमहर्षिणा स्वमनः प्रत्युद्दिश्य भाविष्यत्कथावर्णनम्. अग्निवंश्यवृ-

अ०	प०	विषयाः
		पचारित्रवर्णनम्. तत्र विक्रमवंश्यभूपालचारित्रवर्णनम्. बुंदेलखण्ड स्थराष्ट्रवृत्तान्तः, कल्पसिंहांतप्रमरवंशसमाप्तिवर्णनम्. श्लो० ५०
२	८९	अजमेरपुरवृत्तान्तः, तोमरान्वयवृत्तान्तवर्णनम्. म्लेच्छोपभुक्तच पहानिवंश्यक्षत्रियपत्नीभ्यो जट्ट-जाट्य-मेहन-प्रभृतिक्षुद्रजा तिक्षत्रियवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० २८
३	९०	शुक्लनामकाग्निवंश्यभूपालवंश्यचारित्रवर्णनम्. शुक्लेन ब्राह्मणद्वार बौद्धविजयकरणपूर्वकं द्वारकायां राज्यकरणम्, तदंशयराजवृत्ता- न्तवर्णनम्. सिंधुदेशवृत्तान्तः, कच्छभुज-देशवृत्तान्तः, उदयपुरवृ- त्तान्तः, कान्यकुब्जवृत्तान्तः लक्षणांतशुक्लवंश्यसमाप्तिवर्णनम् शेषक्षुद्रभूपाळास्थितिवर्णनम्. श्लो० ७९
४	९२	परिहरभूपतिवंश्यनृपतिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ४०
५	९२	ब्रह्मणो मध्याह्नकालमाप्तौ भगवदवतारादिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ३६
६	९३	देहलीस्थम्लेच्छभूपवृत्तान्तवर्णनारम्भः, सहोद्दीनेन देवतातीर्थखण्ड- करणम्, व्यासेन मनसे कल्पजातिधर्मस्थितिवर्णनम्, मोङ्गलतैमु- रलङ्काराज्यवर्णनम्. इन्द्राण्यासहेंद्रस्यभूमावागमनम्. तत्रबृह- स्पतिनेद्रादिभ्यः सूर्यमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६८
७	९५	सूर्यमाहात्म्यवर्णनम्. तत्रधातुशर्मदिजचरित्रवर्णनम्, मित्रशर्मदिज- चरित्रवर्णनम्, रामानन्दोत्पत्तिवृत्तान्तः, निम्बादित्योत्पत्तिवृत्ता- न्तः श्लो० ७८

अ०	प०	विषयाः
८	९६	मन्वाचार्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, श्रीधराचार्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, विष्णुस्वाम्युत्पत्तिवृत्तान्तः, वाणीभूषणोत्पत्तिवृत्तान्तः, भट्टोजिदे- क्षितोत्पत्तिवृत्तान्तः, वराहमिहिराचार्योत्पत्तिवृत्तान्तः. श्लो. १३२
९	९९	धन्वन्तरिसमुत्पत्तिवृत्तान्तः, मुश्रुतोत्पत्तिवृत्तान्तः, जयदेवोत्प- त्तिवृत्तान्तः. श्लो० ७१
१०	१०१	कृष्णचैतन्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. शङ्कराचार्यसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्ण- नम्. श्लो० ८६
११	१०३	आनन्दगिरिसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्, वनशर्मसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णन- म्. पुरीशर्मसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ७८
१२	१०४	भारतीशसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. गोरखनाथसमुत्पत्तिवृत्तान्त- वर्णनम्. क्षेत्रशर्मोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. दुण्डीराजसमुत्पत्तिवृत्ता- न्तवर्णनम्. श्लो० १०४
१३	१०७	अघोरपंथिभैरवहनुमज्जन्म-रुद्रमाहात्म्य-बालशर्मसमुत्पत्तिवर्णन- म्. श्लो० ५६
१४	१०८	रुद्रमाहात्म्यवर्णनम्, रामानुजोत्पत्तिवर्णनम्. श्लो० १२४
१५	१११	वस्ववतारवृत्तान्तवर्णनेकुबेरावतारत्रिलोचनवैद्योत्पत्तिसविस्तर- वृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ७९
१६	११२	नामदेवसमुत्पत्तिवर्णनम्, रंजनवैद्यसमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ८३

अ०	प०	विषयाः
१७	११४	कबीर-नरश्री-पीपा-नानक-नित्यानन्दसाधूनांसमुत्पत्तिवृत्तान्तव- र्णनम्. श्लो० ९४
१८	११६	अश्विनीकुमारावतारवर्णनेसधन-रैदाससमुत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो. ६०
१९	११७	कृष्णचैतन्यज्ञांशशिष्य-बलभद्र-विष्णुस्वामि-मन्वाचार्यादिचरि- त्रवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ७२
२०	११९	कृष्णचैतन्यचरित्रवर्णने जगन्नाथमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ९५
२१	१२१	कण्वब्राह्मणस्यार्यावत्यामुपाध्यायदीक्षितपाठकशुक्लमिश्राभिहोत्रिदि- वेदित्रिवेदिपाण्डित्यवेदीत्यन्वर्थदशपुत्रतद्वंशयोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. कृष्णचैतन्यादिकृतम्लेच्छमायानिरासवृत्तांतवर्णनम्. श्लो० ८७
२२	१२३	तिमिरालिंगपुत्रसरुषादीनां देहल्यां राज्यवृत्तान्तवर्णनम्. अकब्बरराज्य- वृत्तान्तवर्णनम्. अकब्बरवंश्यसलोमाखुर्दकावंगराज्यवृत्तान्तवर्ण- नम्. दाक्षिणात्यदेवपक्षवर्धकसेवाजीय (शिवाजी) राज्यवृत्ता- न्तः, मुकुल (मोंगल) वंशक्षयवर्णनम्. नादरादिराज्यवृत्तान्तः, रामदत्तवरवानरवंश्यगुरुण्डान्वयसंभूतानां वाणिज्यार्थमार्थदेशम- त्यागमनम्, कलिकातानगरवृत्तान्तः, अष्टकौशल्य (पाल्मेन्ट) द्वाराऽत्र राज्यवृत्तान्तः, गुरुण्डराज्यसमाप्तिः, मौनराज्यवृत्तान्त- वर्णनम्. श्लो० ९७
२३	१२५	वैकमीयद्वाविंशशताब्द्यां किल्किलायां भूतं नदिशि शुनन्धुत्पातितद्वंशयो- त्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. वैकमीयसप्तविंशतिशताब्द्यां वैदिकधर्मवर्त

अ०	प०	विषयाः
		के तीर्थक्षेत्रोद्धारकपुण्यमित्रराजोत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. तदनंतरमे- कत्रिंशच्छताब्द्यां प्रष्टाचारवृत्तान्तवर्णनम्. गुर्जरदेशसंवहावर्तकसो मनाथराजोत्पत्तिवृत्तान्तः, राहुराज्ये महमदीयमतप्रचारवृत्तान्तः, सर्वभूमौ म्लेच्छमयत्ववृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १३२
२४	१२८	दैत्यानां हारेखण्डे गमनम्. विश्वकर्मणान्यखण्डमार्गावरोधनम्. बलिना वामनांतिके पृथ्वीभोगवृत्तान्तवर्णनम्. वर्णसंकरजीवोत्पत्तिवृत्ता- न्तवर्णनम्. दिहस्तमनुष्योत्पत्तिवृत्तान्तवर्णनम्. वामनांशसमुद्भ- वभूपवृत्तान्तवर्णनम्. कलिद्वितीयतृतीयचरणवर्तमानकालजात- जीवजातवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० ८१
२५	१२९	कलिचतुर्थचरणारंभे नरकाजीर्णनिवारणार्थं ब्रह्मकृतभगवत्स्तुतिवर्णनम्, कल्क्यवतारकथावर्णनम्. अष्टादशकल्पवृत्तान्तवर्णनम्. कल्क्य- र्चामाहात्म्यम्. सत्ययुगारंभदिनमाहात्म्यम्. श्लो० २२३
२६	१३४	कल्किविजयवृत्तान्तवर्णनम्. ब्राह्मणादिवर्णव्यवस्थापूर्वकराज्यपद- स्थापनवृत्तान्तवर्णनम्. प्रतिसर्गपर्वोपसंहारफलवर्णनम्. श्लो० ४२ (इति चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥) इति प्रतिसर्गपर्वस्थविषयानुक्रमणिका ॥ ३ ॥ अथोत्तरपर्वस्थविषयानुक्रमणिका ॥ ४ ॥
१	१	मङ्गलाचरणम्, उत्राभिषिक्तयुधिष्ठिरमहाराजं प्रति व्यासाद्यनेकमहर्षिस- मागमनम्. युधिष्ठिरेण तान्प्रति स्वज्ञातिवधजन्यपापनिवृत्त्यर्थना-

अ०	प०	विषयाः
		नाविधधर्मशुश्रूषया प्रश्रवणम्. व्यासस्य श्रीकृष्णं प्रति प्रश्नोत्तरपू- र्वकधर्मवर्णने निर्वर्ण्यप्रशंस्यचस्वाश्रमाय गमनम्. श्लो० ३०
२	१	श्रीकृष्णयुधिष्ठिरयोः संवादः, श्रीकृष्णेन युधिष्ठिरं प्रति सकलब्रह्मा- ण्डोत्पत्तिवृत्तान्तकथनवर्णनम्. श्लो० ५५
३	३	भगवन्मायास्वरूपदर्शनवृत्तान्तवर्णनम्. श्लो० १०७
४	५	जन्मसंसारदोषारूपापनवर्णनम्. श्लो० १३५
५	८	अधर्मपापभेदवर्णनम्. श्लो० ८६
६	१०	शुभाशुभगतिफलमाप्तिवर्णने यमयातनाप्रकारवर्णनम्. श्लो० २१५
७	१५	शकटव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३१
८	१६	तिलकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २५
९	१७	अशोकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७
१०	१७	करवीरव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १०
११	१७	कोकिलाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४
१२	१८	बृहत्तपोन्ममाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३९
१३	१९	चतुर्विंशत्यवतारव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १०१
१४	२१	यमद्वितीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २८
१५	२२	अशून्यशयनव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४
१६	२२	मधूकृतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७
१७	२३	मेघपालीतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १५

अ०	प०	विषयाः
१८	२३	रंभातृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३८
१९	२४	गोष्पदतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७
२०	२४	हरिकालीतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २९
२१	२५	छलितातृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४५
२२	२६	अवियोगतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३७
२३	२७	उमामहेश्वरव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
२४	२७	पुनः प्रकारान्तरेण रंभाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४१
२५	२८	सौभाग्याष्टकतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४८
२६	२९	रसकल्याणिनीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७०
२७	३१	आर्द्रानन्दकरीतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २७
२८	३२	चैत्र-भाद्रपद-माघ-तृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६०
२९	३३	अनन्तरतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ८३
३०	३५	अक्षय्यतृतीयाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १९
३१	३५	अंगारकचतुर्थीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६६
३२	३७	विनायकस्नपनचतुर्थीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३२
३३	३८	विनायकचतुर्थीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४
३४	३८	पंचमे व्रते शांतिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १०
३५	३८	सारस्वतव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २१
३६	३९	नागपंचमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६४

अ०	प०	विषयाः
३७	४०	श्रीपञ्चमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६०
३८	४२	विशोकषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १७
३९	४२	कमलषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १५
४०	४२	मन्दारषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६
४१	४३	छलिताषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २१
४२	४३	कार्तिकेयपूजाषष्ठीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
४३	४४	विजयसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
४४	४५	आदित्यमण्डलविधिवर्णनम्. श्लो० ९
४५	४५	त्रयोदशवर्ज्यसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५
४६	४५	कुङ्कुमर्कटीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४५
४७	४६	उभयसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २७
४८	४७	कल्याणसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६
४९	४७	शर्करासप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १८
५०	४८	कमलासप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ११
५१	४८	शुभसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४
५२	४८	स्नपनसप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४१
५३	४९	अचलासप्तमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४८
५४	५०	बुधाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६७
५५	५२	जन्माष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७१

अ०	प०	विषयाः
५६	५३	दूर्वाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २३
५७	५४	कृष्णाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३१
५८	५५	अनघाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७६
५९	५६	सोमाष्टमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २४
६०	५७	श्रीवृक्ष (बिल्व) नवमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ११
६१	५७	ध्वजनवमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६३
६२	५९	उत्कानवमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १८
६३	५९	दशावतारचरित्रव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३३
६४	६०	आशादशमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५०
६५	३१	तारकद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४९
६६	६२	अरण्यद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २८
६७	६३	रोहिणीचन्द्रव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १८
६८	६३	हरिहराहरिण्यगर्भप्रभाकराणामवियोगव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २५
६९	६४	गोवत्सद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ९५
७०	६६	गोविन्दशयनोत्थापनद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६७
७१	६७	निराजनद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४६
७२	६८	भीष्मपञ्चकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५२
७३	६९	मल्लद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २१
७४	७०	भीमद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७३

अ०	प०	विषयाः
७५	७२	श्रवणद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७७
७६	७३	विजयश्रवणाद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६९
७७	७५	संप्राप्तिद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १३
७८	७५	गोविन्दद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४
७९	७५	अखण्डद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० २६
८०	७६	मनोरथद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
८१	७७	उत्काद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १४
८२	७७	सुकृतद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ७३
८३	७९	धरणीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १५७
८४	८२	विशोकद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५८
८५	८३	विभूतिद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५७
८६	८५	मदनद्वादशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३८
८७	८६	अबाधकव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६
८८	८६	मन्दारनिम्बार्ककरवीरमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १०
८९	८६	यमदर्शनत्रयोदशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ५२
९०	८७	अनङ्गत्रयोदशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ४९
९१	८९	पालीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १२
९२	८९	रंभाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० १६
९३	८९	आग्नेयचतुर्दशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ८०

भ०पु०

॥ ११ ॥

अ०	प०	विषयाः
९४	९१	अनन्तचतुर्दशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ७५
९५	९३	श्रवणिकाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ४८
९६	९४	नकोपवासविधानवर्णनम्. श्लो० १६
९७	९४	शिवचतुर्दशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ३४
९८	९५	फ़लत्यागचतुर्दशीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० २९
९९	९६	विजयपौर्णिमासव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ७१
१००	९७	वैशाखीकार्तिकीमाघीपौर्णिमासव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० २४
१०१	९८	युगादितिथिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ३४
१०२	९९	वटसावित्रीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ९८
१०३	१०१	कार्तिक्यां कृत्तिकाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ५१
१०४	१०२	पूर्णमनोरथव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० २९
१०५	१०३	विशोकपूर्णिमाव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० २४
१०६	१०३	अनन्तव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ७०
१०७	१०५	सांभरायणीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ७१
१०८	१०६	नक्षत्रपुरुषव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ४३
१०९	१०७	शिवनक्षत्रपुरुषव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ३५
११०	१०८	संपूर्णव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ३६
१११	१०९	कामदानवेश्याव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ६६
११२	११०	वृन्ताकव्रतविधिवर्णनम्. गद्यम् १

अ०	प०	विषयाः
११३	१११	ग्रहनक्षत्रव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ४४
११४	११२	शनैश्चरव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ५१
११५	११३	आदित्यदिननकाविधिवर्णनम्. इलो० २३
११६	११४	संक्रान्त्युद्यापनवर्णनम्. इलो० १७
११७	११४	विष्टिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ४७
११८	११५	अगस्त्यार्घ्यविधिव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ८४
११९	११७	अमिनवचन्द्रार्घ्यव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ११
१२०	११७	शुक्रबृहस्पत्यर्घपूजाविधिवर्णनम्. इलो० १६
१२१	११८	व्रतपञ्चाशीतिमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० १८७
१२२	१२२	माघस्नानविधिवर्णनम्. इलो० ३६
१२३	१२३	नित्यस्नानविधिवर्णनम्. इलो० ३३
१२४	१२३	रुद्रस्नानविधिवर्णनम्. इलो० ३२
१२५	१२४	चन्द्रादित्यग्रहणस्नानविधिवर्णनम्. इलो० २१
१२६	१२५	अपरसांभरायणीयव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ४८
१२७	१२६	वापीकूपतडागोत्सर्गविधिवर्णनम्. इलो० ९१
१२८	१२८	वृक्षोद्यापनविधिवर्णनम्. इलो० ४५
१२९	१२९	देवपूजाफलव्रतवर्णनम्. इलो० ५३
१३०	१२९	दीपदानविधिवर्णनम्. इलो० ६९
१३१	१३१	वृषोत्सर्गविधिवर्णनम्. इलो० २३
१३२	१३१	फाल्गुनपूर्णिमोत्सववर्णनम्. इलो० ५३

अनु०

॥ ११ ॥

अ०	प०	विषयाः
१३३	१३३	आन्दोलकविधिवर्णनम्. इलो० ५९
१३४	१३४	दमनकान्दोलकरथयात्रामहोत्सववर्णनम्. इलो० ७२
१३५	१३६	मदनमहोत्सववर्णनम्. इलो० ३६
१३६	१३६	भूतमात्रुत्सवविधिवर्णनम्. इलो० ४२
१३७	१३७	श्रावणपूर्णिमारक्षान्धनविधिवर्णनम्. इलो० २३
१३८	१३८	महानवमीव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ११६
१३९	१४१	महेन्द्रध्वजमहोत्सववर्णनम्. इलो० ४३
१४०	१४२	दीपालिकोत्सववर्णनम्. इलो० ७६
१४१	१४३	नवग्रहलक्षविधिवर्णनम्. इलो० १२२
१४२	१४६	कोटिहोमविधिवर्णनम्. इलो० ८१
१४३	१४८	महाशान्तिविधिवर्णनम्. इलो० ४६
१४४	१४९	गणनाथशान्तिविधिवर्णनम्. इलो० २७
१४५	१५०	नक्षत्रहोमविधिवर्णनम्. इलो० २३
१४६	१५०	अपराधशतव्रतवर्णनम्. इलो० ६१
१४७	१५१	कांचनपुरीव्रतवर्णनम्. इलो० ८८
१४९	१५३	कन्याप्रदानमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ११
१४९	१५४	ब्राह्मणशुश्रूषाविधिवर्णनम्. इलो० ९
१५०	१५४	वृषदानविधिवर्णनम्. इलो० १७
१५१	१५४	प्रत्यक्षधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० ३९
१५२	१५५	तिलधेनुदानाविधिवर्णनम्. इलो० ४२

अ०	प०	विषयाः
१५३	१५६	जलधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० ७२
१५४	१५८	घृतधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० १९
१५५	१५८	लवणधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० २३
१५६	१५९	काञ्चनधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० २८
१५७	१६०	रत्नधेनुदानविधिवर्णनम्. इलो० १८
१५८	१६०	उभयमुखीगोदानविधिवर्णनम्. इलो० १५
१५९	१६०	गोसहस्रप्रदानविधिवर्णनम्. इलो० ४७
१६०	१६२	वृषभदानविधिवर्णनम्. १६
१६१	१६२	कपिलादानमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ८१
१६२	१६४	महिषादानविधिवर्णनम्. इलो० २१
१६३	१६४	अविदानविधिवर्णनम्. इलो० २२
१६४	१६५	भूमिदानविधिवर्णनम्. इलो० ४२
१६५	१६६	सौवर्णपृथिवीदानविधिवर्णनम्. इलो० ३३
१६६	१६७	हलपङ्क्तिदानविधिवर्णनम्. इलो० २९
१६७	१६७	आपाकदानविधिवर्णनम्. इलो० ३८
१६८	१६८	गृहदानविधिवर्णनम्. इलो० ४५
१६९	१७०	अन्नदानमाहात्म्यवर्णनम्. इलो० ७५
१७०	१७१	स्थालीदानविधिवर्णनम्. इलो० ३२
१७१	१७२	दासीदानविधिवर्णनम्. इलो० २३
१७२	१७३	प्रपादानविधिवर्णनम्. इलो० २६
१७३	१७४	अग्निष्टिकादानविधिवर्णनम्. इलो० १२

भ०पु०

॥ १२ ॥

अ०	प०	विषयाः
१७४	१७४	विद्यादानविधिवर्णनम्. श्लो० २९
१७५	१७५	तुलापुरुषदानविधिवर्णनम्. श्लो० ९९
१७६	१७७	हिरण्यगर्भदानविधिवर्णनम्. श्लो० ६९
१७७	१७९	ब्रह्मण्डदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४६
१७८	१८०	कल्पवृक्षदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४३
१७९	१८१	कल्पलतादानविधिवर्णनम्. श्लो० १९
१८०	१८२	गनरथाश्वरथदानविधिवर्णनम्. श्लो० ५०
१८१	१८३	कालपुरुषदानविधिवर्णनम्. श्लो० २७
१८२	१८३	सप्तसागरदानविधिवर्णनम्. श्लो० १९
१८३	१८४	महाभूतवटदानविधिवर्णनम्. श्लो० १७
१८४	१८४	अप्यादानविधिवर्णनम्. श्लो० २३
१८५	१८५	आत्मप्रतिकृतिदानविधिवर्णनम्. श्लो० १७
१८६	१८५	हिरण्याश्वदानविधिवर्णनम्. श्लो० १४
१८७	१८६	हिरण्याश्वरथदानविधिवर्णनम्. श्लो० १४
१८८	१८६	कृष्णानिदानविधिवर्णनम्. श्लो० २१
१८९	१८७	हेमहस्तिरथदानविधिवर्णनम्. श्लो० १३
१९०	१८७	विश्वचक्रदानविधिवर्णनम्. श्लो० २९
१९१	१८८	भुवनप्रतिष्ठाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६८
१९२	१८९	नक्षत्रदानविधिवर्णनम्. श्लो० ३९

अनु०

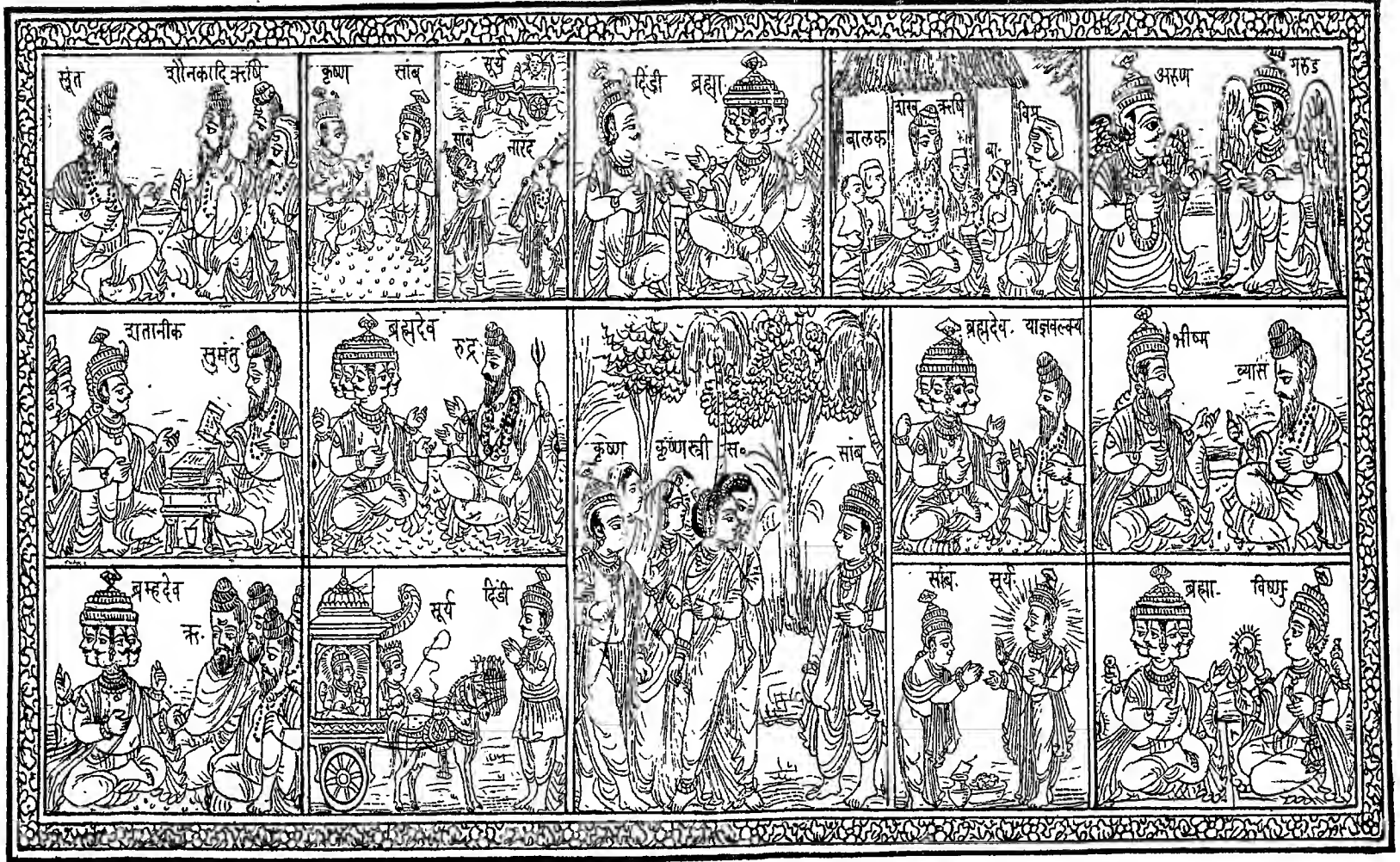
॥ १२ ॥

अ०	प०	विषयाः
१९३	१९०	तिथिदानमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ६६
१९४	१९२	वराहदानविधिवर्णनम्. श्लो० २२
१९५	१९२	धान्यपर्वतदानविधिवर्णनम्. श्लो० ४८
१९६	१९४	लवणपर्वतदानविधिवर्णनम्. श्लो० ११
१९७	१९४	गुडाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० २६
१९८	१९५	हेमाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० ९
१९९	१९५	तिलाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० २६
२००	१९५	कार्पासाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० १०
२०१	१९६	घृताचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० १३
२०२	१९६	रत्नाचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० १३
२०३	१९६	रौप्याचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० ११
२०४	१९७	शर्कराचलदानविधिवर्णनम्. श्लो० ३८
२०५	१९८	सदाचारधर्मवर्णनम्. श्लो० १५३
२०६	२०१	रोहिणीचन्द्रशयनव्रतमाहात्म्यवर्णनम्. श्लो० ३०
२०७	२०२	कृष्णयुधिष्ठिरसंवादसमाप्तिः, श्रीकृष्णस्य द्वारकां प्रति गमनवर्णनम्. श्लो० १५
२०८	२०२	उत्तरपर्वस्य संक्षिप्तविषयानुक्रमणिकावर्णनम्. ग्रन्थसमाप्तिवर्णनम्. श्लो० ३४

इति खानदेशीयरावेरग्रामनिवासिपरशुरामभट्टजनयगोविन्दशास्त्रि-
विरचिता भविष्यपुराणस्य विषयानुक्रमणिका सम्पूर्णा ।

॥ अथ श्रीसवित्र्यभिरुपराणं प्रथमं ताहापर्वं प्रारभ्यते ॥

ब्राह्मपर्व १.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥
 जयति पराशरसूनुः सत्यवती हृदयनंदनो व्यासः ॥ यस्यास्य कमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत्पिबति ॥ २ ॥ मूकं करोति वाचालं पंगुं लंघयते
 गिरिम् ॥ यत्कृपातमहं वंदे परमानन्दमाधवम् ॥ ३ ॥ पाराशर्यवचः सरोजममलंगीतार्थगंधोत्कटं नानाख्यानककेसरं हरिकथासं बोधनावो
 धितम् ॥ लोके सज्जनपद्मैरहरहः संपीयमानं मुदा भूयाद्भारतपंकजं कलमलप्रध्वंसिनः श्रेयसे ॥ ४ ॥ योगो ज्ञतं कनकशृंगमयं ददाति विप्राय वे
 दविदुषे च बहुश्रुताय ॥ पुण्यां भविष्यसुकथां शृणुयात्समग्रां पुण्यं समं भवति तस्य च तस्य चैव ॥ ५ ॥ कृत्वा पुराणानि पराशरात्मजः सर्वाण्य
 नेकानि सुखावहानि ॥ तत्रात्मसौख्याय भविष्यधर्मान्कलौ युगे भाविलिखे स्वसर्वम् ॥ ६ ॥ तत्रापि सर्वांष्वेव प्रमुखैः पराशराद्यैर्मुनिभिः प्रणी
 तान् ॥ स्मृत्युक्तधर्मागमसंहितार्थान्व्यासः समासादवदद्भविष्यम् ॥ ७ ॥ अल्पायुषो लोकजनान्समीक्ष्य विद्याविहीनान्पशुवत्सु चोष्टितान् ॥
 तेषां सुखार्थं प्रतिबोधनाय व्यासः पुराणं प्रथितं चकार ॥ ८ ॥ * ॥ जयति भुवनदीपो भास्करो लोककर्ता जयति च शितिदेहः शार्ङ्गधन्वा मुरारिः ॥
 जयति च शशि मौली रुद्रनामाभिधेयो जयति च स तु देवो भानुर्मांश्चित्रभानुः ॥ १ ॥ श्रिया वृतं तुराजानं शतानीकं महाबलम् ॥ अभिजग्मुर्महात्मानः
 सर्वे द्रष्टुं महर्षयः ॥ २ ॥ भृगुरत्रिंशसिष्ठश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ पराशरस्तथा व्यासः सुमन्तुर्जैमिनिस्तथा ॥ ३ ॥ मुनिः पैलो याज्ञवल्क्ययोगौत
 मस्तु महातपाः ॥ भारद्वाजो मुनिर्धीमांस्तथानारदपर्वतौ ॥ ४ ॥ वैशंपायनो महात्मा शौनकाश्च महातपाः ॥ दक्षो गिरास्तथा गर्गो गालवश्च महातपाः
 ॥ ५ ॥ तानागतानृषीन् दृष्ट्वा शतानीको महीपतिः ॥ विधिवत् पूजयामास अभिगम्य महामतिः ॥ ६ ॥ पुरोहितं पुरस्कृत्य अर्चं गां स्वागतेन च ॥ पूज
 यित्वा ततः सर्वान् प्रणम्या शिरसाभृशम् ॥ ७ ॥ सुखासीनांस्ततो राजानिरातं कान्तकृमान् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा बाहुमुद्धृत्य दक्षिणम् ॥ ८ ॥
 इदानीं सफलं जन्म मन्येऽहं भुवि सत्तमाः ॥ आत्मनो द्विजशार्ङ्गलास्तथा कीर्तिर्यशो बलम् ॥ ९ ॥ धन्योऽहं पुण्यकर्माचर्यतो मां द्रष्टुमा
 गताः ॥ येषां स्मरणमात्रेण युष्माकं पूयते नरः ॥ १० ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहं किंचिद्भर्मशास्त्रमनुत्तमम् ॥ आनृशंस्यं समाश्रित्य कथयध्वं
 महाबलाः ॥ ११ ॥ येनाहं धर्मशास्त्रं तु श्रुत्वा गच्छे परांगतिम् ॥ यथागतो मम पिता श्रुत्वा वैभारतं पुरा ॥ १२ ॥ तथोक्तास्तेन

भ० पु०

॥ १ ॥

राज्ञवैब्राह्मणास्तेसमंततः ॥ समागम्यमिथस्तेतुविमृश्यचभृशंतदा ॥ १३ ॥ पूजयित्वाततोव्यासमिदं वचनमब्रुवन् ॥ व्यासं
प्रसादयविभोएषतेकथयिष्यति ॥ १४ ॥ तिष्ठत्यस्मिन्महाबाहोवयंवक्तुंनशक्नुमः ॥ तिष्ठमानेगुरौशिष्यःकथं वक्तिमहामते ॥
॥ १५ ॥ अयंगुरुःसदास्माकंसाक्षात्रारायणस्तथा ॥ कृपालुश्चतथाचार्यंतथादिव्यविधानवित् ॥ १६ ॥ चतुर्णामपि वर्णानां पावना
यमहात्मनाम् ॥ धर्मशास्त्रमनेनोक्तं धर्मद्वैः सुसमन्वितम् ॥ १७ ॥ विभेति गहनाच्छास्त्राल्लोकोव्याधिरिवौषधात् ॥ भारतस्य च विस्तारो
मुनिना व्याहृतः स्वयम् ॥ १८ ॥ यथा स्वादु च पथ्यं च दद्यात्स्वं भिषगौषधम् ॥ तथारम्यं च शास्त्रं च भारतं कृतवान्मुनिः ॥ १९ ॥ आस्ति
व्यारोहसोपानमेतद्भारतमुच्यते ॥ तच्छ्रुत्वा स्वर्गं नरकौ लोकः साक्षादिवेक्षते ॥ २० ॥ देवतातीर्थतपसां भारतादेव निश्चयः ॥ न जन्यते ना
स्तिकता तस्य मीमांसकैरपि ॥ २१ ॥ विष्णोर्देवेषु वेदेषु गुरुषु ब्राह्मणेषु च ॥ भक्तिर्भवति कल्याणी भारतादेव धीमताम् ॥ २२ ॥ धर्मार्थका
ममोक्षाणां भारतात्सिद्धिरेव हि ॥ अजिह्वो भारतः पंथानिर्वाणपदगामिनाम् ॥ २३ ॥ मोक्षधर्मार्थकामानां प्रपंचो भारते कृतः ॥ अनित्यताप
संतप्तमिव तस्य मुक्तये ॥ २४ ॥ विपत्तिं भारताच्छ्रुत्वा वृष्णि पांडवसंपदाम् ॥ दुःखावसानाद्राजेंद्रपुण्यं च संश्रयेद्बुधः ॥ २५ ॥ एवं विधं भा
रतं वै प्रोक्तं येन महात्मना ॥ सोऽयं नारायणः साक्षाद्रूपास्य रूपां महा मुनिः ॥ २६ ॥ सतेषां वचनं श्रुत्वा प्रतापी यो महीपतिः ॥ प्रसादयामास मु
निं व्यासं शास्त्रविशारदम् ॥ २७ ॥ शतानीक उवाच ॥ अंजलिः शिरसा ब्रह्म कृतो यं पादयोस्तव ॥ ब्रूहि मे धर्मशास्त्रं तु येनाह पूततां व्रजे ॥ २८ ॥
समुद्भूतभवादस्मात्कीर्तयित्वा कथां शुभाम् ॥ यथाममपिता पूर्वकीर्तयित्वा तु भारतम् ॥ २९ ॥ तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा व्यासो वचनमब्रवीत् ॥
एष शिष्यः सुमंतुर्मेकथयिष्यति ते प्रभो ॥ ३० ॥ यदिच्छसि महाबाहो प्रीतिदं चाद्भुतं शुभम् ॥ श्रव्यं भरतशार्दूलसर्वपापभयापहम् ॥ ३१ ॥
यथा वै शंपायनेन पुरा प्रोक्तं पितुस्तव ॥ महाभारतव्याख्यानं ब्रह्महत्याव्यपोहनम् ॥ ३२ ॥ अथ तमृषयः सर्वे राजानमिदमब्रुवन् ॥ साधु प्रोक्तं

ब्रा० प० १

अ० १

॥ १ ॥

१ भृशम्-इति पाठः । २ स्वयंगुरुः सदाध्यक्षो यथा नारायणस्तथा-इ० पा० । ३ भारतशास्त्रसरोऽयमतः काव्यात्मना कृतः-इ० पा० । ४ विद्वत्सु-इ०
पा० । ५ सिद्धच संशयः-इ० पा० । ६ भारतं वै पंचविधम्-इ० पा० । ७ महामतिः-इ० पा० । ८ सर्वशास्त्रं च-इ० पा० ।

महाबाहोव्यासेनामितबुद्धिना ॥ ३३ ॥ सुमंतुं पृच्छ राजर्षे सर्वशास्त्रविशारदम् ॥ अस्माकमपिराजेंद्रश्रवणे जायते मतिः ॥ ३४ ॥ अथ व्या-
सो महातेजाः सुमंतुं मृषिमब्रवीत् ॥ कथयास्मै कथास्तातयाः श्रुत्वामोदते नृपः ॥ ३५ ॥ भारतादिकथानां तु यत्रास्य रमते मनः ॥ असावपि महा-
तेजाः श्रुत्वा भावं महामतेः ॥ ३६ ॥ व्यासस्य द्विजशार्दूलऋषीणां चापि सर्वशः ॥ चकार वक्तुं समनस्तस्मै राज्ञे महामतिः ॥ ३७ ॥ व्यासस्य शा-
सनाद्विप्रऋषीणां चैव सर्वशः ॥ अथ राजा महातेजा आजमीढो द्विजोत्तमम् ॥ ३८ ॥ प्रणम्य शिरसात्यर्थं प्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ शतानीक उवाच ॥
पुण्याख्यानं मम ब्रह्मन्पावनाय प्रकीर्तय ॥ ३९ ॥ श्रुत्वा यद्ब्राह्मणश्रेष्ठमुच्येऽहं सर्वपातकात् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ नानाविधानि शास्त्राणि संति पु-
ण्यानि भारत ॥ ४० ॥ यानि श्रुत्वा नरो राजन्मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ किमिच्छसि महाबाहो श्रोतुं येन ब्रवीमि ते ॥ ४१ ॥ भारतादिकथानां तु
या सुधर्मादयः स्थिताः ॥ शतानीक उवाच ॥ मतानि कानि विप्रेन्द्रधर्मशास्त्राणि सुव्रत ॥ ४२ ॥ यानि श्रुत्वा नरो विप्रमुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥
सुमंतुरुवाच ॥ श्रूयतां धर्मशास्त्राणि मनुर्विष्णुर्यमोऽगिराः ॥ ४३ ॥ वसिष्ठदक्षसंवर्तशातातपपराशराः ॥ आपस्तंबोऽथ उशनाका-
त्यायनबृहस्पती ॥ ४४ ॥ गौतमः शंखलिखितौ हारीतोत्रि तथापिवा ॥ एतानि धर्मशास्त्राणि श्रुत्वा ज्ञात्वा च भारत ॥ ४५ ॥
वृंदारकपुरंगत्वामोदतेनात्र संशयः ॥ शतानीक उवाच ॥ यान्येतानि त्वयोक्तानि धर्मशास्त्राणि सुव्रत ॥ ४६ ॥ नेच्छा-
मिश्रोतुं विप्रेन्द्रश्रुतान्येतानि हि द्विजाः ॥ त्रयाणामपि वर्णानां प्रोक्तानामपि पंडितैः ॥ ४७ ॥ श्रेयसेन तु शूद्राणां तत्र मेव च न शृणु ॥
चतुर्णामपि वर्णानां श्रेयसेयानि सुव्रत ॥ ४८ ॥ भवन्ति द्विजशार्दूलश्रुतानि भुवनत्रये ॥ विशेषतश्चतुर्थस्य वर्णस्य द्विजसत्तम ॥ ४९ ॥
ब्राह्मणादिषु वर्णेषु त्रिषु वेदाः प्रकल्पिताः ॥ मन्वादीनि च शास्त्राणि तथा गानि समंततः ॥ ५० ॥ शूद्राश्चैव भृशं दीनाः प्रातिभाति नमद्विज ॥
धर्मार्थकाममोक्षस्य शक्ताः स्युरवने कथम् ॥ ५१ ॥ आगमेन विहीना हि अहो कष्टं मतं मम ॥ कश्चैषामागमः प्रोक्तः पुरा द्विजमनीषिभिः ॥ ५२ ॥
त्रिवर्गप्राप्तये ब्रह्मच्छ्रेयसे च तथोभयोः ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ ५३ ॥ चतुर्णामपि वर्णानां यानि प्रोक्तानि श्रे-

भ०पु०
॥ २ ॥

यसे ॥ धर्मशास्त्राणि राजेन्द्रशृणुतानि नृपोत्तम ॥ ५४ ॥ विशेषतश्च शूद्राणां पावनानि मनीषिभिः ॥ अष्टादशपुराणानि चरितराघवस्य च ॥ ५५ ॥ रामस्य कुरुशार्दूलधर्मकामार्थसिद्धये ॥ तथोक्तं भारतं वीरपाराशर्यैः धीमता ॥ ५६ ॥ वेदार्थसकलयोज्यं धर्मशास्त्राणि च प्रभो ॥ कृपालुना कृतं शास्त्रं चतुर्णामिह श्रेयसे ॥ ५७ ॥ वर्णानां भवमग्नानां कृतं पोतमनुत्तमम् ॥ अष्टादशपुराणानि अष्टौ व्याकरणानि च ॥ ५८ ॥ ज्ञात्वा सत्यवतीसूनुश्च के भारतसंहिताम् ॥ यां श्रुत्वा पुरुषोराजन्मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ५९ ॥ प्रथमं प्रोच्यते ब्राह्मं द्वितीयमैन्द्रमुच्यते ॥ याम्यं प्रोक्तं ततो रौद्रं वायव्यं वारुणं तथा ॥ ६० ॥ सावित्रं च तथा प्रोक्तमष्टमं वैष्णवं तथा ॥ एतानि व्याकरणानि हपुराणानि निबोध मे ॥ ६१ ॥ ब्राह्मं पाद्मवैष्णवं च शैवं भागवतं तथा ॥ तथान्यं नारदीयं च मार्कण्डेयं च सप्तमम् ॥ ६२ ॥ आग्नेयमष्टमं वीरभविष्यं नवमं स्मृतम् ॥ दशमं ब्रह्मवैवर्तं लैंग्यमेकादशं स्मृतम् ॥ ६३ ॥ वाराहं द्वादशं प्रोक्तं स्कान्दं चैव त्रयोदशम् ॥ चतुर्दशं वामनं च कौमं पंचदशं स्मृतम् ॥ ६४ ॥ मात्स्यं च गारुडं चैव ब्रह्मांडं च ततः परम् ॥ एतानि कुरुशार्दूलधर्मशास्त्राणि पंडितैः ॥ ६५ ॥ साधारणानि प्रोक्तानि वर्णानां श्रेयसे सदा ॥ चतुर्णामिह राजेन्द्र श्रोतुमर्हाणि सुव्रत ॥ ६६ ॥ किमिच्छसि महाबाहो श्रोतुमेषां नृपोत्तम ॥ शतानीक उवाच ॥ भारतं तु श्रुतं विप्रतातस्यां कर्तुं तेन तु ॥ ६७ ॥ रामस्य चरितं चापिश्रुतं ब्रह्मन्समंततः ॥ पुराणानि च विप्रैर्द्रुमभविष्यं न तु सुव्रत ॥ ६८ ॥ पुराणं वद विप्रैर्द्रुमभविष्यं कौतुकं हि मे ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो साधु पृष्टोऽस्मि मानद ॥ ६९ ॥ शृणु मे वद तोराजन् पुराणं नवमं महत् ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानवो नृप ॥ ७० ॥ अथ मे धंच संप्राप्य गच्छेद्भानौ न संशयः ॥ इदं तु ब्रह्मणा प्रोक्तं धर्मशास्त्रमनुत्तमम् ॥ ७१ ॥ विदुषा ब्राह्मणेन दम्येत व्यं प्रिय ततः ॥ शिष्येभ्यश्चैव वक्तव्यं चातुर्वर्णेभ्य एवाहि ॥ ७२ ॥ अध्येतव्यं चान्येन ब्राह्मणं क्षत्रियं विना ॥ श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाध्येतव्यं कदाचन ॥ ७३ ॥ देवार्चापूरतः कृत्वा ब्राह्मणश्च नृपोत्तम ॥ श्रोतव्यमेव शूद्रैश्च तथान्यैश्च द्विजातिभिः ॥ ७४ ॥ श्रौतं स्मार्तं हि वै धर्मप्रोक्तमास्मि नृपोत्तम ॥ तस्माच्छूद्रैर्विना विप्रान्न श्रो

ब्रा०प० १
अ० १

॥ २ ॥

१ कर्मशास्त्राणि-इ०पा० । २ वायुरेव च-इ०पा० । ३ तदा-इ०पा० । ४ आज्ञागतेन मे-इ०पा० । ५ पूज्योऽसि सुव्रत-इ०पा० । ६ विशेषतः-इ०पा० । ७ कथंचन-इ०पा० । ८ अग्रतः-इ०पा० ।

तव्यंकथंचन ॥ ७५ ॥ इदंशास्त्रमधीयानोब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ मनोवाग्देहजैर्त्रित्यंकर्मदोषैर्नलिप्यते ॥ ७६ ॥ शृण्वन्तिचापियेराजन्म
 त्तयवैब्राह्मणादयः ॥ मुच्यन्तेपातकैःसर्वैर्गच्छन्तिचदिवंप्रभो ॥ ७७ ॥ श्रावयेच्चापियोविप्रःसर्वान्वर्णान्नृपोत्तम ॥ सगुरुःप्रोच्यतेतातवर्णाना
 मिहसर्वशः ॥ ७८ ॥ सपूज्यःसर्वकालेषुसर्वैर्वर्णैर्नराधिप ॥ पृथिवींचितथैवेमांकृत्स्नामेकोपिसोऽर्हति ॥ ७९ ॥ इदंस्वस्त्ययंनश्रेष्ठमिदंबुद्धि
 विवर्धनम् ॥ इदंयशस्यंसततमिदंनिःश्रेयसंपरम् ॥ ८० ॥ अस्मिन्धर्मोऽखिलेनोक्तोगुणदोषौचकर्मणाम् ॥ चतुर्णामपिवर्णानामाचारश्चा
 पिशाश्वतः ॥ ८१ ॥ आचारःप्रथमोधर्मःश्रुत्युक्तश्चनरोत्तम ॥ तस्मादस्मिन्समायुक्तो नित्यंस्यादात्मवान्द्विजः ॥ ८२ ॥ आचाराद्विच्युतो
 विप्रो न वेदफलमश्रुते ॥ आचारेणचसंयुक्तःसंपूर्णफलभाक्स्मृतः ॥ ८३ ॥ एवमाचारतोदृष्टाधर्मस्यमुनयोगतिम् ॥ सर्वस्यतपसोमूलमाचारं
 जगृहुःपरम् ॥ ८४ ॥ अन्येचमानवाराजन्नाचारंसंश्रिताःसदा ॥ एवमस्मिन्पुराणेतुआचारस्यतुकीर्तनम् ॥ ८५ ॥ वृत्तांतानिचराजेन्द्रत
 थाचोक्तानिपंडितैः ॥ त्रिलोक्यास्तुसमुत्पत्तिसंस्कारविधिमुत्तमम् ॥ ८६ ॥ श्रवणंचेतिहासस्यविधानंकथ्यतेनृप ॥ तथास्मिन्कथ्यतेरा
 जन्माहात्म्यंवाचकस्यतु ॥ ८७ ॥ व्रतचर्याश्रमाचाराःस्नातकस्यपरोविधिः ॥ दारादिगमनंचैवविवाहानांचलक्षणम् ॥ ८८ ॥ पुंसांचल
 णंराजन्योषितानांचकथ्यते ॥ महायज्ञविधानंचशास्त्रकल्पंचशाश्वतम् ॥ ८९ ॥ पृथिव्यालक्षणंतातदेवार्चायाःमुलक्षणम् ॥ वृत्तीनांचलक्षणं
 चैवस्नातकस्यव्रतानिच ॥ ९० ॥ भक्ष्याभक्ष्यंचशौचंचद्रव्याणांशुद्धिमेवच ॥ स्त्रीधर्मयोगंतापस्यंमोक्षसंन्यासमेवच ॥ ९१ ॥ राज्ञश्चधर्मम
 खिलंकार्याणांचविनिर्णयम् ॥ माहात्म्यंसवितुश्चाव्रतीर्थानांचविशाम्पते ॥ ९२ ॥ नारायणस्यमाहात्म्यंतथारुद्रस्यकथ्यते ॥ महा
 भाग्यंचविप्राणांमाहात्म्यंपुस्तकस्यच ॥ ९३ ॥ दुर्गादेव्यास्तथाचोक्तंस्त्यस्यचमहामते ॥ संक्षिप्तंसंविधानंचधर्मःस्त्रीपुं
 सयोरपि ॥ ९४ ॥ विभागंधर्मद्यूतंचकथकानांचशोधनम् ॥ वैश्यशूद्रोपचारंचसंकीर्णानांचसंभवम् ॥ ९५ ॥ आप
 द्धर्मंचवर्णानांप्रायश्चित्तविधितथा ॥ संध्याविधिंप्रेतशुद्धिस्नानतर्पणयोर्विधिम् ॥ ९६ ॥ वैश्वदेवविधिंचापितथाभोज्यवि

भ०पु०
॥ ३ ॥

धिनृप ॥ लक्षणंदंतकाष्ठस्यचरणव्यूहमुत्तमम् ॥ ९७ ॥ संसारगमनंचैवत्रिविधं कर्मसंभवम् ॥ नैःश्रेयसंकर्मणांचगुणदोष
परीक्षणम् ॥ ९८ ॥ दाराणालक्षणंप्रोक्तं तथा पात्रपरीक्षणम् ॥ प्रसूतिचापि गर्भस्य तथा कर्मफलं नृप ॥ ९९ ॥ जातिधर्मान्कु
लधर्मान्वेदधर्माश्च पार्थिव ॥ वैतानव्रतिकानांच तथा सौप्रोक्तवान्विभुः ॥ १०० ॥ ब्रह्माकुरुकुलश्रेष्ठशंकराय महात्मने ॥ शंकरेण तथा वि
ष्णोः कथितं कुरुनंदन ॥ १०१ ॥ विष्णुनापि पुनः प्रोक्तं नारदाय महापते ॥ नारदात्प्राप्तवाञ्छक्रः शक्रादपि पराशरः ॥ १०२ ॥ पराशरात्ततो
व्यासो व्यासादपि मया विभो ॥ एवं परंपराप्राप्तं पुराणमिदमुत्तमम् ॥ १०३ ॥ शृणु त्वमपि राजेंद्र मत्संकाशात्परंहितम् ॥ सर्वाण्येव पुराणा
निसंज्ञेयानि नरर्षभ ॥ १०४ ॥ द्वादशैव सहस्राणि प्रोक्तानीह मां नीषिभिः ॥ पुनर्वृद्धिं गतानीह आख्या नैर्विविधैर्नृप ॥ १०५ ॥ यथास्कांदं तथा
चेदं भविष्यं कुरुनंदन ॥ स्कांदं शतसहस्रं तु लोकानां ज्ञातमेव हि ॥ १०६ ॥ भविष्यमेतदृषीणां लक्षाद्वै संख्यया कृतम् ॥ तच्छ्रुत्वा पुरुषो भक्त्या
इदं फलमाप्नुयात् ॥ १०७ ॥ ऋद्धिर्वृद्धिस्तथा श्रीश्र्वर्भवतितस्य निश्चितम् ॥ १०८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे शतार्द्धसहस्रसंहितायां ब्राह्मे पर्वणि
कथाप्रस्तावने प्रथमोऽध्यायः ॥ १॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणुष्वेदं महाबाहो पुराणं पंचलक्षणम् ॥ यच्छ्रुत्वा मुच्यते राजन् पुरुषो ब्रह्महृत्यया ॥ १॥
पर्वाणि चात्र वै पंचकीर्तितानि स्वयं भुवा ॥ प्रथमं कथ्यते ब्राह्मं द्वितीयं वैष्णवं स्मृतम् ॥ २ ॥ तृतीयं शैवमाख्यातं चतुर्थं त्वाष्ट्रमुच्यते ॥ पंचमं प्र
तिसर्गारख्यं सर्वलोकैः सुपूजितम् ॥ ३ ॥ एतानि तात पर्वाणि लक्षणानि निबोध मे ॥ सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वंतराणि च ॥ ४ ॥ वंशानुचरितं
चैव पुराणं पंचलक्षणम् ॥ चतुर्दशाभिर्विद्याभिर्भूषितं कुरुनंदन ॥ ५ ॥ अंगानि चतुरो वेदामीमांसा न्यायविस्तरः ॥ पुराणं धर्मशास्त्रं च वि
द्याहोताश्चतुर्दश ॥ ६ ॥ आयुर्वेदो धनुर्वेदो गार्ध्वश्चैव ते त्रयः ॥ अर्थशास्त्रं चतुर्थं तु विद्याह्यष्टादशैव ताः ॥ ७ ॥ प्रथमं कथ्यते सर्गो भूतानां
मिह सर्वशः ॥ यच्छ्रुत्वा पापनिर्मुक्तो याति शान्तिमनुत्तमाम् ॥ ८ ॥ जगदासीत्पुरा तात तमोभूतमलक्षणम् ॥ अविज्ञेयमतर्क्यं च प्रसुप्तमि
व सर्वशः ॥ ९ ॥ ततः स भगवानीशो अव्यक्तो व्यंजयन्निदम् ॥ महाभूतानि वृत्तौ जाः प्रोत्थितस्तमनाशनः ॥ १० ॥ यो सावर्तीन्द्रियोऽग्राह्यः

ब्रा०प० १
अ० २

॥ ३ ॥

१ देशधर्मान्कुलधर्माश्चैव नृप-इ०पा० । २ गतम्-इ०पा० । ३ तस्य देहं स्तुवंति वै-इ०पा० । ४ शतसाहस्रार्धसंहितायाम्-इ०पा० । ५ सर्वतः-इ०पा० ।

सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः ॥ सर्वभूतमयोऽर्चित्यः स एष स्वयमुत्थितः ॥ ११ ॥ यो सौषड्विंशकोलोके तथायः पुरुषोत्तमः ॥ भास्करश्चम
हाबाहोपरं ब्रह्म च कथ्यते ॥ १२ ॥ सोऽभिध्याय शरीरात्स्वासिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥ अप एव स सर्वादौ तासु वीर्यमवासृजत् ॥ १३ ॥ यस्मादु
त्पद्यते सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ बीजं शुक्रं तथा रेत उग्रं वीर्यं च कथ्यते ॥ १४ ॥ वीर्यस्यैतानि नामानि कथितानि स्वयंभुवा ॥ तदंडमभव
द्वैमंज्वालामालाकुलं विभो ॥ १५ ॥ यस्मिं ज्ञेयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ॥ सुरज्येष्ठश्चतुर्वक्त्रः परमेष्ठीपितामहः ॥ १६ ॥ क्षेत्रज्ञः
पुरुषो वेधाः शंभुर्नारायणस्तथा ॥ पर्यायवाचकैः शब्दैरेवं ब्रह्मा प्रकीर्त्यते ॥ १७ ॥ स दामनीषिभिस्तात विरंचिः कंजस्तथा ॥ आपो नाराड
तिप्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ॥ १८ ॥ तायदस्यायनं पूर्वैते नारायणः स्मृतः ॥ अरमित्येव शीघ्राय नियताः कविभिः कृताः ॥ १९ ॥ आप ए
वाणवाभूत्वासु शीघ्रास्ते न तानराः ॥ यत्तत्कारणमव्यक्तं नित्यं स दसदात्मकम् ॥ २० ॥ तद्विमृष्टः स पुरुषो लोके ब्रह्मेति कीर्त्यते ॥ एवं स भ
गवानंदे तत्त्वमेव निरूप्य वै ॥ २१ ॥ ध्यानमास्थाय राजेन्द्र तदंडमकरोद्विधा ॥ शकलाभ्यां च राजेन्द्र दिवं भूमिं च निर्ममे ॥ २२ ॥ अंतर्व्योमदि
शश्चाष्टौ वारुणं स्थानमेव हि ॥ ऊर्ध्वमहान्गतो राजन्समंताल्लोकभूतये ॥ २३ ॥ महत्तथाप्यहंकारस्तस्माच्च त्रिगुणानितु ॥ त्रिगुणानितु सूक्ष्माणि
बुद्धिगम्यानि भारत ॥ २४ ॥ उत्पत्तिहेतुभूतानि भूतानां महतां नृप ॥ तेषामेव गृहीतानि शनैः पंचेन्द्रियाणितु ॥ २५ ॥ तथैवावयवाः सू
क्ष्माः षण्णामप्यमितौजसाम् ॥ २६ ॥ सान्वेद्यात्ममात्रासु सराजन्भगवान्विभुः ॥ भूतानि निर्ममेता त सर्वाणि विधिपूर्वकम् ॥ २७ ॥ यन्मू
र्त्यवयवाः सूक्ष्मास्तस्येमान्या श्रयाणि षट् ॥ तस्माच्छरीरमित्याहुस्तस्य मूर्तिमनीषिणः ॥ २८ ॥ महान्तितानि भूतानि आविशंतिततो
विभुम् ॥ कर्मणा सह राजेन्द्र सगुणाश्चापि वैगुणाः ॥ २९ ॥ तेषामिदं तु सप्तानां पुरुषाणां महौजसाम् ॥ सूक्ष्माभ्यो मूर्तिमात्राभ्यः संभवत्य
व्ययाद्वयम् ॥ ३० ॥ भूतादि महत्स्तातयेन व्याप्तमिदं जगत् ॥ तस्मादपि महाबाहो पुरुषाः पंच एव हि ॥ ३१ ॥ केचिदेव परां तात सृष्टि
मिच्छंति पंडिताः ॥ अन्येऽप्येवं महाबाहो प्रवदंति मनीषिणः ॥ ३२ ॥ योऽसावात्मा परस्तात कल्पादौ सृजते तनुम् ॥ प्रजनश्च महाबाहोसि

भ०पु०

॥ ४ ॥

सृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥ ३३ ॥ तेन सृष्टः पुद्गलस्तु प्रधानं विशतेनृप ॥ प्रधानं क्षोभितं तेन विकारान्मृजते बहून् ॥ ३४ ॥ उत्पद्यते महांस्तस्मात्
ततो भूतादिरेव हि ॥ उत्पद्यते विशालं च भूतादेः कुरुनंदन ॥ ३५ ॥ विशालाच्च हरिस्तात हरेः आपि वृक्षस्तथा ॥ वृक्षैर्मुष्णं तिच बुधास्तस्मात्
त्सर्वं भवं नृप ॥ ३६ ॥ तथैषामेव राजेन्द्र प्रादुर्भवति वेगतः ॥ मात्राणां कुरुशार्दूल विबोधस्तदनंतरम् ॥ ३७ ॥ तस्मादपि ह्येषां काणि विवि
धानि नृपोत्तम ॥ तथेयं सृष्टिराख्याताऽऽराध्यतः कुरुनंदन ॥ ३८ ॥ भूयो निबोध राजेन्द्र भूतानामिह विस्तरम् ॥ गुणाधिकानि सर्वाणि
भूतानि पृथिवीपते ॥ ३९ ॥ आकाशमादितः कृत्वा उत्तरोत्तरमेव हि ॥ एकंद्रौ च तथा त्रीणि च त्वारश्चापि पंच ॥ ४० ॥ ततः स भगवान्ब्र
ह्मापद्मासनगतः प्रभुः ॥ सर्वेषां तु सनामानि कर्माणि च पृथक् पृथक् ॥ ४१ ॥ वेदशब्देभ्य एवादौ पृथक् संस्थाश्च निर्ममे ॥ कर्मोद्भवो न देवानां
सोऽमृतजदेहिनां प्रभुः ॥ ४२ ॥ तुषितानां गणं राजन्यज्ञं चैव सनातनम् ॥ दत्त्वा वीरसमानेभ्यो गुह्यं ब्रह्म सनातनम् ॥ ४३ ॥ दुदोहयज्ञसिद्धि
र्थं मृगयजुः सामलक्षणम् ॥ कालं कालविभक्तींश्च ग्रहानृतूंस्तथानृप ॥ ४४ ॥ सरितः सागराश्छैलान्समानि विषमाणि च ॥ कामं क्रोधं तथा
वाचं रतिं चापि कुरुद्वह ॥ ४५ ॥ सृष्टिं ससर्ज राजेन्द्रांसि सृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥ धर्माधर्मौ विवेकाय कर्मणां च तथा मृजत् ॥ ४६ ॥ सुखदुःखादि
भिर्द्रव्यैः प्रजाश्चेमान्य योजयत् ॥ अण्व्यो मात्रा विना शिन्यो दशार्धानां तु याः स्मृताः ॥ ४७ ॥ ताभिः सर्वमिदं वीरसंभवत्यनुपूर्वशः ॥ यत्कृतं
तु पुरा कर्मसंनियुक्तेनैव नृप ॥ ४८ ॥ स तदेव स्वयं भजे सृज्यमानं पुनः पुनः ॥ हिंसा हिंसे मृदु क्रूरे धर्माधर्मैः क्रतानृते ॥ ४९ ॥ यद्यथा स्या भव
त्सर्गे तत्तस्य स्वयमाविशत् ॥ यथा चर्लिगानृतवः स्वयमेवानुपर्यये ॥ ५० ॥ स्वानि स्वान्यभिपद्यंते तथा कर्माणि देहिनः ॥ लोकस्येह विवृद्धय
र्थं मुखबाहू रूपादतः ॥ ५१ ॥ ब्रह्मक्षत्रं तथा चोभौ वैश्यशूद्रौ नृपोत्तम ॥ मुखानियानि च त्वारितेभ्यो वेदाविनिःसृताः ॥ ५२ ॥ ऋग्वेदसंहिता तात वसिष्ठे
न महात्मना ॥ पूर्वान्मुखान् महाबाहो दक्षिणाच्चापि वैशृणु ॥ ५३ ॥ यजुर्वेदो महाराज याज्ञवल्क्येन वै सह ॥ सामानि पश्चिमात्तात वसिष्ठे
मश्वमहानृषिः ॥ ५४ ॥ अथर्ववेदो राजेन्द्र मुखोच्चाप्युत्तरानृप ॥ ऋषिश्चापितथाराजश्छान्दोग्योऽनैः कालोऽपूजितः ॥ ५५ ॥ यत्तन्मुखं महा

ब्रा०प० १

अ० २

॥ ४ ॥

बाहोपंचमं लोकविश्रुतम् ॥ अष्टादशपुराणानि सेतिहासनिभारत ॥ ५६ ॥ निर्गतानितस्तस्मान्मुखात्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ तथान्याः
 स्मृतयश्चापियमाद्यालोकपूजिताः ॥ ५७ ॥ ततः स भगवान् देवो द्विधा देहमकारयत् ॥ द्विधा कृत्वा त्मनो देहमर्धेन पुरुषो भवत् ॥ ५८ ॥ अर्धे
 न नारी तस्यांच विराजमसृजत्प्रभुः ॥ तपस्तप्त्वा सृजद्यंतु स स्वयं पुरुषो विराट् ॥ ५९ ॥ सचकार तपो राजन्सि सृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥ पतीन्प्र
 जानामसृजन्महर्षीनादितोदश ॥ ६० ॥ नारदं च भृगुं तातकं प्रचेतसमेव हि ॥ पुलहं कर्तुं पुलस्त्यं च अत्रिमंगिरसंतथा ॥ ६१ ॥ मरीचिं
 चापिराजेंद्रयोसावाद्यः प्रजापतिः ॥ एतांश्चान्यांश्च राजेंद्रा सृजद्भूरितेजसः ॥ ६२ ॥ अथ देवानृषीन्दैत्यान्सोऽसृजत्कुरुनंदन ॥ यक्षरक्षःपि
 शाचांश्च गंधर्वाप्सरसोऽसुरान् ॥ ६३ ॥ मनुष्याणां पितॄणांच सर्पाणांचैव भारत ॥ नागानां च महाबाहो ससर्ज विविधान् गणान् ॥ ६४ ॥
 क्षणरुचोऽशनिगणात्रोहितेन्द्रधनुषि च ॥ धूमकेतूंस्तथा चोल्कानिर्वाताञ्ज्योतिषां गणान् ॥ ६५ ॥ मनुष्यान्किन्नरान्मत्स्यान्वराहांश्च
 विहंगमान् ॥ गजानश्चानथपशून्मृगान्व्यालान् च भारत ॥ ६६ ॥ कृमिकीटपतंगान् च यूपकामक्षिकमत्कुणान् ॥ सर्वचंद्रशमशकं स्थावरंच
 पृथग्विधम् ॥ ६७ ॥ एवं स भास्करो देवः ससर्ज भुवनत्रयम् ॥ येषां तु यादृशं कर्म भूतानामिह कीर्तितम् ॥ ६८ ॥ कथयिष्यामि तत्सर्वं
 क्रमयोगंच जन्मनि ॥ गजाव्यालामृगास्तातपशवश्च पृथग्विधाः ॥ ६९ ॥ पिशाचामानुषास्तातरक्षांसि च जरायुजाः ॥ द्विजास्तु
 अडंजाः सर्पान्क्रामत्स्याः सकच्छपाः ॥ ७० ॥ एवं विधानियानीह स्थलजान्यौदकानि च ॥ स्वेदजंदंशमशकं यूपकामक्षिकमत्कुणाः ॥ ७१ ॥
 ऊष्मणाचोपजायंते यच्चान्यत्किंचिदीदृशम् ॥ उद्विजाः स्थावराः सर्वे बीजाकांडप्ररोहिणः ॥ ७२ ॥ ओषध्यः फलपाकांतानानाविधफलोपगाः ॥
 अपुष्पाः फलवंतो ये ते वनस्पतयः स्मृताः ॥ ७३ ॥ पुष्पिणः फलिनश्चैव वृक्षास्तूभयतः स्मृताः ॥ गुच्छगुल्मंतु विविधंतथैव तृणजातयः ॥ ७४ ॥
 बीजाकांडरुहाण्येव प्रेतानावल्लय एव च ॥ तमसा बहु रूपेण वेष्टिताः कर्महेतुना ॥ ७५ ॥ अंतःसंज्ञा भवंत्येते सुखदुःखसमन्विताः ॥ एतावत्य

भ०पु०

॥ ५ ॥

स्तुतयः प्रोद्धूताः कुरुनंदन ॥ ७६ ॥ तस्माद्देवादीतिमतोभास्कराच्चमहात्मनः ॥ घोरैस्मिंस्तात्संसारो नित्यं सततयायिनि ॥ ७७ ॥
एवं सर्वसमृद्धे देराजलोकगुरुं परम् ॥ तिरोभूतः स भूतात्मा कालं कालेन पीडयन् ॥ ७८ ॥ यदा स देवो जागर्ति तदेदं चेष्टते जगत् ॥ यदा स्वपिति
शांतात्मा तदा सर्वं निमीलति ॥ ७९ ॥ तस्मिन् स्वपिति राजेन्द्रजंतवः कर्मबंधनाः ॥ स्वकर्मभ्यो निवर्तते मनश्चालानिमृच्छति ॥ ८० ॥ युग
पचु प्रलीयंते यदा तस्मिन् महात्मनि ॥ तदा यं सर्वभूतात्मा सुखं स्वपिति भारत ॥ ८१ ॥ तमो यदा समाश्रित्य चिरं तिष्ठति सेंद्रियः ॥ न नवं कुरुते
कर्म तदेतत्कामतिमूर्तितः ॥ ८२ ॥ यदा हं मात्रिको भूत्वा बीजं स्थासु चरिष्णु च ॥ समाविशति संसृष्टस्तदामूर्तिं विमुंचति ॥ ८३ ॥ एवं स जाग्र
त्स्वप्नाभ्यामिदं सर्वं जगत्प्रभुः ॥ संजीवयति चाजस्रं प्रमापयति चाव्ययः ॥ ८४ ॥ कल्पादौ सृजते तात अंतः कल्पस्य संहरेत् ॥ दिनं तस्ये
ह्यत्तात कल्पांतमिति कथ्यते ॥ ८५ ॥ कालसंख्यात तस्तस्य कल्पस्य शृणु भारत ॥ निमेषादशचाष्टौ च अक्षः काष्ठानि गद्यते ॥ ८६ ॥
त्रिंशत्काष्ठाः कलामाहुः क्षणं त्रिंशत्कलाः स्मृताः ॥ मुहूर्तमथ मौहूर्तावदंति द्वादशक्षणम् ॥ ८७ ॥ त्रिंशं मुहूर्तं मुद्दिष्टमहोरात्रं मनीषिभिः ॥
मासं त्रिंशदहोरात्रं द्वादशमासा वृतुः स्मृतः ॥ ८८ ॥ ऋतुत्रयमप्ययनमयनेद्वे तु वत्सरः ॥ अहोरात्रे विभजते सूर्यो मानुषदैविके ॥ ८९ ॥
रात्रिः स्वप्रायभूतानां चेष्टायै कर्मणामहः ॥ पित्र्ये रात्र्यहनी मासः प्रविभागस्तु पक्षयोः ॥ ९० ॥ कर्म चेष्टा स्वहः कृष्णः शुक्लः स्वप्रायः शर्वरी ॥
दैवैरात्र्यहनी वर्षप्रविभागस्तयोः पुनः ॥ ९१ ॥ अहस्तत्रोदगयनं रात्रिः स्यादक्षिणायनम् ॥ ब्राह्मस्य तु क्षपाहस्य यत्प्रमाणं महीपते ॥ ९२ ॥
एकैकशो युगानां तु क्रमशस्तत्रिबोधमे ॥ चत्वार्याहुः सहस्राणि वर्षाणां तत्कृतं युगम् ॥ ९३ ॥ तस्य तावच्छतीसंध्यासंध्यांश्च तथा विधः ॥
त्रेता त्रीणि सहस्राणि वर्षाणि च विदुर्बुधाः ॥ ९४ ॥ शतानि षट्चराजेंद्रसंध्यासंध्यांश्च योः पृथक् ॥ वर्षाणां द्वे सहस्रे तु द्वापरपारिकीर्तिते ॥ ९५ ॥ चत्वारि
च शतान्याहुः संध्यासंध्यांश्च योर्बुधाः ॥ सहस्रं कथितं तिष्ये शतद्वयसमन्वितम् ॥ ९६ ॥ एषा चतुर्युगस्यापि संख्या प्रोक्तानृपोत्तम ॥ यदेतत्परि
संख्यातमादावेव चतुर्युगम् ॥ ९७ ॥ एतद्वादशसाहस्रं देवानां युगमुच्यते ॥ दैविकानां युगानां तु सहस्रपरिसंख्यया ॥ ९८ ॥ ब्राह्ममेकमहर्ज्ञेयं

ब्रा०प० १

अ० २

॥ ५ ॥

१ पूतात्मा-इ०पा० । २ सः-इ०पा० । ३ तात-इ०पा० । ४ त्रिंशत्कलो मुहूर्तस्तु अहोरात्रं मनीषिभिः-इ०पा० । ५ महाबाहो-इ०पा० ।

तावतीरात्रिरुच्यते ॥ एतद्युगसहस्रांतंब्राह्मणुष्यमहर्विदुः ॥ १९ ॥ रात्रिचतावतीमेवतेहोरात्रविदोजनाः ॥ ततोऽसौयुगपर्यंतेप्रसुतःप्रतिबुध्य
 ते ॥ १०० ॥ प्रतिबुद्धस्तुसृजतिमनःसदसदात्मकम् ॥ मनःसृष्टिविकुरुतेचोद्यमानंसिसृक्षया ॥ १०१ ॥ विपुलंजायतेतस्मात्तस्यशब्दगुणवि
 दुः ॥ विपुलात्तुविकुर्वाणात्सर्वगंधवहःशुचिः ॥ १०२ ॥ बलवाञ्जायतेवायुःसर्वस्पर्शगुणोमतः ॥ वायोरपिविकुर्वाणाद्विरोचिष्णुतमोनुदम् ॥
 ॥ १०३ ॥ उत्पद्यतेविचित्रांशुस्तस्यरूपगुणंविदुः ॥ तस्मादपिविकुर्वाणादापोजाताःस्मृताबुधैः ॥ १०४ ॥ तासांगुणोरसोज्ञेयःसर्वलोकस्यभावनः
 अद्रचोगंधगुणाभूमिरित्येषासृष्टिरादितः ॥ १०५ ॥ यत्प्राग्द्वादशसाहस्रमुक्तंसौमनसंयुगम् ॥ तदेकसप्ततिगुणंमन्वंतरमिहोच्यते ॥ १०६ ॥
 मन्वंतराण्यसंख्यानिसर्गःसंहारमेवच ॥ तथाप्यहेसदाब्राह्मेमनवस्तुचतुर्दश ॥ १०७ ॥ कथ्यंतेकुरुशार्दूलसंख्ययापांडितैःसदा ॥ मनोः
 स्वायंभुवस्येहषड्विंश्यामनवोऽपरे ॥ १०८ ॥ सृष्ट्वंतःप्रजाःस्वाःस्वामहात्मानोमहौजसः ॥ सावर्णेयस्तथापंचभौत्योरौच्यस्तथापरः ॥
 ॥ १०९ ॥ एतेभविष्यामनवःसप्तप्रोक्तानृपोत्तम ॥ स्वेस्वेऽतरेसर्वमिदंपालयंतिचराचरम् ॥ ११० ॥ एवंविधंदिनंतस्याविरिचेस्तु
 महात्मनः ॥ तस्यांतिकुरुतेसर्गयथेदंकथितंतव ॥ १११ ॥ क्रीडन्निवैतत्कुरुतेपरमेष्ठिनराधिप ॥ चतुष्पात्सकलोधर्मःसत्यंचैवकृतेयुगे
 ॥ ११२ ॥ नाधर्मेणागमःकश्चिन्मनुष्याणांप्रवर्तते ॥ इतरेष्वागमास्तातधर्मश्चकुरुनंदन ॥ ११३ ॥ यादृशाःपरिहीयंतेयथाहभगवान्मनुः ॥
 चौर्याच्चाप्यनृताद्राजन्मायाभिरमितद्युते ॥ ११४ ॥ पादेनहीयतेधर्मस्त्रेतादिषुयुगेषुवै ॥ अरोगाःसर्वसिद्धार्थाश्चतुर्वर्षशतायुषः ॥ ११५ ॥
 कृतत्रेतादिषुत्वेषांवयोद्वसतिपादशः ॥ वेदोक्तमायुराशीश्चमर्त्यानांकुरुनंदन ॥ ११६ ॥ कर्मणांतुफलं तातफलत्यनुयुगंसदा ॥ प्रभावश्चत
 दालोकेफलत्येवशरीरिणाम् ॥ ११७ ॥ अन्येकृतयुगेधर्मास्त्रेतायांद्वापरेपरे ॥ अन्येकलियुगेनृणांयुगधर्मानुरूपतः ॥ ११८ ॥ तपः
 परंकृतयुगेत्रेतायांज्ञानमुच्यते ॥ द्वापरेयज्ञमित्याहुर्दानमेकंकलयुगे ॥ ११९ ॥ सर्वस्यराजन्सर्गस्यगुप्त्यर्थंचमहाद्युते ॥ सुखबाहू
 रूपादानांपृथक्कर्माण्यकल्पयत् ॥ १२० ॥ अध्यापनमध्ययनयंजनयाजनंतथा ॥ दानंप्रतिग्रहंचैवब्राह्मणानामकल्पयत् ॥ १२१ ॥ प्रजानां

भ०पु०

॥ ६ ॥

पालनं राजन्दानमध्ययनं तथा ॥ विषयेषु प्रसक्तिं च तथेज्यां क्षत्रियस्य तु ॥ १२२ ॥ पशूनां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च ॥ वणिक्पथं
कुसीदं च वैश्यस्य कृषिमेव च ॥ १२३ ॥ एकमेव तु शूद्रस्य कर्मलोके प्रकीर्तितम् ॥ एतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनुपूर्वशः ॥ १२४ ॥
पुरुषस्य सदाश्रेष्ठं नाभेरुर्ध्वं नृपोत्तम ॥ तस्मादपि शुचितरं मुखं तातस्वयं भुवः ॥ १२५ ॥ तस्मान्मुखाद्विजो जात इतीयं वैदिकी श्रुतिः ॥
सर्वस्यैवाऽस्य धर्मस्य धर्मतो ब्राह्मणः प्रभुः ॥ १२६ ॥ सैष सृष्टेर्ब्रह्मणा पूर्वतस्तत्त्वाकुरुद्रह ॥ हव्यानामिव कव्यानां सर्वस्यापि च गुप्तये
॥ १२७ ॥ अश्रंति च मुखेनास्य हव्यानि त्रिदिवौकसः ॥ कव्यानि चैव पितरः किं भूतमधिकंततः ॥ १२८ ॥ भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां
बुद्धिर्जीविनः ॥ बुद्धिमतुनराः श्रेष्ठानेषु ब्रह्मणाः स्मृताः ॥ १२९ ॥ ब्राह्मणेषु च विदांसो विद्वत्सुकृतबुद्धयः ॥ कृतबुद्धिषु कर्तारः
कर्तृषु ब्रह्मवेदिनः ॥ १३० ॥ जन्मविप्रस्य राजेन्द्र धर्मार्थमिह कथ्यते ॥ उत्पन्नः सर्वसिद्धं चर्याति ब्रह्मसदनृप ॥ १३१ ॥ स चापि जायमानस्तु
पृथिव्यामिह जायते ॥ भूतानां प्रभवायैव धर्मकोशस्य गुप्तये ॥ १३२ ॥ सर्वहि ब्राह्मणस्येदं यत्किंचित्पृथिवीगतम् ॥ जन्मना
चोत्तमेनेदं सर्वं वै ब्राह्मणोऽर्हति ॥ १३३ ॥ स्वकीयं ब्राह्मणो भुंक्ते विदधाति च सुव्रत ॥ करुणां कुर्वतस्तस्य भुंजंतीहेतरेजनाः ॥ १३४ ॥
त्रयाणामिह वर्णानां भावाभावाय वै द्विजः ॥ भवेद्राजव्रतसंदेहस्तुष्टोभावाय वै द्विजः ॥ १३५ ॥ अभावाय भवेत्कुद्धस्तस्मात्पूज्यतमो
हिसः ॥ ब्राह्मणे सति नान्यस्य प्रभुत्वं विद्यते नृप ॥ १३६ ॥ कामात्करोत्यसौ कर्मकामगश्च नृपोत्तम ॥ तस्माद्द्वंद्वारकपुरीतस्मादपि महः
पुनः ॥ १३७ ॥ महलौकाज्जनलोकं ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ ब्रह्मत्वं च महाबाहो याति विप्रो न संशयः ॥ १३८ ॥ शतानीक उवाच ॥
ब्रह्मत्वं नाम दुष्प्रापं ब्रह्मलोकेषु सुव्रत ॥ १३९ ॥ ब्रह्मत्वं कीदृशं विप्रो ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ नाममात्रोऽयं किं विप्रो ब्रह्मत्वं ब्रह्मणः सदा ॥ १४० ॥
याति ब्रह्मन्गुणाः केस्युर्ब्रह्मप्राप्तौ ममोच्यताम् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ १४१ ॥ ये प्रोक्ता वेदशास्त्रेषु
संस्कारा ब्राह्मणस्य तु ॥ गर्भाधानादयो ये च संस्कारास्य पार्थिव ॥ १४२ ॥ चत्वारिंशत् तथाष्टौ च निर्वृताः शास्त्रतो नृप ॥ स याति ब्रह्मणः

ब्रा०प० १

अ० २

॥ ६ ॥

स्थानं ब्राह्मणत्वं च मानदं ॥ १४३ ॥ संस्काराः सर्वथा हेतुर्ब्रह्मत्वेनात्र संशयः ॥ शतानीक उवाच ॥ संस्काराः केमता ब्रह्मन् ब्रह्मत्वे ब्राह्मण
 स्यतु ॥ १४४ ॥ शंसमेद्विजशार्दूलकौतुकं हि महन्मम ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुसाधु महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ १४५ ॥ ये प्रोक्ता वे
 दशास्त्रेषु संस्कारा ब्राह्मणस्यतु ॥ मनीषिभिर्महाबाहो शृणु सर्वानशेषतः ॥ १४६ ॥ गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतोन्नयनं तथा ॥
 जातकर्मन्नाशनं च चूडोपनयनं नृप ॥ १४७ ॥ ब्रह्मव्रतानि च त्वारिस्नानं च तदनंतरम् ॥ सधर्मचारिणी योगो र्यज्ञानां कर्म मानदं ॥
 ॥ १४८ ॥ पंचानां कार्यमित्याहुरात्मनः श्रेयसे नृप ॥ देवपितृमनुष्याणां भूतानां ब्रह्मणस्तथा ॥ १४९ ॥ एतेषां चाष्टका कर्म पार्व
 णश्राद्धमेव हि ॥ श्रावणीचाग्रहायणी चैत्री चाश्वयुजी तथा ॥ १५० ॥ पाकयज्ञास्तथा सप्त अग्न्याधानं च सत्क्रियाः ॥ अग्निहोत्रं
 तथाराजन्दर्शचविधुसंक्षये ॥ १५१ ॥ पौर्णमासं च राजेंद्र चातुर्मास्यानि चापि हि ॥ निरूपणं पशुवधं तथा सौत्रामणीति च ॥ १५२ ॥
 हविर्यज्ञास्तथा सप्ततेषां चापि हि सत्क्रियाः ॥ अग्निष्टोमोऽत्यग्निष्टोमस्तथोक्थ्यः षोडशीं विदुः ॥ १५३ ॥ वाजपेयोतिरात्रश्च आतो र्यामेति वै
 स्मृतः ॥ संस्कारेषु स्थिताः सप्तसौमाः कुरुकुलोद्बह ॥ १५४ ॥ इत्येते द्विजसंस्काराश्च त्वारिंश्च पौत्तम ॥ अष्टौ चात्मगुणास्तात शृणुता
 नपि भारत ॥ १५५ ॥ अनसूयादयाक्षांतिरनायासं च मंगलम् ॥ अकार्पण्यं तथा शौचमस्पृहा च कुरुद्बह ॥ १५६ ॥ य एतेष्टगुणास्तात
 कीर्त्यते वै मनीषिभिः ॥ एतेषां लक्षणं वीरशृणु सर्वमशेषतः ॥ १५७ ॥ नगुणान्गुणिनो हंति नस्तौत्यात्मगुणानपि ॥ प्रहृष्यते नान्यदोपैरन
 सूयाप्रकीर्तिता ॥ १५८ ॥ अपरे बंधुवर्गैरामित्रैरेष्टरिवासदा ॥ आत्मवद्वर्तनं यत्स्यात्सादयापरि कीर्तिता ॥ १५९ ॥ वाचा मनसिका
 ये च दुःखेनोत्पादितेन च ॥ न कुप्यति न चाप्रीतिः साक्षमापरि कीर्तिता ॥ १६० ॥ अभक्ष्यपरिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिंदितैः ॥ आचरे च व्यव
 स्थानं शौचमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ १६१ ॥ शरीरं पीडयते येन शुभेनापि च कर्मणा ॥ अत्यंतं तन्न कुर्वीत अनायासः स उच्यते ॥ १६२ ॥ प्रश

१ मानवः-इ० पा० । २ अयं श्लोकः पुनरुक्तोऽपि प्राकरणिकतया युक्त एव प्रतिभाति । ३ चूडाकरणमेखलाः-इ० पा० । ४ जन्तूनां कर्म मानद-
 इ० पा० । ५ अग्न्याधेयम्-इ० पा० । ६ निरूपणं पशुवधं च-इ० पा० । ७ ज्योतिष्टोमो ह्यग्निष्टोमः-इ० पा० । ८ नृप-इ० पा० । ९ मासाः-इ०, संस्थाः-इ० च पा० ।

भ०पु०

॥ ७ ॥

स्ताचरणंनित्यमप्रशस्तविवर्जनम् ॥ एतद्विमंगलंप्रोक्तंमुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ १६३ ॥ स्तोकादपिप्रदातव्यमदीनेनांतरात्मना ॥
अहन्यहनियार्तिकचिदकार्पण्यंतदुच्यते ॥ १६४ ॥ यथोत्पन्नेनसंतुष्टःस्वलपेनाप्यथवस्तुना ॥ अहिंसयापरस्वेषुसाऽस्पृहापरिकीर्तिता ॥
॥ १६५ ॥ वपुर्यस्यतुइत्येतैःसंस्कारैःसंस्कृतंद्विजः ॥ ब्रह्मत्वमिहसंप्राप्यब्रह्मलोकंचगच्छति ॥ १६६ ॥ वैदिकैःकर्माभिः पुण्यैर्निषेकाद्यै
द्विजन्मनाम् ॥ कार्यःशरीरसंस्कारःपावनःप्रेत्यचेहच ॥ १६७ ॥ गर्भशुद्धिततःप्राप्यधर्मचाश्रमलक्षणम् ॥ यातिमुक्तिनसंदेहःपुराणेस्मि
नृपोत्तम ॥ १६८ ॥ उशंतिकुरुशार्दूलब्राह्मणानात्रसंशयः ॥ (आश्रितानांविशेषणयेनित्यंस्वस्तिवादिनः ॥ १६९ ॥ निकटस्थान्द्विजा
न्हित्वायोऽन्यान्पूजयतिद्विजान् ॥ सिद्धंपापंतदपमानात्तद्रुक्तंनैवशक्यते ॥ १७० ॥ तस्मात्सदासमीपस्थःसंपूज्योविधिवन्नृप ॥ पूजये
दतिथींस्तद्वदन्नपानादिदानतः ॥ १७१ ॥ ब्राह्मणःसर्ववर्णानांज्येष्ठःश्रेष्ठस्तथोत्तमः ॥) एवमस्मिन्पुराणेतुसंस्कारान्ब्राह्मणस्यतु ॥ १७२ ॥
शृणोतियश्चजानातियश्चापिपठतेसदा ॥ ऋद्धिवृद्धितथाकीर्तिंप्राप्येहश्रियमुत्तमाम् ॥ १७३ ॥ धनंधान्यंयशश्चापिपुत्रान्बंधून्सुरूपताम् ॥
सावित्रंलोकमासाद्यब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ १७४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेशतसाहस्रार्धसंहितायांब्राह्मेपर्वणिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ६४ ॥
शतानीकउवाच ॥ जातकर्मादिसंस्कारान्वर्णानामनुपूर्वशः ॥ आश्रमाणांचमेधर्मकथयस्वद्विजोत्तम ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ गर्भाधानं
पुंसवनंसीमंतोन्नयनंतथा ॥ जातकर्मात्रप्राशश्चब्रूडामौजीनिबंधनम् ॥ २ ॥ बैजिकंगार्भिकंचैनोद्विजानामपमृज्यते ॥ स्वाध्यायेनव्रतैर्होमैस्त्रै
विद्येनेज्ययाश्रुतैः ॥ ३ ॥ महायज्ञैश्चब्राह्मीयंयज्ञैश्चक्रियतेतनुः ॥ शृणुष्वैकमनाराजन्यथासाक्रियतेतनुः ॥ ४ ॥ प्राङ्नाभिर्वर्धनात्पुंसो
जातकर्मविधीयते ॥ मंत्रवत्प्राशनंचास्यहिरण्यमधुसर्पिषा ॥ ५ ॥ नामधेयंदशम्यांतुकेचिदिच्छंतिपार्थिव ॥ द्वादश्यामपरैराजन्मासिपू
र्णेतथापरे ॥ ६ ॥ अष्टादशेऽहनिताऽन्येवदंतिमनीषिणः ॥ पुण्येतिथौमुहूर्तैश्चनक्षत्रेचगुणान्विते ॥ ७ ॥ मंगल्यंतातविप्रस्यशिवशर्म

ब्रा०प० १

अ० ३

॥ ७ ॥

१ परार्थेषु-इ०पा० । २ ( ) एतच्चिह्नान्तर्गतोऽयं पाठः कस्मिंश्चिदेकस्मिन्पुस्तके दृश्यते । स च किंचित्प्रकरणादूर्ववर्तीति हेतोश्चिह्नान्तः प्रवेशित इति बोध्यम् ।

तिपार्थिव ॥ राजन्यस्यविंशष्टुद्वंद्वमौक्तिकंथ्यते ॥ ८ ॥ वैश्यस्यधनसंयुक्तंशूद्रस्यचतुगुणितम् ॥ धनवर्धनेतिवैश्यस्यसर्वदासेतिही
 नजे ॥ ९ ॥ मनुनाचतथाप्रोक्तंनान्नोलक्षणमुत्तमम् ॥ शर्मवद्ब्राह्मणस्यस्याद्राज्ञोरक्षासमन्वितम् ॥ १० ॥ वैश्यस्यपुष्टिसंयुक्तंशूद्रस्य
 प्रैष्यसंयुतम् ॥ स्त्रीणांसुखोद्यमऋंविस्पष्टार्थमनोरमम् ॥ ११ ॥ मंगलयंदीर्घवर्णातमाशीर्वादाभिधानवत् ॥ द्वादशेऽहनिराजेंद्रशिशीर्नि
 ष्क्रमणंगृहात् ॥ १२ ॥ चतुर्थेमासिकर्तव्यंतथान्येषामंतविभो ॥ षष्ठेऽन्नप्राशनमासियथेष्टमंगलकुले ॥ १३ ॥ चूडाकर्मद्विजातीनांसर्वे
 षामनुपूर्वशः ॥ प्रथमेऽन्देतृतीयेवाकर्तव्यंकुरुनंदन ॥ १४ ॥ गर्भाष्टमेऽन्देकुर्वीतब्राह्मणस्योपनायनम् ॥ गर्भादेकादशेराजन्क्षत्रियस्य
 विनिर्दिशेत् ॥ १५ ॥ द्वादशेऽन्देपिगर्भात्तुवैश्यस्यव्रतमादिशेत् ॥ ब्रह्मवर्चसकामेनकार्यविप्रस्यपंचमे ॥ १६ ॥ बलार्थेनातथाराज्ञःषष्ठेन्दे
 कार्यमेवाहि ॥ अर्थकामेनवैश्यस्यअष्टमेकुरुनंदन ॥ १७ ॥ आपोडशाद्ब्राह्मणस्यसावित्रीनातिवर्तते ॥ द्वाविंशतेःक्षत्रवंधोराचतुर्विंशतेर्वै
 शः ॥ १८ ॥ अत ऊर्ध्वतुर्येराजन्यथाकालमसंस्कृताः ॥ सावित्रीपतिताव्रात्याव्रात्यस्तोमाद्वतेक्रतोः ॥ १९ ॥ नचाप्येभिरपूतैस्तुआप
 यपिहिकर्हिचित् ॥ ब्राह्मयंयोनिचसंबंधान्नाचरेद्ब्राह्मणःसह ॥ २० ॥ भवंतिराजंश्चर्मोणिव्रतिनांत्रिविधानिच ॥ कार्ष्णरौरववास्तानिब्रह्म
 क्षत्रविशानृप ॥ २१ ॥ वसीरंश्चानुपूर्व्येणवस्त्राणिविविधानितु ॥ ब्रह्मक्षत्रविशोराजच्छाणक्षौमाविकानिच ॥ २२ ॥ मौजीत्रिवृत्समाश्लक्ष्णा
 कार्याविप्रस्यमेखला ॥ क्षत्रियस्यचमौर्वीज्यावैश्यस्यशणतांतवी ॥ २३ ॥ मुंजालाभेतुकर्तव्याकुशाश्मंतकबल्वजैः ॥ त्रिवृताग्रंथिनैकेन
 त्रिभिःपंचभिरेवच ॥ २४ ॥ कार्पासमुपवीतस्याद्विप्रस्योर्ध्ववृत्तंत्रिवृत् ॥ शणमूत्रमयंराज्ञोवैश्यस्याविकसौत्रिकम् ॥ २५ ॥
 पुष्कराणितथाचैषांभवन्तित्रिविधानितु ॥ ब्रह्मणोबैल्वपालाशौतृतीयंमूक्षजंनृप ॥ २६ ॥ वाटखादिरौक्षत्रियस्तुतथान्यंवेतसोद्वयम् ॥ पैल
 वोदुंबरौवैश्यस्तथाश्वत्थजमेवाहि ॥ २७ ॥ दंडानेतान्महाबाहोधर्मतोऽर्हतिधारितुम् ॥ केशांतिकोब्राह्मणस्यदंडःकार्यःप्रमाणतः ॥ २८ ॥
 ललाटसंमितोराज्ञःस्यात्तुनासांतिकोविशः ॥ ऋजवस्तेतुसर्वेस्युर्ब्राह्मणाःसौम्यदर्शनाः ॥ २९ ॥ अनुद्वेगकरानृणांसत्वतोनाग्निद्रूषिताः ॥

१ बलिष्ठं तु-इ०पा०। २ कीर्त्यते-इ०पा०। ३ द्वितीये वा-इ०पा०। ४ त्रयोऽप्येते-इ०पा०। ५ न ते संस्कारभागिनः-इ०पा०। ६ ब्राह्मं वेदाध्ययनमित्यर्थः।

भ०पु०

॥ ८ ॥

प्रगृह्यचेप्सितदंडमुपस्थायचभास्करम् ॥ ३० ॥ सम्यगुरुं तथा पूज्यचरेद्रैक्ष्यं यथाविधि ॥ भवत्पूर्वचरेद्रैक्ष्यमुपनीतोद्विजोत्तमः ॥ ३१ ॥
भवन्मध्यंतुराजन्योवैश्यस्तुभवदुत्तरम् ॥ मातरं वास्वसारं वामातुर्वाभगिनीं निजाम् ॥ ३२ ॥ भिक्षेत भैक्षं प्रथमं याचैर्ननावमानयेत् ॥ सुवर्णर
जतंचान्नं सापात्रेभ्यो विनिर्दिशेत् ॥ ३३ ॥ समाहृत्य ततो भैक्ष्यं यावदर्थममायया ॥ निवेद्य गुरवे श्रीयादाचम्य प्राङ्मुखः शुचिः ॥ ३४ ॥
आयुष्यं प्राङ्मुखो भुंक्ते यश्शस्यं दक्षिणामुखः ॥ श्रियं प्रत्यङ्मुखो भुंक्ते ऋतं भुंक्ते उदङ्मुखः ॥ ३५ ॥ उपस्पृश्य द्विजो राजन्नन्नमद्यात्समा
हितः ॥ भुक्त्वा चोपस्पृशेत्सम्यगद्विःखानि च संस्पृशेत् ॥ ३६ ॥ तथा न्नं पूजयेन्नित्यमद्याच्चैतदकुत्सयन् ॥ दर्शनात्तस्य हृष्येद्रै
प्रसीदेच्चापि भारत ॥ ३७ ॥ अभिनंद्य ततो श्रीयादित्येवं मनुरब्रवीत् ॥ पूजितं त्वं शनं नित्यं बलमूर्जं च यच्छति ॥ ३८ ॥ अपूजि
तं तु तद्भुक्तमुभयं नाशयेदिदम् ॥ नोच्छिष्टं कस्यचिद्दद्यान्नाद्याच्चैतत्तथांतरा ॥ ३९ ॥ यस्त्वन्नमंतरा कृत्वा लोभादतिनृपोत्तम ॥
विनाशं यातिसनरइह लोके परत्र च ॥ ४० ॥ यथा भवत्पुरा वैश्यो धनवर्द्धनं संज्ञितः ॥ शतानीक उवाच ॥ सकथमंतरं पूर्वमन्नस्य
द्विजसत्तम ॥ ४१ ॥ किमंतरं तथा न्नस्य कथं वा तत्कृतं भवेत् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुरा कृतयुगे राजन्वैश्यो वैसतिपुष्करे ॥ ४२ ॥ धनवर्ध
ननामा वैसमृद्धो धनधान्यतः ॥ निदाघकाले राजेद्रसकृत्वा वैश्वदेविकम् ॥ ४३ ॥ सपुत्रप्रातृभिः सार्धं तथा वैमित्रबंधुभिः ॥ आहारं
कुरुते राजन् भैक्ष्यभोज्यसमन्वितम् ॥ ४४ ॥ अथ तद्भुजतस्तस्य अन्नं शब्दो महानभूत् ॥ करुणः कुरुशार्दूल अथ तं संप्रधावितः ॥ ४५ ॥
त्यक्त्वा सभोजनं यावन्निष्क्रांती गृहं बाह्यतः ॥ अथ शब्दस्तिरोभूतः स भूयो गृहमागतः ॥ ४६ ॥ तमेव भाजनं गृह्य आहारं कृतवाच नृप ॥ भुक्तशेषं
महाबाहो आहारं स तु भुक्तवान् ॥ ४७ ॥ भुक्त्वा स शतधा जातस्तस्मिन्नेव क्षणे नृप ॥ तस्मादन्नं न राजेद्रस श्रिया दंतं राक्वचित् ॥ ४८ ॥ न चै
वात्यशनं कुर्यान्न चोच्छिष्टं क्वचिद्भजेत् ॥ रसो भवत्यत्यशनाद्रसाद्रोगः प्रवर्तते ॥ ४९ ॥ स्नानं दानं जपो होमः पितृदेवाभिपूजनम् ॥ न भवंति
रसे जातेन राणां भरतर्षभ ॥ ५० ॥ अनारोग्यमनायुष्यमस्वर्ग्यं चातिभोजनम् ॥ अपुण्यं लोकविद्विष्टं तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ५१ ॥ यक्षभूत

ब्रा०प० १

अ० ३

॥ ८ ॥

पिशाचानारक्षसांचनृपोत्तम ॥ गम्योभवतिवैविप्रउच्छिष्टोनात्रसंशयः ॥ ५२ ॥ शुचित्वमाश्रयेत्तस्माच्छुचित्वान्मोदतोदिवि ॥ सुखेन
 चेहरमतेइतीयंवैदिकीश्रुतिः ॥ ५३ ॥ शतानीकउवाच ॥ शुचितामियात्कथंविप्रःकथंचाशुचितामियात् ॥ एतन्मेब्रूहिविप्रेद्रकौतुकंपरमं
 मम ॥ ५४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उपस्पृश्यशुचिर्विप्रोभवतेभरतर्षभ ॥ विधिवत्कुरुशार्दूलभवेद्विधिपरोह्यतः ॥ ५५ ॥ शतानीकउवाच ॥
 उपस्पृशविधिविप्रकथयत्वममाखिलम् ॥ शुचित्वमाप्नुयाद्येनआचांतोब्राह्मणोद्विज ॥ ५६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मिराजेंद्रशृणुवि
 प्रोयथाभवेत् ॥ शुचिर्भरतशार्दूलविधिनायेनवाविभो ॥ ५७ ॥ प्रक्षाल्यहस्तौपादौचप्राङ्मुखोदङ्मुखोऽपिवा ॥ उपविश्यशुचौदेशेवां
 हुंकृत्वाचदक्षिणम् ॥ ५८ ॥ जान्वंतरेमहाबाहोब्रह्मसूत्रसमन्वितः ॥ सुसमौचरणौकृत्वातथावद्भशिखोनृप ॥ ५९ ॥ नतिष्ठन्नचसंजलपंस्त
 थाचानवलोकयन् ॥ नत्वरन्क्रुधितोवापित्यक्त्वाराजन्सुदूरतः ॥ ६० ॥ प्रसन्नाभिस्तथाद्रिस्तुआचांतःशुचितामियात् ॥ नोष्णाभिर्नस
 फेनाभिर्युक्ताभिःकलुषेणच ॥ ६१ ॥ वर्णेनरसगंधाभ्यांहीनाभिर्नचभारत ॥ सवुदुदाभिश्चतथानाचामेत्पंडितोनृप ॥ ६२ ॥
 पंचतीर्थानिविप्रस्यश्रूयंतदक्षिणेकरे ॥ देवतीर्थंपितृतीर्थंब्रह्मतीर्थंचमानद ॥ ६३ ॥ प्राजापत्यंतथाचान्यत्तथान्यत्सौम्यमुच्यते ॥
 अंगुष्ठमूलोत्तरतोयेयंरेखामहीपते ॥ ६४ ॥ ब्राह्मंतीर्थवदंत्येतद्रसिष्ठाद्याद्विजोत्तमाः ॥ कायंकनिष्ठिकामूलेअंगुल्यग्रेतुदैवतम् ॥ ६५ ॥
 तर्जन्यंगुष्ठयोरंतःपित्र्यंतीर्थमुदाहृतम् ॥ करमध्येस्थितंसौम्यंप्रशस्तंदेवकर्मणि ॥ ६६ ॥ देवार्चाबालिहरणंप्रातिक्षपणमेवच ॥
 एतानिदेवतीर्थेनकुर्यात्कुरुकुलोद्बह ॥ ६७ ॥ अन्ननिर्वपणंराजंस्तथासंपैवननृप ॥ लाजाहोमंतथासौम्यंप्राजापत्येनकारयेत् ॥
 ॥ ६८ ॥ कमंडलूपस्पृशनंदधिप्राशनमेवच ॥ सौम्यतीर्थेनराजेंद्रसदाकुर्याद्विचक्षणः ॥ ६९ ॥ पितृणांतर्पणंकार्यंपितृतीर्थेनधी
 मता ॥ ब्राह्मेणचापितृतीर्थेनसदोपस्पृशनंपरम् ॥ ७० ॥ घनांगुलिकरंकृत्वाएकाग्रःसुमनाद्विजः ॥ त्रिकृत्वायःपिबेदापोमुखशब्द
 विवर्जितः ॥ ७१ ॥ शृणुयत्फलमाप्नोतिप्रीणातिचयथासुरान् ॥ प्रथमंयत्पिबेदापःक्लृग्भेदस्तेनतृप्यति ॥ ७२ ॥ यद्वितीयंयजु

भ०पु०
॥ ९ ॥

वेदंतेनप्रीणातिभारत ॥ यत्तृतीयं सामवेदंतेनप्रीणातिभारत ॥ ७३ ॥ प्रथमं यन्मृजेदास्यं दक्षिणां गुष्ठमूलतः ॥ अधर्ववेदं प्रीणाति तेन राजन्न
संशयः ॥ ७४ ॥ इतिहासपुराणानियद्वितीयं प्रमार्जति ॥ यन्मूर्धानं हिराजेंद्रं अभिषिचति वैद्विजः ॥ ७५ ॥ तेन प्रीणाति वै रुद्रं शिखामाल
भ्यवैऋषीन् ॥ यदक्षिणीचालभते रविप्रीणाति तेन वै ॥ ७६ ॥ नासिकालभनाद्रायुं प्रीणात्येव न संशयः ॥ यच्छ्रोत्रमालभेद्विप्रोदिशः प्रीणाति
तेन वै ॥ ७७ ॥ यमंकुबेरं वरुणं वा सवं चाग्निमेव च ॥ यद्राहुमन्वालभते एतान् प्रीणाति तेन वै ॥ ७८ ॥ यन्नाभिमन्वालभते प्राणानां ग्रंथिमेव च ॥
तेन प्रीणाति राजेंद्र इतीयं वैदिकी श्रुतिः ॥ ७९ ॥ अभिषिचति यत्पादौ विष्णुं प्रीणाति तेन वै ॥ यद्व्याच्छादकं वारिविसर्जयति मानद ॥ ८० ॥
वासुकिप्रमुखात्राणां स्तेनप्रीणातिभारत ॥ यद्विदवोऽस्तरेभूमौ पतंती हनराधिप ॥ ८१ ॥ भूतग्रामंततस्तैस्तु प्रीणातीह चतुर्विधम् ॥ अंगुष्ठेन प्र
देशिन्यालभेत चाक्षिणीनृप ॥ ८२ ॥ अनामिकां गुष्ठकाभ्यां नासिकामालभेत्तृप ॥ मध्यमां गुष्ठाभ्यां मुखं स्पृशेद्भरतर्षभ ॥ ८३ ॥ कनि
ष्ठिकां गुष्ठकाभ्यां कर्णमालभते नृप ॥ अंगुलीभिस्तथा बाहुमंगुष्ठेन तु मंडलम् ॥ ८४ ॥ नाभिकुरुकुलश्रेष्ठ शिरः सर्वाभिरेव च ॥ अंगुष्ठोऽग्निर्म
हाबाहो प्रोक्तो वायुः प्रदेशिनी ॥ ८५ ॥ अनामिका तथा सूर्यः कनिष्ठा मघवाविभो ॥ प्रजापतिर्मध्यमा ज्ञेया तस्माद्भरत सत्तम ॥ ८६ ॥ एव
माचम्य विप्रस्तु प्रीणाति सततं जगत् ॥ सर्वाश्च देवतास्तातलोकाश्चापि न संशयः ॥ ८७ ॥ तस्मात्पूज्यः सदा विप्रः सर्वदेवमयो हि सः ॥ ब्राह्मे
ण विप्रतीर्थेन नित्यकालमुपस्पृशेत् ॥ ८८ ॥ कायत्रैदेशकाभ्यां वानपित्र्येण कदाचन ॥ हृद्भाभिः पूयते विप्रः कंठगाभिस्तु भूमिपः ॥ ८९ ॥
वैश्योऽद्रिः प्राशिताभिस्तु शूद्रः स्पृष्टाभिरंततः ॥ उद्धृते दक्षिणे पाणावुपवीत्युच्यते बुधः ॥ ९० ॥ सव्येन प्राचीना वीती निवीती कंठसंज्ञिते ॥
मेखलामाजिनंदं डमुपवीतं कंठमंडलम् ॥ ९१ ॥ अप्सु प्रास्य विनष्टानि गृहीतान्यानि मंत्रवित् ॥ उपवीत्याचमोन्नित्यमंतर्जानुमहीपते ॥ ९२ ॥
एवंतु विप्रो ह्योचांतः शुचितां याति भारत ॥ यास्त्वेताः करमध्ये तुरेखा विप्रस्य भारत ॥ ९३ ॥ गंगाद्याः सरितः सर्वा ज्ञेया भारत सत्तम ॥ यान्यं
गुलिषु पर्वाणि गिरयस्तानि विद्विषै ॥ ९४ ॥ सर्वदेवमयोरान्करो विप्रस्य दक्षिणः ॥ हस्तोपस्पृशं विधिस्तवाख्यातो महीपते ॥ ९५ ॥ एषु

ब्रा०प० १
अ० ३

॥ ९ ॥

सर्वेषु लोकेषु येनाचांतो दिवं व्रजेत् ॥ ९६ ॥ इति श्री भविष्य महापुराणेशतसहस्रार्धसंहितायां ब्राह्मे पर्वण्युपस्पर्शनविधिवर्णनं नाम तृतीयोऽध्या-
यः ॥ ३ ॥ सुमंतु रुवाचा ॥ केशांतं षोडशे वर्षे ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ राजन्यबंधो द्वाविंशे वैश्यस्य त्र्यधिके ततः ॥ १ ॥ अमंत्रका सदा कार्या स्त्रीणां चूडामही-
पते ॥ संस्कारहेतोः कायस्य यथा कालं विभागशः ॥ २ ॥ वैवाहिको विधिः स्त्रीणां संस्कारो नैगमः स्मृतः ॥ निवसेद्वागुरोर्वापि गृहे वाग्निपरिक्रि-
या ॥ ३ ॥ एष ते कथितो राजन्नौपनायनिको विधिः ॥ द्विजातीनां महाबाहो उत्पत्तिव्यंजकः परः ॥ ४ ॥ कर्मयोगमिदानीं ते कथयामि महाब-
ल ॥ उपनीय गुरुः शिष्यं प्रथमं शौचमादिशेत् ॥ ५ ॥ आचारमग्निकार्यं च संध्योपासनमेव च ॥ अध्यापयेत्तु सच्छिष्यान् सदा चांत उदङ्मुखः ॥ ६ ॥
ब्रह्मांजलिकरो नित्यमध्याप्यो विजितेन्द्रितः ॥ लघुवासास्तथैकाग्रः सुमनाः सुप्रतिष्ठितः ॥ ७ ॥ ब्रह्मरंभेऽवसाने च पादौ पूज्यौ गुरोः सदा ॥
संहृत्य हस्तावध्ये संहि ब्रह्मांजलिः स्मृतः ॥ ८ ॥ व्यत्यस्तपाणिना कार्यमुपसंग्रहणं गुरोः ॥ सव्येन सव्यः स्प्रष्टव्यो दक्षिणेन तु दक्षिणः ॥ ९ ॥
अध्येष्यमाणं तु गुरुर्नित्यकालमतन्द्रितः ॥ अधीष्वभो इति ब्रूयाद्विरामोऽस्ति त्वतिवारयेत् ॥ १० ॥ ब्राह्मणः प्रणवं कुर्यादादावं ते च सर्वदा ॥ स्र-
त्यनोक्तं पूर्वपरस्ताच्च विशीर्यते ॥ ११ ॥ श्रूयतां चापि राजेंद्र यथोक्तं द्विजोऽर्हति ॥ प्राक्कूलान्पर्युपासीनः पवित्रैश्चैव पावितः ॥ १२ ॥
प्राणायामैस्त्रिभिः पूतस्ततस्त्वोक्तं कारमर्हति ॥ ॐकारलक्षणं चापि शृणुष्व कुरुनंदन ॥ १३ ॥ अकारं चाप्युकारं च मकारं च प्रजाप-
तिः ॥ वेदत्रयात्तु निर्गूह्य भूर्भुवःस्वरितीति च ॥ १४ ॥ त्रिभ्य एव तु वेदेभ्यः पादं पादमंदूदुहत् ॥ तदित्यूचोऽस्याः सावित्र्याः परमेष्ठी प्रजापतिः
॥ १५ ॥ एतदक्षरमेतां च जपन् व्याहृतिपूर्विकाम् ॥ संध्योरुभयोर्विप्रो वेदपुण्येन युज्यते ॥ १६ ॥ सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्य बहिरेतत्रिकं द्विजः
॥ महतोऽप्येन सोमासात्त्वचेवाहिर्विमुच्यते ॥ १७ ॥ एतयर्चा विसंयुक्तः काले च क्रियया स्वया ॥ विप्रक्षत्रियविड्यो निर्गहेणायाति साधु-
षु ॥ १८ ॥ शृणुष्वैकमनाराजन्परमं ब्रह्मणो मुखम् ॥ ॐकारपूर्विकं स्तिस्त्रोमहाव्याहृतयोऽव्ययाः ॥ १९ ॥ त्रिपदाचैव सावित्री
विज्ञेया ब्रह्मणो मुखम् ॥ योऽधीते हन्यहन्येतां त्रीणि वर्षाण्यतन्द्रितः ॥ २० ॥ स ब्रह्म परमभ्योति वायुभूतः स्वमूर्तिमान् ॥ एकाक्षरं परं ब्रह्म प्राणा-
यामः परंतपः ॥ २१ ॥ सावित्र्यास्तु परं नास्ति मौनात्सत्यं विशिष्यते ॥ होमक्रियातपः क्रिया तथा दानक्रियानृप ॥ २२ ॥ अक्षर्याताः सदा

भ०पु०

॥ १० ॥

राजन्यथाहभगवान्मनुः ॥ अवरन्त्वक्षरं ज्ञेयं ब्रह्मा चैव प्रजापतिः ॥ २३ ॥ विधियज्ञात्सदा राज्ञश्च पयज्ञो विशिष्यते ॥ नानाविधैर्गुणोद्देशैः
सूक्ष्माख्यातैर्नृपोत्तम ॥ २४ ॥ उपांशुः स्याल्लक्षणः साहस्रो मानसः स्मृतः ॥ येषां कयज्ञाश्च त्वारो विधियज्ञेन चान्विताः ॥ २५ ॥
सर्वे ते जपयज्ञस्य कलानां हतिषोडशीम् ॥ जपादेव तु संसिद्ध्यद्वा ह्यणो नात्र संशयः ॥ २६ ॥ कुर्यादन्यं न वा कुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण उच्यते ॥ पूर्वासं
ध्यां जपं स्तिष्ठेत्सावित्री मार्कं दर्शनात् ॥ २७ ॥ पश्चिमां तु समासीनः सम्यगृक्षविभावनात् ॥ दिनस्यादौ भवेत्पूर्वां शर्वयादौ तथा परा ॥ २८ ॥
सनक्षत्रा परा ज्ञेया अपरा स दिवाकरा ॥ जपं स्तिष्ठन् परां संध्यां नैशमेनो व्यपोहति ॥ २९ ॥ अपरां तु समासीनो मलं हंति दिवा कृतम् ॥ नोपति
ष्ठति यः पूर्वां नोपास्ते पश्चिमां नृप ॥ ३० ॥ सशूद्रवद्भिः कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मणः ॥ अपां समीपे नियतो नैत्यकं विधिमास्थितः ॥ ३१ ॥
सावित्री मध्यधीयीत गत्वाऽऽरण्यं समाहितः ॥ वेदोपकरणे राजन्स्वाध्याये चैव नैत्यके ॥ ३२ ॥ नात्र दोषोऽस्त्यनध्याये होममंत्रेषु वा विभो ॥ नैत्य
केनास्त्यनध्यायो ब्रह्मसंनिहितस्मृतम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्माहुतिर्हुतं पुण्यमनध्यायवषट्कृतम् ॥ ऋणैकांस्त्वधीयीत विधिनानियतो द्विजः ॥
॥ ३४ ॥ तस्य नित्यं क्षरत्येपापयो मेध्यं घृतं मधु ॥ अग्निं शुश्रूषणं भैक्षमधः शय्यां गुरोर्हितम् ॥ ३५ ॥ आसमावर्तनात्कुर्यात्कृतोपन
यनो द्विजः ॥ आचार्यपुत्रशुश्रूषां ज्ञानदोषार्थमिहः शुचिः ॥ ३६ ॥ आतःशक्तो ब्रह्मसाधुः स्वाध्याप्यादशधर्मतः ॥ नापृष्टः कस्यचिद्भूयान्न चान्यायेन
पृच्छतः ॥ ३७ ॥ जानन्नपि हि मेधावी जडवल्लोक आचरेत् ॥ अधर्मेण च यः प्राहयश्चाधर्मेण पृच्छति ॥ ३८ ॥ तयोरन्यतरप्रैति विद्वेषवा
निगच्छति ॥ धर्माथौ यत्र न स्यातां शुश्रूषा चापि तद्विधा ॥ ३९ ॥ न तत्र विद्यावत्तव्याशुभं बीजमिवोखरे ॥ विद्ययैव समं कामं मर्तव्यं ब्रह्म वा
दिना ॥ ४० ॥ आपद्यपि हि घोरायां न त्वेनामीरिणे वपेत् ॥ विद्या ब्राह्मणमित्याह शेषा धिस्तेऽस्मि रक्षमाम् ॥ ४१ ॥ असूयकायमाप्रदास्तथा
स्यावीर्यवत्तमा ॥ शर्वं सुखमुं शतीह केचिज्ज्ञानं प्रचक्षते ॥ ४२ ॥ तौ धारयति वैयस्माच्छेव धिस्तेन सोच्यते ॥ यमेव तु शुचिं विद्यां नित्यं
ब्रह्मचारिणम् ॥ ४३ ॥ तस्मै मां ब्रूहि विप्राय निधिपाया प्रमादिने ॥ ब्रह्मयस्त्वननुज्ञातमधीयानादवाप्नुयात् ॥ ४४ ॥ लौकिकं वैदिकं वापि तथा ध्यात्म
कमेव च ॥ सयाति नरकं घोरं रौरवं भीमदर्शनम् ॥ ४५ ॥ अणुमात्रात्मकं देहं षोडशार्धमिति स्मृतम् ॥ आददीत यतो ज्ञानं तं पूर्वमभिवादयेत् ॥ ४६ ॥

ब्रा०प० १

अ० ४

॥ १० ॥

सावित्रीसारमात्रोपिवरोविप्रःसुयंत्रितः ॥ नायंत्रितस्त्रिवेदोऽपि सर्वांशीसर्वविक्रयी ॥ ४७ ॥ शय्याशनेध्याचरितेश्रेयसानसमाविशेत् ॥ शय्यास
 नस्थश्चैवेनंप्रत्युत्थायाभिवादयेत् ॥ ४८ ॥ ऊर्ध्वप्राणाद्युत्क्रामंतियूनःस्थविरागते ॥ प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यांपुनस्तान्प्रतिपद्यते ॥ ४९ ॥
 अभिवादनशीलस्यनित्यंवृद्धोपसेविनः ॥ चत्वारिसम्यग्वर्धते आयुःप्रज्ञायशोबलम् ॥ ५० ॥ अभिवादपरोविप्रोज्यायांसमभिवादयेत् ॥ अ
 सौनामाहमस्मीतिस्वनामपरिकीर्तयेत् ॥ ५१ ॥ नामधेयस्ययेकेचिदभिवादनं जानते ॥ तान्प्राज्ञोऽहमितिब्रूयात्स्त्रियःसर्वास्तथैवच ॥
 ॥ ५२ ॥ भोःशब्दंकीर्तयेदतेस्वस्यनाम्नोभिवादने ॥ नाम्नःस्वरूपभावोहिभोभावऋषिभिःस्मृतः ॥ ५३ ॥ आयुष्मान्भवसौम्येतिवा
 च्योविप्रोऽभिवादने ॥ अकारश्चास्यनाम्नोऽस्तेवाच्यःपूर्वाक्षरःश्रुतः ॥ ५४ ॥ योनेत्यभिवादस्यविप्रःप्रत्यभिवादनम् ॥ नाभिवाद्यःस
 विदुषायथाशूद्रस्तथैवसः ॥ ५५ ॥ अभिवादेकृतेयस्तुनकरोत्यभिवादनम् ॥ आशीर्वाकुरुशार्दूलसयातिनरकंध्रुवम् ॥ ५६ ॥ अभीति
 भगवान्विष्णुर्वाद्यामीतिशंकरः ॥ द्वावेवपूजितौतेनयःकरोत्यभिवादनम् ॥ ५७ ॥ ब्राह्मणंकुशलंपृच्छेत्क्षत्रवंधुमनामयम् ॥ वैश्यंक्षेमं
 समागम्यशूद्रमारोग्यमेवतु ॥ ५८ ॥ नवाच्योदीक्षितोनाम्नायवीयानपियोभवेत् ॥ भोभवत्पूर्वकत्वेनइतिस्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ ५९ ॥
 परपत्नीतुयाराजन्नसंबद्धातुयोनितः ॥ वक्तव्याभवतीत्येवंसुभगेभगिनीतिच ॥ ६० ॥ पितृव्यान्मातुलान्राजञ्चशुरानृत्विजोगुरुन् ॥
 असावहमितिब्रूयात्प्रत्युत्थायजघन्यजः ॥ ६१ ॥ मातृष्वसामातुलानीश्वशूरथपितृष्वसा ॥ संपूज्यागुरुपत्नीचसमास्तागुरुभार्यया ॥ ६२ ॥
 ज्येष्ठस्यभ्रातुर्याभार्यासवर्णाह्न्यह्न्यपि ॥ पूजयन्प्रयतोविप्रोयातिविष्णुसदोनृप ॥ ६३ ॥ प्रवासादेत्यसंपूज्याज्ञातिसंबंधियोपितः ॥
 पितुर्याभगिनीराजन्मातुश्चापिविज्ञापते ॥ ६४ ॥ आत्मनोभगिनीयाचज्येष्ठाकुरुकुलोद्भव ॥ सदासुमातृवद्वृत्तिमातिष्ठेद्भारतोत्तम ॥ ६५ ॥
 गरीयसीततस्ताभ्योमाताज्ञेयानराधिप ॥ पुत्रमित्रभागिनेयाद्रष्टव्याह्यात्मनासमाः ॥ ६६ ॥ दशाष्टाख्यंपौरसंख्यंपंचाष्टाख्यंकलभृताम् ॥
 अब्दपूर्वश्रोत्रियाणांस्वरूपेनापिस्वयोनिषु ॥ ६७ ॥ ब्राह्मणंदशवर्षचदशवर्षचभूमिपम् ॥ पितापुत्रौविजानीयाद्ब्राह्मणस्तुतयोःपिता ॥ ६८ ॥

भ०पु०

॥ ११ ॥

इत्येवंक्षत्रियापितावैश्यस्यापिपितामहः ॥ प्रपितामहश्चशूद्रस्यप्रोक्तोविप्रोमनीषिभिः ॥ ६९ ॥ वित्तंबंधुर्वयःकर्मविद्याभवतिपंचमी ॥
एतानिमान्यस्थानानिगरीयोयद्यदुत्तरम् ॥ ७० ॥ पंचानांत्रिषुवर्गेषुभूयांसिगुणवन्तिच ॥ यस्यस्युःसोऽत्रमानार्हःशूद्रोपिदशमीगतः ॥ ७१ ॥
चक्रिणोदशमीस्थस्यरोगिणोभारिणःस्त्रियाः ॥ स्नातकस्यतुराज्ञश्चपंथादेयोवरस्यच ॥ ७२ ॥ एषांसमागमेतातपूज्यौस्नातकपार्थिवौ ॥
आभ्यांसमागमेराजन्स्नातकोनृपमानभाक् ॥ ७३ ॥ अध्यापयेद्यस्तुशिष्यंकृत्वोपनयनंद्विजः ॥ सरहस्यंसकल्पंचवेदंभरतसत्तम ॥ ७४ ॥
तमाचार्यमहाबाहोप्रवदंतिमनीषिणः ॥ एकदेशंतुवेदस्यवेदांगान्यपिवापुनः ॥ ७५ ॥ योऽध्यापयतिवृत्त्यर्थमुपाध्यायःसउच्यते ॥ निषे-
कादीनिकार्याण्यःकरोतिनृपोत्तम ॥ ७६ ॥ अध्यापयतिचान्येनसविप्रोगुरुरुच्यते ॥ अग्न्याधेयंपाकयज्ञानग्निष्टोमादिकान्मखान् ॥ ७७ ॥
यःकरोतिवृत्तयस्यसतस्यार्त्विगिहोच्यते ॥ यआवृणोत्यवितथंब्रह्मणाश्रवणाबुभौ ॥ ७८ ॥ समातासपिताज्ञेयस्तंनदुह्येत्कथंचन ॥ उपा-
ध्यायादशार्च्यआचार्याणांशतंपिता ॥ ७९ ॥ सहस्रेणपितुर्मातागौरवेणातिरिच्यते ॥ उत्पादकब्रह्मदात्रोगरीयान्ब्रह्मदःपिता ॥ ८० ॥
ब्रह्मजन्महिविप्रस्यप्रेत्यचेहचशाश्वतम् ॥ कामान्मातापिताचैनयंदुत्पादयतोमिथः ॥ ८१ ॥ संभूतितस्यतांविद्याद्यद्योनावभिजायते ॥
आचार्यस्तस्यतांजातिविधिवद्वेदपारगः ॥ ८२ ॥ उत्पादयतिसावित्र्यासासत्यासाऽजरामरा ॥ उपाध्यायमादितःकृत्वायेपूज्याःकथितास्त-
व ॥ ८३ ॥ महागुरुर्महाबाहोसर्वेषामधिकःस्मृतः ॥ सहस्रशतसंख्योऽसौआचार्याणामिदंमतम् ॥ ८४ ॥ चतुर्णामपिवर्णानांसमहागुरु-
रुच्यते ॥ शतानीकउवाच ॥ यएतेभवताप्रोक्ताउपाध्यायमुखाद्विजाः ॥ ८५ ॥ विदिताएवमेसर्वेनमहागुरुरेवहि ॥ ८६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
जयोपजीवीयोविप्रःसमहागुरुरुच्यते ॥ अष्टादशपुराणानिरामस्यचरितंतथा ॥ ८७ ॥ विष्णुधर्मादयोधर्माःशिवधर्माश्चभारत ॥ काष्ण-
वेदंपंचमंतुयन्महाभारतंस्मृतम् ॥ ८८ ॥ श्रौतार्धर्माश्चराजेंद्रनारदोक्तामहीपते ॥ जयेतिनामएतेषांप्रवदंतिमनीषिणः ॥ ८९ ॥ एवंविप्र-
कदंबस्यधार्कःप्रवरःस्मृतः ॥ यस्त्वेतानिसंस्तानिपुराणानीहर्विदति ॥ ९० ॥ भारतंचमहाबाहोससर्वज्ञोमतोनृणाम् ॥ तस्मात्सपू-

ब्रा०प० १

अ० ४

॥ ११ ॥

ज्योराजेद्रवणैर्विप्रादिभिःसदा ॥ ९१ ॥ किंत्वयानश्रुतंवाक्यंयदाहभगवान्विभुः ॥ अल्पंवाबहुवायस्यश्रुतस्योपकरोति यः ॥ ९२ ॥ तमपी
हगुरुंविद्याच्छ्रुतोपक्रिययातथा ॥ ब्राह्मस्यजन्मनःकर्तास्वधर्मस्यचशासिता ॥ ९३ ॥ बालोऽपिविप्रोवृद्धस्यपिताभवतिधर्मतः ॥ अध्या
पयामासपितृच्छिशुरांगिरसःकविः ॥ ९४ ॥ पुत्रकाइतिहोवाचज्ञानेनपरिगृह्यतान् ॥ तेतमर्थमपृच्छंतदेवानागतमन्यवः ॥ ९५ ॥ देवा
श्चेतान्तस्मेत्योचुरन्याय्यंशिशुरुक्तवान् ॥ अज्ञोभवतिवैबालःपिताभवतिमंत्रदः ॥ ९६ ॥ अज्ञंहिबालमित्याहुःपितेत्येवतुमंत्रदम् ॥ पि
तामहेतिजयदमित्युचुस्तेदिवौकसः ॥ ९७ ॥ जयोमंत्रास्तथावेदादेहमेकंत्रिधाकृतम् ॥ नहायनैर्नपलितैर्नामित्रेणनबंधुभिः ॥ ९८ ॥ ऋषयश्च
क्रिरेधर्मयोऽनूचानःसन्मोहान् ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशांशूद्राणांचविशांपते ॥ ९९ ॥ ज्येष्ठवंदंतिराजेन्द्रसंदेहंशृणुवैयथा ॥ ज्ञानतोवीर्यतोराजन्धनतो
जन्मतस्तथा ॥ १०० ॥ शीलतस्तुप्रधानायेतेप्रधानामतामम ॥ नतेनस्थविरोभवतियेनांस्यपलितंशिरः ॥ १०१ ॥ योवैयुवाप्यधीयान
स्तंदेवाःस्थविरंविदुः ॥ यथाकाष्ठमयोहस्तीयथाचर्ममयोमृगः ॥ १०२ ॥ यश्चविप्रोनधीयानस्रयस्तेनामविभ्रति ॥ यथायोषाऽफलास्त्री
षुयथागौर्गविचाफला ॥ १०३ ॥ यथाचाज्ञेऽफलंदानंतथाविप्रोऽनृचोऽफलः ॥ वैश्वदेवेनयेहीनाआतिथ्येनविवर्जिताः ॥ १०४ ॥ सर्वेतुवृष
लाज्ञेयाःप्राप्तवेदाअपिद्विजाः ॥ नानृगब्राह्मणोभवतिनवणिङ्गनकुशीलवः ॥ १०५ ॥ नशूद्रःप्रेषणंकुर्वन्नस्तेनोचिकित्सकः ॥ अव्रताह्यनधीया
नायत्रभैक्ष्यचराद्विजाः ॥ १०६ ॥ तंग्रामंदंडयेद्राजाचोरभक्तप्रदोहिसः ॥ संतुष्टोयत्रवैविप्रःसाग्रिकःकुरुनंदन ॥ १०७ ॥ यातिसाफल्य
तावेदैर्देवैरेवंहिभाषितम् ॥ वेदैरुक्तंयथावीरसुरज्येष्ठमुपेत्यवै ॥ १०८ ॥ वेपंतेब्राह्मणाभूमावभ्यस्यंतिह्यनग्रिकाः ॥ क्लिश्यंतेतेकिमर्थंहिमू
ढावैफलकांक्षया ॥ १०९ ॥ अनुष्ठानविहीनानामस्मानभ्यसतांभुवि ॥ क्लेशंहिकेवलंदेवनास्मदभ्यसनेफलम् ॥ ११० ॥ अनुष्ठानंपरदेव
अस्मत्स्वभ्यसनात्सदा ॥ इत्येवंराजशार्दूलवेदाज्जुर्हिवेधसम् ॥ १११ ॥ तस्माच्चवेदाभ्यसनादनुष्ठानंपरमम ॥ चत्वारोवात्रयोवापिय
द्वयुर्वेदपारगाः ॥ ११२ ॥ सधर्मइतिविज्ञेयोनेतरेषांसहस्रशः ॥ यद्वदंतितमोमूढामूर्खधर्ममजानतः ॥ ११३ ॥ तत्पापंशतधाभूत्वावक्तारमनु

भ०पु०

॥ १२ ॥

गच्छति ॥ शौचहनिव्रतप्रष्टेविप्रवेदविजिते ॥ ११४ ॥ दीयमानं रुदत्यन्नाकिं मया दुष्कृतं कृतम् ॥ जयोपजीविने दत्तं यदात्मानं प्रपश्यति ॥ ११५ ॥ नृत्यति स्म तदा राजन्करमुद्धृत्य भारत ॥ विद्यातपोभ्यां संपन्ने ब्राह्मणे गृहमागते ॥ ११६ ॥ क्रीडंत्यौ षडयः सर्वा यस्यामः परमां गतिम् ॥ अत्र तानाममंत्राणामजयानां च भारत ॥ ११७ ॥ प्रतिग्रहो न दातव्यो न शिलातारयेच्छिलाम् ॥ श्रोत्रियायैव देयानि ह व्यकव्यानि नित्यशः ॥ ११८ ॥ अश्रोत्रियाय दत्तानि न पितृन्नापि देवताः ॥ यस्य चैव गृहे मुखोद्वारे चापि बहुश्रुतः ॥ ११९ ॥ बहुश्रुताय दातव्यं नास्ति मूर्खे व्यतिक्रमः ॥ ब्राह्मणातिक्रमो नास्ति मूर्खो जयविजितः ॥ १२० ॥ ज्वलंतमग्निमुत्सृज्य न हि भस्म निह्रूयते ॥ न चैतदेव मन्यते पितरो देवतास्तथा ॥ १२१ ॥ सगुणं निर्गुणं वापि ब्राह्मणं देवतं परम् ॥ नातिक्रमेद्ब्रह्मासीनं ब्राह्मणं विप्रकर्मणि ॥ १२२ ॥ अतिक्रमन्महाबाहो रौरवेयाति भारत ॥ गायत्रीमात्रसारोपि ब्राह्मणः पूज्यतांगतः ॥ १२३ ॥ गृहा सन्नो विशेषेण न भवेत्पतितस्तुतः ॥ धान्यशून्यो यथा ग्रामो यथा कूपश्च निर्जलः ॥ ब्राह्मणश्चानधीयानस्त्रयस्तेनामधारकाः ॥ १२४ ॥ यस्त्वेकपंत्यां विषमं ददाति स्नेहाद्रयाद्वा यदि वार्थहेतोः ॥ वेदेषु दृष्टमृषिभिश्च गीतं तां ब्रह्महत्यां मुनयो वदन्ति ॥ १२५ ॥ अहिंसयैव भूता नार्कार्यश्रेयोऽनुशासनम् ॥ वाक्चैव मधुरा श्लक्ष्णा प्रयोज्या धर्ममीप्सता ॥ १२६ ॥ यस्य वाङ्मनसीशुद्धे सत्यगुते च भारत ॥ स वै सर्वमवाप्नोति वेदांतोपगतं फलम् ॥ १२७ ॥ नारुतुदः स्यादातोऽपि न परद्रोहकर्मधीः ॥ ययास्योद्विजते वाचं न च तां समुदीरयेत् ॥ १२८ ॥ यत्करोति शुभं वाचा प्रोच्यमाना मनीषिभिः ॥ श्रूयतां कुरुशार्दूल सदा चापि तथोच्यताम् ॥ १२९ ॥ न तथा शशीनसलिलं न चंदनरसो न शीतलच्छाया ॥ प्रह्लादयति च पुरुषं यथा मधुरभाषिणी वाणी ॥ १३० ॥ अर्हणाद्ब्राह्मणो नित्यमुद्विजेत विषादिव ॥ अमृतस्येव चाक्षिदपमानस्य सर्वदा ॥ १३१ ॥ सुखं ह्यवमतः शेते सुखं च प्रतिबुध्यते ॥ सुखं चरति लोके स्मिन्नवमं ताविनश्यति ॥ १३२ ॥ अनेन विधिनाराजन्संस्कृतात्मा द्विजः शनैः ॥ गुरौ वसन्संचिनुयाद्ब्रह्माधिगमिदंतपः ॥ १३३ ॥ तपोविशेषैर्विविधैर्व्रतैश्च विविधोदितैः ॥ वेदः कृत्वाधिगतं व्यस्रहस्योद्वि

ब्रा०प० १

अ० ४

॥ १२ ॥

जन्मना ॥ १३४ ॥ वेदमेवाभ्यसेन्नित्यंतपस्तप्यन्दिजोत्तमः ॥ वेदाभ्यासोहिविप्रस्यतपःपरमिहोच्यते ॥ १३५ ॥ आहैवसनखाग्रेभ्यः
परमंतप्यतेतपः ॥ १३६ ॥ यःसुतोपिद्विजोधीतेस्वाध्यायंशक्तितोन्वहम् ॥ योनधीत्यद्विजोवेदमन्यत्रकुरुतेश्रमम् ॥ १३७ ॥ सजीवन्नेवशू
द्रत्वमाशुगच्छतिसान्वयः॥नयस्यवेदोनजयोनविद्याश्चविशांपते॥१३८॥सशूद्रएवमंतव्यइत्याहभगवान्विभुः ॥ मातुरग्रेचजननद्वितीयमौजि
बंधने ॥ १३९ ॥ तृतीयंयज्ञदीक्षायांद्विजस्यविधिचोदितम् ॥ तत्रयद्रहजन्मास्यमौजीबंधनचिह्नितम् ॥ १४० ॥ तत्रास्यमातासावित्री
पितात्वाचार्यउच्यते ॥ वेदप्रदानात्त्वाचार्यपितरंमनुरब्रवीत् ॥ १४१ ॥ नह्यस्यविद्यतेकर्मकिंचिदामौजिबंधनात् ॥ नाभिव्याहारये
द्रहस्वधानिर्नयनादृते ॥ १४२ ॥ शूद्रेणतुसमंतावद्यावद्वेदोनजायते ॥ कृतोपनयनस्यास्यव्रतादेशनमिष्यते ॥ १४३ ॥ ब्रह्मणो
ग्रहणंचैव क्रमेणविधिपूर्वकम् ॥ यत्सूत्रंचापियच्चर्मयायाचास्यचमेखला ॥ १४४ ॥ वसनंचापियोदंडस्तद्वैतस्यव्रतेष्वपि ॥ सेवेतेमां
स्तुनियमान्ब्रह्मचारीगुरौवसन् ॥ १४५ ॥ संनियम्येंद्रियग्रामंतपोवृद्धयर्थमात्मनः ॥ वृंदारकर्षिपितृणांकुर्यात्तर्पणमेवाहि ॥ १४६ ॥
नराणांचमहाबाहो नित्यंस्नात्वाप्रयत्नतः ॥ पुष्पंतोयंफलंचापिसमिदाधानमेवच ॥ १४७ ॥ नानाविधानिकाष्ठानिमृत्तिकांचत
थाकुशान् ॥ वर्जयेन्मधुमांसंचगंधमालयरथान्स्त्रियः ॥ १४८ ॥ शुक्लानिचैवसर्वाणिप्राणिनांचैवहिंसनम् ॥ अभ्यंगमंजनंचाक्ष्णोरुपानच्छत्र
धारणम् ॥ १४९ ॥ संकल्पंकामजंक्रोधंलोभंगीतंचवादनम् ॥ नर्तनंचतथाद्यूतंजनवादंतथानृतम् ॥ १५० ॥ परिवादंचापिविभोदूरतःपरिव
र्जयेत् ॥ स्त्रीणांचप्रेक्षणालंबमुपवीतंपरस्यच ॥ १५१ ॥ पुंश्चलीभिस्तथासंगंनकुर्यात्कुरुनंदन ॥ एकःशयीतसर्वत्रनरेतःस्कंदयेत्कचित्
॥ १५२ ॥ कामाद्विस्कंदयन्नेतोहिनस्तिव्रतमेवतु ॥ सुप्तःक्षरन्ब्रह्मचारीद्विजःशुक्रमकामतः ॥ १५३ ॥ स्नात्वाकर्मचर्यित्वातुपुनर्भामित्यृ
चंजपेत् ॥ मनोरपितथाचात्रश्रूयतेपरमंवचः ॥ १५४ ॥ उदकुंभंसुमनसोगोशकृन्मृत्तिकांकुशान् ॥ आहरेद्यावदर्थानिभैक्ष्यंचापिहि
नित्यशः ॥ १५५ ॥ गृहेषुयेषांकर्तव्यंताञ्छृणुष्वनृपोत्तम ॥ स्वकर्मसुरतायेवैतथावेदेषुयेरताः ॥ १५६ ॥ यज्ञेषुचापिराजेंद्रये

१ विलयनादृते-इ०पा० । २ गुरावधिवसन्सदा-इ०पा० । ३ वंचनाम्-इ०पा० । ४ उपरोधम्-इ०पा० ।

भ०पु०

॥ १३ ॥

चश्रद्धासमाश्रिताः ॥ ब्रह्मचार्याहरेद्रैक्ष्यंगृहेभ्यः प्रयतोन्वहम् ॥ १५७ ॥ गुरोःकुलेनभिक्षेतस्वज्ञातकुलबंधुषु ॥ अलाभेत्वन्यगोत्रा
णांपूर्वपूर्वविवर्जयेत् ॥ १५८ ॥ सर्वचापिचरेद्भ्रामं पूर्वोक्तानामसंभवे ॥ अंत्यवर्जमहाबाहोइत्याहभगवान्विभुः ॥ १५९ ॥ वाचंनि
यम्यप्रयतस्त्वग्निंशस्त्रं चवर्जयेत् ॥ चातुर्वर्ण्यं चरेद्रैक्ष्यमलाभेकुरुनंदन ॥ १६० ॥ आरादाहृत्यसमिधः सानिदध्याह्नोपरि ॥ सायंप्रातस्तु
जुहुयात्ताभिरग्निमतंद्रितः ॥ १६१ ॥ भैक्ष्याचरणमकृत्वानतमग्निं समिध्यै ॥ अनातुरः सप्तरात्रमवकीर्णिव्रतंचरेत् ॥ १६२ ॥
वर्तनंचास्यभैक्ष्येण प्रवदंतिमनीषिणः ॥ तस्माद्रैक्ष्येणै नित्यं नैकाव्रादीभवेद्वती ॥ १६३ ॥ भैक्षेणव्रतिनोवृत्तिरुपवाससमास्मृता ॥
दैवत्येव्रतवद्राजन्पित्र्येकर्मण्यथर्षिवत् ॥ १६४ ॥ काममभ्यर्थितोऽश्रीयाद्व्रतमस्यनलुप्यते ॥ ब्राह्मणस्यमहाबाहो कर्मयत्समुदाहृतम् ॥ १६५ ॥
राजन्यवैश्ययोर्नैतत्पंडितैः कुरुनंदन ॥ चौदितोऽचोदितोवापिगुरुणानित्यमेवाहि ॥ १६६ ॥ कुर्यादध्ययनेयोगमाचार्यस्यहितेषुच ॥ बुद्धीं
द्रियाणिमनसाशरीरंचाचमेवाहि ॥ १६७ ॥ नियम्यप्रांजलिस्तिष्ठेद्रीक्षमाणोगुरोर्मुखम् ॥ नित्यमुद्धतपाणिः स्यात्साध्याचारस्तुसंयतः
॥ १६८ ॥ आस्यतामितिचोक्तः सन्नासीताभिमुखोगुरौ ॥ वस्त्रवेषैस्तथाब्रैस्तुहीनः स्याद्भूसंनिधौ ॥ १६९ ॥ उत्तिष्ठेत्प्रथमंचास्य
जघन्यंचापिसंविशेत् ॥ प्रतिश्रवणसंभाषेतल्पस्थानसमाचरेत् ॥ १७० ॥ नचासीनोनभुंजानोनतिष्ठन्नपराङ्मुखः ॥ आसीनस्यस्थितः
कुर्यादभिगच्छंश्चातिष्ठतः ॥ १७१ ॥ प्रत्युद्धंतातुव्रजतः पश्चाद्वावंशधावतः ॥ पराङ्मुखस्याभिमुखोदूरस्थस्यैत्यचांतिकम् ॥ १७२ ॥
नमस्कृत्यशयानस्यनिदेशेतिष्ठेत्सर्वदा ॥ नीचंशय्यासनंचास्यसर्वदागुरुसंनिधौ ॥ १७३ ॥ गुरोश्चक्षुर्विषयेनयथेष्टासनोभवेत् ॥
नामोच्चारणमेवास्यपरोक्षमपिसुव्रत ॥ १७४ ॥ नचैनमनुकुर्वीतगतिभाषणचेष्टितैः ॥ परीवादस्तथानिदागुरोर्यत्रप्रवर्तते ॥ १७५ ॥ कर्णौ
तत्रपिधातव्यौगंतव्यंवाततोऽन्यतः ॥ परीवादाद्रासभः स्यात्तारमेयस्तुनिंदकः ॥ १७६ ॥ परिभोक्ताकृमिर्भवतिकीटोभवतिमत्सरी ॥ दूर
स्थोनाचयेदेनंनकुद्धोनांतिकेस्त्रियाः ॥ १७७ ॥ यानासनगतोराजव्रवरुह्याभिवादयेत् ॥ प्रतिकूलेसमानेतुनासीतगुरुणासह ॥ १७८ ॥

१ चौदितो वापि गुरुणा नित्यमेव हि पार्थिव-इ०पा० ।

ब्रा०प० १

अ० ४

॥ १३ ॥

अशृण्वतिगुरोरौ राजन्न किंचिदपि कर्तयेत् ॥ गोश्वोष्ट्रयानप्रासादप्रस्तरेषु कटेषु च ॥ १७९ ॥ आसीत् गुरुणा सार्धं शिलाफलकनौषु च ॥
 गुरोर्गुरौ सन्निहिते गुरुवदृत्तिमाचरेत् ॥ १८० ॥ गुरुपुत्रेषु चार्यैषु गुरोश्चैव स्वबंधुषु ॥ बालः समानजन्मा वा विशिष्टो यज्ञकर्मणि ॥ १८१ ॥
 अध्यापयन् गुरुसुतो गुरुवन्मानमर्हति ॥ उत्सादनमथांगानां स्थापनोच्छिष्टभोजने ॥ १८२ ॥ पादयोर्नैनं जनं राजन् गुरुपुत्रेषु वर्जयेत् ॥ गुरु-
 वत्प्रतिपूज्यास्तु सवर्णा गुरुर्योषितः ॥ १८३ ॥ असवर्णास्तु संपूज्याः प्रत्युत्थानाभिवादनैः ॥ अभ्यंजनं स्नापनं च गात्रोत्सादनमेव च ॥ १८४ ॥
 गुरुपत्न्या न कार्यो णिकेशानां च प्रसाधनम् ॥ गुरुपत्नी तु युवतीनां भिवाद्येत पादयोः ॥ १८५ ॥ पूर्णविंशतिवर्षेण गुणदो-
 षौ विजानता ॥ स्वभाव एव नारीणां नराणामिह दूषणम् ॥ १८६ ॥ अंतोर्थात्र प्रमाद्यंति प्रतिपाद्य विपश्चितः ॥ अविद्वांसमलं लोके वि-
 द्वांसमपि वा पुनः ॥ १८७ ॥ प्रमदाद्युत्पथं न तुं कामक्रोधवशानुगम् ॥ मात्रास्वस्रादुहित्रावानविक्तासनो भवेत् ॥ १८८ ॥ बलवा-
 निन्द्रियग्राभो विद्वांसमपि कर्षति ॥ राजेंद्रगुरुपत्नीनां युवतीनां युवाभुवि ॥ १८९ ॥ विधिवद्वंदनं कुर्यादसावहमिति ब्रुवन् ॥ विप्रोऽ-
 स्य पादग्रहणमन्वहं चाभिवादनम् ॥ १९० ॥ गुरुदारेषु कुर्वीत सतां धर्ममनुस्मरन् ॥ यथास्वनन्धनित्रेण जलमाप्नोति मानवः ॥ १९१ ॥
 तथा गुरुगतां विद्यां शुश्रूषुरधिगच्छति ॥ मुंडो वा जटिलो वा स्यादथवा स्याच्छिखी जटी ॥ १९२ ॥ नैनं ग्रामेऽभिनिम्लोचेदकौ नाभ्युदि-
 यात्कचित् ॥ तंचेदभ्युदियात्सूर्यः शयानं कामकारतः ॥ १९३ ॥ निम्लोचेद्राप्यभिज्ञानाजपन्तु पवसो दिनम् ॥ सूर्येण ह्यभिनिर्मुक्तः
 शयानोभ्युदितश्च यः ॥ १९४ ॥ प्रायश्चित्तमकुर्वाणो युक्तः स्यान्महतैनसा ॥ उपरुष्टयमहाराज उभे संध्ये समाहितः ॥ १९५ ॥ शुचौ
 देशे जपञ्जप्यमुपासीत यथाविधि ॥ यदि स्त्री यद्यवरजः श्रेयः किंचित्समाचरेत् ॥ १९६ ॥ तत्सर्वमाचरेद्युक्तो यत्र वारमते मनः ॥ धर्मार्था-
 बुच्यते श्रेयः कामार्थो धर्ममेव च ॥ १९७ ॥ अर्थ एवेह वा श्रेयस्त्रिवर्ग इति संस्थितिः ॥ पिता माता तथा भ्राता आचार्याः कुरुनंदन ॥ १९८ ॥
 नार्तेनाप्यवमंतव्या ब्राह्मणेन विशेषतः ॥ आचार्यो ब्रह्मणो मूर्तिः पिता मूर्तिः प्रजापतेः ॥ १९९ ॥ माताप्यथादिते मूर्तिर्भ्राता स्यान्मूर्तिरात्म-

भ०पु०
॥ १४ ॥

नः ॥ यन्मातापितरौ क्लेशं सहेते संभवे नृणाम् ॥ २०० ॥ न तस्य निष्कृतिः शक्या कर्तुं वर्षशतैरपि ॥ तयोर्नित्यं प्रियं कुर्यादाचार्यस्य च भार-
त ॥ २०१ ॥ तेषु हि त्रिषु तुष्टेषु तपः सर्वसमाप्यते ॥ तेषां त्रयाणां शुश्रूषा परमं तप उच्यते ॥ २०२ ॥ न तैरनभ्यनुज्ञातो धर्ममन्यं समाच-
रेत् ॥ त एव हि त्रयो लोकास्त एव त्रय आश्रमाः ॥ २०३ ॥ त एव च त्रयो वेदास्त एवोक्तान् त्रयोऽग्नयः ॥ माता वै गार्हपत्याग्निः पिता वै दक्षिणः
स्मृतः ॥ २०४ ॥ गुरुराहवनीयश्च साग्नित्रेतांगरीयसी ॥ त्रिषु तुष्टेषु चैतेषु त्रीर्ल्लोका अयते गृही ॥ २०५ ॥ दीप्यमानः स्ववपुषा देववदिविमो
दते ॥ इमं लोकं पितृभक्त्या मातृभक्त्या तु मध्यमम् ॥ २०६ ॥ गुरुशुश्रूषया चैव गच्छेच्छक्रसंलोकताम् ॥ सर्वतस्याहता धर्मा यस्यैते त्रय-
आवृताः ॥ २०७ ॥ अनादृतास्तु यस्यैते सर्वास्तस्या फलाः क्रियाः ॥ यावत्त्रयस्ते जीवेयुस्तावन्नान्यत्समाचरेत् ॥ २०८ ॥ तेष्वेव नित्यं शुश्रूषां
कुर्यात्प्रियहितैरतः ॥ तेषामनुपरोधेन पार्थक्यं यद्यदाचरेत् ॥ २०९ ॥ तत्तन्निवदयेत्तेभ्यो मनोवचनकर्मभिः ॥ त्रिष्वेतेष्वितिकृत्यं हि पुरुषस्य समा-
प्यते ॥ २१० ॥ एष धर्मः परः साक्षादुपधर्मो न्य उच्यते ॥ श्रद्धा नः शुभां विद्यामाददीतावरादपि ॥ २११ ॥ अंत्यादपि परं धर्मं स्मरित् न दुष्कुलादपि ॥
विषादप्यमृतं ग्राह्यं बालादपि सुभाषितम् ॥ २१२ ॥ अमित्रादपि सद्दत्तममेध्यादपि कांचनम् ॥ स्त्रियो रत्नं न यो विद्याधर्मः शौचं सुभाषितम् ॥ २१३ ॥
विविधानि चाशिल्पानि समादेयानि सर्वशः ॥ अब्राह्मणादध्ययनमापत्काले विधीयते ॥ २१४ ॥ अनुव्रज्या च शुश्रूषा यावदध्ययनं गुरोः ॥ नाब्रा-
ह्मणे गुरौ शिष्यो वा समात्यंति कं वसेत् ॥ २१५ ॥ ब्राह्मणे चाननूचाने कांक्षन् गतिमनुत्तमाम् ॥ यदि त्वात्यंति को वा सो रोचते च गुरोः कुले ॥ २१६ ॥
युक्तः परिचरेदेनमाशरीरविमोक्षणात् ॥ आसमाप्तेः शरीरस्य यस्तु शुश्रूषते गुरुम् ॥ २१७ ॥ स गच्छत्यंजसा विप्रो ब्रह्मणः स ब्रह्मशाश्वतम् ॥
न पूर्वगुरोर्वेकिंचिदुपकुर्वीत धर्मवित् ॥ २१८ ॥ स्नानाय गुरुणा ज्ञातः शक्यता गुर्वर्थमाहरेत् ॥ क्षेत्रं हिरण्यं गामश्चं छत्रोपानहमेव च ॥ २१९ ॥ धान्यं वा
सांसि शकं वा गुरवे प्रीतमाहरेत् ॥ स्वर्गं ते गां परित्यज्य गुरौ भरतसत्तम ॥ २२० ॥ गुणान्विते गुरुसुते गुरुदारेऽथ वानृप ॥ सर्पिडे वा गुरोश्चापि
गुरुवद्भक्तिमाचरेत् ॥ २२१ ॥ एतेष्वविद्यमानेषु स्थानासनविहारवान् ॥ प्रयुंजानोऽग्निशुश्रूषां साधयेद्देहमात्मनः ॥ २२२ ॥ वीरस्य कुर्वन्नु

ब्रा०प० १
अ० ४

॥ १४ ॥

श्रृषांयातिविरसलोकताम् ॥ चरत्येवंहियोविप्रोब्रह्मचर्यमविभुतः ॥ २२३ ॥ सगत्वाब्रह्मसदनं ब्रह्मणा सह मोदते ॥ इत्येष कथितो धर्मः प्रथमं ब्रह्म
 चारिणः ॥ २२४ ॥ गृहस्थस्यापिराजेन्द्रशृणु धर्ममशेषतः ॥ काले प्राप्य व्रतं विप्रऋतुयोगेन भारत ॥ २२५ ॥ प्रपालयन् व्रतं याति ब्रह्मसालो
 क्यतां विभो ॥ सदोपनयनं शस्तं वसन्ते ब्राह्मणस्य तु ॥ २२६ ॥ क्षत्रियस्य ततो ग्रीष्मे प्रशस्तं मनुरब्रवीत् ॥ प्राप्ते शरदिवैश्यस्य सदोपनयनं प
 रम् ॥ इत्येषा त्रिविधः कालः कथितो व्रतयोजने ॥ २२७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे शतसहस्रार्धसंहितायां ब्राह्मे पर्वणि उपनयनविधिवर्णनं
 नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ७ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ षट्त्रिंशदब्दादिकं चर्यं गुरौ त्रैवेदिकं व्रतम् ॥ तदधिकं पादिकं वा ग्रहणांतिकमेव च ॥ १ ॥ वेदानधी
 त्य वेदौ वा वेदं वापि नृपोत्तम ॥ अविभुतब्रह्मचर्यो गृहस्थाश्रममावसेत् ॥ २ ॥ तं प्रतीतं स्वधर्मेण ब्रह्मदाय हरं पितुः ॥ स्रग्विणंतं लपं आसीनमर्हये
 त्प्रथमं गवा ॥ ३ ॥ गुरुणा समनुज्ञातः समावृत्तो यथाविधि ॥ उद्वहेत् द्विजो भार्यासवर्णालक्षणां चिताम् ॥ ४ ॥ शतानीक उवाच ॥ लक्षणं द्वि
 जशार्दूलस्त्रीणां वदमहामुने ॥ कीदृग्लक्षणं संयुक्ता केन्यास्यात् सुखदानृप ॥ ५ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वस्त्रीलक्षणमनुत्तमम् ॥ श्रेय
 से सर्वलोकानां शुभांशुभफलप्रदम् ॥ ६ ॥ तत्ते वाचिमहाबाहो शृणुष्वैकमनानृप ॥ श्रुतेन येन जानीषे कन्यां शोभनलक्षणाम् ॥ सुखासीनं सु
 रश्रेष्ठमभिगम्य महर्षयः ॥ ७ ॥ पप्रच्छुर्लक्षणं स्त्रीणां यत्पृष्टोऽहं त्वया धुना ॥ प्रणम्य शिरसा देवमिदं वचनमब्रुवन् ॥ ८ ॥ भगवन् ब्रूहि नः सर्व
 स्त्रीणां लक्षणमुत्तमम् ॥ श्रेयसे सर्वलोकानां शुभांशुभफलप्रदम् ॥ ९ ॥ प्रशस्तामप्रशस्तां च जानीमो येन कन्यकाम् ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा वि
 रिचो वाक्यमब्रवीत् ॥ १० ॥ शृणुष्वं द्विजशार्दूल वाचिम्युष्मास्वशेषतः ॥ प्रतिष्ठिततलास्सम्यग्रक्तां भोजसमन्विताः ॥ ११ ॥ ईदृशाश्च र
 णाधन्या योषितां भोगवर्धनाः ॥ करालैरतिनिर्मसैरुक्षैरर्धशिरान्वितैः ॥ १२ ॥ दारिद्र्यं दुर्भगत्वं च प्राप्नुवंति न संशयः ॥ अंगुल्यः संहता वृ
 ताः स्निधाः सूक्ष्मनखास्तथा ॥ १३ ॥ कुर्वत्यत्यंतमैश्वर्यं राजभावं च योषितः ॥ ह्रस्वाः सुजीवितं ह्रस्वाविरलावित्तहानये ॥ १४ ॥ दारि
 द्र्यं मूलमग्रासुप्रेष्यं च पृथुलासुच ॥ परस्परसमारूढैस्तनुभिर्वृत्तपर्वभिः ॥ १५ ॥ बहूनपि पतीन्हत्वा दासीभिवतिवौ द्विजाः ॥ अंगुष्ठो व्रतपर्वणि

भ०पु०

॥ १५ ॥

स्तुंगायाः कोमलान्विताः ॥ १६ ॥ रत्नकांचनलाभायविपरीताविपत्तये ॥ सुभगत्वं नखैः स्निग्धैराताम्रैश्च नान्यता ॥ १७ ॥ पुत्राः स्युरुन्नतै
रोभिः सुसूक्ष्मैश्चापिराजता ॥ पांडुरैः स्फुटितैरुक्षैर्नीलैर्धूमैस्तथाखरैः ॥ १८ ॥ निःस्वता भवति स्त्रीणां पीतैश्चाभक्ष्यभक्षणम् ॥ गुल्फाः स्नि
ग्धाश्च वृत्ताश्च समारूढा शिरास्तथा ॥ १९ ॥ यदि स्युर्नृपुणान्दध्युर्वाधवाद्यैः समाप्नुयुः ॥ अशिराः शरकांडाभाः सुवृत्ताल्पतनूरुहाः ॥ २० ॥
जंघाः कुर्वन्ति सौभाग्यं यानं च गजवाजिभिः ॥ क्लिश्यते रोमजंघास्त्रीभ्रमत्युद्धतपिंडिका ॥ २१ ॥ काकजंघापतिहन्ति वाचाटाकपिलाचया ॥
जानुभिश्चैव मार्जारसिंहजान्वनुकारिभिः ॥ २२ ॥ श्रियमाप्य सुभाग्यत्वं प्राप्नुवन्ति सुतांस्तथा ॥ घटाभैरध्वगानार्योनिर्मासैः कुलटाः स्त्रियः ॥ २३ ॥
शिरालैरपि हिंसाः स्युर्विश्लिष्टैर्धनवर्जिताः ॥ अत्यंतकुटिलैरुक्षैः स्फुटिताग्रैर्गुडप्रभैः ॥ २४ ॥ अनेकजैस्तथारोमैः केशैश्चापितथाविधैः ॥
अत्यंतपिंगलानारीषितुल्येति निश्चितम् ॥ २५ ॥ सप्ताहाभ्यन्तरे पापापतिहन्त्यान्नसंशयः ॥ हस्तिहस्तनिभैर्वृत्तैरंभाभैः करभोपमैः ॥ २६ ॥
प्राप्नुवंत्यूरुभिः शश्वत्स्त्रियः सुखमनंगजम् ॥ दौर्भाग्यं वद्धमांसैश्च वर्धनं रोमशोरुभिः ॥ २७ ॥ तनुभिर्वधमित्याहुर्मध्यच्छिद्रेष्वनीशता ॥ संध्यावर्ण
समंचारुसूक्ष्मरोमान्वितं पृथु ॥ २८ ॥ जघनं शस्यते स्त्रीणां रति सौख्यकरं द्विज ॥ अरोमकं भगंयस्याः समं सुश्लिष्टं स्थितम् ॥ २९ ॥ अपि नीचकुलो
त्पन्नराजपत्नी भवत्यसौ ॥ अश्वत्थपत्रसदृशः कूर्मपृष्ठो व्रतास्तथा ॥ ३० ॥ शशिर्विवनिभश्चापितथैव कलशाकृतिः ॥ भगः शस्ततमः
स्त्रीणां रति सौभाग्यवर्धनः ॥ ३१ ॥ तिलपुष्पनिभोयश्च यद्येखुरसंनिभः ॥ द्वावप्येतौ परप्रैष्यं कुर्वन्ति च दरिद्रताम् ॥ ३२ ॥ उलूखलनि
भैः शोकं मरणं विवृताननैः ॥ विरूपैः पूतिनिर्मासैर्गजसंनिभरोमभिः ॥ ३३ ॥ दौःशील्यं दुर्भगत्वं च दारिद्र्यमधिगच्छति ॥ कपित्थफलसं
काशः पीनो बलिविवर्जितः ॥ ३४ ॥ स्फीतः प्रशस्यते स्त्रीणां निंदितश्चान्यथा द्विजाः ॥ पयोधरभरानम्रप्रचलत्रिवलीगुरुः ॥ ३५ ॥ मध्यः
शुभावहः स्त्रीणां रोमराजीविभूषितः ॥ पणवाभैर्मृदंगाभैस्तथामध्येयवोपमेः ॥ ३६ ॥ प्राप्नुवन्ति भयावासक्लेशदौःशील्यमीदृशैः ॥ अव
क्रानुत्खण्डं पृष्ठमरोमशमगर्हितम् ॥ ३७ ॥ नानास्तरणपर्यं करति सौख्यकरं परम् ॥ कुब्जमद्रोणिकं पृष्ठं रोमशं यदियोषितः ॥ ३८ ॥

१ आयतैः-इ०पा० ।

ब्रा०प० १

अ० ५

॥ १५ ॥

स्वप्रांतरेमुखंतस्यानास्तिहत्यात्पतिचसा ॥ विपुलैःसुकुमारैश्चकुक्षिभिःसुबहुप्रजाः ॥ ३९ ॥ मंडूककुक्षिर्यानारीराजानंसाप्रसूयते ॥ उ
 त्रतैर्वलिभिर्विध्यासुवृत्तैःकुलटाःस्त्रियः ॥ ४० ॥ जारकर्मरतासास्यात्प्रव्रज्यांचसमाप्नुयात् ॥ उत्रताचनतैःक्षुद्राविषमैर्विषमाशया ॥ ४१ ॥
 आयुरैश्वर्यसंपन्नावनिताहृदयैःसमैः ॥ सुवृत्तमुन्नतंपीनमदूरोन्नतमायतम् ॥ ४२ ॥ स्तनयुग्ममिदंशस्तमतोऽन्यदमुखावहम् ॥ उन्नतिःप्र
 थमेगभैर्द्वयोरेकस्यभूयसी ॥ ४३ ॥ वामेतुजायतेकन्यादक्षिणेतुभवेत्सुतः ॥ दीर्घेतुचूचुकेयस्याःसाम्नीधूतारतिप्रिया ॥ ४४ ॥ सुवृत्ते
 तुपुनर्यस्याद्वेष्टिसापुरुषंसदा ॥ स्तनैःसर्पफणाकारैःश्वजिह्वाकृतिभिस्तथा ॥ ४५ ॥ दारिद्र्यमधिगच्छंतिस्त्रियःपुरुषचेष्टिताः ॥ अव
 ष्ठब्धघटीतुल्याभवंतिहितथाद्विजाः ॥ ४६ ॥ सुसमंमांसलंचारुशिरोरोमविवर्जितम् ॥ वक्षोयस्याभवेन्नार्याभोगान्मुक्तेयथोप्सितान् ॥ ४७ ॥
 हिंसाभवतिवक्रेणदौःशील्यंरोमशेनतु ॥ निर्मासेनतुवैधव्यंविस्तीर्णैकलहप्रिया ॥ ४८ ॥ चतस्रोक्तगंभीररेखाःस्निग्धाःकरेस्त्रियाः ॥
 यदिस्युःसुखमाप्नोतिविच्छिन्नाभिरनीशता ॥ ४९ ॥ रेखाकनिष्ठिकामूलाद्यस्याःप्राप्ताप्रदेशिनीम् ॥ शतमायुर्भवेत्तस्यास्त्रयाणामुन्नता
 क्रमात् ॥ ५० ॥ संवृत्ताःसमपर्वाणस्तृक्ष्णाग्राःकोमलत्वचः ॥ समाद्गुल्योयस्याःसानारीभोगवर्धिनी ॥ ५१ ॥ बंधुजीवारुणैस्तुंगैर्न
 खैरैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ खरैर्वक्रैर्विवर्णाभैःश्वेतपीतैरनीशता ॥ ५२ ॥ रक्तैर्मृदुभिरैश्वर्यनिश्चिद्रांगुलिभिर्द्विजाः ॥ स्फुटितैर्विषमैरुक्षैःकेशैः
 पाणिभिराप्नुयुः ॥ ५३ ॥ समरेखायवायासामंगुष्ठांगुलिपर्वसु ॥ तासांहिविपुलंसौख्यं धनं धान्यंतथाऽक्षयम् ॥ ५४ ॥ मणिबंधोऽव्यवच्छि
 न्नोरेखात्रयविभूषितः ॥ ददातिनचिरादेवभोगमायुस्तथाक्षयम् ॥ ५५ ॥ श्रीवत्सध्वजपद्माक्षगजवांजिनिवेशनैः ॥ चक्रस्वस्तिकवज्रासि
 पूर्णकुंभनिभांकुशैः ॥ ५६ ॥ प्रासादच्छत्रमुकुटैर्हारकेयूरकुंडलैः ॥ शंखतोरणनिर्यूहैर्हस्तन्यस्तैर्नृपस्त्रियः ॥ ५७ ॥ यस्याःपाणितलेर
 कायूपकुंभाश्चकुंडिकाः ॥ दृश्यंतेचरणेयस्यायज्ञपत्नीभवत्यसौ ॥ ५८ ॥ वीथ्यापणतुलामानैस्तथामुद्रादिभिःस्त्रियः ॥ भवंतिवणिजां
 पत्न्योरत्नकांचनशालिनाम् ॥ ५९ ॥ दात्रयोक्रयुगाबंधफलोत्सललांगलैः ॥ भवंतिधनधानाढ्याःकृषीवलजनांगनाः ॥ ६० ॥ अनुन्नत

भ०पु०

॥ १६ ॥

शिरासंधिपीनरोमविवर्जितम् ॥ गोपुच्छाकृतिनारीणांभुजयोर्युगलंशुभम् ॥ ६१ ॥ निगूढग्रंथयोयस्याःकूर्परारोमवर्जिताः ॥ बाहवोल
लितायस्याःप्रशस्तावृत्तकोमलाः ॥ ६२ ॥ उन्नतावनताश्चैवनातिस्थूलानरोमशाः ॥ सुखदास्तुसदाम्नीणांसौभाग्यारोग्यवर्धनाः ॥ ६३ ॥
स्थूलेस्कंधेवहेद्भारंरोमशेव्याधिताभवेत् ॥ वक्रस्कंधेभवेद्द्रव्याकुलटाचोन्नतानते ॥ ६४ ॥ स्पष्टरेखात्रयंयस्याग्रीवायांचतुरंगुलम् ॥ म
णिकांचनमुक्ताढ्यंसादधातिविभूषणम् ॥ ६५ ॥ अधनास्त्रीकृशग्रीवादीर्वग्रीवाचबंधकी ॥ ह्रस्वग्रीवामृतापत्यास्थूलग्रीवाचदुःखिता ॥
॥ ६६ ॥ अनुन्नतासमांसाचसमायस्याःकृकाटिका ॥ सुदीर्घमायुस्त्वस्यास्तुचिरंभर्ताचजीवति ॥ ६७ ॥ निर्मांसावहुमांसाचशिराला
रोमशातथा ॥ कुटिलाविकटाचैवविस्तीर्णानचशस्यते ॥ ६८ ॥ नस्थूलोनकृशोऽत्यर्थेनवक्रोनचरोमशः ॥ हनुर्खंविधःश्रेयांस्ततोऽन्योनप्रश
स्यते ॥ ६९ ॥ चतुरस्रमुखीधूर्तमंडलास्याशवाभवेत् ॥ अप्रजावाजिवक्रास्त्रीमहावक्राचदुर्भगा ॥ ७० ॥ श्वराहवृकोलूकमर्कटास्या
श्रयाःस्त्रियः ॥ क्रूरास्ताःपापकर्मिण्यःप्रजावांधववर्जिताः ॥ ७१ ॥ मालतीवकुलीभोजनीलोत्पलमुगंधियत् ॥ वदनंमुच्यतेनैतत्पान
तांबूलभोजनैः ॥ ७२ ॥ ताम्राभःकिंचिदालंभःस्थौल्यकाश्याविवर्जितः ॥ अधरोयदितुंगश्चनारीणांभोगदःसदा ॥ ७३ ॥ स्थूलेकलह
शीलास्याद्विवर्णेचातिदुःखिता ॥ उत्तरोष्ठेनतीक्ष्णेनवनिताचातिकोपना ॥ ७४ ॥ जिह्वातनुतरावक्राताम्रादीर्वाचशस्यते ॥ स्थूलाह्र
स्वाविवर्णायावक्राभिन्नाचनिदिता ॥ ७५ ॥ शंसकुंदेंदुधवलैःस्निग्धैस्तुंगैरसंधिभिः ॥ मिष्टान्नपानमाप्नोतिदंतैरेभिरनुव्रतैः ॥ ७६ ॥ सू
क्ष्मैरतिकृशैर्ह्रस्वैःस्फुटितैर्विरलैस्तथा ॥ रुक्षैश्चदुःखितानित्यं विकटैर्भाभिनाभवेत् ॥ ७७ ॥ सुमृष्टदर्पणांभोजपूर्णंविषेदुसंनिभम् ॥
वदनंवरनारीणामभीष्टफलदंस्मृतम् ॥ ७८ ॥ नस्थूलानकृशावक्रानातिदीर्घासमुन्नता ॥ ईदृशीनासिकायस्याःसाधन्यातुशुभंकरी ॥ ७९ ॥
उन्नतामृदुलायाचरेखाशुद्धानसंगता ॥ भ्रूवक्रतुल्यासूक्ष्माचयोषितांसासुखावहा ॥ ८० ॥ धनुस्तुल्याभिःसौभाग्यंवंध्यास्यादीर्वरोमभिः ॥
पिंगलासंगताह्रस्वादासिद्धायनसंशयः ॥ ८१ ॥ नीलोत्पलदलप्रख्यैरातमैश्चारुपद्मभिः॥वनितानयनैरेभिर्भोगसौभाग्यभागिनी ॥ ८२ ॥

ब्रा०प० १

अ० ६

॥ १६ ॥

खंजनाक्षीमृगाक्षीचवराहाक्षीवरांगना ॥ यत्रयत्रसमुत्पन्नामहांतंभोगमाप्नुते ॥ ८३ ॥ अगंभीरैरसंश्लिष्टैर्वहुरेखाविभूषितैः ॥
 राजपत्न्यो भवंतीहनयनैर्मधुपिङ्गलैः ॥ ८४ ॥ वायसाकृतिनेत्राणिदीर्घापांगानियोषिताम् ॥ अनाविलानिचारुणिभवंतिहिविभूतये ॥ ८५ ॥
 गंभीरैःपिङ्गलैश्चैवदुःखिताःस्युश्चिरायुषः ॥ वयोमध्येत्यजेत्प्राणानुन्नताक्षीतुंयांगना ॥ ८६ ॥ रक्ताक्षीविषमाक्षीचधूर्वाक्षीप्रेतलोचना ॥
 वर्जनीयासदानारीश्वनेत्राचैवदूरतः ॥ ८७ ॥ उद्धांतकैःकरैश्चित्रैर्नयैस्त्वंगनास्त्वह ॥ मद्यमांसप्रियानित्यंचपलाश्चैवसर्वतः ॥ ८८ ॥
 करालाकृतयःकर्णानभःशब्दास्तुसंस्थिताः ॥ वहंतिविकसत्कांतिहेमरत्नविभूषणम् ॥ ८९ ॥ खरोधूनकुलोलूककापिलश्रवणाःस्त्रियः ॥
 प्राप्नुवंतिमहद्दुःखंप्रायशःप्रव्रजंतिच ॥ ९० ॥ ईषदापांडुगंडायासुवृत्तापर्वणित्विह ॥ प्रशस्तानिंदितात्वन्यारोमकूपकदूषिता ॥ ९१ ॥
 अर्धेदुप्रथमाभोगमरोमतुसमाहितम् ॥ भोगारोग्यकरंश्रेष्ठललाटंवरयोषिताम् ॥ ९२ ॥ द्विगुणंपरिणाहेनललाटंविहितंचयत् ॥ शिरःप्रशस्तं
 नारीणामधन्याहस्तिमस्तका ॥ ९३ ॥ सूक्ष्माःकृष्णामृदुस्निग्धाःकुंचिताग्राःशिरोरुहाः ॥ भवंतिश्रेयसेस्त्रीणामन्येस्युःकेशशोकदाः ॥ ९४ ॥
 हंसकोकिलवीणालिशिखिवेणुस्वराःस्त्रियः ॥ प्राप्नुवंतिबहून्भोगान्भृत्यानाज्जापयन्तिच ॥ ९५ ॥ भिन्नकांस्यस्वरानारीखरकाकस्वराच
 या ॥ रोगंव्याधिभयंशोकंदारिद्र्यंचाधिगच्छति ॥ ९६ ॥ हंसगोवृषचक्राह्वमतमातंगगामिनी ॥ स्वकुलंद्योतयेन्नारीमाहिषीपार्थिवस्यच ॥ ९७ ॥
 श्वशृगालगतिर्निद्यायाचवायसवद्भजेत् ॥ दासीमृगगतिर्नारीद्रुतगामीचबंधकी ॥ ९८ ॥ फलिनीरोचनाहेमकुंकुमप्रभएवच ॥ वर्णःशुभ
 करःस्त्रीणांयश्चदूर्वाकुरोपमः ॥ ९९ ॥ मृदूनिमृदुरोमाणिनात्यंतस्वेदजानिच ॥ सुरभीणिचगात्राणियासांताःपूजिताःस्त्रियः ॥ १०० ॥ नोद्वहेत्क
 पिलांकन्यानाधिकांगींनरोगिणीम् ॥ नालोमिकांनानिह्रस्वांनवाचाटानंपिङ्गलाम् ॥ १०१ ॥ नर्क्षवृक्षनदीनाम्रीनांत्यपर्वतनामिकाम् ॥ नपक्ष्य
 हिप्रेष्यनाम्रींनचभीषणनामिकाम् ॥ १०२ ॥ अव्यंगांगींसौम्यनाम्रींहंसवारणगामिनीम् ॥ तनुलोमकेशदशनामृद्वंगीमुद्वहेत्स्त्रियम् ॥ १०३ ॥
 महान्त्यपिसमृद्धानिगोजाविधनधान्यतः ॥ स्त्रीसंबन्धेदशैतानिकुलानिपरिवर्जयेत् ॥ १०४ ॥ हीनक्रियानिष्पुरुषानिश्छंदोरोमशार्शसम् ॥

भ० पु०
॥ १७ ॥

क्षयामयाव्यपस्मारिश्चित्रकुष्ठिकुलानिच ॥ १०५ ॥ पादौसगुल्फौप्रथमंप्रतिष्ठौजवेद्वितीयंचसुजानुवक्रौ ॥ मेढ्रोऽरुह्यंचततस्तृतीयंनाभिः
कटिश्चेतिचतुर्थमाहुः ॥ १०६ ॥ उदरंकथयंतिपचमंहृदयंषष्ठमथस्तनान्वितम् ॥ अथसप्तमंसजजुणीकथयंत्यष्टमोष्ठकंधरे ॥ १०७ ॥
नवमंनयनेचसधुणीसललाटंदशमंशिरस्तथा ॥ अशुभेष्वशुभंदशाफलंचरणंचरणाद्यशुभेषुशोभनम् ॥ १०८ ॥ इदंमहात्मा
समहानुभावःशचीनिमित्तगुरुरब्रवीद्विजाः ॥ शक्रेणपृष्टःसविशेषमुत्तमंसंलक्ष्यमुक्तंवरयोषलक्षणम् ॥ १०९ ॥ मत्सकाशात्पुनःश्रुत्वालक्षणं
पुरुषस्यच ॥ यथाधुनाभवद्विस्तुश्रुतंमत्तोद्विजोत्तमाः ॥ ११० ॥ लक्षणेभ्यःप्रशस्तंतुस्त्रीणांसदृत्तमुच्यते ॥ सदृत्तमुक्त्वायास्त्रीसाप्रशस्ता
नचलक्षणैः ॥ १११ ॥ ईदृशलक्षणसंपन्नांसुकन्यामुद्रहेतुयः ॥ ऋद्धिर्वृद्धिस्तथाकीर्तिस्तत्रतिष्ठतिनित्यशः ॥ ११२ ॥ इति श्रीभ
विष्येमहापुराणेशतसहस्रार्धसंहितायांब्राह्मेपर्वणिस्त्रीलक्षणवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॐ ॥ शतानीकउवाच ॥ सदृत्तंश्रोतु
मिच्छामिदेवस्त्रीणांसुविस्तरात् ॥ उत्तमाधममध्यंचसंबंधेस्त्रीकृतेयथा ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शतानीकमहाबाहोब्रह्मलोके
पितामहः ॥ उक्त्वासलक्षणंस्त्रीणांसदृत्तंचोक्तवान्पुनः ॥ २ ॥ यथोक्तं ब्रह्मणतेषामृषीणांकुरुनंदन ॥ ऋषीणांवचनंश्रुत्वा
ब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ शृणुध्वं द्विजशार्दूलःस्त्रीणांसदृत्तमादितः ॥ वक्ष्येयुष्मास्वशेषवैलोकानुग्रहकाम्यया ॥ ४ ॥
त्रिवर्गप्राप्तयेवक्ष्येस्त्रीवृत्तंगृहमेधिनाम् ॥ प्राग्विद्यादीनुपादायैतैरर्थीश्रयथाक्रमम् ॥ ५ ॥ विंदेतसदृशीभार्याशास्त्रदृष्टेनकर्मणा ॥
गृहाश्रमोहिनिःस्वानांमहत्येषाविडंबना ॥ ६ ॥ तस्मात्पूर्वमुपादेयं वित्तमेवगृहैषिणा ॥ वरंसोढामनुष्येणतीव्रानरकवेदना ॥ ७ ॥
नत्वेवचगृहेदृष्टुं पुत्रदारक्षुधार्दितम् ॥ असंभवेशिशुं दृष्ट्वा रुदंतंप्रार्थनापरम् ॥ ८ ॥ वज्रसारमयंमन्येहृदयंयन्नदीर्यते ॥ सार्ध्वीभार्याप्रियां
दृष्ट्वाकुचैलांक्षुत्कृशीकृताम् ॥ ९ ॥ अस्यदुःखस्यतन्नास्तिमुखंयत्समतां व्रजेत् ॥ रूक्षंविवर्णंक्षुधितंभूमिप्रस्तरशायिनम् ॥ १० ॥ पुत्रदारं
निजं दृष्ट्वा किमकार्यं भवेन्नृणाम् ॥ बाहूत्तरीयंक्षुत्क्षामं दृष्ट्वा दीनमुखं सुतम् ॥ ११ ॥ मृत्युरेवोत्सवः पुंसां व्यसनं जीवितं द्विजाः ॥ परिसीदत्स्वप

ब्रा० प० १
अ० ६

॥ १७ ॥

त्येषु दृष्ट्वा दीनमुखीं प्रियाम् ॥ १२ ॥ वज्रकार्यं शरीरास्ते येन यांति सहस्रधा ॥ तस्मादर्थविहीनस्य पुंसो दारपरिग्रहात् ॥ १३ ॥ कुतस्त्रिवर्गं
 संसिद्धिर्यात नैव हितस्य सा ॥ अभायस्याधिकारोऽस्ति न द्वितीयाश्रमे तथा ॥ १४ ॥ तद्वदर्थविहीनानां सर्वत्र नाधिकारिता ॥ केचिदपत्यमे
 बाहुस्त्रिवर्गावाप्तिसाधनम् ॥ १५ ॥ पुंसामर्थः कलत्रं च येऽन्ये नीतिविदो विदुः ॥ धर्मोऽपि द्विविधो यस्मादिष्टापूर्तक्रियात्मकः ॥ १६ ॥
 स च दारात्मकः सर्वज्ञेयमर्थैकसाधनम् ॥ निजेनापि दारिद्रेण लोको लज्जति बन्धुना ॥ १७ ॥ परोऽपि हिमनुष्याणामैश्वर्यात्स्त्रजनायते ॥ न दारिद्र्यं
 समीपेऽपि स्थितं वन्तं प्रपश्यति ॥ १८ ॥ दूरस्थमपि वित्ताढ्यमादराद्भजते जनः ॥ तस्मात्प्रयत्नतः पूर्वमर्थमेव प्रसाधयेत् ॥ १९ ॥ सहि मूलं त्रि
 वर्गस्य गुणानां गौरवस्य च ॥ सर्वेऽपि हि गुणा विद्याकुलशीलादयो नृणाम् ॥ २० ॥ संतितस्मिन्नसंतोऽपि संतिसंतोऽपि नासति ॥ शास्त्रं शिल्पं क
 लाः कर्म यच्चान्यदपि चेष्टितम् ॥ २१ ॥ साधनं सर्वमर्थानामर्थधर्मादि साधनाः ॥ साधनानां त्रिवर्गोऽस्ति तं विना केवलं नृणाम् ॥ २२ ॥
 अजागलस्तनस्येव निधनायैव संभवः ॥ प्राक्पुण्यैर्विपुला संपद्धर्मकामादिहेतुना ॥ २३ ॥ भूयो धर्मेण सामुत्र तया ताविति चक्रमम् ॥
 एकचक्रमेतद्विप्रोक्तमन्योन्यहेतुकम् ॥ २४ ॥ पूर्वपश्चिमबाहुभ्यामुत्तराधरमध्यमाः ॥ विज्ञायमतिमानेवं यस्त्रिवर्गनिषेवते ॥ २५ ॥
 संख्याशतसमायुक्तैरवाप्नोत्युत्तरोत्तरम् ॥ नाभायस्याधिकारोऽस्ति त्रिवर्गे निर्धनस्य वा ॥ २६ ॥ नाभाय या अतः पूर्वमर्थमेव प्रसाधयेत् ॥
 तस्मात्क्रमागतैरर्थैः स्वयं वाधिगतैर्युतः ॥ २७ ॥ क्रियायोग्यैः समर्थैश्च कुर्याद्दारपरिग्रहम् ॥ अनुरूपे कुले जातां श्रुतवित्तक्रियादिभिः
 ॥ २८ ॥ लभेतां निदितां कन्यां मनोज्ञां धर्मसाधनाम् ॥ पुमानर्धपुमांस्तावद्यावद्भ्रातृनिर्विन्दति ॥ २९ ॥ तस्माद्यथाक्रमं काले कुर्या
 द्दारपरिग्रहम् ॥ एकचक्रोऽथोयद्वदेकपक्षो यथा खगः ॥ ३० ॥ अभायोऽपि न रस्तद्वदयोग्यः सर्वकर्मसु ॥ पत्नीपरिग्रहाद्धर्मस्तथार्थोऽबहुला
 भतः ॥ ३१ ॥ सत्प्रीतियोगात्कामोऽपित्रयमस्यां विदुर्बुधाः ॥ त्रिधा विवाहसंबन्धो हीनतुल्याधिकैः सह ॥ ३२ ॥ तुल्यैः सह समस्ते
 षामितरौ नीचमध्यमौ ॥ असमौ नैव ते सद्भिर्भूतमैः परिभूयते ॥ ३३ ॥ तुल्यैः प्रशस्यते यस्मात्तस्मात्साधुतमो मतः ॥ कृत्वैवाधि

१ लोको निजोऽप्यपार्थस्य शत्रुर्भवति भूमिप-इति पाठान्तरम् । २ रक्षणा यच-इ० पा० । ३ त्याज्यः सर्वेषु कर्मसु-इ० पा० ।

भ०पु०

॥ १८ ॥

कसंबंधमपमानसंमश्रुते ॥ ३४ ॥ नचैषामानर्तिगच्छेन्नैवनीचैःसहेष्यते ॥ उत्तमोऽपिचसंबंधोनीचैस्तत्समतां व्रजेत् ॥ ३५ ॥ अत
स्तंबजयेद्धीमान्निदितंसहशोत्तमैः ॥ विजातीयैश्चसंबंधसहेच्छतिनसूरयः ॥ ३६ ॥ उभयोर्भ्रंश्यतेतेनयथाकोकिलयाशुकः ॥ तद्भाति
कुलबाह्यत्वादवश्यंचावमानतः ॥ ३७ ॥ प्रतिपत्तेरशस्यत्वाच्चोत्तमोपिनस्यते ॥ एकेऽपिपरिहर्तव्या अन्येपरिहर्तव्युत ॥ ३८ ॥ त
स्माद्वावपिनैवेष्टासंबंधावधमोत्तमौ ॥ एकपात्रादिभिर्येषामुपचारैःपरस्परम् ॥ ३९ ॥ प्रत्यहंवर्धतेस्नेहःसंबंधःसोभिधीयते ॥ यत्रा
वाहविवाहादावन्योन्याःप्रतिपत्तयः ॥ ४० ॥ स्पर्धयैवप्रवर्धतेतेसंबंधविदुर्बुधाः ॥ व्यसनेभ्युदयेवापियेषांप्राणैर्धनैरपि ॥ ४१ ॥ स
हैकप्रतिपत्तिस्त्वसंबंधानांसउत्तमः ॥ स्नेहव्यक्तौमनुष्याणांद्रावेवनिकषोपलौ ॥ ४२ ॥ तथाकृतज्ञतायांचव्यसनाभ्युदयागमौ ॥ सच
स्नेहोन्नृणांप्रायःसंमेष्वेवहिदृश्यते ॥ ४३ ॥ साम्यंचाप्युपगतं व्यंविच्छीलकुलदिभिः ॥ तस्माद्विवाहसंबंधंस्वरूपमेकान्तकारिणाम् ॥
॥ ४४ ॥ सदृशैरेवकुर्वीतनोत्तमेनाप्युत्तमैः ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेशतसहस्रार्धसंहितायांब्राह्मेपर्वणिस्त्रीलक्षणसद्वृत्तवर्ण
नंनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच॥असिपिडाचयामातुरसगोत्राचयापितुः ॥ साप्रशस्ताद्विजातीनांदारकर्मणिमैथुने ॥ १ ॥ सहजो
नभवेद्यस्यानचविज्ञायतेपिता ॥ नोपयच्छेत्तांप्राज्ञःपुत्रिकाधर्मशंकया ॥ २ ॥ ब्राह्मणानांप्रशस्तास्यात्सवर्णादारकर्मणि ॥ काम
शस्तुप्रवृत्तानामिमाःस्युःक्रमशोऽवराः ॥ ३ ॥ क्षत्रस्यापिसवर्णास्यात्प्रथमाद्विजसत्तमाः ॥ द्वेचावरेतथाप्रोक्तेकामतस्तुनधर्मतः ॥ ४ ॥
वैश्यस्यैकावराप्रोक्तासवर्णाचैवधर्मतः ॥ तथावराकामतस्तुद्वितीयानतुधर्मतः ॥ ५ ॥ शूद्रैवभार्याशूद्रस्यधर्मतोमनुरब्रवीत् ॥
चतुर्णामपिवर्णानांपरिणेतान्निजोत्तमः ॥ ६ ॥ नब्राह्मणक्षत्रिययोरापद्यपिहितिष्ठतोः ॥ कस्मिंश्चिदपिवृत्तांतिशूद्राभार्यापदिश्य
ते ॥ ७ ॥ हीनजातिस्त्रियमोहादुद्ब्रहंतोद्विजातयः ॥ कुलान्येवनयंत्याशुसंसंतानानिशूद्रताम् ॥ ८ ॥ शूद्रमारोप्यवेद्यांतुपातितोत्रिर्व
भूवह ॥ उत्थयः पुत्रजननात्पतितत्वमवाप्तवान् ॥ ९ ॥ शूद्रस्यपुत्रमासाद्यशौनकः शूद्रतांगतः ॥ भृगवादयोप्येवमेवपातितत्व

१ तस्मिन्काले हि दृश्यते-इ०पा० २ नापि चाधर्मैः-इ०पा० ३ इतः प्रागेकस्मिन्पुस्तकेऽध्यायार्थकथार्यानुसंधानार्थम्-^४ अथात्रिविधसंबंधनिर्णयः-
इ०पा० ४ शय्यां तु-इ०पा० ।

ब्रा०पु० १

अ० ७

॥ १८ ॥

मवाप्नुयुः ॥ १० ॥ शूद्रांशयनमारोप्यब्राह्मणोयात्यधोगतिम् ॥ जनयित्वासुतंतस्यांब्राह्मण्यादेवहीयते ॥ ११ ॥ दैवपि
न्यातिथेयानितत्प्रधानानियस्यतु ॥ नादंतिपितरोदेवाः सचस्वर्गनगच्छति ॥ १२ ॥ वृषलीफेनपीतस्यनिःश्वासोपहत
स्यच ॥ तस्यांचैवप्रसूतस्यनिष्कृतिर्नविधीयते ॥ १३ ॥ चतुर्णामपिप्रेद्राःप्रेत्येहचहिताहितम् ॥ समासतोब्रवीम्येषविवाहाद्
कमुत्तमम् ॥ १४ ॥ ब्राह्मोदैवस्तथाचार्यः प्राजापत्यस्तथासुरः ॥ गांधर्वोराक्षसश्चैवपैशाचश्चाष्टमोऽधमः ॥ १५ ॥ येयस्यधर्मा
वर्णस्यगुणदोषौचयस्ययौ ॥ शृणुध्वंतद्विजश्रेष्ठाःप्रसवेचगुणागुणम् ॥ १६ ॥ विप्रस्यचतुरःपूर्वाक्षत्रस्यचतुरोऽवरान् ॥ विद्शू
द्रयोस्तुत्रीनेवविद्याद्धर्मानराक्षसान् ॥ १७ ॥ चतुरोब्राह्मणस्याद्यान्प्रशस्तान्कवयोविदुः ॥ राक्षसंक्षत्रियस्यैकमासुरं वैश्यशूद्रयोः ॥ १८ ॥
क्षत्रियाणांत्रयोधर्म्याद्रावधर्म्यैस्मृताविह ॥ पैशाचश्चासुरश्चैव न कर्तव्यौ कथंचन ॥ १९ ॥ पृथक्पृथक्वामिश्रौवाविवाहौपूर्वचोदितौ ॥
गांधर्वोराक्षसश्चैवधर्म्यौक्षत्रस्यतौस्मृतौ ॥ २० ॥ आच्छाद्यचार्ययित्वातुश्रुतशीलवतेस्वयम् ॥ आहूयदानंकन्यायाब्राह्मो धर्मः प्रकी
र्तितः ॥ २१ ॥ विततेचापियज्ञेतु कर्मकुर्वीतचर्त्विजि ॥ अलंकृत्यसुतादानंदैवो धर्म उदाहृतः ॥ २२ ॥ एकंगोमिथुनंदेवावरा
दादायधर्मतः ॥ कन्याप्रदानंविधिवदार्पणो धर्म उच्यते ॥ २३ ॥ सहोभौचरतंधर्ममितिवाचानुभाष्यतु ॥ कन्याप्रदानप्रभ्यर्च्य
प्राजापत्यविधिःस्मृतः ॥ २४ ॥ ज्ञातिभ्योद्रविणंदत्वाकन्यायाश्चैवशक्तिः ॥ कन्याप्रदानंस्वच्छंदादासुरो धर्म उच्यते ॥ २५ ॥
इच्छयान्योन्यसंयोगःकन्यायाश्चवरस्यच ॥ गांधर्वः सविधिज्ञैर्योमैथुन्यःकामसंभवः ॥ २६ ॥ हत्वाछित्त्वाचभित्त्वाचक्रोशंतीरुदतीगृ
हात् ॥ प्रसह्यकन्याहरणंराक्षसोविधिरुच्यते ॥ २७ ॥ सुतांमत्तांप्रमत्तांचरहोयत्रोपगच्छति ॥ सपापिष्टोविवाहानापैशाचः कथि
तोऽष्टमः ॥ २८ ॥ जलपूर्वद्विजाग्न्याणांकन्यादानंप्रशस्यते ॥ इतरेषांतुवर्णानामितरेतरकाम्यया ॥ २९ ॥ योयस्यैषांविवाहानांविभूनां
कीर्तितोगुणः ॥ तंनिबोधतवैविप्राः सम्यक्कीर्तयतोमम ॥ ३० ॥ कुलानिदशपूर्वाणि तथान्यानिदशैवतु ॥ सहितान्यात्मनाचैवमो

भ०पु०

॥ १९ ॥

चयत्येनसोध्रुवम् ॥ ३१ ॥ ब्राह्मीपुत्रः सुकृतकृद्देवोढाजंसुतंशृणु ॥ दैवोढजसुतोविप्राः सप्तसप्तपरावरान् ॥ ३२ ॥ आर्षोढजसुतः
स्त्रीणांपुरुषांस्तारयेद्विजाः ॥ ब्राह्मादिषुविवाहेषुचतुर्ष्वैवानुपूर्वशः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मवर्चस्विनः पुत्राज्जायंतेशिष्टसंमताः ॥ रूपसत्वगुणोपेता
धनवंतोयशस्विनः ॥ ३४ ॥ पुत्रवंतोऽथधर्मिष्ठाजीवंतिचशतंसमाः ॥ इतरेषुनिबोधध्वंशंसानृतवादिनः ॥ ३५ ॥ जायंतेदु
र्विवाहेषुब्रह्मधर्मद्विषः सुताः ॥ अनिदितैः स्त्रीविवाहैरनिद्याभवतिप्रजा ॥ ३६ ॥ निदितैर्निदितानृणांतस्मान्निद्यान्विवर्जयेत् ॥ कस्य
हणसंस्काराः सवर्णासुभवंतिवै ॥ ३७ ॥ असवर्णास्वयंज्ञेयोविधिरुद्धाहकर्मणि ॥ बाणः क्षत्रिययाग्राह्यः प्रतोदोवैश्यकन्यया ॥ ३८ ॥
वसनस्यदशाग्राह्याशूद्रयोत्कृष्टवेदने ॥ नकन्यायाः पिताविद्वान्गृह्णीयाच्छुल्कमण्वपि ॥ ३९ ॥ गृह्णीहिशुल्कंलोभेनस्यान्नरोऽपत्यवि
क्रीयी ॥ स्त्रीधनानितुयेमोहादुपजीवंतिवांधवाः ॥ ४० ॥ नारीयानानिवस्त्रंवातेपापायांत्यधोगतिम् ॥ आर्षेणोमिथुनंशुल्कंकेचि
दाहुर्मृषैवतत् ॥ ४१ ॥ अल्पोवापिमहान्वापिविक्रयस्तावदेवसः ॥ यासांनाददतेशुल्कंज्ञातयोनसविक्रयः ॥ ४२ ॥ अर्हणंतत्कुमारी
णामानृशंस्यंचकेवलम् ॥ इत्थंदारान्समासाद्यदेशमय्यं समावसेत् ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणोद्विजशार्दूलयइच्छेद्विपुलंयशः ॥ ऋषयउचुः ॥
कोदेशः परमोब्रह्मन्कश्चपुण्योमतस्तव ॥ ४४ ॥ प्रवसन्त्यत्रविप्रेन्द्रयशः प्राप्नोति कंजज ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नहीयतेयत्रधर्मश्चतुष्पात्स
कलोद्विजाः ॥ ४५ ॥ सदेशः परमोविप्राः सचपुण्योमतोमम ॥ विद्वद्भिः सेवितोधर्मोयस्मिन्देप्रवर्तते ॥ ४६ ॥ शास्त्रोक्त
श्चापिविप्रेन्द्राः सदेशः परमोमतः ॥ ऋषयउचुः ॥ विद्वद्भिः सेवितं धर्मं शास्त्रोक्तं च सुरोत्तम ॥ ४७ ॥ वदास्मासुसुरश्रेष्ठकौतुकं पर
मं हिनः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विद्वद्भिः सेवितः सद्भिर्नित्यमद्वेषरागिभिः ॥ ४८ ॥ हृदयेनाभ्यनुज्ञातोयोधर्मस्तं निबोधत ॥ कामात्मतानप्रशस्तानवेहा
स्याप्यकामता ॥ ४९ ॥ काम्योहि वेदाधिगमः कर्मयोगश्चैदिकः ॥ संकलपाज्जायते कामो यज्ञाद्यानि च सर्वशः ॥ ५० ॥ व्रतानियमधर्माश्च सर्वे सं
कल्पजाः स्मृताः ॥ कामादृते क्रियाकारीदृश्यते नेह कर्हिचित् ॥ ५१ ॥ यद्यद्विकुरुते कश्चित्तत्तत्कामस्य चेष्टितम् ॥ निर्गमो धर्ममूलं स्यात्स्मृ

१ परं ब्रह्मद्विषः-इ०पा० । २ महर्षयः-इ०पा० । ३ महीयते-इ०पा० । ४ नियमा धर्ममूलं स्युः-इ०पा० ।

ब्रा०प० १

अ० ७

॥ १९ ॥

तिशीलेतथैवच ॥ ५२ ॥ तथाचारश्चसाधूनामात्मनस्तुष्टिरेवच ॥ सर्वतुसमवेक्षेतनिश्चितंज्ञानचक्षुषा ॥ ५३ ॥ श्रुतिप्राधान्यतोविद्वान्स्व
 धर्मोनिवसेतवै ॥ श्रुतिस्मृत्युदितधर्ममनुतिष्ठन्सदानरः ॥ ५४ ॥ प्राप्यचेहपरांकीर्तियातिशंसलोकताम् ॥ श्रुतिस्तुधर्मोविज्ञेयोधर्मशास्त्रं
 तुवैस्मृतिः ॥ ५५ ॥ तेसर्वार्थेषुमीमांस्येताभ्यांधर्मोहिनिर्बभौ ॥ योऽवमन्येततेचोभेहेतुशास्त्राश्रयोद्विजः ॥ ५६ ॥ ससाधुभिर्बहिष्कार्यो
 नास्तिकोवेदनिन्दकः ॥ वेदःस्मृतिःसदाचारःस्वस्यचप्रियमात्मनः ॥ ५७ ॥ एतच्चतुर्विधंविप्राःसाक्षाद्धर्मस्यलक्षणम् ॥ धर्मज्ञानंभवेद्विप्राअ-
 र्थकामेष्वसज्जताम् ॥ ५८ ॥ धर्मज्ञासमानानांप्रमाणान्नैगमंपरम् ॥ निषेकादिश्मज्ञानांतंमन्त्रैर्यस्योदितोविधिः ॥ ५९ ॥ अधिकारोभवेत्तस्य
 वेदेषुचजयेषुच ॥ सरस्वतीदृषद्वत्योर्देवैर्नद्योर्दंतरम् ॥ ६० ॥ तदेवनिर्मितंदेशं ब्रह्मावर्तंप्रचक्षते ॥ तस्मिन्देश्येयआचारःपारंपर्यक्रमागतः ॥ ६१ ॥
 वर्णानांसांतरालानांससदाचारउच्यते ॥ कुरुक्षेत्रंचमत्स्याश्चपंचालाःशूरसेनयः ॥ ६२ ॥ एषब्रह्मर्षिदेशोवैब्रह्मावर्तादनंतरम् ॥ एतद्देशप्रसूतस्यस-
 काशादग्रजन्मनः ॥ ६३ ॥ स्वंस्वंचरित्रंशिक्षतिपृथिव्यांसर्वमानवाः ॥ हिमवद्विध्ययोर्मध्येयत्प्राग्विनशनादपि ॥ ६४ ॥ प्रत्यगेवप्रयागाच्चमध्यदे-
 शःप्रकीर्तितः ॥ आसमुद्रात्तुवैपूर्वादासमुद्रात्तुपश्चिमात् ॥ ६५ ॥ तयोरेवांतरंगिर्योरायावर्तौविदुर्बुधाः ॥ अटतेयत्रकृष्णागौर्मृगोनित्यंस्वभाव-
 तः ॥ ६६ ॥ सज्ञेयोयाज्ञिकोदेशोभ्लेच्छदेशस्त्वतःपरः ॥ एतान्नित्यंशुभान्देशान्संश्रयीतद्विजोत्तमः ॥ ६७ ॥ यस्मिन्कस्मिंश्चनिवसे-
 त्पादजोवृत्तिकर्षितः ॥ प्रकीर्तितेयंधर्मस्यबुधैर्योनिर्द्विजोत्तमाः ॥ ६८ ॥ संभवश्चास्यसर्वस्यसमासान्नतुविस्तरात् ॥ ६९ ॥ इतिश्रीभविष्येम-
 हापुराणेब्राह्मेपर्वणिविवाहधर्मवर्णनं नामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कर्तव्यंयद्ब्रह्मस्थेनतदिदानींनिबोधत ॥ गदतो-
 द्विजशार्दूलविस्तराच्छास्त्रतस्तथा ॥ १ ॥ वैवाहिकेऽग्नौकुर्वीतगृह्यकर्मयथाविधि ॥ शुभदेशाश्रयश्चैवपत्नीवैवाहिकीगृहे ॥ २ ॥ स्वाश्रयेण
 विनाशक्यंनयस्माद्रक्षणादिकम् ॥ वित्तानामिवदाराणामतस्तद्विधिरुच्यते ॥ ३ ॥ हेतवोहित्रिवर्गस्यविपरीतास्तुमानदा ॥ अरक्षणाद्भवत्यस्माद-

१ हि मानवः-इ०पा० । २ ब्रह्मसलोकताम्-इ०पा० । ३ वेदः-इ०पा० । ४ गिरिनद्योः-इ०पा० । ५ ब्राह्मणो वृत्तिकर्षितः-इ०पा० । ६ विपरी-
 तार्थसाधकाः-इ०पा० ।

भ०पु०
॥ २० ॥

मीषारक्षणमतम् ॥ ४ ॥ निसर्गात्पुंस्यसंतोषाद्गुणदोषविमर्षतः ॥ दुष्टानां चापिसंसर्गाद्रक्ष्याएवचयोषितः ॥ ५ ॥ पुरुषस्थानवैश्यानीत्रि
विधंप्राहुराश्रयम् ॥ वित्तानारक्षणाद्यर्थमपूर्वाधिगमायच ॥ ६ ॥ कुलीनोनीतिमाप्नाज्ञः सत्यसंधोदृढव्रतः ॥ विनीतो धार्मिकस्त्यागीविज्ञे
यः पुरुषाश्रयः ॥ ७ ॥ नगरेष्वेष्टेष्टेग्रामेषु चापि क्रमागते ॥ यात्रावशाद्धानिवसेद्धार्षिकं कायजनान्विते ॥ ८ ॥ गुरुणानुमतस्तत्र ग्रामण्यादिजने
नवा ॥ प्रतिवेशमाद्यवाधेन शुद्धं कुर्यात्प्रवेशनम् ॥ ९ ॥ द्वारचत्वरशालानां सर्वकारुकेष्वेष्टमनाम् ॥ द्यूतसूनासुरावेशनदराजानुजीविनाम्
॥ १० ॥ पाषंडदेववीथीनाराजमार्गकुलस्यच ॥ दूरात्सुगुप्तं कर्तव्यं जीविकाविभवोचितम् ॥ ११ ॥ सापिधानैकनिष्काशं शुद्धपृष्ठं समंततः ॥
सदृत्तातजनाकार्णमदुष्टप्रातिवेशिकम् ॥ १२ ॥ प्रागुदक्प्रवणे देशे वास्तुविद्याविधानतः ॥ प्रविभक्तक्रियाकांक्षं सर्वतुल्यमनोहरम् ॥ १३ ॥
अर्चास्नानोदकागारगोष्ठागारमहानसैः ॥ युक्तं गोवाजिशालाभिः सदासीभृत्यकाश्रयैः ॥ १४ ॥ बहिरंतः पुरेस्त्रीकंसर्वोपकरणैर्युतम् ॥
विभक्तशयनोद्देशमाप्तवृद्धैरधिष्ठितम् ॥ १५ ॥ अरक्षणाद्विदाराणां वर्णसंकरजादयः ॥ दृष्टाहिबहवो दोषास्तस्माद्रक्ष्याः सदास्त्रियः ॥ १६ ॥
नद्यासांप्रमदंदद्यान्नस्वातंत्र्यं न विश्वसेत् ॥ विश्वस्तवच्च चेष्टेतन्याय्यं भर्त्सनमाचरेत् ॥ १७ ॥ नाधिकारं कचिद्दद्याद्वृत्तेपाकादिकर्मणः ॥
स्त्रीणां ग्रामीणवत्ताहिभोगायालंसुशासिता ॥ १८ ॥ नित्यंतत्कर्मयोगेन ताः कर्तव्यानि रंतराः ॥ इत्येवं सर्वदा व्याप्तेः स्यादविद्यनिराश्रया ॥ १९ ॥
दैर्गत्यमतिरूपं चाप्यसत्संगः स्वतंत्रता ॥ पानाशनकथागोष्ठीप्रियत्वाकर्मशीलता ॥ २० ॥ कुहकेक्षणिकासुंडाभिक्षुकीसूतिकादिभिः ॥
गोप्रसंगैस्तथासिद्धिलिंगियाचकशिल्पिभिः ॥ २१ ॥ संवाहोद्यानयात्रासूद्यानेष्वामंत्रणादिषु ॥ प्रसंगस्तीर्थयात्रार्थमेषु प्रकटेषु च ॥ २२ ॥
विप्रयोगः सदा भर्त्रा तज्ज्ञाति कुलिनैः स्वता ॥ अमाधुर्यकदर्यत्वे भृशं पुंसांच वाच्यता ॥ २३ ॥ अतिकौर्यमतिक्षांतिरित्यंताभीतिपातनम् ॥

ब्रा०प० १
अ० ८

॥ २० ॥

१ स्वामी-इ०पा० । २ द्वारचत्वरनागानां शस्त्रकारकेष्टमनाम् ॥ अतिन्यूना वरावेशनदरंगानुजीविनाम् ॥ पाषंडदेवतीर्थानाम्-इ०पा० । ३ सौगंध्यम
तिरूपत्वमुत्सृजेच्च पतिव्रता-इ०पा० । ४ पानगेयकथागोष्ठीप्रियत्वाकर्मशीलता-इ०पा० । ५ प्रसंगाद्यैस्तथासत्स्त्रीलिंगधारकशिल्पिभिः-इ०पा० ।

स्त्रीभिर्जितत्वमत्यर्थसत्यंतास्ताःसदोषताः ॥ २४ ॥ स्त्रीणांपत्युरधीनत्वात्पुमानेवहिनिंद्यते ॥ भर्तुरेवहितजाज्यंयदृत्यानामयोग्यता
 ॥ २५ ॥ तस्माद्यथोदितास्त्वेतारक्ष्याःशासनताडनैः ॥ ताडनैश्चयथाकालंयथावत्समुपाचरेत् ॥ २६ ॥ परिगृह्यवहून्दारानुपचारैःसमो
 भवेत् ॥ यथाक्रमोचितैःकर्मदानसत्कारवासनैः ॥ २७ ॥ प्रथमोभिजनोधर्मोयोग्यत्वंचसुपुत्रता ॥ पक्षोवित्तंविशेत्स्त्रीणांमानंतत्कारणं
 तथा ॥ २८ ॥ तस्मान्माननंकर्तव्यंहेयंचापिनतत्कृतम् ॥ गुरुत्वेलाघवेवापिसतांकार्यनिबंधनम् ॥ २९ ॥ आकस्मिकेप्रयुं
 जानःप्रेक्षावान्मानलाघवे ॥ सयत्तिकचनकारित्वाच्चयमेवैतिलाघवम् ॥ ३० ॥ यथामानापमानौहिप्रयुज्येतानिमित्ततः ॥ तन्निमित्ताजन
 त्यागेप्रयतंतैतदाश्रिताः ॥ ३१ ॥ एतदेवह्यपत्यानांज्ञेयमाननकारणम् ॥ यत्स्वापत्यनिमित्तेषुप्रधानेकुलयोग्यते ॥ ३२ ॥ तत्संयोगा
 त्सुखंपुंसांमहदुःखंवियोगतः ॥ तत्प्राप्तिःप्रतिहातव्यास्वार्थयैवप्रियाण्यपि ॥ ३३ ॥ अतःस्वार्थैकनिष्ठोऽयंलोकःसर्वोऽवसीयते ॥ तत्प्र
 सिद्धिर्भवेदस्तमानाद्भ्रातिविधायकः ॥ ३४ ॥ ततोदारादिकाभृत्यानियंतव्यास्तथाद्विजाः ॥ यथेहामुत्रवाश्रेयःप्राप्नुयादुत्तरोत्तरम् ॥ ३५ ॥
 स्त्रीणांधर्मार्थकामेषुनातिसंधानमाचरेत् ॥ तासांतेष्वभिसंधानाद्भवेदात्मभिसंहितः ॥ ३६ ॥ जायात्वर्धशरीरस्यनृणांधर्मादिसाधने ॥
 नातस्तासुव्यथाकांचित्प्रतिकूलंसमाचरेत् ॥ ३७ ॥ यज्ञोत्सवादौनाकस्मात्कांचिदासांविशेषयेत् ॥ वस्त्रतांबूलदानादौप्रतिपत्तौसमो
 भवेत् ॥ ३८ ॥ प्रियाप्रियत्वंभेदोहिकामतस्तुरहोगतः ॥ उपचारैःपुनर्वार्यैस्तुल्यवृत्तिःप्रशस्यते ॥ ३९ ॥ आर्तवेतुपुनःसर्वाउपगम्याः
 प्रियाइव ॥ पूर्वाभिजातधर्मार्थापुत्रिणीचोत्तरोत्तरम् ॥ ४० ॥ उदग्गच्छेदेनैवविधिनानित्यमार्तवे ॥ तुल्यवृत्तिर्यथाकालंस्वंस्वंवासमखं
 डयन् ॥ ४१ ॥ नित्यपर्यायवासानामपादानमसून्विदुः ॥ ऋतुदुःखंप्रमोदश्चतथापूर्वसमागतः ॥ ४२ ॥ अन्ययासह्यदुःखंसदसद्गार
 होगतम् ॥ उत्कंठितंवायत्किंचित्सपत्नीपुनतद्रसेत् ॥ ४३ ॥ यत्किंचिदन्यसंबंधमन्यथाकथितंमिथः ॥ तस्यकुर्यादनिर्वेदमात्मनैव

१ स्त्रीणांपत्युरधीनत्वंप्रमाणैरधिगम्यते-इ०पा० । २ हि पत्नीनाम्-इ०पा० । ३ समुत्पद्य निमित्तेषु प्रधाने गुणयोग्यता ॥ यत्संयोगाश्रयं पुंसां महदुःखं
 वियोगवत्-इ०पा० ।

भ०पु०

॥ २१ ॥

विचिंतयेत् ॥ ४४ ॥ अन्योन्यमत्सरस्यानैनैतावाचापिभर्त्सयेत् ॥ गुणदोषौचविज्ञायस्वयंकुर्यान्ननिष्कलौ ॥ ४५ ॥ वस्त्रालंकारभोज्या
दौतदपत्येष्वनुक्रमात् ॥ मातृदोषाननादृत्यतुल्यदृष्टिःपिताभवेत् ॥ ४६ ॥ अन्यस्यान्यगतैर्दोषैर्दूषणंनहिनीतिमत् ॥ यत्तुतेषामपत्यं
तुतत्तुल्यमुभयोरपि ॥ ४७ ॥ प्रीतिद्वेषमभिप्रायंशौचाशौचगतागमान् ॥ वहिरंतश्चजानियादासगूढचरैःसदा ॥ ४८ ॥ आत्मानमपिवि
ज्ञायचित्तवृत्तेरनीश्वरम् ॥ विश्वसेतकथंस्त्रीषुसर्वाविनयधामसु ॥ ४९ ॥ वृद्धदास्यःक्रमायाताधात्र्यश्चपरिचारिकाः ॥ तन्मातृपितृकाद्या
श्चषंडवृद्धाश्चरामताः ॥ ५० ॥ विविधैस्तत्कथाख्यानैस्तुल्यशीलदयान्वितैः ॥ प्रविश्यांतरभिप्रायंविद्यात्कालेप्रयोजितैः ॥ ५१ ॥ तेषु
तेषुकथार्थेषुकथ्यमानेषुलक्षयेत् ॥ सुखाकारादिभिल्लिगैरभिप्रायंमनोगतम् ॥ ५२ ॥ सीतारुंधतिसंबंधैस्तथाशाकुंतलादिभिः ॥ सद
सच्चरिताख्यानैर्भावंविद्यात्प्रवृत्तितः ॥ ५३ ॥ तदुष्टानामदुष्टेषुसाधूनामितरेषुच ॥ प्रीतिःकथाप्रबंधेषुस्यात्संख्यंपुरुषेष्वितः ॥ ५४ ॥
एवमागमदुष्टाभ्यामनुमित्याचतत्त्वतः ॥ स्त्रीणांविदित्वाभिप्रायंवर्तेतासुयथोचितम् ॥ ५५ ॥ स्त्रीभ्योविप्रतिपन्नाभ्यःप्राणैरपिवियोज
नम् ॥ दृष्टंहिर्यथाराज्ञामतोरक्षेत्प्रयत्नतः ॥ ५६ ॥ वेण्यागूढेनशास्त्रेणहतोराजाशुभध्वजः ॥ मेखलामणिनादेव्यासौवीरश्चनराधिपः
॥ ५७ ॥ भ्रात्रादेवीप्रयुक्तेनभद्रसेनोनिपातितः ॥ तथापुत्रेणकारूषोपातितोदर्पणासिना ॥ ५८ ॥ द्रौकाशिराजौवैवर्द्याचानंदापुरयोषिता ॥
विषंप्रयुज्यपंचत्वमानीतौपूजितात्मकौ ॥ ५९ ॥ एवमादिमहाभागाराजानोब्राह्मणाश्चह ॥ स्त्रीभिर्यत्रनिपात्यतेतत्रान्येष्विहकाकथा ॥
॥ ६० ॥ तस्मान्नित्याप्रमत्तेनजायारक्ष्याश्चनित्यशः ॥ यथावदुपचर्याश्चगुणदोषानुरूपतः ॥ ६१ ॥ वैषम्यादुपचाराणांविकारैश्चा
निमित्तजैः ॥ विशेषेणसपत्नीकैरकस्माच्चापिवेदनैः ॥ ६२ ॥ असंभोगेचवागदंडपारुष्यादप्रसंगतः ॥ प्रद्वेषोभर्तृस्त्रीणांप्रकोपश्चापि
जायते ॥ ६३ ॥ ततश्चायातिवार्धक्यमुद्रोदुश्चापिशृनुताम् ॥ तस्मान्नतान्प्रयुंजीतदोषान्दारविनाशकान् ॥ ६४ ॥ नचैताःस्वकुलाचार
मधर्मवापिचांजसा ॥ नगुणांश्चाप्युपेक्षंतेप्रकृत्याकिमुपीडिताः ॥ ६५ ॥ सतीत्वेप्रायशःस्त्रीणांप्रदिष्टंकारणत्रयम् ॥ परंपुंसामसंप्रीतिःप्र

ब्रा०प० १

अ० ८

॥ २१ ॥

येप्रीतिःस्वरक्षणे ॥ ६६ ॥ तस्मात्सुरक्षितानित्यमुपचरैर्यथोचितैः ॥ सुभृतानित्यकर्माणःकर्तव्यायोषितःसदा ॥ ६७ ॥ उत्तमांसा
 मदानाभ्यामध्यमाभ्यां तुमध्यमाम् ॥ पश्चिमाभ्यामुभाभ्यांचअधमांसंप्रसाधयेत् ॥ ६८ ॥ भेददंडौप्रयुज्यापिप्रागपत्याद्यपेक्षया ॥ तच्छिष्टा
 नांतदापश्चात्सामदानंप्रसाधने ॥ ६९ ॥ यास्तुविध्वस्तचारित्राभर्तुश्चाहितकरिकाः ॥ त्याज्याएवस्त्रियःसद्भिःकालकूटविषोपमाः ॥ ७० ॥
 इष्टाःकुलोद्भूताःसाध्योविनीताभर्तवत्सलाः ॥ सर्वदासाधनीयास्ताःसंप्रदायोत्तरोत्तरैः ॥ ७१ ॥ एवमेवयथोद्दिष्टंस्त्रीवृत्तंयोनोतिष्ठति ॥
 प्राप्नोत्येवसंपूर्णत्रिवर्गलोकसंभवम् ॥ ७२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणि विवाहधर्मेषुस्त्रीविषयेनरवृत्तनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवंस्त्रीषुमनुष्याणांवृत्तिरुक्तासमासतः ॥ सांप्रतंचमनुष्येषुस्त्रीणांसमुपदिश्यते ॥ १ ॥ सम्यगाराधनात्पुंसां
 रतिवृत्तिश्चयोषितः ॥ पुत्राःस्वर्गाद्यदृष्टंचतस्मादिष्टोहितद्विधिः ॥ २ ॥ कर्तव्यंनामयत्किंचित्सर्वविधिंमपेक्ष्यते ॥ व्यक्तिमायातिवैफल्यं
 तदेवारब्धमन्यथा ॥ ३ ॥ विध्यपेक्षीणिसर्वाणिकार्याण्यविफलान्यपि ॥ हेतुभूतास्त्रिवर्गस्यमहारंभाविशेषतः ॥ ४ ॥ सर्वसाध्याविधि
 ज्ञानमागमैकनिबंधनम् ॥ साध्यं दृष्टमदृष्टंचद्वयंविधिनिषेधयोः ॥ ५ ॥ शास्त्राधिकारोन्स्त्रीणांनग्रंथानांचधारणे ॥ तस्मादिहान्येमन्यतेतच्छा
 सनमनर्थकम् ॥ ६ ॥ आगमैकक्रियायोगेस्त्रीणामध्यधिकारिता ॥ मृतेभर्तोरिसाध्वीस्यादित्यादौस्मृतिभाषितम् ॥ ७ ॥ तस्मा
 त्कार्यमकार्यंवाविज्ञायप्रभुरागमात् ॥ गुणदोषेषुताःसम्यक्छास्तिराजाप्रजाइव ॥ ८ ॥ संत्येवप्रमदाःकाश्चिद्विशेषाधिगतागमाः ॥ यत्तुशा
 स्त्राधिकारित्वंवचनंस्यान्निरर्थकम् ॥ ९ ॥ केचिद्वेदविदोविप्राःकृत्यैर्वैषक्रियापराः ॥ तथापिजातिमात्रेणतएवात्राधिकारिणः ॥ १० ॥
 क्रियन्तेवेदशास्त्रज्ञैः प्रयोगाः शास्त्रलौकिकाः ॥ स्थितमेषामदूरेपिशास्त्रमेवानिबंधनम् ॥ ११ ॥ व्याधधीवरगोपालप्रभृतीनांचदृश्यते ॥
 विष्टयंगारकसौर्यादिदिनानांपरिवर्जनम् ॥ १२ ॥ गम्यागम्यादिकार्यैर्यनियताचारसंस्थितिः ॥ लोकानांशास्त्रवाक्यानांप्राणाःस्वेष्टनिबं

१ स्वाहताः-इ० पा० । २ सर्वाः-इ० पा० । ३ हृष्टाः कुलोद्भवाः-इ० पा० । ४ अप्रमादोत्तरोत्तरैः-इ० पा० । ५ स्त्रीवर्गलोकसंमतम्-इ० पा० । ६ र
 तिर्भवति योषिताम्-इ० पा० । ७ स्थिर-इ० पा० । ८ अल्पफलानि च-इ० पा० । ९ तत्रापि-इ० पा० ।

भ०पु०
॥ २२ ॥

धनाः ॥ १३ ॥ तस्माच्चतुर्णर्वर्णानामाश्रमाणांचसर्वशः ॥ मुख्यगौणादिभेदानांज्ञेयाशास्त्राधिकारिता ॥ १४ ॥ पौर्वापर्यतुविज्ञातु
मशक्यंलोकशास्त्रयोः ॥ तच्छास्त्रमेवमंतव्यंयथाकर्मशरीरवत् ॥ १५ ॥ आगमेचपुराणेचद्विधैवनास्तिकग्रहम् ॥ मार्गमहद्गिरा
चोर्णप्रपद्येताविकल्पधीः ॥ १६ ॥ मूलंगृहस्थधर्माणांयस्मान्नार्थःपतिव्रताः ॥ तस्मादासांप्रवक्ष्यामिभर्तुराराधनेविधिम् ॥ १७ ॥
इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिआगमप्रशंसानामनवमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आराध्यानांहिसर्वेषामयमाराधनेविधिः ॥
चित्तज्ञानानुवृत्तिश्चहितैषित्वंचसर्वदा ॥ १ ॥ कन्यापुनर्भूवैश्याचत्रिविधाएवयोषितः ॥ प्रियामध्याप्रियाचैवयोग्यामध्येतरातथा ॥ २ ॥
समाश्रेष्ठाचर्नाचाचभूयोपित्रिविधाःपुनः ॥ पूर्ववत्परयोर्वृत्तिरिष्टानुत्तयाप्रियाप्रिये ॥ ३ ॥ अधमाप्रियथोरत्रपतिपत्न्यादिकामता ॥ निषिद्धा
नांतुभक्षादितद्वियत्नाद्विधीयते ॥ ४ ॥ एकद्वित्वबहुत्वाद्यायेभेदाःसमुदाहृताः ॥ ज्येष्ठादिवृत्तेवक्ष्यामस्तानशेषाद्विजोत्तमाः ॥
॥ ५ ॥ वृत्तंचद्विविधंस्त्रीणांवाह्यमाभ्यंतरंतथा ॥ भर्तुरन्यजनेवाह्यंतस्याःशारीरमांतरम् ॥ ६ ॥ ज्ञातीतरविभागेनतद्वाह्यंद्विवि
धंपुनः ॥ पूज्यंतुल्यंकनिष्ठंचतत्प्रत्येकंपुनस्त्रिधा ॥ ७ ॥ रहोरतंप्रकाशंचशारीरमपितत्रिधा ॥ भर्तुश्चित्तानुकूल्येनप्रयोक्तव्यंयथोचि
तम् ॥ ८ ॥ मातापितास्वसाभ्रातापितृव्याचार्यमातुलाः ॥ सभार्याभगिनीभर्ताभर्तृमातृपितृष्वसा ॥ ९ ॥ धात्रवृद्धांगनादिश्चयस्त
त्रातसमोजनः ॥ प्रथमोढासपत्नीचस्त्रीणामान्यतमोर्गणः ॥ १० ॥ एषामेवत्वपत्न्यादिभगिनीभ्रातरस्तथा ॥ कनिष्ठाभर्तुरित्या
दिभार्याश्चातसमोमतः ॥ ११ ॥ हीनोऽन्यः शासनीयस्तुतत्रतावन्नविद्यते ॥ योग्यतासुतसौभाग्यैर्नयावत्स्यात्प्रतिष्ठिता ॥ १२ ॥
यत्रापिगुरुभर्तृणामानुकूल्येनसर्वदा ॥ वृत्तिःप्रशस्यतेस्त्रीणांपूजाचाराविरोधिनी ॥ १३ ॥ देवरैःपतिमित्रैश्चपरिहासक्रियोचितैः ॥
विविक्तदेशावस्थानंवर्जयेदतिनर्मच ॥ १४ ॥ प्रायशोहिकुलस्त्रीणांशीलविविधंसहेतवः ॥ दुष्टयोगोरहो नित्यंस्वातंत्र्यमातिनर्मता ॥ १५ ॥

ब्रा०प० १
अ० १०

॥ २२ ॥

१ वृत्तज्ञानानुवृत्तिश्च-इ०पा० । २ पूर्ववत्परयोर्वृत्तिं विद्यान्मुक्त्वा प्रियागसम्-इ०पा० । ३ एकद्विर्बहुनारीणाम्-इ०पा० । ४ सभक्ता-इ०पा० ।
५ गुणः-इ०पा० । ६ पूज्यदाराविरोधिनी-इ०पा० ।

दुष्टसंगेत्वरस्त्रीणांयुवभिर्नर्मनोचितम् ॥ निर्भेषतास्वतंत्राणांसाफल्यंरहसिब्रजेत् ॥ १६ ॥ पुंसोदुष्टेगिताकारान्दुष्टभावप्रयोजितान् ॥
 भ्रातृवत्पितृवच्चैतान्पश्यंतीपरिवर्जयेत् ॥ १७ ॥ पुंसोऽन्याग्रहमालापस्मितविप्रेक्षितानिच ॥ कर्मांतरेणद्रव्याणानिर्वधंग्रहणार्प
 णम् ॥ १८ ॥ द्वारप्रदेशावस्थानंराजमार्गावलोकनम् ॥ प्रेक्षोद्यानादिशीलत्वंनिरुध्वादेशमालयम् ॥ १९ ॥ बहूनांदर्शनेस्थानं
 दृष्टिवाक्कायचापलम् ॥ श्रुतिवत्संसीत्कारमुच्चैर्हसितजल्पितम् ॥ २० ॥ सांगत्यंलिङ्गिदुष्टस्त्रीभिक्षुकीक्षणिकादिभिः ॥ मंत्रमंडलदीक्षा
 यांसक्तिःसंवसनेषुच ॥ २१ ॥ इत्येवमादिदुर्वृत्तंप्रायोदुष्टजनोचितम् ॥ वर्जयेत्परिरक्षंतीकुलत्रितयवाच्यताम् ॥ २२ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेब्राह्मेपर्वणिस्त्रीदुर्वृत्तानामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यापतिंदैवतंपश्येन्मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ तच्छरीरार्धजातेवसर्व
 दाहितमाचरेत् ॥ १ ॥ तत्प्रियांप्रियवत्पश्येत्तद्वेष्याद्वेष्यवत्सदा ॥ अधर्मानर्थयुक्तेभ्योऽयुक्ताचास्यनिवर्तते ॥ २ ॥ प्रियंकिमस्यकिंपथ्यंसाम्यं
 चास्यकथंभवेत् ॥ ज्ञात्वैवंसर्वभृत्येषुनप्रमाद्येतवैद्विजाः ॥ ३ ॥ देवतापितृकार्येषुभर्तुःस्नानाशनादिषु ॥ सत्कारेऽभ्यागतानांच
 यथौचित्यंनहापयेत् ॥ ४ ॥ वेश्मात्माचशरीरंहिगृहिणीनांद्विधाकृतम् ॥ संस्कर्तव्यंप्रयत्नेनप्रथमंपश्चिमादपि ॥ ५ ॥ कृत्वा
 वेश्मसुसंमृष्टंत्रिकालविहितार्चनम् ॥ वृत्तकर्मोपभोगानांसंस्कर्तव्यंयथोचितम् ॥ ६ ॥ प्रातर्मध्यापराण्हेषुबहिर्मध्यांतरेषुच ॥ गृहसं
 मार्जनंकृत्वानिष्कारान्ननिशिक्षिपेत् ॥ ७ ॥ गोमहिष्यादिशालानांतत्पुरीषादिमात्रकम् ॥ व्यपनेयंतुयत्नेनसंमार्जन्याप्रसाधनम्
 ॥ ८ ॥ दासकर्मकरादीनांबाह्याभ्यंतरचारिणाम् ॥ पोषणादिविधिंविद्यादनुष्ठानंचकर्मसु ॥ ९ ॥ शाकंमूलफलादीनांवल्लीनामौषध
 स्यच ॥ संग्रहःसर्वबीजानांयथाकालंयथावलम् ॥ १० ॥ ताम्रकांस्यायसादीनांकाष्ठवेणुमयस्यच ॥ मृन्मयानांचभांडानांविविधानांचसं
 ग्रहम् ॥ ११ ॥ कुंडकादिजलद्रोण्याकलशोदंचतालुकाः ॥ शाकपात्राण्यनेकानिस्नेहानांगोरसस्यच ॥ १२ ॥ मुश्लंकंडनीयंतुयंत्रकंचूर्णचा
 लनी ॥ दोहन्योनेत्रकंमंथामंडन्यःशृंखलानिच ॥ १३ ॥ संदंशःकुंडिकाशूलाःपट्टपिप्पलकोदृषत् ॥ डाविकाहस्तकोदवींभ्राश्रुफुटलका

म० पु०

॥ २३ ॥

निच ॥ १४ ॥ तुलाप्रस्थादिमानानि मार्जन्यः पिटकानि च ॥ सर्वमेतत्प्रकुर्वीत प्रयत्नेन च सर्वदा ॥ १५ ॥ हिंसादिकमथोजाजीपि पल्यो मरिचा
निच ॥ राजिका धान्यकं शुंठी त्रिचतुर्जातकानि च ॥ १६ ॥ लवणं क्षारवर्णाश्च सौवीरकपहृषकौ ॥ द्विदलामलकं चिंचा सर्वाश्च स्नेहजातयः ॥ १७ ॥
शुष्ककाष्ठानि वल्ङ्गमरिष्टा पिष्टमाषयोः ॥ विकाराः पयसश्चापि विविधाः कंदजातयः ॥ १८ ॥ नित्यनैमित्तिकानां हिकार्याणामुपयोगतः ॥
सर्वमित्यादिसंग्राह्यं यथावद्विभवोच्यते ॥ १९ ॥ यत्कार्याणां समुत्पत्तावुपाहर्तुं न दृश्यते ॥ तत्प्रागेव यथायोगं संगृहीयात् प्रयत्नतः ॥ २० ॥
धान्यानां घृष्टपिष्टानां क्षुण्णोपहतयोरपि ॥ भृशं शुष्कार्द्रासिद्धानां क्षयवृद्धी निरूपयेत् ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि गृहधर्मवर्ण
नं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ब्रीहीणां कोद्रवाणां च सारमर्धमुदारकः ॥ कंगुकोद्रवयोर्ज्ञेयो वरदः पंचभागकः ॥ १ ॥ पंचभागा
न्प्रियं गूनां शालीनां च त्रयोऽष्टच ॥ चणकानां तृतीयांशः समक्षुण्णं त्रयं विदुः ॥ २ ॥ पानीयवगोधूमं पिष्टधान्यं चतुष्टयम् ॥ तुल्यमेवावगंतव्यं मु
द्रामाषास्ति लायवाः ॥ ३ ॥ पंचभागादिका घृष्टा गोधूमाः सक्तवस्तथा ॥ कुलमाषाः पिष्टमांसं च सम्यगर्थाधिकं भवेत् ॥ ४ ॥ सिद्धं त
देवद्विगुणं पुत्राकोयावकस्तथा ॥ कंगुकोद्रवयोर्ब्रह्मकोदारकस्य च ॥ ५ ॥ द्विगुणं चोनेकानां च ब्रीहीणां च चतुर्गुणम् ॥ शालेः पंचगुणं
विद्यात्पुराणे त्वतिरिच्यते ॥ ६ ॥ क्रियापाकविशेषास्तु वृद्धिरेवोपदिश्यते ॥ निमित्तस्य वरात्रस्य तद्द्विद्विगुणा भवेत् ॥ ७ ॥ तस्मा
द्भूयो विरूढस्य चतुर्भागा विवर्धते ॥ लाजाधानाः कलायाश्च भृष्टा द्विगुणवृद्धयः ॥ ८ ॥ अष्टव्यानामतोऽन्येषां पंचभागोऽधिको मतः ॥ चापका
नां च पिष्टानां पादहीनाः कलायजाः ॥ ९ ॥ मुद्रमाषमसूराणामर्धपादावरो भवेत् ॥ क्षिप्रशुष्कवरान्नानां हानिर्वृद्धिर्विशिष्यते ॥ १० ॥
तथा येन तु शोऽध्यानामाढक्या मुद्रमाषयोः ॥ मसूराणां च जानीयात् क्षयं पंचमभागकम् ॥ ११ ॥ षड्भागेनातसी तैलसिद्धार्थककपित्थयोः
॥ तथानिबर्कैर्दवादैर्विद्यात्पंचमभागकम् ॥ १२ ॥ तिलैर्गुदीमधूकानां नक्तमालकुसुंभयोः ॥ जानीयात्पादुकैर्तैलं खलमन्यत्प्रचक्षते ॥ १३ ॥

ब्रा० प० १

अ० १२

॥ २३ ॥

१ सारमर्धमुदारकः-इ० पा० । २ यमनीयवगोधूमम्-इ० पा० । ३ यवकोदारवस्त्यच-इ० पा० । ४ त्रिगुणम्-इ० पा० । ५ कुसुमादेः-इ० पा० ।
६ माषकाणाम्-इ० पा० ।

क्षेत्रकालक्रियादिभ्यः क्षयादेर्व्यभिचारतः ॥ प्रत्यक्षीकृत्यतान्स्म्यगनुमित्यावधारयेत् ॥ १४ ॥ क्षीरदोषेणवांप्रैस्थंमहर्षीणांचस
 पिषः ॥ पादाधिकमजावीनामुत्पादंतद्विदोविदुः ॥ १५ ॥ सुभूमितृणकालेभ्योवृद्धिर्वाक्षीरसर्पिषाम् ॥ अतस्तेषांविधातव्योह्यार्थं देवाविनि
 श्रयः ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षीकृत्ययत्नेनपक्षमासांतरेतथा ॥ पयोवृत्तैर्गवादीनांकुर्यात्संभवनिरणयम् ॥ १७ ॥ कार्पासकृमिकोषोत्थमं
 धक्षौमादिकर्तनम् ॥ कुणिपंग्वंधयोषाभिर्विधवाभिश्चकारयेत् ॥ १८ ॥ बालवृद्धांधकार्पण्यंयत्कर्तव्यमवश्यतः ॥ विनियोगंन
 येत्सर्वप्रियोपग्रहपूर्वकम् ॥ १९ ॥ कर्मणामंतरालेषुप्रोषितेचापिभर्तारि ॥ स्वयंवैतदनुष्ठेयंनित्यानांचाविरोधतः ॥ २० ॥
 शूद्राणांस्थूलसूक्ष्मत्वंबहुत्वंचव्ययाव्ययौ ॥ मत्वाविशेषंकुर्वीतचेतनप्रतिपत्तिषु ॥ २१ ॥ कारयेद्वस्त्रधान्यादिस्त्वातवृद्धैरधि
 ष्ठितम् ॥ शूद्राणांक्षयवृद्ध्यादिमंतव्यंवेतनानिच ॥ २२ ॥ क्षौमकार्पासयोर्विद्यात्सूत्रपंचमभागकम् ॥ देशकालादिभागा
 त्प्रत्यक्षदेवनिर्णयः ॥ २३ ॥ अवघातेनतूलस्यक्षयोर्वैशतिभागकम् ॥ छत्रांव्यासांतुवातेनतद्वदूर्णप्रचक्षते ॥ २४ ॥
 पंचाशद्भागिकीर्हानिंसूत्रेकुर्वीतलक्षणात् ॥ वृद्धिस्तुमंडसंपर्कादशैकादशिकाभवेत् ॥ २५ ॥ श्लक्ष्णमध्यमसूत्राणामर्धाधिकसमंभवेत्
 ॥ स्थूलानांतुपुनर्मूल्यात्पादोर्नवालचेतनम् ॥ २६ ॥ कर्मणोभूरिभेदत्वाद्देशकालप्रभेदतः ॥ तद्विद्यैवबोद्धव्योवालचेतननिश्चयः ॥ २७ ॥
 स्थूलंदिनत्रयंदेयंमध्यमंचत्रिरात्रिकम् ॥ सूक्ष्ममापक्षतोर्मृष्टमासात्तत्परिकर्मकम् ॥ यदत्रक्षयवृद्धादितदुत्सर्गाप्रदर्शितम् ॥ २८ ॥ काल
 कत्रादिभेदेनव्यभिचारोपिदृश्यते ॥ शय्यासनान्यनेकानिकंबलाश्चतुराश्रिकाः ॥ २९ ॥ कंबुकाश्चवकोषाश्चमध्यारक्ताश्चभूरिशः ॥ गुरु
 बालादिवृद्धानामभ्यागतजनस्यच ॥ ३० ॥ भोगायानुगतोभर्तुकुर्याद्विविधमात्रकम् ॥ यदस्यश्चशुरादीनांकल्पितंशयनादिकम्
 ॥ ३१ ॥ भर्तुश्चैवविशेषेणतदन्येननसंकरेत् ॥ वस्त्रंमाल्यमलंकारंविधृतंदेवरादिभिः ॥ ३२ ॥ नधारयेन्नचेतपामाक्रमेच्छयनानिवा ॥
 पिण्याकनककुंडाश्चकालरूक्षाणियानिच ॥ ३३ ॥ हेयंययुषिताद्यत्रंगोभक्तेनोपयोजयेत् ॥ कुलानांबहुधेनूनांगोध्यक्षव्रजजीविनाम् ॥ ३४ ॥

१ ब्रह्मन्-इ०पा० । २ तत्तद्भागविनिश्चयः-इ०पा० । ३ आयुवृद्धैः-इ०पा० । ४ लेखनादिति पाठः । ५ देशकालप्रसिद्धितः-इ० पा० । ६ गृष्टम्-
 इ०पा० । ७ कोद्राश्च-इ०पा० ।

भ०पु०

॥ २४ ॥

किलाटगविकादीनां भक्तार्थमुपयोजनम् ॥ दध्नः समाहरेत्सर्पिर्दुहेद्वत्साव्रपीडयेत् ॥ ३५ ॥ वर्षाशरद्वसतेषु द्वौ कालावन्वदासकृत् ॥ तर्कवाप्यु
पयुंजीतश्वराहादिपोषणे ॥ ३६ ॥ पिण्याकक्लेदनाथैर्विक्रेयवातदर्हयेत् ॥ वृत्तिधान्यहिरण्येन गोपादीनां प्रकल्पयेत् ॥ ३७ ॥ तोहिक्षीरत्रतालो
भादुपहन्युस्तदन्वयान् ॥ दोहकालं गवां दोग्धानां तिवर्तैतवैद्विजाः ॥ ३८ ॥ प्रसरोदकयोगौ पामंथकस्य च मंथकाः ॥ मासमेकं यथास्तन्यं मासमे
कं स्तनद्वयम् ॥ ३९ ॥ सततं पाययेदूर्ध्वस्तनमेकं स्तनद्वयम् ॥ तिलपिष्टाभिः पिंडाभिस्तृणेन लवणेन च ॥ ४० ॥ वारिणाचयथा कालं पुष्णीयादि
तिवत्सकान् ॥ जरदुर्गभिर्भीधेनुर्वत्सावत्सरीतथा ॥ ४१ ॥ पंचानां समभागेन वासं यूथे प्रकल्पयेत् ॥ एको गोपालकस्तस्य त्रयाणामथ वा द्वय
म् ॥ ४२ ॥ पंचानां वत्सकश्चैकः प्रवरास्तु पृथक् पृथक् ॥ गोचरस्यानयनार्थं व्यालानां त्रासनाय च ॥ ४३ ॥ घंटाकर्णात्रिवघ्नीयुः शोभारक्षार्थं
मेव च ॥ पशव्ये व्यालनिर्मुक्ते देशे भूरितृणोदके ॥ ४४ ॥ अभूतदुष्टे वारण्ये सदा कुर्वीत गोकुलम् ॥ सगुप्तमटवीवासं नित्यं कुर्यादजाविकम्
॥ ४५ ॥ ऊर्णवर्षेन्द्रिदद्याच्चैत्राश्वयुजमासयोः ॥ यूथे वृषादशैतासांचत्वारः पंचवागवा ॥ ४६ ॥ अश्वोष्ट्रमहिषाणां च यथास्युः सुख
सेविताः ॥ विद्यात्कृषीवलादीनां योगं कृषिकर्मसु ॥ ४७ ॥ भक्तवेतनलाभं च कर्मकालानुरूपतः ॥ क्षेत्रकेदारवाटेषु भृत्यानां कर्म
कुर्वताम् ॥ ४८ ॥ खलेषु च विजानीयात्क्रियायोगं प्रतिक्षणम् ॥ योग्यतातिशयं त्वाकर्मयोगेषु कस्यचित् ॥ ४९ ॥ ग्रासाच्छादशिरो
भ्यर्गैर्विशेषं तस्य कारयेत् ॥ पद्मशाकादिवापानां कंदवीजादिजन्मनाम् ॥ ५० ॥ संग्रहः सर्वबीजानां कलेवापः सुभूमिषु ॥ जातानां रक्षणं स
म्यग्रक्षितानां च संग्रहः ॥ ५१ ॥ तेषां च संगृहीतानां यथावा त्रिवपक्रिया ॥ गृहमूलं स्त्रियश्चैव धान्यमूलो गृहाश्रमः ॥ ५२ ॥ तस्माद्धान्येषु भ
क्तेषु न कुर्यान्मुक्तहस्तताम् ॥ धान्यं तु संचितं नित्यं भितो भक्तपरिव्ययः ॥ ५३ ॥ न चात्रे मुक्तहस्तत्वं गृहिणीनां प्रशस्यते ॥ अल्पमित्येव नाव
ज्ञांचरेद्रेषु वैद्विजाः ॥ ५४ ॥ मधुवल्मकियोर्गृद्धिक्षयं दृष्ट्वा जनस्य च ॥ ये केचिदिह निर्दिष्टा व्यापाराः पुरुषोचिताः ॥ ५५ ॥ दंपत्योरैक्यमा
स्थायतद्विदानप्रसंगतः ॥ संत्येव पुरुषालोके स्त्रीप्रधानाः सहस्रशः ॥ ५६ ॥ तेषु तासां प्रयोक्तृत्वादोष इति गृह्यताम् ॥ एवं योग्यतया यु

ब्रा०प० १

अ० १२

॥ २४ ॥

क्ताःसौभाग्येनोद्यमेनच॥ ५७ ॥सम्यगाराध्यभर्तारंतत्रैनवंशमानयेत् ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिस्त्रीधर्मेद्वादशोऽध्यायः॥१२॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रथमंप्रतिबुध्येतप्रवर्तेतस्वकर्मसु ॥ पश्चाद्भृत्यजनस्यापिभुंजीतचशयीतच ॥ १॥ भर्त्राविरहितास्त्रीचश्वश्रूभ्यांचविशेषतः॥
 देहलींनातिवर्तेतप्रतीकारेमहत्यापि ॥ २ ॥ उत्थायप्रथमंभर्तुरविज्ञाताननिष्क्रमेत् ॥ क्षपायांसावशेषायांरात्रौवावासरदिषु ॥ ३ ॥
 तद्वासभवनस्यैवशनैराहूयकार्मिकान् ॥ स्वव्यापारेषुतान्सर्वास्तत्रतत्रनियोजयेत् ॥ ४ ॥ विबुद्धस्यततोभर्तुर्निर्वर्त्यावश्यकंविधि
 म् ॥ गृहकार्याणिसर्वाणिविदधीताप्रमादतः॥ ५ ॥ मुक्त्वावासकनेपथ्यंकर्मयोग्यंविधायच ॥ तत्कालोचितकर्तव्यमनुतिष्ठेद्यथाक्रमम्॥६॥
 महानसंसुसंमृष्टुल्लयादिविहितार्चनम् ॥ सर्वोपकरणोपेतमसंबाधमनाविलम् ॥ ७ ॥ नचातिगुह्यंप्रकटंप्रविभक्तक्रियाश्रयम् ॥ भर्तुराप्त
 जनार्कीणगृहकक्षादिवर्जितम् ॥ ८ ॥ तत्रपाकादिभांडानिवहिरंतश्चकारयेत् ॥ निर्णितमलपंकानिशुक्तिवल्कादिचूर्णकैः ॥ ९ ॥ निशि
 कुर्वीतधूमार्चिःशोधितानिदिवातपैः ॥ दधिपात्राणिकुर्वीतसदैवांतरितानिच ॥ १० ॥ साधुकारितदुग्धेषुशोधितेषुदिवातपे ॥ ईषद्ब्रह्मोक्त
 पात्रेषुस्वच्छयेनभवेदधि ॥ ११ ॥ स्नेहगोरसपाकादिकृत्वासुप्रत्यवेक्षितम् ॥ कुर्यात्स्वयमधिष्ठायभर्तुःपाकविधिक्रियाम् ॥ १२ ॥ किं
 प्रियंचकिंमाग्रेयंषड्रसाभ्यंतरेषुच॥किंपथ्यंकिमपथ्यंचस्वौस्थ्यंवास्यकथंभवेत् ॥ १३ ॥ इतियत्नाद्विजानीयादनुष्ठेयंचतत्तथा॥नित्यानुरागं
 सत्कारमाहारंसुपरीक्षितम् ॥ १४ ॥ महानसादौकुर्वीतजनमाप्तंक्रमागतम् ॥ शत्रुंदायादसंबंधंकुद्धभीतावमानितम् ॥ १५ ॥ अवाच्योपगृ
 हीतवानैवमादीनियोजयेत् ॥ पुनःपुनःप्रतिष्ठाप्यगुप्तंस्वयमधिष्ठितम् ॥ १६ ॥ भर्तुराहारपानादिविदध्यादप्रमादतः ॥ पाकंनिर्वर्त्यमा
 त्राणांकृत्वास्वेदप्रमार्जनम् ॥ १७ ॥ गंधतांबूलमाल्यादिकिंचिदादायमात्रया ॥ यथौचित्यादितत्कालेभर्तुर्विनयसंभ्रमैः ॥ १८ ॥ तत्का
 लानुगतात्यर्थमाहारसुपपादयेत् ॥ स्वभावामयकालानांविपरीत्येनसर्वदा ॥ १९ ॥ सर्वमाहारपानादिप्रयोज्यंतद्विदोजगुः॥हीनतुल्यादिक
 त्वेनभर्तापश्यतियंयथा ॥२०॥ तत्तथैवाधिकंपश्येद्भ्यायतःप्रतिपत्तिषु ॥ सापत्नकान्यपत्यानिपश्येत्स्वेभ्योविशेषतः॥२१॥ भगिनीवत्स

भ०पु०

॥ २५ ॥

पत्नीश्चतद्वंधूनिजबंधुवत् ॥ आसाच्छादशिरोभ्यंगस्नानमंडनकादिकम् ॥ २२ ॥ सपत्नीनामकृत्वातुआत्मनोऽपिनकारयेत् ॥ व्याधितानांचिकि
त्सार्थमौषधादिकमादरात् ॥ २३ ॥ विदध्यादात्मनस्तासांसर्वाश्रितजनस्यच ॥ तच्छोकेशुचमादद्यात्तत्तुष्टौमुदमावहेत् ॥ २४ ॥ भृत्यबंधु
सपत्नीनांतुल्यदुःखसुखाभवेत् ॥ लब्धावकाशाःशृण्वन्तिनिशिसुप्तोत्थिताःक्रमात् ॥ २५ ॥ अन्यत्रव्ययकर्तारंपतिरहसिबोधयेत् ॥ यदवद्यं
सपत्नीनांस्वयमस्मैतद्वदेत् ॥ २६ ॥ दौःशील्यादितुसापायंशूढमस्मैनिवेदयेत् ॥ दुर्भगामनपत्यावाभर्त्राचातितिरस्कृताम् ॥ २७ ॥ अदुष्टांसम्य
गाश्वास्यतेनैतामनुकूलयेत् ॥ तथावाग्दंडपारुष्यैर्जनंभर्त्राविपीडितम् ॥ २८ ॥ कुर्याद्विधेयमाश्वास्यनचेद्दोषायतद्वदेत् ॥ मत्वात्मनोप
त्यत्वंकालंचापिगतंवहु ॥ २९ ॥ संतानादिकमुद्दिश्यकार्यमात्मनिवेदनम् ॥ यच्चान्यदापेजानीयार्त्तिकचिदस्यचिकीर्षितम् ॥ ३० ॥ तत्किलजा
नतीवास्यसिद्धमेवप्रदर्शयेत् ॥ वैवाहिकंविधिंभर्तुःसर्वकृत्वाससंभ्रमम् ॥ ३१ ॥ परिणीतांचतांपश्येन्नित्यंभगिनिकामिव ॥ पूजांसंबंधिवर्गस्यमंग
लमंडलानिच ॥ ३२ ॥ कुर्यादभिनवोढायाःसुप्रहृष्टेनचेतसा ॥ मातृवच्छिक्षयेदेनांगृहकृत्येष्वमत्सरा ॥ ३३ ॥ प्रदेशिकविधिंवास्याविदध्याद्यत्नतः
स्वयम् ॥ एवंभर्तुरभिप्रायंसर्वमित्यादिकारयेत् ॥ ३४ ॥ सुखार्थंवापिसंत्यज्यस्त्रीणांभर्ताधिदेवता ॥ भर्ताधिदेवतानार्यावर्णाब्राह्मणदेवताः ॥ ३५ ॥
ब्राह्मणाह्याग्निदेवास्तुप्रजाराजन्यदेवताः ॥ तासांत्रिवर्गसंसिद्धौप्रदिष्टंकारणद्वयम् ॥ ३६ ॥ भर्तुर्यदनुकूलत्वंयच्चशीलमविष्टुतम् ॥ नतथायौवनंलो
केनापिरूपंनभूषणम् ॥ ३७ ॥ यथाप्रियानुकूलत्वंसिद्धंश्वदनौषधम् ॥ वयोरूपादिहारिण्योदृश्यंतेदुर्भगाःस्त्रियः ॥ ३८ ॥ बल्लभामंदरूपाश्चबह्वो
गलितयौवनाः ॥ तस्मात्प्रियत्वंलोकानांनिदानंयोग्यतापरम् ॥ ३९ ॥ ताद्विनान्येगुणावंध्याःसर्वेऽनर्थकृतोपिवा ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनविदध्यादा
त्मयोग्यताम् ॥ ४० ॥ परचित्तज्ञताचास्यामूलंसर्वक्रियास्विह ॥ वहिरागच्छतोज्ञात्वाकालंसंमृज्यभूमिकाम् ॥ ४१ ॥ सजीकृतासनातिष्ठेत्तस्याज्ञां
प्रतितत्परम् ॥ स्वयंप्रक्षालयेत्पादाबुत्थाप्यपरिचारिकाम् ॥ ४२ ॥ तालवृंतादिकैःकुर्याच्छूम्स्वेदापनोदनम् ॥ आहारस्नानपानादौसस्पृह्यत्रल

ब्रा०प० १

अ० १३

॥ २५ ॥

क्षयेत् ॥४३॥ तदिंगितज्ञातत्वेनसिद्धमस्मैनिवेदयेत् ॥ सपत्नीपतिबंधूनांभर्तृचित्तानुकूल्यतः ॥४४॥ प्रतिपत्तिप्रयुंजीतस्वबंधूनांनवैतथा ॥
 तेषुचात्मनिचज्ञात्वाभर्तृचित्तंप्रसादयेत् ॥ ४५ ॥ प्रतिपत्तितथाप्येषानाद्रियेतस्वबंधुषु ॥ अपिभर्तुरभिप्रेतंनारीतत्कुलवासिनी ॥४६॥
 सत्कारैर्निजबंधूनांतेननोपैतिवाच्यताम् ॥ पूज्यएवहिसंबंधःसर्वावस्थामुयोषिताम् ॥ ४७ ॥ कस्ततोऽप्युपकारांशलिप्सेतकुलजःपुमान् ॥
 संपूज्यस्वसुतांतस्मैविधिवत्प्रतिपाद्यते ॥ ४८ ॥ ततोऽस्यालिप्सतेनामकिमकार्यमतःपरम् ॥ कन्यांप्रदायवैर्वृत्तिरात्मनःपरिकल्प्य
 ते ॥ ४९ ॥ दासभंडनटादीनांमार्गोयंनमहात्मनाम् ॥ तस्मात्स्त्रीवांधवानित्यंप्रीतिमात्रैकसाधिनीम् ॥ ५० ॥ प्रतिपत्तिसमादद्युःसंबं
 धिभ्यःप्रसंगिनीम् ॥ तस्याभर्तुरिक्षेतप्रीतिलोकेचवाच्यताम् ॥ ५१ ॥ आत्मनोऽसत्प्रवादंचचेष्टेरन्साधुवृत्तयः ॥ एवंविज्ञायसद्वृत्तंस्त्रीवृत्तं
 ततथासदा ॥ ५२ ॥ येनतत्परिवर्गस्यभवेद्भर्तुश्चसंमता ॥ प्रियापिसाधुवृत्तापिविलयाताभिजनापिच ॥ ५३ ॥ जनापवादात्संप्रापसी
 तानर्थसुदारुणम् ॥ सर्वस्यामिषभूतत्वाद्गुणदोषानभिज्ञतः ॥ ५४ ॥ प्रायेणाविनयौचित्यात्स्त्रीणांवृत्तंहिदुष्करम् ॥ अगृह्यत्वान्मनो
 वृत्तेःप्रायःकपटदर्शनात् ॥ ५५ ॥ निरंकुशत्वाल्लोकस्यनिर्वाच्याविरलाःस्त्रियः ॥ दैवयोगादयोगत्वाद्भवहारानभिज्ञतः ॥ ५६ ॥ वा
 च्यतापत्तयोदृष्टाःस्त्रीणांशुद्धेपिचेतासि ॥ तासांदैवप्रतीकारोपभोगादृतेभवेत् ॥ ५७ ॥ चारित्रलोकवृत्तंचएतयोर्विदुरौषधम् ॥ हिंदो
 लकादिक्रीडायांप्रसक्तांतरुणीनिशि ॥ ५८ ॥ रममाणंविटैःसार्धंविधवांस्वैरचारिणीम् ॥ वृद्धादिभार्यासजायांयानगेयादिसंगिनीम् ॥
 ॥ ५९ ॥ काश्चिद्द्व्यात्सतीत्येवंसाध्वीमपिहियोषितम् ॥ यौचासामिगिताकारौसंदिग्धार्थप्रसाधकौ ॥ ६० ॥ तयोस्तत्त्वपरिज्ञानेविषयो
 योगिनांयदि ॥ तस्माद्यथोक्तमाचारमनुतिष्ठेत्सुसंयुता ॥ ६१ ॥ मिथ्यालग्नोऽप्यसद्वादःकंपयत्येवतत्कुलम् ॥ त्रिकुल्यावाच्यतारक्ष्या
 प्रतिष्ठाप्यथसंततिः ॥ ६२ ॥ भर्तुस्त्रिवर्गसिद्धिश्चसाध्यंतत्कुलयोषिताम् ॥ पातयंत्येवदौःशील्यादात्मानंसकुलत्रयम् ॥ ६३ ॥ उद्धरंति
 तदैवैताःस्त्रियश्चारित्रभूषणाः ॥ भर्तृचित्तानुकूलत्वंयासांशीलमविच्युतम् ॥ ६४ ॥ तासांरत्नसुवर्णादिभारएवमण्डनम् ॥ लोकज्ञानेपरा
 कोटिःपत्यौभक्तिश्चाश्रयती ॥ ६५ ॥ शुद्धान्वयानांनारीणांविद्यादेतत्कुलव्रतम् ॥ तस्मांल्लोकश्चभर्ताचसम्यगाराधितोयया ॥६६॥ धर्म

भ०पु०

॥ २६ ॥

मर्थचकामंचसैवाप्रोतिनिरत्यया ॥ ६७ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्रह्मेपर्वणि स्त्रीधर्मकथने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ७४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
प्रोषितेमंडनं स्त्रीणां पत्यौ मंगलमात्रकम् ॥ निष्पादनं च यत्नेन तदारब्धस्य कर्मणः ॥ १ ॥ शय्यागुरुसमीपे स्याद्देहसंस्कारवर्जनम् ॥ सप्त
पार्जनमर्थानां व्ययानां परिहापणम् ॥ २ ॥ व्रतोपवासतात्पर्यं तद्वार्तापरिमार्गणम् ॥ दैवज्ञेक्षणीकप्रश्नो देवानामुपयाचनम् ॥ ३ ॥ नित्यं
तस्यागमांशं साक्षे मर्थं देवपूजनम् ॥ न चात्युज्ज्वलवेषत्वं न सदा तैलधारणम् ॥ ४ ॥ ज्ञातिवेश्मनगतं व्यसकामगमनेन च ॥ गुरुणामाज्ञया यावद्
तुराप्तजनैः सह ॥ ५ ॥ तत्रापि न चिरं तिष्ठेत्स्नानादीन्वापि नाचरेत् ॥ यावदर्थक्षणे स्थित्वा ततः शीघ्रं समाचरेत् ॥ ६ ॥ आगते प्रकृतिस्थैव
कृत्वा तात्कालिकं विधिम् ॥ मुक्तप्रवासने पथ्येत्स्नाते भुक्तवति प्रिये ॥ ७ ॥ आत्मानं समलंकृत्य सविशेषं मुदान्विता ॥ देवपूजोपहारादीन्
द्यात्प्रागुपपादितान् ॥ ८ ॥ कनिष्ठामातृवज्ज्येष्ठां तदपत्यानि चात्मवत् ॥ पश्येत्तत्परिवर्गं तु नित्यं स्वपरिवर्गवत् ॥ ९ ॥ तत्पुरो नासन्ति
ष्ठेत्पतिनामं त्रयीत च ॥ तदभिप्रायतः कुर्यात्प्रवृत्तिं सर्वकर्मसु ॥ १० ॥ न संसृजेत तद्विष्टैः सख्यं कुर्वीत तत्प्रियैः ॥ जनमाप्तमंतस्य सदा भर्तु
श्च मानयेत् ॥ ११ ॥ पैतृकात्समुपानीतं वसुसौगंधिकादिकम् ॥ तस्मै निवेद्यात्मतया तदा तदुपयोजयेत् ॥ १२ ॥ सोपितत्प्रीतयो किंचि
दा दद्यादल्पमूल्यकम् ॥ संगोप्य मातृवत्स्थेयं तत्तथैवोपयोजयेत् ॥ १३ ॥ तत्प्रीत्यर्थं गृहीतं यद्रैलक्ष्यादिनिवृत्तये ॥ सविशेषं प्रसंगेन तं
स्यैतत्प्रीतिपादयेत् ॥ १४ ॥ स्त्रीणां यदेतत्सापत्न्यं परमात्सर्यकारणम् ॥ तस्मात्तत्परिहर्तव्यं परमोदारचर्यया ॥ १५ ॥ तथा कल्पिते
पथ्या भर्तुः पर्यायवासरे ॥ ह्रियमादाय मानेव पतिं गच्छेद्विज्ञेता ॥ १६ ॥ गत्वारहसि भर्तारं तत्कालोचितसंभ्रमैः ॥ तद्वावानुगतैस्तैस्तैः
सविशेषमुपाचरेत् ॥ १७ ॥ प्रतिबुध्यततः काले सविशेषं त्रपान्विता ॥ ज्येष्ठया वसतिं गच्छेद्विशेषेण तथा पुनः ॥ १८ ॥ अप्रातिकूलं ज्ये
ष्ठया हि तमन्यत्र योषितः ॥ ततः शनैस्त्वच्छिद्यपतिं स्ववशमानयेत् ॥ १९ ॥ बहिःपाकादियोगेन चतुःषष्ट्यारहो गतम् ॥ ज्येष्ठामति
शयानेव भर्तारमुपरंजयेत् ॥ २० ॥ प्रागल्भ्यं रहसि स्त्रीणां लज्जाधिम्यंततोऽन्यदा ॥ चित्तज्ञानानुवृत्तिश्च पत्यौ संसेवनं परम् ॥ २१ ॥ एवमाराध्य

ब्रा०प० १

अ० १४

॥ २६ ॥

भर्तारंगृहमाक्रम्यचक्रमात् ॥ गौरवंप्रतिपत्तिवाज्येष्ठादिषुनहापयेत् ॥ २२ ॥ गृहव्यापारदानेषुपतिगूढंतथावदेत् ॥ अधिकुर्यादनिच्छं
 तीज्येष्ठैवेनांयथाबलात् ॥ २३ ॥ सापिविज्ञायभर्तारंकनिष्ठाकृष्टमानसम् ॥ विश्रामंप्रार्थयेदेनामधिकुर्यात्सुतामिव ॥ २४ ॥ मत्वाभर्तुर
 भिप्रेतरक्षंतीनिजगौरवम् ॥ कृतंभर्तुनुकूलंस्यात्तदिष्टायानुमोदयेत् ॥ २५ ॥ स्वामिनोयदभिप्रेतंभृत्यैःकिंकियतेऽन्यथा ॥ क्लिश्यतेतत्रमू
 ढात्मापरतंत्रोवृथाजनः ॥ २६ ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थानुमनोवाक्कायकर्मभिः ॥ हितंस्वाम्यनुकूलत्वंनारीणांतुविशेषतः ॥ २७ ॥
 सापिज्येष्ठापतिचैवगृहहृतंत्रंचसर्वदा ॥ सभावर्ज्यगुणैर्धीराप्रागवस्थानंविस्मरेत् ॥ २८ ॥ नसौभाग्यमदंकुर्यान्नचौद्धत्यादिविक्रियाम् ॥
 नितरामानर्तिगच्छेत्सदानार्थभयादिव ॥ २९ ॥ यथायोग्यतयापत्यौसौभाग्यमभिवर्धते ॥ स्पर्धयेच्चकुलस्त्रीणांप्रश्रयोपाधिकंतथा ॥ ३० ॥
 एवमाराध्यभर्तारंतत्कार्यैष्वप्रमादिनी ॥ पूज्यानांपूजनेनित्यंभृत्यानांभरणेषुच ॥ ३१ ॥ गुणानामर्जनेनित्यंशीलवत्परिरक्षणे ॥ प्रेत्यचेहच
 निद्रैर्द्रुसुखमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेत्राह्णेपर्वणिस्त्रीधर्मेषुसप्तकीर्तव्यवर्णनंनामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दुर्भगाचपुनर्नित्यमुपवासादितत्परा ॥ बाह्येषुपतिकृत्येषुस्याद्विशेषाभियोगिनी ॥ १ ॥ नप्रशंसांसपत्नीषुनिंदांचापितथात्म
 नि॥असूयांभर्तुरीर्ष्यावाप्रणयंवापिदर्शयेत् ॥ २ ॥ मद्विधायाहिवह्नेतत्तच्चात्यंतिकमश्रुते॥यदस्यायुष्मतोयावाभार्याशब्दाभिधेयताम्॥३॥
 नचनिर्भूषणातिष्ठेन्नचाप्युद्धतभूषणा॥नान्यदागंधमाल्यादिग्राह्यंपत्युपचारतः ॥ ४ ॥ तन्नयूनंसर्वशोग्राह्यंवह्णभायाविशेषतः ॥ भूषणंगंधमाल्यं
 तुतावत्कालमलक्षितम् ॥ ५ ॥ संवाधानांप्रदेशानांनित्यंस्वेदादिमार्जनम् ॥ दंतनासादिपंकानांविगंधस्यचशोधनम् ॥ ६ ॥ निमित्तंभर्तुरेता
 सांयत्किंचिदभिलक्षयेत् ॥ नानेनवातयोर्यत्नंविदध्यादंगमार्जने ॥ ७ ॥ सर्वासांचसपत्नीनांसर्वत्रानुगताभवेत् ॥ वैतसीवृत्तिमास्थायवह्णभा
 याविशेषतः॥८॥अन्यस्यायदनुष्ठेयंयत्रसीदेत्समर्पितम् ॥ भर्तुश्चाविदितंयत्नात्तत्कुर्यादविरोधिचेत् ॥ ९ ॥ कोशवस्त्राव्रतांबूलगंधपानौषधा
 दिकम् ॥ तत्सर्वमनिशुक्तानांदोषवत्त्वाद्विरुध्यते ॥ १० ॥ यत्तुमुक्तमनुष्ठेयंगृहसंमार्जनादिकम् ॥ स्त्रीणामनधिकारेऽपिप्रायस्तद्वि

भ० पु०

॥ २७ ॥

धिरुच्यते ॥ ११ ॥ अभ्यंगोद्धर्तनं स्नानं भोजनमडनानच ॥ कुर्याद्भर्तुरपत्यानां धात्रीकर्मणिसादरम् ॥ १२ ॥ आत्मवत्तान्यपत्या
निसाधयत्यनुयोगतः ॥ स्वेनाप्यमीषां वित्तेन विद्वान्मण्डनादिकम् ॥ १३ ॥ भोगः स्वयमपत्यैर्वास्त्रीवित्तस्यपतिर्विधा ॥ पूर्ववय
स्यंभिनंद्यपश्चिमेचोपयोजनम् ॥ १४ ॥ उभययोगस्तु वामावाकर्मजः पृथगेव सः ॥ सदृत्ते त्वधिकं ख्यातिं कुर्वीत क्रियया पुनः ॥ १५ ॥
न कापि दुर्भगानामसुभगानामजातितः ॥ व्यवहाराद्भवत्येषानिर्देशो रेषु मित्रवत् ॥ १६ ॥ भर्तृचित्तापरिज्ञानात्तदनुष्ठानतोऽपि वा ॥
वृत्तैर्लोकविरुद्धैश्च याति दुर्भगतां स्त्रियः ॥ १७ ॥ आनुकूल्यान्मनोवृत्तेः परोऽपि प्रियतां व्रजेत् ॥ प्रातिकूल्यान्निजोप्याशुप्रियः प्रद्रेष्यता
मियात् ॥ १८ ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थासु मनोवाक्कायकर्षणैः ॥ प्रियं समाचरेन्नित्यं तच्चित्तानुविधायिनी ॥ १९ ॥ यामन्यां कामये
त्तासांतं तया संप्रयोजयेत् ॥ कुपितां च प्रियां कांचिद्यत्नादस्मै प्रसादयेत् ॥ २० ॥ तत्पादपरिचर्यायां गंत्रसंवाहने तथा ॥ पीडने शिरसश्चैव परं
कौशलमभ्यसेत् ॥ २१ ॥ पीडनं मृदुमध्यं च गात्रावस्थाविशेषतः ॥ मुखगात्रादिभिर्लिङ्गैः प्रयोज्यं तत्सुखावहम् ॥ २२ ॥ बाहूरुकेटि
पृष्ठेषु स्कंधे शिरसि पादयोः ॥ गाढमर्दनमिच्छंति प्रायोन्यत्रापि मध्यमम् ॥ २३ ॥ निर्मासेषु प्रदेशेषु नाभिमूलेषु मर्मसु ॥ हृद्गंडकपो
लादाविच्छंति मृदुमर्दनम् ॥ २४ ॥ गाढं जाग्रदवस्थायामर्धमुत्तमस्य मध्यमम् ॥ किंचित्सपरिघातं च मृदुमुत्तमस्य नेति वा ॥ २५ ॥ विरुद्धं सर्व
गात्रेषु लोमवत्सु विशेषतः ॥ उत्कंडूयत्सोद्धर्षस्नेहाक्तेषु च मर्दनम् ॥ २६ ॥ स्पर्शाद्रोमांचजननं सनखच्छुरितं शनैः ॥ पुलकोल्लेखनोपेतं शि
रःकंडूश्च पार्श्वयोः ॥ २७ ॥ तेषु तेषु च गात्रेषु तत्प्रयोज्यं तथा तथा ॥ निद्रागमाय तत्काले रागसंधुक्षणाय च ॥ २८ ॥ तिष्ठतश्चोपविष्टस्य जाग्रतः
स्वपतोऽपि वा ॥ संवाहनं प्रशंसंति यदत्यर्थं सुखावहम् ॥ २९ ॥ नैष्पद्यं पुलकोद्वेदो गात्राणामक्षिमीलनम् ॥ तत्प्रदेशार्पणं किंचिदुद्ये
द्विकृतिदर्शनम् ॥ ३० ॥ ऊरुमूलादिसंदेशे तत्पाणिप्रतिपीडनम् ॥ लक्षयेन्निपुणाय तत्र तत्रैवाधिकमाचरेत् ॥ ३१ ॥ एवमेव यथोद्दिष्टं स्त्री
वृत्तं यानुतिष्ठति ॥ पतिमाराध्य संपूर्णं त्रिवर्गं साधिगच्छति ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि स्त्रीधर्मेषु पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ३७ ॥

ब्रा० प० १

अ० १५

॥ २७ ॥

१ पादसंवाहने तथा-इ० पा० । २ कटिगुह्येषु-इ० पा० । ३ संविष्टस्योपविष्टस्य-इ० पा० । ४ न क्षयंति ब्रणा यत्र-इ० पा० । ५ अधितिष्ठति-इ० पा० ।

सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्ताभगवान्ब्रह्मास्त्रीलक्षणमशेषतः ॥ सदृत्तंचतथास्त्रीणांजगामसहिमालयम् ॥ १ ॥ ऋषयश्चतथाजमुः
 स्वानिधिष्यान्यशेषतः ॥ स्त्रीलक्षणंतथावृत्तंश्रुत्वाकृत्स्नमहीपते ॥ २ ॥ इत्थंलक्षणसंपन्नांभार्याप्राप्यमहीपते ॥ कर्तव्यं
 यद्गृहस्थेनतदिदानींनिबोधमे ॥ ३ ॥ वैवाहिकाग्रौकुर्वीतगृह्यंकर्मयथाविधि ॥ पंचयज्ञविधानंतुपत्तिकुर्यात्सदागृही ॥ ४ ॥ पंच
 सूनागृहस्थस्यतेनस्वर्गनगच्छति ॥ कंडनीपेषणीचुल्लीउदकुंभःप्रमार्जनी ॥ ५ ॥ आसांक्रमेणसर्वासांविशुद्धयैमनोषिभिः ॥
 पंचोद्दिष्टामहायज्ञाः प्रत्यहंगृहमोधिनाम् ॥ ६ ॥ अध्यापनंब्रह्मयज्ञःपितृयज्ञश्चतर्पणम् ॥ होमोदैवोवलिभौमस्तथान्योऽतिथिपूज
 नम् ॥ ७ ॥ पंचैतान्योमहायज्ञान्नहापयतिशक्तिः ॥ सगृहेपिबसन्त्रित्यंसूनादोषैर्नलिप्यते ॥ ८ ॥ देवतातिथिभृत्यानांपितृ
 णामात्मनश्चयः ॥ ननिर्वयतिपंचानामुच्छुसन्नचजीवति ॥ ९ ॥ शतानीकउवाच ॥ यस्यनास्तिगृहेत्वग्निःसमृतोनात्रसंशयः ॥
 नसपूजयितुंशक्तोदेवादीन्ब्राह्मणोत्तमः ॥ १० ॥ निरग्निकस्यविप्रस्यकथंदेवादयोद्विज ॥ प्रीताःस्युःशांतयेतस्यपरंकौतूहलंमम ॥ ११ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मिराजेंद्रश्रूयतांपरमंवचः ॥ अनग्नयस्तुयेविप्रास्तेषांश्रेयोऽभिधीयते ॥ १२ ॥ व्रतोपवासनियमैर्नानादानै
 स्तथानृप ॥ देवादयोभवंत्येवप्रीतास्तेषांनसंशयः ॥ १३ ॥ विशेषादुपवासेनतिथौकिलमहीपते ॥ प्रीतादेवादयस्तेषांभवंतिकु
 रुन्दन ॥ १४ ॥ शतानीकउवाच ॥ भगवंस्त्वन्तिथीन्ब्रूहि तिथीनांचविधिंचमे ॥ प्राशनंगृह्यधर्माश्चउपवासविधीनपि ॥ १५ ॥ मुच्येमयेनपापौ
 वात्त्वत्प्रसादाद्विजोत्तम ॥ संसाराच्चापिर्विप्रैर्द्रश्रेयसेजगतस्तथा ॥ १६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणुकौरवकर्माणितिथिगुह्याश्रितानितु
 ॥ श्रुतानिब्रंतिपापानिउपोषितफलानिच ॥ १७ ॥ प्रतिपदिक्षीरप्राशनंद्वितीयायांलवणवर्जनम् ॥ तृतीयायांतिलान्नंप्राश्रीयाच्चतुर्थ
 क्षीराशनश्चपंचम्याम् ॥ फलाशनःसदाषष्ठ्यांशाकाशनःसप्तम्यांबिल्वाहारोष्टम्यांतु ॥ १८ ॥ पिष्टाशनोवम्यामनग्निपाकाहारोदशम्या
 मेकादश्यांपृताहारोद्वादश्यांपायसाहारः ॥ त्रयोदश्यांगोमूत्राहारश्चतुर्दश्यांयवान्नाहारः ॥ १९ ॥ कुशोदकप्राशनःपौर्णमास्यां

भ०पु०

॥ २७ ॥

धिरुच्यते ॥ ११ ॥ अभ्यंगोद्धर्तनंस्नानंभोजनंमंडनानिच ॥ कुर्याद्भर्तुरपत्यानांधात्रीकर्मणिसादरम् ॥ १२ ॥ आत्मवत्तान्यपत्या
निसाधयत्यनुयोगतः ॥ स्वेनाप्यमीषांवित्तेनविद्वान्मंडनादिकम् ॥ १३ ॥ भोगःस्वयमपत्यैर्वास्त्रीवित्तस्यपतिर्विधा ॥ पूर्वैवय
स्यंभिनंद्यपश्चिमेचोपयोजनम् ॥ १४ ॥ उभयोगस्तुवामावाकर्मजःपृथगेवसः ॥ सदृत्तेत्वाधिकांख्यातिकुर्वीतक्रिययापुनः ॥ १५ ॥
नकापिदुर्भगानामसुभगानामजातितः ॥ व्यवहाराद्रवत्येषानिदैशोरिषुमित्रवत् ॥ १६ ॥ भर्तृचित्तापरिज्ञानात्तदनुष्ठानतोऽपिवा ॥
वृत्तैर्लोकविरुद्धैश्चयातिदुर्भगतांस्त्रियः ॥ १७ ॥ आनुकूल्यान्मनोवृत्तेःपरोऽपिप्रियतां व्रजेत् ॥ प्रातिकूल्यान्निजोप्याशुप्रियःप्रद्रेष्यता
मियात् ॥ १८ ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थानुमनोवाक्कायकर्मभिः ॥ प्रियंसमाचरेन्नित्यंतच्चित्तानुविधायिनी ॥ १९ ॥ यामन्यांकामये
त्तासांतंतयासंप्रयोजयेत् ॥ कुपितांचप्रियांकांचिद्यत्नादस्मैप्रसादयेत् ॥ २० ॥ तत्पादपरिचर्यायांग्रासंवाहनेतथा ॥ पीडनेशिरसश्चैवपरं
कौशलमभ्यसेत् ॥ २१ ॥ पीडनंमृदुमध्यंचगात्रावस्थाविशेषतः ॥ मुखगात्रादिभिर्लिङ्गैःप्रयोज्यंतत्सुखावहम् ॥ २२ ॥ बाहूरुकेटि
पृष्ठेषुस्कंधेशिरसिपादयोः ॥ गाढमर्दनमिच्छंतिप्रायोन्यत्रापिमध्यमम् ॥ २३ ॥ निर्मासेषुप्रदेशेषुनाभिमूलेषुमर्मसु ॥ हृद्गंडकपो
लादाविच्छंतिमृदुमर्दनम् ॥ २४ ॥ गाढंजाग्रदवस्थायामर्धसुप्तस्यमध्यमम् ॥ किंचित्सपरिघातंचमृदुसुप्तस्यनेतिवा ॥ २५ ॥ विरुद्धंसर्व
गात्रेषुलोमवत्सुविशेषतः ॥ उत्कंडूयत्सुसोद्वर्षस्नेहाक्तेषुचमर्दनम् ॥ २६ ॥ स्पर्शाद्रोमांचजननंसनखच्छुरितंशनैः ॥ पुलकोल्लेखनोपेतांशि
रःकंडूश्चपार्श्वयोः ॥ २७ ॥ तेषुतेषुचगात्रेषुतत्प्रयोज्यंतथातथा ॥ निद्रागमायतत्कालेरागसंधुक्षणायच ॥ २८ ॥ तिष्ठैतश्चोपविष्टस्यजाग्रतः
स्वपतोऽपिवा ॥ संवाहनंप्रशंसंतियदत्यर्थसुखावहम् ॥ २९ ॥ नैष्पद्यंपुलकोद्वेदोगात्राणामक्षिमीलनम् ॥ तत्प्रदेशार्पणंकिंचिदुच्ये
द्विकृतिदर्शनम् ॥ ३० ॥ ऊरुमूलादिसंदेशेतत्पाणिप्रतिपीडनम् ॥ लक्ष्येन्निपुणायत्रतत्रैवाधिकमाचरेत् ॥ ३१ ॥ एवमेवयथोद्दिष्टंस्त्री
वृत्तंयानुतिष्ठति॥पतिमाराध्यसंपूर्णत्रिवर्गसाधिगच्छति ॥ ३२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिस्त्रीधर्मेपुपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥

ब्रा०प०

अ० १५

॥ २७

१ पादसंवाहने तथा-इ०पा० । २ कटिगुह्ये-इ०पा० । ३ संविष्टस्योपविष्टस्य-इ०पा० । ४ न क्षयंति व्रणा यत्र-इ०पा० । ५ अधितिष्ठति-इ०पा० ।

सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्ताभगवान्ब्रह्मास्त्रीलक्षणमशेषतः ॥ सदृत्तंचतथास्त्रीणांजगामसहिमालयम् ॥ १ ॥ ऋषयश्चतथाजगुः
 स्वानिधिष्ण्यान्यशेषतः ॥ स्त्रीलक्षणंतथावृत्तंश्रुत्वाकृत्स्नंमहीपते ॥ २ ॥ इत्थंलक्षणसंपन्नांभार्याप्राप्यमहीपते ॥ कर्तव्यं
 यद्गृहस्थेनतदिदानींनिबोधमे ॥ ३ ॥ वैवाहिकाग्नौकुर्वीतगृह्यंकर्मयथाविधि ॥ पंचयज्ञविधानंतुपत्तिकुर्यात्सदागृही ॥ ४ ॥ पंच
 मूनागृहस्थस्यतेनस्वर्गनगच्छति ॥ कंडनीपेषणीचुल्लीउदकुंभःप्रमार्जनी ॥ ५ ॥ आसांक्रमेणसर्वासांविशुद्धयैमनोषिभिः ॥
 पंचोद्दिष्टामहायज्ञाः प्रत्यहंगृहमोधिनाम् ॥ ६ ॥ अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञश्चतर्पणम् ॥ होमोदैवोबलिर्भौमस्तथान्योऽतिथिपूज
 नम् ॥ ७ ॥ पंचैतान्योमहायज्ञान्नहापयतिशक्तिः ॥ सगृहेपिवसन्नित्यंमूनादोषैर्नलिप्यते ॥ ८ ॥ देवतातिथिभृत्यानांपितृ
 णामात्मनश्चयः ॥ ननिर्वपतिपंचानामुच्छ्वसन्नचजीवति ॥ ९ ॥ शतानीकउवाच ॥ यस्यनास्तिगृहेत्वग्निःसमृतोनात्रसंशयः ॥
 नसपूजयितुंशक्तोदेवादीन्ब्राह्मणोत्तमः ॥ १० ॥ निरग्निकस्यविप्रस्यकथंदेवादयोद्विज ॥ प्रीताःस्युःशांतयेतस्यपरंकौतूहलंमम ॥ ११ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मिराजेंद्रश्रूयतांपरमंवचः ॥ अनग्नयस्तुयेविप्रास्तेषांश्रेयोऽभिधीयते ॥ १२ ॥ व्रतोपवासनियमैर्नानादानै
 स्तथानृप ॥ देवादयोभवंत्येवप्रीतास्तेषांनसंशयः ॥ १३ ॥ विशेषादुपवासेनतिथौकिलमहीपते ॥ प्रीतादेवादयस्तेषांभवंतिकु
 रुनंदन ॥ १४ ॥ शतानीकउवाच ॥ भगवंस्त्वंतिथीन्ब्रूहि तिथीनांचविधिंचमे ॥ प्राशनंगृह्यधर्माश्चउपवासविधीनापि ॥ १५ ॥ मुच्येमयेनपापौ
 घात्त्वत्प्रसादाद्विजोत्तम ॥ संसाराच्चापिर्विप्रेन्द्रश्रेयसेजगतस्तथा ॥ १६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणुकौरवकर्माणि तिथिगुह्याश्रितानितु
 ॥ श्रुतानिघ्नतिपापानिउपोषितफलानिच ॥ १७ ॥ प्रतिपदिक्षीरप्राशनंद्वितीयायांलवणवर्जनम् ॥ तृतीयायांतिलाघ्नप्राश्रियाच्चतुर्थ
 क्षीराशनश्चपंचम्याम् ॥ फलाशनःसदाषष्ठ्यांशाकाशनःसप्तम्यांबिल्वाहारोष्टम्यांतु ॥ १८ ॥ पिष्टाशनोन्वम्यामनग्निपाकाहारोदशम्या
 मेकादश्यांवृताहारोद्वादश्यांपायसाहारः ॥ त्रयोदश्यांगोमूत्राहारश्चतुर्दश्यांयवान्नाहारः ॥ १९ ॥ कुशोदकप्राशनःपौर्णमास्यां

भ० पु०

॥ २९ ॥

कस्यचित् ॥ ५४ ॥ हैहयैस्तालजं वै श्वतुरुष्कैर्यवनैः शकैः ॥ उपोषिता इहात्रैव ब्राह्मणत्वमभीप्सुभिः ॥ ५५ ॥ इत्येषा परमा पुण्या शिवा पापहरा त
था ॥ पठितोपासिताराजं हृदयार्चं श्रुता तथा ॥ ५६ ॥ माहात्म्यं चापियोप्यस्याः शृणुयान्मानवानृष ॥ ऋद्धिर्बुद्धितथा कीर्तिर्निर्विचाराप्यदिवं
जेत् ॥ ५७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे शतसहस्रार्धसंहितायां ब्राह्मे पर्वणि प्रतिपत्कल्पे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ शतानि कञ्वाच ॥
ब्रूहि मे विस्तराद्ब्रह्म प्रतिपत्कृत्यमादरात् ॥ ब्रह्म पूजाविधानं च पूजने यत्र वैफलम् ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणुष्वैकमनाराजन्कथयाम्येष
शांतिदम् ॥ पूर्वमेकार्णवे चोरेनष्टे स्थावरजंगमे ॥ २ ॥ स्वयंभूरभवद्देवः सुरज्येष्ठश्चतुर्मुखः ॥ स सर्जलोकान् देवांश्च भूतानि विविधानि च
॥ ३ ॥ कायेन मनसा वाचा जंगमस्थावराणि च ॥ पितायः सर्वदेवानां भूतानां च पिता महः ॥ ४ ॥ तस्मादेष सदा पूज्यो यतो लोकगुरुः परः ॥
सृजत्येष जगत्कृत्स्नं पातिसंहरते तथा ॥ ५ ॥ रुद्रेऽस्य मनसो जातो विष्णुर्जातोऽस्य वक्षसः ॥ मुखेभ्यश्चतुरो वेदा वेदांगानि च कृत्स्नशः ॥ ६ ॥
देवाप्सरसगंधर्वाः सयक्षोरगराक्षसाः ॥ पूजयंतिसदा वीरविरिंचिं सुरनायकम् ॥ ७ ॥ सर्वब्रह्ममयं लोकं सर्वब्रह्मणिसंस्थितम् ॥ तस्मात्सम
र्चयेद्ब्रह्म न्यइच्छेच्छेय आत्मनः ॥ ८ ॥ यो न पूजयते भक्त्या सुरैर्येषु सुरेश्वरम् ॥ न सनाकस्य राजस्य न च मोक्षस्य भाजनम् ॥ ९ ॥ यस्तु पू
जयते भक्त्या विरिंचिं भुवनेश्वरम् ॥ सनाकराज्यमोक्षेषु क्षिप्रं भवति भाजनम् ॥ १० ॥ तस्मात्सौम्यमना भूत्वा यावज्जीवं प्रतिज्ञया ॥ अर्चयित्वा
सदा देवमापन्नोऽपि नरो नृप ॥ ११ ॥ वरं देहपरित्यागो वरं नरकसंभवः ॥ न त्वेवा पूज्यभुंजति देवं वै पद्मसंभवम् ॥ १२ ॥ सदा पूजयते यस्तु वीरभ
क्त्या पिता महम् ॥ मनुष्यचर्मणान्द्रुसवेधानां त्रसंशयः ॥ १३ ॥ न हि वेधार्चनात्किंचित्पुण्यमभ्यधिकं भवेत् ॥ इति विज्ञाय यत्नेन पूजनी
यः सदा विधिः ॥ १४ ॥ यो ब्रह्माणं द्वेष्टि मोहात् सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ नरो नरकगामी स्यात्तस्य संभाषणादपि ॥ १५ ॥ ब्रह्मणोर्चां प्रतिष्ठाप्य
सर्वयज्ञैर्विधानतः ॥ यत्पुण्यं फलमाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु ॥ १६ ॥ सर्वयज्ञतपोदानतीर्थवेदेषु यत्फलम् ॥ तत्फलं कोटिगुणितं लभेद्देधः प्र
तिष्ठया ॥ १७ ॥ कंजं जस्थापयेद्यस्तु कृत्वा शालां मनोरमाम् ॥ सर्वांगमोदितं पुण्यं कोटिकोटिगुणं लभेत् ॥ १८ ॥ मातृजां पितृजांश्चैव यां

ब्रा० प० १

अ० १७

॥ २९ ॥

१ च लंभितम्-इ० पा० । २ अत्र विशेषतः-इ० पा० । ३ प्रतिपत्कल्पम्-इ० पा० । ४ च-इ० पा० । ५ विरिंचिं सर्वकामदम्-इ० पा० ।

चैवोद्ग्रहतेस्त्रियम् ॥ कुलैकविंशमुत्तार्यब्रह्मलोकेमहीयते ॥ १९ ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगान्प्रलयेसमुपस्थिते ॥ ज्ञानयोगंसमासाद्यसतत्रैव
 विमुच्यते ॥ २० ॥ अथवाराज्यमाकांक्षेजायतेसंभवांतरे ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायांक्षितावधिपतिर्भवेत् ॥ २१ ॥ त्रिसंध्यंयोजयेद्ब्रह्मकृत्वाष्ट
 दलपंकजम् ॥ पौर्णमास्याःप्रतिपदितस्यपुण्यफलंशृणु ॥ २२ ॥ अनेनैवसदेहेनब्रह्मासंतिष्ठतेक्षितौ ॥ पापहासर्वमर्त्यानांदर्शनात्स्पर्श
 नादपि ॥ २३ ॥ उद्धृत्यदिविसंस्थाप्यकुलानामेकविंशतिम् ॥ तैःकुलैःसहितो नित्यंमोदतेगोगतोनृप ॥ २४ ॥ अप्येकवारंयोभक्त्यापूजयेत्पद्म
 संभवम् ॥ पद्मस्थमूर्तिमतंवाब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ २५ ॥ पुण्यक्षयात्क्षितिंप्राप्यभवेत्क्षितिपतिर्महान् ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञोब्राह्मणश्चापिजायते ॥
 ॥ २६ ॥ नतत्तपोभिरित्युग्रैर्नचसर्वैर्महामखैः ॥ गच्छेद्ब्रह्मपुरंदिव्यमुत्तत्वाभक्तिपरात्मिकान् ॥ २७ ॥ मृदुर्वैष्टकशैलंवायःकुर्याद्ब्रह्मणो
 गृहम् ॥ त्रिसप्तकुलसंयुक्तोब्रह्मलोकेमहीयते ॥ २८ ॥ मृन्मयात्कोटिगुणितंफलंदाविष्टकामये ॥ इष्टकाद्विगुणंपुण्यकृतेशैलमयेगृहे ॥
 ॥ २९ ॥ क्रीडमानोपियःकुर्याच्छालां वैब्रह्मणोनृप ॥ ब्रह्मलोकसलभतेविमानंसर्वकामिकम् ॥ ३० ॥ पुष्पमालापरिक्षिप्तंकिंकिणी
 जालभूषितम् ॥ दोलाविक्षेपसंपन्नंघंटाचामरभूषितम् ॥ ३१ ॥ मुक्तादामवितानेनशोभितंसूर्यसप्रभम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णंसर्वकाम
 सुखप्रदम् ॥ ३२ ॥ तत्रोषित्वामहाभोगीक्रीडमानःसदासुरैः ॥ पुनरागत्यलोकेस्मिन् राजाभवतिधार्मिकः ॥ ३३ ॥ पश्यन्परिहरञ्जन्तू
 न्मृदुपूर्वमहीयते ॥ ज्ञानैःसंमार्जनंकुर्वन्श्चान्द्रायणफलंभवेत् ॥ ३४ ॥ वस्त्रपूतेनतोयेनयःकुर्यादुपलेपनम् ॥ पश्यन्परिहरञ्जन्तून्श्चांद्वा
 यणफलंभवेत् ॥ ३५ ॥ नैरंतर्येणयःकुर्यात्पक्षंसंमार्जनार्चनम् ॥ युगकोटिशतंसांप्रब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ३६ ॥ तस्यांतेसचतुर्वेदःसुरूपः
 प्रियदर्शनः ॥ आढ्यःसर्वगुणोपेतोराजाभवतिधार्मिकः ॥ ३७ ॥ कपटेनापियःकुर्याद्ब्रह्मशालांसुमानद ॥ संमार्जनादिवैकर्मसोऽपिप्राप्नो
 तितत्फलम् ॥ ३८ ॥ तावद्भ्रमंतिसंसारेदुःखशोकभयप्लुताः ॥ नभवंतिसुरश्रेष्ठेयावद्भक्तामहीयते ॥ ३९ ॥ समासक्तंयथाचितंजंतो
 विषयगोचरे ॥ यद्येवंब्रह्मणिन्यस्तंकोनमुच्येतबंधनात् ॥ ४० ॥ खंडस्फुटितसंस्कारंशालायांयःकरोतिवै ॥ आरामावसथाद्येषुलभते

भ०पु०

॥ ३० ॥

मौक्तिकं फलम् ॥ ४१ ॥ नास्ति ब्रह्मसमो देवो नास्ति ब्रह्मसमो गुरुः ॥ नास्ति ब्रह्मसमं ज्ञानं नास्ति वेधः समंततः ॥ ४२ ॥ प्रतिपद्यादिसर्वेषु देवसेषूत्सवेषु च ॥ पूर्वकालेषु पुण्येषु पौर्णमास्यां विशेषतः ॥ ४३ ॥ शंखभेर्यादिनिर्घोषैर्महाद्भिर्गैयसंयुतैः ॥ कुर्यान्निराजनं देवैः सुरज्येष्ठैश्चतुर्मुखैः ॥ ४४ ॥ यावत्पर्वणि विधिना कुर्यान्निराजनं नृप ॥ तावद्युगसहस्राणि ब्रह्मलोके महीयते ॥ ४५ ॥ स्नानकाले त्रिसंध्यं तु यः कुर्यान्नृत्यवादनम् ॥ गीतं वा सुखवाद्यं वा तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ४६ ॥ यावन्त्यहानि कुरुते गेयनृत्यादिवादनम् ॥ तावद्युगसहस्राणि ब्रह्मलोके महीयते ॥ ४७ ॥ कपिलापंचगव्येन कुशवारियुतेन च ॥ स्नापयेन्मंत्रपूतेन ब्राह्मं स्नानं हितस्मृतम् ॥ ४८ ॥ कपिलापंचगव्येन दधिक्षीरघृतेन च ॥ स्नानं शतगुणं ज्ञेयमितरेषां नराधिप ॥ ४९ ॥ देवाग्रिकार्यमुद्दिश्य कपिलामाहरेत्सदा ॥ ब्रह्मक्षत्रविशश्चैव न गृह्णतु कदाचन ॥ ५० ॥ कापिलं यः पिबेच्छूद्रो देवकार्यार्थं निर्मितम् ॥ स पच्येत महावारे सुचिरं नरकार्णवे ॥ ५१ ॥ वर्षकोटिं सहस्रैस्तु यत्पापं समुपाजितम् ॥ सुरज्येष्ठघृताभ्यंगादहेत्सर्वं न संशयः ॥ ५२ ॥ कल्पकोटिं सहस्रैस्तु यत्पापं समुपाजितम् ॥ पितामहघृतस्नानं दहत्यग्निरिवेधनम् ॥ ५३ ॥ घृतस्नानं प्रतिपदिसकृत्कृत्वा तु कंजज ॥ कुलैकं विंशमुत्तार्य विष्णुलोके महीयते ॥ ५४ ॥ अयुतं योगवांदद्याद्रक्त्यैवैवैदपारगे ॥ वस्त्रहेमादियुक्तानां क्षीरस्नानेन तत्फलम् ॥ ५५ ॥ सकृदाज्येन पयसा विरिञ्चि स्नापयेत्तु यः ॥ गंगेयेन सयानेन याति ब्रह्मसलोकताम् ॥ ५६ ॥ स्नाप्य दध्ना सकृद्भीरकंजं विष्णुमाप्नुयात् ॥ मधुना स्नापयित्वा तु वीरलोके महीयते ॥ ५७ ॥ स्नानमिक्षुरसेन हयो विरिञ्चिः समाचरेत् ॥ स याति लोकं सवितुस्तेजसा भासयन्नभः ॥ ५८ ॥ शुद्धोदकेन यो भक्त्या स्नापयेत्पद्मसंभवम् ॥ उत्सृज्य पापकलिलं स यात्येव सलोकताम् ॥ ५९ ॥ वस्त्रपूतेन तोयेन स्नापयेद्यः सकृद्भिभुम् ॥ स सर्वकालं तृप्तात्मा लोकमस्य त्ववाप्नुयात् ॥ ६० ॥ सर्वौषधीभिर्यो भक्त्या स्नापयेत्पद्मसंभवम् ॥ कांचनेन विमानेन ब्रह्मलोके महीयते ॥ ६१ ॥ गंधचंदनतोयेन

ब्रा०प० १

अ० १७

॥ ३० ॥

१ लोके-इ०पा० । २ सर्वकालेषु-इ०पा० । ३ भक्तिपूर्वम्-इ०पा० । ४ दशगुणम्-इ०पा० । ५ सहस्रे तु-इ०पा० । ६ विष्टे-इ०पा० । ७ फलो-दकेन-इ०पा० ।

स्नापयेद्योबुजोद्भवम् ॥ रुद्रलोकमवाप्नोति तेजसाहेमसन्निभः ॥ ६२ ॥ पाटलोत्पलपद्मानिकरवीराणिसर्वदा ॥ स्नानकालेप्रयोज्यानिस्थि
 राणिसुरभीणिच ॥ ६३ ॥ एषामेकतमंस्नानंभक्त्याकृत्वातुवेधासि ॥ विधूयपापकलिलंविंधिलोकेमहीयते ॥ ६४ ॥ कर्पूरागरुतोयेन
 स्नापयेद्यस्तुकंजजम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्माब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ६५ ॥ गायत्रीशतजप्तेनविमलेनांभसाविभुम् ॥ स्नापयेत्वासकृद्र
 त्त्याब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ ६६ ॥ विभुंशीतांबुनास्नाप्यधारोष्णपयसाततः ॥ स्नाप्यपश्चादृतस्नानंकृत्वापापैर्विमुच्यते ॥ ६७ ॥
 एतत्स्नानत्रयंकृत्वापूजयित्वातुभक्तितः ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ६८ ॥ मृत्कुंभैस्ताम्रजैःकुंभैःस्नानंशतगुणंभवेत् ॥
 रौप्येलक्षोत्तरंप्रोक्तंहैमैःकोटिगुणंभवेत् ॥ ६९ ॥ ब्रह्मणोदर्शनंपुण्यंदर्शनात्स्पर्शनंपरम् ॥ स्पर्शनादर्चनंश्रेष्ठंवृत्तस्नानमतःपरम् ॥ ७० ॥
 वाचिकंमानसंपापंघृतस्नानेनदेहिनाम् ॥ क्षिणुतेपद्मजोयस्मात्तस्मात्स्नानंसमाचरेत् ॥ ७१ ॥ स्नापयित्वाचर्येद्रक्तयायथातच्छृणुभार
 त ॥ शुचिवस्त्रधरःस्नातःकृतन्यासश्चभारत ॥ ७२ ॥ चतुर्हस्तंलिखेत्पद्मंचतुर्भागाविभागितम् ॥ मध्येतस्यलिखेच्चक्रंदलैर्द्वादशभिश्चि
 तम् ॥ ७३ ॥ सरोजानिततोन्न्यस्यअक्षराणिसमंततः ॥ अक्षरंविहितंचान्यत्पत्रभागेप्रकीर्तितम् ॥ ७४ ॥ नानावर्णकसंयोगालिखेच्चैवानुपू
 र्वशः ॥ कृष्णोत्कटंतुमध्यंस्यात्पीतरक्तंतथापरम् ॥ ७५ ॥ सितंशुद्धंतुकर्तव्यमध्यभागंतुवर्तितम् ॥ प्रभाकुंडलकैर्वाह्वैर्वैष्टयेच्चक्र
 नायकम् ॥ ७६ ॥ एवमालिख्ययत्नेनमूलमंत्रंतोन्यसेत् ॥ मूर्ध्नःपादतल्यावत्प्रणवंविन्यसेदुधः ॥ ७७ ॥ नादहूपन्यसेत्तावद्याव
 च्छब्दस्यशून्यता ॥ तकारंविन्यसेन्मूर्ध्निस्कारंमुखमंडले ॥ ७८ ॥ विकारंकंठदेशेतुतुकारंसर्वसंधिषु ॥ वकारंहृदिमध्येतुरेकारंपार्श्व
 योर्द्वयोः ॥ ७९ ॥ णकारंदक्षिणेकुक्षौयकारंवामसंज्ञके ॥ भकारंकटिनाभिस्थंगोकारंजानुपर्वसु ॥ ८० ॥ दकारंजंघयो
 र्न्यस्यवकारंपादपद्मयोः ॥ स्यकारमंगुष्ठयोर्न्यस्यधीकारंचोरासिन्यसेत् ॥ ८१ ॥ मकारंजानुदेशेतुहिकारंगुह्यमाश्रितम् ॥ धिका
 रंहृदयेन्यस्ययोकारंचौष्ठयोर्न्यसेत् ॥ ८२ ॥ नकारंनासिकाग्रेतुप्रकारंनेत्रमाश्रितम् ॥ चोकारंतुभ्रुवोर्मध्येदकारंप्राणमाश्रितम् ॥ ८३ ॥

१ विधुलोकमवाप्नुयात्-इ०पा० । २ पूजयेत्-इ०पा० । ३ दशगुणम्-इ०पा० । ४ चांगसंधिषु-इ०पा० । ५ जानुयुग्मके-इ०पा० ।

भ० पु०

॥ ३१ ॥

याकारं विन्यसेन्मूर्धितकारं केशमाश्रितम् ॥ न्यासंकृत्वात्मनो देहे देवे कुर्यात्तथानृप ॥ ८४ ॥ सर्वोपकारसंपन्नं कृत्वा सम्यङ्गिरी
क्षयेत् ॥ कुंकुमागुरुकूर्पूरचंदनेन विमिश्रितम् ॥ ८५ ॥ गंधतोयमुपस्कृत्वा गायत्र्या प्रणवेन च ॥ प्रोक्षयेत्सर्वद्रव्याणि पश्चादर्चनमाच
रेत् ॥ ८६ ॥ चक्रग्रंथेषु सर्वासु प्रणवं विनिवेशयेत् ॥ भूयः प्लुतं समुच्चार्य प्रणवं सर्वतो मुखम् ॥ ८७ ॥ विन्यसेत्पद्ममध्ये तु पीठनिष्पात्ति
हेतवे ॥ आसने पृथिवीज्ञेया सर्वसत्त्वधरामता ॥ ८८ ॥ ह्रस्वोकारमेतासा तु दीर्घो कोरे तु देवराट् ॥ छुतस्तु व्यापयेद्भ्रामंशोक्षदं चा
मृतात्मकम् ॥ ८९ ॥ यत्नस्थोन निवर्तेत योगिप्राणपरायणः ॥ आवाहनं ततः कुर्यादक्षरेण परेण तु ॥ ९० ॥ आवाह्यतेजो रूपं तु न्य
सेन्मंत्रवरांस्ततः ॥ ततो विभावयेद्देवं पद्मस्थं चतुराननम् ॥ ९१ ॥ स्रष्टारं सर्वजगतां विष्णुरुद्रविधानगम् ॥ संभाव्य विधिवद्भक्त्या प
श्चाच्चार्यनमाचरेत् ॥ ९२ ॥ गंधपुष्पादिसंभारां कृत्वा तत्सर्वान्प्रकल्पयेत् ॥ गायत्रीमुच्चरन्मंत्रं सर्वकर्माणि कारयेत् ॥ ९३ ॥ पुष्पं धूपं तथा
दीपं नैवेद्यं सुमनोहरम् ॥ खंडलङ्कुश्रीवेषकासाराशोकवर्तिकाः ॥ ९४ ॥ स्वस्तिकोल्लोपिका दुग्धतिला वेषा तिलाढिकाः ॥ फलानि
चैव पक्वानिलग्रखंडगुडानि च ॥ ९५ ॥ अन्यांश्च विविधान्दद्यात्पूजानि विविधानि च ॥ एवमादीनि सर्वाणि दापयेच्छक्तितो नृप ॥ ९६ ॥
मूलमंत्रेण देवस्य ततो देहं विभावयेत् ॥ पूजयेच्चापि विधिना येन तंतं ब्रवीम्यहम् ॥ ९७ ॥ प्राणायामत्रयं कृत्वा देहसंशोधनाय वै ॥ आवाह
येत्ततो नंतं धारयंतं वचः सदा ॥ ९८ ॥ ध्यात्वा नंतं ततोरुद्रं पद्मां किंजल्कमध्यगम् ॥ ध्यायेद्विष्णुं ततो देवं न्यसेत्पद्मोदरोद्भवम् ॥ ९९ ॥ एवं
त्रिदेवतारूढं पद्ममध्येऽबुजोद्भवम् ॥ पूजयेन्मूलमंत्रेण पद्मोदरं भवन्तृप ॥ १०० ॥ ऋग्वेदं तु यजुर्वेदं सामवेदं च पूजयेत् ॥ ज्ञानवैराग्य
मैश्वर्यधर्मसंपूजयेद्बुधः ॥ १०१ ॥ ईशानादिक्रमाद्राजन्विदिशा सुसंमततः ॥ शिक्षाकलो व्याकरणं निरुक्तं छंद एव च ॥ १०२ ॥ ज्यौ
तिषं च महावाहोऽपवेदाश्च कृत्स्नशः ॥ इतिहासपुराणानि यथायोग्यं यथाक्रमम् ॥ १०३ ॥ शिक्षाकलो व्याकरणं चोभे देवस्य पुरतः स
दा ॥ कल्पादयस्ततश्चान्ये दिशाः सुविदिशाः सुच ॥ १०४ ॥ महाव्याहृतयः सर्वाः प्रणवेन समन्विताः ॥ पूर्वादि क्रमयोगेन पूजयेद्विधि

ब्रा० प० १

अ० १७

॥ ३१ ॥

१ विनिवेदयेत्-इ० पा० । २ परंतप-इ० पा० । ३ समाहितः-इ० पा० । ४ इदमक्षरद्वयमधिकम् ।

नानृप ॥ १०६ ॥ शक्तयो ब्रह्मणस्त्वेता लोक रूपाव्यवस्थिताः ॥ पूजनीयाः प्रयत्नेन मंत्ररूपाः स्थिताः स्वयम् ॥ १०६ ॥ अरंकांत
 रसंस्थांश्च षड्समुद्रान्समर्चयेत् ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव राशयश्च विशेषतः ॥ १०७ ॥ पूज्याः सर्वे यथान्यायं सुराग्रेषु व्यवस्थिताः ॥ नागाश्च गरुडाश्चैव
 पूजनीयस्तथाग्रतः ॥ १०८ ॥ देवता ऋषयश्चैव सहिताः कुलपर्वताः ॥ तत्तेजो निलयाः सर्वे पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ १०९ ॥ आचम्य वि
 धिवत् पूर्वमंत्रपूतेन वारिणा ॥ हृदयादीन् यसेदं गान् हृदयादिषु कृत्स्नशः ॥ ११० ॥ शिखानेत्रं तथा चर्म अस्त्रं च भरतर्षभ ॥ महेंद्रादिदिशाश्चै
 ताः पूजयेद्विधिवत् ॥ १११ ॥ हृदयं पुरतः पूज्यं शिरो देवस्य पृष्ठतः ॥ पूर्वसं पूजयेद्देवं मूलमंत्रेण कृत्स्नशः ॥ ११२ ॥ विसर्जयेद्दर्शयित्वा मुद्रांतु
 भरतर्षभ ॥ अंकुशं नरशार्दूलह्याह्वाने कंजमादिशेत् ॥ ११३ ॥ यस्त्वेवं पूजयेद्देवं प्रतिपन्नित्येव च ॥ उपोष्य पंच दद्यात्तु सयाति परमं पद
 म् ॥ ११४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आपो हि ष्ठेति मंत्रोऽयं हृदयं परिकीर्तितम् ॥ ऋतं सत्यं शिखा प्रोक्ता उदुत्यं नेत्रमादिशेत् ॥ ११५ ॥ चित्रं दे
 वानां मस्तमिति सर्वलोकेषु विश्रुतम् ॥ वर्मणा तच्छादयामि कवचं समुदाहृतम् ॥ ११६ ॥ भूर्भुवः स्वरितितथा शिरसे परिकीर्तितम् ॥
 गायत्री मूलमंत्रस्तु साधकः सर्वकर्मणाम् ॥ ११७ ॥ गायत्र्या पूजयेद्देवमोकारेणाभिमंत्रितम् ॥ प्रणवेनापरान्सर्वान् नृगवेदादीन् प्रपूजयेत्
 ॥ ११८ ॥ आह्वाने पूजने वीरविसर्गे ब्रह्मणस्तथा ॥ गायत्री परमो मंत्रो वेदमाता विभाविनी ॥ ११९ ॥ गायत्र्यक्षरतत्त्वेस्तु पूजयेद्यस्तु देवताम् ॥
 सगच्छेद्ब्रह्मणः स्थानं दुर्लभं यदुरासदम् ॥ १२० ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि प्रतिपत्कल्पे ब्रह्मणोऽर्चनविधिवर्णनं नाम सप्तदशो
 ऽध्यायः ॥ १७ ॥ ६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पौर्णमासोपवासं तु कृत्वा भक्त्या नराधिप ॥ अनेन विधिना यस्तु विरिंचिं पूजयेन्नरः ॥ १ ॥ प्रतिप
 द्यां महाबाहो सगच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ ऋग्भिर्विशेषतो देवी विरिंचे वास्तु देवताः ॥ २ ॥ कार्तिके मासि देवस्य रथयात्रा प्रकीर्तिता ॥ यां कृ
 त्वा मानवो भक्त्या याति ब्रह्मसंलोकताम् ॥ ३ ॥ कार्तिके मासि राजेंद्र पौर्णमास्यां चतुर्मुखम् ॥ मार्गेण चर्मणा सार्धं सावित्र्या च परंतप ॥ ४ ॥

१ अवकात्तवसंस्थाश्च-इ०पा० । मूलस्थोऽपि पाठः संदिग्ध एव । २ ऋषयश्च-इ०पा० । ३ अल्पभारं च भारत-इ०पा० । ४ सुकुलम्-इ०पा० । ५ परमां
 गतिम्-इ०पा० । ६ अग्निः-इ०पा० ।

भ०पु०
॥ ३२ ॥

भ्रामयेन्नगरं सर्वानानावाद्यैः समन्वितम् ॥ स्थापयेद्भ्रामयित्वा तु सलोकं नगरं नृप ॥ ५ ॥ ब्राह्मणं भोजयित्वा ग्रेषां ढिलेयं प्रपूज्य च ॥
आरोपयेद्ग्रेथे देवं पुण्यवादित्रनिस्वनैः ॥ ६ ॥ रथाग्रेषां ढिलीपुत्रं पूजयित्वा विधानतः ॥ ब्राह्मणान्वाचयित्वा च कृत्वा पुण्याहमंगलम् ॥
७ ॥ देवमारोपयित्वा तु रथे कुर्यात्प्रजागरम् ॥ नानाविधैः प्रेक्षणकैर्ब्रह्मघोषैश्च पुष्कलैः ॥ ८ ॥ कृत्वा प्रजागरं ह्येवं प्रभाते ब्राह्मणं नृप ॥
भोजयित्वा यथा शक्त्या भक्ष्यभोज्यैरनेकशः ॥ ९ ॥ पूजयित्वा र्जनं वीरवज्रेण विधिवन्नृप ॥ बीजेन च महाबाहो पयसा पायसेन च ॥ १० ॥
ब्राह्मणान्वाचयित्वा च छांदिनविधिनानृप ॥ कृत्वा पुण्याहशब्दं च रथं च भ्रामयेत्पुरे ॥ ११ ॥ चतुर्वेदविदेर्विप्रैर्भ्रामयेद्ब्रह्मणोरथम् ॥ बह्वृचा
थर्वणोच्चरैश्छंदोगाध्वर्युभिस्तथा ॥ १२ ॥ भ्रामयेद्देवदेवस्य सुरज्येष्ठस्य तं रथम् ॥ प्रदक्षिणं पुरं सर्वमार्गेण सुसमेन तु ॥ १३ ॥ नवो
ढ्योरथो वीरशूद्रेण शुभमिच्छता ॥ नारुहेतरथं प्राज्ञो मुक्तवैकं भोजनं नृप ॥ १४ ॥ ब्रह्मणो दक्षिणे पार्श्वे सावित्रीं स्थापयेन्नृप ॥ भोजको
वामपार्श्वे तु पुरतः कंजं जन्यसेत् ॥ १५ ॥ एवं तूर्यनिनादैस्तु शंखशब्दैश्च पुष्कलैः ॥ भ्रामयित्वा रथं राजन् पुरं सर्वं प्रदक्षिणम् ॥ १६ ॥
स्वस्थाने स्थापयेद्भूयः कृत्वा नीराजनं बुधः ॥ य एवं कुरुते यात्रां भक्त्या यथापि पश्यति ॥ १७ ॥ रथं चाकर्षते यस्तु स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥
कार्तिके मास्यमावास्यां यस्तु दीपप्रदीपनम् ॥ १८ ॥ शालायां ब्रह्मणः कुर्यात्स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ प्रतिपदि ब्राह्मणांश्चापि गुडमिश्रैः
प्रदीपकैः ॥ १९ ॥ वासोभिरहृतैश्चापि स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ गंधैः पुष्पैर्नैवेद्यैश्चैरात्मानं पूजयेच्च यः ॥ २० ॥ तस्यां प्रतिपदायां
तु स गच्छेद्ब्रह्मणः पदम् ॥ महापुण्यातिथिरियं बलिराज्यप्रवर्तिनी ॥ २१ ॥ ब्रह्मणः सुप्रियानित्यं बालेयापरिकीर्तिता ॥ ब्राह्मणा
न्पूजयित्वा स्यामात्मानं च विशेषतः ॥ २२ ॥ स याति परमं स्थानं विष्णोरमिततेजसः ॥ चैत्रे मासि महाबाहो पुण्या प्रतिपदा परा ॥ २३ ॥
तस्यां यः श्वपचंस्पृष्ट्वा स्नानं कुर्यान्नरोत्तम ॥ न तस्य दुरितं किंचिन्नाथो व्याधयो नृप ॥ २४ ॥ भवंति कुरुशार्दूल तस्मात्स्नानं प्रव
र्तयेत् ॥ दिव्यनीराजनं तद्विषयं रोगविनाशनम् ॥ २५ ॥ गोमहिष्यादियत्किंचित्तत्सर्वं भूषयेन्नृप ॥ तैलशस्त्रादिभिर्वस्त्रै

१ तु तं वीरं वस्त्रेण विधिवन्नृप-इ०पा० । २ अ नैवेद्यैः-इ०पा० ।

ब्रा०प० १
अ० १८

॥ ३२ ॥

स्तारेणास्तदधानेयेत् ॥ २६ ॥ ब्राह्मणानां तथा भोज्यं कुर्यात्कुरुकुलोद्ग्रह ॥ तिस्रो ह्येताः पराः प्रोक्तास्तिथयः कुरुनंदन ॥ २७ ॥
 कार्तिकेश्वयुजे मासि चैत्रे मासे च भारत ॥ स्नानं दानं शतगुणं कार्तिकेयातिथिर्नृप ॥ २८ ॥ बलिराज्याति सुखदा पांशुला शुभनाशि
 नी ॥ २९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि प्रतिपत्कल्पसमाप्तिवर्णनं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ द्वितीयां तुरा
 जेंद्राश्विनौ सोमपीतिनौ ॥ च्यवनेन कृतौ यज्ञे मिषतो मघवस्य च ॥ १ ॥ शतानीक उवाच ॥ कथमिन्द्रस्य मिषतः कृतौ तौ सोमपीति
 नौ ॥ च्यवनेन हि देवानां पश्यतां तद्दस्वमे ॥ २ ॥ अहो महत्तपस्तस्य च्यवनस्य महात्मनः ॥ यदिन्द्रस्य बलादेव देवत्वं प्रापिता बुभौ
 ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुरातन युगे संध्यां पश्चिमायां नराधिप ॥ च्यवनो योगमास्थाय गंगकूलेऽवसच्चिरम् ॥ ४ ॥ तत्र शर्यातिरा
 यातः स्नातुमर्तैः पुरैः सह ॥ स्नात्वाभ्यर्च्य पितृन् देवान्गमनायोपचक्रमे ॥ ५ ॥ तत्र मूढं जनपदमपश्यत्पथि चेष्टनम् ॥ विष्णु
 त्रोत्सर्गं सरुद्धं ज्योतिराक्षिप्तनिष्क्रियम् ॥ ६ ॥ भ्रमंतं तत्र तत्रैव राजा स्वबलमीक्ष्य वै ॥ उवाच दुर्मन राजा अमात्यान् स्वान् पुरोगमान्
 ॥ ७ ॥ च्यवनस्याश्रमोऽयं हि नापरोऽध्यस्तुकेनचित् ॥ न चोवाच यदा किञ्चित्स्य राज्ञस्तु पृच्छतः ॥ ८ ॥ तदा सुता सुकन्यास्य प्रो
 वाच पितरं वचः ॥ मया दृष्टं तु यत्तात सखिभिः सह कौतुकम् ॥ ९ ॥ तत्ते वच्मि निबोध त्वं शृणु तात महाद्भुतम् ॥ शिजिताराव बहुलाः कांचीनू
 पुरमेखलाः ॥ १० ॥ गायन्त्यो विलपन्त्यश्च क्रीडन्त्यश्चात्र कानने ॥ कोकिलवनिमश्रौषं व्यक्ता व्यक्ता क्षरं कृशम् ॥ ११ ॥ सुक
 न्ये ह्येहि ह्येहीति वल्मीका द्वाच मुद्गिरन् ॥ तत्र गत्वाद्भुतं तात पश्यामः किल पावकौ ॥ १२ ॥ दीपा विवाच लशिखौ भूयः कन्या उवा
 च ह ॥ मया च कौतुकात्तात किमेतदित्यबुद्धितः ॥ १३ ॥ सूदितौ दर्भमूच्य ग्रैस्तत्तेजः समुपारमत ॥ तच्छ्रुत्वा नृपतिस्त्रस्तस्त्वं
 र्णतद्दनमागमत ॥ १४ ॥ यत्रास्ते भार्गवः कष्टं वल्मीकां तर्गतो मुनिः ॥ गत्वा स तत्र प्रोवाच प्रणिपत्य द्विजोत्तमम् ॥ १५ ॥ अपराधं

भ०पु०

॥ ३३ ॥

मयादेवतत्क्षमस्वनमोऽस्तुते ॥ सतंप्रोवाचनृपार्तिमयाज्ञातंनराधिप ॥ १६ ॥ सुकन्यामिप्रयच्छस्वनिर्वेशार्थीह्यहंनृप ॥ अनुक्र
मन्सुकन्यांतुदत्ताराजन्सुखीभव ॥ १७ ॥ इत्युक्तःप्रददौराजासुकन्यामविचारयन् ॥ ततःस्वपुरमागम्यअवसत्सुचिरंसुखी ॥
॥ १८ ॥ सुकन्यापिपतिलब्ध्वासुप्रीताराधयत्तदा ॥ राजश्रियंपरित्यज्यचकुलाजिनधारिणी ॥ १९ ॥ गतेबहुतिथेकालेवसंतसमुप
स्थिते ॥ तपोद्योतितसर्वांगीरूपौदार्यगुणान्विताम् ॥ २० ॥ स्नातांस्वभार्याच्यवनउवाचमधुराक्षरम् ॥ एह्येहिभद्रेभद्रंतेजयनीयं
समाश्रय ॥ २१ ॥ अपत्यंजनयस्वाद्यकुलद्वयविवर्धनम् ॥ एवमुक्तातुसाकन्याप्रांजलिः पतिमब्रवीत् ॥ २२ ॥
नार्हस्यद्यसुकल्याणसंगमंस्थंडिलेऽसमे ॥ ममप्रियंकुरुष्वद्यततोमामाह्वयस्वच ॥ २३ ॥ पितृगेहेयथातिष्ठंशयनीयेसुसंस्कृते ॥ बहुगैरि
कवर्णोद्यैःश्वेतपीतारुणकुले ॥ २४ ॥ वस्त्रालंकारगंधाद्यैस्तथात्वमपितत्कुरु ॥ आत्मानंवयसोपेतंरूपवंतंसुवर्चसम् ॥ २५ ॥ वस्त्रालंकार
गंधाढ्यंपइयेयंनसादरम् ॥ सुकन्यायावचःश्रुत्वाच्यवनःप्राहदुर्मनाः ॥ २६ ॥ नमेऽस्तिवित्तंकल्याणिपितुस्तेऽस्तिथयावने ॥ सकथं
भूषयाम्यद्यसुरूपश्चकथंवद ॥ २७ ॥ प्रोवाचसापार्तिभूयःप्रहसंतीकृतांजलिः ॥ वित्तंददामैलविलोरूपैर्वैरोचनोददत् ॥ २८ ॥ च्यवनः
प्राहभार्यातानंकरिष्येतपोव्ययम् ॥ एवमुक्तातपश्चोग्रंततापसुचिरंतदा ॥ २९ ॥ अथतत्रागतौवीरावश्विनौकालपर्ययात् ॥ दृष्टवंतौसुक
न्यांतौदीप्त्यावैदेवतामिव ॥ ३० ॥ उपगम्योचतुस्तांतौकात्वंसुंदरिरूपिणी ॥ किमर्थमिहएकात्वंतिष्ठसेकस्तवाश्रयः ॥ ३१ ॥ साता
बुवाचतत्संगीशर्यातिदुहिताह्यहम् ॥ भर्ताच्यवनोमह्यंकौचवामेतथोच्यताम् ॥ ३२ ॥ ऊचतुश्चाश्विनौदेवावावाविद्धिनृपात्मजे ॥ किं
करिष्यसितेनत्वंजीर्णेनचकृशेनच ॥ ३३ ॥ आवयोर्वृणुभर्तारमेकमेवयमिच्छसि ॥ सात्वब्रवीच्चमामैवंकुमहौदिवौकसौ ॥ ३४ ॥
भर्तारमनुरक्तांगीयथास्वाहाविभावसोः ॥ अश्विनावूचतुः ॥ आयातुचविशत्वद्यच्यवनोवैष्णवीजलम् ॥ ३५ ॥ ततो नौमध्यगं ह्येकं वृषी

ब्रा०प० १

अ० १९

१ कृतमिति शेषः । मयेति कन्यायांस्वत्वाभिमानात् । परिवारकृतस्यापि कर्मणः स्वामिन्यारोपस्य सार्वत्रिकत्वात् । २ निवेशं गच्छ वै नृप-इ०पा० ।

३ नार्हसे ह्यद्य कल्याण आह्वानं स्थंडिले मम-इ० पा० । ४ तत्करिष्ये तपोव्ययात्-इ० पा० । ५ तत्त्वज्ञा-इ० पा० ।

॥ ३३ ॥

प्वान्यंयमिच्छसि ॥ तावब्रूतांसुकन्यांतुगत्वापृच्छस्वकंपतिम् ॥ ३६ ॥ तंचपृष्ट्वापुनश्चात्रागच्छनौसंनिधौपुनः ॥ आवामत्रैवतिष्ठा
 वोयावदागमनंतव ॥ ३७ ॥ सागत्वाप्राहभर्तारमश्विनावेवंमूचतुः ॥ रूपवंतंचभर्तारंकरिष्यामोयमिच्छसि ॥ ३८ ॥ अथमध्यगतं
 ह्येकंभर्तृत्वेनवरिष्यसि ॥ एवमस्त्वितितांप्राहसभार्याच्यवनस्त्वरन् ॥ ३९ ॥ सातंगृह्यजगामाशुयत्रतौभिषजाबुभौ ॥ सताबुवाच
 च्यवनोयथोक्तंभवतोर्वचः ॥ ४० ॥ कुरुतंश्चश्विनौक्षिप्रंसुकन्याचेप्सितंवृणोत् ॥ तौतंसंगृह्यगंगायांप्रविष्टौमुनिनासह ॥ ४१ ॥ मुहू
 र्तात्तुसमुत्तिष्ठवूपतश्चश्रियावृताः ॥ शोभेतेस्ममहाबाहोकमुद्रिद्यतपोयुताः ॥ ४२ ॥ कल्पादौकलशेयद्रत्नंजाक्षव्योमवेधसः ॥ उद
 कादुत्थितास्तस्मात्सर्वेतेसरूपकाः ॥ ४३ ॥ सुकन्यातुततोदृष्ट्वाभर्तारंदेवरूपिणम् ॥ हर्षेणमहताविष्टानचतंवेदभारत ॥ ४४ ॥
 समकायाःसमवयःसरूपाःसमश्रियः ॥ वस्त्रालंकारसदृशान्दृष्ट्वाचिंतागताचिरम् ॥ ४५ ॥ सार्चितयित्वासुचिरंवेद्यदेवाबुवाचह ॥ बी
 भत्सोपिमयाभर्तापरित्यक्तोनकर्हिंचित् ॥ भवद्भिरात्मसदृशंकथंत्यज्यवृणेपरम् ॥ ४६ ॥ तस्मात्तमेवभर्तारंप्रयच्छध्वंदिवौकसः ॥
 तयासबहुमानंतौप्रांजलिःप्रार्थितौतदा ॥ देवचिह्नानिस्वान्येवधारयन्तौसुपूजितौ ॥ ४७ ॥ सुकन्यानिपुणंतौतुमुनिरीक्ष्यचविह्वला ॥
 नरजोननिमेषोवैनस्पृशेतेधरांपदे ॥ ४८ ॥ अयंचसरजोम्लानोभूमिमाश्रित्यतिष्ठति ॥ निमेषंचैवतस्यैवज्ञात्वावैच्यवनोवृतः ॥ ४९ ॥
 च्यवनेवृतेसुकन्ययापुष्पवृष्टिःपपातह ॥ देवदुंदुभयश्चैवप्रावाद्यंतअनेकशः ॥ ५० ॥ ततस्तुच्यवनस्तुष्टोदिव्यरूपधरस्तदा ॥ उवा
 चतौतुसुप्रीतअश्विनौकिंकरोमिवाम् ॥ ५१ ॥ भार्यादत्ताकृतंरूपंदेवानामपिदुर्लभम् ॥ उपकारंवरिष्ठंयोनकरोत्युपकारिणः ॥ ५२ ॥
 एकविंशत्सगच्छेच्चनरकाणिक्रमेणवै ॥ तस्मादहंवरिष्ठंवैकरिष्येऽहममानुषम् ॥ ५३ ॥ उपकारंभवद्भ्यांतुप्रीतःकुर्यामुनिश्चितम् ॥ य
 ज्ञभागफलंदद्यांयद्देवेष्वपिदुर्लभम् ॥ ५४ ॥ एवमुत्तवातुदेवेशौविससर्पमहामुनिः ॥ आजगामाश्रमंपुण्यंसहभार्यौमुदान्वितः ॥ ५५ ॥
 अथशुश्रावशर्यातिश्च्यवनंदेवरूपिणम् ॥ जगामचमहातेजाद्रष्टुमुनिवरंवशी ॥ ५६ ॥ तंदृष्ट्वाप्रणिपत्यादौप्रतिपूज्ययथार्हतः ॥ सुकन्यांतु

भ०पु०

॥ ३४ ॥

ततोहृष्टाप्रणिपत्याभिनन्द्य च ॥ ५७ ॥ सस्वजेमूर्ध्निआप्रायततोत्तंसंगंसमानयत् ॥ सातस्याःसस्वजेप्रेम्णाआनंदाश्रुपरिप्लुता ॥ ५८ ॥
संस्थाप्यतामुदायुक्तो नृपतिःसहभार्यया ॥ भूयोब्रवीत्सुसंतुष्टंच्यवनस्तंनराधिपम् ॥ ५९ ॥ संभारंकुरुयज्ञार्थयाजयिष्येनराधिप ॥ एव
मुक्तःसन् नृपतिःप्रणिपत्यमहामुनिम् ॥ ६० ॥ जगामस्वपुरंहृष्टोयज्ञार्थयत्नमाचरत् ॥ सप्रेष्यान्प्रेषयन्क्षिप्रंयज्ञार्थेद्रव्यमाहरत् ॥ ६१ ॥
मंत्रिपुरोहिताचार्यानानयामाससत्वरम् ॥ समानीतेषुसर्वेषुतेषुद्रव्येषुभारत ॥ ६२ ॥ आजगामविशुद्धात्माच्यवनःसहभार्यया ॥ सपूजि
तश्चशुश्रावमहांतंत्यागमौजसम् ॥ ६३ ॥ अन्यैश्चबहुभिःसार्द्धमन्यगिरसभार्गवैः ॥ प्रवर्तितेसहायज्ञेयजमानेनृपोत्तमे ॥ ६४ ॥ ऋत्विक्त्व
कर्मनिरतेहूयमानेहुताशने ॥ आहूताःस्वागताःसर्वेभार्गवत्रिदिवाः ॥ ६५ ॥ यज्ञभागेप्रवक्तुंशास्त्रोक्तेतुविधानतः ॥ आगताव
श्विनौतत्रआहूतौच्यवनेनतु ॥ ६६ ॥ आह्वानेक्रियमाणेतुअश्विभ्यांतुतदानृप ॥ प्रोवाचेन्द्रोऽथच्यवनंनैतौभागान्वितौकुरु ॥ ६७ ॥ देवा
नांभिषजावेतौनभागार्हौनदैवतौ ॥ च्यवनस्त्विन्द्रमाहेदं देवौह्येतावुभावापि ॥ ६८ ॥ ममोपकारिणावेतौदद्विभागंनसंशयः ॥ ततोह्युवाच
सक्रोधःसशक्रश्च्यवनंरुषा ॥ ६९ ॥ विप्रर्षेप्रहारिष्यामिदिभागंप्रयच्छसि ॥ एवमुक्तस्तुविप्रर्षिर्नचोवाचापि किंचन ॥ ७० ॥ भागौददौ
चसोऽश्विभ्यांशुवमुद्यम्यमंत्रतः ॥ अथउद्यम्यभिदुरंमोक्तुकामोदिवरूपतिः ॥ ७१ ॥ स्तंभितश्च्यवनेनाथसवत्रःसनराधिप ॥ सस्तंभयि
त्वात्विद्रंतुभागंदत्त्वाश्विनोर्वशी ॥ ७२ ॥ समापयामासतदायज्ञकर्मयथार्थवत् ॥ कंजजोऽथाजगामाशुआहचच्यवनंतदा ॥ ७३ ॥ उत्तंभ्य
तामयंलेखोभागश्चास्त्वश्विनोरिह ॥ तथेद्रस्तमुवाचेदंच्यवनंप्रीतमानसः ॥ ७४ ॥ जानामिशक्तितपसश्च्यवनेहतवोत्तमाम् ॥
ख्यापनार्थंहितपसस्तवएतत्कृतंमया ॥ ७५ ॥ अद्यप्रभृतिभागोस्तुदेवत्वंचाश्विनोस्तथा ॥ यस्त्विमांतपसःख्यातित्वदीयांवैपठिष्यति
॥ ७६ ॥ शृणुयाद्वापिशुद्धात्मातस्यपुण्यफलंशृणु ॥ विरोचनसदोगत्वागत्वापुष्पसदस्तथा ॥ ७७ ॥ कालेथवामदेवस्यमुंजकेशसदस्तथा
॥ यौवनयुक्तःसक्रीडंस्तिष्ठतीतिनसंशयः ॥ ७८ ॥ एवमुक्त्वाजगामाशुदेवःस्वभवनंवशी ॥ च्यवनोऽपिसभार्यवैश्यातिश्चाश्रमंगतः
॥ ७९ ॥ अथापश्यद्विमानाभंभवनंदेवनिर्मितम् ॥ शय्यासनवरैर्जुष्टंसर्वकामसमृद्धिमत् ॥ ८० ॥ उद्यानवापिभिर्जुष्टंदेवैरेण

ब्रा०प० १

अ० १९

॥ ३४ ॥

समाहृतम् ॥ गोखंडसन्निभं रेजे गृहंतद्भुविदुर्लभम् ॥ ८१ ॥ सुभूषणानि दिव्यानि रत्नवंति महान्ति च ॥ अरजांसि च वस्त्राणि दिव्यप्रावरणानि च ॥ ८२ ॥ दृष्ट्वा तत्सर्वमखिलं सहपत्न्या महामुनिः ॥ मुदं परमिकाले भेदं द्रुचप्रशंसं सह ॥ ८३ ॥ एवमिष्टातिथिरियं द्वितीया अश्विनोर्नृपा ॥ देवत्वं यज्ञभागं च संप्राप्ता विहभारत ॥ ८४ ॥ उपोष्याविधिना येन तं शृणुष्व नराधिप ॥ रूपं सुरूपं यो वांछे द्वितीयायां नराधिप ॥ ८५ ॥ कार्तिके शुक्लपक्षस्य द्वितीयायां नराधिप ॥ पुष्पाहारो वर्षमेकं भवेत्सनियतात्मवान् ॥ ८६ ॥ कालप्राप्तानि यानि स्युर्हविष्यं कुसुमानि तु ॥ भुंजीयात्तानि दत्त्वा तु ब्राह्मणेभ्यो नराधिप ॥ ८७ ॥ सौवर्णरौप्यपुष्पाणि अथ वा जलजानि च ॥ व्रतांति तस्य संतुष्टौ देवौ त्रिभुवनेऽश्विनौ ॥ ८८ ॥ ददतुः कामगंदिव्यं विमानमति तेजसम् ॥ सुचिरं दिवि नारीभिलोकेऽसौ रमते श्विनोः ॥ ८९ ॥ इह चागत्य कल्पांते जातो विप्रः पुरस्कृतः ॥ वेदवेदांगविदुषः सप्तजन्मांतराण्यसौ ॥ ९० ॥ जातो जातो भवेद्विद्वान्ब्राह्मणो सौ कृतयुगे ॥ दाता यज्ञपतिर्वाग्मी आधिव्याधिविवर्जितः ॥ ९१ ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतः सहपत्न्याऽवसच्चिरम् ॥ मध्यदेशे सुनगरे धर्मिष्ठो राज्यभागं भवेत् ॥ ९२ ॥ इत्येषा कथिता तु भ्यां द्वितीया पुष्पसंज्ञिता ॥ फलसंज्ञा तथा न्यास्यात्सु ते वै मुंजकेशिनि ॥ ९३ ॥ सुष्ठु पुण्यापापहरा विष्टरश्रवसः प्रिया ॥ अशून्यशयना लोके प्रख्याता कुरुनंदन ॥ ९४ ॥ तामुपोष्य नरो राजञ्छ्रद्धाभक्तिपुरस्कृतः ॥ ऋद्धिर्वृद्धिश्चिरं वाथ भार्यया सह मोदते ॥ ९५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्राधं संहितायां द्वितीया कल्पेश्याख्याने पुष्पद्वितीयावर्णनं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ शतानि क उवाच ॥ ॥ ब्रूहि मे द्विजशार्दूल द्वितीयां फलसंज्ञिताम् ॥ यामुपोष्य नरो योषिद्वियोगं नेह गच्छति ॥ १ ॥ पत्न्या नरो मुनिश्चेष्टभार्या च पतिना सह ॥ तामहं श्रोतुमिच्छामि विधवास्त्रीन जायते ॥ २ ॥ उपोषितेन येनार्थं पत्न्या च सहितो नरः ॥ तन्मे ब्रूहि द्विजश्चेष्टश्रेयोऽर्थनरयोषिताम् ॥ ३ ॥ येन मे कौतुकं ब्रह्मच्छ्रुत्वा पूर्वं प्रसर्पति ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अशून्यशयनानां द्वितीयां शृणु भारत ॥ ४ ॥ यामुपोष्य नवैधव्यं स्त्रीप्रयाति नराधिप ॥ पत्नी वियुक्तश्च नरो न कदाचित् प्रजायते ॥ ५ ॥ शैते जगत्पतिः कृष्णः श्रिया सार्धं यदानृप ॥ अशून्यशयनानां मतदा

भ०पु०

१३५॥

ग्राह्याहिसातिथिः ॥ ६ ॥ कृष्णपक्षेद्वितीयायां श्रावणेमासि भारत ॥ इममुच्चारयेत्स्नातः प्रणम्य जगत्पतिम् ॥ ७ ॥ श्रीवत्सधारिणं देवं
भक्त्याभ्यर्च्य श्रिया सह ॥ श्रीवत्सधारिञ्छ्रीकांतश्रीवत्सश्रीपतेऽव्यय ॥ ८ ॥ गार्हस्थ्यं मा प्रणाशमेया तु धर्मार्थकामदम् ॥ गावश्च मा प्र
णश्यंतु मा प्रणश्यंतु मे जनाः ॥ ९ ॥ जामयो मा प्रणश्यंतु मत्तो दांपत्यभेदतः ॥ लक्ष्म्या विद्युज्यते देवन कदाचिद्यथाभवान् ॥ १० ॥ तथा
कलत्रसंबंधो देवमामे विद्युज्यताम् ॥ लक्ष्म्या न शून्यं रदयथा ते शयनं सदा ॥ ११ ॥ शय्याममाप्य शून्यास्तु तथा तु मधुसूदन ॥ एवं प्रसाद्य
पूजां च कृत्वा लक्ष्म्यास्तथा हरेः ॥ १२ ॥ फलानि दद्याच्छायायामभीष्टानि जगत्पतिम् ॥ नक्तं प्रणम्या यतने हविर्भुजितवाग्यतः ॥ १३ ॥
ब्राह्मणाय द्वितीयेऽह्नि शक्त्या दद्याच्च दक्षिणाम् ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ कानि तानि अभीष्टानि केशवस्य फलानि तु ॥ १४ ॥
योज्यानि शयने विप्रदेवे देवस्य कथ्यताम् ॥ किंच दानं द्वितीयेऽह्नि दातव्यं ब्राह्मणस्य तु ॥ १५ ॥ भक्तैर्न रौद्रिजश्रेष्ठ देवदेवस्य शक्तितः ॥
॥ सुमंतु उवाच ॥ ॥ यानि तत्र महाबाहो काले सन्ति फलानि तु ॥ १६ ॥ मधुराणि सुतीव्राणि न चापि कटुकानि तु ॥ दातव्यानि नृपश्रेष्ठ
स्वशक्त्या शयने नृप ॥ १७ ॥ मधुराणि प्रदत्तानि न रोवल्हभतां व्रजेत् ॥ योषिच्च कुरु शार्दूल भर्तुर्वल्हभतामियात् ॥ १८ ॥ तस्मात्कटु
कतीव्राणि स्त्रीलिंगानि विवर्जयेत् ॥ खर्जूरमातुलिंगानि श्वेतेन शिरसा सह ॥ १९ ॥ फलानि शयने राजन्यज्ञभागहरस्य तु ॥ देयानि कुरु शार्दू
लस्वशक्त्या मुंजकेशिने ॥ २० ॥ एतान्येव तु विप्रस्य गंगेयसहितानि तु ॥ द्वितीयेऽह्नि प्रदेयानि भक्त्या शक्त्या च भारत ॥ २१ ॥ वा
सोदानं तथा धान्यफलदानं समन्वितम् ॥ गंगेयस्य विशेषेण धान्यदानं प्रचक्षते ॥ २२ ॥ एवं करोति यः सम्यङ्ङ्गरोमास चतुष्टयम् ॥ ततो ज
न्मत्रयं वीरगृहभंगो न जायते ॥ २३ ॥ अशून्यशयनश्चासौ धर्मकामार्थसाधनः ॥ भवत्यव्याहतैश्वर्यः पुरुषो नात्र संशयः ॥ २४ ॥ नारी
चैराजन्धर्मज्ञा व्रतमेतद्यथाविधि ॥ याकरोति न सा शोच्या बंधुवर्गस्य जायते ॥ २५ ॥ वैधव्यं दुर्भगत्वं च भर्तृत्यागं च सत्तम ॥ नाप्नोति जन्म
त्रितयमेतच्चीर्त्वा महाव्रतम् ॥ २६ ॥ अदत्त्वा कटुकानीह फलानि कुरु नंदन ॥ खर्जूरमातुलिंगानि बृहत्फलशिरोसि च ॥ २७ ॥ दत्त्वा द्विजे

ब्रा०प० १

अ० २०

॥ ३५ ॥

भ्योराजेंद्रमधुराणिपराणिच ॥ तस्मात्स्वशक्त्यायत्तेनदेयानिमधुराणिच ॥ २८ ॥ इत्येषाकथिताराजन्दितीयातिथिरुत्तमा ॥ यामुपो
 ष्यनरोराजन्दिद्विद्वितथाव्रजेत् ॥ २९ ॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ भवताकथितेयवैद्वितीयातिथिरुत्तमा ॥ अश्विभ्यांद्विजशार्दूल
 कथमस्यांजनार्दनः ॥ ३० ॥ संपूज्यःफलसंज्ञायांकथितःपद्मयासह ॥ तदत्रकौतुकमह्यंमुमहजायतेद्विज ॥ ३१ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥
 एवमेतन्नसंदेहोयथावदसिभारत ॥ अश्विनोवैतिथिरियंकिंतुवाक्यंनिबोधमे ॥ ३२ ॥ अशून्यशयनादत्ताविष्णोरमिततेजसः ॥ अश्विभ्यां
 कुरुशार्दूलप्रीतयेमुंजकेशिनः ॥ ३३ ॥ तावेवकुरुशार्दूलपूज्येतेऽत्रमहीपते ॥ नासत्यौभगवान्विष्णुर्दत्तश्चश्रीर्विभाव्यते ॥ ३४ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिशतसहस्रार्धसंहितायांद्वितीयाकल्पसमाप्तौविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ पति
 व्रतापतिप्राणापतिशुश्रूषणेरता ॥ एवंविधापियाप्रोक्ताशुचिःसंशोभनंसती ॥ १ ॥ सोपवासातृतीयांतुल्यवर्णपरिवर्जयेत् ॥ सागृह्णा
 तिचवैभक्त्याव्रतमामरणांतिकम् ॥ २ ॥ गौरीददातिसंतुष्टारूपंसौभाग्यमेवच ॥ लावण्यंललितंहृद्यंश्चाध्यपुंसांमनोरमम् ॥ ३ ॥ पुंसोम
 नोरमानारीभर्तानार्यामनोरमः ॥ गौरीव्रतेनभवातेराजल्लवणवर्जनात् ॥ ४ ॥ इदंव्रतंप्रतिविभोधर्मराजस्यशृण्वतः ॥ उमयाचपुरा
 प्रोक्तंयद्वाक्यंतन्निबोधमे ॥ ५ ॥ मयाव्रतमिदंसृष्टंसौभाग्यकरणंनृणाम् ॥ मर्त्यैतुनियतानारीव्रतमेतच्चरिष्यति ॥ ६ ॥ सहभर्त्रास
 मोदिष्येद्यावद्भर्ताहरामम ॥ याचकन्यानभर्तारंविंदतेशोभनासती ॥ ७ ॥ सात्विदंव्रतमुद्दिश्यभवेदक्षारभोजना ॥ मच्चित्तामन्मनाः
 कुर्यान्मद्भक्तमत्परिग्रहा ॥ ८ ॥ गौरीसंस्थाप्यसौवर्णांगंधालंकारभूषिताम् ॥ वस्त्रालंकारसंवीतांपुष्पमंडलमंडिताम् ॥ ९ ॥ लवणंगुडं
 घृतंतैलंदेव्यैशक्त्यानिवेदयेत् ॥ कटुखंडंजीरकंचपत्रशाकंचभारत ॥ १० ॥ गुडघृष्टांस्तथापूपान्खंडवेष्टांस्तथानृप ॥ ब्राह्मणेव्रतसं
 पन्नेप्रदद्यात्सुबहुश्रुते ॥ ११ ॥ शुक्लपक्षेसदादेयायथाशक्त्याहिरण्मयी ॥ धनहीनेतुर्भक्त्याचमधुवृक्षमयीनृप ॥ १२ ॥ अर्च्यानित्यंसंनि
 धानात्तत्रगौरीनसंशयः ॥ अक्षारलवणंरात्रौभुंक्तेचैवसुवाग्यता ॥ १३ ॥ गौरीसन्निहितानित्यंभूमौप्रैस्तरशायिनी ॥ एवंनियमयुक्तस्य

भ०पु०

॥ ३६ ॥

देव्यायत्समुदाहृतम् ॥ १४ ॥ तच्छृणुष्वमहाबाहो कथ्यमानं महाफलम् ॥ भर्तारंतुलभेत्कन्यायवांछितमनोनुगम् ॥ १५ ॥ सुचिरं सहे
भर्त्रा क्रीडयित्वा इहैव सा ॥ संततिं च प्रतिष्ठाप्य स ह ते नैव गच्छति ॥ १६ ॥ हेलोके चन्द्रलोकं लोकं चित्रशिखां देनः ॥ गत्वा यातिसदो राज
न्वाम देवस्य भारत ॥ १७ ॥ विधवा तु यदाराजन्देव्या व्रतं परायणा ॥ भर्तारं नियतानित्यं स दार्चनं परायणा ॥ १८ ॥ इह चोत्सृज्य देहं
स्वं दृष्ट्वा हरिपुरे प्रियम् ॥ आक्षिप्य यमदूतेभ्यः सह भर्त्रा रमेदिवि ॥ १९ ॥ वर्षकोटं दशगुणं रमित्वा सा इहा गता ॥ भर्त्रा सहैव पूर्वोक्तं लभते
फलमाप्सितम् ॥ २० ॥ इंद्राण्यापि व्रतमिदं पुत्रार्थिन्या नराधिप ॥ लब्धः पुत्रो व्रतस्यातिजयंतो नामनामतः ॥ २१ ॥ अरुंधत्या तथा
चर्णिवसिष्ठप्रतिकामतः ॥ दृश्यते दिवि चाद्यापि वसिष्ठस्य समीपतः ॥ २२ ॥ रोहिण्या लवणत्यागात् स पत्नी गणमर्दनम् ॥ लब्धे देव्याः प्र
सादेन सौभाग्यं च लदिवि ॥ २३ ॥ इत्येषातिथिरित्येव तृतीया लोकपूजिता ॥ सदा विशेषतः पुण्या वैशाखे मासिया भवेत् ॥ २४ ॥ पुण्या
भाद्रपदे मासि मास्ये वनसंशयः ॥ माघे भाद्रपदे च पिप्पलीणां धन्यां प्रचक्षते ॥ २५ ॥ साधारणी तु वैशाखे सर्वलोके स्य भारत ॥ माघमासे तृतीयायां
गुडस्य लवणस्य च ॥ २६ ॥ दानं श्रेयस्कं राराजन्स्त्रीणां च पुरुषस्य च ॥ गुडेन तु ण्यते दत्तोलवणेन तु विश्वभूः ॥ २७ ॥ गुडपूपास्तु दातव्या
मासि भाद्रपदे तथा ॥ तृतीयायां तु माघस्य वामदेवस्य प्रीतये ॥ २८ ॥ वारिदानं प्रशस्तं स्यान्मादकानां च भारत ॥ वैशाखे मासि राजेन्द्र तृती
या चंदनस्य च ॥ २९ ॥ वारिणा तु ण्यते वेधामोदकैर्भूमि एवा हि ॥ दाना तु चंदनस्येह कंजजोनात्र संशयः ॥ ३० ॥ यास्तेषां कुरुशा
दूलवैशाखे मासि वै तिथिः ॥ तृतीया साऽक्षया लोके गीर्वाणैरभिनंदिता ॥ ३१ ॥ आगतेयं महाबाहो भूरिचंद्रं वसुव्रता ॥ कलधैतंतथा व्रं
चधृतं चापि विशेषतः ॥ ३२ ॥ अथ दत्तं त्वक्षयं स्यात्तेनेयमक्षया स्मृता ॥ यत्किंचिद्दीयते दानं स्वल्पं वा यदिव बाहु ॥ ३३ ॥ तत्सर्वमक्षयं स्या
द्वैतेनेयमक्षया स्मृता ॥ योऽस्या ददाति कूरकान् वारिबीजसमन्वितान् ॥ ३४ ॥ स याति पुरुषो वरिलोकं वै हेममालिनः ॥ इत्येषा कथिता वीर तृतीया ति
थिरुत्तमा ॥ ३५ ॥ यामुपोष्य नरो राजन्नुद्धिं धृष्टिं श्रियं भजेत् ॥ ३६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्रार्थसंहितायां तृतीया कल्प
विधिवर्णनं नामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ चतुर्थ्या तु स दाराजन्निराहारव्रतान्वितः ॥ दत्त्वा तिलान्नं विप्रस्य स्वयं भुंक्ते तिलौदनम् ॥ १ ॥

ब्रा०प१

अ०२१

॥ ३६ ॥

१ नति परायणा-इ०पा० । २ धर्मम्-इ०पा० । ३ सर्वकामफलप्रदम्-इ०पा० । ४ सर्वकामार्थसिद्धये-इ०पा० । ५ अस्यां दत्तम्-इ०पा० ।

वर्षद्वयेसमाप्तिर्हि व्रतस्य तु यदा भवेत् ॥ विनायकस्तस्य तुष्टोददाति फलमीहितम् ॥ २ ॥ याति भाग्यनिवासं हि क्रीडते विभवैः सह ॥
 इह चागत्य पुण्यांते दिव्यो दिव्यवपुर्यशी ॥ ३ ॥ मतिमान् धृतिमान् वाग्मी भाग्यवान् कामकारवान् ॥ असाध्या न्यपि साध्ये ह क्षणा
 देवमहान्त्यपि ॥ ४ ॥ हस्त्यैश्वर्यसंपन्नः पत्नीपुत्रसहायवान् ॥ राजा भवति दीर्घायुः स तजन्मान्यसौ नृप ॥ ५ ॥ एतद्ददाति संतुष्टो
 विघ्नहंता विनायकः ॥ शतानीक उवाच ॥ विघ्नं कस्य कृतं तेन येन विघ्नविनायकः ॥ ६ ॥ एतद्ददस्व विघ्ने शविघ्नकारणमद्यमे ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ कौमारे लक्षणे पुंसां स्त्रीणां च सुकृते कृते ॥ ७ ॥ विघ्नं चकार विघ्ने शोभां गेयस्य विनायकः ॥ तत्तु विघ्नं विदित्वा सौ कार्तिके योरुषान्वि
 तः ॥ ८ ॥ उत्कृष्य दंतं तस्या स्याद्वं तु तंच समुद्यतः ॥ निवार्या पृच्छ्य देवेशो रोषः कार्यः कुतस्त्वया ॥ ९ ॥ तंचाचरु यौ स पित्रे
 वैकृतपूरुषलक्षणम् ॥ तत्र विघ्नं कृते मद्यं योषितानां च लक्षणम् ॥ १० ॥ अथोवाच महादेवः प्रहसन् त्वसुतं किल ॥ मम किलक्षणं पुत्रपश्य
 से त्वं वदस्व मे ॥ ११ ॥ स चोवाच करेतुभ्यं रुपा लं द्विजलक्षितम् ॥ अविचारेण संस्थाप्यं कपालीतेन चोच्यसे ॥ १२ ॥ सतलक्षणमा
 दायसमुद्रे प्राक्षिप द्रुषा ॥ अथ देव समाजैर्वै प्रवृत्ते ब्रह्मरुद्रयोः ॥ १३ ॥ अहं ज्यायानहं ज्यायान्विवादोऽभूत्तयोर्द्वयोः ॥ तव संभूत्यभिज्ञोऽस्ति
 मांतु वेदनकश्चन ॥ १४ ॥ एवं शिवेऽतिब्रुवति ब्रह्मणः पंचमं शिरः ॥ मुक्तादृहा संप्रोवाच त्वामहं वेदिता भव ॥ १५ ॥ एवं ब्रु
 वंतं रुद्रेण ब्राह्मं हयशिरोमहत् ॥ नखाग्रेण निक्लृप्तं च तस्यैव च करे स्थितम् ॥ १६ ॥ करस्थेनैव तेनासावागच्छद्यत्र यो हरिः ॥ तपस्तेपेतदामे
 रौ तत्रासौ भगवान्वशी ॥ १७ ॥ कृत्ते हयशिरे तस्मिन् स्थानात्तस्मात्तु ब्रह्मणः ॥ रोषाद्विनिःसृतस्त्वन्यः पुरुषः श्वेतकुंडली ॥ १८ ॥
 कवची स शिरस्कश्च स शरः स शरासनः ॥ अनिर्देश्यवपुः स्रग्वी कं करोमि सचाब्रवीत् ॥ १९ ॥ अथोवाच रुषा ब्रह्माहन्यतां स मुदुर्मतिः ॥
 स तु मार्गेण रुद्रस्य आगच्छतुं डतो द्रुतम् ॥ २० ॥ रुद्रोऽपि विष्णुतेजोभिः प्रविष्टः स त्वधिष्ठितः ॥ स प्रविश्य तदा पश्यत्तपंतं चोत्तमंतपः ॥ २१ ॥
 हरो नारायणं देवैर्वैकुण्ठमपराजितम् ॥ हरं दृष्ट्वा त्रसं प्रातं कार्यं चास्य विचिंत्य च ॥ २२ ॥ उवाच शूलिनं देवो भुजं शूलेन मेभिद ॥ स विभेदमहाते

भ०पु०

॥ ३७ ॥

जाभुजंशूलेनतंहरः ॥ २३ ॥ शूलभेदादसृगूर्ध्वजगामावृत्यरोदसी ॥ विनिवृत्यततःपश्चात्कपालेनिपपातह ॥ २४ ॥ असृक्कपालेपतितं
दशिन्याव्यवर्द्धयत् ॥ यदाहिविनिवृत्तिःस्यादेवस्यरुधिरंप्रति ॥ २५ ॥ तदातुविमृजेतोयंसकृत्वारुणीतनुम् ॥ तोयेप्रवृत्तेऽसृग्भूतेकपालेयत्रत
च्छिरः ॥ २६ ॥ कपालेतुप्रदेशिन्यारुद्रोऽसौरुधिरसृजत् ॥ आमुक्तकवचंरक्तकुंडलिनंनरम् ॥ २७ ॥ अथोवाचभवंदेवंकिंकरोमीतिमानद ॥
असावपिससर्जाथश्वेतकुंडलिनंनरम् ॥ २८ ॥ तावुभौसमयुध्येतांधनुःप्रवरधारिणौ ॥ यथाराजन्वलीयांसौकुजकेतूयुगात्यये
॥ २९ ॥ तयोस्तुयुध्यतोरेवंसंवर्तश्चाधिकोगतः ॥ नचादृश्यतविजयएकस्यापितदातयोः ॥ ३० ॥ अथांतरिक्षेतौदृष्ट्वावागुवाचा
शरीरिणी ॥ अवतारोऽथभवितायुवयोर्हिमयासह ॥ ३१ ॥ भारापनोदः कर्तव्यःपृथिव्यैस्सुरैःसह ॥ तदाश्वयोहिभवितादेवकार्या
र्थसिद्धये ॥ ३२ ॥ भूलोकभावंनिर्धूयभूयोगंतासुरालयम् ॥ एवमुत्कातुर्वैकुण्ठोददावेकंरवेस्तदा ॥ ३३ ॥ श्वेतकुंडलिनंहंतं
जग्राहरविर्मुदा ॥ इंद्रस्यापिततश्चाःयंरक्तकुंडलिनंददौ ॥ ३४ ॥ जग्राहचमुदायुक्तइंद्रःस्वंचपुरंययौ ॥ गतौरवींद्रौप्रगृह्यपुरुषौक्रोध
संभवौ ॥ ३५ ॥ अथोवाचतदारुद्रंदेवःकमलसंस्थितः ॥ गच्छत्वमपिकापालेकपालव्रतचर्यया ॥ ३६ ॥ अवतारोव्रतस्यास्य
मर्त्यलोकेभविष्यति ॥ येचव्रतंत्वदीयंविधारयिष्यंतिमानवाः ॥ ३७ ॥ नतेषांदुर्लभंकिंचिद्भवितेहपरत्रच ॥ एवंसंलप्यबहुशः
सुमुखंप्रतिनंद्यच ॥ ३८ ॥ आहूयचसमुद्रं सप्रत्युवाचाविचारयन् ॥ कुरुष्वभरणंस्त्रीणांलक्षणंयद्विलक्षणम् ॥ ३९ ॥ कर्त्तिकेयेन
यत्प्रोक्तंतद्ब्रह्मस्वाविचारयन् ॥ सचाहममनाग्नेदंभवेत्पुरुषलक्षणम् ॥ ४० ॥ देवेनतत्प्रतिज्ञातमेवमेतद्भविष्यति ॥ कातिकेयेनया
त्प्रोक्तंतद्ब्रह्मस्वाविचारयन् ॥ ४१ ॥ प्रयच्छास्यविषाणंवैनिष्कृष्टंयत्त्वयाऽधुना ॥ अवश्यमेवतद्भूतंभवितव्यंतुक्तस्यचित् ॥ ४२ ॥
ऋतेविनायकंतद्रैदेवयोगान्नकामतः ॥ गृहाणएतत्सामुद्रंयत्त्वयापरिकीर्तितम् ॥ ४३ ॥ स्त्रीपुंसोर्लक्षणंश्रेष्ठंसामुद्रमिति विश्रुतम् ॥
इमंचसविषाणंवैकुरुदेविनायकम् ॥ ४४ ॥ अथोवाचचदेवेशंवाहुलेयःसमत्सरम् ॥ विषाणंदग्निचास्याहंतववाक्यान्नसंशयः ॥ ४५ ॥

१ दृष्ट्वा-इ०पा० । २ स्त्रीणां च पुरुषाणां च-इ०पा० ।

ब्रा०प० १

अ० २२

॥ ३७ ॥

यदात्वयंविषाणंचमुक्त्वातुविचरिष्यति ॥ तदाविषाणमुक्तःसन्भस्मएतंकरिष्यति ॥ ४६ ॥ एवमस्त्वितितंचोक्त्वाविषाणंतत्क
रेदौ ॥ विनायकस्यदेवेशः कार्तिकेयमतेस्थितम् ॥ ४७ ॥ सविषाणकरोद्यापिदृश्यतेप्रतिमानृप ॥ व्योमसूनोर्महाबा
होर्विघ्नंकर्तुमहात्मनः ॥ ४८ ॥ एतद्रहस्यंदेवानामयातेसमुदाहृतम् ॥ यत्रदेवोनवैवेदेदेवानांभुविदुर्लभम् ॥ ४९ ॥ मयाप्रसन्नेन
तवगुह्यमेतदुदाहृतम् ॥ कथितंतिथिसंयोगेविनायककथामृतम् ॥ ५० ॥ यइमंश्रावयेद्विद्वान्ब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ क्षत्रियांश्चस्ववृत्तिस्था
न्विद्वद्भ्रातृणांश्चगुणान्वितान् ॥ ५१ ॥ नतस्यदुर्लभंकिंचिदिहचामुत्रविद्यते ॥ नचदुर्गतिमाप्नोतिनचयातिपराभवम् ॥ ५२ ॥ निर्वि
घ्नंसर्वकार्याणिसाधयेन्नात्रसंशयः ॥ ऋद्धिं वृद्धिंश्रियंचापिविंदेतभरतोत्तम ॥ ५३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणेशतसहस्रार्धसं
हितायांचतुर्थीकल्पवर्णनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ७ ॥ शतानीकउवाच ॥ केनायंभीमजोविप्रप्रमथाधिपतिःकृतः ॥ भर्तृत्वे
चापिविघ्नानांमधिकारीकथंभवौ ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोऽस्मिराजेंद्रयदर्थंविघ्नकारकः ॥ यैर्वापिविघ्नकरणैर्निर्युक्तोऽ
पिविनायकः ॥ २ ॥ तत्तेवच्मिमहाबाहोशृणुष्वैकमनाधुना ॥ आद्येकृतयुगेवीरप्रजासर्गमवापह ॥ ३ ॥ दृष्ट्वाकर्माणिसिद्धा
निविनाविघ्नेनभारत ॥ अथक्लेशांप्रजांदृष्ट्वागर्वितांकृत्स्नशो नृप ॥ ४ ॥ बहुशींश्चतयित्वातुइदंकर्ममहीपते ॥ विनायकःसमृद्धयर्थंप्रजानांवि
नियोजितः ॥ ५ ॥ गणानांचाधिपत्येचभीमकंजजसात्वतैः ॥ तनोपसृष्टोयस्तस्यलक्षणानिनिबोधमे ॥ ६ ॥ स्वप्नेवगा
हतेऽत्यर्थंजलमुंडांश्चपश्यति ॥ काषायवाससश्चैवक्रव्यादांश्चाधिरोहति ॥ ७ ॥ अंत्यजैर्गर्दभैरुद्रैःसहैकत्रावतिष्ठते ॥ व्रजमान
स्तथात्मानंमन्यतेऽनुगतंपरैः ॥ ८ ॥ विमनाविफलारंभःसंसीदत्यनिमित्ततः ॥ करटारूढमात्मानमंभसोंतरगेतथा ॥ ९ ॥ प
त्तिभिश्चावृतंयांतंसंगमनांतिकंनृप ॥ पश्यतेकुरुशार्दूलस्वप्नांतेनात्रसंशयः ॥ १० ॥ चित्तंचविकृताकारंकरवीरविभूषितम् ॥ तेनो
पसृष्टोलभतेराज्यंपौरुषसंभवम् ॥ ११ ॥ कुमारीनचभर्तारमपत्यंगर्भिणीतथा ॥ आचार्यत्वंश्रोत्रियश्चाशिष्याश्चाध्ययनंतथा ॥ १२ ॥

भ०पु०
॥ ३८ ॥

वणिग्लभं चनाप्रोतिकृषिचैव कृषीवलः ॥ सपनंतस्य कर्तव्यं पुण्येऽहनि महोपते ॥ १३ ॥ गौरसर्षपकल्केन साज्येनोत्सादितेन तु ॥ शुक्रप-
क्षेचतुर्थ्यातु वारेतु धिषणस्य च ॥ १४ ॥ तिष्ये च वीरनक्षत्रे तस्यैव पुरतो नृप ॥ सर्वौषधैः सर्वगंधैर्विलिप्तशिरसस्तथा ॥ १५ ॥ भद्रासनो
पविष्टस्य स्वस्तिवाच्यद्विजाञ्छुभान् ॥ व्योमकेशंतु संपूज्य पार्वतीं भीमजंतथा ॥ १६ ॥ कृष्णं सपितरं तातपैवमानं सितंतथा ॥ धिषणं
चेन्दुपुत्रं च कौणिकेतुं च भारत ॥ १७ ॥ विधुंतु दंवाहुलेयं नंदकस्य च धारिणम् ॥ अश्वस्थानाद्भजस्थानाद्ब्रह्मीकात्संगमाद्भद्रदात् ॥ १८ ॥
मृत्तिकारोचनां गंधान् गुग्गुलुं चाम्बुनिक्षिपेत् ॥ यदाहृतं ह्येकवर्णैश्चतुर्भिः कलशैर्हदात् ॥ १९ ॥ चर्मण्यान् दुहेरक्ते स्थाप्यं भद्रासनंतथा ॥ सहस्रा-
क्षं शतधारमृषिभिः पावनं कृतम् ॥ २० ॥ तेन त्वामभिषिचामि पावमान्यः पुनंतु ते ॥ भगते वरुणो राजा भगं सूर्यो बृहस्पतिः ॥ २१ ॥ भ-
गमिन्द्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो ददुः ॥ यत्ते केशेषु दौर्भाग्यं सीमं ते यच्च मूर्धनि ॥ २२ ॥ ललाटे कर्णयोरेक्ष्णोरापस्तद्भ्रंतु ते सदा ॥ स्नातस्य सार्षपतैलं शु-
वेणौदुंबरेण तु ॥ २३ ॥ जुहुयान्मूर्धनिकुशान्सव्येन परिगृह्य तु ॥ मितश्च संमितश्चैव तथा च शालकं टकः ॥ २४ ॥ कूष्माण्डो राजश्रेष्ठास्तेऽ-
ग्रयः स्वाहा समन्विताः ॥ नामभिर्विलिप्तं त्रैश्वनमस्कारसमन्वितैः ॥ २५ ॥ दद्याच्चतुष्पथेऽग्नौ कुशानां स्तीर्य सर्वतः ॥ कृताकृतांस्तंडुलां-
श्च पलालौदनमेव च ॥ २६ ॥ मत्स्यान्पक्वांस्तथैवामान्मासमेतावदेव तु ॥ पुष्पं चित्रं संगंधं च सुरांच त्रिविधामपि ॥ २७ ॥ मूलकं पूरिका-
पूपांस्तथैवोदेरिकास्रजम् ॥ दधिपायसमंत्रं च गुडवेष्टान्समोदकान् ॥ २८ ॥ विनायकस्य जननीमुपतिष्ठेत्ततोऽविकाम् ॥ दूर्वासर्षपपुष्पा-
णां दत्त्वा पुष्पांजलि त्रयम् ॥ २९ ॥ रूपं देहियशो देहि भगं भगवति देहि मे ॥ पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान् कामांश्च देहि मे ॥ ३० ॥ अचलां बुद्धिं
मे देहि धरायां ख्यातिमेव च ॥ ततः शुक्लांबरधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ ३१ ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान् दद्याद्ब्रह्मयुग्मं गुरोरापि ॥ एवं विनायकं पूज्य-
ग्रहांश्चैव विधानतः ॥ ३२ ॥ कर्मणां फलमाप्नोति श्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् ॥ आदिन्यस्य सदा पूजां तिलकं स्वामिनस्तथा ॥ ३३ ॥ विनायक-
पतेश्चैव सर्वसिद्धिं मवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि चतुर्थीकल्पे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ शतार्त्तक उवाच ॥

ब्रा०प० १
अ० २३

॥ ३८ ॥

१ अहि विधिपूर्वकम्-इ०पा० । २ अञ्जमानम्-इ०पा० । ३ कोणलक्ष्यं च-इ०पा० । ४ सूरिभिः पावनं स्मृतम्-इ०पा० ।

नराणां योषितानां च लक्षणानि महामते ॥ प्रोक्तानि यानि विप्रेन्द्रव्यामकेशस्य सूनुना ॥ १ ॥ क्रुद्धेन यानि क्षितानि ईश्वरेण महोदधौ ॥ कृष्ण
स्य वचनाद्भूयः समुद्रेणार्पितानि वै ॥ २ ॥ आर्पितानि ततस्तस्य तेन प्राप्नोति वै कथम् ॥ बाहुलेयेन विप्रेन्द्रतानि मेवेदमुव्रत ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवा
च ॥ यथा गुहेन राजेन्द्रस्त्रीपुंसां लक्षणानि वै ॥ प्रोक्तानि कुरुशार्दूलतथा ते कथयामि वै ॥ ४ ॥ शक्तिपाताद्वते क्रौंचे व्यामकेशस्य सूनुना ॥ ब्र
ह्मातुष्टोत्रवीदेन वरं वरय मेऽनघ ॥ ५ ॥ असावपि महातेजाः प्रणम्य शिरसा विभुम् ॥ पितामहं भाषेदं लक्षणं ब्रूहि मे विभो ॥ ६ ॥ नराणां यो
षितानां च कौतुकं परमं मम ॥ यन्मयोक्तं पुरा देव प्रक्षिप्तं लवणार्णवे ॥ ७ ॥ मत्पित्रा देवदेवेश सक्रोधेन पुरा तथा ॥ प्राप्तं च विस्मृतं भूयस्तन्मे
ब्रूहि ह्यशेषतः ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधु पृष्टोऽस्मि देवेश भीमस्यानंदवर्धन ॥ लक्षणानि निबोधत्वं पुरुषाणामशेषतः ॥ ९ ॥ अधमो
त्तममध्यानियानि प्रापय योनिधिः ॥ शिवे हनि सुनक्षत्रे ग्रहे सौम्ये शुभे रवौ ॥ १० ॥ पूर्वाह्निमंगलयुक्ते परीक्षेता विचक्षणः ॥ प्रमाणं संहतिं छा
यां गतिं सर्वां गलक्षणम् ॥ ११ ॥ दंतकेशनखश्मश्रु एतत्सर्वं विचक्षणः ॥ पूर्वमायुः परीक्षेत्पश्चालक्षणमादिशेत् ॥ १२ ॥ क्षीणे ह्यायुषि
मर्त्यानां लक्षणैः किं प्रयोजनम् ॥ जवन्यो न वतिः प्रोक्तो मध्यमस्तु शतांगुलः ॥ १३ ॥ अष्टोत्तरशतं यस्य उत्तमं तस्य लक्षणम् ॥ प्रमाणल
क्षणं प्रोक्तं समुद्रेण शुभाशुभम् ॥ १४ ॥ यन्मे पुरा देव रतन्मया कथितं तव ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि देहावयवलक्षणम् ॥ १५ ॥ पादैः समां
सकैः स्निग्धैरक्तैः सौम्यैः सुशोभनैः ॥ उन्नतैः स्वेदरहितैः शिराहीनैश्च पार्थिवः ॥ १६ ॥ यस्य पादतले रेखा सांकुशेव प्रकाशते ॥ स ततं हि सुखं
तस्य पुरुषस्य न संशयः ॥ १७ ॥ अस्वेदनौ मृदुतलौ कमलोदरसंनिभौ ॥ श्लिष्टांगुलीताम्रनखौ सुपाष्णीव्यामकेशज ॥ १८ ॥ उष्णो शिरा
विरहितौ गूढगुल्फौ च भीमज ॥ कूर्मोन्नतौ च चरणौ प्रख्यातौ पार्थिवस्य तु ॥ १९ ॥ शूर्पाकृती महाबाहोरूक्षौ श्वेतनखौ तथा ॥ वक्रौ शिरासंतौ
च संशुष्कौ विरलांगुली ॥ २० ॥ दारिद्र्यदुःखदौ ज्ञेयौ चरणौ भीमनंदन ॥ ब्रह्मघ्नौ देवशार्दूलपद्मस्तदृशौ तले ॥ २१ ॥ पीतावगम्यानि
रतौ कृष्णौ पानरतौ सदा ॥ अभक्ष्यभक्षणे श्वेतौ ज्ञेयौ सेनाधिपोत्तम ॥ २२ ॥ अंगुष्ठौ पृथुलौ येषां तेनरा भाग्यवर्जिताः ॥ क्लिश्यंते विकृताः

१ समांसलैः-इ०पा० । २ स्निग्धांगुली-इ०पा० । ३ पादौ वै-इ०पा० । ४ नृपशार्दूल-इ०पा० ।

भ०पु०

॥ ३९ ॥

गुष्ठास्तेनराःपादगामिनः ॥ २३ ॥ चिपिटैर्विकृतैर्भग्नैरंगुष्ठैरतिनिदिताः ॥ वक्रैर्भग्नैस्तथाह्रस्वैरंगुष्ठैःकेशभागिनः ॥ २४ ॥ शूर्पा
कारैश्चविकृतैर्भग्नैर्वक्रैःशिराततैः ॥ सस्वेदैःपाण्डुरूक्षैश्चरणैरतिनिदिताः ॥ २५ ॥ यस्यप्रदेशिनीदीर्घाअंगुष्ठ्याअतिक्रमेत् ॥ स्त्रीभो
गलभतेनित्यंपुरुषोनात्रसंशयः ॥ २६ ॥ कनिष्ठायांतुदीर्घायांसुवर्णस्यतुभागिनः ॥ चिपिटारिरलाःशुष्कायस्यांगुल्योभवंतिवै ॥ २७ ॥
सभवेदुःखितो नित्यंधनहीनश्चवैगुह ॥ श्वेतैर्नखैर्विरूक्षैश्चपुरुषादुःखजीविनः ॥ २८ ॥ कुशीलाःकुनखैर्ज्ञेयाःकामभोगविवर्जिताः ॥ विकृ
तैःस्फुटितैरूक्षैर्नखैर्दारिद्र्यभागिनः ॥ २९ ॥ ब्रह्महत्यांचकुर्वतिपुरुषाहरितैर्नखैः ॥ बंधुभिश्चवियुज्यंतेकुलक्षयकराश्चते ॥ ३० ॥ इंद्रगोप
कसंकाशैर्नखैर्नृपतयःस्मृताः ॥ शंखावर्तप्रतीकाशैर्नखैर्भवतिपार्थिवः ॥ ३१ ॥ ताग्रैर्नखैस्तथैश्वर्यधन्याःपद्मनखानराः ॥ रक्तैर्नखैस्तथैश्वर्यपु
ष्पितैःसुभगोभवेत् ॥ ३२ ॥ सूक्ष्मैरुपचितैस्ताग्रैर्नखैर्नृपतयःस्मृताः ॥ रोमशैश्चतथाजंघैर्दुःखदारिद्र्यभागिनः ॥ ३३ ॥
बंधनं ह्रस्वजंघानाभैश्चैवनिर्दिशेत् ॥ मृगजंघाश्चराजानोजार्यतेनात्रसंशयः ॥ ३४ ॥ दीर्घजंघाःस्थूलजंघानित्यंभाग्यविवर्जिताः ॥
शृगालजंघाःपुरुषानित्यंभाग्यविवर्जिताः ॥ ३५ ॥ काकजंघानरायेतुभवेयुर्दुःखभागिनः ॥ पीनजंघास्तथैश्वर्यप्राप्नुवंतिनसंशयः ॥ ३६ ॥
सिंहव्याघ्रसमाजंघाधनिनःपरिकीर्तिताः ॥ पार्थिवानांभवेद्रोमचैकैकरोमकूपके ॥ ३७ ॥ पंडितश्चोत्रियाणांचद्वेद्वेज्ञेयमहामते ॥ त्रिभि
स्त्रिभिस्तथानिःस्वामानवादुःखभागिनः ॥ ३८ ॥ केशाश्चैवमहाबाहोर्निदिताःपूजितास्तथा ॥ निर्मासजातुर्घ्नियतेप्रवासेशिवंदन ॥
॥ ३९ ॥ सौभाग्यमल्पैःकथितंदारिद्र्यविकटैस्तथा ॥ निग्रैःस्वस्त्रीजिताज्ञेयाःसमांसैराज्यभागिनः ॥ ४० ॥ हंसभासशुकानांचतुल्या
यस्यगतिर्भवेत् ॥ सभवेत्पार्थिवःपूज्यःसमुद्रवचनंयथा ॥ ४१ ॥ अन्येषामपिशस्तानांपक्षिणांचशुभागतिः ॥ वृषसिंहगजेद्राणांगतिर्भो
गविवर्धिनी ॥ ४२ ॥ जलोर्मिसदृशीयाचकाकोलूकसमाचया ॥ गतिर्द्रव्यविहीनानांदुःखशोकभयंकरी ॥ ४३ ॥ श्वानोष्ट्रमहिषाणां

ब्रा०प० १

अ० २४

॥ ३९ ॥

१ नित्यशः-इ०पा० । २ भवंति नृपसत्तम-इ०पा० । ३ मीनजंघा-इ०पा० । ४ दंडिनंदन-इ०, कुरुनंदन-इ० चपा० । ५ हंसभासशिखंडीनाम्-इ०पा० ।
६ पृथ्व्याम्-इ०पा० । ७ भाग्यविवर्धिनी-इ०पा० ।

चखरसूकरयोस्तथा ॥ गतिमेषसमायेषांतेनराभाग्यवार्जिताः ॥ ४४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिपुरुषलक्षणवर्णनं नामचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॐ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ दक्षिणावर्तलिङ्गश्चनरोवैपुत्रवान्भवेत् ॥ वामावर्ततथालिङ्गेनरः कन्याप्रसूयते ॥ १ ॥ स्थूलैःशिरालैर्विषमैर्लिङ्गैर्द्विमादिशेत् ॥ ऋजुभिर्वर्तुलाकारैःपुरुषाःपुत्रभागिनः ॥ २ ॥ निम्नपादोपविष्टस्यभूमिस्पृशतिमेहनः ॥ दुःखितंतंविजानीयात्पुरुषनात्रसंशयः ॥ ३ ॥ भूमौपादोपविष्टस्यगुल्फौस्पृशतिमेहनः ॥ ईश्वरंतंविजानीयात्प्रमदानांचवर्द्धभम् ॥ ४ ॥ सिंहव्याघ्रसमोयस्तुद्वस्वोभवतिमेहनः ॥ भोगवान्सतुविज्ञेयोऽशेषभोगसमन्वितः ॥ ५ ॥ रेखाकृतिर्मणिर्यस्यमेहनेहिविराजते ॥ पार्थिवःसतुविज्ञेयःसमुद्रवचनंयथा ॥ ६ ॥ सुवर्णरजतप्रख्यैर्मणिमुक्तासमप्रभैः ॥ प्रवालसदृशैःस्निग्धैर्मणिभिःपार्थिवोभवेत् ॥ ७ ॥ पांडुरैर्मलिनैरुक्षैर्दीर्घव्यासैर्दिशोव्रजेत् ॥ समैस्तथोन्नतैश्चापिसुस्निग्धैर्मणिभिर्गृही ॥ ८ ॥ धनरक्षास्तथास्त्रीणांभोक्तास्तेभवंतिहि ॥ मणिभिर्मध्यनिम्नस्तुपितरस्तेभवंतिहि ॥ ९ ॥ योषितानांमहाबाहोनिःस्वाश्चापिभवंतिते ॥ नोल्बणैश्चापिधनिनोनरावीरभवंतिहि ॥ १० ॥ मूत्रधारापतेदेकावलितादक्षिणायदि ॥ सभवेत्पार्थिवःपृथ्व्याःसमुद्रवचनंयथा ॥ ११ ॥ द्वेधारेचतथास्निग्धेधनवान्भोगवान्स्मृतः ॥ बहुधारास्तथारूक्षाःसशब्दाःपुरुषाधमाः ॥ १२ ॥ मीनगंधंभवेद्रेतोधनवान्पुत्रवान्भवेत् ॥ हविर्गंधंभवेद्यस्यधनाढ्यःश्रोत्रियःस्मृतः ॥ १३ ॥ मूषगंधिर्भवेत्पुत्रीपद्मगंधिर्नृपःस्मृतः ॥ लाक्षागंधिर्भवेद्यश्चबहुकन्यःप्रजायते ॥ १४ ॥ मद्यगंधिर्भवेद्योद्धाक्षारगंधिर्दरिद्रता ॥ शीघ्रमैथुनगामयिःसदीर्घायुरतोऽन्यथा ॥ १५ ॥ अल्पायुर्दैवशार्दूलविज्ञेयोनात्रसंशयः ॥ तनुशुक्रःस्त्रीजनकोमांसगंधीचभोगवान् ॥ १६ ॥ पद्मवर्णंभवेद्रक्तंसनरोधनवान्भवेत् ॥ किंचिद्रक्तंतथाकृष्णंभवेद्यस्यतुशोणितम् ॥ १७ ॥ अधमःसतुविज्ञेयःसुखदुःखस्यभाजनम् ॥ प्रवालसदृशंस्निग्धंभवेद्यस्यचशोणितम् ॥ १८ ॥ राजानंतंविजानीयात्सप्तद्वीपाधिपंगुह ॥ विस्तीर्णांमांसलास्निग्धावस्तिःपुंसांप्रशस्यते ॥ १९ ॥ निर्मासाविकटारूक्षावस्तिर्येषानंतेशुभाः ॥ गोमायुसदृशस्यश्चानोष्ट्रमहिषस्यच ॥ २० ॥ सभवेदुःखितोऽनित्यंपुरुषोनात्रसंशयः ॥

भ०पु०

॥ ४० ॥

यश्चैकवृषणस्तातजलेप्राणान्विमुञ्चति ॥ २१ ॥ स्त्रीचंचलस्तुविषमैःसमैराज्यंप्रचक्षते ॥ ऊर्ध्वगैश्चापिद्वस्वायुःशतंजीवीप्रलंब
धृक् ॥ २२ ॥ मानवाश्चापरितैस्तुधनवंतोभवंतिवै ॥ स्थूलस्फिग्भवतिक्षेमाद्रव्ययुक्तःसमांसधृक् ॥ २३ ॥ व्याघ्रस्फिग्मां
डलोरजामंडूकस्फिग्द्वनराधिपः ॥ द्विमंडलोमहाबाहोसिंहस्फिक्सार्वभौमता ॥ २४ ॥ उष्ट्रवानरयोस्तुधारयेत्स्फिग्महामते ॥
धनधान्यविहीनोऽसौविज्ञेयोभीमनंदन ॥ २५ ॥ पुमानृगोदरोधन्योमयूरोदरएवच ॥ व्याघ्रोदरोनरपतीराजासिंहोदरोभवेत् ॥ २६ ॥
मंडूकसदृशंस्यपुरुषस्योदरंभवेत् ॥ सभवेत्पार्थिवःपृथ्व्यांसमुद्रवचनंयथा ॥ २७ ॥ मांसलैर्ऋतुभिर्वृत्तैःपार्थैर्नृपतयःस्मृताः ॥
ईश्वरोव्याघ्रपृष्ठस्तुसेनायाश्चैवनायकः ॥ २८ ॥ सिंहपृष्ठोनरोयस्तुबंधनंतस्यनिर्दिशेत् ॥ कूर्मपृष्ठस्तुराजानोधनसौ
भाग्यभागिनः ॥ २९ ॥ विस्तीर्णहृदयंयेषामांसलोमचितंसमम् । शतायुषोविजानीयाद्भोगवंतोमहाधनाः ॥ ३० ॥ विरलाः
शुष्कास्तथारूक्षादृश्यंतेऽगुलयःकरे ॥ सभवेदुःखितोनित्यंनरोदारिद्र्यभाजनम् ॥ ३१ ॥ यस्यमीनसमारेखाकर्मसिद्धिश्चतस्य
तु ॥ धनवान्सतुविज्ञेयोबहुपुत्रश्चमानवः ॥ ३२ ॥ तुलायस्यतुवेदिर्वाकरमध्येतुदृश्यते ॥ वाणिज्यंसिध्यतेतस्यपुरुषस्यनसंशयः ॥
॥ ३३ ॥ सोमंपाणितलेयस्याद्विजस्यतुविशेषतः ॥ यज्ञयाजीभवेन्नित्यंबहुवित्तश्चमानवः ॥ ३४ ॥ शैलंपाप्यथवावृक्षंकरमध्येतुदृश्य
ते ॥ अचलांश्रियमाप्नोतिबहुभृत्यसमन्वितः ॥ ३५ ॥ शक्तितोमखाणासिरेखांचापोपमाभवेत् ॥ यस्यहस्तेमहाबाहोसजयोद्विग्रहे
रिपून् ॥ ३६ ॥ ध्वजंचाप्यथवाशंखंकरमध्येतुदृश्यते ॥ समुद्रयायीसभवेद्वनीचसततंगुह ॥ ३७ ॥ श्रीवत्समथवापद्मंवाचक्र
मेवच ॥ रथंपाप्यथवाकुंभोयस्यहस्तेप्रकाशते ॥ ३८ ॥ राजानंतंविजानियात्परसैन्यविदारणम् ॥ दक्षिणेतुकरांगुष्ठेयवोयस्यतुदृश्यते
॥ ३९ ॥ सर्वविद्याप्रवक्ताचभवेद्वैनात्रसंशयः ॥ यस्यपाणितलेरेखाकनिष्ठासूत्रमुत्थिता ॥ ४० ॥ गतामध्यंप्रदेशिन्याःसजीवेच्छरदःशतम्
॥ ४१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणि चतुर्थीकल्पेपुरुषलक्षणवर्णनं नामपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ समकुक्षिर्भवेद्भोगी

ब्रा०प० १

अ० २५

॥ ४० ॥

निम्नकुक्षिर्धनापहः ॥ मायावीविषमाकुक्षिस्तथाकुहककृत्सदा ॥ १ ॥ राजास्यान्निम्नकुक्षिस्तुसार्वभौमोमहाबलः ॥ सर्पोदरादरिद्राः
 स्युर्वहुभक्षाश्चसुव्रत ॥ २ ॥ विस्तीर्णाभिर्मण्डलाभिरुन्नताभिश्चनाभिभिः ॥ भवन्तिसुखिनोवीराधनधान्यसमन्विताः ॥ ३ ॥ निम्ना
 भिरथस्वल्पाभिः क्लेशभाजोभवन्तिहि ॥ वलिर्मध्यंगतावीरविषमाचविशेषतः ॥ ४ ॥ धनहानिं तथाशूलं नित्यं जनयते विभो ॥ वामावर्ता
 सदाशातंकरोतीतिविदुर्बुधाः ॥ ५ ॥ करोतिमेधां दक्षिणेन संप्रवृत्तादिव रूपते ॥ पार्श्वायतादीर्घमायुरैश्वर्यमूर्ध्वतः स्मृतम् ॥ ६ ॥ गवाढ्य
 तामधस्तात्तु करोतीतिविदुर्बुधाः ॥ शतपत्रकर्णिकाभानाभिर्यस्य महामते ॥ ७ ॥ भूपत्वं कुरुते सातु पुरुषस्य न संशयः ॥ समोदरो भवेद्भो
 गीनिः स्वः स्याद्विषमोदरः ॥ ८ ॥ शस्त्रेणांतं व्रजेद्वीरस्त्रीभोगं चाप्नुयात्तथा ॥ आचार्यो बहुपुत्रश्च यथा संख्यविनिर्दिशेत् ॥ ९ ॥ वलिभिर्दे
 वशार्दूल इत्याह स पयोनिधिः ॥ अगम्यागामिनो ज्ञेया विषमाभिर्न संशयः ॥ १० ॥ ऋजुभिश्च सुभोगी स्यात्परदारविनिन्दकः ॥ मांसलैर्मृदुभिः
 पार्श्वैराजा स्यान्नात्र संशयः ॥ ११ ॥ अनूर्ध्वचिबुकायेतु सुभगास्ते भवन्ति वै ॥ निर्धना विषमैर्दीर्घैर्भवन्तीह सुवीरज ॥ १२ ॥ पीनैश्चोपचितै
 र्निम्नैः स्कंधैर्भीमांगसंभव ॥ राजानः सुखिनश्चापि भवन्तीह न संशयः ॥ १३ ॥ समोन्नतं तु हृदयं समंच पृथुचैव हि ॥ अवेपनं मांसलं च पार्थिवानां
 संशयः ॥ १४ ॥ खरो मचितं वीरशिरालं च विशेषतः ॥ अधनानां भवेदेव हृदयं ऋभवोत्तम ॥ १५ ॥ समवक्षसोऽर्थयुताः पीनैः शूराः स्मृ
 ता बुधैः ॥ तनुभिर्द्रव्यहीनाः स्युरसमैश्चाप्यर्किचनाः ॥ १६ ॥ वध्यते चापि शस्त्रेण नात्र कार्या विचारणा ॥ हनुभिर्विषमैर्वीरजन्महीनो भवेन्नरः
 ॥ १७ ॥ यस्योन्नतो भवेद्भुजः स भोगी स्यान्न संशयः ॥ निर्मासैर्विषमैर्वीरानिःस्वोनिम्नैः प्रचक्षते ॥ १८ ॥ धनवांश्च भवेत्पीनैः सुखभोगसमन्वितः ॥
 विषमैरर्थहीनः स्याद्दुःखभागी सदानरः ॥ १९ ॥ चिपिटग्रीवकोटुष्टोमतोलोके स्य वैगुह ॥ शूरः स्यान्महिषग्रीवो मृगग्रीवो भयातुरः ॥ २० ॥
 कंबुग्रीवो भवेद्गजालंबकंठोऽग्रलक्षणः ॥ ह्रस्वग्रीवस्तु धनवान्सुसुखी भोगवांस्तथा ॥ २१ ॥ निर्मासौरो मशौ भग्रावल्पो वापि विशेषतः ॥ निर्धन
 स्येदृशावंसौ प्रख्यातौ व्योमकेशज ॥ २२ ॥ भवेद्दरो मशं पृष्ठं धनिर्नाभीमसंभव ॥ अस्वेदनावुन्नतौ च तथा पीनौ षडानन ॥ २३ ॥

भ०पु०

॥ ४१ ॥

समरोमसुगंधौचकक्षोज्ञेयौधनान्वितौ ॥ अव्युच्छिन्नौतथाश्लिष्टौविपुलौचसुराधिप ॥ २४ ॥ शूराणामीदृशावंसौनगजानंदवर्धन ॥ उद्बुद्ध
बाहुकोयस्तुवधंधनमाप्नुयात् ॥ २५ ॥ दीर्घबाहुर्भवेद्वाजासमुद्रवचनंयथा ॥ प्रलंबबाहुर्विज्ञेयोनरःसर्वगुणान्वितः ॥ २६ ॥ ह्रस्वबाहुर्भ
वेहासःपरप्रेष्यकरोऽपिवा ॥ वामावर्तमुजायेतुदीर्घायतमुजाश्रये ॥ २७ ॥ संपूर्णबाहूराजास्यादित्याहसपयोनिधिः ॥ ग्रीवाचर्वर्तुला
काराकंबुरेखासमावृता ॥ २८ ॥ सभवेत्पार्थिवोभूमौसर्वदुष्टनिवर्हणः ॥ दीर्घग्रीवावकग्रीवाशुकग्रीवाश्रयेनराः ॥ २९ ॥ शुक्रग्रीवाःक
रिग्रीवाःसर्वेतेनिर्धनाःस्मृताः ॥ इभांगसदृशौवृत्तौसमौपीनौचसुव्रत ॥ ३० ॥ आजानुलंबिनौबाहूपार्थिवानानसंशयः ॥ दरिद्राणांलोमशौ
ह्रस्वौबाहूज्ञेयौसुरोत्तम ॥ ३१ ॥ तस्कराणांचविषमौस्थूलौसूक्ष्मौचसुव्रत ॥ निम्नकरतलंयस्यपितृवित्तंनतस्यवै ॥ ३२ ॥ भवेद्भव
शार्दूलतथाभीरुश्चमानवः ॥ सुवृत्ततनुनिम्नेनधनवान्करतलेनतु ॥ ३३ ॥ उत्तानकरतलोदाताभवतीतिनसंशयः ॥ विषमाभवातिविषमैर्नि
म्नाश्चापिविशेषतः ॥ ३४ ॥ करतलैर्देवशार्दूललाक्षाभैरीश्वराःस्मृताः ॥ अगम्यगमनपीतैरुक्षैर्निर्धनतास्मृता ॥ ३५ ॥ अपेयपानंकुर्वति
नीलकृष्णैःसदैवहि ॥ निम्नास्निग्धाभवेन्नृणांरेखाकरतलेगुह ॥ ३६ ॥ धनिनानंदरिद्राणामित्याहसपयोनिधिः ॥ विरलांगुलयोयेतुतेदरि
द्राःप्रचक्षते ॥ ३७ ॥ धनिनस्तुमहाबाहोयेचनांगुलयोनराः ॥ वदनंमंडलंयस्यधर्मशीलंतमादिशेत् ॥ ३८ ॥ गुंडवक्रानरायेतुदुर्भगास्ते
नसंशयः ॥ हरिवक्राजिह्ववक्राविकृतास्यास्तथानराः ॥ ३९ ॥ भग्नवक्राःकरालास्याःसर्वेतेतस्कराःस्मृताः ॥ संपूर्णवक्राजानोगजार्ति
हाननास्तथा ॥ ४० ॥ छागवानरवक्राश्चधनिनःपरिकीर्तिताः ॥ यस्यगंडौसुसंपूर्णौपद्मपत्रसमप्रभौ ॥ ४१ ॥ कृषिभागीभवेन्नित्यंबहु
वित्तश्चमानवः ॥ सिंहव्याघ्रगजेंद्राणांकपोलःसदृशोयदि ॥ ४२ ॥ महाभोगीसविज्ञेयःसेनायाश्चैवनायकः ॥ वदनंतुसमंश्लक्ष्णसौम्यंसंवृ
तमेवहि ॥ ४३ ॥ पार्थिवानांमहाबाहोविपरीतंतुदुःखदम् ॥ महामुखंतुदेवेशदुर्भगत्वंप्रयच्छति ॥ ४४ ॥ स्त्रीमुखंपुत्रनाशायमंडलंसुखि
तांत्रजेत् ॥ द्रव्यनाशायवैदीर्घपापदंभयदंतथा ॥ ४५ ॥ धूर्तानांचतुरस्रस्यात्पुत्रहानिकरंशृणु ॥ निम्नवक्रंचदेवेदंपुत्रहानिकरंभवेत् ॥ ४६ ॥
ह्रस्वंभवतिकीनाशपूर्णकांतंचभोगिनाम् ॥ रक्ताधरोनरपतिर्धनवान्कमलाधरः ॥ ४७ ॥ स्थूलोष्ठाहनुमूलाश्चशुष्कैस्तक्षिणैश्चदुःखिताः ॥

१ बहुला यस्य-इ०पा० ।

ब्रा०प० १

अ०२६

॥ ४१ ॥

अस्फोटिताग्रंस्निग्धं च न तं मृदु तथा गुह ॥ ४८ ॥ संपूर्णं च सदा शस्तं श्मश्रुभूमिपतेर्गुह ॥ रक्तैश्चालपैस्तथा रूक्षैः श्मश्रुभिर्भीमनंदन ॥ ४९ ॥
 नराश्चोरा भवन्त्येव परदाररतास्तथा ॥ निर्मासौ यस्य वैकर्णो संग्रामात्राशमृच्छति ॥ ५० ॥ चिपिटाभ्यां भवेद्भोगी द्विस्वौ च कृपणस्य च ॥
 शंकुकर्णश्च भूनाथः सर्वशत्रुभयंकरः ॥ ५१ ॥ दीर्घायूरो मशाभ्यां तु विपुलाभ्यां नराधिपः ॥ भोगी च भवते नित्यं देवब्राह्मणपूजकः ॥ ५२ ॥
 शिरावबद्धौ क्रूरस्य व्यालं च विशेषतः ॥ मांसलौ सुखदौ ज्ञेयौ श्रवणौ व्योमकेशज ॥ ५३ ॥ भोगित्वं निमग्नगंडो वै मंत्री संपूर्णगंडयोः ॥ शुभ
 भाक्कुक्रनास्तु चिरजीवी शुष्कनासिकः ॥ ५४ ॥ कुंदकुङ्कुलसंकाशैः प्रकाशैर्दशनैर्नृपः ॥ ऋक्षवानरदंताश्च नित्यं क्षुत्परिपीडिताः ॥ ५५ ॥
 हस्तिदंताः खरदंताः स्निग्धदंता गुणान्विताः ॥ करालैर्विरलै रूक्षैर्दशनैर्दुःखजीविनः ॥ ५६ ॥ द्वात्रिंशदंताराजान एकत्रिंशच्च भोगवान् ॥ त्रिंश
 दंतानरानित्यं सुखदुःखस्य भागिनः ॥ ५७ ॥ ऊनत्रिंशच्च दशनैः पुरुषा दुःखभागिनः ॥ कृष्णजिह्वो भवेत्प्रेष्यः स वलयातु जिह्वया ॥ ५८ ॥
 भवेत्कोपस्य कर्ता वै स्थूलरूक्षश्च जिह्वया ॥ श्वेतजिह्वानराज्ञेयाः शौचाचारसमन्विताः ॥ ५९ ॥ पद्मपत्रसमाजिह्वा सूक्ष्मा दीर्घा सुशोभना
 ॥ स्थूला च न च विस्तीर्णायैषां ते मनुजाधिपाः ॥ ६० ॥ निम्नास्निग्धा च ह्रस्वा चरक्ता ग्रारसनायदि ॥ सर्वविद्याप्रवक्तारो भवन्ते नात्र संशयः ॥ ६१ ॥
 कृष्णतालुर्नरो यस्तु स भवेत्कुलनाशनः ॥ सुखभागी दुःखभागी पीततालुर्नराधिप ॥ ६२ ॥ विकृतं स्फुटितं रूक्षं तालुकं न प्रशस्यते ॥ सिं
 हतालुर्नरपतिर्गजतालुस्तथैव च ॥ ६३ ॥ पद्मतालुर्भवेद्वाजा श्वेततालुर्धनेश्वरः ॥ हंसस्वरानराधन्या मेघगंभीरनिःस्वनाः ॥ ६४ ॥
 क्रौंचस्वनाश्च राजानो भोगवंतो महाधनाः ॥ चक्रवाकस्वनाधन्याराजानो धर्मवत्सलाः ॥ ६५ ॥ कुंभस्वनो नरपतिर्दुर्दुभिस्वन एव च ॥
 रूक्षदीर्घस्वराः क्रूराः पशूनां सदृशानतु ॥ ६६ ॥ गुर्गुरस्वरसंयुक्ताः पुरुषाः क्लेशभागिनः ॥ चापस्वनाभाग्ययुता भिन्नकांस्यस्वराश्च ये ॥ ६७ ॥
 क्षीणभिन्नस्वरा ये स्युरधमास्ते प्रकीर्तिताः ॥ पार्थिवास्तनुनासाश्च दीर्घनासाश्च भोगिनः ॥ ६८ ॥ ह्रस्वनासानरा ये तु धर्मशीलास्तु ते मताः ॥
 हस्त्यश्च सिंहनासाश्च सूचीनासाश्च ये नराः ॥ ६९ ॥ वाणिज्यं सिध्यते तेषां हयानां चैव विक्रयः ॥ विकृतानासिका यस्य स्थूलग्रा रूप

भ०पु०
॥ ४२ ॥

वर्जिता ॥ ७० ॥ पापकर्मासविज्ञेयः समुद्रवचनं यथा ॥ दाडिमीपुष्पसंकाशे भवेतां यस्य लोचने ॥ ७१ ॥ ॥ भूपतिः स तु विज्ञेयः
सप्तद्वीपाधिपोगुह ॥ व्याघ्राक्षाः कोपनाज्ञेयाः कर्कटाक्षाः कलिप्रियाः ॥ ७२ ॥ विडालहंसनेत्राश्च भवन्ति पुरुषाधमाः ॥ मयूरनकुलाक्षाश्च नरा
स्ते मध्यमाः स्मृताः ॥ ७३ ॥ न श्रीस्त्यजति सर्वज्ञ पुरुषं मधुपिङ्गलम् ॥ आपिङ्गलाक्षाराजानः सर्वभोगसमन्विताः ॥ ७४ ॥ रोचनाहरिताला
क्षागुंजपिङ्गाधनेश्वराः ॥ बलसत्त्वगुणोपेताः पृथिवीचक्रवर्तिनः ॥ ७५ ॥ द्विमात्राध्वनिनो नित्यं जीवति परमाश्रिताः ॥ त्रिमात्रास्यंदिनो ज्ञेयाः पुरु
षाः सुखभागिनः ॥ ७६ ॥ चतुर्मात्रानिमेषैश्च नयनैरीश्वराः स्मृताः ॥ दीर्घायुषो धर्मरताः पंचमात्रानिमेषिणः ॥ ७७ ॥ ह्रस्वकर्णमहाभागामहाकर्णा
श्च ये नराः ॥ आवर्तकर्णाधनिनः स्निग्धकर्णास्तथैव च ॥ ७८ ॥ दीर्घायुषः शुक्तिकर्णाः शंखकर्णमहाधनाः ॥ दीर्घायुषो दीर्घकर्णालंबकर्णा
स्तपस्विनः ॥ ७९ ॥ ललाटे चार्धचंद्रेण भवन्ति पृथिवीश्वराः ॥ विपुलेन ललाटेन महाधनपतिः स्मृतः ॥ ८० ॥ स्वल्पेन तु ललाटेन नरो धर्म
रतः स्मृतः ॥ रेखाः पंचललाटे तु स्त्रियावापुरुषस्य वा ॥ ८१ ॥ शतं जीवति वर्षाणामैश्वर्यं चाधिगच्छति ॥ चतुरेखामशीतिस्तु त्रिभिः सप्ततिरे
व च ॥ ८२ ॥ द्वाभ्यां षष्टिस्तुरेखाभ्यां चत्वारिंशस्तथैकया ॥ अरेखेन ललाटेन विज्ञेया पंचविंशतिः ॥ ८३ ॥ रेखाछेदैस्तु विज्ञेया हीनमध्यो
त्तमानराः ॥ अल्पायुषस्तथा लपाभिव्याधिभिः परिपीडिताः ॥ ८४ ॥ त्रिशूलं पट्टिशं वापि ललाटे यस्य दृश्यते ॥ ईश्वरं तं विजानीयाद्भोगिनं
कीर्तिमाश्रितम् ॥ ८५ ॥ उत्क्रांतं निम्रं तु शिरः स्वल्पोपहतमेव च ॥ चंद्राकारं न रेखाणां गवाक्षं मंगलं स्मृतम् ॥ ८६ ॥ विषमं तु दरिद्राणां शि
रो दीर्घं तु दुःखिनाम् ॥ नागकुंभनिभं राज्ञः समं सर्वत्र भोगिनः ॥ ८७ ॥ कपिलैः स्फुटितैर्हृक्षैः स्थूलैश्च शिखरेशयैः ॥ दुःखिताः पुरुषा ज्ञेया रोम
श्मश्रुभिरेव च ॥ ८८ ॥ रूक्षाविवर्णानि स्तेजाः खराः स्थूलाश्च मूर्धजाः ॥ नातिस्तोकान बहुशो मूर्धजादुःखभागिनः ॥ ८९ ॥ विरलाश्च मृदु
स्निग्धाश्च मरांजनसप्रभाः ॥ कचायस्य तु दृश्यं ते स भवेत्पृथिवीपतिः ॥ ९० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे चतुर्थीकल्पे पुरुषलक्षणवर्णनं नाम
षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ कार्तिकेय उवाच ॥ सक्षेपतो मम विभो लक्षणानि नृपस्य तु ॥ शुभानि चांगजातानि ब्रूहि मे वदतां वर ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥

ब्रा०प१
अ० २६

॥ ४२ ॥

शृणुवक्ष्ये गजातानि पार्थिवस्य शुभानि च ॥ पार्थिवो ज्ञायते यैस्तु नराणां मध्यभागतः ॥ २ ॥ त्रीण्यस्य महाबाहो विपुलानि नरस्य तु ॥ उन्नतानि त
 था षड्वैगंभीराणि च त्रीणि वै ॥ ३ ॥ चत्वारि चापि ह्रस्वानि सप्त रक्तानि वा विभो ॥ दीर्घाणि चापि सूक्ष्माणि भवन्ति यस्य पंचवा ॥ ४ ॥ नाभिः सं
 धिः स्वनश्चेति गंभीराणि च त्रीणि वै ॥ वदनं चललाटं च दंतोत्तम उरस्तथा ॥ ५ ॥ विस्तीर्णमेतन्नित्यं वीर्यस्य नरस्य तु ॥ सराजानात्रसंदेहः शृ
 णुष्वेवोन्नतानि च ॥ ६ ॥ कृकाटिका तथा चास्य नखा वक्षोऽथ नासिका ॥ कक्षे चापि महाबाहो षडे तानि विदुर्बुधाः ॥ ७ ॥ लिङ्गं पृष्ठं तथा ग्रीवा जंघा
 ह्रस्वानि सुव्रत ॥ नेत्रांते हस्तपादौ तु तालवोष्ठौ च सुरोत्तम ॥ ८ ॥ जिह्वारक्तानखाश्चैव सप्तैतानि महामते ॥ त्वचः कररुहाः केशादश नाक्रभ
 वोत्तम ॥ ९ ॥ सूक्ष्माण्येतानि च गुह्यं पंच चापि विदुर्बुधाः ॥ नासिकालोचने वा हस्तनयोरंतरं हनुः ॥ १० ॥ इति दीर्घमिदं प्रोक्तं पंचकं भूभुजां
 नृप ॥ क्षुंतराज्ञां सकृद्विस्त्रिणादितं ह्वादितं तथा ॥ ११ ॥ दीर्घायुषां प्रयुक्तं ते हसितं च विदुर्बुधाः ॥ पद्मपत्रनिभे नेत्रे धनिनां शिवनंदन ॥ १२ ॥ भार्ग
 वीमाप्नुयात्सोहिरक्तांति यस्य लोचने ॥ मधुर्पिण्गैर्महात्मानो नराज्ञेयाः सुराधिप ॥ १३ ॥ भीरवो हि कृशाक्षास्तु चौरा मंडलचक्रकैः ॥ क्रूराः केकर
 नेत्रास्तु गंभीरैरर्थसंपदः ॥ १४ ॥ नीलोत्पलाभैर्वैदविदो भृशं कृष्णैस्तथार्थिता ॥ मंत्रित्वं स्थूलसदृशो वदन्ति भुवितद्विदः ॥ १५ ॥ इयमाक्षाः
 सुभगाज्ञेया दीनाक्षैश्च दरिद्रता ॥ विस्तीर्णैर्भोगिनो ज्ञेया विपुलैश्च तथा गुह ॥ १६ ॥ अभ्युन्नताभिर्ह्रस्वायुर्विशालाभिः सुखी भवेत् ॥ दरिद्रो विषमा
 भिस्तु ततो ज्ञेयः सुरोत्तम ॥ १७ ॥ भ्रुवोर्बाले दुसदृशा धनिना मृभवोत्तम ॥ दीर्घाभिर्निर्धनो ज्ञेयः संसक्ताभिस्तु सुव्रत ॥ १८ ॥ क्षीणाभिरर्थ
 हीनाः स्युर्नराज्ञेयाः सुरोत्तम ॥ मध्येनत भ्रुवो ये च परदाररतास्तु ते ॥ १९ ॥ विरलैरुन्नतैः शंखैर्धन्याः स्युर्नात्र संशयः ॥ निम्नैः स्तुत्यर्थं संसक्ता उ
 न्नतैश्च जनाधिपाः ॥ २० ॥ विषमललाटा विधनाः सदा स्युर्देवसत्तम ॥ आचार्याः शुक्तिसदृशैर्नराः स्युर्नात्र संशयः ॥ २१ ॥ उन्नतशिरो भिराढ्या
 नराज्ञेयाः सदा गुह ॥ वधबंधभागिनो वीरानरा निम्लललाटिनः ॥ २२ ॥ भृशमुन्नतैश्च मूर्खाश्च कृपणाश्च तथा नतैः ॥ शुभावहं मनुष्याणां वदनं
 स्याद्यथा शृणु ॥ २३ ॥ अदीनमाननं स्निग्धं सस्मितं च विशेषतः ॥ साधुदीनं तथा ह्रस्वमस्निग्धं निर्दिष्टं गुह ॥ २४ ॥ असंभावं मुखं ज्ञेयं

१ क्रोधनाः कोकनेत्रास्तु-इ०पा० । २ धनाढ्याः-इ०पा० । ३ सुतान्नसंसक्ताः-इ०पा० । ४ अदीनानश्च स्निग्धं च-इ०पा० । ५ च तथा गुह-इ०पा० ।

म०पु०

॥ ४३ ॥

राणानगदारण ॥ अकंपंशुभदंज्ञेयंनराणांहसितंगुह ॥ २५ ॥ निमीलिताक्षपापस्यहासितमृभवोत्तम ॥ आमंडलंशिरोयस्यसगवाढ्योनरो
भवेत् ॥ २६ ॥ छत्राकृतिशिरोयस्यसभवेन्नृपतिर्नरः ॥ चिपिटाकारितशिराहन्याद्वैपितरौनरः ॥ २७ ॥ घंटाकृतिशिरोध्वानमसकृत्से
वतेनरः ॥ निम्रंशिरोनर्थदंस्यान्नराणामृभवोत्तम ॥ २८ ॥ गुडैःस्निग्धैस्तथाकृष्णैरभिन्नाग्रैस्तथैवाहि ॥ केशैर्नचातिवहुलैर्मृदुभिःपार्थिवो
भवेत् ॥ २९ ॥ बहुलाःकपिलाःस्थूलाविषमाःस्फुटितास्तथा ॥ परुषाद्वस्वातिकुटिलादरिद्राणांकचावनाः ॥ ३० ॥ इत्युक्तंलक्षणंनृणां
शुभंवाशुभमेवच ॥ योषितांतदिदानींतिलक्षणंवच्चिभीमज ॥ ३१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिशतसहस्राधसंहितायांचतुर्थीक
ल्पेपुरुषलक्षणसमाप्तौसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृण्विदानीमहाबाहोस्त्रीलक्षणमनुत्तमम् ॥ यन्मयोक्तपुरावीरनारदस्यमहात्म
नः ॥ १ ॥ तत्त्वंविज्ञायतेयेनशुभाशुभमवस्थितम् ॥ निंदितंचप्रशस्तंचस्त्रीणांवक्ष्यामिलक्षणम् ॥ २ ॥ मातरंपितरंचैवभ्रातरंमातुलंतथा ॥
द्रौतुर्विषौपरीक्षेतसमुद्रस्यवचोयथा ॥ ३ ॥ मुहूर्तैतिथिसंपन्नेनक्षत्रेचाभिपूजिते ॥ द्विजैस्तुसहवागम्यकन्यांपश्येतशाल्मवित् ॥ ४ ॥ हस्तौपादौ
परीक्षेतअंगुल्योनखएवच ॥ पाणिरेवचजंघेचकटिनासोरुएवच ॥ ५ ॥ जघनोदरपृष्ठंचस्तनौकणौभुजौतथा ॥ जिह्वाचोष्ठौचदंताश्चकपोलं
गलकस्तथा ॥ ६ ॥ चक्षुर्नासाललाटंचशिरःकेशास्तथैवच ॥ रोमराजिस्वरंवर्णमावर्तानितुवापुनः ॥ ७ ॥ यस्यास्तुरेषाग्रीवायांयांचरक्तां
तलोचना ॥ यस्यसागृहमागच्छेत्तद्ब्रह्मसुखमेधते ॥ ८ ॥ ललाटेदृश्यतेयस्यास्त्रिशूलदेवानिर्मितम् ॥ बहूनांस्त्रीसहस्राणांस्वामिनींतांविनि
दिशेत् ॥ ९ ॥ राजहंसगतिर्यस्यामृगाक्षीमृगवर्णिका ॥ समशुक्लाग्रदंताचकन्यांतामुत्तमांविदुः ॥ १० ॥ मंडूककुक्षीयाकन्यान्यग्रोधपरिमंडला
एकंजनयतेपुत्रंसोपिराजाभविष्यति ॥ ११ ॥ हंसस्वरामृदुवचायाकन्यामधुपिंगला ॥ अष्टौजनयतेपुत्रान्वनधान्यविवर्धिनी ॥ १२ ॥
आयतौश्रवणौयस्याःसुहृपाचापिनासिका ॥ भ्रुवौचंद्रायुधाकारौसात्यंतंसुखभागिनी ॥ १३ ॥ तन्वीड्यामातथाकृष्णास्निग्धांगीमृदु
भाषिणी ॥ शंखकुंदेंदुदशनाभवेदैश्वर्यभागिनी ॥ १४ ॥ विस्तीर्णजघनंयस्यावेदिमध्यातुयाभवेत् ॥ आयतेविपुलेनेत्रेराजपत्नीतुसा

ब्रा०प० १

अ० २८

॥ ४३ ॥

१ पाणिरेषा च-इ०पा० । २ रोमराजिस्तथामध्यमावर्तगानि-इ०पा० । ३ यावदक्रान्तुलोगा-इ०पा० ।

भवेत् ॥ १५ ॥ यस्याः पयोधरेवामेहस्तेकर्णेगलेपिवा ॥ मशकंतिलकंवापिसापूर्वजनयेत्सुतम् ॥ १६ ॥ गूढगुल्फांगुलिशिखा
 अल्पपार्ष्णिः सुमध्यमा ॥ रक्ताक्षरिक्तचरणासात्यंतं सुखभागिनी ॥ १७ ॥ कूर्मपृष्ठायतनसौस्निग्धभावविर्वाजितौ ॥ वक्रांगुलितलौपादौ
 कन्यातां परिवर्जयेत् ॥ १८ ॥ येन केनचिदंशेन मांसं यस्याविवर्धते ॥ रासर्भोतादृशीं विद्यात्रसाकल्याणमर्हति ॥ १९ ॥ पादेप्रदेशिनीय
 स्याअंगुष्ठसमतिक्रमेत् ॥ दुःशीलादुर्भगाज्ञेयाकन्यातां परिवर्जयेत् ॥ २० ॥ पादेमध्यमिकायस्याः क्षितिं न स्पृशते यदि ॥ नसारमति
 कौमारेस्वच्छंदाकामचारिणी ॥ २१ ॥ पादेअनामिकायस्याः क्षितिं न स्पृशते यदि ॥ द्वितीयं पुरुषं हत्वा तृतीये सा प्रतिष्ठिता ॥ २२ ॥
 पादेकनिष्ठा यस्यास्तु क्षितिं न स्पृशते यदि ॥ द्वितीयं पुरुषं हत्वा तृतीयं सा प्रतिष्ठिता ॥ २३ ॥ न देविकानधनिकानधान्यप्रतिनामिका ॥
 गुल्मवृक्षसनाम्रीचकन्यातां परिवर्जयेत् ॥ २४ ॥ इंद्रचंद्रादिपुरुषसनाम्रीचयदा भवेत् ॥ नैताः पतिष्वुरज्यंते याश्च न क्षत्रनामिकाः ॥ २५ ॥
 आवर्तः पृष्ठतोयस्यानाभिः समनुविंदति ॥ तदपत्यं भवेद्भ्रूस्वह्रस्वायुश्च विनिर्दिशेत् ॥ २६ ॥ पृष्ठावर्तापतिर्हंतिनाभ्यावर्तापतिव्रता ॥
 कट्यावर्तातुस्वच्छंदानकदाचिद्विरज्यते ॥ २७ ॥ यस्यास्तु हसमानायागंडे जायेत कूपकम् ॥ नसारमतिकौमारेस्वच्छंदाकार्यकारिणी
 ॥ २८ ॥ यस्यास्तु गच्छमानायाष्टिद्वीकायतिजं वके ॥ सा पुत्रं व्यवसेत्कर्तुं पतित्वेनात्र संशयः ॥ २९ ॥ स्थूलपादाचया कन्या सर्वांगे
 पुचलोमशा ॥ स्थूलहस्ताचया स्याद्वैदासीतां निर्दिशेद्दुधः ॥ ३० ॥ यस्याश्चोत्कटकौपादौ मुखं च विकृतं भवेत् ॥ उत्तरोष्ठे च रोमाणि साक्षि
 प्रभक्षयेत्पतिम् ॥ ३१ ॥ त्रीण्यस्याः प्रलंबं तेललटमुदरं स्फिचौ ॥ त्रीणि भक्षयते सा तु देवरं च शुरं पतिम् ॥ ३२ ॥ समुद्रूपितचारि
 त्रागुरुभक्तापतिव्रता ॥ देवब्राह्मणभक्ताचमानुषीतां विनिर्दिशेत् ॥ ३३ ॥ नित्यं स्नाता सुगंधाच नित्यं च प्रियवादिनी ॥ अल्पाशिन्य
 त्यरोषाच देवतांतां विनिर्दिशेत् ॥ ३४ ॥ प्रच्छन्नं कुरुते पापमपवादं च रक्षति ॥ हृदयं स्याच्च दुर्ग्राह्यं मार्जारीतां विनिर्दिशेत् ॥ ३५ ॥ हसते
 क्रीडते चैव कुट्टाचैव प्रसीदति ॥ नीचे पुरमते नित्यं रासर्भोतां विनिर्दिशेत् ॥ ३६ ॥ प्रातिकूलकरी नित्यं बंधूनां भर्तुरेव च ॥ स्वच्छंदे ल

भ०पु०

॥ ४४ ॥

लितांचैव आसुरीतां विनिर्दिशेत् ॥ ३७ ॥ बह्वाशी बहुवाक्याचनित्यंचाप्रियवादिनी ॥ पतिचर्हि सतेयातुराक्षसीतां विनिर्दिशेत् ॥ ३८ ॥
शौचाचारपरिभ्रष्टारूपभ्रष्टाभयंकरी ॥ प्रस्वेदमलपंकाचपिशिचीतां विनिर्दिशेत् ॥ ३९ ॥ नित्यं स्नातां सुगंधांच मांसमद्यप्रियादिनीम् ॥ वृक्षो
द्यानप्रसक्तांच गान्धर्वीतां विनिर्दिशेत् ॥ ४० ॥ चपलाचंचलाचैवानित्यं वीक्षेद्दिशस्तथा ॥ चलस्वभावालुब्धाचवानरीतां विनिर्दिशेत् ॥ ४१ ॥
चंद्राननां शुभांगीतुमत्तवारणगामिनीम् ॥ आरक्तनखहस्तांतु विद्याद्विद्याधरीं बुधः ॥ ४२ ॥ वीणावादित्रशब्देन वंशगीतरवेण च ॥ पुष्प
धूपप्रसक्तांच गांधर्वीतां विनिर्दिशेत् ॥ ४३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा सुमहानुभावोजगाम वेधानिजमंदिरं वै ॥ स्त्रीणां तथा पुंस्त्ववतांच
वीरयलक्षणपार्थिवलोकपूज्यम् ॥ ४४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि स्त्रीलक्षणवर्णनं नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ज्ञातानीक उवाच
गकाराक्षरदेवस्य गणेशस्य महात्मनः ॥ आराधनविधिं ब्रूहि सांगमंत्रसमन्वितम् ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ नतिथिर्न च नक्षत्रं नोपवा
सां विधीयते ॥ यथेष्टं चेष्टतः सिद्धिः सदा भवति कामिका ॥ २ ॥ श्वेतार्कमूलं संगृह्य कुर्याद्गणपतिं बुधः ॥ अंगुष्ठपर्वमात्रं तु पद्मासनगतं तथा ॥
॥ ३ ॥ चतुर्भुजं त्रिनेत्रं च सर्वाभरणभूषितम् ॥ नागयज्ञोपवीतांगं शशांककृतशेखरम् ॥ ४ ॥ दंतं सव्ये करे दद्याद्द्वितीये चाक्षसूत्रकम् ॥
तृतीये परशुं दद्याच्चतुर्थे मोदकं न्यसेत् ॥ ५ ॥ कुंकुमचंदनं चापि समालंभनमुच्यते ॥ वासोभिर्भूषणैरुक्तैर्माल्यैश्चाराधयेद्गणम् ॥ ६ ॥ धू
पेन च सुगंधेन मोदकैश्चापि पूजयेत् ॥ एवं पूज्या प्रतस्तस्य भोजयेद्ब्राह्मणबुधः ॥ ७ ॥ वामनं कुब्जकं चापि भोजयेत्पुरतो द्विजम् ॥ आशीर्वा
दंतं तस्तस्मात्प्राप्य सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ८ ॥ भक्त्या कुरुकुलश्रेष्ठं शृणु मंत्रपदानिवै ॥ गंस्वाहामूलमंत्रोयं प्रणवेन समन्वितः ॥ ९ ॥ ओं
गां नमो हृदयं ज्ञेयं गीशिरः परिकीर्तितम् ॥ शिखाचगूढं ज्ञेयं गौं नमः कवचं स्मृतम् ॥ १० ॥ गौं नमो नेत्रमुद्दिष्टं गः फट्कामास्त्रमु
च्यते ॥ आगच्छोल्कामुखायेति मंत्र आवाहने ह्ययम् ॥ ११ ॥ गंगणे शायनमो गंधमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ पुष्पोल्कायनमो धूपमंत्र एष प्रकी
र्तितः ॥ १२ ॥ धूपोल्कायनमो धूपमंत्र एष प्रकीर्तितः ॥ दीपोल्कायनमो दीपमंत्र एष प्रकीर्तितः ॥ १३ ॥ ओं गं महोल्कायनमो बलिमंत्रः

१ कुद्धा च-इ० पा० । २ दद्यात्वाद्यानि तस्य वै-इ० पा० ।

ब्रा०पु० १

अ० २९

॥ ४४ ॥

प्रकीर्तितः ॥ ओंसंसिद्धोलकायनमोमंत्रश्चायं विसर्जने ॥ १४ ॥ ओमहाकर्णाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि ॥ तन्नो देतिः प्रचोदयात् ॥ १५ ॥
 गायत्रीजपंपूर्वतः ॥ महागणपतये वरिस्वाहा ॥ दक्षिणतः ॥ सदामहोलकाय ॥ पश्चिमतः ॥ कूरुमांडायोत्तरेण तु ॥ एकदंतत्रिपुरांतकाय
 आग्नेय्यां वीरनिर्दिशेत् ॥ १६ ॥ ओं शिवदत्तविकटहरहासप्राणायस्वाहनैर्ऋत्याम् ॥ तुलंबनात्यचलदंतकायस्वाहा वायव्याम् ॥ १७ ॥
 पद्मदंष्ट्राय नरायेति ऐशान्यां होमयेद्बुधः ॥ हुंफट्हुंफट् हस्ततालध्वनिर्हसनकूर्दनः ॥ १८ ॥ मृदनर्तनगणपतिर्देवस्य मुद्राततो होमं समा
 चरेत् ॥ नयदावश्या भवति ॥ कृष्णतिलाहुतिमष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिरात्रेण राजावश्या भवति ॥ १९ ॥ तिलयवहोमेन सर्वजनपदावश्या भ
 वंति ॥ अतिरूपवती कन्या गच्छंतमनु गच्छति ॥ २० ॥ चणतंदुलहोमेनाजितो भवेत् ॥ निवपत्रसमैस्तैलैर्विद्वेषणं करोति ॥ सोमग्रहणे
 उदकमध्ये अवतीर्य अष्टसहस्रं जपेत् ॥ संग्रामे अपराजितो भवति ॥ २१ ॥ ॐ लंबराज्ञे नमः ॥ आदित्याभिमुखो भूत्वा अष्टसहस्रं जपेत् ॥
 आदित्यो वरदो भवति ॥ २२ ॥ शुक्लचतुर्थ्यामुपोष्य गंधपुष्पादिभिरर्चनं कृत्वा तिलतंदुला जुहुयात् ॥ शिरसाधारयंस्तैरपराजितो भव
 ति ॥ २३ ॥ अपामार्गसमिद्धिरग्निं प्रज्वाल्य एकविंशत्याहुतयि जुहुयात् ॥ त्रिरात्राच्छत्रुं व्यापादयति ॥ २४ ॥ अथोत्तरणमंत्रं व्याख्या
 स्ये ॥ वृक्षमूले कज्जलं गृह्य सप्तभिर्मंत्रितं कृत्वा नेत्राण्यंजयेत् पश्यति सवशं भवति ॥ २५ ॥ पुष्पफलं मूलं चाष्टसहस्राभिर्मंत्रितं
 कृत्वा यस्य ददाति सवशो भवति ॥ २६ ॥ यत्किंचिन्मूलमंत्रेण करोति तत्सिध्यति ॥ सर्वे ग्रहाः सुप्रीता भवंति ॥ नगरद्वारं
 त्वा अष्टसहस्रं द्वारं निरूपयेत् ॥ २७ ॥ पुरंदारेण गृह्यते प्राङ्मुखो यजति सोऽच्चाटयति ॥ संमुखो यजति चोरा न्विद्रावयति ॥ २८ ॥
 तृणानि लूनापयति ॥ काष्ठानि च्छिदापयति ॥ २९ ॥ गजराजेन युद्धापयति ॥ जलमध्ये सप्तरात्रं जपेत् ॥ अकाले वर्षापयति ॥
 कूपतडागाञ्छोषयति ॥ प्रतिमं नृत्यापयति ॥ आकर्षयति ॥ स्तंभयति ॥ योजनशतात् स्त्रीपुरुषानाकर्षयति ॥ ३० ॥
 गोरोचनां च सहस्राभिर्मंत्रितां कृत्वा हस्ते बद्ध्वा योजनशतसहस्रं गत्वा पुनरागच्छति ॥ ३१ ॥ अथ मारयितुकामः । खदिरकीलकं कृत्वा स्त्रीपुरुषं

२ अयं वीरशब्दोऽन्यत्र नास्ति । २ ओं उ न चा व न स काय स्वाहा-इ० पा० । ३ गजं गजेन-इ० पा० ।

भ०पु०

॥ ४५ ॥

विचिंत्य हृदये निखानयेत् ॥ क्षणादेव प्रियतो ॥ ३२ ॥ सर्वपातकविमुक्तो भवति ॥ अग्निं तेजाः सर्वेभ्योऽपराजितो भवति ॥ ३३ ॥ ओं वक्रतुंडाय
स्वाहा ॥ ॐ एकदंष्ट्राय स्वाहा ॥ ॐ कृतकृष्णाय स्वाहा ॥ ॐ गजकर्णाय स्वाहा ॥ ॐ लंबोदराय स्वाहा ॥ ॐ विकटाय स्वाहा ॥ ॐ धूम्रव
र्णाय स्वाहा ॥ ॐ गगनकूजाय स्वाहा ॥ ॐ विनायकाय स्वाहा ॥ ॐ गणपतये स्वाहा ॥ ॐ हस्तिमुखाय स्वाहा ॥ ३४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे
ब्राह्मे पर्वणि गणपतिकल्पवर्णनं नामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ निबमयमंगुष्ठपर्वमात्रं गणपतिं कृत्वानित्यधूपगंधादिभिरर्चयि
त्वा प्रच्छिन्नं शिरसि वद्ध्वा गच्छेत् ॥ सर्वजनप्रियो भवति ॥ श्वेतार्कमूलांगुष्ठमात्रं गणपतिं कृत्वा धूपादिभिरर्चयित्वा सर्वान् वर्णान् वशमानयति ॥
श्वेतचंदनमंगुष्ठमात्रं गणपतिं कृत्वा पुष्पगंधादिभिरर्चयित्वा शुक्लचतुर्थ्यामष्टम्यां वा बलिं कुर्यादष्टसहस्रं जुहुयाद्वा प्रायसेन राजानं वशमानयति
॥ रक्तचंदनमयं गणपतिमंगुष्ठमात्रं कृत्वा भौतिकं बलिं दद्यादधिमधुघृताहुतीनां गणपतिमष्टसहस्रं जुदात्मापि कांप्रजां वशमानयति ॥ रक्तकर
वीरमूलांगुष्ठपर्वमात्रं गणपतिकारयेत् ॥ रक्तपुष्पगंधोपहारैर्बलिं दद्यात् ॥ तिललवणघृतेनाष्टसहस्रं जुहुयात् ॥ दशग्रामान् वशमा
नयति ॥ श्वेतकरवीरांगुष्ठपर्वमात्रं गणपतिं कृत्वा तिलपिष्टदधिघृतक्षीरहरिद्रामिश्रेणाष्टसहस्रं जुहुयाद्द्वेऽर्थां वशमानयति ॥ अश्वत्थमूलांगुष्ठपर्व
मात्रं गणपतिं कृत्वा गंधपुष्पधूपबलिं दत्त्वा शतं जुहुयाच्छत्रं वशमानयति ॥ अर्कमूलांगुष्ठपर्वमात्रं गणपतिं कृत्वा गंधपुष्पधूपबलिं दद्यात् ॥
तिंदुकाष्टशतं जुहुयाच्छत्रं वशमानयति ॥ बिल्वमूलमयमंगुष्ठपर्वमात्रं गणपतिं कृत्वा गंधपुष्पधूपार्चितं कृत्वा त्रिमध्वक्तानामष्टसहस्रं जुहुया
द्वाजामात्यान् वशमानयति ॥ शिरसि धूपान्धृत्वा गच्छेद्वा जद्गरं विग्रहे जयो भवति ॥ हस्तिदंतमृत्तिका मयमंगुष्ठपर्वमात्रं गणपतिकारयेत् ॥
गंधपुष्पधूपार्चितं कृत्वा कृष्णचतुर्थ्यां नग्नो भूत्वा भ्यर्चयेत् ॥ सप्तवारं रजपेत्रित्यं नारीणां सुभगो भवति ॥ वृषभशृंगमृत्तिकां गुष्ठमात्रं गणप
तिकारयेत् ॥ गंधपुष्पार्चितं कृत्वा गुग्गुलूधूपं दद्याद्दोषपतिं वशमानयति ॥ अथवा बलमीकमृत्तिकां गुष्ठपर्वमात्रं गणपतिकारयेत् ॥ कटुकतैले
न प्रतिमालेपयेत् ॥ उन्मत्तककाष्ठेनाग्निं प्रज्वाल्य हुतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् तिलसर्षपमिश्रेण सर्वधूपं दद्यात् त्रिकटुकेन लेपयेत् ॥ अगुरुधूपं दद्याद्वा

१ सप्तरात्रम्-इ० पा० ।

ब्रा० प० १

अ० ३०

॥ ४५ ॥

जानं वशमानयति ॥ परेषांच वल्लभो भवति ॥ रक्तचंदनेनात्मानं धूपयेत्सुभगो भवति ॥ ॐ गणपतये वक्रतुंडाय गजदंताय गुलगुलेति निनादाय
 चतुर्भुजाय त्रिनेत्राय मुशलाशवत्रहस्ताय सर्वभूतदमनाय सर्वलोकवशंकराय सर्वदुष्टोपघातजननाय सर्वशत्रुविमर्दनाय सर्वराज्यसमीहनाय रा
 जानमिह वशमानय हन हन पच पच वत्रां कुशेन गणेश फट् स्वाहा ॥ ॐ गां गौं गौं गौं स्वाहा नमः हृदयं मूलमंत्रस्य ॥ ॐ कः शिरः ॐ खः शिखा
 ॐ गः हृदयम् ॐ गुः वक्रम् ॐ नेत्रम् ॐ धः कवचम् ॐ डं आवाहनं हृदयस्य आवाहनां गानि भवन्ति ॐ नमः हृदयं मूलमंत्रस्य ॐ गाः शिरः ॐ गैः नमः
 शिखा ॐ गौः नमः कवचम् ॐ नमः नेत्रे ॐ गः फट् अस्त्रम् ॥ ॐ अंगुष्ठो ल्काय स्वाहा आवाहनं हृदयस्य स्वाहा विसर्जनं हृदयस्य ॐ गंधो
 ल्काय स्वाहा ॥ गंधमंत्रः ॥ ॐ धर्मभूतो ल्काय स्वाहा ॥ पुष्पमंत्रः ॥ दुर्जयाय पूर्वेण ॥ ॐ धूर्जटे दक्षिणे ॥ ॐ लंबोदराय पश्चि
 मतः ॥ ॐ गणपतये उत्तरतः ॥ ॐ गणाधिपतये ऐशान्याम् ॥ ॐ महागणपतये आग्नेय्याम् ॥ ॐ कूष्मांडाय नैऋत्याम् ॥ ॐ एकदंत
 त्रिपुरवांतिने त्रिनेत्राय वायव्याम् ॥ ॐ महागणपतये विद्महे वक्रतुंडाय धीमहि ॥ तन्नो दंतिः प्रचोदयात् ॥ गायत्री ॥ पद्मदंष्ट्रामालाप्र
 कर्षणी परश्वंकुशपाशपटहमुद्रा अष्टौ मुद्रा दर्शयित्वा ततः कर्माणि कारयेत् ॥ कृष्णतिलाहुतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् ॥ राजानं वशमानयेत् ॥
 आवाहनाद्येकादशमुद्रानैवेद्यां तं क्रमाद्दर्शयेत् ॥ आराधयेद्येन विधिना त्रिनेत्रं शूलिनं हरम् ॥ तेनैवाराधयेद्देवं विघ्नेशं गणपतम् ॥ १ ॥
 तदेवमंडलं चास्य अंगन्यासस्तथैव च ॥ ऋते मंत्रपदानि हसमानं सर्वमेवाहि ॥ २ ॥ पूजयेद्यस्तु विघ्नेशमेकदंतमुमासुतम् ॥ नश्यं
 तितस्य विघ्नानि नचारिष्टं कदाचन ॥ ३ ॥ यश्चोपवासं कृत्वा तु चतुर्थ्यां पूजयेन्नरः ॥ सर्वैतस्य समारंभाः सिध्यन्ते नात्र संशयः ॥ ४ ॥
 यस्यानुकूलो विघ्नेशः शिवयोः कुलनंदन ॥ तस्यानुकूलं सर्वस्याजगद्वै सर्वकर्मसु ॥ ५ ॥ तस्मादाराधयेदं भक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥
 कुंकुमागरुधूपेन तथैवोडारकस्रजा ॥ ६ ॥ पल्लोल्लापिकाभिश्च जातीरुन्मत्तकैस्तथा ॥ शुक्लपक्षे चतुर्थ्यां तु विधिना नेन पूजये
 त् ॥ ७ ॥ निर्विघ्नं सिध्यते तस्य सर्वकर्मन संशयः ॥ एकदंतं जगन्नाथे गणेशे तुष्टिमागते ॥ ८ ॥ पितृदेवमनुष्याद्याः सर्वे तुष्ट्यन्ति भारत ॥

१ गुग्गुलुचतुर्भुजाय-इ०पा० । २ दुर्गायै पूर्वे-इ०पा० । ३ एकदंतत्रिपुरान्तकाय-इ०पा० । ४ पल्लवानविकारैश्च जातीकुरवैस्तथा-इ०पा० ।

भ०पु०

॥ ४६ ॥

तस्मादाराधयेदेनंसदाभक्तिपुरःसरः ॥ १ ॥ कर्णलेपैस्तुण्डिरीकैर्मोदकैश्चमहीपते ॥ पूजयेत्सततदेवविघ्ननाशायदंतिनम् ॥ १० ॥
इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिचतुर्थीकल्पेविनायकपूजाविधिरूपणं नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शिवाशांता
सुखाराजंश्चतुर्थीत्रिविधास्मृता ॥ मासिभाद्रपदेशुक्ताशिवालोकैषुपूजिता ॥ १ ॥ तस्यांस्नानंतथादानमुपवासोजपस्तथा ॥ क्रियमाणंश
तगुणंप्रसादादंतिनो नृप ॥ २ ॥ गुडलवणघृतानांतुदानंशुभकरंस्मृतम् ॥ गुडापूपैस्तथावीरपुण्यं ब्राह्मणभोजनम् ॥ ३ ॥ यास्तस्यांनर
शार्दूलपूजयंतिसदाम्निवः ॥ गुडलवणपूपैश्चश्वश्रृंश्वशुरमेवच ॥ ४ ॥ ताःसर्वाःसुभगाःस्युर्वैविघ्नेशस्यानुमोदनात् ॥ कन्यकातुविशेषेण
विधिनानेनपूजयेत् ॥ ५ ॥ इतिशिवाकल्पः ॥ सुमंतुरुवाच॥माघेमासितथाशुक्लायाचतुर्थीमहीपते ॥ साशांताशांतिदानित्यंशांतिंकुर्या
त्सदैवहि ॥ ६ ॥ स्नानदानादिकंकर्मसर्वमस्यांकृतंविभो ॥ भवेत्सहस्रगुणितंप्रसादात्तस्यदंतिनः ॥ ७ ॥ कृतोपवासीयस्तस्यांपूजयेद्विघ्न
नायकम् ॥ तस्यहोमादिकंकर्मभवेत्साहस्रिकंनृप ॥ ८ ॥ लवणचगुडंशांकुण्डपूपांश्चभारत ॥ दत्त्वाभक्त्यातुविप्रेभ्यःफलंसाहस्रिकंलभे
त् ॥ ९ ॥ विशेषतःस्त्रियोराजपूजयंत्योगुरुनृप ॥ गुडलवणघृतैर्वरिसदास्युर्भोग्यसंयुताः ॥ १० ॥ इतिशांताकल्पः ॥ सुमंतुरुवाच ॥
सुखावहाचसुखासौभाग्यकरणीपरम् ॥ ११ ॥ चतुर्थीकुरुशार्दूलरूपसौभाग्यदाशुभा ॥ सुखाव्रतंमहापुण्यंरूपदंभाग्यदंतथा ॥ १२ ॥
सुमृक्षमंसुकरंधन्यमिहपुण्यसुखावहम् ॥ परत्रफलदंवरिदिव्यरूपप्रदायकम् ॥ १३ ॥ हसितंललितंचौक्तंचोष्ठितंचसुखावहम् ॥ सविलास
भुजक्षेपंचक्रमंचोष्ठितंशुभम् ॥ १४ ॥ सुखाव्रतेनसर्वेषांसुखंकुरुकुलोद्बहा ॥ कृत्येनपूजितेचेशेविघ्नेशेशिवयोःसुते ॥ १५ ॥ यदाशुक्लचतुर्थी
तुवारोभौमस्यवैभवेत् ॥ तदासासुखदाज्ञेयाचतुर्थीवैसुखेतिच ॥ १६ ॥ पुरामैथुनमाश्रित्यस्थिताभ्यांतुहिमाचले ॥ भीमोमाभ्यां
महाबाहोरक्तविन्दुश्च्युतःक्षितौ ॥ १७ ॥ मेदिन्यांसप्रयत्नेनसुखेनविधृतोऽनया ॥ जातोस्याःसकुजोवीररक्तोरक्तसमुद्भवः ॥ १८ ॥
ममांगतोयथोत्पन्नस्तस्मादंगारकोद्वयम् ॥ अंगदोऽंगोपकारश्चांगानांतुप्रदोनृणाम् ॥ १९ ॥ सौभाग्यादिकरोयस्मात्तस्मादंगा

ब्रा०प० १

अ० ३१

॥ ४६ ॥

१ पुण्डरीकैः-इ०पा० । २ महत्-इ०पा० । ३ नित्यम्-इ०पा० । ४ दन्तिनो नृप-इ०पा० । ५ भवेत्-इ०पा० । ६ कुरुनंदन-इ०पा० । ७ मैत्रम्-इ०पा० ।

रकोमतः ॥ भक्त्याचतुर्थ्यानक्तेनयोवैश्रद्धासमन्वितः ॥ २० ॥ उपोष्यतिनरोराजन्नारीवानान्यमानसा ॥ पूजयेच्चकुजं
 भक्त्यारक्तपुष्पविलेपनैः ॥ २१ ॥ गणेशं प्रथमं पूज्य भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ तस्य तुष्टः प्रयच्छेत्सौभाग्यं रूपसंपदम् ॥ २२ ॥
 पूर्वचकृतसंकल्पः स्नानं कृत्वा यथाविधि ॥ गृहीत्वा मृत्तिकां वंदेन्मंत्रेणानेन भारत ॥ २३ ॥ इह त्वं वंदिता पूर्वकृष्णेनोद्धरता किल ॥
 तस्मान्मे दह पाप्मानं यन्मया पूर्वसंचितम् ॥ २४ ॥ इमं मंत्रं पठन्वीर आदित्याय प्रदर्शयेत् ॥ आदित्यरश्मिसंपूतां गंगाजलकणो
 क्षिताम् ॥ २५ ॥ दत्त्वा मृदं शिरसि तां सर्वाङ्गेषु च योजयेत् ॥ ततः स्नानं प्रकुर्वीत मंत्रयेत्तज्जलं पुनः ॥ २६ ॥ त्वमापो योनिः सर्वेषां दैत्य
 दानवदेवतम् ॥ स्वेदां डजोद्भिदानां च रसानां पतयेनमः ॥ २७ ॥ स्नातोऽहं सर्वतीर्थेषु सर्वप्रसन्नवर्णेषु च ॥ तडागेषु च सर्वेषु मानसादिसरः सु
 च ॥ २८ ॥ नदीषु देवखातेषु सुतीर्थेषु ह देवेषु वै ॥ ध्यायन् पठन्निमं मंत्रं ततः स्नानं समाचरेत् ॥ २९ ॥ ततः स्नात्वा शुचिर्भूत्वा गृहमागत्य
 वैस्पृशेत् ॥ दूर्वाश्वत्थं शमीं स्पृष्ट्वा गां च मंत्रेण मंत्रवित् ॥ ३० ॥ दूर्वानमस्य मंत्रेण शुचौ भूमौ समुत्थिताम् ॥ त्वंदूर्वमृतनामासि सर्वदेवैस्तु
 वंदिता ॥ ३१ ॥ वंदिता दहतत्सर्वदुरितं यन्मया कृतम् ॥ शमीमंत्रं प्रवक्ष्यामि तन्निबोधमहीपते ॥ ३२ ॥ पवित्राणां पवित्रात्वं काश्यपी प्र
 थिता श्रुतौ ॥ शमी शमय मे पापं नूनं वेत्ति धरा धरान् ॥ ३३ ॥ अश्वत्थालं भने वीरमंत्रमेते निबोध मे ॥ नेत्रस्पृष्टादिजंदुःखंदुःस्वप्नदुर्विचिन्त
 नम् ॥ शक्तानां च समुद्योगमश्वत्थत्वं क्षमस्व मे ॥ ३४ ॥ इमं मंत्रं पठन्वीर कुर्याद्वैस्पृशनं बुधः ॥ ततो देवितुगां दद्याद्भिरि कृत्वा प्रदक्षिणाम् ॥
 समालभ्य तु हस्तेन ततो मंत्रमुदीरयेत् ॥ ३५ ॥ सर्वदेवमयी देवि मुनिभिस्तु सुपूजिता ॥ तस्मात्स्पृशामि वंदे त्वां वंदिता पापहा ॥
 भव ॥ इमं मंत्रं पठन्वीर भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ ३६ ॥ प्रदक्षिणं तु यः कुर्यादजुने कुरु नंदन ॥ प्रदक्षिणीकृता तेन पृथिवी स्यान्न संशयः ॥
 ॥ ३७ ॥ एवमनेन चागत्य ततो वह्निगृहं व्रजेत् ॥ प्रक्षाल्य च मृदा पादावाचां तोषि गृहं विशेत् ॥ ३८ ॥ होमं तत्र प्रकुर्वीत ईर्ष्यैर्मंत्रपदैर्वरैः ॥
 शर्वाय शर्वपुत्राय शोण्युत्संग भवाय च ॥ ३९ ॥ कुजाय ललितां गायलोहितां गायवै तथा ॥ ॐ कार पूर्वकैर्मंत्रैः स्वाहाकारसमन्वितैः ॥ ४० ॥

भ०पु०
१७७॥

अष्टोत्तरशतंवीरार्धार्धमर्धमेवच ॥ एतैर्मन्त्रपदैर्भक्त्याशक्त्यावाकामतो नृप ॥ ४१ ॥ खादिरैःसुसमिद्रिस्तुआज्यदुग्धैर्यवैस्तिलैः ॥ भक्ष्यैर्नानाविधैश्चान्यैःशक्त्याभक्त्यासमन्वितः ॥ ४२ ॥ हुत्वाहुतीस्ततोवीरदेवंसंस्थापयेत्क्षितौ ॥ सौवर्णराजतंवापिशक्त्यादारुमयं नृप ॥ ४३ ॥ देवंदारुमयंवापिश्रीखण्डचन्दनैरपि ॥ ताम्रेपात्रैरौष्यमयेचाज्यकुंकुमकेसरैः ॥ ४४ ॥ अन्यैर्वालोहितैर्वापिपुष्पैःपत्रैःफलैरपि ॥ रक्तैश्चविविधैर्वीरैराथवाशक्तितोऽर्चयेत् ॥ ४५ ॥ यावद्विसृजतेवित्तंवित्तवान्वीरभक्तितः ॥ तावद्विवर्धतेपुण्यंदातुःशतसहस्रिकम् ॥ ४६ ॥ अन्येताम्रमयेपात्रेवंशजेमृन्मयेपिवा ॥ पूजयन्तिनराःशक्त्याकृत्वाकुंकुमकेसरैः ॥ ४७ ॥ पुरुषाकृति कृतं पात्र इमं मंत्रं समर्चयेत् ॥ अग्निमूर्धैतिमन्त्रेण गंधपुष्पादिभिस्तथा ॥ ४८ ॥ धूपैरभ्यर्च्य विधिवद्ब्राह्मणाय प्रदीयते ॥ गुडौदनघृतक्षीरगोधूमाञ्छालितं दुलान् ॥ ४९ ॥ अवेक्ष्य शक्तिं दद्याद्द्विदरिद्रो वित्तवांस्तथा ॥ वित्तशाब्धं न कर्तव्यं विद्यमाने धने नृप ॥ ५० ॥ वित्तशाठ्यं हि कुर्वाणो नासुत्रबलभागभवेत् ॥ ५१ ॥ शतानीक उवाच ॥ अंगारकेण संयुक्ता चतुर्थी नक्तभोजनैः ॥ ५२ ॥ उपोष्याकृतिमात्रा तु उता होसकृदेव तु ॥ सुमंतुरुवाच ॥ चतुर्थी सा चतुर्थी तु यदांगारकसंयुता ॥ ५३ ॥ उपोष्यातत्र तत्रैव प्रदेयो विधिवद्बुधः ॥ उपोष्य नक्तेन विभो च तस्रः कुजसंयुताः ॥ ५४ ॥ चतुर्थ्या च चतुर्थ्या च विधानं शृणुयादृशम् ॥ सौवर्णतु कुजं कृत्वा सविनायकमादरात् ॥ ५५ ॥ दशसौवर्णिकं मुख्यं दशार्धमर्धमेवच ॥ सौवर्णपात्रैरौष्येवाभक्त्याताम्रमयेऽपिवा ॥ ५६ ॥ विंशत्पलानि पात्राणि विंशत्यर्धपलानिवा ॥ विंशत्कर्षाणि वा वीरविंशदार्धमेववा ॥ ५७ ॥ रौप्यसंख्यं पलं कार्यं पलार्धमर्धमेवच ॥ शक्त्या वित्तैश्च भक्त्या च पात्रेताम्रमयेऽपि तु ॥ ५८ ॥ प्रतिष्ठाप्य ग्रहेऽनुवस्त्रैः संपारिवेष्टितम् ॥ विविधैः साधवैरक्तैः पुष्पैरक्तैः समन्वितम् ॥ ५९ ॥ ब्राह्मणाय सदा दद्यादक्षिणासहितं नृप ॥ वाचकाय महाबाहो गुणिने श्रेयसे नृप ॥ ६० ॥ इतिते कथिता पुण्यातिथीनामुत्तमातिथिः ॥ यामुपोष्य नरो रूपं दिव्यमाप्नोति भारत ॥ ६१ ॥ कांत्यात्रेयसमं वीरं तेजसारविसंनिभम् ॥ प्रभयारविकल्पं च समीरबलसंश्रितम् ॥ ६२ ॥ ईदृशं समाप्येह याति भौमसदो नृप ॥ प्रसादाद्विघ्ननाथस्य तथा गणपते नृप ॥ ६३ ॥ पठतां

ब्रा०प० १
अ० ३१

॥ ४७ ॥

१ कृत्वा कृत्यम्-इ०पा० । २ भक्तितः-इ०पा० । ३ हि-इ०पा० । ४ सार्धं कुर्वादैः सर्वमेववा-इ०पा० ।

शृण्वतां राजन्कुर्वतांच विशेषतः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि क्षीयन्ते नात्र संशयः ॥ ६३ ॥ ऋद्धिर्बुद्धिर्द्विधा लक्ष्मी लभते नात्र संशयः ॥ ६४ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे शतसहस्रार्थसंहितायां ब्राह्मे पर्वणि चतुर्थी कल्पे सुखावहं गारकचतुर्थी व्रतनिरूपणं नामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ समाप्त
 श्रायं चतुर्थी कल्पः ॥ ४ ॥ ७ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पंचमी दयिताराजत्रागानां नंदिवर्धिनी ॥ पंचम्यां किल नागानां भवतीत्युत्सवो महान् ॥ १ ॥
 वासुकिस्तक्षकश्चैव कालियोमणिभद्रकः ॥ ऐरावतो धृततराष्ट्रः कर्कोटकधनंजयौ ॥ २ ॥ एते प्रयच्छन्त्यभयं प्राणिनां प्राणजीविनाम् ॥ पंच
 म्यां संप्रप्यन्ती ह नागान् क्षीरेण येन राः ॥ ३ ॥ तेषां कुले प्रयच्छन्ति तेऽभयं प्राणदक्षिणाम् ॥ शतानां गायदामात्रादह्यमाना दिवानिशम् ॥ ४ ॥
 निर्वापयन्ति तस्मै पनैर्गवां क्षीरेण मिश्रितैः ॥ ये स्नापयन्ति ते वै नागान् भक्त्या श्रद्धा समन्विताः ॥ ५ ॥ तेषां कुले सर्पभयं न भवेदिति निश्चयः ॥
 ॥ शतानीक उवाच ॥ मात्राशताः कथं नागाः समुद्दिश्य च कारणम् ॥ कथं चानंदकरणं कस्य वा संप्रसादजम् ॥ ६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उच्चैः
 श्रवा अश्वरत्नं श्वेतो जातोऽमृतोद्भवः ॥ तं दृष्ट्वा चाब्रवीत् कद्रूनां गानां जननी स्वसाम् ॥ ७ ॥ अश्वरत्नमिदं श्वेतं संपश्येऽमृतसंभवम् ॥ कृष्णां
 श्वपश्यसे वालान्सर्वं श्वेतमुतांबरे ॥ ८ ॥ विनतोवाच ॥ सर्वं श्वेतो हयवरो नास्य कृष्णो न लोहितः ॥ कथं त्वं पश्यस्ये कृष्णं विनतोवाचतां स्व
 साम् ॥ ९ ॥ कद्रू उवाच ॥ पश्येह मे कनयना कृष्णवालसमन्वितम् ॥ द्विनेत्रात्वं तु विनतेन पश्यसि पणंकुरु ॥ १० ॥ विनतोवाच ॥ अहं
 दासी भवित्री ते कृष्णे केशे प्रदर्शिते ॥ न चेद्दर्शयसे कद्रुममदासी भविष्यसि ॥ ११ ॥ एवं ते विपणं कृत्वा गते क्रोधसमन्विते ॥ विनता शयने
 सुप्ता कद्रूर्जिह्वमर्चितयत् ॥ १२ ॥ आहूय पुत्रान् प्रोवाच वालाभूत्वा हयोत्तमे ॥ तिष्ठ च विपणे जेष्ये विनतां जयगर्द्धिनीम् ॥ १३ ॥
 प्रोचुस्ते जेह्वबुद्धिं तां नागार्मां तां विगृह्यतु ॥ अधर्ममेतन्मातस्तेन करिष्याम तेवचः ॥ १४ ॥ ताञ्छशापरुषाकद्रूः पावकोवः प्रवक्ष्यति ॥
 गते बह्वुतिथे काले पांडवो जनमेजयः ॥ १५ ॥ सर्पसंत्रंसकतां वै भुवि अन्यैः सुदुष्करम् ॥ तस्मिन्संत्रंसतिग्मांशुः पावकोवः प्रवक्ष्यति ॥ १६ ॥

१ धृतशिरास्तथान्ये ये महोरगाः-इ०पा० ।

२ पूजयन्ति-इ०पा० ।

३ च जलैर्गवां क्षीरैरमि भित्तैः-इ०पा० ।

४ स्वसामित्यार्षम् ।

५ मातामित्यार्षम् ।

भ०पु०

॥ ४८ ॥

एवंशस्वारूपाकद्रुःकिंचित्तोक्तवतीतुसा ॥ मात्राशमास्तथानागाःकर्तव्यंनान्वपयत ॥ १७ ॥ वासुकिंदुःखितंज्ञात्वाब्रह्माप्रोवाचसां
त्वयन् ॥ माशुचोवासुकेऽत्यर्थंशृणुमद्वचनंपरम् ॥ १८ ॥ यायावरकुलेजातोजरत्कारुरितिद्विजः ॥ भविष्यतिमहातेजास्तस्मिन्काले
तपोनिधिः ॥ १९ ॥ भगिर्नोचजरत्कारुतस्यत्वंप्रतिदास्यासि ॥ भवितातस्यपुत्रोऽसौआस्तीकइतिविश्रुतः ॥ २० ॥ सतत्सत्रं
प्रवृद्धंवेनागानांभयदंमहत् ॥ निषेधतिमुमतिर्वाग्भिरग्न्याभिस्तंचस्तोष्यति ॥ २१ ॥ तदिमांभगिर्नोराजस्तस्यत्वंप्रतिदास्य
ति ॥ जरत्कारुंजरत्कारोःप्रदद्यादविचारयन् ॥ २२ ॥ यदासौप्रार्थतेऽरण्येयत्किंचिद्विदधिष्यति ॥ तत्कर्तव्यमशंकेनय
दीच्छेःश्रेयआत्मनः ॥ २३ ॥ पितामहवचःश्रुत्वावासुकिःप्रणिपत्यच ॥ तथाकरोद्यथाचोक्तंयत्नंचपरमास्थितः ॥ २४ ॥
तच्छ्रुत्वापन्नगाःसर्वेप्रहर्षोत्फुल्ललोचनाः ॥ पुनर्जातमिवात्मानंमेनिरेभुजगोत्तमाः ॥ २५ ॥ तत्रसत्रंमहाबाहोतवपित्राप्रवर्तितम् ॥ ऋत्विग्भिः
सहितैर्नेहसर्वलोकेषुदुष्करम् ॥ २६ ॥ प्रोक्तंचविष्णुनापूर्वधर्मपुत्रस्यधीमतः ॥ अवश्यंतस्यभवितानागानांभयकारकम् ॥ २७ ॥ त
स्मात्कालांतराद्राजन्साग्रेवर्षशतेगते ॥ तत्सत्रंभविताघोरंनानांक्षयकारकम् ॥ २८ ॥ यास्यन्त्यधर्मभरितादंदशूकाविषोल्ब
णाः ॥ कोटिसंख्यामहाराजनिपतिष्यंत्यहर्निशम् ॥ २९ ॥ अपूर्वेतुनिमग्नानांघोरेरौद्राग्निसागरे ॥ आस्तीकस्तत्रभवितातेपानौर्वाहिसा
गरे ॥ ३० ॥ श्रुत्वासचाग्निराजानमृत्विजस्तदनंतरम् ॥ निवर्तयिष्यतियागंनानांमोहनंपरम् ॥ ३१ ॥ पंचम्यांतत्रभविताब्रह्मा
प्रोवाचलेलिहान् ॥ तस्मादियंमहाबाहोपंचमीदयितासदा ॥ ३२ ॥ नागानामानंदकरीदत्तावैब्रह्मणापुरा ॥ कृत्वातुभोजनंपूर्वब्राह्मणानां
तुकामतः ॥ ३३ ॥ विसृज्यनागाःप्रीयंतांयेकेचित्पृथिवीतले ॥ येचहेलिमरीचिस्थायंतरेदिविसंस्थिताः ॥ ३४ ॥ येनदीपुमहानागा
येसरस्वतिगामिनः॥येचवापीतडागेषुतेषुसर्वेषुवैनमः॥३५॥नागान्विप्रांश्चसंपूज्यविसृज्यचयथार्थतः॥ततःपश्चात्तुभुंजीयात्सहभृत्यैर्नराधिप
॥ ३६ ॥ पूर्वमधुरमश्रीयात्ततोभुञ्जीतकामतः ॥ एवंनियमयुक्तस्ययत्फलंतन्निबोधमे ॥ ३७ ॥ मृतोनागपुरंयातिपूज्यमानोऽप्सरो

ब्रा०प०१

अ० ३२

॥ ४८ ॥

१ महाराज-इ०पा० । २ सर्वलोकसुदुर्धरम्-इ०पा० । ३ क्षयकारकम्-इ० पा० ।

गणैः ॥ विमानवरमारूढोरमतेकालमीप्सितम् ॥ ३८ ॥ इहचागत्यराजासावयुतानां वरो भवेत् ॥ सर्वरत्नसमृद्धः स्याद्वाहनाढ्यश्च जाय
 ते ॥ ३९ ॥ पञ्चजन्मान्यसौराजाद्रापरेद्रापरे भवेत् ॥ आधिव्याधिविनिर्मुक्तः पत्नीपुत्रसहायवान् ॥ ४० ॥ तस्मात्पूज्याश्च पाल्याश्च घृतपाय
 सगुग्गुलैः ॥ शतानीक उवाच ॥ दशतिथेन रं विप्रनागाः क्रोधसमन्विताः ॥ ४१ ॥ भवेत्किं तस्य दष्टस्य विस्तरात्प्रब्रवीहि मे ॥ सुमंतुरु
 वाच ॥ नागदष्टेन रोरान्प्राप्य मृत्युं व्रजत्यधः ॥ ४२ ॥ अधोगत्वा भवेत्सर्पो निर्विषो नात्र संशयः ॥ शतानीक उवाच ॥ नागदष्टः पि
 ता यस्य भ्राता वा दुहिता पि वा ॥ ४३ ॥ माता पुत्रोऽथ वा भार्या किं कर्तव्यं वदस्व मे ॥ मोक्षाय तस्य विप्रेन्द्रदानं व्रतमुपोषणम् ॥ ४४ ॥ ब्रूहि
 तद्विज्ज्ञादूर्लभेन तद्वै करोम्यहम् ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उपोष्या पञ्चमी राजन्नागानां पुष्टिवर्धिनी ॥ ४५ ॥ त्वमेव मेकराजेंद्रविधानं शृणु भार
 त ॥ मासि भाद्रपदे यातुकृष्णपक्षे महीपते ॥ ४६ ॥ सातपुण्या महाप्रोक्ता ग्राह्यापि च महीपते ॥ ज्ञेया द्वादश संवर्ते पञ्चम्यो भरतर्षभ ॥ ४७ ॥
 चतुर्थ्या त्वेकभक्तं तु तस्यां नक्तं प्रकीर्तितम् ॥ भुवि चित्रमया न्नानथवा कलधौतकान् ॥ ४८ ॥ कृत्वा दारुमया न्वापि अथवा मृन्मयान्नप ॥
 पञ्चम्या मर्चयेद्भक्त्या नागानां पञ्चकं नृप ॥ ४९ ॥ करवीरैः शतपत्रैर्जातीपुष्पैश्च सुव्रत ॥ तथा गंधैश्च धूपैश्च पूज्य पञ्चकमुत्तमम् ॥ ५० ॥
 ब्राह्मणं भोजयेत्पश्चाद्घृतपायसमोदकैः ॥ अनंतं वा सुकिंशखं पञ्चकं बलमेव च ॥ ५१ ॥ तथा कर्कोटकं नागं नागमश्नतं नृप ॥ धृतराष्ट्रं शंखपा
 लं कालियं तक्षकं तथा ॥ ५२ ॥ पिंगलं च तथा नागं मासि मासि प्रकीर्तितम् ॥ वत्सरांति पारणं स्याद्ब्राह्मणान्भोजयेद्बहून् ॥ ५३ ॥ इति हास
 विदेनागंगैरि केण कृतं नृप ॥ तथार्चना प्रदात्वा वाचकाय महीपते ॥ ५४ ॥ एष वै नागपञ्चम्याविधिः प्रोक्तो बुधैर्नृप ॥ तवापि त्राकृतश्चैव पितुर्मोक्षाय
 भारत ॥ ५५ ॥ त्वमेकमेकं वैवीर्यं पञ्चमीं भरतर्षभ ॥ सुवर्णभारनिष्पन्नं नागं दत्त्वा तथा च गाम् ॥ ५६ ॥ व्यासाय कुरुशार्दूल पितुरा

१ वसुधायाः-इ०पा० । २ मान्याश्च-इ०पा० । ३ शुक्लपक्षे-इ०पा० । ४ भूरिचन्द्रमयं नागम्-इ०पा० । ५ पुस्तकांतरे च " भूरिचन्द्रमयं
 नागमथवा कलधौतकम् ॥ कृत्वा दारुमयं वापि अथवा मृन्मयं नृप ॥ पञ्चम्यामर्चयेद्भक्त्या नागं पञ्चकं नृप ॥ करवीरैः शतपत्रैर्जातीपुष्पैश्च सुव्रत ॥ तथा गंधै
 श्च धूपैश्च पूज्यपन्नगमुत्तमम्-इ०पा० । ६ पन्नगम्-इ०पा० । ७ संवर्तीते पारणं स्यान्महाब्राह्मणभोजनम्-इ०पा० । ८ एष पारणके चापि-इ०पा० ।

भ०पु०

॥ ४९ ॥

नृण्यमाप्नुयाः ॥ तवापित्राकृताह्वेपंचम्युपासनानृप ॥ ५७ ॥ उत्सृज्यनागतांवीरतवपूर्वापितामहः ॥ पुष्पोत्तरंसदोगत्वातथापुष्पसदो
नृप ॥ ५८ ॥ सुनासीरसदोगत्वातदाभर्गसदोगतः ॥ स्वभूसदस्ततोगत्वाकंजजस्यसदोगतः ॥ ५९ ॥ अन्येपियेकारिष्यंतिइदंव्रतम
नुत्तमम् ॥ दष्टकोमोक्ष्यतेतेषांशुभंस्थानमवाप्स्यति ॥ ६० ॥ यश्चेदंशृणुयान्नित्यंनरःश्रद्धासमन्वितः ॥ कुलेतस्यननागेभ्योभयंभवतिकु
त्रचित् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिपंचमीकल्पेनागपंचमीव्रतवर्णनंनमद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ६१ ॥ शतानीकजवाच ॥
सर्पाणांकतिरूपाणिकेवर्णाःकिंचलक्षणम् ॥ काजातिस्तुभवेत्तेषांकेषुयोनिकुलेषुवा ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पुरामेरांनगवरेकश्यपंतपसांनिधिम् ॥
प्रणम्यशिरसाभक्त्यागौतमोवाक्यमब्रवीत् ॥ २ ॥ सर्पाणांकतिरूपाणिकिंचिर्हंकिंचलक्षणम् ॥ जातिकुलं तथावर्णान्ब्रूहि सर्वप्रजापते ॥
॥ ३ ॥ कथंवाजायतेसर्पःकथंमुंचेद्विषंप्रभो ॥ विषवेगाःकतिप्रोक्ताःकत्येवविषनाडिकाः ॥ ४ ॥ दंष्ट्राःकतिविधाःप्रोक्ताःकिंप्रमाणंविषागमे ॥
कदातुगृह्णतेगर्भकथंचेहप्रसूयते ॥ ५ ॥ कीदृशीस्त्रीपुमांश्चैवकीदृशंचनपुंसकम् ॥ किंनामदशनंचैवएतत्कथयसुव्रत ॥ ६ ॥ तस्यत
द्वचनंश्रुत्वाकश्यपःप्रत्यभाषत ॥ शृणुगौतमतत्त्वेनसर्पाणामिहलक्षणम् ॥ ७ ॥ मास्याषाढेतथाज्येष्ठेप्रमाद्यंतिभुजंगमाः ॥ ततो
नागोनागिनीचमैथुनेसंप्रपद्यते ॥ ८ ॥ चत्वारोवार्षिकान्मासात्रागीगर्भमधारयत् ॥ ततःकार्तिकमासेतुअंडकानिप्रसूयते ॥ १० ॥ अंड
कानांतुविज्ञेयेद्वेद्वेचविंशती ॥ तान्येवभक्षयेत्सातुभागैकंघृणयात्यजेत् ॥ १० ॥ स्वर्णकिंवर्णाद्वैतस्मात्पुमान्संजायतेडकात् ॥ तान्येवस्वा
दत्तेसर्पअहोरात्राणिविंशतिम् ॥ ११ ॥ स्वर्णकेतकवर्णाभादीर्वराजविसंनिभात् ॥ तस्मादुत्पद्यतेस्त्रीवैअंडाद्वाह्यणसत्तम ॥ १२ ॥
शिरीषपुष्पवर्णाभादंडकात्स्यान्नपुंसकम् ॥ ततोभिनत्तिचांडानिषण्मासेनतुगौतम ॥ १३ ॥ ततस्तेप्रीतिसंवात्स्नेहंवध्रंतिवालकाः ॥
ततोऽसौसतरात्रेणकृष्णोभवातिपन्नगः ॥ १४ ॥ आयुःप्रमाणंसर्पाणांशतंविंशोत्तरंस्मृतम् ॥ मृत्युश्चाष्टविधोज्ञेयःशृणुष्वत्रयथाक्रमम् ॥ १५ ॥

ब्रा०प० १

अ० ३३

॥ ४९ ॥

१ श्रद्धाभक्तिसमन्वितः-इ०पा० । २ कस्मिंश्चित्पुस्तके पूर्वं प्रोक्तः-“सुमंतुरुवाच”इत्यादिःपाठो नास्ति परं त्वत्र-“तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सुमंतुःप्राह तत्
दा ॥ इममर्थं पुरा पृष्ठो गौतमेन च कश्यपः । प्रहृष्टवदनःसौम्यःकश्यपःप्रत्यभाषत ॥ ” इति पाठोऽस्ति ।

मयूराण्मानुषाद्यापिचकोराद्गोरात्तथा ॥ विडालात्रकुलञ्चैववराहादृश्चिकात्तथा ॥ १६ ॥ एतेषांयदिमुच्येतजीवेद्विंशोत्तरंशतम् ॥
सप्ताहेतुततःपूर्णेदंष्ट्राणांचाधिरोहणम् ॥ १७ ॥ विषस्यागमनंतत्रनिक्षिपेच्चपुनःपुनः ॥ एवंज्ञात्वातुतत्त्वेनविषकर्मसमारभेत् ॥ १८ ॥
एकविंशतिरात्रेणविषदंष्ट्रासुजायते ॥ नागीपार्श्वसमावर्तीबालसर्पःसञ्च्यते ॥ १९ ॥ पंचविंशतिरात्रस्तुसद्यःप्राणहरोभवेत् ॥ षण्मासा
जातमात्रस्तुकंचुकं वैप्रमुंचति ॥ २० ॥ पादानांचापिविज्ञेयद्वेद्वेद्वेचविंशती ॥ गोलोमसदृशाःपादाःप्रविशंतिक्रमंतिच ॥ २१ ॥ सं
धीनांचास्यविज्ञेयद्वेद्वेद्वेचविंशतीतथा ॥ अंगुल्यश्चापिविज्ञेयाद्वेद्वेचविंशतीतथा ॥ २२ ॥ अकालजातायेसर्पाणिर्विषास्तेप्रकीर्ति
ताः ॥ पंचसप्ततिवर्षाणिआयुस्तेषांप्रकीर्तितम् ॥ २३ ॥ रक्तपीतशुक्लदंताआनीलामंदवेगेनः ॥ एतेअल्पायुषोज्ञेयाअन्ये
चभीरवःस्मृताः ॥ २४ ॥ एकंचास्यभवेद्वक्रंद्वेजिह्वेचप्रकीर्तिते ॥ द्वात्रिंशद्वेद्वेद्वेचप्रकीर्तिते ॥ २५ ॥ तेषां
मध्येतुचत्वारोदंष्ट्रासुविषावहाः ॥ मकरीकरालीकालरात्रीयमदूतीतथैवच ॥ २६ ॥ सर्वासांचैवदंष्ट्राणांदेवताःपरिकीर्तिताः ॥ प्रथमा
ब्रह्मदेवत्याद्वितीयाविष्णुदेवता ॥ २७ ॥ तृतीयारुद्रदेवत्याचतुर्थीयमदेवता ॥ हीनाप्रमाणतःसातुवामनेत्रंसमाश्रिता ॥ २८ ॥ नास्यां
मंत्राःप्रयोक्तव्यानौषधेनैवभेषजम् ॥ वैद्यःपराङ्मुखोयातिमृत्युस्तस्याविलेखनात् ॥ २९ ॥ चिकित्सानबुधैःकार्यातदंतंतस्यजीवितम् ॥
मकरीमासिकाविद्यात्करालीचद्विमासिका ॥ ३० ॥ कालरात्रीभवेत्रीणिचतुरोयमदूतिका ॥ मकरीगुंडौदनंदद्यात्कषायात्रंकरालिका ॥
॥ ३१ ॥ कालरात्रीकटुयुतदूतीवैसांनिपातिकम् ॥ मकरीशस्त्रकंविद्यात्करालीकाकपादिका ॥ ३२ ॥ कराकृतिःकालरात्रिर्याम्याकृपाकृ
तिःस्मृता ॥ मकरीवातुलज्ञेयाकरालीपैत्तिकीस्मृता ॥ ३३ ॥ कफात्मिकाकालरात्रीयमदूतीसन्निपातकी ॥ शुक्लातुमकरीज्ञेयाकरालीर
क्तसंनिभा ॥ ३४ ॥ कालरात्रीभवेत्पीताकृष्णाचयमदूतिका ॥ वामाशुक्लाचकृष्णाचरक्तापीताचदक्षिणा ॥ ३५ ॥ समासेनतुवक्ष्यामियथै
तावर्णतःस्मृताः ॥ शुक्लातुब्राह्मणीज्ञेयारक्तातुक्षत्रियास्मृता ॥ ३६ ॥ वैश्यातुपीतिकाज्ञेयाकृष्णाशूद्रातुकथ्यते ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिदंष्ट्रा

भ०पु०
॥ ५० ॥

णाविषलक्षणम् ॥ ३७ ॥ दंष्ट्राणां तु विषं नास्ति नित्यमेव भुजंगमे ॥ दक्षिणे नेत्रमासाद्य विषं सर्पस्य तिष्ठति ॥ ३८ ॥ संकुद्धस्येह सर्पस्य विषं गच्छति मस्तके ॥ मस्तकाद्धमनीयाति ततो नाडीषु गच्छति ॥ ३९ ॥ नाडीभ्यो गच्छते दंष्ट्रां विषं तत्र प्रवर्तते ॥ तत्सर्वकथायिष्यामि यथा वदनु पूर्वशः ॥ ४० ॥ अष्टभिः कारणैः सर्पो दंष्ट्रतेनात्र संशयः ॥ आक्रांतो दंष्ट्रते पूर्व द्वितीयः पूर्ववैरिणम् ॥ ४१ ॥ तृतीयं दंष्ट्रते भीतश्चतुर्थं मददर्पितः ॥ पंचमं तु क्षुधाविष्टः षष्ठं चेह विषो लवणः ॥ ४२ ॥ सप्तमं पुत्ररक्षार्थं मष्टमं कालचोदितः ॥ यस्तु सर्पो दंष्ट्रित्वा तु उदरं परिवर्तयेत् ॥ ४३ ॥ बलमुन्नाकृतिं दंष्ट्रमाक्रांतं तद्विनिर्दिशेत् ॥ यस्य सर्पस्य दंष्ट्रस्य गभीरं दृश्यते व्रणम् ॥ ४४ ॥ वैरदंष्ट्रं विजानीयात् कश्यपस्य वचो यथा ॥ एकदंष्ट्रापदं यस्य अव्यक्तं न च कल्पितम् ॥ ४५ ॥ भीतदंष्ट्रं विजानीयाद्यथोवाच प्रजापतिः ॥ यस्य सर्पेण दंष्ट्रस्य रेखा दंतस्य जायते ॥ ४६ ॥ मददंष्ट्रं विजानीयात् कश्यपस्य वचो यथा ॥ द्वे च दंष्ट्रापदे यस्य दृश्यते च महाक्षतम् ॥ ४७ ॥ क्षुधाविष्टं विजानीयाद्यथोवाच प्रजापतिः ॥ द्वे दंष्ट्रे यस्य दृश्येते कचिदुधिरसंकुले ॥ ४८ ॥ विषो लवणं विजानीयादंशं तं नात्र संशयः ॥ अपत्यरक्षणार्थाय जानीयात् तं न संशयः ॥ ४९ ॥ यत्तु काकपदाकारं त्रिभिर्दंतैस्तुलक्षितम् ॥ महानाग इति प्रोक्तं कालदंष्ट्रं विनिर्दिशेत् ॥ ५० ॥ त्रिविधं दंष्ट्रजातैस्तुलक्षणं समुदाहृतम् ॥ दंष्ट्रा तु पीतं विज्ञेयं कश्यपस्य वचो यथा ॥ ५१ ॥ विषभागात्तु सर्पस्य त्रिभागस्तत्र संक्रमेत् ॥ उदरं दर्शयेद्यस्तु उद्धतं तं विनिर्दिशेत् ॥ ५२ ॥ छर्दितं विषवेगेन निविषः पन्नगो भवेत् ॥ असाध्यश्चापि विज्ञेयश्चतुर्दंष्ट्राभिर्पीडितः ॥ ५३ ॥ ग्रीवाभंगो भवोत्किंचित्सं दंष्ट्राविषयोगतः ॥ इतो दंष्ट्रस्ततः शुद्धो व्यंतरः परिकीर्तितः ॥ ५४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसाहस्रार्धसंहितायां पंचमी कल्पे सर्पदंष्ट्रावर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ७ ॥ कश्यप उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि कालदंष्ट्रस्य लक्षणम् ॥ शृणु गौतमतत्त्वेन यादृशो भवते नरः ॥ १ ॥ जिह्वाभंगो यद्वच्छूलं च क्षुभ्यां च न पश्यति ॥ दंशं च दग्धसंकाशं पक्वजंबूफलोपमम् ॥ २ ॥ वैवर्ण्यं चैव दंतानां दृश्यावो भवति वर्णतः ॥ सर्वेष्वंगेषु शैथिल्यं पुरीषस्य च भेदनम् ॥ ३ ॥ भग्नस्कंधकटिग्रीव ऊर्ध्वदृष्टिरधोमुखः ॥ दह्यते वेपते चैव स्वपते च मुहुर्मुहुः ॥ ४ ॥ शस्त्रेण चिद्यमानस्य रुधिरं प्रवर्तते ॥ दंडेन ताड्यमानस्य दंडराजीनः ॥ ५० ॥

ब्रा०प० १
अ० ३४

जायते ॥ ५ ॥ दंशेकाकपदंसुनीलमसकृजंबूफलाभंवनमुच्छूनरुधिरार्द्रसेकबहुलंकृच्छ्रात्रिरोधोभवेत् ॥ हिक्काश्वासगलग्रहश्चसुमहान्पांडु
 स्त्वचादृश्यते शुष्कांगप्रवदंति शस्त्रनिपुणास्तत्कालदष्टं विदुः ॥ ६ ॥ दंशेयस्याथ शोथः प्रचलितवलितं मंडलं वा सुनीलं प्रवेदो गात्रभेदः स्रव
 ति च रुधिरं सानुनासं च जले पत ॥ दंतोष्ठाभ्यां वियोगो भ्रमति च हृदयं संनिरोधश्च तीव्रो दिव्यानामेष दंशः स्थलविपुलमये विद्धितं कालद
 ष्टम् ॥ ७ ॥ दंतैर्दंतान्स्पृशति च बहुशो दृष्टिरायासखिन्नास्थूलो दंशः स्रवति रुधिरं केकरं च क्षुरेकम् ॥ प्रत्यादिष्टः श्वसितिसतंतं सानुनासं च भाषे
 त्पापं ब्रूते सकलगदितं कालदष्टं तमाहुः ॥ ८ ॥ वेपते वेदना तीव्रा रक्तनेत्रश्च जायते ॥ ग्रीवाभंगश्च लानाभिः कालदष्टं विनिर्दिशेत् ॥ दर्पणे सलिले वा
 पि आत्मच्छायां न पश्यति ॥ ९ ॥ मंदरंश्मिन्मत्थातीव्रं तेजोहीनं दिवांकरम् ॥ वेपते वेदना त्रस्तोरक्तनेत्रश्च जायते ॥ १० ॥ सयाति निधनं जंतुः
 कालदष्टं विनिर्दिशेत् ॥ अष्टम्यां च नवम्यां च कृष्णपक्षे च तुर्दशीम् ॥ ११ ॥ नागपंचमी दष्टानां जीवितस्य न संशयः ॥ आर्द्राश्लेषामवाभरणी
 कृत्तिकास्तु विशेषतः ॥ १२ ॥ विशाखास्त्रिषु पूर्वासु मूलस्वाती शतात्मके ॥ सर्पदष्टानजीवंति विषं पीतं च यैस्तथा ॥ १३ ॥ शून्यागारे
 श्मशाने च शुष्कवृक्षे तथैव च ॥ न जीवंति न रादष्टानक्षत्रेति थिसंयुते ॥ १४ ॥ अष्टोत्तरं मर्मशतं प्राणिनां समुदाहृतम् ॥ तेषां मध्ये तु मर्माणि दश
 द्वे चापि कीर्तिते ॥ १५ ॥ शंखे नेत्रे भ्रुवोर्मध्ये बस्तिभ्यां वृषणोत्तरे ॥ कक्षे स्कंधे हृदि मध्ये तालुके चिबुके गुदे ॥ १६ ॥ एषु द्वादशमर्मेषु दंश
 शस्त्रेण वाहतः ॥ न जीवति न रोलोके कालदष्टं विनिर्दिशेत् ॥ १७ ॥ अकचटतपयशां वदंति प्रोक्तान जीवंति न तस्य ॥ गतं ब्रूयाद्यदि स्थलति
 शिरस्तस्य संप्राप्तकालः ॥ १८ ॥ भवति च यदि दूत उत्तमस्याधमो वा यदि भवति च दूत उत्तमो वा धमस्य ॥ आदौ दष्टस्य नाम यदि वदति
 कचिद्वक्तितस्याथ पश्चात्तं वर्णभेदो यदि भवति समः प्राप्तकालस्य दूतः ॥ १९ ॥ दूतो वा दंडहस्तो भवति च युगलं पाशहस्तस्तथा वार
 तं वस्त्रं च कृष्णं मुखशिरसि गतमेकवस्त्रश्च दूतः ॥ तैलाभ्यक्तश्च तद्द्रव्यदित्वरितगतिमुक्तकेशश्च यातियः कुर्याद्द्वोरशब्दं करचरणयुगैः प्राप्तका
 लस्य दूतः ॥ २० ॥ नागोदयं प्रवक्ष्यामि दर्शनेन तु भाषितम् ॥ ब्रह्मणा तु पुरा सृष्टा ग्रहानागास्त्वनेकशः ॥ २१ ॥ अनंतं भास्करं विद्यात्सोमं

भ०पु०

॥ ५१ ॥

विद्यातुवासुकिम् ॥ तक्षकंभूमिपुत्रंतुर्ककोटंचबुधंविदुः ॥ २२ ॥ पद्मंबृहस्पतिंविद्यान्महापद्मंचभार्गवम् ॥ कुलिकःशंखपालश्चद्रावेतौतुश
नैश्वरः ॥ २३ ॥ पूर्वपादःशंखपालोद्वितीयःकुलिकस्यच ॥ नित्यंभागेयथोद्दिष्टदिनरात्रीतथैवच ॥ २४ ॥ शुक्रसोमौचमध्यान्हेउदयेतुश
मासुतः ॥ शनिःप्रागष्टमेभागेदिवारात्रेतिहोच्यते ॥ २५ ॥ ग्रहाश्चभुंजतेचैवशेषंभागस्यलक्षणम् ॥ रविवारेसदाज्ञेयौपादौदशचतुर्दश ॥
॥ २६ ॥ अष्टद्वादशमेचंद्रेदशषष्ठेकुजेतथा ॥ बुधस्यनवमेपादेराहौचदिवसस्यच ॥ २७ ॥ गुरोर्द्वितीयःषष्ठश्चषोडशस्यतुवर्जयेत् ॥ भास्कर
स्यदिनेप्रोक्तेचतुर्थेदशमेष्टमे ॥ २८ ॥ शनैश्वरदिनेपादंत्यजेच्चैवसुदारुणम् ॥ द्वितीयंद्वादशंचैवषोडशस्यतुवर्जयेत् ॥ २९ ॥ मुहूर्तंवटि
कादूर्द्ध्ववटिकचतुर्थंभागांविंशतिश्च ॥ कुहूसुतंबुद्धुदनिमेषमेतत्कालस्यलक्षणम् ॥ ३० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेपंचमीकल्पेदंशदष्टक
दूतलक्षणंनामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ कश्यपउवाच ॥ सविषादंष्ट्रयोर्मध्येयमद्वितीतुवैभवेत् ॥ नचिकित्साबुधैःकार्यातंगतायुंविनिर्दि
शेत् ॥ १ ॥ प्रहरार्धदिवारात्रावेकैकंभुंजतेवाहिः ॥ एकस्यचसमानंचद्वितीयंषोडशंतथा ॥ २ ॥ नागोदयेयमुद्दिश्यहतोविद्धोविदा
रितः ॥ कालदष्टंविजानीयात्कश्यपस्यवचोयथा ॥ ३ ॥ यन्मात्रंपततेविंदुर्वालाग्रंसलिलोद्धृतम् ॥ तन्मात्रंस्रवतेद्रष्टाविषंसर्प
स्यदारुणम् ॥ ४ ॥ नाडीशतेतुसंपूर्णेदेहेसंक्रमतेविषम् ॥ यावत्संक्रामयेद्वाहुंकुंचितंवाप्रसारयेत् ॥ ५ ॥ अनेनक्षणमात्रेणवि
षंगच्छतिमस्तके ॥ वेपतेविषवेगेतुशतशोऽथसहस्रशः ॥ ६ ॥ वर्धतेरक्तमासाद्यततोवातौशिखीयथा ॥ तैलंविंदुर्जलंप्राप्ययथावेगेनवर्धते
॥ ७ ॥ शिसंडीआश्रयंप्राप्यमारुतेनसमीरितः ॥ ततःस्थानशतंप्राप्यत्वचास्थानंविचेष्टितम् ॥ ८ ॥ त्वचासुद्विगुणंविद्याच्छोणितेषुचतु
र्गुणम् ॥ पित्तेतुत्रिगुण्यातिलेष्मेवैषोडशंभवेत् ॥ ९ ॥ वायौत्रिंशद्गुणंचैवमज्जाषष्टिगुणंतथा ॥ प्राणेचैकार्णवीभूतेसर्वगात्राणिसंधयेत् ॥ १० ॥
श्रोत्रेनिरुध्यमानेनयातिदष्टस्त्वसाध्यताम् ॥ ततोऽसौम्रियतेजंतुर्निश्वासोच्छ्वासवर्जितः ॥ ११ ॥ निष्क्रान्तेतुततोजीवेभूतेपंचत्वमागते ॥
तानिभूतानिगच्छंतियस्ययस्ययथातथम् ॥ १२ ॥ पृथिव्यापस्तथातेजोवायुराकाशमेवच ॥ इत्येषामेवसंवातःशरीरमभिधीयते ॥ १३ ॥

ब्रा०प० १

अ० ३५

॥ ५१ ॥

पृथिवीपृथिवीयातितोयंतोयेषुलीयते ॥ तेजोगच्छतिचादित्यंमारुतोमारुतंत्रजेत् ॥ १४ ॥ आकाशंचैवमाकाशेसहतेनैवगच्छति ॥ स्व
 स्थानंतेप्रपद्यंतेपरस्परनियोजिताः ॥ १५ ॥ नजीवेदागतःकश्चिदिहजन्मनिमुव्रत ॥ विषातैनउपेक्षेतत्वारितंतुचिकित्सयेत् ॥ १६ ॥ एक
 मस्तिविषंलोकेद्वितीयंचोपपद्यते ॥ यथानानाविधंचैवस्थावरंतुतथैवच ॥ १७ ॥ प्रथमेविषवेगेतुरोमहर्षोऽभिजायते ॥ द्वितीयेविषवेगेतुस्वे
 दोगात्रेषुजायते ॥ १८ ॥ तृतीयेविषवेगेतुकंपोगात्रेषुजायते ॥ चतुर्थेविषवेगेतुश्रोत्रांतरनिरोधकृत् ॥ १९ ॥ पंचमेविषवेगेतुहिक्कागात्रेषुजा
 यते ॥ षष्ठेचविषवेगेतुप्राणेभ्योऽपिप्रमुच्यते ॥ २० ॥ सप्तधातुवहाद्येतेवैनतेयेनभाषिताः ॥ त्वचःस्थानेविषेप्राप्तेतस्यरूपाणिमेशृणु
 ॥ २१ ॥ अंगानितिमिरायंतेतपंतेचमुहुर्मुहुः ॥ एतानियस्यचिह्नानितस्यत्वाचिगतंविषम् ॥ २१ ॥ तस्यागदंप्रवक्ष्यामियेनसंपद्यतेसुखम् ॥
 अर्कमूलमपामार्गप्रियंगुंतं गरंतथा ॥ २३ ॥ एतदालोढ्यदातव्यंततःसंपद्यतेसुखम् ॥ ततस्तस्मिन्कृतेविप्रननिवर्तेतचेद्विषम् ॥ २४ ॥ त्व
 चःस्थानंततोभित्त्वारक्तस्थानंप्रधावति ॥ विषेचरक्तंसंप्राप्तेतस्यरूपाणिमेशृणु ॥ २५ ॥ दह्यतेमुह्यतेचैवशीतलंबहुमन्यते ॥ एतानियस्य
 रूपाणितस्यरक्तगतंविषम् ॥ २६ ॥ तत्रागदंप्रवक्ष्यामियेनसंपद्यतेसुखम् ॥ उशीरंचंदनंकुष्ठमुत्पलंतं गरंतथा ॥ २७ ॥ महाकालस्यमूला
 निर्सिंदुवारनगस्यच ॥ हिंगुलंमरिचंचैवपूर्ववेगेतुदापयेत् ॥ २८ ॥ बृहतीवृश्चिकाकालीइंद्रवारुणीमूलकम् ॥ सप्तगंधघृतंचैवद्वितीयेपरिकी
 र्तितम् ॥ २९ ॥ सिंदुवारंतथाहिंगुंतृतीयेकारयेद्बुधः ॥ तस्यपानंचकुर्वीतअंजनंलेपनंतथा ॥ ३० ॥ एतेनैवोपचारेणततःसंपद्यतेसुखम् ॥
 रक्तस्थानंततोगत्वापित्तस्थानंप्रधावति ॥ ३१ ॥ पित्तस्थानगतेविप्रविषरूपाणिमेशृणु ॥ उत्तिष्ठतेनिपततेदह्यतेमुह्यतेतथा ॥ ३२ ॥ गात्रतः
 पीतकःस्याद्वैदिशःपश्यतिपीतिकाः ॥ प्रवलाचभवेन्मूच्छानचात्मानंविजानते ॥ ३३ ॥ विषक्रियांतस्यकुर्याद्ययासंपद्यतेसुखम् ॥ पित्तस्था
 नमतिक्रम्यश्लेष्मस्थानंचगच्छति ॥ ३४ ॥ पिप्पल्योमधुकंचैवमधुखंडंघृतंतथा ॥ मधुसारमलाबुंचजातिंशंकरवालुकाम् ॥ ३५ ॥ इंद्रवा
 रुणिमूलंचगवांमूत्रेणपेषयेत् ॥ नस्यंतस्यप्रयुंजीतपानमालेपनांजनम् ॥ ३६ ॥ एतेनैवोपचारेणततःसंपद्यतेसुखम् ॥ श्लेष्मस्थानंततःप्रा

भ०पु०

। ५२ ॥

सेतस्यरूपाणिमेशृणु ॥३७॥ गात्राणितस्यरुध्यन्तेनिःश्वासश्चनजायते ॥ लालाचस्रवतेतस्यकंठोष्ठुरुदुरायते ॥ ३८॥ एतानियस्यरूपाणित
स्यश्लेष्मगतंविषम् ॥ तस्यागदंप्रवक्ष्यामियेनसंपद्यतेसुखम् ॥ ३९ ॥ त्रिकटुकीश्लेष्मातकीलोभ्रं चमधुसारकम् ॥ एतानिसमभागानिगवांमूत्रे
णपेषयेत् ॥ ४० ॥ तस्यपानंचकुर्वीतअंजनंलेपनंतथा ॥ एतेनैवोपचारेणततःसंपद्यतेसुखम् ॥ ४१॥ श्लेष्मस्थानमतिक्रम्यवायुस्थानंचग
च्छति ॥ तत्ररूपाणिवक्ष्यामिवायुस्थानगतेविषे ॥४२॥ आध्मायतेचजठरंबांधवांश्चनपश्यति ॥ ईदृशंकुरुतेरूपं दृष्टिभंगश्चजायते॥एतानि
यस्यरूपाणितस्यवायुगतंविषम्॥४३॥तस्यागदंप्रवक्ष्यामियेनसंपद्यतेसुखम्॥शोणामूलंप्रियालंचरक्तंचगजपिप्पलीं॥४४॥भाङ्गीवचांपिप्प
लींचदेवदारुमधूककम्॥मधूकसारंसहसिंदुवारंहिंगुंचपिप्पलागुटिकांचकुर्यात्॥दद्याच्चतस्यांजनलेपनादि एषोऽगदःसर्पविषाणिहन्यात् ॥४५॥
अंजनंचैवनस्यंचक्षिप्रंदद्याद्विषान्विते ॥ वायुस्थानंततोमुत्तवामज्जास्थानंप्रधावति ॥ ४६ ॥ विषेमज्जागतेविप्रतस्यरूपाणिमेशृणु ॥
दृष्टिश्चहीयतेतस्यभृशमंगानिमुंचति ॥ ४७ ॥ एतानियस्यरूपाणितस्यमज्जागतंविषम् ॥ तस्यागदंप्रवक्ष्यामियेनसंपद्यतेसुखम् ॥ ४८ ॥
घृतमधुशर्करान्वितमुशीरंचदनंतथा ॥ एतदालोव्यदातव्यंपानंनस्यंचसुव्रत ॥ ४९ ॥ ततःप्रणश्यतेदुःखंततःसंपद्यतेसुखम् ॥ अथतस्मि
न्कृतेयोगेविषंतस्यनिवर्तते ॥ ५० ॥ मज्जास्थानंततोगत्वामर्मस्थानंप्रधावति ॥ विषेतुमर्मसंप्राप्तेशृणुरूपंयथाभवेत् ॥ ५१ ॥ निश्चेष्टःपतते
भूमौकर्णाभ्यांवधिरोभवेत् ॥ वारिणासिच्यमानस्यरोमहर्षोर्नजायते ॥५२॥ दंडेनहन्यमानस्यदंडराजीनजायते ॥ शस्त्रेणच्छिद्यमानस्यरु
धिरंनप्रवर्तते ॥ ५३ ॥ केशेषुलुच्यमानेषुनैवेकशान्प्रवेदते ॥ यस्यकर्णौचपाशौचहस्तपादंचसंधयः ॥ ५४ ॥ शिथिलानिभवंतीहसगता
सुरितिश्रुतिः ॥ एतानियस्यरूपाणिविपरीतानिगौतम ॥ ५५ ॥ मृतंतुनविजानीयात्कश्यपस्यवचोयथा ॥ वैद्यास्तस्यनपश्यंतियेभवंतिकु
शिक्षिताः ॥ ५६ ॥ दृक्क्षणास्तुपश्यंतिमंत्रौषधिसमन्विताः ॥ तस्यागदंप्रवक्ष्यामिस्वयंरुद्रेणभाषितम् ॥ ५७ ॥ मयूरपित्तंमार्जारपित्तं
गन्धनौडीमूलमेवच ॥ कुमंतगरंकुष्ठंकासमर्दन्वंचंतथा ॥ ५८ ॥ उत्पलस्यचार्कंजत्कंपद्यस्वकुमुदस्यच ॥ एतानिसमभागानिगोमूत्रेण

ब्रा०प० १

अ० ३६

॥ ५२ ॥

१ श्रोत्राणि तस्य रुध्यन्ते-इ०प्रा० । २ गंधनानालीमूलमेव च-इ०पा० ।

तुपेवयेत् ॥ ५९ ॥ एषोऽगदोयस्यहस्तेदष्टेनप्रियतेसवै ॥ कालाहिनापिदष्टेनक्षिप्रंभवतिनिर्विषः ॥ ६० ॥ क्षिप्रमेवप्रदातव्यंमृतसंजिविनौ
 षधम् ॥ अंजनंचैवनस्यंचक्षिप्रंदद्याद्विचक्षणः ॥ ६१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिपंचमीकल्पेधातुगतविषक्रियावर्णनं नामपंचत्रिं
 शोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ७४ ॥ गौतमउवाच ॥ कीदृशंसर्पदष्टस्यसर्पिण्याःकीदृशंभवेत् ॥ कुमारदष्टःकीदृक्स्यत्सूतिकादंशितस्यच ॥ १ ॥ रूपं
 नपुंसकेनेहव्यंतरेणचकीदृशम् ॥ एतदाख्याहिमेसर्वमोभिर्दष्टस्यलक्षणम् ॥ २ ॥ कश्यपउवाच ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिनागानांरूपलक्षणम् ॥
 सर्पदष्टस्यचतथासमासाद्विजपुंगव ॥ ३ ॥ अथसर्पेणदष्टस्यऊर्ध्वदृष्टिःप्रजायते ॥ सर्पीदष्टस्यचतथाअधोदृष्टिःप्रजायते ॥ ४ ॥ कन्या
 दष्टस्यवामास्यादृष्टिर्द्विजवरोत्तम ॥ कुमारेणापिदष्टस्यदक्षिणाएवजायते ॥ ५ ॥ गर्भिण्यावाथदष्टस्यतथास्वेदश्चजायते ॥ रोमांचं
 सूतिकायास्तुवेषथुश्चापिजायते ॥ ६ ॥ नपुंसकेनदष्टस्यअंगमर्दःप्रजायते ॥ पन्नगीप्रभवोरात्रौदिवासर्पौविषाधिकः ॥ ७ ॥ नपुंसकस्तुसं
 ध्यायांकश्यपेनतुभाषितम् ॥ अंधकारेतुदष्टोयउदकेगहनेवने ॥ ८ ॥ सुप्तंवाचेत्प्रमत्तंवायदिसर्पौनदृश्यते ॥ दष्टरूपाण्यजानन्वै
 कथंवेद्यचिकित्सितम् ॥ ९ ॥ चतुर्विधाइहप्रोक्ताःपन्नगास्तुमहात्मना ॥ दर्वीकरामंडलिनोराजिलाव्यंतरास्तथा ॥ १० ॥ दर्वीकरावात
 विषामंडलाःपैतिकाःस्मृताः ॥ श्लेष्मलाराजिलाज्ञेयाव्यंतराःसान्निपातिकाः ॥ ११ ॥ रक्तंपरीक्षयेदेषांसर्पाणांतुपृथक्पृथक् ॥ कृष्णंदर्वीक
 राणांतुजायतेनाल्पमुल्वणम् ॥ १२ ॥ रक्तंचनंचबहुशःशोणितमंडलीकृतम् ॥ पिच्छिलंराजिलेस्वलपंतद्वद्वयंतरकेतथा ॥ १३ ॥ सर्पास्तु
 चतुरोज्ञेयाःपंचमोनोपलभ्यते ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रश्चैवचतुर्थकः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणेमधुरंदद्यात्तित्तंदद्यात्तथोत्तरे ॥ वैश्येकर्षफलंद
 द्याच्छूद्रेत्रिस्थूणमेवच ॥ १५ ॥ ब्राह्मणेनतुदष्टस्यदाहोगात्रेषुजायते ॥ मूर्च्छाचप्रवलास्याद्विनात्मानमभिजानते ॥ १६ ॥ श्यामवर्णमुखं
 चस्यान्मन्यास्तंभश्चजायते ॥ तस्यकुर्यात्प्रतीकारयेनसंपद्यतेसुखम् ॥ १७ ॥ अश्वगंधाप्यपामार्गीसिंदुवारंसुरामयम् ॥ एतत्सर्पिःसमायुक्तंपाने
 नस्येचदापयेत् ॥ १८ ॥ एतेनैवोपचारेणसुखीभवतिमानवः ॥ क्षत्रियेणतुदष्टस्यकंपोगात्रेषुजायते ॥ १९ ॥ मूर्च्छामोहस्तथास्याद्विनात्मा

भ०पु०

॥ ५३ ॥

नमभिजानते ॥ जायतेवेदनात्स्य ऊर्ध्वचैव निरीक्षते ॥ २० ॥ तस्य कुर्यात्प्रतीकारं येन संपद्यते सुखम् ॥ अर्कमूलमपामार्गप्रियंगुमिन्द्रवारुणीम् ॥
॥ २१ ॥ एतत्सर्पिःसमायुक्तं पानं नस्यं च दापयेत् ॥ एतेनैवोपचारेण सुखी भवति मानवः ॥ २२ ॥ वैश्येनापि हि दष्टस्य शृणुरूपाणि यानितुं ॥
श्लेष्मप्रकोपोलालाचनचोद्वहति चेत्तनाम् ॥ २३ ॥ मूर्च्छाचप्रवलायस्य आत्मानं नाभिनंदति ॥ तस्य कुर्यात्प्रतीकारं येन संपद्यते सुखम् ॥ २४ ॥
अश्वगंधासगोमूत्रागृहधूमसंगुगुलम् ॥ शिरीषार्कपलाशेन श्वेताचगिरिकर्णिका ॥ २५ ॥ गोमूत्रेण समायुक्तं पानं नस्यं च दापयेत् ॥ एष वैश्ये
न दद्यान्नामगदः परिकीर्तितः ॥ २६ ॥ शूद्रेणापि हि दष्टस्य शृणुतत्त्वेन गौतम ॥ कुंध्यते वेपते चैव ज्वरः शीतं च जायते ॥ २७ ॥ अंगानि चुलु
चुलायते शूद्रदष्टस्य लक्षणम् ॥ तत्रागदं प्रक्षयामियेन संपद्यते सुखम् ॥ २८ ॥ पञ्चचलोदकं चैव क्षौद्रं पद्मस्य केसरम् ॥ मधुमधूकसारं च श्वेतां च
गिरिकर्णिकां ॥ २९ ॥ एतानि समभागानि पेषयेच्छीतवारिणा ॥ पानले पांजनं नस्यं सुखी भवति मानवः ॥ ३० ॥ पूर्वाण्ये चरते विप्रो मध्या
ह्ने क्षत्रियश्चरेत् ॥ अपराण्ये चरेद् वैश्यः शूद्रः संध्याचरो भवेत् ॥ ३१ ॥ आहारो वायुं पुष्पाणि ब्राह्मणानां विदुर्बुधाः ॥ मूषिकाक्षत्रियाणां च आहारो
द्विजसत्तम ॥ ३२ ॥ वैश्यामं डूकभक्षश्च शूद्राः सर्वांश्चिनस्तथा ॥ अग्रतो दशते विप्रः क्षत्रियो दक्षिणेन तु ॥ ३३ ॥ वामपार्श्वे सदा वैश्यः पश्चाद्वै
शूद्रमादिशेत् ॥ मदकाले तु संप्राप्ते पीज्यमाना महाविषाः ॥ ३४ ॥ अवेलायां दशते वैमैथुना तार्क्ष्यजंगमाः ॥ पुष्पगंधाः स्मृता विप्राः क्षत्रियाश्चंद
नावहाः ॥ ३५ ॥ वैश्याश्च घृतगंधावै शूद्राः स्युर्मत्स्यगंधिनः ॥ वासंतेषां प्रक्षयामियथा वदनु पूर्वशः ॥ ३६ ॥ वार्पिकूपतडागेषु गिरिप्रस्रवणे
षु च ॥ वसंति ब्राह्मणाः सर्पाग्रामद्वारे च तुष्पथे ॥ ३७ ॥ आरामेषु पावित्रेषु शुचिष्वायतनेषु च ॥ क्षत्रियो वसते नित्यं तोरणेषु सरःसु च ॥ ३८ ॥
श्मशाने भस्मशालासु पललेषु तटेषु च ॥ गोष्ठेषु पथिवृक्षेषु विप्रैश्चावसंति च ॥ ३९ ॥ अविविक्तेषु स्थानेषु निर्जनेषु वनेषु च ॥ शून्यागारे श्म
शाने च शूद्रा विप्रवसंति च ॥ ४० ॥ श्वेताश्च कपिलाश्चैव ये सर्पास्त्वनलप्रभः ॥ मनस्विनः सात्विकाश्च ब्राह्मणास्ते बुधैः स्मृताः ॥ ४१ ॥ रक्त

ब्रा०प० १

अ० ३६

॥ ५३ ॥

१ प्रियंगुमत्तवारुणीम्-इ०पा० । २ कुंध्यते-इ०पा० । ३ चिमिचिमा-इ०पा० । ४ चांतरे-इ०पा० । ५ आहारं चात्र पुष्पाणि-इ०पा० ।
६ नदीद्विदतडागेषु-इ०पा० । ७ विप्रो वै वसते नित्यं सदा ब्राह्मणसत्तम-इ०पा० । ८ विशुद्धायतनेषु च-इ०पा० ।

वर्णाः सुवर्णाभाः प्रवालमणिसंनिभाः ॥ सूर्यप्रभास्तथा विप्रक्षत्रियास्ते भुजंगमाः ॥ ४२ ॥ नानाविचित्रराजीभिरतसीवर्णसन्निभाः ॥ बाण
 पुष्पसवर्णाभावैश्यास्ते वै भुजंगमाः ॥ ४३ ॥ काकोदरनिभाः केचिद्येचंजनसन्निभाः ॥ काकवर्णाधूमवर्णास्ते शूद्राः परिकीर्तिताः ॥ ४४ ॥
 यस्य सपैणदष्टस्य दंशमंगुष्ठमंतरम् ॥ बालदष्टं विजानीयात्कश्यपस्य वचोयथा ॥ ४५ ॥ यस्य सपैणदष्टस्य दंशं द्व्यंगुलमंतरम् ॥ यौवन
 स्थेनदष्टस्य एतद्भवतिलक्षणम् ॥ ४६ ॥ यस्य सपैणदष्टस्य सार्धं द्व्यंगुलमंतरम् ॥ वृद्धदष्टं विजानीयात्कश्यपस्य वचोयथा ॥ ४७ ॥ अनं
 तः प्रेक्षते पूर्ववामपार्श्वे तु वासुकिः ॥ तक्षको दक्षिणे नेह कर्कोटः पृष्ठतस्तथा ॥ ४८ ॥ चलते भ्रमते पद्मो महापद्मो निमज्जाति ॥ विसंज्ञस्तिष्ठते चैव
 शंखपालो मुहुर्मुहुः ॥ ४९ ॥ सर्वेषां कुरुते रूपं कुलिकः पन्नगोत्तमः ॥ अनंतस्य दिशा पूर्वा वासुकेस्तु हुताशनी ॥ ५० ॥ दक्षिणा तक्षकस्योक्ता क
 र्कोटस्य तु नैऋती ॥ पश्चिमा पद्मनाभस्य महापद्मस्य वायुजा ॥ ५१ ॥ उत्तरा शंखपालस्य ऐशानी कंबलस्य तु ॥ अनंतस्य भवेत्पद्मं वासुकेः
 स्यात्तथोत्पलम् ॥ ५२ ॥ स्वस्तिकं तक्षकस्योक्तं कर्कोटस्य तु पङ्कजम् ॥ पद्मस्य तु भवेत्पद्मं शूलं पद्मेतरस्य तु ॥ ५३ ॥ शंखपाले भवेच्छत्रं कुलिक
 स्यार्धचंद्रकम् ॥ अनंतकपिलौ विप्रौ क्षत्रियौ शंखवासुकी ॥ ५४ ॥ महापद्मस्तक्षकश्च वैश्यौ विप्रप्रकीर्तितौ ॥ पद्मकर्कोटकौ शूद्रौ सदाज्ञेयौ
 मनीषिभिः ॥ ५५ ॥ अनंतकुलिकौ शुकौ वर्णतो ब्रह्मसंभवौ ॥ वासुकिः शंखपालश्च रक्तौ ह्यग्निमुद्रवौ ॥ ५६ ॥ तक्षकश्च महापद्म ईषत्पातौ बभू
 वतुः ॥ पद्मकर्कोटकौ विप्रसर्पा कृष्णौ बभूवतुः ॥ ५७ ॥ हयं यानं वृषं च त्रं राजानमथ पावकम् ॥ धरणीमुत्पाद्य धृताने तान् सिद्धिकरान् विदुः ॥
 ५८ ॥ पूर्णकुंभः पताका च कांचनं मणयस्तथा ॥ शिरीषं माणिकं कंठे जीवजीवेति सुव्रत ॥ ५९ ॥ एतेषां दर्शनं श्रेष्ठं कन्याचैकप्रसूयिका ॥
 चतुःषष्टिः समाख्याता भोगिनो ये तु पन्नगाः ॥ ६० ॥ अदृश्यास्तेषु षट्त्रिंशद्दृश्यास्त्रिंशन्महीचराः ॥ विंशच्च स्रग्विणः प्रोक्ताः सप्तमंडलिनस्तथा ॥
 ६१ ॥ राजीवंतो दश प्रोक्ता दर्व्यः षोडशपंचच ॥ दुंदुभो दुंदुभश्चैव चेटंभश्चैव दवाहनः ॥ ६२ ॥ नागपुष्पसवर्णाख्यानि विषाये च पन्नगाः ॥

१ विमज्जंस्तिष्ठते-इ०पा० । २ त्रिरेखकम्-इ०पा० । ३ नृपोत्तम-इ०पा० । ४ प्रायः पीतौ-इ०पा० । ५ हयपालम्-इ०पा० । ६ शयनं माणिकं कंठे-
 इ० । शरसौ माणिकं कंठे-इ०च पा० । ७ मत्तपन्नगाः-इ०पा० । ८ अष्टत्रिंशन्महीचराः-इ०पा० । ९ मुकुलिनः-इ०पा० । १० क्षेत्रभः क्षेत्रवाहनः-इ०पा० ।

भ०पु०

॥ ५४ ॥

एवमेवतुसर्पाणांशतद्विनवतिस्मृतम् ॥ ६३ ॥ वराहकर्णौगजपिप्पलीचर्गाधारिकांपिप्पलदेवदारु ॥ मधूकसारंसहसिंदुवारोर्हिगुंचापिद्वागुटिकाच
कार्या ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्तवान्पुरावीरगौतमस्यप्रजापतिः ॥ लक्षणं सर्वनागानां रूपवर्णौ विषंतथा ॥ ६५ ॥ तस्मात्संपूजयेन्नागा
न्सदाभक्त्यासमन्वितः ॥ विशेषतस्तुपंचम्यांपयसापायसेनच ॥ ६६ ॥ श्रावणेमासिपंचम्यांशुकृपक्षेनराधिप ॥ द्वारस्योभयतोलेख्यगो
मयेनविषोल्बणाः ॥ ६७ ॥ पूजयेद्विधिवद्वारंदाधिर्द्वाक्षतैःकुशैः ॥ गंधपुष्पोपहारैश्चब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ ६८ ॥ येत्वस्यांपूजयंतोहनागा
न्भक्तिपुरःसराः ॥ नतेषांसर्पतोवीरभयंभवतिकर्हिचेत् ॥ ६९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिपंचमीकल्पेश्रावणिकनागपंचमीव्रतव
र्णनं नामषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ तथाभाद्रपदेमासिपंचम्यांशुद्रयान्वितः ॥ अथालेख्यनरोनागान्कृष्णवर्णादिवर्णकैः ॥ १ ॥
पूजयेद्गंधपुष्पैश्चसर्पिःपायसगुगुलैः ॥ तस्यतुष्टिसमायांतिपन्नगास्तक्षकादयः ॥ २ ॥ आसप्तमात्कुलात्तस्यनभयंनगतोभवेत् ॥ तस्मात्सर्वप्र
यत्नेननागान्संपूजयेदुधः ॥ ३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिपंचमीकल्पेभाद्रपदिकनागपंचमीव्रतवर्णनं नामसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥
सुमंतुरुवाच ॥ तथाचाश्वयुजेमासिपंचम्यांकुरुनंदन ॥ कृत्वाकुशमयान्नागान्गंधाद्यैःसंपूजयेत् ॥ १ ॥ घृतोदकाभ्यांपयसास्नापयित्वा
विशांपते ॥ गोधूमैःपयसास्विन्नैर्भक्ष्यैश्चविधिवैस्तथा ॥ २ ॥ यस्त्वस्यांविधिवन्नागाञ्छुचिर्भक्त्यासमन्वितः ॥ पूजयेत्कुरुशार्दूलतस्यशेषा
दयोनृप ॥ ३ ॥ नागाःप्रीताभवंतीहशांतिमाप्नोतिवाविभो ॥ सशांतिलोकमासाद्यमोदतेशाश्वतीःसमाः ॥ ४ ॥ इत्येतत्कथितंवीर
पंचमीकल्पमुत्तमम् ॥ यत्रायमुच्यतेमंत्रःसर्वसर्पानिवेधकः ॥ ५ ॥ ॐ कुरुकुलेफट्स्वाहा ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेशतसाहस्रार्धसंहि
तायांब्राह्मेपर्वणिपंचमीकल्पसमाप्तिकथनं नामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ षष्ठ्यांफलाशनोराजन्विशेषात्कार्तिकेनृप ॥
राज्यच्युतोविशेषेणस्वंराज्यंलभतेऽचिरात् ॥ १ ॥ षष्ठीतिथिर्महाराजसर्वदासर्वकामदा ॥ उपोष्यातुप्रयत्नेनसर्वकालजयार्थिना ॥ २ ॥
कार्तिकेयस्यदयिताएषाषष्ठीमहातिथिः ॥ देवसेनाधिपत्यंहिप्राप्तंतस्यामहात्मना ॥ ३ ॥ अस्यांहिश्रेयसायुक्तोयस्मात्स्कंदोभवाग्रणीः ॥

ब्रा०प०१

अ०३९

॥ ५४ ॥

१ कृष्णपक्षे इत्यप्रासंगिकः-इ०पा० । २ इंद्राण्या सह पूजयेत्-इ०पा० । ३ विप्र-इ०पा० ।

तस्मात्पष्ठ्यांनक्तभोजीप्राप्नुयादीप्सितंसदा ॥ ४ ॥ दत्तार्घ्यकार्तिकेयायस्थित्वावैदक्षिणामुखः ॥ दध्नाघृतोदकैःपुष्पैर्मंत्रेणानेनसुव्रत
 ॥ ५ ॥ सप्तर्षिदारजःस्कंदःस्वाहापतिसमुद्भवः ॥ रुद्रार्यमाग्निजविभोगंगागर्भनमोऽस्तुते ॥ ६ ॥ प्रीयतां देवसेनानीःसंपादयतुहृद्व्रत
 म् ॥ इत्वाविप्रायआत्मानंयच्चान्यदपिविद्यते ॥ ७ ॥ पश्चादुक्तेत्वसौरात्रौभूमिकृत्वातुभाजनम् ॥ एवंषष्ठ्यांव्रतंस्नेहात्प्रोक्तंस्कंदेनय
 त्नतः ॥ ८ ॥ तन्निबोधमहाराजप्रोच्यमानस्यमेऽखिलम् ॥ षष्ठ्यांस्तुफलाहारोक्तहारोभविष्यति ॥ ९ ॥ शुक्लांकृष्णांसुनियतो
 ब्रह्मचारीसमाहितः ॥ तस्यसिद्धिर्धृतिर्तुष्टिराज्यमायुर्निरामयम् ॥ १० ॥ पारत्रिकंचैहिकंचदद्यात्स्कंदेनसंशयः ॥ योहिनक्तोप
 वासःस्यात्सनक्तेनव्रतीभवेत् ॥ ११ ॥ इहवामुत्रसोत्यन्तंलभतेख्यातिमुत्तमाम् ॥ स्वर्गेचनियतंवासोलभ्यतेनात्रसंशयः ॥ १२ ॥ इहचा
 गत्यकालंतेयथोक्तफलभागभवेत् ॥ देवानामपिवंद्योऽसौराज्ञाराजाभविष्यति ॥ १३ ॥ यश्चापिशृणुयात्कल्पंषष्ठ्याःकुरुकुलोद्भवः ॥
 तस्यसिद्धिस्तथातुष्टिर्धृतिःस्यात्ख्यातिसंभवा ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिषष्ठीकल्पेएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥
 शतानीकउवाच ॥ अहोव्रतंमहत्कष्टंसंशयोहृदिवर्तते ॥ कार्तिकेयस्यमाहात्म्यंश्रुत्वाजन्मतथाद्विज ॥ १ ॥ अनेकजनितस्येहकार्ति
 केयस्यसुव्रत ॥ माहात्म्यंसुमहाद्विप्रकथमेतद्विभाव्यते ॥ २ ॥ जातिःश्रेष्ठाभवेद्दीरउतकर्मभवेद्दरम् ॥ संशयस्तुमहानत्रदृष्ट्वामेकृत्ति
 कासुतम् ॥ ३ ॥ एतद्वदविनिश्चित्यनयथासंशयोभवेत् ॥ जन्मतःकर्मणश्चैवयजायस्तद्वीहिमे ॥ ४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इममर्थ
 पुरापृष्टोब्रह्माशिष्यैर्मनीषिभिः ॥ यदुक्तंतेनतेषांचतत्तेवाचमिनिबोधमे ॥ ५ ॥ सुरश्रेष्ठंसुखासीनमभिगम्यमहर्षयः ॥ प्रणम्यचमहाबाहो
 विश्वामित्रस्यविप्रताम् ॥ ६ ॥ दृष्ट्वाविस्मयमागत्यकौतूहलसमन्विताः ॥ भक्तिश्रद्धांपुरोधायप्रणम्यान्तकंधराः ॥ ७ ॥ ऋषय ऊचुः
 ॥ भोब्रह्मन्नादिकल्पेहिब्राह्मण्यंब्रूहि किंभवेत् ॥ जात्यध्ययनदेहात्मसंस्काराचारकर्मणाम् ॥ ८ ॥ बाह्याभ्यंतरसामान्यविशेषायादिकृ
 त्रिमाः ॥ मनोवाक्कर्मशरीरजातिद्रव्यगुणात्मकाः ॥ ९ ॥ संत्यव्यक्ताःप्रसिद्धायेजातिभेदविधायिनः ॥ वस्तुभूताःपरोक्षैर्वा

भ०पु०

॥ ५५ ॥

प्रमाणैर्नविनिश्चिताः ॥ १० ॥ अव्यक्तागमसिद्धश्चेजातिभेदविधिर्नृणाम् ॥ विकल्पोऽयं न पुष्पातिभवतः शेषेष्विवलम् ॥ ११ ॥ ब्रह्मो
वाच ॥ एवमेतन्नसंदेहोयथाग्रयंवदंतिह ॥ शृणुध्वं योगिनो वाक्यं सतर्कशिष्यश्रेयसे ॥ १२ ॥ योगेश्वर उवाच ॥ प्रमाणे हि प्राप्तिद्वेतुभि
न्नार्थविषयेयतः ॥ स्पष्टयोग्यार्थविषयं प्रत्यक्षं तावदीक्षते ॥ १३ ॥ सामान्यातीन्द्रियग्राही सिद्धांतोऽभ्युपगम्यते ॥ स एव भगवानेकं प्रमाण
मिति चेन्न तत् ॥ १४ ॥ यस्माद्विविधमेतत्ते संकटं भद्रवर्तते ॥ वेदस्य पौरुषेयत्वं नित्यजातिसमर्थकम् ॥ १५ ॥ कार्याविशे
षावेदोक्तानयुक्तमकृतं वचः ॥ ताल्वादिकरणानां च व्यापारानंतरं श्रुतेः ॥ १६ ॥ व्यापारतत्परतस्तस्य प्रागभावविशेषतः ॥ तद्भावा नु
विधायित्वमन्वयव्यतिरेकतः ॥ १७ ॥ तस्माद्भूमाग्निवद्वार्थफलभावोऽवतिष्ठते ॥ न च व्यापारवचसोरन्यथानुपपत्तितः ॥ १८ ॥ पुरु
षानुगतजातिर्ब्राह्मणत्वादिकास्ति चेत् ॥ द्विवर्णजातिभेदेन प्रत्यक्षार्थोपलक्षणात् ॥ १९ ॥ गोवर्णमध्यं च गतो यथाश्चो निर्धार्यते जैः सु
विचक्षणत्वात् ॥ मनुष्यभावादविशिष्यमाणस्तद्वद्विजः शूद्रगणान्निभः ॥ २० ॥ मनुष्यजातेर्न परोविशेषोयः कल्प्यते सर्वनरानुयायी ॥
संस्कारयुक्ता हि क्रियाविशिष्टा द्विजन्मनां शूद्रविवेकहेतुः ॥ २१ ॥ जीवोपि ब्राह्मणः प्रोक्तो यैरतत्त्वज्ञमानवैः ॥ प्रभ्रष्टब्राह्मणत्वास्ते जायंते वि
प्रसंगतः ॥ २२ ॥ जराजन्मांतरकृशदुष्टग्राहकुलकुलम् ॥ नरतिर्यगसच्छूद्रयोनिदुःखोर्मिसंकटम् ॥ २३ ॥ दौःस्थित्यरोगशोकातिज
नावर्तसमन्वितम् ॥ श्वानशूकरचांडालकृमिकूर्मादिकायतम् ॥ २४ ॥ संसारसागरंधोरमग्नः परिपरिप्लवन् ॥ भूरिपापभराक्रांतः स जीवो
ब्राह्मणः कथम् ॥ २५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सप्तव्याधकथाविप्रामनुनापरिकीर्तिता ॥ तानि शम्ययदुःश्रेष्ठ नित्यं जातिपदं त्यजेत् ॥ २६ ॥ सप्तव्याधा
दशार्णायामृगाः कालं जरे गिरौ ॥ चक्रवाकाः सरिद्धीपे हंसाः सरसि मानसे ॥ २७ ॥ अपि जाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणावेदपारगाः ॥ प्रस्थिता दीर्घमध्वानं यू
यं किमवसीदथ ॥ २८ ॥ तस्मान्न जीवेद्ब्राह्मण्यं यास्यामो हि कथंचन ॥ २९ ॥ शस्त्रादिमद्गार्गवजातियुक्तो गजाश्वगोजोष्ट्रखरादिकानाम् ॥
शक्त्या कृतो ह्यंगजवर्णधर्मैर्भेदः स्फुटं लक्षणतोऽत्र यद्वत् ॥ ३० ॥ तदुत्तरात्रैव विकर्तनीया ब्राह्मण्यजातिर्नृषु नास्ति काचित् ॥ नित्याकृ

ब्रा०प० १

अ० ४०

॥ ५५ ॥

तिर्नानुपभेदरूपायथाहिभेदःपरमोत्रसिध्येत् ॥ ३१ ॥ सिताद्यसाधारणतुल्यरूपाःसनातनोगेषुनवर्णभेदः ॥ ब्राह्मण्यमध्रुवमिदंकिलकृत्रिम
 त्वादकृत्रिमंभवतिसामयिकत्वयोगात् ॥ ३२ ॥ सांकेतिकंसुकृतलेशविशेषलब्धवाणिज्यभेषजकृतमिवजातिभेदाः ॥ किंब्राह्मणाये
 सुकृतंत्यजंतिर्किंक्षत्रियालोकमपालयंतः ॥ ३३ ॥ स्वधर्महीनाहितथैववैश्याःशूद्राःस्वमुख्यक्रिययाविहीनाः ॥ तस्मान्नगोश्वत्कश्चि
 जातिभेदोऽस्तिदेहिनाम् ॥ कार्यशक्तिनिमित्तस्तुसंकेतःकृत्रिमोभवेत् ॥ ३४ ॥ एवंप्रमाणैःप्रतिषिध्यमानांसांकेतिकीयातिनरोव्यवस्थाम् ॥
 स्वकीयसिद्धांस्वमतैर्निषिद्धान्बुध्यतेमूढमनावराकः ॥ ३५ ॥ गोमहिष्यजवाज्युष्ट्रवानेयाविगजाधिपाः ॥ प्रेष्यवार्धुषिकाकालकर
 णोद्यतमानसाः ॥ ३६ ॥ वणिक्कारुक्रियाविष्टादिव्यास्तेऽपिचयेद्विजाः ॥ विनष्टास्तेतुविज्ञेयाःक्रव्यादाश्चकुशीलवाः ॥ ३७ ॥ पलां
 डुलशुनादाश्चर्मयोद्रीक्षीरपायिनः ॥ मांससर्वरसक्षीरक्रयविक्रयकारिणः ॥ ३८ ॥ पुनर्भूवृषलीवैश्याचांडालस्त्रीनिषेविणः ॥ शूद्रान्नरसपुष्टांगाः
 प्रेतवस्त्रान्नभोजनाः ॥ ३९ ॥ मृतसूतकलन्धान्नपानाद्यभ्यवहारिणः ॥ ब्रह्मदेवपितृभूतमनुष्येषुबहिष्कृताः ॥ ४० ॥ मात्सर्यमदविद्वेषतृष्णा
 कामतमोमयाः ॥ हीनाचाराहियेकेचिदपरेपिशुनाद्विजाः ॥ ४१ ॥ प्रकारैर्बहुभिःसर्वेतेप्रणश्यंतिनान्यथा ॥ एवंशास्त्रोदितन्यायमार्गप्रष्टा
 स्तुयेनराः ॥ ४२ ॥ विशिष्टगोत्रसंस्कारकलापसकलात्मकाः ॥ वेदानध्यापयंतोऽपितेऽधीयानाःश्रुतिक्रमात् ॥ ४३ ॥ ब्राह्मणत्वाद्विही
 यंतेदुराचारविधायिनः ॥ तस्मान्नजातिरेकत्रभूतात्मास्तपायिनी ॥ ४४ ॥ नाशित्वादत्रचश्लोकान्मानवाःसमधीयते ॥ सद्यःपततिमांसेनला
 क्ष्यालवणेनच ॥ ४५ ॥ त्र्यहेणशूद्रोभवतिब्राह्मणःक्षीरविक्रयी ॥ गोरक्षकावाणिजिकास्तथाकारुकुशीलवान् ॥ ४६ ॥ प्रेष्यान्वार्धुषिकांश्चैव
 शूद्रांस्तान्मनुरब्रवीत् ॥ शूद्रोब्राह्मणतामेतिब्राह्मणश्चैतिशूद्रताम् ॥ ४७ ॥ क्षत्रियोयातिविप्रत्वंविद्याद्वैश्यंतथैवच ॥ ४८ ॥ इतिश्रीभ
 विष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिषष्ठीकल्पेकार्तिकेयवर्णनेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वेदाध्ययनमप्येतद्ब्राह्मण्यंप्रतिपद्यते ॥ वि
 प्रवद्वैश्यराजन्यौराक्षसारावणादयः ॥ १ ॥ श्वादचांडालदासाश्चलुब्धकाभीरधीवराः ॥ येन्येऽपिवृषलाःकेचित्तेपिवेदानधीयते ॥ २ ॥ शू

भ०पु०
॥ ५६ ॥

द्रोदेशांतरंगत्वाब्राह्मण्यक्षत्रियंश्रितः ॥ व्यापाराकारभाषाद्यैर्विप्रतुल्यैः प्रकल्पितैः ॥ ३ ॥ वेदानधीत्यवेदौवावेदंवापियथाक्रमम् ॥ प्रोद्वहं
तिशुभांकन्याशुद्धब्राह्मणजानराः ॥ ४ ॥ अथवाधीत्यवेदांस्तुक्षत्रवैश्यैस्तुवानराः ॥ गौडपूर्वाकृतामेयुर्जातिंवादक्षिणात्यजाम् ॥ ५ ॥
अपरिज्ञातशूद्रत्वाद्ब्राह्मण्ययातिकामतः ॥ तस्मान्नज्ञायतेभेदेवेदाध्यायक्रियाकृतः ॥ ६ ॥ शास्त्रकारैस्तथाचोक्तंन्यायमार्गानुसारिभिः ॥
तेसाधुमतमाकर्ण्यसंतःसंतिविमत्सराः ॥ ७ ॥ आचारहीनान्नपुनर्तिवेदायद्यध्यधीताःसहषड्विंशैः ॥ शिल्पं हि वेदाध्ययनं द्विजानां वृत्तं स्मृतं
ब्राह्मणलक्षणं तु ॥ ८ ॥ अधीत्यचतुरोवेदान्यदिवृत्तेनतिष्ठति ॥ न तेनक्रियतेकार्यंस्त्रीरत्नेनेवषंडकः ॥ ९ ॥ शिखाप्रणवसंस्कारसंध्ये
पासनमेखलाः ॥ दंडाजिनपवित्राद्याःशूद्रेष्वपिनिर्कुशाः ॥ १० ॥ प्रसंगोपि हि शूद्राणां न शक्यो विनिवारितुम् ॥ देवोत्तमत्रयेणापि निवर्त
तेनराःस्वयम् ॥ ११ ॥ तस्मान्नैतेऽपि लक्ष्यंतेविलक्षणतयानृणाम् ॥ यज्ञोपवीतसंस्कारमेखलाचूलिकादयः ॥ १२ ॥ अभिचारिकमंत्राद्यै
र्दुर्लभत्वादिभाषणैः ॥ ब्राह्मणस्यैवशक्तिश्चेत्केनोस्यविनिहन्यते ॥ १३ ॥ तपःसत्यादिमाहात्म्यादेवतासमयस्मृतिः ॥ मंत्रशक्तिर्नृणा
मेषांसर्वेषामपिविद्यते ॥ १४ ॥ वंचनं दुर्वचस्यापि क्रियते सर्वमानवैः ॥ शूद्रब्राह्मणयोस्तस्मान्नास्तिभेदः कथंचन ॥ १५ ॥ शापानुग्रहका
रित्वंशक्तिभेदेनविद्यते ॥ चौरचाटादिराजन्यदुर्जनाभिहतेनृणाम् ॥ १६ ॥ आत्मदुःखोदयापायंस्वेषुजंतुषुरक्षणम् ॥ कर्तुंनप्रभवः
शूद्रोब्राह्मणस्तद्वदेव हि ॥ १७ ॥ माभूद्युगेकलवेतद्देशेचाकार्यकृद्विजे ॥ स्यादन्यदेशकालादौ द्विजानामतिशायिनाम् ॥ १८ ॥ शापानुग्रह
सामर्थ्यमन्यद्वाध्यात्मगोचरम् ॥ ब्रह्मसाधनमेतद्विलिङ्गंकेचित्प्रचक्षते ॥ १९ ॥ संसारारक्तचेतस्कामोहांधतमसावृताः ॥ पतंत्युन्मार्गगतै
षुप्रत्यग्निश्लभायथा ॥ २० ॥ जातिधर्मःस्वर्यांकेचिद्विशेषःश्रुतिसंगमात् ॥ असिद्धःशूद्रजातीनांप्रासिद्धोविप्रजातिषु ॥ २१ ॥ संस्का
रोयोनिसाध्योवासामग्रीप्रभवोऽथवा ॥ शूद्रेभ्योऽतिशयंधत्तेयःसाधारणतागुणः ॥ २२ ॥ विप्राणांपंचधाभिन्नःकल्पनीयःसंपंडितैः ॥ न
जातिजस्त्रयीजोवाविशेषोयुक्तिबाधकात् ॥ क्रमाक्रमक्रियाःसंतिनसनातनवस्तुनः ॥ २३ ॥ नित्यो न हेतुर्विगतक्रियत्वाद्धेतुर्भवेद्वेदविशे

ब्रा०प० १
अ० ४१

॥ ५६ ॥

१ उद्वहन्ति द्विजस्त्रियः-इ०पा० । २ न तैः क्रिया सतां कार्या वैश्यास्ते ब्राह्मणा मताः-इ०पा० । ३ विचक्षणतया-इ०पा० । ४ केनान्यस्य विहन्यते-इ०पा० ।

षतःसः ॥ सतत्समस्तत्प्रतिसन्निधानात्कालात्ययेक्षित्वमयुक्तमेव ॥ २४ ॥ स्वांतःशरीरवृत्तिस्थःश्रुतियोगादुदेतियः ॥ सोनन्यवेदवि
 ज्ञातस्वभावोन्यैर्नगम्यते ॥ २५ ॥ विशिष्टाधीतिधर्मत्वेकृत्रिमात्रह्यसंगतिः ॥ यस्यास्त्यतिशयस्तस्यनान्योनाश्रयतेयादि ॥ २६ ॥ दृश्य
 स्वभावंकिमभीष्टमेतद्ब्राह्मण्यमाहोस्विददृष्टरूपम् ॥ सर्वैःप्रतीयेतहिदृश्यरूपंततोऽन्यथावद्गतिरेव न स्यात् ॥ २७ ॥ सामग्र्यभावात्परमं
 विशेषंभूदेवगात्रस्थमभूमिदेवाः ॥ स्मरंति तेनात्मानिपुण्यपापंयथातथेत्येतदयुक्तमुक्तम् ॥ २८ ॥ सामग्र्यनुष्ठानगुणैःसमग्राःशूद्रायतःसंतिस
 माद्विजानाम् ॥ तस्माद्विशेषोद्विजशूद्रनाम्नोर्नाध्यात्मिकोवाह्यनिमित्तकोवा ॥ २९ ॥ संस्कारतःसोऽतिशयोयादिस्यात्सर्वस्यपुंसोस्त्यति
 संस्कृतस्य ॥ यःसंस्कृतोविप्रगणप्रधानोव्यासादिकस्तेननतस्यसाम्यम् ॥ ३० ॥ हेतुत्वंधैतनेषांजात्यादीनामसंभवात् ॥ जातेरकृतकत्वा
 चअधीतेनविशेषतः ॥ ३१ ॥ संस्कारातिशयाभावादंतरस्यागतेपरैः ॥ भौतिकत्वाच्छरीरस्यसमस्तानामसंहतैः ॥ ३२ ॥ किंचान्यनास्तिक
 म्लेच्छयवनादिजनेष्वलम् ॥ वेदोदितबहिर्दुष्टचरितेषुदुरात्मसु ॥ ३३ ॥ धर्मादतिशयोदृष्टःक्रूरसाहसिकादिषु ॥ तस्माद्विप्रेषुजात्यादिसामग्रीप्र
 भवोनसः ॥ ३४ ॥ तस्मान्नचविभेदोस्तिनबहिर्नातरात्मानि ॥ नसुखादौनचैश्वर्येनाज्ञायांनाभयेष्वापि ॥ ३५ ॥ नवीर्येनाकृतौनाक्षेनव्या
 पारेनचायुषि ॥ नांगेषुष्टेनदोर्बल्येनस्थैर्येनापिचापले ॥ ३६ ॥ नप्रज्ञायांनवैराग्येनधर्मेनपराक्रमे ॥ नत्रिवर्गेननैपुण्येनरूपादौनभैषजे
 ॥ ३७ ॥ नस्त्रीगर्भेनगमनेनेदेहमलसंप्लवे ॥ नास्थिरंश्रेणचप्रेम्णिनप्रमाणेनलोमसु ॥ ३८ ॥ शूद्रब्राह्मणयोर्भेदोमृग्यमाणोऽपियत्नतः ॥
 नेक्ष्यतेसर्वधर्मेषुसंहतौस्त्रिदशैरपि ॥ ३९ ॥ उक्तमात्राविसंभूतिर्विचारक्रमकारिभिः ॥ वृद्धवृंदारकाधीशैरप्रधृष्यमिदंवचः ॥ ४० ॥ नब्राह्म
 णाश्चंद्रमरीचिशुभ्रानक्षत्रियाःकिंशुकपुष्पवर्णाः ॥ नचेहवैश्याहरितालतुल्याःशूद्रानचांगारसमानवर्णाः ॥ ४१ ॥ पादप्रचारैस्तनुवर्णकेशैः
 सुखेनदुःखेनचशोणितेन ॥ त्वङ्मांसमेदोस्थिरसैःसमानाश्चतुःप्रभेदाहिकथंभवति ॥ ४२ ॥ वर्णप्रमाणाकृतिगर्भवासवाग्बुद्धिकर्माद्रियजीविते
 षु ॥ बलत्रिवर्गामयभेषजेषुनविद्यतेजातिकृतोविशेषः ॥ ४३ ॥ सएकएवात्रपतिःप्रजानांकथंपुनर्जातिकृतःप्रभेदः ॥ प्रमाणदृष्टान्तनयप्रवादैः

भ०पु०

॥ ५७ ॥

परीक्षमाणो विघटत्वमेति ॥ ४४ ॥ चत्वार एकस्य पितुः सुताश्च तेषां सुतानां खलु जातिरेका ॥ एवं प्रजानां हि पितैक एव पितृकभावात्तत्र जातिभेदः ॥ ४५ ॥ फलान्यथोदुम्बरवृक्षजातेर्यथाग्रमध्यान्तभवानियानि ॥ वर्णाकृतिस्पर्शरसैः समानितथैकतो जातिरतिप्रचिन्त्या ॥ ४६ ॥ ये कौशिकाः काश्यपगौतमाश्च कौण्डिन्यमांडव्यवसिष्ठगोत्राः ॥ आत्रेयकौत्सांगिरसाः सगर्गामौहल्यकात्यायनभार्गवाश्च ॥ ४७ ॥ गोत्राणि नानाविधजातयश्च भ्रातृसुषामैथुनपुत्रभावाः ॥ वैवाहिकं कर्म न वर्णभेदाः सर्वाणि शिल्पानि भवन्ति तेषाम् ॥ ४८ ॥ ये चान्ये पंडिताः प्राहुर्देहब्राह्मणतानराः । तेषां दुर्दृष्टिर्मिरमपनीयानुकं प्यच ॥ ४९ ॥ न्यायाञ्जनौषधैर्दिव्यैः परिणामसुखावहैः ॥ उपनीतैः प्रयत्नेन स्वदृष्टिं विदद्महे ॥ ५० ॥ मूर्तिमत्त्वाच्च नाशित्वं नाशित्वाच्छेषभूतवत् ॥ देहाधारनिविष्टानां ब्राह्मण्यं न प्रकल्प्यते ॥ ५१ ॥ एकैको वयवस्तेषां न ब्राह्मण्यं समश्नुते ॥ न चानेकसमूहेऽपि सर्वथा तिप्रसंगतः ॥ ५२ ॥ पृथिव्युदकवाय्वग्निपरिणामाविशेषतः ॥ देहतः सर्वभूतानां ब्राह्मणत्वप्रसंगतः ॥ ५३ ॥ देहस्य ब्राह्मणत्वयैरतत्त्वज्ञैः प्रकल्प्यते ॥ संस्कर्तृणां शरीरस्य तेषां न ब्रह्मता भवेत् ॥ ५४ ॥ मृग्यमाणे प्रयत्नेन देहेतन्नोपलभ्यते ॥ तस्मान्न देहे ब्राह्मण्यं नापि देहात्मकं भवेत् ॥ ५५ ॥ वर्णापसदचांडालश्चादादीनां प्रसज्यते ॥ यदि देहस्य विप्रत्वं भवद्भिरुपगम्यते ॥ ५६ ॥ देहशक्तिगुणैः क्षीणैः कायभस्मादिरूपवत् ॥ तस्माद्देहात्मकेनैतद्ब्राह्मण्यं नापि कर्मजम् ॥ ५७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मेर्षवणिषष्ठीकल्पे ब्राह्मण्यविवेकवर्णनं नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ छ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अपरैश्च सदाचारयोगयुक्तैर्मनीषिभिः ॥ यदकारिमहासत्त्वैः सुभाषितमिदं शृणु ॥ १ ॥ बहुवनस्पतिशंखपिपीलिकाभ्रमरवारणजातिमुदाहरन् ॥ गतिषु कर्मभितो न टवत्सदाभ्रमरतिजंतुरलब्धसुदर्शनः ॥ २ ॥ रूपैश्चर्यज्ञानकुलैर्विभवेर्वर्मितो भूत्वा धर्मपथंचोद्विजहासि ॥ न वक्ष्ये ब्रजन्भुवनानित्वमटिप्यंस्तस्मादभिभस्मीभूते मद आत्मनः ॥ ३ ॥ जातिकुलरूपवयोवर्णानेकश्रुतमंदाधाः क्लीबाः ॥ परत्र चेहचहितमप्यर्थं न पश्यन्ति ॥ ४ ॥ ज्ञात्वा भवपरिवर्तं जातीनां कोटिं शतसहस्रेषु ॥ हीनोत्तममध्यत्वं को जातिमदंबुधः कुर्यात् ॥ ५ ॥ नै

ब्रा०प० १

अ० ४२

॥ ५७ ॥

१ ये चार्थम्-इ०पा० । २ वेदाहाराविनष्टानाम्-इ०पा० । ३ समस्तोऽपि हि देहोऽयं सर्वव्याप्तिप्रसङ्गतः-इ०पा० । ४ वर्णापसदचाण्डालनिषादानां प्रसज्यते-इ०पा० ।

काञ्चातिविशेषानिन्द्रियनिवृत्तिपूर्वकान्सर्वान् ॥ कर्मवशाद्छत्यत्रकस्यैकाशाश्वतीजातिः ॥ ६ ॥ विद्वत्सदसियोप्याहसंस्काराद्ब्राह्मणो
 भवन् ॥ न्यायज्ञैःसनिराकार्योवाक्यैर्न्यायानुसारिभिः ॥ ७ ॥ गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतोन्नयनं तथा ॥ जातकर्मनामकर्म तथा व्रतप्राशनं च वै
 ॥ ८ ॥ चूडोपयनं चास्य व्रतादेशस्तथैव च ॥ समावर्तनमप्यन्यत्पाणिग्रहणमेव च ॥ ९ ॥ इत्येवमादिसंस्कारविधानैर्योतिसंस्कृताः ॥
 तएवब्राह्मणायेषानैर्येणकामनाः ॥ १० ॥ यस्माद्ब्राह्मणाजाताब्राह्मणैःकृतसंस्कृतैः ॥ नायुःशक्तिर्हिकांत्यादिविशेषोविद्यतेस्फुटः ॥ ११ ॥
 तौवाब्राह्मणगात्रोत्थौसंस्कृतासंस्कृतौनरौ ॥ इष्टानिष्टान्यनाप्तिभ्यांनभिद्यतेपरस्परम् ॥ १२ ॥ ज्ञानाध्ययनमीमांसानियमैर्द्रियनिग्रहैः ॥
 विनासंस्कारयोगेऽपिपुंसःशूद्रात्रभिन्नता ॥ १३ ॥ संस्कारःक्रियमाणश्चनशूद्रेचप्रवर्तते ॥ संस्कृतांगश्चपापेभ्योनपश्यतिनिवर्तते ॥ १४ ॥
 विलासिनीभुजंगादिजनवन्मदविह्वलाः ॥ व्यामुह्यंतिसदाचाराद्ब्राह्मणत्वात्पतन्ति च ॥ १५ ॥ संस्कृतोऽपिदुराचारोनरकंयातिमानवः ॥
 निःसंस्कारःसदाचारोभेदोद्विप्रात्तेमःसदा ॥ १६ ॥ मंत्रपूतात्मसंस्कारयुक्तोपिप्लवतेनतु ॥ ब्राह्मण्यादविकल्पं सपश्चादुश्चरितोनरः ॥ १७ ॥
 सामर्थ्यात्पतनंतस्माद्ब्राह्मण्यान्मुच्यतेध्रुवम् ॥ दुरनुष्ठानसक्तानांपुंसांपुरुषपुंगवैः ॥ १८ ॥ किञ्चिद्विद्वद्वैतत्किंवास्पर्धाविदत्ययम् ॥
 तुल्यमुत्सहसेकर्तुमप्यदृष्टं तदावद ॥ १९ ॥ आचारमनुतिष्ठंतोव्यासादिमुनिसत्तमाः ॥ गर्भाधानादिसंस्कारकलापरहिताःस्फुटम् ॥ २० ॥
 विप्रोत्तमाःश्रियंप्राप्ताःसर्वलोकनमस्कृताः ॥ बहवःकथ्यमानायेकतिचित्तात्रिबोधत ॥ २१ ॥ जातोव्यासस्तु कैवर्त्याःश्वपाक्याश्चपराश-
 रः ॥ शुक्र्याःशुकःकणादाख्यस्तथोलूक्याःसुतोभवद ॥ २२ ॥ मृगीजोथर्षशृंगोपिवसिष्ठोगणिकात्मजः ॥ मंदपालोमुनिश्चेष्टोनाविका-
 पत्यमुच्यते ॥ २३ ॥ मांडव्योमुनिराजस्तुमंडूकीगर्भसंभवः ॥ बहवोऽपि विप्रत्वंप्राप्तायेपूर्ववद्विजाः ॥ २४ ॥ यच्चैतच्चारुचरितैरर्च्य-
 मुच्चरितंवचः ॥ तद्विचार्याचरन्नुच्चैराचारोपचितद्युतिः ॥ २५ ॥ हरिणीगर्भसंभूतःऋष्यशृंगोमहामुनिः ॥ तपसाब्राह्मणोजातःसंस्कारस्ते

१ न्यायज्ञैःसक्तियाःकार्याः-इ०पा० । २ नेह ते हतकाधमाः-इ०पा० । ३ संस्कृतांगस्य पापेभ्यो लावण्यं विनिवर्तते-इ०पा० । ४ ब्राह्मण्यं हापयन्ति च-
 इ०पा० । ५ मंदपालः-इ०पा० । ६ लाविकागर्भस-इ०पा० ।

म० पु०

५८ ॥

नकारणम् ॥ २६ ॥ श्रपाकीगर्भसंभूतः पिताव्यासस्य पार्थिव ॥ तपसा ब्राह्मणोजातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २७ ॥ उलूकीगर्भसंभूतः
कणादाख्यो महासुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणोजातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २८ ॥ गणिकागर्भसंभूतो वासिष्ठश्च महासुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणोजातः
संस्कारस्तेन कारणम् ॥ २९ ॥ लाविकागर्भसंभूतो मंदपालो महासुनिः ॥ तपसा ब्राह्मणोजातः संस्कारस्तेन कारणम् ॥ ३० ॥ वेदतंत्रजसं
स्कारकलापनिपुणैरपि ॥ विद्यातपो धनबलदुत्कृष्टं लभ्यते फलम् ॥ ३१ ॥ लब्धसंस्कारदेहाश्च महापातकिनो नराः ॥ यस्माद्विवर्तते
ब्रह्मतस्मात्सांकेतिकं विदुः ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि षष्ठीकालपे ब्राह्मण्यसंस्कारविवेकवर्णनं नाम द्वाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥
॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ किंचान्यदपरं यूयं वेदमंत्रविदो जनाः ॥ प्रष्टव्याः कस्य संस्कारे विशेषमुपगच्छत ॥ १ ॥ किं देहस्योतयेनासौ
निसर्गमलिनः स्थितः ॥ शुक्रशोणितसंभूतः शमलोद्भवकीटवत् ॥ २ ॥ निषेकादिभ्रमज्ञानतैर्विधैर्विधिर्विस्तरैः ॥ देहिनोऽतिशयं
कचिदुपगच्छंति मानवाः ॥ ३ ॥ तेषां गूढमनः कायवाग्विदुष्टैः सुचेष्टितैः ॥ असंयतमनुष्याणां पक्षोऽयं दूष्यते मया ॥ ४ ॥ वैदिकाखिल
संस्कारसारभूता द्विजातयः ॥ सर्वकार्यकरा नृणां च लानतिशरेते ॥ ५ ॥ चंडकर्माविकर्मस्थो ब्रह्महागुरुतल्पगः ॥ स्तेनो गोघ्नः सुरापानः
परस्त्रीरमणप्रियः ॥ ६ ॥ मिथ्यावादी मदनोन्मत्तो नास्ति को वेदनिंदकः ॥ ग्रामयाजकनिर्ग्रथो बहुदोषो दुरासदः ॥ ७ ॥ निषिद्धाचारसंसेवी
चोरश्चाटो मदोद्धतः ॥ धूर्तोनटः शठः पापी सर्वांशी सर्वविक्रयी ॥ ८ ॥ बाह्वनः कायजैर्दुष्टैर्हताये ब्राह्मणाधमाः ॥ तेन शुद्धिं ब्रजंतीह अपि
यज्ञं शतैरपि ॥ ९ ॥ शूद्राणां नान्यनिष्ठानि संपद्यंते स्वभावतः ॥ विप्राणामपि तान्येव निर्विघ्नानि भवंति न ॥ १० ॥ तस्मान्मंत्रोऽग्निहोत्रं वा वेद्यां
पशुवधोऽपि वा ॥ हेतवो न हि विप्रत्वे शूद्रैः शक्या क्रिया यथा ॥ ११ ॥ ये चापि कर्मबंधेन बद्धाः सीदन्ति जंतवः ॥ संसारानलसंतापविकृता कृत
मानसाः ॥ १२ ॥ ते जन्ममरणाटव्यां सुखामृतपिपासवः ॥ कृपणस्याश्रयेऽन्तोलभन्ते नैव निर्वृतिम् ॥ १३ ॥ चतुर्वर्णानरा ये तु तत्तद्दी
यन्तराधमाः ॥ तेषां सर्वात्मना सर्वधर्मैः सांकार्यमिच्छते ॥ १४ ॥ शूद्रविप्रादयो योनौ न भिद्यंते परस्परम् ॥ सर्वधर्मसमानत्वात् संस्कारादि

१ निषिद्धाचारसंसेवी यो रथ्यादौ मदोद्धतः—इ० पा० । २ वर्षशतैः—इ० पा० ।

ब्रा० प० १

अ० ४३

॥ ५८ ॥

निरर्थकम् ॥ १५ ॥ तदनुष्ठानवैधव्यवियोगमरणादिभिः ॥ असेव्यसेवनैरन्यैः शूद्रविप्रादयः समाः ॥ १६ ॥ बुद्ध्याशक्त्यास्वभावेन धर्मै
 र्जात्यादिभिः श्रिया ॥ कर्तव्यैः पुण्यपापाभ्यां शूनैः सर्वशरीरगैः ॥ १७ ॥ बन्धनैरोधनैर्नायातनोपायपीडनैः ॥ दण्डैरदण्डकरणैर्विषादपरि
 वेदनैः ॥ १८ ॥ सात्विकैः प्रीतिधर्माद्यैराजसैश्चित्रवेष्टितैः ॥ तामसैस्तापमोहाद्यैर्दूयमानाः पुनः पुनः ॥ १९ ॥ श्लेष्ममारुतपित्ताद्यैर्महावी
 भत्सदर्शनैः ॥ क्वचिद्भृत्तिनिवृत्तिभ्यामृतमृतहिताहितैः ॥ २० ॥ अलंकारोपयोगेन मन्मथाद्यैर्विचेष्टितैः ॥ धनलाभाशयानैकजंतुसंघात
 पातनैः ॥ २१ ॥ अधिसिद्धिगतियातिनानाविधमनोरथैः ॥ आत्मस्नेहपरद्वेषस्वीकृतद्रव्यरक्षणैः ॥ २२ ॥ अतिक्षीबत्वसंशोभक्षुतक्षाम
 क्षमामयैः ॥ यातनोपायपैशुन्यशून्यत्वोपशमैस्तथा ॥ २३ ॥ अप्रशस्तैरनुष्ठानैः समीपस्थापदः समाः ॥ हिंसकाः प्राणिनः पापवितथा
 लापभाषिणः ॥ २४ ॥ साधूनां भाषकाः स्तेनानिर्दयाः पारदारिकाः ॥ नीचकर्मसमाचाराः सर्वभक्षाः पिशाचवत् ॥ २५ ॥ दुष्कुलीनादुरा
 चारानृपाणामुपजीविनः ॥ विप्रकार्याविकर्मस्थाधनिनोदुष्टचेतसः ॥ २६ ॥ लुब्धकाहरिणान्हत्वावासंकृत्वायथावने ॥ तथाखादंतिपि
 शुनावहवश्चक्रियावशात् ॥ २७ ॥ वेदवादमधीयानाः प्राणिवाताभिर्शंसिनः ॥ पुष्पान्तिकपटैरर्थान्वेदविक्रयिणोऽधमाः ॥ २८ ॥ मा
 यिनोमत्सरग्रस्तालुब्धामुग्धामदोद्धताः ॥ चाटाः कार्पाटिकाः क्रूराः कदर्याः कलहप्रियाः ॥ २९ ॥ वाचाटादुष्टकुलटाअटन्तोभाटकैः सह ॥
 भंडमान्याभटाटोपैः संकुद्धाः सुविलुंठकाः ॥ ३० ॥ पर्यटाभाटकाजीवाः कंठकश्लोकभाषिणः ॥ विक्रीयन्ते ह्यविक्रेयमभक्ष्यद्रव्यभाषिणः ॥ ३१ ॥
 शूद्रकर्मानुतिष्ठंतो निस्तपास्तेनराधमाः ॥ सेवाध्यापनवाणिज्यकृष्याद्यारंभलंभिताः ॥ ३२ ॥ गृहहन्तः संपदोवाह्याद्रव्यधान्यधनादिकाः ॥
 क्रोधादाभ्यंतरान्दोषांस्तथादुष्टमनोरथान् ॥ ३३ ॥ अत्यजंतो विशिष्टानां श्रेष्ठास्ते कचमर्दिनः ॥ नोपदेयानिवस्त्राणि नित्यमाददते द्विजाः
 ॥ ३४ ॥ हापयंतिन हेयानि कथं ते गुरवः क्षितौ ॥ दंडिकादिदंडिकाभंडाश्चंडाश्चंडालचेष्टिताः ॥ ३५ ॥ वैतंडकास्ते निघ्नंति यथासिंहो मृगा
 न्पशून् ॥ निग्रथं मुनिमालोक्य मन्यमानाः समुन्नतम् ॥ ३६ ॥ परिभूयावतिष्ठंतो धिक्ता न्निक्तान्स्ववैरिणः ॥ तस्मात्संसारि

भ०पु०

५९ ॥

कान्सत्वांश्चित्केशकलंकिताः ॥ ३७ ॥ दौःशील्यदौर्भनस्याद्यैस्तुल्यजातीयबन्धनात् ॥ शूद्रांप्रोचतेविप्रोराणिर्गोमैथुनंप्रति ॥ ३८ ॥
साकामदुःखविगमेगर्भधत्तेसमागमे ॥ कामकामातुराभ्यस्तुरोचंतेशूद्रमानवाः ॥ ३९ ॥ मैथुनंप्रतिब्राह्मण्येतेऽपितस्यसुखावहाः ॥
येतुजात्यादिभिर्भिन्नागवाश्चोद्भूतंगजाः ॥ ४० ॥ तेविजातिषुनोगर्भकुर्वतेऽपिसुखार्थिनः ॥ अनङ्गानेवगोरेवकामपुष्पातिसं
गमे ॥ ४१ ॥ घोटकाश्चरतिसम्यकुर्वतेवडवासुच ॥ पतिंकरभमेवाप्यकरभरिमतेमुदा ॥ ४२ ॥ गजमेवपतिलब्ध्वासुखंतिष्ठतिहास्ति
नी ॥ तिर्यग्जातिस्त्रियासाकंकुर्वाणोऽपिहिमैथुनम् ॥ ४३ ॥ नतस्याःकुरुतेगर्भनरोनापिसुखासिकाम् ॥ तिरश्चासहकुर्वाणामैथुनंमनु
जांगना ॥ ४४ ॥ नाधत्तेतत्कृतंगर्भनयुक्तमैथुनंतयोः ॥ नैवंकश्चिद्भिभागोस्तिमैथुनेस्त्रीमनुष्ययोः ॥ ४५ ॥ येनसंक्षीयतेभेदःप्रस्फुटंद्विज
शूद्रयोः ॥ वेदपाठच्छलेनायनक्रियाभिःप्रपद्यते ॥ ४६ ॥ बहुभिर्जडसंघातैरविशिष्टेपदेऽहनि ॥ देहेदेहिनिचामुष्मिन्नशुचावनवास्थि
ते ॥ ४७ ॥ रागद्वेषादिभिर्दोषैरधिकंपरिपीडिते ॥ कुलालचक्रवद्भ्रांतमानसेविषयाणवे ॥ ४८ ॥ घोरदुःखभयाक्रांतसमाजेऽनी
श्वरात्मनि ॥ जन्ममृत्युजराशोकानिष्टयागाग्निपीडिते ॥ ४९ ॥ हीनसत्त्वशरीरादौनविशेषोविभाव्यते ॥ तस्मान्मनुष्यभेदोऽयंसंके
तबलनिर्मितः ॥ ५० ॥ ब्राह्मण्यंब्राह्मणासंगाद्ब्राह्मणीचोपसेवते ॥ पतित्यक्त्वामुखास्वादलालसैर्मदलालसैः ॥ ५१ ॥ आसेव्यतेविटंगत्वावं
धकीचेटकैरपि ॥ ब्राह्मण्यात्प्रच्यवंतेन्येमहापातकसेविताः ॥ ५२ ॥ व्यलीककल्पनेवैषातस्माज्जात्यादिकल्पना ॥ ५३ ॥ इतिश्रीभविष्ये
महापुराणेब्राह्मेपर्वणिषष्ठीकल्पेवर्णव्यवस्थावर्णनंनामत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हेयोपादेयतत्त्वज्ञास्त्यक्तान्यायपथाग
माः ॥ जितेंद्रियमनोवाचःसदाचारपरायणाः ॥ १ ॥ नियमाचारवृत्तस्थाहितान्वेषणतत्पराः ॥ संसाररक्षणोपायक्रियायुक्तमनोरथाः
॥ २ ॥ सम्यग्दर्शनसंपन्नाःसमाधिस्थाहृतक्रुधः ॥ स्वाध्यायभक्तहृदयास्त्यक्तसंगाविमत्सराः ॥ ३ ॥ विशोकाविमदाःशांताःसर्वप्रा
णिहितैषिणः ॥ सुखदुःखसमालोकाविविक्तास्थानवासिनः ॥ ४ ॥ व्रतोपयुक्तसर्वांगधार्मिकाःपापभरिवः ॥ निर्ममानिरहंकारादानशू
रादयापराः ॥ ५ ॥ सत्यब्रह्मपदःशांताःसर्वशास्त्रेषुनिष्ठिताः ॥ सर्वलोकहितोपायप्रवृत्तेनस्वयंभुवा ॥ ६ ॥ वागीश्वरेणदेवेननाभये

ब्रा०प० १

अ०४४

॥ ५९ ॥

नभवाच्छिदा ॥ ब्रह्मणाकृतमर्यादास्तएवब्राह्मणाःस्मृताः ॥ ७ ॥ महातपोधनैरार्यैःसर्वसत्त्वाभयप्रदैः ॥ सर्वलोकहितार्थायनिपुणंसुप्र
 तिष्ठितम् ॥ ८ ॥ बृहत्त्वाद्भगवान्ब्रह्मानाभेयस्तस्ययेजनाः ॥ भक्त्यासक्ताःप्रपन्नाश्चब्राह्मणास्तेप्रकीर्तिताः ॥ ९ ॥ क्षत्रियास्तुक्षत
 त्राणाद्रेश्यावार्ताप्रवेशनात् ॥ येतुश्रुतेर्द्वुतिप्राप्ताःशूद्रास्तेनेहकीर्तिताः ॥ १० ॥ येचाचाररताःप्राहुर्ब्राह्मण्यंब्रह्मवादिनः ॥ तेतुफलंप्रशंसं
 तियत्सदामनसोप्सितम् ॥ ११ ॥ क्षमादमोदयादानंसत्यंशौचंधृतिर्धृणा ॥ मार्दवार्जवसंतोषाअहंकारस्तपःशमः ॥ १२ ॥ धर्मोज्ञा
 नमपैशुन्यंब्रह्मचर्यममूढता ॥ ध्यानमास्तिक्यमद्वेषोवैराग्यंचशमात्मता ॥ १३ ॥ पापभीरुत्वमस्तेयममात्सर्यमतृष्णता ॥ नैःसंग्यं
 गुरुशुश्रूषामनोवाक्कायसंयमः ॥ १४ ॥ यएवंभूतमाचारमनुतिष्ठंतिमानवाः ॥ ब्राह्मण्यंपुष्कलंतेषानित्यमेवप्रवर्धते ॥ १५ ॥ तेस्वमतास्वाद
 लब्धवर्णाचारामहौजसः ॥ सर्वशास्त्रविरोधेनपवित्रीकृतमानसाः ॥ १६ ॥ सज्जनाभिमताःप्राज्ञाःपुराणागमपंडिताः ॥ गीतगीतागमाचाराः
 स्मृतिकाराःपठंतिच ॥ १७ ॥ मन्वंतरेषुसर्वेषुचतुर्युगविभागशः ॥ वर्णाश्रमाचारकृतंकर्मसिद्धत्यनुत्तमम् ॥ १८ ॥ संसिद्धायांतुवार्तायांतत
 स्तेषांस्वयंप्रभुः ॥ मर्यादांस्थापयामासयथारब्धांपरस्परम् ॥ १९ ॥ यैवैपरिगृहीतारस्तेषांसत्वबलाधिकाः ॥ इतरेषांक्षतत्राणान्स्थापयामा
 सक्षत्रियान् ॥ २० ॥ उपतिष्ठंतियेतान्वैयाचंतोनर्मदाःसदा ॥ सत्यब्रह्मसदाभूतंवदंतोब्राह्मणास्तुते ॥ २१ ॥ येचान्येप्यबलास्तेषांवैश्यकर्म
 णिसंस्थिताः ॥ कीलानिनाशयंतिस्मृतिव्यांप्रागतंद्विताः ॥ २२ ॥ वैश्यानेवतुतानाहकीनाशान्वृत्तिमाश्रितान् ॥ शौचंतश्चद्रवंतश्चपरि
 चर्यासुयेनराः ॥ २३ ॥ निस्तेजसोऽल्पवीर्याश्चशूद्रांस्तानब्रवीत्तुसः ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशांशूद्राणांचपरस्परम् ॥ २४ ॥ कर्माणिप्रविभक्ता
 निस्वभावप्रभवैर्गुणैः ॥ शमस्तपोदमःशौचंक्षांतिरार्जवमेवच ॥ २५ ॥ ज्ञानंविज्ञानमास्तिक्यंब्रह्मकर्मस्वभावजम् ॥ शौर्यैतेजोधृतिर्दाक्ष्यंयुद्धे
 चाप्यपलायनम् ॥ २६ ॥ दानमीश्वरभावश्चक्षात्रकर्मस्वभावजम् ॥ कृषिगोरक्षवाणिज्यंवैश्यकर्मस्वभावजम् ॥ २७ ॥ परिचर्यात्मकंकर्मशूद्र
 स्यापिस्वभावजम् ॥ योगस्तपोदयादानंसत्यंधर्मश्रुतिर्धृणा ॥ २८ ॥ ज्ञानंविज्ञानमास्तिक्यमेतद्ब्राह्मणलक्षणम् ॥ शिखाज्ञानमयीयस्यप
 वित्रंचतपोऽप्यम् ॥ २९ ॥ ब्राह्मण्यंनिष्कलंतस्यमनुःस्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ यत्रवातत्रवावर्णेउत्तमाधममध्यमाः ॥ ३० ॥ निर्वृत्तःपा

भ० पु०

६० ॥

पकर्मभ्यो ब्राह्मणः सविधीयते ॥ शूद्रोऽपि शीलसंपन्नो ब्राह्मणादधिको भवेत् ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणो विगताचारः शूद्राद्धीनतरो भवेत् ॥ न सु
रांसंधयेद्यस्तु आपणेषु गृहेषु च ॥ ३२ ॥ न विक्रीणाति च तथा सच्छूद्रो हि स उच्यते ॥ ३३ ॥ यद्येकास्फुटमेव जातिरपराकृत्यात्परं भेदिनीय
द्वाव्याहतिरेकतामधिगता यच्चान्यधर्मययौ ॥ एकैकाखिलभावभेदनिधनोत्पत्तिस्थितिर्व्यापिनी किं नासौ प्रातिपत्तिगोचरपथं यायाद्विभक्त्या
नृणाम् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभाष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि षष्ठीकल्पे वर्णविभागविवेकवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
इदं शृणु मया ख्यातं तर्कपूर्वमिदं वचः ॥ युष्माकं संशये जाते कृते वैजातिकर्मणोः ॥ १ ॥ पुनर्वर्चमनिबोधध्वंसमासात्रतु विस्तरात् ॥ संसिद्धि
यांति मनुजा जातिकर्मसमुच्चयात् ॥ २ ॥ सिद्धिं गच्छेद्यथा कार्यं देवकर्मसमुच्चयात् ॥ एवं संसिद्धिमायाति पुरुषो जातिकर्मणोः ॥ ३ ॥ इ
त्येवमुक्तवान्पूर्वाशिष्याणां बोधने पुरा ॥ योगीश्वरो महातेजाः समासात्रतु विस्तरात् ॥ ४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इति पृष्टः पुरा ब्रह्मा ऋषिप्रोवाच भा
रत ॥ सवितर्कमिदं वाक्यं विप्रर्षे जातिकर्मणोः ॥ ५ ॥ तस्मात्त्वयामहाबाहो न कार्यो विस्मयो नृप ॥ कार्तिकेयं प्रति सदा देवानां दुर्विदा
गतिः ॥ ६ ॥ इति श्रीभाष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि षष्ठीकल्पे कार्तिकेयवर्णनं नाम पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ येयं भा
द्रपदे मासि षष्ठी च भरतर्षभ ॥ सुपुण्येयं पापहरा शिवाज्ञां तां गुहप्रिया ॥ १ ॥ स्नानदानादिकं सर्वं यस्यामक्षय्यमुच्यते ॥ येऽस्यां पश्यंति गांगेयं
दक्षिणापथमाश्रितम् ॥ २ ॥ ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यंते नात्र संशयः ॥ तस्मादस्यां सदा पश्येत् कार्तिकेयं नृपोत्तम ॥ ३ ॥ पूजयंति
गुह्ये स्यान् नरा भक्तिसमन्विताः ॥ प्राप्ये ह ते सुखान् कामान् गच्छंतीं द्रुसलोकताम् ॥ ४ ॥ यस्तु कारयते वेदं सुदृढं सुप्रतिष्ठितम् ॥ दार्वैशैलमयं
चापि भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ ५ ॥ गांगेयं यानमारुह्य गच्छेद्गुह्यं सन्नैवै ॥ संमार्जनं दियः कर्म कुर्याद्ब्रह्महेनरः ॥ ६ ॥ ध्वजस्यारोहणं राज
न्सगच्छेद्बुद्धराज्ञैवै ॥ चंदनागरुकपूरैर्यश्च पूजयते गुहम् ॥ ७ ॥ गजाश्च नरयानां ह्यसेनापत्यमवाप्नुते ॥ राज्ञां पूज्यः सदा प्रोक्तः कार्तिकेयो महीपते ॥ ८ ॥
कार्तिकेयमृतेनान्यं राज्ञां पूज्यं प्रचक्षते ॥ संग्रामं गच्छमानो यः पूजयेत्कृतिकासुतम् ॥ ९ ॥ स शत्रुं जयते वीर्ययुधैर्द्रोदानवात्रणे ॥ तस्मात्सर्व
प्रयत्नेन पूजयेच्छंकरात्मजम् ॥ १० ॥ पूजयानस्तु तं भक्त्या चंपकैर्विधैर्नृप ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यस्तदा गच्छेच्छिवालयम् ॥ ११ ॥ तैलं

ब्रा० प० १

अ० ४६

॥ ६० ॥

ष्ट्यांनभुंजीतनदिवाकुरुनंदन ॥ यस्तुषष्ट्यांनरोनक्तंकुर्याद्विभरतर्षभ ॥ १२ ॥ सर्वपापैःसनिर्मुक्तोगांयस्यसदोव्रजेत् ॥ त्रिःकृत्वोदक्षि
 णामाशांगत्वायःश्रद्धयान्वितः ॥ पूजयेद्देवदेवेशंसगच्छेच्छांतिमंदिरम् ॥ १३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेशतसाहस्रार्धसंहितायांषष्ठीकल्पे
 कार्तिकेयमाहात्म्यवर्णनं नामषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ इतिषष्ठीकल्पःसमाप्तः ॥ ४७ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ सप्तम्यांसोपवासस्तुनक्ताहारोऽपि
 वाभवेत् ॥ सप्तम्यां देवदेवेनलब्धंस्वरूपमादरात् ॥ १ ॥ अंडेनसहजातोवैअंडस्थोबुद्धिमातवान् ॥ अंडस्थस्यैवदक्षेणभार्यादत्त्वास्वकांसुतम् ॥ २ ॥
 नाम्नारूपेतिरूपेणनान्यानारीतथाभवेत् ॥ अंडस्थएवसुचिरंस्थितोमार्तंडइत्यतः ॥ ३ ॥ दक्षाज्ञयाविश्वकर्मावपुरस्यप्रकाशयन् ॥ प्रका
 शतस्ततोनामतस्यजातंनराधिप ॥ ४ ॥ अंडस्थस्यैवसंजातौयमुनायमएवच ॥ दाक्षायणीतस्यभार्यावैराग्यात्तनुमध्यमा ॥ ५ ॥ चितया
 माससादेवीदुःखान्निर्वदमागता ॥ अहोतेजोमयरूपंकांतंकांतस्यकांतिमत् ॥ ६ ॥ नचास्यकिंचित्पश्यामिअंगंतेजोविमोहितम् ॥ शुभंकन
 कतुल्यंमेरूपंकांतंसुकांतिमत् ॥ ७ ॥ सांप्रतंश्यामतांयातंदग्धमेतस्यतेजसा ॥ तस्मात्तप्स्येतपश्चाहंगत्वावैउत्तरान्कुरुन् ॥ ८ ॥ स्वां
 छायामत्रनिक्षिप्यभयाच्छापस्यरूपिणी ॥ निक्षिप्योवाचतांबालांमाचास्मैवैवादिष्यसि ॥ ९ ॥ एवंसानिश्चयंकृत्वागतावैउत्तरान्कुरुन् ॥ स्वरू
 पंतत्रनिक्षिप्यवडवारूपधारिणी ॥ १० ॥ चचारसामृगैःसार्धंवहून्वर्षगणान्नृप ॥ असावपिचमार्तंडश्चायांभार्याममन्यत ॥ ११ ॥ शनिंचतप
 तींचैवद्वेअपत्येचजज्ञिवान् ॥ अथच्छायात्मापत्यानिस्नेहेनपरिपालयेत् ॥ १२ ॥ नातिस्नेहेनचापश्यद्यमुनायममेवच ॥ अथताभ्यांविवा
 दोऽभूदादित्यदुहित्रोर्द्वयोः ॥ १३ ॥ तेउभेविवदंत्यातुपरस्परमसंमतम् ॥ यमुनातपतीचोभेनिमग्रेसंबभूवतुः ॥ १४ ॥ यमोपियमुनाभ्राता
 छाययाताडितोभृशम् ॥ पादमुद्यम्यतस्यावैतस्थौसंमुखएवसः ॥ १५ ॥ छायाशशापतंरोषाद्यस्मात्पादोद्यतोमम ॥ तस्मात्तेकर्मबीभत्सं
 प्राणिनांप्राणहिंसनम् ॥ १६ ॥ भविष्यतिचिरंमूढाचंद्रार्कनसंशयः ॥ पादंचयदिभूमौत्वमिमंसंस्थापयिष्यसि ॥ १७ ॥ कृमयोभक्षयिष्यं
 तिमच्छापकलुषीकृतम् ॥ तेषांविवदमानानांमार्तंडोऽभ्यागमत्ततः ॥ १८ ॥ यमोप्याहमहात्मानंमार्तंडंलोकपावनम् ॥ तातनित्यमियं

भ०पु०

१६१ ॥

चापिकूरभावेनपश्यति ॥ १९ ॥ नचास्याःसुसमादृष्टिरस्मात्स्वस्तीतिलक्ष्यते ॥ प्रोवाचाथसतांछायांमार्तंडोभृशकोपेनः ॥ २० ॥ समेअप
त्योर्किमूढेसमत्वंनानुपश्यसि ॥ यमःप्रोवाचपितरनेयंमातापितर्मम ॥ २१ ॥ मातुश्छायात्त्रियंपापाशतोऽहमनयापितः ॥ यमुनातपती
वृत्तंतत्सर्वविन्यवेदयत् ॥ २२ ॥ अथप्रोवाचमार्तंडोमार्तिपादोमहीतले ॥ मांसंरुधिरमादायकृमयोयांतुभूतलम् ॥ २३ ॥ यमुनायाश्चयत्तोयं
गंगातुल्यंभविष्यति ॥ नर्मदायास्तपत्याश्चसमंपुण्येनवैद्विज ॥ २४ ॥ विंध्यस्यदक्षिणेनेहतपतीप्रवहिष्यति ॥ तत्सायुज्यतयासार्धगंगाया
स्यतिशोभना ॥ २५ ॥ गंगामासाद्ययमुनागंगासैवभविष्यति ॥ सौरसौम्येउभेपुण्येसर्वपापप्रणाशने ॥ २६ ॥ सौरीचवैष्णवीचोभेमहापा
पभयापहे ॥ त्वंपुत्रलोकपालत्वंब्रह्मणोऽज्ञांसभाजयन् ॥ २७ ॥ अद्यप्रभृतिच्छायेयंस्वदेहस्थाभविष्यति ॥ एवंसंस्थाप्यस्वांभार्यामपत्यानि
तथैवच ॥ २८ ॥ आजगामसकाशंवैदक्षस्याहर्चकारणम् ॥ दक्षोविज्ञायतत्सर्वमार्तंडमिदमाहवै ॥ २९ ॥ रूपंनपश्यतितुभ्यंसाभार्याउत्त
रान्गता ॥ रूपंतेप्रकटिष्यामिदिदक्ष्यसिदेदनाम् ॥ ३० ॥ असौप्रोवाचशक्ष्येऽहंप्रकाशीकुरुमेवपुः ॥ अथसस्मारतक्षाणंस्मरितश्चाजगाम
सः ॥ ३१ ॥ प्रोवाचदक्षस्तक्षाणंमार्तंडवैप्रकाशय ॥ तक्षाप्रोवाचमार्तंडवेदनांविमहिष्यसि ॥ ३२ ॥ विमहिष्येथप्रोवाचतक्षाणंदक्ष
चोदितः ॥ अथतक्षाप्रकाशवैतस्यरूपंविभावसोः ॥ ३३ ॥ मुखादारभ्यपादांतंतक्षकर्णैःस्वकैः ॥ किरणैस्तुद्यमानेषुतस्यांगेषुपुनःपुनः ॥
॥ ३४ ॥ क्षणक्षणेमूर्छयतिमार्तंडवेदनातुरः ॥ तस्यशापभयात्तक्षापादौगुल्फादियावतः ॥ ३५ ॥ चकाराथोनिराकारांगुल्योनप्रकाशय
त् ॥ पर्याप्तंतक्षकर्मैदवेदनाममवाधते ॥ ३६ ॥ तक्षाप्रोवाचमार्तंडवेदनांजहिगोपते ॥ करवीरस्यपुष्पाणिरक्तचंदनमेवच ॥ ३७ ॥ करादा
रभ्यगात्राणिविलिप्येदेहजानिते ॥ तत्तत्कृतंतथातेनसरुजंत्यक्तवाव्रविः ॥ ३८ ॥ अतश्चेमानिचेष्टानिमार्तंडस्येहभूपते ॥ करवीरस्यपुष्पा
णितथावैरक्तचंदनम् ॥ ३९ ॥ इदमाहपुरादतोद्वनूरस्याग्रतोनुप ॥ करवीरस्यपुष्पाणिरक्तचंदनमेवहि ॥ ४० ॥ इतिहासपुराणाभ्यांसुपेर्ण
गुग्गुलंतथा ॥ यःप्रयच्छतिमेत्तयासमेप्राणान्प्रयच्छति ॥ ४१ ॥ तस्मान्नदेयमन्यन्मेभक्तियुक्तेनजानता ॥ मार्तंडस्यांडजंतोजोगृहीत्वाकि

ब्रा०प० १

अ० ४७

॥ ६१ ॥

१ समेत्योवाचसच्छायांसमत्वंनानुपश्यसि-इ०पा० । २ मुंच पादं महीतले-इ०पा० । ३ गौरी च-इ०पा० । ४ श्रावणम्-इ०पा० ।

लभारत ॥ ४२ ॥ चकारवंत्रमजरंशत्रुलेखादिनाशनम् ॥ मार्तण्डःपरितुष्टोऽभूच्छब्धारूपंगतव्यथः ॥ ४३ ॥ जगामसकुरुन्वेगात्स्वभार्यादर्श
नोत्सुकः ॥ मृगमध्यगतादृष्ट्वावडवारूपधारिणीम् ॥ ४४ ॥ अश्वरूपंततःकृत्वास्वभार्यामधिरुह्यसः ॥ अवासृजत्स्वकंतेजोवेगेनारुह्यसोऽश्व
वत् ॥ ४५ ॥ परपुरुषाशंकयासास्थितादेवस्यसंमुखी ॥ तेजोनासापुटार्भ्यांतुयुगपत्साक्षिपत्पुनः ॥ ४६ ॥ तत्रजातौदेवभिषजौनासत्यावशि
नाविति ॥ रेतसोऽतेतुरेवंतोविरोचनसुतोमहान् ॥ ४७ ॥ तपतीशनिश्चसावर्णिश्छायापत्यानिवैविदुः ॥ यमुनायमश्वपूर्वाक्तौसंज्ञायाश्चतथा
त्मजौ ॥ ४८ ॥ भार्यालब्ध्वावपुर्दिव्यंतथापुत्रांश्चभारत ॥ सप्तम्यादेवदेवस्यसर्वमेवमिदंयतः ॥ ४९ ॥ अनेनकारणेनेष्टासदादेवस्यसप्त
मी ॥ सप्तम्यांसोपवासस्तुरात्रौभुंजीतयोनरः ॥ ५० ॥ कृत्वोपवासंषष्ठ्यांतुपंचम्यामेककालमुक् ॥ दत्त्वासुसंस्कृतंशाकंभक्ष्यभोज्यैःसम
न्वितम् ॥ ५१ ॥ देवायब्राह्मणेभ्यश्चरात्रौभुंजीतवाग्यतः ॥ यावज्जीवंनरःकश्चिद्व्रतमेतच्चरेदिति ॥ ५२ ॥ तस्यश्रीर्विजयश्चैवत्रिवर्गश्चापि
र्धते ॥ मृतश्चस्वर्गमायातिविमानवरमास्थितः ॥ ५३ ॥ सूर्यलोकेसरमतेमन्वंतरगणान्बहून् ॥ इहचागत्यकालांतेनृपःशांतिसमन्वितः ॥ ५४ ॥
पुत्रपौत्रैःपरिवृतोदातास्यानृपतिश्चिरम् ॥ भुनक्तिहिधरांराजन्विग्रहैश्चाजितःपरैः ॥ ५५ ॥ येनराराजशार्दूलशाकाहारेणसप्तमीम् ॥ उपोष्य
लब्धंतत्तीर्थपित्र्यैवैराजसंज्ञिकम् ॥ ५६ ॥ कुरुणातवपूर्वेनशाकाहारेणसप्तमीम् ॥ धर्मक्षेत्रंकुरुक्षेत्रंकृतंतस्यविदस्वता ॥ ५७ ॥ सप्तमीनवमिषष्टी
तृतीयापंचमीनृप ॥ कामदास्तिथयोह्येताइहैवनरयोपिताम् ॥ ५८ ॥ सप्तमीमाघमासेतुनवम्याश्चयुजेमता ॥ षष्ठीभाद्रपदेधन्यावै
शाखेतुतृतीयका ॥ ५९ ॥ पुण्याभाद्रपदेप्रोक्तापंचमीनागपंचमी ॥ इत्येतास्तेषुमासेषुविशेषास्तिथयःस्मृताः ॥ ६० ॥ शाकंसुसं
स्कृतंकृत्वायैश्चभक्त्यासमन्वितः ॥ दत्त्वाविप्रेयथाशक्त्यापश्चाद्भुक्तेनिशिब्रती ॥ ६१ ॥ कार्तिकेशुकुपक्षस्यग्राह्यंकुरुनंदन ॥
चतुर्भिर्वापिमासैस्तुपारणंप्रथमंस्मृतम् ॥ ६२ ॥ अगस्तिकुसुमैश्चात्रपूजाकार्याविभावसोः ॥ विलेपनंकुंकुमंतुधूपश्चैवापराजितैः ॥ ६३ ॥
स्नानंचपंचगव्येनतमेवप्राशयेत्ततः ॥ नैवेद्यंपायसंचात्रदेवदेवस्यकीर्तितम् ॥ ६४ ॥ तदेवदेयंविप्राणांशाकंभक्ष्यमथात्मना ॥ शुभशा

भ०पु०

॥ ६२ ॥

कसमायुक्तं भक्ष्यपेयसमन्वितम् ॥ ६५ ॥ द्वितीये पारणे राजञ्छुभंगधानियानिवै ॥ पुष्पाणितानि देवस्य तथा श्वेतं च चंदनम् ॥ ६६ ॥
अगरुश्चापि धूपोऽन्ननैवेद्यं गुडपूपकाः ॥ स्नानं कुशोदकेनात्र प्राशनं गोमयस्य तु ॥ ६७ ॥ तृतीये करवीराणि तथा रक्तं च चंदनम् ॥ धूपानां गु
ग्गुलश्चात्र प्रियो देवस्य सर्वदा ॥ ६८ ॥ शाल्योदनं तु नैवेद्यं दधिमिश्रं महामते ॥ तमेव ब्राह्मणानां च भक्ष्यं लेह्यसमन्वितम् ॥ ६९ ॥ काल
शाकेन च विभोयुक्तं दद्याद्विचक्षणः ॥ गौरसर्षपकल्केन स्नानं चात्र विदुर्बुधाः ॥ ७० ॥ तस्यैव प्राशनं धन्यं सर्वपापहरं शुभम् ॥ तृतीये पार
णस्य ते महद्ब्राह्मणभोजनम् ॥ ७१ ॥ श्रवणं च पुराणस्य वाचनं चापि शस्यते ॥ देवस्य पुरतस्तत्र ब्राह्मणानां तथाग्रतः ॥ ७२ ॥ ब्राह्मणाद्वा
चकाच्छ्रव्यं नान्यवर्णसमुद्रवात् ॥ अथ तान् ब्राह्मणान्सर्वान् भक्त्या शक्या च पूजयेत् ॥ ७३ ॥ वाचकस्यामले राजन्वाससी संनिवेदयेत् ॥
वाचके पूजिते देवः सदा तुष्यति भास्करः ॥ ७४ ॥ करवीरं यथेष्टं तु तथा रक्तं च चंदनम् ॥ यथेष्टं गुग्गुलं तस्य यथेष्टं पायसं सदा ॥ ७५ ॥ यथेष्टा
मोदकास्तस्य यथावैताम्रभाजनम् ॥ यथेष्टं च घृतं तस्य यथेष्टं वाचकः सदा ॥ ७६ ॥ पुराणं च यथेष्टं वै सवितुः कुरुनंदन ॥ इत्येषा सप्तमी पुण्या
शाकाह्वाणोपतेः सदा ॥ ७७ ॥ यामुपोष्य नरो भक्त्या भाग्यवांश्च प्रजायते ॥ ७८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पेशाकसप्त
मीव्रतवर्णनं नाम सप्त चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ विस्तराद्ब्रह्मविप्रैर्द्रसप्तमी कल्पमुत्तमम् ॥ महाभाग्यं च देवस्य भास्करस्य
महात्मनः ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अत्रैवाहुर्महात्मानः संवादं पुण्यमुत्तमम् ॥ कृष्णेन सहसत्त्वेन स्वपुत्रेण महीपते ॥ २ ॥ भक्त्या प्रणम्य
विधिवद्वासुदेवं जगद्गुरुम् ॥ इहामुत्र हितं शांभुः पप्रच्छ ज्ञानमुत्तमम् ॥ ३ ॥ जातो जंतुः कथं दुःखैर्जन्मनीह न बाध्यते ॥ प्राप्नोति विविधान्का
मान् कथं च मधुसूदन ॥ ४ ॥ परत्र स्वर्गमाप्नोति सुखानि विविधानि च ॥ अनुभूयोचितं कालं कथं मुक्तिमवाप्नुते ॥ ५ ॥ दृष्ट्वैवं मम निवैदो जातो
व्याधिर्जनार्दन ॥ दृष्ट्वेमं जीविताशापि रोचते न हि मे क्षणम् ॥ ६ ॥ किं त्वेवमकृतार्थोऽस्मि यन्मे प्राणानयांति हि ॥ संसारे न पतिष्यामि जराव्या
धिसमन्विते ॥ ७ ॥ येनोपायेन तन्मेऽद्य प्रसादं कुरु सुव्रत ॥ आधिव्याधिविनिर्मुक्तो यथाहं स्यां तथा वद ॥ ८ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ देव

ब्रा०प० १

अ० ४१

॥ ६२ ॥

१ भार्गव्यां न स्मृत्यते-इ०पा० । २ सूक्तं शांभुशब्दे सांभ इति दंत्यादिरपि पाठः पुस्तकान्तरेषु ।

तायाः प्रसादोऽन्यः सर्वस्य परमो मतः ॥ उपायः शाश्वतो नित्य इति मे निश्चितामतिः ॥ ९ ॥ अनुमानागमाद्यैश्च सम्यगुत्पादितामया ॥ कदा
 चिदन्यथा कर्तुं धीयते केनचित्क्वचित् ॥ १० ॥ प्रसादो जायते तस्य सम्यगाराधनक्रिया ॥ यदा तां च समुद्दिश्य कृता तद्वेदिना तथा ॥ ११ ॥
 विशिष्टा देवता सम्यग्विशिष्टेनैव देहिना ॥ आराधिता विशिष्टं च ददाति फलमीहितम् ॥ १२ ॥ शांब उवाच ॥ अस्तित्वेन च संदेहो केषां चिद्देव
 तां प्रति ॥ न नोति निश्चयोऽन्येषां विशिष्टास्त्वं कथाः कुरु ॥ १३ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ सिद्धं तु देवतास्तित्वमागमेषु बहुष्वथ ॥ प्रमाणमाग
 मो यस्य तस्यास्तित्वं च विद्यते ॥ १४ ॥ अनुमानेन वाप्यद्यतदस्तित्वं प्रसाध्यते ॥ प्रमाणमस्तित्वस्येदं सिद्धायस्येह चास्तित्वा ॥ १५ ॥ प्र
 त्यक्षेणापि चास्तित्वं देवतायां प्रसाध्यते ॥ तच्चावश्यं प्रमाणं च दृष्टं सर्वशरीरिणाम् ॥ १६ ॥ यदि नाम विविक्तास्तुतिर्यग्योनिगता अपि ॥
 नोत्पद्यते तथा ह्यस्तित्वव्यवहारो यथास्थितः ॥ १७ ॥ शांब उवाच ॥ प्रत्यक्षेणोपलभ्यंते सम्यग्वैयदि देवताः ॥ अनुमानागमाभ्यां च तदर्थं न प्रयो
 जनम् ॥ १८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ प्रत्यक्षेणोपलभ्यंते न सर्वा देवताः क्वचित् ॥ अनुमानागमैर्गम्याः संति चान्याः सहस्रशः ॥ १९ ॥ शांब उवा
 च ॥ याचाक्षगोचराकाचिद्विशिष्टेष्टफलप्रदा ॥ तामेवादौ ममाचक्ष्व कथयिष्यस्यथा पराम् ॥ २० ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ प्रत्यक्षं देवता
 सूर्यो जगच्चक्षुर्दिवाकरः ॥ तस्मादभ्याधिकाकाचिद्देवतानास्तित्वा शाश्वती ॥ २१ ॥ यस्मादिदं जगज्जातं लयं यास्यति यत्र च ॥ कृतादिलक्षणः का
 लः स्मृतः साक्षाद्दिवाकरः ॥ २२ ॥ ग्रहनक्षत्रयोगाश्च राशयः करणानि च ॥ आदित्यावसवोरुद्रा आश्विनो वायवोऽनलः ॥ २३ ॥ शक्रः प्र
 जापवतिः सर्वभूभुवः स्वस्तथैव च ॥ लोकाः सर्वे न गानागाः सतिः सागरास्तथा ॥ २४ ॥ भूतग्रामस्य सर्वस्य स्वयं हेतुर्दिवाकरः ॥ अस्येच्छ
 या जगत्सर्वमुत्पन्नं संचराचरम् ॥ २५ ॥ स्थितं प्रवर्तते चैव स्वार्थे चानुप्रवर्तते ॥ प्रसादादस्य लोकोऽयं चेष्टमानः प्रदृश्यते ॥ २६ ॥ अस्मिन्न
 भ्युदिते सर्वमुदेदस्तमिते सति ॥ अस्तं यातीत्यदृश्येन किमेतत्कथ्यते मया ॥ २७ ॥ तस्मादतः परं नास्ति न भूतं न भविष्यति ॥ यो वै वेदे
 षु सर्वेषु परमात्मेति गीयते ॥ २८ ॥ इति हासपुराणेषु अंतरात्मेति गीयते ॥ बाह्यात्मेति सुषुम्नास्थः स्वप्नस्थो जाग्रतः स्थितः ॥ २९ ॥ अस्तं

भ०पु०

६३ ॥

यातीत्यदृष्टेन किमेतत्कथ्यते मया ॥ तस्मादतः परं नास्ति न भूतं न भविष्यति ॥ ३० ॥ यत्र वा ह इति ख्यातः प्रेरकः सर्वदेहिनाम् ॥ नानेन र
हितं किंचिद्भूतमस्ति चराचरम् ॥ ३१ ॥ यो वेदैर्वेदाविद्विश्च विस्तरणे ह शक्यते ॥ वक्तुं वर्षशतैर्नासौ शक्यः संक्षेपतो मया ॥ ३२ ॥ तस्मा
द्गुणाकरः ख्यातः सर्वत्रायं दिवाकरः ॥ सर्वेशः सर्वकर्तायं सर्वभर्तायमव्ययः ॥ ३३ ॥ जातामत्स्यादयः सम्यग्गतिमन्तो महेश्वरात् ॥ मंडल
व्यतिरिक्तं च जानामि परमार्थतः ॥ ३४ ॥ तथास्य मंडलं कृत्वा यो ह्येनमुपतिष्ठति ॥ प्रातः सायं च मध्याह्ने स याति परमांगतिम् ॥ ३५ ॥ किंपुनर्म
ंडलस्थं योजयते परमार्थतः ॥ विविधाः सिद्धयस्तस्य भवंति न तदद्भुतम् ॥ ३६ ॥ मंडले च स्थितं देवं देहैर्न व्यवस्थितम् ॥ स्वबुद्धयैव मसंमूढोयः
पश्यति स पश्यति ॥ ३७ ॥ ध्यात्वैवं पूजयेद्यस्तु जपेद्योजुह्याच्च यः ॥ स सर्वान् प्राप्नुयात्कामान्गच्छेद्धर्मं ध्वजं तथा ॥ ३८ ॥ तस्मात्त्वमिह दुःखानामंतं
कर्तुं यदच्छिंसि ॥ इहामुत्र च भोगानां भुक्तिमुक्तिं च शाश्वतीम् ॥ ३९ ॥ आराधयार्कमर्कस्थो मंत्रैरिहतदात्मनि ॥ अंगैर्वृतं वृते चैव स्थाने शास्त्रेण
शोधिते ॥ ४० ॥ कवचेन च संगृप्ते सर्वतोऽङ्घ्रेण रक्षिते ॥ एवं प्राप्स्यसि यत्नेन सर्वदा फलमीप्सितम् ॥ ४१ ॥ दुःखमाध्यात्मिकं नेह तथा
चैवाधिभौतिकम् ॥ आधिदैविकमत्युग्रं न भविष्यति ते सदा ॥ ४२ ॥ न भयं विद्यते तेषां प्रपन्ना ये दिवाकरम् ॥ इहामुत्र सुखं तेषामच्छिद्रं जाय
ते सुखम् ॥ ४३ ॥ सूर्येण दंममोदिष्टं साक्षाद्यज्ञानमुत्तमम् ॥ आराधितेन विधिवत्कालेन बहुना तथा ॥ ४४ ॥ प्राप्यते परमं स्थानं यत्र धर्म
ध्वजः स्थितः ॥ एतत्संक्षिप्तमुद्दिष्टं क्षिप्रसिद्धिकरं परम् ॥ ४५ ॥ यथानान्यदतोऽस्तीति स्वयं सूर्येण भाषितम् ॥ उपायो यं समाख्यातस्तव
संक्षेपतस्त्विह ॥ ४६ ॥ यस्मात्परतरो नास्ति हितोपायः शरीरिणाम् ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्य
माहात्म्यवर्णनं नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॐ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अथार्चनाविधिं वक्ष्ये धर्मकैतोरनुत्तमम् ॥ सर्वकामप्रदं पुण्यं
विघ्नघ्नं दुरितापहम् ॥ १ ॥ सूर्यमंत्रैः पुरः स्नातो यजेते नैव भास्करम् ॥ यतस्ततः प्रवक्ष्यामि स्नानमादौ समासतः ॥ २ ॥ आचां
तस्तमुपालभ्य मुद्रया शुचि शुद्धया ॥ कृत्वानीराजनं पुत्रसंशोध्य च जलंततः ॥ ३ ॥ स्नानाद्धृदयपूतेन मन्त्रेण मत्कुलोद्ग्रह ॥

२ तस्मात्क्षयकरो योऽसौ-इ०पा० । ३ तं देवम्-इ०पा० । ४ ध्रुवम्-इ०पा० । ५ स्नानाद्धृदयपूतेन मधुना मत्कुलोद्ग्रह-इ०पा० ।

ब्रा०प० १

अ० ४९

॥ ६३ ॥

उत्थायाचम्यतेनैववाससीपरिधायच ॥ ४ ॥ द्विराचम्याथसंप्रोक्ष्यतनुंसप्ताक्षरेणच ॥ उत्थायाचम्यतेनैवरवेःकृत्वाध्यमेवच ॥ ५ ॥ द
 त्वातेनैवजत्वातंस्वकंध्यात्वाकं वद्धदि ॥ गत्वाचायतनंशुभ्रमार्कमार्कौतनुंयजेत् ॥ ६ ॥ पूरकंकुंभकंकृत्वा रेचकंचसमाहितः ॥ कृत्वो
 कारेणदोषांस्तुह्न्यात्कायादिसंभवात् ॥ ७ ॥ वायव्याग्रेयमाहेंद्रवारुणीभिर्यथाक्रमम् ॥ किलिषंवारुणाद्विश्वह्न्यात्सिद्धयर्थमात्मनः
 ॥ ८ ॥ शोषणंदहनंस्तंभंप्लावनंचयथाक्रमात् ॥ वाय्वर्ग्राद्रजनाख्याभिर्धारणाभिःकृतेसति ॥ ९ ॥ ध्यात्वाविशुद्धमात्मानंप्रणमेतार्क
 मास्थितम् ॥ देहेतेनैवसंचिन्त्यपंचभूतमयंपरम् ॥ १० ॥ सूक्ष्मंस्थूलंतथाक्षाणिस्वस्थानेषुप्रकल्प्यच ॥ विनस्यांगानिखादीनिहृदाया
 निहृदादिषु ॥ ११ ॥ खस्वाहाहृदयंभानोःखमर्कायशिरस्तथा ॥ उल्कास्वाहाशिखार्कस्ययैचहुंकवचंपरम् ॥ १२ ॥ खांफडंघ्नंचसं
 हारश्चादितःप्रणवःकृतः ॥ सपूर्वंप्रणवस्याथोमंत्रकर्मप्रसिद्धये ॥ १३ ॥ एभिर्जलंत्रिधाजत्वास्नानद्रव्याणितेनच ॥ संप्रोक्ष्यपूजयेत्सूर्य
 गंधपुष्पादिभिःशुभैः ॥ १४ ॥ ततोमूर्तिषुसर्वासुरात्रावग्नौप्रपूजयेत् ॥ प्राक्पश्चिमोदगभ्यग्राःप्रातःसायंनिशासुवै ॥ सप्ताक्षरेणसन्मंत्रं
 त्वाचपद्मकर्णिकाम् ॥ १५ ॥ आदित्यमंडलान्तस्थंतत्रदेहंप्रकल्पयेत् ॥ प्रभामंडलमध्यस्थंध्यात्वादेहंयथापुरा ॥ १६ ॥ सर्वलक्षणसंपू
 र्णसहस्रकिरणोज्ज्वलम् ॥ रक्तैर्गंधैश्चपुष्पैश्चरुभिर्बलिभिस्तथा ॥ १७ ॥ रक्तचंदनमिश्रैर्वावस्त्रैरावरणैःशुभैः ॥ आवाहनादिकर्माणिरक्षांतु
 हृदयेनच ॥ १८ ॥ तच्चित्तश्चसदाकुर्याज्ज्ञात्वाकर्मक्रमंबुधः ॥ कृत्वाचावाहनंमंत्रैरेकत्रस्थापनंततः ॥ १९ ॥ यावद्यागावसानंतुसांनिध्यं
 तत्रकल्प्यच ॥ दत्त्वापाद्यादिकांपूजांशक्त्यावाध्यानीवेद्यच ॥ २० ॥ जत्वातुविधिवद्ध्यात्वाततोदेवीं विसर्जयेत् ॥ एषकर्मक्रमःप्रोक्तःसर्व
 षांयजनक्रमात् ॥ २१ ॥ प्रवक्ष्यामिजपस्थानंपद्मेशावरणेतथा ॥ आदित्यंकर्णिकारस्थंदलेष्वंगानिपूर्वशः ॥ २२ ॥ सोमादीत्राहु
 पर्यंतान्ग्रहांश्चैवोदगादितः ॥ सूर्तिमल्लोकपालांश्चक्रमादावरणेष्वथ ॥ २३ ॥ तदस्त्राणिचरक्षार्थंस्वमंत्रैःपूजयेत्क्रमात् ॥ प्रणवे
 आभिधानैश्चतुर्थ्यामभियोजितैः ॥ २४ ॥ सर्वेषांकथितामंत्रामुद्राश्चकथयाम्यतः ॥ व्योममुद्रारतिःपद्मामहाश्वेतास्त्रमेवच ॥ २५ ॥
 पंचमुद्राःसमाख्याताःसर्वकर्मप्रसिद्धये ॥ उत्तानौतुकरौकृत्वाअंगुल्योग्रंथिताःक्रमात् ॥ २६ ॥ तर्जनीमेतिथावत्ताःसमेवाधोमुखेस्थिते ॥

भ०पु०

॥ ६४ ॥

तर्जन्यौमध्यमस्यैवज्येष्ठाग्रेवानुगोपरि ॥ २७ ॥ मुद्रेयंसर्वमुद्राणां व्योममुद्रेतिकीर्तिता ॥ सर्वकर्मसुयोगोयंतथास्थानंप्रकल्पते ॥ २८ ॥
पद्मवत्प्रमृताःसर्वामहाश्चेतारवेःस्मृता ॥ जवसंनिहितो नित्यंरथारूढोरविःस्मृतः ॥ २९ ॥ हस्तावूर्द्धमुखौकृत्वावामांगुष्ठेनयोजितौ ॥
द्रव्याणांशोधनेयोज्यारक्षार्थंचविशेषतः ॥ ३० ॥ अनयामुद्रयासर्वैरक्षितंशोधितंभवेत् ॥ अर्घ्यदत्वाप्रयोक्तव्यापूजांतेचविशेषतः ॥ ३१ ॥
जपध्यानावसानेचयदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः ॥ अनेनविधिना नित्यंजपेदब्दमतंद्रितः ॥ ३२ ॥ सलभेतेप्सितान्कामानिहामुत्रनसंशयः ॥ रो
गातौमुच्यतेरोगाद्धनहीनोधनंलभेत् ॥ ३३ ॥ राज्यभ्रष्टोलभेद्राज्यमपुत्रःपुत्रमाप्नुयात् ॥ प्रज्ञामेधासमृद्धिश्चचिरंजीवतिमानवः ॥ ३४ ॥
सुरूपांलभतेकन्यांकुलीनांपुरुषोध्रुवम् ॥ सौभाग्यंस्त्रीकुलीनापिकन्याचपुरुषोत्तमम् ॥ ३५ ॥ अविद्योलभतेविद्यामित्युक्तंभानुनापुरा ॥
नित्ययागःस्मृतो ह्येषधनधान्यसुखावहः ॥ ३६ ॥ प्रजापशुविवृद्धिश्चनिष्कामस्यापिजायते ॥ तदैकःस्त्वयतेस्वर्गेशद्वयचतेचनरोत्तमः ॥ ३७ ॥
भक्त्यातंपूजयेद्यस्तुनरःपुण्यतरःसदा ॥ इहवैकामिकंप्राप्यततो गच्छेन्मनोःपदम् ॥ ३८ ॥ द्विजातस्यप्रदानेनतेजसाबुधसन्निभः ॥ ३९ ॥ इति
श्रीभविष्येमहापुराणेसप्तमीकल्पेसूर्यमाहात्म्यवर्णनंनमैकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॐ ॥ वासुदेवउवाच ॥ नैमित्तिकंततो
वक्ष्येयज्ज्ञात्वाचसमासतः ॥ सप्तम्यांग्रहणेचैवसंक्रांतिषुविशेषतः ॥ १ ॥ शुक्लपक्षस्यसप्तम्यांहविर्भुक्त्वैकदादिवा ॥ सम्यगाचम्यसंध्यायां
वारुणंप्रणिपत्यच ॥ २ ॥ इंद्रियाणिचसंयम्यकृतंध्यात्वास्वपेदधः ॥ दर्भशय्यागतोरात्रौप्रातःस्नातःसुसंयतः ॥ ३ ॥ ततःसंध्यामुपास्या
थपूर्वोक्तंचमनुंजपेत् ॥ जुहुयाच्चतदावाहिसूर्याग्नीपरिकल्प्यच ॥ ४ ॥ सूर्याग्निकरणंवक्ष्येत्तर्पणंचसमासतः ॥ अर्चनागारमुल्लिख्यप्रविश्याचर्य
जनैर्जनम् ॥ ५ ॥ प्रक्षिप्यास्तीर्यदर्भैश्चपात्राद्यालभ्यचक्रमात् ॥ पवित्रंद्विकुशंकृत्वासाग्रंप्रादेशंसमितम् ॥ ६ ॥ तेनपात्राणिसंप्रोक्ष्यसं
शोध्याथविलोक्यच ॥ उदग्रेस्थितेपात्रेप्रज्वालयाथालमुकेनच ॥ ७ ॥ पर्यग्निकरणंकृत्वातथाज्योत्यवनंत्रिधा ॥ परिमृज्यबुवादींश्चद
र्भैःसंप्रोक्षयेत्ततः ॥ ८ ॥ जुहुयात्प्रोक्ष्यतान्वह्नौतत्रार्कपूर्ववद्भजेत् ॥ अभूमौस्थितपात्रेणविष्टरेणतुपाणिना ॥ ९ ॥ दानेनयदुशार्दूल
नान्तरिक्षेस्थलेकचित् ॥ दक्षिणेनक्षुबं गृह्य जुहुयात्पावकंबुधः ॥ १० ॥ हृदयेनक्रियाःसर्वाःकर्तव्याःपूर्वचोदिताः ॥ अर्कादंरभ्यसंज्ञार्थं

ब्रा०प० १

अ० ६०

॥ ६४ ॥

दद्यात्तूष्णींहुतिस्थितः ॥ ११ ॥ वरुणायशतैर्मावेससम्यांवरुणंयजेत् ॥ यथाशक्त्यातुविप्रेभ्यःप्रदद्यात्खंडवेष्टकान् ॥ १२ ॥
 दद्याच्चदक्षिणांशक्त्याप्राप्नोतियाचितंफलम् ॥ एवंवैफाल्गुनेमूर्यचैत्रैवशाखएवच ॥ १३ ॥ वैशाखेमासिधातारमिंद्रंज्येष्ठेयजेद्र
 विम् ॥ आषाढेश्रावणेमासिनभंभाद्रपदेयमम् ॥ १४ ॥ तथाश्वयुजिपर्वण्यंत्यष्टारंकार्तिकेयजेत् ॥ मार्गशीर्षेचमित्रंचपौषेविष्णुंयजेद्यदि
 ॥ १५ ॥ संवत्सरेणयत्प्रोक्तंफलमिष्टंदिनेदिने ॥ तत्सर्वमाप्नुयात्क्षिप्रंभक्त्याश्रद्धान्वितोव्रती ॥ १६ ॥ एवंसंवत्सरेपूर्णेकृत्वावैकां
 चनरंथम् ॥ सप्तभिर्वाजिभिर्भुक्तंनानारत्नोपशोभितम् ॥ १७ ॥ आदित्यप्रतिमांमध्येशुद्धहेम्नाकृतांशुभाम् ॥ रत्नैरलंकृतां
 कृत्वाहेमपद्मोपरिस्थिताम् ॥ १८ ॥ तस्मिन्नथवरेकृत्वासारथिंचाग्रतःस्थितम् ॥ वृतंद्वादशभिर्विप्रैःक्रमान्मासाधिपात्मभिः
 ॥ १९ ॥ मध्येकृत्वाज्ञमाचार्यपूजयित्वायथाश्रुति ॥ संचित्यादित्यवर्णवैवस्वरत्नादिनार्हयेत् ॥ २० ॥ एवंमासाधिपान्विप्रा
 न्संपूज्याथनिवेदयेत् ॥ आचार्यायरथंछत्रंग्रामंगाश्वमर्हींशुभाम् ॥ २१ ॥ अश्वान्मासाधिपेभ्यस्तुद्वादशभ्योनिवेदयेत् ॥ एवंभ
 त्तयायथाशक्त्याहेमरत्नादिभूषणम् ॥ २२ ॥ दत्त्वातस्यनमस्कृत्यव्रतंपूर्णंनिवेदयेत् ॥ अत ऊर्ध्वंनदोषोऽव्रतस्याकरणेष्वपि ॥ २३ ॥
 एवमस्त्विति विप्रैःसहाचार्यैःपुनःपुनः ॥ बह्वीश्वैवाशिषोदत्त्वाप्रवदेत्प्रीयतामिति ॥ २४ ॥ आदित्योयेनकामेनत्वयाआराधितोव्रतैः ॥
 तुभ्यंददातुतं कामंसंपूर्णंभवतुव्रतम् ॥ २५ ॥ आचार्यान्विप्ररूपैस्तुप्रविष्टोभास्करःस्वयम् ॥ दास्यत्येवपरंकर्तुमित्युक्तंभानुनास्वयम् ॥ २६ ॥
 विप्रेभ्योगुणवद्भ्यश्चनिःस्वेभ्यश्चविशेषतः ॥ दीनान्धकृपणेभ्यश्चशक्त्यादत्त्वाचदक्षिणाम् ॥ २७ ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वाचव्रतमेतत्समा
 पयेत् ॥ कृत्वैवसप्तमीमन्दंराजाभवतिधार्मिकः ॥ २८ ॥ पुरुषःस्त्रीभवेद्ब्राह्मातादृशस्याथवल्लभा ॥ शतयोजनविस्तीर्णानिःसपत्नम
 कंटकम् ॥ २९ ॥ निष्पन्नमंडलंभुंक्तेसाग्रंवर्षशतंसुखी ॥ वित्तहीनोऽपि योभक्त्याकृत्वाताम्रमयंरथम् ॥ ३० ॥ दद्याद्भ्रातावसानेतु
 कृत्वासर्वयथोदितम् ॥ सोऽशीतियोजनंभुंक्तेविस्तीर्णमंडलंनृप ॥ ३१ ॥ एवंपिष्टमयंयोऽपि वित्तहीनःकरोतिना ॥ आषष्टियोजनंभुंक्ते

भ०पु०

॥ ६५ ॥

दीर्घायुनीरुजःसुखी ॥ ३२ ॥ सूर्यलोकेचकल्पांतयावत्स्थित्वेदमाप्नुयात् ॥ मनसापिचयोभक्त्यायजेदकर्मतंद्रितः ॥ ३३ ॥ सर्वाव
स्थोपिसोऽप्यत्रव्याधिभिर्मुच्यतेभृशम् ॥ आपदोनस्पृशत्येनंनहारइवभास्करम् ॥ ३४ ॥ किंपुनर्व्रतसंपन्नंभक्तंमंत्रैश्चरक्षितम् ॥ यत
एवंततोज्ञात्वाविधानंकल्पचोदितम् ॥ ३५ ॥ सुखेनफलसिद्धयर्थंकुर्यात्सर्वमंशेषतः ॥ इत्येतत्कथितंसांवपुरासूर्येणमेशुभम् ॥ ३६ ॥
कल्पोयंप्रथमेकल्पेसर्वदागोपितोमया ॥ अनेनाविधिनावत्सविशुद्धेनांतरात्मना ॥ ३७ ॥ भानुमाराधयेत्क्षिप्रंयदीच्छेत्फलमुत्तमम् ॥ मयार्यै
वप्रसादेनप्राप्ताःपुत्राःसहस्रशः ॥ ३८ ॥ असुरानिर्जिताश्चैवसुराःसर्वेवशीकृताः ॥ त्वयाप्ययंगोपितव्यःकल्पःसूर्यस्यसंमतः ॥ ३९ ॥ प्र
सादादस्यकल्पस्यसदासन्निहितोरविः ॥ चक्रेऽस्मिन्निर्जितायेनसुरासुरनरोरगाः ॥ ४० ॥ यदिनाधिष्ठितंचक्रमिदंसूर्यांशुभिःस्वयम् ॥
सततंस्यात्प्रभायुक्तंकथमव्याहतंभवेत् ॥ ४१ ॥ अहमेतंजपन्नित्यंयजन्व्यायंश्चशक्तिः ॥ जातोस्मिंसर्वकामानांपूज्यःश्रेष्ठश्चतेजसा ॥ ४२ ॥
त्वमभ्यस्यैवमनसावाचावाकर्मणापिवा ॥ कुरुभक्तिमनेनैवविधिनाफलसिद्धये ॥ ४३ ॥ शृणुयाद्भक्तियुक्तोयोनरःश्रद्धासमन्वितः ॥ विधानमा
दितःपुत्रसप्तमींकुरुतेचयः ॥ ४४ ॥ सैहप्राप्याखिलंकाममारोग्यंचजयंतथा ॥ भार्गव्यापरयायुक्तोगच्छेद्द्वैरोचनंसदः ॥ ४५ ॥ इतिश्री
भविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेऽथसप्तमीमाहात्म्यवर्णनंनामपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ माघस्यशुक्लपक्षे
तुपंचम्यामंत्कुलोद्ग्रह ॥ एकभक्तंसदाख्यातंपष्ठ्यान्तस्तमुदाहृतम् ॥ १ ॥ सप्तम्यामुपवासंतुकेचिदिच्छंतिसुव्रत ॥ पष्ठ्यांकेचिद्
दंतीहसप्तम्यांपारणंकिल ॥ २ ॥ कृतोपवासःपष्ठ्यांतुपूजयेद्भास्करंबुधः ॥ रक्तचंदनामिश्रैस्तुकरवीरैश्चसुव्रत ॥ ३ ॥ गुग्गुलेनमहावा
होसंयावेनचसुव्रत ॥ पूजयेद्देवदेशंशंकरंभास्करंरविम् ॥ ४ ॥ एवंहिचतुरोमासान्माघादीन्पूजयेद्रविम् ॥ आत्मनश्चापिशुद्धयर्थंप्राशनं
गोमयस्यच ॥ ५ ॥ स्नानंचगोमयेनेहकर्तव्यंचात्मशुद्धये ॥ ब्राह्मणान्दिव्यभौमांश्चभोजयेच्चापिशक्तिः ॥ ६ ॥ ज्येष्ठादिष्वथमासेषुश्वेतचं
दनमुच्यते ॥ श्वेतानिचापिपुष्पाणिशुभगंधान्वितानिवै ॥ ७ ॥ कृष्णागरुस्तथाधूपोनैवेद्यंपायसंस्मृतम् ॥ तेनैवब्राह्मणांस्तुष्टान्भोजये

ब्रा०प० १

अ०५१

॥ ६५ ॥

१ उक्तमंत्रैश्च रक्षितम्-इ०पा० । २ अतंद्रितः-इ०पा० । ३ अत्र पादपूर्त्यर्थं स इत्यस्य सोलौपः । ४ ग्रहेशं शंकरं रविम्-इ०पा० ।

चमहामते ॥ ८ ॥ प्राशयेत्पंचगव्यंतुस्नानंतेनैवपुत्रक ॥ कार्तिकादिषुमासेषुअगस्तिकुसुमैःस्मृतम् ॥ ९ ॥ पूजयेन्नरशार्दूलधूपै
 श्वैवापराजितैः ॥ नैवेद्यंगुडपूपास्तुतथाचेक्षुरसंस्मृतम् ॥ १० ॥ तेनैवब्राह्मणांस्तातभोजयस्वस्वशक्तितः ॥ कुशोदकंप्राशयेथाःस्नानं
 चकुरुशुद्धये ॥ ११ ॥ तृतीयेपारणस्यांतिमाघेमासिमहामते ॥ भोजनंतत्रदानंचद्विगुणंसमुदाहृतम् ॥ १२ ॥ देवदेवस्यपूजाच
 कर्तव्याशक्तितोबुधैः ॥ रथस्यचापिदानंतुरथयात्रातुसुव्रत ॥ १३ ॥ व्रतस्यप्राप्तिहेतोर्वैकर्तव्याविभवेसति ॥ दानंस्वर्णरथस्येहयथोक्तंविभ
 वेसति ॥ इत्येषाकथितापुत्ररथाह्वाससप्तमीशुभा ॥ १४ ॥ महासप्तमीविरुयातामहापुण्यामहोदया ॥ यामुपोष्यधनंपुत्रान्कीर्तिवि
 द्यामवाप्नुयात् ॥ १५ ॥ तथाखिलंकुवलयंचांद्रेणचसप्तमोर्चिषा ॥ १६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेमहासप्तमी
 व्रतवर्णनंनामैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाभगवान्देवःशंखचक्रगदाधरः॥ अंतर्धानंगतोवीरसांवस्येहप्रप
 श्यतः ॥ १ ॥ सांबोऽपिकृत्वाविधिवत्सप्तमोरथसप्तमीम् ॥ आधिभिर्व्याधिभिर्मुक्तोजगामाशुस्वमंदिरम् ॥ २ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ रथया
 त्राकथंकार्यारथःकार्यःकथंरवेः ॥ ॥ केनेहमर्त्यलोकेषुरथयात्राप्रवर्तिता ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इममर्थपुरापृष्टःपद्मयोनिःप्रजापतिः ॥
 रुद्रेणकुरुशार्दूलआसीनःकांचनेगिरौ ॥ ४ ॥ पद्मासनंपद्मयोर्निःसुखासीनंप्रजापतिम् ॥ प्रणम्यशिरसादेवोरुद्रोवाचमुदैरयत् ॥ ५ ॥ श्रीरुद्रउ
 वाच ॥ यएषभगवान्देवोभास्करोलोकभास्करः॥ कथमेषभ्रमेद्देवोरथस्थोविमलःसदा ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यथादिविभ्रमेत्तातरथारूढोरविः
 सदा ॥ तथातेवर्तयिष्येऽहंरथंचास्यत्रिलोचनः॥ ७ ॥ रथेनह्येकचक्रेणपंचारेणत्रिणाभिना॥ हिरण्ययेनकांतिनअष्टवैकनेमिना ॥ ८ ॥ चक्रेणभा
 स्वताचैवदिविसूर्यःप्रसर्पति॥ दशयोजनसाहस्रोविस्तारोप्यस्यकथ्यते ॥ ९ ॥ त्रिगुणाचरथोपस्थादीषादंडप्रमाणतः ॥ युगमस्यतुर्विंशीर्णम
 रुणोयत्रसारथिः ॥ १० ॥ प्रासंगःकांचनोदिव्योयुक्तःपवनगैर्हयैः ॥ छंदोभिर्वाजिरूपैस्तुयतश्चक्रंततःस्थितैः ॥ ११ ॥ येनासौपर्यटेद्रचो
 म्निभास्वतातुदिवस्पतिः ॥ अथैतानितुसूर्यस्यप्रत्यंगानिरथस्यतु ॥ १२ ॥ संवत्सरस्यावयवैःकल्पितानियथाक्रमम् ॥ नान्यस्तिस्वस्तु

चक्रस्यत्रयःकालाःप्रकीर्तिताः ॥ १३ ॥ आराःपंचतर्वस्तस्यनेम्यःषट्त्वःस्मृताः ॥ रथवेदीस्मृतेतस्यअयनेदक्षिणोत्तरे ॥ १४ ॥ मूर्हतां
इषवस्तस्यशम्याश्वास्यकलाःस्मृताः ॥ तस्यकाष्ठाःस्मृताःकोणाक्षदंडःक्षणाःस्मृताः ॥ १५ ॥ निमेषाश्वास्यकर्षाःस्यादीपादंडो
लवाःस्मृताः ॥ रात्रिर्वह्नयोधर्मोस्यध्वजऊर्ध्वप्रतिष्ठितः ॥ १६ ॥ युगाक्षिकोटीतेतस्यअर्थकामाबुभौस्मृतौ ॥ अश्वरूपाणिच्छंदांसि
वहेतेवामतोधुरम् ॥ १७ ॥ गायत्रीचैवत्रिष्टुप्चजगत्यनुष्टुबेवच ॥ पंक्तिश्चबृहतीचैवरष्णिगेवतुसप्तमी ॥ १८ ॥ चक्रमक्षनिवद्धंतुध्रुवेचा
क्षःसर्पितः ॥ सहचक्रोभ्रमत्यक्षःसचाक्षोभ्रमतिध्रुवे ॥ १९ ॥ अक्षःसहैवचक्रेणभ्रमतेऽसौध्रुवस्थितः ॥ एवमक्षवशात्तस्यसंनिवेशोरथ
स्यतु ॥ २० ॥ तथासंयोगभावेनसंसिद्धोभास्करोरथः ॥ तेनचासौरविदेवोनभःसंसर्पतेसदा ॥ २१ ॥ युगाक्षकोटिसंबद्धेद्देशेऽमीस्यंदन
स्यतु ॥ ध्रुवेतेभ्रमतोरऽमीनचक्रयुगयोस्तुवै ॥ २२ ॥ भ्रमतोमंडलान्यस्यरवेरस्यरथस्यतु ॥ कुलालचक्रवद्यातिमंडलंसर्वतोदिशम् ॥ २३ ॥
युगाक्षकोटीतेतस्यदक्षिणेस्यंदनस्यतु ॥ ऋग्यजुर्भ्यांगृहीतेनविचक्राश्वेनवैध्रुवे ॥ २४ ॥ हस्तेतेतस्यरऽमीतुमंडलेषूत्तरायणे ॥ दक्षिणे
थसमृद्धेतुभ्रमतोमंडलानितु ॥ २५ ॥ युगाक्षकोटीतेतस्यभ्रमेतेस्यंदनस्यतु ॥ सक्तासक्तंचभ्रमतेमंडलंसर्वतोदिशम् ॥ २६ ॥ आकृष्येते
ध्रुवेणहसमंतिष्ठतिसुव्रत ॥ तदासाभ्यंतरंदेवोभ्रमतेमंडलानितु ॥ २७ ॥ ध्रुवेणमुच्यमानेतुपुनारऽिमियुगेनवै ॥ तैथैवबाह्यतःसूर्योभ्रमते
मंडलानितु ॥ २८ ॥ अशीतिमंडलशतंकाष्ठयोरुभयोरपि ॥ सरथोऽधिष्ठितोदैवैर्विभ्रमेदृषिभिःसह ॥ २९ ॥ गंधर्वैरप्सरोग्भिश्चसर्पग्राम
णिराक्षसैः ॥ एतैर्वसतिवैसूर्येमासौद्वौद्वौक्रमेणतु ॥ ३० ॥ धातार्यमापुलस्त्यश्चपुलहश्चप्रजापतिः ॥ खंडकोवासुकिश्चैवसकर्णोरऽिमरे
वच ॥ ३१ ॥ तुंबुरुर्नरदश्चैवगंधर्वौगायतांवरो ॥ क्रतुस्थलाप्सरश्चैवयाचसापुंजिकस्थला ॥ ३२ ॥ ग्रामणीरथकृत्स्नश्चरथोजाश्वतरा
बुभौ ॥ रक्षोहेतिःप्रहेतिश्चातुधानौचताबुभौ ॥ ३३ ॥ मधुमाधवयोरेषगणोवसतिभास्करे ॥ तथाग्रीष्मौतुद्रौमासौमित्रश्ववरुणश्चह ॥ ३४ ॥

ब्रा०प०१
अ०६२

१ अमर्तं बन्धं नंतस्य सावाश्रयस्य कलाः स्मृताः-इ०पा० । २ चक्रमस्याब्जवर्शं तु सान्ध्यदेशे रथस्य तु-इ०पा० । ३ कुलालचक्रवत्तस्य भ्रमंते मंडला नि तु-इ०पा० । ४ रथेनवाह्यतेसूर्यः-इ०पा० ।

॥ ३३ ॥

ऋषिर्त्रिवसिष्ठश्चतुर्कोनंतएवच ॥ मेनकासहजन्याचगंधर्वौचहहाहूः ॥ ३५ ॥ रथस्वनश्चग्रामण्यौरथचित्रश्चतावुभौ ॥
 पौरुषेयोवधश्चैवयातुधानौमहाबलौ ॥ ३६ ॥ शुचिशुक्रौतुद्रौमासौवसंत्येतेदिवाकरे ॥ इंद्रश्चैवविवस्वांश्चअंगिराभृगुरेवच ॥ ३७ ॥
 एलापर्णस्तथासर्पःशंखपालश्चपन्नगाः ॥ प्रम्लोचादुंदुकाश्चैवगंधर्वौभानुददुरौ ॥ ३८ ॥ यातुधानौतथासर्पस्तपाब्राह्म्यश्चतावुभौ ॥ एतेनभो
 नभस्यौचनिवसंतिदिवाकरे ॥ ३९ ॥ शरद्येतेपुनःशुभ्रानिवसंतिस्मदेवताः ॥ पर्जन्यश्चैवपूषाचभारद्वाजःसगौतमः ॥ ४० ॥ चित्रसेनश्चगंधर्व
 स्तथावसुरुचिश्चयः॥विश्वाचीचघृताचीचतेउभेपुण्यलक्षणे ॥ ४१ ॥ नागस्त्वैरावतश्चैवविश्रुतश्चधनंजयः ॥ सेनजिच्चमुषेणश्चसेनानीग्रामणी
 स्तथा॥ ४२ ॥ आपोवातश्चद्रावेतौयातुधानौप्रकीर्तितौ॥ वसंत्येतेतुवैसूर्येणैकालपर्ययात् ॥ ४३ ॥ हैमंतिकौतुद्रौमासौवसंत्येतेदिवाकरे॥
 अंशोभगश्चद्रावेतौकश्यपश्चक्रतुस्तथा ॥ ४४ ॥ भुजंगश्चमहापद्मःसर्पःकर्कोटकस्तथा॥आपोवातश्चद्रावेतौयातुधानौप्रकीर्तितौ॥ ४५ ॥ चित्रां
 गदश्चगंधर्वोरुणायुश्चैवतावुभौ ॥ सहेचैवसहस्येचवसंत्येतेदिवाकरे ॥ ४६ ॥ पूषाजिष्णुर्जमदग्निर्विश्वामित्रस्तथैवच ॥ काद्रवेयौमहानागौकं
 बलाश्चतरावुभौ॥ ४७ ॥ गन्धर्वौधृतराष्ट्रश्चसूर्यवर्चाश्चतावुभौ॥तिलोत्तमाचरंभाचसर्वलोकेचविश्रुते॥ ४८ ॥ ग्रामणीःसेनजिच्चैवसत्यजिच्चमहा
 तपाः ॥ ब्रह्मोपेतश्चवैरक्षोयज्ञोयज्ञस्तथैवच ॥ एतेतपस्तपस्यांतनिवसंतिदिवाकरे ॥ ४९ ॥ अन्येऽपियेमंदेहाराक्षसाधिपतयोदेवदेवगुह्यत
 मस्यरक्षार्थसकलदैवैरस्मदादिभिःसंनियुक्तास्तान्भवतेकथयामि ॥ ५० ॥ ॥ रुद्रउवाच ॥ ॥ वदब्रह्मन्कथांदिव्यांयामहं
 प्रष्टुमागतः ॥ तामेवविस्तरेणैवकथयाशुममप्रभो ॥ ५१ ॥ दिविष्ठंभास्करंदृष्ट्वानमेत्केनविधानतः ॥ किंफलंतस्यवादेवसमाप्तेभवाति
 कर्मणि ॥ ५२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणुरुद्रसमासेनभास्करस्यनतिक्रियाम् ॥ यांकृत्वारोगदुःखातमुच्यंतेपापसंचयात् ॥ ५३ ॥
 स्थंडिलेमंडलंकृत्वाद्वादशांगुलमानतः ॥ सद्योगोमयलिप्तेचतत्रैवावाहयेद्रविम् ॥ ५४ ॥ पूजयित्वागणेशादीन्वासुदेवंचसात्यकिम् ॥ स
 त्यभामांतथालक्ष्मीमुमादेवींचशंकरम् ॥ ५५ ॥ मंडलस्यसमीपस्थान्पूर्वोक्तान्वेदमंत्रवित् ॥ ततःप्रदक्षिणीकृत्यदंडवत्प्रणमेत्सकृत् ॥ ५६ ॥

१ ग्रामणीर्वातजिच्चैव सत्यजिच्च महाबलौ-इ०पा० ।

भ०पु०

॥ ६७ ॥

शतंसहस्रमयुतं लक्षं वानिजपापतः ॥ दृष्ट्वा शक्तिं प्रणम्याथ सदा संयतमानसः ॥ ५७ ॥ विप्राय दक्षिणां दद्यान्निच्छासः समाहितः ॥
रक्तिकेचहिरण्यस्य शतमात्रे सहस्रके ॥ ५८ ॥ माषकाणां च तुष्कं चायुतं दशगुणं दिशेत् ॥ दक्षे दशगुणं प्रोक्तं दद्याद्गोविमुक्तये ॥ ५९ ॥ ए
वं कृते विरूपाक्षसर्वरोगाद्विमुच्यते ॥ इदं रहस्यं परमं शृणुयाद्यो हि मानवः ॥ ६० ॥ तस्य रोगा विनश्यन्ति मार्तण्डस्य प्रसादतः ॥ अन्यच्च तत्प्रेव
क्ष्यामि यच्चापृष्टमुमापते ॥ तच्छृणुष्व मया प्रोक्तं रथयन्तु नियामकम् ॥ ६१ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सूर्यपूजा
वर्णनं नाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॐ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत्रारुणो मया पूर्वसारथ्ये सन्नियोजितः ॥ इंद्रेण माठरो नाम वायु
ना कल्मषेण तु ॥ १ ॥ वै न ते ये न ताक्ष्योऽपरिविमलोनखतुंडप्रहरणः पुरोगामी नियुक्त इति ॥ कालेन दंडो महादंडा युधो भवता शेषो महागणाधिपः
॥ २ ॥ वैशाखेन राजा वसुभिदा युधांगारिकौ द्वौ अग्निनापि गलः ॥ संयन्ता महादंडा युधो भवता शेषो महागणाधिपः ॥ ३ ॥ हस्तो यमेन पाशहस्तो
वुपतिना समिन्धनः ॥ अलकाधिपतिना विष्णुः ॥ ४ ॥ अश्विभ्यां कालोपकालौ वाक्षप्रधानकौ ॥ नरनारायणाभ्यां क्षारौ धारौ धिषणकृष्णौ
॥ ५ ॥ वैराजशंखपालपजन्यरजसां दिशा सुविदिशा सुदिशां पालनं विश्वे देवा ददुः ॥ ६ ॥ सप्तैता लोकमातरः सर्वमरुतोऽददन् ॥ ओंकारो वषट्
कारो वेदनिस्वनः पिनाकी विनायकः शेषोऽनन्तो वासुकिश्च नागसहस्रेणात्मतुल्येनादित्यस्य रथमनुयाति ॥ ७ ॥ गायत्री सावित्री रथे स्थिते उभे
संध्ये सदा सा देवतायारवि मंडलं नोपैति ॥ भगवंतं सहस्रकिरणमवलंबितुम् ॥ ८ ॥ एतद्वै सर्वदैवत्यं मंडलं ब्रह्मवादिनं ब्रह्मयज्ञवादिनीं यज्ञः ॥
भगवद्भक्तानां परमादित्यो यं विष्णुर्माहेश्वराणां महेश्वरः ॥ ९ ॥ स्थानाभिमानो ह्येते सदा वैवृषभध्वज ॥ सूर्यमाप्याययंत्येते तेजसांते
जउत्तमम् ॥ १० ॥ ग्रथितैः स्वैर्वचोभिस्तुस्तुवंतं ऋषयो रविम् ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव गीतनृत्यैरुपासते ॥ ११ ॥ विद्यद्भ्रमणतोरशां
कुर्वन्ति स्म इषुग्रहम् ॥ सर्पावहन्ति वै सूर्यं यातुधानास्तुयांति च ॥ १२ ॥ बालखिल्यानमंत्येते परिचार्यो दयाद्रविम् ॥ दिवस्पतिः स्वभूश्चोभौ
अग्रगौ योजनस्य तु ॥ १३ ॥ भर्गोऽथ दक्षिणे पार्श्वे कंजजो वामतः स्थितः ॥ सर्वे ते पृष्ठगा ज्ञेया ग्रहा लोकेषु पूजिताः ॥ १४ ॥ उपरागाशि

१ उन्नयन्ति-इ०पा० । २ चोपैति-इ०पा० । ३ नयंत्यस्तम्-इ०पा० ।

ब्रा०पु० १

अ० ५३

॥ ६७ ॥

स्त्रीचोभावग्रतोनात्रसंशयः ॥ मनुष्यधर्मादक्षिणतउत्तरेणप्रचेतसः ॥ १५ ॥ संभवतितथाकृष्णउभावेतौसदाग्रौ ॥ वामेनवीतिहोत्रस्तु
 पृष्ठतस्तुहरिःसदा ॥ १६ ॥ रथपीठेक्षमाज्ञेयाअंतरालेनभस्तथा ॥ आश्रित्यरथजांकांतिखंदिवःसमयःस्थितः ॥ १७ ॥ ध्वजोदंड
 श्रविज्ञेयोध्वजाग्रेवृषएवच ॥ ऋद्धिर्वृद्धिस्तथाश्रीश्चपताकापार्वतीप्रिय ॥ १८ ॥ ध्वजदंडाग्रेरुडस्तदग्रेवरुणालयः ॥ मैनाकश्छत्रदं
 डस्तुहिमवांश्छत्रमुच्यते ॥ १९ ॥ केचिदेवंदंतीहलोकेचान्येमहामते ॥ छत्रदंडस्तथाक्लेशःक्लेशंछत्रंविदुर्बुधाः ॥ २० ॥ एतेषामेवदे
 वानांयथावीर्यंयथातपः ॥ यथायोगंतथासत्त्वंयथासत्त्वंतथाबलम् ॥ २१ ॥ तथातपस्यसौमूर्यस्तेषांसिद्धःस्वतेजसा ॥ एतेतपतिवर्षति
 यांतिविश्वंमृजंतिच ॥ २२ ॥ भूतानामशुभंकर्मव्यपोहंतिचकीर्तिताः ॥ एतेसहैवसूर्येणभ्रमंतेसानुगादिवि ॥ २३ ॥ तपंतश्चजपंतश्च
 ह्लादयंतश्चैद्विजाः ॥ गोपायंतिस्मभूतानिइहतेह्यनुकंपया ॥ २४ ॥ प्राणातिदेवानमृतेनसूर्यःसोमेनसुक्तेनविवर्धयित्वा ॥ शुक्लेनपूर्णा
 दिवसक्रमेणतंकृष्णपक्षेविबुधाःपिबंति ॥ २५ ॥ पीतंहिसोमंद्रिकलावशेषंकृष्णेतुपक्षेरुचिभिर्ज्वलंतम् ॥ सुधामृतंतत्पितरःपिबं
 तिऊर्जाश्चसौम्याश्चतथैवकल्पाः ॥ २६ ॥ सूर्येणगोभिश्चसमृद्धिताभिरद्भिःपुनश्चैवसमुज्झिताभिः ॥ तथौषधीभिःसततंपिबंतिअत्यं
 तपानेनक्षुधाजयंति ॥ २७ ॥ मासार्धतृप्तिस्तुमताभिरद्भिर्मासेनतृप्तिःस्वधयापितृणाम् ॥ अनेनशश्चद्विदधातिमर्त्यंत्वयंजगच्चैववि
 भर्तिगोभिः ॥ २८ ॥ अहोरात्रंरथेनासावेकचक्रेणैवभ्रमन् ॥ सप्तद्वीपसमुद्रांतंसप्तभिश्चहयैःसह ॥ २९ ॥ छंदोभिर्वाजिरूपैस्तेर्य
 तश्चक्रंततःस्थितैः ॥ कामरूपैःसकृद्युक्तैरंतरस्थैर्मनोजवैः ॥ ३० ॥ हरिभिरव्ययैर्वश्यैःक्षुधाश्रमविवर्जितैः ॥ द्यशीतिमंडल
 शतमीहंत्यव्देनवैहयाः ॥ ३१ ॥ बाह्यतोभ्यंतरंचैवमंडलंदिवसक्रमात् ॥ कल्पादौसंप्रयुक्तास्तेवहंत्याभूतसंप्लवम् ॥ ३२ ॥ आवृता
 वालखिल्यैस्तेभ्रमंतितान्यहानितु ॥ ग्रथितैःस्वैर्वचोभिस्तुस्तूयमानोमहर्षिभिः ॥ ३३ ॥ सेव्यतेनृत्यगीतैश्चगंधर्वैरप्सरोगणैः ॥
 पतंगःपतंगैरश्चैवसतेभ्रमयन्दिवि ॥ ३४ ॥ वीथ्याग्र्ययाविचरतेनक्षत्राणियथाशशी ॥ मध्यगश्चामरावत्यांयदाभवतिभास्करः ॥ ३५ ॥
 वैवस्वतेसंयमनेउत्तिष्ठन्टश्यतेतदा ॥ सुखायामर्धरात्रंतुविभायामस्तमेतिच ॥ ३६ ॥ वैवस्वतेसंयमनेमध्यमस्तुरविर्य

भ०पु०

६८ ॥

दा ॥ सुखायामथवारुण्यामुत्तिष्ठन्द्ध्यतेतदा ॥३७॥ रात्र्यर्धचामरावत्यामस्तमेतियमस्यवै ॥ सोमपुर्याविभायांतुमध्यगश्चार्थमायदा ॥३८॥
 माहेन्द्रस्यामरावत्यामुत्तिष्ठतिदिवाकरः ॥ अर्धरात्रसंयमनेवारुण्यामस्तमेतिच ॥ ३९ ॥ एवंचतुर्षुपाश्वेषुमेरोःकुर्वन्प्रदक्षिणम् ॥ उदयास्त
 मनेचासावुत्तिष्ठतिपुनःपुनः ॥ ४० ॥ पूर्वाह्णेचापराह्णेचद्रौद्रौदेवालयौपुनः ॥ तपत्येकंतुमध्याह्नेताभिरेवगभस्तिभिः ॥ ४१ ॥ उदितोवर्ध
 मानाभिरामध्याह्नात्तपेद्रविः ॥ ततःपरं हंसंतीभिर्गोभिरस्तंनियच्छति ॥ ४२ ॥ यत्रोद्यन्द्ध्यतेसूर्यःसतेषामुदयःस्मृतः ॥ प्रणाशंगच्छतेय
 त्रसतेषामस्तमुच्यते ॥ ४३ ॥ एवंपुष्करमध्येनतदासर्पतिभास्करः ॥ त्रिंशद्भागंतुमेदिन्यामुहूर्तेनसगच्छति ॥ ४४ ॥ योजनाग्रेणसंख्यां
 तुमुहूर्तस्यनिबोधमे ॥ पूर्णशतसहस्राणांसहस्रंतुत्रिलोचन ॥ ४५ ॥ पंचाशच्चतथालपानिसहस्राण्यधिकानितु ॥ मौहूर्तिकीर्तित्वेषामसूर्यस्य
 तुविधीयते ॥ ४६ ॥ योजनानांसहस्रेद्रेक्षतेद्वेचयोजने ॥ निमेषांतरमात्रेणदिविसूर्यःप्रसर्पति ॥ ४७ ॥ सशीघ्रमेवपर्येतिभास्करोऽलातच
 क्रवत् ॥ भ्रमन्वैभ्रममाणेषुऋक्षेषुविचरत्यसौ ॥ ४८ ॥ इन्द्रःपूजयतेसूर्यमुत्तिष्ठंतंदिनेदिने ॥ मध्याह्नेचयमःपश्चादस्तंयांतमपांपतिः ॥ ४९ ॥
 सोमस्तथार्धरात्रेतुसदापूजयतेरविम् ॥ विष्णुर्भवानहंरुद्रःपूजयामनिशाक्षये ॥ ५० ॥ एवमग्निर्निर्ऋतिश्चवायुरीशानएवच ॥ पूजयंतिक्रमेणै
 वभ्रममाणंदिवाकरम् ॥ श्रेयार्थं देवशार्दूलसर्वैर्ब्रह्मादयःसुराः ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेथसप्तमीकल्पेसूर्यगतिवर्णनं नाम त्रिपंचाशत्तमोऽ
 ध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ अहोहंसस्यमाहात्म्यं वर्णितं भवते दृशम् ॥ कथ्यतां पुनरेवेदं माहात्म्यं भास्करस्य तु ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आदित्य
 मंत्रमखिलं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ भवत्यस्माज्जगत्सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ २ ॥ रुद्रेद्रौपेन्द्रचंद्राणां विप्रैर्द्रत्रिदिवौकसाम् ॥ महाद्युतिमतां कृत्स्नं ते
 जोयत्सर्वलौकिकम् ॥ ३ ॥ सर्वात्मासर्वलोकेशो देवदेवः प्रजापतिः ॥ सूर्य एष त्रिलोकस्य मूलं परमदेवतम् ॥ ४ ॥ अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमु
 पतिष्ठति ॥ आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नंततः प्रजाः ॥ ५ ॥ सूर्यात्प्रसूयते सर्वतत्र चैव प्रलीयते ॥ भावाभावौ हिलोकानामादित्याग्निः स्मृतौ पुरा ॥ ६ ॥
 एतत्तु ध्यानिनां ध्यानं मोक्षं चाप्येष मोक्षिणाम् ॥ अत्र गच्छंति निर्वाणं जायंतेऽस्मात्पुनः प्रजाः ॥ ७ ॥ क्षणमुहूर्तादिवसानिशाः पक्षाश्च नित्यशः ॥

ब्रा०प० १

अ० ५४

॥ ६८ ॥

१ संरक्षाम्-इ०पा० । २ त्रिंशच्छतसहस्राणाम्-इ०पा० । ३ पूजयन्ति-इ०, पूजयामः-इ०च पा० । ४ विश्वम्-इ०चा० ।

मासाःसंवत्सराश्चैव ऋतवोऽथ युगानि च ॥ ८ ॥ सदादित्यादृते ह्येषा कालसंख्या न विद्यते ॥ कालादृतेन नियमो नाग्निर्न हवनक्रिया ॥ ९ ॥ ऋतू
 नाम विभागाश्च पुष्पमूलफलंकुतः ॥ कुतः सस्यविनिष्पत्तिस्तृणौषधिगणाः कुतः ॥ १० ॥ अभावो व्यवहाराणां जंतूनां दिवि चेह च ॥ जगत्प्र
 तपनमृते भास्करं वारितस्करम् ॥ ११ ॥ नावृष्ट्या तपते सूर्यो नावृष्ट्या परिविश्यते ॥ नावृष्ट्या विकृतिं धत्ते वारिणा दीप्यते रविः ॥ १२ ॥ वसंते
 कपिलः सूर्योऽग्रीष्मे कांचन सप्रभः ॥ श्वेतो वर्णेन वर्षासु पांडुः शरदि भास्करः ॥ १३ ॥ हेमं तेताम्रवर्णस्तु शिशिरे लोहितो रविः ॥ इति वर्णाः समा
 ख्याताः शृणु वर्णफलं हर ॥ १४ ॥ कृष्णो भयाय जगत्स्ताम्रः सेनापतिं विनाशयति ॥ पीतो नरेन्द्रपुत्रं श्वेतस्तु पुरोहितं हति ॥ १५ ॥ चित्रो थवापि धूम्रो
 रवीरश्मिव्याकुलं करोत्युच्चैः ॥ तस्करश्चानि पातैर्यदि न सलिलमाशु पातयति ॥ १६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे रथसप्तमी कल्पे सूर्यमहिमवर्ण
 नं नाम चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ ॥ रथयात्रा कथं कार्या भास्करस्येह मानवैः ॥ फलं च किं भवेत्तेषां यात्रां कुर्वन्ति ये रवेः ॥ १ ॥
 विधिना केन कर्तव्या कस्मिन्काले सुरोत्तमा ॥ कथं च भ्रामयेद्देवं रथारूढं दिवाकरम् ॥ २ ॥ देवस्य रथं भक्त्या भ्रामयन्ति व हन्ति च ॥ तेषां च किं फलं प्रो
 क्तं ये च नृत्य करानराः ॥ ३ ॥ भ्रमन्ति ये च देवेन नृत्य गीत परायणाः ॥ प्रजागरं च कुर्वन्ति भक्त्या श्रद्धा समन्विताः ॥ ४ ॥ तेषां च किं फलं प्रोक्तं रथं
 यच्छन्ति ये रवेः ॥ बलिं भक्त्यैव भक्त्या दशाहायिकं भोजनम् ॥ ५ ॥ एतन्मे ब्रूहि निखिलं सुरज्येष्ठसविस्तरम् ॥ लोकानां श्रेयसे देव परं कौत
 हलं हि मे ॥ ६ ॥ ब्रूहो वाच ॥ साधु पृष्टोऽस्मि भूतेशगणेशोसि त्रिलोचन ॥ शृणुष्वैकमनावचमि यथा प्रशंसविस्तरम् ॥ ७ ॥ देवस्य रथयात्रे
 यं भास्करस्य महात्मनः ॥ इन्द्रोत्सवं तथा रुद्रमया ह्येतौ प्रकीर्तितौ ॥ ८ ॥ मर्त्यलोके शांतिहेतोर्लोकानां लोक पूजित ॥ ९ ॥ प्रवर्तितो बुभौयस्मि
 न्देशे देवमहोत्सवौ ॥ न तत्रोपद्रवाः संति राजतस्करसंभवाः ॥ १० ॥ तस्मात्कार्या विमौ भक्त्या दुर्भिक्षस्येह शांतये ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां मा
 सि भाद्रपदे हर ॥ ११ ॥ घृतेनाभ्यंगयेद्देवं पंचपूतांगजेन वै ॥ अभ्यंगयेद्ब्रह्मेशं सर्वपैः श्रद्धयान्वितः ॥ १२ ॥ दिने दिने जगन्नाथं प्रविष्टं वर्णके

१ नाग्नेर्विहरणक्रिया-इ०पा० । २ ऋतुनामविभागश्च-इ०पा० । ३ स्वापजागरणाः कुतः-इ०पा० । ४ नराः-इ०पा० । ५ रविं च नभसि स्थितम्-
 इ०पा० । ६ गच्छन्ति-इ०पा० ।

भ०पु०

६९ ॥

रविम् ॥ सगच्छेद्यानमारूढोगैरिकिकिणीकृतम् ॥ १३ ॥ वैश्वानरपुरदिव्यगंधर्वाप्सरशोभितम् ॥ शाल्योदनंखंडमिश्रं वज्रसमन्वि-
तम् ॥ १४ ॥ वर्णभक्तप्रयच्छेद्योभास्करायदिनेदिने ॥ आरूढःसविमानंतुज्वालामालाकुलंशुभम् ॥ १५ ॥ गच्छेन्ममपुरंदेवस्तूयमानो
महर्षिभिः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनभास्करायनरैःशिव ॥ १६ ॥ वर्णभक्तप्रदातव्यंप्रविष्टस्येहवर्णकम् ॥ घृतपूर्णखंडवेष्टकासारमोदकं
पयः ॥ १७ ॥ दध्योदनंपायसंचसंयावंगुडपूपकान् ॥ येप्रयच्छंतिदेवस्यभास्करस्येहवर्णकम् ॥ १८ ॥ तेगच्छंतिनसंदेहोनरावैमांदिमम
अहन्यहनियोभक्त्याभास्करायप्रयच्छति ॥ १९ ॥ अभ्यंगाघृतदेयंसयातिपरमांगतिम् ॥ तथायोवर्णभक्तंचअहन्यहनिभक्तिः ॥ २० ॥
सप्राप्येहशुभान्कामान्गच्छेत्सभवसालयम् ॥ चूर्णमुद्रतनायेहयःप्रयच्छेच्छुभंरवेः ॥ २१ ॥ सयातिपरमंस्थानंयत्रदेवोदिवाकरः ॥ तत-
स्तस्नापयेदेवंपौषेमासिविधानतः ॥ २२ ॥ सप्तम्यांशुकृष्णस्यशृणुष्वैकमनास्तथा ॥ तीर्थोदकमुपानीयअन्यद्वाथजलंशुभम् ॥ २३ ॥
वेदोक्तेनविधानेनप्रतिमांस्थापयेद्बुधः ॥ यजेद्वितीर्थनामानिमनसासंस्मरन्बुधः ॥ २४ ॥ प्रयागंपुष्करंदेवंकुरुक्षेत्रंचनैमिषम् ॥ पृथूदकंचंद्र-
भागांशोणंगोर्णमेवच ॥ २५ ॥ ब्रह्मावर्तकुशावर्तविल्वकं नीलपर्वतम् ॥ गंगाद्वारंतथापुण्यंगंगासागरमेवच ॥ २६ ॥ कालप्रियंमित्रव-
शुंडीरस्वामिनंतथा ॥ चक्रतीर्थंतथापुण्यंरामतीर्थंतथाशिवम् ॥ २७ ॥ वितस्ताहर्षपंथावैतथावैदेविकास्मृता ॥ गंगासरस्वतीसिंधुश्चंद्र-
भागासनर्मदा ॥ २८ ॥ विषाज्ञायमुनातापीशिवावेत्रवतीतथा ॥ गोदावरीपयोष्णीचकृष्णावेण्यातथानदी ॥ २९ ॥ शतरुद्रापुष्करिणी
कौशिकीसरयूस्तथा ॥ तथान्येसागराश्चैवसानिध्यंकल्पयंतुवै ॥ ३० ॥ तथाश्रमाःपुण्यतमादिव्यान्यायतनानिच ॥ एवंस्नानविधिंकृत्वाअर्च-
यित्वाप्रणम्यच ॥ ३१ ॥ धूपमर्घ्यप्रदत्वातुप्रतिमामधिवासयेत् ॥ त्रिरात्रंसतरात्रंवासासंसासार्धमेवच ॥ ३२ ॥ स्थितंस्नानगृहेदेवंपूजयेद्भ-
क्तितोनरः ॥ चत्वरैलेपयेद्देदिंचतुरस्त्रांशुभेकताम् ॥ ३३ ॥ चतुर्दिशंश्वेतकुंभैर्वितानवरशोभिताम् ॥ कृष्णपक्षेतुमावस्यसप्तम्यांत्रिपुरां-
तक ॥ ३४ ॥ कृत्वाग्रिकार्यविधिवत्कृत्वाब्राह्मणभोजनम् ॥ शंखभेरीनिनादैस्तुब्रह्मवोषैश्चपुष्कलैः ॥ ३५ ॥ पुण्याहवोषैर्विविधैर्ब्राह्मणा-
न्स्वस्तिवाच्यच ॥ ततोऽस्यपरयाभक्त्यासूर्यस्यपरमात्मनः ॥ ३६ ॥ रथेनदर्शनीयेनकिंकिणीजालमालिना॥सूर्यश्चभ्रामयेदेवंमहोत्सवपुरः

ब्रा०प० १

अ० ५५

॥ ६९ ॥

सरम् ॥ ३७ ॥ शक्रपक्षेतुमावस्यरथमारोपयेद्विम् ॥ कृत्वाग्निहोमं विधिवत्तथा ब्राह्मणभोजनम् ॥ ३८ ॥ प्रीणयित्वा जनं सर्वं दक्षिणाभोजनादिना ॥
 प्रपूज्य ब्राह्मणान् दिव्यान् भौमांश्चापि सुवाचकान् ॥ ३९ ॥ इति हासपुराणाभ्यां वाचको ब्राह्मणोत्तमः ॥ ततो देवश्च दृष्टश्च संपूज्यो यत्नतः
 स्तदा ॥ ४० ॥ मावस्य शुकपक्षस्य पंचम्यामेकभक्तकम् ॥ अयाचितं चतुर्थ्यां तु षष्ठ्यां नक्तं प्रकीर्तितम् ॥ ४१ ॥ सप्तम्यामुपवासं तु आ-
 श्रमाद्रोपयेद्विम् ॥ अग्निकार्यं तु वैकृत्वारथस्य पुरतः शिव ॥ ४२ ॥ षष्ठ्यां च रात्रौ भूतेश्वरस्येहाधिवासनम् ॥ ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु दिव्या-
 न् भौमांश्च वाचकान् ॥ ४३ ॥ रथमारोपयेद्देवं सप्तम्यां भूतभावनम् ॥ सितायां मावमासे तु तस्य देवा लयाग्रतः ॥ ४४ ॥ तत्र स्थस्यैव देवस्य
 कुर्याद्रात्रौ प्रजागरम् ॥ नानाविधैः प्रेक्षणकैर्दीपवृक्षोपशोभितैः ॥ ४५ ॥ शंखतूर्यनिनादैश्च ब्रह्मघोषैश्च पुष्कलैः ॥ कुर्यात्प्रजागरं भक्त्या देवस्य
 पुरतो निशि ॥ ४६ ॥ ततो षष्ठ्यां च यत्नेन देवं रथगतं नयेत् ॥ नगरस्योत्तरं द्वारं शंखभेरीनिनादितम् ॥ ४७ ॥ ततः पूर्वदक्षिणं च द्वारं चापितथा
 परम् ॥ एवं हि क्रियमाणायां यात्रायां वत्सरावधौ ॥ ४८ ॥ मानवाः सुखमेधं ते राजा जयति चाहितात् ॥ नीरुजश्च जनाः सर्वे गवां शांतिर्भवेत्तथा ॥ ४९ ॥
 कर्तारंश्चापि यात्रायाः स्वर्गभाजो भवंति हि ॥ वोढारश्च तथा वत्ससूर्यलोकं व्रजंति वै ॥ ५० ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ ॥ कथं संचाल्यते ब्रह्मन् स्थापिता प्रतिमा स-
 कृत् ॥ एतन्मेव देवेश सुमहान् संशयो हि मे ॥ ५१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ पूर्वमेव सहस्रांशोर्या न हेतोर्महात्मनः ॥ संवत्सरस्यावयवैः
 कल्पितोऽस्य रथो मया ॥ ५२ ॥ सर्वेषां तुरथानां वैसरथः प्रथमः स्मृतः ॥ तं दृष्ट्वा तु ततस्त्वन्ये स्युर्दनाविश्च कर्मणा ॥ ५३ ॥ कल्पिताः सर्वदेवा-
 नां सोमादीनामनेकशः ॥ विश्वकर्मकृतं प्राप्य रथं देवेन पुत्रक ॥ ५४ ॥ पूजार्थमात्मनो दत्तं मनवे सत्कुलोद्ग्रह ॥ मनुनेक्ष्वाकवे दत्तं मर्त्यैः संपूज्यतां
 रविः ॥ ५५ ॥ अतस्तुरथयानेन चालनं विहितं रवेः ॥ तस्मान्न चालने दोषः सवितुश्चल एव सः ॥ ५६ ॥ यस्माद्रथेन पर्येति भास्करः पृथिवीमि-
 माम् ॥ गच्छन्न दृश्यते चैतन्मण्डलं सवितुस्तथा ॥ ५७ ॥ अदृष्टं च लते यस्मात्तस्माद्वै पार्वती प्रिय ॥ तदेवं रथयात्रा सुदृष्टं भानोर्मनीषिभिः ॥ ५८ ॥
 अन्येषां चालनं नेष्टं देवानां पार्वती प्रिय ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां स्थापितानां विधानतः ॥ ५९ ॥ तस्माद्रथेन देवस्य यात्रा कार्या विधानतः ॥

भ०पु०

। ७० ॥

प्रजानामिहशान्त्यर्थप्रतिसंवत्सरंसदा ॥ ६० ॥ कांचनोवाथरौप्योवाहृदहारमयोऽपिवा ॥ दृढाक्षयुगचक्रश्चरथःकार्यःसुयंत्रितः ॥ ६१ ॥
तस्मिन्नथदरेश्रेष्ठेकल्पितेसुमनोरमे ॥ आरोप्यप्रतिमांयत्नाद्योजयेद्वाजिनःशुभान् ॥ ६२ ॥ हरिलक्षणसंपन्नान्मुखान्वशवर्तिनः ॥ कुंकुमे
नसमालब्धांश्चापरस्त्रग्विभूषितान् ॥ ६३ ॥ सदृशान्योजयित्वातुरथस्यार्घ्यप्रदायच ॥ विबुधान्पूजयित्वातुधूपमाल्यानुलेपनैः ॥ ६४ ॥ आहारैर्वि
विधैश्चापिभोजयित्वाद्विजोत्तमान् ॥ दीनांधकृपणादींश्चसर्वान्संतप्यशक्तिः ॥ ६५ ॥ नकंचिद्विमुखंकुर्यादुत्तमाधममध्यमम् ॥ सूर्य
क्रतौतुषिततेएवमाहुर्मनीषिणः ॥ ६६ ॥ यश्चित्तयतिभग्नःशुधातावत्प्रपीडितः ॥ अदातुर्हिपितृस्तेनस्वर्गस्थानपिपातयेत् ॥ ६७ ॥
यज्ञश्चदक्षिणाहीनःसवितुर्नप्रशस्यते ॥ तस्मान्नानाविधैःकामैर्भक्ष्यलेह्यसमान्वितैः ॥ ६८ ॥ पूजयित्वाजनंसर्वमिममुच्चारयेन्मनुम् ॥ बलि
गृहंतुमेदेवाआदित्यावसवस्तथा ॥ ६९ ॥ मरुतोथाश्विनौरुद्राःसुपर्णाःपन्नगाग्रहाः ॥ असुरायातुधानाश्चैरथस्थायास्तुदेवताः ॥ ७० ॥
दिग्पाललोकपालाश्चयेचविघ्नविनायकाः ॥ जगतःस्वस्तिकुर्वंतुयेचदिव्यामहर्षयः ॥ ७१ ॥ माविघ्नंमाचमेपापंमाचमेपरिपंथिनः ॥ सौम्या
भवंतुतृप्ताश्चदेवाभूतगणास्तथा ॥ ७२ ॥ वामदेव्यैःपवित्रैश्चमानस्तोकरथंतरैः ॥ आकृष्णेनरजसाऋचमेकामुदाहरेत् ॥ ७३ ॥ ततःपुण्या
हशब्देनकृतवादित्रनिःस्वनैः ॥ रथक्रमणकंकुर्याद्विष्णुनासुसमेनतु ॥ पुरुषैश्चापिवोढव्यःसूर्यभक्तिसमान्वितैः ॥ ७४ ॥ सुकृतैःप्रंग्रहैर्दा
तैर्वलीवदैरथापिवा ॥ यथापर्यटनंचस्याद्विषमेपथिगच्छतः ॥ ७५ ॥ उपवासस्थितैर्विप्रैर्दिव्यैर्भौमैश्चसुव्रतैः ॥ त्रिंशद्विःषोडशैर्वापिप्रतिमां
भास्करस्यतु ॥ ७६ ॥ स्थानात्प्रचाल्यवैरुद्ररथमारोपयेच्छनैः ॥ राज्ञीचनिक्षुभारुद्रभार्येतस्यमहात्मनः ॥ ७७ ॥ शनैरारोपयेद्गुह्यमभ
योःपार्श्वयोरथे ॥ निक्षुभांदक्षिणपार्श्वैराज्ञीचाप्युत्तरेतथा ॥ ७८ ॥ द्वावेवब्राह्मणौतस्मिन्द्विव्योभौमश्चपार्श्वयोः ॥ ब्रह्मकल्पस्तथाभौमः
कूबरस्योपरिस्थितः ॥ ७९ ॥ गरुडं पृष्ठतश्चास्यवल्गमानंप्रकल्पयेत् ॥ आतपत्रंतथाश्वेतंस्वर्णदंडमनौपमम् ॥ ८० ॥ सुवर्णाविंदुभिश्च
त्रंमणिमुक्ताफलोज्ज्वलम् ॥ ततस्तिवन्द्रधनुःप्रख्यंस्वर्णदंडमथाव्रणम् ॥ ८१ ॥ ध्वजंप्रकल्पयेत्तस्यपताकाभिरलंकृतम् ॥ नानावर्णाभिभूतेश

ब्रा०प० १

अ० ५५

॥ ७० ॥

१ यत्नतः-इ० पा० । २ प्रीणयित्वा-इ० पा० । ३ यातुधानाद्याः-इ० पा० । ४ सुग्रहैः-इ० पा० ।

सप्तभिः कामनाशन ॥ ८२ ॥ ध्वजोपरिचरं व्योम अरुणाधिष्ठितं भवेत् ॥ रथतुंडगतान्विप्रात्रयेद्रथवरं रवेः ॥ ८३ ॥ सारथ्यं रुद्रकुर्याद्वै श्रेयोऽ-
र्थमात्मनः सदा ॥ नारुहेतरथेऽश्वद्वौ यदीच्छेच्छ्रेय आत्मनः ॥ ८४ ॥ रथमारोहतस्तस्य क्षयं गच्छति संततिः ॥ सरथो देवदेवस्य वोढव्यो
ब्राह्मणैः सदा ॥ ८५ ॥ क्षत्रियैश्चापिवैश्यैश्च न तु शूद्रैः कदाचन ॥ ये त्वन्यदेवताभक्ता ये च मद्यप्रवर्तकाः ॥ ८६ ॥ नैतैः शूद्रैश्च वोढव्य इतरै-
स्तु स दोह्यते ॥ उपवासव्रतोपेतैर्वोढव्यः पार्वतीप्रिय ॥ ८७ ॥ स्वस्थानाच्चलितो रुद्रपूर्वद्वारं व्रजेत वै ॥ दिनमेकं वसेत्तत्र पूज्यमानो नृपेण
वै ॥ ८८ ॥ नानाविधैः प्रेक्षणकैः पुराणश्रवणेन च ॥ नानाविधैर्ब्रह्मघोषैर्ब्राह्मणानां च तर्पणैः ॥ ८९ ॥ स्थित्वा तु अष्टम्यंतं तु नवम्यां चलते पुनः ॥
व्रजेत दक्षिणं द्वारं नगरस्य त्रिलोचनः ॥ ९० ॥ तत्रापि दिनमेकं तु तिष्ठते धकसूदन ॥ स्थिते तत्रैः पूज्यमानो यथाराज्ञा तथा नृपैः ॥ ९१ ॥
तस्मादपि च लेङ्गद्रुद्रद्वारं पश्चात्ततोत्तराम् ॥ तत्रापि पूज्यः शूद्रैस्तु विधिवत्प्रियदर्शन ॥ ९२ ॥ तस्माच्च चलते रुद्रव्रजेन्मध्यं पुरस्य तु ॥ तत्र स्थं पूजयं-
ति स्म ब्राह्मणाः श्रद्धयाऽन्विताः ॥ ९३ ॥ शंखवादित्रनिघोषैस्तथा प्रेक्षणकैर्वरैः ॥ ब्रह्मघोषैश्च विविधैः समं तादीपकैः शुभैः ॥ ९४ ॥ नानाविधैर्वित्त-
दानैर्ब्राह्मणानां च तर्पणैः ॥ दीनांधकूपणानां च तर्पणैस्त्रिपुरांतक ॥ ९५ ॥ पुरमध्यात्तु चलितैस्तिष्ठेत्प्राप्य स्वमंदिरम् ॥ इत्थं प्राप्य
स्थितं देवं पुरतो मंदिरस्य तु ॥ ९६ ॥ तत्र स्थितः पूजनीयो भवेत्पारिण कृत्स्नशः ॥ पूज्यमानस्त्वहोरात्रं रथारूढस्तु तिष्ठति ॥ ९७ ॥ अपरे दिने
व्रजेत्स्थानं तच्चिरंतनमादरात् ॥ त्रयोदश्यां व्यतीतायां चतुर्दश्यां त्रिलोचन ॥ ९८ ॥ सदैवं भ्रामयेद्देवं ग्रहेशं दुरितापहम् ॥ परिवारयुतं रुद्रसानु-
गं परमेश्वरम् ॥ ९९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि रथसप्तमी कल्पे रथयात्रावर्णनं नाम पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥
कथं प्रचालयेद्ब्रह्मत्रयस्थं तमनाशनम् ॥ अनुगाश्च कथंचास्य केच ते अनुगाः क्रमात् ॥ १ ॥ भूयो भूयः सुरश्रेष्ठ विस्तरान्मम श्रेयसे ॥ वंदि-
सर्वजगन्नाथ परं कौतूहलं हि मे ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शनैर्नयेद्रथं रुद्रवर्त्मना तु समेन तु ॥ यथा पर्यटनं तस्माद्विषमे पथि गच्छतः ॥ ३ ॥ प्रतीहा-
र रथं पूर्व नयेन्मार्गं विशुद्धये ॥ तस्मादनंतरं रुद्रदंडनायकमादरात् ॥ ४ ॥ पिंगलं च ततस्तस्य पृष्ठगं चादरात् नयेत् ॥ रक्षकोद्धारको यस्माद्

[०पु०

७१ ॥

थारूढौतुपृष्ठतः ॥ ५ ॥ रथारूढस्तथादिडीदेवस्यपुरतःस्थितः ॥ तस्मादपितथारूढलेखकोभास्करप्रियः ॥ ६ ॥ शनैःशनैर्नयेदुद्रथं
 देवस्ययत्नतः ॥ युगाक्षचक्रभंगोवायथानस्यात्रिलोचन ॥ ७ ॥ ईषाभंगेद्विजभयंभग्रेऽक्षेत्रियक्षयः ॥ तुलाभंगेतुवैश्यानांशय्याशूद्रक्षयो
 भवेत् ॥ ८ ॥ युगभंगेत्वनावृष्टिःपीठभंगेप्रजाभयम् ॥ परचक्रागमविद्याचक्रभंगेरथस्यतु ॥ ९ ॥ ध्वजस्यपतनेचापिनृपभंगविनिर्दिशे
 त् ॥ प्रतिमाव्यंगितायांतुराज्ञोमरणमादिशेत् ॥ १० ॥ छत्रभंगाद्वयंरुद्रयुवराज्ञोविनिर्दिशेत् ॥ उत्पन्नेष्वेवमाद्येषुउत्पातेष्वशुभेषुच ॥ ११ ॥
 बालिकर्मपुनःकुर्याच्छांतिहोमतथैवच ॥ ब्राह्मणान्वाचयेद्भूयोदद्याद्दानानिचैवहि ॥ १२ ॥ पूर्वोत्तरेचदिग्भागेरथस्याग्निप्रकल्पयेत् ॥
 समिद्धिस्तुष्टताक्ताभिर्होमयेजातवेदसम् ॥ १३ ॥ स्वाहाकारान्वदन्सम्यग्दैवतेभ्यस्त्वनुक्रमात् ॥ ग्रहेभ्यश्चप्रजाभ्यश्चनान्यादिश्यहोम
 येत् ॥ १४ ॥ प्रथमंचाग्रेस्वाहास्वाहासोमायचैवहि ॥ स्वाहाप्रजापतयेचदद्यादाहुतयःक्रमात् ॥ १५ ॥ स्वस्त्यस्तिवहचविप्रेभ्यःस्वस्तिरा
 ज्ञेतथैवच ॥ गोभ्यःस्वस्तिप्रजाभ्यश्चजगतःशांतिरस्तुवै ॥ १६ ॥ शनोऽस्तुद्विपदेनित्यंशांतिरस्तुचतुष्पदे ॥ शंप्रजाभ्यस्तथैवा
 स्तुशंसदात्मनिचास्तुवै ॥ १७ ॥ भूःशांतिरस्तुदेवेशभुवःशांतिस्तथैवच ॥ स्वश्चैवास्तुतथाशांतिःसर्वत्रास्तुतथारवेः ॥ १८ ॥ त्वंदेवज
 गतःस्रष्टापोष्टाचैवत्वमेवहि ॥ प्रजापालग्रहेशानशांतिकुरुदिवस्पते ॥ १९ ॥ इदमन्यच्चक्षयामिशान्त्याःपरमकारणम् ॥ यात्राकारणभू
 तस्यपुरुषस्यस्वजन्मनः ॥ २० ॥ दुःस्थान्ग्रहांश्चविज्ञायग्रहशांतिसमाचरेत् ॥ प्रादेशमात्राःकर्तव्याःसमिधोऽथप्रमाणतः ॥ २१ ॥
 अर्कमग्न्यःसदाकार्याःपालाश्याःशशिनःस्मृताः ॥ खादिर्यश्चैवभौमायअपामाग्न्यौऽथसोमजे ॥ २२ ॥ आश्वत्थाअथजीवायऔदुंबर्यःसिता
 यच ॥ असितायशमीमय्योदूर्वाःकार्यास्तुराहवे ॥ २३ ॥ केतवेतुकुशाःकार्यादक्षिणाश्चाप्यतःशृणु ॥ सूर्यायशोभनाधिनुंशंसदद्यादथेद
 वे ॥ २४ ॥ रक्तमनद्वाहंभौमायकांचनंसोमसूनवे ॥ जीवायवाससीदियेशुक्रायाश्वंसितंहर ॥ २५ ॥ शनैश्चरायगांनीलाराहवेभांडपायसम् ॥
 छागंतुकेतवेदद्याच्छृण्वेषांभोजनान्यपि ॥ २६ ॥ गुडौदनंतुसूर्यायसोमायघृतपायसम् ॥ हविष्यमन्नंभौमायक्षीरान्नंसोमसूनवे ॥ २७ ॥

ब्रा०प० १

अ०५६

॥ ७१ ॥

दध्योदनंतुजीवायशुक्रायाथघृताशनम् ॥ तिलपिष्टांश्चमाषांश्चसूर्यपुत्रायदापयेत् ॥२८॥ राहवेदापयेन्मांसंकेतवेचित्रमोदनम् ॥ सौवीरमा
 रनालंचस्विन्नवीजंचकांजिकम् ॥ २९ ॥ यथाबाणप्रहाराणांवारणंकवचंस्मृतम् ॥ तथादैवोपघातानांशांतिर्भवतिवारणम् ॥ ३० ॥ अहि
 सकस्यदांतस्यधर्माजितधनस्यच ॥ नित्यंचनियमस्थस्यसदासानुग्रहाग्रहाः ॥ ३१ ॥ ग्रहाःपूज्याःसदारुद्रइच्छताविपुलयशः ॥ श्रीकामः
 शांतिकामोवाग्रहयज्ञंसमाचरेत् ॥ ३२ ॥ वृष्ट्यायुःपुष्टिकामोवातथैवाभिचरन्पुनः ॥ यानपत्याभवेन्नारीदुःप्रजाश्चापियाभवेत् ॥ ३३ ॥
 बालास्यःप्रमीयंतेयाचकन्याप्रजाभवेत् ॥ राज्यभ्रष्टोऽनृपोयस्तुदीर्घरोगीचयोभवेत् ॥ ३४ ॥ ग्रहयज्ञःस्मृतस्तेषांमानवानांमनीषिभिः ॥
 तस्मादसौसदाकार्यःश्रेयोऽर्थजानताहर ॥ ३५ ॥ दत्तपुष्पःक्रूरदृक्पुष्पजोधिषणस्तथा ॥ सितासितौतथारुद्रउपरागःशिखीतथा ॥ ३६ ॥
 एतेग्रहामहाबाहोविद्वद्भिःपूजिताःसदा ॥ ताम्रकात्स्फाटिकाद्रक्तचंदनात्स्वर्णकादपि ॥ ३७ ॥ राजतादायसात्सीसाद्रहाःकार्याःप्रयत्नतः ॥
 स्वर्णैर्वार्थपटेलेख्यायथाशास्त्रंमहेश्वर ॥ ३८ ॥ यथावर्णप्रदेयानिवासांसिकुसुमानिच ॥ गंधाश्चबलयश्चैवधूपोदेयश्चगुग्गुलः ॥ ३९ ॥
 कर्तव्यामंत्रं व्रतं च चरवः प्रतिदैवतम् ॥ आकृष्णेन इमं देवा अग्निर्मूर्धादिवः ककुत् ॥ ४० ॥ उदुध्यस्वयथासंख्यमृच एताः प्रकीर्तिताः ॥ बृहस्प
 ते अतियदर्यस्तथैवात्रात्परिस्तुतः ॥ ४१ ॥ शनो देवी तथा कांडात्केतुकृष्णनिमाः क्रमात् ॥ पूर्वोक्ताः समिधस्त्वत्रयथाशास्त्रं प्रहोमयेत्
 ॥ ४२ ॥ एकैकस्याष्टशतकमष्टाविंशतिरेव वा ॥ होतव्यामधुसर्पिर्भ्यां दध्ना चैव समन्विताः ॥ ४३ ॥ पूर्वोक्तभोजनं यद्विब्राह्मणेभ्यो
 निवेदयेत् ॥ शक्तितो वा यथा लाभं दक्षिणा त्वं विधानतः ॥ ४४ ॥ यश्च यस्य यदा दुःस्थः स तं यत्नेन पूजयेत् ॥ मयैषां हिवरो दत्तः पूजिताः
 पूजयिष्यथ ॥ ४५ ॥ ग्रहाधीनानरेन्द्राणामुच्छ्रयाः पतनानि च ॥ भावाभावौ च जगत्स्तस्मात्पूज्यतमाग्रहाः ॥ ४६ ॥ ग्रहाणां वोनरे
 द्राश्च गुरवो ब्राह्मणास्तथा ॥ पूजिताः पूजयंत्येते निर्दहंत्यपमानिताः ॥ ४७ ॥ यथा समुत्थितं यंत्रं यंत्रेणैव प्रहन्यते ॥ तथा समुत्थितां पीडां ग्र
 हशां त्यैव प्रशामयेत् ॥ ४८ ॥ यज्विनां सत्यवाक्यानां तथानित्योपवासिनाम् ॥ जपहोमपराणां च सर्वदुष्टं प्रशाम्यति ॥ ४९ ॥ एवं

१ यथाक्रमम्-इ०पा० । २ त्रिलोचन-इ०पा० । ३ मनु-इ०पा० । ४ च विशेषतः-इ०पा० । ५ अमीषाम्-इ०पा० । ६ शांतिः प्रशोधयेत्-इ०पा० ।

७ सेविनाम्-इ०पा० ।

भ०पु०
॥ ७२ ॥

कृत्वा प्रजाशांतिं कृत्वा च स्वस्तिवाचनम् ॥ पुनः सज्जरथं कृत्वा कुर्यात्प्रक्रमणं हर ॥ ५० ॥ मार्गशेषं नयित्वा तु नयेद्देवालयं रविम् ॥ पूजयित्वा ततः पूर्वायाः प्रोक्तारथदेवताः ॥ ५१ ॥ यथा पूज्याग्रहाः सर्वे उत्पातेषु त्रिलोचन ॥ रथदेवास्तथा पूज्यायाः स्थितारथमाश्रिताः ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्यमहिमवर्णनं नाम षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ७१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ क्षीरं यवागृह्णन्त्यात्परमात्रं त्रिलोचन ॥ फलानि कार्तिकेयस्य दद्याद्भूतेः शरीतये ॥ विवस्वते मधुमांसं तथा मद्यं च सुव्रत ॥ १ ॥ पुरुहूता यभक्ष्याणि सानुगाय निवेदयेत् ॥ हविर्ब्रह्मग्नये स्यादग्रात्रं विष्णवे तथा ॥ २ ॥ राक्षसेभ्यः सप्तैर्यं दद्यान्मांसौदनं हर ॥ संस्कृतं पिशिता त्रं च रेवताय निवेदयेत् ॥ ३ ॥ तिलाग्रं पितृराजाय दद्यात्त्रिपुरसूदन ॥ आश्विनाभ्यामपूषांस्तु वसुभ्यो मांसमोदनम् ॥ ४ ॥ पितृभ्यः पायसं दद्याद्भूताक्तं मधुना सह ॥ कात्यायन्यै यवागूं च श्रियै दद्यात्तथा दधि ॥ ५ ॥ सरस्वत्यै त्रिमधुरं वरुणायै क्षुरसौदनम् ॥ खंडवान्नं धनपतावे वामे त्रे त्रिलोचन ॥ ६ ॥ सस्नेहेन तु तं क्रेण मरुद्भ्यस्तर्पणं स्मृतम् ॥ मांसांश्च भक्तसूपांश्च मातृभ्यो वै निवेदयेत् ॥ ७ ॥ उल्लोपिकाश्च भूतेभ्यो जलं सूर्याय वै हर ॥ दद्याद्गणाधिपतये मोदकांस्त्रिपुरांतक ॥ ८ ॥ शृङ्गुल्यस्तु नैऋताय देवाः स्युर्गणनायक ॥ सर्वभक्ष्याणि विश्वेभ्यो दातव्या निसमंततः ॥ ९ ॥ क्षीरौदनमृषिभ्यस्तु क्षीरं नागेभ्य एव हि ॥ सूर्ये रथाय बलिं दद्यात्कुर्याद्वै सार्वभौतिकम् ॥ १० ॥ उद्धर्तनं सुरामांसं तद्वाहेभ्यश्च भारत ॥ आज्यं च ब्रह्मणे दद्यात्त्र्यंबकाय तिलांस्तथा ॥ ११ ॥ स्वाहा तनयै वैलाजादा तव्यास्त्रिपुरांतक ॥ भास्कराय सदा दद्यात्कोविदारं त्रिलोचन ॥ १२ ॥ राजवृक्षं तथैन्द्राय हविष्यं पावकाय च ॥ चक्रिणे सप्तधान्यं च गरुडे मत्स्यमोदनम् ॥ १३ ॥ यक्षेभ्यो विविधानि निर्यासं रेवते त्यजेत् ॥ वैकं कतस्रजोरुद्रयमाय परिकीर्तिताः ॥ १४ ॥ देयं स्यात्कार्णिकारं तु आश्विभ्यां वृषभध्वज ॥ त्रि यैषानि देयानि चंडिकायै सुचंदनम् ॥ १५ ॥ नवनीतं सरस्वत्यै विनतायै तथा विषम् ॥ पुष्पाण्यप्सरसां रुद्रमालत्याः परिकीर्तयेत् ॥ १६ ॥ वरुणाय अग्रिमं थंतु फलं मूलं निऋतये ॥ विल्वं दद्यात्कुबेराय कपित्थं मरुतां तथा ॥ १७ ॥ गंधर्वेभ्यस्त्वाग्धं दद्यात्त्रिपुरसूदन ॥

१ सर्वाः-इ०पा० । २ देवताः-इ०पा० । ३ खंडं वात्रम्-इ०पा० ।

ब्रा०प०
अ० ५७

॥ ७२ ॥

वासवेभ्यस्तुकूर्पूरंदद्याद्गणनाधिपे ॥ १८ ॥ पितृभ्यः पिंडमूलानिभूतेभ्यश्चविभीतकम् ॥ गोभ्योयवान्प्रदद्याद्द्वैमातृभ्यश्चाक्षतान्हर
 ॥ १९ ॥ गुग्गुलुंविघ्नपतयेविश्वेभ्योदेयमोदनम् ॥ ऋषिभ्योब्रह्मवृक्ष्यंतुनागेभ्योविषमुत्तमम् ॥ २० ॥ भास्करस्येहदेयानिसकलानि
 गणाधिप ॥ मधुसर्पिस्तथोक्तानिगैरिकस्यत्रिलोचन ॥ २१ ॥ न्यग्रोधंतस्यवाहेभ्योभक्त्यारुद्रनिवेदयेत् ॥ सायंप्रातस्तुमध्याह्नेसदै
 काग्रमनाहर ॥ २२ ॥ सर्वेषांशक्तितोभक्त्यार्द्धेद्रूपंविचक्षणः ॥ मंत्रतोदेवशार्दूलयोयस्येहप्रकीर्तितः ॥ २३ ॥ शान्त्यर्थं ब्राह्मणेभ्यस्तु
 तिलान्दद्याद्विचक्षणः ॥ वैश्वानरेवाजुहुयाद्घृतेनसहितान्हर ॥ २४ ॥ देवानाममृतं ह्येतोपितृणां हिस्वधामृतम् ॥ शरणं ब्राह्मणानां च
 सदा ह्येतान्विदुर्बुधाः ॥ २५ ॥ कश्यपस्यांगजा ह्येतोपवित्राश्च तथा हर ॥ स्नाने दाने तथा होमे तर्पणे ह्यशने पराः ॥ २६ ॥ इत्थं देवान्प्रहां
 श्वैव पूजयित्वा प्रयत्नतः ॥ अवतार्य रथाच्चैनं मंडले स्थापयेत्पुनः ॥ २७ ॥ कृत्वा त्वारात्रिकं यत्नाद्दीपतोययैवाक्षतैः ॥ कार्पासबीजलवण
 तुषैर्दुर्दृष्टिं शांतये ॥ २८ ॥ वेदीमारोपयेत्पश्चात्पत्नीभ्यां सह सुव्रत ॥ तत्र स्थं पूजयेद्देवं दिनानि दश सुव्रत ॥ २९ ॥ दशाहिकेति विख्याताया पू
 जा भूतले हर ॥ तया संपूजयेद्देवं चतुर्थेऽर्हति तथा हर ॥ ३० ॥ चतुर्थेऽर्हति कर्तव्यं यत्नाद्विस्मयनं रवेः ॥ अभ्यंगभोजनाद्यैस्तु पूजासत्कारमंडलैः
 ॥ ३१ ॥ अनेन विधिना पूज्य दशाहानि दिवाकरम् ॥ ततो नयेत्परं स्थानं यत्तत्पूर्वमथालयम् ॥ ३२ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मणपर्वणि रथ
 सप्तमी कल्प आदित्य महिषवर्णनं नाम सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनेन विधिना यस्तु कुर्याद्वा कारयति वा ॥ यात्रां भगवतो
 भक्त्या भास्करस्यामितौजसः ॥ १ ॥ स परार्धं तु वर्षाणां सूर्यलोके महीयते ॥ कुलेन जायते तस्य दरिद्रो व्याधितोऽपि वा ॥ २ ॥ अभ्यंगाय घृ
 तं यस्तु भास्कराय प्रयच्छति ॥ कृते तु वर्णं तिलके स गच्छेत्सुरभीपुरम् ॥ ३ ॥ तीर्थोदकं तु यो भक्त्या गंगायाश्च तथोदकम् ॥ स्नानार्थं मानयेद्य
 स्तु भास्करस्य त्रिलोचन ॥ ४ ॥ भक्त्या वर्णं त्रयं दद्याद्भास्करस्य त्रिलोचन ॥ समाप्येहाखिलान्कामान्प्राप्नुयाद्गुरुणालयम् ॥ ५ ॥ रक्तव
 र्णं तु यो दद्याद्द्विष्यान्नं गुडौदनम् ॥ स गच्छेद्दीप्तिमान् रुद्रसूर्यलोके पुनर्वरम् ॥ ६ ॥ गच्छेत्पुरवरे रुद्रयज्ञदेवः प्रजापतिः ॥ स्नापयेद्यस्तु वा भक्त्या

१ यथाविधि-इ०पा० । २ देयम्-इ०पा० । ३ तिलाक्षतैः-इ०पा० । ४ सवितुः इ०पा० ।

भ०पु०

॥ ७२ ॥

कृत्वा प्रजाशान्तिं कृत्वा च स्वस्तिवाचनम् ॥ पुनः सज्जं कृत्वा कुर्यात्प्रक्रमणं हर ॥ ५० ॥ मार्गशेषं नयित्वा तु नयेद्देवालयं राविम् ॥ पूजयित्वा ततः पूर्व्यायाः प्रोक्तारथं देवताः ॥ ५१ ॥ यथा पूज्या ग्रहाः सर्वे उत्पातेषु त्रिलोचन ॥ रथदेवास्तथा पूज्यायाः स्थितारथमाश्रिताः ॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्यमहिमवर्णनं नाम षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ क्षीरं यवागूर्ब्रह्मणे स्यात्परमात्रं त्रिलोचन ॥ फलानि कार्तिकेयस्य दद्याद्भूतेः शरीतये ॥ विवस्वते मधुमांसं तथा मद्यं च सुव्रत ॥ १ ॥ पुरुहूताय भक्ष्याणि सानुगाय निवेदयेत् ॥ हविरन्नमग्नये स्याद्ग्रान्निष्विष्णवे तथा ॥ २ ॥ राक्षसेभ्यः समैरेयं दद्यान्मांसौदनं हर ॥ संस्कृतं पिशितां चरेवताय निवेदयेत् ॥ ३ ॥ तिलान्नं पितृराजाय दद्यात्त्रिपुरसूदन ॥ आश्विनाभ्यामपूपांस्तु वसुभ्यो मांसमौदनम् ॥ ४ ॥ पितृभ्यः पायसं दद्याद्भूताक्तं मधुना सह ॥ कात्यायन्यै यवागूं च श्रियै दद्यात्तथा दधि ॥ ५ ॥ सरस्वत्यै त्रिमधुरं वरुणायै क्षुरसौदनम् ॥ खंडवान्नं धनपतावे वामिने त्रिलोचन ॥ ६ ॥ सस्नेहेन तु तत्रेण मरुद्भ्यस्तर्पणं स्मृतम् ॥ मांसांश्च भक्तसूपांश्च मातृभ्यो वै निवेदयेत् ॥ ७ ॥ उल्लोपिकाश्च भूतेभ्यो जलं सूर्याय वै हर ॥ दद्याद्गणाधिपतये मोदकांस्त्रिपुरांतक ॥ ८ ॥ शङ्कुल्यस्तु नैऋताय देयाः स्युर्गणनायक ॥ सर्वभक्ष्याणि विश्वेभ्यो दातव्या निसमंततः ॥ ९ ॥ क्षीरौदनमृषिभ्यस्तु क्षीरं नागेभ्य एव हि ॥ सूर्यरथाय बलिं दद्यात्कुर्याद्द्वैतार्वाभौतिकम् ॥ १० ॥ उद्धर्तनं सुरामांसं तद्वाहेभ्यश्च भारत ॥ आज्यं च ब्रह्मणे दद्याद्भ्यं वकाय तिलं तथा ॥ ११ ॥ स्वाहातनये वै लाजादातव्यास्त्रिपुरांतक ॥ भास्कराय सदा दद्यात्कोविदारं त्रिलोचन ॥ १२ ॥ राजवृक्षं तथैन्द्राय हविष्यं पावकाय च ॥ चक्रिणे सप्तधान्यं च गरुडे मत्स्यमौदनम् ॥ १३ ॥ यक्षेभ्यो विविधान्नानि निर्यासं रेवते त्यजेत् ॥ वैकंठसज्जोरुद्रयमाय परिकीर्तितः ॥ १४ ॥ देयं स्यात्कर्णिकारंतु आश्विभ्यां वृषभध्वज ॥ श्रियै पद्मानि देयानि चण्डिकायै सुचंदनम् ॥ १५ ॥ नवनीतं सरस्वत्यै विनतायै तथा विषम् ॥ पुष्पाण्यप्सरसां रुद्रमालत्याः परिकीर्तयेत् ॥ १६ ॥ वरुणाय ग्रिमं थंतु फलं मूलं निऋतये ॥ बिल्वं दद्यात्कुबेराय कपित्थं मरुतां तथा ॥ १७ ॥ गंधर्वेभ्यस्त्वारग्वधं दद्यात्त्रिपुरसूदन ॥

१ सर्वाः-इ०पा० । २ देवताः-इ०पा० । ३ खंडं वा न्नम्-इ०पा० ।

ब्रा०प०१

अ०५७

॥ ७२ ॥

तोवेदमयत्वाच्चतराणि लोकाः पूजितः ॥ रथप्रक्रमणात्सूर्योर्वोढव्योब्रह्मवादिभिः ॥ ३० ॥ उपवासपरैर्युक्तैर्वैदेवेदांगपारगैः ॥ रथं तु
 नारुहेच्छूद्रोभास्करस्यत्रिलोचन ॥ ३१ ॥ आरुह्यतरणेर्यानं व्रजेच्छूद्रो ह्यधोगतिम् ॥ यथोक्तकरणाद्गुद्रसदाशांतिर्भवेन्नृप ॥ ३२ ॥
 नायकश्चापि सर्वेषां देवानां तु दिवाकरः ॥ विन्यसेत्तुरथानां तु देवतायतनेषु च ॥ ३३ ॥ ततो धूपोपहारैस्तु पूजयेत्प्रथमं रविम् ॥ दिग्दे-
 वानुचरांश्चैव पूजयेत्पूज्यतो श्रिया ॥ ३४ ॥ अपूज्य प्रथमं सूर्यमपरान्यस्तु पूजयेत् ॥ तैत्तद्धूतकृतं पाद्यं न प्रगृह्णति देवताः ॥ ३५ ॥ या-
 त्राकाले तु संप्राप्ते सविर्तुर्दीक्षितां तनुम् ॥ येद्रक्ष्यंति नरा भक्त्या ते भविष्यन्त्यकल्मषाः ॥ ३६ ॥ पौर्णमास्याममावास्यां दर्शनं पुण्यदं स्मृतम् ॥
 सप्तम्यां च तथा षष्ठ्यां दिने तस्य रवेस्तथा ॥ ३७ ॥ आषाढी कार्तिकी माघी तिथ्यः पुण्यतमाः स्मृताः ॥ महाभाग्यं तिथेः पुण्यं यथा शास्त्रेषु गी-
 यते ॥ ३८ ॥ कार्तिक्यां तु विशेषेण महाकार्तिक्युदाहृता ॥ एवं कालसमायोगाद्यात्रा कालो विशिष्यते ॥ ३९ ॥ दर्शनं च महापुण्यं स-
 र्वपापहरं भवेत् ॥ उपवासपरोयस्तु तस्मिन्काले यतव्रतः ॥ ४० ॥ पूजयेत्तु रविं भक्त्या सगच्छेत्परमांगतिम् ॥ देवोऽयं यज्ञपुरुषो लोका-
 नुग्रहकांक्षया ॥ ४१ ॥ प्रतिमावास्थितो भूत्वा पूजां गृह्णात्यनुग्रहात् ॥ स्नानादानाज्जपाद्धोमात्संयोगादेव कर्मणः ॥ ४२ ॥ कूर्चानां व-
 पनाच्चैव दीक्षितः पुरुषो भवेत् ॥ कचानां वापनं कार्यं सूर्यभक्तैः सदानरैः ॥ ४३ ॥ सूर्यकृतौ शुचिस्त्वेवं दीक्षितः पुरुषो भवेत् ॥ चतुर्णां
 मपि वर्णानां भक्त्या सूर्यस्य नित्यदा ॥ ४४ ॥ एवं येऽत्र करिष्यंति ते नरानित्यदीक्षिताः ॥ चीर्णव्रता महात्मानस्ते यास्यंति परांगतिम् ॥ ४५ ॥
 इत्येषा कथितारुद्ररथयात्रादिव रूपतेः ॥ यांश्चुत्वा वाचयित्वा च सर्वरोगैर्विमुच्यते ॥ ४६ ॥ कृत्वा च विधिवद्भक्त्या याति सूर्यसदान-
 रः ॥ रथाह्वाकथितारुद्रसमासात्सप्तमी शुभा ॥ ४७ ॥ भूयोऽपि श्रूयतां रुद्रसप्तमीं गदतो मम ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे-
 पर्वणि सप्तमीकल्पे रथयात्रावर्णनं नामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॐ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ माघे मासितथा देवसिते पक्षे जितेन्द्रियः ॥ ष-
 ष्ठ्यामुपोषितो भूत्वा गंधपुष्पोपहारतः ॥ १ ॥ पूजयित्वा दिनकरं रात्रौ तस्याग्रतः स्वपेत् ॥ विबुद्धस्त्वथ सप्तम्यां भक्त्या भानुं समर्चयेत् ॥ २ ॥

भ०पु०

॥ ७२ ॥

कृत्वाप्रजाशांतिंकृत्वाचस्वस्तिवाचनम् ॥ पुनःसज्जरथंकृत्वाकुर्यात्प्रक्रमणंहर ॥ ५० ॥ मार्गशेषंनयित्वातुनयेद्देवालयरविम् ॥ पूज
यित्वाततःपूर्वायाःप्रोक्तारथदेवताः ॥ ५१ ॥ यथापूज्याग्रहाःसर्वेउत्पातेषुत्रिलोचन ॥ रथदेवास्तथापूज्यायाःस्थितारथमाश्रिताः
॥ ५२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेआदित्यमहिमवर्णनंनामषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ७१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
क्षीरंयवागूर्ब्रह्मणेस्यात्परमांत्रंत्रिलोचन ॥ फलानिकार्तिकेयस्यदद्याद्भूतेशप्रीतये ॥ विवस्वतेमधुमांसंतथामद्यंचसुव्रत ॥ १ ॥ पुरुहूता
यभक्ष्याणिसानुगायनिवेदयेत् ॥ हविरन्नमग्नयेस्यादग्रान्नंविष्णवेतथा ॥ २ ॥ राक्षसेभ्यःसमैरेयंदद्यान्मांसौदनंहर ॥ संस्कृतंपिशिता
न्नंचरेवतायनिवेदयेत् ॥ ३ ॥ तिलान्नंपितृराजायदद्यात्त्रिपुरसूदन ॥ आश्विनाभ्यामपूषांस्तुवसुभ्योमांसमोदनम् ॥ ४ ॥ पितृभ्यःपायसं
दद्याद्धृताक्तंमधुनासह ॥ कात्यायन्यैयवागूंचश्रियैदद्यात्तथादधि ॥ ५ ॥ सरस्वत्यैत्रिमधुरंवरुणायेश्वरसादनम् ॥ खंडवान्नधनपतावे
वमित्रेत्रिलोचन ॥ ६ ॥ सस्नेहेनतुतक्रेणमरुद्भ्यस्तर्पणंस्मृतम् ॥ मांसात्रभक्तसूपांश्चमातृभ्योवैनिवेदयेत् ॥ ७ ॥ उल्लेपिकाश्चभूतेभ्योजलं
सूर्यायवैहर ॥ दद्याद्गणाधिपतयेमोदकांस्त्रिपुरांतक ॥ ८ ॥ शङ्कुल्यस्तुनैऋतायदेयाःस्युर्गणनायक ॥ सर्वभक्ष्याणिविश्वेभ्योदातव्या
निसमंततः ॥ ९ ॥ क्षीरौदनमृषिभ्यस्तुक्षीरंनागेभ्यएवहि ॥ सूर्यरथायबलिंदद्यात्कुर्याद्वैसार्वभौतिकम् ॥ १० ॥ उद्धर्तनंसुरामांसं
तद्वाहेभ्यश्चभारत ॥ आज्यंचब्रह्मणेदद्याद्यंवायतिलांस्तथा ॥ ११ ॥ स्वाहातनयैवैलाजादातव्यास्त्रिपुरांतक ॥ भास्करायसदादद्या
त्कोविदारंत्रिलोचन ॥ १२ ॥ राजवृक्ष्यंतथेंद्रायहविष्यंपावकायच ॥ चक्रिणेतप्तधान्यंचगरुडेमत्स्यमोदनम् ॥ १३ ॥ यक्षेभ्यो
विविधान्नानिनिर्यासंरेवतेत्यजेत् ॥ वैकंतस्रजोरुद्रयमायपरिकीर्तिताः ॥ १४ ॥ देयंस्यात्कर्णिकारंतुआश्विभ्यांवृषभध्वज ॥ श्रि
यैपद्मानिदेयानिचण्डिकायैसुचंदनम् ॥ १५ ॥ नवनीतंसरस्वत्यैविनतायैतथाविषम् ॥ पुष्पाण्यप्सरसारुद्रमालत्याःपरिकीर्त
येत् ॥ १६ ॥ वरुणायग्रिमंथंतुफलंमूलंनिऋतये ॥ बिल्वंदद्यात्कुबेरायकपित्थंमरुतांतथा ॥ १७ ॥ गंधर्वेभ्यस्त्वारग्वधंदद्यात्त्रिपुरसूदन ॥

१ सर्वाः-इ०पा० । २ देवताः-इ०पा० । ३ खंडं वात्रम्-इ०पा० ।

ब्रा०प०१

अ०५७

॥ ७२ ॥

न्मानिस्त्रियस्तुपुरुषास्तथा ॥ २५ ॥ एवंविधासप्तमीतेकथितावृषभध्वज ॥ यांश्रुत्वामानवोभक्त्यामुच्यतेब्रह्महृत्यया ॥ २६ ॥ इतिश्रीभवि
 ष्येमहापुराणेशतसाहस्रार्धसंहितायांब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेरेथसप्तमीमाहात्म्यवर्णनंनमैकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॐ सुमन्तुरुवाच ॥
 इत्युक्त्वासजगामाशुसुरज्येष्ठत्रिलोचनम् ॥ रथयात्रामहाबाहोसूर्यस्यामिततेजसः ॥ १ ॥ शतानीकउवाच ॥ यमाराध्यजगन्नाथंममपूर्वपि
 तामहाः ॥ तुष्टयर्थब्राह्मणानांतुअन्नमापुश्चतुर्विधम् ॥ २ ॥ तस्यदेवस्यमाहात्म्यंश्रुतंचबहुशोभया ॥ देवर्षिसिद्धमनुजैःस्तुतस्यहिदिने
 दिने ॥ ३ ॥ कःस्तोतुमीशस्तमजंयस्यैतत्सचराचरम् ॥ अव्ययस्याप्रमेयस्यविवुध्येदुदयाजगत् ॥ ४ ॥ कराभ्यांयस्यदेवेशौकविष्णूलो
 कपूजितौ ॥ उत्पन्नौद्विजशार्दूलललाटात्रिपुरांतकः ॥ ५ ॥ यस्यदेवस्यकःशक्तोवक्तुंस्वाविभूतयः ॥ सोऽहमिच्छामिदेवस्यतस्यसर्वा
 त्मनाद्विज॥६॥श्रोतुमाराधनंयेननिस्तरेयंभवार्षवम् ॥ केनोपायेनमंत्रैर्वारहस्यैःपरिचर्यया ॥ ७ ॥ दानैर्व्रतोपवासैर्वाहोमैर्जाप्यैरथापिवा ॥
 आराधितःसमस्तानांक्लिशानांहानिदोर्भवेत्॥८॥सैकाविद्याहिविद्यानांययातुष्यतिसर्वकृत् ॥ श्रुतानामपितत्पुण्यंयत्रभानोःप्रकीर्तितम्॥९॥
 रहस्यानारहस्यंतद्येनहंसःप्रसीदति ॥ सैकःश्रेष्ठतमोमंत्रस्तदेकंपरमंवतम् ॥ १० ॥ उपोषितंचतच्छ्रेष्ठंयेनभानुःप्रसीदति ॥ साचैकारसना
 धन्यामार्तंडस्तौतियासदा॥ ११ ॥ तदेकंनिर्मलंचित्तंयद्भूतंसततंरवौ ॥ श्लाघ्यानामपितौश्लाघ्याविहलोकेपरत्रच ॥ १२ ॥ यौसदाद्वि
 जशार्दूलभानोःपूजाकरौकरौ ॥ तदेकंकेवलंधन्यंशरीरंसर्वजंतुषु ॥ १३ ॥ यदेवपुलकोद्भासिभानोर्नामानुकीर्तने ॥ साजिह्वाकंठतालू
 कमथवाप्रतिजिह्विका ॥ १४ ॥ अथवासापरोरोगोयानवक्तिरवेर्गुणम् ॥ नवद्वाराणिसंत्यास्मिन्पुरेपुरुषसत्तम ॥ १५ ॥ प्राकारैस्त्वावृते
 विष्वग्वृथातानिविदुर्बुधाः ॥ दत्वावधानंयच्छब्देविनैवराविसंस्तुतिम् ॥ १६ ॥ श्रेयसांनहिसंप्राप्तौपुरुषाणांविचेष्टितम् ॥ जन्मन्य
 विफलासेवाकृतायाश्चित्यभास्करम् ॥ १७ ॥ दुर्गसंसारकांतारमपारमभिधावताम् ॥ एकोभानुनमस्कारःसंसारार्णवतारकः ॥ १८ ॥
 रत्नानामाकरोमेरुःसर्वाश्चर्यमयंनभः ॥ तीर्थानामाश्रयंगंगादेवानामाश्रयोरविः ॥ १९ ॥ एवमादिगुणोभोगोभानोरमिततेजसः ॥ श्रुतोमे

पु०

५ ॥

बहुशःसिद्धैर्गीयमानस्तथाभरैः ॥ २० ॥ सोऽहमिच्छामितदेवंसप्तलोकपरायणम् ॥ दिवाकरमशेषस्यजगतोहृद्यवस्थितम् ॥ २१ ॥
 आराधयितुमीशेशंभास्करंचामितौजसम् ॥ मार्तंडंभुवनाधारंस्मृतमात्रावदारिणम् ॥ २२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मपर्वणिसप्तमीकल्पे
 सूर्यपरिचर्यावर्णनंनामषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ७३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ तमेकमक्षरंधामपरंसदसतोर्महत् ॥ भेदाभेदस्वरूपस्थंप्रणि
 पत्यरविंनृप ॥ १ ॥ प्रवक्ष्यामियथापूर्वविरिंचेनमहात्मना ॥ ऋषीणांकथितंपूर्वतंनिबोधनराधिप ॥ २ ॥ आराधनायसवितुर्महात्मापद्मसं
 भवः॥योगब्रह्मपरंप्राहमहर्षीणायथाप्रभुः ॥ ३ ॥ समस्तवृत्तिसंरोधाकैवल्यप्रतिपादकम् ॥ तदाजगत्पतिर्ब्रह्माप्रणिपत्यमहर्षिभिः ॥ ४ ॥ सर्वैःकि
 लोक्तोभगवानात्मयोनिःप्रजाहितम् ॥ योयंयोगोभगवताप्रोक्तोवृत्तिनिरोधजः ॥ ५ ॥ प्राप्तुंशक्यःसत्त्वेनैकैर्जन्मभिर्जगतःपते ॥ विषयादुर्जया
 नृणामिन्द्रियाकर्षिणःप्रभो ॥ ६ ॥ वृत्तयश्चेतसश्चापिचंचलस्यापिदुर्धराः ॥ रागादयःकथंजेतुंशक्यावर्षशतैरपि ॥ ७ ॥ नयोगयोग्यंभवतिमन
 एभिरनिर्जितैः ॥ अल्पायुषश्चपुरुषाब्रह्मन्कृतयुगेप्यमी ॥ ८ ॥ त्रेतायांद्वापरेचैवकिमुप्राप्तेकलयुगे ॥ भगवंस्त्वामुपासंतःप्रसन्नोवक्तुमर्ह
 सि ॥ ९ ॥ अनायासेनयेनैवउत्तरेमभवारणवम् ॥ दुःखांबुमग्राः पुरुषाःप्राप्यब्रह्मन्महाप्लवम् ॥ १० ॥ उत्तरेमभवांभोधितथात्वमनुचितय ॥
 एवमुक्तस्तदाब्रह्माक्रियायोगमहात्मनाम् ॥ ११ ॥ तेषामृषीणामाचष्टनराणांहितकाम्यया ॥ आराधयतविश्वेशंदिवाकरमतंद्रितः ॥ १२ ॥
 बाह्यालंबनसापेक्षास्तमजंजगतःपतिम् ॥ इज्यापूजानमस्कारशुश्रूषाभिरहर्निशम् ॥ १३ ॥ व्रतोपवासैर्विविधैर्ब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ तैस्तैश्चा
 भिमतैःकामैर्यैचचेतसितुष्टिदाः ॥ १४ ॥ अपरिच्छेद्यमाहात्म्यमाराधयतभास्करम् ॥ तन्निष्ठास्तद्व्रतधियस्तत्कर्माणस्तदाश्रयाः ॥ १५ ॥
 तद्वृष्टयस्तन्मनसःसर्वस्मिन्त्संइतिस्थिताः ॥ समस्तान्यथकर्माणितत्रसर्वात्मनात्मनि ॥ १६ ॥ संन्यसध्वंसवःकर्तासमस्तावरणक्षयम् ॥
 एतत्तदक्षरंब्रह्मप्रधानपुरुषाबुभौ ॥ १७ ॥ यतोयस्मिन्यथाचोभौसर्वव्यापिन्यवस्थितौ ॥ परःपराणांपरमःसैकःसुमनसांपरः ॥ १८ ॥ यस्मा
 द्भिन्नमिदंसर्वयज्ञेदंयज्ञेनंगति ॥ मोक्षकारणमव्यक्तमर्चित्यमपरिग्रहम् ॥ १९ ॥ समाराध्यजगन्नाथंक्रियायोगेनमुच्यते ॥ इतितेब्रह्मणःश्रुत्वार

ब्रा०प०

अ० ६१

॥ ७६

१ महति-इ०पा० । २ धाता यस्मिन्यथा चोभौ सर्वथापि व्यवस्थितौ-इ०पा० । ३ तं जाने सर्वगतोतिम्-इ०पा० ।

हस्यमृषिसत्तमाः ॥ २० ॥ नराणामुपकाराययोगशान्नाणिचक्रिरे ॥ क्रियायोगपराणीहमुक्तिकारीण्यनेकशः ॥ २१ ॥ आराध्यतेजगन्नाथं
 तदनुष्ठानतत्परैः ॥ परमात्मासमार्तडःसर्वेशःसर्वभावनः ॥ २२ ॥ यान्युक्तानिपुरातेनब्रह्मणाकुरुनन्दन ॥ तानितेकुरुशार्दूलसर्वपापहरा
 ण्यहम् ॥ २३ ॥ वक्ष्यामिश्रूयतामद्यरहस्यमिदमुत्तमम् ॥ संसारार्णवमग्नानांविषयाक्रांतचेतसाम् ॥ २४ ॥ हंसपोतंविनानान्यार्त्तिकचिदस्ति
 परायणम् ॥ उत्तिष्ठंश्चितयरविंव्रजंश्चितयगोपतिम् ॥ २५ ॥ भुंजंश्चितयमार्तडंस्वपंश्चितयभास्करम् ॥ एवमेकाग्रचित्तस्त्वंसांश्रितःसततंर
 विम् ॥ २६ ॥ जन्ममृत्युमहाग्राहं संसारांभस्तरिष्यसि ॥ २७ ॥ ग्रहेशमीशंवरदंपुराणंजगद्विधातारमजंचनित्यम् ॥ समाश्रितायेरविमीशितारं
 तेषांभवोनास्तिविमुक्तिभाजाम् ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसूर्ययोगमहिमवर्णनंनानैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ अथान्यंसरहस्यंतुसंवादंवच्मिमेखिलम् ॥ सूर्यस्यदिंडिनासार्धसर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रह्महत्याभिभूतस्तुपुरादिंडिम
 हातपाः ॥ आराधनायदेवस्यस्तोत्रंचक्रेमहात्मनः ॥ २ ॥ श्रुत्वातस्यार्थतःस्तोत्रंतुतोषभगवान्नाविः ॥ उवाचदेवदेवस्तंदिंडिनंगणनायकम्
 ॥ ३ ॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ हंतदिंडेप्रसन्नोऽस्मिभक्त्यास्तोत्रेणेतंऽनघ ॥ वरंवृणीष्वधर्मंज्ञयत्तेमनसिवर्तते ॥ ४ ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥
 एषएववरःश्लाघ्योयत्प्राप्नोतिममांतिकम् ॥ त्वद्दर्शनमपुण्यानांस्वप्नेष्वपिचदुर्लभम् ॥ ५ ॥ यथैषाब्रह्महत्यामेआगतालोकगर्हिता ॥ भवा
 आनातिसर्वेशोहृदिस्थःसर्वदेहिनाम् ॥ ६ ॥ त्वत्प्रसादान्ममैशाननाशमाशुप्रयातुवै ॥ तथाचदुरितंसर्वयज्ञान्यल्लोकगर्हितम् ॥ ७ ॥ यद्य
 दिच्छाम्यहंतत्तत्सर्वमस्तुदिवस्पते ॥ एतेनैवानुमानेनप्रसन्नोभगवन्निति ॥ ८ ॥ ज्ञातंमयाहिमार्तडेनाप्रसन्नेविभूतयः ॥ एवंसर्वसुखाहाद
 मध्यस्थोऽपिहिभानुमान् ॥ ९ ॥ त्वंमामगाधेसंसारेमग्नमुद्धर्तुमर्हसि ॥ सुखानितानिचैवांतेयेषांदुःखंनतत्सुखम् ॥ १० ॥ यदातुदुःखमागा
 मिकिंवाकस्यैवभक्षणात् ॥ तत्प्रसादंकुरुविभोजर्गतांत्वंजगत्पते ॥ ११ ॥ ज्ञानदानेनयेनैवमुत्तरेयंभवार्षवम् ॥ इत्यक्तस्तस्यमार्तडःकथ
 यामासयोगवित् ॥ १२ ॥ योगंनिर्वीजमत्यंतदुःखसंयोगभेषजम् ॥ श्रुत्वायोगंतुतदिंडिर्निर्वीजंनिष्कलंविभो ॥ १३ ॥ प्राणिपत्यमहातेजाइदं

पु०

६ ॥

चनमब्रवीत् ॥ देवदेवत्वयायोगोयः प्रोक्तस्तमनाशनः ॥ १४ ॥ नैषप्राप्योमयानान्यैर्मानवैरजितेन्द्रियैः ॥ विषयादुर्जयाः पुंभिरिन्द्रियाक
र्षिणः सदा ॥ १५ ॥ इन्द्रियाणां जयो युक्तः कः शक्तानां करिष्यति ॥ अहंमेति विख्यातिर्दुर्जयं चंचलं मनः ॥ १६ ॥ रागादयस्तथा त्यक्तुं शक्याज
न्मांतरेर्यदि ॥ सोऽहमिच्छामि देवेश त्वत्प्रसादादनिर्जितैः ॥ १७ ॥ रागादिभिरमर्त्यैर्वप्रापुः प्रक्षीणकल्मषाः ॥ आदित्य उवाच ॥
॥ यद्येवं मुक्तिकामस्त्वं गणनाथ शृणुष्व तत् ॥ १८ ॥ क्रियायोगं समस्तानां क्लेशानां हानिकारकम् ॥ मन्मना भवमद्रक्तो मद्याजीमानमस्कुरु ॥ १९ ॥
मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं तत्परायणः ॥ मद्रावनामद्यजनामद्रक्तामत्परायणाः ॥ २० ॥ मम पूजाकराश्चैव मयि यांतिलयं नराः ॥ सर्वभू
तेषु मां पश्यन्समं स्थितमीश्वरम् ॥ २१ ॥ कर्तासिकेन चैव त्वमेवं दोषान्प्रहस्यसि ॥ जंगमाजंगमेज्जाते मय्यासक्ते समंततः ॥ २२ ॥ रागलो
भादिनाशेन भवित्रीकृतकृत्यता ॥ भक्त्यातिप्रणयस्यापि चंचलत्वा न्मनो यदि ॥ २३ ॥ मय्यावे शंदधद्रूयः कुरु मद्रूपिणी तनुम् ॥ सुवर्णरजताद्यैस्त्वं
शैलमृदारुलेखनम् ॥ २४ ॥ पूजोपहारैर्विविधैः संपूजय त्रिलोचनम् ॥ तस्याश्रितं समाविश्य सर्वभावेन सर्वदा ॥ २५ ॥ पूजितासैव ते भक्त्या ध्या
ता चैवोपकारिणी ॥ गच्छंस्तिष्ठन्स्वपन्भुंजंस्तामेवाप्रेच पृष्ठतः ॥ २६ ॥ उपर्यधस्तथा पार्श्वे चितयंस्तन्मयश्च वै ॥ स्नानैस्तीर्थोदकैर्हृद्यैः पुष्पैर्ग
धानुलेपनैः ॥ २७ ॥ वासोभिर्भूषणैर्भक्ष्यैर्गीतवाद्यैर्मनोरमैः ॥ यच्च यच्च तवेष्टं वै किंचिद्रोज्यादिकं तव ॥ २८ ॥ भक्तिनम्रो गणश्रेष्ठ प्रीणयस्व कृतिं मम ॥
रागेणाकृष्यते तात गंधर्वाभिमुखं यदि ॥ २९ ॥ मयि बुद्धिं समावेद्य गायेथायाः कथामम ॥ कथयारमते चेतो यदि तद्रवतामम ॥ ३० ॥ श्रोतव्याः प्रीतिं
योगेन मत्स्वरूपोदयाः कथाः ॥ एवं समर्पितमना श्वेतसोयेऽथ आश्रयाः ॥ ३१ ॥ हेयांस्तान्निखिलान्दिदृण्डे परित्यज्य सुखी भव ॥ अक्षीणरागद्वेषोऽपि
मात्प्रियः परमः परम् ॥ ३२ ॥ पदमाप्नोषि मा भैस्त्वं मय्यर्पितमना भव ॥ मयि संन्यस्य सर्वं त्वमात्मानं यत्नवान्भव ॥ ३३ ॥ मदर्थं कुरु कर्माणि मा च धर्म
व्यतिक्रमम् ॥ एवं व्यपोह्य हत्यास्त्वं ब्रह्महामोक्ष्यसे भवात् ॥ ३४ ॥ एतेनैवोपदेशेन व्याख्यातमखिलं तव ॥ क्रियायोगं समास्थाय मदर्पितमना

ब्रा० प०

अ० ६

॥ ७६

१ वद-इ० पा० । २ हानिकारणम्-इ० पा० । ३ सर्वत्र-इ० पा० । ४ प्रशाम्यसि-इ० पा० । ५ पुण्यैः-इ० पा० । ६ मय्यर्पितमना भूत्वा सर्वा-
न्कामानवाप्स्यसि-इ० पा० ।

भव ॥ ३५ ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ माद्वितायजगन्नाथक्रियायोगामृतंमम ॥ विस्तरेणसमाख्याहिप्रसन्नस्त्वंहिदुःखहा ॥ ३६ ॥ त्वामृतेनहि
 तद्वक्तुंसमर्थोऽन्योजगद्गुरो ॥ गुह्यमेतत्पवित्रंचतदाचक्ष्वप्रसादमे ॥ ३७ ॥ आदित्यउवाच ॥ आख्यास्यतेतदखिलंनिर्विकल्पं
 गाधिप ॥ इत्युक्त्वांतर्दधेदेवःसर्वलोकप्रदीपकः ॥ ३८ ॥ सर्चादिर्दिग्महातेजाजगामाशुमनोगतिम् ॥ ३९ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुरा
 णेब्राह्मेपर्वणिदिंड्यादित्यसंवादेवर्णनंनामद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ प्रणम्यशिरसादेवंसुरज्येष्ठंचतुर्मुखम् ॥ उवाचस
 महातेजादिंडिलोकेशमादरात् ॥ १ ॥ देवदेवेनभवतादिष्टोऽस्मिचमहात्मना ॥ क्रियायोगामृतंसर्वमाख्यास्यातिभवान्किल ॥ २ ॥
 सत्त्वांपृच्छाम्यहंब्रह्मन्क्रियायोगंनिरंतरम् ॥ संतोषयितुमीशंहंयथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एहोहिमत्सकाशंचमत्समीपेगणाधिप ॥
 ब्रह्महत्याप्रणष्टातेदर्शनादेवतस्यतु ॥ ४ ॥ अनुग्राह्योऽसिभूतेशभास्करस्यामितौजसः ॥ आराधनायभूतेशयदीशेप्रवर्णमनः ॥ ५ ॥
 यदिदेवपतिंभानुमाराधयितुमिच्छसि ॥ भगवंतमनाद्यंतंभवदीक्षागुणान्वितः ॥ ६ ॥ नह्यदीक्षान्वितैर्भानुंज्ञातुंस्तोतुंचतत्त्वतः ॥ द्रष्टुंवाश
 क्यतेमूढैःप्रवेष्टुंकुतएवहि ॥ ७ ॥ जन्मभिर्वहुभिःपूतानरास्तद्रुतचेतसः ॥ भवंतिभगवन्सौरानरादीक्षागुणान्विताः ॥ ८ ॥ अनेकजन्मसंसार
 चितेपापसमुच्चये ॥ नाक्षीणेजायतेपुंसांमार्तंडाभिमुखीमतिः ॥ ९ ॥ प्रद्रेषंयातिमार्तंडेद्विजान्वेदांश्चानिंदति ॥ योनरस्तंविजानीया
 त्पापबीजसमुद्भवम् ॥ १० ॥ पाखंडेषुरतिःपुंसांहेतुवादानुकूलता ॥ जायतेविष्णुमायामैःपतितानांदुरात्मनाम् ॥ ११ ॥ यदा
 पापक्षयःपुंसांतदावेदद्विजादिषु ॥ रवौचदेवदेवेशेश्रद्धाभवतिनिश्चला ॥ १२ ॥ यदास्वल्पावशेषस्तुनराणांपापसंचयः ॥ तदादीक्षा
 गुणान्त्सर्वेभजंतेनात्रसंशयः ॥ १३ ॥ भ्रमतामत्रसंसारनराणांपापैर्दुर्गमे ॥ हस्तावलंबदोष्येकोभक्तिप्रीतोदिवाकरः ॥ १४ ॥ स
 र्वभावगतोभूत्वासर्वपापहरंरविम् ॥ आराधयेहतंभक्त्याप्रीतिमेष्यतिभास्करः ॥ १५ ॥ दिंडिरुवाच ॥ किलक्षणानरादीक्षामर्हतिप
 द्मसंभव ॥ यच्चदीक्षान्वितैःकार्यतन्मेकथयपद्मज ॥ १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कर्मणामनसावाचाप्राणिनांयोनर्हिसकः ॥ भावभक्तश्च

१ अस्ति-इ०पा० । २ क्रियायोगमशृण्वमाख्यातं भगवान्किल-इ०पा० । ३ असुरांशसमुद्भवम्-इ०पा० । ४ कर्म-इ०पा० ।

मार्तण्डे तस्य दीक्षा गुणान्विता ॥ १७ ॥ ब्राह्मणांश्चैव देवांश्च नित्यमेव नमस्यति ॥ न च द्रोघार्थं परं वा देसमार्तण्डं समर्चति ॥ १८ ॥ सर्वान् देवात्र
 विवेत्ति सर्वलोकांश्च भास्करम् ॥ तेभ्यश्च नान्यमात्मानं स नरः सौरतां व्रजेत् ॥ १९ ॥ देवं मनुष्यमन्यं वा पशुपक्षिपीलिकान् ॥ तरुपा
 णाणकाष्टानि भूम्यंभोगगनं दिशः ॥ २० ॥ आत्मानं चापि देवेशाद्व्यतिरिक्तं दिवाकरात् ॥ योनजानाति यतिषु स वै दीक्षा गुणान्भजेत्
 ॥ २१ ॥ भावं न कुरुते यस्तु सर्वभूतेषु पापकम् ॥ कर्मणामनसा वाचा स तु दीक्षां समर्हति ॥ २२ ॥ सुतप्तेनेहतपसा यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः ॥
 तां गतिं न नरायांति यां गताः सूर्यमाश्रिताः ॥ २३ ॥ येन सर्वात्मना भानौ भक्त्या भावो निवेशितः ॥ गणेश्वरकृतार्थत्वाच्छ्लाघ्यः सौरः समानवः
 ॥ २४ ॥ अपि नः सकुले धन्यो जायते कुलपावनः ॥ भगवान्भक्तिभावेन येन भानुरुपासितः ॥ २५ ॥ यः कारयति देवाचारं हृदयालंबनं रवेः ॥
 स नरो भानुसालोक्यमाप्नोति धुतकल्मषः ॥ २६ ॥ यस्तु देवालयं भानोर्भक्त्या कारयति ध्रुवम् ॥ स सप्तपुरुषालोकं भानोर्नयति मानवः
 ॥ २७ ॥ यावन्त्यब्दानि देवार्चारेवैस्तिष्ठति मंदिरे ॥ तावद्वर्षसहस्राणि सूर्यलोके महीयते ॥ २८ ॥ देवार्चालक्षणोपेता तद्ब्रह्मे संततो विधिः ॥
 निष्कामं च मनो यस्य स यात्यक्षरसाम्यताम् ॥ २९ ॥ पुष्पाणि च सुगंधीनि मनोज्ञानि च यः पुमान् ॥ प्रयच्छति सहस्रांशोः सदा प्रयतमानसः
 ॥ ३० ॥ धूपांश्च तांस्तान् विधान्गन्धाढ्यं चानुलेपनम् ॥ नरः सोऽनुदिनं यज्ञं करोत्याराधनं रवेः ॥ ३१ ॥ यज्ञेशो भगवान्पूषा सदा क्रतुभिरिज्य
 ते ॥ बहुपकरणा यज्ञानां संधारविस्तराः ॥ ३२ ॥ न तोर्दिडिन्नवाप्यंते मनुष्यैरल्पसंचयैः ॥ भक्त्या तु पुरुषैः पूजाकृता दूर्वाकुरैरपि
 ॥ ३३ ॥ भानोर्ददाति हि फलं सर्वयज्ञैः सुदुर्लभम् ॥ यानि पुष्पाणि हृद्यानि धूपगंधानुलेपनम् ॥ ३४ ॥ दयितं भूषणं यच्च प्रीतये चैव वा
 ससी ॥ यानि चाभ्यवहार्याणि भक्ष्याणि च फलानि वै ॥ ३५ ॥ प्रयच्छतां निमार्तण्डे भवेथाश्चैव तन्मनाः ॥ आद्यंतं भुवनाधारयथा शक्त्या प्रसा
 दय ॥ ३६ ॥ आराध्य याति तं देवं तस्मिन्नेव नरो लयम् ॥ पुष्पैस्तीर्थोदकैर्गंधैर्धुना सर्पिषा तथा ॥ ३७ ॥ क्षीरेण स्नापयेद्भानुं ग्रहेशं
 गोपतिं खगम् ॥ दधिक्षीरद्वन्द्वान् पुण्यांस्ततो लोकान्मधुच्युतः ॥ ३८ ॥ प्रयास्यति गणश्रेष्ठनिर्वृतिं च विलक्षणाम् ॥ स्तोत्रैर्गौतंस्तथा वाद्यैर्ब्राह्मणा

नांचतर्पणैः ॥ ३९ ॥ मनसश्चैवयोगेनआराधयद्दिवाकरम् ॥ आराध्यतंजगन्नाथंमयासर्गःप्रवर्तितः ॥ ४० ॥ विष्णुश्चपालयेल्लोकांस्तमारा
ध्यद्दिवाकरम् ॥ रुद्रश्चप्राप्तवान्देवीभवानीतत्प्रसादतः ॥ ४१ ॥ दीप्यन्तेऋषयश्चापितमाराध्यद्दिवाकरम् ॥ सत्त्वमेभिःप्रकारैस्तमुपवासै
श्चभास्करम् ॥ ४२ ॥ तोषयाब्दंहितुष्टोऽसौभानुर्द्वेद्वप्रशांतिदः ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेब्रह्मादिदि
संवादेआदित्यक्रियायोगवर्णनंनामत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ दिंडिरुवाच ॥ उपवासैःसुरश्रेष्ठकथंतुष्यतिभास्करः ॥
परिहारास्तथाचक्ष्वयेत्याज्याश्चोपवासिभिः ॥ १ ॥ यद्यत्कार्यंयथाचैवभास्कराराधनेनरैः ॥ तत्सर्वविस्तराद्ब्रह्मन्यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ २ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ स्मृतःसंपूजितोधूपपुष्पाद्यैर्भानुरादरात् ॥ भोगिनामुपकारायार्कपुनश्चोपवासिनाम् ॥ ३ ॥ उपावृत्तश्चपापेभ्योयस्तुवा
सोगुणैःसह ॥ उपवासःसविज्ञेयःसर्वभोगविवर्जितः ॥ ४ ॥ एकरात्रंद्विरात्रंवात्रिरात्रंनक्तमेवच ॥ उपवासरिविंशस्तुभक्त्याध्यायतिमानवः
॥ ५ ॥ तन्नामजापीतत्कर्मरतस्तद्गतमानसः ॥ निष्कामःपुरुषोदिंडेसब्रह्मपरमाप्नुयात् ॥ ६ ॥ यंचकाममभिध्यायभास्करार्पितमानसः
॥ उपोष्यतितमाप्नोतिप्रसन्नेखगमेऽखिलम् ॥ ७ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैःस्त्रीभिश्चकंजज ॥ संसारगतेपंकस्थेसुग
तिःप्राप्यतेकथम् ॥ ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनाराध्यजगन्नाथंगोपार्तितमनाशनम् ॥ निर्व्यलीकेनचित्तेनकःप्रयास्यतिसद्गतिम् ॥ ९ ॥ विष
यग्राहिवैयस्यनचित्तंभास्करार्पितम् ॥ सकथंपापपंकाक्तोनरोयास्यतिसद्गतिम् ॥ १० ॥ यदिसंसारदुःखार्तःसुगतिंगंतुमिच्छसि ॥ तदारा
ध्यसर्वेशंभास्करंज्योतिषांपतिम् ॥ ११ ॥ पुष्पैःसुगंधैर्हृद्यैश्चधूपैःसागुरुचंदनैः ॥ वासोभिर्भूषणैर्भक्ष्यैरुपवासपरायणः ॥ १२ ॥ यदि
संसारनिर्वेदादभिवांछसिसद्गतिम् ॥ तदाराधयमार्तिदंभक्तिप्रवणचेतसा ॥ १३ ॥ पुष्पाणियदितेनस्युःशस्तपादपपल्लवैः ॥ दूर्वाकुं
रपिदिंडेतदभावेऽर्चयार्थमम् ॥ १४ ॥ पुष्पपत्रांबुभिर्धूपैर्यथाविभवमात्मनः ॥ पूजितस्तुष्टिमतुलांभक्त्यायात्येकचेतसाम् ॥ १५ ॥
यःसदायतनेभानोःकुरुतेमार्जनक्रियाम् ॥ सयात्युत्तमेस्थानेसर्वपापंव्यपोहति ॥ १६ ॥ यावत्यःपांसुकणिकामार्ज्यन्तेभास्क
रालये ॥ दिनानिदिवितावंतितिष्ठत्यर्कसमोनरः ॥ १७ ॥ अहन्यहनियत्पापंकुरुतेगणनायक ॥ गोचर्ममात्रंमंमार्ज्यहंति

तद्भास्कुरालये ॥ १८ ॥ यश्चानुलेपनं कुर्याद्भानोरायतने नरः ॥ सोऽपिलोकं समासाद्य हंसेन सह मोदते ॥ १९ ॥ मृदाधातुविकारै
 ॥ र्वावर्णकैर्गोमयेन वा ॥ उपलेपनकृद्यातिमत्पुर्यानमास्थितः ॥ २० ॥ उदकाभ्युक्षणं भानोर्यः करोति तदा गृहे ॥ सोऽपि गच्छति यत्रास्ते भगवा
 न्यादसां पतिः ॥ २१ ॥ पुष्पप्रकरमत्यर्थं सुगंधं भास्कुरालये ॥ अनुलिप्तेन रोदत्त्वानदुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ २२ ॥ विमानमतिशोभाढ्यं सर्वतु सुखभूषित
 म् ॥ समाप्नोति नरोदत्त्वादीपकं भास्कुरालये ॥ २३ ॥ यस्तु संवत्सरं पूर्णतिलपात्रप्रदो नरः ॥ ध्वजं च भास्करे दद्यात्सममत्रफलं लभेत् ॥ २४ ॥ विधू
 तो हंति वातेन दातुरज्ञानतः कृतम् ॥ पापं कर्तुं गृहे भानोर्दिवारात्रौ नराधिप ॥ २५ ॥ गीतवाद्यादिभिर्भानुं यज्जपास्ते तमोपहम् ॥ गंधर्वैर्नृत्यगीतैः स
 विमानस्थो निषेव्यते ॥ २६ ॥ जातिस्मरत्वं मेधां च तथैवोपरमे स्मृतिम् ॥ प्राप्नोति गणशार्दूलकृत्वा पुस्तकवाचनम् ॥ २७ ॥ एवं स्वगेश्वरो भक्त्या येन
 भानुरुपासितः ॥ स प्राप्नोति गर्तिश्चाध्यायां यामिच्छति चेत्तस्य ॥ २८ ॥ देवत्वं मनुजैः कैश्चिद्गंधर्वत्वं तथा परैः ॥ विद्याधरत्वमपरैः संराध्यै ह दिवाकरम्
 ॥ २९ ॥ शंक्रं क्रतुशतेनेह समाराध्य दिवस्पतिम् ॥ देवेन्द्रत्वं गतस्तस्माद्ब्रान्यः पूज्यतमः क्वचित् ॥ ३० ॥ ब्रह्मचारिगृहस्थानां वनस्थानां गणाधिप ॥
 नान्यः पूज्यस्तथास्त्रीणामृते देव दिवाकरम् ॥ ३१ ॥ मध्ये परित्वाजकानां सहस्रांशुमहात्मनाम् ॥ मोक्षद्वारं विशंती ह तं रविं विजितात्मनाम् ॥ ३२ ॥
 एवं सर्वाश्रमाणां हि सहस्रांशुः परायणम् ॥ सर्वेषां चैव वर्णानां ग्रहेशो वै गतिः परा ॥ ३३ ॥ शृणुष्व गदतः काम्यानुपवासांस्तथा परान् ॥ शृणु दिंडिम
 हा पुण्यफलकां सप्तमीं पराम् ॥ ३४ ॥ आदित्या राधनायै नां सर्वपापहरां शिवाम् ॥ यामुपोष्य नरो भक्त्या मुच्यते सर्वपातकैः ॥ ३५ ॥ तथा लोकम
 वाप्नोति मूर्यस्यामिततेजसः ॥ अथ भाद्रपदे मासि शुक्लपक्षे समागते ॥ ३६ ॥ सोपोष्या प्रथमं तात विधानं शृणु तत्र वै ॥ अयाचितं चतुर्थ्या तु पंचम्या
 मेकभोजनम् ॥ ३७ ॥ उपवासपरः षष्ठ्या जितक्रोधो जितोद्वेगः ॥ अर्चयित्वा दिनकरं गंधधूपनिवेदनैः ॥ ३८ ॥ पुरतः स्थंडिले रात्रौ स्वपेदे वस्य
 पुत्रक ॥ प्रध्यायन् मनसा देवं सर्वभूतार्तिनाशनम् ॥ ३९ ॥ सर्वदोषप्रशमनं सर्वपातकनाशनम् ॥ विबुद्धस्त्वथ सप्तम्यां कुर्याद्ब्राह्मणभोज
 नम् ॥ ४० ॥ पूजयित्वा दिनकरं पुष्पधूपविलेपनैः ॥ नैवेद्यं तात देवस्य फलानि कथं याति हि ॥ ४१ ॥ खर्जूरनालिकेराभ्यां तथा चाम्रफलानि तु ॥

मातुल्लिङ्गफलान्येव कथितानि मनीषिभिः ॥ ४२ ॥ एतैश्च भोजयेद्विप्रानात्मना च प्रभक्षयेत् ॥ तथैषां चाप्यभावेन शृणु चान्यानि सुव्रत ॥ ४३ ॥
 शालिगोधूमपिष्टानि कारयेद्गुणनायक ॥ गुडगर्भकृतानीह घृतपाकेन पाचयेत् ॥ ४४ ॥ चातुर्यावकमिश्राणि आदित्याय निवेदयेत् ॥ अग्नि
 कार्यमथोक्तत्वा ब्राह्मणं भोजयेत्ततः ॥ ४५ ॥ इत्थं द्वादश वै मासान् कार्यव्रतमनुत्तमम् ॥ मासि मासि फलाहारः फलदायी फलार्चनः ॥ ४६ ॥
 वर्षातिवत्थ कुर्वीत शक्त्या ब्राह्मणभोजनम् ॥ स्नानप्राशनयोश्चापि विधानं शृणु सुव्रत ॥ ४७ ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकम् ॥ तिल
 सर्षपयोः कल्कं श्वेतामृच्चापि सुव्रत ॥ ४८ ॥ दूर्वाकल्कं वृत्तं चापि गोशृंगक्षालितं जलम् ॥ जातिगुल्मविनिर्यासः प्रशस्तः स्नानकर्मणि ॥ ४९ ॥
 प्राशने चाप्यथैतानि सर्वपापहराणि वै ॥ आदौ कृत्वा भाद्रपदं यथा संख्यं विदुर्बुधाः ॥ ५० ॥ इत्थं वर्षातिमासाद्य भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ दिव्या
 न्भोगान् महादेव ततस्तेभ्यो निवेदयेत् ॥ ५१ ॥ फलानि तातैर्हैमानियथा शक्त्या गणाधिप ॥ सवत्सामथवा धेनुभूमिं सस्यान्वितामथ ॥ ५२ ॥
 प्रासादमथवा भौमं सर्वधान्यसमन्वितम् ॥ दद्याच्छुक्लानि वस्त्राणि ताम्रपात्रं सविद्रुमम् ॥ ५३ ॥ शक्तिशुक्तस्य चैतानि दारिद्र्यस्य तु मे शृणु ॥
 फलानि पिष्टकान्येषां तिलचूर्णान्वितानि तु ॥ ५४ ॥ भोजयित्वा द्विजान् दद्याद्द्राजतानि फलानि तु ॥ धातुरक्तं वस्त्रं युग्ममाचार्याय निवेदयेत् ॥ ५५ ॥
 सहिरण्यं महादेव पंचरत्नसमन्वितम् ॥ इत्थं समाप्यते तात पारणं वार्षिकं कान्तिकम् ॥ ५६ ॥ इत्येषा वै पुण्यतमा सप्तमी दुरितापहा ॥ यामुपो
 ष्य नराः सर्वे याति सूर्यसंलोकताम् ॥ ५७ ॥ पूज्यमानः सदा देवैर्गन्धर्वाप्सरसांगणैः ॥ अनया मानवो नित्यं पूजयेद्वा स्वरं सदा ॥ ५८ ॥
 दारिद्र्यदुःखदुरितैर्मुक्तो याति दिवाकरम् ॥ ब्राह्मणो मोक्षमायाति क्षत्रियश्चैव त्रां व्रजेत् ॥ ५९ ॥ वैश्यो धनदसालोक्यं शूद्रो विप्रत्वमाप्नुयात् ॥
 अपुत्रो लभते पुत्रं दुर्भगा सुभगा भवेत् ॥ ६० ॥ यामुपोष्य च नारी मांसं तमालोके पूजिताम् ॥ विधवा वा सती भक्त्या अनया पूजयेद्भविम् ॥ ६१ ॥
 नान्यजन्मनि वैधव्यं नारी प्राप्नोति मानद ॥ चितामणि समाह्वेषा विज्ञेया फलसप्तमी ॥ ६२ ॥ षष्ठतां शृण्वतां दिङ्दे सर्वकामप्रदा स्मृता ॥ ६३ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि ब्रह्मादिं डि संवादे सप्तमी फलवर्णनं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अतः परं

१ तानि-इ० पा० २ भक्त्या च इ० रक्तानि-इ० च पा० ३ च निर्मलम्-इ० पा० ४ राजा तानि-इ० पा० ५ पूज्यमानः सदा देवैर्गन्धर्वोऽप्सरसाक्षसैः-इ० पा०

प्रवक्ष्यामिरहस्यानामसप्तमीम् ॥ सप्तमीकृतमात्रेयंनरांस्तारयतेभवात् ॥ १ ॥ सप्तापरान्सप्तपूर्वांन्पितृंश्चापिनसंशयः ॥ रोगांश्छिनाति
दुश्छेद्यान्दुर्जयाञ्जयतेह्यरान् ॥ २ ॥ अर्थान्प्राप्नोतिदुष्प्रापान्यःकुर्यान्नामसप्तमीम् ॥ कन्यार्थीलभतेकन्याधनार्थीलभतेधनम् ॥ ३ ॥
पुत्रार्थीलभतेपुत्रान्धर्मार्थीधर्ममाप्नुयात् ॥ समयान्पालयन्सर्वान्कुर्यान्निर्माविचक्षणः ॥ ४ ॥ समयाञ्छृणुभूतेश्चश्रेयसेगदतोमम ॥ आ
दित्यभक्तःपुरुषःसप्तम्यांगणनायक ॥ ५ ॥ मैत्रीसर्वत्रवैकुर्याद्वास्करंवापिचितयेत् ॥ सप्तम्यांनस्पृशेत्तैलंनीलंवल्लभंनधारयेत् ॥ ६ ॥ न
चाप्यामलकैःस्नानंनकुर्यात्कलहंक्वचित् ॥ दिंडिरुवाच ॥ किमर्थंनस्पृशेत्तैलंसप्तम्यांपद्मसंभव ॥ ७ ॥ कश्चदोषोभवेद्देवनीलवल्लस्यधा
रणात् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणुदिंडेमहाबाहोनीलवल्लस्यधारणे ॥ ८ ॥ दूषणंगणशार्दूलगदतोममकृत्स्नशः ॥ पालनंविक्रयंचैव
सद्गतिमुपजीवनम् ॥ ९ ॥ पतितस्तुभवेद्विप्रास्त्रिभिःकृच्छ्रैर्विशुद्ध्यति ॥ नीलीरक्तेनवल्लेणयत्कर्मकुरुतेद्विजः ॥ १० ॥ स्नानंदानंजपो
होमःस्वाध्यायःपितृतर्पणम् ॥ वृथातस्यमहायज्ञानीलसूत्रस्यधारणात् ॥ ११ ॥ नीलीरक्तंयदावस्त्रंविप्रस्त्वंगेषुधारयेत् ॥ अहोरात्रोषि
तोभूत्वापंचगव्येनशुद्ध्यति ॥ १२ ॥ रोमकूपेयदागच्छेद्रक्तंनीलस्यकस्यचित् ॥ पतितस्तुभवेद्विप्रास्त्रिभिःकृच्छ्रैर्विशुद्ध्यति ॥ १३ ॥
नीलीमध्यंयदागच्छेत्प्रमादाद्वाह्मणःक्वचित् ॥ अहोरात्रोषितोभूत्वापंचगव्येनशुद्ध्यति ॥ १४ ॥ नीलीदारुयदाभिद्याद्वाह्मणानांशरी
रके ॥ शोणितंहृश्यतेयत्रद्विजश्चांद्रायणंचरेत् ॥ १५ ॥ कुर्यादज्ञानतोयस्तुनीलेर्वादंतधावनम् ॥ कृत्वाकृच्छ्रद्वयोर्दलेविशुद्धःस्यान्नसं
शयः ॥ १६ ॥ वापयेद्यत्रनीलीतुभवेत्तत्राशुचिर्मही ॥ प्रमाणद्वादशाब्दानिततत ऊर्ध्वंशुचिर्भवेत् ॥ १७ ॥ सप्तम्यांस्पृशतस्तैलमिष्टाभा
र्याविनश्यति ॥ इत्येवनीलीतैलस्यदोषस्तेकथितोमया ॥ १८ ॥ नचैवखादेन्मांसानिमद्यानिनपिबेद्बुधः ॥ नद्रोहंकस्यचित्कुर्यान्नपारु
ष्यंसमाचरेत् ॥ १९ ॥ नावभाषेतचांडालंनैवचस्त्रींरजस्वलाम् ॥ नवापिसंस्पृशेद्दीनंमृतकंनावलोकयेत् ॥ २० ॥ नास्फोटयेन्नातिहसे
द्रायेच्चापिनगीतकम् ॥ ननृत्येदतिरागेणनचवाद्यानिवादयेत् ॥ २१ ॥ नशयीतस्त्रियासार्धनसेवेतदुरादेनम् ॥ नरोदेदश्रुपातेननचवाच्यंच

शौकिकम् ॥२२॥ आकृष्यान्नशिरोयूकानवृथावादमाचरेत् ॥ परस्यानिष्टकथनमतिशोकंचवर्जयेत् ॥२३॥ नर्किचित्ताडयेजंतुनकुर्यादति
 भोजनम् ॥ नचैवहिदिवास्वप्नंदंभंशाठ्यंचवर्जयेत् ॥२४॥ रथ्यायामटनंवापियत्नतःपरिवर्जयेत् ॥ अथापरोविधिश्चात्रश्रूयतांत्रिपुरांतक ॥२५॥
 चैत्रात्प्रभृतिकर्तव्यासर्वदानामसप्तमी ॥ धातेतिचैत्रमासेतुपूजनीयोदिवाकरः ॥ २६ ॥ अर्यमेतिचवैशाखेज्येष्ठेभिःप्रकीर्तितः ॥ आषाढेव
 रुणोज्ञेयइंद्रोनभसिकथ्यते ॥ २७ ॥ विवस्वांश्चनभस्येऽथपर्जन्योश्चयुजिस्मृतः ॥ पूषाकार्तिकमासेतुमार्गशीर्षेषुरुच्यते ॥२८॥ भगःपौषे
 भवेत्पूज्यस्त्वष्टामाघेतुशस्यते ॥ विष्णुश्चफाल्गुनेमासिपूज्योर्वद्यश्चभास्करः ॥ २९ ॥ सप्तम्यांचैवसप्तम्यांभोजयेद्रोजकान्बुधः ॥ सघृतं
 भोजनंदयंभोजयित्वाविधानतः ॥ ३० ॥ भोजकायैवविप्रायदक्षिणास्वर्णमाषकम् ॥ सघृतंभोजनंदयंरक्तवस्त्राणिचैवहि ॥ ३१ ॥ अंभा
 वेभोजकानांतुदक्षिणीयाद्विजोत्तमाः ॥ तथैवभोजनीयाश्चश्रद्धयापरयाविभो ॥ ३२ ॥ विशेषतोवाचकश्चब्राह्मणःकल्पवित्सदा ॥ इत्येषाक
 थितातुभ्यंसप्तमीगणनायक ॥ ३३ ॥ श्रुतासतीपापहरासूर्यलोकप्रदायिनी ॥ ३४ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्रह्मादिंदिसंवादेब्राह्मेपर्वणिस
 त्मीकल्पेआदित्यमाहात्म्येनामसप्तमीवर्णनं नामपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ६४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाभगवान्ब्रह्माजगामा
 दर्शनंविभोः ॥ सूर्यमाराधयद्दिंडीसूर्यस्यानुचरोऽभवत् ॥ १ ॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ भूयःकथयविप्रेद्रमाहात्म्यंभास्करस्यमे ॥ शृण्व
 तोनास्तिमेतृप्तिरमृतस्येवसुव्रत ॥ २ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ शृणुष्ववहितोराजन्संवादंद्विजशंखयोः ॥ यंश्रुत्वासर्वपापेभ्योमुच्यतेमार्गवोनृप
 ॥ ३ ॥ आसीन्माश्रमेशंखंद्विजोद्रष्टुंजगामह ॥ फलभारानतच्छायेवृक्षवृंदसमाकुले ॥ ४ ॥ परस्परमृगशृंगकंडूयितमृगावृते ॥ बर्हिर्वनां व
 रानांततीर्थकंदोपभोगिनि ॥ ५ ॥ प्रभूतकुसुमामोदषट्पदोद्वीतशालिनि ॥ सिद्धदेवार्धगंधर्वतीर्थसेवितवारिणि ॥ ६ ॥ मुंडैश्चजटिलैश्चैवता
 पसरूपशोभिते ॥ आश्रमेतंमुनिश्रेष्ठंशंखाहंसुखमास्थितम् ॥ ७ ॥ स्तोत्रैःस्तोतुंसहस्रांशुंतद्रक्तंतत्परायणम् ॥ ततःसंहृत्यसहसातंभोजक
 कुमारकाः ॥ ८ ॥ विनीताउपसंगम्ययथावदभिवाद्यच ॥ आसनेषूपविष्टास्तउपविष्टमथाब्रुवन् ॥ ९ ॥ भगवन्सर्ववेदेषुच्छिधिनःसंश

१ प्रयतश्च-इ० पा० । २ ततः-इ० पा० । ३ अलाभे-इ० पा० । ४ विभो-इ० पा० । ५ सूर्यमाहात्म्यतोदिण्डिः-इ० पा० । ६ नात्र संशयः-इ० पा० ।
 ७ तंत्रेषु-इ० पा० ।

योमहान् ॥ विनयेनोपपन्नानां कुमारानां ततो मुनिः ॥ १० ॥ अनादींश्चतुरो वैदानुवाच प्रीतमानसः ॥ तेषां तु पठतामेव आश्रमं तु यदृच्छया
 ॥ ११ ॥ मुनिश्चेष्टोऽथ तं देशमाजगाम द्विजो नृप ॥ यथावदर्थितस्तेन शंखेनामित तेजसा ॥ १२ ॥ वंदितश्च कुमारैस्तैरभवत्प्रीतमानसः ॥
 अथैतान ब्रवीच्छंखस्तान् भोजककुमारकान् ॥ १३ ॥ शिष्टागमादनध्यायः सच जातो विरम्यताम् ॥ यथाज्ञापयसीत्याहुः कुमा
 रास्तेऽर्हपिततः ॥ १४ ॥ पप्रच्छ सिद्धिदश्चैतान् केह्येतो किं पठति च ॥ शंखोवाच महाराज कुमार भोजकात्मजाः ॥ १५ ॥
 समुत्तम कल्पाश्चतुरो विप्रवेदानधीयते ॥ तथैव सप्तमी कल्पे परिचर्या च भास्वतः ॥ १६ ॥ अग्निकार्यविधानं च प्रतिष्ठा कल्पमादितः ॥
 अर्घ्यगलक्षणं ब्रह्मत्रययात्रा विधितथा ॥ १७ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ कथं क्रियेत सप्तम्यां कश्चार्चनविधिक्रमः ॥ गंधपुष्पप्रदीपानां
 किं फलं विमदिरे ॥ १८ ॥ केन तुष्यति दानेन व्रतेन नियमेन च ॥ धूपपुष्पोपहारादि किंच देयं विवस्वते ॥ १९ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तन्मे
 ब्रूहि तपोधन ॥ विशेषतस्तु माहात्म्यं भास्करस्य ब्रवीहि मे ॥ २० ॥ शंख उवाच ॥ इममर्थं वसिष्ठेन पृष्टः सांबो यथापुरा ॥ संचोवाच वसिष्ठा
 यतदहं कथयामि ते ॥ २१ ॥ अत्राश्रमे पुण्यतमे तीर्थानामुत्तमे प्रभुः ॥ वंदे नियतात्मानं वसिष्ठं मुनिं सत्तमम् ॥ २२ ॥ विनयेनोपसंगम्य वंदे
 चरणौ मुनेः ॥ कृतप्रणामं सांबं तु भक्तिप्रह्वीकृताननम् ॥ २३ ॥ विलोक्य परमप्रीतो मुनिः पप्रच्छ तं तदा ॥ सर्वतः स्फुटितं गात्रं कुष्ठेन महता तव ॥ २४ ॥
 घोररूपेण तीव्रेण कथं तद्विगतं तव ॥ कथं चलक्ष्मीरधिकारूपं चाति मनोहरम् ॥ २५ ॥ तेजस्वितातिमहती तैव सुकुमारता ॥ २६ ॥
 ॥ सांब उवाच ॥ ॥ स्तुतो नाम सहस्रेण लोकनाथो दिवाकरः ॥ दर्शनं च गतः साक्षाद् तवांश्च वरान्मम ॥ २७ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ कथमाराधि
 तः सूर्यस्त्वया यादव नंदन ॥ कैश्च व्रततपोदानैर्दर्शनं भगवान्गतः ॥ २८ ॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥ शृणुष्वावहितो ब्रह्मन् सर्वमेव मया यथा ॥
 तोषितो भगवान् सूर्यो विधिना येन सुव्रत ॥ २९ ॥ मोहान्मयोपहसितो दुर्वासाः कोपनो मुनिः ॥ ततोऽहं तस्य शापेन महत्कुष्ठमवाप्तवान् ॥ ३० ॥
 ततोऽहं पितरं त्वाकुष्ठयोगाभिपीडितः ॥ लज्जमानोऽतिगर्वेण इदं वाक्यमथाब्रवम् ॥ ३१ ॥ तात सीदति मे गात्रं स्वरश्च परिहीयते ॥ घोररूपो

१ अभ्यंगलक्षणम्-इ० पा० । २ अथाचष्टे-इ० पा० । ३ वाक्यं च-इ० पा० । ४ वद-इ० पा० । ५ तव सांब समागमत्-इ० पा० । ६ महाबुभो
 हि हरेर्दुर्वासाः कोपितो मुनिः-इ० पा० ।

ब्रा० प० १

अ० ६६

॥ ८०

महाव्याधिर्वैपुरेषजिघांसति ॥ ३२ ॥ अशेषव्याधिराज्ञाहंपीडितः क्रूरकर्मणा ॥ वैद्यैरोषधिभिश्चैव नशांतिर्मम विद्यते ॥ ३३ ॥ सोऽहं त्वया
ह्यनुज्ञातस्त्यक्तुमिच्छामि जीवितम् ॥ यदिवाहमनुग्राह्यस्ततोऽनुज्ञातुमर्हसि ॥ ३४ ॥ इत्युक्तवाक्यः स पिता पुत्रशोकाभिपीडितः ॥
पिताक्षणततोऽध्यात्वामामेवं वाक्यमुक्तवान् ॥ ३५ ॥ धैर्यमाश्रित्य तां पुत्रमाशोके च मनः कृथाः ॥ हंति शोकादितं व्याधिः शुष्कं तृणमिवानलः
॥ ३६ ॥ देवताराधनपरो भवपुत्रकमाशुचः ॥ इत्युक्ते च मया प्रोक्तो देवमाराधयामिकम् ॥ ३७ ॥ कमाराध्यविमुच्येऽहं तारोगैः समंत
तः ॥ इत्येवमुक्तो भगवान्मासुवाच पितामहम् ॥ ३८ ॥ इममर्थं पुरापृष्टः पद्मयोनिः सनातनः ॥ याज्ञवल्क्येन ऋषिणा योगीशेन महात्मना
॥ ३९ ॥ यदुवाच महातेजास्तस्मै स यदुनंदन ॥ तच्छृणुष्व शुचिर्भूत्वा आत्मनः श्रेयसे सुत ॥ ४० ॥ सुरज्येष्ठं सुखासीनं पद्मयोनिं प्रजापतिम् ॥
याज्ञवल्क्यो महातेजाः पर्यपृच्छत्पितामहम् ॥ ४१ ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामि किंचिदात्मनो गतम् ॥ समाराध्यविभो देवं नरो मुच्येत वै भ
वात् ॥ ४२ ॥ गृहस्थो ब्रह्मचारी वा वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ यच्छेन्मोक्षमास्थानं देवतां कां यजेत सः ॥ ४३ ॥ कुतो ह्यस्य ध्रुवः स्वर्गः कुतो नैः
श्रेयसं सुखम् ॥ स्वर्गतश्चैवा किं कुर्याद्येन न च्यवते पुनः ॥ ४४ ॥ देवतानां तु को देवः पितृणां चैव कः पिता ॥ तस्मात्परतरं यच्च तन्मे ब्रूहि पितामह
॥ ४५ ॥ केन सृष्टमिदं विश्वं ब्रह्मन्स्थावरजंगमम् ॥ प्रलये च कम्भ्येति तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि ॥ ४६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ साधु पृष्टोऽस्मि भव
तातुष्टश्चास्मि महामते ॥ प्रणम्य शिरसा देवं पुण्योत्तरमनुत्तमम् ॥ ४७ ॥ कथायिष्ये द्विजश्रेष्ठ शृणुष्वैकमना धुना ॥ आत्मनः श्रेयसे विप्रशु
चिर्भूत्वा समाहितः ॥ ४८ ॥ उद्यन्य एष कुरुते जगद्वितीमिरंकरैः ॥ नातः परतरो देवः किमन्यत्कथयामिते ॥ ४९ ॥ अनादिनिधनो ह्येष पुरुषः
शाश्वतोऽव्ययः ॥ दीपयत्येव त्रील्लोकान्नवीरश्मिभिरुल्बणैः ॥ ५० ॥ सर्वदेवात्मको ह्येष तपसा चांशुतापनः ॥ सर्वस्य जगतो नाथः कर्मसार्क्षांशुभा
शुभे ॥ ५१ ॥ संक्षयत्येष भूतानि तथा विसृजते पुनः ॥ एष भाति तपत्येष वर्धते च गभस्तिभिः ॥ ५२ ॥ एष धाता विधाता च पूर्वाप्रकृतिभावनः ॥ न ह्ये
ष क्षयमायाति नित्यमक्षयमंडलः ॥ ५३ ॥ पितृणां हि पिता ह्येष देवतानां च देवता ॥ ध्रुवं स्थानं स्मृतं ह्येष आधारो जगत्स्तथा ॥ ५४ ॥ सर्व

कालेजगत्कृत्स्नमादित्यात्संप्रसूयते ॥ प्रलयेचतमभ्येतिआदित्यंदत्ततेजसम् ॥ ५५ ॥ योगिनश्चात्रसंलीनास्त्यक्तवाग्दहकलेवरम् ॥
 वायुभूताविशंत्यास्मि तेजोराशौदिवाकरे ॥ ५६ ॥ तस्यरश्मिसहस्राणिशाखाइवविहंगमाः ॥ वसंत्याश्रित्यमुनयःसंसिद्धादैवतैःसह ॥ ५७ ॥
 जनकादयोगृहस्थास्तुराजानोयोगधर्मिणः ॥ बालखिल्यादयश्चैवमुनयोब्रह्मचारिणः ॥ ५८ ॥ व्यासादयोवनस्थाश्चभिक्षुःपंचशिखस्तथा ॥
 सर्वेतेयोगमास्थायप्रविष्टाःसूर्यमंडलम् ॥ ५९ ॥ शुकोव्यासात्मजःश्रीमान्योगधर्ममवाप्यतु ॥ आदित्यकिरणान्पीत्वानपुनर्भवमाप्तवान् ॥ ६० ॥
 शब्दमात्राःश्रुतिसुखाब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ प्रत्यक्षोऽयंस्मृतोदेवःसूर्यस्तिमिरनाशनः ॥ ६१ ॥ तस्मादन्यत्रतेभक्तिर्नकार्याशुभमिच्छता ॥
 दृष्टेनसाध्यतेयस्माददृष्टंनित्यमेवाहि ॥ ६२ ॥ त्वयातःसततंविप्रअर्चनीयोदिवाकरः ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ अहोयएषकथितोभवताभास्क
 रोमम ॥ ६३ ॥ देवतासर्वदेवानानैतन्मिथ्याप्रजायते ॥ तस्यदेवस्यमाहात्म्यंश्रुतंसुबहुशोमया ॥ ६४ ॥ देवर्षिसिद्धमनुजैःस्तुत
 स्येहमहात्मनः ॥ कैःस्तौतिदैवतमजंयस्यैतत्सचराचरम् ॥ ६५ ॥ अक्षयस्याप्रमेयस्यकिरणोद्गमनाद्भवेत् ॥ दक्षिणात्किरणाद्यस्यसंभू
 तोभगवान्हरिः ॥ ६६ ॥ वामाद्भवांस्तथाजातःकिरणात्किलकंजज ॥ ललाटाद्यस्यरुद्रस्तुकातुल्यातेनदेवता ॥ ६७ ॥ तस्यदेवस्यकः
 शक्तःप्रवक्तुंगुणविस्तरम् ॥ सोऽहमिच्छामिदेवस्यतस्यसर्वात्मनःप्रभोः ॥ ६८ ॥ श्रोतुमाराधनंयेननिस्तरयेभवार्णवम् ॥ केनोपायेनमत्रै
 वारहस्यैःपरिचर्यया ॥ ६९ ॥ दानैर्व्रतोपवासैर्वाहोमैर्जप्यैरथापिवा ॥ आराधितःसमस्तानांक्लेशानांहानिदोरविः ॥ ७० ॥ शक्यःसमाराध
 यितुंकथंशंसप्रजापते ॥ धर्मार्थकामंसंप्राप्तौपुरुषाणांविचेष्टताम् ॥ ७१ ॥ जन्मन्यवितथासैकाक्रियायार्कसमाश्रिता ॥ दुर्गसंसारकांतारमपा
 रमभिधावताम् ॥ ७२ ॥ एकःसूर्यनमस्कारोमुक्तिमार्गस्यदेशकः ॥ सोऽहमिच्छामितदेवंसत्सलोकपरायणम् ॥ ७३ ॥ कालायनमशेषस्य
 जगतोद्वयवस्थितम् ॥ आराधयितुंगोपालग्रंथेशममितौजसम् ॥ ७४ ॥ शंकरंजगतोदीपंस्मृतमात्रावनाशनम् ॥ तमनाद्यंसुरश्रेष्ठंप्रसाद
 यितुमिच्छतः ॥ ७५ ॥ उपदेशप्रदानेनप्रसादंकर्तुमर्हसि ॥ तस्यैतद्वचनंश्रुत्वाभक्तिमुद्रहतोरवौ ॥ ७६ ॥ जगामपरितोषं सपद्मयोनिर्म

हातपाः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्पृच्छसिद्विजश्रेष्ठसूर्यस्याराधनं प्रति ॥ ७७ ॥ ब्रतोपवासजप्यादितदिहैकमनाः शृणु ॥ अनादित्परंब्रह्मसर्वह
 यविवर्जितम् ॥ ७८ ॥ व्याप्ययत्सर्वभूतेषु स्थितं सदसतः परम् ॥ प्रधानपुंसो रनयोर्यतः शोभः प्रवर्तते ॥ ७९ ॥ नित्ययोर्व्यापिनोश्चैव जगदादौ म
 हात्मनोः ॥ तत्क्षोभकत्वाद्ब्रह्मांडं सृष्टेर्हेतुर्निरंजनः ॥ ८० ॥ अहेतुरपि सर्वात्मा जायते परमेश्वरः ॥ प्रधानपुरुषत्वं च तथैवैश्वरलीलया ॥ ८१ ॥
 समुपैतिततश्चैवं ब्रह्मत्वं छंदतः प्रभुः ॥ ततः स्थितौ पालयिता विष्णुत्वं जगतः क्षये ॥ ८२ ॥ रुद्रत्वं च जगन्नाथः स्वेच्छया कुरुते राविः ॥ तमेकमक्षरं
 धाम सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ ८३ ॥ भेदाभेदस्वरूपं तं प्रणिपत्य दिवाकरम् ॥ वर्णयिष्येऽखिलं विप्रतस्यैवाराधनं रवेः ॥ ८४ ॥ गुह्यं चापि
 तथा तस्य भास्करस्य शृणुष्व वै ॥ तुष्टेन हि पुरा मद्यं कथितं भास्करेण तु ॥ ८५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि याज्ञवल्क्य ब्रह्मसंवादे
 आदित्यमाहात्म्ये षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रभाते संस्तुतो देवो मूर्तिहेतोर्मया पुरा ॥ यजंतं चापरं देवं भक्तिमग्रं मामतिः ॥ १ ॥
 प्रत्यक्षत्वमथो गत्वारहस्यं प्रोक्तवान्मम ॥ अहं च कृतवान्प्रश्नं दृष्ट्वा प्रत्यक्षतोरविम् ॥ २ ॥ वेदेषु च पुराणेषु सांगोपांगेषु गीयते ॥ त्वमजः शाश्व
 तो धाता महाभूतमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ प्रतिष्ठितं भूतं भव्यं त्वयि सर्वमिदं जगत् ॥ चत्वारो ह्यश्रमा देवसर्वे गार्हस्थ्यमूलकाः ॥ ४ ॥ यजंते त्वामह
 रर्हर्नाना मूर्तिसमाश्रिताः ॥ पिता माता हि सर्वस्य दैवतं त्वं हि शाश्वतम् ॥ ५ ॥ यजसे चैव कंदेवमेवं चापि न विद्महे ॥ कथ्यतां मम देवेश परं कौ
 तूहलं हि मे ॥ ६ ॥ इत्थं मयोक्तो भगवानिदं वचनमब्रवीत् ॥ अवाच्यमेतद्वक्तव्यमात्मगुह्यं सनातनम् ॥ ७ ॥ तव भक्तिमतो ब्रह्मन्वक्ष्यामी
 ह यथा तथम् ॥ यतः सूक्ष्ममविज्ञेयमव्यक्तमचलं ध्रुवम् ॥ ८ ॥ इन्द्रियैरिन्द्रियाथैश्च सर्वभूतैश्च वर्जितम् ॥ सेह्यं तरात्मा भूतानां क्षेत्रज्ञश्चेति क
 थ्यते ॥ ९ ॥ त्रिगुणव्यतिरिक्तोऽसौ पुरुषश्चेति कथ्यते ॥ हिरण्यगर्भो भगवान्सर्वबुद्धिरिति स्मृतः ॥ १० ॥ महानिति च योगेषु प्रधानश्चे
 तिकथ्यते ॥ सारं ख्ये च पठ्यते शास्त्रे नामभिर्बहुभिः सदा ॥ ११ ॥ विश्वगोविश्वभूतश्च विश्वात्मा विश्वसंभवः ॥ धृतं चैवात्मकं येन इदं त्रैलोक्यमा

१ वर्तयिष्ये-इ०पा० । २ इतिहासपुराणेषु-इ०पा० । ३ महारूपम्-इ०पा० । ४ नानावृत्तीरुपाश्रिताः-इ०पा० । ५ स च-इ०पा० । ६ स वेदे
 पठ्यते शास्त्रे सुनिर्भिर्बहुभिः सदा-इ०पा० । ७ विश्वभावः-इ०पा० ।

पंचभिर्विपुलधान्यंषडभिरायुर्वलयशः ॥ सप्तमंडलकारीस्यान्मंडलाधिपतिर्नरः ॥ २४ ॥ आयुर्धनसुतैर्युक्तः सूर्यलोकेमहीयते ॥
 घृतप्रदीपदानेनचक्षुष्माज्जयतेनरः ॥ २५ ॥ कटुतैलप्रदानेनसशत्रूजयतेनरः ॥ तिलतैलप्रदानेनसूर्यलोकेमहीयते ॥ २६ ॥
 मधूकतैलदानेनसौभाग्यं परमं व्रजेत् ॥ संपूज्यविधिवद्देवंपुष्पधूपादिभिर्बुधः ॥ २७ ॥ यथाशक्त्याततः पश्चाद्वैवेद्यंभक्तितोन्यसेत् ॥
 पुष्पाणांप्रवराजातीधूपानांविजयं परम् ॥ २८ ॥ गंधानांकुंकुमंश्रेष्ठलेपानांरक्तचंदनम् ॥ दीपदानेघृतंश्रेष्ठनैवेद्यंमोदकं परम् ॥ २९ ॥ एतै
 स्तुष्यतिदेवेशःसात्रिध्वं चाधिगच्छति ॥ एवंसंपूज्यविधिवत्कृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ ३० ॥ प्रणम्यशिरसादेवदेवदेवंदिवाकरम् ॥ सुखा
 सीनस्ततःपश्येद्रवेरभिमुखेस्थितः ॥ ३१ ॥ एकंसिद्धार्थकंकृत्वाहस्तेपानीयसंयुतम् ॥ कामंयथेष्टद्वयेकृत्वातंवांछितंनरः ॥ ३२ ॥
 पिवेत्सतोयंतंविप्रअस्पृष्टंदशनैःसकृत् ॥ द्वितीयायांतुसप्तम्यांद्वौगृहीत्वातुमुव्रत ॥ ३३ ॥ तृतीयायांतुसप्तम्यांगृहीतव्याघ्रयोऽपिच ॥
 चतुर्थ्याचतुरोज्ञेयाःपंचम्यांपंचएवहि ॥ ३४ ॥ षट्पिवेच्चापिषष्ठ्यांतुइतीयैवेदिकीश्रुतिः ॥ सप्तम्यांसप्तमायांतुसप्तचैवपिवेन्नरः ॥ ३५ ॥
 आदौप्रभृतिविज्ञेयोमंत्रोऽयमभिमंत्रणे ॥ सिद्धार्थकस्त्वंहिलोकेसर्वत्रश्रूयसेयथा ॥ ३६ ॥ तथामामपिसिद्धार्थमर्थतःकुरुतारविः ॥ ततो
 हविरुपस्पृश्यजपंकुर्याद्यथेप्सितम् ॥ ३७ ॥ हुताशनंचजुहुयाद्विधित्वेनकर्मणा ॥ एवमेवपराःकार्याःसप्तम्यःसप्तसर्वदा ॥ ३८ ॥
 दकात्प्रभृतिकार्यासासर्वदोदकसप्तमी ॥ एकतोयेनसहितंद्वौचापिघृतसंयुतौ ॥ ३९ ॥ त्रीणिवैमधुनासार्धदध्नाचापिचतुर्थकम् ॥ युक्तानपयसापं
 चषट्चगोमयसंयुताः ॥ ४० ॥ पंचगव्येनवैसप्तपिवेत्सिद्धार्थकान्द्विज ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्यात्सर्पसप्तमीम् ॥ ४१ ॥ बहुपु
 त्रोबहुधनःसिद्धार्थश्चापिसर्वदा ॥ इहलोकेनरोविप्रप्रेत्ययातिविभावसुम् ॥ ४२ ॥ तस्मात्संपूजयेद्देवंविधिनानेनभास्करम् ॥ ४३ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसिद्धार्थसप्तमीव्रतवर्णनं नामाष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सप्तम्यामुषितोविप्रःस्वप्न
 दर्शनमुच्यते ॥ स्वप्नेदृष्टेचसप्तम्यांपुरुषोनियतव्रतः ॥ १ ॥ समाप्यविधिवत्सर्वजपहोमादिकंक्रमात् ॥ पूजयित्वादिनेशंतुयथाविभ

ब्रा०प० १

अ०६८

॥ ८३ ॥

वमात्मनः ॥ २ ॥ ततःशयितशयनेदेवदेवंविचितयन् ॥ संप्रसुतोयदापश्येदुदयंतंदिवाकरम् ॥ ३ ॥ शक्रध्वजंतथाचंद्रंतस्यसर्वाः
 समृद्धयः ॥ दृश्यंजनंतथाशक्तिस्रग्विगोवेणुनिस्वनाः ॥ ४ ॥ श्वेताब्जचामरादर्शकनकासिसुतोद्भवम् ॥ रुधिरस्यद्युतिसेकंपानंचैश्वर्य
 कारकम् ॥ ५ ॥ श्वेतायाः पंचपूतायादर्शनंवृद्धिकारकम् ॥ प्रजापतेर्घृताक्तस्यदर्शनंपुत्रदंस्मृतम् ॥ ६ ॥ शस्तवृक्षाभिरोह
 श्वक्षिप्रमैश्वर्यकारकः ॥ दोहनंमहिषीसिंहीगोधेनूनांस्वकेमुखे ॥ ७ ॥ धनुषांचशराणांचनाभौचद्रुतनिर्गतिः ॥ अभिहन्यात्स्वयंखादेतिसहा
 न्गाभुजगांस्तथा ॥ ८ ॥ स्वांगशीर्षिहुतवहेतस्यश्रीरग्रतःस्थिता ॥ राजतेहैमनेपात्रेयोभुंक्तेपायसंद्विजः ॥ ९ ॥ पद्मपत्रेयथाविप्रतंस्यजं
 तोर्बलंभवेत् ॥ द्यूतेवादेथवायुद्वेविजयोहिमुखावहः ॥ १० ॥ अग्नेस्तुप्रसनंविप्रअग्नेयंवृद्धिकारकम् ॥ गात्रस्यज्वलनंविप्राशिरोवेधश्चभूतये
 ॥ ११ ॥ माल्यांबराणांशुक्लानांशस्तानांशुकृपक्षिणाम् ॥ सदालाभंप्रशंसतितथाविष्टानुलेपनम् ॥ १२ ॥ स्वांगस्यकुंतनेक्षेपेस्थयानेप्रजागमः
 ॥ नानाशिरोबाहुताचहस्तानांकुरुतेश्रियम् ॥ १३ ॥ अगम्यागमनंचैवशोकमध्ययनंतथा ॥ देवद्विजजनाचार्यगुरुवृद्धतपास्विनः ॥ १४ ॥
 यद्यद्वदंतितत्सर्वसत्यमेवहिनिर्दिशेत् ॥ प्रशस्तदर्शनंचैवअभिषेकोनृपश्रियाः ॥ १५ ॥ स्याद्राज्यंशिरश्छेदेनबहुधास्फुटितेनतु ॥ रु
 दितंहर्षसंप्राप्त्यैराज्यंनिगडबंधने ॥ १६ ॥ तुरगंवृषभंपद्मंराजानंश्वेतकुंजरम् ॥ महदैश्वर्यमाप्नोतियोभीकश्चाधिरोहति ॥ १७ ॥ अस
 मानोग्रहांस्तारामहीचपरिवर्तयन् ॥ उन्मूलयन्पर्वतांश्चराज्यलाभमवाप्नुयात् ॥ १८ ॥ देहाग्निष्क्रांतिरंत्राणांतैर्वावृक्षस्यवेष्टनम् ॥
 पातःसमुद्रसरितामैश्वर्याणिसुखानिच ॥ १९ ॥ उदार्धिसरितंवापितीर्त्वापारंप्रयातिच ॥ अद्रिलंवयतश्चापिभवंत्यर्थजयायुषः ॥ २० ॥
 उज्ज्वलास्त्रीविशेदंकमाशीर्वादपराःस्त्रियः ॥ भवत्यर्थागमःशीघ्रंकृमिभिर्यदिभक्ष्यते ॥ २१ ॥ स्वप्नेस्वप्नइतिज्ञातंहृष्टप्रकथनंतथा ॥
 मंगलानांचसर्वेषांशुभंदर्शनमेवच ॥ २२ ॥ संयोगश्चैवमंगलयैरारोग्यधनकारकः ॥ ऐश्वर्यराज्यलाभाययस्मिन्स्वप्नेउदाहृतम् ॥ २३ ॥
 तैर्दृष्टैरोगिणोरोगान्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ नस्वप्नंशोभनंहृष्टास्वप्नेप्रातश्चकीर्तयेत् ॥ २४ ॥ राजभोजकविप्रेभ्यःशुचिभ्यश्चशुचिर्नरः ॥
 इतिश्रीभविष्ये महापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेस्वप्नदर्शनवर्णनंनामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ततोमध्याह्नसमये

१ शक्रम्-इ०पा० । २ आशु सीमागतश्चैव-इ०पा० । ३ ततश्चंद्रोपमो भवेत्-इ०पा० । ४ सुरावारणशल्यानां वस्त्राणां युक्तपक्षिणाम्-इ०पा० ।

स्नातः प्रयतमानसः ॥ तथैव देवान्विधिवत् पूजयित्वा यथा सुखम् ॥ १ ॥ सम्यक् कृतजपो मौनी नरो हुतहुताशनः ॥ निष्कर्म्य देवाय तनाद्रो
 जकान् भोजयेत्ततः ॥ २ ॥ तथा पुराणविदुषामितिहासविदं द्विजम् ॥ तथा वेदविदश्चैव दिव्यान् भौमांश्च सुव्रत ॥ ३ ॥ रक्तानिवस्त्राणि
 तथा च गावः सुगन्धमाल्यादिहविष्यमन्नम् ॥ पयस्विर्नो चाप्यथ भोजकाय देया तथा न्यत्प्रियमात्मनो यत् ॥ ४ ॥ भवेदलाभो यदि भोजका
 नां विप्रास्तदाहर्तिजयोपजीविनः ॥ ये मंत्रविद्वाङ्मणपाठकाश्च ये चापि सामाध्यनेषु युक्ताः ॥ ५ ॥ प्रथमं भोजकाभोज्याः पुराणविदु
 षैः सह ॥ तेषामृते मंत्रविदस्तथा वेदविदो द्विजाः ॥ ६ ॥ कृत्वैवं सप्तसप्तम्यो नरो भक्त्या समन्वितः ॥ श्रद्धधानोऽनसूयश्च अनन्तं प्राप्नु
 ते सुखम् ॥ ७ ॥ दशानामश्वमेधानां कृतानां यत्फलं लभेत् ॥ तत्फलं सप्तमीः सप्तकृत्वा प्राप्नोति मानवः ॥ ८ ॥ दुष्प्रापनास्तितल्लो
 के अनया यन्न लभ्यते ॥ न च रोगोस्त्यसौ लोके एतया यो न शाम्यति ॥ ९ ॥ कुष्ठानि चापि सर्वाणि दुरुच्छेद्यान्यपि ध्रुवम् ॥ अपयां
 तियथानागारुडस्य भयादिताः ॥ १० ॥ व्रतनियमतपोभिः सप्तसप्तम्येवं विधिवदिह हि कृत्वा मानवो धर्मशीलः ॥ श्रुतधनसुतभा
 ग्यारोग्यपुण्यैरुपेतो ब्रजति तदनुलोकं शाश्वतं तिग्मरश्मेः ॥ ११ ॥ इमं विधिं द्विजश्रेष्ठ श्रुत्वा कृत्वा च मानवः ॥ सहस्ररश्मिं सविशेन्नात्र का
 र्या विचारणा ॥ १२ ॥ सुरैर्वा मुनिभिर्वापि पुराणज्ञैरिदं श्रुतम् ॥ सर्वे ते परमात्मानं पूजयन्ति दिवाकरम् ॥ १३ ॥ इदमाख्यानमप्येयं यन्मया
 भिहितं तव ॥ सूर्यभक्ताय दातव्यं नेतराय कदाचन ॥ १४ ॥ यश्चैतच्छ्रावयेन्नित्यं यश्चैतच्छृणुयान्नरः ॥ स सहस्रार्चिषं देवं प्रविशेन्नात्र संशयः
 ॥ १५ ॥ मुच्येदार्तस्तथारोगाच्छ्रुत्वे मामादितः कथाम् ॥ जिज्ञासुर्लभते कामान् भक्तः सूर्यगतिं लभेत् ॥ १६ ॥ क्षेमेण गच्छतेऽध्वानं य
 स्त्विदं पठते ध्वनि ॥ यो यं प्रार्थयते कामं स तं प्राप्नोति च ध्रुवम् ॥ १७ ॥ एकांतभावोपगत एकांते सुसमाहितः ॥ प्राप्यैतत्परमं गुह्यं भूत्वा सूर्य
 व्रतो नरः ॥ १८ ॥ प्राप्नोति परमं स्थानं भास्करस्य महात्मनः ॥ लग्नगर्भा प्रमुच्येत गर्भिणी जनयेत्सुतम् ॥ १९ ॥ वंध्या प्रसवमाप्नोति पुत्रपौत्रसम

१ दिवाकरम् इ० पा० । २ नरः-इ० पा० । ३ आर्षोऽयं पाठः सर्वेषु पुस्तकेषु पलभ्यते । ४ फलम्-इ० पा० । ५ नाभक्ताय-इ० पा० । ६ भक्त्या स्वर्गगतिं
 लभेत्-इ० पा० ।

न्वितम् ॥ एवमेतन्ममाख्यातं भास्करेणामितौजसा ॥ मयापितवचाख्यातं भक्त्या भानोरिदं द्विज ॥ २० ॥ पूजनीयस्त्वया भानुः सर्वपापोपशान्
 तये ॥ सहिधाताविधाता च सर्वस्य जगतो गुरुः ॥ २१ ॥ उद्यन्यः कुरुते नित्यं जगद्विति मिरंकरैः ॥ द्वादशात्मा स देवेशः प्रीयतांतेऽदितेः सुतः
 ॥ २२ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्य माहात्म्ये सर्षप सप्तमी वर्णनं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ६३ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नामभिः संस्तुतो देवो यैरर्कः परितुष्यति ॥ तानिते क्रीतयाम्येष यथावदनुपूर्वशः ॥ १ ॥ नमः सूर्याय नित्याय
 रव्ये कार्यभानवे ॥ भास्कराय पतंगाय मार्तण्डाय विवस्वते ॥ २ ॥ आदित्यायादिदेवाय नमस्तेरश्मिमालिने ॥ दिवाकराय दीप्ताय अग्रये
 मिहिराय च ॥ ३ ॥ प्रभाकराय मित्राय नमस्तेऽदिति संभव ॥ नमो गोपतये नित्यं दिशां च पतये नमः ॥ ४ ॥ नमो धात्रे विधात्रे च अर्यम्णे वरुणा
 य च ॥ पूष्णे भगाय मित्राय पर्जन्यायां श्वेनमः ॥ ५ ॥ नमो हितकृते नित्यं धर्माय तपनाय च ॥ हरये हरिताश्वाय विश्वस्य पतये नमः ॥ ६ ॥
 विष्णवे ब्रह्मणे नित्यं त्र्यम्बकाय तथात्मने ॥ नमस्ते सप्तलोकेश नमस्ते सप्तसप्तये ॥ ७ ॥ एकस्मै हि नमस्तुभ्यमेकचक्ररथाय च ॥ ज्योतिषां
 पतये नित्यं सर्वप्राणभूते नमः ॥ ८ ॥ हिताय सर्वभूतानां शिवायार्तिहराय च ॥ नमः पद्मप्रबोधाय नमो वेदादिमूर्तये ॥ ९ ॥ कां धिजाय नम
 स्तुभ्यं नमस्तारासुताय च ॥ भीमजाय नमस्तुभ्यं पावकाय च वै नमः ॥ १० ॥ धिषणाय नमो नित्यं नमः कृष्णाय नित्यदा ॥ नमोऽस्त्वदिति
 पुत्राय नमोलक्ष्म्याय नित्यशः ॥ ११ ॥ एतान्यादित्यनामानि मया प्रोक्तानि वै पुरा ॥ आराधनाय देवस्य सर्वकामेन सुव्रत ॥ १२ ॥ सायं
 प्रातः शुचिर्भूत्वा यः पठेत्सुसमाहितः ॥ स प्राप्नोत्यखिलां कामान्यथा हं प्राप्तवान् पुरा ॥ १३ ॥ प्रसादात्तस्य देवस्य भास्करस्य महात्मनः ॥
 श्रीकामः श्रियमाप्नोति धर्मार्थी धर्ममाप्नुयात् ॥ १४ ॥ आतुरो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् ॥ राज्यार्थी राज्यमाप्नोति कामार्थी काममा
 मुयात् ॥ १५ ॥ एतज्जप्यं रहस्यं च संध्योपासनमेव च ॥ एतेन जप्तमात्रेण नरः पापात्प्रमुच्यते ॥ १६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी
 कल्पे ब्रह्मप्रोक्तसूर्यनाम वर्णनं नामैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ६४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्थं ब्रह्मवचो योगी श्रुत्वा राजन् दिवाकरम् ॥

१ तुभ्यम्-इ० पा० । २ हराय-इ० पा० । ३ द्वादशमूर्तये-इ० पा० । ४ भीमजाय-इ०, कविजाय-इ० च पा० । ५ विकटाय-इ० पा० ।

व्योमरूपं समाराध्यगतः सूर्यसलोकताम् ॥ १ ॥ तथा त्वमपिराजेन्द्रपूजयित्वा विभावसुम् ॥ गमिष्यसि परं स्थानं देवानामपि दुर्लभम् ॥ २ ॥
 ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ आद्यं स्थानं रवेः कुत्र जंबूद्वीपे महासुने ॥ यत्र पूजां विधानोक्तां प्रतिगृह्णात्यसौ रविः ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ स्थानानि
 त्रीणि देवस्य द्वीपेऽस्मिन् भास्करस्य तु ॥ पूर्वमिन्द्रवनं नाम तथा मुंडीरमुच्यते ॥ ४ ॥ कालप्रियं तृतीयं तु त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ तथान्यद
 पितेव च्छियत्पुरा ब्रह्मणो दितम् ॥ ५ ॥ चंद्रभागा तटे नाम्ना पुरं यत्सांबं संज्ञितम् ॥ द्वीपे स्मिच्छाश्वतं स्थानं यत्र सूर्यस्य नित्यता ॥ ६ ॥ प्रीत्या सां
 वस्य तत्रार्को जनस्यानुग्रहाय च ॥ तत्र द्वादशभागे नामित्रो मे त्रेण च क्षुषा ॥ ७ ॥ अवलोक्य भगवत्सर्वश्रेयोऽर्थं तिष्ठते सदा ॥ प्रयुक्तां विधिव
 त्पूजां गृह्णाति भगवान्स्वयम् ॥ ८ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ कौयं सांबः सुतः कस्य कस्य प्रीतो दिवाकरः ॥ यस्य चायं सहस्रांशुर्वरदः
 पुण्यकर्मणः ॥ ९ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ य एते द्वादशादित्या विराजंते महाबलाः ॥ तेषां यो विष्णुः संज्ञस्तु सर्वलोकेषु विश्रुतः ॥ १० ॥
 इहा सौवासुदेव त्वमवाप भगवान्विभुः ॥ तस्मात्सांबः सुतो जज्ञे जांबवत्यां महाबलः ॥ ११ ॥ स तु पित्राभृशं शतः कुष्ठरोगमाप्तवान् ॥
 तेनायं स्थापितः सूर्यः स्वनाम्ना च पुरं कृतम् ॥ १२ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ शतः कस्मिन्निमित्तेऽसौ पित्राचैवात्मसंभवः ॥ नाल्पं
 हिकारणं विप्रयेनासौ शतवान्सुतम् ॥ १३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ शृणुष्वा वहितो राजंस्तस्य यच्छापकारणम् ॥ दुर्वासानाम भगवा
 न्द्रुद्रस्य शसमुद्रवः ॥ १४ ॥ अटमानः स भगवांस्त्रील्लोकान्प्रचचार ह ॥ अथ प्राप्नोद्धारवर्तमधुसंज्ञोचितां पुरा ॥ १५ ॥ तमागतमृषिं
 दृष्ट्वा सांबो रूपेण गर्वितः ॥ पिगाक्षं भुंक्षितं हृक्षं विरूपं सकृशं तथा ॥ १६ ॥ अनुकारा रूपदं च क्रेदं शने गमने तथा ॥ दृष्ट्वा तस्य मुखं सांबो व
 क्रंचक्रे तथात्मनः ॥ १७ ॥ मुखं कुरुकुलश्रेष्ठ गर्वितो यो वनेन तु ॥ अथ क्रुद्धो महातेजा दुर्वासा ऋषिसत्तमः ॥ १८ ॥ सांबो चोवाच भगवा
 न्विधुन्वन्मुखमात्मनः ॥ यस्माद्विरूपं मां दृष्ट्वा स्वात्मरूपेण गर्वितः ॥ १९ ॥ गमने दर्शने मह्यमनुकारं समाचरः ॥ तस्मात्तु कुष्ठरोगित्व
 माचिरात्वं गमिष्यसि ॥ २० ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सांबाय दुर्वाससा शापविसर्जनं नामा द्वासप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ॥

१ भारतस्य तु-इ० पा० । २ मित्रबलम्-इ०, मित्रवनम्-इ० च० पा० । ३ कोलपियम्-इ० पा० । ४ सर्वत्र सांबशब्दे सांब इति तालव्यादिः पा० ।
 ५ विद्यते-इ० पा० । ६ कोऽयं सांबः कुतस्तस्य यस्य नाम्ना रवेः पुरम्-इ० पा० । ७ पृथुकर्मणः-इ० पा० । ८ सांबः स्वयं भुवा-इ० पा० । ९ जटिलम्-इ० पा० ।

॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुनारदोभगवानृषिः ॥ ब्रह्मणोमानसःपुत्रस्त्रिषुलोकेषुविश्रुतः ॥ १ ॥ सर्वलोकचरःसोऽथ
 अटमानःसमंततः ॥ वासुदेवंसवैद्रष्टुंनेत्यंद्रारवर्तापुरीम् ॥ २ ॥ आयातिऋषिभिःसार्धक्रोधनोऋषिसत्तमः ॥ अथागच्छतितस्मिन्स्तुस
 र्वैयदुकुमारकाः ॥ ३ ॥ प्रद्युम्नप्रभृतयोयेप्रह्लाश्चावनताःस्थिताः ॥ अभिवाद्यार्घ्यपाद्याभ्यांपूजांचक्रुःसमंततः ॥ ४ ॥ सांबस्त्ववश्य
 भावित्वात्तस्यशापस्यकारणम् ॥ अवज्ञांकुरुतेनित्यंनारदस्यमहात्मनः ॥ ५ ॥ रतःक्रीडासुवैनित्यंरूपयौवनगर्वितः ॥ अविनीतंतुतं
 दृष्ट्वाचिंतयामासनारदः ॥ ६ ॥ अस्याहमविनीतस्यकरिष्येविनयंशुभम् ॥ एवंसंचितयित्वातुवासुदेवमथाब्रवीत् ॥ ७ ॥ इमाःषोडश
 साहस्रयःस्त्रियोयादवसत्तम ॥ सर्वासांहिसदासविभावोदेवसमाश्रितः ॥ ८ ॥ रूपेणाप्रतिमःसांबोलोकेस्मिन्सचराचरे ॥ सदाहीच्छंति
 तांस्तस्यदर्शनंचापिहिस्त्रियः ॥ ९ ॥ श्रुत्वैवंनारदाद्वाक्यंचिंतयामासकेशवः ॥ यदेतन्नारदेनोक्तमन्यदत्रतुर्किंभवेत् ॥ १० ॥ वचनंश्रूय
 तेलोकेचापल्यंस्त्रीषुविद्यते ॥ श्लोकौचेमौपुरागीतौचित्तज्ञैर्योषितांद्विजैः ॥ ११ ॥ पौंश्चल्याच्चलचित्तत्वात्रैःस्नेह्याच्चस्वभावतः ॥ रक्षिताः
 सर्वतोद्येताविकुर्वन्तिहिभर्तृषु ॥ १२ ॥ नैतारूपंपरीक्षंतेनासांवयसिनिश्चयः ॥ मुरूपंवाविरूपंवापुमानित्येवभुंजते ॥ १३ ॥ ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ ॥ मनसाचिंतयन्नेवकृष्णोनारदमब्रवीत् ॥ नह्यहंश्रद्धाम्येतद्यदेतद्भाषितंत्वया ॥ १४ ॥ ब्रुवाणमेवंदेवंतुनारदोवाक्यमब्रवीत् ॥ तथा
 हंतत्करिष्यामियथाश्रद्धास्यतेभवान् ॥ १५ ॥ एवमुक्तवाययौस्वर्गंनारदस्तुयथागतः ॥ ततःकतिपयाहोभिर्द्वारकांपुनरभ्यगात् ॥
 ॥ १६ ॥ तस्मिन्नहनिदेवोऽपिसहान्तःपुरिकैर्जनैः ॥ अनुभूयजलक्रीडांपानमासेवतेरहः ॥ १७ ॥ रम्यैरेवतकोद्यानेनानाद्रुम
 विभूषिते ॥ सर्वर्तुकुसुमैर्नित्यंवासितेसर्वकानने ॥ १८ ॥ नानाजलजफुल्लाभिर्दीर्घिकाभिरलंकृते ॥ हंससारससंघुष्टेचक्रवाको
 पशोभिते ॥ १९ ॥ तस्मिन्सरमतेदेवःस्त्रीभिःपरिवृतस्तदा ॥ हारनूपुरकेयूररशनाद्यैर्विभूषणैः ॥ २० ॥ भूषितानांवरस्त्रीणांचार्वागीनांविशे
 षतः ॥ ताभिःसंपीयतेपानंशुभगंधान्वितंशुभम् ॥ २१ ॥ एतस्मिन्तरेबुद्धामद्यपानात्ततःस्त्रियः ॥ उवाचनारदःसांबंसांबोत्तिष्ठकुमारका ॥ २२ ॥

त्वांसमाह्वयते देवो न युक्तं स्थातुमत्र ते ॥ तद्वाक्यार्थमबुद्धैव नारदेनाथचोदितः ॥ २३ ॥ गत्वा तु सत्वरं सांभः प्रणाममकरोत्प्रभोः ॥
 साष्टांगं च हरेः सांभो विधिवद्ब्रह्मभस्य च ॥ २४ ॥ एतस्मिन् त्रतरे तत्र यास्तु वै स्वल्पसत्त्विकाः ॥ तं दृष्ट्वा सुंदरं सांभं सर्वाश्च भूभिरस्त्रियः ॥ २५ ॥
 न स दृष्टः पुरायाभिरंतः पुरनिवासिभिः ॥ मद्यदोषात्ततस्तासां स्मृतिलोपात्तथानृप ॥ २६ ॥ स्वभावतो लपसत्त्वानां जघनानि विसुखुः ॥
 श्रूयते चाप्ययं श्लोकः पुराणप्रथितः क्षितौ ॥ २७ ॥ ब्रह्मचर्येऽपि वर्तन्त्याः साध्व्या ह्यपि च श्रूयते ॥ हृद्यं हि पुरुषं दृष्ट्वा योनिः संक्लियते स्त्रियाः ॥ २८ ॥
 लोकेऽपि दृश्यते ह्येतन्मद्यस्यात्यर्थसेवनात् ॥ लज्जामुंचंति निःशंका ह्यीमत्यो ह्यपि हि स्त्रियः ॥ २९ ॥ समांसैर्भोजनैः स्निग्धैः पानैः सीधुमुरास-
 वैः ॥ गंधैर्मनोज्ञैर्वस्त्रैश्च कामः स्त्रीषु विजृम्भते ॥ ३० ॥ सीधुप्रयुक्तं शुक्रेण सततं साधुमिच्छता ॥ मद्यं न पेयमत्यर्थं पुरुषेण विपश्चिता ॥ ३१ ॥
 नारदोऽप्यथ तं सांभं प्रेषयित्वा त्वरान्वितः ॥ आजगामाथ तत्रैव सांभस्यानुपदेन तु ॥ ३२ ॥ आयातं तांश्च तं दृष्ट्वा प्रियं सौमनसमृषिम् ॥
 सहसैवोत्थिताः सर्वाः स्त्रियस्तं मदविह्वलाः ॥ ३३ ॥ तासामथोत्थितानां तु वासुदेवस्य पश्यतः ॥ भित्त्वा वासांसि शुभ्राणि पत्रेषु पतितानि तु
 ॥ ३४ ॥ तादृष्ट्वा तु हरिः क्रुद्धः सर्वास्ताः शप्तवान् स्त्रियः ॥ यस्माद्गतानि चेतांसि मां मुक्तवान्यत्र च स्त्रियः ॥ ३५ ॥ तस्मात्पतिकृतां लोकानां युषां
 तेन यास्यथ ॥ पतिलोकपरिभ्रष्टाः स्वर्गमार्गात्तथैव च ॥ ३६ ॥ भूत्वा चाश्रयायूयं दस्युहस्तं गमिष्यथ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ शाप-
 दोषात्ततस्तस्मात्ताः स्त्रियः स्वर्गते हरौ ॥ ३७ ॥ हताः पांचनदैश्चैरैरर्जुनस्य तु पश्यतः ॥ अल्पसत्त्वास्तु यास्त्वा सन्गतास्तादृषणं स्त्रियः ॥ ३८ ॥
 रुक्मिणीस्त्यभामा च तथा जांबवती प्रिया ॥ नैतागता दस्युहस्तं स्वेन सत्त्वेन राक्षिताः ॥ ३९ ॥ शप्त्वाैव ताः स्त्रियः कृष्णः सांभमप्यशपत्ततः ॥
 यस्मादतीव तेकां तरू पदं दृष्ट्वा इमाः स्त्रियः ॥ ४० ॥ क्षुब्धाः सर्वा यतस्तस्मात्कुष्ठरोगमवाप्नुहि ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सांभः कृष्णस्य भारत ॥ ४१ ॥
 उवाच प्रहसन् राजन्संस्मरन् ऋषिभाषितम् ॥ अनिमित्तमहं तात भावदोषविवर्जितः ॥ ४२ ॥ शप्तो न मे त्रैवैकुण्ठो दुर्वासा अन्यथा वदेत् ॥ ॥ सुमं-
 तुरुवाच ॥ ॥ अस्मिच्छप्तोऽनिमित्तेऽसौ पित्रा जांबवती सुतः ॥ प्राप्तवान् कुष्ठरोगित्वां विरूपत्वं च भारत ॥ ४३ ॥ सांभेन पुनरप्येव दुर्वासाः

पितुः-इ०पा० । २ मारुत्यैश्च-इ०पा० । ३ साधु प्रयुक्तम्-इ०पा० । ४ तस्मात्परिहताश्चान्ति न पश्यत च मां पुनः-इ०पा० । ५ कृत्वा ह्यविनयं
 यूयं दस्युहस्तं गमिष्यथ-इ०पा० ।

कोपितोमुनिः ॥ तच्छापान्मुसलंजातंकुलंयेनास्यघातितम् ॥ ४४ ॥ श्रुत्वाअविनयादोषान्सांवेनात्तान्क्षमाधिप ॥ नित्यंभाव्यंविनीतेनगु
 रुदेवद्विजातिषु ॥ ४५ ॥ प्रियंचवाक्यंवक्तव्यंसर्वप्रीतिकरंविभो ॥ किंत्वयानश्रुतौश्लोकौयावुक्तौवेधसापुरा ॥ शृण्वतोदेवदेवस्यव्योमकेशस्य
 भारत ॥ ४६ ॥ योधर्मशीलोजितमानरोषोविद्याविनीतोनपरोपतापी ॥ स्वदारतुष्टःपरदारवर्जितोनतस्यलोकेभयमस्तिकिंचित् ॥ ४७ ॥
 नतथाशीतलसलिलंनचंदनरसोनशीतलाच्छाया ॥ प्रह्लादयतिचपुरुषंयथामधुरभाषिणीवाणी ॥ ४८ ॥ ततःशापाभिभूतेनसम्यगा
 राध्यभास्करम् ॥ सांवेनाप्तंतथारोग्यंहंपंचपरमंपुनः ॥ ४९ ॥ रूपमाप्यतथाऽऽरोग्यंभास्कराद्धरिसूनुना ॥ निवेशितोरविर्भक्त्यास्वना
 म्राक्षमाधिपेश्वर ॥ ५० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांवकृतसूर्यारधनवर्णनंनामत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ६ ॥
 शतानीकउवाच ॥ स्थापितोयदिसांवेनसूर्यश्चंद्रसरितटे ॥ तस्मात्राद्यमिदंस्थानंयथैतद्भाषतेभवान् ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आद्यंस्थान
 मिदंभानोःपश्चात्सांवेनभारत ॥ विस्तरेणास्यचाद्यस्यकथ्यमानंनिबोधमे ॥ २ ॥ अत्राद्योलोकनाथोऽसौरिर्ममालीजगत्पातिः ॥ मित्रत्वेच
 स्थितोदेवस्तपस्तेपेपुरानृप ॥ ३ ॥ अनादिनिधनोब्रह्मानित्यश्चाक्षयएवच ॥ सृष्ट्वाप्रजापतीन्ब्रह्मासृष्ट्वाचविविधाःप्रजाः ॥ ४ ॥ ससर्जमुखतोदे
 वंपूर्वमंबुजसन्निभम् ॥ कंजजस्तंततोदेवंवक्षस्तोनिर्ममेनृप ॥ ५ ॥ ललाटात्कुरुशार्दूलनीरजाक्षदिगंबरम् ॥ पादतोऽभ्रभवःसर्वेसृष्टास्तेनमहा
 त्मना ॥ ६ ॥ ततःशतसहस्रांशुरव्यक्तःपुरुषःस्वयम् ॥ कृत्वाद्वादशधात्मानमदित्यामुदपद्यत ॥ ७ ॥ इंद्रोधाताचपर्जन्यःपूषात्वष्टार्यमाभगः ॥
 विवस्वानंशुर्विष्णुश्चवरुणोमित्रएवच ॥ ८ ॥ एभिर्द्वादशभिस्तेनआदित्येनमहात्मना ॥ कृत्स्नंजगदिदंव्यातंमूर्तिभिस्तुनराधिप ॥ ९ ॥
 तस्ययाप्रथमामूर्तिरादित्यस्येंद्रसंज्ञिता ॥ स्थितासादेवराजत्वेदानवासुरनाशिनी ॥ १० ॥ द्वितीयाचास्ययामूर्तिर्नाम्राधातेतिकीर्तिता ॥
 स्थिताप्रजापतित्वेसाविधात्रीसृजतेप्रजाः ॥ ११ ॥ तृतीयातस्ययामूर्तिःपर्जन्यइतिविश्रुता ॥ करेण्वेवस्थितासातुवर्षत्यमृतमेवाहि ॥ १२ ॥
 चतुर्थीतस्ययामूर्तिर्नाम्रापूषेतिविश्रुता ॥ मंत्रेष्ववस्थितासातुप्रजाःपुष्णातिभारत ॥ १३ ॥ मूर्तिर्यापंचमीतस्यनाम्रात्वष्टेतिविश्रुता ॥ वन

स्पतिषु सानित्यमोषधीषु च वै स्थिता ॥ १४ ॥ षष्ठीमूर्तिस्तु यातस्य अयमेति च विश्रुता ॥ प्रजासंवरणार्थं सापुरेष्वेवास्थिता सदा ॥ १५ ॥
 भानोर्यासप्तमीमूर्तिर्नाम्ना भगवति स्मृता ॥ भूमौ व्यवस्थिता सा तु क्षमाधरेषु च भारत ॥ १६ ॥ अष्टमी चास्य यामूर्तिर्विवस्वानिति संज्ञिता ॥
 अग्नौ व्यवस्थिता सा तु पंचतेऽन्नं शरीरिणाम् ॥ १७ ॥ नवमी चित्रभानोर्यामूर्तिरंशुरिति स्मृता ॥ वीरचंद्रे स्थिता सा तु आप्याययति वै जगत् ॥ १८ ॥
 मूर्तिर्यादशमी तस्य विष्णुरित्यभिधीयते ॥ प्रादुर्भवति सानित्यंगीर्वाणारिविनाशिनी ॥ १९ ॥ मूर्तिस्त्वेकादशी या तु भानोर्वरुणसंज्ञिता ॥
 जीवाययति सा कृत्स्नं जगद्वि स मुपाश्रिता ॥ २० ॥ अपां स्थानं समुद्रस्तु वरुणोऽत्र प्रतिष्ठितः ॥ तस्माद्वै प्रोच्यते वीरसागरो वरुणालयः ॥ २१ ॥
 मूर्तिर्याद्वादशी भानोर्नामतो मित्रसंज्ञिता ॥ लोकानां सा हिता र्थं तु स्थिता चंद्रसरित् तटे ॥ २२ ॥ वायुभक्षा तपस्तेपेयुक्ता मैत्रेण च क्षुषा ॥ अनु-
 गृह्णन् सदा भक्तान् चैरर्नानाविधैः सदा ॥ २३ ॥ एवमाद्यमिदं स्थानं पुण्यं मित्रपदं स्मृतम् ॥ तत्र मित्रः स्थितो यस्मात्तस्मान्मित्रपदं स्मृतम् ॥ २४ ॥
 तमाराध्य महाबाहो स विनामित तेजसा ॥ तत्प्रसादात्तद्देशात्प्रतिष्ठातस्य वै कृता ॥ २५ ॥ आभिर्द्वादशभिस्तेन भास्करेण महात्मना ॥
 कृत्स्नं जगदिदं व्याप्तं मूर्तिभिस्तु नराधिप ॥ २६ ॥ तस्माद्विद्यो नमस्यश्च द्वादशस्वपि मूर्तिषु ॥ येन मस्यंति चादित्यं नरा भक्तिसमन्विताः ॥
 ॥ २७ ॥ ते यास्यंति परं स्थानं तिष्ठेद्यत्रांबुजेश्वरः ॥ इत्येवं द्वादशात्मानमादित्यं पूजयेत्तु यः ॥ २८ ॥ समुक्तः सर्वपापेभ्यो याति हे लिसलोकताम ॥
 ॥ २९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे शतसाहस्रार्धसंहितायां ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सूर्यद्वादशमूर्तिवर्णनं नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥
 शतानीक उवाच ॥ कथं सां वः प्रपन्नोऽर्क केन वा प्रतिपादितः ॥ उग्रं शापं च तं प्राप्य पितरं सकिमुक्तवान् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ उक्तमेव पुरा-
 वीरयथा शप्तः स यादवः ॥ पित्रासां वोमहाराज हरिणांबुजधारिणा ॥ २ ॥ अथ शापाभिभूतस्तु सां वः पितरमब्रवीत् ॥ विनयावनतो भूत्वा प्रांज-
 लिः शिरसागतः ॥ ३ ॥ किं मया पकृतं देवयेन शप्तोऽस्म्यहं त्वया ॥ अहं त्वदाज्ञया देवत्वरमाणोऽत्र आगतः ॥ ४ ॥ कस्मान्निपातितः शापो मयि-
 तेऽनपकारिणि ॥ न वै जानाम्यहं किंचित्प्रसीद जगतः पते ॥ ५ ॥ शापं नियच्छ मे देव प्रसादं कुरु मे प्रभो ॥ कश्मलेनाभिभूतोऽहं येन मुच्येय

ब्रा० प० १

अ० ७५

॥ ८७ ॥

१ देहेषु च-इ० पा० । २ लोकम्-इ० पा० । ३ चितया विनतः-इ० पा० ।

त्रैवतिष्ठति ॥ ७ ॥ कविस्तुत्र्यंबकोदेवस्त्रिसंध्यं पूजयंतिवै ॥ दिनादावंबुजाकारं पूजयेदंबुजासनम् ॥ ८ ॥ चक्ररूपं तु मध्याह्नेष्टतार्चिः
पूजयेत्सदा ॥ पूजयेत्सगणरात्रौ विपुलाज्यस्वरूपिणम् ॥ ९ ॥ रविं भक्त्या सदा देवं कंजार्धकृतशेखरः ॥ सारथ्यं कुरुते तस्य पतंगस्याग्रजः
सदा ॥ १० ॥ बाह्या नो रथं दिव्यं कालावयवनिर्मितम् ॥ हरितैः सप्तभिर्युक्तं छंदोभिर्वाजिरूपिभिः ॥ ११ ॥ द्वे भार्ये पार्थवोस्तस्य राज्ञी निक्षु
भसंज्ञिते ॥ तथान्यैर्नामभिर्देवाः परिवार्य रविं स्थिताः ॥ १२ ॥ पिंगलो लेखकस्तत्र तथान्यो दंडनायकः ॥ राजा श्रोषौ च द्वौ द्वारे स्थितौ कल्माष
पक्षिणौ ॥ १३ ॥ ततो व्योमचतुःशृंगमेरोः सदृशलक्षणम् ॥ दिंडिस्तथाग्रतस्तस्यादिक्षु चान्ये स्थिताः सुराः ॥ १४ ॥ एवं सर्वगमं देवं प्रदीप्तं जगति द्विज ॥
ब्रह्माद्यैः संस्तुतं देवंगीर्वाणैर्ऋषभोत्तमम् ॥ १५ ॥ ग्रहेशं भुवने ज्ञानमादित्यं शरणं ब्रज ॥ सांब उवाच ॥ तत्त्वतः श्रोतुमिच्छामि कथं सर्वगतो रविः ॥
॥ १६ ॥ कतिवारं मयस्तस्य मूर्तयश्च कति स्मृताः ॥ काराज्ञी निक्षुभाका च कश्चायं दंडनायकः ॥ १७ ॥ पिंगलश्चापिकस्तत्र किंचासौ लिखते
सदा ॥ राजा श्रोषौ च कौतत्रकौ च कल्माषपक्षिणौ ॥ १८ ॥ किं देवत्यं च तद्व्योममेरोः सदृशलक्षणम् ॥ को दिंडिरग्रतस्तत्र के देवादिक्षु ये स्थिताः ॥ १९ ॥
तत्त्वतो निगमैश्चैव विस्तरेण वदस्व मे ॥ येनाहं तत्त्वतो ज्ञात्वा ब्रजामिशरणं द्विज ॥ २० ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सांबोपाख्याने
नारदसांबसंवादे सूर्यपरिवारवर्णनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ नारद उवाच ॥ विस्तरेणानुपूर्व्या च सूर्यनिगदतः शृणु ॥ ततः शेषान् प्रव
क्ष्येऽहं नमस्कृत्वा विवस्वते ॥ १ ॥ अव्यक्तं कारणं यत्तन्निर्त्यसदसदात्मकम् ॥ प्रधानं प्रकृतिं चेतियमाहुस्तत्त्वार्चितकाः ॥ २ ॥ गंधैर्वर्णैरसैर्ही
नं शब्दस्पर्शविर्वर्जितम् ॥ जगद्योनिं महद्भूतं परं ब्रह्म सनातनम् ॥ ३ ॥ निग्रहं सर्वभूतानामव्यक्तमभवत्किल ॥ अनाद्यं तमजं सूक्ष्मं त्रिगुणं प्रभ
वाप्ययम् ॥ ४ ॥ अनाकारमविज्ञेयं तमाहुः पुरुषं परम् ॥ तस्यात्मना सर्वमिदं जगद्व्याप्तं महात्मनः ॥ ५ ॥ तस्येश्वरस्य प्रतिमाज्ञानं वैराग्यल
क्षणा ॥ धर्मैश्चर्यकृता बुद्धिर्ब्राह्मी तस्याभिमानिनः ॥ ६ ॥ अव्यक्ता जायते तस्य मनसा यद्यदिच्छति ॥ चतुर्मुखस्य ब्रह्मत्वे कालत्वे चांतकृद्

१ शब्दादावंबुजाधारम्-इ०पा० । २ वैनतेयाग्रजःसदा-इ०पा० । ३ दौवारिकौ च द्वौ द्वारे ततः कल्माषपक्षिणौ-इ०पा० । ४ असांप्रतम्-इ०पा० ।
५ ज्ञानविज्ञानलक्षणा-इ०पा० ।

वेत् ॥ ७ ॥ सहस्रमूर्धापुरुषस्तिस्त्रोऽवस्थाःस्वयंभुवः ॥ सत्वरजश्चब्रह्मत्वेकालत्वेचरजस्तमः ॥ ८ ॥ सात्त्विकंपुरुषत्वेचगुणवृत्तंस्वयंभुवः ॥
 ब्रह्मत्वेमृजतेलोकान्कालत्वेचापिसंक्षिपेत् ॥ ९ ॥ पुरुषत्वेउदासीनस्तिस्त्रोऽवस्थाःप्रजापतेः ॥ त्रिधाविभज्यचात्मानंत्रिकालंसंप्रवर्तते ॥ १० ॥
 मृजतेप्रसतेचैववीक्षतेचत्रिभिःस्वयम् ॥ अग्रेहिरण्यगर्भस्तुप्रादुर्भूतःस्वयंभुवः ॥ ११ ॥ आदित्यस्यादिदेवत्वादजातत्वादजःस्मृतः ॥ देवेषुस
 महान्देवोमहादेवःस्मृतस्ततः ॥ १२ ॥ सर्वेशत्वाच्चलोकस्यअधीशत्वाच्चईश्वरः ॥ बृहत्त्वाच्चस्मृतोब्रह्माभवत्वाद्ववउच्यते ॥ १३ ॥
 पातियस्मात्प्रजाःसर्वाःप्रजापतिरतःस्मृतः ॥ पुरेशेतेचवैयस्मात्तस्मात्पुरुषउच्यते ॥ १४ ॥ नोत्पाद्यत्वादपूर्वत्वात्स्वयंभूरिति विश्रुतः ॥
 हिरण्याडगतोयस्माद्ब्रह्मेशोवैदिवस्पातिः ॥ १५ ॥ तस्माद्धिरण्यगर्भोऽसौदेवदेवोदिवाकरः ॥ आपोनाराइतिप्रोक्ताऋषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः
 ॥ १६ ॥ अयनंतस्यता आपस्तेननारायणःस्मृतः ॥ अरइत्येषशीघ्राथौनिपातःकविभिःस्मृतः ॥ १७ ॥ आपएवार्णवाभूत्वानशीघ्रास्तेन
 तानराः ॥ एकार्णवेपुरातस्मिन्नष्टेस्थावरजंगमे ॥ १८ ॥ नारायणाख्यःपुरुषःसुष्वापसंलिलेतदा ॥ सहशीर्षासुमनाःसहस्राक्षःसहस्रपात् ॥ १९ ॥
 सहस्रबाहुःप्रथमःप्रजापतिस्त्रयीपथेयःपुरुषोनिर्गद्यते ॥ आदित्यवर्णोभुवनस्यगोप्ताअपूर्वएकःपुरुषःपुराणः ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भःपुरुषोमहा
 त्मासपद्यतेवैतमसःपरस्तात् ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेतप्तमीकल्पेसांबोपाख्यानेसूर्यवर्णनं नामसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ नारद
 उवाच ॥ तुल्यंयुगसहस्रस्यनैशंकालमुपास्यसः ॥ शर्वयतेप्रकुरुतेब्रह्मत्वंसर्गकारणात् ॥ १ ॥ सलिलेनाहुतांभूमिं दृष्ट्वाकार्यैर्विचिंत्यसः ॥ भूत्वा
 सतुवराहोवैअपःसंविशतेप्रभुः ॥ २ ॥ संचिंत्यैवंसदेवेशोभूमेरुद्धरणेक्षमः ॥ महींमहार्णवेमग्रासुद्धर्तुमुपचक्रमे ॥ ३ ॥ उत्तिष्ठतस्तस्यजला
 द्रंकुक्षेमहावराहस्यमहींविधार्य ॥ विधुन्वतोवेदमयंशरीरंरोमांतरस्थामुनयो जैपंति ॥ ४ ॥ उद्धृत्योर्वींससलिलात्प्रजासर्गमकल्पयत् ॥ मन
 साजनयामासपुत्रानात्मसमाञ्जुमान् ॥ ५ ॥ भृग्वंगिरसमात्रिचपुलस्त्यंपुलहंक्रतुम् ॥ मरीचिमथदक्षंचवसिष्ठंनवमंतथा ॥ ६ ॥

नवप्रजापतीन्सृज्वाततः सपुरुषोत्तमः ॥ प्रादुर्भूतोऽदितेः पुत्रः प्रजानां हितकाम्यया ॥ ७ ॥ मरीचात्कश्यपं पुत्रं यं वेधाजनयज्जले ॥ प्रजा
पतीनां दशमं तेजसा ब्रह्मणः समम् ॥ ८ ॥ दक्षकन्याऽदितिर्नाम्नापत्नी सा कश्यपस्य तु ॥ अंडं सा जनयामास भूर्भुवः स्वस्त्रिसंयुतम् ॥ ९ ॥
तत्रोत्पन्नः सहस्रांशुर्द्रादशात्मा दिवाकरः ॥ नवयोजनसाहस्रो विस्तारोऽस्य महात्मनः ॥ १० ॥ विस्तारात्रिगुणश्चास्य परिणाहो विभावसोः ॥
यथा पुष्पंकदंबस्य समं तात्के शरैर्वृतम् ॥ ११ ॥ तथैव तेजसां गोलं समं ताद्रश्मिभिर्वृतम् ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषो ब्राह्मं योगमुदाहरन् ॥ १२ ॥
तैजसस्य च गोलस्य स तु मध्ये व्यवस्थितः ॥ आदत्ते स तु रश्मीनां सहस्रेण समंततः ॥ १३ ॥ अपो नदीसमुद्रेभ्यो ह्रदकूपेभ्य एव च ॥ प्रभासौ
रिया देवस्य अस्तं याते दिवाकरे ॥ १४ ॥ अग्निमा विशते रात्रौ तस्माद्दूरात् प्रकाशते ॥ उदिते च ततः सूर्ये तेज आग्नेयमा विशत् ॥ १५ ॥ पा
देन तेजसश्चाग्नेस्तस्मात्सतपते रविः ॥ प्रकाशत्वं तथोष्णत्वं सूर्येऽग्नौ च प्रकीर्तिते ॥ १६ ॥ परस्परानुप्रवेशादाप्यायेते दिवानिशम् ॥
व्यापकत्वं च रश्मीनां नामानि च निबोधमे ॥ १७ ॥ हेतयः किरणा गावो रश्मयोऽथ गभस्तयः ॥ अभीषवोधनं चोक्तावसवोथ मरीचयः ॥ १८ ॥
नाड्यो दीधितयः साध्या मयूखा भानवोऽश्वः ॥ सप्तार्चयः सुपर्णाश्च कराः पादास्तथैव च ॥ १९ ॥ एषां तु नाम्नां रश्मीनां पर्याया विंशतिः
स्मृताः ॥ बंदना दीनि वक्ष्यामि नामान्यासां पृथक् पृथक् ॥ २० ॥ सहस्रं तात कथितं शतवर्षोष्णानि श्रवम् ॥ तेषां चतुःशतानां चो वर्षते
चित्रमूर्तयः ॥ २१ ॥ चंदनाश्चैव मंदाश्च कोतनामानुमास्तथा ॥ अमृतानामताः सर्वा रश्मयो वृष्णि हेतवः ॥ २२ ॥ हिमोद्गहास्तु तत्रान्ये
रश्मयस्त्रिशताः स्मृताः ॥ चंद्रास्तानामतः सर्वाः पीतास्तास्तु गभस्तयः ॥ २३ ॥ सौम्येशाश्चैवाम्यश्चल्हादिन्यो हिमसर्जनाः ॥ शुक्लाश्च ककु
भाश्चैव गावो विश्वभृतस्तथा ॥ २४ ॥ शुक्लास्तानामतः सर्वास्त्रिशता धर्मसर्जनाः ॥ समविभ्रतिताः सर्वामनुष्यान् देवतास्तथा ॥ २५ ॥ मनु
ष्या नोषधीभिस्तु स्वधया चापितृ नपि ॥ अमृतेन सुरान्सर्वान्त्रयस्त्रिभिरतर्पयन् ॥ २६ ॥ वसंते चैव ग्रीष्मे च शतैः सतपते त्रिभिः ॥ वर्षांशर

१ मरीचान्-इ० पा० । २ त्वग्निः-इ० पा० । ३ चंदनाश्चैव चंद्राश्च केन वा गौतमास्तथा-इ०, चंद्रश्चैव सदाश्च क्रोहना नौ हननास्तथा-इ० चपा० । ४ सौम्य
शवासवीयाश्च हृदि नो हिमसर्जनाः-इ० पा० ।

त्सुचैवेशस्तपतेसंप्रवर्षते ॥ २७ ॥ हेमंतेशिशिरेचैवहिमोत्सर्गचसत्रिभिः ॥ ओषधीषुबलंधत्तेस्वधायांचस्वधापुनः ॥ २८ ॥ अमरेष्वमृ
 तंसूर्यस्त्रयंत्रिषुनियच्छति ॥ कालोग्रिवत्सरश्चैवद्वादशात्माप्रजापतिः ॥ २९ ॥ तपत्येषुसुरश्रेष्ठस्त्रीलोकान्तसचराचरान् ॥ एषब्रह्मात
 थाविष्णुरेषएवमहेश्वरः ॥ ३० ॥ ऋचोयजूंषिसामानिएषएवनसंशयः ॥ ऋचाभिःस्तूयतेपूर्वमध्याह्नेयजुर्भिःसदा ॥ ३१ ॥ सामाभिस्त्व
 पराह्नेषुमहेशानैःप्रपूज्यते ॥ पूज्यमानस्तुनित्यवैतपत्येषादिवस्पतिः ॥ ३२ ॥ सदैषतेजसांराशिदीप्तिमान्तसर्वलोकगः ॥ पार्श्वतोर्ध्व
 मधश्चैवतापयत्येषसर्वतः ॥ ३३ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानैःपूज्यमानस्तुनित्यशः ॥ यथासर्वगतोवायुर्वहमानस्तुतिष्ठति ॥ ३४ ॥ तद्वत्सहस्र
 किरणोग्रहराजादिवस्पतिः ॥ सूर्योंगोभिर्जगत्कृत्स्नमादीपयतिसर्वशः ॥ ३५ ॥ त्रीणिरश्मिस्तान्यस्यभूलोकं द्योतयंतिवै ॥ त्रीणित्रीणि
 तथाचान्यौद्रौलोकौतापयंत्युत ॥ ३६ ॥ शतंचापिअधस्तात्तुपातालंतापयंत्युत ॥ इत्येतन्मंडलंशुक्लंभास्वरंहेलिसंज्ञितम् ॥ ३७ ॥ न
 क्षत्रग्रहसोमानांप्रतिष्ठायोनिरेवच ॥ विधुऋक्षग्रहाःसर्वेविज्ञेयाःसूर्यसंभवाः ॥ ३८ ॥ रवेःकरसहस्रंयत्प्राप्तमयासमुदाहृतम् ॥ तेषांश्रेष्ठा
 पुनःसत्तरश्मयोग्रहसंज्ञिताः ॥ ३९ ॥ सुषुम्नोहरिकेशश्चविश्वकर्मातथैवच ॥ सूर्यश्चैवापरोरश्मिर्नाम्नाविष्णुरितिस्मृतः ॥ ४० ॥ सस
 त्वःसर्वबंधुस्तुजीवायतिचवैजगत् ॥ सप्तजःप्रथमस्तत्रकंजजश्चतथापरः ॥ ४१ ॥ तारेयश्चापरस्तत्रगुरुःसुमनसांतथा ॥ उग्रावहःपंचम
 स्तेषांपुत्रान्योवनमालिनः ॥ ४२ ॥ कःशेषःसप्तमस्तेषामेतेवैसत्तरश्मयः ॥ आदित्यमूलमखिलंत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ४३ ॥ भवत्यस्मा
 जगत्सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ रुद्रेद्रोपेन्द्रचंद्राणांविप्रेन्द्रत्रिदिवौकसाम् ॥ ४४ ॥ महद्द्युतिमतःकृत्स्नंतेजोयत्सार्वभौतिकम् ॥ सर्वात्मा
 सर्वलोकेशोदेवदेवःप्रजापतिः ॥ ४५ ॥ सूर्यएवत्रिलोकस्यमूलंपरमदैवतम् ॥ अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठति ॥ ४६ ॥ आ
 दित्याज्जायतेवृष्टिर्वृष्टेरन्नंततःप्रजाः ॥ सूर्यात्प्रसूयतेसर्वतस्मिन्नेवप्रलीयते ॥ ४७ ॥ भावाभावौतुलोकानामादित्याग्निःसृतौपुरा ॥ एतत्तु

ध्यानिनांध्यानंमोक्षश्चाप्येवमोक्षिणाम् ॥ ४८ ॥ अत्रगच्छंतिनिर्वाणंजायन्तेऽस्मात्पुनःप्रजाः ॥ क्षणामुहूर्तादिवसानिशाःपक्षास्तुनित्यशः ॥ ४९ ॥

१ गोलसंज्ञितम्-३०पा० । २ धृष्टव्रतः-३०पा० ।

मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवोऽथ युगानि च ॥ अथादित्यमृते ह्येषां कालसंख्यानविद्यते ॥ ५० ॥ कालादृतेन नियमानाग्रेर्विहरणक्रिया ॥
 ऋतूनामविभागाच्च पुष्पमूलफलंकुतः ॥ ५१ ॥ अभावो व्यवहाराणां जंतूनां दिवि चेह च ॥ जगत्प्रतापनमृते भास्करं वारितस्करम् ॥
 ॥ ५२ ॥ नावृष्ट्या तपते सूर्यो नावृष्ट्या परिवेष्यते ॥ अथादित्यस्य नामानि सामान्यानि ह द्वादश ॥ ५३ ॥ द्वादशैव पृथक्त्वेन तानि
 वक्ष्याम्यनेकशः ॥ आदित्यः सविता सूर्यो मिहिरोऽर्कः प्रतापनः ॥ ५४ ॥ मार्तंडो भास्करो भानुश्चित्रभानुर्दिवाकरः ॥ रविर्वैर्द्वादशश्चैव
 ज्ञेयः सामान्यनामभिः ॥ ५५ ॥ विष्णुर्धाता भगः पूषामित्रेन्द्रौ वरुणोऽर्यमा ॥ विवस्वानंशुमांस्त्वष्टा पर्जन्यो द्वादशस्मृताः ॥ ५६ ॥ इत्येते
 द्वादशादित्याः पृथक्त्वेन प्रकीर्तिताः ॥ उत्तिष्ठतिसदा ह्येते मासे द्वादशभिः क्रमात् ॥ ५७ ॥ विष्णुस्तपति चैत्रे च वैशाखे चार्यमा तथा ॥ वि
 वस्वाञ्ज्येष्ठमासे तु आषाढे चंशुमांस्तथा ॥ ५८ ॥ पर्जन्यः श्रावणे मासि वरुणः प्रोष्ठसंज्ञके ॥ इंद्रश्चाश्वयुजे मासि धाता तपति कार्तिके ॥
 ॥ ५९ ॥ मार्गशीर्षे तथा मित्रः पौषे पूषा दिवाकरः ॥ माघे भगस्तु विज्ञेयस्त्वष्टा तपति फाल्गुने ॥ ६० ॥ तैश्च द्वादशभिर्विष्णुरश्मिनां दीप्यते
 सदा ॥ दीप्यते गोसहस्रेण शतैश्च त्रिभिर्यमा ॥ ६१ ॥ द्विसप्तकैर्विवस्वांस्तु अंशुमान्पंचकैस्त्रिभिः ॥ विवस्वानिव पर्जन्यो वरुणश्चार्य
 मा इव ॥ ६२ ॥ इंद्रस्तु द्विगुणैः षड्भिर्धातैकादशभिः शतैः ॥ मित्रवद्भगवत्त्वष्टा सहस्रेण शतेन च ॥ ६३ ॥ उत्तरोपक्रमेऽर्कस्य वर्धते र
 श्मयः सदा ॥ दक्षिणोपक्रमे भूयो ह्रसते सूर्यरश्मयः ॥ ६४ ॥ एवंगश्मि सहस्रं तु सौर्यलोकार्थसाधकम् ॥ भिद्यंते ऋतुमासैस्तु सहस्रं बहुधा
 भृशम् ॥ ६५ ॥ एवं नाम्नां चतुर्विंशदेकस्यैषा प्रकीर्तिता ॥ विस्तरेण सहस्रं तु पुनरेवं प्रकीर्तितम् ॥ ६६ ॥ आसां परमयत्नेन ब्रुवते भिन्नद
 र्शनाः ॥ तामसा बुद्धिमोहाच्च दृष्टानि ब्रुवंति हि ॥ ६७ ॥ ब्रह्माणं कारणं केचित् केचिदाहुर्दिवाकरम् ॥ केचिद्भवं परत्वेन आहुर्विष्णुं तथा परे ॥
 ॥ ६८ ॥ कारणं तु स्मृता ह्येते नानार्थेषु सरोत्तमाः ॥ एकः स तु पृथक्त्वेन स्वयं भूरिति विश्रुतः ॥ ६९ ॥ वनमालिनमुग्रेशं दिवि च क्षुरिवांत
 कम् ॥ तं स्वयं भूरिति प्रोक्तं स सौपर्णिमनौपमम् ॥ ७० ॥ यथा नुरज्यते वर्णैर्विविधैः स्फाटिको मणिः ॥ तथा गुणवशात्तस्य स्वयं भोरनु

ब्रा० प०

अ० ७

॥ ९८

रंजनम् ॥ ७१ ॥ एकोभूत्वायथामेवः पृथक्त्वेन प्रतिष्ठितः ॥ वर्णतोरूपतश्चैव तथा गुणवशात्तुसः ॥ ७२ ॥ नभसः पतितं
 तोयं याति स्वादांतरं यथा ॥ भूमेरसविशेषेण तथा गुणवशात्तुसः ॥ ७३ ॥ यथेधनवशादग्निर्येकस्तु बहु धायते ॥ वर्णतोरूपतश्चैव तथा
 गुणवशात्तुसः ॥ ७४ ॥ यथाद्रव्यविशेषाच्च वायुरेकः पृथग्भवेत् ॥ सुगंधः पूतिगंधो वा तथा गुणवशात्तुसः ॥ ७५ ॥ यथावागार्हपत्यो
 ग्निरन्यत्संज्ञांतरं व्रजेत् ॥ दक्षिणाहवनीयादिब्रह्मादिषु तथा ह्यसौ ॥ ७६ ॥ एकत्वे च पृथक्त्वे च प्रोक्तमेतन्निदर्शनम् ॥
 तस्माद्भक्तिः सदा कार्यो देवे ह्यस्मिन्दिवाकरे ॥ ७७ ॥ एषोऽंजोऽधिगश्चैव एष एव भृगुस्तथा ॥ एष रजस्तमश्चैव एष सत्त्वगुणस्तथा ॥ ७८ ॥
 एष वेदाश्च यज्ञाश्च सर्वश्चैव न संशयः ॥ सूर्यव्याप्तमिदं सर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ ७९ ॥ ईज्यते पूज्यते चासावत्रयानात्मको रविः ॥ सर्व
 त्रसवितो देवस्तनुभिर्नामभिश्च सः ॥ ८० ॥ वसत्यग्नौ तथा वा ते व्योम्रितो ये तथा विभो ॥ एवं विधो ह्ययं सूर्यः सदा पूज्यो विजानता ॥ ८१ ॥
 आदित्यं वेत्ति यस्त्वेवं स तस्मिन्नेव लीयते ॥ अप्येकं वेत्ति यो नाम धात्वर्थानि गमैरवेः ॥ ८२ ॥ स रोगैर्वर्जितः सर्वैः सद्यः पापात्प्रमुच्यते ॥
 न हि पापकृतः सांभक्तिर्भवति भास्करे ॥ ८३ ॥ तथा त्वं परया भक्त्या प्रपद्यस्व दिवाकरम् ॥ येन व्याधिविनिर्मुक्तः सर्वान् कामानवाप्स्यसि
 ॥ ८४ ॥ यथा तव पिता सांभयथा वेदा यथा हरः ॥ यथा गुणवशात्तस्य स्वयं भोरनुरंजनम् ॥ ८५ ॥ एकोभूत्वायथामेवः पृथक्त्वे
 न प्रतिष्ठते ॥ वर्णतोरूपतश्चैव तथा गुणवशात्तुसः ॥ ८६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽऽध्यायः ॥ १ ॥
 तमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कात्स्न्येन हृष्टो जां ववती सुतः ॥ जातकौतूहलो भूयः परिप्रच्छ नारदम् ॥ १ ॥
 ॥ सांभउवाच ॥ अहो सूर्यस्य माहात्म्यं वर्णितं हर्षवर्धनम् ॥ येन मे भक्तिरुत्पन्ना परा ह्यस्मिन् विभावसौ ॥ २ ॥ ततो राज्ञीं महाभागानि क्षुभां च
 महामुने ॥ दिंडिनं पिंगलादींश्च सर्वान् कथय मे मुने ॥ ३ ॥ नारद उवाच ॥ प्रागुक्तेऽर्कस्य द्वे भायै राज्ञीनि क्षुभसंज्ञिते ॥ तयोर्हि राज्ञी यौर्ज्ञेयानि क्षु
 भापृथिवि स्मृता ॥ ४ ॥ सौम्यमासस्य सप्तम्यां द्वावार्कः सह युज्यते ॥ माघकृष्णस्य सप्तम्यां द्वावार्कः सह युज्यते ॥ ५ ॥ भूरादित्यश्च भगवान्

१ इत्येते द्वादशादित्या जगत्पालात्मको रविः-इ० पा० । २ पापैः-इ० पा० । ३ सादरम्-इ० पा० । ४ पौषस्य शुक्लसप्तम्यां रात्र्यार्कः सह युज्यते-इ० पा० ।

च्छेतेसंगमंतथा ॥ ऋतुस्नातामहीतत्रगर्भगृह्णातिभास्करात् ॥ ६ ॥ द्यौर्जलंमूयतेगर्भवर्षास्विहचभूतले ॥ ततस्त्रैलोक्यभूत्यर्थमही
 सस्यानिमूयते ॥ ७ ॥ सस्योपयोगसंहृष्टानुहृत्याहुतयोद्विजाः ॥ स्वाहाकारस्वधाकारैर्यजंतिपितृदेवताः ॥ ८ ॥ निक्षुभासूयतेयस्माद
 त्रौषधिसुधामृतैः ॥ मर्त्यान्पितृंश्चदेवांश्चतेनभूनिक्षुभास्मृता ॥ ९ ॥ यथाराज्ञीद्विधाभूतायस्यचेयंमुतामता ॥ अपत्यानिचयान्यस्या
 स्तानिवक्ष्याम्यशेषतः ॥ १० ॥ मरीचिर्ब्रह्मणःपुत्रोमरीचेःकश्यपःसुतः ॥ तस्माद्विरण्यकशिपुःप्रह्लादस्तस्यचात्मजः ॥ ११ ॥ प्रह्ला
 दस्यसुतोनाम्नाविरोचनइतिश्रुतः ॥ विरोचनस्यभागिनोसंज्ञायाजननीशुभा ॥ १२ ॥ हिरण्यकशिपोःपौत्रोदितेःपुत्रस्यसास्मृता ॥ साविश्वकर्म
 णःपुत्रीप्रह्लादीप्रोच्यतेबुधैः ॥ १३ ॥ अथनाम्नासुरूपेतिमरीचेर्दुहिताशुभा ॥ पुत्रीह्यंगिरसःसातुजननीतुबृहस्पतेः ॥ १४ ॥ बृहस्पतेस्तुभगिनी
 विश्रुताब्रह्मवादिनी ॥ प्रभासस्यतुसापत्नीवसूनामष्टमस्यतु ॥ १५ ॥ प्रसूताविश्वकर्माणंसर्वाशिल्पकरंवरम् ॥ सवैनाम्नापुनस्त्वष्ट्रात्रिदशानां
 चवार्धकिः ॥ १६ ॥ देवाचार्यश्चतस्येयंदुहिताविश्वकर्मणः ॥ सुरेणुरितिर्विख्यातात्रेपुल्लोकेषुभाविनी ॥ १७ ॥ राज्ञीसंज्ञाचद्यौस्त्वाष्टीप्रभा
 सैवविभाव्यते ॥ तस्यास्तुयातनुच्छाया निक्षुभासामहीमयी ॥ १८ ॥ सांतुभार्याभगवतोमार्तंडस्यमहात्मनः ॥ साध्वीपतिव्रतादेवीरूप
 यौवनशालिनी ॥ १९ ॥ नतुतांनरूपेणसूर्योभजतिवैपुरा ॥ आदित्यस्येहतद्रूपमहतास्वेनतेजसा ॥ २० ॥ गात्रेष्वप्रतिरूपे
 षुनातिकांतमिवाभवत् ॥ अनिष्पन्नेषुगात्रेषुगोलंदृष्ट्वापितामहः ॥ २१ ॥ मार्तस्त्वंभवचांडस्तुमार्तंडस्तेनसस्मृतः ॥ देवानांचयत
 स्त्वादस्तेनादित्यइतिस्मृतः ॥ २२ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिप्रजास्तस्यमहात्मनः ॥ त्रीण्यपत्यानिसंज्ञायांजनयामासवैरविः ॥
 ॥ २३ ॥ वर्षाणांतुसहस्रं वैवसमानापितुर्गृहे ॥ भर्तुःसमीपंयाहीतिपित्रोक्तासापुनःपुनः ॥ २४ ॥ अगच्छद्ब्रह्मवाभूत्वात्यक्त्वारूपं
 यशस्विनी ॥ उत्तरांश्चक्रुर्ह्नुत्वातृणान्यनुचचारह ॥ २५ ॥ पितुःसमीपंयाभार्यासंज्ञायावचनेनसा ॥ संज्ञायाधारयद्रूपंछायासूर्य
 मुपस्थिता ॥ २६ ॥ द्वितीयायांतुसंज्ञायांसंज्ञेयमितिचिंतयन् ॥ आदित्योजनयामासपुत्रौकन्यांचक्षपिणीम् ॥ २७ ॥ पूर्वजस्यमनो

१ त्रैलोक्यवार्तार्थम्-इ० पा० २ सा च भार्या भगवतो मार्तंडस्य महात्मनः । शचीपतिव्रतादेवी रूपयौवनशालिनी-इ० पुस्तकांतरस्यः पाठः अन्येषु पुस्त

स्तुल्यासादृश्येनचतुर्भौ ॥ श्रुतश्रवाश्चधर्मज्ञःश्रुतकर्मातथैवच ॥ २८ ॥ श्रुतश्रवामनुस्ताभ्यांसावर्णिर्योभविष्याति ॥ श्रुतकर्मा
 तुविज्ञेयोग्रहोयोवैश्वेश्वरः ॥ २९ ॥ कन्याचतपतीनामहूपेणाप्रतिहृषिणी ॥ संज्ञातुपार्थिवीतेषामात्मजानांयथाकरोत् ॥ ३० ॥
 नस्नेहंपूर्वजानांतुतथाकृतवतीतुसा ॥ मनुस्तुक्षमतेतस्यायमस्तस्यानचक्षमे ॥ ३१ ॥ बहुशोयात्यमानस्तुपितुःपत्न्यासुदुःखितः ॥
 सवैकोपाच्चबाल्याच्चभाविनोऽर्थस्यवैबलात् ॥ ३२ ॥ यदासंतर्जयामाससंज्ञावैवस्वतोयमः ॥ तंशशापततःक्रोधात्संज्ञासापार्थिवीभृ
 शम् ॥ ३३ ॥ पदासंतर्जयसेयन्मापितुर्भार्यागरीयसीम् ॥ तस्मात्तवैषचरणःपतिष्यतिनसंशयः ॥ ३४ ॥ यमस्तुतेनशापेनभृशंपीडित
 मानसः ॥ मनुनासहतन्मातुःपितुःसर्वन्यवेदयत् ॥ ३५ ॥ स्नेहेनतुल्यमस्मासुमातादेवनवर्तते ॥ निःस्नेहाभ्यासोह्यस्मान्कनीयांसं
 बुभूषति ॥ ३६ ॥ तस्यामयोद्यतःपादोनतुदेवनिपातितः ॥ बाल्याद्वायदिवामोहात्तद्भवान्क्षंतुमर्हसि ॥ ३७ ॥ शतोऽहमस्मिँल्लोके
 शजनन्यातपतांवर॥तवप्रसादाच्चरणस्त्रायतांमहतोभयात्॥३८॥रविरुवाच ॥ असंशयंमहत्पुत्रभविष्यत्यत्रकारणम्॥येनत्वामाविशत्क्रोधो
 धर्मज्ञधर्मशालिनम् ॥ ३९ ॥ सर्वेषामेवशापानांप्रतिघातस्तुविद्यते ॥ नतुमात्राभिज्ञानांकचिन्मोक्षोभवेदिह ॥ ४० ॥ नशक्य
 मेतन्मिथ्यामेकर्तुमातुर्वचस्तव ॥ किंचित्तेऽहंविधास्यामिपितृस्नेहादनुग्रहम् ॥ ४१ ॥ कृमयोमांसमादाययास्यंतितुमहीतले॥कृतंतस्यावचः
 सत्यंत्वंचत्रातोभविष्यासि ॥ ४२ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आदित्यस्त्वब्रवीच्छायांकिमर्थंनयावुभौ ॥ तुल्येष्वभ्यधिकःस्नेहएकत्रक्रियते
 त्वया ॥ ४३ ॥ सातत्पुराभवंतस्मैनाचक्षेविवस्वतः ॥ आत्मानंससमाधायवकुंतस्यामपश्यत् ॥ ४४ ॥ तांशतुकामोभगवानुद्यतः
 कुपितस्ततः ॥ ततश्छायायथावृत्तमाचक्षेविवस्वतः ॥ ४५ ॥ विवस्वांस्तुततःक्रुद्धःश्रुत्वाश्वशुरमागतः ॥ सचापितंयथान्यायमर्चयि
 यित्वादिवाकरम् ॥ ४६ ॥ निर्दग्धुकामंरोषेणसांत्वयामासतंशनैः ॥ विश्वकर्मावाच ॥ तवातितेजसाविष्टमिदंरूपंसुदुःसहम् ॥ ४७ ॥
 असहंतीतुसंज्ञाचवनेचरतिशाद्वले ॥ द्रक्ष्यतेतांभवानद्यस्वांभार्याशुभचारिणीम् ॥ ४८ ॥ रूपार्थभवतोरप्येचरंतीसुमहतपः ॥ रूपंते

ब्रह्मणोवाक्याद्यदिवैरोचतेविभो ॥ ४९ ॥ प्रज्ञातयामिदेवेन्द्रश्रेयोऽर्थजगतःप्रभो ॥ संतुष्टस्तस्यतद्वाक्यं बहुमेनेमहातपाः ॥ ५० ॥ ततोऽन्व
जानात्त्वष्टारंरूपनिर्वर्तनायतु ॥ विश्वकर्माह्यनुज्ञातःशाकद्वीपेविवस्वतः ॥ ५१ ॥ भ्रमिमारोप्यतत्तेजःज्ञातयामासतस्यवै ॥ आजानुलिखि
तश्चासौनिपुणंविश्वकर्मणा ॥ ५२ ॥ नाभ्यनंदत्तुलिनंततस्तेननिवारितः ॥ तत्रतद्भासितंरूपंतेजसाप्रकृतेनतु ॥ ५३ ॥ कांतात्कां
ततरंभूत्वाअधिकंशुशुभेततः ॥ ददर्शयोगमास्थायस्वांभार्यावडवांतथा ॥ ५४ ॥ अदृश्यांसर्वभूतानांतेजसास्वेनसंवृताम् ॥ अश्वरूपे
णमार्तण्डस्तांमुखेनसमासदत् ॥ ५५ ॥ मैथुनायविचेष्टंतीपरपुंसोविशंकया ॥ सातंविदस्वतःशुक्रंनासाभ्यांसमधारयत् ॥ ५६ ॥ देवौत
स्यामजायेतामश्विनौभिषजावरौ ॥ नासत्यश्चैवदस्रश्चतौस्मृतौनामतोऽश्विनौ ॥ ५७ ॥ अतःपरंस्वकंरूपंदर्शयामासभास्करः ॥
तद्वद्वाचापिसंज्ञातुतुतोषचमुमोहच ॥ ५८ ॥ ततस्तुजनयामाससंज्ञासूर्यमुतंशुभम् ॥ रूपेणचात्मनस्तुल्यंरेवंतंनामनामतः ॥ ५९ ॥
पितुर्गृह्णाष्टमसोऽश्वंजातमात्रःपलायत ॥ सतस्मिन्सकृदाहूढस्तमश्वंनैवमुंचति ॥ ६० ॥ ततोर्कैणसमादिष्टौदंडनायकपिंगलौ ॥
अश्वंप्रत्यानयेथामेमाबलाच्छिद्रतोऽस्यतु ॥ ६१ ॥ पार्श्वस्थौतिष्ठतस्तस्यअश्वाच्छिद्राभिकांक्षिणौ ॥ नच्छिद्रंतुलभेतेतौतस्याद्या
पिमहात्मनः ॥ ६२ ॥ पुवन्गच्छत्यसौयस्मात्संज्ञायाःशान्तिदःसुतः ॥ रेवृस्तुचगतौधातूरेवंतस्तेनससस्मृतः ॥ ६३ ॥ मनुर्यमो
यमीचैवसावर्णिःसज्ञेश्वरः ॥ तपतीचाश्विनौचैवरेवंतश्चरवेःसुताः ॥ ६४ ॥ एवमेषापुरासंज्ञाद्वितीयापार्थिवीस्मृता ॥ यासं
ज्ञासास्मृताराज्ञीच्छायायासातुनिक्षुभा ॥ ६५ ॥ राजृदीप्तौस्मृतोधातूराजाराजतियत्सदा ॥ अधिकःसर्वभूतेभ्योराजतेचदिवाकरः ॥ ६६ ॥
अधिकंराजतेयस्मात्तस्माद्राजासउच्यते ॥ राज्ञःपत्नीतुसायस्मात्तस्माद्राज्ञीप्रकीर्तिता ॥ ६७ ॥ क्षुभसंचलनेधातुर्निश्चलाते
ननिक्षुभा ॥ भवंतीत्यथवायस्मात्स्वर्गीयाःक्षुद्विवर्जिताः ॥ ६८ ॥ छायांतांविशतेदिव्यांस्मृतासातेननिक्षुभा ॥ दृष्ट्वाजनंस
दातातभृशंपीडितमानसम् ॥ ६९ ॥ धर्मेणरंजयामासधर्मराजस्ततःस्मृतः ॥ शुद्धेनकर्मणातातशुभेनपरमद्युतिम् ॥ ७० ॥ पितृणामा

धिपत्यंचलोकपालत्वमापच ॥ सांप्रतंवर्ततेयोऽयंमनुर्लोकैमहामते ॥ ७१ ॥ यस्यान्ववायेजातस्तुशंखचक्रगदाधरः ॥ यमस्यभगिनीयातु
 यमीकन्यायशस्विनी ॥ ७२ ॥ साभवत्सरितांश्रेष्ठायमुनालोकपावनी ॥ मनुःप्रजापतिस्त्वेषसावर्णिःसमहायशाः ॥ ७३ ॥ भविष्यःसमनु
 स्तातअष्टमःपरिकीर्तितः ॥ मेरुपृष्ठेतपोदिव्यमद्यापिचरतेप्रभुः ॥ ७४ ॥ भ्राताशनैश्चरस्तस्यग्रहत्वंसतुलब्धवान् ॥ तपतीनामयानाम्नात
 योःकन्यागरीयसी ॥ ७५ ॥ सावभूवशुभापत्नीराज्ञःसंवरणस्यतु ॥ तापीनामनदीचेयंविध्यमूलाद्विनिःसृता ॥ ७६ ॥ नित्यंपुण्यजलाग्नाने
 पश्चिमोदधिगामिनी ॥ सौम्ययासंगतासातुसर्वपापभयापहा ॥ ७७ ॥ वैवस्वतीयथावीरसंगताशिवकांतया ॥ अश्विनौदेववैद्यत्वंलब्धवंतौ
 यदूतम् ॥ ७८ ॥ तयोःकर्मोपजीवंतिलोकैस्मिन्भिषजःसदा ॥ रेवंतोनामयोऽर्कस्यरूपेणार्कसमःसुतः ॥ ७९ ॥ अश्वानामाधिपत्येतु
 योजितःसतुभानुनाक्षिमेणगच्छतेध्वानंयस्तंपूजयतेपथि ॥ ८० ॥ सुखप्रसाद्योमर्त्यानांसदायदुकुलोद्वह ॥ त्वष्टापितेजसातेनमार्तडस्यैव
 चाज्ञया ॥ ८१ ॥ भोजानुत्पादयामासपूजायैतस्यसुव्रत ॥ यइदंजन्मदेवस्यशृणुयाद्वापठेतवा ॥ ८२ ॥ विवस्वतोहिपुत्राणांसर्वेषाममितौ
 जसाम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तोयातिसूर्यसलोकताम् ॥ ८३ ॥ इहराजाभवत्येवपुनरेत्यनसंशयः ॥ ८४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्व
 णिसप्तमीकल्पेआदित्यमाहात्म्यवर्णनंनमैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्थंश्रुत्वाकथादिव्याहेलिमाहात्म्य
 माश्रिताम् ॥ सांबःपप्रच्छभूयोऽपिनारदमृषिसत्तमम् ॥ १ ॥ ॥ सांबउवाच ॥ सूर्यपूजाफलंयच्चयच्चदानफलंमहत् ॥ प्रणिपातेफलंयच्च
 गीतवाद्येचयत्फलम् ॥ २ ॥ भास्करस्यद्विजश्रेष्ठतन्मेब्रूहिमंततः ॥ येनसंपूजयाम्येषभानुंदेवैःसदार्चितम् ॥ ३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
 इममर्थपुरापृष्ठेब्रह्मालोकपितामहः ॥ दिंडिनायदुशार्दूलशृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ४ ॥ सुखासीनंतथादेवंसुरज्येष्ठंपितामहम् ॥ प्रणम्यशि
 रसादिंडिरिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ सूर्यपूजाफलंब्रूहिब्रूहिदानफलंतथा ॥ प्रणामेयत्फलंदेवयच्चोक्तंतौर्यकत्रये ॥ ६ ॥
 इतिहासपुराणाभ्यांकारितेश्रवणेतथा ॥ पुरतोदेवदेवस्ययत्फलंस्यात्तदुच्यताम् ॥ ७ ॥ मार्जनेलेपनेयच्चदेवदेवस्यमंदिरे ॥ भास्करस्य

कृते ब्रूहि मम लोकपितामह ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्तुतिजप्योपहारेण पूजयाचनरोरवेः ॥ उपवासेन षष्ठ्यांच सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९ ॥
 प्रणिधाय शिरोभूमौ नमस्कारपरोरवेः ॥ तत्क्षणात् सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ १० ॥ भक्तियुक्तो नरो यस्तुरवेः कुर्यात्प्रदक्षिणाम् ॥
 प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपा भवेन्मही ॥ ११ ॥ सूर्यलोकं व्रजे चापि हरौ गैश्च मुच्यते ॥ उपानहौ परित्यज्य अन्यथानरकं व्रजेत् ॥ १२ ॥
 सोपानत्को नरो यस्तु आरोहेत्सूर्यमंदिरम् ॥ स याति नरकं वोरमसि पत्रवनं विभो ॥ १३ ॥ सूर्यमनसि यः कृत्वा कुर्याद्भ्यो मप्रदक्षिणम् ॥
 प्रदक्षिणीकृता स्तेन सर्वदेवा भवन्ति हि ॥ १४ ॥ परितुष्टाश्च ते सर्वे प्रयच्छन्ति गतिं शुभाम् ॥ सर्वदेवामहाबाहो ह्यभीष्टं तु परंतप ॥ १५ ॥
 एकाहारो नरो भूत्वा षष्ठ्यां योऽर्चयते रविम् ॥ सप्तम्यां वामहाबाहो सूर्यलोकं स गच्छति ॥ १६ ॥ अहोरात्रोपवासी च पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥
 सप्तम्यां वाथ षष्ठ्यां वा स गच्छेत्परमां गतिम् ॥ १७ ॥ कृष्णपक्षस्य सप्तम्यां सोपवासो जितेन्द्रियः ॥ सर्वरक्तोपहारेण पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥ १८ ॥
 पंकजैः करवीरैर्वा कुंकुमोदकचंदनैः ॥ मोदकैश्च गणश्रेष्ठ सूर्यलोकं स गच्छति ॥ १९ ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यामुपवासरतः सदा ॥ सर्व
 शुक्लोपहारेण पूजयेद्यस्तु भास्करम् ॥ २० ॥ जातीमुद्गरकैश्चैव श्वेतोत्पलकदंबकैः ॥ पायसेन तथा देवं सर्वत्रेणार्चयेद्रविम् ॥ २१ ॥ सर्वपाप
 विशुद्धात्मा विधुः कांत्यान संशयः ॥ हंसयुक्तेन यानेन हंसलोकमवाप्नुते ॥ २२ ॥ ॥ दिंडिस्वाच ॥ ॥ ब्रूहि मे विस्तरा देव सप्तमी कल्पमुत्तम
 म् ॥ उपोष्य सप्तमीयेन गमिष्ये शरणं रवेः ॥ २३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ साधुपृष्टोऽस्मि भवता सप्तमी कल्पमुत्तमम् ॥ यथा सहस्रकिरणः पुरा
 पृष्टोऽरुणेन वै ॥ २४ ॥ कथिताः सप्तसप्तम्यो भानुना श्रेयसेनृणाम् ॥ अरुणस्य गणश्रेष्ठ पृच्छतः कारणांतरे ॥ २५ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य देवदेवं
 दिवाकरम् ॥ ध्यानमाश्रित्य तिष्ठन्तमरुणो वाक्यमब्रवीत् ॥ २६ ॥ किमर्थं देवदेवेश ध्यानमाश्रित्य तिष्ठसि ॥ दिनं न याति देवेश कारणं मम क
 थ्यताम् ॥ २७ ॥ कुरुचंक्रमणं देववह्मानो दिवस्पते ॥ इत्येवं भगवान्पृष्ट इदं च नमब्रवीत् ॥ २८ ॥ शृणु त्वं द्विज शार्दूलयदर्थं ध्यानमाश्रि
 तः ॥ अर्वावसुर्द्विजश्रेष्ठः सचापुत्रः खगोत्तम ॥ २९ ॥ आराधयति मानित्यं गंधपुष्पोपहारकैः ॥ पुत्रकामः खगश्रेष्ठ न च जानात्ययं यथा ॥ ३० ॥

पुत्रदोऽहं भवेयेन विधिना पूजितः खग ॥ श्रूयतां च विधिं सर्वयेन प्रीतो भवेत् नृणाम् ॥ ३१ ॥ सप्तमी कल्पसंज्ञो वै विधीनामुत्तमो विधिः ॥ यस्तु मां पू-
 जयेन्नित्यंतस्य पुत्रान्ददाम्यहम् ॥ ३२ ॥ गृह्णीष्वसप्तमी कल्पं गत्वा ब्रूहि द्विजोत्तमम् ॥ येनाहं बहु पुत्रत्वं दद्यां तस्य तथा खग ॥ ३३ ॥ श्रुत्वा
 भानोः क्षणादेव जगाम स खगोत्तमः ॥ कथयामास तत्सर्वं भानोर्वचनमादितः ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणस्य खगश्चेष्टसच श्रुत्वा द्विजोत्तमः ॥ चकार सप्तमी क-
 ल्पं यथाख्यातं खगेन तु ॥ ३५ ॥ ऋद्धिर्वृद्धितथारोग्यं प्राप्य पुत्रांश्च पुष्कलान् ॥ गतोऽसौ सूर्यलोकं च तेजसा तत्समो भवत् ॥ ३६ ॥ इति श्री भविष्ये-
 महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पमाहात्म्यवर्णनं नामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जया च विजया चैव जयंती चापराजिता ॥ महाज-
 या च नंदा च भद्रा चान्या प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां सूर्यवारो भवेद्यदि ॥ सप्तमी विजया नाम तत्र दत्तं महाफलम् ॥ २ ॥ स्नानं दानं तथा हो-
 म उपवासस्तथैव च ॥ सर्वविजयसप्तम्यां महापातकनाशनम् ॥ ३ ॥ पंचम्यामेकभक्तं स्यात्षष्ठ्यां तं प्रचक्षते ॥ उपवासस्तु सप्तम्याम-
 ष्टम्यां पारणं भवेत् ॥ ४ ॥ केचिदेवमुशंत्येवनेति चान्ये गणाधिप ॥ अभिप्रेतस्तु मे षष्ठ्यामुपवासो गणोत्तमः ॥ ५ ॥ चतुर्थ्यामेकभक्तं तु पंचम्यां नक्त-
 मादिशेत् ॥ उपवासस्तु षष्ठ्यां स्यात्सप्तम्यां पारणं भवेत् ॥ ६ ॥ उपवासपरः षष्ठ्यामब्देशं पूजयेद्बुधः ॥ गंधपुष्पोपहारैश्च भक्त्या श्रद्धा समन्वितः
 ॥ ७ ॥ प्रकल्प्य पूजां भूमौ तु देवस्य पुरतः स्वपेत् ॥ जपमानस्तु गायत्री सौ रसूक्तमथापि वा ॥ ८ ॥ अक्षरं वामहाश्चेतं षडक्षमथापि वा ॥ विबुद्ध-
 स्त्वथ सप्तम्यां कृत्वा स्नानं गणाधिप ॥ ९ ॥ ग्रहेशं पूजयित्वा तु होमं कृत्वा विधानतः ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या शक्त्या च गणनायक ॥ १० ॥
 शाल्योदनमपूषांश्च खंडवेष्टांश्च शक्तिः ॥ स घृतं पायसं दद्यात्तथा विप्रेषु शक्तिः ॥ ११ ॥ दत्त्वा च दक्षिणां भक्त्या ततो विप्रान्विसर्जयेत् ॥ इ-
 त्येषा कथिता देवपुण्या विजयसप्तमी ॥ १२ ॥ यामुपोष्य न रोगच्छेत्पदं वैरोचनं परम् ॥ कर्षवीराणि रक्तानि कुंकुमं च विलेपनम् ॥ १३ ॥
 विजयं धूपमस्यां तु भानोस्तुष्टिकराणि वै ॥ एषा पुण्या पापहरा महापातकनाशिनी ॥ १४ ॥ अत्र दत्तं हुतं चापि क्षीयते न गणाधिप ॥ स्नानं
 दानं तथा होमः पितृदेवाभिपूजनम् ॥ १५ ॥ सर्वविजयसप्तम्यां महापातकनाशनम् ॥ आदित्यवारेण युता स्मृता विजयसप्तमी ॥ १६ ॥

इत्येषा कथिता वीरसर्वकामप्रदायिनी ॥ धन्यं यशस्यमायुष्यं कीर्तितं श्रवणं तथा ॥ १७ ॥ स्मरणं तु तथा स्यात् पुण्यं दं त्रिपुरांतक ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे विजयसप्तमी वर्णनं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ६ ॥ दिंडि रूवाच ॥ ॥ येत्वादित्यदिने ब्रह्मन् पूजयंति दिवाकरम् ॥ स्नानदानादिकं तेषां किं फलं स्याद्ब्रवीहि मे ॥ १ ॥ पुण्यासासप्तमी प्रोक्ता युक्ता तेन पितामह ॥ विजयेति तथा नाम वर्ण्यतामस्य पुण्यता ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ येत्वादित्यदिने ब्रह्मं द्वा द्वं कुर्वति मानवाः ॥ सप्तजन्मनि ते जाताः संभवन्ति विरोगिणः ॥ ॥ ३ ॥ नक्तं कुर्वति ये तत्र मानवाः स्थैर्यमाश्रिताः ॥ जपमानाः परं जाप्यमादित्यहृदयं परम् ॥ ४ ॥ आरोग्यमिह वै प्राप्य सूर्यलोकं व्रजन्ति ॥ उपवासं च ये कुर्युरादित्यस्य दिने सदा ॥ ५ ॥ जपन्ति च महाश्वेतां तैलभंते यथेप्सितम् ॥ अहोरात्रेण नक्तेन त्रिरात्रनियमेन वा ॥ ६ ॥ जपमानो महाश्वेतामीप्सितं लभते फलम् ॥ विशेषतः सूर्यदिने जपमानो गणाधिप ॥ ७ ॥ षडक्षरं तथा श्वेतागच्छेद्द्वैरोचनं पदम् ॥ द्वादशे ह स्मृतावारा आदित्यस्य महात्मनः ॥ ८ ॥ नंदो भद्रस्तथा सौम्यः कामदः पुत्रदस्तथा ॥ जयोजयंतो विजय आदित्याभिमुखस्थितः ॥ ९ ॥ हृदयोरोगहा चैव महाश्वेता प्रियोऽपरः ॥ शुक्लपक्षस्य षष्ठ्यां तु माघे मासि गणाधिप ॥ १० ॥ यः कुर्यात्स भवेद्भूपः सर्वपापभयापहः ॥ अत्र नक्तं स्मृतं पुण्यं घृतेन स्नपनं रवेः ॥ ११ ॥ अगस्तिकुसुमानीह भानोस्तुष्टिकराणि तु ॥ विलेपनं सुगंधस्तु श्वेतचंदनमुत्तमम् ॥ १२ ॥ धूपस्तु गुग्गुलुः श्रेष्ठो नैवेद्यं पूपमेव हि ॥ दत्त्वा पूषंतु विप्रस्यत तोभुंजीत वाग्यतः ॥ १३ ॥ नक्षत्रदर्शनात् नक्तं केचिद्विच्छंतिर्मानद ॥ सुहूर्तो नंदिनं केचित्प्रवदंति मनीषिणः ॥ १४ ॥ नक्षत्रदर्शनात् नक्तं महम्मन्ये गणाधिप ॥ प्रस्थमात्रं भवेत्पूषंगो धूममयमुत्तमम् ॥ १५ ॥ यवोद्भवं वा कुर्वीत स गुडं सर्पिषा न्वितम् ॥ माहिरण्यं च दातव्यं ब्राह्मणे सेति हासके ॥ १६ ॥ भौमे दिव्येऽथ वा देयं न्यसेद्वा पुरतोरवेः ॥ दातव्यो मंत्रतश्चायं मंडको ग्राह्य एव हि ॥ १७ ॥ भूत्वादित्येन वै भक्त्या आदित्यं तु नमस्य च ॥ आदित्यतेजसोत्पन्नं राज्ञीकरविनिर्मितम् ॥ १८ ॥ श्रेयसे स

१ कथ्यतां मम शृण्वतः-इ० पा० । २ प्राप्ते-इ० पा० । ३ शुभकर्मा-इ० पा० । ४ यो भवेत्स भवेत्तदः-इ० पा० । ५ मानवाः-इ० पा० । ६ दिव्यसं-
ज्ञिके-इ० पा० । ७ अपूपः-इ० पा० ।

मविप्रत्वंप्रतीच्छापूपमुत्तमम् ॥ कामदंसुखदंधर्म्यधनदंपुत्रदंतथा ॥ १९ ॥ सदास्तुतेप्रतीच्छामिमडकंभास्करप्रियम् ॥ एतौचैवमहामं
 त्रौदानादानेरविप्रियौ ॥ २० ॥ अपूपस्यगणश्रेष्ठश्रेयसेनात्रसंशयः ॥ एषनंदविधिःप्रोक्तोनराणांश्रेयसेविभो ॥ २१ ॥ अनेनाविधिनाय
 स्तुनरःपूजयतेरविम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःसूर्यलोकेमहीयते ॥ २२ ॥ नदारिद्र्यनरोगश्चकुलेतस्यमहात्मनः ॥ योऽनेनपूजयेद्भानुंनक्षयःसंतते
 स्तथा ॥ २३ ॥ सूर्यलोकाच्च्युतश्चासौराजाभवतिभूतले ॥ बहुरत्नसमायुक्तस्तेजसाद्विजसंनिभः ॥ २४ ॥ पठतांशृण्वतांचिदंविधानंत्रिपुरां
 तक ॥ कंददात्यचलंदिव्यमंबुजामचलांतथा ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेआदित्यवारकल्पेनंदविधिवर्णनंनामद्व्यशीति
 तमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॐ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ मासिभाद्रपदेवरिशुक्लेपक्षेतुयोभवेत् ॥ षष्ठ्यांगणकुलश्रेष्ठसभद्रःपरिकीर्तितः ॥ १ ॥
 तत्रनक्तंतुयःकुर्यादुपवासमथापिवा ॥ हंसयानसमाहूढोयातिहंससलोकताम् ॥ २ ॥ मालतीकुसुमानीहतथाश्वेतंचचंदनम् ॥ विजयंचत
 थाधूपनैवेद्यंपायसंपरम् ॥ ३ ॥ पूजायांभास्करस्येहकुर्यात्त्रिपुरसूदन ॥ इत्थंसंपूज्यदेवेशंमध्याह्नेचदिनाधिपम् ॥ ४ ॥ दत्वातुदक्षिणां
 शक्त्याततोभुंजीतवाग्यतः ॥ पायसंगणशार्दूलसगुडंसर्पिषासह ॥ ५ ॥ यएवंपूजयेद्भक्त्यामानवास्तिमिरापहम् ॥ सर्वकामानवाप्येहपुत्र
 दारधनादिकम् ॥ ६ ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्योब्रजेद्भानुसलोकताम् ॥ एषभद्रविधिःप्रोक्तोमयायस्तेगणाधिप ॥ ७ ॥ श्रुत्वाकृत्वाचय
 त्पापान्मुच्यतेमानवोभुवि ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेआदित्यवारकल्पेभद्रविधिवर्णनंनामद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॐ ॥ ब्र
 ह्मोवाच ॥ ॥ नक्षत्रंरोहिणीवीरियदावारस्यवैभवेत् ॥ यात्यसौसौम्यतांवीरिससौम्यःपरिकीर्तितः ॥ १ ॥ स्नानंदानंजपोहोमःपितृदेवा
 दितर्पणम् ॥ अक्षयस्यात्रसंदेहस्त्वत्रवारेमहात्मनः ॥ २ ॥ नक्तंसमाश्रितोयोऽत्रपूजयेद्भास्करंनरः ॥ यातिलोकंसदेवस्यभास्करस्यनसं
 शयः ॥ ३ ॥ रक्तोत्पलानिवैतत्रतथारक्तंचचंदनम् ॥ सुगंधश्चापिधूपस्तुनैवेद्यंपायसंतथा ॥ ४ ॥ ब्राह्मणायचदातव्यंभोक्तव्यंचात्मना

१ नंदम्-इ०पा० । २ सर्वपापविमुक्तात्मा-इ०पा० । ३ ब्रह्मनंदसमायुक्तः-इ०, बहुभर्तृसमायुक्तः-इ० च पा० । ४ द्विजसत्तम-इ०पा० । ५ कृष्ण
 पक्षे-इ०पा० । ६ भाद्रे-इ०, भद्रम्-इ०चपा० । ७ वारः-इ०पा० ।

तथा ॥ य एवं पूजयेत्सौम्येचित्रभानुंगवांपतिम् ॥ ५ ॥ सविमुक्तस्तुपापेभ्यस्त्वाष्टींकांतिमवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मेपर्वणि आदित्यवारकल्पे सौम्यविधिवर्णनं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ प्राप्ते मार्गशिरे मासि शुक्लपष्ठ्यां तु यो
 भवेत् ॥ स ज्ञेयः कामदो वारः स देष्टो भास्करस्य तु ॥ १ ॥ तत्र यः पूजयेद्भानुं भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ विमुक्तः सर्वपापैस्तु प्राप्नुते नंदना
 धिपम् ॥ २ ॥ रक्तचंदनमिश्राणि करवीराणि सुव्रत ॥ धूपं घृताहुतिं वीरभास्कराय प्रयोजयेत् ॥ ३ ॥ नैवेद्यं चापि कृत्वा सरसं गुंधं तक्षिणमेव च ॥
 कृत्वोपवासमथ वानक्तं त्रिपुरसूदन ॥ ४ ॥ इत्थं प्रपूजितो ह्यत्र भास्करो लोकभास्करः ॥ कामान्ददाति सर्वान्वै अतो यं कामदः स्मृतः ॥ ५ ॥ स पुत्रं
 पुत्रकामस्य धनकामस्य वा धनम् ॥ विद्यार्थिने शुभां विद्यामारोग्यं रोगिणे विभो ॥ ६ ॥ अन्यांश्च विविधान् कामान्मंत्रैः संपूजितो रविः ॥ ददाति गण
 शार्दूलं अतो यं कामदः स्मृतः ॥ ७ ॥ दद्याद्योमं डकं चात्र गोपतेर्गोत्रभूषणः ॥ गोत्रारिते जसा तु ल्यगोपतेर्गोत्रं व्रजेत् ॥ ८ ॥ इति श्रीभ
 विष्ये महापुराणे ब्राह्मेपर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे कामदविधिवर्णनं नाम पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 पंचतारं भवेद्यत्र नक्षत्रं ते वृषध्वज ॥ वारे तु देवदेवस्य सवारः पुत्रदः स्मृतः ॥ १ ॥ उपवासो भवेत्तत्र श्राद्धं कार्यं तथा भवेत् ॥ प्राशनं चापि
 पिंडस्य मध्यमस्य प्रकीर्तितम् ॥ २ ॥ सोपवासस्तु यो भक्त्या पूजयेद्वात्र गोपतिम् ॥ धूपमाल्योपहारैस्तु दिव्यगंधसमन्वितैः ॥ ३ ॥ एवं
 पूज्यं विवस्वं तंतस्यैव पुरतो निशि ॥ भूमौ स्वपिति वै वीरजपञ्चेतां महामते ॥ ४ ॥ प्रातरुत्थाय च स्नानं कृत्वा दत्त्वा ध्यमुत्तमम् ॥
 रक्तचंदनसंमिश्रैः करवीरैर्गणाधिप ॥ ५ ॥ प्रपूज्य ग्रहभूतेशं शुभं तं त्रिलोचन ॥ वीरं च पूजयित्वा तु ततः श्राद्धं प्रकल्पयेत् ॥ ६ ॥ पंचभिर्ब्राह्मणैर्दे
 वदिव्यैर्भूमैश्च सुव्रत ॥ मगं संज्ञौ तत्र दिव्यौ ब्राह्मणौ पारिकल्पयेत् ॥ ७ ॥ त्रयस्तु ब्राह्मणा भीमाः प्रकल्प्यांधकसूदन ॥ कुर्यादेवं ततः श्राद्धं पार्व
 णं भास्करप्रियम् ॥ ८ ॥ श्राद्धे त्वथ समाप्ते तु दद्यात्पिंडं तु मध्यमम् ॥ पुरतो देवदेवस्य स्थित्वा मंत्रेण सुव्रत ॥ ९ ॥ स एष पिंडो देवेश योऽभीष्ट
 स्तव सर्वदा ॥ अश्नामि पश्यते तु भ्यं येन मे संततिर्भवेत् ॥ १० ॥ प्रसादात्तव देवेश इति मे भावितं मनः ॥ इत्थं संपूजितो ह्यत्र भास्करः पुत्रदो भ

वेत् ॥ ११ ॥ अतोऽयं पुत्रदोवारो देवस्य परिकीर्तितः ॥ एवमत्र सदायस्तु भास्करं पूजयेन्नरः ॥ १२ ॥ उपवासपरः श्राद्धे स पुत्रं लभते ध्रुवम् ॥
 धनं धान्यं हिरण्यं च आरोग्यं सुखं दंतथा ॥ १३ ॥ मूर्यलोकं च संप्राप्य ततो राजा भवेत्तृषु ॥ प्रभया द्विजसंकाशः कांत्या चांबुजसन्निभः ॥ १४ ॥
 वीर्येण गोपतेस्तु ल्योगां भीर्यै कलशोपमः ॥ इति पुत्रदविधिवर्णनम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दक्षिणे त्वयनेयः स्यात्स जयः परिकीर्तितः ॥ १५ ॥ अत्रो
 पवासं नक्तं च स्नानं दानं जपस्तथा ॥ भवेच्छतगुणं देवभास्करप्रीतये कृतम् ॥ १६ ॥ तस्मान्नक्तादिकर्तव्यं यत्स्याच्छतगुणं विभोः ॥ १७ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे आदित्यवारकल्पे जयवारतिथिवर्णनं नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जयंतो ह्युत्तरे ज्ञेयश्चायने गणनायकः ॥
 वारो देवस्य यः स्याद्वै तत्र पूज्यो दिवाकरः ॥ १ ॥ पूजितस्तत्र देवेशः सहस्रगुणितं फलम् ॥ ददाति देवशार्दूलस्नानदानादिकर्मणाम् ॥ २ ॥ घृतेन प
 यसायत्र स्नानमिक्षुरसेन तु ॥ विलेपनं कुंकुमं तु प्रशस्तं भास्करे प्रियम् ॥ ३ ॥ धूपक्रिया गुग्गुलेनैवैवमोदकं स्मृतम् ॥ इत्थं संपूज्य देवं कुर्याद्भो
 मंततस्तिष्ठैः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चान्मोदकांस्तिलशङ्कुलीः ॥ इत्थं पूजयेद्भानुं भोजयेत्पश्चात्तिलशङ्कुलीः ॥ ५ ॥ सहस्रगुणितं तस्य फलं दे
 वो ददाति वै ॥ स्नानदानजपादीनामुपवासस्य वै विभो ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे जयंत
 विधिवर्णनं नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां प्राजापत्यं कर्तव्यं ॥ स ज्ञेयो विजयो नाम सर्वपापभयापहः ॥ १ ॥
 तत्र कोटिगुणं सर्वफलं पुण्यस्य कर्मणः ॥ ददाति भगवान् देवः पूजितश्चंदनाधिपः ॥ २ ॥ स्नानं दानं जपो होमः पितृदेवादिपूजनम् ॥ नक्तं चाप्यु
 पवासस्तु सर्वमत्र दिवाकरः ॥ ३ ॥ कुर्यात्कोटिगुणं सर्वपूजितो ह्यत्र गोपतिः ॥ तस्मादत्र सदा देवं पूजयेद्भक्तिमान्नरः ॥ ४ ॥ सर्वेशं सप्तद्वीपेशं
 सप्तसैधववाहनम् ॥ सप्तम्यां तु तमाराध्य सप्तप्रकृतिसंभवम् ॥ ५ ॥ सप्तलोकाधिपत्यं तु प्राप्नुते सप्तर्षिभिः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि शतसहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे विजयवारविधिवर्णनं नाम षाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृष्णपक्ष
 स्य सप्तम्यां माघमासे भवेत्तु यः ॥ सोदित्याभिमुखो ज्ञेयः शृणु चास्य विधिं परम् ॥ १ ॥ कृत्वैकभक्तं कृष्णस्य वारं त्रिपुरसूदन ॥ प्रातः कृत्वा

१ तत्र यां कुरुते पूजाम्-इ०पा० । २ भंत्रवारे-इ०पा० । ३ च विधिना सदा-इ०पा० ।

ततः स्नानपूजयित्वा दिवाकरम् ॥ २ ॥ आदित्याभिमुखस्तिष्ठेद्यावदस्तमनं रवेः ॥ जपमानो महाश्वेतां लभमाश्रित्य सुव्रत ॥ ३ ॥ चतुर्हस्त
मृजुं शुक्लमव्रणं सुसमं दृढम् ॥ रक्तचंदनवृक्षस्य स्तंभं कृत्वा गणाधिप ॥ ४ ॥ तमाश्रित्य महाभक्त्या देवदेवं दिवाकरम् ॥ पश्यमानो जपञ्छे
तां तिष्ठेदस्तमना द्रवेः ॥ ५ ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ ब्राह्मणे दक्षिणां दत्त्वा ततो भुंजीत वाग्यतः ॥ ६ ॥ इत्थमेतंतु यः कुर्या
दादित्यप्रीतये नरः ॥ भानुमांस्तस्य प्रीतः स्यात्सर्वप्रीतो ददाति हि ॥ ७ ॥ धनं धान्यं तथा पुत्रमारोग्यं भार्गवं यशः ॥ तस्मात्संपूजयेदत्र गीर्वाणाधि
पतिं हरिम् ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसाहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे आदित्याभिमुखविधिवर्णनं नाम नवाशीतितमो
ऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रविसंक्रमणे यः स्याद्रवेर्वारोगणाधिप ॥ स ज्ञेयो हृदयो नाम आदित्यहृदयप्रियः ॥ १ ॥ तत्र नक्तं समाश्रित्य देवं
संपूज्य भक्तितः ॥ गत्वा च स दने भानोरादित्याभिमुखस्थितः ॥ २ ॥ जपेदादित्यहृदयं संख्यया षट्शतं बुधः ॥ अथ वा स्तमनं यावद्भास्करां चिं
तयेद्बुद्धिः ॥ ३ ॥ गृहमेत्यतः तोविप्रान् भोजयेच्छक्तिः शिव ॥ भुक्त्वा तु पायसं वीरततो भूमौ स्वपेद्बुधः ॥ ४ ॥ योत्र संपूजयेद्भानुं भक्त्या श्रद्धासम
न्वितः ॥ सकामांलं भते सर्वान् भास्करा हृदयस्थितान् ॥ ५ ॥ तेजसा यशसा तुल्यः प्रभयैषां महात्मनाम् ॥ शक्रगोपांडजानां तु गोपतेर्गोवृषेक्षण ॥ ६ ॥
इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि शतसाहस्रार्धसंहितायामादित्यवारकल्पे हृदयवारविधिवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ब्रह्मोवाच ॥
पूष्णो भवेद्यदा क्रुशं भवेच्च भगदैवतम् ॥ वासरः समहान् प्रोक्तः सर्वरोगभयापहः ॥ १ ॥ योऽत्र पूजयते भानुं शुभगंधविलेपनैः ॥ सर्वरोगविनिर्मुक्तो याति
प्रतिपदा भवम् ॥ २ ॥ अर्कपत्रपुटे कृत्वा पुष्पाण्यर्कस्य सुव्रत ॥ देवस्य पुरतो रात्रौ भक्त्या यः स्थापयेद्बुधः ॥ ३ ॥ पूजयित्वा र्कपुष्पैस्तु अर्कमर्कं प्रि
यं सदा ॥ प्राशयित्वा र्कपुष्पं तु दत्त्वा विप्राय दक्षिणाम् ॥ ४ ॥ भक्त्या च पायसं वीररात्रौ स्वापिति भूतले ॥ अनेन विधिना यस्तु पूजयेदत्र वैरं
विम् ॥ ५ ॥ समुक्तः सर्वरोगैस्तु गर्च्छेद्दिनकरालयम् ॥ तस्मादपि ब्रजेल्लोकं कुंकारारवहेति नः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
ब्राह्मे पर्वणि शतसाहस्रार्धसंहितायां रोगहरविधिवर्णनं नामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ध ॥ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्त्वादित्यग्र

हस्यास्यवारोदेवस्यसुव्रत ॥ शस्यः प्रोक्तः प्रियोलोकेख्यातो गोश्रुतिभूषणः ॥ १ ॥ यस्तु पूजयते तस्मिन्पतंगं पतंगप्रियम् ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु सूर्यलोकं सगच्छति ॥ २ ॥ सोपवासो गणश्रेष्ठ आदित्यग्रहणेशुचिः ॥ जपमानो महाश्वेतांखपोषमथवाशिवम् ॥ ३ ॥ पूजयेज्जगतामीशं तमोनाशनमाशुगम् ॥ पूजयित्वा खपोषं तु महाश्वेतां ततो जपेत् ॥ ४ ॥ पूजयित्वा महाश्वेतां रविं देवं समर्चयेत् ॥ महाश्वेतां प्रतिष्ठाप्य गंधपुष्पैः सुपूजिताम् ॥ ५ ॥ तस्या एव बर्हिः कार्यं स्थंडिलं सुसमाहितः ॥ शुचौ भूमि विभागे तु वीरं संस्थाप्य यत्नतः ॥ ६ ॥ कुर्याद्भोमं तिलैः स्नातः सर्पिषा च विशेषतः ॥ आदित्यग्रहवेलायां जपञ्छेतां महामते ॥ ७ ॥ मुक्ते दिनकरे पश्चात्स्नानं कृत्वा समाहितः ॥ पूजयित्वा महाश्वेतां खगोलकं च ग्रहाधिपम् ॥ ८ ॥ ब्राह्मणान्वाचयित्वा च ततो भुंजीत वाग्यतः ॥ आदित्यग्रहयुक्तेऽस्मिन्वारे त्रिपुरसूदन ॥ ९ ॥ यत्कर्म क्रियते पुण्यं तत्सर्वं शुभदं भवेत् ॥ स्नानदानजपादीनां कर्मणां गोवृषध्वज ॥ १० ॥ अनंतं हि फलं तेषां भवत्यस्मिन्नसंशयः ॥ कृतानां तु गणश्रेष्ठ भास्करस्य वचो यथा ॥ ११ ॥ तस्माद्विजगणैः कार्यं पुण्यं कर्म विचक्षणैः ॥ एकभक्तं च नक्तं च उपवासं गणाधिप ॥ १२ ॥ ये वादित्यादिने कुर्युस्ते यांति परमं पदम् ॥ धर्म्यं पुण्यं यशस्यं च पुत्रीयं कामदं तथा ॥ १३ ॥ तस्मिन् दानमपूपस्य गोदानेन समं भवेत् ॥ द्वादशैते महाबाहो वीरभानोर्महात्मनः ॥ १४ ॥ तुष्टिदाः कथितास्तुभ्यं सर्वपापभयापहम् ॥ पठतां शृण्वतां तात कुर्वतां च विशेषतः ॥ १५ ॥ कृत्वैकमेषां विधिवद्भारं वृषभवाहन ॥ वृषादि त्रितयं प्राप्य चात्रिजाम चलां तथा ॥ १६ ॥ ततो याति परं लोकं वृषकेतोर्महात्मनः ॥ तेजसां बुजसंकाशः प्रभयां डजसंनिभः ॥ १७ ॥ पविहेति समोर्वार्ये कांत्या चंद्रसमप्रभः ॥ १८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि आदित्यवारकल्पे महाश्वेतवारविधिवर्णनं नाम द्विंशतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ येषां धर्मक्रियाः सर्वाः सदैवोद्दिश्य भास्करम् ॥ न कुले जायते तेषां दारिद्र्यो व्याधितोऽपि वा ॥ १ ॥ देवाय तनूमेस्तु गोमयेनोपलेपनम् ॥ यः करोति नरो भक्त्या सद्यः पापात्प्रमुच्यते ॥ २ ॥ श्वेतयारक्तया वापि पीतमृत्तिकायापि वा ॥ उपलेपनकर्ता वै चितितं लभते फलम् ॥ ३ ॥ चित्रभानुं विरच्यैव कुसुमैर्यः सुगंधिभिः ॥ पूजयेत् सोपवासस्तु सकामानीप्सिताल्लभेत् ॥ ४ ॥ घृतेन दीपकं ज्वाल्या तिलतैलेन वारवेः ॥

१ ततोऽर्हयेत्-इ० पा० । २ पुरः कुर्याद्रविकार्यम्-इ० पा० । ३ रविं देवं समर्चयेत्-इ० पा० । ४ विचित्रैर्यैः-इ० पा० ।

प्रयातिसूर्यलोकंसदीपकोटिशतैर्वृतः ॥ ५ ॥ दीपतैलप्रदानेननयातिनरकंनरः ॥ दीपतैलंतिर्लाश्वैवमहापातकनाशनम् ॥ ६ ॥ दीपंददा
 तियोनित्यंभास्करायतनेषुच ॥ चतुष्पथेषुतीर्थेषुरूपौजस्वहिजायते ॥ ७ ॥ यस्तुकारयतेदीपंरवेर्भक्तिसमान्वितः ॥ सकामानीप्सितान्प्रा
 प्यवृंदारकपुरं व्रजेत् ॥ ८ ॥ यःसमालभतेसूर्यचंदनागुरुकुंकुमैः ॥ कर्पूरेणविमिश्रैश्चतथाकस्तूरिकान्वितैः ॥ ९ ॥ शुभंकालंकोटिशतंविह
 त्यचभवालये ॥ पुनःसंजायतेभूमौराजराजोनसंशयः ॥ १० ॥ सर्वकामसमृद्धात्मासर्वलोकनमस्कृतः ॥ चंदनोदकमिश्रैश्चदशार्घ्यकु
 सुमैरवेः ॥ ११ ॥ सपुत्रपौत्रपत्नीकःस्वर्गलोकेमहीयते ॥ सुगंधोदकमिश्रैस्तुदशार्घ्यकुसुमैरवेः ॥ १२ ॥ देवल्लोकेचिरंस्थित्वाराजाभव
 तिभूतले ॥ सहिरण्येनचार्येणरक्तोदकयुतेनवा ॥ १३ ॥ कोटिशतंतुवर्षाणांस्वर्गलोकेमहीयते ॥ पद्मैरभ्यर्चनंकृत्वा रवेःस्वर्गगतोनरः ॥ १४ ॥
 पद्मंवसतिवर्षाणांस्त्रीपद्मशतसंवृतः ॥ गुग्गुलुंसघृतंदत्त्वारवेर्भक्तिसमान्वितः ॥ १५ ॥ तत्क्षणात्सर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ पक्षंतुगुग्गु
 लुंदत्त्वामुच्यतेब्रह्महत्याया ॥ १६ ॥ संवत्सरेणलभतेअश्वमेधफलंशिव ॥ धूपेनलभतेस्वर्गतुरूपेणसुगंधिना ॥ १७ ॥ कर्पूरागुरुधूपेनराज
 सूर्यफलंलभेत् ॥ पूर्वाह्णेमानवोभक्त्याश्रद्धयायोऽर्चयेद्भविम् ॥ १८ ॥ सतत्फलमवाप्नोति यदत्तेकपिलाशते ॥ मध्याह्नेयोऽर्चयेत्सूर्यप्रयता
 त्माजितेंद्रियः ॥ १९ ॥ लभतेभूमिदानस्यगोशतस्यचतत्फलम् ॥ पश्चिमायांतुसंध्यायांयोऽर्चयेद्भास्करंनरः ॥ २० ॥ शुचिःशुक्लांबरोष्णी
 षोगोसहस्रफलंलभेत् ॥ अर्धरात्रेतुयोहेलिंभक्त्यासंपूजयेन्नरः ॥ २१ ॥ जातिस्मरत्त्वमाप्नोतिकुलेजातोवृषान्वितः ॥ प्रदोषरात्रिवेलायांयःपूजयति
 भास्करम् ॥ २२ ॥ सगत्वासहसावीरक्रीडेत्सौमनसंक्षयम् ॥ दंडनायकवेलायांप्रभातसमयेपुनः ॥ २३ ॥ पूजयित्वा रविंभक्त्याव्रजेदनिमिषाल
 यम् ॥ एवंवेलासुसर्वासुअवेलासुचमानवः ॥ २४ ॥ भक्त्यापूजयतेयोऽर्कमर्कपुष्पैःसमाहितः ॥ तेजसादित्यसंकाशोह्यर्कलोकेमहीयते ॥ २५ ॥
 अयनेतूत्तरेसूर्यमथवादक्षिणायने ॥ पूजयेद्यस्तुवैभक्त्यासगच्छेत्कंजजालयम् ॥ २६ ॥ तत्रस्थःपूज्यतेर्केशैःसर्वैःसुवनसैस्तथा ॥ गोपतिःपूज्यते

१ दिनान्येव-इ०पा० । २ देवतायतनेषु-इ०पा० । ३ धारयते-इ०पा० । ४ उषित्वा च-इ०पा० । ५ मम लोके-इ०पा० । ६ भक्त्या समाहितः-
 इ०पा० । ७ सामरसंक्षयम्-इ०पा० । ८ देवैः-इ०पा० ।

यद्रहोपतिप्रमुखैःसुरैः॥२७॥विषुवेषूपरागेषुषडशीतिमुखेषुच ॥ पूजयित्वा रविं भक्त्या नात्मानं शोचते नरः ॥ २८ ॥ विबुध्यवास्वयं वापियो
 नमस्कुरुते रविम् ॥ संतुष्टो भास्करस्तस्य गतिमिष्टां प्रयच्छति ॥ २९ ॥ कृशरापायसापूपललोन्मिश्रमोदकैः ॥ बलिं कृत्वा तु सूर्याय
 सर्वकाममवाप्नुते ॥ ३० ॥ मोदकानां प्रदानेन पायसस्य च सुव्रत ॥ मधुमांसरसैश्चापि प्रीयतेऽतीव भास्करः ॥ ३१ ॥ घृतेन तर्पणं कृ
 त्वासदा स्निग्धो भवेन्नरः ॥ तर्पयित्वा तु मांसेन सद्यः पापात् प्रमुच्यते ॥ ३२ ॥ घृतेन स्नपनं कृत्वा एकाहमुदये रवेः ॥ गवांशतसहस्रस्य दत्तस्य फ
 लमश्नुते ॥ ३३ ॥ गवांक्षीरेण संतर्प्य पुंडरीकफलं लभेत् ॥ रसेन स्नापयेद्देवमश्वमेधफलं लभेत् ॥ ३४ ॥ सूर्याय तर्हर्णो धेनुं गामेकां यः
 प्रयच्छति ॥ कञ्जामचलां प्राप्य पुनर्लेखपुरं व्रजेत् ॥ ३५ ॥ गोशरीरे तु रोमाणियावन्ति त्रिपुरान्तक ॥ सतावद्वर्षकोटीस्तुले खलो
 के महीयते ॥ ३६ ॥ गोशतं भानवे दत्त्वा राजसूयफलं लभेत् ॥ अश्वमेधफलं तस्य यः सहस्रं प्रयच्छति ॥ ३७ ॥ गुग्गुलुं देवदारुं च दहेत्त्रितयं
 घृतस्रवम् ॥ आज्यधूमो हि देवानां प्रकृत्यैव प्रियः सदा ॥ ३८ ॥ भेर्यादीनि च वाद्यानि शंखवेण्वादिकानि च ॥ ये प्रयच्छन्ति सूर्याय याति ते ह
 समं दिरम् ॥ ३९ ॥ वज्रमाहरते यस्तुरवेर्भक्तिसमन्वितः ॥ तीर्थोदकमथैवान्यं स याति विबुधालयम् ॥ ४० ॥ विमानैः स्त्रीशताकीर्णैः
 क्रीडयित्वा चिरं नरः ॥ मानुषत्वमनुप्राप्य राजा भवति धार्मिकः ॥ ४१ ॥ छत्रं ध्वजं वितानं च पताकाश्चामराणि च ॥ हेमदंडानि वै दद्याद्भवेयौ
 भक्तिमात्ररः ॥ ४२ ॥ विमानेन स दिव्येन किंकिणीजालमालिना ॥ सूर्यलोकमतो गत्वा भवत्यप्सरसां पतिः ॥ ४३ ॥ तत्रोष्य सुचि
 रं कालं स्वर्गात्प्रत्यागतः पुनः ॥ मानुष्ये जायते राजा सर्वराजनमस्कृतः ॥ ४४ ॥ दत्त्वा वासांसि सूर्याय अलंकारांस्तथैव च ॥ क्रीडते
 जनलोकस्थो यावदाभूतसंप्लवम् ॥ ४५ ॥ गीतवादित्रनृत्यैश्च कुर्याज्जागरणं रवेः ॥ गंधर्वाप्सरसां मध्ये क्रीडते सुचिरं नरः ॥ ४६ ॥ गंधैः पु
 ष्पैस्तथा पत्रैः स्तोत्रैर्वा विविधैस्तथा ॥ येस्तु वंति रविं भक्त्या ते याति पतंगालयम् ॥ ४७ ॥ उषःस्तु वंति ये सूर्यमुपगायन्ति ते सदा ॥ पा

१ विषमध्यगतं देवम्-इ०पा० । २ प्रयत्नेन-इ०पा० । ३ मधुमांसातिवर्षेण-इ०पा० । ४ स्नपनं कृत्वा-इ०पा० । ५ तर्पणीम्-इ०पा० । ६ आज्यधूपः-इ०पा० ।

ठकाश्चरणाश्चैवसर्वेतेस्वर्गगामिनः ॥ ४८ ॥ अश्वयुक्तंयुगैर्युक्तंयोददातिरवेरथम् ॥ कांचनंवापिरौप्यंवामणिरत्नान्वितंशुभम् ॥ ४९ ॥
 सयानेनार्कवर्णेनार्ककिणीजालमालिना ॥ स्वर्गलोकमितोगत्वाक्रीडतेऽप्सरसासह ॥ ५० ॥ यस्तुदारुमयंकुर्याद्वेदमनुत्तमम् ॥
 सयात्यैर्कसवर्णेनविमानेनार्कमंडलम् ॥ ५१ ॥ यात्रांकुर्वीतेयेभानोर्नराःसंवत्सरादपि ॥ षण्मासान्वागणश्रेष्ठतेषांपुण्यफलंशृणु ॥ ५२ ॥ ष
 ण्मासाद्वागणश्रेष्ठतेषांकर्मफलंशृणु ॥ ध्यानिनोयोगिनश्चैवप्राप्नुवंतीहयांगतिम् ॥ ५३ ॥ तांगतिं प्रतिपद्यंतेसूर्यवर्माविगाहिनः ॥ रथं वहांति ये भानो
 र्नराभक्तिसमन्विताः ॥ ५४ ॥ अरोगाश्चादिरद्रश्चजातौजातौभवंति ते ॥ कर्तारोरथयात्रायायेनराभास्करस्यतु ॥ ५५ ॥ यात्राभंगं
 तुयोमोहात्क्रोधाद्वाकुरुतेनरः ॥ मंदेहास्तेनराज्ञेयाराक्षसाःपापकारिणः ॥ ५६ ॥ धनंधान्यंहिरण्यंवावासांसिविविधानिच ॥ येप्रयच्छं
 तिसूर्यायतेयांतिपरमांगतिम् ॥ ५७ ॥ गावोवाथमहिष्योवागजानश्वाश्चशोभनान् ॥ यःप्रयच्छतिसूर्यायतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ ५८ ॥
 अक्षयंसर्वकामीयमश्वमेधफलंलभेत् ॥ सहस्रगुणितंतच्चदानमस्योपतिष्ठति ॥ ५९ ॥ महींददातियोऽर्कायकृष्णफलवर्तीशुभम् ॥
 सतारयतिवैवंश्यान्दशपूर्वान्दशापरान् ॥ ६० ॥ विमानेनचदिव्येनगोपुरंगोपतेव्रजेत् ॥ क्रीडत्यप्सरसांमध्येकरीवकारिणीष्विव ॥ ६१ ॥ ग्रामं
 ददातियोभक्त्यासूर्यायमतिमान्नरः ॥ विमानेनार्कवर्णेनसयातिपरमांगतिम् ॥ ६२ ॥ आरामान्येप्रयच्छंतिपत्रपुष्पफलोपगान् ॥
 भानवेभक्तियुक्तास्तुतेयांतिपरमांगतिम् ॥ ६३ ॥ मानसंवाचिकंवापिकर्मजंयच्चदुष्कृतम् ॥ सर्वसूर्यप्रसादेनअशेषंचप्रणश्य
 ति ॥ ६४ ॥ आतौवाव्याधितोवापिदरिद्रोदुःखितोऽपिवा ॥ आदित्यंशरणंगत्वानात्मानंशोचतेनरः ॥ ६५ ॥ एकाहेनापियद्वा
 नोःपूजायाःप्राप्यतेफलम् ॥ तद्वैक्रतुशतैरिष्टैःप्राप्यतेफलमुत्तमम् ॥ ६६ ॥ कृत्वाप्रेक्षणकंभानोर्दिव्यमायतनेशुभम् ॥ अक्षयंसर्व
 कामीयंराजसूयफलंलभेत् ॥ ६७ ॥ वेद्याकदंबकंयस्तुदद्यात्सूर्यायभक्तिः ॥ सगच्छेत्परमंस्थानंयत्रतिष्ठतिभानुमान् ॥ ६८ ॥
 पुस्तकंभानवेदद्याद्भारतस्यगणाधिप ॥ सर्वपापविमुक्तात्माविष्णुलोकेमहीयते ॥ ६९ ॥ रामायणस्यदत्त्वातुपुस्तकंत्रिपुरांतक ॥ वाज

पेयफलंप्राप्यगोपतेःपुरमाव्रजेत् ॥ ७० ॥ भविष्यसांवसंज्ञंवादत्वासूर्यायपुस्तकम् ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यांफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ७१ ॥
 सर्वान्कामानवाप्नोतियातिसूर्यसलोकताम् ॥ सूर्यलोकेचिरंस्थित्वाब्रह्मलोकंव्रजेत्पुनः ॥ ७२ ॥ स्थित्वाकल्पशतंतत्रराजाभवतिभूतले ॥
 भानोरायतनेयस्तुप्रपांकुर्याद्गणाधिप ॥ ७३ ॥ सयातिपरमंस्थानंदिव्यंसौमनसंनरः ॥ शीतकालेधनंदद्यान्नराणांशतिनाशनम् ॥ ७४ ॥ भानो
 रायतनेदेवअश्वमेधफलंलभेत् ॥ इतिहासपुराणाभ्यांपुण्यपुस्तकवाचनम् ॥ ७५ ॥ अश्वमेधसहस्रंयोनित्यंकर्तुंप्रवर्तते ॥ नतत्फलमवाप्नो
 तियदाप्नोत्यस्यकर्मणः ॥ ७६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकार्यपुस्तकवाचनम् ॥ इतिहासपुराणाभ्यांभानोरायतनेशुभम् ॥ ७७ ॥ नान्यत्पुष्टिकरंभानो
 स्तथातुष्टिकरंपरम् ॥ पुण्याख्यानकथायास्तुयथाकरणमुत्तमम् ॥ ७८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेभानुमहिमवर्णनं
 मन्त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ७९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अत्राख्यानमुशंतीहसंवादंगणपुंगव ॥ पितामहकुमाराभ्यांपुण्यंपापहरंशिवम् ॥ १॥
 स्रष्टारंसर्वलोकानांसुखासीनंपितामहम् ॥ प्रणम्यशिरसादेवंश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ २॥ कुमारोदेवशार्दूलदं वचनमब्रवीत् ॥ गतोऽहमद्यभ
 गवन्द्रुंदेवंदिवाकरम् ॥ ३ ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंदेवःसमयापूजितोरविः ॥ प्रणम्यशिरसाभक्त्यापरयाश्रद्धयाविभो ॥ ४ ॥ अनुज्ञातस्ततस्ते
 नसुखासीनोह्यहंस्थितः ॥ आसीनेनमयातत्रदृष्टमाश्चर्यमद्भुतम् ॥ ५ ॥ काञ्चनेनविमानेनकिंकिणीजालमालिना ॥ मणिमुक्ताविचित्रेणवैदूर्य
 वरवेदिना ॥ ६ ॥ आगतंपुरुषंतत्रदृष्ट्वादेवोदिवाकरः ॥ ससंभ्रमंसमुत्थायआसनादेवसत्तम ॥ ७ ॥ गृहीत्वादक्षिणेपाणौपुरतःप्राप्यतंनरम् ॥
 शिरस्याग्रायदेवेशपूजयामासवैरविः ॥ ८ ॥ उपविष्टंतुतंभानुरिदं वचनमब्रवीत् ॥ सुस्वागतंभद्रसुखकृताप्रीतास्त्वयावयम् ॥ ९ ॥ स
 मीपेममतिष्ठत्वंयावदाभूतसंप्लवम् ॥ पुनर्यास्यसितत्स्थानंयत्रब्रह्मास्वयंस्थितः ॥ १० ॥ एतस्मिन्नंतरेचान्योविमानवरमास्थितः ॥ आ
 गतःपुरुषोदेवोयत्रतिष्ठतिभास्करः ॥ ११ ॥ सचाप्येवंनरोदेवपूजितोभानुनातदा ॥ सामपूर्वतथोक्तस्तुप्रश्रयावनतःस्थितः ॥ १२ ॥
 तत्रमेकौतुकंजातंदृष्ट्वापूजांकृतांतयोः ॥ भानुनादेवशार्दूलपृष्ठोभानुर्मयाततः ॥ १३ ॥ किमनेनकृतंदेवयोऽयंपूर्वमिहागतः ॥ नरस्तव

सकाशं वै यस्य तुष्टो भवान्भृशम् ॥ १४ ॥ यदस्य भवता पूजाकृता हि स्वयमेव तु ॥ अत्र मे कौतुकं जातं विस्मयश्च विशेषतः ॥ १५ ॥ तथैवास्य कृता पूजा
द्वितीयस्य नरस्य च ॥ सर्वथा पुण्यकर्माणां विमौ नरवरोत्तमौ ॥ १६ ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाद्यैस्तु पूज्यते भगवान्सदा ॥ यस्त्वमाभ्यां परं पूजां कृतवा
न्देवसत्तम ॥ १७ ॥ कथ्यतां मम देवेश किमेतौ कर्मचक्रतुः ॥ यस्येदं परं पुण्यं फलं दिव्यमवापतुः ॥ १८ ॥ श्रुत्वा तद्वचनं देव इदं वचनमब्र
वीत् ॥ सूर्य उवाच ॥ साधु पृष्टोऽस्मि भवता कर्मणो निर्णयं परम् ॥ १९ ॥ यदनेन कृतं कर्म नरेण मुनिसत्तम ॥ योऽसौ सूर्यमिहायातस्तच्छृणु
ष्वमहामते ॥ २० ॥ येयं मदंशं संभूतैः पार्थिवैः पालिता सदा ॥ अयोध्या नाम नगरी प्रख्याता पृथिवीतले ॥ २१ ॥ तत्रासौ वैश्यजातीयो धनया
ल इति स्मृतः ॥ तस्यां पुर्यां द्विजश्रेष्ठो देव्यमायतनं व्यधात् ॥ २२ ॥ तस्मिन्नायतने दिव्ये ह्यप्रायार्थतथाश्रितः ॥ ब्राह्मणानां विशिष्टानां पूजयि
त्वा कदंबकम् ॥ २३ ॥ इति हासपुराणाभ्यां वाचकं च विशेषतः ॥ पूजयित्वा द्विजश्रेष्ठं मुनिश्रेष्ठं महामुनिम् ॥ २४ ॥ पुस्तकं चापि संपूज्य गंध
पुष्पोपहारतः ॥ तस्य विप्रकदंबस्य व्यासस्य च यथाग्रतः ॥ २५ ॥ प्रकल्प्योक्तो द्विजोऽनेन पाठको वाचकोत्तमः ॥ एष तिष्ठति देवेश सहस्रकि
रणोरविः ॥ २६ ॥ चातुर्वर्ण्यमिदं वापिश्रोतुकामं कदंबकम् ॥ तिष्ठ चेह द्विजश्रेष्ठ कुरु पुस्तकवाचनम् ॥ २७ ॥ येन मे वरदो भानुः सप्तजन्मा
नि वै भवेत् ॥ यावत्संवत्सरं विप्रगृह्य वृत्तिमुत्तमाम् ॥ २८ ॥ स्वर्णनिष्कशतं विप्रततो दास्येतथा परम् ॥ पूर्णैर्वर्षैर्द्विजश्रेष्ठ श्रेयोऽर्थमह
मात्मनः ॥ २९ ॥ एवं प्रवर्तते तस्मिन् पुण्ये पुस्तकवाचनम् ॥ षण्मासागतमात्रे तु काले मुनिवरोत्तम ॥ ३० ॥ तथैवान्तरतश्चायं कालधर्ममुपे
यिवान् ॥ मया चास्य विमानं तु प्रेषितं कुर्वतो ब्रतम् ॥ ३१ ॥ इत्येषा कर्मणस्तुष्टिः पुण्याख्यानकसंज्ञिता ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु न तथा जायते
मम ॥ ३२ ॥ प्रीतिर्द्विजवरश्रेष्ठ पुराणश्रवणे यथा ॥ गोसुवर्णहिरण्यानां वस्त्राणां चापि कृत्स्नशः ॥ ३३ ॥ ग्रामाणां नगराणां च दानं प्रीतिकरं मम ॥
न तथा स्याद्विजश्रेष्ठ यथा प्रीतिकरं मुने ॥ ३४ ॥ इति हासपुराणाभ्यां श्रवणं मुनिसत्तम ॥ श्राद्धं कुर्वति ये मद्यं भक्ष्यं भोज्यैरनेकशः ॥ ३५ ॥
न कुर्वति तथा प्रीतिर्यथा पुस्तकवाचनम् ॥ कर्णश्राद्धे तथा प्रीतिर्मस्याद्विजसत्तम ॥ ३६ ॥ न तथा जायते प्रीतिर्भोज्यश्राद्धे तथैव च ॥

अथर्किबहुनोक्तेनान्यत्प्रीतिकरंमम ॥ ३७ ॥ पुण्याख्यानमृतोविप्रगुह्यमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ यश्चायमपरोविप्रइहायातो नरोत्तमः ॥ ३८ ॥
 अयमासीद्विजश्रेष्ठस्तस्मिन्नेवपुरोत्तमे ॥ एकदातुगतश्चायं धर्मश्रवणमुत्तमम् ॥ ३९ ॥ श्रोतुंभक्त्याद्विजश्रेष्ठश्चद्वयापरयावृतः ॥ श्रुत्वातत्र
 ततोभक्त्यापुण्याख्यानमनुत्तमम् ॥ ४० ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंतस्यवाचकस्यमहात्मनः ॥ एषविप्रोद्विजश्रेष्ठदत्तवान्स्वर्णमाषकम् ॥ ४१ ॥
 दत्त्वातुदक्षिणांतस्मैवाचकायामितौजसे ॥ आनंदमगमाद्विप्रःप्राप्तवान्कांचनांस्तथा ॥ ४२ ॥ एतद्विप्तफलंचास्यनचान्यत्कृतवानयम् ॥
 यदनेनकृतापूजावाचकस्यमहात्मनः ॥ ४३ ॥ फलंहिकर्मणातस्ययन्मयापूजितःस्वयम् ॥ वाचकंपूजयेद्यस्तुश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥
 ॥ ४४ ॥ तेनाहंपूजितःस्यावैकोविष्णुःशंकरस्तथा ॥ वाचकंभोजयेद्यस्तुभक्त्याभोज्यैरनुत्तमैः ॥ ४५ ॥ तेनाहंपूजितःस्यावैदशवर्षा
 णिपंचच ॥ नयमोनयमीचापिनमंदोनमनुस्तथा ॥ ४६ ॥ तपतीनतथान्विष्टोयथेष्टोवाचकोमम ॥ वाचकेस्तत्कृतेदेवभोजितेमु
 निसत्तम ॥ ४७ ॥ तृप्तिर्भवतिमेविप्रसंवत्सरशतद्वयम् ॥ नकेवलंममप्रीतिर्वाचकेभोजितेभवेत् ॥ ४८ ॥ कृत्स्नशोदेवतानांच
 इंद्रादीनांतथाभवेत् ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनांसचेष्टोवाचकोमम ॥ ४९ ॥ प्रीतिस्तस्मिन्देवताःस्युःसर्वाःप्रतिानसंशयः ॥ इत्येतत्कथितंसर्वमा
 भ्यांकर्ममहामुने ॥ ५० ॥ नचान्यच्चक्रतुःकर्मकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ एतद्वद्वाहमाश्चर्यतवाभ्याशमिहागतः ॥ ५१ ॥ किमत्रत
 थ्यंदवेशकथ्यतांकौतुकंमम ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वाकुमारवचनंसर्वलोकापितामहः ॥ ५२ ॥ हंतभोःसाधुपुण्योऽसिनास्तितुल्यस्त्व
 यांपरः ॥ यदृष्टौभवतातौहिमुपुण्यौपुण्यकारिणौ ॥ ५३ ॥ यदुक्तंभानुनावत्सतत्तथानान्यथाभवेत् ॥ यदासीन्मेमुखंपुत्रप्रथमं
 लोकपूजितम् ॥ ५४ ॥ तस्मादेतानिसर्वाणिनिर्गतानिसमंततः ॥ इतिहासपुराणानिलोकानांहितकाम्यया ॥ ५५ ॥ यथैतानिममेष्टा
 निपुराणानिमहामुने ॥ नतथावैचतुर्वेदीनचांगानिमहामुने ॥ ५६ ॥ शृण्वंत्येतानियेभक्त्यानित्यंश्रद्धासमन्विताः ॥ दत्त्वानुवाचके
 वृत्तितेगच्छंतिपरंपदम् ॥ ५७ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांरूपष्टीकरणमुत्तमम् ॥ इतिहासपुराणानिमयासृष्टानिसुव्रत ॥ ५८ ॥ यएतेच

तुरोवेदागूढार्थाः सततं स्मृताः ॥ अतस्त्वेतानि सृष्टानि बोधार्थेषां महामुने ॥ ५९ ॥ यस्तु कारयते नित्यं धर्मश्रवणमुत्तमम् ॥ आदित्याद्वा
 स्करं प्राप्य याति तत्परमं पदम् ॥ ६० ॥ दत्वा तु दक्षिणां तत्र आदित्यस्य पुरं ब्रजेत् ॥ किमाश्चर्यं द्विजश्रेष्ठ दानपात्रं हितत्परम् ॥ ६१ ॥ यथा
 देववरो लेखस्तथा हेति परं पविः ॥ ब्राह्मणानां तथा श्रेष्ठो वाचको नात्र संशयः ॥ ६२ ॥ हेतिर्यथा तेजसां तु सरसां कलशो यथा ॥ तथा सर्वा द्वि
 जेभ्यस्तु वाचकः प्रवरः स्मृतः ॥ ६३ ॥ वाचकं पूजयेद्यस्तु नरो भक्तिपुरःसरः ॥ पूजितं सकलं तेन जगत्स्यान्नात्र संशयः ॥ ६४ ॥ सत्यमु
 क्तं न संदेहो भानुना मत्कुलोद्बह ॥ वाचकेन समपात्रं न जातव्यं द्रवेत्काचित् ॥ ६५ ॥ तच्छ्रुत्वा ब्रह्मणो वाक्यं कुमारो वाक्यमब्र
 वीत् ॥ ६६ ॥ अहो हि धन्यता तस्य पुण्यश्रवणकारिणः ॥ दानं च ददतोऽत्यर्थं पुण्यता वाचकाय वै ॥ ६७ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ इत्थं दिंडे सदा
 यस्तु देवदेवस्य मंदिरे ॥ यः कुर्याद् धर्मश्रवणं स याति परमां गतिम् ॥ ६८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ७ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ त्रिभिः प्रदक्षिणां कृत्वा योनमस्क्रुते रविम् ॥ भूमौ गतेन शिरसा
 स याति परमां गतिम् ॥ १ ॥ सोपानत्को देवगृहमारुहेद्यस्तु मानवः ॥ स याति नरकं घोरं तामिस्रं नामनामतः ॥ २ ॥ श्लेष्मसूत्रपुरीषा
 णि स मुत्सृजति यस्तु वै ॥ देवस्यायतने भानोः स गच्छेन्नरकं क्रमात् ॥ ३ ॥ घृतं मधुपयस्तोयं तथेश्वरसमुत्तमम् ॥ स्नपनार्थं तु देवस्य ये ददतीह मा
 नवाः ॥ ४ ॥ सर्वकामानवाप्ये ह ते यांति हेलिमंडलम् ॥ स्नाप्यमानं रविं भक्त्या ये पश्यंति वृषध्वजम् ॥ ५ ॥ तेष्वमेधफलं प्राप्य ल
 यं यांति वृषध्वजे ॥ स्नपनं ये च कुर्वन्ति भानोर्भक्तिसमन्विताः ॥ ६ ॥ लभन्ते तत्फलं भीमराजसूया इव मेधयोः ॥ यथानलं वये
 त्काश्चित् स्नपनं भास्करस्य तु ॥ ७ ॥ तथा कार्यं प्रयत्नेन लंघितं ह्यसुखावहम् ॥ तामिस्रं नरकं याति लंघयेच्च स रौरवान् ॥ ८ ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्यं स्नपनमादितः ॥ घृतेन स्नापयेद्देवं कंजमाप्नोति मानवः ॥ ९ ॥ मधुना प्रियमायाति तोयेनापि घृतौकसम् ॥ इक्षुरसेन सं
 स्नाप्य पयसा कंजध्वजम् ॥ १० ॥ एवमेभिः स्नापयेद्द्वै रविमीहितमाप्नुयात् ॥ ११ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ७ ॥ दिंडिरुवाच ॥ ॥ यश्चैताः सप्त सप्तम्यो भवता कथिता मम ॥ तासां या प्रथमा देवकथि

ब्रा० प०

अ० १५

॥ १००

तासासविस्तरा ॥ १ ॥ यास्त्वन्यादेवेशादूलताः सर्वाः कथयस्वमे ॥ येनोपोष्यततस्तास्तुव्रजेहंहोलिसद्भवै ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
 शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां नक्षत्रं पंचतारकम् ॥ यदा स्यात्सातदाज्ञेयाजयानामेति सप्तमी ॥ ३ ॥ तस्यां दत्तं हुतं जप्तं तर्पणं देवपूजनम् ॥ सर्वशत
 गुणं प्रोक्तं पूजाचापि दिवाकरे ॥ ४ ॥ भास्करस्य प्रियाद्येषा सप्तमी पापनाशिनी ॥ धन्याय शस्या पुत्र्या च कामदा कंजजावहा ॥ ५ ॥ विधि
 नानेन कर्तव्या तिथिर्याममविद्यते ॥ तं शृणुष्व विधिं मतो येन कृत्वार्थमश्रुते ॥ ६ ॥ हंसहंससमारूढे शुक्ले यं सप्तमीपुरा ॥ समुपोष्य च कर्तव्या
 विधिनानेन शंकरा ॥ ७ ॥ पारणा तृतीयाऽहे स्यात्कथितं गोवृषावहम् ॥ प्रथमं चतुरो मासान् पारणं कथितं बुधैः ॥ ८ ॥ कथितान्यत्र पुष्पाणि करवीरस्य सु
 व्रत ॥ चंदनं च तथारक्तं धूपार्थं गुग्गुलं परम् ॥ ९ ॥ कांसारं तु सुपक्वं च नैवेद्यं भास्कराय वै ॥ अनेन विधिना पूज्यमार्तं डंबविबुधाधिपम् ॥ १० ॥ पूजये
 द्ब्राह्मणान् भीमभक्ष्यभोज्यैर्यथा विधिः ॥ कांसारं भोजयेद्ब्रिह्मन् पारणेऽस्मिन् विचक्षणः ॥ ११ ॥ स्वयमेव तथा श्रीयत्प्रयतो मौनमाश्रितः ॥ पंचम्यामेक
 भक्तं तु षष्ठ्यां नक्तं प्रवर्तते ॥ १२ ॥ कृत्वोपवासं सप्तम्यामष्टम्यां पारणं भवेत् ॥ षष्ठ्या समेता कर्तव्या नाष्टम्येयं कदाचन ॥ १३ ॥ यस्योपवासनायै ष
 ष्ठ्यामाहुरुपोषितम् ॥ यथैकादश्यां कुर्वति उपवासं मनीषिणः ॥ १४ ॥ उपवासनाय द्वादश्यां यथेयं परिकीर्तिता ॥ सिद्धार्थकैः स्नानमंत्रः प्रा
 शनं गोमयस्य तु ॥ १५ ॥ भानुर्मै प्रीयतामत्र दंतकाष्ठं तथा कर्जम् ॥ इत्येष कथितस्तात प्रथमे पारणे विधिः ॥ १६ ॥ द्वितीयं श्रूयतां भीमपारणं
 गदतो मम ॥ मालतीकुसुमानीह श्रीखण्डं चंदनं तथा ॥ १७ ॥ नैवेद्यं पायसं भानोर्धूपं विजयमादिशेत् ॥ ब्राह्मणान् भोजयेद्वापि तथा श्रीयत्स्वयं वि
 भोः ॥ १८ ॥ रविर्मै प्रीयतामत्र नाम देवस्य कीर्तयेत् ॥ प्राशयेत्पंचगव्यं तु खादिरं दंतधावने ॥ १९ ॥ द्वितीये पारणे वीरविधिरुक्तो मया धुना ॥
 तृतीये पारणे वापि कथ्यमानं निबोधमे ॥ २० ॥ अगस्तिकुसुमैरत्र भास्करं पूजयेद्बुधः ॥ समालंभनमत्रोक्तं श्रीखण्डं कुसुमं तथा ॥ २१ ॥ सि
 ङ्कं धूपमुद्दिष्टं भानोः प्रीतिकरं परम् ॥ शाल्योदनं तु नैवेद्यं सालोपरि संयुतम् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणानां तु दातव्यं भक्ष्यं ततथात्मना ॥ कुशोद
 कप्राशनं तु वदर्यादंतधावनम् ॥ २३ ॥ विकर्तनः प्रीयतां मे नाम देवस्य कीर्तयेत् ॥ वर्षासु देवदेवस्य पूजाकार्या विधानतः ॥ २४ ॥ गंधपु
 ष्पोपहारैस्तु नाना प्रेक्षणकैस्तथा ॥ गोदानैर्भूमिदानैर्वा ब्राह्मणानां च तर्पणैः ॥ २५ ॥ इत्थं संपूज्य देवेशं देवस्य पुरतः स्थितः ॥ कारयेत्परमं पुण्यं

धन्यं पुस्तकवाचनम् ॥ २६ ॥ वस्त्रैर्गन्धैस्तथाधूपैर्वाचकं पूजयेत्ततः ॥ देवस्य पुरतः स्थित्वा ततो मंत्रमुदीरयेत् ॥ २७ ॥ देवदेव जगन्नाथ सर्व
 रोगार्तिनाशन ॥ ग्रहेश लोकनयन विकर्तन तमोऽपह ॥ २८ ॥ कृतेयं देवदेवेश जयानामेति सप्तमी ॥ मया तव प्रसादेन धन्या पापहरा शिवा ॥ २९ ॥
 अनेन विधिनावीरयः कुर्यात्सप्तमीमिमाम् ॥ तस्य स्नानादिकं सर्वं भवेच्छतगुणं विभो ॥ ३० ॥ कृत्वेमां सप्तमीं वीरपुरुषः प्राप्नुते यशः ॥ धनं
 धान्यं सुवर्णं च पुत्रमायुर्बलं श्रेयम् ॥ ३१ ॥ प्राप्येह देवशार्दूलसूर्यलोकं सगच्छति ॥ तस्मादेत्यपुनर्भूमौ राजराजो भवेद्बुधः ॥ ३२ ॥ इत्येषा कथिता
 वीरजयानामेति सप्तमी ॥ कृतास्मृता श्रुता सा तु हेलिलोकप्रदायिनी ॥ ३३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे जयानामसप्तमी माहात्म्य
 वर्णनं नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ माघस्य शुक्लपक्षे तु सप्तमीया त्रिलोचन ॥ जयंती नाम सा प्रोक्ता पुण्या पापहरा
 शिवा ॥ १ ॥ सोपोष्यायेन विधिना शृणु तत्पार्वती प्रिय ॥ पारणानितु चत्वारि कथितान्यत्र पंडितैः ॥ २ ॥ पंचम्यामेक भक्तं तु षष्ठ्यां नक्तं प्र
 कीर्तितम् ॥ उपवासस्तु सप्तम्यामष्टम्यां पारणं भवेत् ॥ ३ ॥ माघे च फाल्गुने मासितथा चैत्रे च सुव्रत ॥ वक्रपुष्पाणि रम्याणि कुंकुमं च विलेप
 नम् ॥ ४ ॥ नैवेद्यं मोदकांश्चात्र धूपमाज्यमुदाहृतम् ॥ प्राशनं पंचगव्यं तु पवित्रीकरणं परम् ॥ ५ ॥ मोदकैर्भोजयेद्विप्रान्यथा शक्त्या गणाधिप ॥
 शाल्योदनं च भूतेषु दद्याच्छक्त्या द्विजेषु वै ॥ ६ ॥ इत्थं संपूजयेद्यस्तु भास्करं लोकपूजितम् ॥ सर्वस्मिन् पारणे वीरसोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ ७ ॥
 द्वितीये पारणे पूज्य राजसूयफलं लभेत् ॥ वैशाखा षाढ्येष्टेषु श्रावणे मासि सुव्रत ॥ ८ ॥ पूजार्थं मथ भानो वै शतपत्राणि सुव्रत ॥ श्वेतं च चंदनं
 भीमधूपं गुग्गुलुमुच्यते ॥ ९ ॥ नैवेद्यं गुडपूपास्तु प्राशनं गोमयस्य तु ॥ भोजने चापि विप्राणां गूढपूपाः प्रकीर्तिताः ॥ १० ॥ द्वितीयमिदमाख्या
 तं पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलदं भास्करप्रियम् ॥ ११ ॥ तृतीयं शृणु देवस्य पूजार्थं भास्करस्य तु ॥ मासि भाद्रपदे वीर तथा
 चाश्वयुजे विभो ॥ १२ ॥ कार्तिके चापि मासे तु रक्तचंदनमादिशेत् ॥ मालतीकुसुमानीह धूपं विजयमुच्यते ॥ १३ ॥ नैवेद्यं घृतपूपास्तु भोजनं
 च द्विजन्मनाम् ॥ कुशोदकप्राशनं तु कायशुद्धिकरं परम् ॥ १४ ॥ तृतीयमपि चारुयातं पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलदं भास्कर
 प्रियम् ॥ १५ ॥ चतुर्थमपि ते वच्मि पारणं पापनाशनम् ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलदं भास्करप्रियम् ॥ १६ ॥ तदद्य देवशार्दूल पारणं श्रेयसे

ब्रा० प० ।

अ० ९७

॥ १०१

शृणु ॥ मासिमार्गेशिरेवीरपौषेमासितथाशिव ॥ १७ ॥ मावेचदेवशार्दूलशृणुपुण्यान्यशेषतः ॥ करवीराणिरक्तानितथारक्तंचंदनम् ॥
 १८ ॥ अमृताख्यंतथाधूपनैवेद्यंपायसंपरम् ॥ आर्जनीयंतथातक्रंप्राशनंपरमंस्मृतम् ॥ १९ ॥ अगुरुंचंदनंमुस्तंसिंहकंचूषणंतथा ॥
 समभागैस्तुकर्तव्यमिदंचामृतमुच्यते ॥ २० ॥ नामानिकथितान्यत्रभास्करस्यमहात्मनः ॥ चित्रभानुस्तथाभानुरादित्योभास्करस्तथा ॥
 २१ ॥ प्रीयतामितिसर्वेषुपारणेविधिमादिशेत् ॥ अनेनविधिनायस्तुकुर्यात्पूजांविभावसोः ॥ २२ ॥ तस्यांतिथौदेवदेवसयातिपरमंपदम् ॥
 कृत्वैवंसप्तमींभीमसर्वकामानवाप्नुते ॥ २३ ॥ पुत्रार्थीलभतेपुत्रान्धनार्थीलभतेधनम् ॥ सरोगोमुच्यतेरोगैः शुभमाप्नोतिपुष्कलम् ॥ २४ ॥
 पूर्णैसंवत्सरेभीमकार्यापूजादिवाकरे ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तुब्राह्मणानांचतर्पणैः ॥ २५ ॥ नानाविधैः प्रेक्षणकैः पूजयावाचकस्यतु ॥
 इत्थंसंपूज्येदेवेशंब्राह्मणांश्चाभिपूज्यच ॥ २६ ॥ वाचकंचद्विजंपूज्यइदंवाक्यमुदीरयेत् ॥ धर्मकार्येषुमेदेवअर्थकार्येषुनित्यशः ॥ २७ ॥
 कामकार्येषुसर्वेषुजयोभवतुसर्वदा ॥ ततोविसर्जयेद्रिप्रान्वाचकंतुद्विजोत्तमम् ॥ २८ ॥ इत्थंकुर्यादिदंयस्तुसजयंप्राप्नुतेफलम् ॥ सर्वं
 पापविशुद्धात्मासूर्यलोकंसगच्छति ॥ २९ ॥ विमानवरमारूढःकंजजोद्धवमुत्तमम् ॥ तेजसारविसंकाशःप्रभयापतगोपमः ॥ ३० ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणेजयंतीकल्पवर्णनंनामसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मासिभाद्रपदेशुक्तासप्तमीयागणाधिप ॥ अपरा
 जितोतेविख्यातामहापातकनाशिनी ॥ १ ॥ चतुर्थ्यामेकभक्तंतुपंचम्यांनक्तमादिशेत् ॥ उपवासंतथाषष्ठ्यांसप्तम्यांपारणंस्मृतम् ॥ २ ॥
 सारणान्यत्रचत्वारिकथितानिमनीषिभिः ॥ पुष्पाणिकरशीरस्यतथारक्तंचंदनम् ॥ ३ ॥ धूपक्रियागुग्गुलेननैवेद्यंगुडपूपकान् ॥
 भाद्रपदादिमासेषुविधिरेषप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥ श्वेतानिभीमपुष्पाणितथाश्वेनंचंदनम् ॥ धूपमाज्यमिहाख्यातनैवेद्यंपायसंरवेः ॥ ५ ॥
 मार्गशीर्षादिमासेषुविधिरेषप्रकीर्तितः ॥ ततोऽगस्त्यस्यपुष्पाणिकुंकुमंचविलेपनम् ॥ ६ ॥ धूपार्थसिलहकंप्रोक्तमथवारविवर्णकम् ॥
 शाल्योदनंचनैवेद्यंसंफाल्गुनादिषु ॥ ७ ॥ रक्तोत्पलानिभूतेशसागुरुंचंदनंतथा ॥ अनंतंधूपमुद्दिष्टनैवेद्यंखंडपूपकान् ॥ ८ ॥
 प्रोखंडंग्रंथिसहितमगुरुंसिलहकंतथा ॥ मुस्तांतथेंद्रंभूतेशशर्करागृह्यतेऽयहम् ॥ ९ ॥ इत्येषधूपोऽनंतस्तुकथितोदेवसत्तम ॥ ज्येष्ठा

पु०
२॥

दिमासेषु तथा विधिरुक्तो मनीषिभिः ॥ १० ॥ शृणु नानि देवस्य प्राशनानि च सुव्रत ॥ सुधांशुर्यमाचैव सविता त्रिपुरांतक ॥ ११ ॥
पारणेष्वेव सर्वेषु प्रीयतामिति कीर्तयेत् ॥ गोमूत्रं पंचगव्यं तु घृतं चोष्णं पयोदधि ॥ १२ ॥ यस्त्वेतां सप्तमं कुर्यादनेन विधिनानरः ॥ अपराजितो
भवेत्सो हि सदा शत्रुभिराहवे ॥ १३ ॥ जित्वा शत्रुं लभेच्चापि त्रिवर्गनात्र संशयः ॥ त्रिवर्गमथ संप्राप्य स्वर्भानोः पुरमश्रुते ॥ १४ ॥
ततः पूर्णेषु मासेषु पूजयेच्छक्तिः स्वयम् ॥ गंधपुष्पोपहारैस्तु पुराणश्रवणेन च ॥ १५ ॥ अश्वदानेन च विभो ब्राह्मणानां च
तर्पणैः ॥ वाचकं पूजयित्वा च भास्करस्य प्रियं सदा ॥ १६ ॥ भास्कराय ध्वजान् दद्यान्नारत्नविभूषितान् ॥ यद्वत्थं कुरुते दीरस
समीयन्ततः सदा ॥ १७ ॥ सपराजित्यैव शत्रुयातिहंससलोकताम् ॥ १८ ॥ शुक्लाश्चोद्भवयानेन आपणेन पताकिना ॥ आपगाधिपसं
काश आपगानुचरो भवेत् ॥ १९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमीकल्पे अपराजितावर्णनं नामाष्टमवतितमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७ ॥ ब्र
ह्मोवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदा सक्रमते राविः ॥ महाजया तदा सवै सप्तमी भास्करप्रिया ॥ १ ॥ स्नानं दानं जपो होमः पितृदेवाभिपू
जनम् ॥ सर्वकोटिगुणं प्रोक्तं भास्करस्य वचो यथा ॥ २ ॥ यस्तस्यां मानवो भक्त्या घृतेन स्नापयेद्भविम् ॥ सोऽश्वमेधफलं प्राप्य स्वर्गलोकमवा
प्नुयात् ॥ ३ ॥ पयसा स्नापयेद्यस्तु भास्करं भक्तिमात्ररः ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो याति सूर्यसलोकताम् ॥ ४ ॥ कार्पूरेण विमानेन किंकिणी
जालमालिना ॥ तेजसा हरि संकाशः कांत्या सूर्यसमस्तथा ॥ ५ ॥ स्थित्वा तत्र चिरं कालं राजा भवति चांजसा ॥ महाजयैषा कथिता सप्तमी त्रिपुरां
तक ॥ ६ ॥ यामुपोष्य नरो भक्त्या भवते सूर्यलोकगः ॥ ततो याति परं ब्रह्म यत्र गत्वानशोचति ॥ ७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्व
णिसप्तमीकल्पे महाजया कल्पवर्णनं नामैकोनशततमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यातु मार्गं शिरे मासि शुक्लपक्षे तु सप्तमी ॥ नंदासाक
थिता वीरसर्वानंदकरी शुभा ॥ १ ॥ पंचम्यामेकभक्तं तु षष्ठ्यां नक्तं प्रकीर्तितम् ॥ सप्तम्यामुपवासं तु कीर्तयंति मनीषिणः ॥ २ ॥ पारणान्यत्र
वैत्रं णिशं संतीह मनीषिणः ॥ मालतीकुसुमानीह सुगंधं च दनं तथा ॥ ३ ॥ कर्पूरागरुसंमिश्रं धूपं चात्र विनिर्दिशेत् ॥ दध्योदनं सखंडं च नैवेद्यं
भास्करप्रियम् ॥ ४ ॥ तमेव दद्याद्विप्रेभ्योऽश्रीयाच्च तदनुस्वयम् ॥ धूपार्थं भास्करस्यैष प्रथमे पारणे विधिः ॥ ५ ॥ पलाशपुष्पाणि विभो

ब्रा० प०
अ० १

॥ १० ॥

धूपं चक्षयमेव च ॥ कर्पूरचंदनं कुष्ठमगरुसिंहकं तथा ॥ ६ ॥ सप्रंथिवृषणं भीमकुंकुमं गृजं तथा ॥ हरीतकी तथा भीमएषपक्षक उ-
 च्यते ॥ ७ ॥ धूपं प्रबोधमादेष्टुं नैवेद्यं खंडमंडकान् ॥ कृष्णागरुसितं कंजवालकं वृषणं तथा ॥ ८ ॥ चंदनं तगरं मुस्तां प्रबोधशर्करान्विताम् ॥
 भोजयेद्ब्राह्मणांश्चापि खंडखाद्यैर्गणाधिप ॥ ९ ॥ निवपन्नं तु संप्राश्य ततो मुंजीत वाग्यतः ॥ पारणस्य द्वितीयस्य विधिरेष प्रकीर्तितः ॥ १० ॥ नीलो-
 त्पलानि शुभ्राणि धूपंगैः गुलमाहरेत् ॥ नैवेद्यपायसं देयं प्रीतये भास्करस्य तु ॥ ११ ॥ विलेपनं चंदनं तु प्राशने विधिरुच्यते ॥ तृतीयस्यापि ते वि-
 रकथितो विधिरुत्तमः ॥ १२ ॥ शृणु नामानि देवस्य पावनानि नृणां सदा ॥ विष्णुर्भागस्तथा धाता प्रीयतामुद्विरेच्च वै ॥ १३ ॥ अनेन विधिना यस्तु-
 कुर्यात्प्रयतमानसः ॥ सकामानि हसंप्राप्य नंदते शाश्वतीः समाः ॥ १४ ॥ ततः सूर्यसदो गत्वा नंदते नंदवर्धन ॥ एषा तु नंदजननीति वाख्याताम-
 याशिव ॥ १५ ॥ यामुपोष्य ततो भुक्त्वा नंदते हंसमाप्य वै ॥ १६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमं कल्पेन दानां सप्तमं विवर्णनं नाम श-
 ततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शुक्रपक्षे तु सप्तम्यां नक्षत्रं सवितुर्भवेत् ॥ यदा प्रथमता चैव तदा वै भद्रतां व्रजेत् ॥ १ ॥
 सप्तमं तत्र देवस्य घृतेन कथितं बुधैः ॥ क्षीरेण च तथा वीरपुनरिक्षुरसेन च ॥ २ ॥ स्नापयित्वा तु देवेशं चंदनेन विलेपयेत् ॥ दग्ध्वा तु गुग्गुलं-
 तस्य दद्याद्भद्रं तथा प्रतः ॥ ३ ॥ गोधूमचूर्णं निवपन् विमलं शाशे सन्निभम् ॥ सवर्जं सगुणं चैव रक्तपुष्पोपशोभितम् ॥ ४ ॥ यदस्य शृंगमो-
 शानंतत्र वै मौक्तिकं न्यसेत् ॥ यदाग्रेयं तत्र माणिक्यं न्यसेद्बालोहितं मणिम् ॥ ५ ॥ नैऋत्ये मकरं दद्याद्वायव्ये पद्मराणि ॥ गां गेयं तत-
 स्तस्य स्वशक्त्या विन्यसेद्बुधः ॥ ६ ॥ चतुर्थ्यां मेकभक्तं तु पंचम्यां नक्तमादिशेत् ॥ षष्ठ्या मया चितं प्रोक्तमुपवासमतः परम् ॥ ७ ॥ पाषांडि-
 नो विकर्मस्थान् वै डालव्रतिकांत्यजान् ॥ सप्तम्यां पालयेत्प्राज्ञो दिवा स्वापं विवर्जयेत् ॥ ८ ॥ अनेन विधिना यस्तु कुर्याद्भैभद्रसप्तमीम् ॥ तस्य
 भद्राणि सर्वाणि यच्छंति ऋभवः सदा ॥ ९ ॥ भद्रं ददाति यस्त्वस्यां भद्रस्तस्य सुतो भवेत् ॥ भद्रमासाद्य भूतेश सदा भद्रेणा तृष्टति ॥ १० ॥
 ॥ दिंडि रवाच ॥ ॥ कोऽयं भद्र इति प्रोक्तः कथं कार्यं भूषणम् ॥ दत्त्वा च किं फलं विद्याद्विधिना केन दीयते ॥ ११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥

व्योमं भद्र इति प्रोक्तं देवचिह्नमनूपमम् ॥ यद्धृत्वेहनरः सूर्यमुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ १२ ॥ शालिपिंडमयं कार्यं चतुष्कोणमनूपमम् ॥ गव्ये
न सर्पिषा युक्तं खंडशर्करयान्वितम् ॥ १३ ॥ चातुर्जातकपूर्णं तु द्राक्षाभिश्च विशेषतः ॥ नालिकेरफलैश्चैव सुगंधं च गणाधिप ॥ १४ ॥ मध्ये
द्रनीलं भद्रस्य न्यसेत्प्राज्ञः स्वशक्तितः ॥ पुष्परागं मरकतं पद्मरागं तथैव च ॥ १५ ॥ अनौपम्यं च माणिक्यं क्रमात्कोणेषु विन्यसेत् ॥ वाच
कायाथवा दद्यादथवा भोजके स्वयम् ॥ १६ ॥ अनेन विधिना यस्तु कृत्वा भद्रं प्रयच्छति ॥ सहभद्राणि संप्राप्य गच्छेद्दोषं तिमिरम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मलोकं त
तो गच्छेद्यानाहूढो न संशयः ॥ तेजसा गोजसंकाशः कांत्या गोजसमस्तथा ॥ १८ ॥ प्रभया गोपतेस्तु ल्यर्जसा गोपरस्य च ॥ तस्मादेत्यपुनर्भू
मौ गोपतिः स्यान्न संशयः ॥ १९ ॥ प्रसादाद्गोपतेर्वीरं सर्वज्ञाधिप पूजितः ॥ इत्येषा कथिता भीमभद्रानामेति सप्तमी ॥ २० ॥ यामुपोष्य न
रो भीमब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ शृण्वंति ये पठंतीह कुर्वंति च गणाधिप ॥ २१ ॥ ते सर्वे भद्रमासाद्य यांति तद्ब्रह्म शाश्वतम् ॥ सुमंतुरुवाच ॥
इत्युक्तवान्पुरा ब्रह्मादिं डिने सप्तमीव्रतम् ॥ २२ ॥ मयाप्युक्तं तव विभो यथाज्ञातं यथाश्रुतम् ॥ गृहीत्वा सप्तमीकल्पं मानवो यस्तु भूतले ॥ २३ ॥
त्यजेत्कामाद्रयं वापि स ज्ञेयः पतितो बुधः ॥ तस्माद्धारयत द्वीर न त्याज्यं सप्तमीव्रतम् ॥ २४ ॥ त्यज्यमानो भवेद्द्वीर आहूढपतितो नरः ॥
श्रावयेद्यस्तु भक्त्या च सप्तमीकल्पमादितः ॥ सोऽश्वमेधफलं प्राप्य ततो याति परंपदम् ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्पे भ
द्राकल्पवर्णनं नामैकादशतमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ एवं या देव देवस्य सप्तमी भास्करस्य तु ॥ यथा बहूनां भार्याणां भर्तुः
काचित्प्रिया भवेत् ॥ १ ॥ सर्वाश्च तिथयो ह्यस्य प्रियाः सूर्यस्य भारत ॥ तस्मादस्यां नरेणेह पूजनीयो दिवाकरः ॥ २ ॥ शतानीक उवाच ॥ ति
थीनामधिपः सूर्यः सर्वासां कथितो यदि ॥ सप्तम्यामेव या गोऽस्य किमर्थं क्रियते बुधैः ॥ ३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इदमर्थं पुरापृष्टः सुरज्येष्ठो दि
विस्थितः ॥ विष्णुना कुरुशार्दूल तेनोक्तं हरये यथा ॥ ४ ॥ तथा ते सर्वमाख्यास्ये शृणुष्वैकमनाविभो ॥ सुखासीनं सुरज्येष्ठं पुरा देवं
पितामहम् ॥ ५ ॥ प्रणम्य शिरसा देवकृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ यद्येष भानुमान् देवस्तिथीनामधिपः स्मृतः ॥ ६ ॥ किमर्थं पूजयेद्ब्रह्म सप्तम्यां
ब्रूहि मे विभो ॥ एवमुक्तः सुरज्येष्ठो विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ७ ॥ प्रहस्य भगवान् देव इदं वचनमब्रवीत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवेभ्यस्तिथयो

दत्ताभास्करेणमहात्मना ॥ ८ ॥ मुक्त्वैकां सप्तमीं सर्वां सम्यगाराधनेन वै ॥ यस्यैव यद्दिनं दत्तं स तस्यैवाधिपः स्मृतः ॥ ९ ॥ स्वदिने पू-
 जितस्तस्मिन्स्वमंत्रैर्वरदो भवेत् ॥ विष्णुरुवाच ॥ अर्केण कतरत्कस्मै दिनं दत्तं महात्मना ॥ १० ॥ स्वदिने पूजितेऽस्मिन्स्वमंत्रैर्जा-
 यते ध्रुवम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अग्नये प्रतिपदत्ता द्वितीया ब्रह्मणे तथा ॥ ११ ॥ तृतीयाय क्षराजाय गणेशाय चतुर्थ्यपि ॥ पंचमीनागराजाय कार्ति-
 केयाय षष्ठ्यपि ॥ १२ ॥ सप्तमीस्थापिता त्मा र्थं दत्तारुद्राय चाष्टमी ॥ दुर्गायै नवमी दत्ताय माय दशमी स्वयम् ॥ १३ ॥ विश्वेभ्यश्चाथ देवेभ्यो
 दत्ता चैकादशी सदा ॥ द्वादशी विष्णवे दत्ता मृदनाय त्रयोदशी ॥ १४ ॥ चतुर्दशी शंकराय दत्ता सोमाय पूर्णिमा ॥ पितृणां भानुना दत्ता
 पुण्या पंचदशी सदा ॥ १५ ॥ तिथ्यः पंचदशैतास्तु सोमस्य परिकीर्तिताः ॥ पीयते कृष्णपक्षे तु सुरैरेभिर्यथोदितैः ॥ १६ ॥ शुक्लपक्षे प्रपूर्य-
 तेषोऽद्या कलया सह ॥ अक्षया सा सदैकैका तत्र साक्षात्स्थितोरविः ॥ १७ ॥ क्षयवृद्धिकरो ह्येते नासौ तत्पातिः स्मृतः ॥ ददाति गतिम-
 क्षीणां ध्यानमात्रस्थितोरविः ॥ १८ ॥ अन्येऽपीष्टान्यथा कामान्प्रयच्छन्ति सुखेन वै ॥ तथा सर्वप्रवक्ष्यामि कृष्ण संक्षेपतः शृणु ॥ १९ ॥ अग्निमिद्वाच-
 हुत्वा च प्रतिपद्य मृतं घृतम् ॥ हविषा सर्वधान्यानि प्राप्नुयादमितं धनम् ॥ २० ॥ ब्रह्माणं च द्वितीयायां संपूज्य ब्रह्मचारिणम् ॥ भोज-
 यित्वा च विद्यानां सर्वासां पारगो भवेत् ॥ २१ ॥ तृतीयायां च विच्छेदं विच्छेत्ता षोडश्याय ते ध्रुवम् ॥ क्रयादिव्यवहारेषु लाभो बहुगुणो भवेत्
 ॥ २२ ॥ गणेशपूजनं कुर्याच्चतुर्थ्यां सर्वकर्मसु ॥ अविघ्नं विद्विषां विघ्नं कुर्याच्चास्य न संशयः ॥ २३ ॥ नागानि द्वाच पंचम्यां न विषैरभि-
 भूयते ॥ स्त्रियं चलभते पुत्रान्परां च श्रियमाप्नुयात् ॥ २४ ॥ संपूज्य कार्तिकेयं तु षष्ठ्यां श्रेष्ठप्रजापते ॥ मेधावीरूपसंपन्नो दीर्घायुः कीर्ति-
 वर्धनः ॥ २५ ॥ सप्तम्यां पूज्य रक्षेशं चित्रभानुं दिवाकरम् ॥ अष्टम्यां पूजितो देवो गोवृषाभरणो हरः ॥ २६ ॥ ज्ञानं ददाति विपुलं कांतिं
 च विपुलां तथा ॥ मृत्युहा ज्ञानदश्चैव पाशहाच प्रपूजितः ॥ २७ ॥ दुर्गां संपूज्य दुर्गाग्निं नवम्यां तस्मिन् रतीच्छया ॥ संग्रामे व्यवहारे च सदा वि-
 जयमश्नुते ॥ २८ ॥ दशम्यां यममातिष्ठेत् सर्वव्याधिहरो ध्रुवम् ॥ नरकादथ मृत्योश्च समुद्धरति मानवम् ॥ २९ ॥ एकादश्यां

पु०

४॥

यथोद्दिष्टाविश्वेदेवाः प्रपूजिताः ॥ प्रजापशुंधनधान्यंप्रयच्छंतिमर्हीतथा ॥ ३० ॥ द्वादश्यांविष्णुमिष्टेहसर्वदाविजयीभवेत् ॥
 पूज्यश्चसर्वलोकानांयथागोपतिगोकरः ॥ ३१ ॥ कामदेवंत्रयोदश्यांसुरूपोजायतेध्रुवम् ॥ इष्टारूपवर्तीभार्यालभेत्कामांश्चपुष्क
 लान् ॥ ३२ ॥ इष्टेश्वरंचतुर्दश्यांसर्वैश्वर्यसमन्वितः ॥ बहुपुत्रोबहुधनस्तथास्यान्नात्रसंशयः ॥ ३३ ॥ पौर्णमास्यांतुयःसोमंपूजयेद्भ
 क्तिमात्ररः ॥ स्वाधिपत्यंभवेत्तस्यसंपूर्णैर्नचहीयते ॥ ३४ ॥ पितरःस्वदिनेर्दिडेहृष्टाःकुर्वंति सर्वदा ॥ प्रजावृद्धिर्धनंरक्षाचायुष्यं
 बलमेवच ॥ ३५ ॥ उपवासंविनाप्येतेभवंत्युक्तफलप्रदाः ॥ पूजयाजपहोमैश्चतोषिताभक्तितःसदा ॥ ३६ ॥ मूलमंत्रश्चसंज्ञा
 भिरंगमंत्रैश्चकीर्तिताः ॥ पूर्ववत्पद्ममव्यस्थाःकर्तव्याश्चातिथीश्वराः ॥ ३७ ॥ गंधपुष्पोपहारैश्चयथाशक्त्याविधीयते ॥ पूजावा
 ह्येनविधिनाकृतापिचफलप्रदा ॥ ३८ ॥ आज्यधारासमिद्धिश्चदधिशरिन्नमाक्षिकैः ॥ यथोक्तफलदोहोमोजपःशतितेचेतसा ॥ ३९ ॥
 मूलमंत्रश्चसंज्ञाभिरंगमंत्रैश्चकीर्तिताः ॥ कृत्वायज्ञान्दशद्रौचफलान्येतानिभक्तितः ॥ ४० ॥ यथोक्तानितथोक्तानिभक्तेहाधिका
 न्यपि ॥ इहयस्माद्यथान्यस्मिन्योवसेद्यःसुखीसदा ॥ ४१ ॥ तेषांलोकेषुमंत्रज्ञोयावत्तेषांतिथिःस्थिता ॥ दहेत्तस्मात्तयारिष्टं
 तद्रूपोजायतेनरः ॥ ४२ ॥ सुरूपोधर्मसंपन्नोभक्षितारिर्महीपतिः ॥ स्त्रीवानपुंसकोवापिजायतेपुरुषोत्तमः ॥ ४३ ॥ इत्येताः
 कथिताःकृष्णतिथयोयामयातव ॥ नक्षत्रदेवताःसर्वानक्षत्रेषुव्यवस्थिताः ॥ ४४ ॥ इष्टान्कामान्प्रयच्छंतिथास्तास्तद्ब्रूहिभूधर ॥
 चंद्रमायत्रनक्षत्रमहावृद्ध्यास्थितःसदा ॥ ४५ ॥ उक्तस्तुदेवतायज्ञस्तदासाफलदाभवेत् ॥ देवताश्चप्रवक्ष्यामिनक्षत्राणांयथाक्रम
 मम् ॥ ४६ ॥ नक्षत्राणिचसर्वाणि यज्ञाश्चैवपृथक्पृथक् ॥ अश्विन्यामर्श्विनाविष्वादीर्वायुर्जायतेनरः ॥ ४७ ॥ व्याधिभिर्युज्यतेक्षिप्रम
 त्यर्थव्याधिपीडितः ॥ भरण्यांयमशदिष्टःकुसुमैरसितैःशुभैः ॥ ४८ ॥ तथागंधादिभिःशुभ्रैरपमृत्योर्विमोचयेत् ॥ अनलः
 कृत्तिकायांतुइहसंपूजितःपरः ॥ ४९ ॥ रक्तमाल्यादिभिर्दद्यात्फलंहोमेनचध्रुवम् ॥ पूजांप्रजापतिःप्रीतइष्टोदद्यात्पशून्स्तथा ॥
 ॥ ५० ॥ रोहिण्यांदेवशार्दूलपूजनादिहगोपतेः ॥ मृगशीर्षसदासोमोज्ञानमारोग्यमेवच ॥ ५१ ॥ आर्द्रायांतुशिवंपूज्यपश्चाद्विज

ब्रा०प०

अ०१०

॥ १०

यमाप्नुयात् ॥ पद्मादिभिःसदिव्यैश्चपूजितःशंप्रयच्छति ॥ ५२ ॥ तथा । र्वस्वादितिःसदासंपूज्यतेदिवि ॥ गुरुणातर्पितश्चैवमातेव
 परिरक्षति ॥ ५३ ॥ पुष्पेबृहस्पतिर्बुद्धिददातिविपुलांशुभाम् ॥ गीतैर्गन्धादिभिर्नागाश्लेषायांप्रपूजिताः ॥ ५४ ॥ तर्पिता
 श्रयथान्यायंभक्ष्याद्यैर्मधुरैःसितैः ॥ रक्षामिषादिभिस्तैस्तैःप्रीतिकुर्वतिमानद ॥ ५५ ॥ मवासुपितरःसर्वेहव्यैःकव्यैश्चपूजिताः ॥
 प्रयच्छंतिधनधान्यंभृत्यान्पुत्रान्पशून्स्तथा ॥ ५६ ॥ फाल्गुन्यामथवैषादष्टःपुष्पादिभिःशुभैः ॥ पूर्वायांविजयंदद्यादुत्तरायांभगं
 तथा ॥ ५७ ॥ भर्तारमीप्सितंदद्यात्कन्यायैपुरुषस्यताम् ॥ इहजन्मनियुज्येतद्रूपद्रावेणसंपदा ॥ ५८ ॥ पूजितःसावताहस्तेविश्वतेजोनिधिः
 सदा ॥ गंधपुष्पादिभिःसर्वददातिविपुलंधनम् ॥ ५९ ॥ राज्यंतुत्वष्टाचित्रायांनिःसपत्नंप्रयच्छति ॥ इष्टःसंतर्पितःप्रीतःस्वात्यांवायुर्वलंपरम्
 ॥ ६० ॥ इंद्राग्नयेवविशाखायांजातरक्तैःप्रपूज्यच ॥ धनधान्यानिलब्ध्वेहेतेजस्वीनिवसेत्सदा ॥ ६१ ॥ रक्तैर्मित्रमनूराधास्वेवंसंपूज्यभ
 क्तितः ॥ श्रियोभवंतिसर्वेषांचिरंजीवंतिसर्वदा ॥ ६२ ॥ ज्येष्ठायांपूर्ववच्छक्रमिद्धापुष्टिमवाप्नुयात् ॥ गुणैर्ज्येष्ठैश्चसर्वेषांकर्मणाचधनेनच ॥ ६३ ॥
 मूलदेवपितृन्तत्सर्वान्भक्त्यासंपूज्यपूर्ववत् ॥ पूर्ववत्फलमाप्नोतिस्वर्गस्थानेध्रुवोभवेत् ॥ ६४ ॥ पूर्वाषाढेह्यपःपूज्यहुत्वातत्रैवपूर्ववत् ॥
 संतापान्मुच्यतेक्षिप्रंशरीरान्मानसात्तथा ॥ ६५ ॥ आषाढासुतथाविश्वानुत्तराषाढयोगतः ॥ विश्वेशंपूज्यपुष्पाद्यैःसर्वमाप्नोतिमानवः ॥ ६६ ॥
 श्रवणेतुसितैर्विष्णुंपोतैर्नीलैश्चभक्तितः ॥ संपूज्यश्रियमाप्नोतिपरंविजयमेवच ॥ ६७ ॥ धनिष्ठासुवसूनिष्ठाभयंजायतेक्वचित् ॥ महतोऽपि
 भयात्त्वेतैर्गंधपुष्पादिभिःशुभैः ॥ ६८ ॥ इंद्रंशतभिषायांचव्याधिभिर्मुच्यतेध्रुवम् ॥ आतुरःपुष्टिमाप्नोतिस्वास्थ्यमैश्वर्यमेवच ॥ ६९ ॥ अजं
 भाद्रपदायांतुशुद्धस्फटिकसन्निभम् ॥ संपूज्यभक्तिमाप्नोतिपरंविजयमेवच ॥ ७० ॥ उत्तरायामहिर्बुध्न्यंपरांशांतिमवाप्नुयात् ॥ रेवत्यांपूजितः
 पूषाददातिसततंशुभम् ॥ ७१ ॥ सितैःपुष्पैःस्थितिंचैवधृतिंविजयमेवच ॥ तवैवैतेसमाख्यातायज्ञाःसंक्षेपतोमया ॥ ७२ ॥ नक्षत्रदेवतानां
 चसाधकानांहितायवै ॥ भक्त्यावित्तानुसारेणभवंतिफलदाःसदा ॥ ७३ ॥ गंतुमिच्छेदन्तंयथाक्रियांप्राबधमेवच ॥ नक्षत्रदेवतायज्ञं कृत्वा

१ गुणैः संपूज्य ज्येष्ठायां युज्यते मधुसूदन-इ०पा० । २ शक्या-इ०पा० । ३ विभवैः-इ०पा० । ४ नात्र कार्या विचारणा-इ०पा० । ५ पशून्-इ० पा० ।

पु०

६॥

भ्युक्षणंभानोर्यःकरोतितथाक्षये ॥ ३६ ॥ सगच्छतिनरःकृष्णयत्रास्तेगोपतिःसदा ॥ पुष्पप्रकरमत्यर्थमुगंधंभास्करालये ॥ ३७ ॥
 अनुलिप्तेनरोदद्यात्पुष्पेतरगृहंजरेत् ॥ विमानवरमभ्येति सर्वरत्नमयं दिवि ॥ ३८ ॥ संप्राप्तोतिनरोदत्वादीपकंभास्करालयम् ॥ यस्तुसं
 वत्संरूपौतिलपात्रप्रदोनरः ॥ ३९ ॥ ध्वजंचभास्करेदद्यात्सममत्रफलंभेत् ॥ विधुनोत्यतिवातेनदातुरज्ञानतःकृतम् ॥ ४० ॥ पापंदातु
 गृहेभानोर्दिवारात्रौनसंशयः ॥ गीतवाद्यादिभिर्देव्यंउपास्तेविभावसुम् ॥ ४१ ॥ गंधर्वनृत्यैर्वाद्यैश्चविमानस्थोनिषेव्यते ॥ जातिस्मरत्वं
 वृद्धिचतस्तुपरमांगतिम् ॥ ४२ ॥ प्राप्नोतिहेलेरायत्नेपुण्याख्यानकथाकरः ॥ तस्मात्कुर्यात्प्रयत्नेनपूजयेद्वापिवाचकम् ॥
 नान्यत्प्रीतिकरंभानोःपुण्याख्यानमृतेकचित् ॥ ४३ ॥ एकोऽपिहेलेःसुकृतःप्रणामोदशाश्वमेधावभृथेनतुल्यः ॥ दशाश्वमेधीपुनरोतिज
 न्महेलिप्रणामीनपुनर्भवाय ॥ ४४ ॥ एवंदेवोश्वरोभक्त्यायेनभानुरुपासितः ॥ ४५ ॥ संप्राप्तोतिगतिंश्चाध्यायामिच्छतिचचेतसा ॥ तमाराध्य
 मयाप्राप्तं ब्रह्मत्वंलोकपूजितम् ॥ ४६ ॥ सौर्येयथेप्सितंप्राप्तंत्वयातस्मात्पुराणव ॥ ब्रह्महत्याभिभूतस्तुगोश्रुताभरणोहरः ॥ ४७ ॥ तमा
 राध्यरविभक्त्यामुक्तोऽसौब्रह्महत्याया ॥ देवत्वंमनुजैःकैश्चिद्गंधर्वत्वंतथापरैः ॥ ४८ ॥ विद्याधरत्वमपरैरेवाप्तं हि दिवाकरात् ॥ लेखःकृत
 शतेनेशमाराध्यैर्न दिवाकरम् ॥ ४९ ॥ इन्द्रत्वमगमत्स्मात्प्रान्यः पूज्यो दिवाकरात् ॥ देवेभ्योऽप्यतिपूज्यस्तुस्वगुरुर्ब्रह्मचारिणा ॥ ५० ॥
 तस्मात्सयज्ञपुरुषोविष्वान्पूज्य एवाहि ॥ स्त्रियाश्चभर्तारमृतेपूज्योऽत्यंतं विभावसुः ॥ ५१ ॥ भर्तुर्गृहस्थस्यसतःपूज्यो गोपातिरंशुमान् ॥ वैश्याना
 मपिचाराध्यस्तपोभिस्तमनाशनः ॥ ५२ ॥ ध्येयःपरिव्राजकानांसदादेवो विभावसुः ॥ एवंसर्वाश्रमाणां हि चित्रभानुः परायणम् ॥ ५३ ॥
 सर्वेषांचैववर्णानां तमाराध्यामुयाहूतिम् ॥ ५४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसतमीकल्पेसूर्यपूजामहिमवर्णनं नाम त्र्यधिकशततमो
 ऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ६ ॥ शृणुष्वसंयतःकाम्यानुपवासांस्तथापरान् ॥ तांस्तानाश्रित्ययान्क्रामान्कुरुतेप्सितमानसः ॥ १ ॥ सप्तम्यांशु
 कृपक्षेतुफाल्गुनस्येहमानवः ॥ जपन्हेलीतिदेवस्यनामभक्त्यापुनःपुनः ॥ २ ॥ देवार्चनेचाष्टशतंकृत्यैतच्चजपेच्छुचिः ॥ स्नातःप्रस्थान

ब्रा०प०

अ० ११

॥१०६

१ भुवि-इ०पा० । २ देवदेवेश्वरः-इ०पा० । ३ पूज्यतमो रवेः-इ०पा० ।

कालेतु उत्थानेस्खलितेक्षुते ॥ ३ ॥ पाखंडान्पतितांश्चैव तथैवान्यायशालिनः ॥ नालपेततथाभानुमर्चयेच्छ्रद्धयान्वितः ॥ ४ ॥ इदं चोदा
 हरेद्भानोर्मनःसंधायतत्परः ॥ हंसहंसकृपालुस्त्वमगतीनां गतिर्भव ॥ ५ ॥ संसारार्णवमग्नानां त्राता भवदिवाकर ॥ एवं प्रसाद्योपवासं कृत्वा
 नियतमानसः ॥ ६ ॥ पूर्वाह्ण एव च सकृत्प्राश्याच्चाचमनीयकम् ॥ स्नात्वा र्चयित्वा हंसेति पुनर्नाम प्रकीर्तयेत् ॥ ७ ॥ वज्रधारात्रयं चैव क्षि
 पेन्निर्देवपादयोः ॥ चैत्रवैशाखयोश्चैव तद्वज्रज्येष्ठे तु पूजयन् ॥ ८ ॥ मर्त्यलोके गतिं श्रेष्ठां कृष्णप्राप्नोति वै नरः ॥ उत्क्रांतस्तु ब्रजेत्कृष्णदिव्यं हं
 सालयं शुभम् ॥ ९ ॥ वृषध्वजप्रसादाद्वैसंक्रंदनश्रिया वृतः ॥ आपाठेश्रावणे चैव मासि भाद्रपदे तथा ॥ १० ॥ तथैवाश्वयुजे चैव अनेन विधिना नरः ॥
 उपोष्य संपूज्य तथा मातृं देति च कीर्तयेत् ॥ ११ ॥ गोमूत्रप्राशनात्पूतो धनी धनपुरं ब्रजेत् ॥ आराधितस्य जगतामीश्वरस्याव्ययात्मनः ॥
 ॥ १२ ॥ उत्क्रांतिकाले स्मरणं भास्करस्य तथाप्नुते ॥ क्षीरस्य प्राशनं कृष्णविधिं चैव यथोदितम् ॥ १३ ॥ कार्तिकादियथान्यायं कुर्यान्मासचतु
 ष्टयम् ॥ तेनैव विधिना कृष्णभास्करेति च कीर्तयेत् ॥ १४ ॥ सयाति भानुसालोक्यं भास्करं स्मरति क्षये ॥ प्रतिमासं द्विजातिभ्यो दद्याद्दानं
 यथेप्सितम् ॥ १५ ॥ चतुर्मासे तु संपूर्णं कृत्वा पुस्तकवाचनम् ॥ कथां तु भास्करस्येह संगीतकमथापि वा ॥ १६ ॥ धर्मश्रवणमभीष्टं सदा धर्मध्वजस्य तु ॥
 वाचकं पूजयित्वा तु तस्मात्कार्यं विपश्चिता ॥ १७ ॥ श्राद्धमन्त्रेन पक्वेन वाचकेन द्विजेन तु ॥ दिव्येन च यथायुक्तमभीष्टं भास्करस्य हि ॥ १८ ॥ एवमे
 व गतिं श्रेष्ठां देवानामनुकीर्तनात् ॥ प्राप्नुयात्त्रिविधं कृष्णत्रिलोकाख्यं नरः सदा ॥ १९ ॥ कथितं पारणं यत्ते प्रथमं गोधराधनम् ॥ आधिपत्यं तथा भो
 गांस्ततः प्राप्नोति मानुषान् ॥ २० ॥ द्वितीयेन तथा भोगान् गोपतेः प्राप्नुयान्नरः ॥ सूर्यलोके तृतीयेन पारणेन तथाप्नुयात् ॥ २१ ॥ एवमेतत्समाख्यातं गति
 प्रापकमुत्तमम् ॥ विधानं देवशार्दूल्यदुक्तं सप्तमीव्रते ॥ २२ ॥ यः श्वेतां सप्तमीं कुर्यात्सु ॥ तं श्रद्धयानरः ॥ तथा भक्त्या च वै नारी प्राप्नोति त्रिविधां
 गतिम् ॥ २३ ॥ एषा धन्या पापहरातिथिर्नित्यमुपासिता ॥ आराधनाय यस्तेषां यदा भानोर्धराधरः ॥ २४ ॥ पठतां शृण्वतां चापि सर्वपापभयापहा ॥
 तथा धन्या च पुण्या च त्रिवर्गा दीष्टदा सदा ॥ २५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्पोत्तिवर्गसप्तमीव्रतानिरूपणं नाम चतुरधिकशत
 तमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ फाल्गुनामलपक्षस्य सप्तम्यां क्षमाधराव्यय ॥ उपोषितो नरो नारीसमभ्यर्च्य तमोऽपहम् ॥ १ ॥

सूर्यनामजपन्भक्त्यामितभोक्ताजितेन्द्रियः ॥ उत्तिष्ठन्प्रस्वपंश्चैवसूर्यमेवाभिकीर्तयेत् ॥ २ ॥ ततोऽन्यदिवसेप्राप्तेत्वष्टम्यांप्रयतोरविम् ॥
 स्नात्वादेवंसमभ्यर्च्यदद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ ३ ॥ रविमुद्दिश्यवैचाग्रौघृतहोमकृतक्रियः ॥ प्रणिपत्यजगन्नाथमितिवाणीमुदीरयेत् ॥ ४ ॥
 यमाराध्यपुरादेवीसावित्रीकामनायवै ॥ समेददातुदेवेशःसर्वान्कामान्विभावसुः ॥ ५ ॥ समभ्यर्च्यइतिप्राप्तान्कृत्स्नान्कामान्यथेप्सिता
 न् ॥ सददात्यखिलान्कामान्प्रसन्नोभेदिवस्पतिः ॥ ६ ॥ अष्टराज्यश्चदेवेन्द्रोयमभ्यर्च्यदिवस्पतिः ॥ कामान्तसमाप्तवान्राज्यंसमेकामंप्र
 यच्छतु ॥ ७ ॥ एवमभ्यर्च्यपूजांचनिष्पाद्येहविवस्वतः ॥ भुंजीतप्रयतःसम्यग्वाविष्यंपतगध्वजे ॥ ८ ॥ फाल्गुनेचैत्रवैशाखेज्येष्ठेय
 स्यसमापनम् ॥ चतुर्भिःपारणंमासैरेभिर्निष्पादितंभवेत् ॥ ९ ॥ करवीरैश्चतुरोमासोभक्त्यासंपूजयेद्रविम् ॥ कृष्णागुरुंदहेद्वूपप्राश्यं
 गोशृंगजंजलम् ॥ १० ॥ नैवेद्यंखंडवेष्टांस्तुदद्याद्विप्रेभ्यएवच ॥ ततश्चश्रूयतामन्यामाषाढादिषुयाक्रिया ॥ ११ ॥ जातीपुष्पाणिशस्ता
 निधूपंगौगुलमुच्यते ॥ कूपोदकंसमश्नीयान्नैवेद्यंपायसंमतम् ॥ १२ ॥ स्वयंतदेवचाश्रीयाच्छेषपूर्ववदाचरेत् ॥ कार्तिकादिषुमासेषुगो
 मूत्रंकायशोभनम् ॥ १३ ॥ महंगंधूपमुद्दिष्टंपूजारक्तोत्पलैस्तथा ॥ कांसारंचात्रनैवेद्यंनिवेद्यंभास्करायवै ॥ १४ ॥ प्रतिमासंचविप्राय
 दातव्यादक्षिणातथा ॥ कर्पूरंचंदनंमुस्तामगरुंतगरुतथा ॥ १५ ॥ ऊषणंशर्कराकृष्णसुगंधंसिंहकंतथा ॥ महंगोऽयंसंस्तुतौधूपःप्रियोदे
 वस्यसर्वदा ॥ १६ ॥ प्रीणनंचेष्टयाभानोःपारणेपारणेगते ॥ यथाशक्तियथायोगंवित्तशाठ्यंविजयेत् ॥ १७ ॥ सद्भावेनैवसप्ताश्वःपूजि
 तःप्रियतेयतः ॥ पारणंतेयथाशक्त्यापूजितःस्नापितोरविः ॥ १८ ॥ प्रीणितश्चेप्सितान्कामान्दद्यादव्याहतंहरेत् ॥ एषापुण्यापापह
 रासतमीसर्वकामदा ॥ १९ ॥ यथाभिलषितान्कामाँल्लभतेगरुडध्वज ॥ उपोष्यैतांत्रिभुवनंप्राप्तमिद्रेणवैपुरा ॥ २० ॥ पुत्रमाप्नोतुसो
 वित्रीपुत्रांस्तुअदितिस्तथा ॥ यदवःकामनांप्राप्ताधौम्योवेदमवाप्तवान् ॥ २१ ॥ त्वयाप्ताभार्गवीकृष्णशंकरःशुद्धिमाप्तवान् ॥ पितामहत्वं
 प्राप्नोऽहंतत्प्रसादाज्जनाईन ॥ २२ ॥ अन्यैश्चाधिगतंकामंतमाराध्यनसंशयः ॥ ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैर्योषिद्विरेवच ॥ २३ ॥ यंयं
 काममभिध्यायेत्तत्प्राप्नोत्युपोषणात् ॥ जनःप्राप्नोत्यसंदिग्धंभानोराराधनाद्यतः ॥ २४ ॥ अपुत्रःपुत्रमाप्नोतिगोतश्चापिमोदते ॥ रोगाभिभूत

आरोग्यंकन्याविंदतिसत्पतिम् ॥ २५ ॥ समागत्यप्रवसितैरुपोष्यैतदवाप्नुयात् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिगोगतश्चापिमोदते ॥ २६ ॥ ना
 पुत्रोनाधनोवापिनवानिष्टोननिर्वृणः ॥ उपोष्यैतद्व्रतंमर्त्यःस्त्रीजनोवापिजायते ॥ २७ ॥ गोहेलिलोकमासाद्यमोदतेशाश्वतीःसमाः ॥ गैरि
 कंयानमारूढस्तेजसारधिसन्निभः ॥ २८ ॥ पुनरेत्यमर्हीकृष्णवनावनसमो नृप ॥ क्षमातलेस्यान्नसंदेहःप्रसादाद्गोपतेनरः ॥ २९ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेकामदासप्तमीव्रतनिरूपणं नाम पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 पुनश्चैतन्महाभागश्रूयतांगदतोमम ॥ प्रोक्तंखगेनदेवानांतिथिमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ १ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ विजयातिजयाचै
 वजयंतीचमहातिथिः ॥ त्वत्तःश्रुतासुरश्रेष्ठब्रह्मेपापनाशिनीम् ॥ २ ॥ तथोत्तरायणं ब्रूहि शस्तं यद्वास्करार्चने ॥ यत्र संपू
 जितो भानुर्भवेत्सर्वावनाशनः ॥ ३ ॥ तन्मेकथययत्नेन भक्त्या पृष्टोऽक्षयं फलम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदक्ष
 तुरवे भवेत् ॥ ४ ॥ तदा स्यात्सामहा पुण्या सप्तमी पापनाशिनी ॥ तस्यां संपूज्य देवेशं चित्रभानुं जगद्गुरुम् ॥ ५ ॥ सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्य
 तेनात्र संशयः ॥ यश्चोपवासं कुरुते तस्यां नियतमानसः ॥ ६ ॥ सर्वपापविमुक्तात्मा सूर्यलोके महीयते ॥ दानं यदीयते किंचित्तमुद्दिश्य दिवा
 करम् ॥ ७ ॥ होमं वा क्रियते तत्र तत्सर्वं चाक्षयं भवेत् ॥ एकऋग्वेदः पुरतो जप्तः श्रद्धा परेण तु ॥ ८ ॥ ऋग्वेदस्य सप्तमस्तस्य यच्छते सत्फलं ध्रुवम् ॥
 सामवेदं फलं सोमयजुर्वेदं फलं यजुः ॥ ९ ॥ अथर्वा अथर्वा गिरसो निखिलं यच्छते रविः ॥ तारका इव राजते द्योतमाना दिवानि शम् ॥ १० ॥
 समभ्यर्च्य च सप्तम्यां देवदेवं दिवा करम् ॥ यत्र पापमशेषं वैनाशयत्यत्र भास्करः ॥ ११ ॥ कर्तव्या सप्तमी कृष्णते नोक्ता पापनाशिनी ॥ अस्यां
 समभ्यर्च्य रविं याति सौरपुरं नरः ॥ १२ ॥ विमानवरमारूढ्य कर्पूरोद्भवमुत्तमम् ॥ तेजसा कविसंक्राशप्रभया सूर्यसन्निभः ॥ १३ ॥ कांत्या त्रेयसमः
 कृष्णशैथै हरिः समः सदा ॥ मोदते तत्र सुचिरं वृंदारकगणैः सह ॥ १४ ॥ पुनरेत्यभुवं कृष्ण भवेद्द्वैक्ष्माधिपाधिपः ॥ १५ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुरा
 णे ब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पे पापनाशिनीव्रतविधिवर्णनं नाम षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तथान्यदापधर्मज्ञशृणु
 ष्वगदतोमम ॥ पदद्वयं जगद्वा तु देवदेवस्य गोपतेः ॥ १ ॥ यदेकपादपीठं हितत्र न्यस्तं पदद्वयम् ॥ स्वयमंशुमता कृष्णलोकानां हितका

म्यया ॥ २ ॥ वामनस्य पदं कृष्णज्ञेयैव उत्तरायणम् ॥ देवाद्यैः सकलैर्विद्यं दक्षिणं दक्षिणायनम् ॥ ३ ॥ अहं तं च स द्रो कृष्णं दक्षिणं पादं चर्ततः ॥
 श्रद्धां न्वितौ भास्करस्य हरीशौ वामं चर्ततः ॥ ४ ॥ तस्मिन् यः प्रत्यहं स म्यग् देवदेवस्य मानवः ॥ करोत्याराधनं तस्य तुष्टः स्याद्भानुमान् सदा ॥ ५ ॥
 विष्णुरुवाच ॥ कथमाराधनं तस्य देवदेवस्य गोपतेः ॥ क्रियते देवशार्दूल तत्समाख्या तु मर्हसि ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उत्तरे त्वयने कृष्णं स्नातो नियत
 मानसः ॥ घृतक्षीरादिभिर्देवं स्नापयेत्तिमिरापहम् ॥ ७ ॥ चारुवस्त्रोपहारैश्च पुष्पधूपानुलेपनैः ॥ समभ्यर्च्य ततः सम्यग्ब्राह्मणानां च तर्पणैः ॥ ८ ॥
 पदद्वयं व्रतं तस्य गृहीयाद्भानु तत्परः ॥ वन्देत्स्नातश्चित्रभानुं ततश्च गरुडध्वज ॥ ९ ॥ भुक्त्वा त्रिचित्रभानुं त्रिचित्रभानुं व्रजं स्तथा ॥ स्वपन्वि
 बुध्यन् प्रणमन् होमं कुर्वन् स्तथा च यन् ॥ १० ॥ चित्रभानो रनुदिनं करिष्ये नाम कीर्तनम् ॥ यावदन्त्यदिनात्प्राप्तं क्रमशो दक्षिणायनम् ॥ ११ ॥
 चालिते हं कुते चैव वेदारंभोपेवासदा ॥ तावद्वक्ष्ये चित्रभानुं यावदेवोत्तरायणम् ॥ १२ ॥ यावज्जीवं चर्यात्किंचिज्ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा ॥ करिष्ये
 हं तथा चैव कीर्तयिष्यामि तं प्रभुम् ॥ १३ ॥ यदानृतं किंचिद्वक्ष्ये तदा वक्ष्यामि तद्वचः ॥ अज्ञानादथ वा ज्ञानात्कीर्तयिष्यामि तं प्रभुम् ॥ १४ ॥
 षण्मासमेकमनसा चित्रभानुमयं परम् ॥ तं स्मरन्मरणे याति यां गतिं सास्तु मे गतिः ॥ १५ ॥ षण्मासाभ्यन्तरे मृत्युर्यदि तस्मिन् भवेन्मम ॥ तन्म
 याभास्करस्येह स्वयमात्मानि वेदितः ॥ १६ ॥ परमात्ममयं ब्रह्म चित्रभानुमयं परम् ॥ यमं ते संस्मरिष्यामि स मे भानुः परा गतिः ॥ १७ ॥
 यदि प्रातस्तथा सायं मध्याह्ने वा जपाम्यहम् ॥ षण्मासाभ्यन्तरे न्यासः कृतो व्रतमयो मया ॥ १८ ॥ तथा कुरुजगन्नाथ स्वर्गलोकपरायणः ॥ चित्र
 भानो यथा शक्त्या भवान् भवति मे गतिः ॥ १९ ॥ एवमुच्चार्य षण्मासं चित्रभानुमयं व्रतम् ॥ तावन्निष्पादयेद्यावत्संपूर्णं दक्षिणायनम् ॥ २० ॥
 ततश्च प्रीणनं कुर्याद्यथा शक्त्या विभावसोः ॥ भोजयेद्ब्राह्मणान् दिव्यान् भौमांश्चापि सदा क्षिणान् ॥ २१ ॥ पुण्याख्यानकथां कुर्यान्मार्तण्डस्य तथा
 व्रतः ॥ पूजयेद्वाचकं भक्त्या यथा शक्त्या च लेखकम् ॥ २२ ॥ एवं व्रतमिदं कृष्णयोधारयति मानवः ॥ इहैव देवशार्दूल मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ २३ ॥

षण्मासाभ्यन्तरेचास्यमरणंयदिजायते ॥ प्राप्नोत्यनशनस्योक्तंयत्फलंतदसंशयम् ॥ २४ ॥ पदद्वयंचदेवस्यसम्यक्त्वेनसदाचितम् ॥
 भवत्येतज्जगौभानुःपुराचंद्रायपृच्छते ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेभानुपादद्वयव्रतवर्णनंनामसप्ता
 धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॐ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कृष्णपक्षेतुमाघस्यसर्वाप्तिसप्तमीशृणु ॥ यामुपोष्यसमाप्नोतिसर्वान्कामांस्तथा
 परान् ॥ १ ॥ पाखंडादिभिरालापनंकुर्याद्भानुतत्परः ॥ पूजयेत्प्रणतोदेवमेकाग्रमनसाशुभम् ॥ २ ॥ माघाद्यैःपारणंमासैःषड्भिःसांक्रान्तिकं
 स्मृतम् ॥ मार्तंडप्रथमंनामद्वितीयकंप्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥ तृतीयंचित्रभानुंचविभावसुमतःपरम् ॥ भगेतिपंचमंज्ञेयंपष्ठंहंसमथोच्यते ॥ ४ ॥
 पूर्णेषुषट्सुमासेषुपंचगव्यमुदाहृतम् ॥ स्नानेचप्राशनेचैवप्रशस्तंपापनाशनम् ॥ ५ ॥ प्रणामंदेवदेवस्यकृत्वापूजांयथाविधि ॥ विप्रायदक्षिणां
 दद्याच्छ्रद्धयानश्चशक्तिः ॥ ६ ॥ पारणांतेचदेवस्यप्रीणनंभक्तिपूर्वकम् ॥ कुर्वीतभक्त्याविधिवद्रविभक्त्यातुगृह्यते ॥ ७ ॥ नक्तभोजी
 तथाविष्णोतैलक्षारविवर्जितः ॥ कृष्णजागरणंरात्रौसप्तम्यामथवादिने ॥ ८ ॥ एतामुषित्वाधर्मज्ञहंसप्रीणनतत्परः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति
 सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ९ ॥ यतःसर्वमवाप्नोतियद्यदिच्छतिचेतसा ॥ अतोलोकेषुविख्यातासर्वार्थावाप्तिसप्तमी ॥ १० ॥ कृताभिलषिताह्ये
 षाप्राग्बधाधर्मतत्परैः॥पूरयत्यखिलान्कामान्संश्रुताचदिनेदिने॥११॥तमाराधयस्वरचितपाथगरुडध्वज॥यथाराधितवान्भानुर्भगणाधिपतिः
 पुरा॥१२॥इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसर्वार्थावाप्तिसप्तमीवर्णनंनामाष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॐ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 मार्तंडसप्तमीकृष्णयथान्यावच्छिमेनवा॥शृणुष्वैकमनावीरगदतोमेशुभप्रदाम् ॥ १ ॥ यस्याःसम्यगनुष्ठानात्प्राप्नोत्यभिमतंफलम् ॥ पौषेमासे
 सितेपक्षेसप्तम्यांसमुपोषितः ॥ २ ॥ सम्यक्संपूज्यमार्तंडमार्तंडइतिवैजपेत् ॥ पूजयेत्कुतपंभक्त्याश्रद्धयापरयान्वितः ॥ ३ ॥ धूप
 पुष्पोपहाराद्यैरुपवासैःसमाहितः ॥ मार्तंडेतिजपन्नामपुनस्तद्रतमानसः ॥ ४ ॥ विप्रायदक्षिणांदद्याद्यथाशक्त्यास्वगध्वज ॥ स्वपन्विबु
 ध्यन्स्खलितोमार्तंडेतिचकीर्तयेत् ॥ ५ ॥ पाखंडादिविकर्मस्थैरालापंचविवर्जयेत् ॥ गोमूत्रंगोमयंवापिदधिक्षीरमथापिवा ॥ ६ ॥ गोदे

१ शुक्लपक्षे-इ०पा० । २ यथान्यायं च वच्मि ते-इ०पा० ।

हृतः समुद्धूतं प्राश्रीयादात्मशुद्धये ॥ द्वितीयेऽहिपुनः स्नातस्तथैवाभ्यर्चनं रवेः ॥ ७ ॥ तेनैव नाम्नासंभूय दत्त्वा विप्राय दक्षिणाम् ॥ ततो
भुंजीत गोदोहं संभूतेन समन्वितम् ॥ ८ ॥ एवमेवाखिलान्मासानुपोष्य प्रयतः शुचिः ॥ दद्याद्वादिकं विप्रान् प्रतिमासं स्वशक्तितः ॥ ९ ॥ धा-
रिताचेत्पुनर्वर्षे यथाशक्त्या गवादिभ्यः ॥ दत्त्वा परं रवेर्भूयः शृणुयत्फलमश्नुते ॥ १० ॥ स्वर्णशृङ्गां च पंचम्यां षष्ठ्यां च वृषभं नरः ॥ प्रति-
मासं द्विजातिभ्यो यद्दत्त्वा फलमश्नुते ॥ ११ ॥ तत्प्राप्नोत्यखिलं सस्यं व्रतमेतदुपोषितः ॥ तंच लोकमवाप्नोति मार्तण्डो यत्र तिष्ठति ॥ १२ ॥
शांडिल्यसमः कृष्णतेजसानात्र संशयः ॥ मार्तण्डसप्तमीमेतामुपोष्यैते गणादिवि ॥ १३ ॥ विद्योतमाना दृश्यंते लोके रद्यापि भूधरा ॥ तस्मात्त्वमादिदेवे-
शं ग्रहेशं भास्करं रविम् ॥ अनयार्चय गोविंदगोपतिं गोलसन्निभम् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे मार्तण्डसप्तमीवर्णनं
नाम नवाधिकाशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां मासि भाद्रपदेऽच्युत ॥ प्रणम्य शिरसादित्यं पूजयेत्सप्तवाह-
नम् ॥ १ ॥ पुष्पधूपादिभिर्वीरकुतपानां च तर्पणैः ॥ पाषांडादिभिरालापमकुर्वन्नियतात्मवान् ॥ २ ॥ विप्राय दक्षिणां दत्त्वा नक्तं भुंजीत वा-
ग्यतः ॥ तिष्ठन् व्रजन् स्थितश्च क्षुतप्रस्खलितादिषु ॥ ३ ॥ आदित्यनामस्मरणं कुर्वन्नुच्चारणं तथा ॥ अनेनैव विधानेन मासान् द्वादशैव क्र-
मात् ॥ ४ ॥ उपोष्य पारणे पूर्णं सभ्यर्च्य जगद्गुरुम् ॥ पुण्येन श्रावणेनेह प्रीणयन् पुष्टिमश्नुते ॥ ५ ॥ अनंतं श्रावणेनेह यतः फलमुदाहृतम् ॥
तेनादित्यं सभ्यर्च्य तदेव लभते फलम् ॥ ६ ॥ एवं यः पुरुषः कुर्यादादित्याराधनं शुचिः ॥ प्राप्येह विपुलं भोगं धर्ममर्थं तथा व्ययम् ॥ ७ ॥ अमुत्र लो-
कमायाति दिव्ये खेगेति संयुते ॥ नारीवास्वर्गमभ्येत्य ह्यनंतं फलमश्नुते ॥ ८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पेऽनंतसप्तमीव्रतवर्ण-
नं नाम दशाधिकाशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ६४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ श्रावणे मासि देवाग्र्यं सप्तम्यां सप्तवाहनम् ॥ शुक्लपक्षे सभ्यर्च्य पुष्पधू-
पादिभिः शुचिः ॥ १ ॥ पाषांडादिभिरालापमकुर्वन्नियतात्मवान् ॥ विप्राय दक्षिणां दत्त्वा नक्तं भुंजीत वाग्यतः ॥ २ ॥ अभ्यंगं देवदेवस्य वर्ष-
वर्षे नियोजयेत् ॥ सप्तम्यामन्नमेवाग्र्यं शुभं शुक्लं वतथा ॥ ३ ॥ विभवेषु तथान्येषु वादित्राण्येव वै विदुः ॥ तथा देवस्य मासेऽस्मिन्नभ्यंगं परि-

गीयते ॥ ४ ॥ यस्तुचाराधयेद्भक्त्याभास्करस्यनरोऽच्युत ॥ अभ्यंगंविधिवच्छत्तयाकृत्वाब्राह्मणभोजनम् ॥ ५ ॥ शंखतूर्यनिनादैश्चब्रह्म
 वोषैश्चपुष्कलैः ॥ सदिव्यंयानमारूढोलोकमायातिहोलिनः ॥ ६ ॥ अनेनैवविधानेनमासान्द्रादशवैक्रमात् ॥ उपोष्यपारणेपूर्णेदद्याद्विप्रा
 यदक्षिणाम् ॥ ७ ॥ व्रतंयःपुरुषःकुर्यादादित्याराधनंशुचिः ॥ सगच्छेत्परमंलोकंदिव्यंवैवर्णमालिनः ॥ ८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणे
 ब्राह्मेपर्वाणिसप्तमीकल्पेऽभ्यंगसप्तमीवर्णनंनमैकादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवंकृष्णसदाभानुर्नरैर्भक्त्यायथाविधि ॥
 फलं ददात्यसुलभं सलिलेनापि पूजितः ॥ १ ॥ नभानुजीवदानेन न पुष्पैर्न फलैस्तथा ॥ आराध्यते सुशुद्धेन हृदयेनैव केवलम् ॥ २ ॥
 रागादपेतं हृदयं वाग्दुष्टानानृतादिभिः ॥ हिंसाविरहितं कर्म भास्कराराधनत्रयम् ॥ ३ ॥ रागादिदूषिते चित्ते नास्पंदीति मिरापहः ॥
 बध्नातितनं रंहंसः कदाचित् कर्दमांभसि ॥ ४ ॥ तमसो नाशनायालं चंदोर्लंघाह्यनारतम् ॥ हिंसादिदूषितं कर्म केशवाराधने कुतः ॥ ५ ॥
 जनश्चित्ताप्रसादाद्वैनचापतिमिरापहम् ॥ तस्मात्सत्यस्वभावेन सत्यवाक्येन चाच्युत ॥ ६ ॥ अहिंसकेन चादित्यो निसर्गादेव तोषितः ॥
 सर्वस्वमपि देवाय यो दद्यात्कुटिलाशयः ॥ ७ ॥ शनैराराध्यते ह्येवं देवदेवं दिवाकरम् ॥ रागादपेतं हृदयं कुरुत्वं भास्करार्पणम् ॥ ८ ॥
 ततः प्राप्स्यसि दुःप्राप्यमयत्नेनैव भास्करम् ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ देवेशः कथितः सम्यक् काम्योऽयं भास्करो मयि ॥ ९ ॥ आराधन
 विधिं सर्वभूयः पृच्छामि तं वद ॥ कुले जन्मतथारोग्यं धनवृद्धिं च दुर्लभाम् ॥ १० ॥ त्रितयं प्राप्य ते येन तन्मे वद जगत्पते ॥ ११ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मासे तु माघे सितसप्तमेऽह्नि हस्तर्क्षयोगे जगतः प्रसूतिम् ॥ संपूज्य भानुं विधिनोपवासी सुगंधधूपान्नवरोपहारैः ॥ १२ ॥
 गृहीतुपुष्पैः प्रतिपाद्य पूजां दानादियुक्तं व्रतमब्दमेकम् ॥ दद्याच्च दानं मुनिपुंगवेभ्यस्तत्कथ्यमानं विनिबोधधीर ॥ १३ ॥ वज्रं तिलां ब्रीहिय
 वान्निर्हरण्यं वा व्रतं भक्तकरकामुपानहम् ॥ छत्रोपपत्रं गुडफेणिताढ्यं दद्यात्क्रमाद्वस्तु अनुक्रमेण ॥ १४ ॥ यद्येषवर्षे विधिनोदिते न यस्यांति यौ
 लोकगुरुं प्रपूज्य ॥ अश्मंतान्यात्मा विशुद्धतोः संप्राशनानीह निबोधतानि ॥ १५ ॥ गोमूत्रं भस्म रसो नुशाकं दूर्वाधिब्रीहितिलान्य

वांश्च ॥ सूर्याशुतप्तं जलमंबुजाक्षीरं च मासैः क्रमशः प्रयुज्य ॥ १६ ॥ कुले प्रधाने धनधान्यपूर्णे पद्मावृते ह्यस्तसमस्तदुःखे ॥ प्राप्नोति
 जन्माऽविकलेंद्रियश्च भवत्यरोगो मतिमान् सुखी च ॥ १७ ॥ तस्मात्त्वमप्येतदमोघवीर्यादिवाकराराधनमप्रमत्तः ॥ कुरु प्रभावं भगवंतमी
 शमाराध्य कामानखिलानुपेहि ॥ १८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे तृतीयपदव्रतवर्णनं नाम द्वादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ सुरज्येष्ठपुनर्ब्रूहि यत्पृच्छाम्यहमादितः ॥ यत्फलं समवाप्नोति कारयित्वा रवेर्गृहम् ॥ १ ॥ देवार्चाकार
 यित्वा तु यत्पुण्यं पुरुषोऽश्रुते ॥ पूजयित्वा च विधिवदनुलिप्य च यत्फलम् ॥ २ ॥ कानि माल्यानि शस्तानि कानि नार्हति भास्करः ॥
 केधूपाभानुदयिताः केवर्च्याश्च जगत्पतेः ॥ ३ ॥ उपचारफलं किं स्यात्किं फलं गीतवादिने ॥ घृतक्षीरादिना यत्तु स्नापिते भास्करे फलम्
 ॥ ४ ॥ यथोपलेपनादौ च फलमभ्युक्षितेन तु ॥ दिवाकरगृहे ताततदशेषं वदस्व मे ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ साधुवत्सयदेतत्त्वं मार्तण्डस्ये
 ह पृच्छसि ॥ शुश्रूषणे विधिं पुण्यं तदिहैकमनाः शृणु ॥ ६ ॥ यस्तु देवालयं भानोर्दर्विशैलमथापि वा ॥ कारयेन्मृन्मयं चापि तस्य पुण्यफलं शृ
 णु ॥ ७ ॥ अहन्यहनि यज्ञेन यजतो यन्महत्फलम् ॥ प्राप्नोति तत्फलं भानोर्यः कारयति मंदिरम् ॥ ८ ॥ कुलानां शतमागामिसमतीतं कुलं श
 तम् ॥ कारयेद्भगवद्भामसनयेदर्कलोकताम् ॥ ९ ॥ सप्तजन्मकृतं पापं स्वल्पं वायदिवा बहू ॥ भानोरा लयविन्यासप्रारंभो देवनश्यति ॥ १० ॥
 सप्तलोकमयो भानुस्तस्य यः कुरुते गृहम् ॥ प्रतिष्ठां समवाप्नोति स नरः सातलौकिकीम् ॥ ११ ॥ प्रशस्तदेशभूभागे प्रशस्तं भवनं रवेः ॥
 कारयेदक्षयाँल्लोकान्स नरः प्रतिपद्यते ॥ १२ ॥ इष्टकाचयविन्यासो यावद्वर्षाणि तिष्ठति ॥ तावद्वर्षसहस्राणि तत्कर्तुर्दिवि संस्थितिः ॥ १३ ॥
 प्रतिमां लक्षणवर्तीयः कारयति मानवः ॥ दिवाकरस्य तल्लोकमक्षयं प्रतिपद्यते ॥ १४ ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणां सहस्राणि समोदते ॥ लोके सुमनसां
 वीरप्रत्येकं मधुसूदन ॥ १५ ॥ प्रतिष्ठाप्य रवेरर्चां सुप्रशस्ते निवेशने ॥ पुरुषः कृतकृत्योऽस्ति न दोषमलमश्रुते ॥ १६ ॥ ये भविष्यंति येऽतीता
 आकल्पं पुरुषाः कुले ॥ तांस्तारयति संस्थाप्य देवस्य प्रतिमां रवेः ॥ १७ ॥ अनुशिष्टाः किल पुरायमेनयमर्किकराः ॥ पाशदंडकराः कृष्णप्रजा

संयमनोद्यताः ॥ १८ ॥ ॥ यमउवाच ॥ ॥ विहरंतु यथान्यायं न योगो मेऽनुपालयताम् ॥ नाज्ञाभंगं करिष्यति भवतां जंतवः क्वचित् ॥
 ॥ १९ ॥ केवलं ये जगन्मूलं विवस्वतमुपाश्रिताः ॥ भवद्भिः परिहर्तव्यास्तेषां नैवेह संस्थितिः ॥ २० ॥ ये तु वैवस्वतालोके तच्चित्तास्तत्परा
 यणाः ॥ पूजयंतिसदा भानुं ते च त्याज्याः सुदूरतः ॥ २१ ॥ तिष्ठंश्च प्रस्वपन्गच्छन्नुत्तिष्ठन्स्खलितेक्षुते ॥ संकीर्तयति देवयः स नस्त्याज्यः सुदू
 रतः ॥ २२ ॥ नित्यनैमित्तिकैर्देव्येयजंति तु भास्करम् ॥ न चालोक्या भवद्भिस्ते तद्ध्यानं हंति वोगतिम् ॥ २३ ॥ ये पुष्पधूपवासोभिर्भूषणै
 श्चापि वल्लभैः ॥ अर्चयंतिन ते ग्राह्यामत्पितुस्ते परिग्रहम् ॥ २४ ॥ उपलेपनकर्तारः कर्तारो मार्जनस्य ये ॥ अर्कालये परित्याज्यं तेषां त्रि
 पुरुषं कुलम् ॥ २५ ॥ ये न वायतनं भानोः कारितं तत्कुलोद्भवः ॥ पुमान्सनावलोक्ये वै भवद्भिर्दुष्टचक्षुषा ॥ २६ ॥ ये नार्चा भगवद्भक्त्या म
 त्पितुः कारिता शुभा ॥ नराणां तत्कुलं वीराः सदा त्याज्यं सुदूरतः ॥ २७ ॥ भवतां भ्रमतां यत्र भानुसंश्रयमुद्रया ॥ न चाज्ञाभंगकृत्कश्चिद्रविष्य
 तिनरः क्वचित् ॥ २८ ॥ इत्युक्ताः किंकरास्ते नयमेन सुमहात्मना ॥ अनाश्रित्य वचः कृष्णसत्राजितमथोगताः ॥ २९ ॥ तस्य ते ते जसा सर्वे भानोर्भ
 क्तस्य सुव्रत ॥ मोहिताः पतिता भूमौ यथा च विहगानगाः ॥ ३० ॥ एतां महाफलां योर्चा भानोः कारयते नरः ॥ तवाख्यानं महाबाहो गृहं कारयि
 तु श्रयत् ॥ ३१ ॥ यज्ञानराणां पापौघनाशकाः सर्वकामदाः ॥ तथैवेशो जगद्भानुः सर्वयज्ञमयोरविः ॥ ३२ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्यालयवन्धनमार्जनादिफलवर्णनं नाम त्रयोदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्थापितां प्रतिमां
 भानोः सम्यक्संपूज्यमानवः ॥ यं यं प्रार्थयते कामं तं तं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ १ ॥ यः स्नापयति देवस्य घृतेन प्रतिमां रविः ॥ प्रस्थे प्रस्थे द्विजाश्रया
 णां सददाति गवां शतम् ॥ २ ॥ गवां शतस्य विप्राणां यदुत्तस्य भवेत्फलम् ॥ घृतप्रस्थेन तद्भानोर्भवेत्स्नातकयोगिनाम् ॥ ३ ॥ भूरिद्युमेन
 संप्राप्ता सप्तद्वीपा वसुंधरा ॥ घटोदकेन मार्तण्डं प्रतिमा स्नापिता किल ॥ ४ ॥ प्रतिमामसिताष्टम्यां घृतेन जगतीपतेः ॥ स्नापयित्वा समस्तेभ्यः
 पापेभ्यः कृष्णमुच्यते ॥ ५ ॥ सप्तम्यामथ षष्ठ्यां वागव्येन हविषारवेः ॥ स्नपनं तु भवेच्छ्रेष्ठं महापातकनाशनम् ॥ ६ ॥ ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि य
 त्पापं कुरुते नरः ॥ तत्क्षालयति संध्यायां घृतेन स्नपनं रवेः ॥ ७ ॥ सर्वयज्ञमयो भानुर्हव्यानां परमं घृतम् ॥ तयोरशेषपापानां क्षालकः संगमो भवेत् ॥ ८ ॥

येषु क्षीरवहानद्यो हृदाः पायसकर्मदाः ॥ मोदते ते पुल्लोकेषु क्षीरस्नानकरो रवेः ॥ ९ ॥ आह्लादं निर्वृतिस्थानमारोग्यं चारुरूपताम् ॥ सप्त
 जन्मान्यवाप्नोति क्षीरस्नानपरो रवेः ॥ १० ॥ दध्यादीनां विकाराणां क्षीरतः संभवो यथा ॥ यथा च विमलं क्षीरं यथानिर्वृति कारकम् ॥ ११ ॥ तथा च निर्म
 लं ज्ञानं भवत्यपि न संशयः ॥ ग्रहानुकूलतापुष्टिः प्रियत्वमखिले जने ॥ १२ ॥ करोति भगवान्भानुः क्षीरस्नपनतोषितः ॥ सर्वस्य स्निग्धतामेति
 दृष्टमात्रे प्रसीदति ॥ १३ ॥ घृतक्षीरेण देवेशे स्नापितेति मिरापहे ॥ १४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्यस्नापनयो
 गवर्णनं नाम चतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रशंसंति महात्मानः संवादं भास्कराश्रयम् ॥ गौतम्या सह कौसल्या सुमनायां
 सुरालये ॥ १ ॥ स्वर्गोऽतिशोभनां दृष्ट्वा कौसल्यां पतिना सह ॥ ब्रह्मणी गौतमीनामप्यपृच्छत विस्मिताः ॥ २ ॥ गौतम्युवाच ॥ शतशः संति कौश
 ल्ये देवाः स्वर्गनिवासिनः ॥ देवपत्न्यस्तथैवैताः सिद्धाः सिद्धांगनास्तथा ॥ ३ ॥ न तेषामिदं शोभन्धोनकांतिर्न सुरूपता ॥ न वाससीशोभने ये य
 था ते पतिना सह ॥ ४ ॥ नैवाभरणजातानि तेषां भ्राजंति वै तथा ॥ यथा तव यथा पत्युर्न च स्वर्गनिवासीनाम् ॥ ५ ॥ सुस्नातचैलतश्चैव युवयोरिति रि
 च्यते ॥ लेखाद्यानामपीशानां क्षयातिशयवर्जिताः ॥ ६ ॥ तपःप्रभावादानं वाहोमं वा कर्मसंज्ञितम् ॥ युवयोर्यत्समाचक्ष्वतत्सर्ववरणानि ॥ ७ ॥
 येन मे विक्रमे बुद्धिर्भनुजायेन संगताः ॥ ८ ॥ कौशल्योवाच ॥ यज्ञो यज्ञेश्वरो भानुरावाभ्यां जातुतोषितः ॥ ९ ॥ स्वर्गप्राप्तिरियं तस्य
 कर्मणः फलमुत्तमम् ॥ सुरूपता ततः प्रीतिः पश्यतां चारुवेषिता ॥ १० ॥ यत्पृच्छसि महाभागे तदप्येषां वदामि ते ॥ तीर्थोदकैस्तथा गंधैः स्ना
 पितो यद्विवाकरः ॥ ११ ॥ तेन कांतिरियं नित्यं देवांस्त्रिभुवने श्वरान् ॥ मनःप्रसादः सौम्यत्वं शरीरे च निर्वृताः ॥ १२ ॥ यत्प्रियत्वं च सर्वस्य
 तद्धृतस्नापनात्फलम् ॥ यान्यभीष्टानि वासांसि यच्चाभीष्टविभूषणम् ॥ १३ ॥ रत्नानि यान्यभीष्टानि यत्प्रियं चानुलेपनम् ॥ येषूपायानि मा
 ल्यानि दयितान्य भवन्सदा ॥ १४ ॥ मम भर्तुस्तदैवा स्य तदाराज्यं प्रशासतः ॥ तानि सर्वाणि सर्वज्ञ सर्वपातारि भानुनि ॥ १५ ॥ दत्तानि तत्स
 मुत्थोऽयं गंधधूपात्मको गुणः ॥ आहारादयिता ये च पवित्राश्च निवेदिताः ॥ १६ ॥ त्रिलोककर्तुः सवितुस्तृप्तिस्तद्गुणसंभवा ॥ स्वर्गकामेन
 मे भर्त्रा मया च शुभदर्शने ॥ १७ ॥ कृतमेतत्कृतेनाभूदावयोर्भवसंक्षयः ॥ येत्क्वामानराः सम्यक् तत्कुर्वति च शोभने ॥ १८ ॥ तेषां ददाति
 विश्वेशो भगवान्मुक्तिमीश्वरः ॥ १९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवमभ्यर्च्य मार्तण्डमर्कदेवेश्वरं गुरुम् ॥ २० ॥ प्राप्नोत्यभिमतान्कामान्कृष्णहंशा

श्वतीःसमाः ॥ चंदनागुरुकर्पूरकुंमुमोशीरपद्मकैः ॥ १९ ॥ अनुलिप्तोनैर्भक्त्यार्ददातिसागरोद्भवाम् ॥ कालेयकंतुरुष्कंचरक्तचंदनमेवच
 ॥ २० ॥ यान्यात्मनःसदेष्टानितानिशस्यान्यपाकुरु ॥ गंधाश्चापिशुभायेचधूपायेविजयोदयाः ॥ २१ ॥ दिवाकरस्यधर्मज्ञोनिवेद्यात्सर्व
 दाच्युत ॥ नदद्यात्सल्लकीक्षारंनोमुखेनचसंहतम् ॥ २२ ॥ दद्यादर्कायधर्मज्ञधूपमाराधनोद्यतः ॥ मालतीमल्लिकाचैवयूथिकाजातिमु
 क्तिकः ॥ २३ ॥ पाटलाःकरवीरश्चजपासेवतिरेवच ॥ कुंकुमस्तगरश्चैवकर्णिकारःसकेशरः ॥ २४ ॥ चंपकःकेतकःकुंदोवाणवर्वरमा
 लिका ॥ अशोकस्तिलकोलोध्रस्तथाचैवाटरूपकः ॥ २५ ॥ शतपत्राणिधन्यानिवकाह्वानंविशेषतः ॥ अर्गस्तिर्किशुकंतद्वत्पूजा
 र्थभास्करस्यतु ॥ २६ ॥ अमीपुष्पप्रकारास्तुशस्ताभास्करपूजने ॥ विल्वपत्रंशमीपत्रंपत्रंवाभृंगरस्यच ॥ २७ ॥ तमालपत्रंचहरेः
 सदैवभगवत्प्रियम् ॥ तुलसीकालतुलसीतथारक्तचंदनम् ॥ २८ ॥ केतकीपत्रपुष्पंतुसद्यस्तुष्टिकरंरवेः ॥ पद्मोत्पलसमुत्थानिरक्तनी
 लोत्पलंतथा ॥ २९ ॥ सितोत्पलंतुभानोस्तुदयितानिसदाच्युत ॥ कृष्णलोन्मत्तकंकांतंतथैवगिरिमल्लिका ॥ ३० ॥ नकर्णिकारंका
 पुष्पंभास्करायनिवेदयेत् ॥ कुटजंशालमलीपुष्पंतथान्यद्वन्धवर्जितम् ॥ ३१ ॥ निवेदितंभयंरोगंनिस्वतांचप्रयच्छति ॥ येषांनप्रतिषेधो
 स्तिगंधवर्णान्वितानिच ॥ ३२ ॥ तानिपुष्पाणिदेयानिभानवलोकभानवे ॥ सुगंधैश्चमुरामांसीकर्पूरगुरुचंदनैः ॥ ३३ ॥ तथान्यैश्चशु
 भैर्द्रव्यैरर्चयेद्वनमालिनम् ॥ दुकूलपट्टकौशेयवार्शकापांसकादिभिः ॥ ३४ ॥ वासोभिःपूजयेद्भानुंयानिचात्माप्रियाणितु ॥ भक्ष्याणियान्यभीष्टा
 निभोज्यान्याभिमतानिच ॥ ३५ ॥ फलंचवल्लभंयत्स्यात्तत्तेदयंदिवाकरे ॥ सुवर्णमणिमुक्तानिरजतंचतथाच्युत ॥ ३६ ॥ दक्षिणावि
 विधाचेहयच्चान्यदपिवल्लभम् ॥ तत्तुदेवाधिदेवायभास्करायनिवेदयेत् ॥ ३७ ॥ आत्मानंभास्करंमत्वायज्ञंतस्मैनिवेदयेत् ॥ तत्तदव्यक्तरू
 पायभास्करायनिवेदयेत् ॥ ३८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पआदित्यमाहात्म्येसूर्यपूजाविधिवर्णनंनमपंचदशोत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृष्णराजामहानासीद्ययातिकुलसंभवः ॥ सत्राजितेतिविख्यातश्चक्रवर्तीमहा

बलः ॥ १ ॥ प्रभवातेजसाकान्त्याक्षांत्याबलसमन्वितः ॥ धैर्यगांभीर्यसंपन्नोवदान्योयशसान्वितः ॥ २ ॥ बुद्ध्याविक्रमदक्षश्चसंपन्नोब्रा
ह्मणायतः ॥ कृतीकविस्तथाशूरः षट्पदाख्यैर्नानिर्जितः ॥ ३ ॥ सदापंचसुरक्तश्चसुमद्रिर्ननिर्जितः ॥ रुद्रतावसुभिर्जातैः सत्वश्रद्धासमन्वितः ॥ ४ ॥
अंबुजस्याडजस्येवआत्रेयस्यतथाच्युतः ॥ अंबुजायास्तथाकृष्णवार्यपात्रंसवैविभो ॥ ५ ॥ गांगेयबलसंतुल्यः पौलस्त्यार्चाश्रमोयथा ॥ गांगेयस्य
तथाकृष्णधिषणस्यहरेर्यथा ॥ ६ ॥ काम्यश्चद्विजभक्तस्तुतथाबालमीकिवत्सदा ॥ व्यासस्यदेवशार्दूलजामदस्यस्यवाविभोः ॥ ७ ॥
एषानैकैर्गुणैर्युक्तः सराजाक्षमातलेविभो ॥ शशाससमहाबाहुः सप्तद्वीपांवसुंधराम् ॥ ८ ॥ यस्मिन्गाथांप्रगायंतियेपुराणविदोजनाः ॥ सत्राजिते
महाबाहौकृष्णधार्त्रिसमाश्रिते ॥ ९ ॥ यावत्सूर्यउदेतिस्मयावच्चप्रतितिष्ठति ॥ सत्राजितंतुतत्सर्वक्षेत्रमित्याभिधीयते ॥ १० ॥ ससर्वरत्नसंयुक्तांसत
द्वीपवर्तीमहीम् ॥ शशासधर्मेणपुराचक्रवर्तीमहाबलः ॥ ११ ॥ नान्यायकृन्नचाशक्तोवदान्योबलवत्तरः ॥ तस्याभूत्पुरुषाराज्ञः सम्यग्धर्मानुशासिन
॥ १२ ॥ चत्वारः सचिवास्तस्यराज्ञः सत्राजितस्यतु ॥ बभूवुरप्रतिहताः सदावातिबलस्यवै ॥ १३ ॥ तस्यभक्तिरतीवासीन्निर्गर्गदेवभूपतेः ॥ दिवाक्रे
जगद्गानौरक्तचंदनमालिनी ॥ १४ ॥ तस्योर्ध्वमहिमानंचविलोक्यपृथिवीपतेः ॥ नकेवलंजनस्यापिह्यभवत्तस्यविस्मयः ॥ १५ ॥ संचिंतयामास
नृपः समृद्ध्याविस्मितस्तथा ॥ कथंस्यात्संपदेषामेपुनरप्यन्यजन्मनि ॥ १६ ॥ एवंसबहुशोराजातदाकृष्णमहायशः ॥ चिंतयन्नापितन्मूलनंचा
सीन्निश्चयान्वितः ॥ १७ ॥ यदाननिश्चयंराजासययौभार्गवीप्रियः ॥ सदाप्रच्छधर्मज्ञानसविप्रान्समुपागतान् ॥ १८ ॥ सर्वाश्चसमुखान्वी
रविविक्तांतःपुरस्थितः ॥ प्रणिपत्यमहाबाहुर्ग्रीहीतुंशासनक्रियाः ॥ १९ ॥ विश्वासानुग्रहाबुद्धिर्भवतांमयिसत्तमाः ॥ तदहंप्रष्टुमिच्छामि किंचि
त्तद्रक्तुमर्हथ ॥ २० ॥ सद्विद्याखिलविज्ञानसम्यग्धौतांतरात्मभिः ॥ भवद्विर्धद्यनुग्राह्यः स्यामहंवदेवित्तमाः ॥ २१ ॥ तद्यथावन्मयापृष्टा
भवंतोमत्प्रसादिनः ॥ वक्तुमर्हथविद्वांसः सर्वस्यैवोपकारिणः ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्तेमनसि सदेहस्तंपृच्छाद्यमहीपते ॥ वदिष्यामो
यथान्यायंयत्तेमनसि वर्तते ॥ २३ ॥ वयंहिनृपशार्दूलभवतापरितोषिताः ॥ सम्यक्प्रजांपालयित्राददताभोजनंसदा ॥ २४ ॥ संतुष्टोब्राह्म

णोऽश्रीयाच्छिद्याद्वाधर्मसंशयम् ॥ हितंचोपदिशेद्द्रुममहिताद्वा निवर्तयेत् ॥ २५ ॥ विवक्षुमथ भूपालं भार्या तस्यैवधीमतः ॥ प्रणिपातेन चा
 हेदं विनयात्प्रणयान्वितम् ॥ २६ ॥ नस्त्रीणामवनीपालवक्तुर्मादृगिहेष्यते ॥ तथापि भूपते वक्ष्ये संपदीदृक्सुदुर्लभा ॥ २७ ॥ भूयोऽपि संशया
 न्प्रष्टुमलमीशो भवानृषीन् ॥ नन्वहं पुरुषव्याघ्रसदांतः पुरचारिणी ॥ २८ ॥ तत्प्रसादं यदि भवान्करोति मम पार्थिव ॥ तन्मदीयमृषीन् प्रष्टुं सदे
 हं पार्थिवार्हासि ॥ २९ ॥ सत्राजित उवाच ॥ ब्रूहि सुभ्रुमतं यत्ते प्रष्टव्याय न्मया द्विजाः ॥ भूयोऽहमात्मसंदेहं प्रक्षयाम्येतद्विजोत्तमान् ॥ ३० ॥
 विमलवत्युवाच ॥ श्रूयन्ते पृथिवीपालनृपा ये तु चिरंतनाः ॥ येषांच संपद्भूपालयथा तेद्य किलाभवत् ॥ ३१ ॥ तदीदृक्संपदो धा
 मतवा शेषं क्षितीश्वर ॥ येन कर्मविपाकेन तद्वदंतु महर्षयः ॥ ३२ ॥ अहंच भवतो भार्या सर्वसीमांतिनीवरा ॥ अतीव कर्मणा येन तद्विज्ञा
 ने कुतूहलम् ॥ ३३ ॥ तथा संपत्समृद्धत्वमन्येष्वपि हि विद्यते ॥ निरस्तातिशयत्वेन नूनं नालेन कर्मणा ॥ ३४ ॥ तदन्यजन्मच
 रितं नरनाथ निजं भवान् ॥ मुनीन् पृच्छत्वया चाहं यन्मया च पुरा कृतम् ॥ ३५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सतथोक्तस्तयाराजापत्न्या
 विस्मितमानसः ॥ मुनीनां पुरतो भार्या प्रशंसन्वाक्यमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ साधुदेवि मतं यन्मे त्वया यदिदमीरितम् ॥ सत्यं मुनिवचः पुंसां स्वाद्धैवैष्टहि
 णीतथा ॥ ३७ ॥ सोऽहमेतन्महाभागे पृच्छाम्येतान्महामुनीन् ॥ तेषामविदितं किंचिन्निष्ठुलोकेषु विद्यते ॥ ३८ ॥ एवमुक्त्वा प्रियां राजा प्र
 णिपत्य च तानृषीन् ॥ यथावदेतदखिलं पप्रच्छ धरणीधरः ॥ ३९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भगवंतो ममाशेषं प्रसादादृतचेतसः ॥
 कथयंतु यथावृत्तं यन्मया सुकृतं कृतम् ॥ ४० ॥ कोऽहमासं पुरा विप्राः किंस्वित्कर्ममया कृतम् ॥ किं वानया तु चार्चयाममपत्न्या कृतं द्विजाः ॥ ४१ ॥
 येनावयोरियं लक्ष्मीर्मित्यं लोके सुदुर्लभा ॥ चत्वारश्चाप्रतिहता अमात्या मम गच्छतः ॥ ४२ ॥ अशेषा भूभृतो वश्या धनस्यांतो न विद्यते ॥
 बलंचैवाप्रतिहतं शरीरारोग्यमेव च ॥ ४३ ॥ प्रतिभाति च मे कांत्या भार्या यामखिलं जगत् ॥ ममापि वपुषस्तेजो न कश्चित्सहते द्विजाः ॥ ४४ ॥

सोऽहमिच्छामितज्ज्ञातुं तथैवेयमनिदिता ॥ निजानुष्ठानमखिलं स्यादशेषमिदं फलम् ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इति पृष्ठानरेंद्रेण समस्ता
स्तेतपोधनाः ॥ परावसुमथोचुस्ते कथ्यतामस्य भूभृतः ॥ ४६ ॥ चादितः सोऽपि धर्मज्ञैर्महाशूरो महामतिः ॥ योगमास्थाय सुचिरं यथावद्य
तमानसः ॥ ४७ ॥ ज्ञातवानृपते स्तस्य पूर्वदेहविचेष्टितम् ॥ स तमाह मुनिर्भूषणविज्ञानेच्छुं महामतिम् ॥ ४८ ॥ स त्राजितं महात्मानं जितशत्रुं
मनस्विनम् ॥ स पत्नीकं महाबुद्धिब्राह्मणान्सत्यवादिनः ॥ ४९ ॥ ॥ परावसु रूवाच ॥ ॥ शृणु भूपाल सकलं यस्येदं कर्मणः फलम् ॥
तव राज्यादिकं सुभूषणैश्चासीन्महीपते ॥ ५० ॥ त्वमासीः शूद्रजातीयः परहिंसापरायणः ॥ कुष्ठार्तो दंडपारुष्योनिः स्नेहः सर्वजंतुषु ॥ ५१ ॥
इयंच भवतो भार्या पूर्वमप्यायते क्षणा ॥ नित्यं बभूव त्वच्चिता भवच्छुश्रूषणे रता ॥ ५२ ॥ पतिव्रता महाभागा भर्तृर्यमाना पिनिष्ठुरम् ॥
त्वद्वाक्येषु च सर्वेषु वीरकर्मसु चोद्यता ॥ ५३ ॥ नैश्वर्यादिसहायस्य त्यज्यमानस्य बंधुभिः ॥ क्षयं जगाम योर्थोऽभूत्संचितः प्रपितामहैः ॥ ५४ ॥
तस्मिन्क्षीणे कृषिपरस्त्वमासीः पृथिवीपते ॥ सापिकर्मविपाकेन कृषिर्विफलतांगता ॥ ५५ ॥ ततो निःस्वं परिक्षीणं परेषां भृत्यतांगतम् ॥
तत्याजसा ध्वनित्यं त्वां त्यज्यमाना पि पार्थिव ॥ ५६ ॥ अनया तु समं सा ध्व्या भानो राव सथे त्वया ॥ कृतं शुश्रूषणं वृत्त्या भक्त्या सम्मार्जनादिकम् ॥ ५७ ॥
निःस्नेहः सर्वकामेभ्यस्तन्मयस्त्वं तदर्पणः ॥ अहन्यहनि विसंभात् तस्मिन्नावसथे रवेः ॥ ५८ ॥ कान्यकुब्जे पुरे वीरमहाशुश्रूषितं त्वया ॥ दिवा
करालयेनित्यं कृतं तन्मार्जनं त्वया ॥ ५९ ॥ तथैवाभ्युक्षणं भूपनित्यं चैवानुलेपनम् ॥ पत्न्या नयानृपतथा युष्मच्चित्तानुवृत्तया ॥ ६० ॥
कारितं श्रवणं पुण्यमिति हासपुराणयोः ॥ दत्वां गुलीयं करं राजन्पितृदत्तं तु वाचके ॥ ६१ ॥ अहन्यहनि यत्कर्म युवयोर्नृपकुर्वतोः ॥ तत्रैव तन्म
यत्वेन पापहानिरजायत ॥ ६२ ॥ भानोः कार्यमया कार्यपरं शुश्रूषणं तथा ॥ नाप्रभातं प्रभातं वार्चिते यमभवन्निशि ॥ ६३ ॥ एवमायतनं रम्य
मित्येवं च सुखावहम् ॥ सूर्यवच्चैव मे तत्स्यादित्यासीत्ते मनस्तदा ॥ ६४ ॥ योगिनां सुखदं कर्म तथैव सुखमित्यपि ॥ भवच्चित्तमभूत्तत्र योगकर्म
प्यहर्निशम् ॥ ६५ ॥ एवं तन्मनसस्तत्र कृतोद्योगस्य पार्थिव ॥ भूतानुमानिनः सम्यग्यथोक्ताधिककारिणः ॥ ६६ ॥ स्मरतो गोपीति नित्यं
चित्तेनापि दृढात्मनः ॥ निःशेषमुपशान्तिं ते पापं सूर्यनिषेवणात् ॥ ६७ ॥ ततोऽधिकं पुरस्तस्मादगारस्यानुलेपनम् ॥ संमार्जनं च बहुशः सपत्नीकेन

यत्कृतम् ॥ ६८ ॥ केवलं धर्ममाश्रित्य त्यक्त्वा वृत्तिमशेषतः ॥ अनया श्रवणं पुण्यं कारितं वाचकात्सदा ॥ ६९ ॥ नानाधातुविकारैस्तु गोमयेन मृदा
 तथा ॥ उपलेपनं कृतं भक्त्या त्वया पूर्वसुरालये ॥ ७० ॥ अथाजगाम वै तत्र कुवलाश्रमो महीपतिः ॥ महासैन्यपरीवारः प्रभूतगजवाहनः ॥ ७१ ॥
 सर्वसंपदुपेतं सर्वभरणभूषितम् ॥ वृत्तं भार्यासहस्रेण दृष्ट्वा संकंदनोद्वलम् ॥ ७२ ॥ स्पृहाकृता त्वया तत्र चारुमौलिनिपार्थिवे ॥ सर्वकामप्र
 दं कर्मक्रियते भास्कराश्रितम् ॥ ७३ ॥ तेनैतदखिलं राज्यमशेषं चाप्तवान्महीम् ॥ तेजश्चैवाधिकं यत्ते तथैव शृणु पार्थिव ॥ ७४ ॥ योगप्रभा
 वतो लब्धं कथयाम्यखिलंतव ॥ तत्रैवावसथे दीपः प्रशांतः स्नेहसंक्षयात् ॥ ७५ ॥ निजभोजनतैलेन पुनः प्रज्वालितस्त्वया ॥ अनया चोत्तरी
 येण वीरवर्त्योपबृंहितः ॥ ७६ ॥ तव पत्न्या स्वयं ज्वालय कांतिरस्यास्ततोऽधिका ॥ तवाप्यखिलभूपालमनः शोभकरं पुनः ॥ ७७ ॥ तेजो नरेन्द्र
 एतस्मात्किमुत्तराध्यभास्करम् ॥ एवं नरेन्द्रः शूद्रत्वाद्भानुकर्मपरायणः ॥ ७८ ॥ तन्मयत्वेन संप्राप्तो महिमानमनुत्तमम् ॥ किंपुनर्योनरो
 भक्त्या नित्यं शुश्रूषणादृतः ॥ ७९ ॥ करोति स तं पूजां निष्कामो नान्यमानसः ॥ सर्वां मृद्धिमीमांसां लब्ध्वा सर्वलोकमहेश्वरः ॥ ८० ॥ पूजयि
 त्वा र्कमीशं तं माराध्य न सीदति ॥ पुष्पैर्धूपैस्तथा वान्यैर्दीपैर्वस्त्रानुलेपनैः ॥ ८१ ॥ आराधयार्कं तद्वेङ्गमसदा सम्मार्जनादिना ॥ यद्यदि
 ष्टतमं किंचिद्यद्यन्यत्तु दुर्लभम् ॥ ८२ ॥ तद्वत्वाचजगद्भात्रे भास्कराय न सीदति ॥ सुगंधागुरुकूर्पूरचंदनागुरुकुंकुमैः ॥ ८३ ॥ वासोभि
 र्विविधैर्धूपः पुष्पैः स्रक्चामरध्वजैः ॥ अन्योपहारैर्विविधैः कृतक्षीराभिषेचनैः ॥ ८४ ॥ गीतवादित्रनृत्याद्यैस्तोषयस्वार्कमादरात् ॥ पु
 ण्यरात्रिषु मार्तण्डं नृत्यगतिरथोज्ज्वलम् ॥ ८५ ॥ भूपजागणैर्भक्त्या होमः कार्यः सदा शुचिः ॥ इति हासपुराणानां श्रवणेन विशेषतः ॥ ८६ ॥
 तथा वेदस्वनैः पुण्यैर्ऋक्सामयजुर्भिर्नृप ॥ एवं संतोष्यते भक्त्या भगवान्भवभंगकृत् ॥ ८७ ॥ भूयो वैवस्वते भूत्वा भवद्द्रास्करो नरैः ॥
 तोषितो भगवान्भानुर्ददात्यभिमतं फलम् ॥ ८८ ॥ दैवकर्मसमर्थानां प्राणिनां स्मृतिसंभवैः ॥ तोषितो भगवान्कामान्प्रयच्छति दिवाकरः ॥
 ८९ ॥ नैष वृत्तैर्न रत्नैर्वैः पुष्पैर्धूपानुलेपनैः ॥ सद्भावेनैव मार्तण्डस्तोषमायाति संस्मृतः ॥ ९० ॥ त्वयैकाग्रमनस्केन गृहसम्मार्जनादिक
 म् ॥ कृत्वा लपमीदृशं प्रातर् राज्यमन्यत्तु दुर्लभम् ॥ ९१ ॥ अनया श्रवणं पुण्यं कारयित्वा गृहे रवेः ॥ ईदृक्प्राप्ता संपदियं पूजां कृत्वा तु वाचके ॥ ९२ ॥

प्राप्नोपकरणैर्यस्तमेकाग्रमतिरंडजम् ॥ संतोषयति नेद्रोऽपि भवता वैसमः क्वचित् ॥ ९३ ॥ तस्मात्त्वमनया देव्या सहात्यंतविनीतया ॥ भा-
 स्कराराधने यत्नं कुरु धर्मभृतां वर ॥ ९४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतन्मुनेर्वचो वीरिनिशम्य सनराधिपः ॥ भार्यासहायः सतदा संप्रहृष्टतनूरुहः ॥
 ॥ ९५ ॥ कृतकार्यमिवात्मानं मन्यमानस्तदा भवत् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा राजा सत्राजितोऽच्युत ॥ ९६ ॥ ॥ सत्राजित उवाच ॥ ॥ य-
 थामरत्वं संप्राप्य यथा वायुर्बलं परम् ॥ परं निर्वाणमाप्नोति तथा हं च सातव ॥ ९७ ॥ कृतकृत्यः सुखासीनो निर्वृतिं परमांगतः ॥ अज्ञानतमसा
 च्छन्नेयत्प्रदीपस्त्वया धृतः ॥ ९८ ॥ अहमेषा च तन्वंगी विभूतिभ्रंशभीरुकः ॥ द्रव्यमापादितं ब्रह्म त्रिहाद्यवचसातव ॥ ९९ ॥ संपदः
 कथितं बीजमावयोर्भवतामुने ॥ त्वद्वक्त्रा दुद्यतावाचा विज्ञाता हि द्विजोत्तम ॥ १०० ॥ नरत्नैर्न च विस्तौ धैर्न च पुष्पा नुलेपनैः ॥ आराध्य
 श्रजगन्नाथो भावशून्यैर्दिवाकरः ॥ १०१ ॥ बाह्यार्थनिरपेक्षैश्च मनसैव मनो गतिः ॥ निःस्वैरा राध्यते देवो भानुः सर्वेश्वरेश्वरः ॥ १०२ ॥ सर्व-
 मेतन्मया ज्ञातं यत्त्वमात्थमहामुने ॥ यत्र पृच्छामि यन्मे त्वं प्रसादमुमुखो वद ॥ १०३ ॥ कथमाराधितो देवो नरैः स्त्रीभिश्च भास्करः ॥ तोष-
 मायाति विप्रेन्द्र तद्वदस्व महामुने ॥ १०४ ॥ रहस्यानि च देवस्य प्रीतये यातिथिः सदा ॥ तान्यशेषाणि मे ब्रूहि अर्काराधनकांक्षिणः ॥ १०५ ॥
 ॥ परावसुरुवाच ॥ ॥ शृणु भूपालयैर्भानुर्गृहेष्वा राध्यते जनैः ॥ नारीभिश्चातिघोरेऽस्मिन्पतिताभिर्भवार्णवे ॥ १०६ ॥ समभ्यर्च्य
 जगन्नाथं देवमर्कसमाधिना ॥ एकमश्नाति यो भक्तं द्वितीयं ब्राह्मणार्पणम् ॥ १०७ ॥ करोति भास्करप्रीत्यै कर्तिकं मासमात्मना ॥ पूर्वैव यसि
 यत्नेन जानताऽजानतापि वा ॥ १०८ ॥ पापमाचरितं तस्माद्विद्यते नात्र संशयः ॥ अनेनैव विधानेन मासि मार्गशिरेषु नः ॥ १०९ ॥ समभ्य-
 र्च्य मरकतं विप्रेभ्यो यः प्रयच्छति ॥ भगवत्प्रीणनार्थाय फलं तस्य शृणुष्व मे ॥ ११० ॥ मध्येव यसि यत्पापं योषिता पुरुषेण वा ॥ कृतमस्मा-
 द्भतेनोक्तो विमोक्षः परमात्मना ॥ १११ ॥ तथा चैवैकभक्तं तु यस्तु विप्राय यच्छति ॥ दिवाकरं समभ्यर्च्य पौषे मासि महीपते ॥ ११२ ॥ त-
 त्त्वप्रीणयत्यर्कवार्धिकेनैव यत्कृतम् ॥ स तस्मान्मुच्यते राजन्पुमान्योषिदथापि वा ॥ ११३ ॥ त्रिमासिकं व्रतमिदं यः करोति नरेश्वर ॥ स भानु-
 प्रीणनात्पापैर्लघुभिः परिसुच्यते ॥ ११४ ॥ द्वितीये वत्सरे राजन्मुच्यते चोपपातकैः ॥ तद्वत्तृतीयेऽपि कृतं महापातकनाशनम् ॥ ११५ ॥

व्रतमेतन्नरैः स्त्रीभिस्त्रिभिर्मासैरनुष्ठितम् ॥ त्रिभिः संवत्सरैश्चैव प्रददाति फलं नृणाम् ॥ ११६ ॥ त्रिभिर्मासैर्वयोवस्था त्रिविधा त्पा-
 तकान्नृप ॥ त्रीणि नामानि देवस्य मोचयंति च वार्षिकैः ॥ ११७ ॥ यतस्ततो व्रतमिदं विविधं समुदाहृतम् ॥ सर्वपापप्रशमनं
 भास्कराराधने परम् ॥ ११८ ॥ ॥ सत्राजित उवाच ॥ ॥ कतमायतु विप्राय दातव्यं भक्तमादरात् ॥ द्वितीये द्विजशार्दूलकथ-
 यस्वाखिलं मम ॥ ११९ ॥ ॥ परावसुरुवाच ॥ पुराणविदुषे देयं वाचके ब्राह्मणोत्तमे ॥ श्रूयतां चापि वचनं यदुक्तं भास्करेण च ॥ १२० ॥
 अरुणाय महाबाहो पृच्छमानाय वै पुरा ॥ उदयाचलमारूढं भास्करं तिमिरापहम् ॥ १२१ ॥ प्रणम्य शिरसानूनमिदं वचनमब्रवीत् ॥
 कानि प्रियाणि ते देव पूजने साति सर्वदा ॥ १२२ ॥ पुष्पादीनां समस्तानामाराधनविधौ सदा ॥ उपरागादिवस्त्रादौ ब्राह्मणानां तथारवेः
 ॥ १२३ ॥ भास्कर उवाच ॥ पुष्पाणां करवीराणितथारक्तचन्दनम् ॥ गुग्गुलुं चापि भूतानां नैवेद्यं मोदकाः प्रियाः ॥ १२४ ॥ पूजाकरं
 भोजकं तु घृतदीपं तथा प्रियम् ॥ दानं प्रियं खगश्रेष्ठ वाचकाय प्रदीयते ॥ १२५ ॥ मामुद्दिश्य च यद्दानं दीयते मानवैर्भुवि ॥ वाचकाय तु दातव्यं तन्म-
 म प्रीतये खग ॥ १२६ ॥ इति हासपुराणाभ्यामभिज्ञोऽस्तु वाचकः ॥ ब्राह्मणो वै खगश्रेष्ठ संपूज्यः प्रीतये मम ॥ १२७ ॥ पूजितेऽस्मिन्सदा विप्र-
 पूजितो हं न संशयः ॥ भवामि खगशार्दूलयतस्त्वष्टः समे सदा ॥ १२८ ॥ वेदवीणामृदंगैश्च नातिगंधविलेपनैः ॥ तथामेजायते प्रीतिर्यथा श्रुत्वा
 खगोत्तम ॥ १२९ ॥ इति हासपुराणानि वाच्यमानानि वाचकैः ॥ अतः प्रियो वाचको मे पूजाकर्ता च भोजकः ॥ १३० ॥ इति श्रीभविष्यमहापु-
 राणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सत्राजितोपाख्याने रविपूजाविधि वर्णनं नाम षोडशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ७ ॥ ॥ अरुण उवाच ॥
 किमर्थं भोजकस्तुभ्यं प्रियो देवेश कथ्यताम् ॥ नान्ये विप्रादयो वर्णादेव तायतनेषु वै ॥ १ ॥ कश्चायं भोजको देवकस्य पुत्रः किमात्मकः ॥ वर्ण-
 तश्चास्य मे ब्रूहि कर्म चास्य समंततः ॥ २ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ साधुपृष्टोऽस्मि भद्रं ते वै न ते यममहामते ॥ ३ ॥ शृणुष्वैकमनाः सर्वगदतो मम खे-
 चर ॥ विप्रादयस्तु ये त्वन्ये वर्णाः कश्यपनन्दन ॥ ४ ॥ ते पूजयंति मानित्यं भक्तिश्रद्धासमन्विताः ॥ देवा लयेषु ये विप्राः प्रीत्या मां पूजयंति हि ॥ ५ ॥

अन्याश्च देवतावृत्त्यातेस्युर्देवलकाः खग ॥ एतस्मात्कारणान्महं भोजकोदयितः सदा ॥ ६ ॥ वर्णतो ब्राह्मणश्चायं स्वानुष्ठानपरो य
 दि ॥ अनुष्ठानविहीनो यं न रकं यात्यसंशयम् ॥ ७ ॥ न त्याज्यं भोजकैस्तस्मात्स्वकं कर्म कदाचन ॥ मया सौनिर्मितः पूर्वतेजसास्वेन वै खग ॥
 ॥ ८ ॥ पूजार्थमात्मनो नूनं कर्म चास्य प्रकीर्तितम् ॥ प्रियव्रत सुतो राजा शाकद्वीपे महामतिः ॥ ९ ॥ तेन मे कारितं दिव्यं विमानप्रतिमं गृहम् ॥
 तस्मिन् द्वीपे तदात्मीये दिव्यं शीलमयं महत् ॥ १० ॥ समदर्चाकारयित्वा कांचनीं लक्षणां चिताम् ॥ प्रतिस्थापनाय वै तस्याश्चितयामास सु
 व्रतः ॥ ११ ॥ कृतमायतनं श्रेष्ठं तेनेयं प्रतिमा कृता ॥ को वै प्रतिस्थापयिता देवमर्कं शुभालये ॥ १२ ॥ एवं संचितयित्वा तु जगाम शरणं मम ॥
 भक्तिं तस्य च संचित्य खगाहं पार्थिवस्य तु ॥ १३ ॥ गतोऽहं दर्शनं तस्य उक्तश्चापि मया खग ॥ किंचिन्तयसि राजेन्द्र कुतश्चिता समागता ॥ १४ ॥
 ब्रूहि यत्ते हृदि प्रौढं चिंताकारणमागतम् ॥ संपादयिष्ये तत्सर्वं विमना भवमानृप ॥ १५ ॥ अत्यर्थं दुष्करमपि करिष्ये नात्र संशयः ॥ इत्युक्तः
 समया राजा इदं वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ द्वीपेऽस्मिन् देवदेवस्य कृतमायतनं तव ॥ मया भक्त्या जगन्नाथ तथेयं प्रतिमा कृता ॥ १७ ॥ प्रतिष्ठां
 कारयेद्यस्तु तव देवालये खग ॥ यत्र संति त्रयोवर्णा द्वीपेऽस्मिन् क्षत्रियादयः ॥ १८ ॥ ते मयोक्तान् कुर्वति प्रतिष्ठां तव कृत्स्नशः ॥ न चाप्यर्चाज
 गन्नाथ ब्राह्मणश्चात्र विद्यते ॥ १९ ॥ तेनेयमागता चिंता ह्यदिशल्यं तया र्पितम् ॥ ततो मयोक्तो राजाऽसौ वै न ते यवचः शुभम् ॥ २० ॥ एवमेत
 न्न संदेहो यथा त्वत्वं न राधिप ॥ क्षत्रियादित्रयोवर्णा द्वीपेऽस्मिन् नात्र संशयः ॥ २१ ॥ ते च नार्हति मे पूजानं प्रतिष्ठां कदाचन ॥ तस्मात्ते श्रेयसे रा
 जन् प्रतिष्ठामात्मनस्तथा ॥ २२ ॥ सृजामि प्रथमं वर्णं भगसंज्ञमनौपमम् ॥ इत्युक्ता तमहं वीरराजानं खग सत्तम ॥ २३ ॥ जगाम परमां चिंतां तस्य
 कार्यस्य सिद्धये ॥ अथ मोचितयानस्य स्वशरीराद्विनिःसृताः ॥ २४ ॥ शशिकुंदे दुसंकाशाः संख्यया शौमहाबलाः ॥ पठंति चतुरो वेदान्त्सां गोप
 निषदान् खग ॥ २५ ॥ काषायवाससः सर्वैकरं डां बुजधारिणः ॥ ललाटफलका द्वौ तु द्वौ चान्यौ वै क्षसस्तथा ॥ २६ ॥ चरणाभ्यां तथा द्वौ तु पादाभ्यां द्वौ तु
 था खग ॥ अथ ते च महात्मानः सर्वे प्रणतकंधराः ॥ २७ ॥ पितरं मन्यमाना मामिदं वचनमब्रुवन् ॥ तात तात महादेव लोकनाथ जगत्पते ॥ २८ ॥
 किमर्थं भवता सृष्टावयं देवस्य देहेतः ॥ ब्रूहि सर्वं करिष्याम आदे
 माकं भवान् देवो वयं पुत्रान संशयः ॥ इत्युक्त

वंतस्तेसर्वे मयोक्ता देवसंभवाः ॥ ३० ॥ प्रियव्रतसुतो यो यमस्य वाक्यं करिष्यथ ॥ स चाप्युक्तो मयाराजा शाकद्वीपाधिपः खग ॥ ३१ ॥
 य एते मत्सुताराजत्रय्यर्था ब्राह्मणसत्तमाः ॥ कारयंतु प्रतिष्ठां मे सर्वैरेभिर्महीपते ॥ ३२ ॥ कारयित्वा प्रतिष्ठांतु ममार्चायां नराधिप ॥ पश्चाद
 दायतनं सर्वमेषामर्पय पूजने ॥ ३३ ॥ एते मत्पूजने योग्याः प्रतिष्ठासु च सर्वशः ॥ समाप्य न प्रहर्तव्यं भोजकेभ्यः कदाचन ॥ ३४ ॥ सर्व
 मायतनार्थं तु गृहक्षेत्रादिकं च यत् ॥ धनधान्यादिकं राजन्यन्ममायतने भवेत् ॥ ३५ ॥ तत्सर्वं भोजकेभ्यस्तु दातव्यं नात्र संशयः ॥
 धनधान्यसुवर्णादि गृहक्षेत्रादिकं च यत् ॥ ३६ ॥ यन्मदीयं भवेत् किंचिद्भ्रामं वानगरं क्वचित् ॥ तस्य सर्वस्य राजेन्द्र मदीयस्य समंततः ॥ ३७ ॥
 अधिपा भोजकाः सर्वे नान्ये विप्रादयो नृप ॥ यथाधिकारीषु त्रस्तु पितृद्रव्यस्य वै भवेत् ॥ ३८ ॥ तथा मदीयवित्तस्य भोजकाः स्युर्न सं
 शयः ॥ इत्युक्तेन मयाराजा तथा सर्वं प्रवर्तितम् ॥ ३९ ॥ कारयित्वा प्रतिष्ठांतु दत्त्वा सर्वस्वमेव हि ॥ भोजकेभ्यः खग श्रेष्ठ ततो हर्षमवाप्तवान् ॥
 ॥ ४० ॥ एवमेते मया सृष्टा भोजका गुरुडाग्रज ॥ अहमात्मा ततो ह्येषां सर्वे सुमनसस्तथा ॥ ४१ ॥ मत्पुत्रेण समाज्ञेयास्तथा ममहिताः सदा ॥
 तस्मात्तेभ्यः प्रदातव्यं न हर्तव्यं कदाचन ॥ ४२ ॥ भोजकं च हरेद्यस्तु लोभाद्वेषात्तथापि वा ॥ स याति नरकं घोरं तामिस्रं शाश्वतीः
 समाः ॥ ४३ ॥ तस्माद्भ्रामादिकं द्रव्यं यत्किंचिन्मम विद्यते ॥ तत्सर्वं भोजकस्वंहि पितृपर्यागतं मम ॥ ४४ ॥ भोजकश्च भवेद्याह
 क्तत्तेव च्छिस्व गेश्वर ॥ ममाज्ञां पालयेद्यस्तु स्वानुष्ठानपरः सदा ॥ ४५ ॥ वेदाधिगमनं पूर्वदारसंग्रहणं तथा ॥ अभ्यंगधारणं
 नित्यं तथा त्रिसवनं स्मृतम् ॥ ४६ ॥ पंचकृत्वः सदा पूज्यो ह्यहं रात्रौ दिने तथा ॥ देवब्राह्मणवेदानां निंदाकार्या न वै क्वचित् ॥ ४७ ॥ नान्यदेव
 प्रतिष्ठातु कार्या वै भोजकेन तु ॥ ममापि च न कर्तव्या तेन एकाकिना क्वचित् ॥ ४८ ॥ सर्वमेव निवेद्यान्नं श्रीयाद्भोजकः सदा ॥ न भुंजीत गृहं गत्वा
 शूद्रस्य गुरुडाग्रज ॥ ४९ ॥ शूद्रोच्छिष्टं प्रयत्नेन सदा त्याज्यं हि भोजकैः ॥ येऽश्रंति भोजकानित्यं शूद्रान्नं शूद्रवेक्ष्मनि ॥ ५० ॥ तैवै पूजाफलं
 चात्र कथं प्राप्स्यंति खेचर ॥ गत्वा गृहं तु शूद्रस्य न भोक्तव्यं कदाचन ॥ ५१ ॥ गृहागतं च शूद्रान्नं तच्च त्याज्यं तथैव च ॥ आध्मातव्योऽम्बुजो नित्यं भो
 जकेनाग्रतो मम ॥ ५२ ॥ सकृत्प्रवादिते शंखे मम प्रीतिर्हि जायते ॥ षण्मासान्नात्र संदेहः पुराणश्रवणं तथा ॥ ५३ ॥ तस्माच्छंखः सदा वाद्यो भो

जकेन प्रयत्नतः ॥ तस्येयं परमावृत्तिर्नैवेद्यं न्मदीयकम् ॥ ५४ ॥ नाभोज्यं भुंजते यस्मात्तेनासौ भोजको मतः ॥ मगंध्यायंति ते यस्मात्तेन ते मगधाः
स्मृताः ॥ ५५ ॥ भोजयंति च मानित्यं तेन ते भोजकाः स्मृताः ॥ अभ्यंगं च प्रयत्नेन धार्यं शुद्धिकरं परम् ॥ ५६ ॥ अभ्यंगं हनिह्य शुचिर्भोजकः स्या
त्रसंशयः ॥ यस्तु मां पूजयेद्भिरभ्यंगेन विना खग ॥ ५७ ॥ न तस्य संतातिः स्याद्दैनं चाहं प्रीतिमान् भवे ॥ मुंडनं शिरसा कार्यं शिखा धार्या प्रय
त्नतः ॥ ५८ ॥ नक्तं चादित्यदिवसे तथा षष्ठ्यां प्रवर्तयेत् ॥ सप्तम्यामुपवासस्तु मम संक्रमणे तथा ॥ ५९ ॥ कर्तव्यो भोजके नैव मत्प्रीत्यै गरुडा
ग्रज ॥ त्रिकालं चापि गायत्रीं जपेद्वाचा पुरो मम ॥ ६० ॥ मुखमावृत्य यत्नेन पूजनीयोऽहमादरात् ॥ मौनं चास्य प्रयत्नेन त्यक्त्वा क्रोधं च दूरतः ॥ ६१ ॥
शूद्रेभ्यो यस्तु वैश्येभ्यो लोभात्कामात्प्रयच्छति ॥ निर्माल्यं मम वैवस्वसयाति नरकं ध्रुवम् ॥ ६२ ॥ लोभाद्भोजको यस्तु मत्पुष्पाणि खगाधिप ॥
यच्छते न्यस्य दुष्टात्मा मय्यनारोप्य खेचर ॥ ६३ ॥ स ज्ञेयो मे परः शत्रुः समामहो न चार्चितुम् ॥ निर्माल्यं मम देयं स्याद्ब्राह्मणादिषु वै नृषु ॥ ६४ ॥
नैवेद्यं न्मदीयं तु तदश्रीयात्सदैव हि ॥ तेनासौ शुद्ध्यते नित्यं हविष्यान्नसमं तथा ॥ ६५ ॥ तत्क्षणादुत्क्षिपेद्यस्तु ममांगात्पुष्पमेव हि ॥
नान्यस्य देयं नैवेद्यं मदीयमुदके क्षिपेत् ॥ ६६ ॥ पंचगव्यसमं तस्य मन्मत्तं नात्र संशयः ॥ ममांगलग्नं यत्किंचिद्गंधं पुष्पमथापि वा ॥ ६७ ॥
दातव्यं न च वैश्याय न शूद्राय कदाचन ॥ आत्मना तद्ब्रूहीत्यनविक्रयं कथंचन ॥ ६८ ॥ यस्तु नारोप्य पुष्पाणि अव्यंगानि ममोपरि ॥
यः कश्चिदाहरेल्लोके स याति नरकं ध्रुवम् ॥ ६९ ॥ स्नपनं मम निर्माल्यं पावकं यस्तु लब्धयेत् ॥ स नरो नरकं याति स रौद्रं रौवं खग ॥ ७० ॥
भोजकेन सदा कार्यं स्नपनं मे प्रयत्नतः ॥ यथानलं वयेत्कश्चिद्यथा श्वानापि भक्षयेत् ॥ ७१ ॥ यद्ययत्नपरः कुर्याद्भोजकः स्नपनं मम ॥
यथा वैलंघितमतिर्भक्ष्यतां च खगाधिप ॥ ७२ ॥ स याति नरकं रौद्रं तामिस्रं नामनामतः ॥ एकभक्तं सदा कार्यं स्नानं त्रैकालमेव हि ॥ ७३ ॥
त्रिचैलं परिवर्तितं भवितव्यं दिने दिने ॥ पूजाकालेऽर्धकाले च क्रोधस्त्याज्यः प्रयत्नतः ॥ ७४ ॥ अमांगल्यं न वक्तव्यं वक्तव्यं च शुभं तदा ॥
ईदृग्भूतो भोजको मे प्रियः पूजाकरः सदा ॥ ७५ ॥ संमान्यः पूजनीयश्च विप्रादीनां यथास्म्यहम् ॥ यः करोत्यवमानं तु वृत्तिरूपं तु भोजके ॥ ७६ ॥

तस्याहंरोषमेत्याशुकुलहन्मिसमंततः ॥ प्रियोमेभोजकोनित्यं यथा त्वं विनता सुत ॥ ७७ ॥ उपलेपनकर्ता च संमार्जनपरश्चयः ॥ परावसुरुवाच ॥
 इत्युक्त्वा भगवान्भानुर्वैभ्रामरथमास्थितः ॥ ७८ ॥ अरुणोऽपितथा श्रुत्वा मुदया पर्यानुष ॥ पूज्यस्तस्मान्महाराज भोजकस्तु महीपते ॥ ७९ ॥
 तस्माद्देयं वाचकाय द्वितीयमशनं नरैः ॥ ८० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्थं श्रुत्वा स राजा तु कर्मणः फलमात्मनः ॥ पुरातनं महाबाहुर्मुदमापमहीपतिः ॥ ८१ ॥
 यद्यदायतनं भानोः पृथिव्यां पश्यते नृप ॥ तस्मिंस्तस्मिन्कारयति उपलेपनमादरात् ॥ ८२ ॥ भार्या तस्यापि सुश्रोणिः पुण्यश्रवणमादरात् ॥
 वाचके वेतनं दत्त्वा भानोर्देवस्य मंदिरे ॥ ८३ ॥ इत्थं राजा सपत्नीकः पूज्यभक्त्या दिवाकरम् ॥ प्राप्ता बुभौ परां प्रीतिं गतिं चानुत्त-
 मां तथा ॥ ८४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्प उपलेपन स्नापन माहात्म्यं नाम सप्तदशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥
 सत्राजितोपाख्यानं समाप्तम् ॥ ८५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ दीपं प्रयच्छति नरो भानोरायतने तु यः ॥ तेजसारविसंकाशः सर्वयज्ञफलं लभेत् ॥ १ ॥
 कार्तिके तु विशेषेण कौमारे मासि दीपकम् ॥ दत्त्वा फलमवाप्नोति यदन्येन न लभ्यते ॥ २ ॥ कृष्णकृष्णात्रते वच्मि संवादं पापनाशनम् ॥ भ्रातृ-
 भिः सह भद्रस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ जगत्स्य स्मिन्पुरीरम्यानाम्रा माहिष्मतीपुरी ॥ तस्यामासीद्विजः कृष्णनागश्चैति विश्रुतः ॥ ४ ॥
 तस्य पुत्रशतं जातं प्रसादाद्भास्करस्य च ॥ तेषां कनिष्ठो भद्रस्तु तत्पुत्राणां विचक्षणः ॥ ५ ॥ स च नित्यं जगद्धातुर्देवदेवस्य भास्वतः ॥ दीप-
 वर्ती परस्तद्वत्तैलाद्याहरणोद्यतः ॥ ६ ॥ भानोरायतने तस्य सहस्रं भार्गवीप्रिय ॥ प्रदीपानां तु जज्वाल दिवारात्रमर्नितम् ॥ ७ ॥ तस्य दी-
 प्यापराभूतास्तस्य लावण्यवर्जिताः ॥ सर्वे ते भ्रातरो भद्रं प्रच्छुरिदमादरात् ॥ ८ ॥ भो भद्रवद्वैभ्रातर्भद्रं तेस्तु सदा द्विज ॥ कौतूहलपराः सर्वे-
 यत्पृच्छामस्तदुच्यताम् ॥ ९ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा भद्रो वचनमब्रवीत् ॥ विषये सति वक्तव्यं न मया तदिहोच्यताम् ॥ १० ॥ नाहं मत्सरयु-
 क्तो वै न च रागादिदूषितः ॥ भवंतो मम सर्वे वैभ्रातरो गुरवस्तथा ॥ ११ ॥ कथं न कथयाम्येष भवतां पुत्रसम्मितः ॥ तस्माद्ब्रुवन्तु मां सर्वे भ्रातरो-
 यद्विवक्षितम् ॥ १२ ॥ भ्रातर ऊचुः ॥ न तथा पुष्पधूपेषु न तथा द्विज पूजने ॥ सुप्रयत्नं तु पश्यामो भानोरायतने परम् ॥ १३ ॥ यथाह नितथा

रात्रौ यथा रात्रौ तथा हनि ॥ तव दीपप्रदानाय यथा भद्रसदोद्यमम् ॥ १४ ॥ तत्त्वं तत्कथयास्माकं हंत कौतूहलं परम् ॥ यन्नाम दीपदानस्य भवता
 विदितं फलम् ॥ १५ ॥ तदेतत्कथयास्माकं सविशेषं महाबलम् ॥ एवमुक्तस्तत्तत्स्तेस्तु भ्रातृभिश्चोदितो मुदा ॥ १६ ॥ व्याजहार स भ्रातृणां न किंचिद
 पिसुव्रतम् ॥ पुनः पुनरसौ तैस्तु भ्रातृभिश्चोदितो मुदा ॥ १७ ॥ दाक्षिण्यसारो भद्रस्तु कथयामास कृत्स्नशः ॥ भवतां कौतुकं चैतदतीवालपेऽपि
 वस्तुनि ॥ १८ ॥ तदेष कथयाम्यद्यद्व्रतं मम सुव्रतम् ॥ इक्ष्वाकुराज्ञस्तु पुरावसिष्ठोऽभूत्पुरोहितः ॥ १९ ॥ तेन चायतनं भानोः कारितं सरयू
 तटे ॥ अहन्यहनि शुश्रूषां पुष्पधूपानुलेपनैः ॥ २० ॥ दीपदानादिभिश्चैव चक्रे तत्र स वै द्विजः ॥ कार्तिके दीपको भक्त्या प्रदत्तस्तेन वै सदा ॥ २१ ॥
 आसीन्निर्वाण एवासौ देवार्चापुरतो निशि ॥ देवतायतने चाहमवशं व्यथितो भृशम् ॥ २२ ॥ पूज्यशोणितनिष्पदं प्रावहं कायतः सदा ॥ शीर्णं प्रा
 णो ह्यर्वरवो दुर्गंधं पतितस्तथा ॥ २३ ॥ दुष्टबुद्ध्या सदा युक्तः सतांश्च प्रति सुव्रतम् ॥ यदृच्छया दीपदानं वर्त्यादीनां विभावसौ ॥ २४ ॥ तत्तद्भुक्त्वा
 सदा तुष्टिं व्रजामि द्विजसत्तमाः ॥ एकदा तु ततस्तस्मिन् भानो रायतने गतः ॥ २५ ॥ रात्रौ दृष्टामया तत्र भक्ता जागरणागताः ॥ प्रतिश्रयं प्रार्थि
 तांश्च तैश्च दत्तं दयान्वितैः ॥ २६ ॥ व्याधितोऽयं सुदीनश्च इति कृत्वा मतिं शुभाम् ॥ ततोऽहमग्निमाश्रित्य स्थितस्तेषां समीपतः ॥ २७ ॥ दुष्टां
 बुद्धिं समाश्रित्य हर्तुं कामो विवस्वतः ॥ दिव्यमाभरणं भानोऽिच्छद्वा न्वेषी द्विजोत्तमाः ॥ २८ ॥ स्थितोऽहं भोजका ह्यत्र यदि निद्रां व्रजंति ॥ ये
 नास्य वैरिवद्भानोऽहं रात्र्याभरणं शुभम् ॥ २९ ॥ अथ सुप्ता भोजकास्ते निद्रायामोहितास्तदा ॥ निर्वाणाश्चापि दीपास्तु ततोऽहमुत्थितस्त्वरत्नम् ॥
 ३० ॥ मुदा परमया युक्तो गतो वैश्वानरं प्रति ॥ प्रज्वाल्य पावकं यन्ना दीपवार्तिस्ततो मया ॥ ३१ ॥ योजयित्वा तु वै दीपे धृतो दीपोऽग्रतो रवेः ॥
 हर्तुं कामेनाभरणं भानो देवस्य सुव्रतम् ॥ ३२ ॥ अथ ते भोजकाः सर्वे बुद्ध्या देवस्य पुत्रकाः ॥ तैस्तु दृष्टो ह्यहंतत्र दीपहस्तो विभावसोः ॥ ३३ ॥ पुरः
 स्थितो द्विजश्रेष्ठा गृहीतश्चापितैरिह ॥ ततोऽहं तेजसामूढो भास्करस्य महात्मनः ॥ ३४ ॥ विलपन्करुणंतेषां पादयोरवनिगतः ॥ तैश्चा
 पिकरुणां कृत्वा मुक्तोऽहं भोजकैस्तदा ॥ ३५ ॥ गृहीतो राजपुरुषैः पृष्ट्वापि समंततः ॥ किमिदं भवता रब्धं देवदेवस्य मंदिरम् ॥ ३६ ॥ दीपं
 प्रज्वाल्य दुष्टात्मन्कथ्यतां माचिरंकुरु ॥ इत्युक्त्वा तु ततस्तैस्तु शस्त्रहस्तैः समावृतः ॥ ३७ ॥ ततोऽहं व्याधिना क्लिष्टो भयेन च द्विजोत्तमाः ॥

ब्रा० प० १

अ० ११८

॥ ११७ ॥

हित्वा प्राणाङ्गतो यत्र स्वयं देवो विभावसुः ॥ ३८ ॥ स्थित्वा कल्पं ततस्तत्र युष्माकं भ्रातृताङ्गतः ॥ एष प्रभावो दीपस्य कार्त्तिके मासि सुव्रताः ॥
 ॥ ३९ ॥ दत्तस्यार्कस्य भवने यस्येयं व्युष्टिरुत्तमा ॥ दुष्टबुद्ध्या कृतं यत्तु मया दीपप्रवर्तनम् ॥ ४० ॥ भगायतनदीपस्य तस्येदं भुज्यते
 फलम् ॥ क्षुधाभिभूतेन मया देवे देवस्य भूषणम् ॥ ४१ ॥ दीपश्च देवपुरतो ज्वालितो भास्करस्य तु ॥ ततो जातिस्मृतिर्जन्मं प्राप्ते
 ब्राह्मणवेदमनि ॥ ४२ ॥ कुष्ठिना चापिशूद्रेण प्राप्तं ब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ नानाविधानि शास्त्राणि साङ्गवेदं समाप्तवान् ॥ ४३ ॥ दुष्ट
 बुद्ध्या धृता दीपात्फलमेतन्महाद्भुतम् ॥ प्राप्तं मया द्विजश्रेष्ठाः किंपुनर्दीपदायिनाम् ॥ ४४ ॥ एतस्मात्कारणा दीपानहमेव महर्निशम् ॥
 प्रयच्छामि रवेर्धाम्निज्ञातमस्य हियत्फलम् ॥ ४५ ॥ युष्माकमिदमुक्तं वैस्नेहात्सत्यं न संशयः ॥ एष प्रभावो दीपस्य कार्त्तिके मासि सुव्रताः ॥
 ॥ ४६ ॥ अर्कायतनदीपस्य भद्रो वाचयथापुरा ॥ दिने दिने जपन्नामभास्करस्य समाहितः ॥ ४७ ॥ ददाति कार्त्तिके यस्तु भगायतनदीपकम् ॥
 जातिस्मरत्वं प्रज्ञां च प्राकाश्यं सर्वजंतुषु ॥ ४८ ॥ अव्याहतेन्द्रियत्वं च समाप्नोति न संशयः ॥ सर्वकालं च चक्षुष्मान्मेधावी दीपदो नरः ॥ ४९ ॥
 जायते नरकं चापितमः संज्ञं न पश्यति ॥ षष्ठीं वा सप्तमीं वा पिप्रतिपक्षं च यो नरः ॥ ५० ॥ दीपं ददाति यत्नाद्यत्फलं तस्य निबोधमे ॥ कांचनं मणि
 युक्तं च मनोज्ञमतिशोभनम् ॥ ५१ ॥ दीपमालाकुलं दिव्यविमानमधिरोहति ॥ तस्मादायतने भानोर्दीपान्दद्यात्सदा च्युत ॥ ५२ ॥ तांश्च
 दत्त्वानर्हं सेतनचतैलवियोजितान् ॥ कुर्वीत दीपहर्ता तु मूषको धश्च जायते ॥ ५३ ॥ तस्माद्दद्यान्नाहरे द्वैश्रेयोऽर्थी दीपकं नरः ॥ ५४ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे भद्रोपाख्याने आदित्यायतनदीपदानफलवर्णनं नामाष्टादशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अंधेतमसि दुष्पारे नरके पतिता न्किल ॥ संक्रोशमानां संक्षुब्धानुवाच यमकिंकरः ॥ १ ॥ विलापैरलं मत्रेति किं
 वो विलापिते फलम् ॥ यत्प्रमादादिभिः पूर्वमात्मायं समुपेक्षितः ॥ २ ॥ पूर्वमालोचितं नैतत्कथमते भविष्यति ॥ इदानीं यातने भोगः किं वि
 लापं करिष्यथ ॥ ३ ॥ देहो दिनानि स्वल्पानि विषयाश्चातिदुर्बलाः ॥ एतत्को न विजानाति येन यूयं प्रमादिनः ॥ ४ ॥ जंतुर्जन्मसहस्रेभ्य ए
 कस्मिन्मानुषो यदि ॥ स तत्राप्यतिमूढात्मा किं भोगानभिधावति ॥ ५ ॥ पुत्रदारगृहक्षेत्रहिताय स ततोद्यताः ॥ न जानंति ततो मूढाः स्वल्प

मप्यात्मनोहितम् ॥ ६ ॥ वंचितोऽयं मया लब्धमिदमस्मादुपागतम् ॥ न वेत्ति मोहितः कश्चित् प्रक्रान्तनरको नरः ॥ ७ ॥ न वेत्ति सूर्यं
 चंद्रादीन् कालमात्मानमेव च ॥ साक्षिभूतानशेषस्य शुभस्येहाशुभस्य च ॥ ८ ॥ जन्मान्यन्यानि जायंते पुत्रदारादिदेहिनाम् ॥ यदर्थयत्कृतं
 कर्म तस्य जन्मशतानि तु ॥ ९ ॥ अहो मोहस्य माहात्म्यं मम त्वं नरकेष्वपि ॥ क्रंदते मातरं तातं पीडयमानोऽपि यत्स्वयम् ॥ १० ॥ एवमा
 कृष्टचित्तानां विषयैः स्वादुतर्पणैः ॥ नृणां न जायते बुद्धिः परमार्थविलोकिनी ॥ ११ ॥ तथा च विषयासंगे करोत्यविरतं मनः ॥ को हि भारो
 रवेर्नाग्निजिह्वायाः परिकीर्तने ॥ १२ ॥ वर्तितैलेऽल्पमूल्ये च यद्वर्तितं लभ्यते सुधा ॥ अतो वै कतरोलोभः कातश्चिता भवेत्तदा ॥ १३ ॥ येना
 यतेषु हस्तेषु स्वातंत्र्ये सति दीपकः ॥ महाफलो भानुगृहे न दत्तो नरकापहः ॥ १४ ॥ नरो विलपते किंचिदिदानीं दृश्यते फलम् ॥ अस्वातं
 त्र्ये विलपतां स्वातंत्र्ये सति मानिनाम् ॥ १५ ॥ अवश्यं पाति नः प्राणाभोक्ता जीवोऽप्यहर्निशम् ॥ दत्तं चलभते भोक्तुं कामयन् विषयानपि ॥ १६ ॥
 एतत्स्थानं दुष्कृतैर्वायुत्तं चाद्यमयेक्षितम् ॥ इदानीं किं विलापेन सह ध्वंयदुपागतम् ॥ १७ ॥ यद्येतदनभीष्टं वोयद्दुःखं समुपस्थितम् ॥ त
 दद्भुतमतिः पापेन कर्तव्या कदाचन ॥ १८ ॥ कृतेऽपि पापके कर्मण्यज्ञानादधनाशनम् ॥ कर्तव्यमनवच्छिन्नं पूजनं सवितुः सदा ॥ १९ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नारकास्तद्वचः श्रुत्वा तमूचुरतिदुःखिताः ॥ क्षुत्क्षामकंठास्तृट्ता पविसंस्फुटिततालुकाः ॥ २० ॥ भो भोः सा
 धो कृतं कर्म यदस्माभिस्तदुच्यताम् ॥ नरकस्थैर्विपाकोऽयं भुज्यते यत्सुदारुणः ॥ २१ ॥ ॥ किं करुवाच ॥ ॥ युष्माभिर्यौवनो
 न्मादान्मुदितैरविवेकिभिः ॥ घृतलोभेन मार्तण्डगृहादीपः पुरा हतः ॥ २२ ॥ तेनास्मिन्नरके घोरैश्चतुष्पापरिपीडिताः ॥ भवंतः पतितास्ती
 व्रेशति वातविदारिताः ॥ २३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतत्ते दीपदानस्य प्रदीपहरणस्य च ॥ पुण्यं पापं च कथितं भास्कराय तनेऽच्युत ॥
 ॥ २४ ॥ सर्वत्रैवाहिदीपस्य प्रदानं कृष्णशस्यते ॥ विशेषेण जगद्धातुर्भास्करस्य निवेशने ॥ २५ ॥ येषामूकाग्रधिरानिर्विवेकाहीनास्तैस्तैः
 साधनैर्वृष्णिवरी ॥ तैस्तैर्दीपाः साधुलोकप्रदत्ता देवागारादन्यतः कृष्णनीताः ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे दीप
 माहात्म्यवर्णनं नामैकोनविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॐ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ भगवन्प्राणिनः सर्वे विषरोगाद्युपद्रवैः ॥ दुष्टग्रहोप

घातैश्चसर्वकालमुपद्रुताः ॥ १ ॥ आभिचारिककृत्याभिःस्पर्शरोगैश्चदारुणैः ॥ सदासंपीडयमानास्तुतिष्ठंत्यंबुजसंभव ॥ २ ॥
 येनकर्मविपाकेनविषरोगाद्युपद्रवाः ॥ प्रभवंतिनृणांतन्मेयथावद्भक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ व्रतोपवासैर्यैर्भानुर्नान्यजन्मनितोषितः ॥
 तेनरादेवशार्दूलग्रहरोगादिभोगिनः ॥ ४ ॥ यैर्नतत्प्रवर्णंचित्तंसर्वदेवनरैःकृतम् ॥ विषग्रहज्वराणांतिमनुष्याःकृष्णभागिनः ॥ ५ ॥ आरोग्यं
 परमांवृद्धिमनसायद्यदिच्छति ॥ तत्तदाप्रोत्यसंदिग्धंपरत्रादित्यतोषणात् ॥ ६ ॥ नाधीन्प्राप्नोतिनव्याधौविषग्रहबंधनम् ॥ कृत्यास्प
 र्शभयंवापितोषितेतिमिरापहे ॥ ७ ॥ सर्वेदुष्टाःसमास्तस्यसौम्यास्तस्यसदाग्रहाः ॥ देवानामपिपूज्योऽसौतुष्टोयस्यदिवाकरः ॥ ८ ॥ यःसमःसर्व
 भूतेषुयथात्मनितथाहिते ॥ उपवासादिनायेनतोष्यतोतिमिरापहः ॥ ९ ॥ तोषितेऽस्मिन्प्रजानाथेनराःपूर्णमनोरथाः ॥ अरोगाःसुखिनो
 नित्यंवहुधर्मसुखान्विताः ॥ १० ॥ नतेषांज्ञत्रवेनैवशरीराद्यभिचारकम् ॥ ग्रहरोगादिकंचापिपापकार्युपजायते ॥ ११ ॥ अव्याहतानिदेवस्य
 धनजालानितंनरम् ॥ रक्षंतिसकलापत्सुयेनश्वेताधिपोऽर्चितः ॥ १२ ॥ विष्णुरुवाच ॥ अनाराधितमार्तैर्दायेनरादुःखभागिनः ॥ तेकथं
 नीरुजःसंतुविज्वरागतकल्मषाः ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आराधयंतुदेवेशंपुष्पेनैवमनौपमम् ॥ भास्करंतुजगन्नाथंसर्वदेवगुरुं परम् ॥ १४ ॥
 ॥ विष्णुरुवाच ॥ दोषाभिभूतदेहैस्तुकथमाराधनंरवेः ॥ कर्तव्यंवददेवेशभक्त्याश्रेयोऽर्थमात्मनः ॥ १५ ॥ अनुग्राह्योऽस्मिदितेममायंभक्ति
 मानिति ॥ तन्ममोपादिशत्वंचमहदाराधनंरवेः ॥ १६ ॥ अनंतमजरंदेवंदुष्टसंदेहनाशनम् ॥ आराधयितुमिच्छामिभगवंस्त्वदनुज्ञया ॥ १७ ॥
 येनाहंत्वत्प्रसादेनभवेयमतिविक्रमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनुग्राह्योऽसिदेवस्यनूनमव्यक्तजन्मनः ॥ १८ ॥ आराधनायतेविष्णोयदेतत्प्रवर्णमनः ॥
 यदिदेवपतिंभानुमाराधयितुमिच्छसि ॥ १९ ॥ भगवंतमनाद्यंचभववैवस्वतोऽच्युत ॥ नह्यवैवस्वतैर्भानुर्ज्ञातुंस्तोतुंचशक्यते ॥ २० ॥
 द्रष्टुंवाशक्यतेमूढैःप्रवेष्टुंकुतएवतु ॥ तद्भक्तिप्रार्थिताःपूतानरास्तद्भक्तिचेतसः ॥ २१ ॥ वैवस्वताभवंत्येवंविवस्वंतंविशंतिच ॥ अनेकजन्मसं
 सारचितेपापसमुच्चये ॥ २२ ॥ नाक्षिणेजायतेपुंसांमार्तैर्दाभिमुखीमतिः ॥ प्रद्रेषंयातिमार्तैर्द्विजान्वेदांश्चनिंदति ॥ २३ ॥ योनरस्तंविजानी
 यादसुरांशसमुद्भवम् ॥ पाषंडेषुरतिःपुंसांहितुवादानुकूलता ॥ २४ ॥ जायतेदंभमायांभःपतितानांदुरात्मनाम् ॥ यदापापक्षयःपुंसांतदावे

दाद्वेजातिषु ॥ २५ ॥ भानौचयज्ञपुरुषेश्रद्धाभवतिवैतदा ॥ यदास्वल्पावशेषस्तुनराणां पापसंचयः ॥ २६ ॥ तदाभोजकविप्रेषु भानौ पूजाप्रकु-
 र्वते ॥ भ्रमतामत्र संसारे नराणां कर्मदुर्गमे ॥ २७ ॥ करावलंबनो ह्येको भक्तिप्रीतो दिवाकरः ॥ सत्त्वैवैवस्वतो भूत्वा सर्वपापहरं हरिम् ॥ २८ ॥ आराध-
 य समं भक्त्या प्रीतिमभ्योति भास्करः ॥ विष्णुरुवाच ॥ किलक्षणा भवंत्येते नरा वैवस्वता गुणैः ॥ २९ ॥ यच्च वैवस्वतं कार्यं तन्मे कथय कंजज ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ कर्मणामनसा वाचा प्राणिनां यो नार्हसकः ॥ ३० ॥ भावभक्तश्च मार्तंडे कृष्णवैवस्वतोऽपि सः ॥ यो भोजकाद्विजान्देवान् त्रित्यमेव न मस्यति
 ॥ ३१ ॥ न च भोक्ता परस्वादेर्विष्णो वैवस्वतो हि सः ॥ सर्वान् देवान् विवेतिसर्वां लोकांश्च भास्करम् ॥ ३२ ॥ तेभ्यश्चानन्यमात्मानं
 कृष्णवैवस्वतो हि सः ॥ देवं मनुष्यमन्यं वा पशुपक्षिपिपीलिकाम् ॥ ३३ ॥ तरुपाषाणकाष्ठादिभूम्यंभोधिदिवंतथा ॥ आत्मानं चापि दे-
 वेश्चाद्विदित्स्वितं दिवाकरात् ॥ ३४ ॥ यो न जानाति तं विद्यात्कृष्णवैवस्वतं नरम् ॥ सर्वो वैवस्वतो भागो यद्भूतं यद्व्यवस्थितम् ॥ ३५ ॥ इति
 वैयासि विजानाति स तु वैवस्वतो नरः ॥ भवभीतिं हरत्येष भक्तिभावेन भावितः ॥ ३६ ॥ विवस्वानिति भावो यः स तु वैवस्वतो नरः ॥ भावं न कुरुते
 यस्तु सर्वभूतेषु पापकम् ॥ ३७ ॥ कर्मणामनसा वाचा स च वैवस्वतो नरः ॥ बाह्यार्थनिरपेक्षो यः क्रियां भक्त्या विवस्वतः ॥ ३८ ॥ भावेन
 निष्पादयति ज्ञेयो वैवस्वतो हि सः ॥ नार्यो यस्य न च स्निग्धानभेदाधीनवृत्तयः ॥ ३९ ॥ पश्यते सर्वमेवेदं भानुं वैवस्वतो हि सः ॥ सुत-
 स्तेनेहतपसा यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः ॥ ४० ॥ तां गतिं च नरा यांति यां तु वैवस्वतो गतः ॥ येन सर्वात्मना भानौ भक्त्या भावो निवेशितः ॥ ४१ ॥
 देवश्रेष्ठकृतार्थत्वाच्छ्लाघ्यो वैवस्वतो हि सः ॥ अपि नः सकुले धन्यो जायेत कुलपावनः ॥ ४२ ॥ भास्करं भक्तिभावेन यस्तु वै पूजयिष्यति ॥
 यः कारयति देवाचीं हृदया लंबनं रवेः ॥ ४३ ॥ स नरोऽर्कमवाप्नोति धर्मध्वजमनौपमम् ॥ यश्च देवालयं भक्त्या भानोः कारयते स्थिरम् ॥
 ॥ ४४ ॥ स सप्तपुरुषाल्लोकान् भानोर्नयति मानवः ॥ यावंत्यब्दानि देवाचारं वेस्तिष्ठति मंदिरे ॥ ४५ ॥ तावद्वर्षसहस्राणि पुष्पो-
 त्तरगृहे वसेत् ॥ देवार्चालक्षणोपेतो यद्ब्रह्मे संततो विधिः ॥ ४६ ॥ निष्कामं च मनो यस्य स यात्यक्षरसाम्यताम् ॥ पुष्पाण्यति सुगंधीनि मनो-
 ज्ञानि च यः पुमान् ॥ ४७ ॥ प्रयच्छति जगन्नाथे सप्ताश्वे ज्योतिषां पतौ ॥ स याति परमं स्थानं यत्र ज्योतिः सनातनम् ॥ ४८ ॥

यस्ययस्यविहीनोयोदेशोयद्रजितंचयत् ॥ धूपांश्चविविधांस्तांस्तान्धाढ्यं सुविलेपनम् ॥ ४९ ॥ दीपवात्योपहारांश्चयच्चाभीष्ट
 मथात्मनः॥नरःसोनुदिनंयज्ञान्करोत्याराधनाद्रवेः॥५०॥यज्ञेशोभगवान्भानुर्मखैरपिसतोप्यते॥बहूपकरणायज्ञानानासंभारविस्तराः॥५१॥
 संप्राप्यतेधनयुतैर्मनुष्यैर्नात्यसंचयैः ॥ भक्त्यातुपुरुषैः पूजाकृतादूर्वाकुरैरपि ॥ ५२ ॥ खेदंदातिहिफलं सर्वयज्ञैः सुदुर्लभम् ॥ यानि पुष्पाणि
 हृद्यानि धूपगंधानुलेपनम् ॥ ५३ ॥ दयितं भूषणं यच्च तथारक्ते च वाससी ॥ यानि चाभ्यवहार्याणि भक्ष्याणि च फलानि च ॥ ५४ ॥ प्रयच्छतानि मार्तण्डे
 भवेथाश्चैव तन्मनाः ॥ आद्यंतं यज्ञपुरुषं यथा भक्त्या प्रसादय ॥ ५५ ॥ आराध्ययाति तं देवं यत्तद्ब्रह्म परं स्मृतम् ॥ पुण्यैस्तीर्थोदकैः पुष्पैर्मधुना सर्पिषा
 तथा ॥ ५६ ॥ क्षीरेण स्नापयेद्देवमच्युतं जगतां पतिम् ॥ दधि क्षीरं हृदा न पुण्यांस्ततो लोकान्मुच्युतः ॥ ५७ ॥ प्रयास्यसि यदुश्रेष्ठानि वृत्तिं चाप्यनाश्व
 रम् ॥ स्तोत्रैर्हृद्यैर्यथा वाद्यैर्ब्राह्मणानां च तर्पणैः ॥ ५८ ॥ मनसश्चैकता योगादाराधय दिवाकरम् ॥ आराध्य तं महादेवो महच्छब्दमवाप्तवान् ॥ ५९ ॥
 अहं चापि समस्तानां लोकानां सृष्टिकारकः ॥ तमाराध्य विवस्वतं तत्प्रसादाज्जनार्दन ॥ ६० ॥ त्वमप्येतं हृषीकेश तत्प्रसादान्न संशयः ॥
 समर्थो देव शत्रूणां दैत्यानां नाशने सदा ॥ ६१ ॥ दाक्षिणं किरणं तस्य यद्देवस्य विवस्वतः ॥ अहं तस्मात्समुत्पन्नो वेदवेदांगसम्मितः ॥ ६२ ॥
 वामं यत्किरणं कृष्णरश्मिमालाकुलं सदा ॥ तस्मादीशः समुत्पन्नः पार्वती दयितोऽच्युत ॥ ६३ ॥ वक्षसस्त्वं समुत्पन्नः शंखचक्रगदाधरः ॥
 तथा बुजकरा देवि अंबुजाननवल्लभा ॥ ६४ ॥ तमाराध्य बलं कीर्तिं श्रियं चावाप्तवानहम् ॥ तथा त्वमपि राजेंद्र तमाराध्य दिवाकरम् ॥ ६५ ॥
 यान्यानिच्छसि कामांस्त्वं तांस्तान्त्सर्वानवाप्स्यसि ॥ यद्दं शृणु यात्रित्यं संवादं विधिकृष्णयोः ॥ ६६ ॥ सोऽपि कामानवाप्याय्यांस्ततो लोकमवा
 प्रुते ॥ गौरिकं यानमारूढो युक्तं कुंजरवाजिभिः ॥ ६७ ॥ तेजसां बुजसंकाशः प्रभयां डजसन्निभः ॥ कांत्या चंद्रसमो राजन्वृंदारकगणैर्वृतः ॥ ६८ ॥
 गंधर्वैर्गीयमानस्तु तथा चाप्सरसांगणैः ॥ ६९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे आदित्य पूजा वर्णनं नाम विंशोत्तरशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १२० ॥ ध्रुवः ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ शरीरलिखनं भानोरुक्तं संक्षेपतस्त्वया ॥ विस्तराच्छ्रोतुमिच्छामि तन्ममाचक्ष्व सुव्रत ॥ १ ॥

१ शरीरलिखनं सूयं कथं वै प्रतिपादितम् । दैवतैर्ऋषिभिर्वापि तन्ममाचक्ष्व सुव्रत-इ० पा० ।

॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ पितुर्गृहंतुयातायांसंज्ञायांकुरुनंदन ॥ भास्करश्चितयामाससंज्ञामद्रूपकारिणी ॥ २ ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मातत्रागत्य
 दिवाकरम् ॥ अब्रवीन्मिधुरांवाचरवेःप्रीतिकरांशुभाम् ॥ ३ ॥ आदिदेवोऽसिदेवानांव्यासमेतत्त्वयाजगत् ॥ श्वशुरोविश्वकर्मातेरूपंनिर्वर्त
 यिष्यति ॥ ४ ॥ एवमुक्त्वारविब्रह्माविश्वकर्माणमब्रवीत् ॥ प्रवर्तस्वत्वंमार्तंडंस्वरूपंतत्सुशोभनम् ॥ ५ ॥ ततोब्रह्मसमादेशाद्भूमिमारोप्यभा
 स्करम् ॥ रूपंनिर्वर्तयामासविश्वकर्मांशनैःशनैः ॥ ६ ॥ ततस्तुष्टावतंब्रह्मासर्वदेवगणैःसह ॥ गुह्यैर्नानाविधैःस्तोत्रैर्वेदेदांगपारगैः ॥ ७ ॥
 स्वस्तितेऽस्तुजगन्नाथधर्मवर्षहिमाकर ॥ शान्तिस्तेसर्वलोकानांदेवदेवादिवाकर ॥ ८ ॥ ततोरुद्रश्चविष्णवाद्याःस्तुवंतस्तंदिवाकरम् ॥
 तेजस्तेवर्धतांदेवलिरव्यतेऽपिदिवरूपते ॥ ९ ॥ इंद्रश्चागत्यतंदेवलिरव्यमानमथास्तुवत् ॥ जयदेवजयस्वेतितत्त्वदोऽसिजगत्पते ॥ १० ॥
 ऋषयस्तुततःसप्तविश्वामित्रपुरोगमाः ॥ तुष्टुबुर्विविधैःस्तोत्रैःस्वस्तिस्वस्तीतिवादिनः ॥ ११ ॥ वेदोक्ताभिरथाशीर्भिर्वालखिल्याश्च
 तुष्टुबुः ॥ त्वंनाथमोक्षिणामोक्षोध्येयस्त्वंध्यानिनामापि ॥ १२ ॥ त्वंगतिःसर्वभूतानांत्वयिसर्वप्रतिष्ठितम् ॥ प्रजाभ्यश्चैवदेवेशशं
 नोऽस्तुजगतःपते ॥ १३ ॥ त्वत्तोभवतिवैनित्यंजगत्संलीयतेत्वयि ॥ त्वमेकस्त्वंद्विधाचैवत्रिधाचत्वंनसंशयः ॥ १४ ॥
 त्वयैकेनजगत्सृष्टंत्वयैकेनप्रबोधितम् ॥ ततोविद्याधरगणायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ १५ ॥ कृतांजलिपुटाःसर्वेशिरोभिःप्रणतारविम् ॥
 उचुरेवंविधावाचोमनःश्रोत्रमुखप्रदाः ॥ १६ ॥ सद्यंभवतुतेतेजोभूतानांभूतभावन ॥ हाहाहूस्ततश्चैवतुंबुरुनरिदस्तथा ॥
 ॥ १७ ॥ उपगातुंसमारब्धागमुच्चैःकुशलारविम् ॥ षड्जमध्यमगांधारग्रामत्रयविशारदाः ॥ १८ ॥ मूर्च्छनाभिस्ततश्चैवतथाधैवतपं
 चमैः ॥ नानानुभावमद्रैश्चार्धमद्रैस्तथैवच ॥ १९ ॥ त्रिःसाधनैःप्रकारैस्तुवाद्यतालसमन्वितैः ॥ विश्वाचीचघृताचीचउर्वशीचितिलो
 त्तमा ॥ २० ॥ मेनकासहजन्याचरंभाचाप्सरसांवरा ॥ हावभावविलासैश्चकुर्वन्त्योऽभिनयान्वहून् ॥ २१ ॥ ततोऽतीवकलंगेयमधुरंचप्रव
 र्तते ॥ सर्वेषांदेवसंधानांमनःश्रोत्रमुखप्रदम् ॥ २२ ॥ प्रवाद्यंतुतस्तत्रवीणावंशादिसुव्रत ॥ पणवाःपुष्कराश्चैवमृदंगाःपटहास्तथा ॥ २३ ॥

ब्रा०प० १

अ० १२१

॥१२०॥

देवदुन्दुभयः शंखाः शतशोऽथसहस्रशः ॥ गायद्विश्वेवगंधर्वैर्नृत्याद्विश्वाप्सरोगणैः ॥ २४ ॥ तूर्यवादित्रघोषैश्चसर्वकोलाहलीकृतम् ॥ ततः
 कृतैः करपुटैः पद्मकुङ्कुलसन्निभैः ॥ २५ ॥ ललाटोपरिविन्यस्तैः प्रणैः सर्वदेवताः ॥ ततः कोलाहले तस्मिन् सर्वदेवसमागमे ॥ २६ ॥ ते
 जसः शान्तनचक्रे विश्वकर्मा शनैः शनैः ॥ २७ ॥ इति हिमजलधर्मकालहेतोर्हरकमलासनविष्णुसंस्तुतस्य ॥ तदुपरिलिखनं निशम्य भानोर्ब्र
 जतिदिवाकरलोकमायुषोते ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्पे विश्वकर्मकृतसूर्यतेजः शान्तननामैकविंशोत्तरशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ तस्मिन्काले समारूढोलिख्यमानो दिवस्पतिः ॥ ब्रह्मादिभिः स्तुतो देवैर्यथा वै तद्वदस्वमे ॥ १ ॥ सुमं
 तुरुवाच ॥ ॥ शृणुष्वैकमनाराजन्यथा देवो दिवस्पतिः ॥ ब्रह्मादिभिः स्तुतो देवैर्ऋषिभिश्च पुराणव ॥ २ ॥ प्रयत्नतः प्रणतहितानुकंपिने स्वरूपतो
 लोकविभाविने नमः ॥ दिवस्पते कमलकुलावबोधिने नमस्तमः पटलपटावपाटिने ॥ ३ ॥ पावनातिशयपुण्यकर्मणैककामविभवप्रदा
 यिने ॥ भासुरामलमयूखमालिने सर्वलोकहितकारिणे नमः ॥ ४ ॥ अजाय लोकत्रयभावनाय भूतात्मने गोपतये प्रियाय ॥ नमो महाकारुणि
 कोत्तमाय सूर्याय लोकत्रयभावनाय ॥ ५ ॥ विवस्वते ज्ञानकृतांतरात्मने जगत्प्रतिष्ठाय जगद्धितैषिणे ॥ स्वयंभुवे लोकसमस्तचक्षुषे सुरोत्तमा
 यामिततेजसे नमः ॥ ६ ॥ क्षयमुदयाय मौलिमणे सुरगणजगस्त्वमहितैस्त्वमूरुमयूखसहस्रतपः ॥ जगति विभो वतमसि तुदं वनतिमिरासवपावन
 मदाद्भवति विलोहितविग्रहतातिमिरविनाशिनमुग्रसुतरं त्रिभुवनभावनभाप्रकारैः (१) ॥ ७ ॥ रथमारुह्य समामयं भ्रमसि सदा जगतोहितदा ॥ इत्ये
 वं संस्तुतो देवो भास्करो वेधसापुरा ॥ ८ ॥ दैवतैश्च महाबाहो शिवविश्वादिभिर्नृप ॥ ९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमीकल्पे
 आदित्यस्तवोनाम द्वाविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ भूयोऽपि कथयस्वेमां कथां सूर्यसमाश्रिताम् ॥ न तृप्ति
 मधिगच्छामि शृण्वन्नेतां कथां मुने ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ भास्करस्य कथां पुण्यां सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ वक्ष्यामि कथितां पूर्वं
 ब्रह्मणालोककर्तृणां ॥ २ ॥ ऋषयः परिपृच्छन्ति ब्रह्मलोकपितामहम् ॥ तापिताः सूर्यकिरणैस्तेजसा संप्रमोहिताः ॥ ३ ॥ ॥ ऋषय उचुः ॥ ॥

कोऽयं दीतो महातेजा हविराशिसमप्रभः ॥ एतद्वेदितुमिच्छामः प्रभावोऽस्य कुतः प्रभो ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तमोभूतेषु लोकेषु
 नष्टे स्थावरजंगमे ॥ प्रवृत्ते गुणहेतुत्वे पूर्वबुद्धिरजायत ॥ ५ ॥ अहंकारस्ततो जातो महाभूतप्रवर्तकः ॥ वाय्वग्निरापः खंभूमिस्ततस्त्वं डमजा
 यत ॥ ६ ॥ तस्मिन् ढडमे लोकाः सप्तवै संप्रतिष्ठिताः ॥ पृथ्वी च सप्तभिर्द्वीपैः समुद्रैश्चापि सप्तभिः ॥ ७ ॥ तत्रैवावस्थितो ह्यासमहं विष्णुर्महे
 श्वरः ॥ प्रमूढास्तमसा सर्वे प्रध्याता ईश्वरं परम् ॥ ८ ॥ ततो भिद्य महातेजः प्रादुर्भूतं तमोनुदम् ॥ ध्यानयोगेन चास्माभिर्विज्ञातुं सवितुस्त
 था ॥ ९ ॥ ज्ञात्वा च परमात्मानं सर्वे एव पृथक् पृथक् ॥ दिव्याभिः स्तुतिभिर्देवं संस्तोतुमुपचक्रमुः ॥ १० ॥ आदिदेवोऽसि देवानां मीश्वराणां
 त्वमीश्वरः ॥ आदिकर्ता सिंभूतानां देवदेवसनातन ॥ ११ ॥ जीवनं सर्वसत्त्वानां देवगंधर्वरक्षसाम् ॥ मुनिकित्रासिद्धानां तथैवोरगपक्षिणाम्
 ॥ १२ ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं महादेवस्त्वं विष्णुस्त्वं प्रजापतिः ॥ वायुरिन्द्रश्च सोमश्च विदस्वान्वरुणस्तथा ॥ १३ ॥ त्वं कालः सृष्टिकर्ता च हर्ता कर्ता प्रभु
 स्तथा ॥ सरितः सागराः शैला विद्युर्दिद्रधनूंषि च ॥ १४ ॥ प्रलयः प्रभवश्चैव व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ॥ ईश्वरात्परतो विद्याविद्यायाः परतः शिवः ॥
 ॥ १५ ॥ शिवात्परतरो देवस्त्वमेव परमेश्वर ॥ सर्वतः पाणिपादस्त्वं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ॥ १६ ॥ सहस्रांशुस्त्वं सदा देवसहस्रकिरणस्त
 था ॥ भूरादिभूर्भुवः स्वश्च महर्जनस्तपस्तथा ॥ १७ ॥ प्रदीपं दीपितमग्निं त्वं सर्वलोकप्रकाशकम् ॥ दुर्निरक्ष्यं सुरेन्द्राणां यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ १८ ॥
 सुरसिद्धगणैर्जुष्टं भृगवत्रिपुलहादिभिः ॥ शुभं परममव्यग्रं यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ १९ ॥ पंचातीतस्थितं तद्वैदशैकादश एव च ॥ अर्धमासम
 तिक्रम्य स्थितं तत्सूर्यमंडले ॥ २० ॥ तस्मै रूपाय ते देव प्रणेमुः सर्वदेवताः ॥ विश्वकृद्विश्वभूतं च विश्वानरसुरार्चितम् ॥ २१ ॥ विश्वस्थि
 तमर्चित्यं च यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ परं यज्ञात्परं देवात्परं लोकात्परं दिवः ॥ २२ ॥ दुरतिक्रमेति यः ख्यातस्तस्मादपि परंपरात् ॥ परमात्मेति
 विख्यातं यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ २३ ॥ अविज्ञेयमर्चित्यं च अध्यात्मगतमव्ययम् ॥ अनादिनिधनं देवं यद्रूपं तस्य तेनमः ॥ २४ ॥ नमोनमः
 कारणकारणाय नमोनमः पापविनाशनाथ ॥ नमोनमो वंदितवं दनाय नमोनमो रोगविनाशनाथ ॥ २५ ॥ नमोनमः सर्ववरप्रदाय नमोनमः सर्व
 बलप्रदाय ॥ नमोनमो ज्ञाननिधे सदैवनमोनमः पंचदशात्मकाय ॥ २६ ॥ स्तुतः स भगवानेवं तेजसां रूपमास्थितः ॥ उवाच वाचं कल्याणीं

ब्रा० प० १

अ० १२३

॥ १२१ ॥

कोवरोवःप्रदीयताम् ॥ २७ ॥ तवाति तेजसारूपनकाश्चित्सहतेविभो ॥ सहनीयंभवत्वेतद्धितायजगतःप्रभो ॥ २८ ॥ एवमस्त्वितिगामु
 क्त्वाभगवान्त्सर्वकृत्स्वयम् ॥ लोकानांकार्यसिद्धयर्थंघर्मवर्षाहिमप्रदः ॥ २९ ॥ अतःसांख्याश्चयोगाश्चयेचान्येमोक्षकांक्षिणः ॥ ध्यायन्ति
 ध्यानिनो नित्यं हृदयस्थं दिवाकरम् ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपियुक्तो वा सर्वपातकैः ॥ सर्वतरतिवैपापं देवकर्म समाश्रितः ॥ ३१ ॥ अग्नि
 होत्रं च वेदाश्च यज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ॥ भानोर्भक्तिर्नमस्कारकलानां हर्तिषोऽङ्गीम् ॥ ३२ ॥ तीर्थानां परमं तीर्थं मंगलानां च मंगलम् ॥ पवित्रं च
 पवित्राणां तं प्रपद्यो दिवाकरम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्माद्यैः संस्तुतं देवैर्यैः प्रपद्यंति भास्करम् ॥ निर्मुक्ताः किल्बिषैः सर्वैस्ते यान्ति राविमन्दिरम् ॥ ३४ ॥
 उपचर्यादिभिः साध्यो यथा वेदे दिवस्पतिः ॥ लोकानां मिह सर्वपातथा देवो दिवाकरः ॥ ३५ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ शरीरलिखनं
 सूर्यैकथं वै प्रतिपादितम् ॥ देवैः स ऋषिभिर्वापितं नमोऽक्षयसुव्रत ॥ ३६ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ ब्रह्मलोके सुखासीनं ब्रह्माणं ते सुरा
 सुराः ॥ ऋषयः सैमुपागम्य इदमूचुः समाहिताः ॥ ३७ ॥ भगवन्दैव तैः पुत्रो य एष दिविराजते ॥ तेनांधकारो निकृतः सोऽयं जाज्वलितीति हि ॥
 ॥ ३८ ॥ अस्य तेजोभिरखिलं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ नाशमायाति देवेश यथा कृत्रिन्नदी तटम् ॥ ३९ ॥ वयं च पीडिताः सर्वे तेजसा तस्य मो
 हिताः ॥ पद्मश्चायं यथाम्लानो योऽयं योनिस्तव प्रभो ॥ ४० ॥ दिवि भुव्यं तरिक्षे च शर्मनोऽपलभामहे ॥ तथा कुरु सुरज्येष्ठ यथा तेजः प्रशाम्यति ॥
 ॥ ४१ ॥ एवमुक्तः स भगवान्पद्मयोनिः प्रजापतिः ॥ उवाच भगवान्ब्रह्मा देवान् विष्णुपुरोगमान् ॥ ४२ ॥ महादेवेन सहितानि द्रेण च महात्मना ॥
 तमेव शरणं देवं गच्छामः सहिता वयम् ॥ ४३ ॥ ततस्ते सहिताः सर्वे ब्रह्मविष्णवादयः सुराः ॥ गत्वा ते शरणं सर्वे भास्करं लोकभास्करम् ॥ ४४ ॥
 स्तोतुं प्रचक्रमुः सर्वे भक्तिनम्राः समंततः ॥ केशादिदेवताः सर्वे भक्तिभावसमन्विताः ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मविष्ण्वीशाञ्जुः ॥ ॥ नमोनमः सुर
 वरतिग्मतेजसे नमोनमः सुरवर संस्तुताय वै ॥ जडांधमूकान्बाधिरान्सकुष्ठान्सश्वित्रिणोऽधान्विविधव्रणावृतान् ॥ ४६ ॥ करोषितानेव पु
 नर्नवान्त्सदा अतो महाकारुणिकाय ते नमः ॥ यदौदरं ज्योतिरति त्वरन्महद्वदल्पतेजो यदपीह चक्षुषाम् ॥ ४७ ॥ यदत्र यज्ञेष्वपनीतमाहितं

तवैवतद्रूपमनेकतःस्थितम् ॥ सुरद्विषःसागरतोयवासिनःप्रचंडपाशासिपरश्वधायुधाः ॥ ४८ ॥ समुच्छ्रितास्तेभुविपापचेतसःप्रयातिनाशं
तवदेवदर्शनात् ॥ यतोभवांस्तोर्थफलंसमस्तंयज्ञेषुनित्यंभगवानवस्थितः ॥ ४९ ॥ नमोभवन्नत्रविचारणास्तिसदासमःशान्तिकरोनरा
णाम् ॥ यच्चापिलोकेतपउच्यतेबुधैस्तत्तेमहातेजउशान्तिपंडिताः ॥ ५० ॥ स्तुतःसभगवानेवंप्रजापतिमुखैःसुरैः ॥ अवधानंततश्च
केश्रवणाभ्यामहीपते ॥ ५१ ॥ स्तुवंतितेततोभूयःशिवविष्णुपुरोगमाः ॥ कृत्वामांपुरतःसर्वेभक्तिनम्राःसमंततः ॥ ५२ ॥ नमोनम
स्त्रिभुवनभूतिदायिनेकतुक्रियासत्फलसंप्रदायिने ॥ नमोनमःप्रतिदिनकर्मसाक्षिणेसहस्रसंदीधितयेनमोनमः ॥ ५३ ॥ प्रसक्तसता
श्वयुजिक्षयायध्रुवैकरिम्प्रयिनेनमोनमः ॥ सवालखिल्याप्सरार्किनरोरगैःसंसिद्धगंधर्वपिशाचमानुषैः ॥ ५४ ॥ सयक्षरक्षोगणगुह्यको
त्तमैःस्तुतःसदादेवनमोनमस्ते॥यतोऽरसान्संक्षिपसेशरीरिणांगभस्तिभिर्हिमजलधर्मनिस्रवैः ॥ ५५ ॥ जगच्चसंशोषयसेसदैवअतोसिलोकेजग
तोविशोषणम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ज्ञात्वातेषामभिप्रायमुवाचभगवान्वचः ॥ ५६ ॥ लब्ध्वातुज्ञांततःसर्वेसुराःसंहृष्टचेतसः ॥ त्वष्टारंपूजयामा
सुर्मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ५७ ॥ विश्वकर्मातवादेशात्करोतुतवसौम्यताम् ॥ ततस्तुतेजसोराशिसर्वकर्मविधानवित् ॥ ५८ ॥ अभिमारो
पयामासविश्वकर्माविभावसुम् ॥ अमृतेनाभिषिक्तस्यतदासूर्यस्यवैविभोः ॥ ५९ ॥ तेजसःशातनंचक्रेविश्वकर्माशनैःशनैः॥आजानुलिखि
तश्चासौससुरासुरपूजितः ॥ ६० ॥ नाभ्यनंदत्ततोदेवउल्लेखनमतःपरम् ॥ ततःप्रभृतिदेवस्यचरणौनित्यसंवृतौ ॥ ६१ ॥ तापयन्लापयं
श्चैवयुक्ततेजोऽभवत्तदा ॥ यच्चास्यशासितंतेजस्तेनचक्रंविनिर्मितम् ॥ ६२ ॥ येनविष्णुर्जघानोग्रान्सदावैदैत्यदानवान् ॥ शूलशक्तिगदावज्र
शरासनपरश्वधान् ॥ ६३ ॥ देवतानांददौकृत्वाविश्वकर्मांमहामतिः ॥ त्रिदेवनिर्मितंस्तोत्रंसंध्योरुभयोर्यजपत् ॥ ६४ ॥ कुलंभुनातिपुरुषो
व्याधिभिर्नचपीडयते ॥ प्रजावान्सिद्धकर्माचजीवेत्साग्रंशरच्छतम् ॥ ६५ ॥ पुत्रवान्धनवांश्चैवसर्वत्रचापराजितः ॥ हित्वापुरंभूतमयंगच्छेत्सूर्य
मयंपुरम् ॥ ६६ ॥ भूयोऽपितुष्टुबुद्धेवास्तथादेवर्षयोरविम् ॥ वाग्भिरित्यमशेषस्यत्रैलोक्यस्यसमागताः ॥ ६७ ॥ देवाऊचुः ॥ नमस्तेरवि

रूपायसोमरूपायतेनमः ॥ नमोयजुःस्वरूपायार्थर्वायांगिरसेनमः ॥ ६८ ॥ ज्ञानैकधामभूतायनिर्धूततमसेनमः ॥ शुद्धज्योतिःस्वरूपायनि
 स्तत्वायामलात्मने ॥ ६९ ॥ नमोखिलजगद्व्याप्तिस्वरूपायात्ममूर्तये ॥ सर्वकारणभूतायनिष्ठायेज्ञानचेतसाम् ॥ ७० ॥ नमोऽस्तुज्ञेयरूपाय
 प्रकाशेलक्षरूपिणे ॥ भास्करायनमस्तुभ्यंतथाशब्दकृतेनमः ॥ ७१ ॥ संसारहेतवेचैवसंध्याज्योत्स्नाकृतेनमः ॥ त्वंसर्वमेतद्भगवाञ्जगद्वैभ्रमति
 त्वया ॥ ७२ ॥ भ्रमत्वाविद्धमखिलंब्रह्माण्डसंचराचरम् ॥ त्वदंशुभिरिदंसर्वसंसृष्टजायते शुचि ॥ ७३ ॥ क्रियते त्वत्करस्पृशाञ्जलादीनां प
 वित्रता ॥ होमदानादिकोधर्मो नोपकाराय जायते ॥ ७४ ॥ तावद्यावन्नसंयोगी जगत्यत्र भवाञ्छुचिः ॥ प्रातर्होमं प्रशस्तं हि उदिते त्वायि
 जायते ॥ ७५ ॥ ऋचोऽथ सकला ह्येता यजुषित्वं जगत्पते ॥ सकलानि च सामानितपत्येवं जगत्सदा ॥ ७६ ॥ ऋद्धमयस्त्वं जगन्नाथ त्वमेव च य
 जुर्मयः ॥ तथा साममयश्चैव ततो नाथ त्रयीमयः ॥ ७७ ॥ त्वमेव ब्रह्मणो रूपं परं चापरमेव च ॥ मूर्तोऽमूर्तस्तथा सूक्ष्मः स्थूलरूपतया स्थितः ॥
 ७८ ॥ निमेषकाष्ठादिभयः कालरूपक्षयात्मकः ॥ प्रसीदस्वेच्छया रूपं स्वतेजोमयमादिश ॥ ७९ ॥ इत्थं संस्तूयमानस्तु देवैर्देवैर्वापि
 भिस्तथा ॥ मुमोचस्वं तदा ते जस्ते जसारां शिरव्ययः ॥ ८० ॥ यत्तस्य ऋद्धमयं तेजो भविता तेन मेदिनी ॥ यजुर्मयेनापि दिवं स्वयं साममयो
 राविः ॥ ८१ ॥ शातितास्ते जसोभागा ये च स्युर्दशपंच च ॥ तस्यैव तेन शर्वस्य कृतं शूलं महात्मना ॥ ८२ ॥ चक्रं विष्णोर्वसूनां च शंकरस्य
 च दारुणम् ॥ षण्मुखस्य तथा शक्तिः शिविका धनदस्य च ॥ ८३ ॥ अन्येषां च सुरारीणां शस्त्राण्युग्राणि यानि वै ॥ यक्षविद्याधराणां च तानि चक्रे
 स विश्वकृत् ॥ ८४ ॥ ततश्च षोडशं भागं विभर्ति भगवान्राविः ॥ तत्तेजसः पंचदश शातिता विश्वकर्मणा ॥ ८५ ॥ ततः सुरूपदृग्भानुरुत्तरा
 न गमत्कुरुन् ॥ ददर्श तत्र संज्ञां च वडवारूपधारिणीम् ॥ ८६ ॥ इत्येतन्निखिलं भानोः कथितमृषिसत्तमाः ॥ शृणुयाद्योनरो भक्त्या अश्वमेधफलं
 लभेत् ॥ ८७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे ब्रह्मर्षि संवादे पारिलेख वर्णनं नाम त्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ १३ ॥

१ अथर्वशिरसेनमः-इ०पा० । २ ज्ञानैकपादरूपाय-इ०पा० । ३ सूर्यस्वरूपाय-इ०पा० । ४ सर्वस्य हेतवे-इ०पा० । ५ अपि देवैर्देवाकरः-इ०पा०
 ५ आर्षं पुंस्त्वम् ।

॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ वक्ष्याम्यहंतेपुनरेवादिंदेसूर्यस्यसर्वप्रवरप्रधानम् ॥ व्योम्नःपरंतिष्ठतियस्तुमग्नःसमुच्यतेरुद्रइहापिदिंडी ॥ १ ॥ स्थित्वा
 पुराब्रह्मशिरःकिलासौप्रगृह्यतत्तस्यशिरःकपालम् ॥ ततोह्यसावाश्रममुत्तमंशिवोबहूदकैःपुष्पफलैःसमृद्धम् ॥ २ ॥ नग्नोयदादारुवनमृ
 षीणांदृष्ट्वाचतंभैक्ष्यचरंसुरेशम् ॥ योषित्सुताःसंक्षुभितास्तुसर्वाजमुहंरंतमृषयःसुतुष्टाः ॥ ३ ॥ सहन्यमानोऋषिमुख्यसैवैगृहीतलोष्टैर्ऋ
 षिदंडकाष्टैः ॥ विहायदिंडिःसतुतान्सुरर्षीस्ततोरवेलोकमथाजगाम ॥ ४ ॥ आगच्छमानंप्रमथास्तमूचुर्देवेशनित्यंभ्रमसेकिमर्थम् ॥
 सप्राहतान्पापविमोचनार्थमटामितीर्थानिसुरालयांश्च ॥ ५ ॥ तेभूयऊचुःप्रमथास्तमेवमत्रैवतिष्ठस्वरवेःपुरस्तात् ॥ शुद्धितवैषप्रकरिष्य
 तीतिशुद्धस्ततोयास्यसिरुद्रलोकम् ॥ ६ ॥ इत्येवमुक्तःप्रमथैस्तुरुद्रस्तत्रैवतस्थारैवितोषणाय ॥ नग्नोजटीमुष्टिकपालपाणीरूपेणचैवाप्र
 तिमस्रिलोकम् ॥ ७ ॥ उक्तःसतुष्टेनततःसवित्राप्रीतोस्मिदेवागमनात्तवाहम् ॥ मदर्शनदेवभवान्विशुद्धोदिंडीतिनाम्नाभवितासि
 लोके ॥ ८ ॥ अष्टादशैतेप्रथमास्तुभानोश्चतुर्दशान्येतुरवेरथस्थाः ॥ दौदेवतेद्वौचऋषिप्रधानौगंधर्वसर्पावपितावदेव ॥ ९ ॥ यक्षौचसिद्धौ
 चनिशाचरौचादित्यात्मजावप्सरसांप्रधानौ ॥ वसंतितेह्यस्तमुषश्चसूर्यैतेषामशीतिश्चतुरोत्तरासा ॥ १० ॥ इत्यादिदेवप्रवरास्तुसर्वेधात्व
 र्थशब्दैश्चभवंतिसिद्धाः ॥ ११ ॥ ऋषयऊचुः ॥ ॥ विस्तराद्ब्रह्मिमेब्रह्मन्प्रवरान्धातुशब्दजन ॥ यतश्चकौतुकं ब्रह्मन्स्माकमिहजायते ॥ १२ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भूयस्तवप्रवक्ष्यामिदंडनायकपिंगलौ ॥ राज्ञस्त्रौषादयश्चान्येदिग्देवादिंडिनासह ॥ १३ ॥ मयासहसमागम्यपुरादेवैर्विचा
 रितम् ॥ एषकारुणिकःसूर्योयुध्यतेदानवैःसह ॥ १४ ॥ तेतुलब्धवराभूत्वाअमात्याद्याह्यभीक्ष्णशः ॥ आदित्यंमन्यमानास्तेतपंतंहंतुमु
 द्यताः ॥ १५ ॥ तस्मात्तेषांविधातार्थंप्रवराश्चभवामहे ॥ अस्माभिःप्रतिरुद्धास्तेनद्रक्ष्यंतिदिवाकरम् ॥ १६ ॥ संमंज्यैवंततःस्कंदोवाम
 पाश्वरैवेःस्थितः ॥ दंडनायकसंज्ञस्तुसर्वलोकस्यसप्रभुः ॥ १७ ॥ उक्तश्चसतदाकैणत्वंप्रजादंडनायकः ॥ दंडनीतिकरोयस्मात्तस्मात्त्वंदंडनाय
 कः ॥ १८ ॥ लिखतेयःप्रजानांचमुकृतंयच्चदुष्कृतम् ॥ अग्निर्दक्षिणपार्श्वेतुपिंगलत्वात्सपिंगलः ॥ १९ ॥ अश्विनौवापिसूर्यस्यपाश्वर्योरुभयोः
 स्थितौ ॥ अश्वरूपात्समुपन्नौतेनतावश्विनौसुरौ ॥ २० ॥ द्वारपालौस्मृतौतस्यराज्ञःश्रेष्ठौमहाबलौ ॥ कार्तिकेयःस्मृतोराज्ञःश्रेष्ठश्चापिहरःस्मृ

ब्रा०प० १

अ० १२४

॥१२३॥

तः॥२१॥राजृदीप्तौस्मृतोधातुर्नकारस्तस्यप्रत्ययः॥सुरसेनापतित्वेनसयस्माद्दीप्यतेसदा॥२२॥तस्मात्सकार्तिकेयस्तुनाम्राज्ञइतिस्मृतः॥
 सुगतौचस्मृतोधातुर्यस्यप्रत्ययःस्मृतः ॥ २३ ॥ गच्छतीतिरहस्तस्मात्पर्यायात्सौषउच्यते ॥ प्रथमंयद्भवेद्वारंभार्थंभ्यांसमाश्रि-
 तम् ॥ २४ ॥ तत्रैतौसंस्थितौदेवौलोकपूज्यौद्विजोत्तमाः ॥ द्वितीयायांतुकक्षायामप्रधृष्टौव्यवस्थितौ ॥ २५ ॥ पक्षिप्रेताधिपौनाम्नास्मृतौक-
 ल्माषपक्षिणौ ॥ वर्णस्यशबलत्वाच्चयमःकल्माषउच्यते ॥ २६ ॥ पक्षावस्येतियःपक्षीगरुडःपरिकीर्तितः ॥ स्थितोदक्षिणतस्तस्यदंडहस्त-
 समन्वितः ॥ २७ ॥ उत्तरेणस्थितोऽर्कस्यकुबेरश्चविनायकः ॥ कुबेरोधनदोज्ञेयोहस्तिरूपोविनायकः ॥ २८ ॥ कुत्सयाकुप्यताशतंकुश-
 रीरमजायत ॥ कुबेरःकुशरीरत्वात्सनाम्नाधनदःस्मृतः ॥ २९ ॥ नायकःसर्वसत्त्वानांतेननायकउच्यते ॥ विविधनयतेयस्मात्सतुतस्मा-
 द्विनायकः ॥ ३० ॥ रेवतश्चैवदिंडिश्चतोरवेःपूर्वतःस्थितौ ॥ ततोर्दिंडिःस्मृतोरुद्रोरेवतस्तनयोरवेः ॥ ३१ ॥ प्लुतंगच्छत्यसौयस्मा-
 त्सर्वलोकनमस्कृतः ॥ रेवृप्लुवगतौधातूरेवतस्तेनसस्मृतः ॥ ३२ ॥ डीङ्गतावस्यवैधातोर्दिंडिशब्दोनिपात्यते ॥ डयतेऽसौसदादिंडोतेन-
 दिंडीप्रकीर्तितः ॥ ३३ ॥ इत्येतेप्रवराःप्रोक्ताधात्वर्थानैगमैःशुभैः ॥ एषांसंक्षेपतोभूयःसंख्यावोनिगदामिवै॥३४॥अश्विनौतौततोज्ञेयोदंडनायक-
 पिंगलौ ॥ तौसूर्यद्वारपौज्ञेयौराज्ञसौषौततःस्मृतौ ॥ ३५ ॥ रेवतश्चैवदिंडिश्चइत्येतेप्रवरामया ॥ अष्टादशसमाख्याताःसंक्षेपात्संख्यामया-
 ॥ ३६ ॥ इत्येभिर्नामभिस्त्वन्येदानवानांजिघांसया ॥ परिवार्यस्थिताःसूर्यनानाप्रहरणायुधाः ॥ ३७ ॥ सरूपाश्चान्यरूपाश्चविरूपाःकामरू-
 पिणः ॥ परिवार्यस्थिताःसूर्यगरुडश्चमहाबलः ॥ ३८ ॥ धातुर्दिवितिवैप्रोक्तोऽक्रीडायांसतुउच्यते ॥ क्रीडंतेदिविवैयस्मात्तस्मात्तेदेवताः-
 स्मृताः ॥ ३९ ॥ ऋचोयजूंषिसामानियान्युक्तानीहवैमया ॥ नानारूपैःस्थितान्येवरवेस्तानिसमंततः ॥ ४० ॥ ॥सुमंतुरुवाच ॥ ॥इत्ये-
 वमुक्तवान्ब्रह्माऋषीणांपृच्छतांपुरा ॥ तेऽश्रुत्वाराध्यदेवेशंसंसिद्धादिविसंस्थिताः ॥ ४१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पे-
 ब्रह्मर्षिसंवादेप्रवरवर्णनंनमचतुर्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ४१ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥यदेतदृश्यतेव्योमसूर्यस्यपुरतोद्विज॥

तदुच्यतेकिमात्माचकथंभूतश्चकथ्यताम् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ हंतव्योमप्रवक्ष्यामिमूर्यप्रहरणंशुभम् ॥ यदात्मकंहियत्प्रोक्तंयथावसंतिदे
वताः ॥ २ ॥ पुरस्ताच्चतुःशृंगंतद्व्योमायतनंरवेः ॥ व्योमशब्दंचतुःशृंगंसर्वदेवमयंचयत् ॥ ३ ॥ गौरिकार्णवसंभूतंयदंतर्गर्भमाश्रितम् ॥ तत्रोत्पन्न
मिदंव्योमकलेव्योममहीस्मृता ॥ ४ ॥ वरुणस्ययथापाशोहुंकारोवेधसोयथा ॥ विष्णोश्चापियथाचक्रंत्रिशूलंयंबकस्यच ॥ ५ ॥ इंद्रस्यचयथा
वज्रंरविव्योमरवेःस्मृतम् ॥ तस्मिन्व्योमित्रयस्त्रिशत्क्रोडंतोयज्ञियाःसुराः ॥ ६ ॥ हरश्चवर्षशुद्धश्चयंबकश्चापराजितः ॥ वृषाकपिश्चशंभुश्च
कपर्दीरैवतस्तथा ॥ ७ ॥ ईश्वरोभुवनश्चैतेरुद्राएकादशस्मृताः ॥ आदित्यानांचनामानिविष्णोश्चक्रस्यरीयताम् ॥ ८ ॥ अर्यमाचतथामि
त्रोभगोऽथवरुणस्यच ॥ विवस्वान्तस्सविताचैवपूषात्वष्टातथैवच ॥ ९ ॥ अंशोभगश्चातितेजाआदित्याद्वादशस्मृताः ॥ ध्रुवोधरश्च
सोमश्चापश्चैवाऽनिलोनलः ॥ १० ॥ प्रत्यूषश्चप्रभासश्चसवोऽष्टौप्रकीर्तिताः ॥ नासत्यश्चैवदस्यश्चस्मृतौद्वाविधनावुभौ ॥ ११ ॥ विश्वे
देवान्प्रवक्ष्यामिनामतस्तान्निबोधत ॥ क्रतुर्दक्षोवसुःसत्यकालकामौधृतिःकुरुः ॥ १२ ॥ शंकुमात्रोवामनश्चविश्वेदेवादशस्मृताः ॥ वर्तमा
नाइमेदेवाभविष्यानंतरेऽशृणु ॥ १३ ॥ यमाश्चतुर्पिताश्चैवसर्वोवशवर्तिनः ॥ सत्याश्चभूतरजसःसाध्याश्चतदनंतराः ॥ १४ ॥ षट्सुमन्वं
तरेष्वेदेवाद्वादशद्वादश ॥ पारावतास्तथाचान्येतेद्यांसस्तुषितैःसह ॥ १५ ॥ साध्यान्देवान्प्रवक्ष्यामिनामतस्तान्निबोधमे ॥ मनोऽनुमेता
प्राणश्चनरोनारायणस्तथा ॥ १६ ॥ वृत्तिर्लवोमनुश्चैवसर्मोऽर्मश्चवीर्यवान् ॥ वित्तस्वामीप्रभुश्चैवसाध्याद्वादशकीर्तिताः ॥ १७ ॥ एतेयज्ञ
भुजोदेवाःसर्वलोकेषुपूजिताः ॥ अदित्यामेवतेधिरकश्यपस्यात्मजाःस्मृताः ॥ १८ ॥ विश्वेचवसवःसाध्याविज्ञेयाधर्मसूनवः ॥ एवं
धर्मसुतःसोमस्त्वृतीयोवसुरिष्यते ॥ १९ ॥ धर्मोपिब्रह्मणःपुत्रःपुराणेनिश्चयंगतः ॥ अथचेंद्रान्वसुंश्चैवनामभिश्चनिबोधमे ॥ २० ॥
स्वायंभुवोमनुःपूर्वैततःस्वारोचिषःस्मृतः ॥ उत्तमस्तामसश्चैवरेवतश्चाक्षुषस्तथा ॥ २१ ॥ इत्येतेषडतिक्रांताःसप्तमःसांप्रतोमनुः ॥
वैवस्वतेतिविज्ञेयोभविष्याःसप्तचापरे ॥ २२ ॥ एषामाद्योर्कसावर्णिर्ब्रह्मसावर्णिरैवच ॥ तस्माच्चभवसावर्णिर्धर्मसावर्णिरित्युत ॥ २३ ॥

पंचमोदक्षसावर्णिःसावर्णिःपंचकीर्तिताः ॥ रौच्योभौव्यश्चद्रावन्यावित्येतेमनवःस्मृताः ॥ २४ ॥ इंद्रस्तुविष्णुभुज्ज्ञेयोविद्युतिस्तद-
 नंतरम् ॥ विभुःप्रभुश्चैवशिखीतथैवचमनोजवः ॥ २५ ॥ ओजस्वीसांप्रतस्त्विद्रोबलिर्भाव्यस्ततःपरम् ॥ अद्भुतस्त्रिदिवश्चैवदशम-
 स्त्विद्रउच्यते ॥ २६ ॥ सुसात्विकश्चकीर्तिश्चशतधामादिवस्पतिः ॥ इतिभूताभविष्याश्चइंद्राज्ञेयाश्चतुर्दश ॥ २७ ॥ कश्यपोऽ-
 त्रिर्वसिष्ठश्चभरद्वाजश्चगौतमः ॥ विश्वामित्रोजमदाग्निःसप्तैतेऋषयःस्मृताः ॥ २८ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिमरुतोऽग्निपारिग्रहान् ॥ प्रवहो-
 थावहश्चैवउद्वहःसंवहस्तथा ॥ २९ ॥ विवहोनिवहश्चैवपरिवाहस्तथैवच ॥ अंतरिक्षचराह्येतेपृथङ्मार्गविसारिणः ॥ ३० ॥
 सूर्योऽग्निश्चशुचिर्नाम्नावैद्युतःपावकःस्मृतः ॥ निर्मथपवमानोऽग्निस्रियःप्रोक्ताइमेग्रयः ॥ ३१ ॥ अग्नीनांपुत्रपौत्रास्तुचत्वारिंशत्तथै-
 वतु ॥ मरुतामपिसर्वेषांविज्ञेयाःसप्तसप्तकाः ॥ ३२ ॥ ऋतुःसंवत्सरोऽह्यग्निर्ऋतवस्तस्यजज्ञिरे ॥ ऋतुपुत्राश्चैवपंचइतिसर्गः
 सनातनः ॥ ३३ ॥ संवत्सरस्तुप्रथमोद्वितीयःपरिवत्सरः ॥ इद्वत्सरस्तृतीयस्तुचतुर्थस्त्वनुवत्सरः ॥ ३४ ॥ पंचमोवत्सरस्तेषा-
 मित्येवंपंचतेस्मृताः ॥ तेषुसंवत्सरोह्यग्निःसूर्यस्तुपरिवत्सरः ॥ ३५ ॥ सोमइद्वत्सरस्तेषांवायुश्चैवानुवत्सरः ॥ रुद्रस्तुवत्सरोज्ञेयःपंचेता-
 युगदेवताः ॥ ३६ ॥ आर्तवाःपितरोज्ञेयायेजाताःऋतुसूनवः ॥ पितामहास्तुविज्ञेयाःपंचाब्दाब्रह्मणःसुताः ॥ ३७ ॥ सौम्यावार्हपदश्चैवअ-
 ग्निष्वात्ताश्चयेत्रयः ॥ एतेवैपितरस्तेषांयेजीवात्पितृकानराः ॥ ३८ ॥ आदित्यश्चैवसोमश्चलोहितांगोबुधस्तथा ॥ बृहस्पतिश्चशुक्रश्चतथाहो-
 तश्चयः ॥ ३९ ॥ उपरागःशिखीचोभौनवैतेनुग्रहाःस्मृताः ॥ त्रैलोक्यस्यत्विमोनेत्यंभावाभावनिवेदकाः ॥ ४० ॥ आदित्यश्चैवसोमश्चद्रावेतौ
 मंडलग्रहौ ॥ राहुश्छायाग्रहस्तेषांशेषास्ताराग्रहाःस्मृताः ॥ ४१ ॥ नक्षत्राधिपतिःसोमोग्रहराजोदिवाकरः ॥ पव्यतेचाग्निरादित्यउदक-
 श्चंद्रमाःस्मृतः ॥ ४२ ॥ आदित्यःपव्यतेब्रह्माविष्णुस्तेषांतुचंद्रमाः ॥ महेश्वरस्तुविज्ञेयस्तृतीयस्तारकग्रहः ॥ ४३ ॥ कश्यपस्य
 सुतःसूर्यःसोमोधर्मसुतःस्मृतः ॥ देवासुरगुरुद्वौतुनामतस्तौमहाग्रहौ ॥ ४४ ॥ प्रजापतिसुतावेतावुभौशुक्रबृहस्पती ॥ बुधः

१ एकवचनमार्षम् । २ सुशंतिश्च सुकीर्तिश्च-इ०पा० । ३ यातुधानो-इ०पा० । ४ अंतरिक्षवहाः-इ०पा० । ५ पंचाब्दा ये युगात्मकाः-इ०पा० ।

सोमात्मजः श्रीमाञ्छनीरविसुतः स्मृतः ॥ ४५ ॥ सिंहिकायाः सुतोरारुः केतुस्तुब्रह्मणः सुतः ॥ सर्वेषां च ग्रहाणां हि अधस्ताच्चरते रविः ॥ ४६ ॥
ततोदूरं स्मृतं तावद्विधोर्नक्षत्रमण्डलम् ॥ नक्षत्रेभ्यः कुजबुधौ श्वेताहस्तदनन्तरम् ॥ ४७ ॥ तस्मान्माहेश्वरश्चोद्धीधेयस्तदनन्तरम् ॥ कृष्ण
श्चोर्ध्वतस्तस्मादथाचित्रशिखंडिजः ॥ ४८ ॥ एषामेव क्रमः प्रोक्तश्चासकस्त्रिदिवंध्रुवे ॥ आदित्यनिलयोराहुः कदाचित्सोममार्गगः ॥ ४९ ॥
सूर्यमंडलसंस्थस्तु शिखी सर्पाति सर्वदा ॥ नवयोजनसाहस्रो विस्तारो भर्गवस्य तु ॥ ५० ॥ द्विगुणः सूर्यविस्ताराद्विस्तारः शनिनः स्मृतः ॥
त्रिगुणं मंडलं ज्ञेयं नक्षत्रं विस्तराद्विधोः ॥ ५१ ॥ नक्षत्रमंडलात्तत्र पादहीनो बृहस्पतिः ॥ बृहस्पतेः पादहीनः शुक्रो गारक एवाहि ॥ ५२ ॥
विस्तारो मंडलानां तु पादहीनस्तयोर्बुधः ॥ बुधतुल्यानः ऋक्षाणि सर्वं ऋक्षानि यानि तु ॥ ५३ ॥ योजनान्यर्धमात्राणि तेभ्यो ह्रस्वं न विद्यते ॥ राहुः
सूर्यप्रमाणश्च कदाचित्सोमसंनिभः ॥ ५४ ॥ नक्षत्रग्रहमानस्तु केतुस्त्वनियतः स्मृतः ॥ अविज्ञातगतिश्चैव चंचलत्वात्त्रराधिप ॥ ५५ ॥ तथा
लक्षितरूपस्तु बहुरूपधरो हि सः ॥ भूलोकः पृथिवीभोक्ता अंतरिक्षं भुवः स्मृतम् ॥ ५६ ॥ स्वर्लोकस्त्रिदिवं ज्ञेयं शेषादूर्ध्वं यथाक्रमम् ॥ भूपति
स्तु सदा त्वग्निस्तेनासौ भूपतिः स्मृतः ॥ ५७ ॥ वायुर्नभस्पतिस्तेन तथा सूर्यो दिवस्पतिः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव गुह्यकाः सिद्धराक्षसाः ॥ ५८ ॥
भूर्लोकवासिनः सर्वे अंतरिक्षचराश्चृणु ॥ मरुतः सप्तमस्कंधेरुद्रास्तत्रैव चाश्विनौ ॥ ५९ ॥ आदित्यावसवः सर्वे तथैव च गङ्गांगणाः ॥ चतुर्थे
तु महर्लोकैव संते कल्पवासिनः ॥ ६० ॥ प्रजानां पतिभिः सर्वैः सहिताः कुरुनंदन ॥ जनलोकैः पंचमेव संते भूमिदाः सदा ॥ ६१ ॥ ऋतुः सनत्कु
माराद्यावैराजश्च तथा श्रयाः ॥ सत्यस्तु सप्तमेलोके ह्यपुनर्मार्गगामिनाम् ॥ ६२ ॥ ब्रह्मलोकः समारुपा तो ह्यप्रतीघातलक्षणः ॥ इतिहासविदो
यत्र क्रीडन्ते कुलनंदन ॥ ६३ ॥ शृण्वन्ति च पुराणानि ये सदा भीमनंदन ॥ महीतलात्सहस्राणां शतादूर्ध्वं दिवाकरः ॥ ६४ ॥ शतयोजनकोट्य
स्तु भूमेरूर्ध्वं ध्रुवः स्थितः ॥ ततोर्विशतिलक्षस्तु त्रैलोक्योत्सेध उच्यते ॥ ६५ ॥ द्विगुणैस्तु सहस्रैस्तु योजनानां शतेषु च ॥ लोकांतरमथो
चैवं ध्रुवादूर्ध्वं विधीयते ॥ ६६ ॥ देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ भूताविद्याधराश्चैव अष्टौ ते देवयोनयः ॥ ६७ ॥ यस्मिन् यो म्नि त्विमेलो

काःसप्तैसंप्रतिष्ठिताः ॥ मरुतःपितरोह्येतेतस्मिन्नेवाग्रयोग्रहाः ॥ ६८ ॥ यास्त्वप्येताःसमाख्यातामयाष्टौदेवयोनयः ॥ मूर्ताश्चामूर्त
 यश्चैवसर्वास्ताव्योमिसंस्थिताः ॥ ६९ ॥ एवंविधमिदंव्योमसर्वव्योममयंस्मृतम् ॥ सर्वदेवमयंचैवसर्वग्रहमयंतथा ॥ ७० ॥ तस्माद्योह्य
 र्चयेद्योमतेनसर्वेऽर्चिताःसुराः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनशुभार्थीव्योममर्चयेत् ॥ ७१ ॥ यस्त्वर्चतेसदाव्योमभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ वृषध्वजसदो
 राजन्सगच्छेन्नात्रसंशयः ॥ ७२ ॥ इतिश्रीभाविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमःकिल्बेव्योमेमाहात्म्येभुवनकोशवर्णनंनामपंचविंशत्युत्तरशत
 तमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ७३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ आकाशंखांदिशोव्योमअंतरिक्षंनभोऽंबरम् ॥ पुष्करंगगनंमेरुर्विपुलंचविलंतथा ॥ १ ॥
 आपोछिद्रंतथाशून्यंतमोवैरोदसीतथा ॥ नामान्येनानितेव्योमःकीर्तितानिमहीपते ॥ २ ॥ लवणक्षीरदध्यम्लघृतमध्विक्षवस्तथा ॥ स्वा
 दूदकश्चसप्तैतसमुद्राःपरिकीर्तिताः ॥ ३ ॥ हिमवान्हेमकूटश्चनिषधोनीलएवच ॥ श्वेतश्चशृंगवांश्चैवषडैतेवर्षपर्वताः ॥ ४ ॥ मध्यसंस्थ
 स्तथैतेपांमहाराजतपर्वतः ॥ माहेन्द्रीचाप्यथाग्नेयीयाम्याचनैःऋतीतथा ॥ ५ ॥ वारुणीचाथवायव्यासौम्यैशानीतथैवच ॥ एताःपुर्यस्तुदे
 वानांतथोपरिसमाश्रिताः ॥ ६ ॥ पृथिव्यांतुस्थितोवीरलोकालोकस्तुपर्वतः ॥ ततश्चंडकपालंतुतस्मात्तत्परतस्तुयः ॥ ७ ॥ ततोऽग्निर्वा
 युराकाशंततोभूतादिरुच्यते ॥ ततोमहानहंकारःप्रकृतिःपुरुषस्ततः ॥ ८ ॥ पुरुषादीश्वरोज्ञेयईश्वरेणावृतंजगत् ॥ ईश्वरोभगवान्भानुस्ते
 नेदंप्रारितंजगत् ॥ ९ ॥ सहस्रांशुर्महातेजाश्चतुर्बाहुर्महाबलः ॥ ऊर्ध्वमप्यथलोकास्तुप्राङ्मयायेप्रकीर्तिताः ॥ १० ॥ भूयस्तान्तसंप्रवक्ष्या
 मिअंडावरणकारकान् ॥ भूर्लोकस्तुभुवर्लोकस्तृतीयःपरिकीर्तितः ॥ ११ ॥ महर्जनस्तपःसत्यःसप्तलोकाःप्रकीर्तिताः ॥ तंतस्त्वं
 ङकपालंतुतस्माच्चपरतस्तपः ॥ १२ ॥ ततोऽग्निर्वायुराकाशंततोभूतादिरुच्यते ॥ ततोमहान्प्रधानश्चप्रकृतिःपुरुषस्ततः ॥ १३ ॥
 पुरुषादीश्वरोज्ञेयईश्वरेणावृतंजगत् ॥ भूमेरधस्तात्सप्तैवलोकानभिमताच्छृणु ॥ १४ ॥ तलःसुतलस्पातालःतलातलस्तथातलः ॥ वि
 तलश्चकुरुश्रेष्ठसप्तमश्चरसातलः ॥ १५ ॥ ततोऽग्निर्वायुराकाशंततोभूतादिरुच्यते ॥ ततोमहान्प्रधानश्चप्रकृतिःपुरुषस्ततः ॥ १६ ॥ पुरुषादीश्वरो

ज्ञेयईश्वरेणावृतं जगत् ॥ एवं मेरोः प्रमाणं तु सर्वमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ चतुरस्रश्चतुःशृंगः समेरुः कांचनः शुभः ॥ पृथिव्यां सांस्थितो मध्ये सि
द्धगंधर्वसेवितः ॥ १८ ॥ चतुर्भिः कांचनैः शृंगैर्दिव्यैर्दिवमिवोल्लिखन् ॥ योजनानां सहस्राणि चतुराशीतिरुच्छ्रितः ॥ १९ ॥ प्रविष्टः षोडशा
धस्तादष्टाविंशतिविस्तृतः ॥ विस्तारस्त्रिगुणश्चास्य परिणाहस्ततः स्मृतः ॥ २० ॥ तस्य सौमनसं नाम शृंगमेकं तु कांचनम् ॥ द्वितीयं पद्मरागा
भंज्योतिष्कं नाम नामतः ॥ २१ ॥ तृतीयं नाम तश्चित्रं सर्वदेवमयं शुभम् ॥ चतुर्थं राजतं शुक्लं चंद्रौजसमिति स्मृतम् ॥ २२ ॥ यत्तु सौमनसं
नाम शृंगं गंगियमुच्यते ॥ तदेव चोदयं नाम्नायत्रोद्यन्त्येते रविः ॥ २३ ॥ उत्तरेण परिक्रम्य जंबूद्वीपं दिवाकरः ॥ दृश्यो भवति भूतानां शिखरं
च समास्थितः ॥ २४ ॥ कांचनस्य च शैलस्य तेजसार्कस्य चाहते ॥ उभे संध्ये प्रकाशेते आताम्रे पूर्वपश्चिमे ॥ २५ ॥ शृंगे सौमनसे सूर्य उत्तिष्ठत्युत्त
रायणे ॥ ज्योतिषे दक्षिणे चापि विषुवे मध्यतस्तयोः ॥ २६ ॥ ईशेन्द्रो द्वाद्रिंशद्देशान्यां तथाग्निः पूर्वदक्षिणे ॥ नैऋतेऽपि ततो ज्ञेया वायव्ये मरुतस्तथा
॥ २७ ॥ मध्ये तु कंजजः साक्षाद्ब्रह्मा ज्योतीषे चैव हि ॥ आदित्यस्तेन रूपेण तस्मिन् व्योम्नि प्रतिष्ठितः ॥ २८ ॥ इदं देवमयं व्योम तथा लोकमयं
स्मृतम् ॥ पूर्वकोणस्थिते शृंगे स्थितः शुक्रो महीपते ॥ २९ ॥ हेलिजश्चापरे ज्ञेयो धननाथस्तथापरे ॥ सोमश्चापि चतुर्थे तु स्थितः शृंगे जनाधिप ॥
॥ ३० ॥ मध्ये केशास्थितो राजन्हुंकारश्चापि नाकिनः ॥ शृंगे पूर्वोत्तरे राजन्स्थितो देवो विधुक्षये ॥ ३१ ॥ ततः स्थितो महादेवो गोपाते लोके प्र
जितः ॥ पूर्वाग्नेयी स्थिते शृंगे स्थितो वैशांडिलः सुतः ॥ ३२ ॥ ततः स्थितो महातेजाः कीनाशो हेलिनंदनः ॥ स्थितो वै नैऋते शृंगे विरूपाक्षो महाबलः ॥
॥ ३३ ॥ तस्मादनंतरो देवः स्थितो वै यादसां पतिः ॥ ततः स्थितो महातेजा वीरमित्रो महाबलः ॥ ३४ ॥ वायव्यं शृंगमाश्रित्य सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ ततः
स्थितो दशबलो नरमारुह्य भारत ॥ ३५ ॥ ब्रह्मामध्ये स्थितो देवो अनंतश्चाधएव हि ॥ उपेन्द्रशंकरौ देवौ ब्रह्मणो ते समास्थितौ ॥ ३६ ॥ एष मे
रुस्तथा व्योम एष धर्मश्च पठ्यते ॥ सर्वदेवमयश्चायं मेरुर्व्योम इति स्मृतः ॥ ३७ ॥ तथा वेदमयश्चापि पठ्यते नात्र संशयः ॥ शृंगाणि चतुरो वेदाः पूर्व
शृंगादयो विदुः ॥ ३८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे व्योममाहात्म्यवर्णनं नाम षड्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥

॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ कथमाराधितःसूर्यःसांवेनामिततेजसा ॥ विमुक्तस्तुकथंरोगैर्ब्रूहिमेद्विजसत्तम ॥ १ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥
साधुपृष्टोऽस्मिराजेंद्रशृणुसांवकथांपुरा ॥ विस्तराद्रचिन्मतेसर्वाकथांपापविमोहिनीम् ॥ २ ॥ पुरासंश्रुत्यमाहात्म्यंभास्करस्यसनारदात् ॥
विनयादुपसंगम्यपितरंवचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ कश्मलेनाभिभूतोऽस्मिमलेनव्याधिनाच्युत ॥ वैद्यैरोषधिभिश्चापिनशांतिमर्मविद्यते ॥ ४ ॥
वनंगच्छामिभगवन्ननुज्ञांदातुमर्हसि ॥ शिवेनपुंडरीकाक्षध्यायस्वपुरुषोत्तम ॥ ५ ॥ अनुज्ञातःसकृष्णेनसिंधोरुत्तरकूलतः ॥ गत्वा
संतारयामासचंद्रभागांमहानदीम् ॥ ६ ॥ ततोमित्रवनंगत्वातीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ उपवासपरःसांवःशुष्कोधमनिसंततः ॥ ७ ॥ आरा
धनार्थंसूर्यस्यगुह्यंस्तोत्रंजपाह ॥ वेदैश्चतुर्भिःसमितंपुराणाश्रयवृंहितम् ॥ ८ ॥ यदेतन्मंडलंशुक्लंदिव्यंह्यजरमव्ययम् ॥ युक्तंमनोजवै
रश्वैर्हारीतैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ ९ ॥ आदिरेषहिभूतानामादित्यइतिसंज्ञितः ॥ त्रैलोक्यचक्षुरेवात्रपरमात्माप्रजापातिः ॥ १० ॥ एषवैमंडले
ह्यस्मिन्पुरुषोदीप्यतेमहान् ॥ एषविष्णुरर्चित्यात्माब्रह्मावैषपितामहः ॥ ११ ॥ रुद्रोमहेंद्रोवरुणआकाशंपृथिवीजलम् ॥ वायुःशशांकः
पर्जन्योधनाध्यक्षोविभावसुः ॥ १२ ॥ यएषमंडलेह्यस्मिन्पुरुषोदीप्यतेमहान् ॥ एकःसाक्षान्महादेवोवृत्रमंडनिभःसदा ॥ १३ ॥ कालोह्यो
षमहाबाहुर्निबोधोत्पत्तिलक्षणः ॥ यएषमंडलेह्यस्मिन्स्तेजोभिःपूरयन्महीम् ॥ १४ ॥ भ्रम्यतेह्यव्यवच्छिन्नोवातैर्योऽमृतलक्षणः ॥ नातःपर
तरंकिंचित्तेजसाविद्यतेक्वचित् ॥ १५ ॥ पुष्पातिसर्वभूतानिएषएवसुधामृतैः ॥ अंतस्थान्मलेच्छजातीयांतिर्यग्योनिगतानापि ॥ १६ ॥
कारुण्यात्सर्वभूतानिपासित्वंचविभावसो ॥ श्वित्रकुष्ठचंधवधिरान्पंगुंश्चापितथाविभो ॥ १७ ॥ प्रपन्नवत्सलोदेवकुरुतेनीरुजोभवान् ॥ चक्र
मंडलमग्रांश्चनिर्धनाल्पायुषस्तथा ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षदर्शीत्वंदेवसमुद्धरसिलीलया ॥ कामेशक्तिःस्तवैःस्तोतुमातोऽहंरोगपीडितः ॥ १९ ॥
स्तूयसेत्वंसदादेवैर्ब्रह्मविष्णुशिवादिभिः ॥ महेंद्रसिद्धगंधर्वैरप्सरोग्रिभःसगुह्यकैः ॥ २० ॥ स्तुतिभिःकिंपवित्रैर्वातवदेवसमीरितैः ॥ यस्यतेऋग्य
जुःसाम्रात्रितयंमंडलस्थितम् ॥ २१ ॥ ध्यानितान्त्वंपरं ध्यानंमोक्षद्वारंचमोक्षिणाम् ॥ अनंततेजसाक्षोभ्योनर्धित्याव्यक्तनिष्कलः ॥ २२ ॥

१ मंत्रम्-इ०पा० । २ ब्राह्मणादिभिः-इ०पा० । ३ अनादिरेष भूतानामाद्योऽर्क इति संज्ञितः-इ०पा० ।

यदयं व्याहृतः किंचित्स्तोत्रेस्मिञ्जगतः पतिः ॥ आर्तिं भक्तिं च विज्ञाय तत्सर्वं ज्ञातुमर्हसि ॥ २३ ॥ तमुवाच ततः सूर्यः प्रीत्यै जांबवती सुतम् ॥
 प्रीतोऽस्मितपसावत्सब्रूहितन्मेयादिच्छसि ॥ २४ ॥ ॥ सांब उवाच ॥ ॥ यदि प्रसन्नो भगवानेष एव वरो मम ॥ भक्तिर्भवतु मेऽत्यर्थं त्वयि
 देवसनातन ॥ २५ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ भूयस्तुष्टोऽस्मि भद्रं ते वरं वरय सुव्रत ॥ सद्वितीयं वरं वरेत देववरदं विभुम् ॥ २६ ॥ मलः
 शरीरसंस्थो मे त्वत्प्रसादात्प्रणश्यतु ॥ येन मे देहमखिलं शुद्धं भवति गोपते ॥ २७ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ स तथा स्त्विदितेनोक्तो भा
 स्करेण महात्मना ॥ तां मुमोच रुजं सांबो देहात्त्वचमिवोरगः ॥ २८ ॥ ततोरूपेण दिव्येन रूपस्वीचा भवत्पुनः ॥ प्रणम्य शिरसा देवं पुरतो
 ऽवस्थितोऽभवत् ॥ २९ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ भूयश्च शृणु मे सांब तुष्टो हं यद्ब्रवीमि ते ॥ अद्य प्रभृति त्वं नाम्नामस्थानानि सुव्रत ॥ ३० ॥
 क्षितौ ये स्थापयिष्यंति तेषां लोकाः सनातनाः ॥ स्थापयस्वैव मामस्मिंश्चंद्रभागा तटेशुभे ॥ ३१ ॥ तव नाम्ना च सांबो देव परां ख्यातिं गमिष्य
 ति ॥ कीर्तिस्तवा क्षया लोके ख्यातिर्यास्यति सुव्रत ॥ ३२ ॥ भूयश्चेत्प्रदास्यामि प्रत्यहं स्वप्नदर्शनम् ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ एवं द
 त्वावरंतस्मै वृष्णिं सिंहाय चापरम् ॥ ३३ ॥ प्रत्यक्षदर्शनं दत्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ यद्दं पठते स्तोत्रं त्रिकालं भक्तिमान्नरः ॥ ३४ ॥ त्रिः
 सप्तशतमावर्त्य होमं वा सप्त रात्रिकम् ॥ राज्यकामोलभेद्राज्यं धनकामोलभेद्धनम् ॥ ३५ ॥ रोगातो मुच्यते रोगाद्यथा सांबस्तथैव सः ॥ सूर्य
 लोकं व्रजेच्चापि भक्त्या पूज्य दिवाकरम् ॥ ३६ ॥ रमते च तथा तस्मिन्देवैश्च परिवारितः ॥ ३७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि स
 तमीकलपे सांबोपाख्याने सूर्यप्रसादवर्णनं नाम सप्तविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अस्तावीक्ष्य ततः सांबः
 कृशोधमनि संततः ॥ राजन्नामसहस्रेण सहस्रांशुं दिवाकरम् ॥ १ ॥ खिद्यमानं ततो दृष्ट्वा सूर्यः कृष्णात्मजं तदा ॥ स्वप्ने स्य दर्शनं दृष्ट्वा पुनर्व
 चनमब्रवीत् ॥ २ ॥ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ ॥ सांब सांब महाबाहो शृणु जांबवती सुत ॥ अलं नामसहस्रेण पठचेमं शुभं स्तवम् ॥ ३ ॥ या
 निगुह्यानि नामानि पवित्राणि शुभानि च ॥ तानि ते कीर्तयिष्यामि प्रयत्नादवधारय ॥ ४ ॥ वैकर्तनो विवस्वांश्च मार्तंडो भास्करो रविः ॥ लोकप्र
 काशकः श्रीमाल्लोकचक्षुर्ग्रहेश्वरः ॥ ५ ॥ लोकसाक्षी त्रिलोकेशः कर्ता हर्ता तमिस्रहा ॥ तपनस्तापनश्चैव शुचिः सप्ताश्ववाहनः ॥ ६ ॥ गभस्ति हस्तो

ब्रा० प० १

अ० १२८

॥ १२७ ॥

ब्रह्माचसर्वदेवनमस्कृतः ॥ एकविंशतिरित्येषस्तवदृष्टस्सदामम ॥ ७ ॥ शरीरारोग्यदश्वैवधनवृद्धियशस्करः ॥ स्तवराजइतिख्यातस्त्रिषु
 लोकेषुविश्रुतः ॥ ८ ॥ यएतेनमहाबाहोद्वेसंध्येऽस्तमनोदये ॥ स्तौतिमांप्रणतोभूत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ९ ॥ मानसंवाचिकंवापिकायिकंय
 च्छुद्धकृतम् ॥ एकजाप्येनतत्सर्वप्रणयतिममाग्रतः ॥ १० ॥ एषजप्यश्चहोमश्चसंध्योपासनमेवच ॥ बलिमंत्रोऽर्घमंत्रोथधूपमंत्रस्तथै
 वच ॥ ११ ॥ अन्नप्रदानेस्नानेचप्रणिपातेप्रदक्षिणे ॥ पूजितोऽयंमहामंत्रःसर्वपापहरःशुभः ॥ १२ ॥ एवमुक्त्वासभगवान्भास्करोजगतां
 पतिः॥आमंत्र्यकृष्णतनयंतत्रैवांतरधीयत ॥ १३ ॥ सांबोपिस्तवराजेनस्तुत्वासप्ताश्ववाहनम् ॥ प्रीतात्मानीरुजःश्रीमांस्तस्माद्रोगाद्विमु
 क्तवान् ॥ १४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांवस्तववर्णनंनामाष्टाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ सुमंतु
 रुवाच ॥ ॥ अथलब्धवरःसांबोवरंप्राप्यपुरातनम् ॥ मन्यमानस्तदाश्रयंप्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ १ ॥ पूर्वाभ्यासेनतेनैवसार्धमन्यैस्तपस्विभिः ॥
 स्नापनार्थनातिदूरंचंद्रभागांनदीययौ ॥ २ ॥ कृत्वात्ममंडलाकारंश्रद्धधानोदिनेदिने ॥ सस्नौसंचितयामासकिंरूपंस्थापयाम्यहम् ॥ ३ ॥
 सस्नातःसहसैवाथप्रणम्यतुप्रभावतीम् ॥ ऊह्यमानांजलौघेनप्रतिमांसमुखीरवेः ॥ ४ ॥ तांदृष्ट्वातस्यवीरस्यसमुत्पन्नमिदंयथा ॥ देवेनय
 त्तादाज्ञतंतद्दिनंनात्रसंशयः ॥ ५ ॥ सतामुत्तीर्यसलिलादानयित्वामहीपते ॥ तस्मिन्मित्रवनोद्देशेस्थापयामासतांतदा ॥ ६ ॥ निधायप्रति
 मांल्लोकेसांवस्तस्यमहात्मनः ॥ मित्रमित्रवनेरम्येस्थापयित्वाविधानतः ॥ ७ ॥ ततस्तामेवपप्रच्छप्रणम्यप्रतिमांरवेः ॥ केनेयंनि
 र्मितानाथभवतोह्याकृतिःशुभा ॥ ८ ॥ प्रतिमातमुवाचाथशृणुसांववदेस्वयम् ॥ निर्मितायेनचाप्येषामदीयापुरुषाकृतिः ॥ ९ ॥
 ममातितेजसाविष्टंरूपमासीत्पुरातनम् ॥ असह्यंसर्वभूतानांततोऽस्म्यभ्यर्चितःसुरैः ॥ १० ॥ सह्यंभवतुतंरूपंसर्वप्राणभृता
 मिति ॥ ततोमयासमादिष्टोविश्वकर्मा महातपाः ॥ ११ ॥ तेजसांशातनंकुर्वन्नूपनिर्वर्तयस्वमे ॥ ततस्तुमत्समादेशात्तेनैवनिपुणं
 तदा ॥ १२ ॥ शाकद्वीपेभ्रमिकृत्वारूपंनिर्वर्तितंमम ॥ प्रीत्यातेषांप्रपंचोऽयंसमयाकारितःपुनः ॥ १३ ॥ तेनेयंकल्पवृक्षात्तुनिर्मिताविश्वक
 र्मणा ॥ कृत्वाहिमवतःपृष्ठेपुरासिद्धनिषेविते ॥ १४ ॥ त्वदर्थंचंद्रभागायांततस्तेनप्रतारिता ॥ भवतस्तारणार्थंहिततःस्थानमिदं

मम ॥ १५ ॥ रुचिरं सर्वदा सांबसा त्रिध्वं मे भविष्यति ॥ सा त्रिध्वं मपूर्वाह्ने सुतीरि द्रक्ष्यते जनः ॥ १६ ॥ कालप्रिये च मध्याह्ने पराह्ने चात्र
 नित्यशः ॥ पूर्वाह्ने पूजयेद्ब्रह्म मध्याह्ने च क्रधृक् सदा ॥ १७ ॥ शंकरश्चापराह्णे तु मां पूजयति सर्वदा ॥ इत्युक्तो सौ भगवता भास्करेण सया
 दवः ॥ १८ ॥ हर्षमापमहाबाहो भास्करो ते दर्शयेततः ॥ १९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमं कल्पे सांबोपाख्यानं नामैकोनत्रिंशदु
 त्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ कथं सांवेन विप्रेन्द्र प्रतिष्ठाकारितारवेः ॥ कस्य वा वचनात्तेन प्रासादः कारितोरवेः ॥ १ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ अत्र ते वच्मि राजेन्द्र यथा सांवेन धीमता ॥ प्रतिष्ठाकारिता भानोः प्रासादश्च महीपते ॥ २ ॥ सलब्ध्वा प्रतिमां भानोऽश्वेतयामासनार
 दम् ॥ सचापि चिंतितश्चागाद्यत्र जांबवती सुतः ॥ ३ ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य नारदमृषिसत्तमम् ॥ संपूज्य विधिवत्सांबो नारदं वाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥
 प्रासादं कारयेद्यस्तु भास्करस्य नरोद्विज ॥ किं फलं तस्य देवेषु प्रतिष्ठां यश्च कारयेत् ॥ ५ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ प्रासादं शोभने देशे यस्तु कारयते
 रवेः ॥ सयाति नरशार्दूलसूर्यलोकं न संशयः ॥ ६ ॥ सांब उवाच ॥ ॥ कथं कुर्यादायतनं कस्मिन् देशे द्विजोत्तम ॥ कीदृक्छस्तं चायतनं दे
 वं देवस्य वैद्विज ॥ ७ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ यत्र प्रभूतं सलिलमागमे च विनाशने ॥ देवतायतनं कुर्याद्यशोधर्मविवृद्धये ॥ ८ ॥ इष्टापूर्तेन लभ्यं
 तेलोकांस्तांश्च विभूषितान् ॥ देवानामालयं कार्यं द्रव्यं यत्र च दृश्यते ॥ ९ ॥ सलिलाद्यं च आरामः कृतेष्वायतनेषु च ॥ स्थानेष्वेतेषु सा त्रिध्वमु
 पगच्छति देवताः ॥ १० ॥ सरः सुनलिनीच्छन्नं निरस्तरविरश्मिषु ॥ हंससंक्षिप्तकल्हारवीथीविमलवारिषु ॥ ११ ॥ हंसकारंडवक्रौचचक्र
 वाकविराविषु ॥ पर्यन्तविमलच्छायाविश्रांतजनचारिषु ॥ १२ ॥ क्रौंचकांचीविलापाश्च कलहंसकलस्वनाः ॥ नद्यस्तोयांशुकायत्र शफरी
 कृतमेखलाः ॥ १३ ॥ फुल्लद्रुमोत्तमावासाः संगमश्रोणिमंडलाः ॥ पुलिनाद्युन्नतोरस्कारसहासाश्च निम्नगाः ॥ १४ ॥ वनोपांतनदीशैलसं
 स्कारोपान्तभूमिषु ॥ रमते देवतानित्यं पुरेषूद्यानवस्तुषु ॥ १५ ॥ भूमयो ब्राह्मणादीनां याः प्रोक्ता वास्तुकर्मणि ॥ ता एव तेषां शस्यंते दे
 वतायतनेष्वपि ॥ १६ ॥ चतुःषष्टिपदं कुर्याद्देवतायतनं सदा ॥ द्वारं च मध्यमं तस्मिन् समदिकं संप्रशस्यते ॥ १७ ॥ यो विस्तारो भवेत्तस्य द्वि

गुणात्तत्समुन्नतिः ॥ उच्छ्रायस्तुतृतीयोथतेनतुल्याकटिर्भवेत् ॥ १८ ॥ विस्तारार्धभवेद्भौभिन्नयोऽन्याः समंततः ॥ गर्भपादोनविस्ती
 र्णद्वारं द्विगुणमुच्छ्रितम् ॥ १९ ॥ उच्छ्रायात्पादविस्तीर्णाशाखातद्गुदुदुंशरी ॥ विस्तरात्पादप्रतिमाद्वाहुल्यं शेषयोः स्मृतम् ॥ २० ॥ नृपं
 च सप्तनवभिः शाखाभिस्तत्प्रशस्यते ॥ अथशाखाचतुर्भागेप्रतिहारौ निवेशयेत् ॥ २१ ॥ शैलमंगल्यविहगः श्रीवृक्षः स्वस्तिकैर्वटैः ॥
 मानाष्टमेनभागेनप्रतिमास्यात्सर्पिण्डिका ॥ २२ ॥ द्वौभागौप्रतिमात्रतृतीयोभागोऽपिण्डिका ॥ पूर्वमेरुर्महाबाहौकैलासश्च तथापरे ॥ २३ ॥
 भवन्तिचापरेवीरविमानच्छदनंतथा ॥ समुद्रपद्मगरुडनंदिवर्द्धनकुञ्जराः ॥ २४ ॥ गृहराजोवृषोहंसः सर्वतोभद्रकोवटः ॥ सिंहोवृषश्चतु
 ष्कोणः षोडशाष्टाश्रयस्तथा ॥ २५ ॥ इत्येतेर्विंशतिः प्रोक्ताः प्रासादाय दुर्नंदन ॥ यथोक्तानुक्रमेणैवलक्षणानिर्वदामि ते ॥ २६ ॥ नवत्रिंशदु
 च्छ्रितमेरुर्द्वादशभौमो विविधकुहरश्च ॥ द्वारैर्युतश्चतुर्भिर्द्वात्रिंशद्वस्तविस्तीर्णः ॥ २७ ॥ त्रिंशद्वस्तायामोदशभौमोमंदरः सप्त ॥ शिखरयुतः कैला
 सोऽपि शिखरवानष्टाविंशोष्टभौमश्च ॥ २८ ॥ जालगवाक्षैर्युक्तो विमानसंज्ञस्त्रिसप्तकायामः ॥ नंदनइतिवैभौमोद्वात्रिंशत्षोडशांग
 युतः ॥ २९ ॥ वृत्तः समुद्रनामापद्माकृतिरथंचाष्टौ ॥ शृंगेनैकेनभवेदेकेनचभूमिकातस्य ॥ ३० ॥ गरुडाकृतिश्चगरुडो नंदीवैषष्टिविस्तीर्णः ॥
 कायश्चसप्तभौमोविभूषितोऽग्रेचसप्तविंशतिभिः ॥ ३१ ॥ कुंजरइतिगजपृष्ठः षोडशहस्तोच्छ्रितोमध्ये ॥ गृहराजः षोडशकस्त्रिचक्रशाला
 भवेद्दलभी ॥ ३२ ॥ वृषएवभूमिशृंगोद्वादशहस्तः समुन्नतोवृत्तः ॥ हंसोहंसाकारोवटोऽष्टसहस्रकलशरूपः ॥ ३३ ॥ द्वारैर्युतश्चतुर्भिर्बहु
 शिखरोभवतिसर्वतोभद्रः ॥ बहुरुचिरचन्द्रशालः षड्विंशद्भागभूमिश्च ॥ ३४ ॥ सिंहः सिंहाकारोद्वादशकोणोऽष्टहस्तश्च ॥ ३५ ॥ सहस्रत्रितयं
 चैवकथितं विश्वकर्मणा ॥ प्राहुः स्थापयतश्चात्रमतमेकं विपश्चितः ॥ ३६ ॥ कपोतपालिनीयुक्तमतोगच्छतितुल्यताम् ॥ ॥ सांबउवाच ॥ ॥
 यएतेकथिताविप्रप्रासादाविंशतिस्त्वया ॥ ३७ ॥ तेषांसूर्यस्यकः कार्यः प्रासादोभास्करस्यतु ॥ स्थानानियानिचोक्तानिप्रासादस्यद्विजो
 त्तम् ॥ ३८ ॥ तेषांत्वयोक्तं हि पुरं व्ययवद्विर्नैर्युतम् ॥ तस्मिन्प्रदेशेवैकार्यभानोर्मदिरमुत्तमम् ॥ ३९ ॥ दिशांभागेचकतमेब्रूहि शेषं द्वि

जोत्तम ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ पुरमध्यं समाश्रित्य कुर्यादायतनं रवेः ॥ ४० ॥ दिशां भागेऽथवा पूर्वैर्पूर्वद्वारसमीपतः ॥ भूमिं परीक्ष्य पूर्वतः
 कुर्यादायतनं ततः ॥ ४१ ॥ इष्टगंधरसोपेतानि भूमिः प्रशस्यते ॥ शर्करा तुषके शास्थिक्षारांगारविवर्जिता ॥ ४२ ॥ मेघदुन्दुभिनिर्घोषा सर्व
 बीजप्ररोहिणी ॥ शङ्कराक्ता तथा पीता कृष्णा च कथिताः क्षितिः ॥ ४३ ॥ द्विजराजन्यवैश्यानां शूद्राणां च यथाक्रमम् ॥ परीक्षितायां तस्यां तु म
 ध्येत स्यात्प्रमाणतः ॥ ४४ ॥ उपलिप्य चतुर्हस्तं चतुरस्रं समंततः ॥ हस्तमात्रमधः कृत्वा मध्येत स्यादशांगुलम् ॥ ४५ ॥ गर्तमुत्कीर्य तेनैव
 पांसुना प्रतिपूरयेत् ॥ समे समगुणा ज्ञेया हीने हीनगुणा भवेत् ॥ ४६ ॥ वर्धमाने तु वैपांसौ भवेद्द्विकरी क्षितिः ॥ नित्यं संमुखमर्कस्य कदाचि
 त्पश्चिमा मुखम् ॥ ४७ ॥ स्थापनीयं गृहं सम्यक् प्राङ्मुखं स्थानकल्पनात् ॥ भवनादक्षिणे पाश्चर्येऽस्नानगृहं भवेत् ॥ ४८ ॥ अग्निहोत्रगृहं कार्यं रवेरु
 त्तरतः शुभम् ॥ उदङ्मुखं भवेच्छंभोर्मातृणां गृहमेव च ॥ ४९ ॥ ब्रह्मापश्चिमतः स्थाप्यो विष्णुरुत्तरतस्तथा ॥ निर्वस्तुदक्षिणे पार्श्वे वामे राज्ञी
 प्रकीर्तिता ॥ ५० ॥ पिङ्गलोदक्षिणे भानोर्वामतो दंडनायकः ॥ श्रीमहाश्वेतयोः स्थानं पुरतस्त्वं शुमालिनः ॥ ५१ ॥ ततः स्थाप्याश्चिनोः स्थानं
 पूर्वदेवगृहाद्वाहिः ॥ द्वितीयायां तु कक्षायां राज्ञां पौषो व्यवस्थितौ ॥ ५२ ॥ तृतीयायां तु कक्षायां स्थितौ कल्माषपक्षिणौ ॥ जंडकामचरौ स्था
 प्यौ दक्षिणां दिशमाश्रितौ ॥ ५३ ॥ उदीच्यां स्थापनीयस्तु कुबेरो लोकपूजितः ॥ उत्तरेण ततस्तस्य रेवंतः सविनायकः ॥ ५४ ॥ यत्र वा विद्य
 ते स्थानं दिक्षु सर्वा गृहादयः ॥ द्वेमंडलेऽर्धदानार्थं कार्ये स व्यापसव्यतः ॥ ५५ ॥ दद्यादुदयवेलायामर्धसूर्याय दक्षिणे ॥ उत्तरे मंडले दद्यादर्धमस्त
 मने रवेः ॥ ५६ ॥ चक्राकृतां तथान्यस्मिन्देवस्य प्रतिमां रवेः ॥ स्थापयेद्द्विधिवद्दीरचतुर्भिः कलशैः शुभैः ॥ ५७ ॥ नानातूर्यनिनादैश्च शंखशब्दै
 श्च पुष्कलैः ॥ तृतीये मंडले ह्येव पूजनं यो दिवाकरः ॥ ५८ ॥ चतुरस्रं चतुःशृंगं व्योमदेवगृहाग्रतः ॥ प्रतिमायास्तु सूत्रेण कार्यं मध्येऽस्य मंडलम्
 ॥ ५९ ॥ दिंडी स्थाप्यः पुरस्तस्मादादित्याभिमुखः स्थितः ॥ यदेतत्कथितं व्योमसर्वदेवमयं मया ॥ ६० ॥ मध्याह्ने तस्य दातव्यमर्घ्यम्

ब्रा० प० १

अ० १३०

॥ १२९ ॥

१ महत्-इ० पा० । २ त्रिधा-इ० पा० । ३ हस्तमात्रम्-इ० पा० । ४ परिपूरयेत्-इ० पा० । ५ तथा-इ० पा० । ६ निर्वं श्रीपर्णवृक्षश्च वामेरा
 ज्ञी प्रवर्तिता-इ० पा० । ७ पार्श्वे-इ० पा० । ८ जानुकामाचरौ-इ० पा० । ९ सह-इ० पा० । १० गीतशब्दैः-इ० पा० । ११ अत्र-इ० पा० ।

त्रयदूतम् ॥ अथवामंडलंचान्यत्तृतीयंचक्रसंमितम् ॥ ६१ ॥ स्थापयित्वा तु देवेशं दातव्योऽर्घ्यः सुपण्डितैः ॥ देवस्य पुरतः कार्यव्योमस्थानं समी-
 पतः ॥ ६२ ॥ पुस्तकवाचनस्थानमथवा यत्रोचते ॥ एष स्थानविधिः प्रोक्तो देवतानां यथाक्रमम् ॥ ६३ ॥ गृहराज्ञोत्तरद्वारस्तु द्वावेतौ भास्कर-
 प्रियौ ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांवा पाख्याने प्रासादलक्षणवर्णनं नाम त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ॥
 नारद उवाच ॥ ॥ अथ ते संप्रवक्ष्यामि प्रथिमा विधिविस्तरम् ॥ सर्वेषामेव देवानां मादित्यस्य विशेषतः ॥ १ ॥ अर्चा सप्तविधा प्रोक्ता भक्तानां
 शुद्धवृद्धये ॥ कांचनी राजतीताम्री पार्थिवी शैलजा स्मृता ॥ २ ॥ वाक्षी चालेख्यकाचेति मूर्तिस्थानानि सप्त वै ॥ वाक्षी विधानं ते वीरवर्तयिष्याम्यशे-
 षतः ॥ ३ ॥ कर्तुरनुकूले दिवसे संवत्सरविशोधिते ॥ शुभनिमित्ते मंगलशकुनैः प्रस्थानकैश्च वनसंप्रविशेत् ॥ ४ ॥ क्षीरिणो वर्जिताः सर्वे दुर्बला-
 स्ते स्वभावतः ॥ चतुष्पथेषु न ग्राह्या ये च पुत्रकवृक्षकाः ॥ ५ ॥ देवतायतनस्थायेतथा वल्मीकसंभवाः ॥ उत्कीर्णा देवतायेषु चैत्यवृक्षाश्च ये स्मृताः
 ॥ ६ ॥ इमं ज्ञानभूमिजाये च पक्षिणानिलयाश्च ये ॥ सकोटराश्च ये वृक्षाः शुष्का ग्राये च पादपाः ॥ ७ ॥ शस्त्रेण निहता ये च कुंजराः शास्तथाकृताः ॥
 सामाद्याः सरुजोऽधश्च व्याधिनश्च तथैव च ॥ ८ ॥ अकाले पुष्पिता ये च काले ते च विवर्जिताः ॥ शीर्णपर्णाश्च तत्त्वोरक्षोर्ध्वाक्षनिषेविताः ॥ ९ ॥
 एकशाखातिशाखाश्च त्रिशाखाश्च तथा धमाः ॥ मधुको देवदारुश्च वृक्षराजश्च चंदनः ॥ १० ॥ बिल्वश्चाप्रातकश्चैव खदिरो थांजनस्तथा ॥
 निम्बः श्रीपर्णवृक्षश्च पनसः सरलोर्जुनः ॥ ११ ॥ रक्तचंदनपर्यन्ताः श्रेष्ठाः स्युः प्रतिमाद्रुमाः ॥ वर्णानामानुपूर्व्येण द्वौ द्वौ वृक्षौ प्रकीर्तितौ ॥ १२ ॥
 निवाद्याः सर्ववर्णानां वृक्षाः साधारणाः स्मृताः ॥ कथ्यमाना विशेषेण शृणु वीर तथा परान् ॥ १३ ॥ सुरदारुः शमी चैव मधूकश्चंदनस्तथा ॥
 एते वै तैरवस्तात ब्राह्मणानां शुभाः स्मृताः ॥ १४ ॥ क्षत्रस्य च तथा रिष्टः खदिरस्ति दुकस्तथा ॥ अश्वत्थश्च तथा सांबद्रुमः करकतः शुभः ॥ १५ ॥
 वैश्यानां तद्देवस्युः खदिरश्चंदनस्तथा ॥ पुण्याश्च तद्वत्तैः शुभदास्तु तथैव च ॥ १६ ॥ केसरः सर्जकश्चाप्रः शालवृक्षस्तथैतरः ॥
 एते वै तैरवः पुण्याः शूद्राणां शुभदायकाः ॥ १७ ॥ लिंगं प्रतिमां चैव मवस्थाप्य यथाविधि ॥ वृक्षं चाभिमंतं गत्वा पूजयेद्बलिपुष्पकैः ॥ १८ ॥

शुचौ देशे विक्रेतचक्रेशांगारविवर्जिते ॥ प्रागुदकमूचके देशे लोककष्टविवर्जिते ॥ १९ ॥ विस्तीर्णस्कंधविटपः पत्रवानृजुवृद्धिगः ॥ आतंक
 हीनोऽविवशः सत्वकर्णः शुभस्तथा ॥ २० ॥ स्वेनैव पतिताये च हस्तिभिः पातितास्तथा ॥ शुष्काश्च वह्निदग्धाश्च पक्षिभिश्चापिवर्जिताः ॥ २१ ॥
 तरवो वर्जनीयाश्च गृहीतव्याः शुभाद्रुमाः ॥ स्निग्धरूपाः सपर्णाश्च सपुष्पाः सफलास्तथा ॥ २२ ॥ तेषां तु ग्रहणं चाष्टमासेषु कार्तिकादिषु ॥
 कृत्वा शुभदिने चैव सोपवासो धिवासयेत् ॥ २३ ॥ समन्तादुपलिप्याथ तस्याधस्ताद्वसुंधराम् ॥ गायत्र्या परिपूतेन परितः प्रोक्ष्यवारिणा ॥ २४ ॥
 शुक्ले च परिधूते च परिधाय च वाससी ॥ पूजयेद्द्वंद्वमालयैश्च सधूपवालिकर्मभिः ॥ २५ ॥ ततः कुशैः परिस्तीर्णे हुत्वाग्निस्तस्य चांतिके ॥ देवदा
 रुसमिद्धिश्च मंत्रेणानेन तत्त्ववित् ॥ २६ ॥ ॐ भूर्भुवः सुवरितिततो वृक्षं च पूजयेत् ॥ ॐ प्रजापतये सत्यसदाय नित्यं श्रेष्ठांतरात्मन्सचराचरा
 त्मन् ॥ सान्निध्यमस्मिन्कुरु देव वृक्षे सूर्यावृतं मंडलमाविशेऽश्नमः ॥ २७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं संपूजयित्वा तु वाक्यैस्तं परिसां
 त्वयन् ॥ वृक्षलोकस्य शांत्यर्थं गच्छ देवालयं शुभम् ॥ २८ ॥ देवत्वं यास्यसे तत्र च्छेददाहविवर्जितः ॥ काले धूपप्रदानेन सपुष्पैर्बालिकर्म
 भिः ॥ २९ ॥ लोकास्त्वां पूजयिष्यंति ततो यास्यसि निर्वृतिम् ॥ वृक्षमूले कुठारं तु धूपमालयैः प्रपूज्य च ॥ ३० ॥ पूर्वतस्तु शिरः कृत्वा स्था
 पनीयः प्रयत्नतः ॥ परमात्रमोदकौदनपलपूषिकादिभिर्भक्ष्यैः ॥ ३१ ॥ मद्यैः कुसुमैर्धूपैर्गन्धैश्च तं समभ्यर्च्य ॥ सुरपितृपिशाचराक्षसभु
 जंगसुरगणविनायकाद्यानाम् ॥ ३२ ॥ कृत्वा पूजारात्रौ वृक्षं संस्पृश्य च ब्रूयात् ॥ अर्चासु देवदेवत्वं देवैश्च परिकल्पितः ॥ ३३ ॥
 नमस्ते वृक्षपूजेयं विधिवत्परिगृह्यताम् ॥ ३४ ॥ यानीह भूतानि वसंतितानि बलिं गृहीत्वा विधिवत्प्रयुक्तम् ॥ अन्यत्र वा संपरिकल्पयं
 तु क्षमंतु ते चाद्यनमोऽस्तु तेभ्यः ॥ ३५ ॥ प्रभातायां तु शर्वपां पुनः संपूज्य तं नगम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततो दत्त्वा भोजकेभ्यश्च दक्षिणाम् ॥
 ॥ ३६ ॥ छिद्याद्वनस्पतींस्तज्ज्ञैस्तैः कृतस्वास्तिवाचनैः ॥ पूर्वस्यां दिशि पातोऽस्य ईशान्यां चापियो भवेत् ॥ ३७ ॥ अथ वा उत्तरस्यां
 तु तथा छिद्यात्तु नान्यथा ॥ पूर्वैशान्यामुदक्यां तु त्रिषु लोकेषु चोत्तमः ॥ नैऋत्यां ग्रेय्याम्यासु दिक्षु पातश्च शोभने ॥ ३८ ॥ वायव्यां वारुणीयां

तुतस्यपातकमध्यमे ॥ यस्यबाह्यस्थिताशाखादिक्षुनष्टाचतसृषु ॥३९॥ वास्तुपूर्वततःस्थित्वाततःपश्चादवास्थिते ॥ अविलग्रमशब्दंतुपत
नंतुप्रशस्यते ॥ ४० ॥ उत्पत्स्येद्विदलयस्यद्रावंचमधुरंचतत् ॥ सार्पिस्तैलंक्षरेद्यस्यपादपंतंविर्वर्जयेत् ॥ ४१ ॥ शुभदोयदुशादूल
शृणुष्वकथयेशुचिः ॥ वृक्षंप्रभातेसलिलेसितंपूर्वात्तरस्यांदिशि ॥ ४२ ॥ संनिकृत्यमध्वाज्यदिग्धेनकुठारकेणप्रदक्षिणंशेषमभिग्रहय्यात् ॥
॥ ४३ ॥ पूर्वोत्तरेण्युदकयातोयदावृद्धिकरस्तदास्यात् ॥ ४४ ॥ आग्नेयकोणक्रमशोग्रिदाहउग्रोग्रोगासुधनक्षयश्च ॥ ४५ ॥ गरुडवर्णे
तुपाषाणःकपोतोगृहतोधिका ॥ सितवर्णजलंज्ञेयमंगुष्ठाभंभवेत्कृमिः ॥ ४६ ॥ दोषैरेतैर्विनिर्मुक्तंमृदागोष्ठंसमुद्धरेत् ॥ ४७ ॥ इतिश्रीभवि
ष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेदारुपरीक्षावर्णनंनमैकत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ नारदउवाच ॥ हंततेसर्वदेवानांप्रतिमालक्ष
णंपरम् ॥ वच्मि ते यदुशादूल आदित्यस्य विशेषतः ॥ १ ॥ एकहस्ताद्विहस्तावात्रिहस्तावाप्रमाणतः ॥ तथासर्वात्रिहस्ताचसवितुःप्रतिमाशुभा ॥
प्रासादाद्वारतोवापिप्रमाणंचप्रकल्पितम् ॥ २ ॥ तद्वत्प्रमाणंकर्तव्यंसततंशुभमिच्छता ॥ एकहस्ताभवेत्सौम्याद्विहस्ताधनधान्यदा ॥ ३ ॥
त्रिहस्ताप्रतिमाभानोःसर्वकामप्रदास्मृता ॥ सार्धहस्ततृतीयातुसुभिक्षक्षेमकारिणी ॥ ४ ॥ अग्नेमध्येचमूलेचप्रतिमासर्वतःसमा ॥ गांधर्वी
सातुविज्ञेयाधनधान्यावहास्मृता ॥ ५ ॥ देवागारस्ययद्धारंतस्मादष्टांशमुद्यता ॥ त्रिभागैःपिंडिकाकार्याद्वैभागौप्रतिमाभवेत् ॥ ६ ॥ अंगु
लैश्चतथामूर्तिश्चतुरशीतिसमितैः ॥ विस्तारायामतःकार्यवदनंद्वादशांगुलम् ॥ ७ ॥ मुखंत्रिभागैश्चिबुकंललाटंनासिकातथा ॥ कर्णौना
सिकयातुल्यौपादौचानियतौतयोः ॥ ८ ॥ नयनंशंगुलेस्यात्तुत्रिभागातारकाभवेत् ॥ तृतीयतारकाभागात्कुर्याद्विष्टिंविचक्षणः ॥ ९ ॥
ललाटमस्तकोत्सेधंकुर्यात्तत्सममेवच ॥ परिणाहस्तुशिरसोभवेद्वाविंशदंगुलः ॥ १० ॥ तुल्यानासिकयाग्रीवामुखेनहृदयांतरम् ॥ मुखमात्रा
भवेन्नाभिस्ततोमेढ्रमनन्तरम् ॥ मुखविस्तारणमुरोततोर्ध्वतुकटिःस्मृता ॥ ११ ॥ बाहूप्रवाहतुल्यौतुऊरूजंघेचतत्समे ॥ गुल्फाधस्तात्तुपा
दःस्यादुच्छ्रितश्चतुरंगुलः ॥ १२ ॥ षडंगुलमुविस्तारस्तस्यांगुष्ठांगुलत्रयम् ॥ प्रदेशेनीचतत्तुल्याहीनाशेषानखानखम् ॥ १३ ॥ चतु
र्दशांगुलःपादआयामात्परिकीर्तितः ॥ एवंलक्षणसंगुक्ताअर्च्यापूज्याभवेत्सदा ॥ १४ ॥ असौहरेस्तथैवोरुललाटंचसनासिकम् ॥ नियते

नयनेगंडौमूर्तैः कुर्यात्समुन्नतेः ॥ १५ ॥ विशालधवलवामपक्षमलायतलोचने ॥ सस्मिताननपद्मस्यचारुविबाधरस्तथा ॥ १६ ॥ रत्नप्रोद्भासि
 मुकुटकटकांगदहारवान् ॥ अव्यंगपदमध्यादिसमायोगोऽपिशोभितः ॥ १७ ॥ सुप्रभोमंडलश्चारुर्विचित्रमणिकुंडलः ॥ कराभ्यांकांचनी
 मालांप्रोद्बहन्सरोरुहाम् ॥ १८ ॥ एवंलक्षणसंयुक्तांकारयेदीहितप्रदाम् ॥ प्रजाभ्यश्चसदाभानुःशिवारोग्याभयप्रदः ॥ १९ ॥ अल्पांगायां
 नृपभयंहीनांगायामकल्पता ॥ खातोदर्याचक्षुपीडाकृशायांतुदारिद्रता ॥ २० ॥ सक्षतायांभयंशस्त्रात्स्फुटितामृत्युकारिणी ॥ दक्षिणा
 वनतायांतुश्वदायुःक्षयोभवेत् ॥ २१ ॥ उत्तरावनतायांतुवियोगोभवतिध्रुवम् ॥ नालोक्यानाप्यनालोक्यारक्ष्यामूर्तिःप्रशस्यते ॥ २२ ॥
 तस्माद्भास्करभक्तेनलोकद्वयहितैषिणा ॥ तन्मूर्तेश्चादरःकार्यस्तदधीनास्तुसंपदः ॥ २३ ॥ शिरोरुगंडवदनैःसर्वांगवयवैस्तथा ॥ एवंल
 क्षणसंपूर्णप्रतिमाभवतेशुभा ॥ २४ ॥ नासाललाटजंघोरुदंडवक्षोभिरन्विता ॥ कुर्यादादित्यवेषंतुगूढपादोदरंतथा ॥ २५ ॥ कमलो
 दरकांतिनिभःकंचुकगुप्तःप्रसन्नमुखः ॥ रक्तोत्पलप्रभामंडलश्चकर्तुःशुभंकरोत्यर्कः ॥ २६ ॥ कुंडलभूषितवदनःप्रलंबहारोऽपिगृहवृत्तः ॥ नृपति
 भयंव्यंगायांहीनांगायामकल्पनाकर्तुः ॥ २७ ॥ खातोदर्याक्षुद्रयमर्थविनाशःकृशांगायाम् ॥ मरणंतुसक्षतायांशस्त्रनिपातेननिर्दिशेत्कर्तुः
 ॥ २८ ॥ वामोन्नतातुपत्नीदक्षिणावनताहिनस्त्यायुः ॥ अंधत्वमूर्द्धदृष्टिःकरोतिचिंतामधोमुखीदृष्टिः ॥ २९ ॥ सर्वप्रतिमास्त्वेवंशुभाशुभं
 भास्करेणोक्तम् ॥ ब्रह्माकंमडलुकरश्चतुर्मुखःपंकजस्थश्च ॥ ३० ॥ स्कंदःकुमाररूपःशक्तिधरोबर्हिकेतुश्च ॥ शुक्रश्चतुर्विषाणोद्विपोम
 हेंद्रस्यवज्रपाणित्वम् ॥ ३१ ॥ तिर्यगूर्ध्वललाटसंस्थंतृतीयमपिलोचनंचिह्नम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमी
 कल्पेसांबोपाख्यानेश्रीसूर्यप्रतिमालक्षणवर्णनं नाम द्वाविंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ततोधिवासनंकुर्या
 द्विधिदृष्टेनकर्मणा ॥ ऐशान्यादिशिवैकुर्यादाधिवासनमंडपम् ॥ १ ॥ चतुस्तोरणसंपन्नं सर्वाभरणसंयुतम् ॥ दिशासुविदिशास्वेवपताका
 भिस्तुभूषितम् ॥ २ ॥ आग्नेय्यादिशिरक्ताःस्युःकृष्णाःस्युर्याम्यनैर्ऋते ॥ श्वेतादिश्यपरस्यांतुवायव्यामेवपांडुरा ॥ ३ ॥ चित्राचो
 त्तरपाश्चैतुपीतापूर्वोत्तरेतथा ॥ श्रियमायुर्जयंचैवबलंयशोयदूतम् ॥ ४ ॥ ददातिसावीरकृतासंपदर्थेनसंशयः ॥ हितायसर्वलोकानांमृन्मयी

प्रतिमाभवेत् ॥ ५ ॥ सुभिक्षंक्षेमदानित्यं सर्वमणिमयीकृता ॥ गंगेयापुष्टिदास्याद्वैरौप्याकीर्तिप्रवर्तिनी ॥ ६ ॥ प्रजावृद्धिताम्रमयीकुर्यान्नित्य
 मसंशयः ॥ भूमेर्लाभंतुविपुलंकुर्यादश्ममयीसदा ॥ ७ ॥ प्रधानपुरुषंहंतिसंकुलोपहतासदा ॥ सर्वदेवमयस्यैवमर्चाकुर्यात्प्रयत्नतः ॥ ८ ॥
 ॥ सांवउवाच ॥ ॥ सर्वदेवमयत्वं हि ब्रूहि मे भास्करस्य तु ॥ सर्वदेवमयो ह्येष कथं नारदकथ्यते ॥ ९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ सा
 धुसां वमहाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ बुधसोमौ स्मृतौ नैत्रे ललाटे चेश्वरः स्थितः ॥ १० ॥ सुरज्येष्ठः शिरस्तस्य कपालेऽस्य बृहस्पतिः ॥ एका
 दशतथारुद्राः कंठमस्य समाश्रिताः ॥ ११ ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव दशनेषु समाश्रिताः ॥ धर्माधर्मौ च देवस्य ओष्ठसंपुटके स्थितौ ॥ १२ ॥ सर्व
 शास्त्रमयी देवी जिह्वायां च सरस्वती ॥ दिशश्च विदिशश्चैव सर्वाः श्रोत्रेषु संस्थिताः ॥ १३ ॥ ब्रह्मेन्द्रौ तालुदेशे तु स्थितौ देवैश्च पूजितौ ॥ आदि
 त्याद्वादशविभोर्ध्रुवोर्मध्ये समाश्रिताः ॥ १४ ॥ ऋषयो रोमकूपेषु समुद्राजठरे स्थिताः ॥ यक्षकिन्नरगंधर्वाः पिशाचा दानवास्तथा ॥ १५ ॥
 राक्षसाश्च गणाः सर्वे हृदये स्याः स्थिता रवेः ॥ नद्यो वाहुगताश्चैव नगाः कक्षांतरे स्थिताः ॥ १६ ॥ पृष्ठमध्ये स्थितो मेरुः स्तनयोरंतरे कुजः ॥ तस्य
 पुत्रो धर्मराजः स्थितो वैनाभि मंडले ॥ १७ ॥ कटिदेशे पृथिव्याद्यालिङ्गे मृष्टिः समाश्रिता ॥ जानुनीचाश्चिनी देवा ब्रूतस्याचलाः स्मृताः ॥ १८ ॥
 सप्तपाताललोकास्तु नखमध्ये समाश्रिताः ॥ सप्तागरवनापृथ्वीपादमस्य प्रवर्तिता ॥ १९ ॥ देवः कालाग्रिरुद्रो यो दन्तान्तेषु समाश्रितः ॥
 सर्वदेवमयो भानुः सर्वदेवात्मकस्तथा ॥ २० ॥ व्यंगेषु वायवश्चैव लोकालोकं चराचरम् ॥ व्याप्तं कर्म शरीरेण वायुना तस्य वै विभोः ॥ २१ ॥
 स एष भगवान् कौभूतानुग्रहणे स्थितः ॥ एतत्ते परमं ज्ञानमेतत्ते परमं पदम् ॥ २२ ॥ तस्य स्थानविभागेन प्रतिमा स्थापनं यथा ॥ तत्ते सर्वं प्रवक्ष्या
 मियथोक्तं ब्रह्मणा पुरा ॥ २३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्याने प्रतिमा प्रतिष्ठा कल्पे विश्वरूपवर्णनं नाम त्रयस्त्रिं
 शदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ७ ॥ नारदउवाच ॥ प्रतिपञ्चद्वितीया च चतुर्थी पंचमी तथा ॥ दशमी त्रयोदशी चैव पौर्णमासी च की
 र्तिता ॥ १ ॥ सोमो बृहस्पतिश्चैव शुक्रश्चैव बुधस्तथा ॥ एते सौम्या ग्रहाः प्रोक्ताः प्रतिष्ठायज्ञकर्मणि ॥ २ ॥ तिस्रोत्तरासुरेव त्याज्याश्चिनी रोहिणी

तथा ॥ हस्तः पुनर्वसुश्चापिर्धनिष्ठाश्रवणेनवा ॥३॥ भरण्यांचैवनक्षत्रेभानोः स्थापनमुत्तमम् ॥ शोधयित्वा तु वैभूमितुषकेशविर्वर्जिताम् ॥४॥
 बालुकांगारपाषाणस्थिविहीनां विशोध्यतु ॥ चतुर्हस्तसमायुक्तविदीविस्तरतोरैवे ॥ ५ ॥ मंडपस्तु प्रमाणेन दशहस्तः समंततः ॥ मंड
 लं वृक्षशाखाभिः कारयेद्विधिपूर्वकम् ॥ ६ ॥ नदीसंगमतीरोत्थानं मृत्तिकांच समानयेत् ॥ उपलिप्यततोभूमिकारयेत्कुंडमुत्तमम् ॥ ७ ॥
 चतुरस्रांश्रियायुक्तं पूर्वकुंडं तु कारयेत् ॥ दक्षिणे चार्धचंद्रं स्याद्धारुण्यां दिशि वर्तुलम् ॥ ८ ॥ पद्माकारं तु वैकुण्ठं उत्तरे च विचक्षणः ॥ तोरणानि
 ततः कुर्यात्पंचहस्तानि सुव्रत ॥ ९ ॥ न्यग्रोधोदुंबरश्चैव बिल्वपालाशमेव च ॥ अश्वत्थश्च शमी चैव चंदनश्चेति कीर्तिताः ॥ १० ॥ शुक्लवस्त्रसमा
 युक्तश्चित्रपट्टसमन्वितः ॥ जलमालान्वितः कुर्यात् तोरणानि विचक्षणः ॥ ११ ॥ अग्निमूर्तिमंत्रेण इज्याद्वै पूर्व तोरणम् ॥ इषेत्वोर्जेति मंत्रेण इज्या
 दक्षिण तोरणम् ॥ १२ ॥ अग्न्यायाहीति मंत्रेण पश्चिमं तु निवेशयेत् ॥ शंभो देवीति मंत्रेण इज्यादुत्तर तोरणम् ॥ १३ ॥ कलशांस्तु समादाय हेमगर्भसम
 न्वितान् ॥ श्वेतचन्दनपंककण्ठस्वस्तिकभूषणान् ॥ १४ ॥ यवशालिशरावात्रवस्त्रालंकारविग्रहान् ॥ आजिघ्रेति च मंत्रेण कलशांस्तु नि
 वेष्टयेत् ॥ १५ ॥ दुकूलैश्चित्रपट्टैश्च वेष्टयेत्संतंभमालिकाम् ॥ ध्वजादर्शपताकाभिश्चामरैस्तु वितानकैः ॥ १६ ॥ शंखघंटानि नादैश्च
 यमंगलवाचनैः ॥ तूर्यभेरीनिनादैश्च वेदध्वनिसमन्वितैः ॥ १७ ॥ पुण्यैश्च जयशब्दैश्च कारयितुमहोत्सवम् ॥ पताकाभिर्विचित्राभिः पूजामा
 ल्योपशोभितम् ॥ १८ ॥ विचित्रस्रग्वितानाढ्यं प्रकीर्णकुसुमांकुरम् ॥ तन्मध्ये तु कुशास्तीर्णैर्देवार्चां स्थापयेद्बुधः ॥ १९ ॥ पताकां पीतव
 र्णां तु पूर्वोर्णैर्द्रावदापयेत् ॥ आग्नेय्यां रक्तवर्णां भांकृष्णवर्णां यमाय च ॥ २० ॥ नीलां जनसमप्रख्यां नैऋत्यां च प्रदापयेत् ॥ वारुण्यां सितवर्णां
 च कृष्णां वायव्यगोचरे ॥ २१ ॥ हरितां यक्षराजाय ऐशान्यां सर्ववर्णिकाम् ॥ श्वेतरक्तकचूर्णेन पद्ममालिखयेत्ततः ॥ २२ ॥ वैद्यावेदीति मंत्रे
 ण वैद्या आलभनं भवेत् ॥ पूर्वग्रां तु ताराग्रांश्च कुशानां स्तीर्य यत्नतः ॥ २३ ॥ योगे योगेति मंत्रेण कुशैश्चास्तरणं भवेत् ॥ शय्यातत्रैव कर्तव्या दिव्या

१ पुण्येण-इ०पा० । २ रवेः-इ०पा० । ३ भवेत्-इ०पा० । ४ बालुकां च-इ०पा० । ५ उत्तरेण-इ०पा० । ६ तान्सुमङ्गलम्-इ०पा० । ७ याम्यायां यमसंनिभाम्-इ०पा० ।

स्तरणसंमिता ॥ २४ ॥ गडुकेद्वेविचित्रेतुतन्मध्येस्थापयेद्बुधः ॥ विचित्रदीपमालाभिर्भक्ष्यभोज्यान्नपानकैः ॥ २५ ॥ पूषकान्सुविचित्रा
 न्वैमोदकांश्चप्रदापयेत् ॥ पायसंकुसरंचैवदध्योदनसमन्वितम् ॥ २६ ॥ दधिचन्द्रसमप्रख्यं शुभवृत्तंचविन्यसेत् ॥ २७ ॥ इति श्रीभविष्येम
 हापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांभोपाख्यानेसूर्यप्रतिष्ठायांमंडलविधिवर्णनंनामचतुस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ आनारद उवाच ॥
 अतःपरंप्रवक्ष्यामिस्नानकर्मविधित्व ॥ स्नापकस्तुमहाप्राज्ञाब्राह्मणोवेदपारगः ॥ १ ॥ अभिज्ञःसौरशास्त्राणामरुणोयंदुस्तम ॥ भोज
 कोभोजकैश्चान्यैर्ब्राह्मणैश्चतथावृतः ॥ २ ॥ दिशाभागेमंडलस्यईशान्यैवैयथाक्रमम् ॥ हस्तमात्रप्रमाणंतुभद्रपीठंतुविन्यसेत् ॥ ३ ॥
 हस्तिनाशकटेनापिभक्त्याब्रह्मरथेनच ॥ मंगलैर्ब्रह्मवोषैश्चदेवंप्रासादमानयेत् ॥ ४ ॥ भद्रपीठंसमादायभद्रंकर्णोतिमंत्रतः ॥ सूत्रधारस्तथा
 प्रोक्तःशुक्लांबरधरःशुचिः ॥ ५ ॥ स्नापयेत्कलशंगृह्यदेवदेवंविभावसुम् ॥ सामुद्रंतोयमाहृत्यजाह्नव्यामुनंतथा ॥ ६ ॥
 सारस्वतंजलंपुण्यंचांद्रभागंससैधवम् ॥ पुष्करस्यजलंश्रेष्ठंगिरिप्रस्रवणोदकम् ॥ ७ ॥ अन्यद्वापिशुचितोयंनदीनदतडागजम् ॥
 यथाशक्त्याउपाहृत्यकलशैःकांचनादिभिः ॥ ८ ॥ भोजकाश्चाष्टभिःसूर्यकलशैःस्नापयंतिवै॥ततस्तुमणिरत्नानिसर्ववीजौषधीस्तथा ॥ ९ ॥
 सुगंधीनिचमाल्यानिस्थलजान्यंबुजानिच ॥ चंदनानिचमुख्यानिगंधाश्चविविधास्तथा ॥ १० ॥ ब्राह्मीसुवर्चलामुस्ताविष्णुक्रान्ताशता
 वरी ॥ दूर्वाचशिबिपुष्पीचप्रियंगूरजनीवचा ॥ ११ ॥ संभृत्यैतांस्तुसंभारान्स्नानकर्मविभागवित् ॥ बलाश्वत्थशिरीषाणांपल्लवैःकुशसंयु
 तैः ॥ १२ ॥ कलशोपरिविन्यस्यदद्यादध्वरवेःसदा ॥ कांचनैराजतैस्ताम्रैर्मृन्मयैःकलशैस्तथा ॥ १३ ॥ साक्षतैःसहिरण्यैश्चसर्वौषधिसम
 न्वितैः ॥ गायत्र्यापरिपूतैस्तुषोडशैःस्नापयेद्भविम् ॥ १४ ॥ कुशोत्तरांततःकृत्वावेदिंपक्वेष्टकामयीम् ॥ तस्यांवेद्यांसमारोप्यपरिधाप्यचवाससी
 ॥ १५ ॥ प्रतिमामभिषिंचेच्चसोपवासःप्रयत्नतः ॥ मूर्ध्निस्वौषधिं कृत्वातथैवामलकानिच ॥ १६ ॥ मंत्रेणमृत्तिकांचापिमंत्रतश्चजलंतथा ॥
 त्वंदेवीवंदितादेवैःसकलैर्दत्तदानवैः ॥ १७ ॥ तेनसंस्थापितामूर्ध्निमयादेवस्यशुद्धये ॥ आदिस्त्वंसर्वभूतानांदेवतानांचसर्वथा ॥ १८ ॥

१ शुभच्छत्रं च-इ०पा० । २ यदि सुव्रत-इ०पा० । ३ चतुरस्राम्-इ०पा० ।

रसानांपतयेतुभ्यमाह्वानंचकृतमया ॥ इत्थंपौराणिकैर्मंत्रैर्वैदिकैश्चविशेषतः ॥ १९ ॥ कार्यंहिवारुणंस्नानंदेवस्ययदुनंदन ॥ इत्थमु
 चारयेद्वाचंकुर्यात्स्नानंविचक्षणः ॥ २० ॥ देवास्त्वामभिषिंचंतुब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ व्योमगंगाचपूर्णेनद्वितीयंकलशेनतु ॥ २१ ॥
 सारस्वतस्यपूर्णेनकलशेनसुरोत्तम ॥ शक्रादयोभिषिंचंतुलोकपालाःसुरोत्तमाः ॥ २२ ॥ सागरोदकपूर्णेनचतुर्थंकलशेनतु ॥ वारिणाप
 रिपूर्णेनपद्मपत्रसुगंधिना ॥ २३ ॥ पंचमेनाभिषिंचंतुनागाश्चकलशेनतु ॥ हिमवद्धेमकूटाद्याश्चाभिषिंचंतुवारिणा ॥ २४ ॥ नैऋतो
 दकपूर्णेनषष्ठेनकलशेनतु ॥ सर्वतीर्थांबुपूर्णेनपद्मरेणुसुवासिना ॥ २५ ॥ सप्तमेनाभिषिंचंतुऋषयःसप्तयेवराः ॥ वसवश्चाभिषिंचंतुकलशेनाष्ट
 मेनवे ॥ २६ ॥ अष्टमंगलयुक्तेनदेवदेवनमोऽस्तुते ॥ ततोवैकलशैर्दिव्यैःस्नानकर्मसंपारभेत् ॥ २७ ॥ समुद्रंगच्छयत्प्रोक्तंमंत्रमेवमुदीरयेत् ॥
 हिरण्यगर्भेतिचयन्मंत्रमेवमुदीरयेत् ॥ २८ ॥ समुद्रज्येष्ठेतिमंत्रेणक्षालयेन्मृत्तिकान्वितम् ॥ सिनीवालीतिमंत्रेणदद्याद्ब्रह्मीकमृत्तिकाम् ॥
 ॥ २९ ॥ शम्भुदुंबरमश्वत्थंन्यग्रोधंचपलाशकम् ॥ यज्ञंयज्ञेतिमंत्रेणदद्यात्पंचकषायिकम् ॥ ३० ॥ पंचगव्यपवित्रंचआहरेत्ताम्रभा
 जने ॥ गायत्र्याचैवगोमूत्रंगंधद्वारेतिगोमयम् ॥ ३१ ॥ आप्यायस्वेतिचक्षीरंदधिक्राव्णेतिवैदधि ॥ तेजोऽसीतिघृतंतद्वदेवस्यत्वाकु
 शोदकम् ॥ ३२ ॥ एवमादिविधियुतंपंचगव्यंप्रकीर्तितम् ॥ याओषधीतिमंत्रेणस्नानमोषधिभिःक्रमात् ॥ ३३ ॥ द्रुपदाभिःपुनस्तस्यकुर्या
 चोद्वर्तनंबुधः ॥ शिरःस्नानंततोदद्यान्मानस्तोकाभिर्मंत्रितम् ॥ ३४ ॥ विष्णोरराटमंत्रेणदद्याद्ब्रह्मोदकंशुभम् ॥ ततोऽन्युद्भवेनैवक्षाल
 येच्छुद्धवारिणा ॥ ३५ ॥ जातवेदसमुच्चार्यवस्त्रपूतेनवारिणा ॥ ततआवाहयेद्देवंरक्तमाल्यांबरंशुभम् ॥ ३६ ॥ एहोहिभगवन्भानोलोका
 नुग्रहकारक ॥ यज्ञभागंप्रगृह्णार्धमर्कदेवनमोऽस्तुते ॥ ३७ ॥ हिरण्येनतुपात्रेणदेवायार्घ्यंप्रदापयेत् ॥ इदंविष्णुर्विचक्रमेमंत्रेणार्घ्यंसमर्प
 येत् ॥ ३८ ॥ पार्थिवैःप्रथमंकलशैःस्नापयेद्वास्करंबुधः ॥ ततस्त्वौदुंबरवीरराजतेतदनंतरम् ॥ ३९ ॥ ततस्तुकांचनैर्द्वैवस्नापयेद्यदुनंदन ॥
 सर्वतीर्थजलैर्युक्तंसर्वाषधिसमन्वितम् ॥ ४० ॥ शंखंमादायदेवस्यततोमूर्धनिशंकरः ॥ दत्त्वापुष्पाणिदेवस्यमूर्ध्नियत्नाद्विचक्षणः ॥ ४१ ॥

ब्रा०प०१

अ० १३६

॥१३३॥

तोयमुत्क्षिप्ययत्नेनततःस्नपनमालभेत् ॥ प्रथमंस्नापयेद्देववारिणायदुनंदन ॥ ४२ ॥ ततस्तुपयसाराजन्पायसेनततस्तुवै ॥ घृतेनमधुना
 वापितथाइक्षुरसेनच ॥ ४३ ॥ अग्निष्टोमस्ययज्ञस्यगोमेधस्यचसुव्रत ॥ ज्योतिष्टोमस्यराजेन्द्रवाजपेयस्यवैविभो ॥ ४४ ॥ राजसूयाश्वमे
 धाभ्यांघृताद्यैर्लभतेफलम् ॥ यस्तुकारयतेस्नानंयस्तुभक्त्याप्रपश्यति ॥ ४५ ॥ क्रियमाणंतुदेवस्यस्नानंयदुकुलोद्ग्रह ॥ यएतेकथितायज्ञा
 एतेषांक्रमशःफलम् ॥ ४६ ॥ अर्चाचकुरुशार्दूलदृष्ट्वावैर्लभतेफलम् ॥ स्नानंतुयत्नतःकार्यंदेवदेवस्यसुव्रत ॥ ४७ ॥ यथानलंघयेत्कश्चिद्दे
 वस्यस्नपनंविभोः ॥ नप्राश्रंतियथाकाकास्तृथैर्लोकविगर्हिताः ॥ ४८ ॥ स्नानोदकंतुदेवस्यअथवापयएवाहि ॥ भूमौगतंयथाचैवप्राश्रातियदु
 नंदन ॥ ४९ ॥ रागंप्राप्नोतिकर्तवैदुःखंकारयितातथा ॥ तस्माद्यत्नेनकर्तव्यंदेवस्यस्नपनंविभोः ॥ ५० ॥ स्नापयित्वाक्रमेणेत्यंस्नान
 कर्मविधानवित् ॥ ततोवर्धनिकांगृह्यवारिधारांसमुत्सृजेत् ॥ ५१ ॥ तिस्रस्तुपुरतोऽर्कस्यआचमस्वेतिचब्रुवन् ॥ वेदोसीतिचमंत्रेणउप
 वीतंप्रदापयेत् ॥ ५२ ॥ बृहस्पतेतिमंत्रेणवस्त्रयुग्मंप्रदापयेत् ॥ यत्नक्रमंप्रकुर्वाणःपुष्पमालांप्रदापयेत् ॥ ५३ ॥ धूरसीतिचमंत्रेणधूपंद
 व्यात्सर्गुगुलम् ॥ समिद्धोजनमंत्रेणअंजनंतुप्रदापयेत् ॥ ५४ ॥ गुंजानीतिचमंत्रेणरोचनांतस्यदापयेत् ॥ आरात्रिकंचवैकुर्यादीर्घायुद्वायवर्चसे
 ॥ ५५ ॥ स्नानकर्मइदंप्रोक्तंभास्करस्यमहात्मनः॥भोजकाब्राह्मणाश्चैवक्रियांकुर्युःप्रयत्नतः ॥ ५६ ॥ बह्वचोऽथर्वणश्चैवछंदोगोध्वर्युरेवच ॥
 स्नापकस्यचचिह्नानियेचमूर्तिधरास्तथा ॥ ५७ ॥ तेषांप्रवक्ष्यामिविभोऽशृणुष्वैकमनाःकिल ॥ संपूर्णगात्रोमतिमाच्छास्त्रज्ञःप्रियदर्शनः
 ॥ ५८ ॥ कुलीनःश्रद्धयानश्चआर्यदेशसमुद्भवः ॥ नस्थूलोनकृशोदीर्घःसौरशास्त्रविशारदः ॥ ५९ ॥ यश्चयुक्तोजितात्माचगुरुभक्तोजितेन्द्रि
 यः ॥ पंचविंशतितत्त्वज्ञःस्थापकःसमुदाहृतः ॥ ६० ॥ वर्जनीयांश्चवक्ष्यामियैस्तुकर्मनकारयेत् ॥ हीनांगश्चाधिकांगश्चवामनोविकटस्त
 था ॥ ६१ ॥ नातिगौरोनकृष्णश्चस्नापनायप्रयोजयेत् ॥ चार्वाकोयाजकश्चैवनित्यंगोमुखदंभकः ॥ ६२ ॥ अशुचित्रणसंयुक्तःश्यामदंतोऽ
 थर्मत्सरी ॥ कौपनोदुष्टशीलश्चयुवावावृद्धएवच ॥ ६३ ॥ श्वित्रीकुष्ठीचरोगीचकाणोदुर्मतिरेवच ॥ संकीर्णजातिहीनश्चतथाचवृषली

१ धूपम्-इ०पा० । २ गोशतस्य-इ०पा० । ३ प्रणम्यति-इ०पा० । ४ प्रयत्नतः-इ०पा० । ५ मन्युमान्-इ०पा० । ६ रोगयुक्तोऽथ वै बालः-इ०पा० ।

पातिः॥६४॥कुब्जश्चांधस्तथाव्यंगःखल्वाटोविकलेन्द्रियः॥अविनीतोदुरात्माचविकलःपंगुरेवच ॥६५॥ तिथिनक्षत्रयोगानां वाराणां च तथा वि-
भो॥सूचकोजौवितार्थहियश्चमूल्येन पाठयेत्॥६६॥ईदृशान्स्नापकान्सर्वान्वर्जयति प्रयत्नतः॥तस्मात्सर्वप्रयत्नेन परीक्ष्याः स्नापका बुधैः६७॥
इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांवापोपाख्याने सूर्यप्रतिष्ठास्नानविधिवर्णनं नाम पंचत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ ॥
नारद उवाच ॥ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि अधिवासनमुत्तमम् ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषो मंडपं यत्नतो विशेत् ॥ १ ॥ ततो न्ये च शुचौ देशे असंस्पृष्टो प-
लेपने ॥ मंडलं पंचवर्णैस्तु आलिखेच्चतुरस्रकम् ॥ २ ॥ पताका तोरणच्छत्रध्वजमालयाद्यलंकृतम् ॥ विचित्रसुविता नाढ्यं प्रकीर्णकुसुमोत्करैः ॥ ३ ॥
तस्य मध्ये कुशास्तीर्णैर्मूर्तिः स्थाप्या विवस्वतः ॥ तत्रास्या वाहनं कृत्वा दद्याद्ध्यै विवस्वतः ॥ ४ ॥ सुवर्णमधुपर्कादिकृत्वा तत्र विधानतः ॥ देव-
स्य दर्शयेद्वांच स वत्सरोहिणीं शुभाम् ॥ ५ ॥ नमोगोपतयेतुभ्यं सहस्रांशो प्रसीद मे ॥ एवमध्यैण संपूज्य परिधाय च वाससी ॥ ६ ॥ यज्ञोपवीतमा-
तिथ्यंतथाभ्यंगंतथैव च ॥ वत्सरे वत्सरे तस्य नवमव्यंगमाहरेत् ॥ ७ ॥ श्रावणे मासिराजेंद्रपवित्रं तस्य तद्विवै ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु वर्षै-
र्षे प्रयोजयेत् ॥ ८ ॥ अव्यंगं यदुशार्दूल श्रावणे मासि भास्करम् ॥ सर्वगंधैः समालभ्य चंदनागुरुकुंकुमैः ॥ ९ ॥ अलंकारैरलंकृत्य कुसुमैश्च सुगंधि-
भिः ॥ मालाभिश्च विचित्राभिरावद्धाभिरनेकशः ॥ १० ॥ ततो धूपं निवेद्या शुप्रतिमां प्रयत्नतः ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषो मंडपं च प्रवेशयेत् ॥ ११ ॥
नमः शंभवेति मंत्रेण शय्यायां विनिवेशयेत् ॥ विश्वतश्चक्षुरित्येव कुर्यात्कमलनिष्कलम् ॥ १२ ॥ पुनरेव च वक्ष्यामि संकलीकरणं शुभम् ॥
स्नापने तु यदा कार्यं स्वदेहे न्यासमुत्तमम् ॥ १३ ॥ प्रतिमायां तथा कार्यं यथाचालं भनं बुधः ॥ ॐ खपोल्काय नमो मूलमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ १४ ॥ आदि-
त्योऽयं स्वयं देव अक्षरेणोपबृंहितः ॥ ॐ कारं विन्यसेन्मूर्ध्नि हंकारं नासिकोपरि ॥ १५ ॥ खकारं चललाटे तु षकारं वदने न्यसेत् ॥ लकारं चैव कं-
ठेतु ककारं हृदये न्यसेत् ॥ १६ ॥ यकारं तु भुजे वामे नकारं दक्षिणे भुजे ॥ मकारं वामकुक्षौ च हकारं दक्षिणे न्यसेत् ॥ १७ ॥ ॐ कारं तु सदा-
ध्यायेज्ज्वालामालासमाकुलम् ॥ हुंकारं शुद्धवर्णाभं प्रसवं तमलं शुभम् ॥ १८ ॥ खकारं चितयेत्प्राज्ञो भिन्नां जनसमप्रभम् ॥ तरुणादित्यवर्णां

भंखकारं चितयेद्बुधः ॥ १९ ॥ षोकारं तु महाबाहो हेमवर्णं विचिंतयेत् ॥ शुक्लपद्मनिभाकारं चितयेद्बुधः ॥ २० ॥ जातीकुसुमसंकाशं
 द्वौकारं सर्ववर्णकम् ॥ क्षीरवर्णसंकारं तु चिंतयेत्सततं बुधः ॥ २१ ॥ नकारं हिमकुंदाभं कारं मृताक्षरम् ॥ द्वौकारं विद्युत्संकाशं द्वौकारं स
 र्ववर्णकम् ॥ २२ ॥ क्षीरवर्णसंकारं तु चिंतयेत्सततं बुधः ॥ नकारं स्वर्णवर्णाभं कारं कनकप्रभम् ॥ २३ ॥ ततो देवं महात्मानं सहस्रकिरणं
 रविम् ॥ प्रसादाभिमुखे देवेश्यनीये निवेदयेत् ॥ २४ ॥ अग्निकार्यं ततः कुर्युरग्निकुण्डेषु वैद्विजाः ॥ ततोऽरण्यां समुत्थाप्य अग्निलौकिकमेव वा
 ॥ २५ ॥ प्रज्वालयाग्निविधानेन कुर्याद्भोमं विचक्षणः ॥ बह्वचः पूर्वकाण्डेषु याम्यां मध्यां दिनस्तथा ॥ २६ ॥ पश्चिमे चैव च्छंदोग उत्तरेऽथर्वणो म
 तः ॥ मध्ये च भोजकः कुर्याद्भोमं यज्ञेयदूतम् ॥ २७ ॥ शमोपालाशो दुर्व्या अपामार्गं तथैव च ॥ द्वादशतुसहस्राणि अष्टौ च त्वारि एव च ॥ २८ ॥
 द्वौ त्रीणि च सहस्राणि अथवा एक एवा हि ॥ अग्निर्मूर्धेति मंत्रेण कुण्डस्यालंभनं भवेत् ॥ २९ ॥ उल्लिख्याभ्युक्ष्य ते नैव अग्निं दूतमिति स्मृतः ॥
 स बुध्यग्निं च मंत्रेण गर्भाधानं तु कारयेत् ॥ ३० ॥ सीमंतेति पुनस्तत्र महामंत्रेण होमयेत् ॥ जातकर्म तथा प्रोक्तं प्राणायामं विदुर्बुधाः ॥ ३१ ॥
 नमः स्वाहेति मंत्रेण नामकरणमेव च ॥ अन्नप्राशनं मंत्रेण अन्नप्राशनमादिशेत् ॥ ३२ ॥ ज्येष्ठमग्नेति मंत्रेण तेन चूडोपकर्मणि ॥ व्रतबंधस्य मंत्रेण
 व्रतबंधं समादिशेत् ॥ ३३ ॥ समावर्तनमित्येव आकृष्णेति च होमयेत् ॥ पत्नीसंयोजनं चैव स्वयमेव प्रकल्पयेत् ॥ ३४ ॥ अग्निहोमादिकं क
 र्म यज्ञकर्माणि यानि च ॥ महाव्याहृति मंत्रेण होतव्यानि समंततः ॥ ३५ ॥ मातृणां यज्ञभूतानां वलिकर्म प्रदापयेत् ॥ सर्वकामसमृद्धयर्थं कार
 येदधिवासनम् ॥ ३६ ॥ त्रिरात्रं पंचरात्रं च अहोरात्रमपि वा ॥ ततः स्वलंकृतां स्नातां मणिरत्नैर्विभूषिताम् ॥ ३७ ॥ कृतरक्षां प्रयत्नेन प्रति
 मामधिवासयेत् ॥ देवागारादथैशाने दिग्भागे दिव्यमंदिरम् ॥ ३८ ॥ कृत्वा कुशपरिस्तीर्णैर्वरास्तरणसंवृते ॥ पूर्वशीर्षा तथा शय्यां शुक्लशु
 क्लांबरोत्तराम् ॥ ३९ ॥ तस्यामावेशयेत्सम्यग्महाश्वेतामुपाहरेत् ॥ निक्षुभादक्षिणे पार्श्वे वामे राज्ञि च कीर्तिता ॥ ४० ॥ दंडापंगलकौ चा
 स्य स्थितौ पादप्रवेशितौ ॥ तस्यां संवेशितायां तु सर्वर्यां प्रतिमां रवेः ॥ ४१ ॥ वसेत्तारं जनां तत्र स्तूयमानश्चतुर्दिशम् ॥ ब्राह्मणैर्वादिभिश्चापि गी

तज्ञैश्चरणैस्तथा ॥ ४२ ॥ कुर्याज्जागरणं तत्र सूर्यभक्तिसमान्वितैः ॥ प्रभातायां तु शर्वर्या बोधयेद्दृग्विधानतः ॥ ४३ ॥ हविष्य
 भोज्यकामांस्तु ब्राह्मणान् भोजकांस्तथा ॥ दक्षिणाभिश्च संपूज्यतैः कृतस्वस्तिवाचनः ॥ ४४ ॥ ततो गर्भगृहस्याथ मध्ये कृत्वा तु पिंडिकाम् ॥
 विधिवत्तत्र सौवर्ण्यसेत्सप्तहयं रथम् ॥ ४५ ॥ सर्वबीजौषधैश्चैव तत्र दत्त्वा विधानवित् ॥ दत्त्वा र्घ्यं स्थापयेत्तत्र यजमानः सहायवान् ॥ ४६ ॥
 शंखदुंदुभिनिर्घोषैर्जलधारासहाक्षतैः ॥ कृत्वा पुण्याहशब्दं तु आलयस्य प्रदक्षिणाम् ॥ ४७ ॥ शुभलग्ने दिने ऋक्षपूर्वाह्निभानवेक्षणे ॥
 मुहूर्तैश्च शुभे भानोः प्रतिमां स्थापयेद्बुधः ॥ ४८ ॥ नाथो मुखी नोर्ध्वमुखी नोर्ध्वावनतां तथा ॥ समामभिमुखी चेमां प्रतिमां तु निवेशयेत् ॥ ४९ ॥
 पत्न्यौ चास्य ततः सम्यक्पार्श्वयोर्विनिवेशयेत् ॥ निक्षुभादक्षिणे पार्श्वे रवेराज्ञीतु वामतः ॥ ५० ॥ ततस्तदुपहारार्थं सभारैः प्राक्समाहृतैः
 ॥ मोदकायूषिकापूपशङ्कुलीभूतशीर्षिकैः ॥ ५१ ॥ कृत्वा पायसोन्मिश्रैः सर्वदिक्षु क्षिपेद्बलिम् ॥ इंद्राय देवपतये बलिने वज्रपाणिने ॥ ५२ ॥
 शतयज्ञाधिपतये तस्मै इंद्राय ते नमः ॥ त्रातारमिन्द्रमंत्रेण इंद्रस्यावाहनं भवेत् ॥ ५३ ॥ अग्नये रक्तनेत्राय ज्वालामालार्चिताय वै ॥ शक्तिह
 स्ताय तीव्राय तथा चैवाजवाहिने ॥ ५४ ॥ आग्नेय्यामग्निमंत्रेण वन्दे रावाहनं स्मृतम् ॥ दंडहस्ताय कृष्णाय महिषोत्तमवाहिने ॥ ५५ ॥
 सूर्यपुत्राय देवाय धर्मराजाय वै नमः ॥ यमाय त्विति मंत्रेण मुद्रास्तस्यैव कीर्तिताः ॥ ५६ ॥ नैऋते खड्गहस्ताय नीललोहितकाय च ॥ सर्वबा
 ह्याधिपतये विरूपाख्याय वै नमः ॥ ५७ ॥ आयंगौरिति मंत्रेण नैऋत्यां तु प्रकल्पयेत् ॥ वारुण्यां पाशहस्ताय वरुणायैति कल्पयेत् ॥ ५८ ॥
 मंत्रेणावाहनं विद्यात्पंचनद्यः सरस्वतीम् ॥ प्राणात्मकाय धूपाय अव्यंगाया निलाय च ॥ ५९ ॥ ध्वजहस्ताय भीमाय नमो गंधवहाय च ॥ तस्या
 प्यावाहनं विद्याद्यदेवादेव हेडेनम् ॥ ६० ॥ गदाहस्ताय सोमाय शुष्मिणे नृगताय च ॥ गदापट्टिशहस्ताय सोमराजाय वै नमः ॥ ६१ ॥ ईशा
 वास्यं च गुह्यवै सोममंत्रः प्रकीर्तितः ॥ चतुर्मुखाय देवाय पद्मासनगताय च ॥ ६२ ॥ कृष्णाजिननिषण्णाय नमो लंबोदराय च ॥ गणाधिपतये
 देवनीलकंठाय शूलिने ॥ ६३ ॥ विरूपाक्षाय रुद्राय त्रैलोक्याधिपते नमः ॥ अभित्वा शूरनोमंत्रं ईशानाय प्रकल्पयेत् ॥ ६४ ॥ सर्वनागाधि
 राजाय श्वेतवर्णाय भोगिने ॥ सहस्रफणिने नित्यमनंताय नमो नमः ॥ ६५ ॥ नमोऽस्तु संप्रभ्य इति मंत्रश्चैव प्रकीर्तितः ॥ पंचरात्रादिभिर्न्यासम

गन्यासःप्रयुज्यते ॥ ६६ ॥ तथोपक्षीरपानैश्चस्तुतिस्तोत्रैश्चभास्करम् ॥ विप्रेभ्योभोजकेभ्यश्चततोदद्याच्चदक्षिणाम् ॥ ६७ ॥ सूर्यकृतं
 महापुण्यंनैवकुर्याददक्षिणम् ॥ स्थाप्यतेऽनेनविधिनातद्रक्तैःप्रतिमाचया ॥ ६८ ॥ सातुवृद्धिकरानित्यंसांनिध्याच्चसदाभवेत् ॥ सप्तज
 न्मसुतेषांतुनरोगाःसंभवन्तिहि ॥ ६९ ॥ त्रिरात्रेयेद्युपासन्तेभानोर्यात्राभिशासने ॥ गंधमाल्योपहारैस्तुतेयांतिभुवनंरवेः ॥ ७० ॥ आत्मीयं
 परकीयंवाप्रतिमास्थापनंरवेः ॥ यःपश्यतिपुमान्भक्त्यासस्वलोकमवाप्नुते ॥ ७१ ॥ दशानामश्वमेधानांवाजपेयशतस्यच ॥ फलंप्राप्नो
 त्तिपुरुषःप्रतिष्ठाप्यदिवाकरम् ॥ ७२ ॥ यावत्कीर्तिःपुण्यकृताभानोःस्थानेनिवेशिते ॥ तावत्सतुयदुश्रेष्ठसूर्यलोकेमहीयते ॥ ७३ ॥ स्था
 पनेचास्यवैमंत्रःप्रोक्तोलोकेषुपूजितः ॥ ध्रुवाद्यौश्चध्रुवापृथ्वीध्रुवंविश्वमिदंजगत् ॥ ७४ ॥ श्रेयसेयजमानस्यतथात्वंध्रुवतां व्रज ॥ स्थाप
 यित्वारविंभक्त्याविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ ७५ ॥ मासेमासेकतुफलंलभन्तेनात्रसंशयः ॥ एकाहेनापियद्भानोःपूजयाप्राप्यतेफलम् ॥ ७६ ॥ न
 तुक्रतुशतैर्वीरप्राप्यतेमानवैर्भुवि ॥ कृत्वापिसुमहत्पापंयःपश्चात्सेवतेरविम् ॥ ७७ ॥ सयातिसूर्यलोकंतुनरोविगतकल्मषः ॥ नभवेदिष्ट
 कायांचद्रवणंभूमिसंमितिः ॥ ७८ ॥ स्वर्गमहीयतेतावत्कारकोदेवेऽमनः ॥ खंडस्फुटितसंस्कारंकृत्वायत्फलमाप्यते ॥ ७९ ॥ नतुक्रतु
 सहस्रैस्तुप्राप्यतेफलमुत्तमम् ॥ सिकतायामपिगृह्यस्तुकुर्याद्विभावसोः ॥ ८० ॥ गोपतेःसप्रियसदःप्रगच्छेद्गोपतेर्वरम् ॥ ८१ ॥ इत्येवंसु
 रवरस्तुतस्यभानोर्भूतानांस्थितिनिलयप्रसूतिहेतोः ॥ श्रीभागीभवातिनरोनिकेतकारीकल्पानां वसतिशतंसूर्यलोके ॥ ८२ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांनोपाख्यानेसूर्यप्रतिष्ठावर्णनं नामषट्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ७३ ॥ ॥ नारद उ
 वाच ॥ ॥ यःप्रासादंरचयतिपुमान्देवतानांप्रयत्नात्तत्रप्रीत्यासपदिकुरुतेस्थापनांभानुभक्तः ॥ दिव्यान्भोगाँल्लभतिचसदाकामत
 आप्रमेयांस्तान्भुक्त्वासौपुनरपिभवेच्चक्रवर्तीपृथिव्याम् ॥ १ ॥ येमानवासिदशमूर्तिनिकेतनानिकुर्वतिसाधुजनदृष्टिमनोहराणि ॥ तेषां
 मृतेष्वपरमार्थमयेशरीरेलोकेपरिभ्रमतिकीर्तिमयंशरीरम् ॥ २ ॥ इतिकथितमिदं देवपूज्यस्यसवितुःस्थापनमिवाधानम् ॥ साधारणवि
 धानंशृणुदेवानांप्रतिष्ठापनेवीर ॥ ३ ॥ स्नातोभुक्तोवस्त्रालंकृतकुसुमैर्गन्धैःप्रतिमायाआस्तीर्णायांशय्यायांस्थापनंकुर्यात् ॥ सुप्तायांतुस

नृत्यगीतेर्जागरणैः सम्यगेवाधिवास्यदैवज्ञेन प्रतिदिष्टकाले संस्थापनं कुर्यात् ॥ अभ्यर्च्य कुसुमगंधानुलेपनैः शंखतूर्यनिर्घोषैः प्रादक्षिण्येन नयेदा-
 यतनस्य प्रयत्नेन कृत्वा बलिप्रतिमामभ्यर्च्य ब्राह्मणांश्च साधून् दत्वा हिरण्यकलशं विधिनानि क्षिपेत् पिण्डिकामध्ये सुश्रेष्ठापकदैवज्ञद्विजान्सम्य-
 ग्विशेषतोभ्यर्च्य कल्पान्तं भोगी भवतीह परत्र सुखी ॥ ४ ॥ विष्णोर्भागवताममाश्वसावितुः शंभोः सभस्माद्विजामातृणामपि मातृमंडलविदो विप्रा-
 विदुर्ब्राह्मणाः ॥ सर्वेयस्य विमुक्तशुक्लवसना बुद्धस्य रक्तांबरा येयं देवमुपाश्रिताः सुविधिना तैस्तस्य कार्या क्रिया ॥ ५ ॥ सामान्यामिदं देवानां
 मधिवासनं भवति मया कथितम् ॥ क्रियमाणमिदं दृष्ट्वा देवानां प्रतिष्ठापनम् ॥ ६ ॥ नरो भक्त्या इह कामानवाप्य सर्वान् परत्र स्वर्गं भाजनं भवति ॥
 इदं ते कथितं राजन् प्रतिष्ठापनमादितः ॥ ७ ॥ यत्कृत्वा सवितुः स्नानं नरो याति मनोगतिम् ॥ इत्थं कृत्वा नरो भक्त्या सवितुः स्थापनं बुधः ॥ ८ ॥ कारये-
 त्पुरतो भक्त्या सवितुः स्थापनं बुधः ॥ इति हासपुराणस्य श्रवणं पापनाशनम् ॥ ९ ॥ ताभ्यां हि श्रवणाद्वीरसां त्रिध्वंयाति भास्करः ॥ कृते त्वायतने
 तस्मिन् ये चान्ये चापि देवताः ॥ १० ॥ तस्मात्कार्यं बुधैर्नित्यं धर्मश्रवणमादितः ॥ वाचकं पूजयित्वा तु ब्राह्मणानुपपूज्य च ॥ ११ ॥ कारयेद्वाचनं वीर-
 पुस्तकस्याग्रतोरवे ॥ सर्वस्वं स्थापकैर्दद्यात्किंचिद्ब्रह्ममागतम् ॥ १२ ॥ गोदानमथ वा दद्यात्तस्य चित्तं प्रसादयेत् ॥ इत्येष कथितो वीर-
 प्रतिष्ठाकल्प आदितः ॥ १३ ॥ कृत्वा दृष्ट्वा च श्रुत्वा च यं नरोऽर्कमवाप्नुयात् ॥ १४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांख्यो-
 पाख्यानप्रतिष्ठापनविधिवर्णनं नाम सप्तत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॐ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ हंत ते कथयिष्यामि ध्वजारोपणमुत्त-
 मम् ॥ यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वमृषभाधिपतेः पुरः ॥ १ ॥ पुरा देवासुरेयुर्द्वेयानि देवैर्जयेत्सुभिः ॥ कृतान्युपरिचिह्नानि वाहनानि ध्वजानि तु ॥ २ ॥
 लक्ष्मचिह्नं ध्वजं केतुरिति पर्यायनामभिः ॥ कीर्तितः स च तस्येह प्रमाणं गदतः शृणु ॥ ३ ॥ ध्वजो वंशस्य कर्तव्यस्त्वविद्धं क्रजुरव्रणः ॥ प्रासा-
 दव्यास तुल्यस्तु ध्वजवंशप्रमाणतः ॥ ४ ॥ देवागारस्य ये प्रोक्ता मंजरी कलशादयः ॥ अथ वा तत्प्रमाणस्तु ध्वजदंडः प्रकीर्तितः ॥ ५ ॥
 अंतर्गृहस्य यावेदी सूत्रतः परिकल्पिता ॥ तस्या व्यासो भवेद्द्वंशः प्रासादस्य यदूतम ॥ ६ ॥ अथवा मूलसूत्रेण यो व्यासोऽन्तर्गृहस्य तु ॥ प्रासा-
 दव्यास इति स प्रोक्तश्चेह न संशयः ॥ ७ ॥ केतुर्भवेद्द्वारो वंशो न निम्नो न क्रजुस्तथा ॥ पत्रं ध्वजो युगैश्च वनलिका पुरुषस्तथा ॥ ८ ॥ चतुर्हस्ता भव

ब्रा० प० १

अ० १३८

॥ १३६ ॥

न्त्येतेप्रशस्ताःकृष्णनन्दन ॥ अष्टहस्तप्रमाणस्तुविंशार्धस्यप्रमाणतः ॥ ९ ॥ सामान्योध्वजदंडस्तुसर्वसाधारणोमतः ॥ दंडपाणिध्वजोय
 स्तुस्मृतोहस्तांस्तुषोडश ॥ १० ॥ विंशद्वस्तात्परोदंडोनकार्यःसर्वधारवेः ॥ युग्महस्तस्तुकर्तव्योध्वजदंडोमनीषिभिः ॥ ११ ॥ चतुरंगुल
 विस्तीर्णःसुवृतोव्यंगुलोपरि ॥ नातिसूक्ष्मोनचस्थूलोनकार्योनतपर्वणः ॥ १२ ॥ समपर्वस्तुकर्तव्यःसुदृढःसूक्ष्मएवहि ॥ वैक्रःपुत्रविनाशा
 यसत्रणोऽर्थविनाशनः ॥ १३ ॥ रागदोयुग्महस्तस्तुभिन्नोदुःखमनंतकम् ॥ करोतिहानिधर्मस्यहीनोयस्तुप्रमाणतः ॥ १४ ॥ वैषम्यमसमप
 र्वादद्यात्कृच्छ्रमधोन्नतः ॥ जयोजयंतो जैत्रेयःशत्रुहंताजयावहः ॥ १५ ॥ नंदोपनंदनश्चैवद्रोपेन्द्रस्तथैवच ॥ दशैतेकीर्तिताभेदाध्वजस्या
 नन्दसंमिताः ॥ १६ ॥ द्विहस्तस्तुजयोदंडोजयंतोद्विगुणोमतः ॥ द्वादशहस्तस्तुजैत्रेयःशत्रुहंताकलान्वितः ॥ १७ ॥ जयावहस्तुविंशार्धो
 नन्दआदित्यसन्निभः ॥ चतुर्दशोपनंदस्तुद्विगुणोऽप्युच्यते ॥ १८ ॥ उपेन्द्रोष्टादशप्रोक्तस्तथैन्द्रोविंशतिःस्मृतः ॥ भिन्नोवक्रोऽसाधितश्च
 नकार्योदंडएवहि ॥ १९ ॥ मूलमंत्रेणकर्तव्योव्यासतोऽन्तर्गृहस्यतु ॥ ध्वजदंडोमहाबाहोअथवावास्तुमानतः ॥ २० ॥ मंजरीमानतोवा
 पितदधेनाथवाविभो ॥ पताकावैशुभाकार्याध्वजवशावलम्बिनी ॥ २१ ॥ देवागारस्यशिखरात्रिभागपरिमार्जनी ॥ साप्रोक्तादशधावीरमान
 तोमानतस्तथा ॥ २२ ॥ अंकुरःपल्लवश्चैवस्कंधःशाखातथैवच ॥ पताकाकदलीवीरकेतुर्लक्ष्यजयस्तथा ॥ २३ ॥ ध्वजश्चदशमःप्रोक्तःसर्व
 देवमयोव्ययः ॥ अंकुरोऽङ्गुलःप्रोक्तःपल्लवश्चतुरंगुलः ॥ २४ ॥ स्कंधःषडंगुलःप्रोक्तःशाखाचाष्टांगुलामता ॥ एकादशपताकातुकदलीचचतुर्दश ॥
 ॥ २५ ॥ केतुस्तुषोडशःप्रोक्तो लक्ष्याष्टादशमुच्यते ॥ जयाविंशतिवैप्रोक्ता एतावत्त्वंगुलानितु ॥ २६ ॥ देवागारस्यकुंभस्यप्रसन्नासाप्रमा
 र्जनी ॥ अंकुरेतिपताकासाविज्ञेयायदुनंदन ॥ २७ ॥ पल्लवेतिद्वितीयस्यमार्जनीपरिकीर्तिता ॥ त्रिभागमार्जनीस्कंधःशाखावैपंचम
 स्यतु ॥ २८ ॥ षष्ठस्योक्तापताकातुकदलीसप्तमस्यतु ॥ अष्टमस्यतथाकेतुर्लक्ष्मचनवमस्यतु ॥ २९ ॥ ततस्तुदशमःप्रोक्तोजयंतो
 यदुनंदन ॥ वृषस्थानावमार्जीतुध्वजस्तुपरिकीर्तितः ॥ ३० ॥ गजोमेघोऽथमहिषःकबंधस्तुवृषस्तथा ॥ हरिणोऽथनरश्चैवनर

श्वनरसत्तम ॥ ३१ ॥ स्थानान्येतानिभूयोऽथप्रयुक्तस्यध्वजस्यतु ॥ दिशाभागेतुपूर्वात्तुक्रमेणपरिकल्पयेत् ॥ ३२ ॥ एवंदशविधाप्रोक्ता
 पताकातत्त्वदर्शिभिः ॥ कर्तव्यासायथापूर्वतच्छृणुष्वनराधिप ॥ ३३ ॥ शुक्लवस्त्रमयीचित्रासवंटामुमनोहरा ॥ नानाचामरसंपन्नार्किकिणी
 जालमंडिता ॥ ३४ ॥ ध्वजाग्रेचैवकर्तव्योदेवतालिंगमूचकः ॥ कांचनोवायारौप्योवामणिरत्नमयोऽपिवा ॥ ३५ ॥ रंगकौलिंस्वतेवापित
 द्वाहनसमाकृतिः ॥ ध्वजदंडोऽत्रविन्यस्तःकर्तव्योयदुनंदन ॥ ३६ ॥ गरुत्मास्तुध्वजोविष्णोरीश्वरस्यध्वजोवृषः ॥ ब्रह्मणःपंकजंकार्यैरवेधर्मः
 स्मृतोध्वजः ॥ ३७ ॥ हंसोजालाधिपस्योक्तःसोमस्यतुनरोध्वजः ॥ बलदेवस्यतालस्तुकामस्यमकरध्वजः ॥ ३८ ॥ सिंहोध्वजस्तुदुर्गा
 याःकीर्तितोयदुनंदन ॥ गोधाचापिउमादेव्यारैवतस्यहयःस्मृतः ॥ ३९ ॥ कच्छपोवरुणस्योक्तोवातस्यहरिणोमतः ॥ पावकस्यतथा
 मेषासुर्गणपतेर्मतः ॥ ४० ॥ ब्रह्मर्षीणांकुशःप्रोक्तइत्येषाध्वजकल्पना ॥ यस्ययोवाहनःप्रोक्तःसतस्यध्वजउच्यते ॥ ४१ ॥ विष्णो
 र्ध्वजेतुसौवर्णदंडंकुर्याद्विचक्षणः ॥ पताकाचापिपीतास्याद्गरुडस्यसमीपगा ॥ ४२ ॥ ईश्वरस्यध्वजेदंडोराजतोयदुनंदन ॥ पताकाचापिशुक्ला
 स्याद्वृषभस्यसमीपगा ॥ ४३ ॥ पितामहध्वजेदंडःस्मृतस्ताम्रमयोबुधैः ॥ पद्मवर्णपताकास्यात्पङ्कजस्यसमीपगा ॥ ४४ ॥ आदित्यस्यचसौव
 र्णोध्वजेदंडःप्रकीर्तितः ॥ पंचवर्णापताकास्याद्धर्मस्याधोगतानृप ॥ ४५ ॥ किंकिणीजालसंपन्नानानाबुद्बुदसन्निभा ॥ पुष्पमालोपसंपन्नानानावादि
 भिरावृता ॥ ४६ ॥ इंद्रध्वजस्यदंडोक्तःकांचनोयदुनंदन ॥ पताकाबहुवर्णास्यात्कुंजरस्यसमीपगा ॥ ४७ ॥ आयसश्चापिदंडोक्तोयमचिह्नं
 विचक्षणैः ॥ पताकावर्णतःकृष्णामहिषस्यसमीपगा ॥ ४८ ॥ जलाधिपध्वजोदंडोराजतःपरिकीर्तितः ॥ पताकासर्वतःश्वेताविचित्रासाचक
 थ्यते ॥ ४९ ॥ ध्वजेचापिकुबेरस्यदण्डोमणिमयःस्मृतः ॥ पताकाचापिरक्तास्यान्नरपादसमीपगा ॥ ५० ॥ बलदेवध्वजेदण्डोराजतोयदुनं
 दन ॥ पताकावर्णतःशुक्लातालस्याधोगतास्मृता ॥ ५१ ॥ कामध्वजेत्रिलोहःस्यादण्डोयदुकुलोद्ग्रह ॥ पताकारोहिणीतत्रमकरस्यसमीप
 गा ॥ ५२ ॥ मयूरंकार्तिकेयस्यचिह्नंलोकेषुगीयते ॥ त्रिलोहदंडमारूढं बहुरत्नविभूषितम् ॥ ५३ ॥ बहुवर्णकचित्रातुपताकाकथिताबुधैः ॥

ब्रा०प० १

अ० १३८

॥ १३७ ॥

हस्तिदंतभवंदण्डं कुर्याद्गणपतेर्नृप ॥ ५४ ॥ ताम्रदंडं समाहूढं संशुद्धं संप्रतिष्ठितम् ॥ शुक्लापताकाकर्तव्या सुप्रमाणामहपिते ॥ ५५ ॥
 मातृणां चापि कर्तव्यो नैकरूपो ध्वजो बुधैः ॥ पताकाभिरनेकाभिर्बहुरत्नाभिरान्वितः ॥ ५६ ॥ रेवंतस्यापि कर्तव्यो ध्वजो वाजीनराधिप ॥
 रक्तापताका तत्रापि कर्तव्या यदुनंदन ॥ ५७ ॥ चामुंडामंदिरकार्यः शिरोमालाध्वजाकुला ॥ नीलापताका कर्तव्या दंडोहमयस्तथा ॥ ५८ ॥
 रीतीमयश्च मातृणरेवंतस्य च कारयेत् ॥ गौर्याध्वजस्ताम्रमयः पताकागोपसन्निभा ॥ ५९ ॥ स्वर्णदंडस्तु वीरस्य ध्वजो मेषसमन्वितः ॥
 पताकाबहुरत्नाढ्या कर्तव्या यदुनंदन ॥ ६० ॥ अश्मसारमयो दंडो ध्वजो वातस्य उच्यते ॥ पताका कृष्णवर्णा तु हरिणस्य समीपगा ॥ ६१ ॥
 भगवत्या ध्वजो दंडः सर्वरत्नमयः स्मृतः ॥ पताकास्य त्रिवर्णा स्यात्तिहस्याधोगतानृप ॥ ६२ ॥ एवंविधमिदं कृत्वा ध्वजं लक्षणलक्षितम् ॥
 अधिवास्य ततो राजंस्तत आरोपयेद्बुधः ॥ ६३ ॥ ततः सर्वौषधीभिश्च स्नापयित्वा प्रयत्नतः ॥ समालभ्य च वध्नीयान्मध्ये प्रतिसरानृप ॥ ६४ ॥
 कल्पयित्वा शुभावेदिकलशैरुपशोभिताम् ॥ तस्यावेद्यां समारोप्य तारात्रिमाधिवासयेत् ॥ ६५ ॥ नानाकुसुमचित्रां च स्रजं तस्या तुलंबयेत् ॥
 समभ्यर्च्य प्रयत्नेन धूपमस्य निवेदयेत् ॥ ६६ ॥ बलि कर्म ततः कृत्वा कृसरूपकादिभिः ॥ पलाला पूषिकाभिश्च दधिपायससूपकैः ॥ ६७ ॥
 उद्दिश्य लोकपालेभ्यो बलिं दद्याच्च वायसैः ॥ ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्याथ कृत्वा पुण्याहमंगलम् ॥ ६८ ॥ वादित्रकृतनिर्घोषं जलं संस्कारसंयुतम् ॥
 नानाबुद्बुदसंपन्नं वेष्टितं नववाससा ॥ ६९ ॥ शुभेलग्रे दिने ऋक्षे ध्वजं चारोपयेद्बुधः ॥ विन्यस्य स्वर्णकलशं श्वभ्रराजं ध्वजस्य तु ॥ ७० ॥
 एवमारोपयेद्यस्तु ध्वजं देवालयोपरि ॥ सश्रिया वर्धते नित्यं प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ ७१ ॥ असुरावासमिच्छंति ध्वजहीने सुरालये ॥
 तस्माद्देवालयं प्राज्ञो ध्वजहीनं न कारयेत् ॥ ७२ ॥ मंत्रश्च स्थापने प्रोक्तो विधानज्ञैर्ध्वजस्य तु ॥ एह्येहि भगवन् देवदेव वाहनवैखग ॥ ७३ ॥
 श्रीकरश्रीनिवासश्च जैत्रजैत्रोपशोभित ॥ व्योमरूपमहा रूपधर्मात्मं स्त्वं च वै गते ॥ ७४ ॥ सान्निध्यं कुरु दंडेऽस्मिन् साक्षी च ध्रुवतां व्रज ॥
 कुरु वृद्धिं सदा कर्तुः प्रासादस्यार्कवल्लभ ॥ ७५ ॥ ॐ एह्येहि भगवानीश्वर विनिर्मित उपरि चरवायुमार्गानुसारिः श्रीनिवासरिपुध्वंसयशानिलय

सर्वदेवप्रियंकुरुसान्निध्यं शान्तिं स्वस्त्ययनं च मे भयं सर्वविघ्नाव्यपसरंतु ॥ ७६ ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्र इव भ्रेदं डेनिर्वेशयेत् ॥ पताकां पूर्वमंत्रेण
 स्थित्वा पूर्वमुखो नृप ॥ ७७ ॥ क्षिपेदूर्ध्वमथाकाशं प्रासादशिखराद्विभोः ॥ यजमानस्ततः पश्येत्पताकां यदुनंदन ॥ ७८ ॥ प्रासादपुरतो
 वरिपताकां पातयेद्यदि ॥ इन्द्रलोकं तदा कर्ता विशेद्वैद्यदुनंदन ॥ ७९ ॥ आग्नेय्यामग्निलोकं तु याम्यां यमसदो भवेत् ॥ नैऋत्या नैऋतं लोकं वारु
 ण्यां वारुणं व्रजेत् ॥ ८० ॥ यस्य देवस्य यद्वेश्मकृतं यदुकुलोद्ग्रह ॥ तस्य लोकमवाप्नोति वृषस्थानगतो यदि ॥ ८१ ॥ वायव्ये वायुमाप्नोति सौ
 म्यायां सोममाप्नुते ॥ ऐशान्यामीशमाप्नोति कर्ता वैदेववेश्मनः ॥ ८२ ॥ य एवं कारयेद्भक्त्या ध्वजस्यारोपणं रवेः ॥ सहिभुक्त्वा परान्भोगान्मूर्त्य
 लोके महीयते ॥ ८३ ॥ तेजसां बुजसंकाशः कांत्या चांबुजसन्निभः ॥ द्विजाति तुल्यः प्रभया विक्रमेण च गोपतेः ॥ ८४ ॥ इति श्रीभविष्ये महा
 पुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्याने ध्वजारोपणविधिवर्णनं नामाष्टत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॐ ॥ सां ववाच ॥ ॥ त्व
 त्प्रासादान्मया प्राप्तं रूपमेतत्पुरातनम् ॥ प्रत्यक्षदर्शनं चापि भास्करस्य महात्मनः ॥ १ ॥ सर्वमेतत्तु संप्राप्य पुनश्चिंताकुलं मनः ॥ देवस्य परि
 चर्यायाः पालनं कः करिष्यति ॥ २ ॥ गुणयुक्तं द्विजं किंचित्समर्थं परिपालने ॥ ममैवानुग्रहं ब्रह्मन्दिजं व्याख्यातुमर्हसि ॥ ३ ॥ एवमुक्तस्तु सां
 वन नारदः प्रत्युवाच तम् ॥ न द्विजाः परिगृह्णन्ति देवस्य स्वीकृतं धनम् ॥ ४ ॥ विद्यते हि धनं ह्यत्र गुरुश्चायं प्रतिग्रहः ॥ देवचर्या गतैर्द्रव्यैः क्रिया ब्राह्मी
 न विद्यते ॥ ५ ॥ अवज्ञया च कुर्वन्ति यो क्रियां लोभमोहिताः ॥ अपांक्तेया भवन्ती ह ते वै देवलका द्विजाः ॥ ६ ॥ देवस्वं ब्राह्मणस्वं च यो लोभादुप
 जीवति ॥ स पापात्मानरो लोके गृध्रोच्छिष्टेन जीवति ॥ ७ ॥ ततो न ब्राह्मणः कश्चिद्देवचर्यां करिष्यति ॥ विधिज्ञं ज्ञानवंतं च परिचर्यां क्ष
 मंतथा ॥ ८ ॥ देव एव तदाख्यातुं तस्मात्तं शरणं व्रज ॥ अथवा यदुशादूर्ध्वं लज्जसेन पुरोहितम् ॥ ९ ॥ गत्वा गौरमुखं पृच्छ स ते कामं
 विधास्यति ॥ नारदेनैव मुक्तस्तु सां बो जांबवती सुतः ॥ १० ॥ सुखासीनं गृहे वरिजसेन पुरोहितम् ॥ कृतपूर्वाह्निकं वीरविप्रं गौरमु
 खं नृप ॥ ११ ॥ विनयेनोपसंगम्य सां बो वाक्यमथाब्रवीत् ॥ मया भानोः प्रसादेन कारितं विपुलं गृहम् ॥ १२ ॥ सपत्नीकं ससै

ब्रा० प० १

अ० १३४

॥ १३८ ॥

१ गत्वा ब्रूहि महाबाहो यद्यसौ कुरुते जगत् ॥ ततः स गत्वा सां वस्तु प्रणिपत्य महामुनिम्-इ० पा० ।

न्यंचपृथिव्यांसारवत्स्थितम् ॥ सर्वतस्मिन्मयादत्तंकृतंमूर्तेश्वमंडलम् ॥ १३ ॥ तस्मादिह्वाविशिष्टेभ्योदेयंदानंमनोगतम् ॥ तत्सर्वं
ममसंप्रीत्यागृहाणत्वमहामुने ॥ १४ ॥ सांबवाक्यमिदंश्रुत्वाप्रत्युवाचमहामुनिः ॥ ॥ गौरमुखउवाच ॥ ॥ ब्रवीम्यहमशेषेण
यथावदनुपूर्वशः ॥ १५ ॥ अहंविप्रोभवान्राजासचदेवपरिग्रहः ॥ अपरस्परमेवंतुग्रहणंमेविरुध्यते ॥ १६ ॥ ब्रह्मविद्याप्रणीतानिस्वकर्मा
णिद्विजातयः ॥ कुर्वाणानप्रहीयन्तेअन्यथाभिन्नवृत्तयः ॥ १७ ॥ क्षांतिरध्यापनंजापःसत्यंचयदुनंदन ॥ एतानिविप्रकर्माणिनदेवार्थपरिग्रहः
॥ १८ ॥ यदिदेवार्थदानंस्यात्ततोदेवलकाद्विजाः ॥ देवद्रव्याभिलाषश्चब्राह्मण्यंतुविमुंचति ॥ १९ ॥ देवद्वारेचयदानंब्राह्मणायप्रयच्छति ॥
द्रावेतौपापकर्तारिवात्मदोषेणमानवौ ॥ २० ॥ देवार्थदानंवाष्णैयद्रुहीत्वाचयोद्विजः ॥ श्राद्धेवायदिवासत्रेतज्जुहोतिददातिवा ॥ २१ ॥
भिन्नवृत्तोद्विजःपापोराक्षसःसोऽभिजायते ॥ द्विजोदेवलकोयत्रपंत्यांभुंक्तेमहीपते ॥ २२ ॥ अन्नान्युपस्पृशेन्नीचासापंक्तिःपापमाचरेत् ॥
द्विजोदेवलकोयस्यसंस्कारंसंप्रयच्छति ॥ २३ ॥ सोऽधोमुखान्पितृन्त्सर्वानाक्रम्यविनिपातयेत् ॥ आत्मानंपातयेद्यस्तुसोन्यानुद्धरतेकथम् ॥
॥ २४ ॥ उद्धरिष्यतिचात्मानमित्येषाकल्पनाधमा ॥ योहठाच्चभयाच्चैवकुरुतेरविवेश्मनि ॥ २५ ॥ विद्यतेनापिविप्रेभ्यःपततेविप्रदूषकः
॥ सप्रतिग्रहमंत्रेणद्विजोऽप्रातिपरिग्रहम् ॥ २६ ॥ देवप्रतिग्रहार्थेषुवेदवाक्यंनविद्यते ॥ तस्माद्वाजानदेवार्थविप्रेदद्यात्कथंचन ॥ २७ ॥
ब्रह्मसूत्रमहंछित्त्वागमिष्यामीतिगम्यताम् ॥ ॥ सांबउवाच ॥ ॥ अग्राह्यंचेद्विजातिभ्यःकस्मैदेयमिदंमया ॥ २८ ॥ श्रुतंवाट्टपूर्वं
वातन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥ ॥ गौरमुखउवाच ॥ ॥ मगायसंप्रयच्छत्वंपुरमेतच्छुभंविभो॥२९॥ तस्याधिकारोदेवान्नेदेवतानांचपूजने ॥
॥ ॥ सांबउवाच ॥ ॥ कोयंमगेतितेप्रोक्तःक्ववासौवसतेविभो ॥ ३० ॥ कस्यपुत्रोद्विजश्चेष्टकिमाचारःकिमाकृतिः ॥ ॥ गौरमुख
उवाच ॥ ॥ योऽयंमगेतिवैप्रोक्तोमगोदिव्योद्विजोत्तमः ॥ ३१ ॥ निक्षुभार्याःसुतोवीरआदित्यात्मजउच्यते ॥ ॥ सांबउवाच ॥ ॥

१ अध्ययनम्-इ०पा० । २ देवान्नपरिग्रहः-इ०पा० । ३ देवान्नदानम्-इ०पा० । ४ देवान्नदानम्-इ०पा० । ५ लोभाच्च-इ०पा० । ६ निक्षुभा-
ग्निसुतः-इ०पा० ।

कथंसनिशुभापुत्रः कथं वीरसुतस्तथा ॥ ३२ ॥ कथंचादित्यतनयो मगोऽसावुच्यते नव ॥ ॥ गौरमुख उवाच ॥ ॥ मातुषत्वं गता देवी
 निशुभाकिलयादव ॥ ३३ ॥ गताशापमवाप्येह भास्करालोकपूजिता ॥ गोत्रं मिहिरमित्याहुस्तस्मै ब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ सुजिहो
 नाम धर्मात्मा ऋषिपुत्रः पुरा नव ॥ तस्यात्मजासमुत्पन्नानि शुभासावरांगना ॥ ३५ ॥ रूपेणाप्रतिमालोके हारलीलामतातुसा ॥ पितुर्निधो
 गात्साकन्याविहरेज्जातवेदसम् ॥ ३६ ॥ विहरन्त्यायथान्यायं समिद्धः पावकस्तथा ॥ अथ तां देवदेवेशो ह्यंशुमालीददर्शह ॥ ३७ ॥ रूपयौ
 वनसंपन्नांततः कामवशंगतः ॥ चिंतयामास देवेशः कथं तां वै भजाम्यहम् ॥ ३८ ॥ अनया वदतः तोयोऽयं पावको देवपूजितः ॥ वनमाविश्य त
 न्वंगीं भजेयं लोकपूजिताम् ॥ ३९ ॥ इति संचिंत्य देवेशः सहस्रांशुर्दिवस्पतिः ॥ विवेश पावकं वीरतत्पुत्रश्चाभवत्तदा ॥ ४० ॥ ततो विलास
 लावण्यरूपयौवनशालिनी ॥ समिद्धं लंघयित्वाग्निजगामायतलोचना ॥ ४१ ॥ क्रुद्धः स्वरूपमास्थाय दृष्ट्वा कन्यां सपीडितः ॥ करं करेण संगृ
 ह्यत तस्तां हव्यवाहनः ॥ ४२ ॥ उवाच यदुशादूलनोदितो भास्करेण तु ॥ वेदोक्तं विधिमुत्सृज्य यथा हं लंघितस्त्वया ॥ ४३ ॥ तस्मान्मत्तः
 समुत्पन्नो न च पुत्रो भविष्यति ॥ जरशब्द इति ख्यातो वंशकीर्तिविवर्धनः ॥ ४४ ॥ अग्निजात्यामगाः प्रोक्ताः सोमजात्या द्विजातयः ॥ भोजका
 दित्यजात्या हि दिव्यास्ते परिकीर्तिताः ॥ ४५ ॥ तामेव मुक्त्वा भगवानादित्योऽन्तरधीयत ॥ अथोत्पन्नां प्रजां ज्ञात्वा ध्यानयोगेन वै ऋषिः ॥ ४६ ॥
 पतितः स्यान्महातेजा ऋजिह्वः सुमहामतिः ॥ शापमुद्यम्य तेजस्वी ऋजिश्वावाक्यमब्रवीत् ॥ ४७ ॥ आत्मा पराधात्कामिन्या यथागभौ न ला
 वृतः ॥ संभूतस्ते महाभागे अपूज्योऽयं भविष्यति ॥ ४८ ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्ता बाल्यपर्याकुलेक्षणा ॥ चिंतयामास दुःखार्ता तमेकं ज्वलना
 कृतिम् ॥ ४९ ॥ ततो देववरिष्ठस्य मम योनिः समुद्भवः ॥ अयं दत्तो महाशापः पूज्यतां कर्तुमर्हसि ॥ ५० ॥ भवेत्पूज्यो हि मे पुत्रो देवेश्वरतथा कु
 रु ॥ एवं चिंतयमानस्तु भगवानर्यमाकिल ॥ ५१ ॥ आग्नेयं रूपमाश्रित्य चेदं वचनमब्रवीत् ॥ स्निग्धो गंभीरनिर्घोषः शान्तो ज्वरविवर्जितः ॥ ५२ ॥
 ऋजिह्वः सुमहातेजा धर्मचरति सुव्रत ॥ तेनोत्सृष्टं महाशापं नान्यथा कर्तुमुत्सहे ॥ ५३ ॥ किंतु कार्यं गरीयस्त्वादात्मनो योग्यमुत्तमम् ॥ तव पुत्रं
 विधास्यामि चापूज्यं वेदपारगम् ॥ ५४ ॥ वंशश्च सुमहांस्तस्य निवसिष्यति भूतले ॥ ममांगानि महात्मानो वसिष्ठा ब्रह्मवादिनः ॥ ५५ ॥ मद्वायना

ब्रा० प० १

अ० १३९

॥ १३९ ॥

मद्यजनामद्रक्तामत्परायणाः ॥ ममशुश्रूषकाश्चैवममचव्रतचारिणः ॥ ५६ ॥ त्वांचमांचयथान्यायंवेदतत्त्वार्थदर्शिनः ॥ पूजयिष्यंतिनिरताः
सदामद्रावभाविताः ॥ ५७ ॥ मत्कर्मणामदंगानामद्रावविनिवेशनात् ॥ विरजामत्प्रसादेनमामेवैष्यंत्यसंशयम् ॥ ५८ ॥ जटाश्मश्रुधरानित्यं
सदामयिपरायणाः ॥ पंचकालविधानज्ञावीरकालस्ययज्विनः ॥ ५९ ॥ पूर्णैरुदक्षिणेपाणौवर्मवामेनधारयन् ॥ पतिदानेनवदनंप्रच्छाद्यनियतः
शुचिः ॥ ६० ॥ प्राणंहिमहतांकृत्वाततोभुंजीतवाग्यतः ॥ अयमाच्चाप्रसादाच्चव्याकुलेंद्रियचेतसा ॥ ६१ ॥ विधिहीनमंत्रहीनंयेयजिष्यंति
मामतः ॥ तेपिस्वर्गाच्च्युताःक्लृप्तारमंतेसूर्यसन्निधौ ॥ ६२ ॥ एवंविधास्तवसुताभवष्यन्तिमहीतले ॥ मगवंशेमहात्मानोवेदवेदांगपारगाः
॥ ६३ ॥ एवमाश्वास्यतदिर्विभास्करोवारितस्करः ॥ अंतर्दधेमहातेजाःसाचर्हर्षमवापह ॥ ६४ ॥ एवमेतेसमुत्पन्नाभोजकाःकृष्णनंदन ॥
विष्णुभास्तेतथादित्याउत्पन्नालोकपूजिताः ॥ ६५ ॥ तेषामेतत्पुरंदेहिपर्याप्तस्तेप्रतिग्रहः ॥ त्वदीयस्यास्यमेवीरतथाभास्करपूजने
॥ ६६ ॥ तस्यगौरमुखस्येदंवाक्यंश्रुत्वासयादवः ॥ सांबोजांबवतीपुत्रःप्रणम्यशिरसोक्तवान् ॥ ६७ ॥ क्वसंतेमहात्मानएतेभास्करपुत्रकाः
॥ भोजकाद्विजशादूर्लयेनतानानयाम्यहम् ॥ ६८ ॥ गौरमुखउवाच ॥ ॥ नाहंजानेमहाबाहोवसंतेयत्रवैमगाः ॥ रविस्ताञ्जानतेवीरतस्मात्तं
शरणंत्रज ॥ ६९ ॥ ब्राह्मणेनैवमुक्तस्तुप्रणम्यशिरसारविम् ॥ जगादभास्करंसांबःकस्तेपूजांकरिष्यति ॥ ७० ॥ विज्ञप्तस्त्वेवसांबेनप्र
तिमातमुवाचह ॥ नयोग्याःपरिचर्यायांजंबूद्वीपेममानय ॥ ७१ ॥ ममपूजाकरंगत्वाशाकद्वीपादिहानय ॥ लवणोदात्परेपारेक्षीरोदेनसमा
वृतम् ॥ ७२ ॥ जंबूद्वीपात्परंयस्माच्छाकद्वीपइतिस्मृतम् ॥ तत्रपुण्याजनपदाश्चतुर्वर्णसमन्विताः ॥ ७३ ॥ मगाश्चमगगाश्चैवगान्गामंदगास्त
था ॥ मगाब्राह्मणभूयिष्ठामगगाःक्षत्रियाःस्मृताः ॥ ७४ ॥ वैश्यास्तुगानगाज्ञेयाःशूद्रास्तेषांतुमंदगाः ॥ नतेषांशंकरःकश्चिद्धर्माश्रयकृते
क्वचित् ॥ ७५ ॥ धर्मस्यास्यविचारंवाद्येकतः सुखिणःप्रजाः ॥ तेजसस्तेमदीयस्थनिर्मिताविश्वकर्मणा ॥ ७६ ॥ तेभ्योवेदास्तुचत्वारः
सरहस्यामयोदेताः॥वेदोक्तैर्विधिभिःस्तोत्रैःपरैर्गुह्यैर्मयाकृतैः ॥ ७७ ॥ मामेवतेचध्यायन्तेयजंतेमांचनित्यशः ॥ मन्मानसामद्यजनामद्रक्ता

मत्परायणाः ॥ ७८ ॥ ममशुश्रूषकाश्चैवममचक्रतचारिणः ॥ अव्यंगधारिणश्चैवविधेदृष्टेनकर्मणा ॥ ७९ ॥ कुर्वन्ति ते सदा भद्रं मम पूजां
ममानुगाः ॥ तथा देवाः सगंधर्वाः सिद्धाश्च सहचारणैः ॥ ८० ॥ विहरन्ते रमेते च दृश्यमानाश्चैतैः सह ॥ जंबूद्वीपे त्वहं विष्णुर्वै देवांग पूजितः ॥ ८१ ॥
शक्रोऽहं शाल्मली द्वीपे कौचद्वीपे ह्यहं भगः ॥ पुक्षद्वीपे त्वहं भानुः शक्रद्वीपे दिवाकरः ॥ ८२ ॥ पुष्करे च स्मृतो ब्रह्मा ततश्चाहं महेश्वरः ॥ तान्म
गान्मम पूजार्थं शक्रद्वीपादिहानय ॥ ८३ ॥ आरुह्य गरुडं सांबं शीघ्रं गत्वा विचारयन् ॥ तथेति गृह्यतामाज्ञां रवेर्जाववती सुतः ॥ ८४ ॥ पुन
द्वारवर्ती गत्वा कान्त्यातीव समन्वितः ॥ आख्यातवान्पितुः सर्वस्वकीयं देवदर्शनम् ॥ ८५ ॥ तस्माच्च गरुडं लब्ध्वा यौ सांबो भिरुह्यतम् ॥ शक्र
द्वीपमनुप्राप्य संप्रहृष्टतनू रूहः ॥ ८६ ॥ तत्रापश्यद्यथोद्दिष्टान् सांबस्तेजस्विनो मगान् ॥ विवस्वंतं पूजयंतो धूपदीपादिभिः शुभैः ॥ ८७ ॥
सोऽभिवाद्य च तान् पूर्वैकृत्वा प्येषां प्रदक्षिणाम् ॥ पृष्ठाचानामयतेषां प्रशंसा सामपूर्वकम् ॥ ८८ ॥ यूयं हि पुण्यकर्माणो द्रष्टव्यार्थं शुभार्थिना ॥
ये रतार्कस्य पूजायां येषां चैव वरप्रदः ॥ ८९ ॥ तनयं वित्तमां विष्णोः सांबं नाम्ना च विश्रुतम् ॥ चंद्रभागा तटे चापि मया सूर्यो निवेशितः ॥ ९० ॥
तेनाहं प्रेषितश्चात्र उत्तिष्ठ च ब्रजामहे ॥ ते तमूचुस्ततः सांबमेव मे तन्न संशयः ॥ ९१ ॥ अस्माकमपि देवेन व्याख्यातं पूर्वमेव हि ॥ अष्टादश
कुलानीह मगानां वेदवादिनाम् ॥ ९२ ॥ यास्यंति ये त्वया सार्धं यथा देवेन भाषितम् ॥ ततस्तानि दशाष्टौ च कुलानीह समंततः ॥ ९३ ॥
आरोप्य गरुडं सांबस्त्वरितः पुनरभ्यगात् ॥ सोऽल्पेनैव तु कालेन प्राप्तो मित्रवनंततः ॥ ९४ ॥ कृत्वा ज्ञातुरवेः सांबः कृत्स्नं त्वेवं न्यवेदयत् ॥
रविः शोभनमित्युक्त्वा प्रसन्नः सांबमब्रवीत् ॥ ९५ ॥ मम पूजाकराद्ये ते प्रजानां शान्तिकारकाः ॥ मम पूजां करिष्यंति विधानोक्तां यद्वृत्तम् ॥ ९६ ॥
तत्कृतेन पुनश्चित्तावकाचिद्विष्यति ॥ ९७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्याने भोजकानयनं नामैकोनचत्वारिं
शदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ॥ सुमन्तुरुवाच ॥ ॥ एवं स आनायित्वा तु मगान् सांबो महीपते ॥ समहात्मा पुरा सांबश्चंद्रभागास
रित्तटे ॥ १ ॥ पुरं निवेशयामास स्थापयित्वा दिवाकरम् ॥ कृत्वा धनसमृद्धं तु भोजकानां समारपयत् ॥ २ ॥ तत्पुरं सवितुः पुण्यं त्रिषु लोके

पुविश्रुतम् ॥ सांवेनकारितं यस्मात्तस्मात्सांबपुरं स्मृतम् ॥ ३ ॥ तस्मिन्प्रतिष्ठितो देवः पुरमध्ये दिवाकरः ॥ सत्कृत्य स्थापिताः सर्वे आत्म
 नामांकिते पुरे ॥ ४ ॥ मगानां तु सदाचारो दृष्टाचारकुलोचितः ॥ देवशुश्रूषणं गीतं वेदप्रोक्तेन कर्मणा ॥ ५ ॥ कृतकृत्यस्तदासांबो वरं
 लब्ध्वा पुनर्युवा ॥ आदिदेवं सुरज्येष्ठमादित्यं प्रणिपत्य सः ॥ ६ ॥ अनंतरं मगान्सर्वान् प्रणिपत्या भिवाद्य च ॥ प्रस्थितो निर्मलः सांबः पुरीं
 द्वारवतीं तदा ॥ ७ ॥ मगानां कारणार्थेन प्रार्थिता भोजवंशजाः ॥ वसुदेवस्य पौत्रेण गोत्रेण महात्मना ॥ ८ ॥ कन्यादानं कृतं तेषां
 मगानां भोजकोत्तमैः ॥ सर्वास्ताः सहिताः कन्याः प्रवालमणिभूषिताः ॥ ९ ॥ अर्चयेत्वा तु ताः सर्वाः प्रेषिताः सवितुर्गृहम् ॥ पुनर्गत्वा तु
 सांवेन पृष्टो देवो दिवाकरः ॥ १० ॥ मगानां ज्ञानमाख्याहि वेदानव्यंगमेव च ॥ सांबस्य वचनं श्रुत्वा भास्करो वाक्यमब्रवीत् ॥ ११ ॥ पृच्छ
 त्वं नारदं गत्वा स ते सर्वं विदिष्यति ॥ एवमुक्तोऽथ वैसांबो गतवान्नारदं प्रति ॥ १२ ॥ गत्वा कृत्स्नमिदं सर्वं तस्मै तेन निवेदितम् ॥ स चाप्याह तः
 सांबं न जाने ज्ञानमुत्तमम् ॥ १३ ॥ भोजकानां यदुश्रेष्ठज्ञानं व्यासो महासुनिः ॥ तं गत्वा परिपृच्छ त्वं प्रणम्य शिरसामुनिम् ॥ १४ ॥ कृष्णोप
 रोधात्ते सर्वं स वक्ष्यति न संशयः ॥ नारदेनैव मुक्तस्तु सांबो जांबवतीसुतः ॥ १५ ॥ व्यासाश्रमं स गत्वा तु प्रणम्य शिरसामुनिम् ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा
 इदं वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ शाकद्वीपं मया गत्वा आनीता मगपुंगवाः ॥ बालायौवनसंपन्नाः संनिविष्टा मगोत्तमाः ॥ १७ ॥ सत्कृत्य पूजयित्वा
 तु पुरं तेषां समर्पितम् ॥ संप्राप्य तु पुरं ते वैज्येष्ठमध्यकनीयसः ॥ १८ ॥ भोजवंशसमुत्पन्नाः कन्यकाः समलंकृताः ॥ वरयित्वा कृतं तेषां विप्र
 प्रणयनं शुभम् ॥ १९ ॥ अहो सभाग्याः श्लाघ्याश्च कृतपुण्याश्च ते सदा ॥ पूजायां ये रता भानोर्येषां चैव वरप्रदः ॥ २० ॥ पर्याप्तं सर्वमेतेषां मिह
 चामुष्मिकं फलम् ॥ अनित्ये सातिमानुष्ये देवपूजा रता हि ये ॥ २१ ॥ किंतु चिन्तयतः सूर्यं चिंतयित्वा तु भोजकान् ॥ ज्ञानं प्रति तथा चैषां हृद
 ये संशयो मम ॥ २२ ॥ कथं पूजाकरा ह्येते किं मगाः किंच भोजकाः ॥ ज्ञानं किं परमं तेषां ज्ञेयं स्तेषां क्व एव तु ॥ २३ ॥ दिव्येति ते कथं प्रोक्ताः किमर्थं
 कूर्चधारणम् ॥ सौरव्रतं किमर्थं तु वाचकास्ते कथं स्मृताः ॥ २४ ॥ किमर्थं ते जसा वेदान् गायन्तश्चैव ते कथम् ॥ अथाहिकंचुकस्यांगं किं प्रमाणं च

कस्यवै ॥ २५ ॥ कस्यवैकासमाख्यातायदुत्पन्नकथंस्मृतम् ॥ कथं देवांश्चगायंतियज्ञं कुर्वति ते कथम् ॥ २६ ॥ अग्निहोत्रं च किं तेषां पंच
दोलाश्च काः स्मृताः ॥ एतत्सर्वं समाख्याहि भोजकानां विचेष्टितम् ॥ २७ ॥ सांख्यस्य वचनं श्रुत्वा कृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥ काली सुतो महाते
जा उवाच परमं वचः ॥ २८ ॥ साधुसाधु यदुश्रेष्ठसाधु पृष्ठोऽस्मि सुव्रत ॥ दुर्ज्ञेयं चेष्टितं किंचिद्भोजकानां न संशयः ॥ २९ ॥ भास्करस्य
प्रसादेन ममापि स्मृतिममृतम् ॥ यथाख्यातं वासेष्टेन तथा ते वाचमिह कृत्स्नशः ॥ ३० ॥ मगानां चरितं श्रेष्ठं शृणु त्वं कृष्ण नंदन ॥ ज्ञानवेदिन एवै
ते कर्मयोगं समाश्रिताः ॥ ३१ ॥ श्रूयन्ते ऋषयः सर्वे मौनेन नियमस्थिताः ॥ भुंजते चापि मौनेन सर्वे वै परमर्षयः ॥ ३२ ॥ मुनिचर्या कृतस्तेपि
शाकद्वीपनिवासिनः ॥ तस्मान्मौनेन भोक्तव्यमगुणत्वमनिच्छता ॥ ३३ ॥ वचः सूर्यसमाख्यातं कारणं च वरं तथा ॥ अर्चयंति च तं नित्यमर्च
यन्तश्च ते स्मृताः ॥ ३४ ॥ भोजकन्यासु जातत्वाद्भोजकास्तेन ते स्मृताः ॥ ब्राह्मणानां यथा प्रोक्ता वेदाश्च त्वार एव तु ॥ ३५ ॥ ऋग्वेदोऽथ यजु
र्वेदः सामवेदस्त्वथर्वणः ॥ ब्राह्मणोक्तास्तथा वेदा मगानामपि सुव्रत ॥ ३६ ॥ त एव विपरीतास्तु तेषां वेदाः प्रकीर्तिताः ॥ वेदो विश्वमदश्चैव वि
द्ब्रह्मिरसस्तथा ॥ ३७ ॥ वेदा ह्येते मगानां तु पुरोवाच प्रजापतिः ॥ मगावेदमधीयते वेदांस्तस्तेन ते स्मृताः ॥ ३८ ॥ शेषो नाम महाभागः स
र्वसत्त्वसुखावहः ॥ स सूर्यरथमासाद्य रथिभिः सह वर्षति ॥ ३९ ॥ यस्तस्य तु पुनर्मोक्षं सर्वो हि महानकः ॥ वंदितव्यो मगानां तु अह्नमंत्रेण नित्य
शः ॥ ४० ॥ यथास्त्रजो द्विजानां तु पूजा काले प्रमीयते ॥ सर्वसंस्कारयज्ञेषु यथादर्भा द्विजातिषु ॥ ४१ ॥ पवित्राः कीर्तितास्तेषां तथा धर्मो म
गस्य तु ॥ एभिर्जयन्ति भूयिष्ठं तस्मिन्द्वीपे मगाधिपाः ॥ ४२ ॥ विद्यावंतः कुलश्रेष्ठाः शौचाचारसमन्विताः ॥ यज्ञावमक्ता भक्ताश्च जपंतो मंत्रमादितः
॥ ४३ ॥ प्रियास्तु यदुशार्दूल भोजका यदुनंदन ॥ अह्नामिवैमंत्रो वेदस्य परिपठ्यते ॥ ४४ ॥ सर्वेषां ब्राह्मणानां तु सावित्री परिकल्प्यते ॥ अस्माकं
तु यदुश्रेष्ठ महाव्याहृतिपूर्विका ॥ ४५ ॥ अमोहकेनाथ विमानभुंजी मौनेन चैवापि यथाहियुक्तम् ॥ न चापि किंचित्स्मृतिकं स्पृशेच्च तच्चापि नात्रै
व च संस्पृशेद्भि ॥ ४६ ॥ अस्तं न निच्छंस्तु परिक्षेपेत्तु स्वाभीष्टसूर्यतु न मे तस्य दैव ॥ यथा यज्ञं हि मंत्रेण वेदप्रोक्तेन कर्मणा ॥ ४७ ॥ तत्त्वमन्यन्मगा

नांतुविधिमंत्रपुरस्कृतम् ॥ हविःसंपद्यतेयस्मात्तेनतेयज्विनःस्मृताः॥४८॥ यथाग्निहोत्रं प्रथितं द्विजानां तथा ध्वहोत्रं विहितं मगानाम् ॥ अच्छं
 चनामेतितदध्वरस्य मुनेर्वचोनात्रविचारणास्ति ॥४९॥ पंचधूपाः प्रदातव्याः सिद्धिरस्येह सर्वदा ॥ दंडनायकवेले द्वे त्रे संध्यं भास्करस्य तु ॥५०॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्याने भोजकोत्पत्तिवर्णनं नाम चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॐ ॥
 सांब उवाच ॥ भोजकानां यत्त्वयोक्तमव्यंगो देहशोधकः ॥ व्रतबंधस्त्वसौ प्रोक्तस्तेषां जातिश्च कास्मृता ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ ते पृष्ट्वा भवता सर्वे
 भोजकानां कुमारकाः ॥ किमाख्यातं ततस्तैस्तु तदेवाचक्ष्व कृत्स्नशः ॥ २ ॥ सांब उवाच ॥ संनिवेशामया प्रोक्ता भोजकानां समंततः ॥
 ममैव ब्रूत तत्वं तद्वर्णः कोऽत्र कथं स्थितः ॥ ३ ॥ ततस्तु भगवान्प्राह वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ ये त्वयोक्ताः श्रुताः सांब भोजकानां कुमारकाः ॥ ४ ॥
 ममैवैते मगाज्ञेया अष्टौ शूद्रा मंदगजाः ॥ एतद्बुद्ध्वा तु वचनं प्रणम्य शिरसारविम् ॥ ५ ॥ दत्ता भोजकुलोत्पन्ना दशभ्यो दशकन्यकाः ॥ ततस्तु मं
 दकेभ्योऽपि दत्ताश्चाष्टौ हिकन्यकाः ॥ ६ ॥ ततो निवेशितं तेषां मया सांब पुरं स्मर ॥ दासकन्यास्तु याश्चाष्टौ भोजकन्याश्च या दश ॥ ७ ॥ एतास्तेषां
 कुमाराणां ज्ञेयास्ता दशचाष्ट च ॥ तत्र ते भोजकन्यासु द्विजैरुत्पादिताः सुताः ॥ ८ ॥ भोजकास्तान्गणान्प्राहुर्ब्राह्मणान्दिव्यसंज्ञितान् ॥
 दासकन्यासु ये जाता मंदगैरन्त्यसंज्ञितैः ॥ ९ ॥ मंदगानामते ज्ञेयाः सवितुः परिचारकाः ॥ ते च विप्रपुरे तस्मिन् पुत्रदारशुभैर्वृताः ॥ १० ॥
 स्वधर्मैर्यष्टुमारब्धैः शाकद्वीपैर्चितोरविः ॥ नानाविधैर्वैदिकैस्तु मंत्रैर्मुनिवरोत्तमाः ॥ ११ ॥ अव्यंगधारिणो मर्त्याः पूजयंते दिवस्पतिम् ॥
 दृष्ट्वा व्यंगं तु वै तेषां कौतूहलसमन्वितः ॥ १२ ॥ सांबः प्राहनमस्कृत्य भूयः सत्यवती सुतम् ॥ कथं शरोऽयमव्यंगः कथितो मुनि सत्तम ॥ १३ ॥
 कुत एष समुत्पन्नः कस्माच्च स शुचिः स्मृतः ॥ बंधनीयः कदाचार्यं किमर्थं चैव धार्यते ॥ १४ ॥ किं प्रमाणं च भगवन् व्यंगश्चायं किमुच्यते ॥ ॥ सुमं
 तुरुवाच ॥ ॥ श्रुत्वैवं वचनं व्यासो जांबवत्याः सुतस्य च ॥ १५ ॥ उवाच कुरुशार्दूलसाम्बं काली सुतः सुतु ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 एतच्च मे यथोक्तस्त्वं जातिरेषां न संशयः ॥ १६ ॥ अव्यंगस्यापि ते वच्मि लक्षणं गदतः शृणु ॥ १७ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि स
 प्तमी कल्पे सांबोपाख्याने भोजकजातिवर्णनं नामैकचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ देवता ऋषयो

नागागंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ यक्षरक्षांसिवैभानौनिवसन्तिऋतुक्रमात् ॥ १ ॥ तत्रतुवासुकिर्द्वाब्दमुद्यत्सूर्यरथंजवात् ॥ स्वस्थानमाजगामाशुन
मस्कृत्यदिवाकरम् ॥ २ ॥ अव्यंगमेवसूर्यायप्रीत्यर्थवैसमार्पयत् ॥ गांगेयभूषितं दिव्यं नातिरक्तसितशुभम् ॥ ३ ॥ बंधतंचतत्प्रीत्यैमध्यभागे
तमात्मनः ॥ नागराजांगसंभूतो धृतोयस्माच्चभानुना ॥ ४ ॥ तत्तस्माद्धार्यतेसूर्यप्रीत्यैतद्रक्तिमिच्छता ॥ विधानेनचतत्वेनशुचिर्भवतिभो
जकः ॥ ५ ॥ नित्यंचधरणात्तस्यभवेत्प्रीतोदिवाकरः ॥ नधारयंतियेत्वेवंभोजकाःपूजकारवेः ॥ ६ ॥ सौरहीनानतेयाज्याउच्छिष्टानात्र
संशयः ॥ स्मृत्याचारेतेहिभग्नारविर्नार्हातेपूजितुम् ॥ ७ ॥ पूजयंतोरविंतेहिनरकंयांतिरौरवम् ॥ नवैहसेत्रउत्तिष्ठेद्यावदर्चालभंतिते ॥ ८ ॥
इत्थंज्ञात्वानसंदेहोह्यव्यंगेनविनारविः ॥ नागराजस्यसंस्पृष्टोह्यासुरस्तेनसंस्मृतः ॥ ९ ॥ एकवर्णःसकर्तव्यःकार्यसिद्धिकरस्तथा ॥
प्रमाणेनांगुलानांतुशताद्विशतमुत्तरम् ॥ १० ॥ उत्कृष्टोऽयंप्रमाणेनमध्यमोर्विशदुत्तरः ॥ शतमष्टोत्तरं द्वस्त्रो नतु द्वस्वतरस्ततः ॥ ११ ॥
तदाकृतिःकृतश्चैषनिर्मितोविश्वकर्मणा ॥ मध्यमेभोजकानांतुपरःशतउदाहृतः ॥ १२ ॥ संस्कृतोऽपिविनातेनशुचिर्नैवभवत्युत ॥
तेनास्यधारणाद्वीरशुचिरेवतदाभवेत् ॥ १३ ॥ हविर्होमादिकाःसर्वाभवंत्यस्यक्रियाःशुभाः ॥ अव्यंगःपतितांगश्चअव्यंगोऽयमहीपते ॥ १४ ॥
एषसारश्चसारम्यवैज्ञेयाजयनामभिः ॥ अहेरंगात्समुत्पन्नोह्यव्यंगस्तुततःस्मृतः ॥ १५ ॥ यस्मादस्मादहेरंगमव्यंगस्तेनचोच्यते ॥ अर्हेतिपूजा
यांधातोःप्रत्ययोण्वुल्लतःस्मृतः ॥ १६ ॥ पूजितश्चपवित्रश्चयस्मात्तेनार्हकःस्मृतः ॥ सारसार्तःस्मृतरूपंप्रधानंसारउच्यते ॥ १७ ॥
षणभक्तौस्मृतोधातुस्तस्मात्सारसनःस्मृतः ॥ यस्मादार्चितमेवंतुसुवर्णमणिमौक्तिकैः ॥ १८ ॥ सज्ञेयःपतितांगस्तुनित्ययज्ञैरुदाहृतः ॥
इत्येतेकथितावीरअव्यंगाव्यंगभोजकाः ॥ १९ ॥ ऋद्विवृद्धिकरोनित्यंकायशुद्धिकरस्तथा ॥ सर्ववेदमयश्चायंसर्वदेवमयस्तथा ॥ २० ॥
सर्वभूतमयःसांबसर्वलोकमयस्तथा ॥ मध्येऽस्यसंस्थितोब्रह्मामूलेषिष्णुर्महामते ॥ २१ ॥ शशांकमौलिरन्त्येतुसंस्थितोयदुनंदन ॥
ऋग्वेदोऽस्यस्थितोमूलेयजुर्वेदोऽस्यमध्यगः ॥ २२ ॥ अप्रेस्थितःसामवेदोऽग्रथिमांगिरसोनघ ॥ पृथिवीमूलमाश्रित्यस्थिताचयदुस्ततमा ॥ २३ ॥
मूलाशनास्त्वपःसांबमध्येदेवोविभावसुः ॥ तासामनंतरंवातआकाशोऽग्रेसमास्थितः ॥ २४ ॥ मूलेस्थितस्तुभूलोकोभुवर्लोकस्तुमध्यगः ॥

स्वलोकैश्चाग्रमाश्रित्यस्थितोव्यंगस्ययावता ॥ २५ ॥ एवंदेवमयःसांबएवंलोकमयस्तथा ॥ धारणीयोमहान्भक्त्यापूजकैःप्रीतयेरवेः॥२६॥
 पूजयंतिरविष्येवैविनानेनयदूतम् ॥ पूजाफलंनतेषांस्यान्नरकंचत्रजंतिहि ॥ २७ ॥ तथातेषांभवेन्नित्यमव्यंगोभोजकःसदा ॥ अन्यकाले
 यदुश्रेष्ठइत्येतत्कार्थितंतव ॥ २८ ॥ बंधनेकारणंवीरभूषणानिचसुव्रत ॥ २९ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसतमीकल्पेसांबोपा
 ख्यानेव्यंगोत्पत्तिर्नामद्विचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ श्रुत्वैवमेवसांबेनव्यासात्सत्यवतीसुता
 त् ॥ अव्यंगस्यचउत्पत्तिंपुनरागान्महामतिः ॥ १ ॥ अथागत्यमहातेजाःसांबोगत्वाश्रमंपुनः ॥ २ ॥ नारदस्यमहाबाहोर्नारदंवाक्यमब्रवीत् ॥
 कथमुत्क्षिप्यवैधूपंभोजकैःसवितुर्मुने ॥ ३ ॥ स्नानमाचमनंचैवमर्घदानंमहात्मने ॥ सांबस्यवचनंश्रुत्वानारदोऋषिसत्तमः ॥ ४ ॥ उवाचकु
 रुशार्दूलसांबंजांबवतीसुतम् ॥ हंततेकथयिष्यामिरवेधूपविधिक्रमम् ॥ ५ ॥ स्नानमाचमनंचैवस्वर्णदानंतथैवच ॥ आचांतस्त्रिस्त
 तःस्नात्वावाससीनिर्मलेशुभे ॥ ६ ॥ अनाद्रैसवसेच्चैवपवित्रेपरिधायच ॥ प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापिआचामेच्चप्रयत्नतः ॥ ७ ॥ जलेजलस्थो
 नाचामेज्जलादुत्तीर्ययत्नतः ॥ अप्सुसूर्यस्तथाग्निश्चमातादेवीसरस्वती ॥ ८ ॥ तस्मादुत्तीर्यचाचामेन्नाचामेत्तुजलाशये ॥ उपविश्यशुचौ
 देशेप्रयतःप्रागुदङ्मुखः ॥ ९ ॥ पादौप्रक्षाल्यहस्तौचअंतर्जानुस्तथाचमेत् ॥ प्रसन्नास्त्रिःपिवेदापःप्रयतःसुसमाहितः ॥ १० ॥ संमार्जनंतुद्विःकुर्या
 त्रिभिरभ्युक्षणंपुनः ॥ मूर्धानंखानिचात्मानमुपस्पृश्यानुपूर्व्यशः ॥ ११ ॥ आचांतोऽर्केनमस्कृत्यशौचेषुशुचितामियात् ॥ क्रियायःकुरुते
 मोहादनाचम्येहनास्तिकः ॥ १२ ॥ भवंतीहक्रियाःसर्वावृथातस्यनसंशयः ॥ शुचिकामाहिर्वैदेवावैदेवमुदाहृताः ॥ १३ ॥ इनोपास्या
 कृतश्चैवसर्वेदेवाःप्रयत्नतः ॥ शौचमेवप्रशंसंतिशौचांगानिविधीयते ॥ १४ ॥ आचांतोमौनमास्थायदेवागारंततोब्रजेत् ॥ श्वासरोधनिमि
 त्तंतुप्राणमाच्छाद्यवाससा ॥ १५ ॥ शिरःप्रावृत्ययत्नेनकेशोदकनिवृत्तये ॥ ततःपूजारवेःकुर्यात्पुष्पैर्नानाविधैःशुभैः ॥ १६ ॥ गायत्रींस
 शिरस्कांचयजमानःप्रयत्नतः ॥ धूर्पततोऽग्नयेदद्यात्प्रथमंगुगुलाहुतिम् ॥ १७ ॥ पुष्पांजलितंतोगृह्यतच्छिखायांप्रयत्नतः ॥ रवेर्मूर्धनि
 तंदद्यादेवमंत्रमुदाहरन् ॥ १८ ॥ ॐव्रतेनयद्वातिनोवर्जयंतिदेवामनुष्याःपितरश्चतर्वे ॥ तस्यादित्यंप्रसरंचमनामहेयस्तेजसाप्रथमंन

पु०
३॥

विभाति ॥ १९ ॥ धूपवेलाः स्मृताः पंचधूपेष्वेव तु पंचसु ॥ हवनाद्याः क्रियाः पंचरक्षिष्ये हंतथा पुनः ॥ २० ॥ दंडनायकवेला तु प्रत्यक्षे
ऋक्षदर्शनात् ॥ नाज्ञावेला प्रदोषं तु तत्त्वकार्यविज्ञानता ॥ २१ ॥ त्रिकालं तु रवेः पूजाकर्तव्या सूर्यदर्शनात् ॥ अर्धोदितस्तु पूर्वाह्णिततोर्द्वैस्तु
विर्विभुः ॥ २२ ॥ हेलयेति च पूर्वाह्णे मध्याह्ने ज्वलनाय च ॥ तथैव मंडले देयं नीचाह्ने ज्वलनाय च ॥ २३ ॥ चंदनोदकमिश्राणि गंधोदकयुतानि
च ॥ पद्मानिकरवीराणितथारक्तोत्पलानि च ॥ २४ ॥ कुसुमोदकमिश्राणि कुरुटकुसुमं तथा ॥ गंधादीनि च दिव्यानि कृत्वा वैताम्रभाजने ॥
॥ २५ ॥ धूपं दत्वा ग्रये वीरप्रयत्नाद्गुगुलाहुतिम् ॥ अर्घ्यपात्रं तदा गृह्य कुर्यादावाहनं रवेः ॥ २६ ॥ एहि सूर्यसहस्रांशो तेजोराशे जगत्पते ॥
अनुकंपां हि मां कृत्वा गृहाणा धर्मं दिवाकर ॥ २७ ॥ अनेनावाहनं कृत्वा जानुभ्यामवनीगतः ॥ रवेर्निवेदयेदधर्ममादित्यहृदये गतः ॥ २८ ॥
ॐ नमो भगवते आदित्याय विश्वाय खेशाय ब्रह्मणे लोककर्तृणे ॥ ईशानाय पुराणाय सहस्राक्षाय ते नमः ॥ २९ ॥ ॐ सोमाय ऋग्यजुरथर्वाय ॐ भूर्भु
वः स्वः ॐ महः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यं ब्रह्मणे मुंडे मध्ये पुरतः ॥ आदित्याय नमः ॥ ३० ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ सावित्र्याश्च परेतं त्रैलोक्य
कारिणे हिततः परम् ॥ परितः परिगृह्याथ धूपभाजनमुत्क्षिपेत् ॥ ३१ ॥ निवेदयेत्ततो धूपं वाचमेतामुदीरयेत् ॥ त्वमेक एव रुद्राणां वसूनां च
पुरातनम् ॥ ३२ ॥ देवानां गीर्भिरभितः संस्तुतः शाश्वतो दिवि ॥ पूर्वाह्णे च तथा तेन मध्याह्ने चापरेण तु ॥ ३३ ॥ ॐ नमो भगवते ज्ञानात्म
ने त्वां च ॥ विष्णोस्तत्परमं पदं सदा पश्यति सूरयः ॥ ३४ ॥ दिवाकरस्तु सायाह्ने मंत्रेणाध्यानिवेदयेत् ॥ ॐ नमो वरुणाय शंभवे ॥ ३५ ॥ ॐ
आकृष्णे नरजसावर्तमाने निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च ॥ हिरण्ययेन सवितारथेना देवोयाति भुवनानि पश्यन् ॥ ३६ ॥ अनेन विधिना दत्वा धूपं
सूर्याय भोजकः ॥ उत्क्षिपेच्चैव धूपेन विशेद्ब्रह्म गृहंततः ॥ ३७ ॥ ततः प्रविश्य धूपं तु प्रतिमायै निवेदयेत् ॥ मंत्रेण मिहिरायेति निक्षुभायेति
नित्यशः ॥ ३८ ॥ ततो रात्रौ नमश्चेति निक्षुभायै ततो नमः ॥ दंडनायकसंज्ञाय पिं गलाय च वै नमः ॥ ३९ ॥ तथाराज्ञाय स्त्रीषाय तथेशाय
गरुत्मते ॥ ततः प्रदक्षिणं कुर्वन्दिग्देवभ्यो निवेदयेत् ॥ ४० ॥ दिंडिने तु ततो दद्याद्देवं तां यदूत्तम ॥ महेश्वराय ततो दद्यात्तथा
व्योमाय यादव ॥ ४१ ॥ विश्वेभ्यो देवभ्यो नमः ॥ रुद्रेभ्यो नमः ॥ ॐ ब्रह्मणे मुंडपतये आदित्याय पुरुषेश्वराय सूर्याय नमो नमः ॥ ४२ ॥

ब्रा० प०

अ० १४

॥ १४३ ॥

ॐ अनेककांतयेन त्वाशेषाय वासुकितक्षकककौटकाय पद्मशंखकुलिकेभ्यो नागराजेभ्यो नमः ॥ ४३ ॥ तलसुतलपातालआशालविशाल
 रसातलादिभ्यो दैत्यदानवपिशाचेभ्यो नमः ॥ ततः प्रदक्षिणं कुपान्मातृकेभ्यो नमो नमः ॥ ॐ प्रहेभ्यो नमः ॥ ४४ ॥ ॐ दंडनायकाय
 नमः ॥ ॐ मार्तंडाय नमः ॥ ॐ विनायकाय नमः ॥ ४५ ॥ एवमुद्धिश्य नामानि धूपं दत्त्वा वरानन ॥ उत्क्षिप्तो यत्र वै धूपो मुक्त्वा तत्रैव तं पु
 नः ॥ ४६ ॥ सूर्यगुप्तैरभिष्टूय एवं विज्ञायते ततः ॥ अर्चितस्त्वं तथा शक्त्या मया भक्त्या विभावसो ॥ ४७ ॥ ऐहिकामुष्मिकीनाथकार्यसि
 द्विददस्व मे ॥ एवं त्रिषवणं स्नात्वा योऽर्चयेत्प्रणतोरविम् ॥ ४८ ॥ विधिना तु यथोक्तेन सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ यश्चैवं कुरुते नित्यं यथोक्तं धूप
 विस्तरम् ॥ ४९ ॥ स पुत्रवानरोगी च मृतः संलीयते रवौ ॥ विधिना तु यथोक्तेन क्रियमाणानियतनतः ॥ ५० ॥ सर्वकार्याणि सिद्धयंति सफला
 नि भवंति च ॥ पुष्पं श्रेष्ठं दानस्यात्पत्राणि समुपाहरेत् ॥ ५१ ॥ पत्रं न स्यात्ततो धूपं धूपं न स्यात्ततोजलम् ॥ सर्वं न स्याद्यदा चैव प्रणिपातेन
 पूजयेत् ॥ ५२ ॥ अशक्तः प्रणिपातस्य मनसा पूजयेद्भविम् ॥ असंभवे तु द्रव्याणां विधिरेष प्रकीर्तितः ॥ ५३ ॥ द्रव्याणां संभवे चैव सर्वमेवोपहारयेत् ॥
 मंत्रात्कर्मयुतो यस्तु मित्रे धूपं निवेदयेत् ॥ ५४ ॥ उच्चारणाच्च वै तेषां धूपप्रीतो भवेद्भविः ॥ शिरोनासामुखं चैव भृशमावृत्य यत्नतः ॥ ५५ ॥ पूजये
 द्रास्करं वीरशिथिलं तु न कारयेत् ॥ नलिनेन तुराजेन्द्रनरो याति दिवाकरम् ॥ ५६ ॥ तस्माद्युक्तं सदा कार्यं पूज्यं ते च दिवाकरम् ॥ तेऽश्वमेध
 फलं प्राप्य सूर्यलोकं व्रजंति हि ॥ ५७ ॥ धूपेन पूज्यमाने तु नराः पश्यंति यादव ॥ यांति ते परमं स्थानं यत्र पश्यंति सूरयः ॥ ५८ ॥ क्रियमाणं तथार्क
 च भक्त्या पश्यंति ये नराः ॥ सर्वान्कामानि ह प्राप्य ते यांति परमं पदम् ॥ ५९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्याने
 धूपादिविविधविधिवर्णनं नाम त्रयश्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ६४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अथाजगाम भगवान् व्यासो द्वारव
 तीपुरीम् ॥ द्रष्टुं नारायणं देवं शंखचक्रगदाधरम् ॥ १ ॥ तमागतमृषिं दृष्ट्वा वासुदेवो विशांपते ॥ अभ्युत्थाय महातेजाः पूजयामास भारत ॥ २ ॥
 स्वयमेवासनं दत्त्वा पाद्यमर्घ्यं तथैव च ॥ पप्रच्छ प्रयतो भूत्वा व्यासं सत्यवतीसुतम् ॥ ३ ॥ य एते भोजका विप्रा आनीता मत्सुते न वै ॥ शाकद्वी

५०
४॥

पमितोगत्वाज्ञानिनोमोक्षगामिनः ॥ ४ ॥ तान्दृष्ट्वारूपतोविप्रवेशात्कर्मतस्तथा ॥ कौतूहलंसमुत्पन्नं हर्षश्चपरमोमम ॥ ५ ॥ कथमेतेक्षण
मपितिष्ठते पृथिवीतले ॥ येषां रविः सदा पूज्यो येषां मुक्तिः सदा वसेत् ॥ ६ ॥ नागत्वाभोजकत्वं हि मोक्षमाप्नोति कश्चन ॥ इदं मे मनसो ब्रह्म सदा सं
प्रतिभाति वै ॥ ७ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ एवमेव यथा तत्त्वं शंखचक्रगदाधर ॥ धन्या एते महात्मानो भोजकानां त्रसंशयः ॥ ८ ॥ येषूजयंति
सततं भानुमंतं दिवाकरम् ॥ ज्ञानिनः कर्मनिष्ठाश्च सदा मोक्षगतिं गताः ॥ ९ ॥ यजंते सततं भानुं बलिपुष्पफलैस्तथा ॥ अत्रेनौषधिभिश्चैव
आज्यहोमैश्च कृत्स्नशः ॥ १० ॥ होमं च शाश्वतं कृत्वा परं होमं ततः श्रिताः ॥ परहोमस्य करणात्पूतात्मानो ह्यकल्मषाः ॥ ११ ॥ विशंति पर
मां दिव्यां भास्करं तैजसीं कलाम् ॥ कर्मणः साधने चैकाग्र्या प्रतीतिष्ठिता ॥ १२ ॥ वायुमार्गस्थिता व्योम्नि द्वितीयांतः प्रकाशिका ॥ ततः
परं तृतीया तु तत्स्मृतं सूर्यमंडले ॥ १३ ॥ मंडलं तच्च सवितुर्दिव्यं ह्यजरमव्ययम् ॥ तस्याऽसौ पुरुषो मध्ये योऽसौ सदात्मकः ॥ १४ ॥ क्षरा
क्षरस्तु विज्ञेयो महासूर्यस्तथैव च ॥ निष्कलः सकलश्चापि द्वौ च तस्य प्रकल्पितौ ॥ १५ ॥ अक्षरः सकलश्चैव सर्वभूतव्यवस्थितः ॥ सतत्त्वः स
कलः प्रोक्तस्तत्त्वहीनस्तु निष्कलः ॥ १६ ॥ तृणगुल्मलता वृक्षशृङ्गसिंहद्विजाधिपान् ॥ सुरसिद्धमनुष्यांश्च स्थूलजान् सूक्ष्मजान् हरेत् ॥ १७ ॥
व्यवस्थितः स सर्वत्र सर्वेषां मंतरात्मानि ॥ यदा कल्पात्मकश्चैव द्वितीयांतनुमाश्रितः ॥ १८ ॥ निष्कलस्तु सदा ज्ञेयः संस्थितस्तैजसीं कलाम् ॥
हिमं चर्म च वर्षं च त्रैलोक्ये कुरुते सदा ॥ १९ ॥ द्वितीयाया तनुस्तस्य अक्षरं तत्परंपदम् ॥ देवयानं तु पंथानं कर्मयोगेन संस्थिताः ॥ २० ॥ आ
दित्यसिद्धांतरिताः सांख्ययोगविदश्च ये ॥ तेऽभिगच्छन्ति तत्स्थानं समोक्षः परिकीर्तितः ॥ २१ ॥ निर्द्वंद्वो निर्गमश्चैव तत्र गत्वानशोचति ॥
वेदेषु ब्रह्मवदंति ध्यायंते तत्त्ववेदिनः ॥ २२ ॥ ॐकारं तत्त्वतश्चापि ध्यायंते पुरुषोत्तम ॥ त्र्यक्षरं च तमोकारं सार्धमात्रात्रयोः स्थितम् ॥ २३ ॥
वदंति चार्धमात्रसंयमकारं व्यंजनात्मकम् ॥ ध्यायंति ये मकारं यं ज्ञानं ते हि सदात्मकम् ॥ २४ ॥ मकारो भगवान् देवो भास्करः परिकीर्तितः ॥ मकार
ध्यानयोगाच्च मगाह्ये ते प्रकीर्तिताः ॥ २५ ॥ धूपमाल्यैर्यतश्चापि उपहारैस्तथैव च ॥ भोजयंति सहस्रांशुं तेन ते भोजकाः स्मृताः ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये
महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांख्योपाख्याने भोजकस्योत्पत्तिवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ७ ॥ ७ ॥

ब्रा० प०
अ० १४६

॥ १४४ ॥

॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ ज्ञानोपलब्धि विप्रेन्द्र भोजकानां महामुने ॥ ब्रूहितत्त्वं द्विजश्रेष्ठ कौतुकं परमं मम ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 इमां ज्ञानोपलब्धितु निबोध गदतो मम ॥ अस्थिस्थूलं स्नायुयुतं मांसशोणितलेपनम् ॥ २ ॥ चर्मावनद्धं दुर्गौघिपूर्णं मूत्रपुरीषयोः ॥ जराशोक
 समाविष्टं रोगायतनमातुरम् ॥ ३ ॥ रजस्वलमनित्यं च भूतावासमिमं त्यजेत् ॥ कपालं वृक्षमूलानि कुचैलमसहायता ॥ ४ ॥ समता सर्व
 भूतेषु एवं मुक्तस्य लक्षणम् ॥ तिलेतैलं गविक्षीरं काष्ठे पावकसन्ततिः ॥ ५ ॥ उपायं चितयेदस्य धियाधीरः समाहितः ॥ प्रमाथि च प्रयत्नेन मनः
 संयम्य चंचलम् ॥ ६ ॥ बुद्धिं द्रियाणि संयम्य शकुनानि वपञ्जरे ॥ इन्द्रियैर्नियतैर्देहीधराभिरिव तृप्यते ॥ ७ ॥ सततममृतस्यैव जनार्दन महा
 मते ॥ प्राणायामैर्देहोषान्धारणाभिश्च किल्बिषम् ॥ ८ ॥ प्रत्याहारेण संसर्गान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥ ध्यायमानस्य दह्यंते चातिदोषैर्यथा
 ग्निना ॥ ९ ॥ तथेन्द्रियकृता दोषा दह्यन्ते प्राणनिग्रहात् ॥ चित्तं चित्तेन संशोध्य भावं भावेन शोधयेत् ॥ १० ॥ मनस्तु मनसा शोध्य बुद्धिबुद्ध्या
 तु शोधयेत् ॥ चित्तस्यातिप्रसादेन भातिकर्मशुभाशुभम् ॥ ११ ॥ शुभाशुभविनिर्मुक्तो निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ॥ निर्ममो निरहंकारस्ततो
 याति परांगतिम् ॥ १२ ॥ पूर्वाह्णे लोहितरूपं प्रथममृद्धमयं स्मृतम् ॥ यजुर्मयं द्वितीयं तु श्वेतं माध्याह्निकं स्मृतम् ॥ १३ ॥ कृष्णं तृतीयं सा
 याह्ने साग्नोरूपं तु तत्स्मृतम् ॥ प्रथमं राजसं देवद्वितीयं सात्विकं स्मृतम् ॥ १४ ॥ तृतीयं तामसरूपं त्रैगुण्यं तस्य कल्पितम् ॥ त्रयाणां व्यतिरेके
 ण चतुर्थं सूर्यमण्डलम् ॥ १५ ॥ ज्योतिष्प्रकाशकं सूक्ष्मं प्रोक्तं देवनिर्जनम् ॥ चतुर्थं तु वेदविदः सूर्यसिद्धांतवेदिनः ॥ १६ ॥ ॐकारप्रणवैर्युक्ता
 ध्याननिधूतकल्मषाः ॥ स्थिताः पद्मासने वीरानाभिः संन्यस्तपाणयः ॥ १७ ॥ सुषुम्नानाडिकामार्गकुंभरेचकपूरकैः ॥ त्रिभिः संशोध्य तापं च मरु
 तो देहमध्यगान् ॥ १८ ॥ पदांगुष्ठान्वितः स्विन्नमूर्ध्वमुत्क्षेपयेत्क्रमात् ॥ नाभिदेशे तु तं दृष्ट्वा देवमग्निमनामयम् ॥ १९ ॥ सोमं च हृदये दृष्ट्वा
 मूर्ध्नि वाग्निशिखांततः ॥ वातरश्मिभिरासाद्य तं भित्त्वामण्डलं परम् ॥ २० ॥ ततः परं तु योगच्छेद्योगस्थः सूर्यमण्डलम् ॥ तत्र गत्वानशोचंति तत्सौ
 रं परमं पदम् ॥ २१ ॥ देवार्चनं महाबाहो कीर्तितं केशिसूदन ॥ प्रथमं हृदयस्थानं द्वितीयं चाग्निमाश्रितम् ॥ २२ ॥ तृतीयं नाम संस्थं च चतुर्थं
 सूर्यमण्डलम् ॥ २३ ॥ स्थानं परं वै परमात्मसंस्थभानोः सुरेशस्य वदंति तज्ज्ञाः ॥ ज्ञेयः समोक्षश्च नृणां स एव संसारविच्छित्तिकरं पदंततः ॥ २४ ॥

१ वायुना चापि किल्बिषम्-इ० पा० ।

पु०

६॥

इदममृतसमंपरस्यवेद्यंकिरणसहस्रभृतोहितजनानाम् ॥ ऋषिचरितमवेत्यतत्त्वसारं व्यपगतमोहधियः प्रयांतिमोक्षम् ॥ २५ ॥ इदमंगान
चरितंमयातेप्रख्यापितंयानवरेणयुक्तम् ॥ ज्ञात्वात्विमंमोक्षविदोवदंति सिद्धाश्चतत्स्थानमवाप्नुवन्ति ॥ २६ ॥ यन्मत्प्रोक्तमिदंज्ञानंदेयंश्रद्धा
वतांनृणाम् ॥ नास्तिकानामबुद्धीनांनदेयंभूतिमिच्छता ॥ २७ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वाभगवान् व्यासोभोजकज्ञानमुत्त
मम् ॥ नारायणंमहाबाहोजगामायतनंहरेः ॥ २८ ॥ ख्यातंयत्रिषुलोकेषुगंगयापरिशोभितम् ॥ बदर्यामंडितंवीरनरनारायणाश्रमम् ॥ २९ ॥
इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वाणिसप्तमीकल्पेभोजकज्ञानवर्णनं नामपंचचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ॥ शता
नीकउवाच ॥ ॥ यएतेभोजकाःप्रोक्तादेवदेवस्यपूजकाः ॥ नात्रंभोज्यमथैतेषांब्राह्मणैश्चकदाचन ॥ १ ॥ भास्करस्यप्रियाहोतेपूज्यत्वं
चतथागताः ॥ दिव्याश्चैतेस्मृताविप्राआदित्यांगसमुद्रवाः ॥ २ ॥ अभोज्यत्वंकथंयाताभोजकास्तद्वदस्वमे ॥ किंकुर्वाणास्तथाकर्मभोज्य
तांयातिमेवद ॥ ३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इममर्थपुरापृष्टोवासुदेवोमहीपते ॥ कृतवर्मणापुराराजंस्तथासांविमहाबलः ॥ ४ ॥
गतौसांबपुरीवीरतथानारदपर्वतौ ॥ भुक्तवंतोऽगृहेसर्वेभोजकस्यमहात्मनः ॥ ५ ॥ आदित्यकर्मणोलोकेदेवात्रख्यातिमागताः ॥ तेनतेपूजि
ताःसर्वेभक्त्याभोज्यैरनेकशः ॥ ६ ॥ आगतास्तेपुरीवीरपुण्यांद्वारवर्तीविभोः ॥ तावृषीदिवमारूढौराजन्नारदपर्वतौ ॥ ७ ॥ वासुदेवं
हातेजाहादिक्योवाक्यमब्रवीत् ॥ यएतेभोजकाविप्रपूजकाभास्करस्यतु ॥ ८ ॥ अत्रमेषांकथंविप्राभुक्तवंतोजनार्दन ॥ तावृषीदिव्यमा
ख्यातौयौतौनारदपर्वतौ ॥ ९ ॥ अभोज्याःकिलएतेवैब्राह्मणानांजनार्दन ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ नतेभोज्यामहाबाहोभोज्याभो
जाश्चसर्वदा ॥ १० ॥ अभिवाद्यप्रयत्नेनयथादित्योमहामते ॥ आचरंतश्चतत्कर्मभोज्यत्वंप्रव्रजंतिते ॥ ११ ॥ तच्छ्रूयतांयदुश्रेष्ठयत्का
र्यंचापितैर्विभो ॥ यतमानैर्महाबाहोतदिहैकमनाःशृणु ॥ १२ ॥ वृषलीयस्यवैभार्यायश्चाव्यंगंधारयेत् ॥ अभोज्यःसतुविज्ञेयोभोजको
नात्रसंशयः ॥ १३ ॥ अस्नातःपूजयेद्यस्तुतथाव्यंगविवाजितः ॥ आदित्यंयदुशार्दूलतथाचाविधिनाविभो ॥ १४ ॥ सेवकोभोजकोयस्तु
शूद्रात्रयेनभुज्यते ॥ कृषिचकुरुतेयस्तुदेवाचामपिबर्जयेत् ॥ १५ ॥ जातकर्मादयोयस्यनसंस्काराःकृताविभो ॥ आरुण्यैश्चमत्रैश्चसावित्री

ब्रा०प०१

अ० १४

॥१४५॥

नचवैपठेत् ॥ १६ ॥ तस्यगेहेद्विजोभुक्त्वाकृच्छ्रपादेनशुध्यति ॥ पितृदेवमनुष्याणांभूतानांभास्करस्यतु ॥ १७ ॥ अकृत्वाविधिवत्पूजां
 यस्तुभुङ्क्तेसधर्महा ॥ अव्यंगेनविहीनोयःशंखहीनस्तथैवंच ॥ १८ ॥ शिरसाधारयेत्केशान्सज्ञेयोभोजकाधमः ॥ देवार्चनंतथाहोमंस्नानं
 तर्पणमेवच ॥ १९ ॥ दानंब्राह्मणपूजांचकुर्वतोभोजकस्यतु ॥ अव्यंगेनविहीनस्यसर्वंभवातिनिष्फलम् ॥ २० ॥ सर्वदेवमयोहोषसर्ववेदम
 यस्तथा ॥ अव्यंगोयदुशार्दूलपवित्रंपरमंस्मृतम् ॥ २१ ॥ भोजकानांयदुश्रेष्ठतस्यमूलेस्थितोहरिः ॥ मध्येब्रह्मामहातेजाअग्नेगोश्रुतिभूषणः
 ॥ २२ ॥ ऋग्वेदोयस्यमूलस्थोमध्येसामानिकृत्स्नशः ॥ यजुर्वेदस्तथाश्रेष्ठश्चाथर्वसहितःस्थितः ॥ २३ ॥ त्रयोऽग्नयस्तथाराजंस्त्रयोऽलो
 काःस्थिताःक्रमात् ॥ एवमेषपवित्रस्तुअव्यंगोभोजकस्यतु ॥ २४ ॥ यस्त्वेनेनविहीनस्तुभोजकोभोजकाधमः ॥ अभोज्यःसतुविज्ञेयः
 सोऽशुचिर्नात्रसंशयः ॥ २५ ॥ निर्माल्यमथनैवेद्यंकुंकुमंदेवहेलिना ॥ येप्रयच्छंतिशूद्राणांविक्तीणंतिचभोजकाः ॥ २६ ॥ तेऽधमाभोजका
 ज्ञेयायेचदेवस्वहारिणः ॥ नपूजयंतिदेवेशंदेवस्वक्षपयंतिच ॥ २७ ॥ नतेदेवप्रियास्तातविज्ञेयाभोजकाधमाः ॥ अभुक्त्वायस्यनैवेद्यंभोजको
 ऽश्नातिमानद ॥ २८ ॥ तदन्नंभुंजतस्तस्यनरकायनशांतये ॥ नैवेद्यंभोजयेत्तस्माद्भास्करस्यनरःसदा ॥ २९ ॥ प्रथमंयदुशार्दूलसचदेहेवि
 शोधनम् ॥ ब्राह्मणानांयथावीरपुरोडाशंकायशोधनम् ॥ ३० ॥ भोजकानांतथावीरनैवेद्यंकायशोधनम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे
 ब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांबोपाख्यानेभोजकवर्णनंनामषट्चत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ अत्रपृष्ठोयथा
 देवोभास्करोदेवपूजितः ॥ अरुणेनमहाबाहोकेप्रियाभोजकास्तथा ॥ १ ॥ पूजायांतवकेयोग्याःकेनयोग्याभवंतिच ॥ इतिपृष्ठःसभगवा
 नरुणेनदिवाकरः ॥ २ ॥ यदुवाचमहाबाहोतदिहैकमनाःशृणु ॥ ॥ भास्करउवाच ॥ ॥ परदारान्परद्रव्ययेनहिंसंतिभोजकाः ॥ ३ ॥
 तेप्रियाममवैनित्यंयेननिंदंतिदेवतान् ॥ वाणिज्यंकृषिसेशांतुवेदानांनिन्दनंचये ॥ ४ ॥ कुर्वतिभोजकाज्ञेयाःसर्वेतेममवैरिणः ॥
 येषांभार्यासंग्रहणंकर्षणंयेप्रकुर्वते ॥ ५ ॥ नृपसेवांखगश्रेष्ठविज्ञेयाःपंतितास्तुते ॥ भुंजतेयेचशूद्रांज्ञेयास्तेशत्रवोमम ॥ ६ ॥ पूजाकृतातु
 यातेस्तुतथाध्यैचखगोत्तम ॥ पूजांतामथचाप्यर्घ्येनाहंगृह्णामिखेचर ॥ ७ ॥ यएतेकथितावीरयेचशंखविर्वजिताः ॥ निर्माल्यंयेमदीयं

१ ये वाव्यंगविहीनास्तु ये च सत्यविवर्जिताः-इ०पा० ।

० पु०

४६॥

तुनैवेद्यं कुंकुमं तथा ॥ ८ ॥ शूद्राय प्रयच्छति विक्रीणांति च ये खग ॥ यच्छति ये च वैश्याय भोजकामेन ते प्रियाः ॥ ९ ॥ यजंते ये च सावित्रीं महा
 श्वेतां च गोपतेः ॥ येन जानंति मे मुद्रां किं करणां च नामतः ॥ १० ॥ य एते कथिता वीर भोजकास्ते मया खग ॥ नैते पूजयितुं शक्ता ये प्रियाममभो
 जकाः ॥ ११ ॥ ताञ्छृणुष्व खग श्रेष्ठ भूत्वा चैकाग्रमानसः ॥ देवद्विजमनुष्याणां पितृणां चापि पूजकाः ॥ १२ ॥ ते प्रियाममवैनित्यं शक्ताः पूजयितुं र
 विम् ॥ येषां मुण्डं शिरो नित्यं ये चाव्यंगसमान्विताः ॥ १३ ॥ वादयंति च ये शंखं दिव्यास्ते भोजकामताः ॥ त्रिकालं ये च मानित्यं सुस्नाताः क्रोधव
 र्जिताः ॥ १४ ॥ पूजयंति खग श्रेष्ठ ते प्रियाममभोजकाः ॥ वारि मदीयेन कंतुषष्ठ्यां च प्रकुर्वते ॥ १५ ॥ स तस्यामुपवासस्तु तथा संक्रमणे म
 म ॥ दिव्यास्ते ब्राह्मणा ज्ञेया भोजकाममपूजकाः ॥ १६ ॥ पूजयंति च ये विप्रान्मद्रक्तामत्परायणाः ॥ ते प्रियाः ससतं मह्यं भोजकागरुडा
 ग्रज ॥ १७ ॥ मयि भक्तिं न कुर्वति ब्राह्मणान् पूजयंति नो ॥ न ते पूज्या न वंद्याश्च ये द्विषंति च मांसदा ॥ १८ ॥ ये कुर्वन्ति महायज्ञान् भोजकागरुडाग्रज ॥
 पितृदेवमनुष्याणां पूजार्थं सततं खग ॥ १९ ॥ प्रियास्ते सततं वीर भोजकानां तथोत्तमाः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पंचयज्ञान् प्रवर्तयेत् ॥ २० ॥
 एकभक्तेन ये नित्यं वर्तते कश्यपात्मज ॥ भुंजते न च ये रात्रौ भोजकास्ते प्रियामम ॥ २१ ॥ मम वारे च यो वीर तथा षष्ठ्यां च केशव ॥ न रात्रौ भुंजते
 प्राज्ञा मत्प्रियास्ते मगाः खग ॥ २२ ॥ प्रतिसंवत्सरं ये तु भोजकागरुडाग्रज ॥ न यच्छंति पितुर्मातुर्दिवसे तेन मे प्रियाः ॥ २३ ॥ इत्थं भूता भोजका ये
 माघमासे च सप्तमी ॥ पुष्पाणां करवीराणि तथा रक्तचंदनम् ॥ २४ ॥ वाचकं ब्राह्मणानां तु नैवेद्यं मोदकास्तथा ॥ घृताहुतयो गुग्गुलुश्च क्षीरे
 ण ह्यपनंतथा ॥ २५ ॥ वाद्यानां शंखशब्दं च नृत्यं नाट्यं मतं मम ॥ पंचवर्णाः पताकास्तु श्वेतं छत्रं च मे प्रियम् ॥ २६ ॥ नान्यवर्णैः कृता पूजा तथा प्री
 णाति मां खग ॥ यथा कृता भोजकेन पूजा प्रीणाति मांसदा ॥ २७ ॥ नान्यदेव प्रतिष्ठा तु कर्तव्या भोजकेन तु ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ इत्यु
 क्त्वा भगवान् देवश्चारुणाय पुरा न च ॥ २८ ॥ लक्षणं भोजकानां तु ततो मे रुमथाक्रमत् ॥ एवं भोज्या भोजकास्तु न चाभोज्याः कदाचन ॥ २९ ॥
 अनुष्ठानविहीना येन ते भोज्यास्तु भोजकाः ॥ भौमास्तु ब्राह्मणा ये तु अनुष्ठानविवर्जिताः ॥ ३० ॥ तेऽप्यभोज्या भवंतीह विकर्मस्था विशेष
 तः ॥ नास्ति पूज्यतमं किंचि मांगल्यं पावनं तथा ॥ ३१ ॥ चतुर्णां मिह वर्णानां मुक्त्वा भोजकमुत्तमम् ॥ पूजिते भोजके वीर आदित्यः पूजितो भ

ब्रा० प०

अ० ११

॥ १४६

वेत् ॥ ३२ ॥ यस्यभुंजतिवैगेहेभोजकायदुर्नंदन ॥ तस्यभुंकेस्वयंभानुर्ब्रह्माविष्णुस्तथाशिवः ॥ ३३ ॥ यथेहसर्वसत्त्वानांप्रधानत्वेस्थितो
 रविः ॥ तथेहसर्वभूतानांभोजकःपूज्यउच्यते ॥ ३४ ॥ तीर्थानांतु कुरुक्षेत्रं सरसां सागरो यथा ॥ तथा पूज्यतमोज्ञेयः पूज्यानां भोजको विभो
 ॥ ३५ ॥ विशेषेण सौराणां भोजकः पूज्य उच्यते ॥ भर्ता पूज्यो यथा स्त्राणां शिष्याणां च यथा गुरुः ॥ ३६ ॥ भोजकस्तु तथा पूज्यः सौराणां ह
 दिकात्मज ॥ यस्यभुंके भोजकस्तु गंधपुष्पादिनार्चितः ॥ ३७ ॥ तस्यभुंकेस्वयंभानुः पितरो देवतास्तथा ॥ एवं पूज्यास्तथा भोज्या भो
 जका ह्यदिकात्मज ॥ ३८ ॥ ये सौरा भोजकस्यान्नं भुंजते निर्विकल्पतः ॥ ते सर्वे पापनिर्मुक्ता यांति सूर्यसलोकताम् ॥ ३९ ॥ कथितो यत्र यो
 भोज्यो यथा भोज्यः सर्वाजितः ॥ अथ केवहुनोक्तेन श्रूयतां वचनं मम ॥ ४० ॥ नास्ति वेदात्परं शास्त्रं नास्ति गंगा समासरित् ॥ अश्वमेधसं पुण्यं
 नास्ति पुत्रसमं सुखम् ॥ ४१ ॥ नास्ति भानुसमो देवो नास्ति मातृसमा गतिः ॥ यथैतानि समस्तानि उत्तमानि यदूत्तम ॥ ४२ ॥ तथोत्तमो भोजक
 स्तु संप्रोक्तो भास्करेण तु ॥ ४३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्याने भोजकलक्षणवर्णनं नाम सप्तचत्वारिंशदुत्तरशत
 तमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ४४ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अथ सांबो महातेजा दृष्ट्वा चक्रं पितुः करे ॥ ज्वालामालाकरालं तु महतो जसो न्वितम् ॥ १ ॥
 पप्रच्छ पितरं सांबो भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ कुतस्ता तत्त्वया प्राप्तं चक्रमादित्यसन्निभम् ॥ २ ॥ किमर्थं बहसे देव दिव्यमायुधमुत्तमम् ॥ एत
 दाख्याहि मे सर्वश्रुतं कामस्थकौतुकात् ॥ ३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ साधु साधु महाबाहो साधु पृष्टोऽस्मि हं त्वया ॥ शृणुष्वैकमना पुत्र चक्रस्य
 विधिनिर्णयम् ॥ ४ ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं तु भानुमाराध्य श्रद्धया ॥ प्राप्तं चक्रमया तस्माद्भास्करालोकपूजितात् ॥ ५ ॥ न भोगः पंचकारुढः स्थि
 तः साक्षाद्वाकरः ॥ ग्रहाः सोमादयो यत्र संस्थिता नाभि मंडले ॥ ६ ॥ आदित्या द्वादश समाश्रेषुकमशस्तथा ॥ प्रोक्तं पथिषु तत्त्वानि पृथिव्या
 दीनियानिवै ॥ ७ ॥ एतैस्तत्त्वैः परिव्याप्तं चक्रं कालात्मकं परम् ॥ संक्षेपात्ते मया ख्यातं दत्तं चक्रमिवापरम् ॥ ८ ॥ सांब उवाच ॥ कथं काल
 मयं देव चक्रं कमलमुच्यते ॥ इदं तावन्ममाचक्ष्वज्ञातुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ९ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ कमलं ह्यतुभिः षड्भिः षड्दलं चाक्षयाश्रितम् ॥

[० पु०

४७॥

पुरुषाधिष्ठितं तद्वितत्रसांगोरविःस्थितः ॥ १० ॥ यच्चकालत्रयलोके तन्नाभित्रयमुच्यते ॥ मासाआरामहाबाहोपक्षश्चप्रथयः स्मृताः ॥ ११ ॥
 नेमीचैव परे प्रोक्ते अयने दक्षिणोत्तरे ॥ पथिनाभिषु योगे च योगाख्यास्तपनादिभिः ॥ १२ ॥ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव सदा चात्र स्थिताः स्मृताः ॥ एतै
 र्व्याप्तमिदं चक्रं स्थूलसूक्ष्मप्रभेदतः ॥ १३ ॥ अत्रोद्दिष्टेषु कालेषु येनोद्दिष्टमया तव ॥ युगादिकल्पपर्यन्तास्तेऽपि चात्र स्थिताः क्रमात् ॥
 ॥ १४ ॥ यत्ते कालात्मकं चक्रमिदं संक्षेपतो मया ॥ कथितं तद्विनिष्क्रान्तं प्रदोतात्सूर्यमंडलात् ॥ १५ ॥ असुराणां वधायेदं मया लब्धं दि
 वाकरात् ॥ आराध्यतपसा सूर्यपुराकल्पे जगद्गुरुम् ॥ १६ ॥ अतः संपूजयाम्येनं ग्रहेस्तत्त्वैर्वृतं सदा ॥ अर्कभक्तो हि चक्रस्थं यः पूजयति
 भाक्तिमान् ॥ १७ ॥ तेजसारविसंकाशः पुष्पोत्तरपुरं व्रजेत् ॥ तस्मात्तं मत्कुलानंदं मित्रं संपूजयाम्यहम् ॥ १८ ॥ ग्रहेस्तत्त्वैर्वृतं भक्त्या स्व
 मंत्रैः सततं विभुम् ॥ सप्तम्यां च क्रमालिख्ये यजंति दिवाकरम् ॥ १९ ॥ रक्तचंदनपूनेन कुंकुमेन सुगंधिना ॥ पिष्टगंधादिभिर्वापि रक्तवर्ण
 कमिश्रकैः ॥ २० ॥ रक्तैश्च कमलैः शुद्धैः करवीरैः सुगंधिभिः ॥ अन्यैर्वाकुसुमैर्वन्यैः प्रत्यग्रैर्जतुवर्जितैः ॥ २१ ॥ अपर्युषितनिर्दिष्टैः शुभ
 धन्यैर्दलैरपि ॥ फलैः पक्वैरोषधिभिस्तथा दूर्वाकुरैः कुशैः ॥ २२ ॥ धूपैश्च विविधैर्गन्धैस्तथा वस्त्रैश्च भूषणैः ॥ भक्ष्यैर्भोज्यैश्च पेयैश्च चोष्यैर्लेह्यैश्च
 शक्तितः ॥ २३ ॥ वितानशोभा सिकतैः पलाशैरुपशोभितैः ॥ छत्रचामरवंटाभिर्भूषणैर्दर्पणादिभिः ॥ २४ ॥ नृत्यवादित्रगीतैश्च र्वदैः
 पुण्यकथास्वनैः ॥ सर्वत्र जयघोषैश्च संपूणैः पूजयंतिये ॥ २५ ॥ संपूर्णान्विविधान् कामान्निर्विघ्नान् प्राप्नुवंति ते ॥ स्वचक्रं चापि निर्विघ्नं वृद्धि
 मायाति सुव्रत ॥ २६ ॥ हन्यते परचक्रं च यत्रेदं पूज्यते सकृत् ॥ संक्रांतौ ग्रहणे चापि लिखित्वा योजयेद्विदम् ॥ २७ ॥ भवंति नियताः सांबतस्य सा
 नुग्रहाग्रहाः ॥ सर्वरोगविहीनस्तु सर्वदुःखविवर्जिताः ॥ २८ ॥ चिरं जीवति धर्मात्मा सर्वैश्वर्यसमन्वितः ॥ एष वै कथितो वत्स चक्रयोगो मया तव ॥ २९ ॥
 अर्कस्य सर्वयज्ञानां श्रेष्ठः सिद्धिप्रदो भृशम् ॥ पुण्यो धर्म्यस्तथा पुष्ट्यः शत्रुघ्नश्च विशेषतः ॥ ३० ॥ श्वेतोरक्तोऽथ पीतश्च कृष्णश्चापि विभागशः ॥ ३१ ॥
 इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांबोपाख्याने कालचक्रवर्णनं नामाष्टाचत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॐ ॥

ब्रा० प०

अ० १

॥ १४७

॥ सांबउवाच ॥ किंप्रमाणलिखेच्चक्रंतत्रपद्मचक्रिभवेत् ॥ नेमिप्रध्वारनाभीनांविभागःक्रियतेकथम् ॥ १ ॥ वासुदेवउवाच ॥
 चतुःषष्ट्यंगुलंचक्रंकृत्वावृत्तंप्रमाणतः ॥ अष्टांगुलाभवेन्नेमिःसेयंविभावतःसदा ॥ २ ॥ नाभिःक्षेत्रंतथैवस्यात्पद्मंतत्रिगुणंभवेत् ॥ आर
 क्षेत्रंचपद्मस्यकर्णिकाकेसराणिच ॥ ३ ॥ केसरस्यचपादेनशेषपत्राणिकल्पयेत् ॥ पत्रसंधिश्चपादांगंक्रमात्तत्रापिभिद्यते ॥ ४ ॥ उन्नतंक
 मलंतत्तुक्रुर्यात्राभ्यानसंशयः ॥ आकीर्णाःसंविभक्ताश्चकर्तव्याःप्रधयःक्रमात् ॥ ५ ॥ अंगुलस्थूलमूलंस्यादाराग्रंत्रिगुणंततः ॥ भूमिःपीता
 बहिर्ज्ञेयाकर्णिकाकेसराणिच ॥ ६ ॥ सितंनाभिस्थलंतत्रद्वाराणिपरिकल्पयेत् ॥ हस्तमात्रंभवेत्तस्यतन्मानंद्वारसंनिभम् ॥ ७ ॥ शेषं
 रक्तंसमुद्दिष्टंसंहताःपत्रसंधयः ॥ नाभिनेम्यन्तरेलेखाःसिताश्चांगुलमानतः ॥ ८ ॥ सितरक्तासिताभिश्चसमंतादुपशोभितम् ॥ कपोलं
 द्वारपद्मंचद्वारकोणेप्रकल्पयेत् ॥ ९ ॥ चतुर्द्वारंभवेदेवमैंद्रद्वारंप्रकल्पयेत् ॥ अपराण्हेऽथपूर्वाण्हेवरुणमावहेत्सदा ॥ १० ॥ द्वाराण्येता
 निसंवृत्ययथोक्तविधिनायजेत् ॥ यथोक्तादेवताःसर्वाःस्वमंत्रैरेवेभक्तिः ॥ ११ ॥ चक्रमेवंसमुद्दिष्टंयजनार्थमयातव ॥ यज्ञेनानेनसंबद्धोदी
 क्षितश्चार्कमंडले ॥ १२ ॥ इत्थमेभानुनापूर्वमिदमुक्तंवरानन ॥ सांबउवाच ॥ ॥ केमंत्राश्चक्रयज्ञेऽस्मिन्देवतानांप्रकीर्तिताः ॥ १३ ॥ यज्ञ
 क्रमश्चकःप्रोक्तेरूपंकिंचपृथक्पृथक् ॥ वासुदेवउवाच ॥ खषोलकंहृदयाध्यक्षंपूर्वोक्तेकमलेयजेत् ॥ १४ ॥ कर्णिकायांदलेष्वेवमंगानिहृद
 यादिच ॥ नाममंत्राश्चतुर्थ्यंतास्तेषांपूर्वोक्तकोटयः ॥ १५ ॥ नमस्कारश्चसर्वत्रएषएवविधिःस्मृतः ॥ स्वाहांताहोमकालेचकर्मस्वन्येषुतेपु
 नः ॥ यथाकर्मावसानाश्चप्रयोक्तव्याःसमासतः ॥ १६ ॥ ॐखषोलकायविद्महेदिवाकरायधीमहि ॥ तंनःसूर्यःप्रचोदयात् ॥ १७ ॥
 सावित्रीचमहाबाहोचतुर्विंशाक्षरामता ॥ सर्वतत्त्वमयीपुण्याब्रह्मगोत्रार्कवल्लभा ॥ १८ ॥ एवमंत्राःप्रयोक्तव्याःसर्वकर्मस्वतंद्रितैः ॥
 अन्यथाविफलंकर्मभवेदिहपरत्रच ॥ १९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनमंत्रांज्ञात्वाविधितथा ॥ यथावत्कर्मतत्कृत्वासाधयेदीप्सितंफलम् ॥ २० ॥
 ॥ सांबउवाच ॥ ॥ आदित्यमंडलेदीक्षाकस्यकार्याकथंचसा ॥ कदाकेनकिमर्थंचकथयेदममाखिलम् ॥ २१ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥
 ब्राह्मणंक्षत्रियंवैश्यंकुलीनंशूद्रमेवच ॥ पुरुषंवास्त्रियंवापिदीक्षयेत्सूर्यमंडले ॥ २२ ॥ स्वयंभक्त्योपपन्नश्चप्रणिपत्यगुरुंतथा ॥ गुरुस्तंदी

पु०
१८॥

क्षयेद्विप्रः कल्पज्ञः सत्यवाक्छुचिः ॥ २३ ॥ षष्ठ्यामग्निं सभाधाय पूर्वोक्तविधिना क्रमात् ॥ संपूज्यार्कं तथा वह्नौ हुत्वा वैहविषारविम् ॥ २४ ॥
शिष्यं स्नातमथाचातं त्रिषोल्काकृतिविग्रहम् ॥ स्वर्गैरालभ्य चाग्नेषु दर्भवद्भिस्तथाक्षतैः ॥ २५ ॥ पुष्पैः संपूज्य चाग्निं दद्यादर्कं
बलिस्तथा ॥ आदित्यो वरुणोऽर्कोऽग्निः साधितो हृदयेन च ॥ २६ ॥ भवेद्घृतगुडक्षीरैस्तदुलैश्च प्रमाणतः ॥ त्रिभिरंजलिभिर्हुत्वा देवायाग्नौ
हुतं पुनः ॥ २७ ॥ दत्त्वा शिष्टाय मुक्त्वा च दत्त्वा ते दंतधावनम् ॥ वृक्षक्षीरोद्भवं तस्मै द्वादशांगुलसन्निभम् ॥ २८ ॥ दंतश्लिष्टेऽपनीते च तेन प्रा-
च्यां क्षिपेत्ततः ॥ दंतधावनमाख्यं च तदा तस्योपरि क्षिपेत् ॥ २९ ॥ मैत्रावरुणमीशानं वक्रं सौम्यासमाश्रितम् ॥ प्रशस्तं दंतकाष्ठस्य मुखम-
न्यत्र निंदितम् ॥ ३० ॥ यांदिशं दंतकाष्ठस्य मुखं पश्यति तत्पतिम् ॥ अर्चयेत्तेन शांतिः स्यादित्युक्तं भानुना स्वयम् ॥ ३१ ॥ पुनस्त-
द्वचनं श्रुत्वा अगैरालभ्य च क्रमात् ॥ संपूज्य लोचने तत्र संचिंत्य परिजप्य च ॥ ३२ ॥ कारयित्वा च संकल्पं तथा चेंद्रियसंयमम् ॥ स्वापयेत्स्वयं
चापि वरं श्रुत्वा समाहितः ॥ ३३ ॥ आचम्य कृतरक्षस्तुकृतद्रव्याधिवासनः ॥ हृदयेन न मे प्रातः स्नात्वा हुत्वा हुताशनम् ॥ ३४ ॥ स्वप्नं पृच्छे-
द्यथादिष्टं शुभं संवादयेच्च तम् ॥ हृदयेनाशुभे दृष्टे शतहोमं समाचरेत् ॥ ३५ ॥ स्वप्ने पश्यति हर्म्याणि देवतानां हुताशनम् ॥ नद्योयानानि रम्या-
णि उद्यानोपवनानि च ॥ ३६ ॥ पत्रपुष्पफलाढ्यानि कमलानि च राजतम् ॥ संपश्यति यदि स्वप्ने ब्राह्मणं वेदपारगम् ॥ ३७ ॥ राजानं शौर्यं
संपन्नं धनाढ्यं क्षत्रियोत्तरम् ॥ शुश्रूषणपरं शुद्रं दत्तत्त्वार्थमादिशेत् ॥ ३८ ॥ प्रशस्तं भाषणं चैव यथासंभवतो मतम् ॥ एतैः स्पर्शनमेतेषां
श्रेष्ठमारोहणं ततः ॥ ३९ ॥ वाहनानि प्रशस्तानि प्रासादं नावमेव च ॥ पर्वतं च समारुह्य विपुला भागवती भवेत् ॥ ४० ॥ पीत्वा सुरांसमुद्रं च द-
ध्याज्यं क्षीरमेव च ॥ सोमं मांसं हविर्भुक्त्वा सोत्रेयी लभते नरः ॥ ४१ ॥ लब्ध्वा वस्त्राणि रत्नानि विविधा भरणानि च ॥ वाहनानि महीगावो धान्यो-
पकरणानि च ॥ ४२ ॥ समृद्धिमाप्नुयात्किंचित्स्वप्नानां दर्शनं शुभम् ॥ शुभकर्मानुगं यच्च तत्सर्वं शुभमुच्यते ॥ ४३ ॥ तस्मादन्यदनिष्टं
स्यात्तस्माद्युक्ताप्रतिक्रिया ॥ सप्तम्यां च क्रमाल्लिख्य तत्र संपूज्य भास्करम् ॥ ४४ ॥ तर्पयेत्वा दिवा शिष्टानालभ्य पूर्ववद्भूरम् ॥ सृष्टि-

ब्रा० प०

अ० १४

॥ १४८

क्रमेणभृत्यर्थमुक्त्यर्थनान्यथाभवेत् ॥ ४५ ॥ दिवाकरंसमालभ्यपुरुषोथयथाक्रमम् ॥ सर्वग्रहेषुतत्त्वेषुयथावत्ताप्रयोजयेत् ॥ ४६ ॥
 विशुद्धेषुविशुद्धतंध्यात्वाचादित्यवत्क्रमात् ॥ वियोजयेत्पृथिव्याश्चततःप्रभृतिसर्वशः ॥ ४७ ॥ आदित्यमंडलंशुद्धंसर्वमुक्तंनियोजयेत् ॥
 एवंतुमनसाध्यात्वाजुहुयाच्चैवतंशतम् ॥ ४८ ॥ सर्वैर्मन्त्रैःक्रमादेवंदीक्षाप्रोक्तावरापरा ॥ कृत्वैवपुष्पपातंतुतस्मिन्नादित्यमंडले ॥ ४९ ॥
 बद्धास्यमंजलौपुष्पंकृत्वादत्त्वाचमंत्रितम् ॥ क्षिपेद्वैकुलशुद्धचर्थनामार्थचविशेषतः ॥ ५० ॥ यत्रतत्पतितंपुष्पंतस्यतत्कुलमादिशेत् ॥
 नामचादित्यसंयुक्तमित्युक्तंभानुनास्वयम् ॥ ५१ ॥ संपूज्यश्रावयेत्तत्रसमयानर्कभाषितान् ॥ प्रातःसायंचमध्याह्नेरेवभिमुखस्थितः
 ॥ ५२ ॥ उपस्थानंसदाकुर्यादर्चनंचसदानरः ॥ अष्टद्वार्कनभोक्तव्यंदिवात्राहुताशनम् ॥ ५३ ॥ दृष्ट्वाभोक्तव्यमर्काख्यंनभोक्तव्यंकदा
 चन ॥ नचपद्भ्यांस्पृशेत्तद्भन्नासनंपरिवर्जयेत् ॥ ५४ ॥ नलंध्याप्रतिमाछायानलंध्यास्तिथयःकाचित् ॥ नक्षत्राणिग्रहायोगामासा
 मासाधिपाश्चये ॥ ५५ ॥ अयनेऋतवःपक्षास्तथैवादिवसानिच ॥ कालःसंवत्सरश्चापियःकश्चित्कालउच्यते ॥ ५६ ॥ अभिवं
 द्यःससर्वोऽपिनमस्यःपूज्यएवच ॥ तस्मात्कालाधिपःसूर्यःस्वयंकालश्चपठ्यते ॥ ५७ ॥ ज्योतिर्गणस्यसर्वस्यस्थावरास्थावरस्यच ॥
 चेतनाचेतनस्यापिसर्वात्मायःप्रकीर्तितः ॥ ५८ ॥ स्तुत्योवंद्यःसदापूज्यस्त्वयायंसर्वथानृप ॥ मनसाकर्मणावाचादेर्विनिदांपरित्य
 जेत् ॥ ५९ ॥ प्रेषयित्वाचनिर्मात्यंतदश्वेभ्योनिवेदयेत् ॥ प्रक्षाल्यहस्तपादौचनमस्क्रुर्यादिवाकरम् ॥ ६० ॥ इत्येषापरमादीक्षा
 तवसंक्षेपतोमया ॥ भुक्तिमुक्तिकरीचापिकथिताप्रविभागतः ॥ ६१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसांबोपाख्याने
 सूर्यदीक्षावर्णनंनमैकोनपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॐ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामियथापूज्योदिवाकरः ॥
 स्थंडिलेयदुशार्दूलनिबोधैकाग्रमानसः ॥ १ ॥ मंडलैरष्टभिःकार्यचक्रंकालात्मकंशुभम् ॥ मध्येपद्माकृतंचक्रमारैर्द्वादशभिर्युतम् ॥ २ ॥
 तन्मध्येकमलंप्रोक्तंपत्राष्टकसमन्वितम् ॥ सर्वात्मासकलोदेवःखषोलकःकिरणोज्ज्वलः ॥ ३ ॥ पूजनीयःसदामध्येसहस्रकिरणायुधः ॥ प्र

पु०

१॥

णवेनमहाबाहोचतुर्बाहुः । न्वितः ॥ ४ ॥ अरुणं पूजयेत्प्राज्ञः सदा देवाग्रजं शुभम् ॥ दक्षिणे पूजयेद्देवीं निशुभां भास्करस्य तु ॥ ५ ॥ रेवंतं दक्षिणे
पार्श्वे उत्तरोपेंगलं सदा ॥ संज्ञः ॥ ५ ॥ दुर्गादूलश्रेयसे सततं बुधः ॥ ६ ॥ आग्नेय्यां लेखकं वीरनैऋत्यामश्विनौ तथा ॥ वायव्यां पूजयेद्देवं मनुं वैव
स्वतं विभुम् ॥ ७ ॥ ऐशान्यां पूजयेद्देवीं यमुनां लोकपावनीम् ॥ द्वितीयावरणे वीरपूर्वतः पूजयेद्वियत् ॥ ८ ॥ दक्षिणे च ततो देवीं पश्चिमे
गरुडं तथा ॥ उत्तरे नागराजानं पुत्रमैरावतं शुभम् ॥ ९ ॥ आग्नेय्यां पूजयेद्वेलिं प्रहेलिं नैऋते तथा ॥ वायव्यामुर्वशीं देवीं मीशाने विनतां तथा ॥
॥ १० ॥ तृतीयावरणे पूर्वपूजयेद्गुरुमादरात् ॥ पश्चिमे त्वर्कपुत्रं तु उत्तरे धिषणं तथा ॥ ११ ॥ ऐशानेशशिपुत्रं तु सोममाग्नेयमंडले ॥ पूजये
दक्षिणे कोणं नैऋते राहुमादरात् ॥ १२ ॥ वायव्ये विकचं वीरपूजयेत्सततं बुधः ॥ चतुर्थावरणे देवं पूजयेत्लेखमादरात् ॥ १३ ॥ आग्नेये
शांडिलीपुत्रं दक्षिणे दक्षिणाधिपम् ॥ विरूपाक्षं नैऋते देवं जलेशं पश्चिमे तथा ॥ १४ ॥ वायुं पुत्रं च वायव्यां सततं पूजयेन्नरः ॥ ईशाने देवमी
शानं पूजयेत्सततं बुधः ॥ १५ ॥ उत्तरे यक्षराजानं कुबेरं पूजयेद्बुधः ॥ पंचमे पूजयेद्दीरसदा स्वावरणे द्विजाः ॥ १६ ॥ पूर्वतः परमां देवीं महा
श्वेतां महामातिः ॥ श्रियमृद्धिं विभूतिं च धृतिं चैवोन्नतिं तथा ॥ १७ ॥ पृथिवीं यदुर्गादूलमहाकीर्तिं तथैव च ॥ इंद्रं विष्णुं तथार्यम्भं भगं पर्जन्य
मेव च ॥ १८ ॥ विवस्वंतं तथार्कचत्वारंकिरणोज्ज्वलम् ॥ पूजयेद्गुरुं षष्ठे चैव मेतान् दिवाकरान् ॥ १९ ॥ शिरोनेत्रे तथा वर्म अस्त्रं च यदुत्तमम् ॥
अरुणं सरथं वीरसत्तमं पूजयेद्बुधः ॥ २० ॥ तथा श्वान्यदुर्गादूलसदा चारणे बुधः ॥ यक्षरक्षांसि गंधर्वांन्मासान् पक्षान् हानितु ॥ २१ ॥ संव
त्सरं तथा पुत्रद्वये तान्सं पूजयेत्पुरा ॥ य एवं पूजयेद्देवं भास्करं सततं नरः ॥ २२ ॥ सगच्छेत्परमं स्थानं यत्र गत्वानशोचति ॥ २३ ॥ ॐ लघो
ल्काय नमः ॥ मूलमंत्राक्षराणीह चांगानि परिचक्षते ॥ अनेन विधिना यस्तु पूजयेत्सततं रविम् ॥ २४ ॥ नित्यमुभयसप्तम्यां सगच्छेत्परमं प
दम् ॥ इत्युक्त्वा भगवान् देवो जगामा शुगृहं रविः ॥ २५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सांवात्स्याने आदित्यपूजाविधि
वर्णनं नाम पंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथ राजामहातेजाः शतानीको द्विजोत्तमम् ॥ प्रणम्य शि

ब्रा० प०

अ० १५

॥ १४९ ॥

१ वरुणम्-इ० पा० । २ सदा वेदानुमं शुभम्-इ० पा० । ३ वासुदेवम्-इ० पा० ।

रसाभक्त्यासुमंतुंवाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ अहोदेवस्यमाहात्म्यंभास्करस्यामितौजसः ॥ कीर्तितंभवतामह्यंसर्वपापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ त
 स्मात्रार्कसमं देवं लोके पश्यामि सुव्रत ॥ नचाप्यस्य स्थितो विप्रगति लोकेषु विद्यते ॥ ३ ॥ प्रवर्तिते जगद्विप्रसर्गकाले दिवाकरात् ॥ स्थितौ पा
 लयते चासत्कल्पांते संहरेत् पुनः ॥ ४ ॥ श्रुत्वैवं देवमाहात्म्यं भास्करस्यामितौजसः ॥ कीर्तितं भवतामह्यमश्वमेधशताद्वरम् ॥ ५ ॥ किंतु मे
 संशयो ब्रह्मन्सुमहान्ददिवर्तते ॥ केनोपायेन विप्रं द्रमुच्यते संभवाणवात् ॥ ६ ॥ दिवाकरप्रसादाद्वैसुप्रसन्नादृषध्वजात् ॥ कथं तु ष्येत्सदा
 देवो धर्मेण कतरेण तु ॥ ७ ॥ श्रुत्वामेव हवोधर्माः श्रुतिस्मृत्युदितास्तथा ॥ वैष्णवाः शैवधर्माश्च तथा पौराणिकाः श्रुताः ॥ ८ ॥ श्रोतुकामो ह्यहं
 विप्रसौरं धर्ममनौपमम् ॥ भगवन्त्सर्वधन्यास्ते सौरधर्मपरायणाः ॥ ९ ॥ ब्रूहि मे देव देवस्य भानोर्धर्ममनौपमम् ॥ शृण्वतो नास्ति मे तृप्तिरमृतस्यै
 व मेव च ॥ १० ॥ अश्वमेधादयो यज्ञा बहु संभारविस्तराः ॥ न शक्यास्ते यतः कर्तुमल्पमेते द्विजातिभिः ॥ ११ ॥ सुखोपायमतो ब्रूहि धर्मका
 मर्थसाधकम् ॥ हिताय सर्वमर्त्यानां सर्वपापभयापहम् ॥ १२ ॥ सौरधर्मपरंपुण्यं पवित्रं पापनाशनम् ॥ श्रुत्वा तु वचनं राज्ञो व्यासा शिष्यो
 महामुनिः ॥ १३ ॥ प्रणम्य शिरसा व्यासमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ श्रूयतामभिधास्यामि सुखोपायं महाफलम् ॥ १४ ॥
 परमं सर्वधर्माणां सर्वधर्ममनौपमम् ॥ रविणा कथितं पूर्वमरुणस्य विशांपते ॥ १५ ॥ कृष्णस्य ब्रह्मणो वीरशंकरस्य न विद्यते ॥ संसारार्णव
 मग्नानां सर्वेषां प्राणिनामयम् ॥ १६ ॥ सौरधर्मतमः श्रीमान् हिताय जगतो दितः ॥ यैरयं शांतमनसैः सूर्यभक्तैर्भगार्थिभिः ॥ १७ ॥
 संसेव्यते परो धर्मस्ते सौरानात्र संशयः ॥ एककालं द्विकालं वा त्रिकालं नित्यमेव च ॥ १८ ॥ ये स्मरन्ति रविभक्त्या सकृदेवापि भारत ॥
 सर्वपापैर्विमुच्यन्ते सप्तजन्मकृतैरपि ॥ १९ ॥ स्तुवंति ये सदा भानुं न ते प्रकृतिमानुषाः ॥ स्वर्गलोकात्परिभ्रष्टास्ते ज्ञेया भास्करा भु
 वि ॥ २० ॥ नानर्कः स्मरतेर्कैवै नानर्को र्कसमर्चयेत् ॥ नानर्कः कीर्तयेदर्कं नानर्को र्कमवाप्नुते ॥ २१ ॥ सौरधर्मस्य सारो यं सूर्य
 भक्तिः सुनिश्चला ॥ षोडशांगच सा प्रोक्ता रविणे हादिवौकसाम् ॥ २२ ॥ प्रातःस्नानं जपे होमस्तथा देवार्चनं नृप ॥ द्विजानां पूजनं

१० पु०

६०॥

भक्त्या पूजा गोश्वत्थयोस्तथा ॥ २३ ॥ इतिहासपुराणेभ्योभक्तिश्रद्धापुरस्कृतम् ॥ श्रवणराजशार्दूलवेदाभ्यासस्तथैवच ॥ २४ ॥
 मद्रक्तया जनवात्सल्यं पूजायांचानुमोदनम् ॥ स्वयमभ्यर्चयेद्भक्त्या ममाग्रेवाचकं परम् ॥ २५ ॥ पुस्तकस्य सदाश्रेष्ठममातीव प्रियंसुराः ॥
 मत्कथाश्रवणं नित्यं स्वरनेत्रांगविक्रिया ॥ २६ ॥ ममातुस्मरणं नित्यं भक्त्या श्रद्धापुरस्कृतम् ॥ षोडशांगाभक्तिरियं यस्मिन्लच्छेपिवर्तते
 ॥ २७ ॥ विप्रेन्द्रः समुनिः श्रीमान्सजात्यः सच पंडितः ॥ नमोऽपृथक्चतुर्वेदामद्रक्तः श्वपचोपियः ॥ २८ ॥ तस्मै देयं ततो ग्राह्यं सच पूज्यो यथाह
 हम् ॥ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ॥ २९ ॥ तस्याहं नमस्कृत्यामि सच मे नमस्कृत्यामि ॥ यो मां सर्वगतं पश्येत्सर्वं वचनमयि संस्थितम् ॥
 ॥ ३० ॥ तस्याहं नित्यमास्थाय सच नित्यं मयि स्थितः ॥ अष्टादशार्धकक्षायोऽपरं चाष्टाभिर्द्वैः ॥ ३१ ॥ रोधयित्वा महाबाहो तथा ज्ञानतरे
 गतु ॥ दुर्गपालं विजित्या शुभास्करार्थं तु दुर्जया ॥ ३२ ॥ जित्वा च पुरराजानं महातेजमनौपमम् ॥ मनसा चलते भक्त्या यो मां ध्यायति मा
 नवः ॥ ३३ ॥ अहं तमेव चिंतामि आत्मवत्सततं नरम् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मवर्णनं नामैकपंचाशदु
 त्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ सूरच दुर्लभा भक्तिर्दुर्लभं सूरपूजनम् ॥ सूराय दुर्लभं दानं सूरहोमश्च दुर्ल
 भः ॥ १ ॥ सुदुर्लभं वेदान्तं दभ्यासोऽपि दुर्लभः ॥ सुदुर्लभं तं ज्ञेयं खषोल्कज्ञानमुत्तमम् ॥ २ ॥ सुदुर्लभं तं ज्ञानं सदा वै भास्करस्य तु ॥
 प्रदक्षिणां चक्रतुर्वै पादौ भक्त्याऽर्कमंदिरे ॥ ३ ॥ तौ करौ श्लाघ्यतां प्राप्ता यौ पूजां चक्रतूरवेः ॥ सैवैकारसनाधन्यास्तोत्रं याकुरुते रवेः ॥
 ॥ ४ ॥ तन्मनः पुण्यतां प्राप्तां यद्वित्वा विषयं नृप ॥ निश्चला च रे लीलानिर्भीका क्रोधवर्जिता ॥ ५ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ सूर्यार्चन
 विधिं कुर्वन् श्रेष्ठोऽनुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ त्वत्प्रसादाद्विजश्रेष्ठकौतूहलमतीव मे ॥ ६ ॥ यत्पुण्यं स्थापिते सूर्ये कृते सूर्यालये च यत् ॥ सम्मार्जने च य
 त्पुण्यं यत्पुण्यमुपलेपने ॥ ७ ॥ स्थाने कृते च यत्पुण्यं तथानिराजने कृते ॥ नीलोषधिप्रवापेन नृत्यमंगलवादिनैः ॥ ८ ॥ अर्घ्यदानेन यत्पुण्यं
 तोयस्नानेन यद्भवेत् ॥ पंचामृतमयस्नानेन दधिस्नानेन च यत्फलम् ॥ ९ ॥ चक्राभ्यंगेन च यत्प्रोक्तं वज्रस्नानेन च यत्फलम् ॥ मधुस्नानेन यत्स्नानेन
 क्षुरसस्य तु ॥ १० ॥ उद्धर्तनं शुचिस्थाने कुशपुष्पोदकेन तु ॥ सुवर्णरत्नतोयैश्च गंधचंदनवारिभिः ॥ ११ ॥ कर्पूरागुरुतोयेन स्वं च्छतो

ब्रा० प०

अ० १८

॥ १५० ॥

येनयत्फलम् ॥ विलेपनैश्चगंधाढ्यैर्विलेपनफलंलभेत् ॥ १२ ॥ तालपत्रप्रदानेतुप्रदानेचामरस्यतु ॥ रक्तपुष्पार्चनेयच्चदामभिःपूजनेनच
 ॥ १३ ॥ गुमानांमंडपेयच्चपुष्पमालावलंबनात् ॥ पूजाभक्तिविशेषैश्चगृहमालावलंबने ॥ १४ ॥ पुष्पदानविशेषेणधूपदीपैश्चयत्फलम् ॥
 वस्त्रालंकारदानेतुपुण्यश्रवणकीर्तने ॥ १५ ॥ ब्रह्मश्रवस्यदानेतुअव्यंगस्यचगोपते ॥ मगानांमत्प्रसादेनअभिवादनपूजने ॥ १६ ॥ व्योमपूजा
 फलयच्चअरुणस्यचपूजनम् ॥ तथान्यदपियत्प्रोक्तमज्ञानाद्ब्राह्मणोत्तम ॥ १७ ॥ तत्सर्वब्रूहिमेब्रह्मन्भक्तानामनुकंपया ॥ १८ ॥ ॥ इति
 श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसूरधर्मेषुप्रश्रवर्णनं नामद्विपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 स्वमतिश्चरवेर्भक्तांढवेयमहामते ॥ अतस्तेनिखिलंवाच्मिशृणुष्वैकमनानृप ॥ १ ॥ कल्पादौसृजतेवीरब्रह्माचविविधाःप्रजाः ॥
 अहंकारोमहानासीन्नास्तिलोकोममोत्तमः ॥ २ ॥ तथापालयतेवीरकेशवःपृथिवीपते ॥ ३ ॥ चिंतयंतोयतेदेवाःकेशवस्यनरा
 धिप ॥ मिथस्तेस्पर्धयायुक्ताःपरस्परविरोधिनः ॥ ४ ॥ विवादस्तुमहानासीत्कंजजांबुनगौकसाम् ॥ परस्परमहाबाहो
 मनसाश्रित्यकेवलम् ॥ ५ ॥ अहंकर्ताविकर्ताहंपालकोहंजगत्प्रभुः ॥ इत्याहभगवान्ब्रह्माकृष्णभीमौसमर्चितौ ॥ ६ ॥
 तथैत्यशंकरःक्रुद्धःकःशक्तोमहतेभुवि ॥ संहर्तुंजगदेतद्विस्मृष्टंपालयितुंतथा ॥ ७ ॥ नारायणोप्येवमेवमनाक्रोधसमन्वितः ॥ नवाशक्तो
 जगत्स्रष्टुंसंहर्तुंरक्षितुंतथा ॥ ८ ॥ एवंतेषांप्रवदतांक्रुद्धानांचपरस्परम् ॥ समाविशत्तदाऽज्ञानंतमोमोहात्मकंविभोः ॥ ९ ॥ तेविक्रांतधियः
 सर्वेनपश्यंतिपरस्परम् ॥ अत्यर्थमोहमापन्नामजानंतीहकिंचन ॥ १० ॥ अपश्यंतोमिथस्तेतुनिषण्णाःक्ष्मातलेविभोः ॥ आरामंतिहिये
 चान्येतेदिवाकरमास्थिताः ॥ ११ ॥ तमसामोहिताःसर्वेनिद्रावत्क्रांतचेतसः ॥ मनागज्ञानेनचाक्रांताःकिंकुर्यामेतिमोहिताः ॥ १२ ॥ अथ
 भूताधिपोदेवोगोश्रुताभरणोज्ज्वलः ॥ चंद्रार्धकृतशोभस्तुशीतलांशुविशोषितः ॥ १३ ॥ आर्तिमेत्यपरांवीरमोहितस्तमसाविभो ॥ अप
 श्यन्नब्रवीद्देवंमाधवंभूधरंहरिम् ॥ १४ ॥ महादेवउवाच ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहोक्रगतस्त्वंमहामते ॥ ब्रह्माचक्रगतोवीरनाहंपश्यामिवांक
 चित् ॥ १५ ॥ मोहेनमहताहंवैनसाचविमोहितः ॥ किंकरोमिक्कगच्छामिक्कचाहमधुनास्थितः ॥ १६ ॥ क्ष्माधरंपृथिवीवृक्षान्देवगंधर्व

०पु०

६१॥

दानवान् ॥ विपुलं सागरं धन्यो नाहं पश्यामि किंचन ॥ १७ ॥ केनोपायेन पश्येयं जगत्स्थायरजंगमम् ॥ ब्रूहि मे देव शार्दूलव्रीडामेऽतीव जाय
 ते ॥ १८ ॥ शंकरस्य वचः श्रुत्वा हरिर्वचनमब्रवीत् ॥ शोकगद्गदया वाचा तमसामोहितो नृप ॥ १९ ॥ विष्णुरुवाच ॥ भीमभीम नजानेहं कभवा
 न्वर्तते धुना ॥ समापिमोहितं चेत्तमसातीव शंकर ॥ २० ॥ क्व गच्छामि कतिष्ठामि कथं तत्स्वस्थतां व्रजेत् ॥ तमसा पूरितं सर्वजगद्विपरमे
 श्वर ॥ २१ ॥ यद्यसौ दृश्यते देवः सुरज्येष्ठो बुजोद्भवः ॥ पृच्छावस्तं महात्मानं यदि तेरोचते हर ॥ २२ ॥ हित्वा दर्पमहंकारं सममास्थाय केव
 लम् ॥ पद्माननं पद्मयोनिं पद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥ २३ ॥ इत्येवं गदतो वाक्यं विष्णोरमिते जसः ॥ श्रुत्वोवाच विभो ब्रह्माङ्गाधरमहीधरौ ॥ २४ ॥
 कृष्णकृष्णमहाबाहो भीमभीम महामते ॥ कभवंतौ ब्रूत किंचिच्छिष्युवामूचथुर्मिथः ॥ २५ ॥ ममातीव मनोबुद्धीतमसावशमागते ॥ न शृणोमि न
 पश्यामि निद्रामोहवशगतः ॥ २६ ॥ अहो बत जगत्सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ तमसा व्याहृतं देवौ नजाने क्व गतं महः ॥ २७ ॥ अथ तेषां प्रवदतां
 ब्रह्मादीनां दिवौकसाम् ॥ दर्पक्रोधभयार्तानां तमसा क्रांतं चेतसाम् ॥ २८ ॥ तेषां दर्पापहाराय प्रबोधार्थं च गोपतेः ॥ तेजोरूपं समुद्रूतमष्टगुणं
 मनोपमम् ॥ २९ ॥ अलक्ष्य पापतमसामहद्व्योमनराधिप ॥ ज्वालामालावृतं वीरबहुरूपं च भासते ॥ ३० ॥ शतयोजनविस्तीर्णगतमूर्ध्वं
 मंतथा ॥ गोमध्यतो महाराज कर्णिकेवां बुजस्यतु ॥ ३१ ॥ प्रकाशं तेजसा तस्य जगत्सर्वमिदं नृप ॥ पुरेष्वंतर्थावीरं बुजस्यार्चिभिः सदा ॥ ३२ ॥
 दृष्ट्वा परस्परं सर्वे हुंकारादिविकारिणः ॥ तेजसामोहितास्तस्य जगत्सर्वमिदं नृप ॥ ३३ ॥ तेजसामोहितं तस्य महद्व्योमनराधिप ॥ ततो वि
 स्मयमासीना दृष्ट्वा गोपतयो नृप ॥ ३४ ॥ पश्यमाना महो व्योमि मिथो वचनमब्रुवन् ॥ अहो तेजः समुद्रूतमस्माकं श्रेयसे नृप ॥ ३५ ॥ प्रकाशाय
 चलोकानां सर्वे पश्यामि किं न्विदम् ॥ ज्ञानायोर्ध्वगतो ब्रह्माचाधस्तात्त्रिपुरांतकः ॥ ३६ ॥ तिर्यक्जगाम देवेश श्रुत्वा बुजगदाधरः ॥ अलब्ध्वा
 तस्य ते सर्वे प्रमाणैरिकाधिपाः ॥ ३७ ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनाः समागम्य परस्परम् ॥ सर्वे कंजादिका देवा इदं वचनमब्रुवन् ॥ ३८ ॥
 कोऽयं किमात्मकश्चायं किमिदं तेजसां निधिः ॥ अहोऽस्य दर्शनात्सर्वे संजाता ज्ञानिनो वयम् ॥ ३९ ॥ तस्मात्सर्वे प्रणम्यै नस्तवामोऽद्भुतदर्श
 नम् ॥ कृताञ्जलिपुटाः सर्वे चास्तुवंस्त्रिदिवौकसः ॥ ४० ॥ स्तुवतामप्यथैतेषां सहस्राकिरणोरविः ॥ आत्मानं दर्शयामास कृपया

ब्रा० प०

अ० १८

॥ १५१

परयावृतः ॥ ४१ ॥ ज्ञात्वाभक्तिमहाबाहोब्रह्मादीनांमहोपमाम् ॥ अथतेव्योमिदेवेशंददृशुःपरमेश्वरम् ॥ ४२ ॥ खषो
 लकलोकनाथेशंसहस्रकिरणोज्ज्वलम् ॥ कृत्तिकाभिरसंसृष्टंयद्वातत्कर्त्तिकास्थितम् ॥ ४३ ॥ दुर्जयंकृत्तिकानांतुतथैकेनवि
 वर्जितम् ॥ तथाहस्तविहीनंचसप्तर्षिरहितंतथा ॥ ४४ ॥ वर्षाद्वारहितंदेवसप्तस्वरविवर्जितम् ॥ सबलंनिष्कलंचैवसदैकाकाररूपिणम् ॥
 ॥ ४५ ॥ तद्वद्वानेकशिरसमनेकचरणंतथा ॥ अनेकोदरबाहुंसमनेकाभरणान्वितम् ॥ ४६ ॥ अनेकाननमक्षीवंसहस्राक्षमनौपमम् ॥
 अनेकवर्णरूपंचअनेकमुकुटोज्ज्वलम् ॥ ४७ ॥ दृष्ट्वैवंदेवदेवस्यरूपंभानोर्महात्मनः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनास्तुष्टुवुस्तेदिवाकरम् ॥
 ॥ ४८ ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वाब्रह्मास्तोतुंप्रचक्रमे ॥ प्रणम्यशिरसाभानुमिदंवचनमब्रवीत् ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमस्तेदे
 वदेवेशसहस्रकिरणोज्ज्वल ॥ लोकदीपनमस्तेऽस्तुनमस्तेकोणवल्लभ ॥ ५० ॥ भास्करायनमोनित्यंखषोलकायनमोनमः ॥ विष्णवेका
 लचक्रायसोमयामिततेजसे ॥ ५१ ॥ नमस्तेपंचकालायदंड्रायवसुरेतसे ॥ खगायलोकनाथायएकचक्रथायच ॥ ५२ ॥ जगद्धितायदे
 वायशिवायामिततेजसे ॥ तमोग्रायसुरूपायतेजसांनिधयेनमः ॥ ५३ ॥ अर्थायकामरूपायधर्मायामिततेजसे ॥ मोक्षायमोक्षरूपायसूर्याय
 चनमोनमः ॥ ५४ ॥ क्रोधलोभविहीनायलोकानांस्थितिहेतवे ॥ शुभायशुभरूपायशुभदायशुभात्मने ॥ ५५ ॥ शांतायशांतरूपायशांतये
 स्मासुवैनमः ॥ नमस्तेब्रह्मरूपायब्रह्मणायनमोनमः ॥ ५६ ॥ ब्रह्मदेवायब्रह्मरूपायब्रह्मणेपरमात्मने ॥ ब्रह्मणेचप्रसादंवैकुरुदेवजगत्पते
 ॥ ५७ ॥ एवंस्तुत्वारविंब्रह्माश्रद्धयापरयाविभो ॥ तूष्णीमासमहाभागप्रदृष्टेनांतरात्मना ॥ ५८ ॥ ब्रह्मणोऽनंतरंरुद्रःस्तोत्रंचक्रेविभावसोः ॥ त्रिपुरा
 रिर्महातेजाःप्रणम्यशिरसारविम् ॥ ५९ ॥ महादेवउवाच ॥ जयभावजयाजेयजयहंसदिवाकर ॥ जयशंभोमहाबाहोखगोचरभूधर ॥ ६० ॥ जयलो
 कप्रदीपेनजयभानोजगत्पते ॥ जयकालजयानंतसंवत्सरशुभानन ॥ ६१ ॥ जयदेवादितेःपुत्रकश्यपानंदवर्धन ॥ तमोग्रजयसप्तेशजयसप्ताश्रवा
 हन ॥ ६२ ॥ ग्रहेशजयकांतीशजयकालेशशंकर ॥ अर्थकामेशधर्मेशजयमोक्षेशशर्मद ॥ ६३ ॥ जयवेदांगरूपायग्रहरूपायवैगतः ॥ सत्या
 यसत्यरूपायसुरूपायशुभायच ॥ ६४ ॥ क्रोधलोभविनाशायकामनाशायवैजय ॥ कल्माषपक्षिरूपाययतिरूपायशंभवे ॥ ६५ ॥

५०
५२॥

विश्वायविश्वरूपायविश्वकर्मायवैजय ॥ जयोंकारवषट्कारस्वाहाकारस्वधायच ॥ ६६ ॥ जयाश्वमेधरूपायचाग्निरूपायमायच ॥ संसारार्णवपीतायमोक्षद्वारप्रदायच ॥ ६७ ॥ संसारार्णवमग्नयममदेवजगत्पते ॥ हस्तावलंघनोदेवभवत्वंगोपतेद्रुत ॥ ६८ ॥ ईशोप्येवमहीनांगस्तुत्वाभानुंप्रयत्नतः ॥ विरराजमहाराजप्रणम्यशिरसारविम् ॥ ६९ ॥ अथविष्णुर्महातेजाःकृतांजलिपुटोरविम् ॥ उवाचराजशार्दूलभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ ७० ॥ विष्णुरुवाच ॥ नमामिदेवदेवेशभूतभावनमव्ययम् ॥ दिवाकरंरविंभानुंमार्तंडभास्करंभगम् ॥ ७१ ॥ इंद्रविष्णुंहरिंहंसमकैलोकगुरुंविभुम् ॥ त्रिनेत्रंत्र्यक्षरंत्र्यंगंत्रिमूर्तिंत्रिगतिंशुभम् ॥ ७२ ॥ षण्मुखायनमो नित्यं त्रिनेत्रायनमोनमः ॥ चतुर्विंशतिपादायनमोद्वादशपाणिने ॥ ७३ ॥ नमस्तेभूतपतयेलोकानांपतयेनमः ॥ देवानांपतयेनित्यं वर्णानांपतयेनमः ॥ ७४ ॥ त्वंब्रह्मात्वं जगन्नाथोरुद्रस्त्वंचप्रजापतिः ॥ त्वंसोमस्त्वंतथादित्यस्त्वमोंकारकएवहि ॥ ७५ ॥ बृहस्पतिर्बुधस्त्वंहिंत्वंशुक्रस्त्वंविभावसुः ॥ यमस्त्वंवरुणस्त्वंहिनमस्तेकश्यपात्मज ॥ ७६ ॥ त्वयाततमिदं सर्वं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ त्वत्तएवसमुत्पन्नं स देवासुरमानुषम् ॥ ७७ ॥ ब्रह्माचाहंचरुद्रश्चसमुत्पन्नाजगत्पते ॥ कल्पादौतुपुरादेवस्थितयेजगतोनव ॥ ७८ ॥ नमस्तेवेदरूपायअन्तरूपायवैनमः ॥ नमस्तेज्ञानरूपाययज्ञायचनमोनमः ॥ ७९ ॥ प्रसीदास्मासुदेवेशभूतेशकिरणोज्ज्वल ॥ संसारार्णवमग्नानांप्रसादंकुरुगोपते ॥ ८० ॥ वेदांतायनमो नित्यं नमोयज्ञकलायच ॥ सुमंतुरुवाच ॥ स्तुत्वैवंभास्करंभक्त्याविष्णुर्भरतसत्तम ॥ ८१ ॥ प्रदध्यौनृपशार्दूलरवितद्गतमानसः ॥ एवंतेनरशार्दूलदेवाब्रह्मादयोऽनव ॥ ८२ ॥ स्तुवंतितंमहात्मानंसहस्राकिरणंरविम् ॥ इत्येवंस्तुवतांतिषारंविभक्त्यामहात्मनाम् ॥ ८३ ॥ अथतुष्टोरविस्तेषांब्रह्मादीनांजगत्पतिः ॥ विज्ञायभक्तिपरमांश्रद्धांचपरमांविभुः ॥ ८४ ॥ उवाचसमहातेजाः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ ८५ ॥ ग्रहेशोव्योमआरूढस्तेजसाप्रज्वलन्दिशः ॥ ब्रह्माणंविष्णुमीशानमामंत्र्यैतान्विशांपते ॥ ८६ ॥ दृष्ट्वा तान्प्रणतान्तसर्वाञ्छिरोभिरवर्णिगतान् ॥ तुष्टोऽस्मितेसुरज्येष्ठचतुर्मुखजगत्पते ॥ ८७ ॥ वरंवरयभद्रतेमनुसात्वंयमिच्छसि ॥ श्रुत्वातुवचनंभानोर्ब्रह्मालोकगुरुर्नृप ॥ ८८ ॥ जगामाशेरसाभूमावुवाचसकृतांजलिः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृतकृत्योऽहं देवेशपूतश्चास्मिख

ब्रा० ५०
अ० १५

॥ १५॥

गाधिप ॥ ८९ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मिगतोऽस्मिपरमांगतिम् ॥ सहस्रकिरणैर्यन्मेभवान्दर्शनमागतः ॥ ९० ॥ अपश्यतश्चदेवेशमूढ
 मासीन्मनोमम ॥ भगवन्संप्रीदत्वंममोपरिविभावसो ॥ ९१ ॥ प्रयच्छत्वंबलंभक्तिमात्मनोममगोपते ॥ गत्वाशिरोभिरवनिमष्टांगपाति
 तस्यच ॥ ९२ ॥ भक्त्याविज्ञातिमाकर्ण्यप्रसादंकुरुगोपते ॥ ब्रह्मणोवचनंश्रुत्वापूषादेवोजगत्पातिः ॥ ९३ ॥ तथेत्याहमहाराजविरंचिप्रथया
 न्वितम् ॥ ब्रह्मणेचवरंदत्त्वा राजन्देवोदिवाकरः ॥ ९४ ॥ उवाचत्र्यंबकंदेवंशशांककृतशेखरम् ॥ वरंवरयभूतेशभूभुजादायितानव ॥ ९५ ॥
 यमिच्छसिमहादेववचम्यहंतदशेषतः ॥ भास्करस्यवचःश्रुत्वाईश्वरस्त्रिपुरांतकः ॥ ९६ ॥ गत्वातुशिरसाभूमौप्रणम्योवाचभास्करम् ॥
 महादेवउवाच ॥ ॥ पुण्योऽहंपुण्यकर्माहंनास्तिधर्मितरोमया ॥ ९७ ॥ गतोऽहंपरमांसिद्धिगतश्चपरमांगतिम् ॥ नाप्राप्यमस्तिदेवेश
 नासाध्यंममकिंचन ॥ ९८ ॥ यस्यमेभगवान्देवःप्रसादप्रवणःस्थितः ॥ त्वयाततमिदंसर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ ९९ ॥ त्वत्तएवसमुत्पन्नं
 लभंचत्वयियास्यति ॥ यदितुष्टोममविभोअनुग्राह्योऽस्मितेयदि ॥ १०० ॥ अचलांदेहिमेभक्तिमात्मनश्चरणनय ॥ व्योमकेशवचःश्रुत्वापूषा
 देवोदिवाकरः ॥ १०१ ॥ तथेत्याहहरंवीरततोहरिमुवाचह ॥ नारायणमहाबाहोवरंवरयगोधर ॥ १०२ ॥ परितुष्टोऽस्मितेदेवयमिच्छसिम
 हाबल ॥ श्रुत्वातुभास्करवचःकीलालजनकोहरिः ॥ १०३ ॥ उवाचपरयाभक्त्यानत्वाचशिरसारविम् ॥ ॥ नारायणउवाच ॥ ॥ जय
 देवजगन्नाथजयदेवगुरोरे ॥ १०४ ॥ प्रसीदममदेवेशभक्तियच्छात्मनोरे ॥ येनाहंसर्वदेवानामुत्तमःस्यांजगत्पते ॥ १०५ ॥ अजेयश्चत
 थादेवदैत्यदानवरक्षसाम् ॥ त्वद्भक्त्याबुद्धितबलस्तेजसामहतान्वितः ॥ १०६ ॥ ततोमयामहत्कर्मकर्तव्यंतवशासनात् ॥ प्रजानांपालनदेव
 देवानांचग्रहाधिप ॥ १०७ ॥ वर्णानामाश्रमाणांचवर्णधर्मस्यवाविभो ॥ दुष्टदैत्यविनाशायलोकानांपालनायच ॥ १०८ ॥ सृज्येऽहंभ
 वतापूर्वकलपादौचकृतोऽनव ॥ यस्यरुष्टोभवान्त्स्याद्वैकथंचित्पुरुषस्यतु ॥ १०९ ॥ व्याधिर्दुःखमनारोग्यंदारिद्र्यंसंततिक्षयः ॥ तस्यै
 तानिभवंतीहआधयोविविधास्तथा ॥ ११० ॥ तस्मात्त्वंचततोदेवसंस्तव्यःसततंबुधैः ॥ एवंत्वांगोपतेदेवभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ १११ ॥
 अहमार्चंतुमिच्छामितस्मान्ममकृपांकुरु ॥ ११२ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वाणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मेसूर्यतेजोवर्णनंनामत्रिपंचाशदुत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ ॥ श्रुत्वातुवचनंभानुर्विष्णोरमिततेजसः ॥ उवाचकुरुशादूलआदित्यःकृपयान्वितः ॥ १॥

विष्वायविश्वरूपायविश्वकर्मायवैजय ॥ जयोंकारवपट्टकारस्वाहाकारस्वधायच ॥ ६६ ॥ जयाश्वमेधरूपायचाग्रिरूपार्यमायच ॥ संसा-
 रार्णवपीतायमोक्षद्वारप्रदायच ॥ ६७ ॥ संसारार्णवमग्रस्यममदेवजगत्पते ॥ हस्तावलंबनोदेवभवत्वंगोपतेद्भुत ॥ ६८ ॥ ईशोप्येवमही-
 नांगंस्तुत्याभानुं प्रयत्नतः ॥ विरराजमहाराजप्रणम्यशिरसारविम् ॥ ६९ ॥ अथविष्णुर्महातेजाःकृतांजलिपुटोरविम् ॥ उवाचराजशार्दू-
 लभक्तयाश्रद्धासमन्वितः ॥ ७० ॥ विष्णुरुवाच ॥ नमामिदेवदेवेशंभूतभावनमव्ययम् ॥ दिवाकरंरविंभानुंमार्तंडंभास्करंभगम् ॥ ७१ ॥
 इंद्रविष्णुंहरिंहंसमर्कलोकगुरुंविभुम् ॥ त्रिनेत्रंत्र्यक्षरंत्र्यंशंत्रिमूर्तिंत्रिगतिंशुभम् ॥ ७२ ॥ पण्मुखायनमोनित्यंत्रिनेत्रायनमोनमः ॥ चतुर्विंश-
 तिपादायनमोद्वादशपाणिने ॥ ७३ ॥ नमस्तेभूतपतयेलोकानांपतयेनमः ॥ देवानांपतयेनित्यंवर्णानांपतयेनमः ॥ ७४ ॥ त्वंब्रह्मात्वं
 जगन्नाथोरुद्रस्त्वंचप्रजापतिः ॥ त्वंसोमस्त्वंतथादित्यस्त्वमोंकारकएवाहि ॥ ७५ ॥ बृहस्पतिर्बुधस्त्वंहित्वंशुक्रस्त्वंविभावसुः ॥
 यमस्त्वंवरुणस्त्वंहिनमस्तेकश्यपात्मज ॥ ७६ ॥ त्वयाततमिदंसर्वजगत्स्थायवरजंगमम् ॥ त्वत्तएवसमुत्पन्नंसदेवासुरमानुषम् ॥
 ॥ ७७ ॥ ब्रह्माचाहंचरुद्रश्चसमुत्पन्नाजगत्पते ॥ कल्पादौतुपुरादेवस्थितयेजगतोनव ॥ ७८ ॥ नमस्तेवेदरूपायअन्हरूपायवैनमः ॥
 नमस्तेज्ञानरूपाययज्ञायचनमोनमः ॥ ७९ ॥ प्रसीदास्मासुदेवेशभूतेशकिरणोज्ज्वल ॥ संसारार्णवमग्नानांप्रसादंकुरुगोपते ॥ ८० ॥ वे-
 दांतायनमोनित्यंनमोयज्ञकलायच ॥ सुमंतुरुवाच ॥ स्तुत्वैवंभास्करंभक्तयाविष्णुर्भरतसत्तम ॥ ८१ ॥ प्रदध्यौनृपशार्दूलरवितद्गतमा-
 नसः ॥ एवंपतेनशार्दूलदेवाब्रह्मादयोऽनव ॥ ८२ ॥ स्तुवंतितंमहात्मानंसहस्राकिरणंरविम् ॥ इत्येवंस्तुवतातिपांरविंभक्तयामहात्म-
 नाम् ॥ ८३ ॥ अथतुष्टोरविस्तेषांब्रह्मादीनांजगत्पतिः ॥ विज्ञायभक्तिंपरमांश्रद्धांचपरमांविभुः ॥ ८४ ॥ उवाचसमहातेजाः
 प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ ८५ ॥ ग्रहेशोव्योमआरूढस्तेजसाप्रज्वलन्दिशः ॥ ब्रह्माणंविष्णुमीशानमामंत्र्यैतान्विशापते ॥ ८६ ॥ दृष्ट्वा
 तान्प्रणतान्तसर्वांश्छिरोभिस्त्वंनिगतान् ॥ तुष्टोऽस्मितेसुरज्येष्ठचतुर्मुखजगत्पते ॥ ८७ ॥ वरंवरयभद्रंतेमनसात्वंयमिच्छसि ॥
 श्रुत्वातुवचनंभानोर्ब्रह्मलोकगुरुर्नृप ॥ ८८ ॥ जगामाशेरसाभूमाबुवाचसकृतांजलिः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृतकृत्योऽस्मिदेवेशपूतश्चास्मिस्व

गाधिप ॥ ८९ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मिगतोऽस्मिपरमांगतिम् ॥ सहस्रकिरणैर्यन्मेभवान्दर्शनमागतः ॥ ९० ॥ अपश्यतश्चदेवेशमूढ
 मासीन्मनोमम ॥ भगवन्त्संप्रसीदत्वंममोपरिविभावसो ॥ ९१ ॥ प्रयच्छत्वंबलंभक्तिमात्मनोममगोपते ॥ गत्वाशिरोभिरवानिमष्टांगपाति
 तस्यच ॥ ९२ ॥ भक्त्याविज्ञातिमाकर्ण्यप्रसादंकुरुगोपते ॥ ब्रह्मणोवचनंश्रुत्वापूषादेवोजगत्पतिः ॥ ९३ ॥ तथेत्याहमहाराजविरांचिंप्रथया
 न्वितम् ॥ ब्रह्मणेचवरंदत्त्वा राजन्देवोदिवाकरः ॥ ९४ ॥ उवाचत्र्यंबकंदेवंशशांककृतशेखरम् ॥ वरंवरयभूतेशभूभुजादयितानघ ॥ ९५ ॥
 यमिच्छसिमहादेववचम्यहंतदशेषतः ॥ भास्करस्यवचःश्रुत्वाईश्वरस्त्रिपुरांतकः ॥ ९६ ॥ गत्वातुशिरसाभूमौप्रणम्योवाचभास्करम् ॥
 महादेवउवाच ॥ ॥ पुण्योऽहंपुण्यकर्माहंनास्तिधर्मितरोमया ॥ ९७ ॥ गतोऽहंपरमांसिद्धिगतश्चपरमांगतिम् ॥ नाप्राप्यमस्तिदेवेश
 नासाध्यममकिंचन ॥ ९८ ॥ यस्यमेभगवान्देवःप्रसादप्रवणःस्थितः ॥ त्वयाततमिदं सर्वजगत्स्थायरजंगमम् ॥ ९९ ॥ त्वत्तएवसमुत्पन्नं
 लयंचत्वयियास्यति ॥ यदितुष्टोममविभोअनुग्राह्योऽस्मितेयदि ॥ १०० ॥ अचलांदेहिमेभक्तिमात्मनश्चरणनय ॥ व्योमकेशवचःश्रुत्वापूषा
 देवोदिवाकरः ॥ १०१ ॥ तथेत्याहहरंवीरततोहरिमुवाचह ॥ नारायणमहाबाहोवरंवरयगोधर ॥ १०२ ॥ परितुष्टोऽस्मितेदेवयमिच्छसिम
 हाबल ॥ श्रुत्वातुभास्करवचःकीलालजनकोहरिः ॥ १०३ ॥ उवाचपरयाभक्त्यानत्वाचशिरसारविम् ॥ ॥ नारायणउवाच ॥ ॥ जय
 देवजगन्नाथजयदेवगुरोरेवे ॥ १०४ ॥ प्रसीदममदेवेशभक्तियच्छात्मनोरेवे ॥ येनाहंसर्वदेवानामुत्तमःस्याजगत्पते ॥ १०५ ॥ अजेयश्चत
 थादेवदैत्यदानवरक्षसाम् ॥ त्वद्भक्त्यावृंहितबलस्तेजसामहतान्वितः ॥ १०६ ॥ ततोमयामहत्कर्मकर्तव्यंतवशासनात् ॥ प्रजानांपालनदेव
 देवानांचग्रहाधिप ॥ १०७ ॥ वर्णानामाश्रमाणांचवर्णधर्मस्यवाविभो ॥ दुष्टदैत्यविनाशायलोकानांपालनायच ॥ १०८ ॥ सृज्येऽहंभ
 वतापूर्वकल्पादौचकृतोऽनघ ॥ यस्यरुष्टोभवान्त्स्याद्वैकथंचित्पुरुषस्यतु ॥ १०९ ॥ व्याधिर्दुःखमनारोग्यंदारिद्र्यंसंततिक्षयः ॥ तस्यै
 तानिभवंतीहआधयोविविधास्तथा ॥ ११० ॥ तस्मात्त्वंचततोदेवसंस्तव्यःसततंबुधैः ॥ एवंप्रसादोपतेदेवभक्त्याश्रद्धासमन्वितः ॥ १११ ॥
 अहमर्चितुमिच्छामितस्मान्ममकृपांकुरु ॥ ११२ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेत्राह्मेपर्वणेशप्तमीकल्पेसौरधर्मेसूर्यतेजोवर्णनेनामत्रिपंचाशदुत्तर
 शततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ ॥ श्रुत्वातुवचनंभानुर्विष्णोरमिततेजसः ॥ उवाचकुरुशादूलआदित्यःकृपयान्वितः ॥ १॥

॥ आदित्य उवाच ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ यदर्थं प्रार्थितं कृष्ण तत्सर्वं ते भविष्यति ॥ २ ॥ देवदानवयक्षाणां गंधर्वैरगर-
 क्षसाम् ॥ अजेयस्त्वं महाबाहो भविष्यसि न संशयः ॥ ३ ॥ जगत्पालयितुं सर्वसमर्थश्च भविष्यसि ॥ अचला तव भक्तिश्च भविष्यति ममोपरि ॥ ४ ॥
 ब्रह्मापि स ततं शक्तो जगत्स्रष्टुं भविष्यति ॥ संहर्तुं शंकरश्चापि मत्प्रसादाद्भविष्यति ॥ ५ ॥ भवंतो मत्प्रसादेन ज्ञानिना मुत्तमं पदम् ॥ गमिष्यंति न सं-
 देहो मम पूजाप्रसादतः ॥ ६ ॥ सर्वे च न माकर्ण्य गोश्रुताभरणाविभो ॥ उवाच गोपतिर्गो गोपते गोवृषध्वजः ॥ ७ ॥ त्वामाराध्य भविष्यामो वयं
 सर्वे सुरोत्तमाः ॥ कथमाराधयामो हि भवंतं श्रद्धयान्विताः ॥ ८ ॥ श्रेयसे स ततं देव ब्रूहि नस्तत्त्वमात्मनः ॥ भवतो हि न पश्यामो मूर्तिं परमपूजिताम् ॥
 ॥ ९ ॥ पश्यामः केवलं ते जोह्यब्धेस्तोयमिवोज्झितम् ॥ ज्वालामालाकुलं सर्वमनेकाकृतिमद्भुतम् ॥ १० ॥ न चाकारविहीनं तु चेत्सो लंबनं
 भवेत् ॥ आलंबनमृते देवनचित्तरमणं क्वचित् ॥ ११ ॥ चेत्सोऽरमणे भक्तिर्न पुंसां जायते क्वचित् ॥ भक्तिं विना पूजयितुं न शक्यं ते दिवौकसः ॥ १२ ॥
 त्वत्पूजने हि प्राप्यंते देवधर्मादयो नरैः ॥ तस्माद्दर्शयतां मूर्तिमात्मनो या परामता ॥ १३ ॥ येन त्वां पूजयित्वा तु वयं सद्भाभवामहे ॥ सूर्य उवाच ॥
 साधुसाधु महादेव साधु पृष्टोऽस्मि सुव्रत ॥ १४ ॥ शृणुष्वैकमनाः कृत्स्नं गदतो मम मानद ॥ चतुर्मुर्तिरहं देव जगद्व्याप्यव्यवस्थितः ॥ १५ ॥
 श्रेयसे सर्वलोकानामादिमध्यांतकृत्सदा ॥ एकमेव राजसी मूर्तिर्ब्रह्मेति परिकीर्तिता ॥ १६ ॥ सृष्टिकरो तिसानित्यं कल्पादौ जगतां विभो ॥
 द्वितीया सा त्विकी प्रोक्ता या परा परिकीर्तिता ॥ १७ ॥ जगत्सापालयेन्नित्यं दुष्टद्वैत्यविनाशिनी ॥ तृतीया तामसी ज्ञेया ईशेति परिकीर्तिता ॥
 ॥ १८ ॥ त्रैलोक्यं संहरेत्सा तु कल्पांतेशूलपाणिनी ॥ चतुर्थी तु गुणैर्हीना सत्यादिभिरनुत्तमा ॥ १९ ॥ सा चाशक्या क्वचिद्द्रष्टुं स्थिता सा चाभ-
 वत्सदा ॥ तया ततमिदं सर्वं यच्चोद्गीथं तु मे गतिः ॥ २० ॥ निष्कला सकला सा तु सुरूपा रूपवर्जिता ॥ अंतर्गता च लोकानां न च कर्मफलंगता ॥ २१ ॥
 तिष्ठमानाप्यलिप्ता सा पद्मपत्रमिवांभसा ॥ अरुपृष्ठा च सदा षड्भिः सप्तातीत्यव्यवस्थिता ॥ २२ ॥ चतुस्तना च सा षड्भ्यस्तुरीया ख्या सुपूजिता ॥ न
 सा स्प्रष्टुं त्वया शक्या हरिणा ब्रह्मणान च ॥ २३ ॥ मामनाराध्य भूते शव्यो मरूपं कदाचन ॥ यदेतद्भवतां देवप्रबोधार्थं मुपस्थितम् ॥ २४ ॥ अ-
 हंकारविमूढानां तमसा च त्रिलोचन ॥ प्रकाशाय च लोकानां ज्वालामाला समाकुलम् ॥ २५ ॥ कर्णिके वस्थितं देवभूपद्मस्याखिलस्य च ॥

ब्रा० प० १

अ० १५४

॥ १५३ ॥

यस्यसंदर्शनादेवयूयंसर्वेप्रबोधिताः ॥२६॥ प्रकाशमभवद्वापिजगत्सर्वमथार्चिभिः ॥ तस्मादाराधयस्वैनमस्पृष्टंगमनोपमम् ॥ २७ ॥ मन्मू
 र्तियेनतां दिव्यां द्रक्ष्यसित्वं त्रिलोचन ॥ यत्त्वाद्यमीश्वरं जज्ञे तद्व्योमपरिक्लीर्तितम् ॥ २८ ॥ कल्पांते ह्यत्रैव्योमिलीयते सर्वदेवताः ॥ दक्षिणे लीयते ब्र
 ह्मावामे तस्य जनार्दनः ॥ २९ ॥ त्वंसदा कचदेशे तु लीयसे त्रिपुरांतक ॥ गायत्री लीयते तस्य हृदये लोकमातरः ॥ ३० ॥ लीयंते मूर्ध्नि वैवेदः स पङ्गपद
 क्रमः ॥ जठरे लीयते सर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ ३१ ॥ पुनरुत्पद्यते ह्यस्माद्ब्रह्माद्यं स चराचरम् ॥ आकाशं व्योम इत्याहुः पृथिवीं निक्षुभामता ॥
 ॥ ३२ ॥ भूतश्रेयो ह माकाशे निक्षुभा दयितामम ॥ मयानि शुभया सर्वजगद्व्याप्तं त्रिलोचन ॥ ३३ ॥ तस्मादाराधय व्योम त्वं ब्रह्माकेशवस्तथा ॥
 तन्मे रूपं महद्व्योम पूजयित्वा त्रिलोचनम् ॥ ३४ ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं हि गिरौ त्वंगं धमादने ॥ ततो यास्यसि स सिद्धिं पङ्गां परमां शुभाम् ॥ ३५ ॥
 कलापग्राममाश्रित्य शंखचक्रगदाधरः ॥ आराधय तु मां भक्त्या व्योम रूपं जनार्दनम् ॥ ३६ ॥ अंतरिक्षगतं तीर्थं पुष्करं लोकपावनम् ॥ तत्र
 गत्वा विरिंचो मे व्योम रूपं सदा र्चतु ॥ ३७ ॥ एवं मां सततं यूयं समाराध्य जगत्पतिम् ॥ समानां च मुदिव्यानां सहस्रत्रयमादरात् ॥ ३८ ॥ ततो द्र
 क्ष्यथ मे मूर्तिं परमां यां विदुर्बुधाः ॥ कदंबगोलकाकारां रश्मिमालाकुलां पराम् ॥ ३९ ॥ अथ नारायणो देवः प्रणम्य शिरसारविम् ॥ कृतांजलिपु
 टो भूत्वा इदं वचनमब्रवीत् ॥ ४० ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ यदिते परमं रूपं मत्तं व्योम ह्यनौपमम् ॥ तमाराध्य वयं सर्वे यास्यामः सिद्धिमुत्त
 माम् ॥ ४१ ॥ कीदृग्योम त्वं ब्रह्मा हरश्च त्रिपुरांतकः ॥ आराधयन्महादेव भक्त्या श्रेयोर्थमात्मनः ॥ ४२ ॥ येन गच्छामहे सिद्धिं तमाराध्य
 दिवाकरम् ॥ तस्मान्नोलक्षणं ब्रूहि व्योमः परमपूजितम् ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मे त्रय्युपाख्याने चतुः
 पंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ साधुसाधु सुरश्रेष्ठ साधुपृष्टोऽस्मि भूधर ॥ शृणुष्वैकमनाः कृष्णगदतो
 निखिलं मम ॥ १ ॥ आराधय त्वयं देवो मम रूपमनौपमम् ॥ चतुष्कोणं परं व्योम अद्भुतं गैरिकोज्ज्वलम् ॥ २ ॥ त्वामाराध्य च चक्रां कंशं क
 रोवृत्तमादरात् ॥ शब्दादौ सततं ब्रह्मसगरादौ त्रिलोचनः ॥ ३ ॥ मध्याह्ने त्वंसदा देव भक्त्या मामर्चयस्व वै ॥ यथेष्टमृभवः सर्वे भक्त्या मां पूजयं
 तु वै ॥ ४ ॥ ततो ब्रह्मादयो देवाः श्रुत्वा वाक्यं विभावसोः ॥ प्रणम्य शिरसा सर्व इदं वचनमब्रुवन् ॥ ५ ॥ धन्या देव वयं सर्वे कृतकृत्यास्तथैव च ॥

अस्माभिर्भगवान्पृष्टस्तेजसाप्रज्वलन्ति च ॥ ६ ॥ संभूताज्ञानिनः सर्वे भवतो दर्शनाद्वयम् ॥ तमो मोहात्तथा तन्त्री सर्वमेकपदे गतम् ॥ ७ ॥ वयं त्व
 न्मूर्तयः सर्वे तेजसा तव संवृताः ॥ उत्पत्तिस्थितिनाशाय लोकानां तव शासनात् ॥ ८ ॥ स्थिताः सर्वे सुरज्येष्ठलोकपालाश्च कृत्स्नशः ॥ अधुना सा
 धयामेह व्योम्नः पूजां व्रजामहे ॥ ९ ॥ इत्थं तेषां वचः श्रुत्वा भास्करो वारितस्करः ॥ उवाच ब्रह्मविष्णुशान्तामपूर्वमिदं वचः ॥ १० ॥ आदि
 त्य उवाच ॥ ॥ एवमेतन्न संदेहो यदा वदथ सुव्रताः ॥ यूयं न्मूर्तयः सर्वे युष्माकमहमेवाहि ॥ ११ ॥ यदेतद्दर्शनं देवाः प्रमाणं च यदुत्तमम् ॥
 ज्वालामालाकुलं शुभ्रं शांडिलेयमिवोज्झितम् ॥ १२ ॥ युष्माकं देवशार्दूलस्तन्निबोधत कारणम् ॥ अहंकारविमूढानां मिथः कलहिनां तथा ॥ १३ ॥
 प्रबोधार्थं हि युष्माकं तमसो नाशनाय च ॥ प्रवर्तनाय सर्वेषां कर्मणां च प्रदर्शितम् ॥ १४ ॥ तस्मादेव विदित्वा तु नाहंकारः कदाचन ॥ कर्तव्यो
 भूतिमिच्छद्भिः स ततं देवसत्तमाः ॥ १५ ॥ मानं दर्पमहंकारं पूर्वैर्यक्त्वा सुदूरतः ॥ आराधय तमां भक्त्या स ततं श्रद्धयान्विताः ॥ १६ ॥ ततो द्र
 क्ष्यथ मे रूपं सकलं निष्कलं च यत् ॥ यस्य संदर्शनादेव सर्वे सिद्धिमाप्स्यथ ॥ १७ ॥ एवमुक्त्वा महाराज सहस्रकिरणो विभुः ॥ जगाम दर्शनं
 तेषां पश्यतामेव भारत ॥ १८ ॥ अथ ते विस्मिताः सर्वे ब्रह्मविष्णुपिनाकिनः ॥ तेजसा तस्य देवस्य भास्करस्य महौजसः ॥ १९ ॥ परस्परम
 थोचुस्तो विस्मयेन तदानृप ॥ अहो महात्मा देवोऽयं दिति पुत्रो दिवस्पतिः ॥ २० ॥ बृहद्भानुर्महातेजालोऽक्रदीपो विभावसुः ॥ येन सर्वे वयं ज्ञाता
 निघ्नता विपुलंतमः ॥ २१ ॥ आराधयामस्तं सर्वे गत्वा स्थानानि कृत्स्नशः ॥ येन सर्वे वयं तस्य प्रसादात् सिद्धिमाप्नुहे ॥ २२ ॥ तद्व्योमपूजयित्वा
 तु परया श्रद्धया विभोः ॥ आमंत्र्यते मिथः सर्वे गताः पूजार्थमादरात् ॥ २३ ॥ जगाम पुष्करं ब्रह्माशालिग्रामं जनार्दनः ॥ वृषध्वजो गतो वीरपर्व
 तं गंधमादनम् ॥ २४ ॥ त्यक्त्वा मानमहंकारं कुर्वतस्तप उत्तमम् ॥ आराधयति तं देवं भास्करं वारितस्करम् ॥ २५ ॥ व्योमेकृत्वा च तुष्कोणं ब्र
 ह्मानित्यमपूजयत् ॥ चक्रांकितं हरिर्नित्यं सम्यग्व्योममपूजयत् ॥ २६ ॥ हरोऽपि स ततं वीरतेजसा वह्नि सन्निभम् ॥ अपूजयत्सदा वृत्तं व्यो
 मं भक्त्या समन्वितः ॥ २७ ॥ दिव्यवर्षसहस्रांते पूजयंतो दिवाकरम् ॥ गंधमाल्योपहारैस्तु नृत्यगीतप्रवादिनैः ॥ २८ ॥ अतोषयन् महात्मा
 नं कुर्वाणस्तप उत्तमम् ॥ भक्त्या च लेन मनसा विवस्वंतमनुत्तमम् ॥ २९ ॥ अथ तेषां महाराज प्रसन्नो भुवनाधिपः ॥ दर्शयामास लोकात्मा

युगपद्वैविभावसुः ॥ ३० ॥ कृष्णात्माचमहातेजाश्चतुर्धायोगतो नय ॥ गत्वैकेन सुरश्रेष्ठं सो ब्रवीत्परमं वचः ॥ ३१ ॥ अन्येन शंकरं मन्ये
 न्येन गरुडध्वजम् ॥ सततापतथान्येन रथाहूढो दिवं सदा ॥ ३२ ॥ एवं योगवशाद्भानुः कृतवान्महदद्भुतम् ॥ उग्रेतपसि वर्ततं दृष्ट्वा चैनं च
 तमुत्तमम् ॥ ३३ ॥ पूजयंतं महद्भ्यो मभूगतैर्मुखपंकजैः ॥ उवाच तं महाराज भास्करश्चतुराननम् ॥ ३४ ॥ पश्य पश्य सुरज्येष्ठवरदं मा सुपाग
 तम् ॥ श्रुत्वैवं वचनं भानो विरिचस्तमपश्यत् ॥ ३५ ॥ दृष्ट्वा जगाम प्रणतोऽवर्ति मुखपंकजैः ॥ हर्षादुत्फुल्लनयनः पुनरुत्थाय भास्करम् ॥
 ॥ ३६ ॥ उवाच परमं वाक्यं कृतांजलिपुटः स्थितः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमस्ते देव देवेश नमस्तेति मिरापह ॥ ३७ ॥ नमस्ते भूतभव्ये
 शभूतादिभूतभावनः ॥ प्रसादं कुरु मे देव प्रसन्नोऽथ दिवाकरः ॥ ३८ ॥ गतिरन्यानमे देव विद्यते त्वामृते विभो ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥
 एवमेव यथा त्वं नास्ति तत्र विचारणा ॥ ३९ ॥ त्वमे प्रथमजः पुत्रः संभूतः कारणात्पुरा ॥ वरं वरय भद्रं ते वरदोऽस्मितवाग्रतः ॥ ४० ॥ यमि
 च्छसि सुरज्येष्ठमात्वं शंकां कुरु प्रभो ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यदि मे भगवांस्तुष्टो ददाति वरमुत्तमम् ॥ ४१ ॥ कर्तुं शक्नोमि सृष्टिं च प्रसा
 दात्तव गोपते ॥ कृताकृता हि मे देव सृष्टिर्नैह प्रसिद्ध्यति ॥ ४२ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ न पुत्रत्वमहं प्राप्तस्तव देव चतुर्मुख ॥ तवान्व
 येगमिष्यामि पुत्रत्वं हि मरीचये ॥ ४३ ॥ ततो यास्यति ते सिद्धिं कृत्स्ना सृष्टिश्चतुर्मुख ॥ भवितुं न संदेहो मत्प्रसादाज्जगत्पते ॥ ४४ ॥ एव
 मुक्तो विरिचिस्तुरविणा पृथिवीपते ॥ तवैव्योढं विवस्वंतं लोकनाथं जगत्पतिम् ॥ ४५ ॥ पुनराह सुरज्येष्ठः प्रणम्य शिरसारविम् ॥ क्रमेवासो
 जगन्नाथ भविष्यति दिवस्पते ॥ ४६ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ यन्मे रूपं महद्भ्यो मपृष्टशृंगमनुत्तमम् ॥ तत्र देव कदैवैस्तु भवान्नित्यं व
 सिष्यति ॥ ४७ ॥ इंद्रः पूर्वदिशो भागे आग्नेयांशां डिली सुतः ॥ दक्षिणस्यां यमो नित्यं नैऋत्या मथ निऋतिः ॥ ४८ ॥ पश्चिमायां तु वरुणो
 वायव्यां तु सदा गतिः ॥ उत्तरे तु दिशो भागे निवसेद्ध न दस्ततः ॥ ४९ ॥ ईशान्यां शं करो देवो मध्ये त्वं विष्णुना सह ॥ श्रुत्वैवं वचनं भानो वैधां
 प्रीत्या तमब्रवीत् ॥ ५० ॥ कृतकृत्यं तं थात्मानं मन्यते च नराधिप ॥ चकार च तथा सर्वं भास्करोक्तमशेषतः ॥ ५१ ॥ स च सिद्धिं गतो वीर
 प्रसादाद्भास्करस्य तु ॥ आदित्योऽपि वरं दत्वा ब्रह्मण्यो ब्रह्मणेऽनघ ॥ ५२ ॥ जगाम सह देवेन पर्वतं गंधमादनम् ॥ ददर्श तत्र भूतेशं तपस्तीव्रं समा

श्रितम् ॥५३॥ कपर्दिनंशूलधरंचंद्रार्ककृतशेखरम् ॥ पूजयंतं परं व्योम सुव्रतं तेजसान्वितम् ॥५४॥ गंधमाल्योपहारैश्च नृत्यगीतप्रवादितैः ॥
 मुखवाद्यैश्च बहुभिः प्रणवस्तोत्रगीतिभिः ॥५५॥ पूजयंतं महद् व्योम जगाम शिरसामहीम् ॥ दृष्ट्वैव पूजयंतं च भास्करस्त्रिपुरांतकम् ॥५६॥
 तुष्टोवाच महातेजा गोशुभाभरणं हरम् ॥ भीम तुष्टोऽस्मि ते वत्सवरं मत्तो वृणुष्व वै ॥५७॥ तवांतिकमहं प्राप्तावेरदो भूभृतालयम् ॥ श्रुत्वैवं
 च न भानोर्महादेवो महीपते ॥५८॥ ददर्श लोकनाथं तं प्रज्वलंतं मनुत्तमम् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा अष्टांगो भूतलंगतः ॥५९॥ नमोनमस्ते
 देवेश प्रभाकर दिवाकर ॥ शुभालय शुभाधार विकर्तन शुभानन ॥६०॥ प्रसादं कुरु देवेश प्रसन्नस्य विकर्तन ॥ संसारार्णवमग्रस्य भवपोतो
 जगत्पते ॥६१॥ तवांगसंभवो देव पुत्रो हं वल्लभस्तव ॥ यत्करोति महादेव पिता पुत्रस्य तत्कुरु ॥६२॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ ए
 व मे तन्न संदेहो यथा वदसि शंकर ॥ ललाटात्त्वं समुत्पन्नः पुत्रः पुत्रवतां वर ॥६३॥ वरं वरय भद्रं ते मनसा त्वं यमिच्छसि ॥ दुर्दैयं चापि ते दासि त्रि
 पुरांतक सुन्दर ॥६४॥ ॥ महादेव उवाच ॥ ॥ यदि तुष्टोऽस्मि ते देव अनुग्राह्योऽस्मि ते यदि ॥ प्रयच्छ मे वरं भानो देहि भक्तिममाचलाम् ॥
 ॥६५॥ देवदानवगंधर्वयक्षराक्षोगणास्तथा ॥ निर्जित्याहं यथा देव युगांते संहरे प्रजाम् ॥६६॥ तथा प्रयच्छ मे देव स्थानं च परमं विभो ॥ ये
 नाहं हेतिसर्वं च जये देव जगत्प्रभो ॥६७॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगान् ॥ हरिष्यसि जगच्चापि युगांते त्रि
 पुरांतक ॥६८॥ यदेतत्पूजितं नित्यं महद् व्योम मुत्तमम् ॥ एतन्निशूलं परमं तव शस्त्रं भविष्यति ॥६९॥ ईशानं च तथा भागे व्योमो
 वास भविष्यति ॥ महादेव उवाच ॥ एवं भवतु मे देवयः प्रसादस्त्वया कृतः ॥७०॥ कृतकृत्योऽस्मि देवेश यन्मे देवो वरप्रदः ॥७१॥
 इति श्री भाविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्म निरूपणं नाम पञ्चपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥१५५॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 इत्थं दत्त्वा वरं भानुरीश्वरस्य विशांपते ॥ शालग्रामं जगामा शुवरं दातुं हरेर्नृप ॥१॥ ददर्श सहरितं तत्र तपंतं परमंतपः ॥ कृष्णा
 जिनधरं शांतं प्रज्वलंतं स्वतेजसा ॥२॥ पूजयंतं महद् व्योम चक्राकारमनौपमम् ॥ गंधमाल्योपहारैश्च नृत्यगीतप्रवादितैः ॥३॥ एवं स
 पूजयंतं व्योम भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ जगामा शिरसा भूमिं ह्लादिध्यायन् दिवाकरम् ॥४॥ विष्णुं तं प्रणतं दृष्ट्वा तुष्टो देवो विभावसुः ॥ उवाच

विष्णुमामंयपश्यमामागतं हरे ॥ ६ ॥ तद्वाक्यं केशवः श्रुत्वा शिरसा च महर्षिगतः ॥ नमस्ते सर्वदेवेश नमस्ते गगने चर ॥ ६ ॥ जगत्पते नमस्तेऽस्तु ग्रहाणां पतये नमः ॥ दारिद्र्यव्याधिदुःखघ्न नमस्ते भवनाशन ॥ ७ ॥ आदित्यार्क रवे भानो भग पूर्ण दिवाकर ॥ नमस्ते सर्वतत्त्वज्ञ सर्वपापविवर्जित ॥ ८ ॥ प्रसीद मे जगन्नाथ हं सानघ दिवस्पते ॥ संसारार्णवमग्नानां त्राहि देव वृषध्वज ॥ ९ ॥ पुत्रोऽहं तव देवेश द्वितीयो ब्राह्मणोऽनघ ॥ पितेव पुत्रस्य रवे देहिकामाञ्जगत्पते ॥ १० ॥ विष्णोर्विचनमाकर्ण्य हर्षमाप्य दिवाकरः ॥ उवाच कुरुशार्दूल हर्षगद्गदया गिरा ॥ ११ ॥ साधुकृष्णमहाबाहो तुष्टोऽहं तव केशव ॥ निशम्य ते पराभक्तिः श्रद्धाच पुरुषोत्तम ॥ १२ ॥ वरं वरय तस्मात्त्ववंत्स यन्मनसेच्छसि ॥ वरदोऽहमनुप्राप्तो भक्त्या क्रांतस्तवानघ ॥ १३ ॥ निशम्य वचनं भानोर्विष्णुर्भक्त्या समन्वितः ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा इदं वचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ कृतकृत्योऽस्मि देवेश नास्ति धन्यतरो मम ॥ यस्य मे भगवंस्तुष्टो वरदस्त्वं गतः स्वयम् ॥ १५ ॥ यदितुष्टो मम विभुर्भक्त्या क्रीतो मया यदि ॥ प्रयच्छत्वचलां भक्तिं यथा शत्रुपराजयम् ॥ १६ ॥ तथाममवरं देहि सर्वारातिविनाशनम् ॥ मम स्थानं च परमं सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ १७ ॥ लोकानां पालने युक्तिं बलं वीर्यं यशः सुखम् ॥ एवमुक्तो रविर्भक्त्या विष्णुना वाक्यमुत्तमम् ॥ १८ ॥ उवाच कुरुशार्दूल जगत्सन्नादयन्निवा ॥ साधुसाधु महाबाहो ब्रह्मणस्त्वं जघन्यजः ॥ १९ ॥ हरस्य अग्रजश्चापि सर्वदेवनमस्कृतः ॥ भक्तश्चापि ममात्यं तं ब्रह्मण्यश्च सदानघ ॥ २० ॥ तस्मात्तवाचला भक्तिर्भविष्याति ममोपरि ॥ एतदेव महद्भ्योमचक्रं ते प्रभविष्यति ॥ २१ ॥ सर्वायुधवरं वीरं सर्वारातिविनाशनम् ॥ तथा स्थानं च परमं सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ २२ ॥ इत्थं भानोर्वरं प्राप्य हरिर्देवो जगत्पतिः ॥ महाप्रसादमित्युक्ता जगाम शिरसा महीम् ॥ २३ ॥ भास्करोऽपि वरं दत्वा केशवस्यामि तौ जसः ॥ जगामाशु महाराजस्वपु रं विबुधाधिपः ॥ २४ ॥ लोकानां पालने शक्तिं बलं वीर्यं यशः सुखम् ॥ दत्वा कृष्णस्य देवेशस्तथान्यमपि कांक्षितम् ॥ २५ ॥ एवं ब्रह्मादयो देवाः पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ शक्तिमंतो बभूवुस्ते सर्गादीनां प्रवर्तने ॥ २६ ॥ इतिते कथितं पुण्यमाख्यानं पापनाशनम् ॥ त्रिदैवत्यमुपाख्यानं त्रैलोक्यं पूजितम् ॥ २७ ॥ स्तोत्रत्रयसमायुक्तं धर्मकामार्थसाधनम् ॥ धर्म्यस्वर्ग्यं तथा पुण्यमारोग्यं धनधान्यदम् ॥ २८ ॥ यदंशुशृणुयान्नित्यं पठेत्स्तोत्रत्रयं च यः ॥ सोऽप्रेयं यानमारूढो याति भानोः परं पदम् ॥ २९ ॥

अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोधनमश्रुते ॥ विद्यार्थीलभतेविद्याप्रसादाद्भास्करस्यतु ॥ ३० ॥ तेजसारविसंकाशप्रभयापृथ्विसन्निभम् ॥ मोदते
 सुचिरं कालं ज्ञानिनामुत्तमो भवेत् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मे त्रैसुरोपाख्यानवर्णननाम पट्पञ्चाशदु
 त्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ४ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ एतन्मे कौतुकं ब्रह्मन्यद्वरं ब्रह्मणे रविः ॥ दत्तवांस्तव पुत्रत्वमन्वयेक इयमस्यतु ॥
 ॥ १ ॥ यास्यामि द्विजशार्दूलप्रपन्नतिमिरापह ॥ एतन्मे महदाश्चर्यं शंस भूमि कथं व्रजेत् ॥ २ ॥ देवादीनां प्रणेता यो यो भुवि प्रसवो विभुः ॥ सक
 थं भूतले व्योमजन्य भावं गमिष्याति ॥ ३ ॥ किमर्थं दिव्यमात्मानं जन्मने स नियोक्ष्यसि ॥ यश्च क्रवर्तयत्येको ब्रह्मादीनां मनोरमम् ॥ ४ ॥
 स जन्मानि कथं पुण्यां बुद्धिं च केविदां वर ॥ गोपायनं यत्कुरुते जगतः सर्वलौकिकम् ॥ ५ ॥ गोभिः पालयते कृत्स्नमात्मनो यः स्वयं रविः ॥
 महाभूतानि भूतात्मा यश्च कारदधारच ॥ ६ ॥ अगर्भः सकथं गर्भमुदरे याचते विभुः ॥ येन गोभिः समाक्रांता विप्रलोकाश्चतुर्दश ॥
 ॥ ७ ॥ स्थापिता जगतो मार्गास्त्रिवर्णप्रवरास्त्रयः ॥ योऽत काले जगत्पीत्वा कृत्वा वज्रमयं वपुः ॥ ८ ॥ लोकमेकार्णवं च केदृश्य
 ते स्वेन कर्मणा ॥ यः पुराणे पुराणात्मा तेजसां रूपमास्थितः ॥ ९ ॥ अपि सृष्ट्वा द्विजश्रेष्ठ यः स सर्ववसुंधराम् ॥ चकार च पुरायश्च त्रैलो
 क्यमिदमव्ययः ॥ १० ॥ ददौ कृत्वा वसुमतीं सुराणां सुरसत्तमः ॥ यः स्थितो ह्यनलं पीत्वा संवत्सरमयश्च यः ॥ ११ ॥ पातालस्थो
 णं वरसंमध्यतो यमयं हविः ॥ सहस्रशिरसं देवं सहस्राक्षं सहस्रशः ॥ १२ ॥ सहस्रचरणं ब्रह्मन्यमाहुर्वै युगे युगे ॥ मुखाद्यस्य समुत्पन्नो वै धालोक
 पितामहः ॥ १३ ॥ हरिश्च वक्षसो यस्य ललाटाद्यस्य शंकरः ॥ येन ते निहता दैत्या मंदेहाना मनामतः ॥ १४ ॥ ब्रह्मादीनां दुराधर्षो यः सदा
 विघ्ननाशनः ॥ सर्वदेवमयं कृत्वा सर्वायुधधरं वपुः ॥ १५ ॥ एकचक्रं रथारूढो गरुडाग्रजसारथिः ॥ करतियोजगत्सर्वसदानवसराक्षसम्
 ॥ १६ ॥ प्रकाशतममरूपं वपुर्यस्य सदा द्विज ॥ पूर्वादिशंगतो नित्यमुदयाचलमक्रमम् ॥ १७ ॥ नाशयेद्यस्तु स ततं तमोलोकस्य ज्ञातये ॥
 नाशयित्वा तमोयस्तु क्रियाः सर्वाः प्रवर्तयेत् ॥ १८ ॥ योऽक्राणि दक्षिणादीक्ष्य मुशूलो लूखलानि च ॥ गार्हपत्येन विधिना तद्वद्धार्येण कर्मणा ॥ १९ ॥
 अग्निमाहवर्नी चैव वेदिं चैव कुशं च ॥ प्रोक्षणीयव्रतं चैव अवभृथं तथैव च ॥ २० ॥ सर्वानि मांश्च यश्चैव हव्यभागप्रदान्मुखे ॥ हव्यादांश्च सु

रान्यज्ञेकव्यादांश्चपितृनपि ॥ २१ ॥ भागार्थेमधुधानायचक्रेयोयज्ञकर्मणि ॥ पूषणंचसुतंसोमंपवित्रामरणोमपि ॥ २२ ॥ यज्ञियानिच
 द्रव्याणियज्ञांश्चापिसंक्रुत्वजः ॥ सदस्यान्यजमानांश्चमेधाविनस्तथोत्तमान् ॥ २३ ॥ विवभाजपुरासर्वपारमेष्ठ्येनकर्मणा ॥ युगानुरूपो
 यःकृत्वालोकाननुवरंक्रमात् ॥ २४ ॥ क्षणान्कलाश्चकाष्ठाश्चकालवैकल्यमेवच ॥ सुहूर्तास्तिथयोमासाःपक्षाःसंवत्सरास्तथा ॥ २५ ॥ ऋत
 वःकालयोगाश्चप्रमाणंविविधंनृषु ॥ आयुःक्षेत्राण्यपचयोपचयांश्चैवयोऽकरोत् ॥ २६ ॥ सृष्टालोकान्नयोनंतायेनज्ञानेनवर्त्मना ॥ सर्वभूत
 गणाःसृष्टाःसर्वभूतात्मनासदा ॥ २७ ॥ प्रणामत्रयपूर्वेणयोगेनरमतेचयः ॥ योगतागतिपोतेनत्रातास्तिजगदीश्वरः ॥ २८ ॥ योगतिर्वृषयु
 क्तानांगतिर्योऽपापकर्मणाम् ॥ चातुर्वर्ण्यप्रभावश्चवपुर्होत्रस्यरक्षिता ॥ २९ ॥ धातुवैद्यस्ययोवेत्ताचतुराश्रमसंश्रयः ॥ दिगंबरानुभूतश्चवायु
 र्वायुविभावनः ॥ ३० ॥ अग्नीषोमात्मकंज्योतिर्योगीशक्षणांतकः ॥ यःपरंश्रूयतेज्योतिर्यःपरंश्रूयतेतपः ॥ ३१ ॥ यंपरंपरमंप्राहुःपरमा
 त्मानमच्युतम् ॥ ब्रह्मादिभिःस्तुतोदेवोयश्चदैत्यांतकृद्विभुः ॥ ३२ ॥ युगतिष्वंतकोयस्तुयश्चलोकांतकोत्तमः ॥ सेतुर्यौलोकसेतूनामध्वे
 योमध्यकर्मणाम् ॥ ३३ ॥ वेत्तायोवेदविदुषांप्रभुर्यःप्रभुविष्णुनाम् ॥ सौम्यभूतस्तुसौम्यानामग्निभूतोऽग्निर्यःसाम् ॥ ३४ ॥ मानुषाणामनोभूत
 स्तपोभूतस्तपस्विनाम् ॥ विनयोनयवृत्तीनांतेजस्तेजस्विनामपि ॥ ३५ ॥ विग्रहोविग्रहाणांचगतिर्गतिमतामपि ॥ आकाशप्रसवोवायु
 र्वायुःप्राणोहुताशनः ॥ ३६ ॥ देवाहुतिप्रदानोद्यत्प्राणाग्निस्तमनाशनः ॥ रसाद्विशोणितंभवतिशोणितान्मांसमुच्यते ॥ ३७ ॥ मांसान्म
 जावसोर्जन्ममज्जनोस्थीनिजन्मतः ॥ अस्थिमज्जःसमभवत्ततोवैशुक्रमादिशेत् ॥ ३८ ॥ शुक्राद्गर्भसमभवद्रसमूलनेकर्मणा ॥ तत्रापः
 प्रथमोभागःससौम्योराशिरुच्यते ॥ ३९ ॥ ततःक्ष्मासंभवाज्ञेयाद्वितीयाराशिरुच्यते ॥ शुक्रंसोमात्मकंविद्यादात्मरूपंयदात्मकम् ॥ ४० ॥
 भवोरसात्मकस्तेषांवीर्यंचशाशिपावकम् ॥ कफवर्गेभवेच्छुक्रंपित्तवर्गेचशोणितम् ॥ ४१ ॥ कफस्यपृथिवीस्थानंपित्तनाभौप्रतिष्ठितम् ॥
 देवस्यमध्यहृदयंस्थानंतुमनसःस्मृतम् ॥ ४२ ॥ नाभिकोष्ठांतरस्थंतुतत्रदेवोदिवाकरः ॥ मनःप्रजापतिर्ज्ञेयःकफःसोमोविभाव्यते ॥ ४३ ॥
 पित्तमग्निःस्मृतोयस्मादग्नीषोमात्मकंजगत् ॥ एवंप्रवर्तितेगर्भेवर्धतेऽबुदसन्निभे ॥ ४४ ॥ वायुप्रवेशंसंचक्रेसंगतःपरमात्मना ॥ ततोऽजा

निविस्मृततेविभर्तिपरिवर्तयन् ॥ ४५ ॥ प्राणोऽपानःसमानश्चउदानोव्यानएवच ॥ प्राणस्यप्रथमंस्थानंवर्धयन्परिवर्तते ॥ ४६ ॥ अपानं प
 श्विमेकायउदानोर्ध्वंशरीरगः ॥ व्यानोऽथव्यापकोदेहेसमानःसन्निवर्तते ॥ ४७ ॥ भूतावाप्तिस्ततस्तस्यजायतौद्रियगोचरा ॥ पृथिवीवायुरा
 काशआपोज्योतिश्चपंचमः ॥ ४८ ॥ तस्योद्रियाणिपिष्टानिस्वंस्वंयोगंप्रचक्रमे ॥ पार्थिवंदेहेमाहुस्तुप्राणात्मानंचमारुतम् ॥ ४९ ॥ निद्रा
 ह्याकाशयोनिश्चजलाश्रयेप्रवर्तते ॥ ज्योतिश्चक्षुषितज्जन्मतदंशस्तामसःस्मृतः ॥ ५० ॥ ग्रामाश्चविषयश्चैवयस्यवीर्यंप्रवर्तितम् ॥ एवंयोस्मृज
 तेलोकान्सदेवासुरमानवान् ॥ ५१ ॥ सकथंदेवदेवेशोर्भमेष्यतिचांशुमान् ॥ यथोदरमदित्यास्तुयःस्वथंचाविशत्पुरा ॥ ५२ ॥ एवंमेसंशयो
 ब्रह्मत्रेपमेविस्मयोमहान् ॥ कथंरविर्ययोगर्भभावंद्विजवरेतिमे ॥ ५३ ॥ आश्चर्यंपरमंपृच्छेत्त्वामहंभास्करस्यवै ॥ भानोरुत्पत्तिमाश्चर्यं
 दिमेपरिवर्तते ॥ ५४ ॥ एतदाश्चर्यमाख्यानंकथयस्वमहामुने ॥ प्रत्याख्याहिबलंवीर्यंभानोरमिततेजसः ॥ ५५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापु
 राणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मसूर्यावतारकथाप्रस्ताववर्णनंनामसप्तपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥
 प्रश्रभारोमहांस्तातत्वयोक्तोरश्मिमालिनि ॥ यथाशक्तितुवक्ष्यामिश्रूयतांभानवंयशः ॥ १ ॥ भानोःप्रभावश्रवणयस्यतेमतिरुत्थिता ॥
 हंतभानोःप्रवृत्तिंचशृणुदिव्यामयेरिताम् ॥ २ ॥ सहस्राक्षंसहस्राक्षंसहस्रकिरणंचयत् ॥ सहस्रशिरसंदेवंसहस्रकरमव्ययम् ॥ ३ ॥ सहस्राजि
 ह्वंभास्वंतंसहस्रमुकुटंप्रभुम् ॥ सहस्रदंसहस्रारिसहस्रभुजमव्ययम् ॥ ४ ॥ सवनंभवनंचैवहव्यंहोतारमेवच ॥ पात्राणिसमतीतानिवेददीक्षा
 चरुंशुभम् ॥ ५ ॥ श्रोत्रियंशूर्पमुशलंप्रोक्षणंदक्षिणायनम् ॥ अर्घ्यंसामगंविप्रंसदस्यसदनंतथा ॥ ६ ॥ यूपंसमित्युवंदर्वीमुसलोलूखलानिच ॥
 प्राग्वासंजयभूर्तिंचहोतारंचयनंचयत् ॥ ७ ॥ रहस्यानिप्रमाणानिस्थावराणिचराणिच ॥ प्रतिष्ठितानिदाढ्यंचस्थंडिलानिकुशांस्तथा ॥ ८ ॥
 मंत्रयज्ञवहंवह्निभागंभार्गवमेवच ॥ अग्नेभुजीसोमभुजांयच्चत्रिषुउदाहृतम् ॥ ९ ॥ आयुर्वैदविदोविप्रायजंतेशाश्वतंविभुम् ॥ तस्यभानोःसुरेश
 स्यवरिचंदनमालिनः ॥ १० ॥ प्राहुर्भावसहस्राणिसमतीतान्यनेकशः ॥ भूयश्चैवभविष्यंतिविनश्यंतिदिनेदिने ॥ ११ ॥ यत्पृच्छसिमहाराजपु
 ण्यादिव्यांकथांशुभाम् ॥ यदर्थंभगवान्भानुःकश्यपस्यसुतोऽभवत् ॥ १२ ॥ तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामिशृणुसर्वमशेषतः ॥ हितार्थंसर्वमर्त्यानां

लोकानांप्रभवाय च ॥ १३ ॥ बहुशःसर्वभूतात्मास्वयंसमभिजायते ॥ तथासमभवद्देवःकश्यपस्यादितेःसुतः ॥ १४ ॥ तुष्टोदत्वापरं
 वीरविंरचस्यमहात्मनः ॥ यंयंजनयतेपुत्रमदितिःकश्यपाद्विभोः ॥ १५ ॥ ससयातिविनाशं वैतक्षणादेवभारत ॥ दृष्ट्वासुतात्रश्यमा
 नान्पुत्रशोकान्विताऽदितिः ॥ १६ ॥ जगामकश्यपाभ्याशेशोकव्याकुलितेक्षणा ॥ सापश्यत्तंचमारीचंमुनिदीप्तंतपोनिधिम् ॥ १७ ॥
 आद्यं देवगुरुं विप्रं दिव्यं त्रिषवणांबुभिः ॥ तेजसा वह्निं संकाशं सौरं वृकसमप्रभम् ॥ १८ ॥ न्यस्तदंडश्रियायुक्तं वद्धकृष्णाजिनांवरम् ॥ बल्क
 लंजिनसर्वांतं प्रदीप्तं ब्रह्मवर्चसम् ॥ १९ ॥ हुताशमिव दीप्यतंतं पंतमिव भास्करम् ॥ अथादिति दृष्ट्वैवं भर्तारमभितौजसम् ॥ २० ॥ शोकगद्गद
 यावाचाइदं वचनमब्रवीत् ॥ किमर्थं भगवान्देवो निरुद्योगस्तुतिष्ठति ॥ २१ ॥ जातो जातो हि मे पुत्रः सद्य एव विनश्यति ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्याः
 कश्यपोऋषिसत्तमः ॥ २२ ॥ चकार गमने बुद्धिं ब्रह्मलोकगतिं प्राति ॥ सगत्वा ब्रह्मभवनं नानाभावसमन्वितम् ॥ २३ ॥ तद्वाक्यमुक्तं तं सर्वयदुक्तं
 तस्य जायया ॥ कश्यपस्य वचः श्रुत्वा कंजजो वाक्यमब्रवीत् ॥ २४ ॥ पुत्रगच्छामसदनं भानोः परमदुर्लभम् ॥ इत्युक्त्वा यानमारुह्य आग्रे
 यं पद्मलोचनः ॥ २५ ॥ वेधाजगाम भवनमादित्यस्य महात्मनः ॥ अदितिः कश्यपो ब्रह्माजगमुर्विपुलमाश्रिताः ॥ २६ ॥ ते मुहूर्तै
 न संप्राप्ताः सूर्यलोकं सुवर्चसम् ॥ दिव्यकामगैर्या नैर्यथार्हं कुरुनंदन ॥ २७ ॥ आदित्यं प्रष्टुमिच्छंति ते जसां राशिमुत्तमम् ॥
 गच्छंतस्ते च विस्तीर्णामादित्यस्य परांसभाम् ॥ २८ ॥ षट्पदोद्गीतनिनदांसामगैस्तु समीरिताम् ॥ क्रतवो बह्वचमुखाः प्रोक्ताः पुण्यवदक्ष
 राः ॥ २९ ॥ तुष्टुबुः पुरुषव्याघ्रं विततेषु च कर्मसु ॥ यज्ञसंधौ वेदविदां पदक्रमविदां तथा ॥ ३० ॥ घोषेण परमर्षीणां सर्वतत्र निनादितम् ॥
 यज्ञसंस्तवविद्भिश्च शिक्षावद्भिस्तथा द्विजैः ॥ ३१ ॥ अष्टादशपुराणज्ञैः सर्वविद्याविशारदैः ॥ मीमांसाहेतुवादज्ञैः सर्ववादविशारदैः ॥ ३२ ॥ लोका
 यतिकमुख्यैश्च तुष्टुबुः सूर्यमीरितम् ॥ तत्र तत्र च विप्रेन्द्रानियताः शंसितव्रताः ॥ ३३ ॥ जपहोमपरान्योग्यान्ददृशुः कश्यपादयः ॥ तस्यांसभा
 यामास्ते सरश्मिमाली दिवाकरः ॥ ३४ ॥ सुरासुरगुरुः श्रीमाञ्जुशुभे वीरमायया ॥ उपासते च तत्रैव प्रजानां पतिमीश्वरम् ॥ ३५ ॥ दक्षः प्रचे
 ताः पुलहो मरीचिश्च द्विजोत्तमः ॥ भृगुरत्रिर्वसिष्ठश्च गौतमो नारदस्तथा ॥ ३६ ॥ दिव्यआत्मांतरिक्षं च वायुस्तेजो बलमही ॥ शब्दः स्पर्शः

५७०

३८॥

स्वरूपंचरसंगैस्तथैवच ॥ ३७ ॥ प्रकृतिश्चविकाराश्चैवान्यत्कारणमहत् ॥ सांगोपांगाश्चत्वारोवेदालोकपतेतथा ॥ ३८ ॥ लवाश्च
 ऋतवश्चैवसंकल्पप्रणवास्तथा ॥ एतेचान्येचबहवोभानुमंतउपासते ॥ ३९ ॥ अथौधर्मश्चकामश्चमोक्षश्चसविशेषतः ॥ द्वेषोहर्षश्चमोहश्चम
 त्सरोमानएवच ॥ ४० ॥ वृकोविष्णुसुतःपुत्रःपुष्पजोधिषणस्तथा ॥ माहेश्वरस्तथासौरोविटपोविकचस्तथा ॥ ४१ ॥ मारुतोविश्व
 कर्माचअश्विनावन्यवाहनौ ॥ एवमुक्तःसुवचनैर्भानुनाप्रभविष्णुना ॥ ४२ ॥ जगामकश्यपोवीरसहादित्यास्वमाश्रमम् ॥ अदितिदैवमा
 ताचतंगर्भनिर्दधेस्वयम् ॥ ४३ ॥ भूतात्मानंमहात्मानंदिव्यवर्षसहस्रकम् ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुप्रवृत्तोर्गर्भउत्तमः ॥ ४४ ॥ सुराणांशर
 णंदेवश्चासुराणांविनाशनः ॥ गर्भस्थेनतुतेनैवपरित्रातःसुतस्तथा ॥ ४५ ॥ आददानस्तुतेजांसित्रैलोक्यस्यनराधिप ॥ तस्मिन्नातेतुदेवेशे
 त्रैलोक्यस्यसुखावहे ॥ ४६ ॥ प्रसार्यदैत्यसंवांश्चसुराणांनादवर्धने ॥ अभवत्परमानन्दःसर्वेषांतत्रतस्थुषाम् ॥ ४७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुरा
 णेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मेषुसूयोत्पत्तिर्नामाष्टपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ४८ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ दक्षःप्रजापति
 श्चैवनमस्कारंचकारह ॥ विद्योतमानवपुषासर्वाभरणभूषितः ॥ १ ॥ उपातिष्ठतदेवेशंभानुंचर्षिगणैःसह ॥ ततोर्गंधर्वमुख्येषुप्रणदत्सुविहा
 यसि ॥ २ ॥ बहुभिःसहर्गंधर्वैःप्रगायत्सुमहीपते ॥ एवंतेदेवर्गंधर्वाउपागायंतभक्तितः ॥ ३ ॥ उत्पन्नंद्वादशात्मानंभास्करंवारितस्करम् ॥
 इंद्रेविवस्वानूपषाचत्वष्टाचसवितातथा ॥ ४ ॥ भर्गोऽशुमानर्यमार्कःपृथिवीर्मातृदिव्यच ॥ इत्येकादशएवैतेद्वादशोविष्णुरुच्यते ॥ ५ ॥ एवं
 द्वादशधाजातमंशुमंतंमहाद्भुतम् ॥ स्तुवंतिदेवताःसर्वैर्गताश्चतरसामहीम् ॥ ६ ॥ मृगव्याधश्चसर्वश्चमृगांकांकोमहायशाः ॥ अजैकपादहि
 र्बुध्न्यःपीतःकांचःपरंतपः ॥ ७ ॥ दमनश्चेश्वरश्चैवकपालीचविशांपते ॥ स्थाणुर्भगश्चभगवानुद्रश्चैतेऽवतस्थिषुः ॥ ८ ॥ अश्विनौवसवश्चाष्टौ
 गरुडश्चमहाबलः ॥ विश्वेदेवाश्चाध्याश्चतस्थुःप्रांजलयोनृप ॥ ९ ॥ नागराजोमहाराजवासुकिःप्रांजलिःस्थितः ॥ अन्येचबहवोनागराक्षसा
 श्चमहाबलाः ॥ १० ॥ ताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्चगरुडश्चमहाबलः ॥ अरुणश्चारुणिश्चैवतत्रप्रांजलयःस्थिताः ॥ ११ ॥ पितामहश्चभगवान्स्वयमाग
 म्यलोककृत् ॥ प्राहदेवगुरुःश्रीमान्तसुरैःसर्वैर्महर्षिभिः ॥ १२ ॥ यस्मात्प्रेक्षयतेसर्वप्रभविष्णुःसनातनः॥ तस्माल्लोकेश्वरःश्रीमान्विवस्वांश्चभवं

ब्रा०प०

अ० १५

॥ १५८

त्विति ॥ १३ ॥ देवदानवयक्षाणां गंधर्वैरगरक्षसाम् ॥ यस्मादयमादिदेवस्तस्मादादित्य एवाहि ॥ १४ ॥ एवमुक्त्वा तु भगवान्सार्धं देवर्षिभिः प्रभुः ॥
 नमस्कृत्वा सुसंपूज्य यौ तत्सदनं प्रति ॥ १५ ॥ यागतिर्यज्ञशिलानां यागतिः पुण्यकर्मिणाम् ॥ यागतिः सिद्धयोगानां यागतिश्च महात्मनाम् ॥ १६ ॥
 यस्याष्टगुणमैश्वर्यं समभूदेव सत्तमम् ॥ यं प्राप्य शाश्वतं विप्रानावर्तत भवार्णवे ॥ १७ ॥ बालखिल्यादयो ये च सर्वाश्रमनिवासिनः ॥
 सेवंते यं यतात्मानो दुश्चरन्तमास्थिताः ॥ १८ ॥ योऽनंत इव नागेषु यस्य ते सर्वयोगिनः ॥ सहस्रमूर्धारक्ताक्षः शेषादिभिरनुत्तमैः ॥ १९ ॥ यो य-
 ज्ञ इति विप्रैर्द्रैरर्च्यते सुखमीप्सुभिः ॥ सर्वैश्च यं यतप्राणाध्यायन्ति ब्रह्मरूपिणम् ॥ २० ॥ यं वेदवेदागायंति वेत्तारं यज्ञदायिनम् ॥ तं पुत्रं द्वाद-
 शात्मानं कश्यपः प्राप्य सत्तमम् ॥ २१ ॥ मुदं लभे सहादित्या सुखं च परमं विभो ॥ लोकश्च मुमुदे सर्वो राक्षसाभयमाप्नुवन् ॥ २२ ॥ मधुपग-
 लो महाबाहुः कंबुग्रीवो हसन्निव ॥ इंदुदीवद्धमुकुटो दिशः प्रज्वलयन्निव ॥ २३ ॥ स उवाच महातेजाः कश्यपं चर्षिसत्तमम् ॥ एषो हंतव्यपुत्रत्वं
 गतो गर्भस्य सिद्धये ॥ २४ ॥ दत्त्वा वरं पुरा विप्रविरंचस्य महात्मनः ॥ तस्मात्त्वमृषिशादूलकुरु सृष्टिमनौपमाम् ॥ २५ ॥ एवमाराध्य देव-
 शं ब्रह्मा सृष्टिमाप्तवान् ॥ आराध्य कश्यपश्चापि भास्करं सुतमाप्तवान् ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे उभयसप्तमी
 माहात्म्ये सूर्यावतारवर्णनं नामैकोनषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ अहो देवस्य चरितं भास्करस्य त्वयो-
 दितम् ॥ ब्रह्मादयोऽपिये नित्यं पूजयंति विधानतः ॥ १ ॥ ब्रह्मा विष्णुः सुरा ब्रह्मंस्तमाराध्य दिवाकरम् ॥ ददृशुस्तस्य किंभूतं रूपं यत्तन्म-
 हाद्भुतम् ॥ २ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ आराध्य देवमीशानं भास्करं सूतिवाचकम् ॥ कविष्णुकुरुशादूलजग्मतुस्तौ हिमाचलम् ॥ ३ ॥ गोपतेरंति
 कंवीरप्रहृष्टौ विभुदर्शने ॥ कुदेंदुसंनिभं द्रष्टुं कंजश्चाच्युतश्चतौ ॥ ४ ॥ ददृशुर्मुहात्मानं चंद्रार्धकृतशेखरम् ॥ पूजयंतं विवस्वंतं भास्व-
 रं वीरवत्प ॥ ५ ॥ अर्च्यो च तुर्मुहात्मानं कविष्णुतं त्रिलोचनम् ॥ भो भो भीमसुरज्येष्ठपश्यावामिह चागतौ ॥ ६ ॥ श्रुत्वोवाच तयोर्वाक्यं
 कंजस्य आच्युतस्य च ॥ प्रणम्य शिरसा भूमौ कृता पूजा विधानतः ॥ ७ ॥ उवाच मधुरं वाक्यं शिक्षाक्षरसमन्वितम् ॥ हर्षगद्गदयावाचा दिशः सत्रा-
 दयन्निवा ॥ ८ ॥ किमाराध्य रविप्राप्तौ सर्वदेववरं विभुम् ॥ कथ्यतां निखिलं देवौ परमं कौतुकं मम ॥ ९ ॥ दृष्ट्वंतौ परं किंचिद्रूपं देवस्य शंकरम् ॥ अव्यय-

पु०

१॥

स्याप्रमेयस्यभानोऽमिततेजसः ॥ १० ॥ निशम्यवचनंवीरशंकरस्यमहात्मनः ॥ ऊचतुस्तौमहात्मानौकविष्णुदेवसत्तमौ ॥ ११ ॥ नतत्प
 श्यावेहेरूपंयत्तत्परममद्भुतम् ॥ आराधयितुमेवापिह्यागतौतैऽतिकंचतम् ॥ १२ ॥ तस्मादाराधयामोहिणीभूयविभावसुम् ॥ गत्वोदयगि
 रिपुण्यं पर्वतंकनकोज्ज्वलम् ॥ १३ ॥ श्रुत्वातुवचनंवीरकंजजाच्युतयोर्हरः ॥ तथेत्याहमहाबाहोहर्षादुत्फुल्ललोचनः ॥ १४ ॥ अथतेराजशार्दूल
 विविगोगतयो नृप ॥ जग्मुस्तेपर्वतश्रेष्ठमुदयाचलमाशुवै ॥ १५ ॥ तमासाद्यनगं पुण्यं शृंगैस्त्रिभिरलंकृतम् ॥ नानाधातुपिन्द्वांगनानाधातु
 विभूषितम् ॥ १६ ॥ आराधनायविधिवद्यत्नंचक्रुर्विभावसोः ॥ स्तुवन्तस्तेसमर्चतोऽध्यायंतश्चविभावसुम् ॥ १७ ॥ दिव्यवर्षसहस्रांतेतपंतः
 संस्थितानगे ॥ पद्मासनगतोब्रह्माध्यायमानोऽदिवाकरम् ॥ १८ ॥ स्थाणुवत्संस्थितोभूमावूर्ध्वबाहुस्त्रिलोचनः ॥ पंचाग्निभजमानस्तुस्थि
 तोविष्णुरवाकिछराः ॥ १९ ॥ एवंवर्षसहस्रांतेतपश्चक्रुःसुदारुणम् ॥ आराधयंतोविधिवद्गोपतिपुत्रमालिनम् ॥ २० ॥ अथब्रह्मेशविष्णूनां
 कुर्वतांतपउत्तमम् ॥ तुतोषभगवान्भानुरुवाचचमहीपते ॥ २१ ॥ ब्रह्मच्छंभोहेब्रूतमत्तः किमभिवांछथ ॥ तुष्टोहंभवांतांदातुमिहायातोवरं
 स्वयम् ॥ २२ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ निशम्यवचनंभानोःशांतंहृद्यंमनोरमम् ॥ प्रणम्यशिरसाऽकेशाद्वचनमब्रुवन् ॥ २३ ॥ कृतकृत्याव
 यंसर्वेप्रसादात्तवगोपते ॥ त्वामाराध्यपुरादेवत्वत्तःप्राप्यवरंशुभम् ॥ २४ ॥ उत्पत्तिस्थितिनाशानां वयंसर्वोऽदिवाकर ॥ संभूयेहसमर्थोवैत्व
 त्प्रसादान्नसंशयः ॥ २५ ॥ किंत्वेकं देवदेवेशवरमिच्छामहेविभोः ॥ यत्तेपरमंकरूपं दुर्लभं दुर्दृशं तथा ॥ २६ ॥ तस्मादस्माज्जगन्नाथरूपं
 दर्शयतेऽच्युतम् ॥ सर्वदेवमयंयत्तेयत्त्वयोक्तंपुरानघ ॥ २७ ॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वाब्रह्मविष्ण्वीशभाषितम् ॥ दर्शयामासतद्रूपमद्भुतंलोकपूजि
 तम् ॥ २८ ॥ अनेकवक्त्रशिरसमनेकाद्भुतदर्शनम् ॥ सर्वदेवमयं दिव्यं सर्वलोकमयं तथा ॥ २९ ॥ भूःपादौर्ध्वोऽशिरश्चापितत्राग्नीलोचनेमते ॥
 पादांगुल्यःपिशाचाश्चहस्तांगुल्यश्चगुह्यकाः ॥ ३० ॥ विश्वेदेवाःस्मृतास्तस्याजंघासंवाःसुरोत्तमाः ॥ यक्षाःकुक्षिपुसंलीनाःकेशा
 श्चाप्सरसांगणाः ॥ ३१ ॥ दृष्टिधृष्ट्यश्चविपुलाःकेशाधीरांशवःस्मृताः ॥ तारकारोमरूपाणिरोमाणिचमहर्षयः ॥ ३२ ॥ बाहवोविदिश
 स्तस्यदिशःश्रोत्रेनराधिप ॥ अश्विनौश्रवणेचास्यनासावायुर्महाबलः ॥ ३३ ॥ प्रसादश्चक्षमाचैवमनोधर्मस्तथैवच ॥ सत्यमस्याभवद्वा

ब्रा० प० १

अ० १६८

॥ १५९ ॥

णीजिह्वादेवीसरस्वती ॥ ३४ ॥ श्रीवादितिर्महादेवीतालूरुद्रश्चर्यवान् ॥ द्वारंस्वर्गस्यनाभिर्वैमित्रस्त्वष्टापिचंडकम् ॥ ३५ ॥ मुखं
 वैश्वानरश्चास्यवृषणौचभगस्तदा ॥ हृदयंभगवान्ब्रह्माह्युदरंकश्यपोमुनिः ॥ ३६ ॥ पृष्ठेऽस्यवसवोदेवामरुतःसर्वसंधिषु ॥ सर्वच्छंदांसिद
 शनाज्योतींषिविमलाप्रभा ॥ ३७ ॥ प्राणोरुद्रोमहादेवःकुक्षौचास्यमहार्णवाः ॥ उदरेचास्यगंधर्वाभुजंगाश्चमहाबलाः ॥ ३८ ॥ लक्ष्मीर्मे
 धाधृतिःकांतिःसर्वाविद्याश्चैकटौ ॥ ललाटमस्यपरमंवयःस्थानंपरात्मनः ॥ ३९ ॥ सर्वज्योतींषिजानीहितपश्चक्रश्चदेवराट् ॥ तदेतदा
 दिदेवस्यतनौह्याहुर्महात्मनः ॥ ४० ॥ स्तनौकुक्षौचवेदाश्चतेष्टौचास्यमखाःस्मृताः ॥ यष्ट्व्यपशुबंधाश्चद्विजानांविष्टितानिच ॥ ४१ ॥
 सर्वदेवमयंदृष्टारूपमर्कस्यतेनृप ॥ ब्रह्माहरोहरिर्देवाःपरंविस्मयमागताः ॥ ४२ ॥ प्रणम्याशिरसादेवंवेपमानाधरांगताः ॥ भयगद्गदया
 वाचाइदंवचनमब्रुवन् ॥ ४३ ॥ यदेतत्परमंपुण्यमद्भुतंलोकभावनम् ॥ दृष्टंभवद्भिर्देवैर्द्राममसर्वजगन्मयम् ॥ ४४ ॥ एतन्मयाप्रसन्नेन
 युष्माकंश्रेयसेऽनघाः ॥ दर्शितंपूजितेनेहयोगिनांयन्महालयम् ॥ ४५ ॥ ॥ ब्रह्मेशाच्युताऊचुः ॥ ॥ एवमेतन्नसंदेहोयथातथत्वंदिव
 स्पते ॥ योगिनामपिदेवेशदर्शनंह्यस्यदुर्लभम् ॥ ४६ ॥ त्वामाराध्यजगन्नाथंनाप्राप्यमिहविद्यते ॥ तस्मात्पूज्यतमोलोकेनान्योदेवेषुवि
 द्यते ॥ ४७ ॥ एवमुक्त्वाऽदितेःपुत्रोजगामादर्शनंरविः ॥ ब्रह्मादयोपितेहर्षपरमार्थस्यदर्शनात् ॥ ४८ ॥ एवंब्रह्मादयोदेवाःपूजयित्वादिवा
 करम् ॥ गतास्तेपरमांसिद्धिगंधर्वाऋषयस्तथा ॥ ४९ ॥ इतिश्रीभविष्ये महापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मेषुब्रह्मादीनांसूर्यरूपद
 र्शनवर्णनंनामषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ ॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ एवमेतद्यथातथत्वंभास्करोदेवतंपरम् ॥ नास्त्या
 दित्यसमोदेवोनास्त्यादित्यसमागतिः ॥ १ ॥ आदित्यमूलमखिलंत्रैलोक्यंनान्नसंशयः ॥ भवत्यस्माज्जगत्सर्वसदेवासुरमानुष
 म् ॥ २ ॥ रुद्रेद्रोपेन्द्रेकेंद्राणीविप्रेन्द्रत्रिदिवौकसाम् ॥ द्युतिर्द्युतिमतांकृत्स्नातेजोऽयंसर्वलौकिकम् ॥ ३ ॥ सर्वात्मासर्वलोकेशोमहादेवःप्र
 जापतिः ॥ सूर्यएवात्रिलोकस्यमूलंपरमदैवतम् ॥ ४ ॥ ततःसंजायतेसर्वतत्रैवप्रविलीयते ॥ भावाभावौहिलोकानामादित्याग्निःसृतौपुरा ॥
 ॥ ५ ॥ जगज्ज्येष्ठोग्रहोविप्रप्रदीप्तःप्रभवोरविः ॥ तत्रगच्छंतिनिधनंजायंतेचपुनःपुनः ॥ ६ ॥ क्षणामुहूर्तादिवसारात्रिपक्षाश्चकृत्स्नशः ॥

० पु०
६०॥

मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवश्च युगानि च ॥ ७ ॥ स एष कालश्चाग्निश्च द्वादशात्मा प्रजापतिः ॥ प्रभासयति विप्रेन्द्रैर्लोक्यं स चराचरम् ॥ ८ ॥ तस्माद
स्य द्विजश्चेष्टपूजने यत्फलं भवेत् ॥ तन्मे ब्रूहि प्रयत्नेन प्रसादप्रवणो भव ॥ ९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे ब्राह्मे पर्वणि सौरधर्मे सूर्य
पूजाफलप्रश्रवणं नामैकषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ भानुं प्रतिष्ठाप्य नरः सर्वदेवमयं
विभुम् ॥ प्राप्नोत्यमरतां वीरतेजसारविसन्निभः ॥ १ ॥ यो भानुं द्वेष्टि संमोहात् सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ नरो नरकगामी स्यात्तस्य संभाषणाद
पि ॥ २ ॥ भानुमिष्टं प्रतिष्ठाप्य सर्वयत्नैर्विधानतः ॥ यत्पुण्यफलमाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु ॥ ३ ॥ सर्वयज्ञतपोदानतीर्थदेवेषु यत्फलम् ॥
तत्फलं कोटिगुणितं स्थाप्य भानुं लभेन्नरः ॥ ४ ॥ यो भानुं स्थापयेद्भक्त्या विधिपूर्व नराधिप ॥ सर्वाङ्गमुदितं पुण्यं लभेत्कोटिगुणं नरः ॥ ५ ॥
मातृजान्पितृजान्श्चैव यत्र चोद्ब्रूहोस्त्रियम् ॥ कुलत्रयं समुद्धृत्य शकलं केमहीयते ॥ ६ ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगान्प्रलये समुपस्थिते ॥
ज्ञानयोगं समासाद्य तत्रैव प्राविमुच्यते ॥ ७ ॥ अथ वाराज्यमाकांक्षे जायते संभवांतरे ॥ सप्तद्वीपसमुद्रायाः क्षितेरधिपतिर्भवेत् ॥ ८ ॥
यत्कृत्वा पार्थिवं व्योम्नि अर्चयेत् सर्वदेवकम् ॥ समूलमखिलं तेन त्रैलोक्यं पूजितं भवेत् ॥ ९ ॥ इहैव धनवाञ्छां मान्सांतेऽर्कत्व
मवाप्नुयात् ॥ त्रिसंध्यं कीर्तयेद्योमकृत्वा विवेन पार्थिवम् ॥ १० ॥ शतैकादशकं यावत्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ अनेन सह देहेन भानुः
संतिष्ठते क्षितौ ॥ ११ ॥ पापहासं दर्शनां दर्शनात्स्पर्शनादपि ॥ उद्धारयेच्च संस्थाप्य कुलानामेकविंशतिः ॥ १२ ॥ गीर्वाणैः सहितो
नित्यं मोदते दिवि सूरवत् ॥ योऽपि पृष्ठमथं व्योम सर्वगंधोपशोभितम् ॥ १३ ॥ कुसुमैः सुगंधैश्च फलैश्च विविधैर्नृप ॥ भक्षलेह्यसैश्चै
व घृतदीपैरलंकृतैः ॥ १४ ॥ नानारत्नसमायुक्तं नानागंधसमन्वितम् ॥ तस्य दक्षिणपार्श्वे तु विन्यसेदगुरुं बुधः ॥ १५ ॥ दद्याद्द्वैपश्चिमे
भागे श्रीखंडं चंदनं शुभम् ॥ उत्तरे चंदनं दद्याद्रक्तं दद्याच्च पूर्वतः ॥ १६ ॥ एवं विज्ञातु सारेण कृत्वा विभो विस्तरम् ॥ कृष्णपक्षे तु सप्तम्यां
भास्करस्य निवेदयेद् ॥ १७ ॥ सकृदेव तु यः कुर्याद्योमं भरतसत्तम ॥ यत्फलं हि भवेत्तस्य तन्मोनि गदतः शृणु ॥ १८ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः
सर्वदुःखविवाजितः ॥ निष्कलः सर्वगोभूत्वा प्रविशेत्परमव्ययम् ॥ १९ ॥ तेजसारविसंकाशः प्रभयार्कसमप्रभः ॥ पांसुना क्रीडमानो

ब्रा० प०
अ० १६

॥ १६०

यः कुर्याद्योमकार्यतः ॥ २० ॥ सराजन्भवतेराजापर्वतेषुसमंततः ॥ सर्वेषामेवपात्राणांपरंपात्रंविभावसुः ॥ २१ ॥ एतत्संतार
 येद्यस्मादतीवनरकार्णवात् ॥ तस्यपात्रस्यमाहात्म्यंध्रुवमक्षयमादिशेत् ॥ २२ ॥ तस्मात्तस्यसदादेयमप्रमेयफलार्थिभिः ॥ रवौदत्तंहुतंज
 तंपूजावल्लिनिवेदयेत् ॥ २३ ॥ अनंतफलमादिष्टं ब्रह्मादिभिः सुरोत्तमैः ॥ भक्त्यावित्तानुसारेणयः कुर्यादालयंरवेः ॥ २४ ॥ सोम्रेयंयानमारु
 ह्यमोदतेसहभानुना ॥ महाविभवसारोपियः कुर्याद्रक्तिवर्जितम् ॥ २५ ॥ अल्पेमहतिवातुल्यंफलमाढ्यदरिद्रयोः ॥ वित्तशाव्येनयः कुर्याद्वि
 त्तवानपिमानवः ॥ २६ ॥ नसफलमवाप्नोतिप्रलोभाक्रांतमानसः ॥ तस्मात्रिभागंवित्तस्यजीवनायप्रकल्पयेत् ॥ २७ ॥ भागद्वयंचधर्मा
 र्थेअनित्यंजीवनंयतः ॥ भक्त्याप्रचोदितंकुर्यादल्पवित्तेऽपियोनरः ॥ २८ ॥ महाविभवसारोऽपिनकुर्याद्रक्तिवर्जितः ॥ सर्वस्वमपियोदद्या
 दकैर्भक्तिविवर्जितः ॥ २९ ॥ नतेनधर्मभागीस्याद्रक्तिरेवात्रकारणम् ॥ नतपोभिर्विभोरुग्रैर्नचसर्वैर्महासखैः ॥ ३० ॥ गच्छेदेकंपुरंदिव्य
 मर्केभक्तियुतो नृप ॥ रुचिरंशुभशैलोत्थंकुर्याद्यस्तुरवेर्गृहम् ॥ ३१ ॥ त्रिसप्तकुलसंयुक्तः सूर्यलोकमवाप्नुयात् ॥ यन्मयाकोटिगुणितंकृतंस्या
 दिष्टकाम्यया ॥ ३२ ॥ द्विपरार्धगुणंपुण्यंशैलजेऽपिविदुर्बुधाः ॥ मृच्छैलेनसमंज्ञेयंपुण्यमाढ्यदरिद्रयोः ॥ ३३ ॥ यत्रतत्रगतः कुर्याद्रत्नतया
 पुण्यंभगालयम् ॥ शैलोत्थमिष्टकाभिर्वाद्ददारुमयंशुभम् ॥ ३४ ॥ सगच्छेत्परमंस्थानंभानोरमिततेजसः ॥ गौरिकंयानमारुह्ययः कुर्याद्धृत
 भूषणः ॥ ३५ ॥ क्रीडमानोऽपियः कुर्याद्बालभावेऽर्कमंदिरम् ॥ सोऽर्कलोकमवाप्नोतिविमानवरमास्थितः ॥ ३६ ॥ पुष्पमालाकुलंदिव्यंधूप
 गंधादिवासितम् ॥ अप्सरोगणसंकीर्णंसर्वकामसुखप्रदम् ॥ ३७ ॥ तत्ररूढोमहाराजवत्सरंवृंदमुत्तमम् ॥ उषित्वाभास्करपुरेपूज्यमानस्तुदैव
 तैः ॥ ३८ ॥ क्रमादागत्यलोकेऽस्मिन्नाजाभवतिधार्मिकः ॥ धर्मार्थकामसंपन्नोयज्ञसाचनराधिप ॥ ३९ ॥ पश्यन्परिहरञ्जंतून्मार्जन्यामृदुसूक्ष्म
 या ॥ ज्ञनैःसंमार्जनंकुर्याच्चांद्रायणफलंभवेत् ॥ ४० ॥ अन्यार्थदेहजीर्णायवंध्यायाश्चविशेषतः ॥ रोगार्तेनचभूतानामारोग्यार्थंप्रपूजयेत् ॥ ४१ ॥ गृ
 हीत्वागोमयंस्वच्छंस्थानेचपतितंशुभे ॥ उपर्युपरिसंत्यज्यप्रत्यग्रंजंतुवर्जितम् ॥ ४२ ॥ वस्त्रपूतगोमयेनयः कुर्यादुपलेपनम् ॥ पश्येत्तुसु
 खिताञ्जंतूंश्चांद्रायणशतंलभेत् ॥ ४३ ॥ यः कुर्यात्सर्वकार्याणिवस्त्रपूतेनवारिणा ॥ समुनिःसमहासाधुःसगच्छेत्परमांगतिम् ॥ ४४

क्षरंति सर्वदानानियज्ञहोमबलिक्रियाः ॥ अक्षरं तु महादानं सुखदं सर्वदेहिनाम् ॥ ४५ ॥ नैरंतयेणयः कुर्यात्पक्षंसंमार्जनार्चनम् ॥ वर्षमेकं शतं दिव्यं
 सुरलोके महीयते ॥ ४६ ॥ तस्यांते च चतुर्वेदसु रूपं प्रियदर्शनम् ॥ आद्यः सर्वगुणोपेतो राजा भवति धार्मिकः ॥ ४७ ॥ संपर्केणापियः कुर्यान्नरः
 कर्मभगालये ॥ सोपि सौमनसं गत्वा पुरं क्रीडाति नित्यशः ॥ ४८ ॥ तावद्भ्रमंति संसारे दुःखशोकपरिभुताः ॥ न भवंति रवौ भक्त्या या
 वत्सर्वेऽपि देहिनाः ॥ ४९ ॥ समासकं तथा चित्तं जंतोर्विषयगोचरे ॥ यद्यकौऽपि भवेदेवं कोमुञ्चत्येवबंधनात् ॥ ५० ॥ यः कुर्यात्कुट्टिमांभूमिं
 दर्पणोदरसन्निभाम् ॥ नानावर्णविचित्रांच विचित्रकुसुमोज्ज्वलाम् ॥ ५१ ॥ क्वचित्कलशविन्यस्तां पंकजैरुपशोभिताम् ॥ रम्यां मनोरमां सौ
 म्यामर्काय तनसंसादि ॥ ५२ ॥ यावद्दंडा भवेद्भूमिः समं ताञ्च सुशोभना ॥ तावद्युगसहस्राणि सुरलोके महीयते ॥ ५३ ॥ कारयेच्चित्रशास्त्रज्ञै
 श्चित्रकर्माकर्मदिरे ॥ विचित्रयानमारुह्य चित्रभानो गृहं व्रजेत् ॥ ५४ ॥ यावत्सदेवरूपाणि ग्रहरूपाणि लेखयेत् ॥ तावद्युगसहस्राणि स्वर्गलोके
 महीयते ॥ ५५ ॥ भवेद्भूमिः समं ताञ्च यः कुर्यादकर्मदिरे ॥ आरामावसथादीनां लभेदामूलकं फलम् ॥ ५६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुरा
 णे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मवर्णनं नाम द्विषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ भास्करस्य महाबाहोभा
 नोरमिततेजसः ॥ स्नानकाले प्रकुर्वीत जयशब्दादिमंगलम् ॥ १ ॥ पद्मस्वास्तिकशंसंतु श्रवित्सां द्विजसत्तम ॥ हेमरूपादिपात्रेषु कल्पिते गो
 मयादिभिः ॥ २ ॥ नानावर्णकसंयुक्तैरक्षतैस्ति लतंदुलैः ॥ स्वच्छैश्च दधिसंभिश्चैर्यथाशोभं प्रपूरितैः ॥ ३ ॥ द्रव्यपीठप्रदीपाश्च भूताश्च तथा
 दिपल्लवैः ॥ औषधीभिश्च मेध्याभिः सर्वबीजैर्यथादिभिः ॥ ४ ॥ सप्तम्यादिषु सर्वेषु षष्ट्यादिषु विशेषतः ॥ शंखभेर्यादिभिः कुर्याद्वाद्यघोषं सु
 शोभनम् ॥ ५ ॥ त्रिसंध्यवेदनिघोषं कुर्वीत फलमुत्तमम् ॥ कुर्यान्निराजनं चैव शंखवादित्रमंगलैः ॥ ६ ॥ यावन्निराजनं कुर्यात्पवाणि विधिव
 द्रवौ ॥ तावद्युगसहस्राणि सुरलोके महीयते ॥ ७ ॥ कपिलापंचगव्येन कुशवारियुतेन वै ॥ स्नापयेन्मंत्रपूतेन ब्रह्मस्नानं हितस्मृतम् ॥ ८ ॥
 यस्त्वेकमपि सर्वेदे ब्रह्मस्नानं प्रयच्छति ॥ समुक्तः सर्वपापैस्तु सूर्यलोके महीयते ॥ ९ ॥ कपिलापंचयज्ञेन दधिक्षीरयुतेन च ॥ स्नानं दशगुण
 ज्ञेयं महत्पुण्यं नराधिप ॥ १० ॥ ऋभवावीरमुदिश्य देहशुद्धिं च शाश्वतीम् ॥ कपिलामाहरेन्नित्यं मुनिदेवाग्निनिर्मिताम् ॥ ११ ॥ कापिलं यः पिबेच्छू

द्रोदेवकार्यार्थनिर्मितम् ॥ सपच्यतेमहाघोरेसुचिरंनरकार्णवे ॥ १२ ॥ वर्षकोटिसहस्रेणयत्पापंसमुपार्जितम् ॥ घृताभ्यंगेनसूर्यस्यदेहेत्सर्व
 नसंशयः ॥ १३ ॥ कल्पकोटिसहस्रैस्तुयत्पापंसमुपार्जितम् ॥ वज्रस्नानेनतत्सर्वदहत्यग्निरेवधनम् ॥ १४ ॥ सप्तम्यांचकृतस्नानःकृत्वा
 सूर्यैसकृन्नरः ॥ कुलान्युद्धृत्यसतेहसूर्यलोकेमहीयते ॥ १५ ॥ वसुहेमादियुक्तंचक्षीरस्नानस्यतत्समम् ॥ सकृदाढकेनपयसायोभानुंस्नाप
 येन्नरः ॥ १६ ॥ राजतेनविमानेनसोऽर्कलोकेमहीयते ॥ स्नाप्यदध्रासकृद्भानुंसत्रिलोकेमहीयते ॥ १७ ॥ मधुनास्रपयित्वातुशुक्रलोके
 महीयते ॥ उद्धृत्यशालिपिष्टेनवायुलोकेषुपूज्यते ॥ १८ ॥ स्नानमिक्षुरसेनेहयःसूर्यैसकृदाचरेत् ॥ सगोपतिपुरंगच्छेत्सर्वकामसमन्वितः ॥
 ॥ १९ ॥ फलोदकेनयोभानुंसकृत्स्नापयतेनरः ॥ उत्सृज्यपापकलिलं पितृलोकेमहीयते ॥ २० ॥ श्रीखंडंवारिणास्नाप्यसकृद्भानुंनराधि
 प ॥ चंद्रांशुनिर्मलःश्रीमांश्चरेदात्रेयमांदिरे ॥ २१ ॥ वस्त्रपूतेनतोयेनयदूर्कस्नापयेत्सकृत् ॥ ससर्वकामतृप्तात्माराकाधिपपुरं व्रजेत् ॥ २२ ॥
 आपोहिष्ठेतिजप्येनगंगातोयेनभारत ॥ गैरिकेणविमानेनब्रह्मलोकेमहीयते ॥ २३ ॥ कर्पूरागुरुतोयेनयोऽर्कस्नापयतेसकृत् ॥ स्नाप्यभानुं
 सकृन्मंत्रैःसप्तम्यांसमुपोषितः ॥ २४ ॥ सकुलानेकविंशेहउत्तार्यरविमाव्रजेत् ॥ पितृनुदिश्ययोभानुंस्नापयेच्छीतंवारिणा ॥ २५ ॥ तृप्ताः
 स्वर्गं व्रजंत्याशुपितरोनरकादपि ॥ भानुंशीतांबुनास्नाप्यधारोष्णपयसासह ॥ २६ ॥ स्नाप्यपश्चाद्भतेनेशमग्निलोकेमहीयते ॥ एत
 त्स्नानत्रयंकृत्वापूजयित्वातुभारत ॥ २७ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ मृत्कुंभताम्रकुंभेषुस्नानंशतगुणंमतम् ॥ २८ ॥ रौप्ये
 पादोत्तरं पुण्यं दर्शनात्स्पर्शनं परम् ॥ स्पर्शनादर्चनं श्रेष्ठं घृतस्नानमतः परम् ॥ २९ ॥ इहामुत्रकृतं पापं घृतस्नानेन नश्यति ॥ सप्तजन्मकृतं
 पापं पुराणश्रवणेन तु ॥ ३० ॥ दशापराधांस्तोयेन क्षीरेण तु शतं क्षमेत् ॥ सहस्रं क्षमते दध्राघृतेनाप्ययुतं क्षमेत् ॥ ३१ ॥ नैरंतरेण यो
 मासं घृतस्नानं समाचरेत् ॥ दशैकादशकुलानीह नयेत्सूर्यस्य मंदिरम् ॥ ३२ ॥ स्नानं पलशतं ज्ञेयमभ्यंगं पंचविंशतिः ॥ पलानां
 द्विसहस्रेण महास्नानमिति श्रुतिः ॥ ३३ ॥ घृताभ्यंगं घृतस्नानं भानुं यत्ना द्विजोत्तम ॥ ये च गोधूमचूर्णैस्तु कषायैर्गर्भसंमितैः ॥ ३४ ॥
 दशधेनुसहस्राण्यदत्त्वा लभते फलम् ॥ तत्फलं लभते सर्वमर्कस्योद्वर्तने कृते ॥ ३५ ॥ अर्घ्यपुष्पफलोपेतं यस्त्वकार्यं निवेदयेत् ॥ स पूज्यः

०५०

६२॥

सर्वलोकेषु अर्कवन्मोदते दिवि ॥ ३६ ॥ गंधतोयेन संमिश्रमुदकाद्वा दशोत्तरम् ॥ पंचगव्यसमायुक्तमर्घ्यं शतगुणं नृप ॥ ३७ ॥ योष्टांग
 र्ममापूर्यमानोर्मूर्ध्नि निवेदयेत् ॥ दशवर्षसहस्राणि रमते चार्कमंदिरे ॥ ३८ ॥ आपः शीरं कुशाग्राणि वृत्तं दधि मधुस्तथा ॥ रक्तानि करवीरा
 णितथारक्तं च चंदनम् ॥ ३९ ॥ अष्टांग एष अर्घ्यं वै ब्रह्मणा परिकीर्तितः ॥ स तत् प्रीतिजननो भास्करस्य नराधिप ॥ ४० ॥ दातुं वै नृपा
 त्रेण दत्त्वा र्घ्यं यत्फलं लभेत् ॥ तस्माच्छतगुणं पुण्यं मृत्पात्रेण नराधिप ॥ ४१ ॥ ताम्रा र्घ्यपात्रदानेन पुण्यं शतगुणं मतम् ॥ पालाशपद्मप
 त्राभ्यां ताम्रपात्रे फलं लभेत् ॥ ४२ ॥ रौप्यपात्रेण विज्ञेयं लक्षार्घ्यं नात्र संशयः ॥ सुवर्णपात्रं विन्यस्तमर्घ्यं कोटिगुणं भवेत् ॥ ४३ ॥ एवं स्ना
 ना र्घ्यं नैवेद्यबलिधूपादिषु क्रमात् ॥ पात्रांतरविशेषेण तत्फलं वृत्तरोत्तरम् ॥ ४४ ॥ रौप्यपात्रदानेन यत्पुण्यं वैदपारगे ॥ ताम्रपात्रदाने
 न तस्माच्छतगुणं रवौ ॥ ४५ ॥ फलकोटि सुवर्णस्य यो दद्याद्देवपारगे ॥ सूर्याय हूप्यपात्रं तु ततः पुण्यं ततोऽधिकम् ॥ ४६ ॥ सुवर्णपात्रं यो दद्या
 द्भास्कराय महीपते ॥ न शक्यं तस्य तद्द्रुण्यं पात्रविशेषतः ॥ ४७ ॥ तुल्यमेव फलं प्रोक्तं सर्वमाख्यदरिद्रयोः ॥ तयो रभ्यधिकं तस्य यस्त्व
 कै भावनाधिकः ॥ ४८ ॥ विभवे स तियो मोहात्तु कुर्याद्विधिविस्तरम् ॥ नैव तत्फलमाप्नोति प्रलोभाक्रांतमानसः ॥ ४९ ॥ तस्मान्मंत्रैः फलैस्तोयैश्च
 दनाद्यैश्च यत्नतः ॥ तदनंतफलं ज्ञेयं भक्तिरेवात्र कारणम् ॥ ५० ॥ वर्षकोटिशतं दिव्यं सूर्यलोके महीयते ॥ गंधानुलेपनं पुण्यं द्विगुणं चंदन
 स्य तु ॥ ५१ ॥ गंधाच्चतुर्गुणं ज्ञेयं पुष्पमष्टगुणं नृप ॥ कृष्णागुरुविशेषेण द्विगुणं फलमादिशेत् ॥ ५२ ॥ तस्माच्छतगुणं पुण्यं कुंकुमस्य वि
 धीयते ॥ चंदनागुरुकूपूरैः श्लक्ष्णपिष्टैः स कुंकुमैः ॥ ५३ ॥ भातुं पर्याप्तमालिप्य कल्पकोटि वसेदिवि ॥ स दीव्येत्सुरवृंदेन पुण्यं गंधैः प्रलेप
 नम् ॥ ५४ ॥ दशवर्षसहस्राणि वीरमित्रपुरे वसेत् ॥ भक्त्या निवेद्य अर्काय तालवृत्तं नराधिप ॥ ५५ ॥ दशवर्षसहस्राणि वीरलोके महीयते ॥ मायूरं व्य
 जनं दत्त्वा सूर्यायातीव शोभनम् ॥ ५६ ॥ वर्षकोटिशतं पूर्णं प्रभं जनपुरे वसेत् ॥ पुष्पैररण्यसंभूतैः पत्रैर्वागिरि संभवैः ॥ ५७ ॥ अपर्युषितानि शिखरैः
 प्रोषितैर्जतुवर्जितैः ॥ आत्मारामभैश्चैव पुष्पैः संपूजयेद्भविम् ॥ ५८ ॥ पुष्पजातिविशेषेण भवेत्पुण्यं ततोऽधिकम् ॥ तपःशीलगुणोपेत इति
 हासविदो द्विजे ॥ ५९ ॥ दत्त्वादशसुवर्णस्य निष्कान्यलभते फलम् ॥ करवीरस्य कुसुममर्काय विनिवेदयेत् ॥ ६० ॥ लभते तत्फलं वीर्यथाह

ब्रा० प०

अ० १६

॥ १६२ ॥

भगवान्रविः ॥ एवंपुष्पविशेषेणफलतदधिकंभवेत् ॥ ६१ ॥ ज्ञेयंपुष्पंरसज्ञेनयथास्यात्तन्निबोधमे ॥ तदापुष्पसहस्रेभ्यःकरवीरंविशि-
 ष्यते ॥ ६२ ॥ विल्वपत्रसहस्रेभ्यःपद्ममेकंनराधिप ॥ वीरपुष्पसहस्रेभ्योवकपुष्पंविशिष्यते॥६३॥ वकपुष्पसहस्रेभ्योमुद्गरंपरमुच्यते ॥
 कुशपुष्पसहस्रेभ्यःशमीपत्रंविशिष्यते ॥६४॥ शमीपुष्पसहस्रेभ्योनृपनीलोत्पलंपरम् ॥ सर्वासांपुष्पजातीनांप्रवरंनीलमुत्पलम् ॥ ६५ ॥
 रक्तोत्पलसहस्रेणनीलोत्पलशतेनच ॥ रक्तैश्चकरवीरैश्चयस्तुपूजयतेरविम्॥६६॥कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ वसेदर्कपुरे
 श्रीमान्सूर्यतुल्यपराक्रमः॥६७॥शेषाणांपुष्पजातीनांयत्फलंपरिकीर्तितम् ॥ तत्फलस्यानुसारेणसूर्यलोकेमहीयते॥६८॥शमीपुष्पंवृहत्या
 श्वकुसुमंतुल्यमुच्यते ॥ करवीरसमाज्ञेयाजातीविषयपाटला॥६९॥श्वेतमंदारकुसुमंसितपुष्पंचतत्समम् ॥ नागचंपकपुत्रागमुद्गरस्यसमाः
 स्मृताः॥७०॥गंधवंत्यपवित्राणिकुसुमानिविवर्जयेत् ॥ गंधहीनमपिग्राह्यंपवित्रंयत्कुशादिकम् ॥७१॥ सात्त्विकंतद्विकुसुममपवित्रंचता-
 मसम् ॥ मुद्गराणिकंदानिरात्रौदेयानित्वर्यमे ॥७२॥ दिवाशेषाणिपुष्पाणित्यजेदुपहतानिच ॥ सुकुलेनार्चयेद्भानुमपक्वंननिवेदयेत्॥७३॥
 फलंकाथितविद्धंचयत्नात्पक्वमपित्यजेत् ॥ अलाभेवतपुष्पाणांपत्राण्यपिनिवेदयेत् ॥ ७४ ॥ पत्राणामप्यलाभेतुफलान्यपिनिवेदयेत् ॥
 फलानामप्यलाभेनतृणगुल्मौषधीन्यपि ॥ ७५ ॥ औषधीनामभावतुभक्त्याभवातिपूजितः ॥ प्रत्येकंमुक्तपुष्पेणदशसौवर्णिकंफलम्॥७६॥
 यःसुगंधैर्मुक्तपुष्पैःसम्यग्भानुंप्रपूजयेत् ॥ माघासितेऽपिसुमनाःसोऽनंतफलमश्नुते॥७७॥करवीरैर्महाराजसंयतोभानुमर्चयेत् ॥ सर्वपापवि-
 निर्मुक्तःसूर्यलोकेमहीयते ॥ ७८ ॥ अगस्त्यकुसुमैर्भक्त्यायःसकृद्भानुमर्चयेत् ॥ गवांप्रयुतदानस्यफलंप्राप्यदिवंचजेत् ॥ ७९ ॥ मल्लिको-
 त्पलपद्मैश्चजातीपुत्रागचंपकैः ॥ अशोकश्वेतमंदारकार्णिकारांधुकैस्तथा ॥ ८० ॥ करवीरार्ककह्लारशमीतगरकेशरैः ॥ अगस्तिवकपु-
 ष्पैस्तुशतपत्रैर्नराधिप ॥ ८१ ॥ पुष्पैरैतैर्यथालाभेयोनरःपूजयेद्रविम् ॥ सतत्फलमवाप्नोतितदेकाग्रमनाःशृणु ॥ ८२ ॥ सूर्यकोटिप्रती-
 काशौर्विमानैःसर्वकामिभिः ॥ पुष्पमालापरिक्षितैर्गातैर्वादित्रनादितैः ॥ ८३ ॥ तंत्रीमधुरवाद्यैश्चस्वच्छंदगमनैर्नृप ॥ सूर्यकन्यासमार्कण-
 देवानांचसुदुर्लभैः ॥ ८४ ॥ दोधूयमानश्चमरैःस्तूयमानःसुरासुरैः ॥ गच्छेदर्कपुरांदिव्यांपत्रचारुचितोभवेत् ॥ ८५ ॥ यैस्तैश्चवापिकुसुमै-

जलजैः स्थलजैर्नृप॥ संपूज्य श्रद्धया भानुमर्कलोके महीयते ॥ ८६ ॥ सूर्यस्योपरि यः कुर्याच्छोभनं पुष्पमंडलम् ॥ शोभितं पुष्पस्रग्दामैरापीठांतप्रलं
 वितैः ॥ ८७ ॥ अत्याश्चर्यमहायानैर्दिव्यपुष्पोपशोभितैः ॥ सर्वेषामुपरिष्ठाच्च वसेदं कपुरे सुखी ॥ ८८ ॥ अनेकरविविच्यस्तैः सुगंधैः कुसुमैर्गृहम् ॥ यः कुर्या
 त्पर्वकाले तु विचित्रकुसुमोज्ज्वलम् ॥ ८९ ॥ स पुष्पकविमानेन पुष्पमालाकुलेन तु ॥ पुष्पेतरपुरं दिव्यं गच्छते नात्र संशयः ॥ ९० ॥ अक्षयं मोदते काल
 मतिरस्कृतशासनः ॥ सौरादिसर्वलोके पुयत्रेष्टं तत्र याति सः ॥ ९१ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि तप्तमीकल्पे सौरधर्मेषु पुष्पपूजावर्णनं
 नाम त्रिषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ पुनर्मे देव देवस्य भास्करस्य महौजसः ॥ पूजने यत्फलं प्रोक्तं तन्मे ब्रूहि द्विजोत्तम ॥
 सुमंत उवाच ॥ शृणु त्वं हि महाराज सर्वदं लोकपूजितम् ॥ ब्रह्मेशोर्पेन्द्रदेवानां त्रयाणामपि भारत ॥ २ ॥ सुखासीनं सुरज्येष्ठं मनोवत्यांचतुर्मु
 खम् ॥ प्रणम्य शिरसा भूमौ विष्णुवीशौ वाक्यमुचतुः ॥ ३ ॥ य एष भगवान् देवः सहस्रकिरणोरविः ॥ अस्य यत्पूजने पुण्यं प्राप्यते तद्ददस्वनौ ॥ ४ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुसाधु जगन्नाथ साधुपृष्टोऽस्मि वामिह ॥ तस्माच्छृणु त एकाग्रौ गतो निखिलं मम ॥ ५ ॥ स्वयमुत्पाद्य पुष्पाणि यः सूर्यपूजये
 त्स्वयम् ॥ तानि साक्षात्प्रगृह्णाति तद्भक्त्या सततं रविः ॥ ६ ॥ यस्त्वारामं रवेः कुर्यादाप्रवित्वादिशोभितम् ॥ जातीविजयराजार्ककरवीरस
 कुंकुमैः ॥ ७ ॥ पुत्रागनागवकुलैरशोकतिलचंपकैः ॥ अगस्तिकदलीखंडैस्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ८ ॥ यावद्विपत्रं कुसुमं बीजं सूतफलानि च ॥
 तावद्दर्पसहस्राणि सूरलोके महीयते ॥ ९ ॥ स घृतं गुग्गुलुं दद्याद्भाराजन्कंदुरुंतथा ॥ चतुर्वेदि गृहे जन्म प्राप्नोति सततं सुखी ॥ १० ॥ कृष्णागुरुचक्रपूर
 धूपं दत्त्वा दिवाकरम् ॥ नैरंतयै न्यस्तस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ११ ॥ कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च ॥ भुक्त्वा सूर्यपुरे भोगांस्त
 स्यात्ते क्षमाधिपो भवेत् ॥ १२ ॥ गुग्गुलुं घृतं संयुक्तं यक्षो गृह्णाति शब्दकृत् ॥ यक्षाह्वयस्य दानेन तस्य लोके महीयते ॥ १३ ॥ कृष्णशौक
 णसप्तम्यां यः साज्यं गुग्गुलुं दहेत् ॥ स चासौ सौरमासाद्य वर्षाणां च दशदश ॥ १४ ॥ देवदारुं मेरुच श्रीवासं कुंदुरुंतथा ॥ श्रीफलं चास्य संयुक्तं
 दग्ध्वा श्रममवाप्नुते ॥ १५ ॥ एवं सौगंधिकं रूपं षट्सहस्रगुणोत्तरम् ॥ अगुरुं दशसाहस्रं स घृतं द्विगुणं भवेत् ॥ १६ ॥ अनंतफलदं देवं सदा कुं
 दुरुकामुकम् ॥ द्विसहस्रपलानां तु महिषाक्षस्य गुग्गुलोः ॥ १७ ॥ दग्ध्वा र्धमविमिश्रस्य सूर्यतुल्यः प्रजायते ॥ शोधयेत्पापसंयुक्तं पुरुषं नात्र

संशयः ॥ १८ ॥ कृष्णागुरुभवं धूपं तुषाग्निरिव कांचनम् ॥ योतः पुरगृहं गंधैः सुगंधैः प्रविलेपयेत् ॥ १९ ॥ कपाटद्वारकुड्यादितिर्यगूर्ध्वसवेदिकम् ॥
 वासयेत् पुष्पमालाभिर्धूपैश्चापि सुगंधिभिः ॥ २० ॥ तस्य पुण्यं यथावत्तु युवयोर्वर्चिमकृत्स्नशः ॥ आपूरयन्दिशः सर्वानानागंधसमन्वितैः ॥ २१ ॥
 कल्पकोटिशतं दिव्यं तेजसा वह्निसन्निभः ॥ शक्रवत्प्रज्वलन् देवः सूर्यलोके महीयते ॥ २२ ॥ तस्यांति धर्मशेषेण त्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् ॥ शतावृतं
 तु यः कुर्यादेव गंधैर्भगालयम् ॥ २३ ॥ स सर्वशर्मसंयुक्तः सूर्यतुल्यपराक्रमः ॥ सूर्यलोके वसेद्देवो युवाभ्यां संप्रपूजितः ॥ २४ ॥ तद्गच्छुक्लैश्च संवीतं पट्टं
 सूत्रैर्विनिर्मितम् ॥ दत्वा पवीतं सूर्याय भवेद्देवांगपारगः ॥ २५ ॥ वासांसि सुविचित्राणि सूरलोके महीयते ॥ त्रुटिमात्रं तु यो दद्याद्गूणावस्त्रसंपंक्तं
 जम् ॥ २६ ॥ भास्करस्योत्तमांगेषु तस्य पुण्यं ब्रवीम्यहम् ॥ इन्द्रस्यार्धासनेतिष्ठेद्यावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ २७ ॥ एवं वित्तानुसारेण एवं ज्ञेयं समा-
 सतः ॥ सर्वेषां हि मपात्राणां मुकुटानां च सर्वशः ॥ २८ ॥ अर्कपत्रपुटं चूर्णमधुपर्णं समन्वितम् ॥ यो निवेदयेत् सार्कयसोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ २९ ॥
 शालितंडुलप्रस्थस्य कुर्यादन्नं सुसंस्कृतम् ॥ सूर्याय च चरुं दत्वा सप्तम्यां च विशेषतः ॥ ३० ॥ संयावं कृशं पूं पायं संयावकं तथा ॥ दध्ने
 दनरसालात्रमोदकान् गुडपूपकान् ॥ ३१ ॥ यावंतस्तंडुलास्तस्मिन्नेवैद्यं परिसंख्यया ॥ तावद्दर्षसहस्राणि सूरलोके महीयते ॥ ३२ ॥ गुड-
 खंडकृतानां च भक्ष्याणां विनिवेदने ॥ घृतेन प्लावितानां च दत्वा शतगुणं लभेत् ॥ ३३ ॥ रसालाखाद्यकाद्यानां भक्ष्याणां फलमिष्यते ॥ तदर्थं
 सलिलस्यापि वासितस्य निवेदयेत् ॥ ३४ ॥ यथान्यमपि तच्छ्रेष्ठं भक्ष्याणिविविधानि च ॥ निवेद्यार्कयपरमं स्थानं प्राप्नोति पूजनात् ॥
 ॥ ३५ ॥ प्रज्वाल्य घृतदीपं तु भास्करस्यालये शुभम् ॥ आग्नेयं यानमारुह्य गच्छेत्सौमनसं पुरम् ॥ ३६ ॥ यः कुर्यात्कार्तिं क्रेमासि शोभनां
 दीपमालिकाम् ॥ सप्तम्यामथ षष्ठ्यां वा अमावास्यामथापि वा ॥ ३७ ॥ भास्करायुतसंकाशतेजसा भासयन्दिशः ॥ दिव्याभरणसंपन्नाः
 कुलमुद्धृत्य सर्वशः ॥ ३८ ॥ यावत्प्रदीपसंख्यां न घृतेनापूर्य बोधितम् ॥ तावद्दर्षसहस्राणि सूर्यलोके महीयते ॥ ३९ ॥ दीपवृक्षमथोद्गृह्य
 र्वस्वायतनेषु वै ॥ पूर्वस्माद्दिगुणं पुण्यं लभते नात्र संशयः ॥ ४० ॥ दीपवृक्षं समुद्गृह्य भास्कराय तनेषु भोः ॥ सर्वलोहमयं वीररविलोके मही-
 यते ॥ ४१ ॥ शिरसाधारये दीपं भास्करस्याग्रतो निशि ॥ ललाटे चैव हस्ताभ्यां समुद्युक्तस्तथोरसि ॥ ४२ ॥ भास्करायुतसंकाशो विमा-

नैर्ऋतसन्निभैः ॥ कल्पायुतशतंचैवसूर्यलोकेमहीयते ॥ ४३ ॥ अन्नदातातुयोवीरवीरलोकेमहीयते ॥ भास्करस्याग्रतोदत्वादपणंनिर्मलं
 शुभम् ॥ ४४ ॥ पर्यकेशोभितंकृत्वाश्वेतमाल्यैःसचंदनैः ॥ वृत्कार्कनिर्मलःश्रीमान्दिव्याभरणहूपधृक् ॥ ४५ ॥ कल्पायुतसहस्राणि
 सूरलोकेमहीयते ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंभक्त्याश्रद्धधानोस्वेनैः ॥ ४६ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यसुखेनलभतेफलम् ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंयस्तुनमस्का
 रंप्रयोजयेत् ॥ ४७ ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यांसकलंविंदतेफलम् ॥ नमस्कारःस्मृतोयज्ञःसर्वयज्ञोत्तमोत्तमः ॥ ४८ ॥ नमस्कृत्वासहस्रांशु
 मश्वमेधफलंलभेत् ॥ प्रणम्यदंडवद्भूमौनमस्कारेणयोऽर्चयेत् ॥ ४९ ॥ सयांगतिमवाप्नोतिनतांक्रतुशतैरपि ॥ सर्वयज्ञोपवासेषुसर्वार्थै
 पुयत्फलम् ॥ ५० ॥ अभिज्ञाप्योपहारेणपूजयाफलमश्नुते ॥ श्वेतंमहाध्वजंकृत्वाकृत्वाचापंचरंगिकम् ॥ ५१ ॥ किंकिणीजालनिर्घोषं
 मयूरच्छत्रभूषितम् ॥ यस्त्वर्घ्यमणेनरोदद्याच्छ्रद्धयापरयान्वितः ॥ ५२ ॥ सशतेनविमानानांसर्वदेवनमस्कृतः ॥ मन्वंतरशतदेवोमोदते
 दिविदेववत् ॥ ५३ ॥ ध्वजमालाकुलंकुर्याद्यःप्रांतेषुभगालयम् ॥ महाध्वजाष्टकंचापिदिग्विदिक्षुनिवेदयेत् ॥ ५४ ॥ सविमानसहस्रेण
 ध्वजमालाकुलेनतु ॥ कल्पायुतशतंदिव्यमोदतेदिविसूरवत् ॥ ५५ ॥ शतचंद्रांशुविमलामुक्तादामोपशोभिताम् ॥ मणिदंडमयंछत्रं
 दद्याद्राकांचनादिकम् ॥ ५६ ॥ सधार्यमाणच्छत्रेणहेमदंडोपशोभिना ॥ मोदतेसूर्यलोकेतुविमानवरमास्थितः ॥ ५७ ॥ ततस्तस्माच्च्यु
 तोलोकात्रिसर्गाद्भुवमागतः ॥ भुंक्तेसमुद्रपर्यंतामेकच्छत्रांवसुंधराम् ॥ ५८ ॥ यःशृंगलासमायुक्तामहाघंटांमहास्वनाम् ॥
 कांस्यलोहमयीवापिनिबध्नीयाद्रगालये ॥ ५९ ॥ शोभनःस्यान्नरःश्रीमान्भगस्यातीववल्लभः ॥ सूर्यतुल्यबलोभूत्वासूर्यलो
 केमहीयते ॥ ६० ॥ भेरीमृदंगपटहझंझरीलारजादिकम् ॥ दंशकांस्यादिवादित्रयोभगायनिवेदयेत् ॥ ६१ ॥ सविमा
 नैर्महाभागैर्विशवीणायुतस्वनैः ॥ युगांतकशतंदिव्यंभगलोकेमहीयते ॥ ६२ ॥ सुसंगीतकदानेनसवाद्येनविशेषतः ॥ यथेष्टंभा
 स्करेलोकेमोदतेकालमक्षयम् ॥ ६३ ॥ महामहास्वनंदत्वांश्वयुग्मंभगालये ॥ युगकोटिशतंदिव्यंभगलोकेमहीयते ॥ ६४ ॥
 विमानंवहुवर्णाभंमध्येपंकजभूषितम् ॥ विचित्रमेकवर्णवासनवस्त्रोपकल्पितम् ॥ ६५ ॥ किंकिणीजालसंपन्नवर्णकैश्चोपशोभि

तम् ॥ पुष्पमालाप्रभंवापिघंटाचामरभूषितम् ॥ ६६ ॥ भगस्योपरियोदद्यात्सर्वरत्नोपशोभितम् ॥ दुकूलपट्टदेवांगैर्वस्त्रैर्वावर्णका
 श्वितैः ॥ ६७ ॥ पट्टादिवस्त्रतंतूनांपरिसंख्यातुयाभवेत् ॥ तावद्युगसहस्राणिमूरलोकेमहीयते ॥ ६८ ॥ भगाहुत्याजगत्सर्वसृष्टिद्वारेणधा
 र्यते ॥ अग्निवर्त्मावचस्युक्तोह्यग्निरस्यात्मजःसदा ॥ ६९ ॥ यस्त्वग्निकार्यविधिवत्कुर्यान्नित्यंभगालये ॥ भगमुद्दिश्यराजेंद्रसयातिपरमां
 गतिम् ॥ ७० ॥ सर्वान्नपावकोपेतंयस्तुनित्यविधिंहरेत् ॥ पुष्पधूपजलोपेतंकालेकालेविशेषतः ॥ ७१ ॥ महाश्वेतादिमातृणांत्रिकल्पानांच
 सर्वशः ॥ यःकृत्वासकृदप्येवंसर्वदिक्षुबलिंहरेत् ॥ ७२ ॥ सनरश्चसहस्राणिशांडिलेयपुरेवसेत् ॥ सौरीसंध्याबलिकृत्वादिनांतेसतंतं
 रवेः ॥ ७३ ॥ वर्षायुतशतंसाग्रंभगलोकेमहीयते ॥ दध्योदनपयोभिर्भ्यःपूरितंपात्रमावृतम् ॥ ७४ ॥ पुष्पधूपार्चितंचैववितानोपरिशो
 भितम् ॥ शिरसाधारयेत्पात्रंशनैर्गच्छेत्प्रदक्षिणम् ॥ ७५ ॥ रव्यायतनपर्यंतेशंखमेवादिनिस्वनैः ॥ दर्पणधूपमालाभिर्गेयनृत्यादिशो
 भितम् ॥ ७६ ॥ भानोर्हिस्मृतिशीलश्चतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ दिव्यंवर्षसहस्रंतुदिव्यंवर्षशतंतथा ॥ ७७ ॥ तपस्तप्तमहत्तेनभवेदेवंसं
 शयः ॥ भगभक्तिप्रसक्तात्मायद्यपिस्यात्सपापकृत् ॥ ७८ ॥ भगलोकेवसेन्नित्यंभगानुचरतांगतः ॥ कृष्णांतुषष्ठीनक्तेनयश्चकृष्णांसरस्व
 तीम् ॥ ७९ ॥ इहभोगानवाप्नोतिपरत्रचशुभांगतिम् ॥ योऽदमेकंतु कुर्वीतनक्तंभगदिनेनरः ॥ ८० ॥ ब्रह्मचारीजितक्रोधोभगाचनपरोनरः ॥
 अयाचितात्परंनक्तंस्मात्रक्तेनवर्तयेत् ॥ ८१ ॥ देवैस्तुभुक्तंमध्याह्नेपूर्वाह्नेऋषिभिस्तथा ॥ अपराह्नेतुपितृभिःसंध्यायांगुहाकादिभिः ॥ ८२ ॥
 सर्वावेलाह्यतिक्रम्यसौराणांभोजनंपरम् ॥ भुंजानोनक्तकालेतुसूर्यभक्तिपरायणः ॥ ८३ ॥ भगलोकमवाप्नोतिसुमनाःसुमनोव्रतः ॥ भुक्त्वा
 सौमनसाँल्लोकान्राजाभवतिभूतले ॥ ८४ ॥ हविष्यभोजनंस्नानमाहारस्यचलाघवम् ॥ अग्निकार्यमधःशय्यांनक्तभोजीसमाचरेत् ॥ ८५ ॥
 कृष्णषष्ठ्यांप्रयत्नेनकृत्वानक्तंविधानतः ॥ नरोमार्गेशिरेमासिअंशुमानितिपूजयेत् ॥ ८६ ॥ विधिवत्प्राश्यगोमूत्रमनाहारोनिशिस्वपेत् ॥
 अतिरात्रस्ययज्ञस्यफलमाप्नोतिमानवः ॥ ८७ ॥ पुष्येप्येवंसहस्रांशुंभानुमंतमुशंतिच ॥ वाजपेयफलंप्राप्यघृतंप्राश्यलभेत्ररः ॥ ८८ ॥
 माघेदिवाकरंनामकृष्णषष्ठ्यांनरोत्तम ॥ निशिपीत्वातुगोक्षीरंगोमेधफलमाप्नुयात् ॥ ८९ ॥ मार्तण्डफाल्गुनेमासिपूजयित्वागवांपयः ॥

पिबेत्ततःसूर्यलोकेमोदतेसोऽयुतायुतम् ॥९०॥ चैत्रेमासिविवस्वंतंपूजयित्वासुभक्तिमान् ॥ हविष्याशीसूर्यलोकेऽप्सरोभिःसहमोदते ॥९१॥
 वैशाखेचण्डकिरणंपूजयेच्चपयोव्रतः ॥ वर्षाणामयुतंसाग्रंमोदतेसूर्यसंनिधौ ॥९२॥ ज्येष्ठेदिवस्पातेपूज्यगवांशृंगोदकंपिबेत् ॥ गवांकोटिप्रदान
 स्यनिखिलंफलमाप्नुते ॥ ९३ ॥ आषाढेत्वर्कनामानंद्वप्राश्यचगोमयम् ॥ प्रयात्यर्कसलोकंतुवर्षाणांचशतंशतम् ॥ ९४ ॥ श्रावणेऽयं
 मनामानंपूजयित्वापयःपिबेत् ॥ वर्षाणामयुतंसाग्रंमोदतेभास्करालये ॥ ९५ ॥ मासिभाद्रपदेषष्ठ्यांभास्करंनामपूजयेत् ॥ भास्करं
 चगव्यस्यसर्वमेधफलंलभेत् ॥ ९६ ॥ मासिचाश्वज्येषष्ठ्यांभगारुणंनामपूजयेत् ॥ गोमूत्रफलमुक्चैवअश्वमेधफलंलभेत् ॥ ९७ ॥
 मासेतुकार्तिकेषष्ठ्यांशक्रारुणंनामपूजयेत् ॥ दूर्वाकिुरंसकृत्प्राश्यराजसूयफलंलभेत् ॥ ९८ ॥ वर्षातिभोजयोद्विप्रान्सूर्यभक्तिपरायणान् ॥
 पायसंमधुसंयुक्तंवज्रेणचपरिष्ठुतम् ॥ ९९ ॥ शक्त्याहिरण्यवासांसिभक्त्यातेभ्योनिवेदयेत् ॥ निवेदयेच्चसूर्यायकृष्णांगांचपय
 स्विनीम् ॥ १०० ॥ वर्षमेकंचदेवैर्वैरंतर्येणयोनयेत् ॥ कृष्णषष्ठीव्रतंभक्त्यातस्यपुण्यफलंशृणु ॥ १०१ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःसर्व
 कामसमन्वितः ॥ मोदतेसूर्यलोकेतुसनरःशाश्वतीःसमाः ॥ १०२ ॥ पुण्येष्वहःसुसर्वेषुविषुवद्ग्रहणादिषु ॥ दानोपवासहोमाद्यैरक्षयं
 खगजायते ॥ १०३ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवान्पुराभानुररुणायविशांपते ॥ कृष्णषष्ठीव्रतंपुण्यंसर्वपापभयापहम् ॥ १०४ ॥
 कृत्वेदंपुरुषोभक्त्याभास्करस्यमहात्मनः ॥ प्रयातिपरमंस्थानंभानोरमिततेजसः ॥ १०५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमी
 कल्पेसूर्यषष्ठीव्रतवर्णनंनमचतुःषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥१६४॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अहंतेसंप्रवक्ष्यामिसूर्यस्यव्रतमुत्तमम् ॥
 धर्मकार्थमोक्षाणांप्रतिपादनमुत्तमम् ॥ १ ॥ पौषमासेतुसंप्राप्तेयःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ जितेंद्रियःसत्यवादीशालिगोधूमगोरसैः ॥ २ ॥
 पक्षयोःसप्तमीयत्नादुपवासेनयापयेत् ॥ त्रिसंध्यमर्चयेद्भानुंशांडिलेयंचसुव्रत ॥ ३ ॥ अधःशायीभवेन्नित्यंसर्वभोगविवर्जितः ॥ मासिषूणै
 सप्तम्यांघृतादिभिररिंदम ॥ ४ ॥ कृत्वास्नानंमहापूजांसूर्यदेवस्यभारत ॥ नैवेद्यंमोदकप्रस्थंक्षीरंसिद्धंनिवेदयेत् ॥ ५ ॥ भोजयेच्चद्विजान
 शौभगार्चांशुभलक्षणाम् ॥ गांचदत्वामहाराजकपिलांभास्करस्यतु ॥ ६ ॥ यएवंकुरुतेपुण्यंसूर्यस्यव्रतमुत्तमम् ॥ तस्यपुण्यफलंवच्मिस

ब्रा०प० १

अ० १६५

॥१६५॥

र्वकामसमन्वितम् ॥ ७ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्विमानैःसार्वकामिकैः॥अप्सरोगणसंकीर्णैर्महाविभवसंयुतैः ॥८॥ संगीतनृत्यवाद्याद्यैर्गर्ध्वगण
 शोभितैः ॥ दोधूयमानश्चमरैःस्तूयमानःसुरासुरैः ॥ ९ ॥ सहस्रकिरणाभासःसौरैःसूर्यसमन्वितैः ॥ सयातिपरमंस्थानंयत्रास्तेराविरंशुमान्
 ॥१०॥ रोमसंख्यातुयातस्यास्तत्प्रसूतिकुलेषुच ॥ तावद्युगसहस्राणिमूरलोकेमहीयते ॥ ११ ॥ त्रिःसप्तकुलजैःसार्धभोगान्भुक्त्वायथेप्सि
 तान् ॥ ज्ञानयोगंसमासाद्यपुनरेवप्रमुच्यते ॥ १२ ॥ योगाहुःखांतमाप्नोतिज्ञानयोगंप्रवर्तते ॥ सौरधर्माद्भवेज्ज्ञानंसौरधर्माद्भगार्चनात् ॥१३॥
 इत्येवंतेसमाख्यातंभवार्णवव्यपोहनम् ॥ सौरमोक्षक्रमोपायंसूराश्रयनिषेवणम् ॥ १४ ॥ माघमासेतुसंप्राप्तेयःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ पिण्या
 कंघृतसंयुक्तंभुंजानःसजितेंद्रियः ॥ १५ ॥ सोपवासश्चसप्तम्यांभवेदुभयपक्षयोः ॥ घृताभिषेकमष्टम्यांकुर्याद्भानोर्नराधिपः ॥ १६ ॥ गांच
 दद्याद्दिनेशायतरुणीनीलसंनिभाम् ॥ इंद्रनीलप्रतीकाशैर्विमानैःशिखिसंयुतैः ॥ १७ ॥ गत्वादित्यपुरंरम्यंभोगान्भुंक्तेयथेप्सितान् ॥ राजेंद्र
 फाल्गुनेमासियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ १८ ॥ श्यामाकक्षीरनीवारैर्जितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ षष्ठ्यांवाप्यथसप्तम्यामुपवासपरोनरः ॥ १९ ॥
 अष्टम्यांतुमहास्नानंपंचगव्यघृतादिभिः ॥ बल्मीकाद्यादिमृद्धिश्चगोमूत्रशकृदादिभिः ॥ २० ॥ त्वग्भिश्चक्षीरवृक्षाणांस्नापयित्वाप्रमार्जयेत् ॥
 सौरभैर्यतोदद्याद्रक्ताभारक्तमालिने ॥ २१ ॥ पद्मरागप्रतीकाशैर्विमानैर्हस्तिसंयुतैः ॥ गत्वादित्यपुरंरम्यंमोदतेशाश्वतोःसमाः ॥ २२ ॥
 मासिचैत्रेतुसंप्राप्तेयःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ शाल्यन्नंपायसंयुक्तंभुंजानश्चजितेंद्रियः ॥ २३ ॥ भानवेपाटलांदद्याद्द्वैष्णवीतरुणीनृप ॥ पुष्प
 रागप्रभैर्यानैर्नानाहंसादियायिभिः ॥ २४ ॥ गच्छेत्सूर्यपुरंरम्यंमोदतेशाश्वतोःसमाः ॥ वैशाखेवीरमासेतुयःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ २५ ॥
 सूर्यैखंडाज्यसंमिश्रंसकृद्दद्यान्निवेदनम् ॥ गांचदद्यान्महाराजभास्करायशुभानन ॥२६॥ सामान्यंचविधिंकुर्यात्प्रयुक्तंयन्मयातव ॥ शुद्धस्फ
 टिकसंकाशैर्यानैर्वर्हणवाहनैः ॥ २७ ॥ अणिमादिगुणैर्युक्तःसूर्यवाद्विचरेदिवि ॥ संप्राप्तेश्रावणेमासियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ २८ ॥ क्षीरप
 ष्टिकभक्तेनसर्वसत्त्वहितेरतः ॥ पीतवर्णाचगांदद्याद्भास्करायमहात्मने ॥ २९ ॥ सामान्यमखिलंकुर्याद्विधानंयत्प्रकीर्तितम् ॥ सविचि
 त्रैर्महायानैर्हंससारसगामिभिः ॥ ३० ॥ गत्वादित्यपुरेश्रीमान्पूर्वोक्तंलभतेफलम् ॥ वीरभाद्रपदेमासियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ ३१ ॥ हुत

शेषहविष्याशीवृक्षमूलमुपाश्रितः ॥ स्वपेदायतनेरात्रौसर्वभूतानुकंपकः ॥ ३२ ॥ दद्याद्गारोहिणींश्रेष्ठांभास्करायमहात्मने ॥ निशाकरक
 रप्रख्यैर्वज्रवैदूर्यसन्निभैः ॥ ३३ ॥ चक्रवाकसमायुक्तैर्विमानैःसर्वकामिकैः ॥ गत्वादित्यपुरंरम्यंसुरासुरसुवादितम् ॥ ३४ ॥ मोदतेसमहाभागो
 यावदाभूतसंप्लवम् ॥ श्रीमानश्वयुजेमासियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥ ३५ ॥ मिताशनंप्रभुंजानोजितक्रोधोजितेन्द्रियः ॥ दद्याद्गार्ग्यपद्मवर्णाभांभानोरमि
 ततेजसः ॥ ३६ ॥ दिव्याभरणसंपन्नांतरुणीचपयस्विनीम् ॥ स्वस्तिमौक्तिकसंकाशैरिंद्रनीलोपशोभितैः ॥ ३७ ॥ जीवंजीवकसंयुक्तविमानैःसर्व
 कामिकः ॥ गच्छेद्भानुसलोकत्वंभुंजानःसजितेन्द्रियः ॥ ३८ ॥ दिवाकरायगां दद्याज्ज्वलनार्कसमप्रभाम् ॥ पूर्वोक्तंचविधिकुर्यात्सूर्यतुल्योभवेन्नरः ॥
 ॥ ३९ ॥ कालानलशिखप्रख्यैर्महायानैर्नगोपमैः ॥ महासिंहकृताकोपैःसूर्यवन्मोदतेमुखी ॥ ४० ॥ मार्गशीर्षेशुभेमासियःकुर्यान्नक्तभोजनम् ॥
 यच्चात्रंपयसायुक्तंभुंजानःसजितेन्द्रियः ॥ ४१ ॥ प्रयच्छेद्ग्रांतथारक्तांनानालंकारभूषिताम् ॥ सूर्यायकुरुशार्दूलविधिंचापिसमाचरेत् ॥ ४२ ॥
 सितपद्मनिभैर्यानैःश्वेताश्वरथसंयुतैः ॥ गत्वातत्रपुरे रम्येप्रभयापरयान्वितः ॥ ४३ ॥ अहिंसासत्यवचनमस्तेयंक्षांतिमार्जवम् ॥ त्रिषव
 णाग्निहवनंभूशय्यानक्तभोजनम् ॥ ४४ ॥ पक्षयोरुभयोर्मांशैस्तप्तम्यांकुरुनंदन ॥ एतान्गुणान्समाश्रित्यकुर्वाणोव्रतमुत्तमम् ॥ ४५ ॥ सप्तम्योभय
 विख्यातंसर्वपापभयापहम् ॥ सर्वरोगप्रशमनंसर्वकामफलप्रदम् ॥ ४६ ॥ इत्येवमादीन्नियमांश्चरेत्सूर्यव्रतीसदा ॥ यश्छेद्विपुलंस्थानंभानोर
 मिततेजसः ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्येसहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेऽभयसप्तमीवर्णनं नामपंचषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॐ ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ सूर्यभक्तातुयानारीध्रुवंसापुरुषोभवेत् ॥ स्त्रीपुत्रमुत्तमंसाचेत्कांक्षतेशृणुतद्व्रतम् ॥ १ ॥ निक्षुभाकारंख्यमाख्यातं
 सदाप्रीतिविवर्धनम् ॥ अवियोगकरंवीरधर्मकामार्थसाधकम् ॥ २ ॥ सप्तम्यामथषष्ठ्यांवासांक्रांतौचरवोदिने ॥ हविषाहविर्होमंतुसोपवासःस
 माचरेत् ॥ ३ ॥ निक्षुभांकांस्वनिष्पन्नांकृत्वास्वर्णमयींशुभाम् ॥ राजतींवाथवावर्षस्त्रापयेच्चघृतादिभिः ॥ ४ ॥ गंधमाल्यैरलंकृत्यवस्त्रयु
 ग्मैश्चशोभनैः ॥ भक्ष्यभोज्यैरशेषैश्चवितानध्वजचामरैः ॥ ५ ॥ भोजयेत्सूर्यभक्तांश्चशुकुवस्त्रावगुंठितम् ॥ कृत्वायतनमध्येतुप्रतिमामु
 पकल्पयेत् ॥ ६ ॥ कृत्वाशिरसितत्पात्रंवितानच्छत्रशोभितम् ॥ ध्वजशंखादिविभवैर्भगव्यायतनंनयेत् ॥ ७ ॥ निक्षुभार्कदिनेशस्यव्रत

ब्रा०प० १

अ० १६६

॥१६६॥

मेतन्निवेदयेत् ॥ तर्त्तिपद्यांस्थापयेत्पात्रमुपशोभासमन्वितम् ॥ ८ ॥ प्रदक्षिणीकृत्यरविंप्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ समाप्यतद्व्रतं पुण्यं शृणुया
 त्फलमश्नुते ॥ ९ ॥ द्वादशादित्यसंकाशैर्महायानैर्नगोपमैः ॥ यथेष्टं भानवेलोके सौरैः सार्धं प्रमोदते ॥ १० ॥ वर्षकोटिसहस्राणि वर्षकोटिश
 तानि च ॥ नंदतेऽसौ महाभागविष्णुलोके महीयते ॥ ११ ॥ ततः कर्मविशेषेण सर्वकामसमन्वितम् ॥ ब्रह्मलोकं समासाद्य परं सुखमवाप्नुते ॥ १२ ॥
 ब्रह्मलोकात्परिभ्रष्टः श्रीमान्सुरप्रपूजितः ॥ प्रजापतिमवाप्नोति सुरासुरनमस्कृतः ॥ १३ ॥ लोकानि हचिरं भुक्त्वा सोमलोके महीयते ॥
 सोमादैर्द्रुपुनलोकमासाद्येद्रपतिर्भवेत् ॥ १४ ॥ इन्द्रलोकाच्च गंधर्वलोकं प्राप्य समोदते ॥ ततस्तद्धर्मशेषेण भवत्यादित्यभाविता ॥ १५ ॥ स्वकर्म
 भावनाद्योगात्पुनः प्रारभते शुभम् ॥ शुभाच्च पुनरेत्येह सयात्यतिसहस्रशः ॥ १६ ॥ यावन्नाप्नोति मरणं तावद्भ्रमति कर्मणा ॥ सुनिर्वेदात्सु वैराग्यं वै
 राग्याज्ज्ञानसंभवः ॥ १७ ॥ ज्ञानात्प्रवर्तते योगो योगाद्दुःखांतमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्रह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मे निशु
 भाव्रतवर्णनं नाम षट्षष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ षष्ठ्यां चाप्यथ सप्तम्यां नियता ब्रह्मचारिणी ॥ वर्षमेकं न भुं
 क्त्या महाभाग जिगीषया ॥ १ ॥ वर्षांते प्रतिमां कृत्वा निशुभां किति विश्रुताम् ॥ स्नानाद्यं च विधिं कृत्वा पूर्वोक्तं लभते गुणम् ॥ २ ॥ जांबूनदमयैर्यनैश्च
 तुर्द्वारैरलंकृते ॥ गत्वा दित्यपुरे रम्ये अशेषं विंदते फलम् ॥ ३ ॥ सौरादिसर्वलोकेषु भोगान्भुक्त्वा यथेप्सितान् ॥ क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् रा
 जानं पतिमाप्नुते ॥ ४ ॥ यानार्थं पवसे देवं कृष्णामेकां तु सप्तमीम् ॥ सा गच्छेत्परमं स्थानं भानोरमिततेजसः ॥ ५ ॥ वर्षांते प्रतिमां कृत्वा शा
 लिपिष्टमर्यां शुभाम् ॥ पीतानुलेपनैर्माल्यैः पीतवस्त्रैश्च पूजयेत् ॥ ६ ॥ पूर्वोक्तमखिलं कृत्वा भास्कराय निवेदयेत् ॥ सप्तभूमौ महायानैर्दतिचा
 मीकरप्रभैः ॥ ७ ॥ वर्षकोटिशतं साग्रं सूर्यलोके महीयते ॥ सौरलोकादिलोकेषु भुक्त्वा भोगान्नराधिप ॥ ८ ॥ क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् यथेष्टं विंदते
 पतिम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं धनधान्यसमन्वितम् ॥ ९ ॥ कृष्णपक्षे तु सप्तम्यां यानारी तु दृढव्रता ॥ वर्षमेकमुपवसेत्सर्वभोगविवर्जिता ॥ १० ॥
 वर्षांते सर्वगंधोच्छानि शुभांकां निवेदयेत् ॥ सुवर्णमणिमुक्ताभ्यां भोजयित्वा मगंगनाम् ॥ ११ ॥ सुविचित्रैर्महायानैर्दिव्यगंधर्वशोभितैः ॥ सा वै
 युगसहस्राणि सूरलोके नराधिपः ॥ १२ ॥ यथेष्टं भानवेलोके भोगान्भुक्त्वा तु कृतस्त्रशः ॥ क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजानं विंदते पतिम् ॥ १३ ॥

याएवंकुरुतेराजन्त्रतंपापभयापहम् ॥ निक्षुभार्कमिदं पुण्यं सायाति परमं पदम् ॥ १४ ॥ वर्षमेकं महाबाहो श्रद्धया परयान्वितः ॥ वर्षो
 ते भोजयेद्दीरदां पत्यं भोजकेषु वै ॥ १५ ॥ भोजयित्वा तु दांपत्यं भोजकानां महाबलैः ॥ पूजयेद्गंधमालयैस्तु वा सोभिः कुरु नंदन ॥ १६ ॥
 कृत्वा तां प्रमये पात्रे वज्रपूर्णैरलंकृतम् ॥ निक्षुभार्कं तु सौवर्णदत्त्वा ताभ्यां तु शक्तितः ॥ १७ ॥ निक्षुभा भोजकीज्ञेया भोजकोऽर्कः प्रकीर्तितः ॥ त
 स्मात्तौ पूजयेत्सौरीस्वरवच्छ्रद्धयान्वितः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सौरधर्मेषु निक्षुभार्कव्रतं नाम सप्तषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥
 सुमंतुरुवाच ॥ एकभक्तेन यानारी कर्तिकं क्षपयेन्नृप ॥ क्षमा हिंसादिनियमैः संयता ब्रह्मचारिणी ॥ १ ॥ गुडाज्यमिश्रं शाल्यं त्रंभास्कराय निवे
 दयेत् ॥ पक्षयो रुभयोस्तात श्रद्धया परयान्विता ॥ २ ॥ पुष्पाणां करवीराणां गुग्गुलंसाज्यमादिशेत् ॥ सप्तम्यां तात पष्ठ्यां वै उपवास रतिर्भ
 वेत् ॥ ३ ॥ इन्द्रनीलप्रतीका शैर्विमानैः सार्वकामिकैः ॥ वर्षायुतशतं साग्रं सूरलोके महीयते ॥ ४ ॥ तथा च सर्वलोकेषु भोगमासाद्य तनतः ॥
 क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् यथेष्टं विंदते पतिम् ॥ ५ ॥ इत्येवं सर्वयज्ञेषु विधिस्तुल्यः प्रकीर्तितः ॥ एकभक्तोपवासस्य फलं च सदृशं भवेत् ॥ ६ ॥
 क्षमासत्यं दयादानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ॥ सूर्यपूजाग्निहवनं संतोषः स्तेयवर्जनम् ॥ ७ ॥ सर्वव्रतेष्वयं धर्मः सामान्यो दशधा स्मृतः ॥ निःशेषमहं
 वक्ष्यामि मासासास्रतं प्राति ॥ ८ ॥ मार्गशीर्षे शुभे मासि व्योमपृष्ठे विनिर्मितम् ॥ गंधमालयैरलंकृत्य शुभाननमनौपमम् ॥ ९ ॥ ताम्रपात्रादिकै
 श्चैवाप्यप्सरोगणसेवितैः ॥ सुमेरौ दशसाहस्रं सूर्यलोके महीयते ॥ १० ॥ सर्वदेवकंदेषु संप्राप्य विमलां श्रियम् ॥ क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजानं प्राप्ति
 माप्नुते ॥ ११ ॥ पुष्पैरमुमलंकृत्वा भानवे विनिवेदयेत् ॥ गंधमालयैरलंकृत्य शुभाननमनौपमम् ॥ १२ ॥ ताम्रपात्रादिकां स्यं वा कृत्वा तत्र
 निवेदयेत् ॥ महापुष्पकयानेन दिव्यगंधप्रवाहिना ॥ १३ ॥ सुमेरौ दशसाहस्रं सूर्यलोके महीयते ॥ भुक्त्वा तु विपुलां भोगान् सर्वलोकेषु भार
 त ॥ १४ ॥ संप्राप्यैतं क्रमालोके यथेष्टं विंदते पतिम् ॥ माघे रथमश्वयुजं दीपमालया विभूषितम् ॥ १५ ॥ पिष्टसातु स मायुक्तं कृत्वा यतनमान
 येत् ॥ महारथोपमैर्यानैः श्वेताश्ववरसंयुतैः ॥ १६ ॥ वर्षायुतशतं साग्रं सूर्यलोके महीयते ॥ सर्वा मराणां लोकेषु प्राप्य भोगान् यथेप्सितान् ॥ १७ ॥
 क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् यथेष्टं प्राप्तिमाप्नुते ॥ प्रतिमां फालगुने मासि कृत्वा पिष्टमयीं रवेः ॥ १८ ॥ गंधमालयैरलंकृत्य स्थापयेद्वा स्करालये ॥

ब्रा० प० १

अ० १६८

॥ १६७ ॥

यानैरप्रतिमैर्दिव्यैर्गीतनादसमाकुलैः ॥१९॥ सुमेरौदशसाहस्रसूर्यलोकेमहीयते ॥ सर्वाभिमतलोकेऽस्मिन्प्राप्यभोगान्यथेप्सितान् ॥ २० ॥
 पुनरेत्यङ्गमंलोकंयथेष्टंविंदतेपतिम् ॥ कृत्वारुणंतथाचैत्रेगंधमालपोषशोभितम् ॥ २१ ॥ स्थाप्यपात्रेयथोक्तैतुभास्करायनिवेदयेत् ॥ शरादि
 दुप्रतीकाशैर्विमानैःसार्वकामिकैः ॥ २२ ॥ वर्षायुतशतंसाग्रंसूर्यलोकेमहीयते ॥ कर्मक्षयादिहागत्यपुत्रपौत्रसमन्वितम् ॥ २३ ॥ अभो
 ष्टपतिमासाद्यलभेद्रोगान्तमुदुर्लभान् ॥ तंदुलाढकपिष्टेनकृत्वावैमेरुपर्वतम् ॥ २४ ॥ निक्षुभाकंसमायुक्तं सर्वधातुविभूषितम् ॥ नानालंकार
 संपन्नंनानामाल्यविभूषितम् ॥ २५ ॥ सर्वरत्नसमायुक्तंस्थापयेद्रास्करालये ॥ महद्योमव्रतंद्येतद्वैशाखेयःसमाचरेत् ॥ २६ ॥ नानाविधै
 श्वयौनस्तुसूर्यलोकेमहीयते ॥ सौरादिसर्वलोकेषुभुक्त्वाभोगानशेषतः ॥ २७ ॥ क्रमादागत्यलोकेऽस्मिन्राजानंपतिमाप्नुते ॥ द्वि
 तीयंचतथापद्मपाषाढेपिष्टमुत्तमम् ॥ २८ ॥ सर्वबीजरसैःपूर्णकृत्वातुशुभलक्षणम् ॥ नानाकेशरगंधाढ्यंसर्वरत्नविभूषितम् ॥ २९ ॥
 एतैर्वाहैमभिर्यानैःसर्वभोगान्वितैर्नृप ॥ वर्षकोटिशतंसाग्रंसूर्यलोकेमहीयते ॥ ३० ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगान्सर्वलोकेष्वनुक्रमात् ॥
 प्राप्तातुसर्वभोगाढ्यंतरुणंविंदतेपतिम् ॥ ३१ ॥ सर्वधातुसमाकीर्णविचित्रध्वजशोभितम् ॥ निवेदयितसूर्यायश्रावणेति
 लपर्वतम् ॥ ३२ ॥ स्वच्छंदगामिभिर्यानैर्नानावर्णविभूषितैः ॥ वर्षकोटिशतंसाग्रंसूर्यलोकेमहीयते ॥ ३३ ॥ संप्राप्यविविधान्भोगान्व
 ह्वाश्चर्यसमन्वितान् ॥ क्रमाल्लोकमिमंप्राप्यराजानंविंदतेपतिम् ॥ ३४ ॥ कृत्वाभाद्रपदेमासिव्योमशालिमयंनृप ॥ दितानध्वजछत्राढ्यं
 नानामालाविभूषितम् ॥ ३५ ॥ शब्दातुरकरप्रख्यैर्महायानैःसुशोभनैः ॥ वर्षकोटिसहस्राणिसूर्यलोकेमहीयते ॥ ३६ ॥ संप्राप्य
 विविधान्भोगान्तसर्वाग्निमिपसंभवान् ॥ क्रमादागत्यलोकेऽस्मिन्राजानंविंदतेपतिम् ॥ ३७ ॥ कृत्वाचाश्वयुजेमासिविपुलंधान्यपर्व
 तम् ॥ सुवर्णवस्त्रगंधाढ्यंभास्करायनिवेदयेत् ॥ ३८ ॥ सावित्रैश्चमहायानैर्वरभोगसमन्वितैः ॥ वर्षकोटिसहस्राणिसूर्यलोकेमहीयते ॥ ३९ ॥
 सूर्यलोकादिलोकेषुभुक्त्वाभोगान्यथेप्सितान् ॥ अस्मिँल्लोकेचसंप्राप्ताराजानंविंदतेपतिम् ॥ ४० ॥ हविर्दत्तवृक्षाणांतुकांतितेजःप्रभान्वितम् ॥
 यंयंकामंसमुद्दिश्यनरनारीनपुंसकाः ॥ ४१ ॥ पूजयंतिरविंभक्त्यातत्सर्वप्राप्नुवन्तिहि ॥ ४२ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौ
 रधर्मेषुकामप्रदस्त्रीव्रतवर्णनंनामाष्टषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ मृन्मयंदारुजंशैलंपकैष्टकमथापिवा ॥ कृत्वा

मठगृहंवापियथाविभवसंभवात् ॥ १ ॥ सर्वोपकरणोपेतं सर्वधान्यसमन्वितम् ॥ सूर्यायेत्यंगुहं दद्यात्सर्वान्कामानवाप्नुते ॥ २ ॥ कृत्वैकभक्तं हे
मं ते माघमासमंतद्रितः ॥ मासांतेन रथं कुर्याच्चित्रवस्त्रोपशोभितम् ॥ ३ ॥ श्वेतैश्चतुर्भिः संयुक्तं तुरंगैः समलंकृतम् ॥ श्वेतध्वजपताकाभिश्छत्र
चामरदर्पणैः ॥ ४ ॥ तंदुलाढकापंष्टेन कृत्वा भानुं नराधिप ॥ विन्यस्य तं रथोपस्थे संज्ञया सह भूपते ॥ ५ ॥ तं रात्रौ राजमार्गेण शंखभेर्यादि
निस्वनैः ॥ भ्रामयित्वा शनैः पश्चात् सूर्याय तनमादिशत् ॥ ६ ॥ तत्र जागरपूजाभिः प्रदीपिकोपशोभितैः ॥ प्रेक्षणोयैः प्रदानैश्च क्षपयित्वा शनैः
क्षपाम् ॥ ७ ॥ प्रभाते स्नापनं कृत्वा मधुक्षीरघृतेन च ॥ दीनांधकृपणात्राद्यं यथा शक्त्या च दक्षिणाम् ॥ ८ ॥ रथं संवाहनोपेतं भास्कराय निवेद
येत् ॥ भुक्त्वा च वांधवैः सार्धं प्रणम्यार्कगृहं व्रजेत् ॥ ९ ॥ सर्वव्रतानां प्रवरं मंत्रधर्मान्वितः सदा ॥ व्रतं सूर्यव्रतं नाम सर्वकामार्थसिद्धये ॥ १० ॥
सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वयज्ञेषु यत्फलम् ॥ सर्वसूर्यरथेनेहतत्पुण्यं लभते नृप ॥ ११ ॥ सूर्याय न प्रतीकाशौर्विमानैः सार्वकामिकैः ॥ त्रिसप्तकुलजैः
सार्धं सूर्यलोके महीयते ॥ १२ ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगान् सर्वलोकेष्वनुक्रमात् ॥ कल्पायुतशतं साग्रं ततो राजा भवेत्क्षितौ ॥ १३ ॥ पंचव
लिसमायुक्तं मृदुषड्वास्तुकालिप्तम् ॥ सर्वोपकरणोपेतं सूर्यसंज्ञां प्रकल्पयेत् ॥ १४ ॥ संज्ञा देवी समायुक्तं पैष्ठांशाब्धं निवेदयेत् ॥ सौरज्ञानार्थं
तत्त्वज्ञमाचार्यमुदयान्वितम् ॥ १५ ॥ संपूज्य गंधपुष्पाद्यैर्वस्त्रालंकारचामरैः ॥ भक्ष्यभोज्यैरशेषैश्च ततः शय्यां निवेदयेत् ॥ १६ ॥ तदूर्णात्
लवस्त्राणां परिसंख्यातुयावती ॥ तावद्वर्षसहस्राणि सूर्यलोके महीयते ॥ १७ ॥ सुरादि सर्वलोकेषु भुक्त्वा भोगान् शेषतः ॥ कामादागत्य
लोकेऽस्मिन् राजा भवति धार्मिकः ॥ १८ ॥ दशगाभिः सह वृषं तावृषैकादशाः स्मृताः ॥ सूर्याय निवेद्येह यत्फलं लभते शृणु ॥ १९ ॥
द्वादशादित्यतुल्यात्मा अणिमादिगुणैर्युतः ॥ सर्वत्र मोदते राजन् सूर्यस्यानुचरो भवेत् ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी
कल्पे सूर्यव्रतवर्णनं नामैकोनसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ सवृषंगो शतं दत्त्वा भास्कराय नराधिप ॥
त्रिःसप्तकुलजैः सार्धं शृणु यत्फलमाप्नुते ॥ १ ॥ वरक्रोष्टि प्रतीकाशैः सर्वकामसमन्वितैः ॥ महायानैरसंख्यैरमरासुरपूजितैः ॥ २ ॥ द्वादशा
दित्यसंकाशो दिवाकर इवापरः ॥ गत्वा दित्यपुरं रम्यं क्रीडते सूर्यमंडपे ॥ ३ ॥ भुक्त्वा तु विपुलान्भोगान् प्रलये सर्वदेहिनाम् ॥

मोहकंचुकमुत्सृज्यविशत्यादित्यमंडले ॥ ४ ॥ सर्वज्ञःसूरपरमःशुद्धःस्वात्मन्यवस्थितः ॥ सर्वगःपरिपूर्णत्वात्सूर्यवद्दीप्तिमा
 न्भवेत् ॥ ५ ॥ योदद्यादुभयमुखीसौरभेयींदिवाकरे ॥ सप्तद्वीपांमहींदत्त्वायत्फलंतदवाप्नुते ॥ ६ ॥ पादद्वयंशिरोऽर्धचसशैलवनका
 नना ॥ ७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेगोदानवर्णनं नामसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ शतानीकउवाच ॥
 मगानांब्रह्मिधर्मसमासव्यासयोगतः ॥ फलंचकिंभवेद्ब्रह्मन्मगधर्मनिषेवणात् ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ यएषधर्मःसूर्योतितवारुयातोमया
 नय ॥ मगधर्मःसएवोक्तःसर्वपापभयापहः ॥ २ ॥ सर्वेषामेववर्णानांमगधर्मनिषेवणम् ॥ मगधर्मश्चसंप्रोक्तएतेषांभवमुक्तये ॥ ३ ॥
 ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःस्त्रीशूद्रोवामगाश्रमी ॥ यःपूजयतिमार्तंडंसयातिपरमांगतिम् ॥ ४ ॥ त्रिसंध्यमर्चयेद्ब्रानुमग्निकार्यचशक्तितः ॥ कुर्यान्मगो
 महाबाहोमुखमावृत्ययत्नतः ॥ ५ ॥ त्रिसंध्यमेककालंवापूजयेच्छुद्धयारविम् ॥ असंपूज्यरविमोहान्नभुंजीतकदाचन ॥ ६ ॥ एषधर्मःपरो
 ज्ञेयःशेषोभवतिमानवः ॥ अपूजयित्वाभुंजानोविष्टाभुंजतिवैमगः ॥ ७ ॥ देवंसमाश्रितैःपूजाकर्तव्येयंत्रिभिःसदा ॥ मनसापूजयेद्योगीपु
 ष्पैश्चारण्यसंभवैः ॥ ८ ॥ देवार्थपुष्पहिंसायांनभवेत्तस्यर्हिसकः ॥ यद्यल्पमपिचात्राद्यंकिंसतेर्हिसतःसदा ॥ ९ ॥ मगश्चाग्निपरोनित्यंतद्र
 क्तोऽतिथिपूजकः ॥ मगीमैथुनवज्यास्याच्छ्रीन्मान्गृहमगाश्रमी ॥ १० ॥ देवाग्निस्वतिथीभक्तपंचंतेचात्मकारणात् ॥ आत्मार्यैयःपचेन्मोहा
 त्समगोनरकं व्रजेत् ॥ ११ ॥ देवार्थेपचनयेषांसंतानार्थतुमैथुनम् ॥ अर्थदानार्थमुद्दिष्टंनरकंहिविपर्ययात् ॥ १२ ॥ जीवत्तृतीयभागेपि
 नप्रकुर्वीतवार्चनम् ॥ वित्तार्जनेतदर्थेनयतो नित्यंहिजीवितम् ॥ १३ ॥ न्यायोपार्जितवित्तःस्यादन्यायंपरिवर्जयेत् ॥ अन्यायार्जितवित्तै
 स्तु कुर्वन्नरकमाप्नुते ॥ १४ ॥ वाचार्यैर्ब्रह्मचारीयःसूर्यपूजाग्नि तत्परः ॥ भवेज्जितेन्द्रियःशांतो नैष्ठिकोभौतिकोऽपिवा ॥ १५ ॥ सर्वगंधविनिर्मु
 क्तःकंदमूलफलाशनः ॥ ममवैखानसोज्ञेयःसूर्यपूजाग्नि तत्परः ॥ १६ ॥ निवृत्तःसंगमेभ्यस्तुसूर्यध्यानरतःसदा ॥ ज्ञेयःसौरयतींद्रायपूजा
 निष्ठोजितेन्द्रियः ॥ १७ ॥ मुंडोपनयनोव्यंगीशुक्लवासःसमन्वितः ॥ ज्ञेयंतदचनस्थानमेतत्कार्यप्रयत्नतः ॥ १८ ॥ अथाव्यंगोमहारा
 जधारयेद्यस्तुभोजकः ॥ अगम्यंसर्वसत्त्वानांसूर्यलोकंसगच्छति ॥ १९ ॥ ध्वंसनंसर्वदुष्टानांसर्वपापभयापहम् ॥ भावशुद्धेनसततमर्चनीयो

दिवाकरः ॥ २० ॥ गंधलेपविहीनोऽपि भावशुद्धो न दुष्यति ॥ भावेषु चरेच्छौचं वस्त्रपूतं जलं पिबेत् ॥ २१ ॥ दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं सत्यपूतं
 वचो वदेत् ॥ सौरध्यानरताः शांताः सौरधर्मपरायणाः ॥ २२ ॥ सर्वेषां श्रमाज्ञेयाभास्करांगसमुद्रवाः ॥ भोजकाष्टव्रतं धार्य रविणोक्तमनौ
 पमम् ॥ २३ ॥ सर्वव्रतानां परमं धर्मालयमनुत्तमम् ॥ सौरभक्ते सदाक्षांतिरहिंसा सर्वदाशमः ॥ २४ ॥ संतोषः सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं तथाष्टमम् ॥
 यथासंभवपूजाभिः कर्मणामनसा गिरा ॥ २५ ॥ सौरभक्तिः सदाकार्या भोजकेषु विशेषतः ॥ स्वदेहान्निर्विशेषं हि भोजकान्पालयेद्बुधः ॥ २६ ॥
 भयदारिद्र्यरोगेभ्यस्तेषां कुर्यात्प्रियाणि वै ॥ सूर्यस्य परिपूर्णस्य किं नाम क्रियते नरैः ॥ २७ ॥ यत्कृतं भोजकानां वै तत्कृतं स्याद्बवेनृप ॥
 सुदूरमपि गंतव्यं मगानां यत्र वै गणः ॥ २८ ॥ सच प्रयत्नाद्द्रष्टव्यस्तत्र सन्निहितो रविः ॥ भोजकस्य तु भक्तस्य सूर्यपूजारतस्य च ॥ २९ ॥
 आज्ञां कृत्वा यथान्यायमश्वमेधफलं लभेत् ॥ देवाश्रमगतो भक्त्या देवार्चां पूजयेन्नृप ॥ ३० ॥ स्वागतासनपाद्यार्घ्यमधुपर्काद्यनुक्रमात् ॥ भो
 जयित्वा यथान्यायं सूर्यलोके महीयते ॥ ३१ ॥ प्रतिश्रयप्रदाने न राजा भवति भारत ॥ दत्त्वा स्थानं तथा शौचं वरुणलोकमाप्नुयात् ॥ ३२ ॥
 श्वेतविंदुपरीतां गंध्यानश्रमविकीर्तितम् ॥ संवीज्य तालवृतेन वायुलोके महीयते ॥ ३३ ॥ क्षुत्पिपासातुरं श्रांतं मलिनं रोगिणं तथा ॥ पालयि
 त्वा यथाशक्त्या सर्वान्कामानवाप्नुते ॥ ३४ ॥ पतिताशस्तं संकीर्णं चंडालादीनां पाक्षिणाम् ॥ कारुण्यात्सर्वभूतानां देयमन्नं स्वशक्तितः ॥ ३५ ॥
 अत्यल्पमापि कारुण्याद्दत्तं भवति चाक्षयम् ॥ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु देवकारुण्यमुच्यते ॥ ३६ ॥ अभावे तृणभूम्यन्नं पत्रं धनफलानि च ॥ दत्त्वा
 ऽऽगताय प्रणतः स्वर्गं याति प्रियेण वा ॥ ३७ ॥ नहीदृक्स्वर्गं या नाय यथा लोके प्रियं वचः ॥ इहामुत्र सुखं तेषां वाग्येषां मधुरा भवेत् ॥ ३८ ॥ अमृत
 स्यं दिनीवाचा चंदनस्पर्शशीतला ॥ धर्माविरोधिना मुक्त्वा सुखमक्षय्यमाप्नुते ॥ ३९ ॥ अलं दानेन राजेन्द्र पूजनाध्यापनेन वा ॥ इदं स्वर्गस्य
 सोपानमचलं यत्प्रियं वचः ॥ ४० ॥ पूजाभिभाषणं दृष्टिः प्रत्येकं स्वर्गहेतवः ॥ संपृच्छेदागतं भक्त्या कुशलं प्रश्नमादरात् ॥ ४१ ॥ गमने त
 स्य वक्तव्यं पंथानः संतु तेशिवाः ॥ सुखं भवतु ते नित्यं सर्वकार्यकरं भृशम् ॥ ४२ ॥ आशीर्वादमिदं वाक्यं सर्वकालेषु सर्वदा ॥ नमस्कारा
 दिवाक्येषु स्वस्तिमंगलवादाने ॥ ४३ ॥ शिवं भवतु ते नित्यं तं ब्रूयात्सर्वकर्मसु ॥ एवमादिचवाचारमनुष्ठाय सदाश्रमी ॥ ४४ ॥ अशेषपाप

ब्रा० प० १

अ० १७१

॥ १६९ ॥

निर्मुक्तः सूर्यलोके महीयते ॥ सूर्यभक्ते तु या भक्तिः सद्भक्तैः क्रियते नरैः ॥ ४५ ॥ सूर्ये भक्तिसमानित्यं भक्ते भक्तिरनुष्ठिता ॥ आकुप्येताडिते वापि
 यो नाक्रोशं न ताडयेत् ॥ ४६ ॥ वाक्यादाधिकृतः स्वस्थः सदुःखात्परिमुच्यते ॥ सर्वेषामेव तीर्थानां क्षांतिः परमपूजिता ॥ ४७ ॥ तस्मा
 त्पूर्वप्रयत्नेन क्षांतिः कार्या क्रियासु वै ॥ ज्ञानयोगतपोयस्य यज्ञदानानि सत्क्रिया ॥ ४८ ॥ क्रोधनस्य वृथा यस्मात्तस्मात्क्रोधं विवर्जयेत् ॥ मर्मा
 स्थिप्राणहृदयं निर्देहेदप्रियंवचः ॥ ४९ ॥ नवचो ह्यप्रियं तस्माद्भोजकेषु विशेषतः ॥ क्षमादानं त्विषः सत्यं क्षमा हिंसा र्कसंभवाः ॥ ५० ॥
 न शक्या विस्तराद्भक्तुमपि वर्षशतैरपि ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मभोजकभोजनानुष्ठानवर्णनं
 नामैकसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ४४ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ पुनः शृणु महाराज धर्ममादित्यसंमतम् ॥ सौरप्रियं सदा सौरं
 पवित्रं पापनाशनम् ॥ १ ॥ क्वचिद्ब्रूयदा पश्येत्सूर्यार्चासंपूजनम् ॥ यत्र पूजा ततो गच्छन्तः सूर्यो नात्र संशयः ॥ २ ॥ स्नान
 नैवेद्यवस्त्रैश्च नाना लंकारभूषणैः ॥ यथा विभवमाश्रित्य नमस्कारादि संस्तवैः ॥ ३ ॥ दृष्ट्वा यतनमाक्रम्य नमस्कृत्य रविं व्रजेत् ॥ क्वचित्पथ
 नदीशैलं गच्छमानं च भोजकम् ॥ ४ ॥ उपश्रुत्वा वनिं गत्वा भोजकं पूजयेद्बुधः ॥ रथाश्वगजयानेभ्यो ह्यवतीर्य मगान् ॥ ५ ॥ मगानां भोजनं भ
 त्तया शक्त्यादानं प्रकल्पयेत् ॥ दशपूर्वांश्च दशपरानात्मना सह भारत ॥ ६ ॥ समादाय व्रजेत्स्थानं रवेरमिततेजसः ॥ दैवपर्वोत्सवैश्चाद्वेपुण्येषु
 दिवसेषु च ॥ ७ ॥ भानुसंपूज्य विधिवद्भोजकान् भोजयेत्ततः ॥ पितरः सर्वदेवानां सूर्यमाश्रित्य संस्थिताः ॥ ८ ॥ प्रीते सूर्ये तु ते सर्वे प्रीताः स्युर्ना
 त्र संशयः ॥ यदा च श्रद्धया युक्तं प्रसक्तं रविपूजनम् ॥ ९ ॥ भोजयेद्भोजकं भक्त्या श्राद्धेषु विधिवन्नृप ॥ भोजकस्य महाराज दिवसेनापि यत्फ
 लम् ॥ १० ॥ न तच्छक्यमिदं तेन प्राप्तुं वर्षशतैरपि ॥ यः पश्यति प्रसन्नात्मा यो नेद्वष्टिनकांक्षति ॥ ११ ॥ शब्दादीनां तु संभोगं विज्ञेयोजिते
 द्वियः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः सूर्यभक्त्या समन्वितः ॥ १२ ॥ पाषंडयोगयुक्तस्य सर्वभोजक उच्यते ॥ सूर्यधर्माद्भवेज्ज्ञानं ज्ञानाद्वैराग्यसं
 भवः ॥ १३ ॥ ज्ञानवैराग्ययुक्तस्य सूर्ययोगः प्रवर्तते ॥ सूर्ययोगाच्च सर्वज्ञः परिपूर्णः सुनिर्वृतः ॥ १४ ॥ आत्मन्यवस्थितः शुद्धः सूर्यवादि वि
 मोदते ॥ सर्वेषामेव भूतानामुत्तमः पुरुषः स्मृतः ॥ १५ ॥ पुरुषेभ्यो द्विजश्रेष्ठो द्विजेभ्यो ग्रंथपारगः ॥ ग्रंथिभ्यो वेदविद्वांसस्तेभ्यस्तत्त्वार्थ

चितकाः ॥ १६ ॥ अर्थविद्भ्यश्च ज्ञानार्थप्रतिबुद्धो विशिष्यते ॥ ज्ञानार्थकोटिकोटिभ्यो वरिष्ठा योगिनो मताः ॥ १७ ॥ योगिनां कोटिकोटि-
 भ्यो भोजकश्चोत्तमो भवेत् ॥ योगज्ञायोगनिष्ठाश्च पितरो योगसंभवाः ॥ १८ ॥ भोजिते भोजके सर्वे प्रीताः स्युस्तेन संशयः ॥ सर्वज्ञानतपो-
 दानैः कृतैर्दत्तैश्च यत्फलम् ॥ १९ ॥ तत्फलं लभते सर्वविधिवद्भोज्यभोजकम् ॥ यश्च द्रव्यकलापात्मा दक्षिणा हविः कृत्विजः ॥ २० ॥ ऋग्य-
 जुः सामयोगैश्च देवयज्ञः प्रकीर्तितः ॥ ब्रह्मचर्यतपोमौनं क्षांतिराहारलाघवम् ॥ २१ ॥ इत्येते तपसां रूपं सुधीरं पंचलक्षणम् ॥ यच्च दिष्टं विशि-
 ष्टं च न्यायप्राप्तं यद्भवेत् ॥ २२ ॥ तत्तद्गुणवत्ते देयमित्येतद्दानलक्षणम् ॥ विवर्धनं सहस्राणां सर्वस्य प्ररोहिणीम् ॥ २३ ॥ दद्याद्भूमिं जलोपे-
 तां भूमिदानं तदुच्यते ॥ एकच्छत्रां महीं कृत्वा द्विजेभ्यः प्रतिपादयेत् ॥ २४ ॥ संपूर्णपर्वतारण्यैर्भूमिदानं तदुच्यते ॥ कन्यामलंकृतां दद्या-
 दधनाय नराधिपः ॥ २५ ॥ द्विजाय वेदविदुषे कन्यादानं तदुच्यते ॥ सर्वदोषविनिर्मुक्तां कुलयोग्यामलंकृताम् ॥ २६ ॥ मध्यमोत्तमवस्त्राणां
 यो दद्यादहतानि च ॥ एतत्समासतो ज्ञेयं वस्त्रदानस्य लक्षणम् ॥ २७ ॥ ब्रह्मविष्णुसमाधिक्यकांतिशीलपरायणः ॥ अहोरात्रं
 न भुंजीयादुपवासस्य लक्षणम् ॥ २८ ॥ चत्वारिंशत्समायुक्तं पिंडानां हि शतद्वयम् ॥ मासे ह्यद्याद्यथा कामिदं चाद्रायणं स्मृतम् ॥ २९ ॥
 ऋषिभिः सर्वशास्त्रज्ञैस्तपोनिष्ठैर्जितेन्द्रियैः ॥ देवैश्च सेवितं तोयं क्षितौ तत्तीर्थमुच्यते ॥ ३० ॥ सूर्यावांतरस्थानानि पुण्यक्षेत्राणि निर्दिशेत् ॥
 मृतानां तेषु सूर्यत्वं सौरक्षेत्रेषु देहिनाम् ॥ ३१ ॥ दानान्यावसथं कुर्यादुद्यानं देवतागृहम् ॥ तीर्थेष्वेतानि यः कुर्यात्सोऽक्षयं लभते फलम् ॥ ३२ ॥
 क्षान्त्यस्पृहा तथा सत्यदानं शीलं तपःश्रुतम् ॥ एतदष्टांगमुद्दिष्टं परंपात्रस्य लक्षणम् ॥ ३३ ॥ यज्ञोपवासदानानि तपस्तीर्थफलानि च ॥ संपूर्ण-
 लभते भक्त्या भोजयित्वा तु भोजकान् ॥ ३४ ॥ सूर्यभक्तिः क्षमा सत्यं दर्शनं द्रियविनिग्रहः ॥ सुखितेषु च मैत्री च सूर्यधर्मस्य लक्षणम् ॥ ३५ ॥
 सूर्यभक्तिं द्विजं भक्त्या यः श्राद्धेषु च भोजयेत् ॥ कुलसप्तकमुद्धृत्य सूर्यलोके महीयते ॥ ३६ ॥ बहुनात्र किमुक्तेन सूर्यभक्तं तु भोजयेत् ॥ सूर्य-
 भक्तेन यद्भुक्तं भानुना माश्रयं नृप ॥ ३७ ॥ न वेद विदुषां कोट्या लभ्यते चेह तत्फलम् ॥ तत्फलं लभते राजन्भोजं भोज्यविधानतः
 ॥ ३८ ॥ तस्माच्छ्राद्धविशेषेण पुण्येषु दिवसेषु च ॥ सूर्यमुद्दिश्य विप्रैर्द्रं भोजं संभोजयेत् नृप ॥ ३९ ॥ असंयतः संयतो वा सर्वावस्थांगतो

ब्रा० प० १

अ० १७२

॥१७०॥

ऽपिवा ॥ यश्चासौरविभक्तः स्यात्सूर्यवत्पूज्यएवहि ॥ ४० ॥ संसर्गाद्वापिवालोभाद्भोजकंयस्तुभोजयेत् ॥ सोऽपियांगतिमाप्नोतिनतांयज्ञश
 तैरपि ॥ ४१ ॥ तस्मान्मान्यश्चपूज्यश्चरक्षणीयश्चसर्वदा ॥ भोजकःकुरुशार्दूलसौरेणगतिमिच्छता ॥ ४२ ॥ नाममात्रप्रयत्नोऽपियदि
 स्याद्भोजकोरवेः ॥ सूर्यवत्सहिदृष्टव्यःपूजनीयश्चभारत ॥ ४३ ॥ गृहेश्राद्धस्ययत्पुण्यमरण्येतच्छताधिकम् ॥ सौराश्रमेषुविज्ञेयंतत्पु
 ण्यमयुताधिकम् ॥ ४४ ॥ दत्त्वातुभोजकेसौम्यंह्यासनंसपरिच्छदम् ॥ धातुदंतमयंचापिराजाभवतिभूतले ॥ ४५ ॥ विमलेवाससी
 दत्त्वाभोजकायमहीपते ॥ उद्धृत्यशतसाहस्रंसूर्यलोकेमहीयते ॥ ४६ ॥ दत्त्वातुलोमशाराजन्भोजकायशुभांवृहत् ॥ रोम्णिरोम्णिसुवर्ण
 स्यदत्तस्यफलमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ शंखंददातियोभक्त्यातथादिव्येचपादुके ॥ सूर्यलोकमवाप्नोति तेजसारविसन्निभः ॥ ४८ ॥ लिखाप
 यतियोभक्त्यापुराणेनतुपुस्तकम् ॥ युगकोटिशतंदिव्यंसूर्यलोकेमहीयते ॥ ४९ ॥ भवेदिहागतःश्रीमान्सुखाढ्योवेदपारगः ॥ यःकरोति
 गृहंभानोस्तत्स्थानंचोत्तमंभवेत् ॥ ५० ॥ तत्सूर्योभोजकःसोत्रभोजकःसूर्यएवहि ॥ तेनभोजकविप्रेषुदानमक्षय्यामित्यापि ॥ ५१ ॥
 यद्यद्यस्योपयुज्येतदेयंतत्तस्ययत्नतः ॥ उपयोगपरोनित्यंसूर्यस्तदुभयोरपि ॥ ५२ ॥ व्याख्यानेसौरधर्मस्यकृत्वाआमलकंमहत् ॥
 शोभितंपुष्पपत्राद्यैर्न्यसेत्त्रासनेसुराः ॥ ५३ ॥ शोभितंमाल्यगंधैस्तुसूर्यस्यसाधनंमहत् ॥ पुरस्तात्तस्यसंस्थाप्यआचार्यपूजयेत्सदा ॥
 ॥ ५४ ॥ सूर्यवत्सौरधर्मेचतुल्यमेतद्वयंवचः ॥ यएवंन्यायतोवाक्तिसौरधर्मशृणोतिच ॥ ५५ ॥ आयुर्विद्यांयज्ञःकीर्तिमलब्ध्वांतरविज
 पेत् ॥ वदंत्यन्येपिबंत्यन्येसर्वेतेफलभागिनः ॥ ५६ ॥ तस्मादेवंविधोधर्मोवाचकैश्चविदुर्बुधाः ॥ तस्यान्तेपूजयेद्भक्त्यायइच्छेद्विपुलंयज्ञः ॥
 ॥ ५७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मेद्विसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ४॥ शतानीकउवाच ॥ ॥
 पुनर्मेब्रूहि विप्रेन्द्रसौरधर्ममनुत्तमम् ॥ समासात्कथितं ब्रह्मन्विस्तरणप्रकीर्तितम् ॥ १ ॥ साधुसाधुमहाबाहोसाधुपृष्ठोऽस्मिभारत ॥ त्वत्स
 मोनास्तिलोकेऽस्मिन्सौरःपार्थिवसत्तम ॥ २ ॥ कीर्तयाम्यद्यतंपुण्यंसंवादंपापनाशनम् ॥ गरुडारुणयोराजन्पुरावृत्तंनराधिप ॥ ३ ॥
 सुखासीनंपुराराजन्नरुणसूर्यसारथिम् ॥ उपगम्यमहाबाहोरुडोवाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥ धर्माणामुत्तमंधर्मसर्वपापप्रणाशनम् ॥ सौरधर्मे

खगश्रेष्ठब्रूहिमेकृत्स्नशो नव ॥ ५ ॥ ॥ अरुण उवाच ॥ ॥ साधुवत्समहात्मासिधन्यस्त्वं पापवर्जितः ॥ श्रोतुकामोऽसि यत्पुत्रसौर
 धर्ममनुत्तमम् ॥ ६ ॥ शृणु त्वं कीर्तयाम्येष सुखोपायं महत्फलम् ॥ परमं सर्वधर्माणामसौरधर्ममनुत्तमम् ॥ ७ ॥ अज्ञानार्णवमग्नानां सर्वेषां
 प्राणिनामयम् ॥ सौरधर्मो ह्ययं श्रीमान्परतीरप्रदो यतः ॥ ८ ॥ ये स्मरन्ति रविभक्त्या कीर्तयन्ति च ये खग ॥ पूजयन्ति च ये नित्यं ते गताः परमं पदम्
 ॥ ९ ॥ आत्मद्रोहः कृतस्तेन जातेनेह खगाधिप ॥ नार्चितो येन देवेशः सहस्रकिरणो रविः ॥ १० ॥ सुचिरं संभ्रमत्यस्मिन्दुःखदेच भवार्णवे ॥
 जराभूतमहाग्राहे तृष्णावेलाकुलापरे ॥ ११ ॥ मानुष्यं दुर्लभं प्राप्य येऽर्चयन्ति दिवाकरम् ॥ तेषां हि सफलं जन्म कृतार्थास्ते नरोत्तमाः ॥ १२ ॥
 सूर्यभक्तिपराये च ये च तद्गतमानसाः ॥ ये स्मरन्ति सदा सूर्यं न ते दुःखस्य भागिनः ॥ १३ ॥ विविधानि मनोज्ञानि विविधाभरणाः स्त्रियः ॥
 धनं वा दृष्टपर्यन्तं सूर्यपूजाविधेः फलम् ॥ १४ ॥ येषां छान्तिमहाभोगात्राज्यं वा त्रिदशालय ॥ सौभाग्यं कांतिमतुलं भोग्यं त्याग्यं शः
 श्रियम् ॥ १५ ॥ सौंदर्यं जगतः ख्यातिं कीर्तिधर्मादयः स्मृताः ॥ फलान्येतानि वै पुत्रसूर्यभक्तिविधेर्बुधः ॥ १६ ॥ तस्मात्संपूजयेत्सूर्यं सर्व
 देवगणार्चितम् ॥ दुर्लभाभास्करे भक्तिदुर्लभं च तदर्चनम् ॥ १७ ॥ दानं च दुर्लभं तस्मै तद्धोमश्च सुदुर्लभः ॥ दुर्लभं तस्य विज्ञानं तदभ्यासो
 ऽपि दुर्लभः ॥ १८ ॥ सुदुर्लभं तं ज्ञेयं तदाराधनमुत्तमम् ॥ लोभस्तेषां मनुष्याणां ये रविं शरणं गताः ॥ १९ ॥ येषां हि देवेश्वरे भानौ नित्यं सूर्ये
 गतं मनः ॥ नमस्कारादिसंयुक्तरविरित्यक्षरद्वयम् ॥ २० ॥ जिह्वाग्रे वर्तते यस्य सफलं तस्य जीवितम् ॥ य एवं पूजयेद्भानुं श्रद्धया परयान्वितः
 ॥ २१ ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः स नरो नात्र संशयः ॥ ङाकिन्यो विविधाकाराराक्षसाः स पिशाचकाः ॥ २२ ॥ न तस्य पीडां कुर्वन्ति तथान्याश्च
 विभीषणाः ॥ शत्रवो नाशमायांति संग्रामे जयमाप्नुते ॥ २३ ॥ न रोगैः पीड्यते वीर आपदो न स्पृशन्ति तम् ॥ धनमायुर्यशो विद्यां प्रभावमतुलं
 तथा ॥ २४ ॥ शुभेनोपचर्यन्ति नित्यं पूर्णमनोरथाः ॥ २५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे गरुडारुणसंवादे सौरधर्मवर्णनं
 नाम त्रिसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ अरुण उवाच ॥ ॥ पूजयित्वा रविभक्त्या ब्रह्मा ब्रह्मत्वमागतः ॥ विष्णुत्वं चापि देवेशो विष्णु
 रापतदर्चनात् ॥ १ ॥ शंकरोऽपि जगन्नाथः पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ महादेवत्वमगमत्तत्प्रसादात् खगाधिप ॥ २ ॥ सहस्राक्षोऽपि देवेश इन्द्रो

ब्रा० प० १

अ० १७४

॥ १७१ ॥

भानुंतमोपहम् ॥ इन्द्रत्वमगमदेवंपूजयित्वादिवाकरम् ॥ ३ ॥ मातरोदेवगंधर्वाःपिशाचोरगराक्षसाः ॥ पूजयंतिसदाभानुमीशानंसुरनाय
 कम् ॥ ४ ॥ सर्वमेतज्जगन्नित्यंभानौदेवेप्रतिष्ठितम् ॥ तस्मात्संपूजयेद्भानुंयइच्छेत्स्वर्गमक्षयम् ॥ ५ ॥ योनपूजयतेसूर्यभास्करंतमसूदनम् ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणांनरोभाजनंभवेत् ॥ ६ ॥ तस्मात्कार्यैहितद्वयानंयावज्जीवंप्रतिज्ञया ॥ अर्चयेतसदाभानुमापन्नोऽपिसदाखग ॥ ७ ॥
 यस्तुसंतिष्ठतेनित्यंविनासूर्यस्यपूजनात् ॥ वरंप्राणपरित्यागःशिरसोवाथछेदनम् ॥ ८ ॥ सूर्यसंपूज्यभुंजीयात्रिदशेशांदिवाकरम् ॥ इत्थंनिर्वह
 तेयस्ययावज्जीवंतदर्चनम् ॥ ९ ॥ मनुष्यचर्मणानद्धःसरविनात्रसंशयः ॥ नहिअर्कार्चनादन्यत्पुण्यमप्यधिकंभवेत् ॥ १० ॥ इतिविज्ञा
 ययत्नेनपूजयस्वदिवाकरम् ॥ सूर्यभक्तागमाश्चैवसूर्यार्चनपरायणाः ॥ ११ ॥ संयताधर्मसंपन्नाधर्मादीन्साधयन्तिते ॥ सर्वद्वंद्वसहावीरानी
 तिबिध्युक्तचेतसः ॥ १२ ॥ परोपकारनिरतागुरुशुश्रूषणेरताः ॥ अमानिनोबुद्धिमंतोव्यक्तस्पर्धागतस्पृहाः ॥ १३ ॥ शांताःस्वांतगता
 भद्रानित्यंस्वागतवादिनः ॥ स्वल्पवाचःसुमनसःशूराःशस्त्रविशारदाः ॥ १४ ॥ शौचाचारसुसंपन्नादयादाक्षिण्यगोचराः ॥ दंभमत्सर
 निर्मुक्तास्तृष्णालोभविवर्जिताः ॥ १५ ॥ संविभागपराःप्रोक्तानशठाश्चाप्यकुत्सिताः ॥ विषयेष्वपिनिर्लेपाःपद्मपत्रमिवांभसा ॥ १६ ॥ नदी
 नामानिनश्चैवनचरोगवशातुगाः ॥ भवंतिभावितात्मानःसुस्निग्धाःसाधुसेविताः ॥ १७ ॥ नपाणिपादवाक्चक्षुःश्रोत्रांश्रोदरेरताः ॥
 चपलानिनकुर्वंतिसर्वव्यासंगवर्जिताः ॥ १८ ॥ सूर्यासनरताःशांताःषडक्षरमनोगताः ॥ इत्याचारसमायुक्ताभवंतिभुविमानवाः ॥ १९ ॥
 एकांतभक्तिमास्थायधर्मकामार्थसिद्धये ॥ पूजनीयोरविर्नित्यगुणेष्वेतेषुवर्तते ॥ २० ॥ सर्वेषामेवपात्राणामतिपात्रांदिवाकरः ॥
 पतन्तंत्रायतेयस्मादतीवनरकार्णवात् ॥ २१ ॥ तस्यपात्रातिपात्रस्यमाहात्म्यंदानमण्वपि ॥ अनेनफलमादिष्टमिहलोकेपरत्रच ॥ २२ ॥
 द्रव्येणापिहियःकुर्यान्नरःकर्मतदालये ॥ सोऽपिदेहक्षयाज्जातंप्राप्यशांतिमवाप्नुते ॥ २३ ॥ सर्वद्विजकंदेषुकाश्चिज्ज्ञानमवाप्नुयात् ॥
 काश्चिदेतत्तुमेदिव्यंलब्ध्वाज्ञानंविमुच्यते ॥ २४ ॥ तावद्भ्रमंतिसंसारेदुःखशोकपरिष्ठुताः ॥ नभवंतिरवेर्भक्तायावत्सर्वेपिदेहिनः ॥
 ॥ २५ ॥ सूर्यस्यालेपनंपुण्यंद्विगुणंचंदनस्यतु ॥ चंदनादगुरौज्ञेयंपुण्यमष्टगुणोत्तरम् ॥ २६ ॥ कृष्णागुरौविशेषेणद्विगुणंफलमिष्यते ॥

तस्माच्छतगुणं पुण्यं कुंकुमस्य विधीयते ॥ २७ ॥ सूर्ययज्ञोपकरणं कृत्वा लपंय दिवा बहु ॥ भावाद्विज्ञानुसारेण सूर्यलोके महीयते ॥ २८ ॥
 यदपीष्टमनिष्टं च न्यायेनोभयमागतम् ॥ तत्सूर्याय निवेद्यं सद्भक्त्यनंतफलार्थिना ॥ २९ ॥ कर्मशास्त्रेन यः कुर्याद्दुःखेनापितदर्शनम् ॥ सोऽपि द्वि-
 जो दिवं यातिकर्मणा पापवर्जितः ॥ ३० ॥ सर्वमन्यत्परित्यज्य सूर्यैर्चैकमनाऽसदा ॥ सूर्यपूजाविधिं कुर्याद्यद्ध्येच्छेच्छ्रेय आत्मनः ॥ ३१ ॥ त्वरितं
 जीवितं याति त्वरितं यौवनं तथा ॥ त्वरितं व्याधिरप्येतितस्मान्नित्यं रविं व्रजेत् ॥ ३२ ॥ यावन्नाभ्येति मरणं यावन्नाक्रमते जरा ॥ यावन्ने-
 द्रियवैकल्यं तावदर्चेद्दिवा करम् ॥ ३३ ॥ न सूर्यार्चनं तु लयोपनिधर्मो न्योजगद्विज ॥ इत्थं विज्ञाय देवेशं पूजयस्व दिवा करम् ॥ ३४ ॥
 ये भक्त्या देवदेवेशं सूर्यं शान्तमजं प्रभुम् ॥ इह लोके सुखं प्राप्य ते गताः परमं पदम् ॥ ३५ ॥ गोपतिं पूजयित्वा तु प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ कृतांजलि-
 पुटो भूत्वा पुरा ब्रह्मा ब्रवीदिदम् ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भगवन्तं भगकरं शान्तचित्तमनुत्तमम् ॥ देवमार्गप्रणेतारं प्रणतोऽस्मि रविं स-
 दा ॥ ३७ ॥ शाश्वतं शोभनं शुद्धं चित्रभानुं दिवस्पतिम् ॥ देवदेवेशमीशेशं प्रणतोऽस्मि दिवा करम् ॥ ३८ ॥ सर्वदुःखहरं देवं सर्वदुःखहरं रवि-
 म् ॥ वराननं वरांगं च वरस्थानं वरप्रदम् ॥ ३९ ॥ वरेण्यं वरदानित्यं प्रणतोऽस्मि विभावसुम् ॥ अर्कमर्यमणं चेंद्रं विष्णुमीशं दिवा करम् ॥ ४० ॥
 देवेश्वरं देवरतं प्रणतोऽस्मि विभावसुम् ॥ यद्दंष्ट्रं गुणान्नित्यं ब्रह्मणोक्तं स्तवं परम् ॥ ४१ ॥ सहिर्कीर्तिं परां प्राप्य पुनः सूर्यपुरं व्रजेत् ॥ ४२ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मपर्वणि सप्तमकिल्पे गरुडारुणसंवादे सूर्यस्तुतिर्नाम चतुःसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ आगरुड उवाच ॥
 सर्वरोगहतायेतु आधिव्याधिसमन्विताः ॥ ग्रहोपघातैर्विविधैरर्दितायै च मानवाः ॥ १ ॥ अरिभिः पीडिता ये च विनायकहताश्च ये ॥ कर्तव्यं किं
 भवेत्तेषां मात्मनः श्रेयसेऽनघ ॥ २ ॥ ॥ अरुण उवाच ॥ ॥ नानारोगहतानां तु अर्दितानां तथा रिभिः ॥ आदित्या राधनं मुक्त्वा नान्यच्छ्रेय-
 स्करं परम् ॥ ३ ॥ तस्मादाराधयेन्नित्यं सर्वरोगविनाशनम् ॥ ग्रहोपघातहं तारं राजोपद्रवनाशनम् ॥ ४ ॥ ॥ गरुड उवाच ॥ ॥ सर्वपत्र-
 विहीनं मे सर्वरोगविवर्जितम् ॥ शापेन ब्रह्मवादिन्याः पश्यांगं द्विजसत्तम ॥ ५ ॥ एवमन्तस्य मे तात किं कार्यमवाशिष्यते ॥ येनाहं कर्मणा कल्पो भ-
 वेयं पत्रवान् पुनः ॥ ६ ॥ तन्मे ब्रूहि खगश्चेष्टप्रसन्नस्य खगाधिप ॥ यत्कृत्वा कल्पतां प्राप्य पूजयामि दिवा करम् ॥ ७ ॥ ॥ अरुण उवाच ॥ ॥

ब्रा० प० १

अ० १७५

॥ १७२ ॥

पूजयस्वजगन्नाथंभास्करंतिमिरापहम् ॥ सूर्याग्निकार्यं सततं शुद्धचित्तः समाचर ॥ ८ ॥ महाशांतिकरं ख्यातं सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ ग्रहोपघातहं
 तारं शुभकार्यकरं परम् ॥ ९ ॥ गरुड उवाच ॥ नाहं शक्तोऽस्मि वैकर्तुं पूजां दिनकरस्य च ॥ न चाग्निकार्यं शक्नोमि कर्तुं विकलतांगतः ॥ १० ॥
 तस्मान्मे कुरु शांत्यर्थं मग्निकार्यं खगाधिप ॥ महाशांतिरिति ख्यातं शांतये मम सुव्रत ॥ ११ ॥ अरुण उवाच ॥ ॥ एवमेव यदा त्वत्वेन ते य
 खगाधिप ॥ अकल्पस्त्वं न शक्नोषि महाव्याधिप्रपीडितः ॥ १२ ॥ अहं करोमि ते पुत्रशांतये पावकार्चनम् ॥ यत्कृतं मम चार्केण पुरा शांतिदमादरा
 त् ॥ १३ ॥ सर्वपापहरं पुण्यं महाविघ्नविनाशनम् ॥ महोदयं शांतिकरं लक्षहोमविधिस्मृतम् ॥ १४ ॥ अपमृत्युहरं वीरसर्वव्याधिहरं परम् ॥
 परचक्रप्रमथनं सदा विजयवर्धनम् ॥ १५ ॥ तृप्तिदं सर्वदेवानां भास्करप्रियमुत्तमम् ॥ आग्नेय्यादिशिलिप्याथ स्थंडिलं गोमेयेन तु ॥ १६ ॥
 देवालयस्य विधिवत्कुर्यादग्निप्रबोधनम् ॥ महाव्याहृतिर्भेर्वरिलक्षहोमं समाचरेत् ॥ १७ ॥ भूर्भुवःस्वारिति स्वाहा प्रणवेन समन्वितम् ॥
 आरक्तदेह रूपाय रक्ताक्षाय महात्मने ॥ १८ ॥ धराधराय शांताय सहस्राक्षिशिरसाय च ॥ १९ ॥ अधोमुखाय श्वेताय स्वाहा पूर्वाहुतिं सृजेत् ॥
 चतुर्मुखाय शांताय पद्मासनगताय च ॥ २० ॥ पद्मवर्णाय वेधाय कमंडलुधराय च ॥ द्वितीयोर्ध्वमुखाय हस्वाहाकाराहुतिं सृजेत् ॥ २१ ॥
 हेमवर्णाय देहाय ऐरावतगताय च ॥ सहस्राक्षशरीराय पूर्वादिश्यङ्गमुखाय च ॥ २२ ॥ देवाधिपाय चेंद्राय विहस्ताय शुभाय च ॥ स्वाहाकारं चोत्सृ
 जे देवतृतीयवदनाय च ॥ २३ ॥ दीप्ताय व्यक्तदेहाय ज्वालामालाकुलाय च ॥ इंद्रनीलाभदेहाय सर्वारोग्यकराय च ॥ २४ ॥ यमाय धर्मरा
 जाय दक्षिणार्धमुखाय च ॥ कृष्णांबरधराय हस्वाहाहुतिं मनु सृजेत् ॥ २५ ॥ नीलजीमूतवर्णाय रक्तांबरधराय च ॥ मुक्ताफलशरीराय पिंगा
 क्षाय महात्मने ॥ २६ ॥ शुक्लवस्त्राय पीताय दिव्यपाशधराय च ॥ स्वाहाकाराय च तथा पाश्चिमाभिमुखाय च ॥ २७ ॥ कृष्णपिङ्गलेत्रा
 य वायव्याभिमुखाय च ॥ नीलध्वजाय वीराय तथा चेंद्राय वेधसे ॥ २८ ॥ स्वाहेति पवनाये ह आहुतिं चोत्सृजेद्बुधः ॥ गदाहस्ताय सूर्याय चित्रस्र
 ग्भूषणाय च ॥ २९ ॥ महोदराय शांताय स्वाहाधिपतये तथा ॥ उत्तराभिमुखाय हेमहादेवाय प्रियाय च ॥ ३० ॥ श्वेताय श्वेतवर्णाय चित्राक्षाय
 महात्मने ॥ शांताय शांतिरूपाय पिनाकवरधारिणे ॥ ३१ ॥ ईशान्याभिमुखाय हेमदद्यादीशाय च आहुतिम् ॥ विसृजेत्स्वर्गशार्दूल

विधिवच्छ्रेयसेनय ॥ ३२ ॥ एवं देवं महात्मानं पावकं विधिवत्खग ॥ एवं कृत्वा तु कार्यं तु सौरं खगरोत्तम ॥ ३३ ॥ लक्षहो
 मं च विधिवत्ततः शान्तिकमारभेत् ॥ भूर्भुवःस्वरिति स्वाहा लक्षहोमविधिः स्मृतः ॥ ३४ ॥ महाहोमे च वै सौर एष एव विधिः परः ॥
 कृत्वैव मग्निकार्यं तु भोजकोभास्कराय वै ॥ ३५ ॥ शान्त्यर्थं सर्वलोकानां ततः शान्तिकमारभेत् ॥ सिंदूरासनरक्ताभः पद्मरक्ताभलो
 चनः ॥ ३६ ॥ सहस्रकिरणो देवः सप्ताश्वरथवाहनः ॥ गभस्तिमाली भगवान्सर्वदेवनमस्कृतः ॥ ३७ ॥ करोतु ते महाशान्तिं ग्रहपीडानिवारि
 णीम् ॥ त्रिचक्रयमारूढ अपांसारमयं तु यः ॥ ३८ ॥ दशाश्ववाहनो देव आत्रेयश्चाभृतस्त्रवः ॥ शीतांशुरमृतात्मा चक्षयवृद्धिः समन्वितः ॥ ३९ ॥
 सोमः सौम्येन भावेन ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ पद्मरागनिभो भौमो मधुपिंगललोचनः ॥ ४० ॥ अंगारकोऽग्निसदृशो ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ पुष्परग
 निभेन हृद्देहेन परिपिंगलः ॥ ४१ ॥ पीतमाल्यांबरधरो बुधः पीडां व्यपोहतु ॥ तप्तगौरिकसंकाशः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ ४२ ॥ सर्वदेवगुरु
 विप्रअथर्वणवरो मुनिः ॥ बृहस्पतिरिति ख्यात अर्थशास्त्रपरश्वयः ॥ ४३ ॥ शान्तिं चेतसा सोऽपि परेण सुसमाहितः ॥ ग्रहपीडां विनिर्जित्य क
 रोतु तव शान्तिकम् ॥ ४४ ॥ सूर्यार्चनपरो नित्यं प्रसादाद्भास्करस्य तु ॥ हिमकुंदेन्दुवर्णाभो दैत्यदानवपूजितः ॥ ४५ ॥ महेश्वरस्ततो धीमा
 न्महासौरो महामतिः ॥ सूर्यार्चनपरो नित्यं शुक्रः शुक्लनिभस्तदा ॥ ४६ ॥ नीतिशास्त्रपरो नित्यं ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ नानारूपधरो व्यक्त अ
 विज्ञातगतिश्च यः ॥ ४७ ॥ नोत्पत्तिर्जायते यस्य नोदयं पीडितैरपि ॥ एकचूलोद्विचूलश्चात्रिंशत्पंचचूलकः ॥ ४८ ॥ सहस्रशिररूपस्तु चंद्र
 केतुरिव स्थितः ॥ सूर्यपुत्रोऽग्निपुत्रस्तु ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ॥ ४९ ॥ अनेकशिखरः केतुः स ते पीडां व्यपोहतु ॥ एते ग्रहामहात्मानः सूर्यार्चनपराः
 सदा ॥ ५० ॥ शान्तिं कुर्वतु ते हृष्टाः सदा कालं हितेक्षणाः ॥ ५१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मे षु सूर्याग्निकर्मणि पंचसप्त
 त्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ पद्मासनः पद्मवर्णः पद्मपत्रनिभेक्षणः ॥ कमंडलुधरः श्रीमान् देवगंधर्वपूजितः ॥ १ ॥
 चतुर्मुखो देवपतिः सूर्यार्चनपरः सदा ॥ सुरज्येष्ठो महातेजाः सर्वलोकप्रजापतिः ॥ २ ॥ ब्रह्मशब्देन दिव्येन ब्रह्मा शान्तिकरोतु ते ॥ पीतांबरधरो दे
 व आत्रेयी दयितः सदा ॥ ३ ॥ शंखचक्रगदापाणिः श्यामवर्णश्चतुर्भुजः ॥ यज्ञदेहः कमो देव आत्रेयी दयितः सदा ॥ ४ ॥ शंखचक्रगदापाणिर्मा

ब्रा० प० १

अ० १७६

॥ १७३ ॥

धवोमधुसूदनः ॥ सूर्यभक्तान्वितो नित्यं विगतिर्विगतत्रयः ॥ ५ ॥ सूर्यध्यानपरो नित्यं विष्णुः शान्तिकरो तु ते ॥ शशिकुंदेन्दुसंकाशो विश्रुता
 भरणैरिह ॥ ६ ॥ चतुर्भुजो महातेजाः पुष्पार्धकृतशेखरः ॥ चतुर्मुखो भस्मधरः श्मशाननिलयः सदा ॥ ७ ॥ गोत्रारिर्विश्वनिलयस्तथा चक्रतु
 दूषणः ॥ वरो वरेण्यो वरदो देवदेवो महेश्वरः ॥ ८ ॥ आदित्यदेहसंभूतः स ते शान्तिकरो तु वै ॥ ९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे
 सौरधर्मे षष्ठसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ अरुण उवाच ॥ पद्मरागप्रभादेवी चतुर्वदनपंकजा ॥ अक्षमालार्पितकराकमंडलुधरा शु
 भा ॥ १ ॥ ब्रह्मार्णोऽसौ मय्यदना आदित्याराधने रता ॥ शान्तिकरो तु सुप्रीता आशीर्वादपरा खग ॥ २ ॥ महाश्वेतेति विख्याता आदित्यदयिता सदा ॥
 हिमकुंदेन्दुसदृशामहावृषभवाहिनी ॥ ३ ॥ त्रिशूलहस्तावरणा विश्रुता भरणा सती ॥ चतुर्भुजा चतुर्वक्रा त्रिनेत्रा पापनाशिनी ॥ ४ ॥ वृषध्व
 जार्चनरतारुद्राणि शान्तिदा भवेत् ॥ मयूरवाहना देवी सिंदूरारुणविग्रहा ॥ ५ ॥ शक्तिहस्ता महाकाया सर्वालंकारभूषिता ॥ सूर्यभक्ता महावीर्या
 सूर्यार्चनरता सदा ॥ ६ ॥ कौमारी वरदा देवी शान्तिमा शुक्रोत्तुते ॥ गदाचक्रधरा श्यामा पीतांबरधरा खग ॥ ७ ॥ चतुर्भुजा हि सा देवी वैष्णवी
 सुरपूजिता ॥ सूर्यार्चनपरानित्यं सूर्यैकगतमानसा ॥ ८ ॥ शान्तिकरो तु ते नित्यं सर्वासुरविमर्दिनी ॥ ऐरावतगजा हृदा वज्रहस्ता महा
 बला ॥ ९ ॥ सर्वत्रलोचना देवी वर्णतः कर्बुरारुणा ॥ सिद्धगंधर्वनमिता सर्वालंकारभूषिता ॥ १० ॥ इंद्राणी ते सदा देवी शान्तिमा शुक्रोत्तुते ॥
 वराहघोरविकटावराहवरवाहिनी ॥ ११ ॥ श्यामा वदाताया देवी शंखचक्रगदाधरा ॥ तेजयंती तु निमिषान् पूजयंती स दारविम् ॥ १२ ॥ वाराही
 वरदा देवी तव शान्तिकरो तु वै ॥ अर्धकोशाकटीक्षामानिर्मासास्त्रायुबंधनात् ॥ १३ ॥ करालवदना घोरा खड्गधंढोद्वता सती ॥ कपालमालिनी
 क्रूरा खट्वांगवरधारिणी ॥ १४ ॥ आरक्तार्पिगनयना गजचर्मवर्णुंठिता ॥ गोश्रुता भरणा देवी प्रेतस्थाननिवासिनी ॥ १५ ॥ शिवारूपेण घोरे
 ण शिवरूपभयंकरी ॥ चामुंडा चंडरूपेण सदा शान्तिकरो तु ते ॥ १६ ॥ चंडमुंडकरा देवी मुंडदेहगता सती ॥ कपालमालिनी क्रूरा खट्वांगवरधा
 रिणी ॥ १७ ॥ आकाशमातरो देव्यस्तथान्या लोकमातरः ॥ भूतानां मातरः सर्वास्तथान्याः पितृमातरः ॥ १८ ॥ वृद्धिश्चाद्धेषु
 पूज्यं ते यास्तु देव्यो मनीषिभिः ॥ मात्रे प्रमात्रे तन्मात्रे इति मातृमुखास्तथा ॥ १९ ॥ पितामही तु तन्माता वृद्धाया च पितामही ॥ इत्येतास्तु पि

तामह्यः शान्तिंतेपितृमातरः ॥ २० ॥ सर्वामातृमहादेव्यः स्वायुधाव्यग्रपाणयः ॥ जगद्व्याप्यप्रतिष्ठंत्योबलिकामामहोदयाः ॥ २१ ॥ शान्तिं
 कुर्वतुतेनित्यमादित्याराधनेरताः ॥ शान्तिनचेतसाशान्त्यः शान्तयेतवशान्तिदाः ॥ २२ ॥ सर्वाव्यवमुख्येनगात्रेणचसुमध्यमा ॥ पीतश्यामा
 तिसौम्येनास्निग्धवर्णेनशोभना ॥ २३ ॥ ललाटतिलकोपेताचंद्ररेखार्धधारिणी ॥ चित्रांबरधरादेवीसर्वाभरणभूषिता ॥ २४ ॥ वरास्त्रिमयरू
 पाणांशोभागुणमहास्पदा ॥ भावनामात्रसंतुष्टाउमादेवीवरप्रदा ॥ २५ ॥ साक्षादागत्यरूपेणशान्तेनामिततेजसा ॥ शान्तिकरोतुतेप्रीताआदित्या
 राधनेरता ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मेषुदशमुखेअग्रिकार्यविधौसप्तसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥
 ॥ अरुणउवाच ॥ ॥ अबलोबालरूपेणखट्वांगशिखिवाहनः ॥ पूर्वेणवदनः श्रीमांस्त्रिशिखः शक्तिसंयुतः ॥ १ ॥ कृत्तिकायाश्चरुद्रस्य
 चांगोद्भूतः सुरार्चितः ॥ कार्तिकेयोमहातेजाआदित्यवरदर्पितः ॥ २ ॥ शान्तिकरोतुतेनित्यंवलंसौख्यंचतेजसा ॥ आत्रेयीबलवान्देवआरोग्यं
 चखगाधिप ॥ ३ ॥ श्वेतवस्त्रपरीधानरूपक्षः कनकमुप्रभः ॥ शूलहस्तोमहाप्राज्ञोऽदीशोरविभावितः ॥ ४ ॥ शान्तिकरोतुतेशान्तोऽधर्मेचमतिः
 मुत्तमाम् ॥ धर्मेतराबुभौनित्यमचलः संप्रयच्छतु ॥ ५ ॥ महोदरोमहाकायः स्निग्धांजनसमप्रभः ॥ एकदंष्ट्रोत्कटोदेवोगजवक्रोमहाबल
 ॥ ६ ॥ नागयज्ञोपवीतेनानाभरणभूषितः ॥ सर्वार्थसंपदोद्धारो गणाध्यक्षोवरप्रदः ॥ ७ ॥ भीमस्यतनयोदेवोनायकोऽथविनायकः ॥ करोतुते
 महाशान्तिभास्करार्चनतत्परः ॥ ८ ॥ इंद्रनीलनिभरूपक्षोदीप्तशूलायुधोद्यतः ॥ रक्तांबरधरः श्रीमान्कृष्णांगोनामभूषणः ॥ ९ ॥ पापापनो
 दमतुलमलक्ष्योमलनाशनः ॥ करोतुतेमहाशान्तिप्रीतः प्रीतेनचेतसा ॥ १० ॥ वरांबरधराकन्यानालंकारभूषिता ॥ त्रिदशानांचजननीपुण्या
 लोकनमस्कृता ॥ ११ ॥ सर्वसिद्धिकरादेवीप्रसादपरमास्पदा ॥ शान्तिकरोतुतेमाताभुवनस्यखगाधिप ॥ १२ ॥ स्निग्धश्यामेन
 वर्णेनमहामहिषमर्दनी ॥ धनुश्चक्रप्रहरणाखट्वांगधारिणी ॥ १३ ॥ आतर्जन्यायतकरासर्वोषद्रवनाशिनी ॥ शान्तिकरोतुतेदुर्गाभवानी
 चशिवातथा ॥ १४ ॥ अतिसूक्ष्मोद्भूतिक्रोधरूपक्षोभृंगिरिटिर्महान् ॥ सूर्यात्मकोमहावीरः सूर्यैकगतमानसः ॥ १५ ॥ सूर्यभक्तिकरो
 नित्यंशिवंतेसंप्रयच्छतु ॥ प्रचंडगणसैन्येशोमहाघंटाक्षधारकः ॥ १६ ॥ अक्षमालार्पितकरश्चाक्षचंडेश्वरोवरः ॥ चंडपापहरोनित्यं ब्रह्महत्या

ब्रा० प० १

अ० १७८

॥ १७४ ॥

विनाशनः ॥ १७ ॥ शान्तिकरोतुतेनित्यमादित्याराधनेरत ॥ करोतिचमहायोगीकल्याणानांपरंपराम् ॥ १८ ॥ आकाशमातरोदिव्यास्त
 थान्यादेवमातरः ॥ सूर्यायनपरादेव्योजगद्व्याप्यव्यवस्थिताः ॥ १९ ॥ शान्तिकुर्वतुमेनित्यमातरःसुरपूजिताः ॥ येरौद्रारौद्रकर्माणोरौद्र
 स्थाननिवासिनः ॥ २० ॥ मातरोरुद्ररूपाश्चगणानामधिपाश्चये ॥ विघ्नभूतास्तथाचान्येदिक्षुदिक्षुसमाश्रिताः ॥ २१ ॥ सर्वेतेप्रीतमनसः
 प्रतिगृहंतुमेवलिम् ॥ सिद्धिकुर्वतुतेनित्यंभयेभ्यःपांतुसर्वतः ॥ २२ ॥ ऐन्द्रादयोगणायेतुवज्रहस्तामहाबलाः ॥ हिमकुंदेदुसदृशानीलकृ
 ष्णांगलोहिताः ॥ २३ ॥ दिव्यांतरिक्षाभौमाश्चपातालतलवासिनः ॥ ऐन्द्राःशान्तिप्रकुर्वतुभद्राणिचपुनःपुनः ॥ २४ ॥ आग्नेय्यांयेभृताःसर्वे
 ध्रुवहत्यानुषंगिनः ॥ सूर्यानुरक्तारक्ताभाजपासुमनिभास्तथा ॥ २५ ॥ वैरक्तलोहितादिव्याआग्नेय्यांभास्करादयः ॥ आदित्याराधनपरा
 आदित्यगतमानसाः ॥ २६ ॥ शान्तिकुर्वतुतेनित्यंप्रयच्छंतुबालिमम ॥ भयाऽऽदित्यसमायेतुसततदंडपाणयः ॥ २७ ॥ आदित्याराधनपराः
 कंप्रयच्छंतुतेसदा ॥ ईशान्यांसंस्थितायेतुप्रशान्ताःशूलपाणयः ॥ २८ ॥ भस्मोद्धूलितदेहाश्चनीलकंठाविमोहिताः ॥ दिव्यांतरिक्षाभौ
 माश्चपातालतलवासिनः ॥ २९ ॥ सूर्यपूजाकरानित्यंपूजयित्वातुमालिनम् ॥ ततःसुप्रीतमनसोलोकपालैःसमन्विताः ॥ ३० ॥ शान्ति
 कुर्वतुमेनित्यंकंप्रयच्छंतुपूजिताः ॥ अमरावतीपुरीनामपूर्वभागेव्यवस्थिता ॥ ३१ ॥ विद्याधरगणाकीर्णासिद्धगंधर्वसेविता ॥ रत्नप्राकार
 रुचिरामहारत्नोपशोभिता ॥ ३२ ॥ तत्रदेवपतिःश्रीमान्वज्रपाणिर्महाबलः ॥ गोपतिर्गोसहस्रेणशोभमानेनशोभते ॥ ३३ ॥ ऐराव
 तगजारूढांगैरिकाभोमहाद्युतिः ॥ देवेंद्रःसततंहृष्टआदित्याराधनेरतः ॥ ३४ ॥ सूर्यज्ञानैकपरमःसूर्यभक्तिसमन्वितः ॥ सूर्यप्रणामःपरमां
 शान्तितेशीघ्रमृच्छतु ॥ ३५ ॥ आग्नेयदिग्विभागेतुपुरीतेजस्वतीशुभा ॥ नानादेवगणाकीर्णानानारत्नोपशोभिता ॥ ३६ ॥ तत्रज्वा
 लासमाकीर्णोदीप्तांगारसमद्युतिः ॥ पुरगोदहनेदेवोज्ज्वलनःपापनाशनः ॥ ३७ ॥ आदित्याराधनरतआदित्यगतमानसः ॥
 शान्तिकरोतुतेदेवस्तथापापपरिक्षयम् ॥ ३८ ॥ वैवस्वतीपुरीरम्यादक्षिणेनमहात्मनः ॥ सुरासुरशताकीर्णानानारत्नोपशोभिता ॥
 ॥ ३९ ॥ तत्रकुंदेदुसंकाशोहरिपिंगललोचनः ॥ महामहिषमारूढःकृष्णस्रग्वस्त्रभूषणः ॥ ४० ॥ अंतकोऽथमहातेजाःसूर्यधर्म

परायणः ॥ आदित्याराधनपरः क्षेमरोग्यंददातुते ॥ ४१ ॥ नैर्ऋतेतुदिशाभागेपुरीकृष्णोतिविश्रुता ॥ मोहरक्षोगणाशौचपिशाचप्रेतसंकु
 ला ॥ ४२ ॥ तत्रकुंदनिभेदेवोक्तस्रग्वस्त्रभूषणः ॥ सङ्गपाणिर्महातेजाः करालवदनोज्ज्वलः ॥ ४३ ॥ रक्षेद्रोवसतेनित्यमादित्याराधनेरतः ॥
 करोतुमेसदाशांतिधनंधान्यंप्रयच्छतु ॥ ४४ ॥ पश्चिमेतुदिशाभागेपुरीशुद्धवतीसदा ॥ नानाभोगसमाकीर्णानानाकिन्नरसेविता ॥ ४५ ॥
 तत्रकुंदेदुसंकाशोहरिपिंगललोचनः ॥ शांतिकरोतुमेप्रीतः शांतः शांतिनचेतसा ॥ ४६ ॥ यशोवतीपुरीरम्याऐशानोदिशमाश्रिता ॥ नानागण
 समाकीर्णानानाकृतशुभालया ॥ ४७ ॥ तेजःप्राकारपर्यता अनौपम्यसदोज्ज्वला ॥ तत्रकुंदेदुसंकाशश्चांबुजाक्षोविभूषितः ॥ ४८ ॥ त्रिनेत्रः
 शांतरूपात्मा अक्षमालाधराधरः ॥ ईशानः परमोदेवः सदातेशांतिमृच्छतु ॥ ४९ ॥ भूलोकेतुभुवलोकेनिवसंतिचयेसदा ॥ देवादेवशुभायु
 क्ताः शांतिकुर्वतुतेसदा ॥ ५० ॥ महलोकेजनलोकेपरलोकेगताश्चये ॥ तेसर्वमुदितादेवाः शांतिकुर्वतुतेसदा ॥ ५१ ॥ सरस्वतीसूर्यभक्ता
 शांतिदाविदधातुमे ॥ चारुचामीकरस्थायासरोजरपल्लवा ॥ ५२ ॥ सूर्यभक्त्याश्रितादेवीविभूतिप्रयच्छतु ॥ हरेणसुविचित्रेणभास्वत्क
 नकमेखला ॥ ५३ ॥ अपराजितासूर्यभक्ताकरोतुविजयंतव ॥ ५४ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मवर्णनंनामाष्ट
 सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ अरुणउवाच ॥ ॥ कृत्तिकापरमादेवीरोहिणीचवरानना ॥ श्रीमन्मृगाशिरोभद्रा
 आर्द्रोचाप्यपराज्ज्वला ॥ १ ॥ पुनर्वसुस्तथापुष्यआश्लेषाचतथाधिप ॥ सूर्यार्चनरतानित्यंसूर्यभावानुभाविताः ॥ २ ॥ अर्चयंतिसदादेवमा
 दित्यंसुरतेसदा ॥ नक्षत्रमातरोह्येताः प्रभामालाविभूषिताः ॥ ३ ॥ मघासर्वगुणोपेतापूर्वाचैवतुफाल्गुनी ॥ स्वातीविशाखावरदादक्षिणां
 दिशमाश्रिताः ॥ ४ ॥ अर्चयंतिसदादेवमादित्यंसुरपूजितम् ॥ तवापिशांतिकंघोतंकुर्वतुगगनोदिताः ॥ ५ ॥ अनुराधातथाज्येष्ठाभूलं
 सूर्यपुरःसरा ॥ पूर्वाषाढामहावीर्याआषाढाचोत्तरातथा ॥ ६ ॥ अभिजिन्नामनक्षत्रंश्रवणंचबहुश्रुतम् ॥ एताः पश्चिमतोदीप्ताराजंतेचानुसू
 र्तयः ॥ ७ ॥ भास्करंपूजयंत्येताः सर्वकालंसुभाविताः ॥ शांतिकुर्वतुतेनित्यंविभूतिचमहर्द्विकाम् ॥ ८ ॥ धनिष्ठाशतभीषातुपूर्वाभाद्रपदा
 स्तथा ॥ ९ ॥ उत्तराभाद्रपदेवत्यश्चाश्विनीचमहामते ॥ भरणीचमहादेवीनित्यमुत्तरतःस्थिताः ॥ १० ॥ सूर्यार्चनरतानित्यमादित्यगतमा

ब्रा० प० १

अ० १७९

॥ १७९ ॥

नसाः ॥ शांतिं कुर्वतु ते नित्यं विभूतिं च महर्द्धिकाम् ॥ ११ ॥ मेषो मृगाधिपः सिंहो धनुर्दाप्तिमतां वराः ॥ पूर्वैर्भासयन्त्येते सूर्ययोगपराः शुभाः ॥ १२ ॥ शांतिं कुर्वतु ते नित्यं भक्त्या सूर्यपदां बुजे ॥ वृषः कन्या च परमामकरश्चापि बुद्धिमान् ॥ १३ ॥ एते दक्षिणभागे तु पूजयन्ति रविं सदा ॥ भक्त्या परमया नित्यं शांतिं कुर्वतु ते सदा ॥ १४ ॥ मिथुनं तुलुं भश्च पश्चिमे च व्यवस्थिताः ॥ जपन्त्येते सदा कालमादित्यं ग्रहनायकम् ॥ १५ ॥ शांतिं कुर्वतु ते नित्यं खण्डोलकाज्ञानतत्पराः ॥ सतपोदत्तपुष्पाभ्यां ये स्मृताः सततं बुधैः ॥ १६ ॥ ऋषयः सप्त विख्याता ध्रुवांताः परमोज्ज्वलाः ॥ भानुप्रसादात्संपन्नाः शांतिं कुर्वतु ते सदा ॥ १७ ॥ कश्यपोगालवोगार्ग्यो विश्वामित्रो महामुनिः ॥ मुनिर्दक्षो वसिष्ठश्च मार्कण्डेयः पुलहः क्रतुः ॥ १८ ॥ नारदो भृगुरात्रेयो भारद्वाजश्च वैमुनिः ॥ वाल्मीकिः कौशिको वात्स्यः शाकल्योऽथ पुनर्वसुः ॥ १९ ॥ शालंकायन इत्येते ऋषयोऽथ महातपाः ॥ सूर्यध्यानैकपरमाः शांतिं कुर्वतु ते सदा ॥ २० ॥ ऋषिकन्या महाभागा ऋषिकन्याः कुमारिकाः ॥ सूर्यार्चनरतानि नित्यं शांतिं कुर्वतु ते सदा ॥ २१ ॥ सिद्धाः समृद्धतपसो ये चान्ये वै महातपाः ॥ विद्याधरामहात्मानो गरुडश्च त्वया सह ॥ २२ ॥ आदित्यपरमाह्वेते आदित्याराधने रताः ॥ सिद्धिं ते संप्रयच्छन्तु आशीर्वादपरायणाः ॥ २३ ॥ नमुचिर्दैत्यराजेंद्रः शंकुकर्णो महाबलः ॥ महानाथोऽथ विख्यातो दैत्यः परमवीर्यवान् ॥ २४ ॥ ग्रहाधिपस्य देवस्य नित्यं पूजापरायणाः ॥ बलं वीर्यं च ते ऋद्धिमारोग्यं विवदन्तु ते ॥ २५ ॥ महाठ्यो यो हयग्रीवः प्रह्लादः प्रभयान्वितः ॥ तानैकाग्रिमुखो दैत्यः कालो निर्महाबलः ॥ २६ ॥ एते दैत्या महात्मानः सूर्यभावेन भाविताः ॥ तुष्टिं बलं तथाऽऽरोग्यं प्रयच्छन्तु सुरादयः ॥ २७ ॥ वैरोचनो हिरण्याक्षस्तुर्वसुश्च सुलोचनः ॥ मुचकुंदो मुकुंदश्च दैत्यो रैवतकस्तथा ॥ २८ ॥ भावेन परमेण मयं जंते सततं रविम् ॥ सततं च शुभात्मानः पुष्टिं कुर्वतु ते सदा ॥ २९ ॥ दैत्यपत्न्यो महाभागा दैत्यानां कन्यकाः शुभाः ॥ कुमारा ये च दैत्यानां शांतिं कुर्वतु ते सदा ॥ ३० ॥ आरक्तेन शरीरेण रक्तांताय तलोचनाः ॥ महाभागाः कृताटोपशंखाद्याः कृतलक्षणाः ॥ ३१ ॥ अनंतो नागराजेंद्र आदित्याराधने रतः ॥ महापापविषं हत्वा शांतिमाशु करोतु ते ॥ ३२ ॥ अतिपीतेन देहेन विस्फुरद्भोगसंपदा ॥ तेजसा चातिदीप्तेन कृतस्वस्तिकलां छनः ॥ ३३ ॥ नागराट्टक्षकः श्रीमान्नामकोट्या समन्वितः ॥ करो

तुतेमहाशांतिसर्वदोषविषापहाम् ॥ ३४ ॥ अतिकृष्णेनवर्णेनस्फुटाधिकटमस्तकः ॥ कंठरेषात्रयोपेतोघोरदंष्ट्रायुधोद्यतः ॥ ३५ ॥
 कर्कोटकमहानागोविषदर्पबलान्वितः ॥ विषशस्त्राग्निसंतापहत्वाशांतिकरोतुते ॥ ३६ ॥ पद्मवर्णःपद्मकान्तिःफुल्लपद्मायते
 क्षणः ॥ ख्यातःपद्ममहानागो नित्यंभास्करपूजकः ॥ ३७ ॥ सतेशांतिशुभंशीघ्रमचलसंप्रयच्छतु ॥ इयमेनदेहभारेणश्रीम
 त्कमललोचनः ॥ ३८ ॥ विषदर्पबलोन्मत्तोऽग्रीवायांरेखयान्वितः ॥ शंखपालश्रियादीप्तःसूर्यपादाब्जपूजकः ॥ ३९ ॥ महाविषंगरश्रेष्ठं
 हत्वाशांतिकरोतुते ॥ अतिगौरेणदेहेनचंद्रार्धकृतशेखरः ॥ ४० ॥ दीपभागेकृताटोपशुभलक्षणलक्षितः ॥ कुलिकोनामनागेंद्रो नित्यंसूर्य
 परायणः ॥ ४१ ॥ अपहृत्यविषंघोरं करोतुतवशांतिकम् ॥ अंतरिक्षेचयेनागायेनागाःस्वर्गसंस्थिताः ॥ ४२ ॥ गिरिकंदरदुर्गेषुयेनागामु
 विसंस्थिताः ॥ पातालयेस्थितानागाःसर्वैयत्रसमाहिताः ॥ ४३ ॥ सूर्यपादार्चनासक्ताःशांतिकुर्वतुतेसदा ॥ नागिन्योनागकन्याश्च
 तथानागकुमारकाः ॥ ४४ ॥ सूर्यभक्ताःसुमनसःशांतिकुर्वतुतेसदा ॥ यदंनमसंस्थानंकीर्तयेच्छृणुयात्तथा ॥ ४५ ॥ नतस्यसर्पाहिंसं
 तिनविषंक्रमतेसदा ॥ ४६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मवर्णनंनमैकोनाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥१७९॥
 गंगापुण्यामहादेवीयमुनानर्मदानदी ॥ गौतमीचापिकावेरीवरणादिविकास्तथा ॥ सर्वग्रहर्षतिदेवल्लोकेशंलोकनायकम् ॥ १ ॥
 पूजयंतिसदानद्यःसूर्यसद्भावभाविताः ॥ शांतिकुर्वतुतेनित्यंसूर्यध्यानैकमानसः ॥ २ ॥ निरंजनानामनदीशोणश्चापिमहानदः ॥ संदा
 किनीचपरमातथासन्निहिताशुभा ॥ ३ ॥ एताश्चान्याश्चबहवोभुविदिव्यंतरिक्षके ॥ सूर्यार्चनस्तानद्यःकुर्वतुतवशांतिकम् ॥ ४ ॥ महा
 वैश्रवणोदेवोयक्षराजामहर्षिकः ॥ यक्षकोटीपरीवारोयक्षःसंख्येयसंयुतः ॥ ५ ॥ महाविभवसंपन्नःसूर्यपादार्चनरेतः ॥ सूर्यध्यानैकप
 रमःसूर्यभावेनभावितः ॥ ६ ॥ शांतिकरोतुतेप्रीतःपद्मपत्रायतेक्षणः ॥ मणिपत्रोमहायक्षोमणिरत्नविभूषितः ॥ ७ ॥ मनोहरेणहारेणकं
 ठलग्नेनराजते ॥ यक्षिणीयक्षकन्याभिःपरिवारितविग्रहः ॥ ८ ॥ सूर्यार्चनसमासक्तःकरोतुतवशांतिकम् ॥ सुचिरोनामयक्षेंद्रोमणिकुंडल
 भूषितः ॥ ९ ॥ ललाटेहमपटलप्रवद्धेनविराजते ॥ बहुपक्षसमाकीर्णोयक्षैर्नामितविग्रहः ॥ १० ॥ सूर्यपूजापरोयुक्तःकरोतुतवशांतिकम् ॥

पांचिकोनामयक्षेद्रःकंठाभरणभूषितः ॥ ११ ॥ कुक्कुटेनविचित्रेणबहुरत्नान्वितेनतु ॥ यक्षवृंदसमाकीर्णैयक्षकोटिसमन्वितः ॥ १२ ॥
 सूर्यार्चनकरःश्रीमात्करोतुतवशांतिकम् ॥ धृतराष्ट्रोमहातेजानानायक्षाधिपःखग ॥ १३ ॥ दिव्यपट्टःशुकुच्छत्रोमणिकांचनभूषितः ॥
 सूर्यभक्तःसूर्यरतःसूर्यपूजापरायणः ॥ १४ ॥ सूर्यप्रसादसंपन्नःकरोतुतवशांतिकम् ॥ विरूपाक्षश्चयक्षेद्रःश्वेतवासामहाद्युतिः ॥ १५ ॥ ना
 नाकांचनमालाभिरुपशोभितकंधरः ॥ सूर्यपूजापरोभक्तःकंजाक्षःकंजसन्निभः ॥ १६ ॥ तेजसादित्यसंकाशःकरोतुतवशांतिकम् ॥ अंत
 रिक्षगतायक्षायेयक्षाःस्वर्गगामिनः ॥ १७ ॥ नानारूपधरायक्षाःसूर्यभक्तादृढव्रताः ॥ तद्भक्तास्तत्रमनसःसूर्यपूजासमुत्सुकाः ॥ १८ ॥
 शांतिकुर्वतुतेहृष्टाःशांताःशांतिपरायणाः ॥ यक्षिण्योविविधाकारास्तथायक्षकुमारकाः ॥ १९ ॥ यक्षकन्यामहाभागाःसूर्याराधनतत्प
 राः ॥ शांतिस्वस्त्ययनक्षेमवलंकल्याणमुत्तमम् ॥ २० ॥ सिद्धिचाशुप्रयच्छंतुनित्यंचसुसमाहिताः ॥ पर्वताःसर्वतःसर्वेवृक्षाश्चैवमहर्द्धि
 काः ॥ २१ ॥ सूर्यभक्ताःसदासर्वेशांतिकुर्वतुतेसदा ॥ सागराःसर्वतःसर्वेगृहारण्यानिकृत्स्नज्ञाः ॥ २२ ॥ सूर्यस्याराधनपराःकुर्वतुतवशां
 तिकम् ॥ राक्षसाःसर्वतःसर्वेघोररूपामहाबलाः ॥ २३ ॥ स्थलजाराक्षसायेतुअंतरिक्षगताश्चये ॥ पातालेराक्षसायेतुनित्यंसूर्यार्चनेरताः ॥
 ॥ २४ ॥ शांतिकुर्वतुतेसर्वेतेजसानित्यदीपिताः ॥ प्रेताःप्रेतगणाःसर्वेप्रेताःसर्वतोमुखाः ॥ २५ ॥ अतिदीप्ताश्चयेप्रेतायेप्रेतारुधिराशनाः ॥
 अंतरिक्षेचयेप्रेतास्तथायेस्वर्गवासिनः ॥ २६ ॥ पातालेभूतलेवापियेप्रेताःकामरूपिणः ॥ एकवक्रोरथोयस्ययस्तुदेवोवृषध्वजः ॥ २७ ॥
 तेजसातस्यदेवस्यशांतिकुर्वतुतेसदा ॥ येषिशाचामहावीर्यावृद्धिमंतोमहाबलाः ॥ २८ ॥ नानारूपधराःसर्वेसर्वेचगुणवत्तराः ॥ अंतरिक्षे
 पिशाचायेस्वर्गेयेचमहाबलाः ॥ २९ ॥ पातालेभूतलेयेचबहुरूपा मनोजवाः ॥ यस्याहंसारथीवीरयस्यत्वंतुरगःसदा ॥ ३० ॥ तेजसातस्यदेव
 स्यशांतिकुर्वतुतेजसा ॥ अपस्मारग्रहाःसर्वेसर्वेचापिज्वरग्रहाः ॥ ३१ ॥ येचस्वर्गस्थिताःसर्वेभूमिगायेग्रहोत्तमाः ॥ पातालेतुग्रहायेचयेग्रहाःसर्वतो
 गताः ॥ ३२ ॥ दक्षिणेकिरणेयस्यसूर्यस्यचस्थितोहरिः ॥ हरोयस्यसदावामेललाटेकंजजःस्थितः ॥ ३३ ॥ तेजसातस्यदेवस्यशांतिकुर्वतुतेसदा ॥
 इतिदेवादयःसर्वेसूर्ययज्ञविधायिनः ॥ ३४ ॥ कुर्वतुजगतःशांतिसूर्यभक्तेषुसर्वदा ॥ जयसूर्यायदेवायतमोहंत्रेविवस्वते ॥ ३५ ॥ जयप्रदाय

सूर्याय भास्कराय नमोस्तुते ॥ ग्रहोत्तमाय देवाय जयकल्याणकारिणे ॥ ३६ ॥ जयपद्मविकाशाय बुधरूपाय ते नमः ॥ जयदीप्तिविधानाय जयशान्ति
 विधायिने ॥ ३७ ॥ तमोग्नाय जयायैव अजिताय नमो नमः ॥ जयार्कजयदीप्तिशसहस्राकरेणोज्ज्वल ॥ ३८ ॥ जयनिर्मितलोकस्त्वमजिताय नमो नमः ॥
 गायत्रीदेहरूपाय सावित्रीदायिताय च ॥ ३९ ॥ धराधराय सूर्याय मार्तण्डाय नमो नमः ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ एवं हि कुर्वतः शान्तिमरुणस्य म
 हीपते ॥ ४० ॥ श्रेयसेवैनतेयस्य गरुडस्य महात्मनः ॥ एतस्मिन्नेव काले तु सुपर्णः पत्रवानभूत् ॥ ४१ ॥ तेजसा बुधसंकाशो बलेन हरिणा समः ॥
 संपूर्णावयवो राजन्यथा पूर्वतथा भवत् ॥ ४२ ॥ प्रसादाद्देवदेवस्य भास्करस्य महात्मनः ॥ एवमन्येऽपि राजेद्रमानवा ये स रोगिणः ॥ ४३ ॥
 अस्मिन्कृतेऽग्निकार्ये तु विरुजास्ते भवन्ति हि ॥ तस्माद्यत्नेन कर्तव्यमग्निकार्यं विधानतः ॥ ४४ ॥ करणीयं च राजेद्रमानवैश्च स रोगिभिः ॥ अ
 स्मिन्कृतेऽग्निकार्ये विरुजास्ते भवन्ति हि ॥ ४५ ॥ ग्रहोपघाते दुर्भिक्षेऽप्युत्पातेऽप्युचकृत्स्नशः ॥ अवर्षमाणे पर्जन्ये लक्षहोमसमन्वितः ॥ ४६ ॥
 पूजयित्वा प्रसूक्तं तु ध्यात्वा वीरं प्रयत्नतः ॥ वारुणैश्च तथा सूक्तैर्होमं कुर्याद्विचक्षणः ॥ ४७ ॥ चेतसा सुप्रसन्नेन सर्पिषामधुना सह ॥ तिलैर्यवैश्च
 सहितैः पायसं मधुना तथा ॥ ४८ ॥ इदं च शान्तिकं कुर्याद्वर्लिदद्यात्प्रयत्नतः ॥ एवं कृते श्रियं देवा वर्षतः कामना नृणाम् ॥ ४९ ॥ इत्येवं
 शान्तिकाध्यायं यः पठेच्छृणुयादपि ॥ विधिना सर्वलोकस्तु ध्यायमानो दिवाकरम् ॥ ५० ॥ स विजित्यरणेशं त्रुमानं च परमं लभेत् ॥ अक्षयं मोदते का
 लमतिरस्कृत्य शासनात् ॥ ५१ ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयेत पुत्रपौत्रैः प्रतिष्ठितः ॥ भवेदादित्यसदृशस्तेजसा प्रभया तथा ॥ ५२ ॥ यमुद्दिश्य
 पठेद्गीर्वाचकं मानवं भुवि ॥ न पीड्यते च तैरोगैर्वातपित्तकफात्मजैः ॥ ५३ ॥ नाकाले मरणं तस्य न सर्पैश्चापि दृश्यते ॥ न विषं क्रमते देहेन
 जडां ध्येन मूकता ॥ ५४ ॥ न चोत्पात्तिभयं तस्य नाभिचारकजं भवेत् ॥ ये रोगा ये महोत्पाता येऽह्यश्च महाविषाः ॥ ५५ ॥ ते सर्वे प्रशमयन्ति
 श्रवणादस्य भारत ॥ यत्पुण्यं सर्वतीर्थानां गंगादीनां विशेषतः ॥ ५६ ॥ तत्पुण्यं कोटिगुणितं प्राप्नोति श्रवणादिभिः ॥ दशानां राजसूयानां
 मन्येषां च विशेषतः ॥ ५७ ॥ जीवेद्वर्षशतं सा प्रवर्षं व्याधिविवर्जितः ॥ गोघ्नैश्च वृकृतघ्नैश्च ब्रह्महारागुरुतल्पगः ॥ ५८ ॥ शरणागतदीनार्तामि
 त्रविश्रंभघातकः ॥ दुष्टः पापसमाचारः पितृहामातृहा तथा ॥ ५९ ॥ श्रवणादस्य पापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ इति हासमिदं पुण्यमग्निकार्यं

मनुत्तमम् ॥ ६० ॥ न देयं कस्यचिद्द्विगुणं सूर्यस्येदमनुत्तमम् ॥ सूर्यभक्ते सदा देयं सूर्येण कथितं पुरा ॥ ६१ ॥ अरुणस्य महाबाहो गरुडस्यारुणेन च ॥
गरुडेन पुरा प्रोक्तं भोजकानां महात्मनाम् ॥ ६२ ॥ सूर्यशर्मसुखादीनां शाकद्वीपे महीपते ॥ तैश्चापि कथितं पुण्यं मुनेर्व्यासस्य धीमतः ॥ ६३ ॥
तेनापि कथितं पुण्यं सर्वपापभयापहम् ॥ ६४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे गरुडारुणसंवादेशांति कवर्णनं नामा
शीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॐ ॥ शतानीक उवाच ॥ पंचप्रकारं धर्ममेव दस्मार्तयथाक्रमम् ॥ कौतुकं पृच्छते ब्रह्मन्समा
सव्यासयोगतः ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पंचधा वर्णितं धर्मं शृणुराजन्समासतः ॥ यथोक्तं भास्करेण हे अरुणस्य महात्मनः ॥ २ ॥ सहस्र
किरणं भानुमुदयस्थं दिवाकरम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवमुवाच गरुडाग्रजः ॥ ३ ॥ भगवन् देवदेव स सहस्रकिरणोज्ज्वल ॥ स्मृतिधर्मान्यथा तत्त्वं वक्तु
मर्हसि एव च ॥ ४ ॥ एवं पृष्टुस्तु भगवानरुणेन खगाधिपः ॥ उवाच परया प्रीत्या पूजयित्वा महीपते ॥ ५ ॥ भास्कर उवाच ॥ स्मृतिधर्मवदन्मूलं
शृणु त्वं गरुडाग्रज ॥ पूर्वानुभूतं यद्वचनमथ तत्स्मरणं स्मृतिः ॥ ६ ॥ धर्मः क्रियात्मानिर्दिष्टः श्रेयोभ्युदयलक्षणः ॥ स एव च विधः प्रोक्तो
वेदमूलः सनातनः ॥ ७ ॥ अस्य शब्दस्यानुष्ठानात्स्वर्गो मोक्षश्च जायते ॥ इह लोके सुखैर्व्यमलं यच्च खगाधिप ॥ ८ ॥ अनूरु उवाच ॥ क
थं पंचविधो ह्येष प्रोक्तो धर्मः सनातनः ॥ कस्य भेदास्तु ते पंच ब्रूहि मे देव सत्तम ॥ ९ ॥ भास्कर उवाच ॥ वेदधर्मः स्मृतस्त्वेक आश्रमाणां स तत्परः ॥
वर्णाश्रमस्तृतीयस्तु गुणनैमित्तिको यथा ॥ १० ॥ वर्णत्वमेकमाश्रित्य अधिकारे प्रवर्तते ॥ सवर्णाश्रमदंडस्तु भिक्षादंडादिको यथा ॥ ११ ॥
वर्णाश्रमाश्रमत्वं च यो धिकृत्य प्रवर्तते ॥ सवर्णाश्रमधर्मस्तु दंडाद्यामेखला यथा ॥ १२ ॥ योगुणेन प्रवर्तते स गुणो धर्म उच्यते ॥ यथामूर्धाभि
षिक्तस्य प्रजानां पालनं परम् ॥ १३ ॥ निमित्तमेकमाश्रित्य यो धर्मः स प्रवर्तते ॥ नैमित्तिकः स विज्ञेयो जातिद्रव्यगुणाश्रयः ॥ १४ ॥
एष तु द्विविधः प्रोक्तः समासादविशेषतः ॥ नैमित्तिकः स विज्ञेयः प्रायश्चित्तविधिर्यथा ॥ १५ ॥ स चतुर्धानिरूप्यस्तु स्वरूपफलसाधनैः ॥
प्रमाणतस्तु प्रत्येकं समस्तैश्च यथाक्रमम् ॥ १६ ॥ श्रुत्या सह विरोधे तु बाध्यते विषयं विना ॥ व्यवस्थया विरोधेन कार्यो यत्नः परीक्ष्यते ॥ १७ ॥
स्मृत्या सह विरोधेन चार्थशास्त्रस्य साधनम् ॥ परस्परविरोधे तु अर्थशास्त्रस्य साधनम् ॥ १८ ॥ अदृष्टार्थे विकल्पस्तु व्यवस्थासंभवे सति ॥

ब्रा० प० १

अ० १८१

॥१७८॥

स्मृतिशास्त्रविकल्पस्तु आकांक्षापूरणे सति ॥ १९ ॥ वेदमूले स्थितं त्वेदं दनुष्ठानं क्रियासती ॥ एवं शक्यविधानं तु न्यायो ह्येवं व्यवस्थितः ॥ २० ॥
निषेधविधिरूपं तु द्विधा शास्त्रं खगाधिप ॥ एकरूपं वदंत्यन्ये बहु रूपमथापरे ॥ २१ ॥ पंचप्रकाराः स्मृतय एव शिष्यव्यवस्थिताः ॥ त्रिधा च तु
र्धा द्विधा वा एकधा बहुधा खग ॥ २२ ॥ दृष्टार्था तु स्मृतिः काचिददृष्टार्था तथापरा ॥ अनुवादस्मृतिस्त्वन्यादृष्टादृष्टा तु पंचमी ॥ २३ ॥
सर्वा एतवेदमूलाः स्मृता वै ऋषिभिः स्वयम् ॥ अरुण उवाच ॥ या एता भवता प्रोक्ताः स्मृतयः पर्वगोपने ॥ २४ ॥ एतासां लक्षणं ब्रूहि समासादेव
सत्तम ॥ दृष्टार्था कामता देवदृष्टार्था च कामवेत् ॥ २५ ॥ दृष्टादृष्टस्वरूपा कान्याय मूला कथं भवेत् ॥ अनुवादस्मृतिः कास्यादृष्टादृष्टा तु
कामवेत् ॥ २६ ॥ एवमुक्तो महातेजा भास्करो वारितस्करः ॥ उवाच तं खगं वीरं प्रणतं विनयान्वितम् ॥ २७ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥
षड्गुणस्य स्वरूपं तु प्रयोगात् कार्यगौरवात् ॥ समयानामुपायानां योगो व्यास समासतः ॥ २८ ॥ अध्यक्षाणां च निक्षेपः करणानां निरूपणम् ॥
दृष्टार्थैः स्मृतिः प्रोक्ता ऋषिभिर्गुरुडाग्रज ॥ २९ ॥ संध्योपास्तिस्तथा कार्यां शुनो मांसं न भक्षयेत् ॥ अदृष्टार्था स्मृतिः प्रोक्ता मनुना विनतात्मज
॥ ३० ॥ पालाशंधारयेदंडमभयार्था विदुर्बुधाः ॥ विरोधे तु विकल्पः स्याद्वागोहोमस्ततो यथा ॥ ३१ ॥ श्रुतौ दृष्टं यथा कार्यं स्मृतौ तत्तादृशं य
दि ॥ उक्तानुवादिनी सा तु पारिव्राज्यं तथा गृहात् ॥ ३२ ॥ उक्तो धर्मश्च संक्षेपात्परिभाषा च तद्गता ॥ तत्साधनं च देशादि इत्थमित्यब्रवीद्रविः
॥ ३३ ॥ ब्रह्मावर्तः परो देशः ऋषिशस्तस्त्वनंतरः ॥ मध्यदेशस्ततोऽप्यन्य आर्यावर्तस्त्वनंतरः ॥ ३४ ॥ कृष्णसारस्तु विचरेन्मृगो यत्र स्वभा
वतः ॥ यज्ञियः स तु देशः स्यान्मेच्छदेशस्ततः परः ॥ ३५ ॥ ब्रह्मादीनां च देवानां ब्राह्मणादेस्तथैव च ॥ भूतग्रामस्य कृत्स्नस्य त्रयं कृत्स्नस्य खेचर
॥ ३६ ॥ साधनत्वं मनुः प्राह वेदमूलं सनातनम् ॥ प्रकाशयज्ञसं सिद्धयै यदशब्दस्य एव तु ॥ ३७ ॥ उपलभ्य यथा तत्त्वं स च दर्शितवानृषिः ॥
सम्यक्संसाधनं धर्मकर्तव्यमधिकारिणा ॥ ३८ ॥ निष्कामेन सदा वीरकाम्यं रूपान्वितेन च ॥ आचारयुक्तः श्रद्धालुर्वेदज्ञोऽध्यात्मचित्तकः ॥ ३९ ॥
कर्मणां फलमाप्नोति न्यायार्जितधनस्य सः ॥ ४० ॥ अरुण उवाच ॥ ॥ ब्रह्मावर्तादिदेशानां समस्तानां विभावसोः ॥ ४० ॥ विभागं ब्रूहि देवेन्द्र
संमानयग्रहाधिप ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ सरस्वती दृष्टव्यो देव नद्यो र्यदंतरम् ॥ ४१ ॥ तं देवनिर्मितं देशं ब्रह्मावर्तं प्रचक्षते ॥ हिमव

द्विध्यशैलस्ययदंतरमुदाहृतम् ॥ ४२ ॥ प्रत्यगेवप्रयागाच्चमध्यदेशःप्रकीर्तितः ॥ आसमुद्रात्तुवैपूर्वादासमुद्रात्तुपश्चिमात् ॥ ४३ ॥ तयोरेवां
 तरंगियोरायावर्तविदुर्बुधाः ॥ एतान्विज्ञायसंदेशान्तसंश्रयेतप्रयत्नतः ॥ ४४ ॥ शूद्रस्तुतस्मिस्तस्मिन्वानिवसेदृत्तिकीर्तितः ॥ एषाधर्मस्यवै
 ज्योतिःसमासात्कथितातव ॥ ४५ ॥ इतिश्रीभविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मेषुअरुणादित्यसंवादेस्मृतिभेदवर्णनंनमैका
 शीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ आदित्यउवाच ॥ ॥ उक्तधर्मस्यरूपंतुसाधिकारंसनातनम् ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिधर्ममाश्रमि
 णांखग ॥ १ ॥ ब्रह्मचारीगृहस्थश्चवनस्थोभिक्षुरेवच ॥ चत्वारआश्रमाःप्रोक्ताएकएवचतुर्विधः ॥ २ ॥ गायत्रोब्रह्मचारीतुप्राजापत्यो
 द्वितीयकः ॥ देवव्रतस्तृतीयस्तुनैष्ठिकस्तुचतुर्थकः ॥ ३ ॥ चत्वारआश्रमाःप्रोक्ताःसवेदाःसमधर्मकाः ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिसंस्कारंधर्मसिद्ध
 ये ॥ ४ ॥ गर्भाधानमृतौकार्यदृष्टयोस्तुसमंत्रकम् ॥ कार्यमित्रवनंमातृतृतीयेमासिसंयुतैः ॥ ५ ॥ सीमंतंसप्तमेगर्भेष्टेवासप्तमेऽपिवा ॥ पात्र
 संस्कारकाइष्टागर्भाधानादयस्त्रयः ॥ ६ ॥ जातकर्मादयःसर्वेसंस्काराःपुरुषस्यतु ॥ जातस्यप्राशनंयत्रस्वर्णादीनांसमंत्रकम् ॥ ७ ॥ जातक
 र्मेतितत्प्रोक्तंगुह्यंनामतदैवतु ॥ प्राकाशंनामकर्तव्यंदिनेत्वेकादशेथैवत् ॥ ८ ॥ धर्मशास्त्रादिसंयुक्तंषष्ठेऽन्नप्राशनंखग ॥ प्रथमेन्देतृतीये
 वाचूडाकर्मविधीयते ॥ ९ ॥ अष्टमेदशमेवापिब्राह्मणस्योपनायनम् ॥ पुरुषस्यतथाचान्यजातीयानांविशेषतः ॥ १० ॥ एकादशेद्वादशे
 वाकार्यैश्चात्रियवैश्ययोः ॥ वेदसंस्कारकंवाचिमन्यंतेत्वौपनायनम् ॥ ११ ॥ पुरुषस्यतथाचान्येउभयोश्चब्रवीम्यहम् ॥ सावित्रैवैदिकं
 चैवमहानाम्नीमहाव्रतम् ॥ १२ ॥ तथौपनिषदंचाब्दंगोदानंचसुवर्णकम् ॥ व्रतानिग्रहणार्थानिवेदस्येतिमनोर्मतम् ॥ १३ ॥
 वेदैकदेशपाठस्यउक्तंगृह्येप्रपंचकम् ॥ उक्तागुरोस्तुशुश्रूषादृष्टादृष्टार्थसाधनम् ॥ १४ ॥ उभयोर्वातथाचान्यायथान्यायंयथाश्रु
 तम् ॥ गुरोरप्येवतंविद्यात्तद्व्यानंत्रिविधंस्मृतम् ॥ १५ ॥ तोषःपरस्परस्येतिएतावान्धर्मसंग्रहः ॥ कृत्स्नोवेदोऽधिगंतव्यःस्वधर्म
 मनुतिष्ठता ॥ १६ ॥ ज्ञात्वावेदंब्रह्मचारीग्रंथार्थान्यान्यथाविधि ॥ नैष्ठिकस्यविधानंतुयावत्कृत्वाविधीयते ॥ १७ ॥ विद्यांतेऽ
 भीष्टदानंचअनुज्ञातोऽगृहीभवेत् ॥ निष्काशनंगुरुगृहाद्गृहस्थस्ययथाभवेत् ॥ १८ ॥ नैष्ठिकश्चसदास्थानंकुर्यात्सम्यग्यथाविधि ॥

उद्ग्रहेद्वैतोभार्यासवर्णालक्षणान्विताम् ॥ १९ ॥ अविष्टुतब्रह्मचर्यश्चाधिकारीखगोत्तम ॥ स्वतंत्रमन्यमिच्छन्ति अधिकारं द्विजोत्तमाः ॥ २० ॥
 सप्तमीपंचमीचैव कन्यकां पितृमातृतः ॥ उद्ग्रहेत द्विजोभार्यामसमानार्पणोत्रजाम् ॥ २१ ॥ संख्याविधिविवाहेषु गोत्रार्थविधिवर्जितम् ॥
 विकल्पेनैव मन्तव्यमृषीणां विविधाश्रुतिः ॥ २२ ॥ अष्टौ विवाहावर्णानां संस्काराख्याइति श्रुतिः ॥ यस्तु दोषवतीं कन्यामनाख्याय प्रयच्छति ॥
 ॥ २३ ॥ तस्य कुर्यान्नृपो दंडं स्वयं षण्णवर्तिपणान् ॥ पितुर्गृहे तु या कन्यारजः पश्यत्यसंस्कृता ॥ २४ ॥ पतंति पितरस्तस्य कन्या च वृषली भ
 वेत् ॥ यस्तु तां वरयेत् कन्यां ब्राह्मणो ज्ञानदुर्बलः ॥ २५ ॥ अश्राद्धे यमपांक्तिर्यतं विद्यादृषलीपतिम् ॥ सर्वदोषान्विविख्याप्य स्त्रियावापुरुषस्य वा ॥
 ॥ २६ ॥ उभयोरपि विख्याप्य ततः संबंधमाचरेत् ॥ गौरी कन्या प्रधाना वै मध्यमा कन्या स्मृता ॥ २७ ॥ रोहिणी तत्समाज्ञेया अधमा तु रजस्वला ॥
 ॥ अनूरु रुवाच ॥ गौरी तु कामगा कन्यारोहिणी च जगत्पते ॥ २८ ॥ रजस्वलानग्निका च देवकन्या च का भवेत् ॥ भास्कर उवाच ॥ अप्राप्तर
 जसा गौरी प्राप्ते रजसि रोहिणी ॥ २९ ॥ अव्यंजनकृता कन्या कुचहीना च नग्निका ॥ सप्तवर्षा भवेद्गौरी दशवर्षा तु नग्निका ॥ ३० ॥ द्वादशे तु भ
 वेत् कन्या अतः ऊर्ध्वं रजस्वला ॥ व्यंजनेन समोपेतां सोमो भुंजति कन्यकाम् ॥ ३१ ॥ पयोधरेषु गंधर्वारजस्यग्निः प्रकीर्तितः ॥ व्यंजनैर्ह न ते पुत्रा
 न्कुलं हन्यात् पयोधरैः ॥ ३२ ॥ गतिमिष्टां तथालोकान् हन्यात्तुरजसापितुः ॥ तस्मादव्यंजनोपेता मरजस्का पयोधराम् ॥ ३३ ॥ नान्योप
 भुक्तां सोमाद्यैर्दद्याद्दुहितरं पिता ॥ अन्नं तस्य न भोक्तव्यं वृथा पाको हि स स्मृतः ॥ ३४ ॥ वृथा पाकस्य भुक्त्वा न्नं प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ प्राणाय
 मं त्रिरभ्यस्य घृतं प्राश्य विशुद्ध्यति ॥ ३५ ॥ विवाहयेदेकगोत्रां समानप्रवरां खग ॥ कृत्वा तस्य समुत्सर्गं मतिकृच्छ्रो विशोधनम् ॥ ३६ ॥ उद्वाह
 येत्सगोत्रांच दुहितां मातुलस्य च ॥ ऋषिभिश्चैव तुल्यो यो द्विजश्चांद्रायणं चरेत् ॥ ३७ ॥ असापिंडा तु यामातुरसगोत्रा च यापितुः ॥ साप्रशस्ता
 द्विजातीनां दारकर्मणि मैथुने ॥ ३८ ॥ अरुण उवाच ॥ दारकर्मा किमुक्तं वैयदुक्तं भवता इदम् ॥ साप्रशस्ता द्विजातीनां दारकर्मणि मैथुने ॥ ३९ ॥
 आदित्य उवाच ॥ अग्निहोत्रादियत्कर्म वैदिकं विनतात्मज ॥ तदुक्तं दारकर्मैति द्वाभ्यां योगात्तु मैथुनम् ॥ ४० ॥ नो वहेत्कपिलां कन्यानां अधिकां
 गीं न रोगिणीम् ॥ नालोमिकां नातिलोमां चाकूटां नर्पिगलाम् ॥ ४१ ॥ ऋक्षवृक्षनदीनां नान्यपर्वतनामिकाम् ॥ नयक्षाभिप्रेष्य नार्त्नीं चा

ब्रा० प० १

अ० १८२

॥ १७९ ॥

तिभीषणनामिकाम् ॥ ४२ ॥ यस्यास्तुनभवेद्भ्रातानविज्ञायेतवैपिता ॥ नोपगच्छेततांप्राज्ञःपुत्रिकाधर्मशंकया ॥ ४३ ॥ हंसस्वरामेकवर्णा
 मधुपिंगललोचनाम् ॥ तादृशींवरयेत्कन्यांगृहार्थीखगसत्तम ॥ ४४ ॥ दाराग्निहोत्रसंयोगंकुरुतेयोऽग्रजेस्थिते ॥ परिवेत्तासविज्ञेयःपरि
 वित्तिस्तुपूर्वजः ॥ ४५ ॥ परिवित्तिःपरिवेत्ताचययासपरिविद्यते ॥ सर्वेतेनरकंयांतिदातृयाजकपंचमाः ॥ ४६ ॥ कृषिदेदेशांतरस्येवाप
 तितेव्रजितेतथा ॥ योगशास्त्राभियुक्तेचनदोषःपरिविंदने ॥ ४७ ॥ खंजवामनकुब्जेषुगृहदेषुजडेषुच ॥ जात्यंधेबाधिरमूकेनदोषःपरि
 विंदने ॥ ४८ ॥ नश्राद्धंतुकनिष्ठस्यविकुलायचकन्यका ॥ वरश्चकुलशीलाभ्यांनशुद्धयेतकदाचन ॥ ४९ ॥ नमंत्राःकारणंतत्रनचकन्या
 वृताभवेत् ॥ उद्राहितातुयाकन्यानचप्राप्तातुमैथुनम् ॥ ५० ॥ पुनरभ्येत्यभर्तारंयथाकन्यातथैवसा ॥ समाक्षिप्यमतांकन्यांपिताअक्षतयोनि
 नीम् ॥ ५१ ॥ कुलशीलवतेदद्यान्नस्यादोषःखगाधिप ॥ अतूरुरुवाच ॥ येतेऽष्टौप्रभवाःप्रोक्ताविवाहायेजगत्पते ॥ ५२ ॥ लक्षणब्रूहिचैते
 षांसमासात्तिमिरापह ॥ आदित्यउवाच ॥ शुभालक्षणसंपन्नांकुलशीलगुणान्विताम् ॥ ५३ ॥ अलंकृत्यार्हतेदानंविवाहोब्राह्मणउच्यते ॥
 सहधर्मकृपाहेतोर्दानंसमयवंदनात् ॥ ५४ ॥ अलंकृत्यैवकन्यायाःप्राजापत्यःसउच्यते ॥ प्रदानंयत्रकन्यायाःसहगोमिथुनेनेतु ॥ ५५ ॥
 सपत्नायाःसगोत्रायास्तमार्षमृषयोविदुः ॥ अंतर्वेद्यांसमानीयकन्यांकनकमंडिताम् ॥ ५६ ॥ ऋत्विजेचैवयद्दानंविवाहोदैवसंज्ञकः ॥ एते
 विवाहाश्चत्वारोधर्मकामार्थदायकाः ॥ ५७ ॥ अशुल्काब्रह्मणाप्रोक्तास्तारयंतिकुलद्वयम् ॥ चतुर्ष्वेतेषुदत्तायामुत्पन्नोयःसुतःस्त्रियाम् ॥
 ॥ ५८ ॥ दातुःप्रतिग्रहीतुश्चपुनात्यासतमान्पितृन् ॥ विविकेस्वयमन्योऽन्यंस्त्रीपुंसोर्यःसमागमः ॥ ५९ ॥ प्रीतिहेतुःसगांधर्वोविवाहः
 पंचमोमतः ॥ ६० ॥ हत्वाच्छित्त्वाचभित्त्वाचक्रोशंतीरुदतीगृहात् ॥ प्रसह्यकन्याहरणंराक्षसोविधिरुच्यते ॥ ६१ ॥ शुल्कंप्रदा
 यकन्यायाहरणंव्यसनादपि ॥ प्रसादेहेतुरुक्तोयमासुरःसतमस्तथा ॥ ६२ ॥ सुतांमत्तांप्रमत्तांवारहोयत्रोपगच्छति ॥ सपापिष्ठोविवाहानां
 पैशाचश्चाष्टमोऽधमः ॥ ६३ ॥ एतान्सशुल्कान्सामान्यान्विवाहांश्चतुरोविदुः ॥ केवलंक्षत्रियस्यैववीर्यंछित्त्वाहिराक्षसः ॥ ६४ ॥
 प्राप्तेपूर्वविवाहेतुविधिवैवाहिकःशिवः ॥ कर्तव्यस्तुत्रिभिर्वर्णैःसमयेनाग्निसाक्षिकः ॥ ६५ ॥ दोषवत्याःफलंदानेदातुःषण्णवातिर्दमः ॥

स्यात्तु शुल्कप्रदाने च कन्यायाश्चापवर्जनम् ॥ ६६ ॥ मोक्षोपवर्तनं द्वेषः स्त्रीधनस्य निवर्तनम् ॥ आकांक्षातीर्थसंरोधस्त्यागहेतुश्च
 वक्ष्यते ॥ ६७ ॥ परस्परस्य संबंधान्मोक्षः स्त्रीपुंसयोः स्मृतः ॥ न स्यादन्यतरः प्रीतो रोषात्संप्रतिकादापि ॥ ६८ ॥ बाधते चेत्पतिर्भार्यास
 तु द्वेषइति स्मृतः ॥ वृत्तिराभरणं शुल्कं लाभश्च स्त्रीधनं भवेत् ॥ ६९ ॥ भोक्तुस्तु स्वयमेवेदं पतिनाहननादापि ॥ वृथामोक्षेण भोगेन स्त्रियैद
 व्यात्सवृद्धिकम् ॥ ७० ॥ सुपुत्रान्तसंहरावो हि स्त्रीधनं भोक्तुमर्हसि ॥ आकांक्षेताष्टवर्षाणि भर्तापि प्रसवं स्त्रियाः ॥ ७१ ॥ दशबंधानि बंधानि द
 शस्त्रीपुरुषानपि ॥ ततो विंदेत पुत्रार्थं धर्मतः कुलजां स्त्रियम् ॥ ७२ ॥ पुत्रलाभात्परं लोके नास्ति हि प्रसवार्थिनः ॥ एतां शुल्कस्य तां मुक्त्वा अन्या
 लब्धुं यदीच्छति ॥ ७३ ॥ समस्तास्तोषयित्वा यैः सूर्योऽढां परमां वरेत् ॥ एकाशुद्रस्य वैश्यस्य द्वे तिस्रः क्षत्रियस्य तु ॥ ७४ ॥ चतस्रो ब्राह्मण
 स्य स्युर्भार्या राज्ञो यथेष्टतः ॥ ७५ ॥ अतीर्थगमनात् पुंसस्तीर्थे संगृह्णतां स्त्रियाः ॥ उभयोर्धर्मलोपः स्यात्स्वेष्वेव तु विशेषतः ॥ ७६ ॥ यौगपद्ये तु
 तीर्थानां विवाहक्रमशो ब्रजेत् ॥ तत्साम्यं जीवपुत्रावाग्रहणक्रमशोऽपि वा ॥ ७७ ॥ ब्राह्मादिभिर्विवाहैस्तु संस्कृतौ तौ खगाधिप ॥ अष्टौ वि
 वाहा वर्णानां वै न ते य उशंतु वै ॥ ७८ ॥ ब्राह्मो दैवस्तथा र्षश्च प्राजापत्यः खगाधिप ॥ गांधर्वश्चासुरो रक्षः पैशाचस्त्वष्टमोऽधमः ॥ ७९ ॥ प्रशस्ताः
 क्षत्रियादीनां विप्रादीनां तु मानसः ॥ प्रतिग्रहादयो बद्धा विवाहा ब्राह्मणस्य तु ॥ ८० ॥ क्षत्रियस्यापि देया तु प्रतिग्रहा विवाजिता ॥ प्रवृत्तिकेचिदि
 च्छंतिदानमित्यपरे स्थिताः ॥ ८१ ॥ पावनं पुरुषाणां तु विवाहं परिचक्षते ॥ ८२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे ब्राह्मे पर्वणि सूर्या
 नूरुसंवादे विवाहविधिवर्णनं नाम द्वाशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ भास्कर उवाच ॥ कुर्यात्पंचमहायज्ञानधिकारो द्विजस्य सः ॥ भूत
 पित्रमरब्रह्ममनुष्याणां यथाविधि ॥ १ ॥ सदा सदानकृत्यानां फलार्थं परे स्थिताः ॥ नित्यानित्यमिति प्राहुरनुषंगात्फलं परे ॥ २ ॥ अ
 तिथेः परितोषाय परिचर्या विधीयते ॥ अदृष्टनियमादृष्टारोग्यानां च वर्जनम् ॥ ३ ॥ तिस्रोऽष्टकास्तु कर्तव्या मध्यावर्तचतुर्थिका ॥ शाकपाय
 सपूपैस्तु मांसेन तु चतुर्थिका ॥ ४ ॥ प्रतिपदिक्रियते यस्तु चतुःपार्वण उच्यते ॥ स्वगृहोक्तविधानेन पक्षादिस्तु कीर्त्यते ॥ ५ ॥ नित्यं नैमित्ति
 कं काम्यं वृद्धिश्चाद्धं सपिंडनम् ॥ पार्वणं चेति विज्ञानं गोष्ठशुद्धचर्यमुत्तमम् ॥ कर्मांगनवमं प्रोक्तं वैदिकं दशमं स्मृतम् ॥ ६ ॥ अनूरु उवाच ॥ यदे

तद्वताप्रोक्तं श्राद्धं द्वादशधा विभोः ॥ तस्य सर्वस्य मे ब्रूहि लक्षणं वै पृथक् पृथक् ॥ ७ ॥ नित्यं किमुच्यते श्राद्धं किं वानैमित्तिकं भवेत् ॥ काम्या
 दिदेवा देवेश एतेषां लक्षणं वद ॥ ८ ॥ आदित्य उवाच ॥ अहन्यह नित्यं च श्राद्धं तन्निर्त्यं खग कीर्तितम् ॥ वैश्वदेव विहीनं तु अशक्ता बुदकेन तु ॥ ९ ॥
 एकोद्दिष्टं तु च श्राद्धं तन्नैमित्तिकमुच्यते ॥ तत्सदैव प्रकर्तव्यमयुग्मान्भोजयेद्विजान् ॥ १० ॥ कामयुक्तं हितं काम्यमभिप्रेतार्थसिद्धये ॥
 पार्वणेन विधानेन तदप्युक्तं खगाधिप ॥ ११ ॥ वृद्धौ यत्क्रियते श्राद्धं वृद्धि श्राद्धं तदुच्यते ॥ सर्वप्रदक्षिणं कार्यं पूर्वाह्ने तूषवीतिना ॥ १२ ॥ गंधोदक
 तिलैर्युक्तं कुर्यात्पात्रचतुष्टयम् ॥ अर्घ्यार्थं पितृपात्रेषु प्रेतपात्रं प्रमोचयेत् ॥ १३ ॥ ये समाना इति द्वाभ्यामेतज्ज्ञेयं सर्पिण्डनम् ॥ नित्येन तु ल्यंशेषं
 स्यादेकोद्दिष्टं स्त्रिया अपि ॥ १४ ॥ दर्शं वै क्रियते यत्तत्पार्वणमुदाहृतम् ॥ पार्वणिक्रियते यत्तत्पार्वणमिति स्थातिः ॥ १५ ॥ गोभ्य
 श्चक्रियते श्राद्धं तद्गोष्ठी श्राद्धमुच्यते ॥ बहूनां विदुषां संपत्सु स्वार्थं पितृवृत्तये ॥ १६ ॥ क्रियते शुद्धये यद्वै ब्राह्मणानां च भोजनम् ॥ शुद्धयर्थमि
 तितत्प्रोक्तं वै न ते यमनीषिभिः ॥ १७ ॥ निषेककाले सोमे च सीमं तोत्रयने तथा ॥ ज्ञेयं पुंसवने श्राद्धं तच्च कर्मागमेव च ॥ १८ ॥ क्रियते देवमुद्दि
 श्य सप्तम्यादिषु यत्नतः ॥ गच्छेद्देशांतरे यस्तु श्राद्धं कुर्यात्तु सर्पिषा ॥ १९ ॥ तद्यत्नार्थमिति प्रोक्तं प्रविशेच्च न संशयः ॥ शरीरोपचये श्राद्धमश्ववृद्धयर्थं
 मेव च ॥ २० ॥ पुष्ट्यर्थमेतद्विज्ञेयमौपचारिकमुच्यते ॥ सर्वेषामेव श्राद्धानां श्रेष्ठं सांवत्सरं मतम् ॥ २१ ॥ क्रियते यत्खगश्रेष्ठमृते हनिबुधैः सह ॥
 मृतेऽहनि पुनर्यस्तु न कुर्याच्छ्राद्धमादरात् ॥ २२ ॥ मातुश्च खगशार्दूलवत्सरांते मृतेऽहनि ॥ नाहंतस्य खगश्रेष्ठपूजां गृह्णामि नो हरिः ॥ २३ ॥
 न ब्रह्मान च वै रुद्रे न चान्ये देवतागणाः ॥ तस्माद्यत्नेन कर्तव्यं वर्षे वर्षे मृतेऽहनि ॥ २४ ॥ नरेण खगशार्दूलभोजकेन विशेषतः ॥ भोजको यस्तु
 वै श्राद्धं न करोति खगाधिप ॥ २५ ॥ मातापितृभ्यां सततं वर्षे वर्षे मृतेऽहनि ॥ स याति नरकं घोरं तामिस्रं नामनामतः ॥ २६ ॥ ततो भवति दुष्टात्मान
 गरे मूकरः खग ॥ अनूरु रुवाच ॥ ॥ न जानाति दिनं यस्तु न मासं विबुधाधिप ॥ २७ ॥ मृतौ यत्र महप्राज्ञपितरौ सकथं नरः ॥ श्राद्धं करोतु वैता
 भ्यां विधिवद्वत्सरात्मकम् ॥ २८ ॥ ॥ आदित्य उवाच ॥ ॥ न जानाति नरो यस्तु मृतानां वै न तात्मज ॥ मासं दिनं मृतानां तु पितृणां खगसत्तम ॥ २९ ॥
 यथा कुर्यात्खगश्रेष्ठं शृणु कृत्स्नं समासतः ॥ मृताहं यो न जानाति मानवो विनतात्मज ॥ ३० ॥ तेन कार्यं समावस्यां श्राद्धं सांवत्सरं खग ॥ मासे मा

गार्ग्येर्वीरमाधेवाविधिवत्खग ॥ ३१ ॥ विशेषतोभोजनेनयोमांपूजयतेसदा ॥ प्रीतयेममवैतेनसंपूज्याःपितरःसदा ॥ ३२ ॥ ममेष्टापितरो
 नित्यंगावोविप्राश्चसुव्रत ॥ तस्माच्चतेसदापूज्यामद्भक्तेनविशेषतः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमंकल्पेसौरधर्मेऽष्टाद्वि
 विधिकथनंनामत्र्यशीत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ प्रख्यातेप्रत्ययेनैवप्रश्नपूर्वप्रतिग्रहः ॥ यजनेऽध्यापनेवादेशद्विधौवेदवि
 क्रयः ॥ १ ॥ वेदविक्रयनिर्दिष्टंस्त्रियाच्चावर्जितंधनम् ॥ नदेयंपितृदेवेभ्योयच्चक्रीवात्स्वगाधिप ॥ २ ॥ अनुयोगेनयोदद्याद्ब्राह्मणायप्रति
 ग्रहम् ॥ सपूर्वैरनरकंयातिब्राह्मणास्तदनंतरम् ॥ ३ ॥ वेदाक्षराणिपाठानिभूयान्त्युज्यन्तेथकारणात् ॥ तावत्योभूणहत्यावैवेदविक्रयमाप्नुयात् ॥ ४ ॥
 वैश्वदेवेनयोहीनआदित्यस्यचकर्मणा ॥ सर्वैतेवृषलज्ञेयाःप्राप्तवेदाश्चब्राह्मणाः ॥ ५ ॥ येषामध्ययनंनास्तियेचकोचिदनग्रयः ॥ कुलंवाऽथोत्रि
 यंयेषांसर्वैतेशूद्रधर्मिणः ॥ ६ ॥ अकृत्वावैश्वदेवंतुयोभुनक्त्यबुधःखग ॥ वृथातेनान्नपाकेनयमयोनिं व्रजेत्तुसः ॥ ७ ॥ प्रियोवायदिवाद्वेष्ट्यो
 मूर्खःपंडितएवचावैश्वदेवेतुसंप्राप्तेसोऽतिथिःस्वर्गसंक्रमः ॥ ८ ॥ नैकग्रामीणमतिथिंविप्रसांगतिकंतथा ॥ अर्चित्योभ्यागतोयस्मात्तस्मा
 दतिथिरुच्यते ॥ ९ ॥ अर्चित्यःसतुवैनाम्नावैश्वदेवउपागतः ॥ अतिथितंविजानीयान्नपुनःपूर्वमागतः ॥ १० ॥ यावच्चप्राप्नुतेह्यन्नंकृताशीः
 स्नातकोद्विजः ॥ तस्यान्नस्यचतुर्भागंहंतकारंविदुःखग ॥ ११ ॥ ग्रासमात्राभवेद्विक्षाचतुष्कालंचतुर्गुणम् ॥ पुष्कलानिचत्वारिहंतका
 रोविधीयते ॥ १२ ॥ आरूढोनैष्टिकंधर्मयस्तुप्रच्यवतेपुनः ॥ चांद्रायणंचरेन्मासमितिविद्विखगाधिप ॥ १३ ॥ आरूढपतितापत्योब्राह्म
 णोवृषलेनच ॥ द्रावेतौविद्विचांडालौवेदित्राद्यश्चजायते ॥ १४ ॥ ब्राह्मणीकुलटानित्यंस्वकंत्यक्त्वापतिखग ॥ अन्यस्यविशतेगेहेब्राह्मण
 स्यखगाधिप ॥ १५ ॥ उत्पद्यतेतुयस्तस्याब्राह्मणेनमहामते ॥ सचांडालोमहान्प्रोक्तोमहाचांडालइत्युत ॥ १६ ॥ यस्तुप्रव्रजितोभूत्वा
 पुनःसेवतिमैथुनम् ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिविष्टायांजायतेक्रिमिः ॥ १७ ॥ पंचगव्येनशुद्धिःस्यादित्याहममदेहकृत् ॥ अभोज्यंब्राह्मणस्या
 न्नं वृषलेननिमंत्रितम् ॥ १८ ॥ तथैववृषलस्यान्नंब्राह्मणेननिमंत्रितम् ॥ ब्राह्मणान्नंदच्छूद्रःशूद्रान्नंब्राह्मणोददत् ॥ १९ ॥ उभावेतावभो
 ज्यान्नामुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् ॥ उपनिक्षेपधर्मेणशूद्रान्नंचपचेद्विजः ॥ २० ॥ अभोज्यंतद्भवेदन्नंसचविप्रःपुरोहितः ॥ शूद्रान्नंशूद्रसंपर्कशूद्रेण

ब्रा०प०१

अ०१८४

॥ १८१ ॥

सहवासनम् ॥ २१ ॥ शूद्रो ज्ञानगमः कश्चिज्ज्वलंतमपि पातयेत् ॥ शूद्रान्नापहताविप्राविह्वलारतिलालसाः ॥ २२ ॥ कुपिताः किं करिष्यति नि-
र्विषा इव पन्नगाः ॥ हस्तदत्तास्तु ये स्नेहाल्लवणव्यंजनादयः ॥ २३ ॥ दातारं नापि तिष्ठंति भोक्ता भुंजति किलिषम् ॥ आयसेन तु पात्रेण यदन्नमुप-
दोयते ॥ २४ ॥ भोक्ता विष्टाशनं भुंके दाता तु नरकं व्रजेत् ॥ अंगुल्या दंतकाष्ठं यत्प्रत्यक्षलवणं च यत् ॥ २५ ॥ मृत्तिकाभक्षणं चैव तुल्यं गोमांस-
भक्षणम् ॥ मुखे पयुषिते नित्यं भवत्यप्रयतो द्विजः ॥ २६ ॥ तस्माच्छुष्कमथाद्र्वाभक्षयेदंतधावनम् ॥ पुष्पालंकारवस्त्राणि गंधमाल्यानुलेप-
नम् ॥ २७ ॥ उपवासेन दुष्यंति दंतधावनमंजनम् ॥ गृहांति वसते मूर्खो दूरे चास्य गुणान्वितः ॥ २८ ॥ गुणान्विते च दातव्यं नास्ति मूर्ख-
व्यतिक्रमः ॥ ब्राह्मणातिक्रमो नास्ति विप्रे देविवर्जिते ॥ २९ ॥ ज्वलंतमग्निमुत्सृज्य न हि भस्म निहूयते ॥ सन्निकृष्टमधीयानं ब्राह्मणं यो व्य-
तिक्रमेत् ॥ ३० ॥ भोजने नैव दानेन दहत्यासप्तमं कुलम् ॥ अनूरुरुवाच ॥ एवमेव जगन्नाथ देवदेव जगत्पते ॥ ३१ ॥ किंतु यत्ते पुरा देवश्रुतं
वाक्यं महात्मनः ॥ गदतो नारदस्यैव शृणु त्वं विबुधाधिप ॥ ३२ ॥ गदतो मे सुश्रेष्ठ धर्म्यमर्थं सुखावहम् ॥ सत्यनिष्ठं द्विजं यस्तु शुक्रजा-
तिं प्रियंवदम् ॥ ३३ ॥ मूर्खपाखंडिनं वापि वृत्तिहीनमथापि वा ॥ अतिक्रम्य नरो घोरो नरकं पातयेत्स्वग ॥ ३४ ॥ सप्तपरान्तं सप्तपूर्वाणि पुरुषा-
नात्मना सह ॥ तस्मान्नातिक्रमेद्वाजा ब्राह्मणं प्रातिवेशिकम् ॥ ३५ ॥ संबन्धतस्तथा सन्नं दौहित्रं विद्यते तथा ॥ भागिनेयं विशेषेण
तथा बंधुं ग्रहाधिप ॥ ३६ ॥ नातिक्रमेन्नरस्त्वेतान्सुमूर्खानपि गोपते ॥ अतिक्रम्य महद्रौद्रं रौरवं नरकं व्रजेत् ॥ ३७ ॥ आदित्य उवाच ॥ ए-
वमेतन्न संदेहो यथावदसिखे चर ॥ ममाप्येवं गतं वीर ब्राह्मणं न परीक्षयेत् ॥ ३८ ॥ सर्वदेवमयं विप्रं सर्वलोकमयं तथा ॥ तस्मात्संपूजयेदनेन
गुणांस्तस्य चिंतयेत् ॥ ३९ ॥ केवलं चिंतयेज्जातिं न गुणान्विनतात्मज ॥ तस्मादामंत्रयेत्पूर्वमासन्नं ब्राह्मणं बुधः ॥ ४० ॥ यस्त्वासन्नमतिक्र-
म्य ब्राह्मणं पतितादृते ॥ दूरस्थान् पूजयेन्मूढो गुणाढ्यान्नरकं व्रजेत् ॥ ४१ ॥ देवकर्माविनाशेन ब्रह्मस्वहरणेन च ॥ देवद्रव्यं द्विजान्नं च ब्रह्मस्वं ब्राह्मणाभि-
तम् ॥ ४२ ॥ वियोन्यां क्षिपते यस्तु वियोनिमधि गच्छति ॥ माददस्वेति यो ब्रूयाद्वाग्निब्राह्मणे पुत्रैः ॥ ४३ ॥ तिर्यग्यो निशतंगत्वा चांडालेष्व-
भिजायते ॥ यत्तु वाचा प्रतिज्ञातं कर्मणोपपादितम् ॥ ४४ ॥ तद्वर्णधर्मसंयुक्तमिह लोके परत्र च ॥ वेदविद्याव्रतस्नाते श्रोत्रिये गृहमागते ॥ ४५ ॥

क्रीडंत्योषधयः सर्वायास्यामः परमांगतिम् ॥ मधुमांससुरांसोमंलाक्षाद्यंलवणंतथा ॥ ४६ ॥ विक्रीयान्यतमतेषां द्विजश्चांद्रायणंचरेत् ॥
गुडंतिलंतथानीलकेशान्गोधूमकान्यवान् ॥ ४७ ॥ विक्रीयब्राह्मणो गांचकृच्छंसांतपनंचरेत् ॥ उष्ट्रमाविकक्षिरंचअन्नंमृतकसूतके ॥ ४८ ॥
चौरस्यान्नंमृतश्राद्धेभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् ॥ गवांशृंगोदकेस्नातोमहानद्याश्चसंगमे ॥ ४९ ॥ समुद्रदर्शनाद्वापिशुनादष्टशुचिर्भवेत् ॥ वेदवि
द्याव्रतस्नातः शुनादष्टोद्विजः खग ॥ ५० ॥ हिरण्योदकमिश्रंतुघृतंप्राश्यविशुद्ध्यति ॥ तिष्ठन्वाप्यथवागच्छच्छुनादष्टोद्विजः खग ॥ ५१ ॥
वज्रंप्राश्यशुचिः स्याद्वैयथाहभगवान्मनुः ॥ व्रतिनश्चापिदष्टस्यत्रिरात्रंक्षपणंस्मृतम् ॥ ५२ ॥ सघृतंचततोभुक्त्वाव्रतशेषंसमाचरेत् ॥
ब्राह्मणितुशुनादष्टासोमेदष्टसमाचरेत् ॥ ५३ ॥ यदानदृश्यतेसोमः प्रायश्चित्तंकथंभवेत् ॥ यांदिशं व्रजतेसोमस्तांदिशंचावलोकयेत् ॥ ५४ ॥
सोममार्गेणसापूर्वापंचपूतेनशुष्यति ॥ ब्राह्मणस्यब्रह्मद्वारेषूयशोणितसंभवे ॥ ५५ ॥ क्रिमिभिर्दृश्यतेयश्चनिष्कृतिंतस्यवच्मि ते ॥ गवांतत्र
पुरीषेणत्रिकालंस्नानमाचरेत् ॥ ५६ ॥ दधिक्षीरंघृतंपीत्वाकृमिदष्टोविशुद्ध्यति ॥ अथनाभ्यांप्रदष्टस्यआपादाद्विनतात्मज ॥ ५७ ॥ एत
द्विनिर्दिशेत्प्राज्ञः प्रायश्चित्तंखगाधिप ॥ नाभिकंठांतरेवीर्यथाउत्पद्यतेकृमिः ॥ ५८ ॥ षड्रात्रंतुतदाप्रोक्तंप्रायश्चित्तंमनीषिभिः ॥ यदाद
शंतिशिरसिकृमयोविनतात्मज ॥ ५९ ॥ कृच्छ्रंतदाचरेत्प्राज्ञः शुद्ध्येकश्यपात्मज ॥ मृताग्रंमधुमांसंचयस्तुभुंजीतब्राह्मणः ॥ ६० ॥ सत्रीण्यहा
न्युपवसेदेकाहंचोदकेवसेत् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणि सप्तमीकल्पेऽनूर्वादित्यसंवादेब्राह्मणधर्मवर्णनंनामचतुरशीत्युत्तर
शततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॐ ॥ आदित्यउवाच ॥ रात्रौश्राद्धंनकुर्वीतराक्षसीकीर्तिताहिता ॥ संध्ययोरुभयोर्वीरसूर्येचैवाभिरोहिते ॥ १ ॥
अकृत्वामातृयज्ञंतुयःश्राद्धंपरिवेषयेत् ॥ तातस्यक्रोधसंयुक्तांहिसामिच्छंतिदारुणाम् ॥ २ ॥ अनूरुवाच ॥ मातृश्राद्धंकथंकार्यकाश्चतामात
रःस्मृताः ॥ नांदीमुखाश्चपितरःकथंपूजामवाप्नुयुः ॥ ३ ॥ आदित्यउवाच ॥ हंततेसंप्रवक्ष्यामिमातृश्राद्धविधिंखग ॥ शृणुत्वंखगशार्दूलगद
तोममकृत्स्नशः ॥ ४ ॥ पूर्वाह्णेभोजयेद्विप्रानष्टौसर्वान्प्रदक्षिणान् ॥ तथान्यंनवमंविप्रंचतुरश्रखगाधिप ॥ ५ ॥ ऋजून्वैकुतपान्दत्त्वासत्ये
नविधिवत्खग ॥ कृत्वायवौस्तिलार्थंतुदधिमिश्रंक्रमेणच ॥ ६ ॥ गंधपुष्पादिकंसर्वंकुर्याद्विप्रप्रदक्षिणाम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्ततोदद्यान्मधुरं

भोजनं खग ॥ ७ ॥ गुडमिश्रं खगश्रेष्ठसवस्त्रमोदनं परम् ॥ रसानां मोदकांश्चैव न चास्तां कटुकास्तथा ॥ ८ ॥ एवं भुक्तेषु विप्रेषु दद्यात्पिण्डा-
 न्तसमाहितः ॥ दध्यक्षतविमिश्रांस्तुवरदैश्च खगाधिप ॥ ९ ॥ कृत्वा तु मण्डपं वीरचतुरस्रं प्रदक्षिणम् ॥ पूर्वाग्रांश्च कुशान्दत्त्वा पुष्पाणां प्रक-
 रंतथा ॥ १० ॥ सव्येन पाणिना वीरविधिवत् खगसत्तम ॥ मात्रे प्रमात्रे तन्मात्रे निर्वपेत्पूर्वतो मुखः ॥ ११ ॥ पितुर्मात्रे तु तन्मात्रे निर्वपेद्विधि-
 वत् खग ॥ वृद्धायै प्रपितामह्यै तथान्यं निर्वपेद्बुधः ॥ १२ ॥ एवमुद्दिश्य वै मातृषट्पिण्डान्निर्वपेत् खग ॥ भोजयाष्टौ द्विजान् वीरमातृश्राद्धे खगा-
 धिप ॥ १३ ॥ नवमं सर्वदैवत्यं भोजयेद्विधिवत् खग ॥ नां दीमुखांस्ततोद्दिश्य पितृन्पंचद्विजोत्तमान् ॥ १४ ॥ भोजयेद्विधिवच्छ्राद्धे वृद्धि-
 श्राद्धे प्रदक्षिणम् ॥ इत्थं श्राद्धद्वयं कुर्याद्बुद्धौ कश्यपनंदन ॥ १५ ॥ तथान्यमपि ते वच्मि परं श्राद्धविधित्व ॥ अथैवं भोजयेच्छ्राद्धे तत्पूर्वं
 तु प्रवर्तयेत् ॥ १६ ॥ अन्यथा तत्र लुपंति स देवाः सुरमानुषाः ॥ अग्न्यभावे तु विप्रस्य पाणवे वोपपादयेत् ॥ १७ ॥ यो ह्यग्निः स द्विजो विप्रो म-
 त्रदा शितमुच्यते ॥ पूर्वपात्रे च यच्चान्नं यच्चान्नमुपकल्पितम् ॥ १८ ॥ तेनैव सह भोक्तव्यं पृथग्भावो न विद्यते ॥ द्वौ देवौऽथर्वणौ विप्रौ प्रादु-
 स्वावुपवेशयेत् ॥ १९ ॥ त्रीन्पैत्रोद्दुस्वस्वान्वीरवृद्धौ चाध्वर्युसंगमान् ॥ २० ॥ त्रीणि श्राद्धे पवित्राणि दौहित्रं कुतुपास्तिलाः ॥ त्रीणि चात्र प्रशं-
 संति शौचमक्रोधमत्वरम् ॥ २१ ॥ दौहित्रं खंडमित्युक्तं ललाटाय प्रजापते ॥ तत्र शृंगस्य यत्पात्रं तद्दौहित्रमिति स्मृतम् ॥ २२ ॥ सव्यादंसा-
 त्परिश्रष्टृनाभिदेशे व्यवस्थितम् ॥ एकवस्त्रं तु तं विद्याद्द्वैवे पित्र्ये च वर्जयेत् ॥ २३ ॥ पितृदेवमनुष्याणां पूजनं भोजनं तथा ॥ नोत्तरीयं विना
 कार्यं कृतं स्यान्निष्फलं यतः ॥ २४ ॥ परिधानकृते स्कंधे गृहस्थो योऽर्चयेत्पितृन् ॥ न स तत्फलमाप्नोति यथा योगपटवृतः ॥ २५ ॥ वनस्थानां
 खगश्रेष्ठयतीनां च महामते ॥ सिद्धये कर्मणि वीरयोगपटुकमुच्यते ॥ २६ ॥ हस्तौ प्रक्षाल्य गंडूषयः पिवेदविचक्षणः ॥ स तु देवं च पित्र्यं
 च आत्मानं चोपघातयेत् ॥ २७ ॥ भोजनेष्वेतिष्ठंति स्वस्तिं कुर्वंति ये द्विजाः ॥ आसुरं तद्भवेच्छ्राद्धं पितृणानोपतिष्ठति ॥ २८ ॥ दातारो
 नो भिवर्धतां वेदाः संततिरेव च ॥ श्रद्धाचनो माव्यगमद्बहुदेयं च नोऽस्त्विति ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्म-
 रुणादित्यसंवादे मातृश्राद्धविधि वर्णनं नाम पंचाशत्तित्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ भास्कर उवाच ॥ श्रावण्यां तु बलिः कार्यः सर्पाणां मंत्र

ब्रा० प० १

अ० १८६

॥ १८३ ॥

पूर्वकम् ॥ शयनारोहणेचैकार्यैसुखमभीप्सता ॥ १ ॥ कार्यःप्रत्यवरोहस्तुमार्गशीर्ष्यानिशयः ॥ फलंविनात्वनुष्ठानंनित्यानामिष्यते
 स्फुटम् ॥ २ ॥ काम्यानांसफलार्थतुदोषप्राप्त्यर्थमेवच ॥ नैमित्तिकानांकरणत्रिविधंकर्मणाफलम् ॥ ३ ॥ फलंकेचिदुपात्तस्यदुरितस्य
 प्रचक्षते ॥ अनुत्पत्तिस्तथाचान्येप्रत्येत्याभ्युपमंज्यच ॥ ४ ॥ नित्यक्रियंतथाचान्येअनुषंगात्फलंश्रुतिः ॥ अग्न्याधेयंतथादर्शपूर्णमासंद्विती
 यकम् ॥ ५ ॥ चातुर्मास्यग्निरहोत्रंशुबन्धोनिहृदकाः ॥ सौत्रामणीचसंस्थाःस्युर्हविषःश्रुतिनोदिताः ॥ ६ ॥ अग्निष्टोमोऽत्यग्निष्टोमउक्थ्यः
 संपोडशीतथा ॥ वाजपेयातिरात्रश्चआप्तोर्यामःश्रुतौश्रुतः ॥ ७ ॥ दयास्यात्सर्वभूतेषुअनसूयाथमंगलम् ॥ क्षांतिर्दयात्वनायासःशौचमरुपृह
 ताव्रतम् ॥ ८ ॥ सम्यगुक्तास्तुसंस्काराब्रह्मप्राप्तिनिमित्तकाः ॥ अनंतरंप्रवक्ष्यामिविप्राणांवृत्तयःशुभाः ॥ ९ ॥ ऋतामृतेचविप्राणामृतंप्रमृ
 तमेवच ॥ प्रतिग्रहावणिज्यादिश्रेयसीनोत्तरोत्तरा ॥ १० ॥ आजीविकावृत्तयस्तुइत्याद्याःसंप्रवर्तिताः ॥ तासांकयापिजीवेतअनुतिष्ठेद्यथा
 विधि ॥ ११ ॥ नित्यंशुचिसुगंधश्चस्नानशीलःप्रियंवदः ॥ पूज्यश्चपूजयेद्देवान्कार्याणिस्वयमाचरेत् ॥ १२ ॥ नेक्षेत्कर्कनग्रांस्त्रीनचसंसृष्ट
 मैथुनम् ॥ नाप्सुमूत्रंपुरीषंवानाशुचीरात्रितारका ॥ शास्त्रोक्तार्थत्रणायातुनानुक्तानिव्रतानिच ॥ १३ ॥ स्वर्गार्थसाधयेत्ताभिःशक्तिमान्मन
 सातथा ॥ नित्यानिकेचिदिच्छंतिकाम्यानिचतथापरे ॥ १४ ॥ काम्याप्रवृत्तौसंगेचप्रायश्चित्तंविधीयते ॥ व्रतानिमनसात्विष्टसंकल्पइतिमा
 नसः ॥ १५ ॥ अंतरानुफलंयत्तद्विवादाःप्रकीर्तिताः ॥ अनाध्यायंस्वयंसम्यग्वर्जयेत्फलसाधनम् ॥ १६ ॥ आत्माशुद्धस्तथादेशोद्यसुहारः
 प्रजापदः ॥ अशुभानिनिमित्तानिउत्पातंविकृतंतथा ॥ १७ ॥ पर्वाणिमनसोऽशुद्धिरनध्यायइतिस्मृतः ॥ अनध्यायाश्चदृष्टार्थाददृष्टा
 र्थास्तथापरे ॥ १८ ॥ वेदाध्ययनमेवेतित्रिधामद्ध्यानदर्शनम् ॥ अभक्ष्यंसर्ववर्णानांशावाशौचंखगाधिप ॥ १९ ॥ द्रव्यशुद्धिस्तथैवस्यादन्य
 थात्वसमंजसम् ॥ जातिदुष्टंक्रियादुष्टंकालदुष्टंविभूषितम् ॥ २० ॥ संसर्गाश्रयदुष्टेचसहस्रेखंस्वभावतः ॥ लशुनंगंजनंचैवपलांडुकटुकानिच
 ॥ २१ ॥ वार्ताकंनालिकेरंतुमूलकंजातिदुष्टकम् ॥ नोभक्षेत्क्रियादुष्टंदुष्टंचपंतितैःपृथक् ॥ २२ ॥ कामदुष्टंतुविज्ञेयंहासदंचिरसंस्थितम् ॥
 दधिभक्ष्यविकारांश्चमधुवर्जतदिष्यते ॥ २३ ॥ सुरालशुनसंसृष्टंपेयूषादिसमन्वितम् ॥ संसर्गदुष्टमेतद्विशुनोच्छिष्टंखश्वर ॥ २४ ॥ शूद्र

सक्तं खंडसक्तं ज्ञेयमाश्रयदूषकम् ॥ विचिकित्सातु हृदये अन्ये यस्मिन् सुजायते ॥ २५ ॥ सहस्रेष्वंतु तज्ज्ञेयं पुरीषंतु स्वभावतः ॥ रसदुष्टं वि-
कारोऽपिरसस्येति प्रदर्शितम् ॥ २६ ॥ पायसं क्षीरपाकादितस्मिन्नेवादिने तथा ॥ यथाशास्त्रं खगश्रेष्ठभक्ष्याभक्ष्यानि रूपयेत् ॥ २७ ॥ प्राणात्यये प्रो-
क्षितं च श्राद्धे च द्विजकाम्यया ॥ पितृन् देवांश्चार्पयित्वा भुंजन्मांसं न दोषभाक् ॥ २८ ॥ प्रेतशुद्धिः सर्पिडानां तस्मिन्नेव मृते सति ॥ दशाहं द्वाद-
शाहं वा पक्षमासं त्वशुद्धता ॥ २९ ॥ दशाहादित्रिके भागे वर्णशोभवंति हि ॥ दशाहेन तु भोज्याः स्युः सूतकाशौ च योस्तथा ॥ ३० ॥ ऊर्ध्वं द-
शाहादेकाहश्रवणे सति जायते ॥ संवत्सरे व्यतीते तु स्नानादेव विशुद्ध्यति ॥ ३१ ॥ समानोदकता प्रोक्ता जन्मनाम्नोरेपर्यये ॥ सर्पिडाः सप्तपुरु-
षाः श्रुता वेतन्निर्देशनम् ॥ ३२ ॥ आदंतजन्मनः सद्य आच्छादनाष्टिकी स्मृता ॥ त्रिरात्रमात्रता देशात् सर्पिडेषु मृतेषु च ॥ ३३ ॥ तेषामपि तदेकं
स्याद्वयोवस्थाप्य पेक्षते ॥ समानोदका त्रिरात्रेण शुद्ध्ये द्वैमृत्युजन्मनोः ॥ ३४ ॥ गर्भस्त्रावे त्रिरात्रेण उदक्या शुद्ध्यते तथा ॥ अनंतजन्ममरणे
तच्छेषेण विशुद्ध्यति ॥ ३५ ॥ द्विजानां त्वेव मेव स्यात्पित्रर्थमातुरेव वा ॥ अग्निहोत्रार्थं विज्ञेयं सद्यः शौचमिति स्थितिः ॥ ३६ ॥ असर्पिडे तु
निर्हारा त्रिरात्रमपि मानवः ॥ तस्यैवानुगतौ ज्ञेयं सद्यः शौचं खगाधिप ॥ ३७ ॥ शुद्ध्ये द्विजो दशाहेन जन्महानौ द्वियोनिषु ॥ षड्विस्त्रिभिरहै-
केन क्षत्रविट्शूद्रयोनिषु ॥ ३८ ॥ उक्तशौचं यथान्यायं शरीरं तत्त्वदर्शीभिः ॥ द्रव्यशुद्धि विधानं तु यथावदभिधीयते ॥ ३९ ॥
तैजसं मार्तिकं वीरवारिशुद्धिः स्मृता तथा ॥ निर्लेपं शालनैव रूपशैतुप्रोक्षणेन वै ॥ ४० ॥ अशुद्धे नैव किंचिद्द्रव्यमस्तीति खेचर ॥
वचनाच्छुद्ध्यशुद्धी तु द्रव्यनामानि खेचरा ॥ ४१ ॥ स्नानं शौचं च कर्तव्यं द्रव्यशौचादनंतरम् ॥ प्रातःस्नानं तु नित्यं स्याद्ब्रह्मण्येकाम्यमेव च ॥ ४२ ॥
नैमित्तिकं क्षुराशौचं तेन पापादिशुद्ध्यति ॥ उक्तं तु शौचं विज्ञेयं दोषक्षयकरं खग ॥ ४३ ॥ कर्मार्गं चेति विज्ञेयं षट्प्रकाराः समासतः ॥
एवमाचमनं विद्यादिशिष्टं तु द्विजन्मनाम् ॥ ४४ ॥ तदामृतानां तद्वत्स्यादन्येषां तु यथासुखम् ॥ कन्यानिवृत्तिं पुत्रैस्तु यथान्यायं समाचरेत् ॥ ४५ ॥
कलाशिल्पानि सर्वाणि गृहीयात्परितुष्टये ॥ ४६ ॥ शुश्रूषयेत्पतिं भार्यापरितोषं यथाव्रजेत् ॥ गुरुणां परितोषश्च धर्मस्त्रीणां समासतः ॥
वृद्धाऽपुत्राद्यदि मृता तदभावे नृपस्य तु ॥ ४७ ॥ मृतापत्याप्यगर्भाच्च वृद्धापत्यापतिव्रता ॥ कुर्यादनिवृत्तं भर्तुर्गते सन्निहितेऽपि वा ॥ ४८ ॥

पु०

३॥

पंडितोऽपिसमूर्खः स्याच्छक्तियुक्तोऽप्यशक्तितः ॥ यः संसाराच्चमाहात्म्यमुच्चारयितुमक्षमः ॥ ४३ ॥ तस्मात्सर्पिडितः शक्तः सतपस्वीजि
 तेंद्रियः ॥ यः सौरज्ञानसद्भावमालोचयितुमुद्यतः ॥ ४४ ॥ यः प्रदद्यान्नृपः कृत्स्नां क्षमां धनं कांचनं तथा ॥ सर्वमन्यायतः पृच्छेन्न तस्योपदिशे
 द्गुरुः ॥ ४५ ॥ यः शृणोति रवेर्धर्मं न्यायतः स च वक्ति च ॥ ततो गच्छति सुस्थानं नरकं तद्विपर्यये ॥ ४६ ॥ दत्तगोदोहसंभूतः षडक्षरविधानतः ॥
 रविः संपूजितः शीघ्रं नराणां तुल्यतामृशम् ॥ ४७ ॥ सुरासुरैर्मध्यमानात्क्षीरोदात्सागरात्पुरा ॥ पंचगावः समुत्पन्नाः सर्वलोकस्य मातरः ॥ ४८ ॥
 नंदासुभद्रासुरभीसुमनाशोभनावती ॥ गावः सूर्यसमाभासा उत्पन्नाः कृतिमागताः ॥ ४९ ॥ सर्वलोकोपकारार्थं देवानां तर्पणाय च ॥ मामा
 श्रित्या स्थिता गावः स्नानार्थं भास्करस्य तु ॥ ५० ॥ तासामंगानि पुण्यानि षड्रसाः खगसत्तम ॥ खगादिषु च सर्वेषु स्थिराणीत्युपधारय ॥ ५१ ॥ गोमयं
 रोचनं मूत्रं क्षीरं दधि घृतं गवाम् ॥ षडंगानि पवित्राणि सर्वांसि द्विकराणि च ॥ ५२ ॥ गोमयादुत्थितः श्रीमान्बिल्ववृक्षोऽर्कवल्गुभः ॥ तत्रास्ते पद्महस्ता
 श्रीवृक्षस्तेन च स स्मृतः ॥ ५३ ॥ पंकान्युत्पलपद्मानि पुनर्जोतानि गोमयात् ॥ गोरोचनं च मंगल्यं पवित्रं सर्वकामदम् ॥ ५४ ॥ गोमूत्राद्गुगुलु
 जातः सुगंधः प्रियदर्शनः ॥ आहारः सर्वदेवानां भास्करस्य विशेषतः ॥ ५५ ॥ यद्वीजं जगतः किंचित् तज्ज्ञेयं क्षीरसंभवम् ॥ दध्नः सर्वाणि जाता
 नि मांगल्यान्यर्थं सिद्धये ॥ ५६ ॥ घृतादमृतमुत्पन्नममराणामतिप्रियम् ॥ तस्माद्धृतेन पयसा दध्नायः स्नापयेद्गविम् ॥ ५७ ॥ तदंते चोष्ण
 तोयेन कषायैश्च त्रिरूपयेत् ॥ स्नाप्य शीतांबुना पश्चाद्धानुं रोचनया लभेत् ॥ ५८ ॥ पूजयेद्बिल्वपत्रैश्च पद्मैर्नीलोत्पलैस्तथा ॥ अर्घ्यं दद्यात्त
 तः पश्चात्सवर्त्रंगुगुलुं खग ॥ ५९ ॥ पायसं दधिभक्तं च वज्रं च मधुना सह ॥ निवेदयेच्च सद्रत्नया भक्ष्याणि विविधानि च ॥ ६० ॥ कृत्वा प्रदक्षि
 णं पश्चात्प्राणिपत्य क्षमापयेत् ॥ अनेन विधिना भानुं षडंगेन दिवस्पतिम् ॥ ६१ ॥ इह लोके परे चैव सर्वान्कामान् तस्य गच्छति ॥ षडंगविधिना तं
 च पूज्यैवं सुमनारविम् ॥ ६२ ॥ स्वर्गं नयेत्सर्धमांस्तु कुलानामेकं विंशतिम् ॥ स्वर्गं स्थाप्य स्वयंगच्छेज्ज्यौतिषं नाम तत्पदम् ॥ ६३ ॥ अंशे
 न भोजकावीरदेवकार्येन योजिताः ॥ प्रयांति स्वामिना सार्धं श्रीमद्भानुं परमहत् ॥ ६४ ॥ भुक्त्वा भोगांस्तु विपुलान् भोजको भोगसंमितः ॥
 कालात्पुनरिहायातः पृथिव्यामेकराड्भवेत् ॥ ६५ ॥ पुष्पं पत्रं फलं तोयं यद्भूतं भास्करार्चने ॥ सौरागावश्च गच्छंति सूर्यलोकं न संशयः ॥ ६६ ॥

ब्रा० प० १

अ० १८७

॥ १८५ ॥

यःपिवेद्रोजनेधेनोरदत्वाभानवेपयः ॥ सगच्छेन्नरकंघोरमकुर्वंस्तपनंरवेः ॥ ६७ ॥ एककालंपिबेत्क्षीरंघेनूनांभास्करस्यतु ॥ अनेनस्नापयेद्देवं
 क्षीरेणखगसत्तम ॥ ६८ ॥ प्रत्यूषेयद्रवेत्क्षीरंघेनूनांभास्करस्यतु ॥ स्नापयेत्तेनवैभानुकृत्स्नेनगरुडध्वज ॥ ६९ ॥ यस्तुलोकोभजेत्सर्वनदे
 वायानिवेदयेत् ॥ यावंतिरोमकूपाणिगवांदिहेखगाधिप ॥ ७० ॥ तावद्र्षसहस्राणिनरकेपच्यतेखग ॥ पूजितंपूज्यमानंवायःकश्चिच्छ्रद्धयार
 विम् ॥ ७१ ॥ श्रुत्वानुमोदतेयस्तुसयज्ञफलमश्रुते ॥ भास्करंपूजितंदृष्ट्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ७२ ॥ हर्षात्प्रणम्यवैभानुंत
 स्यलोकेमहीयते ॥ पूज्यमानंरविंभक्त्यायःपश्येन्मानवःखग ॥ ७३ ॥ सोऽपियज्ञफलंकृत्स्नंप्राप्नुयान्नात्रसंशयः ॥ श्रुत्वानुमो
 दतेयस्तुपूज्यमानंदिवाकरम् ॥ ७४ ॥ तत्सर्वफलमाप्नोतिप्रसादाद्भास्करस्यतु ॥ एकजन्मानुगंदानंभक्त्यायच्चनिवेदितम् ॥ ७५ ॥
 जपयज्ञाद्वियुक्तेभ्यःसहस्रभविकंस्मृतम् ॥ आभूतसंप्लवस्थायिप्रदानंजयजीविनाम् ॥ ७६ ॥ अत्यल्पमपियदत्तंवाचकायखगाधिप ॥ त
 न्महाप्रलयंयावद्दातुर्भोगायकल्पते ॥ ७७ ॥ नदानमल्पंबहुधाकिंचिदस्तिविजानताम् ॥ देशकालविधिश्चद्रापात्रयुक्तंतदक्षयम् ॥ ७८ ॥
 पात्रेदेशेचकालेचविधिनाश्रद्धयाचयत् ॥ दत्तंहृतंकृतंचैवतदनंतफलंभवेत् ॥ ७९ ॥ तिलार्धमपियद्ग्रीरीदीयतेश्रद्धयाद्विज ॥ सत्पात्रेवि
 धिवद्भक्त्यातद्रवेत्सर्वकामिकम् ॥ ८० ॥ यत्स्नातंज्ञानसलिलैःशीलभस्मप्रमार्जितम् ॥ तत्पात्रंसर्वपात्रेभ्य उत्तमंपरिकीर्तितम् ॥ ८१ ॥
 जपोदमोयमःपुंसांत्रातासंसारसागरात् ॥ अज्ञानांपापनेत्राणांतत्पात्रंपरमंस्मृतम् ॥ ८२ ॥ ज्ञानप्लवेनचोपेतंशास्त्रंपापमहार्णवात् ॥ अ
 ज्ञानसंतारयेन्ननंकिंशिलातारयोच्छिलाम् ॥ ८३ ॥ द्विजानांविदविदुषांकटिसंभोगियत्फलम् ॥ हंतकारप्रदानेनतत्फलंजयजीविने ॥ ८४ ॥
 जीवोयस्यैत्यचगृहेगृहेभुनक्तिसत्कृतः ॥ कुलमुत्तारयेत्तस्यनरकार्णवंसंस्थितम् ॥ ८५ ॥ यज्ञाग्निहोमतीर्थेषुयत्फलंपरिकीर्तितम् ॥ ज
 यिनामन्नदानेनतत्समग्रंफलंभेत् ॥ ८६ ॥ भोजकेशांतचित्तायपरिध्यानरतायच ॥ श्रद्धयान्नंसकृद्भक्त्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ८७ ॥ जा
 पकाञ्छांतिसंयुक्तानादित्यार्पितचेतसान् ॥ भोजयित्वासकृद्भक्त्यासर्वान्कामानवाप्नुते ॥ ८८ ॥ ध्यायमानोरवेःसूक्तंभोजयेत्सततंचयः ॥
 ततःसाक्षादनैवतद्भुक्तमशनंभवेत् ॥ ८९ ॥ पितृनुद्दिश्ययःश्राद्धेभोजयेद्भोजकोनरः ॥ संस्थानंसमवाप्नोतिभानवीयमसंशयः ॥ ९० ॥
 इतिश्रीभविष्ये महापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसारधर्मधेनुमाहात्म्यवर्णनं नामसप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ७३ ॥ ॥

सप्ताश्वउवाच ॥ सूर्याय सर्वपाकाग्रं निवेद्याग्नौ च होमयेत् ॥ हुत्वाग्नौ प्रक्षिपेद्वीरवर्लिं दिक्षु समंततः ॥ १ ॥ सूर्याग्निगुरुविप्राणां सर्वपाकाग्रमन्वहम् ॥
 यो निवेद्यात्मना भुंक्ते स भुंक्ते किल्बिषं नरः ॥ २ ॥ कृषिपाल्ये च वाणिज्ये क्रोधस्त्यक्षयादिभिः ॥ पुंसां पापानि वर्धते सूनादोषैश्च पंचभिः ॥ ३ ॥
 कंडनोपेपणी चुल्ली उदकुंभः प्रमार्जनी ॥ पंचसूना गृहस्थस्य तेन स्वर्गं न गच्छति ॥ ४ ॥ सूर्याग्निगुरुपूजाभिः पापैरेतैर्न लिप्यते ॥ अन्यैश्च
 पातकैर्वोरैस्तस्मात्संपूजयेत्सदा ॥ ५ ॥ सूर्याग्निगुरुनैवेद्यं वा वच्छत्त्यान संख्यया ॥ तावद्र्षसहस्राणि दाता सूर्यपुरं वसेत् ॥ ६ ॥ घृतपूप
 युतैः सितैः पुण्यं दशगुणोत्तरम् ॥ अवदंशगुणैर्युक्तं पुण्यं शतगुणं खग ॥ ७ ॥ षष्टिकौदनैवेद्यं सहस्रगुणितं फलम् ॥ सुगंधशालिनैवेद्यं वि
 ज्ञेयमयुतोत्तरम् ॥ ८ ॥ भक्ष्यान्नपानदानानि तत्फलानि तथा तथा ॥ यद्वा तद्वासदा देयं सूर्याग्निगुरुसाधुषु ॥ ९ ॥ भक्षान्नैवेद्यपूर्वोक्तम
 क्षयं लभते फलम् ॥ एवं यः कुरुते भक्तिं देवदेवे दिवाकरे ॥ १० ॥ सपितृन् सर्वपापेभ्यः समुद्धृत्य दिवं नयेत् ॥ गंगास्नानमिदं पुण्यं दर्शना
 त्प्राप्तुयाद्देवे ॥ ११ ॥ सर्वतीर्थाभिषेकं च प्रणामाद्विदते खग ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः प्रणम्य शिरसारविम् ॥ १२ ॥ शुश्रूषयीत संध्यायां सूर्य
 लोके महीयते ॥ युगपत्पूजितास्तेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ १३ ॥ पितरः सर्वदेवाश्च भवेयुः पूजितारवौ ॥ तृप्यंति पितरस्तस्य सकृष्टेनैव क
 र्षुकाः ॥ १४ ॥ यः श्राद्धे भोजयेद्भक्त्या ब्राह्मणं जयजीविनम् ॥ अपिनः सकुले कंचिदुद्धरेत्किं खगेश्वर ॥ १५ ॥ यः संपूज्य रविं श्राद्धे भो
 जयेज्जयजीविनम् ॥ तृप्यंति पितरस्तस्य गायंति च पितामहाः ॥ १६ ॥ अद्य नः सकलप्राज्ञो वाचकं भोजयिष्यति ॥ पुराणविदमायां तं दृष्ट्वैव
 सहसंस्थिताः ॥ १७ ॥ क्रीडंत्योषधयः सर्वायास्यामः स्वर्गमक्षयम् ॥ अनुग्रहाय लोकानां श्रद्धायाश्च परीक्षणे ॥ १८ ॥ चरंत्यतिथिरूपे
 ण पितरो देवतास्तथा ॥ तस्मादतिथिमायां तमग्रे गच्छेत्कृतांजलिः ॥ १९ ॥ स्वागतासनपाद्यार्घ्यस्नानान्नशयनादिभिः ॥ रूपान्वितां वि
 रूपं वामलिं नमलिनां वरम् ॥ २० ॥ वेलायामतिथिं प्राप्तं पंडितो न विचारयेत् ॥ भोजकानां शरीरेषु नित्यं सन्निहितो रविः ॥ २१ ॥ ये भो
 जकं त्यजंत्ये सर्वपापेष्ववस्थिताः ॥ अधोमुखार्द्धपादास्ते पतंति नरकाग्निषु ॥ २२ ॥ कृमिभिर्भिन्नवदनास्ताप्यमानाश्च वह्निना ॥ पी
 डयंते चाबुधैर्वोरैर्वादिद्राश्चतुर्दश ॥ २३ ॥ ये चापवादं शृण्वंति विमूढा ब्राह्मणेषु वै ॥ ते विशेषेण पच्यंते नरकेषु मदिच्छया ॥ २४ ॥ सर्वे

षामेवपात्राणांस्तत्पात्रंजयदंपरम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपूजयेत्सुसमाहितः ॥ २५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वाणिसप्तमकिल्पेसौर
 धर्मेष्टुभोजकस्तकारवर्णनंनामाष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॐ ॥ ॥ सप्ताश्वतिलकउवाच ॥ ॥ आमपात्ररसा
 यद्वन्नश्यंतेनश्यभाजनम् ॥ जपोपेक्षेतथादानंसहपात्रेणनश्याति ॥ १ ॥ संद्वीजमूषरेयद्वद्रापितंनिष्फलंभवेत् ॥ भस्मनीवहुतंहव्यंयथा
 हेतुमतःफलम् ॥ २ ॥ जपेनरहितेविप्रेतथादानंनिरर्थकम् ॥ यथाषढोऽफलःस्त्रीषुयथागौर्गविचाफला ॥ ३ ॥ ब्राह्मणस्यतथाजन्मजपही
 नस्यनिष्फलम् ॥ लोहोडुपेनप्रतरन्निमज्जत्युदकेयथा ॥ ४ ॥ तथादाताग्रहीताचपतत्यधेतमस्यथ ॥ कारुण्यात्सर्वभूतेषुश्रद्धयायत्प्रदी
 यते ॥ ५ ॥ दानंतद्वैखगज्ञेयंसर्वकामिकमुत्तमम् ॥ दीनांधकूपणानांचवालवृद्धातुरेषुच ॥ ६ ॥ यदीयतेखगश्रेष्ठतस्यानंतफलंलभेत् ॥ नहि
 स्वार्थैसमुद्दिश्यप्रतिगृह्णंतिसाधवः ॥ ७ ॥ दातुरेवोपकारायजगृहुःश्रावणादयः ॥ दातुरेवोपकारायवदत्यर्थीददस्वमे ॥ ८ ॥ यस्मादाता
 प्रयात्यूर्ध्वमधस्तिष्ठेत्प्रतिग्रही ॥ देहीत्यवददत्यर्थीधनंबोधयतीवसः ॥ ९ ॥ यदहःकृतमर्थित्वंप्रगेदानफलंहितत् ॥ बोधयंतिचयावंतिदे
 हीतिकृपणाजनाः ॥ १० ॥ अवस्थेयमदानस्ययद्याचंतेगृहेगृहे ॥ आयात्यर्थीगृहंयातुकस्तेनप्रतिपूजयेत् ॥ कोयमर्थीनपूज्यःस्याद्याचमानोदिने
 दिने ॥ ११ ॥ यद्वलादप्यनिच्छंतंयोजयंतिनराश्रयान् ॥ अहन्यहनियाचंतेदातुस्तेदर्शयंतिहे ॥ १२ ॥ एकस्तिष्ठेतिचाधस्तादन्यश्चोपरि
 तिष्ठति ॥ दातृयाचकयोर्भेदःकराभ्यामेवसूचितः ॥ १३ ॥ यःप्राप्तमर्थिनंदानंत्यत्कृत्वापात्रमुदीक्षते ॥ सर्वकर्मसुयुक्तत्वाद्दानदातापारमार्थिकः ॥ १४ ॥
 यद्यर्थिनोनरानस्युर्दानधर्मःकथंभवेत् ॥ तदर्थिषुभवेदानंस्वागतंस्वागतंप्रियम् ॥ १५ ॥ पादोदकमनुव्रज्यात्स्वर्गसोपानसप्तकम् ॥ चिंता
 चिंतानुरूपेणकदाकस्यविनेष्याति ॥ १६ ॥ ग्रासादधर्मपिग्रासंयुक्तंदातुंसदार्थिनाम् ॥ दानंप्रियविनिर्मुक्तंनष्टमाहुर्मनीषिणः ॥ १७ ॥
 तस्मात्सत्कृत्यदातव्यमनंतफलमिच्छता ॥ प्रेत्याख्यानमपिश्रेयःप्रियानुनयपेशलम् ॥ १८ ॥ नतदानमस्तकारपारुष्यमलिनीकृतम् ॥
 वरंनदत्तमर्थिभ्यःसंकुद्धेनांतरात्मना ॥ १९ ॥ नतद्धनंनचप्रीतिर्नधर्मःप्रियवर्जितः ॥ दानप्रदाननियमयज्ञध्यानंदुतंतपः ॥ २० ॥ यत्ने
 नापिकृतंसर्वक्रोधोऽस्यनिष्फलंखग ॥ यःश्रद्धयार्चितंदद्यात्प्रतिगृह्णातिचार्चितम् ॥ २१ ॥ तावुभौगच्छतःस्वर्गंनरकंतद्विपर्ययात् ॥

औदार्यस्वागतमैत्रीमनुकंपाममत्सरम् ॥ २२ ॥ पंचभिस्तुगुरौदानंदातुर्दानंमहाफलम् ॥ वाराणसीकुरुक्षेत्रप्रयागंपुष्कराणिच ॥ २३ ॥
 गंगातटंसमुद्रंचनैमिषारण्यमेवच ॥ मूलस्थानंमहापुण्यंपुंडीरस्वामिनंतथा ॥ २४ ॥ कालप्रियंखगश्रेष्ठक्षीरिकावासमेवच ॥ इत्येतेकीर्ति-
 तादेशाःसुरसिद्धनिषेविताः ॥ २५ ॥ सर्वैर्मूर्याश्रमाःपुण्याःसर्वानद्यःसपर्वताः ॥ गोसिद्धमुनिवासाश्चदेशाःपुण्याःप्रकीर्तिताः ॥ २६ ॥
 सूर्यायतनसंस्थानांयद्यदल्पंतुदीयते ॥ तदनंतफलंज्ञेयंवचःक्षेत्रानुभावतः ॥ २७ ॥ ग्रहणंचंद्रमूर्याभ्यामुत्तरायणमुत्तमम् ॥ विषुवंसंव्य-
 तीपातंपडशीतिमुखंतथा ॥ २८ ॥ दिनच्छिद्राणिसंक्रांतिःपुण्यंविषुपदंखग ॥ इतिकालःसमाख्यातःपुंसांपुण्यविवर्धनः ॥ २९ ॥ भक्ति-
 भावपराप्रीतिर्धर्मधर्मैकभावनः ॥ प्रतिपात्तिरितिज्ञेयंश्रद्धापर्यायपंचकम् ॥ ३० ॥ श्रद्धयाविधिवत्पात्रेप्रतिपादितमुत्तमम् ॥ तस्माच्छ्रद्धां-
 समास्थायदेयमक्षयमिच्छता ॥ ३१ ॥ यद्दानंश्रद्धयापात्रेविधिवत्प्रतिपादितम् ॥ तदनंतफलंज्ञेयमपिवाभारमात्रकम् ॥ ३२ ॥ आर्त-
 पुद्गलपुष्पांश्वितेषुयच्छ्रद्धयास्वलपमपिप्रदत्तम् ॥ यःसर्वकामान्समुपैतिलोकाञ्छ्रद्धैवदानंप्रवदंतितज्ज्ञाः ॥ ३३ ॥ श्रद्धादानंपरंज्ञेयं
 श्रद्धाएवतपःपरा ॥ श्रद्धायज्ञमुशंतीहश्रद्धापरमुपोषितम् ॥ ३४ ॥ अथाहिंसाक्षमासत्यंहीःश्रद्धेन्द्रियसंयमः ॥ दानमिष्टंतपोध्यानंदशकंधर्म-
 साधनम् ॥ ३५ ॥ हंत व्यस्तैःसमस्तैर्वासूर्यधर्मैरनुष्ठितैः ॥ सूर्यौकःस्थानसंप्राप्तिर्गतिरेकैःप्रकीर्तिता ॥ ३६ ॥ यथाभूःसर्वभूतानांशां-
 तेरतिशयःस्मृतः ॥ कुर्यात्पुण्यमहत्तस्मान्ममलोकेप्सयासुधीः ॥ ३७ ॥ परस्त्रीद्रव्यसंकल्पंयःसापेक्षं करोतिचागुरुमार्तमशक्तंवाविदेशेप्रस्थितं
 तथा ॥ ३८ ॥ अरिभिःपरिभूतंचसंत्यजेच्चैवपापकृत् ॥ तद्भार्याभिःपुत्रेषुश्चावज्ञांकरोतिच ॥ ३९ ॥ इत्येतत्पातकंज्ञेयंगुरुनिंदासमंभ-
 वेत् ॥ ब्रह्मघ्नश्चसुरापीचस्तेयीचगुरुतल्पगः ॥ ४० ॥ महापातकिनस्त्वेतेतत्संयोगीचपंचमः ॥ क्रोधाद्वेषाद्भयाल्लोभाद्वाह्मणस्यवदेतयः ॥ ४१ ॥
 प्राणांतिकंमहादोषंब्रह्महासउदाहृतः ॥ ब्राह्मणंचसमाहूययाचमानमर्किकचनम् ॥ ४२ ॥ यन्नास्तीतिचयोब्रूयात्सचाण्डालउदाहृतः ॥ देवद्विजगवां-
 भूमिंपूर्वदत्तांहरेतयः ॥ ४३ ॥ प्रणष्टामपिकालेतुतमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ अधीत्ययोरवेज्ञानंपरित्यजतिमंदधीः ॥ ४४ ॥ सुरापेनसमंज्ञेयंतस्य
 पापंचमुब्रत ॥ अग्निहोत्रपरित्यागंपंचयज्ञधिकर्मणाम् ॥ ४५ ॥ मातापितृपरित्यागंकूटसाक्ष्यंसुहृद्भयः ॥ अप्रियंसूर्यभक्तानामभक्ष्यस्यचभ-

क्षणम् ॥ ४६ ॥ एवं निरपराधानां प्राणिनां च प्रमारणम् ॥ सर्वाधिपत्यमेतेषां नास्ति देवपुरोत्तमे ॥ ४७ ॥ आत्मा भोगाधिपत्यं स्याद्भानुः
 सर्वजगत्पतिः ॥ केचिदत्रैव मुच्यन्ते ज्ञानयोगपरानराः ॥ ४८ ॥ आवर्तते पुनश्चान्ये संसारे भोगतत्पराः ॥ तस्माद्विमोक्षमन्विच्छन् भोगा
 सक्तिं विवर्जयेत् ॥ ४९ ॥ विरक्तः शान्तचित्तात्मा सौ रलोके मवाप्नुते ॥ ये चाप्यसक्तहृदया जपंतीमं प्रसंगतः ॥ ५० ॥ तेषामपि दत्त्येकः स्वानु
 भावानुरूपतः ॥ तत्रार्चयन्ति ये भानुं सकृदुच्छिष्टदेहिनः ॥ ५१ ॥ तेषां पिशाचलोके तु भोगान्भानुः प्रयच्छति ॥ द्विर्जपन्ति च ये भानुं क्रूराः
 संकुदलोचनाः ॥ ५२ ॥ रक्षो लोके रविस्तेषां महाभाग्यं प्रयच्छति ॥ त्रिरर्चयन्ति ये भानुं मद्यमांसरतानराः ॥ ५३ ॥ ऋषि लोके रविस्तेषां
 भोगान् दिव्यान् प्रयच्छति ॥ ये नृत्यगीतं कुर्वन्ति त्रिचतुर्धाय हृच्छया ॥ ५४ ॥ सूर्यस्याग्रे तु ते यांति गन्धर्वभवनं खग ॥ लोकाः ख्यातिं स मुद्दिश्य
 पूजयन्ति च गोपतिम् ॥ ५५ ॥ तस्येन्द्रभवने भानुः कामान्त्सर्वान् प्रयच्छति ॥ कामासक्तेन चित्तेन यः षडर्चयते रविम् ॥ ५६ ॥ प्राजापत्ये रविस्तस्य लो
 के भोगान् प्रयच्छति ॥ नवकृत्वोर्चयेद्यस्तु चित्रभानुं खगाधिप ॥ ५७ ॥ स याति विष्णुसालोक्यं विष्णुना च सहासते ॥ तस्मादपि परं स्थानं य
 द्रूतानां मनोहरम् ॥ ५८ ॥ अप्रमेयगुणैर्दिव्यैर्विमानैः सर्वकामिकैः ॥ असंख्यैर्वस्तुभिर्यत्संगैरिक्ते रक्तचित्रकैः ॥ ५९ ॥ नानागृहसमाकीर्णैः
 सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ तत्स्थानं ते प्रयच्छन्ति अर्चयन्ति च ये द्विजान् ॥ ६० ॥ तत्र लोके खगश्चेष्टवसन्ति चरमन्ति च ॥ तस्मादपि परं स्थानं ज्योतिष्कं
 सौ रमुच्यते ॥ ६१ ॥ एवं सूर्यानुभावेन निष्कृष्टेनापि कर्मणा ॥ नरैः स्थानान्यवाप्यन्ते श्रद्धाभावानुरूपतः ॥ ६२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि सप्ततमी कल्पे सौरधर्मेषु सप्ताश्वानुरूपसंवाद एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ सप्ताश्वतिलक उवाच ॥ तारारूपविमा
 नानामिमाः सन्ति चकोटयः ॥ यः कुर्यात्तु नमस्कारं न तस्यैव फलं भवेत् ॥ १ ॥ इत्येता गतयः प्रोक्ता महत्यः सौरधर्मिणाम् ॥ तस्मात्सौरः सदा धर्मः
 कर्तव्यः सुखमिच्छता ॥ २ ॥ इदानीं पापनिचयाः स्थूलानरकहेतवः ॥ ते स मासेन कथ्यन्ते मनोवाक्यासाधनैः ॥ ३ ॥ गवां मार्गैव नेचाग्निपुरग्रामे
 च खेचर ॥ इत्येतानीह पापानि सुरापानसमानि च ॥ ४ ॥ वने सर्वस्वहरणं न रस्त्री गजवाजिनाम् ॥ गोभूसमीपजातानामोषधीनां च खेचर ॥ ५ ॥
 चंदनागुरुकपूरकस्तूरीपट्टवाससाम् ॥ हस्तन्यासापहरणं रुक्मस्तेयसमं स्मृतम् ॥ ६ ॥ कन्यानां वरयोग्यानामाकर्षणमसंगतः ॥ पुत्रमि

त्रकलत्रेषुगमनंभगिनीषुच ॥ ७ ॥ कुमारीसाहसंधोरमंत्यजस्त्रानिषेवणम् ॥ सवर्णयोश्चगमनंगुरुतल्पसमंस्मृतम् ॥ ८ ॥ महापातक
तुल्यानिपापान्युक्तानियानितु ॥ तानिपातकसंज्ञानिनपुनंत्युपपातकम् ॥ ९ ॥ द्विजायार्थपरिश्रुत्यनप्रयच्छतियोद्विज ॥ सद्भार्याणांचसं
त्यागःसाधुबंधुतपस्विनाम् ॥ १० ॥ गोभूहिरण्यवस्त्राणामपहारःप्रयत्नतः ॥ ईश्वरपितबुद्धीनांपीडनंसुमहत्कृतम् ॥ ११ ॥ यःपीडा
माश्रमस्थानआचरेत्कल्पिकामपि ॥ तद्भूत्यपरिभूतस्यपशुधान्यधनस्यच ॥ १२ ॥ कूपधान्यपशुस्तेयमयाज्यानांचयाजनम् ॥ यज्ञाराम
तडागानांदारापत्यस्यविक्रयम् ॥ १३ ॥ तीर्थयात्रोपवासानां व्रतेचजपकर्मणि ॥ स्त्रीधनान्यपकुर्वीतियेजनाःपापकर्मणा ॥ १४ ॥ अरक्षणं
चनारीणामद्यपस्त्रीनिषेवणम् ॥ ऋषीणामप्रदानंचधान्यवृद्धचपसेवनम् ॥ १५ ॥ देवाग्निसाधुसाध्वीनांनिंदागोब्राह्मणस्यच ॥ प्रत्यक्षंपारो
क्षंवाराजमांडलिकानपि ॥ १६ ॥ उत्सन्नपितृदेवाश्चस्वकर्मत्यागिनश्चये ॥ दुःशीलानास्तेकाःपापाःसदसच्छून्यवादिनः ॥ १७ ॥ एवंका
लेप्रवृत्तेतुवियोनौपशुयोनिषु ॥ रजस्वलास्वयोनौतुमैथुनंयःसमाचरेत् ॥ १८ ॥ स्त्रीपुत्रमित्रसंप्रीतेरारामोच्छेदकाश्चये ॥ जनस्याप्रिय
वक्तारोजनाभिप्रायभेदिनः ॥ १९ ॥ भेत्तातडागवप्राणांसंक्रमाणांसस्यच ॥ एकपंक्तिस्थितानांचपंक्तिभेदंकरोतियः ॥ २० ॥
इत्येतेतुनराःपापैरुपपातकिनःस्मृताः ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेषप्तमीकल्पेसौरधर्मेषुसूर्यातृरुसंवादेनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९० ॥ ४ ॥ ॥ सप्ताश्वतिलकउवाच ॥ योगेब्राह्मणसस्यानांसाधूनांतुतपस्विनाम् ॥ दूषकाश्चैववर्ततेनरावरकगामिनः ॥ १ ॥
परिश्रमेणतप्यंत्येऽपरेतस्यसूचकाः ॥ परदाररतानांचकन्यायादूषकाश्चये ॥ २ ॥ गोष्ठाग्निजलरम्यासुतरुच्छायानगेषुच ॥ त्यजंतिये
पुरीषाणिआरामायतनेषुच ॥ ३ ॥ मद्यपानरतानित्यंगीतवाद्यरतानराः ॥ कामक्रोधमदाविष्टारंध्रान्वेषणतत्पराः ॥ ४ ॥
पाखंडमतसंयुक्तावृथासंलापकौतुकाः ॥ येमार्गान्पुरुंधंतिपरसीमांहरंतिच ॥ ५ ॥ कूटशासनकर्तारःकूटकर्मकृतोनराः ॥ धनुषःशि
लिपिशस्त्राणायःकर्तायश्चविक्रयी ॥ ६ ॥ निर्दयोतीवभृत्येषुपशूनांदमकश्चयः ॥ मिथ्याप्रवदतोवाचमाकर्णयतियःशनैः ॥ ७ ॥ स्वामि
मित्रगुरुद्रोहीमायावीचपलःशठः ॥ येभार्यापुत्रमित्राणिबालवृद्धकृशातुरान् ॥ ८ ॥ भृत्यानतिथिबंधूंश्चत्यजंतिचबुभुक्षितम् ॥ यःस्वयं

पक्कमश्रातिविप्रायात्रनयच्छति ॥ ९ ॥ वृथापाकःसविज्ञेयोब्रह्मवादिषुगर्हितः ॥ नियमंस्वयमादाययेत्यजंतिजितेन्द्रियाः ॥ १० ॥
 प्रव्रज्यावसितायेचरहस्यानांतुभेदकाः ॥ येताडयंतिगांमूढास्त्रासयंतिमुहुर्मुहुः ॥ ११ ॥ दुर्बलंनचपुष्पंतिप्रनष्टानान्विषंतिच ॥
 पीडयंत्यतिभारेणअक्षयंवाहयंतिच ॥ १२ ॥ वृषाणांवृषणान्यन्येपापिष्ठागालयंतिहे ॥ वाहयंतिचगांवंध्यांतेपापिष्ठानराधमाः
 ॥ १३ ॥ अनर्थविकलंहीनंवालवृद्धकृशानुगम् ॥ नानुकंपंतियेमूढास्तेयांतिनरकंनराः ॥ १४ ॥ अजाविकोमाहिषकाःसवित्रोवृषलीप
 तिः ॥ क्षत्रविट्शूद्रवृद्धाश्चस्वधर्मविहताःसदा ॥ १५ ॥ शिल्पिनःकारुकावेद्याःक्षेमकारनृपध्वजाः ॥ नर्तक्याज्योतिषिहताःसर्वेनरकगा
 मिनः ॥ १६ ॥ घृततैलानुपानानिमधुमांसरसासवम् ॥ गुडेषुक्षीरशकानिदधिमूलफलानिच ॥ १७ ॥ तृणानिकाष्ठपुष्पाणिबीजौषधिमनुत्त
 मम् ॥ उपानत्क्षत्रशकटमासनंशयनंमृदा ॥ १८ ॥ ताम्रंसीसंत्रपुंकांस्यंशंखाद्यंनचजलोद्भवम् ॥ वाक्षंवावैणवंवापिगृहोपकरणानिच ॥ १९ ॥
 ऊर्णकार्पासकौशेयभंगपटोद्भवानिच ॥ स्थूलसूक्ष्माणिसंमूढायेचलोकाहरंतिच ॥ २० ॥ एवमादीनिचान्य निद्रव्याणिविविधानिच ॥
 नरकेषुध्रुवंगच्छेद्योह्यत्रविहितःपुरा ॥ २१ ॥ यद्वातद्वातुपारोक्ष्यमपिसर्षपमात्रकम् ॥ अपहृत्यनरोयातिनरकंनात्रसंशयः ॥ २२ ॥ एवमाद्यैर्नरैः
 पापैरुत्क्रांतेसमन्तरम् ॥ शरीरयातनार्थंयत्पूर्वकारमवाप्नुते ॥ २३ ॥ यमलोकेव्रजेदेवंशरीरेणयमाज्ञया ॥ यमदूतैर्महाघोरैर्नयमानःसदुः
 खितः ॥ २४ ॥ देवमानुषजीवानामधर्मनिरतात्मनाम् ॥ धर्मराजःस्मृतःशास्तासुचारैर्भिविधैर्वधैः ॥ २५ ॥ विनयाभावयुक्तानांप्रमादात्
 त्स्वल्लितात्मनाम् ॥ प्रायश्चित्तैर्बहुविधैःपातकंनष्टतामियात् ॥ २६ ॥ पारिदारिकचोराणामन्यायव्यवहारिणाम् ॥ शास्ताक्षितिपातिःप्रो
 क्तःप्रच्छन्नानांचधर्मराट् ॥ २७ ॥ तस्मात्कृतस्यपापस्यप्रायश्चित्तंसमाचरेत् ॥ नाभुक्तस्यान्यथानाथःकल्पकोटिशतैरपि ॥ २८ ॥
 यःकरोतिस्वयंकर्मकारयेदनुमोदयेत् ॥ कायेनेमनसावाचासर्विद्यादुत्तमंमुखम् ॥ २९ ॥ इति संक्षेपतःप्रोक्तापापभेदात्रिधागतिः ॥ तथान्या
 गतयश्चित्राःकथ्यंतेकर्मभेदतः ॥ ३० ॥ इति श्रीभगवद्गीतापुराणेसप्तमीकलेषौरधर्मसप्ताश्वतिलकारुणसंवादेएकनवत्याधिकशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ ॥ सप्ताश्वतिलकउवाच ॥ संत्रासजननंघोरंपापानांपापकारिणाम् ॥ गर्भस्थैर्जायमानैश्चबालैस्तर्हणमध्यमैः ॥ १ ॥ स्त्रीपुंन

पुंसकैर्वृद्धैर्गतव्यंसर्वजंतुषु ॥ शुभाशुभफलंतत्रभोक्तव्यंदेहिभिस्तथा ॥ २॥ चित्रगुप्तादिभिःसर्वैर्धर्मस्थैःसत्यवादिभिः ॥ प्रोक्तवैधर्मराजस्य
 निकटेयच्छुभाशुभम् ॥ ३ ॥ अवश्यं हि कृतं कर्म भोक्तव्यं तद्विचारितम् ॥ तत्र ये शुभकर्माणः सौम्यचित्तादयान्विताः ॥ ४ ॥ तेनरायांतिसौ
 म्येनयथायमनिकेतनम् ॥ यः प्रदद्याद्विजेंद्राणामुपानत्काष्ठछत्रकान् ॥ ५ ॥ सचधर्मेणमहतासुखंयातियथालयम् ॥ सोपानत्कोनरोयस्तु
 देवायतनमाविशेत् ॥ ६ ॥ विशेषतोगर्भगृहंसंज्ञासमुपाश्रुते ॥ सोपानत्कानिदानानितथात्रंतुविशेषतः ॥ ७ ॥ एवंदानविशेषेणधर्मराज
 पुरंनरः ॥ तस्माद्यातिसुखेनैवतस्माद्धर्मसमाचर ॥ ८ ॥ येषुनःक्रूरकर्माणोनराःपापरताःखग ॥ तेघरेणतथायांतिदक्षिणेनयमालयम्
 ॥ ९ ॥ षडशीतिसहस्राणियोजनानामशीतिच ॥ वैवस्वतपुरंज्ञेयंनानारूपमितिस्थितम् ॥ १० ॥ समीपस्थमिवाभातिनराणांशुभचारि
 णाम् ॥ पापानामतिदूरस्थं पथारौद्रेणगच्छताम् ॥ ११ ॥ तीक्ष्णकंटकयुक्तेनशर्करानिचितेनच ॥ क्षुरधारातिनिर्घ्निशैःपाषाणैश्चितेन
 च ॥ १२ ॥ कर्चिताकेनमहतादुरतैश्चैवखातकैः ॥ लोहशंकुभिःसंछिन्नास्तथावद्गैःसमन्वितैः ॥ १३ ॥ ततःपतंतिविमलैःपर्वतैर्वृक्षसंकुलैः ॥
 प्रेतप्राकारयुक्तेनयांतिमार्गेणदुःखिताः ॥ १४ ॥ कचिद्विषमगर्ताभिःकचलोष्ठैःसपिच्छलैः ॥ सुतप्तवालुकाभिश्चतथातीक्ष्णैश्चशंकुभिः
 ॥ १५ ॥ अनेकशाखारचितैर्व्याप्तैर्वैश्वनैःकचित् ॥ कष्टेनतमसामार्गअनालंबेसुदारुणि ॥ १६ ॥ अथशृंगाटकैर्व्याप्तैःकचिदावाग्निना
 पुनः ॥ कचित्तप्तशिलाभिश्चकचिद्व्याप्तं हिमेनतु ॥ १७ ॥ कचिद्रालुक्याव्याप्तमाकंठांतं प्रवेशयेत् ॥ कचिदुष्टांबुनाव्याप्तं कचिच्चकरिषाग्नि
 ना ॥ १८ ॥ कचिर्तिसहैःकचिद्व्याप्तैर्दशैःकटैश्चदारुणैः ॥ कचिन्महाजलैकाभिःकचिद्राजगरैःपुनः ॥ १९ ॥ माक्षिकाभिश्चरौद्राभिः
 कचित्सर्पैर्विषोलूबणैः ॥ महागजैर्द्रयूथैश्चलोन्मतैःप्रमाथिभिः ॥ २० ॥ पंथानमुल्लिखद्विश्चतीक्ष्णशृंगैर्महावृषैः ॥ महाशृंगैश्चम
 हिषैरुष्टैर्मर्तैर्मदातुरैः ॥ २१ ॥ डाकिनीभिश्चरौद्राभिर्विकरालैश्चराक्षसैः ॥ व्याधिभिश्चमहाघोरैःपीडयमानाव्रजंतिहि ॥ २२ ॥
 महापाशविमिश्रेणमहाचंडेनवायुना ॥ महापाषाणवर्षेणहन्यमानानिराश्रयाः ॥ २३ ॥ कचिद्विद्युत्प्रपातेनदार्यमाणाव्रजंतिहि ॥ पत
 द्विर्वज्रसंघातैरुल्कापातैश्चदारुणैः ॥ २४ ॥ प्रदीप्तांगारवर्षेणदह्यमानाव्रजंतिहि ॥ महाधकारशुक्लेणपीडयमानाव्रजंतिहि ॥ २५ ॥

ब्रा० प० १

अ० १९२

॥ १८९ ॥

महामेवरवैवोरैर्वित्रास्यंतेमुहुर्मुहुः॥तीक्ष्णपाषाणयुक्तेनपूर्यमाणाःसमंततः॥ २६ ॥ महाशुरांबुधाराभिःसेव्यमानाव्रजंतिहि ॥ महामेवरवै
वोरैर्वित्रास्यंतेमुहुर्मुहुः॥ २७ ॥ भृशंशोतेनतीक्ष्णेनरूपेणमरुतेनच ॥ इत्थंमार्गेणरौद्रेणपाथेयरहितेनच ॥ २८ ॥ निरालंबेनदुर्गेणनिर्जनेनस
मंततः ॥ अविश्रामेणमहताविगतापायदुर्धरैः ॥ २९ ॥ नीयंतेदेहिनःसर्वेयेमूढाःपापकारिणः ॥ इतिज्ञात्वानरःकुर्यात्पुण्यंपापंचवर्ज
येत् ॥ ३० ॥ पुण्येनयातिदेवत्वंपापेननरकंव्रजेत् ॥ यैर्मनागपिदेवेशोमनसापूजितोराविः ॥ ३१ ॥ तेकदापिनपश्यंतियमस्यवदनंखग ॥
किंतुपापैर्महाघोरैःकिंचित्कालंतवाज्ञया ॥ ३२ ॥ भवंतिप्रेतराजानस्ततोयांतिरवेःपुरम् ॥ येषुनःसर्वभावेनप्रकाशंभुविभास्करम् ॥ ३३ ॥
नतेलिप्यंतिपापेनपद्मपत्रमिवांभसा ॥ तस्मात्प्रकुर्याद्भक्तिवैभास्करेणसमंततः ॥ ३४ ॥ श्रद्धयापूजयेद्भानुंयइच्छेद्विपुलंधनम् ॥ ३५ ॥
इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मसप्ताश्वतिलकानूरुसंवादेद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ॥ सप्ताश्वतिल
कउवाच ॥ अयनेविषुवेवारसंक्रांतौग्रहणेतथा ॥ पूजयेत्सततंभानुंसप्तम्यांतुविशेषतः ॥ १ ॥ वैनतेयनिबोधत्वंविधानंसप्तमीव्रते ॥ एतद्वि
परमंगुह्यंखेराराधनंपरम् ॥ २ ॥ सिद्धार्थकैस्तुप्रथमाद्वितीयाचारकंसंपुटैः ॥ तृतीयामारिचैःकार्याचतुर्थीतिचसप्तमी ॥ ३ ॥ सप्तम्यानोदने
वीरसप्तमीपरिकीर्तिता ॥ इत्येताःसप्तसप्तम्यःकर्तव्याभूतिमिच्छता ॥ ४ ॥ तथाचानुक्रमेतासांलक्षणंकथयाम्यहम् ॥ माघेवामार्गशीर्षेवा
कार्याशुक्लातुसप्तमी ॥ ५ ॥ आर्तस्यतुननियमःपक्षमासकृतोभवेत् ॥ अर्धप्रहरशेषेतुकुर्याद्वैदंतधावनम् ॥ ६ ॥ पंचम्यांतत्रयेवृक्षाःकामि
कांस्तान्वदाम्यहम् ॥ मधुकेपुत्रलाभःस्याद्दुःखहाभार्गवस्यच ॥ ७ ॥ वदर्याचबृहत्याचक्षिप्रंरोगात्प्रमुच्यते ॥ ऐश्वर्यंचभवेद्विल्वैःखदिरेण
चसंचयः ॥ ८ ॥ शत्रुक्षयंकदंबेषुअर्थलाभोतिमुक्तके ॥ गुरुतांयातिसर्वत्रआटरूपकसंभवैः ॥ ९ ॥ ज्ञातिप्रधानतांयातिअश्वत्थेयच्छते
यशः ॥ करवीरात्परिज्ञानमचलंस्यान्नसंशयः ॥ १० ॥ श्रियंप्राप्नोतिविपुलांशिरीषस्यानिवेशने ॥ प्रियंगुसेव्यमानस्यसौभाग्यंपरमं
भवेत् ॥ ११ ॥ अभीप्सितार्थसिद्धयर्थमुखासीनोथवाग्यतः ॥ कामंयथेष्टंहृदयेकृत्वासमभिमंज्यच ॥ १२ ॥ मंत्रेणानेनमतिमानश्रीयादं
तधावनम् ॥ वरंदत्वाभिजानासिकामदंचवनस्पते ॥ १३ ॥ सिद्धिंप्रयच्छमेनित्यंदंतकाष्ठनमोस्तुते ॥ त्रीनवारान्परिजप्यैवंभक्षयेदंतधा

वनम् ॥ १४ ॥ पश्चात्प्रक्षाल्यकाष्ठं तु शुचौ देशे विनिक्षिपेत् ॥ ऊर्ध्वेन पतिते सिद्धिस्तथा चाभिमुखे स्थिते ॥ १५ ॥ अतो न्यथा तु पतिते आ-
 नीयात्पुनरुत्सृजेत् ॥ पराङ्मुखं यदि भवेत्त्रिन्वारान्दन्तधावनम् ॥ १६ ॥ असिद्धां तु विजानीयात्प्रग्राह्यासात्सप्तमी ॥ ब्रह्मचारी तु तारात्रींस्व-
 पेन्मंगलसेवया ॥ १७ ॥ विभ्रद्रासो नु पहतं शुचिराचारसंयुतः ॥ तस्यां रात्र्यां न्यतीतायां प्रातरुत्थाय वै खग ॥ १८ ॥ प्रक्षालयेन्मुखं धीमा-
 नश्रीयादन्तधावनम् ॥ उपविश्य शुचिर्भूत्वा प्रणम्य शिरसारविम् ॥ १९ ॥ जपयथेष्टं कृत्वा तु जुहुयाच्च हुताशनम् ॥ ततो पराह्णसमये स्नात्वा
 मृदो मयां बुभिः ॥ २० ॥ विधिवन्त्रियमंकृत्वा मौनीं शुक्लां वरः शुचिः ॥ पूजयित्वा विधिं भक्त्या देवदेवं दिवाकरम् ॥ २१ ॥ स्वपेदे वस्य पुरतो
 गायत्रीं जपतत्परः ॥ २२ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मे दन्तकाष्ठविधिवर्णनं नाम त्रिनवत्यधिकशततमोऽ-
 ध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ सप्ताश्वतिलक उवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि यैर्यत्फलमश्नुते ॥ स्वप्ने दृष्टे तु सप्तम्यां पुरुषो नियतव्रतः ॥ १ ॥ समाप्य विधि-
 वत्सर्वां जपहोमादिकां क्रियाम् ॥ भूमौ शय्यां समास्थाय देवदेवं विचिंतयेत् ॥ २ ॥ हंत सुप्तो यदि नरः पश्येत्स्वप्ने दिवाकरम् ॥ शक्रध्वजं वा चंद्रं
 वा तस्य सर्वाः समृद्धयः ॥ ३ ॥ भृंगारचमरादर्शकनकाभरणानि च ॥ रुधिरस्य सुतिः केशपातमैश्वर्यकारकम् ॥ स्वप्ने वृक्षाधिरोहं च क्षिप्रमै-
 श्वर्यमाहवे ॥ ४ ॥ दोहनं महिषीं सिंहगोधेनूनां करे स्वके ॥ बंधश्चासं राज्यलाभो नाभेः रूपशैतु दुर्मतिः ॥ ५ ॥ अर्विहत्वा स्वयं खादे-
 त्सिंहमं बुजमेव च ॥ स्वांगमस्थिहुतांश्च सुरापानं खगाधिप ॥ ६ ॥ हैमे वाराजते वापियो भुंक्ते पायसं नरः ॥ पात्रे तु पद्मपात्रे वा तस्यै-
 श्वर्यं समं भवेत् ॥ ७ ॥ घृते च वाथ वायुद्धे विजयो हि सुखावहः ॥ गायत्र्यस्य प्रज्वलनं शिरोबंधं च भूतये ॥ ८ ॥ माल्यां वराणां शुक्लानां हयानां
 पशुपक्षिणाम् ॥ सदा लाभं प्रशंसति विष्टानां चानुलेपनम् ॥ ९ ॥ हययाने भवेत्क्षिप्रं स्थयाने प्रजागमः ॥ नानाशिरोबाहुना च गृहस्थां कुरुते
 श्रियम् ॥ १० ॥ अगम्यागमनं धन्यं वेदाध्ययनमुत्तमम् ॥ देवद्विजश्रेष्ठ वीरगुरुवृद्धतपस्विनः ॥ ११ ॥ यद्वदंति नरस्वप्ने सत्यमेवेति तद्वि-
 दुः ॥ प्रशस्तं दर्शनं चैषामाशीर्वादः खगाधिप ॥ १२ ॥ राज्यस्यात्स्वशिरोच्छेदे धनं बहु धे भवेत् ॥ रुदितं भक्ष्यं संप्राप्तौ राज्यं निगडबंधने ॥
 १३ ॥ पर्वतं तुरगं सिंहं वृषभं गजमेव हि ॥ महदैश्वर्यमाप्नोति यो विक्रम्याधिरोहति ॥ १४ ॥ ग्रहमानो ग्रहां स्तारामरीचं परिवर्तयेत् ॥

ब्रा० प० १

अ० १९४

॥ १९० ॥

उन्मूलयतिपर्वतांश्चराजाभवतिभूतले ॥ १५ ॥ देहान्निष्क्रान्तिरत्राणां सर्वेषांचखगाधिप ॥ पानंसमुद्रसरितामैश्वर्यसुखकारकम् ॥ १६ ॥
 बलंचांबुनिधिवापितीर्थपारंप्रयातियः ॥ तस्यापत्यंभवेद्वीरअचलंचखगाधिप ॥ १७ ॥ भवत्यर्थागमःशीघ्रंकृमिर्वायदिभक्षयेत् ॥ अंगा
 नांचसुरूपाणांलाभोदर्शनमेवच ॥ १८ ॥ संयोगश्चैवमार्गल्यैरारोग्यंधनमेवच ॥ ऐश्वर्यराज्यलाभंचयस्मिन्स्वप्नेउदाहृतम् ॥ १९ ॥ त
 त्तस्यान्नात्रसंदेहश्चतुर्भिःश्रुतमुत्तमम् ॥ पंचभिःपुत्रबाहुल्यंपडभिरायुःसुताधनम् ॥ २० ॥ सप्तभिर्विविधान्कामानष्टभिर्विविधंयज्ञः ॥
 ॥ २१ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसूर्यारुणसंवादेस्वप्नवर्णनंनामचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॐ ॥
 ॥ ॥ अनूरुवाच ॥ ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामिसप्तमीनांपरंविधिम् ॥ सर्वासामनुरूपाणांकथयस्वमहामुने ॥ १ ॥ ॥ सप्ताश्वतिल
 कजवाच ॥ ॥ शृणुवीरखगश्रेष्ठसप्तमीनांपरंविधिम् ॥ कीर्तयेष्यामितेसर्व्यथावत्परिपृच्छते ॥ २ ॥ तुल्यंकिलखगश्रेष्ठयथाख्यातं
 विवस्वता ॥ शुक्रपक्षेरेविदिनेप्रवृत्तेचोत्तरायणे ॥ ३ ॥ पुत्रदारधनक्षेत्रेगृह्णीयात्सप्तमीव्रतम् ॥ ऋषिभिर्ज्ञानसंपन्नैःसर्वकामफलप्रदैः ॥ ४ ॥
 सप्तम्यःसप्तआख्यातास्तासांनामानिमेशृणु ॥ अर्कसंपुटकैरेकाद्वितीयामरिचैस्तथा ॥ ५ ॥ तृतीयानिषपत्रैश्चतुर्थीफलसप्तमी ॥ सप्त
 मीकामिकानामविधिमासांनिबोधमे ॥ ६ ॥ पंचम्यामेकभक्तंतुकुर्यान्नियतमानसः ॥ अल्पाहारंनकुर्वीतमैथुनंदूरतस्त्यजेत् ॥ ७ ॥ वर्जये
 न्मधुमांसंचअत्यम्लंचखगाधिप ॥ प्रभातेचैवषष्ठ्यांतुएकैकंपर्णसंपुटम् ॥ ८ ॥ घृतशाल्योदनंकृत्वाभक्षयेत्तुविधानतः ॥ अन्यदन्नमभुं
 जानःसप्तम्यांभोजनंभवेत् ॥ ९ ॥ एकैकवृद्धाभियुक्तैर्यौवसेतुखगेश्वर ॥ अन्यत्रमारिचंभक्षेत्रिवपत्राण्यतःपरम् ॥ १० ॥ एवंलब्धफ
 लानीहपक्षयोरुभयोरपि ॥ अन्नाद्यैरहितायत्नादनोदनइतिस्मृतः ॥ ११ ॥ आचरेद्विधिवद्भक्त्यापूजयित्वाविभावसुम् ॥ अहोरात्रंवायुभ
 क्षःकुर्याद्विजयसप्तमीम् ॥ १२ ॥ एकैकंसप्तसप्तमीरत्रैवंविधिवच्चरेत् ॥ प्रलेख्यतासांनामानिपत्रकेषुपृथक्पृथक् ॥ १३ ॥ तानिसर्वाणि
 नामानिविलेख्यसुसमाहितः ॥ श्वेतचंदनदिग्धांगेमाल्यदामोपशोभिते ॥ १४ ॥ सप्तधान्यहिरण्याढ्येशशिकुंदेंदुसन्निभे ॥ अश्वत्थाशोक
 पत्राढ्येदध्योदनसमन्विते ॥ १५ ॥ तदर्थंपूजयेद्भक्त्यातैस्तैर्दृष्टैर्नृपयः ॥ दृष्ट्वातुशोभनंस्वप्नंभूयःशयनंस्वपेत् ॥ १६ ॥ प्रातश्चकी

तयेत्स्वप्रयथादृष्टं खगाधिप ॥ प्राज्ञभोजकविप्रेभ्यः सुहृद्भ्यश्च खगाधिप ॥ १७ ॥ ततो मध्याह्नसमये स्नातः प्रयतमानसः ॥ तंचैव देवं विधि
वत्पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ १८ ॥ सम्यक्कृतजपो मौनी नरो हुतहुताशनः ॥ निष्क्रम्य देवाय तनाद्भोजकाय निवेदयेत् ॥ १९ ॥ भवेदला
भोयं दिभोजकानां विप्रास्तमर्हति पुराणविज्ञाः ॥ ये मंत्रवेदावयवेषु निश्चिता विभुंसमभ्यर्च्य दिवं ब्रजेयुः ॥ २० ॥ कृत्वैवं सततसम्योनरो भ
क्तिसमन्वितः ॥ श्रद्धधानोऽपि सूर्यस्य सकथं नाप्नुते फलम् ॥ २१ ॥ दशानामश्वमेधानां कृतानां यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं सततसम्यः कृत्वा
भक्तिसमन्वितः ॥ २२ ॥ दुष्पापं नास्ति तद्भिरसतम्यां यन्न दह्यते ॥ न च रोगोऽस्त्यसौ लोके य एताभिर्न शाम्यति ॥ २३ ॥ कुष्ठानि यानि रौद्रा
णि दुःखेद्यानि च कथ्यते ॥ गम्यंते तानि सर्वाणि गरुडेनैव पन्नगाः ॥ २४ ॥ सकलविबुधमान्यस्वप्रकाशं जनानामभिमतफलदाने दीक्षितं तं सु
पूज्यम् ॥ श्रुतधनकुलभोगैः सौख्यपुण्यैरुपेतो ब्रजति च सुतनुं कांशाश्चर्ताति गमरश्मेः ॥ २५ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे
सौरधर्मे सूर्यारुणसंवादे स्वप्नवर्णनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॐ ॥ सप्ताश्वतिलक उवाच ॥ अतीत्य
भुक्तं पुरुषः सतम्यां गरुडाग्रज ॥ मैत्रीविदधात्सर्वत्र जीवा हिंसां विवर्जयेत् ॥ १ ॥ सतम्यां न स्पृशेत्तलं नैलं वस्त्रं न धारयेत् ॥ न शयीत स्त्रिया सा
धनं न सेवेत दुरोदरम् ॥ २ ॥ न रोदे दशुपातेन न च वाध्यात्पि शाचिकान् ॥ आकृष्येन्न शिरो यूकान वृथा वा दमाचरेत् ॥ ३ ॥
परस्यानिष्टकथनमतिवादं च वर्जयेत् ॥ न कंचित्ताडयेज्जंतुं न विशेत कदाचन ॥ ४ ॥ ब्रह्महत्यां वाप्नोति विशमानो रवेर्गृहम् ॥
इत्येते समयाः प्रोक्ताः सौराणां गरुडाग्रज ॥ ५ ॥ भोजकानां विशेषेण पुरामे भानुनानव ॥ भोजकः खगशार्दूलयो लोभाद्भव्यमुत्सृ
जेत् ॥ ६ ॥ वृद्ध्या तु सततं वीरसगच्छेन्न रकं ध्रुवम् ॥ विशेषेण चाल्पकशते कामयाने खगाधिप ॥ ७ ॥ प्रयुज्यमानो भोजकस्तु पं
चकेन शतेन वै ॥ प्रायश्चित्ती भवेद्भीरुन चार्हः पूजने रवेः ॥ ८ ॥ कृत्वा सातपथं कृच्छ्रं ततः संपूजयेद्भविम् ॥ नान्यदेव प्रतिष्ठातु कर्तव्या
भोजकेन तु ॥ ९ ॥ कृत्वा तु तां खगश्रेष्ठ प्रायश्चित्तीयतेनरः ॥ तस्मात्तु तां न कुर्याद्भैभोजकः खगसत्तम ॥ १० ॥ सुक्त्वा तु भास्करं
देवं नान्यं देवं निवेदयेत् ॥ कृत्वाग्निवेशं देवानां ब्रह्मादीनां खगाधिप ॥ ११ ॥ भोजको न स्पृशेद्भानुं कुर्यात्कृच्छ्रं च शुद्धये ॥ कृत्वा तु कृ

च्छंविधिवच्छुद्धेहेतुंखगाधिप ॥ १२ ॥ ततःपूजयितुंभानुमधिकारीभवेन्मम ॥ नविज्ञातंप्रदातव्यंनस्नानंनचद्रूपितम् ॥ १३ ॥ नचपयुषि
 तंमाल्यंदातव्यमृद्धिमिच्छता ॥ देवमुल्लोचयेद्यस्तुसखलःपुष्पलोभतः ॥ १४ ॥ पुष्पाणिचसुगंधानिभोजकोनेतराणिच ॥ ब्रह्महत्यामवा
 प्रोतिभोजकोलोभमोहितः ॥ १५ ॥ महारौरवमासाद्यपच्यतेशाश्वतीःसमाः ॥ हंततेकीर्तय्यामिधूपदानविधिंपरम् ॥ १६ ॥ प्रदानेदेवदेव
 स्थयेनधूपेनयत्फलम् ॥ सदाचंदनधूपेनसान्निध्यंकुरुतेरविः ॥ १७ ॥ प्रदद्यान्मानसेचैवयद्यदिच्छतिमानवः ॥ तथैवागुरुधूपेनवरंदद्यादभी
 प्सितम् ॥ १८ ॥ आरोग्यंवास्त्रियंवार्षीनित्यदागुगुलंदहेत् ॥ मंगलंधूपदानेनसदातुष्यतिभानुमान् ॥ १९ ॥ आरोग्यंचास्त्रियंदद्यात्सौख्यं
 चपरमंभवेत् ॥ सदाकुंकुमधूपेनसौभाग्यंलभतेनरः ॥ २० ॥ श्रीवासकस्यधूपेनवाणिज्यंसफलंभवेत् ॥ रसंसर्वरसोपेतंददतोर्थागमोध्रुवम्
 ॥ २१ ॥ देवदारुंचदहतोभवत्यन्नमथाक्षयम् ॥ विलेपनंकुंकुमेनसर्वकामफलप्रदम् ॥ २२ ॥ इहलोकेसुखीभूत्वादातास्वर्गमवाप्नुते ॥
 चंदनस्यप्रदानेनश्रियमायुश्चविंदति ॥ २३ ॥ रक्तचंदनदानेनसर्वदद्याद्विवाकरः ॥ अपिरोगशतैर्ग्रस्तःक्षिप्रारोग्यमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥
 वर्तिगंधैश्चसौगंध्यंपरमंविंदतेनरः ॥ कस्तूरिकामलनकैरैश्वर्यमतुलंलभेत् ॥ २५ ॥ कर्पूरसंयुतैर्गंधैःक्षमाधिपाधिपतिर्भवेत् ॥ चतुःसमेनगंधे
 नकिंतुल्यंप्राप्नुयान्नरः ॥ २६ ॥ देवागारंतुसन्मन्येभक्त्यायउपलेपयेत् ॥ सरोगान्मुच्यतेक्षिप्रंपुरुषोभोगवान्भवेत् ॥ २७ ॥ अष्टादशेहकु
 ष्ठानियेचान्येव्याधयोनृणाम् ॥ प्रलयंयांतितेसर्वेमृदायद्युपलेपयेत् ॥ २८ ॥ प्रलेपनानांसर्वेषांरक्तचंदनमुत्तमम् ॥ नातःपरतरंकिंचि
 द्रानोस्तुष्टिकरंपरम् ॥ २९ ॥ किंतस्यनभवेल्लोकोयोह्यनेनप्रलेपयेत् ॥ सर्वकामसमृद्धोऽसौसूर्यलोकेमहीयते ॥ ३० ॥ उपलिप्यस्वर्गेहंकु
 र्याद्रैमंडलंपुनः ॥ एकेनाथसमाप्रोतिभाग्यमारोग्यमुत्तमम् ॥ ३१ ॥ त्रिभिःसप्तभिरच्छिन्नाबालोवान्योपियोनरः ॥ तेनप्रदापयेद्देवान्कुर्या
 तान्ननिवारयेत् ॥ ३२ ॥ अनेनविधिनाकुर्याद्यावत्सप्तैवसप्तमीः ॥ एतावैसप्तसप्तम्योयथाप्रोक्ताविवस्वते ॥ ३३ ॥ कुर्वीतयोनरोभक्त्यासर्व
 पापैःप्रमुच्यते ॥ अर्कसंपुटकैर्वित्तंमरचैःप्रियसंगमम् ॥ ३४ ॥ निबपत्रैरोगनाशफलैःपुत्रान्यथेप्सितान् ॥ धनंधान्यंसुवर्णंचततोदद्याद्वि
 स्वते ॥ ३५ ॥ जयंप्राप्नोतिविजयंकृत्वासर्वत्रलेखर ॥ सर्वान्कामान्कामिकस्तुप्राप्नुयान्नात्रसंशयः ॥ ३६ ॥ नरोवायदिवानारीयथोक्तंस्त

मव्रतम् ॥ यः करोति खगश्रेष्ठसयातिपरमंपदम् ॥ ३७ ॥ न तेषां त्रिषु लोकेषु किंचिदस्तीति दुर्लभम् ॥ ये भक्त्या लोकनाथस्य व्रतिनः संयते
 न्द्रियाः ॥ ३८ ॥ सर्वयज्ञफलं तेषां तथा वेदफलं भवेत् ॥ ब्रह्मेन्द्रविष्णवस्तेन पूजितानां त्रसंशयः ॥ ३९ ॥ नांधेन कुष्ठीन कृबि न व्यंगो न च निर्ध
 नः ॥ कदापि च भवेत् कश्चिद्व्यश्वरेत्सप्तमीव्रतम् ॥ ४० ॥ पुत्रार्थी श्रुतिसंपन्ना लैभेत्पुत्रांश्चिरायुषान् ॥ न तेषां त्रिषु लोकेषु किंचिदस्तीति दुर्लभ
 म् ॥ ४१ ॥ भोगार्थी लभते भोगान् व्रतेनानेन सुव्रत ॥ क्रोधात्प्रमादा लोभाच्च व्रतभंगो यदा भवेत् ॥ ४२ ॥ प्रायश्चित्तमिदं कृत्वा पुनरेव व्रती भ
 त् ॥ स तैव यावत्सप्तम्यः संप्राप्ता गुरुणा खग ॥ ४३ ॥ अभ्यर्च्य सूर्यसप्तम्यां माल्यधूपादिभिर्नरः ॥ भोजयित्वा द्विजाञ्छुत्तया प्राप्नुयात्स्वर्ग
 मक्षयम् ॥ ४४ ॥ सप्तम्यां विप्रमुख्येभ्यो योऽन्नं दद्यात्स्वगेश्वर ॥ तदक्षयं भवेत्स्य स च सूर्यगृहं व्रजेत् ॥ ४५ ॥ इति ते कीर्तितं वीरसप्तमीव्रतमुत्तमम् ॥
 भूय एवाभिधास्यामि शृणु ते वदतो न च ॥ ४६ ॥ येन व्रतप्रभावेण कामिकं फलमश्नुते ॥ सप्तमीं खगशार्दूलशुक्लां द्वादशनामिकाम् ॥ ४७ ॥ गोमूत्रगोम
 याहारः षड्वृताहार एव च ॥ अथवा यावकाहारः शीर्षणं शनोपि वा ॥ ४८ ॥ क्षीराशीचैव भक्तं वा सित्तहारोथवा पुनः ॥ जलाहारो
 थवा विद्वान्पूजायित्वा दिवाकरम् ॥ ४९ ॥ पुष्पोपहारैर्विविधैः पद्मसौगंधिकोत्पलैः ॥ नानाप्रकारैर्गंधैश्च धूपैर्गुग्गुलुचंदनैः ॥ ५० ॥ कृशरैः पा
 यसां त्रैर्वा विविधैश्च विभूषणैः ॥ अर्चयित्वा द्विजश्रेष्ठ भक्ष्यवस्त्रादिभूषणैः ॥ ५१ ॥ सर्वपक्षफलं प्राप्य सूर्यलोकं ततो व्रजेत् ॥ तपसो ते ततो
 वीरकुले महति जायते ॥ ५२ ॥ यथाक्रमं प्रयत्नेन नामानि परिकीर्तयेत् ॥ माघे च फाल्गुने मासि चैत्रे च गरुडाग्रज ॥ ५३ ॥ वैशाखे त्वथ ज्येष्ठे तु आषाढे
 श्रावणे तथा ॥ मासि भाद्रपदे वीर तथा चाश्वयुजे खग ॥ ५४ ॥ मार्गशीर्षे तथा पौषे पूजयेत्स तं तं रविम् ॥ विभावसुं विवस्वंतं भास्करं पक्षिसत्तम ॥ ५५ ॥
 विकर्तनं पतंगं च सहस्रांशुं खगाधिप ॥ एतानि देवनामानि मासेष्वेतेषु खेचर ॥ ५६ ॥ पूजयेद्देवदेवं शं देवानामपि दुर्लभम् ॥ एवं क्रमेण तीक्ष्णां
 शूनामभिः परिपूजयेत् ॥ ५७ ॥ इत्येवं ते समाख्यातं मया गुह्यमिदं खग ॥ अभक्ता यनदा तव्यं नाशिष्याय कथंचन ॥ ५८ ॥ न च पापकृते वीरदा तव्यं
 विनतात्मज ॥ व्याधेस्तु नाशनार्थाय देयं विप्राय सुव्रत ॥ ५९ ॥ दत्त्वा स्वर्गमवाप्नोति श्रुत्वा च विधिवत् खग ॥ ६० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 ब्राह्मे पर्वणि सौरधर्मे सप्तमी कल्पे नाम पूजाविधिवर्णनं नाम षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ७ ॥ सप्ताश्वतिलक उवाच ॥ अतः प

रंप्रक्ष्यामिपुष्पधूपादिकामिकम् ॥ येनयेनतुदानेनतत्तत्फलमवाप्नुते ॥१॥ मालतीकुसुमैः पूजाभवेत्सान्निध्यकारका ॥ आरोग्यंकरवीरैस्तु
 भवत्यर्थश्चशाश्वतः ॥ २ ॥ ऐश्वर्यमतुलंचैवयशश्चविपुलंतथा ॥ मल्लिकायाश्चकुसुमैर्भगवत्सम्मुखोभवेत् ॥ ३ ॥ सौभाग्यंपुंडरीकात्तुपरमै
 श्वर्यमाप्नुते ॥ कमलोत्पलकुंदैस्तुयशोविद्यावलंभवेत् ॥४॥ नानाविधैः सुकुसुमैः क्षिप्रंरोगात्प्रमुच्यते ॥ भवत्यक्षयमन्नंचनित्यमर्चयतोरविम् ॥
 ॥५॥ मंदारकुसुमैः पूजासर्वकुष्ठनिवारिणी ॥ बिल्वस्यपत्रकुसुमैर्महतींश्रियमाप्नुते ॥६॥ अर्कस्रजाभवत्यर्कः सर्वदावरदः प्रभुः ॥ प्रदद्याद्द्रुपिणीं
 कन्यामार्चितोवकुलस्रजैः ॥७॥ किंशुकैः पूजितोदेवोनपीडयतिभास्करः ॥ अगस्तिकुसुमैः सिद्धिः सानुकूल्यंप्रयच्छति ॥८॥ स्वयंरूपवतीं
 दद्यात्पूजितश्चंपकस्रजैः ॥ निरुद्वेगोभवेन्नित्यंपूजितः पुष्पमालया ॥ ९ ॥ अशोककुसुमैर्देवमर्चयेद्योदिवाकरम् ॥ आघ्रातकस्यकुसुमंनिर्मा
 ल्यामिवदृश्यते ॥१०॥ अप्रत्यग्रंवहिर्यस्मात्तस्मात्तंपरिवर्जयेत् ॥ नवाभिस्त्वचलांकीर्तिंदशभिः सुखमुत्तमम् ॥११॥ भोगानेकादशेनेहप्राप्नु
 यान्नात्रसंशयः ॥ द्वादशेनाचलंराज्यंद्वादशाख्यमवाप्नुते ॥ १२ ॥ प्रथमंपूजयेद्भक्त्याभूरूपंप्रणमेत्सदा ॥ भुवर्नमोद्वितीयंचतु
 तीयंस्वर्नमेन्नरः ॥ १३ ॥ महर्नमश्चतुर्थंतुपंचमंतुजननमः ॥ तपोनमस्तथाषष्ठंनमः सत्यंतुसप्तमम् ॥ १४ ॥ अष्टमंभूर्भुवश्चेतिनवमंखगस
 त्तम ॥ दशमंपडतोवीरनमोल्कायतथापरम् ॥ १५ ॥ द्वादशंतुखषोल्केतिअनमः पूजयेत्खग ॥ एवमंडलकारीतुक्रमादेवफलंलभेत्
 ॥ १६ ॥ घृतदीपप्रदानेनचक्षुष्माञ्जायतेनरः ॥ कटुतैलस्यदीपेनशत्रूणांसंक्षयोभवेत् ॥ १७ ॥ मधुकानांतुतैलेनसौभाग्यंपरमंलभेत् ॥
 संपूज्यविधिवद्देवंपुष्पधूपादिभिर्नरः ॥ १८ ॥ यथाशक्त्याततः पश्चान्नैवेद्यंतुप्रकल्पयेत् ॥ पुष्पाणांप्रवराजातीधूपानांचैवचंदनम् ॥ १९ ॥
 गंधानांकुंकुमंश्रेष्ठमोदकांश्चनिवेदने ॥ एतैस्तुष्यतिदेवेशः सान्निध्यंचाधिगच्छति ॥ २० ॥ ददातिप्रवरानिष्टान्दातुश्चस्वर्गंतिंतथा ॥ ए
 वंसंपूज्यविधिवत्कृत्वाचापिप्रदक्षिणाम् ॥२१॥ प्रणम्यशिरसादेवंभास्करंतिमिरापहम् ॥ आरुह्यसुविमानंसयातिभानोःसलोकताम् ॥२२॥
 पुनःसंपूज्यदेवेशंपंकुर्याद्यथेष्टकम् ॥ हुताशनंचजुहुयाद्विधिदृष्टेनकर्मणा ॥ २३ ॥ एवमेकैकशः कार्याः सप्तम्यः सप्तसर्वदा ॥ उदकप्रसृतिं
 पीत्वाक्रियतेयातुसप्तमी ॥ २४ ॥ साज्ञेयासुखदावीरसदैवोदकसप्तमी ॥ यार्किंचित्सप्तमीप्रोक्तातांतिवक्ष्यामिसर्वदा ॥ २५ ॥ वराटिका

क्रमेणासंयत्किंचित्प्रतिभक्षयेत् ॥ अनेनदेहमूल्येनयल्लब्धंतत्प्रभक्षयेत् ॥२६॥ अभक्ष्यंचापिभक्ष्यवानात्रकार्याविचारणा ॥२७॥ इतिश्री
 भविष्यमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमकिल्पेसौरधर्मेषुवराटिकावर्णनंनामसप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॐ ॥ शतानीकउवाच ॥
 किमिदं देवतं लोके किंवाप्येकं परायणम् ॥ स्तुवन्तः कं कमर्चतः प्राप्नुयुर्मानवाः शुभम् ॥१॥ कोधर्मः सर्वधर्माणां कश्च पूज्यो मतस्तव ॥ ब्रह्मादयः
 कमर्चति कश्चादिस्त्रिदिवौकसाम् ॥२॥ सुमंतुरुवाच ॥ अत्राहं ते प्रवक्ष्यामि संवादं पापनाशनम् ॥ भीष्मस्य नरशार्दूलव्यासस्य च महात्मनः ॥३॥
 सुखासीनं महाव्यासं गंगाकूले द्विजोत्तम ॥ तं दृष्ट्वा सुमहाते जाज्वलंतमिव पावकम् ॥४॥ साक्षान्नारायणं देवं ते जसादित्यसन्निभम् ॥ प्रणम्य शिरसा
 वीरं सर्वशाल्यालयं परम् ॥५॥ महाभारतकर्तारं वेदार्थनिकषं परम् ॥ आचार्यं परमर्षीणां राजर्षीणां च भारतम् ॥६॥ कर्तारं कुरुवंशस्य देवतं परमं
 मम ॥ पप्रच्छ कुरुशार्दूलो द्विजभक्त्या समन्वितः ॥ ७ ॥ देवदेवस्य माहात्म्यं चित्तस्थं भास्करस्य तु ॥ समहात्मा महातेजा भीष्मः पूर्वमु
 नितथा ॥८॥ भीष्म उवाच ॥ भगवन् द्विजशार्दूलपाराशर्यमहामते ॥ ममाख्यातं त्वया सर्वं वाङ्मयं सचराचरम् ॥ ९ ॥ भास्करस्य मुनिश्रेष्ठसं
 शयोद्यापि वर्तते ॥ आदौ तस्य नमस्कारमन्येषां तदनंतरम् ॥ १० ॥ ब्रह्मादीनां तु रुद्राद्यैर्ब्रह्मिहतत्वेन हेतुना ॥ कण्ठभास्करो ब्रह्मन्कुतो जातः
 किमुच्यते ॥११॥ कीर्तयस्व यथान्यायं कौतुकं हि परमम् ॥ कुशलो हि भवाम्लोके तस्मात्त्वं वक्तुमर्हसि ॥१२॥ व्यास उवाच ॥ अहो तव महत्कष्टं
 प्रमूढोऽसि संशयः ॥ स्तुवंतश्च तमर्चाभिः सिद्धा ब्रह्मादयः सुराः ॥१३॥ सर्वेषामेव देवानां मादिरादित्य उच्यते ॥ संहतिरिति सर्वदिग्बिदुश्च व्यव
 स्थितम् ॥१४॥ सधर्मः सर्वधर्माणां सच पूज्यतमो मतः ॥ ब्रह्मादयस्तमर्चति स चादिः सर्वदेवताः ॥१५॥ अदितिः कश्यपसती आदित्यस्तेन चो
 च्यते ॥ आदिकर्तृवायस्मात्तस्मादादित्य उच्यते ॥१६॥ तस्मादेतज्जगत्सर्वमादित्यात्सं प्रवर्तते ॥ स देवा सुरगंधर्वाः स यक्षोरगराक्षसाः ॥१७॥
 रुद्रोऽपि द्रुतथेन्द्रश्च ब्रह्मादक्षोऽथ कश्यपः ॥ आदित्यदेवताः सर्वे तथा न्येदेव दानवाः ॥१८॥ सुखाद्भूतो विरिचिस्तु रुद्रो वक्षस्थलात्ततः ॥ उपे
 द्रोऽक्षिणाद्वस्ताद्धाता वामकरात्तथा ॥१९॥ वामपादतलादक्षोऽक्षिणात्कश्यपस्तथा ॥ इत्युत्पन्नास्तथा चान्ये देवा सुरनराः खगाः ॥ २० ॥
 तेनासौ देव आदित्यः सर्वदेवेषु पूजितः ॥ यदीत्थं गीयते वीरदिग्बिदुश्च समागतम् ॥ २१ ॥ यदितस्य प्रभावोऽयं पाराशर्यजगत्पते ॥ सकिमर्थ

ब्रा० प० १

अ० १९८

॥ १९३ ॥

त्रिसंध्यंतुराक्षसैः परिभूयते ॥ २२ ॥ द्विजैः सरक्ष्यते भूयश्चक्रवद्धमते पुनः ॥ राहुणा गृह्यतेऽग्राह्यं तत्किमर्थं द्विजोत्तम ॥ २३ ॥ व्यास उवाच ॥
 पिशाचोरगरक्षांसि डाकिनीदानवास्तथा ॥ दक्षिणात्रिदहेत्क्रोधात्तामाक्रामति भास्करः ॥ २४ ॥ त्रिसंध्यंतु त्रयो देवाः सा त्रिधं रविमंडले ॥
 मुहूर्तस्य प्रभावो यमसाध्ये दृष्टके तथा ॥ २५ ॥ तमेकमेव मुद्दिश्य लोके धर्मः प्रवर्तते ॥ नमस्कृतेस्तु ते तस्मिन् सर्वे देवानमस्कृताः ॥ २६ ॥
 तिस्रः संध्यास्तु भूदेवैर्भास्करोऽपि प्रणम्यते ॥ राहुरादित्या विंशस्य स्थितो धस्तान्न संशयः ॥ २७ ॥ अमृतार्थी विमानस्थो यावत्संस्त्रवेत मृतम् ॥
 विमानांतरितं विंशमादिशेद्ब्रह्मणं ततः ॥ २८ ॥ न कश्चिद्वर्षितुं शक्त आदित्यो दहत ध्रुवम् ॥ दिवारात्रिमुहूर्तानां तदर्थं श्रमते रविः ॥ २९ ॥
 नादित्येन विनारात्रिर्न दिनं न च तर्पणम् ॥ नाधर्मो वाथवाधर्मस्तेन दृष्टं चराचरम् ॥ ३० ॥ आदित्यः पाति वै सर्वमादित्यः सृजते सदा ॥ एतत्स
 र्वं समाख्यातं यत्पृष्ठं भवतामम ॥ ३१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमोऽक्षरः सौरधर्मव्यासभीष्मसंवादेऽष्टमव्ययधिकशततमोऽ
 ध्यायः ॥ १९८ ॥ ७४ ॥ भीष्म उवाच ॥ स आदित्यो भवेद्येन अचिरात्तुवरप्रदः ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि विप्रमां ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥
 पूजया जपहोमेन ध्यानधारणया सह ॥ सकलं मंडलं कृत्वा तद्दीक्षां समयं तथा ॥ २ ॥ लब्ध्वा राधयते यस्तु भक्त्या तद्गतमानसः ॥ तस्य भानुर्भवे
 द्दीर अचिरात्तुवरप्रदः ॥ ३ ॥ बलसिद्धिं महद्वीर्यं पादलेपो रसायनम् ॥ धनं धान्यं सुवर्णं च रूपं सौभाग्यं संपदम् ॥ ४ ॥ आयुरारोग्यं कीर्तिं च य
 शः पुत्रांश्च मानद ॥ ददते नात्र संदेहो यस्य तुष्टो दिवाकरः ॥ ५ ॥ धर्ममर्थं तथा कामं विद्यामोक्षं श्रियं तथा ॥ ददते भास्करस्तुष्टो नराणां नात्र
 संशयः ॥ ६ ॥ सौरेण विधिना तात पूजयित्वा दिवाकरम् ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति तथादित्यालयं नृप ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ सौरस्नानविधिं
 ब्रूहि सरहस्यं महामते ॥ येन स्नातोऽमलो याति नरः पूजयितुं रविम् ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ हंत ते संप्रवक्ष्यामि स्नानं पापप्रणाशनम् ॥ शुचौ मनोरेमे
 स्थाने संगृह्य स्त्रेण मृत्तिकाम् ॥ ९ ॥ संधि संवोहकारस्तु टरे फोफसमन्विते ॥ अनेनास्त्रेण संगृह्य ततः स्नानं समाचरेत् ॥ १० ॥ मलस्नानं
 ततः पश्चाच्छेषार्धेन तु कारयेत् ॥ भागत्रयं तु सार्धं तु तृणपाषाणवर्जितम् ॥ ११ ॥ एकमस्त्रेण चालभ्यतथान्यं भास्करेण तु ॥ अंगं चैव तृती
 यं तु अभिमंत्र्य सकृत् सकृत् ॥ १२ ॥ जप्त्वा स्त्रेण क्षिपेद्दिक्षु निर्बिघ्नं तु जलं भवेत् ॥ सूर्यतीर्थे द्वितीयेन अभिमंत्र्य सकृत् सकृत् ॥ १३ ॥ गुंडयि

त्वाततः स्नायादिति तीर्थेन मानवः ॥ तूर्यशंखनिनादेन ध्यात्वा देवं दिवाकरम् ॥ १४ ॥ स्नात्वा राजोपचारेण पुनराचम्य यत्नतः ॥ स्नानं
कृत्वा ततो भीष्ममंत्रराजेन संयुतम् ॥ १५ ॥ हरेफोविंदुयुक्तश्च यथान्यो दीर्घया सह ॥ मात्रयारेफसंयुक्तो हकारो विंदुना सह ॥ १६ ॥ सकारः
सविसर्गस्तु मंत्रराजो यमुच्यते ॥ ततस्तु तर्पयेन्मंत्रान्सर्वास्तांस्तु करग्रजैः ॥ १७ ॥ पर्वणामूर्ध्वतो देवान्स्तव्येन मुनयस्तथा ॥ पितरश्चापस्तव्येन
तद्बीजेन प्रतर्पयेत् ॥ १८ ॥ यद्गीतं प्रवरं लोके अक्षराणां मनीषिभिः ॥ तद्विंदुसहितं प्रोक्तं हृद्बीजं नात्र संशयः ॥ १९ ॥ कृत्वा वामकरे हस्ता
द्व्यात्वा प्राज्ञो विधानवित् ॥ एवं स्नात्वा विधानेन संध्यावंदो द्विधानतः ॥ २० ॥ ततो विद्वान्क्षिपेत्पश्चाद्वास्करायोदकांजलिम् ॥ जपेच्च व्य
क्षरं मंत्रं षण्मुखं वा यदिच्छया ॥ २१ ॥ मंत्रराजेति यः पूर्वतवाख्यातो मयानृप ॥ पश्चात्तीर्थे तु मंत्रांस्तु संहृत्य हृदयं न्यसेत् ॥ २२ ॥ मंत्रैरात्मा
सहैकत्र कृत्वा ह्यर्घ्यं प्रदापयेत् ॥ रक्तचंदनगंधैस्तु शुचिस्नातो महीतले ॥ २३ ॥ कृत्वामंडलकं वित्तमेकचित्तो व्यवस्थितः ॥ गृहीत्वा करवीराणि
संस्थाप्य ताम्रभाजने ॥ २४ ॥ तिलतंदुलसंयुक्तं कुशगंधोदकेन तु ॥ रक्तचंदनधूपेन युक्तमर्घ्यं प्रसाध्य तम् ॥ २५ ॥ कृत्वा शिरसि तत्पात्रं जानु
भ्यामवनीगतः ॥ पूर्वमंत्रेण संयुक्तमर्घ्यं दत्त्वा तु भानवे ॥ २६ ॥ मुच्यते सर्वपापैस्तु यो ह्येवं विनिवेदयेत् ॥ यद्युगादिसहस्रेण व्यतीपातशते
न च ॥ २७ ॥ अयनानां सहस्रेण चंद्रस्य ग्रहणतया ॥ गवांशतसहस्रेण यत्फलं ज्येष्ठपुष्करे ॥ २८ ॥ दत्ते कुरुकुलश्रेष्ठतदर्थेण फलं लभेत् ॥
दीक्षामंत्रविहीनोऽपि भक्त्या संवत्सरेण तु ॥ २९ ॥ फलमर्घ्येण वैवीर्यलभते नात्र संशयः ॥ यः पुनर्दीक्षितो विद्वान्विधिनार्थं निवेदयेत् ॥ ३० ॥
नासौ संसरेते भूमौ सलयां याति भास्करे ॥ इह जन्मनि सौभाग्यमायुरारोग्यसंपदाम् ॥ ३१ ॥ अचिराद्भवते वीरसभार्या सुखभाजनः ॥ एष स्नान
विधिः प्रोक्तो मया संक्षेपतस्तथा ॥ ३२ ॥ हिताय मानवेन्द्राणां सर्वपापप्रणाशनः ॥ ३३ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौ
रधर्मेषु भीष्मव्याससंवादे एकोनद्विंशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ कथितस्ते स्नानविधिर्ब्रह्मन्वैपाप
हारकः ॥ सम्यग्ब्रह्मार्चनविधिं पूजयिष्यामियेन वै ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ हंत ते संप्रवक्ष्यामि विधिमादित्यपूजने ॥ विविक्ते विजयस्था
ने सुप्रसन्ने सुशोभने ॥ २ ॥ पूजयेद्वास्करं मंत्री सरलीकृतविग्रहः ॥ भद्रासनसमारूढः प्राङ्मुखः साधकोत्तमः ॥ ३ ॥ अस्त्रबीजेन मं

त्रेण नरः स्वांगानि विन्यसेत् ॥ अंगुष्ठमादितः कृत्वा कनिष्ठान्तं सुविन्यसेत् ॥ ४ ॥ हृदयादीन् फण्डन्तांस्तान् विन्यसेत् क्रमतः सदा ॥ नेत्रपाणि
 तले वीरन्यस्य मर्घ्यादि मंत्रवित् ॥ ५ ॥ यवर्गेयचतुर्थं तु कर्णं बिंदुसमन्वितम् ॥ नेत्रबीजमिति प्रोक्तं ज्योतीरूपं न संशयः ॥ ६ ॥ पश्चात्तु त्र्यक्षरं सूर्य
 कवचं विन्यसेद्बुधः ॥ कथितं तन्मया वीरमंत्रराजेति पृष्ठतः ॥ ७ ॥ प्राणायामं ततः कुर्यात्प्रथमं वीरमुद्विग्धम् ॥ शेषक्रमेण हृत्वा यं विरजे भोष्मशक्ति
 तः ॥ ८ ॥ त्रिभिरेव ततो वीरैरात्मशुद्धिः कृता भवेत् ॥ इति संशोध्य चात्मानं सूर्यं सर्वाति कं न्यसेत् ॥ ९ ॥ हृदये हृदयं न्यस्य शिरः शिरसि वि
 न्यसेत् ॥ एकविंशतिमातृकाया अक्षरं यत्प्रकीर्तितम् ॥ १० ॥ हृद्बीजमिति विख्यातं ब्रह्मस्थानमनौपमम् ॥ शिरसार्कस्य पूजा तु लोके
 र्कः प्रतिकथ्यते ॥ ११ ॥ शिखायां तु शिखान्यासाच्छरीरे कवचं न्यसेत् ॥ नेत्रयोर्विन्यसेत् नेत्रं करयोरस्त्रमेव च ॥ १२ ॥ महाव्याहृतयोराजं
 स्तथारज्ज्वालिनी शिखा ॥ हकारश्चरकारश्च कुकारो बिंदुना सह ॥ १३ ॥ एतेषां संमया श्वैव कवचं परिकथ्यते ॥ नेत्रयोर्विन्यसेत् नेत्रं करयोरस्त्रमे
 व च ॥ १४ ॥ एवमंगानि विन्यस्य नासौ केनापि बाद्धयते ॥ शत्रवो मित्रतां यांति अलाभे लाभमाप्नुयात् ॥ १५ ॥ आत्मानं भास्करं ज्ञात्वा यथोक्तं तत्त्व
 दर्शिभिः ॥ ततस्तु पूजयेद्भानुं स्थंडिले विधेयं पुनः ॥ १६ ॥ कृत्वा तु दक्षिणे पादौ देव्यपुष्पकरंडकम् ॥ कृत्वा सुशोभिते वामे ताम्रपूर्णं
 वारिणा ॥ १७ ॥ अस्त्रेण क्षालितां पूर्णं शेषं मंत्रैर्जलैस्तथा ॥ अभिमंत्र्य ततः स्थाप्य कवचेनावगुंठिता ॥ १८ ॥ स्थंडिले चैव द्रव्याणि पूजार्थं
 काल्पयानि तु ॥ सर्वाणि प्रोक्षयेद्द्विद्वानर्घ्यपात्रं जलेन तु ॥ १९ ॥ ततो मंत्रं जपेत्पश्चादेकचित्तेन मंत्रवित् ॥ ॥ भोष्म उवाच ॥ ॥ पुराण
 सहितो मंत्रैर्यो विधिः कथितो बुधैः ॥ २० ॥ समयाविदितः कृत्स्नः कथितो नैकशो द्विजैः ॥ वेदोक्तैर्विधिर्धर्मैर्त्रयसां पूज्यते रविः ॥ २१ ॥ यथा
 मे ब्रूहि सकलं वैदिकं विधिसत्तमम् ॥ २२ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सौरधर्मैर्द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ७३ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ सुरज्येष्ठस्य देवस्य केशवस्य च भारत ॥ मनोवत्यां सुरज्येष्ठं सुखासीनं चतुर्मुखम् ॥ प्रणम्य शिरसा विष्णुरिदं
 वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ भगवन् देवदेवेश सुरज्येष्ठं चतुर्मुखम् ॥ आराधनाविधिं ब्रूहि भास्करस्य महात्मनः ॥ २ ॥
 कथमाराधयेद्भानुं मंडलस्थं दिवस्पतिम् ॥ ब्रूहि मेऽत्र गणं देवं येनाहं पूजये विभुम् ॥ ३ ॥ साधुसाधु महाबाहो साधु पृष्टोऽस्मि भूधर ॥

शृणुष्वैकमना देवभास्कराराधने विधिम् ॥ ४ ॥ खषोलकं निर्मलं देवं पूजयित्वा विभावसुम् ॥ पूर्वमध्येतथाग्रेय्यां विरूपाक्षे प्रभञ्जने ॥ ५ ॥
क्रमेण यावदीशानीं हृदि बीजेन विन्यसेत् ॥ खषोलकासनमेतत्तु विन्यस्तमानवोत्तमैः ॥ ६ ॥ ततस्तस्योपरिष्ठात्तु हृदये न तु कंचुकम् ॥
सप्तावरणसंयुक्तमष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ ७ ॥ केसरालंबदेवत्वं पंचवर्णमहाद्भुतम् ॥ परीक्षाभूमे विधिवच्छास्त्रोक्तविधिना कृतम् ॥ ८ ॥
दीप्तादिपूर्वादारभ्य यावदीशानगोचरम् ॥ न्यसेच्छतयष्टकं मंत्रीमध्यतः सर्वतोमुखीम् ॥ ९ ॥ दीप्तासूक्ष्माजया भद्रा विभूतिर्विमला तथा ॥
अमोघा विद्युता चैव नवमी सर्वतोमुखी ॥ १० ॥ तत आवाहयेद्भानुं स्थापयेत्कर्णिकोपरि ॥ उपस्थानं तु वैकृत्या मंत्रेणानेन सुव्रत ॥ ११ ॥
उदुत्यं जातवेदसमिति मंत्रः प्रकीर्तितः ॥ अग्निदूतेन मंत्रेण अनेन विश्वसुव्रत ॥ १२ ॥ आकृष्णेन रजसामंत्रेणानेन चार्चयेत् ॥ हंसः शुचिषदिति
चमंत्रेणार्कं प्रपूजयेत् ॥ १३ ॥ अपस्तेतारकं देवीदीप्तानेन प्रपूजयेत् ॥ अहश्चमस्य केतवः सूक्ष्मा देवी समर्चयेत् ॥ १४ ॥ तरणिर्विश्वदशीते अने
न सततं जयम् ॥ प्रत्यङ्मुखा देवानां विशेति भद्रा देवी समर्चयेत् ॥ १५ ॥ विभूतिमर्चयेन्नित्यं येनापावकचक्षुः ॥ विद्यामेषीति मंत्रेण ह्यनेन विमला सदा
॥ १६ ॥ अमोघां पूजयेन्नित्यं मंत्रेणानेन सुव्रत ॥ नवमीं पूजयेद्देवी सततं सर्वतोमुखीम् ॥ १७ ॥ मंत्रेणानेन कृष्णस्य उद्वयं तमितीह च ॥ उद्यन्नद्यमित्र
होमं प्रथममक्षरं जेत् ॥ १८ ॥ द्वितीयं पूजयेत्कृष्णं शुक्लेषु हरिमाहवे ॥ उदगादयमादित्यो अनेनापि तृतीयकम् ॥ १९ ॥ तत्तद्वितुर्वरेण्ये
ति चतुर्थं परिकीर्तितम् ॥ महितो माहितो येति पंचमं परिकीर्तयेत् ॥ २० ॥ हिरेण्यगर्भः समवर्ततां षष्ठीं वाजं प्रकीर्तितम् ॥ सविता पश्चा
त्तात्पुरस्तात् सप्तमं देवसत्तमम् ॥ २१ ॥ एवं बीजानि विन्यस्य आदित्यं स्थापयेद्वेज ॥ आदित्यं स्थापयेद्दद्याने सर्वेषां पूजयेदुधः ॥ २२ ॥
बाह्यतो देवशार्दूलं इंद्रादीनां समंततः ॥ रक्तवर्णमहातेजसितपद्मोपरि स्थितम् ॥ २३ ॥ सर्वलक्षणसंपुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ॥ द्विभुजं चै
कचक्रं च सौम्यं पद्मधनुः करम् ॥ २४ ॥ वर्तुलं तेन विवेन मध्यस्थमति तेजसम् ॥ आदित्यस्य त्विदं रूपं सर्वलोकेषु पूजितम् ॥ २५ ॥ ध्यात्वा
संपूजयेन्नित्यं स्थण्डिलं मंडलाश्रितम् ॥ २६ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मे पुंसूर्यमण्डलदेवतार्चनविधिवर्णनं
नामैकादिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ६३ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ मंडलस्थं सुरश्रेष्ठविधिना येन भास्करम् ॥ पूजयेन्मानवो

भक्त्यासविधिः कथ्यतां मम ॥ १ ॥ पूजयेद्विधिना येन भास्करं पद्मसंभवम् ॥ मूर्तिस्थं सर्वगं देवं पूजितं स सुरासुरैः ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 साधुकृष्णमहाबाहो साधुपृष्टोऽस्मि सुव्रत ॥ शृणुष्वैकमनाः पूर्वं मूर्तिस्थं येन पूजयेत् ॥ ३ ॥ इषेत्येति च मंत्रेण उत्तमांगं सदा चरेत् ॥ अग्नि
 मीलेति मंत्रेण पूजयेद्दक्षिणे करे ॥ ४ ॥ अग्न्यायाहि मंत्रेण पादौ देवस्य पूजयेत् ॥ आजिघ्रेति च मंत्रेण पूजयेत्पुष्पमालया ॥ ५ ॥ योगे योगे
 ति मंत्रेण मुक्तपुष्पांजलिं क्षिपेत् ॥ समुद्रं गच्छयत्प्रोक्तमनेन स्नापयेद्द्रविम् ॥ ६ ॥ इमं मे गंगेति यत्प्रोक्तमनेनापि च भूधरम् ॥ समुद्रज्योति
 मंत्रेण कषायैः परिरूपयेत् ॥ ७ ॥ स्नापयेत्पयसा कृत्स्ना आप्यायस्वेति मंत्रतः ॥ दधिक्राव्णेति वैदध्ना स्नापयेद्दधिवद्रविम् ॥ ८ ॥ तेजो
 ऽसिशुक्रमिति च घृतेन स्नपनं परम् ॥ याओषधीति मंत्रेण स्नानमोषधिभिः स्मृतम् ॥ ९ ॥ उद्धर्तयेत्ततो भानुं द्विपदाभिः सुराधिप ॥ मान
 स्तोकेति मंत्रेण युगपत्स्नानमाचरेत् ॥ १० ॥ विष्णोरराटमंत्रेण स्नापयेद्दधवारिणा ॥ सौवर्णेन तु मंत्रेण अर्घ्यपाद्यं निवेदयेत् ॥ ११ ॥ इदं
 विष्णुर्विचक्रमे मंत्रेणार्घ्यं प्रदापयेत् ॥ वेदोऽसीति हि मंत्रेण उपवीतं प्रदापयेत् ॥ १२ ॥ बृहस्पतेति मंत्रेण दद्याद्ब्रह्माणि भानवे ॥ येन श्रि
 यं प्रकुर्वाणां पुष्पमालां प्रयोजयेत् ॥ १३ ॥ धूरसीति च मंत्रेण धूपं दद्यात्सगुगुलम् ॥ समिद्धोऽज्जन मंत्रेण अंजनं तु प्रयच्छति ॥ १४ ॥ गुंजा
 नीति च मंत्रेण भानुरोचनया चरेत् ॥ आरक्तकंच वै कुर्याद्दीर्घायुत्वाय वै बुधः ॥ १५ ॥ सहस्रशीर्षा पुरुषोरविं सरसि पूजयेत् ॥ संभावयेति
 मंत्रेण सर्वनेत्रे परामृशेत् ॥ १६ ॥ विश्वतश्चक्षुरित्येवं भानोर्देहं समालभेत् ॥ श्रीश्च ते लक्ष्मीश्चेति मंत्रेणानेन पूजयेत् ॥ १७ ॥ इति श्रीभविष्ये
 महापुराणे सप्तमं कल्पे सौरधर्म आदित्यपूजाविधिवर्णनं नाम द्वाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥
 व्योमपूजाविधिं ब्रूहि समासाच्चतुरानन ॥ अष्टशृंगं कथं व्योमपूजयेद्भास्करस्य तु ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ व्योमपूजाविधिं कृष्णनिबोध गदतो
 मम ॥ अष्टशृंगं यथा व्योमपूजयंति मनीषिणः ॥ २ ॥ सौवर्णं राजतं ताम्रं कृत्वा चाश्ममयं तथा ॥ अष्टशृंगं महाबाहो अनेन विधिना चरेत् ॥ ३ ॥
 प्रथमं पूजयेद्भानुं मध्ये मंत्रेण सुव्रत ॥ महिषा वो महायेति नाना पुष्पकदंबकैः ॥ ४ ॥ त्रातारमिंद्रं मंत्रेण सर्वशृंगं सदा चरेत् ॥ उदीरतामवर इत्यथवाने
 न पूजयेत् ॥ ५ ॥ आयंगौरिति मंत्रेण नैकृतं शृंगमचरेत् ॥ रक्षोहणं वाजिनं वा पूजयेद्दसुरांतकम् ॥ ६ ॥ इंद्रसोमांतपतये ह्यथवानेन पूजयेत् ॥ अभि

त्वाशूरनोनुमपेशानंशृंगमर्चयेत् ॥ ७ ॥ एवंभानुंचपरितःपूजयंतिसदाच्युत ॥ येनेदंभूतमितिवैअथवानेनपूजयेत् ॥ ८ ॥ नमोऽस्तुसव
 पापेभ्योव्योमपीठसदार्चयेत् ॥ तेनराःसततंकामान्प्राप्नुवंतिनसंशयः ॥ ९ ॥ त्वमेकोरुद्राणां वसूनां पूर्वाणहेतेनपूजयेत् ॥ तद्विष्णोःपरमंपदं
 हंसःशुचिषादितिवैअपराह्मेसदार्चयेत् ॥ १० ॥ एवंभानुंग्रहैःसार्धंपूजयंतिसदस्पते ॥ तेसर्वान्विवरान्कामान्प्राप्नुवंतिनसंशयः ॥ ११ ॥
 विमलेवाससीदत्वागुरवेसपावित्रके ॥ उपानहौतथाकृत्स्नसौवर्णमंगुलीयकम् ॥ १२ ॥ गंधपुष्पाणिचित्राणिभक्ष्यभोज्यान्यनेकशः ॥ अनेन
 विधिनायस्तुसोपवासोर्चयेद्रविम् ॥ १३ ॥ बहुपुत्रोबहुधनःसनरःश्रेयवान्भवेत् ॥ उत्तरेचायनेयस्तुसोपवासोर्चयेद्रविम् ॥ १४ ॥ सोश्वमे
 धफलंविद्याद्बहुपुत्रश्चजायते ॥ कृत्वोपवासंविषुवेयस्तुपूजयतेरविम् ॥ १५ ॥ बहुपुत्रोबहुधनोकीर्तिमांश्चापिजायते ॥ कृत्वोपवासंग्रहणे
 विधिवच्चंद्रसूर्ययोः ॥ १६ ॥ पूजयेद्भास्करंभक्त्याब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ इतितेकथितंविष्णोभास्कराराधनेविधिम् ॥ १७ ॥ यःश्रुत्वा
 पुरुषोभक्त्याममलोकेमहीयते ॥ पुनरेत्यमहींकृष्णराजाभवतिभूतले ॥ १८ ॥ बहुपुत्रोबहुधनाःसमरेष्वपराजितः ॥ १९ ॥ इतिश्रीभविष्ये
 महापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमकिल्पेसौरधर्मभास्कराराधनविधिवर्णनंनामत्र्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥
 अतःपरंप्रवक्ष्यामिविधिंपरमपूजितम् ॥ रत्नव्योमप्रतिष्ठायांयथाभानुंप्रपूजयेत् ॥ १ ॥ अर्चयित्वातुप्रकृतिंगंधपुष्पाक्षतैर्विभो ॥
 सहोदकेनांजलिनासहपुष्पाक्षतेनवा ॥ २ ॥ आवाहयेन्महादेवंखषोलकंभास्करंविभुम् ॥ मंत्रेणकुरुशार्दूलप्रत्यक्षकिरणायवै ॥ ३ ॥
 ॐखषोलकायावाहयामिॐभूर्भुवःस्वरोःआदित्याराधनेमंत्रः ॥ ४ ॥ अभिमंत्र्यभुवेमात्रसावित्र्याचक्रुचाविभो ॥ आपोहिष्ठेतियाप्रो
 क्तापृथामसूर्यस्यसर्वदा ॥ ५ ॥ यथान्यायंतुसंक्षाल्यपूरयेच्चान्यतोयतः ॥ हिरण्यगर्भःसमवर्ततेत्यनयाक्षालयेद्बुधः ॥ ६ ॥ सवितापश्चात्तात्सविता
 ह्यनयापूरयेद्बुधः ॥ इत्येवंपूरयित्वातुवारिपुष्पाक्षतैर्बुधः ॥ ७ ॥ पात्रमौदुंबरंगृह्यकृत्स्नंसूर्यस्यदर्शयेत् ॥ उदुत्यंजातवेदसमनयाव्यो
 म्निनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ हंसःशुचिषादितिपाद्यंदद्याद्विचक्षणः ॥ निर्वापयेच्चपयसाखषोलकंरूपापयेत्ततः ॥ ९ ॥ अग्निस्तुसप्तभिर्वीरकीर्तिता
 स्ताश्चकृत्स्नशः ॥ आपोहिष्ठेतिक्रमात्तिसृभिःकुरुदंन ॥ १० ॥ हिरण्यवर्णैतिक्रमाच्चतुर्भिश्चनराधिप ॥ अभिमंत्र्योदकमृगिभिस्तिसृभि

निक्षिपेन्नृप ॥ ११ ॥ भानोःप्रदक्षिणं कृत्वा कृणुष्वपाज इत्यपि ॥ त्यमूषुवाजिनं गिरः प्रथमा परिकीर्तिता ॥ १२ ॥ पतिमिन्द्रस्तवाचामाद्वितीया
 परिकीर्तिता ॥ पतिमिन्द्रस्तु शुद्धेन आगहितृतीया परिकीर्तिता ॥ १३ ॥ सिध्येवृत्राणि जिघ्रेशं गैर्भानुं प्रपूजयेत् ॥ अस्य वामस्येत्यनया अ
 क्षतैः पूजयेद्भविम् ॥ १४ ॥ सप्तयुंजंति रथमनया पूजयेद्भविम् ॥ पुष्पैर्भरतशार्दूलसततं तमनाशनम् ॥ १५ ॥ कोददर्शप्रथममनया धूप
 मादिशेत् ॥ पाकः पृच्छाम्यनया चंदनं प्रतिपादयेत् ॥ १६ ॥ उद्दीप्यस्वेत्यनया दीपं दद्याद्विभावसोः ॥ अर्चित्वा कुंकुमं चैव शीर्षक्षीरं
 तु मंडलम् ॥ १७ ॥ युक्तामातासीत्यनया नैवेद्यं प्रतिपादयेत् ॥ गौरीर्ममायेति दद्यात्तथा शुक्ले च वाससी ॥ १८ ॥ तस्याः समुद्रेत्यनया
 उपवीतं निवेदयेत् ॥ इति संपूज्य देवेशं ततः कुर्यात्परांस्तुतिम् ॥ १९ ॥ ऋग्भिर्वैपंचभिस्तातशृणुष्वैकमना हतः ॥ उक्षाणं पृथिरिति च
 प्रथमा परिकीर्तिता ॥ २० ॥ चत्वारिवागतिभवे द्वितीया परिकीर्तिता ॥ इंद्रं मित्रं तृतीया तु वराधिक्ये प्रकीर्तिता ॥ २१ ॥ कृष्णं नयानं
 हितथा चतुर्थी परिकीर्तिता ॥ योरत्नवाहीत्यनया किरीटं योजयेद्भविम् ॥ २२ ॥ गते हनामि त्यनया अव्यंगं भास्करं न्यसेत् ॥ इयमददाद्र
 भसमृणच्युतमिति ऋगादितः ॥ २३ ॥ कृत्वा पूजां ततश्चाग्निं भस्मभि रिति च अच्युत ॥ देवस्य शक्तयोऽष्टौ च पूजयेद्विधिवक्रमात् ॥ २४ ॥
 इत्येष ते मया ख्यातः प्रतिमा पूजने विधिः ॥ यः पुरोक्तो महाबाहो ब्रह्मणा विष्णवे तथा ॥ २५ ॥ अनेन विधिना यस्तु सततं पूजयेद्भविम् ॥ स प्राप्नोत्य
 खिलाल्लोकानि हलोके परत्र च ॥ २६ ॥ पुत्रार्थं लभते पुत्रान्धनार्थं लभते धनम् ॥ कन्यार्थं लभते कन्या विदार्थं विदो विद्वेत् ॥ २७ ॥ नि
 ष्कामः पूजयेद्यस्तु समोक्षं प्राप्नुयान्नरः ॥ अनेन विधिना पूज्य गतः सिद्धिं स वैष्णवः ॥ २८ ॥ ब्रह्मादयस्तथा देवपूजयित्वा विभावसुम् ॥ अनेन
 विधिना पूज्य संतः सिद्धिं परांगताः ॥ २९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे व्योमार्चनाविधिवर्णनं नाम चतुरधिकद्विशततमोऽध्या
 यः ॥ २०४ ॥ ॐ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ पुनर्निबोध मे भीष्म गदतः परमं विधिम् ॥ येन पूजयते नित्यं महादेवं दिवाकरम् ॥ १ ॥ प्रभूतं निर्म
 लं तेज आराध्य परमं सुखम् ॥ पूर्वमंतस्तथा ग्रेय्या नैर्ऋत्यां पवनालये ॥ २ ॥ क्रमेण यावदीशानं हृदि बीजं च विन्यसेत् ॥ भास्करासनमेतत्तु
 न्यस्तव्यंतत्त्वदर्शिभिः ॥ ३ ॥ उपरिष्ठात्ततस्तस्य हृदये न तु पंकजम् ॥ अष्टपत्रं केशरालं पंचवर्णं सकेसरम् ॥ ४ ॥ दीप्तादि पूर्वमारभ्य

आमहादेवगोचरम् ॥ शतयष्टकं न्यसेन्मंत्रैरादितः सर्वतोमुखीम् ॥ ५ ॥ अवीजैः केसराग्रेषु क्रमेणैव च पूजयेत् ॥ ततस्त्वावाहयेद्भानुं स्थाप
 येत्कर्णिकोपरि ॥ ६ ॥ तस्योपहृत्य तंचान्यं वेदितव्यं त्र्यष्टकम् ॥ तेनैवावाहनं चार्च्यं स्थापनं चार्चयेच्च ॥ ७ ॥ पाद्यमाचमनं स्थानं
 वस्त्रगंधादिभूषणम् ॥ विधिना वीरपुष्पाणि नैवेद्यं धूपमेव च ॥ ८ ॥ कर्तव्यं श्रद्धया भक्त्या एवं तुष्टयति भास्करः ॥ महापातकिनोऽप्याशु ल
 भं ते चितितं फलम् ॥ ९ ॥ आदित्यं पूजयित्वा तु पश्चादंगानि पूजयेत् ॥ दीतायां हृदयं न्यस्य भवान्या तु शिरो न्यसेत् ॥ १० ॥ दिग्विदिक्षु
 न्यसेदस्त्रमिन्द्रादिशोत्तरांतिकम् ॥ कर्णिकायां न्यसेत्त्रेत्रं स्वबीजेन तु वाचने ॥ ११ ॥ पुष्पैर्गंधैश्च धूपैश्च हृदयानि क्रमेण तु ॥ पूजयित्वा तु विधि
 वद्भूमिपश्चात्तु मंत्रवित् ॥ १२ ॥ बाह्यतः पूर्वतो मंदं दक्षिणेन बुधं तथा ॥ विषाणं पश्चिमे पूज्य उत्तरेण तु भार्गवम् ॥ १३ ॥ आग्नेय्यां च कुजं पूज्य
 नैऋत्यां भानुदेहजम् ॥ वायव्यां पूजयेत्कृष्णमैशान्यां विकचं नृप ॥ १४ ॥ इन्द्रादिलोकपालांश्च ततोऽष्टौ पूजयेद्बुधः ॥ सुगंधैर्विविधैः पुष्पै
 र्धूपैश्चैव मनोरमैः ॥ १५ ॥ क्रमेण पूजयेद्भानुं लोकपालैर्ग्रहैः सह ॥ मंत्रैः कुरुकुलश्रेष्ठयश्चेच्छ्रेयसात्मनः ॥ १६ ॥ अनेन विधिना यत्र देवः
 संपूज्यते रविः ॥ नचौराग्रिभयंतत्र नचापिनरकाद्वयम् ॥ १७ ॥ यज्ञोपलविषादिभ्यो भयंतत्र न विद्यते ॥ सुखमारोग्यमानंदं सुभिक्षम
 चलांश्चियम् ॥ १८ ॥ तेजोविंशतमध्यस्थमादित्यं परमार्थतः ॥ यष्टव्यं साधकैर्नित्यं नरथो न च वाजिनः ॥ १९ ॥ इत्येव विधिराख्यातो
 मया भीष्मतवाखिलः ॥ येन पूजयते नित्यं महादेवो दिवाकरम् ॥ २० ॥ इत्थं पूज्य विवस्वन्तं हृद्बीजेन विसर्जयेत् ॥ य एवं पूजयेद्भानुं स या
 ति परमां गतिम् ॥ २१ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सौरधर्मे भीष्मव्याससंवादे महादेवार्चनविधिवर्णनं नाम पंचाधिकद्विशतत
 मोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ मंत्रोद्धारं परं ब्रूहि मुद्राशक्तिसमन्वितम् ॥ रूपवर्णसमं चैव पौराणिकमनुत्तमम् ॥ १ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ शृणु भीष्म महाबाहो यथा वक्ष्यामि ते न च ॥ पौराणिकानां मंत्राणामुद्धारं वैदिकाहते ॥ २ ॥ वर्णरेफसमायुक्तं विदुर्मनै
 व भूषितम् ॥ अंतस्थानां हि अंत्यं वै ब्रह्म देवत्यमुच्यते ॥ ३ ॥ विंदुरेफसमायुक्तं दीर्घयामात्रया तथा ॥ दीक्षाक्षरसमुद्दिष्टं द्वितीयं विष्णुदे
 वतम् ॥ ४ ॥ तृतीयं तु तथा प्रोक्तं सविसर्गो जनाधिप ॥ स तृतीयो बुधैः प्रोक्तो रुद्रदेवत एवाहि ॥ ५ ॥ भास्करो यं महान् साक्षान्मंत्रमूर्तिस्त्रि

ब्रा० प० १

अ० २०६

॥१९७॥

रक्षरः ॥ दुर्लभः परमोगुह्यस्त्रिदेवो देवपूजितः ॥ ६ ॥ यस्त्विदं जपते भक्त्या स याति परमांगतिम् ॥ ततश्च मुद्रां वक्ष्यामि सान्निध्यं कारणं
 परम् ॥ ७ ॥ पद्माकारौ करौ कृत्वा मध्ये श्लिष्टे तु मध्यमे ॥ अंगुलिं क्षारयते तस्मिन् विमुद्रेति च सोच्यते ॥ ८ ॥ अनया वद्धया राजन्भा
 स्करस्य प्रियो भवेत् ॥ महाभयेषु सर्वेषु मातृवत्परिरक्षति ॥ ९ ॥ हृदयं तस्य विज्ञेयं दक्षरवरं स्मृतम् ॥ विद्रुमोपरि संछत्रं हृदयं
 तद्गतं सदा ॥ १० ॥ शिरस्यर्कमिति प्रोक्तं देवदेवस्य भारत ॥ महाव्याहृतयस्ति स्रस्तथारज्ज्वालिनी शिखा ॥ ११ ॥ अष्टाक्षरा तु विद्ये
 यमादित्यस्य महात्मनः ॥ यः स्मरेत्साधकस्त्वेन नानासौ केनापि बाध्यते ॥ १२ ॥ अकारेण समायुक्तं विंदुरेफसमन्वितम् ॥
 हकारमग्निदैवत्यं कवचं भास्करप्रियम् ॥ १३ ॥ एकाक्षरमिदं प्रोक्तमभेद्यं यः स्मरेदिदम् ॥ दुष्टानां चैव विघ्नानां नाशनं नात्र संशयः ॥ १४ ॥
 सविसर्गो रेफ इति अस्त्रमेकाक्षरं स्मृतम् ॥ नाशयेद्दुष्टकर्माणि साधकस्य न संशयः ॥ १५ ॥ संमुखौ तौ करौ कृत्वा श्लिष्टौ तु ग्रंथितां गुली ॥ क
 निष्ठानामिका योज्या तर्जन्यौ मध्यमे तथा ॥ १६ ॥ हृच्छिरः स शिखा चर्मा मुद्रेयं व्योम संज्ञिता ॥ मुष्टिवक्रोच्छ्रितं कुर्यात्स व्यहस्तस्य त
 र्जनी ॥ १७ ॥ मालशब्दकृतादिस्तु मुद्रा ह्यस्त्रस्य कीर्तिता ॥ त्रासनीनाम विख्याता सर्वविघ्नभयं करी ॥ १८ ॥ कर्णविंदुसमायुक्तं यंचतुर्थं
 महामते ॥ भास्करस्य त्विदं नेत्रमग्निदैवतमुच्यते ॥ १९ ॥ स्मरः स्यात्साधकं द्राणां दुरंतो नाशने ध्रुवम् ॥ मध्यमा तर्जनी चैव स व्यहस्तस्य चो
 च्छ्रितम् ॥ २० ॥ कनिष्ठानामिके कुंच्य अंगुष्ठेन ततः क्रमेत् ॥ नेत्राभ्यां स्पर्शयेद्देनानि त्रमुद्रा प्रकीर्तिता ॥ २१ ॥ गोवृषाणाम विख्याता
 दर्शपे दिव्यगोचरम् ॥ रां दीप्तारिततः सूक्ष्मार्जं जयाभीष्म उच्यते ॥ २२ ॥ उभाह्वाखं विभूतिश्च विमलारैः प्रकीर्तिता ॥ अवहाचमहाबाहो
 विद्युतारौ प्रकीर्तिता ॥ २३ ॥ गोवृषाणाम रं सर्ववीरभद्रकरी तथा ॥ इत्येता बीजरूपास्तु कथिताश्चैव शक्तयः ॥ २४ ॥ उत्तानौ तु करौ कृत्वा स
 व्याकुंच्यते तां गुली ॥ कुर्यादुपरि चांगुष्ठौ चालयीत पुनः पुनः ॥ २५ ॥ सर्वासां चैव शक्तीनामेता मुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ नाम्ना च विद्युता चैव नवमसिर्व
 तो मुखी ॥ २६ ॥ नामान्ये तानि शक्तीनां समासात् कथितानि तु ॥ स बीजानि महाबाहो मया स्नेहेन भारत ॥ २७ ॥ ग्रहाणां शृणु बीजानि रूपं च गदतो मम ॥
 सर्वत्र भंतथा खंचकं जकूतु हलोद्ग्रह ॥ २८ ॥ ॐकारादीपिताः सर्वे नमस्कारांत योजिताः ॥ पूजाकाले प्रयोक्तव्या जपकाले तथैव च ॥ २९ ॥ होम

कालेतुस्वाहांतंमंत्रंषट्कारसंयुतम् ॥ सर्वैर्विदुयुताभीष्मशिखाविंदुविभूषिताः ॥ ३० ॥ सोमाद्याः केतुपर्यंताग्रहाह्वेनंप्रकीर्तिताः ॥ एतामुद्राः
 प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रदायिकः ॥ ३१ ॥ सुमुखौतु करौ कृत्वा शिष्टौ चैव प्रसारितौ ॥ इदं मुद्रानमस्कारं ग्रहसन्निध्य कामिका ॥ ३२ ॥ मंत्रोद्धारस्तवा
 ख्यातोरहस्यो दुर्लभो नृप ॥ शृणुष्व रूपं देवानां ध्यानकाले ह्युपस्थिते ॥ ३३ ॥ जपावर्णमहातेजश्चेतपद्मोपरिस्थितम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं सर्वाभ
 रणभूषितम् ॥ ३४ ॥ तथैकवक्त्रं द्विभुजं सोमपंकजकंधरम् ॥ मण्डलेन च रूपं तु मध्यस्थं रक्तवाससम् ॥ ३५ ॥ मार्तंडस्य इदं रूपं शुचिः स्ना
 तोजितो द्रियः ॥ त्रिकालं यः स्मरेद्भीम एकचित्तो व्यवस्थितः ॥ ३६ ॥ सोऽचिराद्भवते लोके वित्तेन धनदोपमः ॥ मुच्यते सर्वभोगैस्तु तेजस्वी
 बलवान्भवेत् ॥ ३७ ॥ हृदयं चोत्तमांगं च शिखावैवक्रमेव च ॥ रक्तवर्णा इमे श्यामाः सर्वाभरणभूषिताः ॥ ३८ ॥ वरदाऽभयहस्ताश्च
 ध्यातव्याः साधकेन तु ॥ तडित्पुंजनिभं शस्त्रं रौद्रं चंद्राकरालिनम् ॥ ३९ ॥ विशेषः कथितो ह्येष कामरूपस्वभावतः ॥ दीप्ताशीतशिखा
 काराध्यातव्या मम शक्तयः ॥ ४० ॥ श्वेतवर्णस्मरेत् सोमं रक्तवर्णकुंजं स्मरेत् ॥ सौम्यमष्टापदाभं च गुरुं च पतिवर्णकम् ॥ ४१ ॥ शंखक्षी
 रनिभं श्वेतं काणं चांजनसंनिभम् ॥ रजावर्तनिभं राहुं धूम्रं च विकचं स्मरेत् ॥ ४२ ॥ वामहस्तौ कटिन्यस्तौ दक्षिणाचाभयप्रदौ ॥
 रक्तधूरक्तनेत्रास्ये अर्धकायकृतांजलिः ॥ ४३ ॥ इति भानुग्रहैः सार्धं ये ध्यायंति नृपोत्तम ॥ लभंते ते महासिद्धिमाचिरान्नान्नसंशयः ॥ ४४ ॥
 तवाख्यातमिदं वक्त्रं ग्रहाणां भीष्मकृत्स्नशः ॥ यं श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यंते भुवि मानवाः ॥ ४५ ॥ अनेन विधिना भीष्मसदा देवं दिवाकरम् ॥
 त्रिकालं पूजयेद्भक्त्या वीरश्रद्धासमन्वितः ॥ ४६ ॥ इत्थं पूजयमानस्तु सर्वदेवं दिवाकरम् ॥ ब्रह्महत्याविनिर्मुक्तो महादेवत्वमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मेषु सूर्यपूजामाहात्म्यवर्णनं नाम षडुत्तरद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ भीष्म उवाच ॥
 अहो देवस्य माहात्म्यं भास्करस्य त्वयोदितम् ॥ पूजयंति सदा ह्येनं ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमेतन्न संदेहो यथावद
 सि भारत ॥ नास्ति सूर्यसमो देवो नास्ति सूर्यसमा गतिः ॥ २ ॥ नास्ति सूर्यसमं ब्रह्म नास्ति सूर्यसमं हुतम् ॥ नास्ति सूर्यसमो धर्मो नास्ति सूर्यसमं
 धनम् ॥ ३ ॥ नास्ति सूर्यमृते कामं नास्ति सूर्यमृते पदम् ॥ नास्ति सूर्यसमो बंधुर्नास्ति सूर्यसमः सुहृत् ॥ ४ ॥ नास्ति सूर्यसमा माता नास्ति सूर्यसमो गुरुः ॥

नास्ति सूर्यसमंतीर्थं न पवित्रं ततः परम् ॥ ५ ॥ तमेकं दैवतं विद्यान्नेवाप्यर्कपरायणम् ॥ लोकानां देवतानां च पितॄणां चापि भारत ॥ ६ ॥
 तमर्चतः स्तुवंतश्च प्राप्नुवंति परांगतिम् ॥ ते प्रपन्नास्तु ये भक्त्या मुक्तास्ते भवसागरात् ॥ ७ ॥ राजा चोराग्रहाः सर्पादारिष्ट्यदुःखसंपदः ॥ नेते
 पीडयितुं शक्ताः प्रसन्ने भास्करे सति ॥ ८ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं तात महाबाहो देवो भास्कर तत्परः ॥ स पूज्यः स नमस्कार्यः सहिध्या तव्य
 एव च ॥ ९ ॥ प्रत्यक्षदेवता ह्येषा देवदेवो यमादरात् ॥ अथ किं बहुनोक्तेन यद्रक्ष्यामि निबोध मे ॥ १० ॥ पूजयेत्तेन यः पापी तथादित्यदिनै
 रपि ॥ पूजयंति नरा ये वै ते यांति परमांगतिम् ॥ ११ ॥ प्राप्ते सूर्यदिने भक्त्या भानुं संपूज्य श्रद्धया ॥ नक्तं करोति पुरुषः स यात्यमरलोक
 ताम् ॥ १२ ॥ यस्तु पूर्वैरवे भक्त्या पंचरत्न समन्वितम् ॥ निवेदयति मंत्रेण स यात्यमरलोकताम् ॥ १३ ॥ मार्तण्डप्रीतये यस्तु कुर्याच्छ्रा
 द्धं विधानतः ॥ संक्रांता वयने वीरसूर्यलोके स गच्छति ॥ १४ ॥ कृत्वोपवासं षष्ठ्या तु सप्तम्यां यस्तु मानवः ॥ करोति विधिवच्छ्राद्धं भास्करः
 प्रीयतामिति ॥ १५ ॥ सर्वदोषविनिर्मुक्तः सूर्यलोके महीयते ॥ मानवो यस्तु सप्तम्यां योषिता च दिवाकरम् ॥ १६ ॥ प्रपूज्य विधिवद्भानुं
 सर्वान्कामानवाप्नुते ॥ विशेषतस्तस्य दिने ग्रहणे च नराधिप ॥ १७ ॥ इति भीष्मविजानीहिन देवो भास्करात्प्रियः ॥ आदित्यमेकं परमं देवदेव
 पुपूजितम् ॥ १८ ॥ रत्नपर्वतमारुह्य यथाभुवि नराधिपः ॥ सत्त्वानुरूपं गच्छंति रत्नभागानशेषतः ॥ १९ ॥ तथा भानुं समाराध्य प्राप्नुवंति
 नराः फलम् ॥ धनार्थी प्राप्नुयादर्थं पुत्रार्थी प्राप्नुयात्सुतम् ॥ २० ॥ मोक्षार्थी मोक्षमाप्नोति चाथ वामरतां व्रजेत् ॥ अथ किं बहुनोक्तेन शृणुष्व
 वचनं मम ॥ २१ ॥ ब्रह्मादयो देवगणा भानुमाराध्य भारत ॥ मनोहराणि दिव्यानि दिवि स्थानान्यवाप्नुवन् ॥ २२ ॥ अचलानि महाया
 स सर्वपापहराणि च ॥ समंतुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्व्यासस्तत्रैवांतरधीयत ॥ २३ ॥ भीष्मोऽपि पूजयामास भक्त्या भानुं विधानतः ॥
 तथा त्वमपि राजेन्द्र पूजयेमं दिवाकरम् ॥ २४ ॥ पूजयित्वा रविं भक्त्या स्थानं यास्यसि शाश्वतम् ॥ यथागतः स भगवान्व्यासो भीष्मश्च मान
 द ॥ २५ ॥ सकृत्प्रपूज्य सप्तम्यां भक्त्या देवं दिवाकरम् ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे व्यासभीष्मसंवादे आदित्यपूजामाहात्म्यवर्णनं नाम सप्ता
 धिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ६३ ॥ शतानीक उवाच ॥ पुनर्मे ब्रूहि सप्तम्यां प्रोतये भास्करस्य तु ॥ उपोषितो भवतीह नरो यस्तु द्विजो

त्तम ॥ १ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ कथिताः सप्तसप्तम्यः पुनरस्मिन्महामते ॥ बहवः कुरुशार्दूलभूयस्त्वेताः शृणुष्वमे ॥ २ ॥ स्वयंयाः
 कथिताः पूर्वमादित्येन खगाधिप ॥ अरुणस्य महाबाहो सप्तम्यः सप्तपूजिताः ॥ ३ ॥ अर्कसंपुटकैरेकाद्वितीयामरिचैस्तथा ॥ तृतीयानि
 वपत्रैश्चतुर्थीफलसप्तमी ॥ ४ ॥ अनोदनापंचमस्यात्षष्ठीविजयसप्तमी ॥ सप्तमीकामिकाज्ञेयाविधितासां निबोधमे ॥ ५ ॥ शुक्लपक्षे
 रविदिनेदक्षिणे चोत्तरायणे ॥ ग्रहणे सूर्यनक्षत्रे गृह्णीयात्सप्तसप्तमीः ॥ ६ ॥ सतां स ब्रह्मचारी स्याच्छौचयुक्तोजितेन्द्रियः ॥ सूर्यार्चनरतोदांतो
 जपहोमपरस्तथा ॥ ७ ॥ पंचम्यामेव पुरुषः कुर्यान्नित्यमनात्मकम् ॥ षष्ठ्यां नैथुनं गच्छेन्मधुमां संचवर्जयेत् ॥ ८ ॥ अर्कसं
 पुटकैरेकांतथान्यां मरिचैर्नयेत् ॥ तथा परां निवपत्रैः फलारूपायां फलंचरेत् ॥ ९ ॥ अनोदनामन्नरहितउपासतियथाविधि ॥ अहोरात्रं वा
 युभक्षः कुर्याद्विजयसप्तमीम् ॥ १० ॥ तथैकां सप्तमीं कृत्वा प्रतिमां संचिक्वणः ॥ कुर्याद्यथाविधिवच्चततः कुर्वीत कामिकाम् ॥ ११ ॥
 आसां लिखित्वानामानि पत्रकेषु पृथक्पृथक् ॥ तानि सर्वाणि पत्राणि प्रक्षिपेद्भिनवेवटे ॥ १२ ॥ तदर्थं यो न जानाति लोकवान्योऽपि वा
 नरः ॥ तेन ह्युद्धारयेदं केन कुर्यान्नविचारयेत् ॥ १३ ॥ तेनैवाविधिनायस्तु प्रतिमां संचतंतपः ॥ सप्तैव यावत्सप्तम्यो विज्ञेया सा तु का
 मिका ॥ १४ ॥ इत्येताः सप्तसप्तम्यः स्वयंप्रोक्ता विवस्वता ॥ कुर्वीत यो नरो भक्त्या सयात्यर्कसदनृप ॥ १५ ॥ अर्कसंपुटकैर्विस्त
 मचलंसप्तपौरुषम् ॥ मरीचैः संगमः स्याद्वै प्रियैः पुत्रादिभिः सदा ॥ १६ ॥ सर्वरोगाः प्रणश्यंति निवपत्रैर्न संशयः ॥ फलैस्तु पुत्र
 पौत्रंच दौहित्रंचापि पुष्कलम् ॥ १७ ॥ अतो धनाधनं धान्यं सुवर्णं रजतं तथा ॥ तथा पशुहिरण्यंच आरोग्यं सततं नृप ॥ १८ ॥ उपोष्य विज
 यां शत्रून् राजान् प्राजतिनित्यशः ॥ साधयेत्कामदान् कामान्विधिवत्समुपासिते ॥ १९ ॥ पुत्रकामो लभेत्पुत्रमर्थकामो र्थमक्षयम् ॥ विद्या
 कामो लभेद्विद्यां राज्यार्थी काममाप्नुयात् ॥ २० ॥ कृष्णा कामां ददात्येषाः श्रामदा कुरुनंदन ॥ नरो वा यदि वा नारी यथोक्तं सप्तमीव्रतम् ॥ २१ ॥
 करोति नियतात्मा वै स याति परमां गतिम् ॥ न तेषां त्रिषु लोकेषु किंचिदस्तीति दुर्लभम् ॥ २२ ॥ ये भक्त्या लोकनाथस्य व्रतिनः संशितव्र
 ताः ॥ व्रतैस्तु विविधैर्वीरतपोवापि सुदुष्करैः ॥ २३ ॥ न तत्फलमवाप्नोति यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः ॥ तीर्थाभिषंजनैर्वापि दानहोमार्चनैस्तथा ॥ २४ ॥

यत्फलंचपूजयितुंसतम्यांप्राप्यमाक्षदम् ॥ मोक्षार्थीपार्थिवश्रेष्ठयथाहभगवान्रविः ॥ २५ ॥ कृत्वादित्यदिनेनक्तंभक्त्यासंपूजयेद्
 विम् ॥ अचलस्थानमाप्नोतिमानवःश्रद्धयान्वितः ॥ २६ ॥ सूर्यलोकेचनियतंतस्यवासोनसंशयः ॥ यस्तुपूजयतेभक्त्यासतम्यांभा
 स्करनरः ॥ २७ ॥ ब्रह्मेन्द्ररुद्रलोकेषुतस्याप्रतिहतागतिः ॥ नांधोनकुष्ठीनक्लीबोनव्यंगोनचनिर्धनः ॥ २८ ॥ कुलेतस्यभवेद्विरयश्चरे
 त्सतमीव्रतम् ॥ विद्यार्थीलभतेविद्यांधनार्थीधनमाप्नुयात् ॥ २९ ॥ भार्यार्थीरूपसंपन्नांस्त्रियंपुत्रांश्चभारत ॥ लोभात्प्रमादान्नोहाच्चव्रतभं
 गोयदाभवेत् ॥ ३० ॥ तदात्रिरात्रंनश्रीयात्कुर्याद्राकेशमुंडनम् ॥ प्रायश्चित्तमिदंकृत्वापुनरेवव्रतीभवेत् ॥ ३१ ॥ सप्तैवयावत्सतम्यो
 भवंतिचखगेश्वर ॥ अभ्यर्च्यसूर्यसतम्यांमाल्यधूपादिभिर्नरः ॥ ३२ ॥ भोजयित्वाद्विजाञ्छत्तयाप्राप्नुयात्स्वर्गमक्षयम् ॥ सतम्यांविप्र
 मुख्येभ्योहिरण्यंयःप्रयच्छति ॥ ३३ ॥ सतदक्षय्यमाप्नोतिमूर्यलोकंचगच्छति ॥ इतीदंकीर्तितंवीरसतमीव्रतमुत्तमम् ॥ ३४ ॥ भूय
 एवाभिधास्यामिशृणुष्वैकमनानृप ॥ ३५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसतमीकल्पेसौरधर्मेसूर्यारुणसंवादेसप्तासतमीव्रतवर्णनं
 नामाष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॐ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ यःक्षिपेद्दोमयाहारःशुक्रद्रादशसतमीः ॥ अथवायावकाहा
 रःशीर्णपर्णाशनोऽपिवा ॥ १ ॥ क्षीराशीचैकभक्तोवाभिक्षाहारोथवापुनः ॥ जलाहारोपिवाविद्वान्पूजयित्वादिवाकरम् ॥ २ ॥ पुष्पोपहारै
 र्विविधैःपद्मसौगन्धिकोत्पलैः ॥ नानाप्रकारैर्गंधैश्चधूपैर्गुग्गुलुचंदनैः ॥ ३ ॥ कृष्णगंधपायसाद्यैर्विचित्रैःसुविभूषणैः ॥ अर्चयित्वाद्विजा
 ञ्छ्रेष्ठान्हिरण्यान्नादिभिर्नरः ॥ ४ ॥ सतत्फलमवाप्नोतिऋतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ यदेहतप्यतेवीरप्राप्यतेकेवलंरवेः ॥ ५ ॥ विमानवरमारू
 ढःसूर्यलोकेमहीयते ॥ ततःपुण्यक्षयाद्राजकुलेमहतिजायते ॥ ६ ॥ एवंभक्त्याविवस्वंतंप्रतिमासंसमाहितः ॥ पूजयेद्विधिवद्भक्त्याना
 मानिपरिकीर्तयेत् ॥ ७ ॥ माधवेमासिविष्णुरितिमाधवेचार्यमेवेति ॥ शुक्लेविवस्वान्मासेतुशुचौमासेदिवाकरः ॥ ८ ॥ पर्जन्यःश्रावणे
 मासिनभस्येवरुणस्तथा ॥ मार्तण्डेतिचविज्ञेयःकार्तिकेभार्गवःपुनः ॥ ९ ॥ मार्गशीर्षेतेमित्रस्तुकीर्तितंसततंबुधैः ॥ पूषापौषेतुवैमासेपू
 जनीयःप्रयत्नतः ॥ १० ॥ माघेभगेतिविज्ञेयस्त्वष्टाचैवाथफाल्गुने ॥ एवंक्रमेणनामानिकीर्तयेत्प्रीतयेरवेः ॥ ११ ॥ धूपार्चनविधिमिमं

सप्तम्यांसुसमाहितः ॥ यः करोति नरो भक्त्या स याति परमां गतिम् ॥ १२ ॥ ततस्ते सर्वमाख्यातं यथा गुह्यतमं विभोः ॥ नैव देयमशिष्याय
 नाभक्ताय कदाचन ॥ १३ ॥ न च पापकृते देयं न देयं नास्तिकाय वा ॥ कृतघ्नेनास्तिके वीरन देयं क्रूरकर्मणे ॥ १४ ॥ यद्दं शृणुयान्नित्यं सप्त
 मीव्रतमुत्तमम् ॥ पठेद्यच्चापि नियतः श्रद्धया परयान्वितः ॥ १५ ॥ इह लोके सुखं प्राप्य सूर्यलोके महीयते ॥ पुण्यक्षयादिहा गत्य राजा भवति
 भूतले ॥ १६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सूर्यारुणसंवादे माससप्तमीव्रतवर्णनं नाम नवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥
 ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्येष सप्तमी कल्पः समासात्कथितस्तव ॥ विस्तरात्ते पुनर्वच्मि शृणुष्वैकमनाविभो ॥ १ ॥ फाल्गुना मलपक्ष
 स्य षष्ठ्यां च सप्तमि पोषितः ॥ पूजयेद्वास्करं स्नात्वा गंधपुष्पविलेपनैः ॥ २ ॥ अर्कपुष्पैर्महाबाहो गुग्गुलेन सुगंधिना ॥ श्वेतेन करवीरेण चंदने
 न दिवाकरम् ॥ ३ ॥ गुडोदकेन नैवेद्यं निवेद्यं प्रीतये रवेः ॥ एवं संपूज्य दिवाभानुरात्रौ तस्याग्रतः स्वपेत् ॥ ४ ॥ जपन् भौमं परं जाप्यां विनिद्रः
 सततं बुधः ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ किं तत्परं भगवतः प्रियं जाप्यमनुत्तमम् ॥ ५ ॥ जप्तव्यं यत्परं भक्त्या भानुस्तस्याग्रतो नरैः ॥
 तन्मे ब्रूहि तथा मंत्रान् धूपदीपान्विशेषतः ॥ ६ ॥ येनाहं तं जपञ्जप्य पूजयामि दिवाकरम् ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ वच्मि ते भरत श्रे
 ष्ठसमासात् त्रतु विस्तरात् ॥ ७ ॥ षडक्षरेण मंत्रेण कुर्यात्सर्वसमाहितः ॥ जपं होमं तथा पूजां शतजप्तेन सर्वदा ॥ ८ ॥ सावित्र्या च जपं पूर्व
 कृत्वा शतसहस्रशः ॥ पश्चात्सर्वप्रकुर्वीत जपादेकमना कुलम् ॥ ९ ॥ ॐ भोः सावित्री भास्कराय सहस्ररश्मि मही ॥ तेन सूर्यः प्रचोद
 यात् ॥ १० ॥ जप एष परः प्रोक्तः सप्तम्यां भानुना स्वयम् ॥ जप्त्वा सकृद्रवेत्पूतो मानवो नात्र संशयः ॥ ११ ॥ प्रभाते त्वथ सप्तम्यां जापन्नियतमा
 नसः ॥ पूजयेद्वास्करं भक्त्या पूर्वोक्तविधिना नृप ॥ १२ ॥ श्रद्धया भोजयेच्च पिब्राह्मणाञ्छक्तितो नृप ॥ दिव्यान्भोगांश्च विधिवद्भक्ष्य भोज्यै
 रनेकशः ॥ १३ ॥ वित्तशान्त्वं न कुर्वीत भोजकांश्च प्रभोजयेत् ॥ न भोजयेत् तथाऽसौरान्सौरान्यत्नेन भोजयेत् ॥ १४ ॥ शतानीक उवाच ॥
 के भोज्याः केन वा भोज्या ब्राह्मणा ब्रह्मवित्तम ॥ केषुचित्तोषु सप्तम्यां देवदेवो दिवाकरः ॥ १५ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ घटी भोज्यो भवेद्विप्रः सप्तमीं कुरुते
 चयः ॥ सौरभिन्नेष्वभोज्यो यो यश्च भुक्तो दिवाकरे ॥ १६ ॥ एते भोज्या द्विजाराजानादित्येन समासतः ॥ प्रोक्तो गुरुकुलश्रेष्ठ तथाऽभोज्या

ऋणुष्वै ॥१७॥ सभार्यःसपतिर्यस्तुकुष्ठरोगैर्हतश्चयः॥यश्चान्यदेवताभक्तस्तथानक्षत्रसूचकः ॥१८॥ परापवादनिरतोयश्चदेवलकस्तथा॥
 एतेऽभोज्याःसविप्रास्तुस्वयंदेवेनचितिताः ॥ १९ ॥ शतानीकज्वाच ॥ येभोज्याब्राह्मणाःप्रोक्तायेचाभोज्याद्विजोत्तमाः ॥ एतेषालक्षणंब्रू
 हिसर्वेषांवैसमाहितः ॥ २० ॥ सुमंतुरुवाच ॥ साधुपृष्टोस्मिराजेंद्रकीर्तयाम्येषकृत्स्नशः ॥ पठतांतुत्रयीविद्यांब्राह्मणानांकदंबकम् ॥ २१ ॥
 घटेत्युक्तातुसाराजन्स्वयंदेवेनभानुना ॥ सोषटोविद्यतेयस्यसघटीत्युच्यतेद्विजः ॥ २२ ॥ ब्रह्मक्षत्रविशांवीरशूद्राणांचकदंबकः ॥ शृण्व
 तांविधिवत्पुण्यंभक्त्यापुस्तकवाचनम् ॥ २३ ॥ इतिमासेनिबद्धस्यहोमस्येतिचभानुना ॥ कथिताकुरुशार्दूलव्ययमाकाशगामिनः॥२४॥
 यस्याःकर्ताभवेद्यस्तुममस्यात्करकोमतः ॥ सविप्रोराजशार्दूलसदृष्टोभास्करस्यतु ॥ २५ ॥ जयोपजीवीव्यासश्चसमःस्याजीवकस्त
 था ॥ यान्येतानिपुराणानिसेतिहासानिभारत ॥ २६ ॥ जयेतिकथितानीहस्वयंदेवेनभास्वता ॥ एकंनिवासयन्यस्तुब्राह्मणंतूपजीवति
 ॥ २७ ॥ जयोपजीवीसज्ञेयोवाचकश्चतथानृप ॥ आरुण्यादिशस्त्राणिसप्ताश्वतिलकस्तथा ॥ २८ ॥ यस्तुजानातिसौराणिविप्रःसौ
 रस्यतत्त्ववित् ॥ पूजयेत्सततंयस्तुभास्करंनृपसत्तम ॥ २९ ॥ भोजकांश्चतथाराजन्यथादेवंदिवाकरम् ॥ सज्ञेयोभास्करेभक्तोभोज
 नीयःप्रयत्नतः ॥ ३० ॥ भोज्यानांलक्षणंद्येतदभोज्यानांशृणुष्वमे ॥ वृषलीयस्यवैभार्याब्राह्मणीतुविशेषतः ॥ ३१ ॥ परभार्यापतिरसौ
 ब्राह्मणोब्राह्मणाधमः ॥ दैवेननिहतःकुष्ठोब्राह्मणो ब्रह्मघातकः ॥ ३२ ॥ भोजकोविंदतेयस्तुनचतंपूजयेत्तथा ॥ ज्ञेयोन्यदेवभक्तोसौसविप्रः
 कुरुनंदन ॥ ३३ ॥ आदित्यंभोजकंविद्याद्भानोर्देहसमुद्भवम् ॥ नादित्यंपूजयेद्यस्तुसभोज्योनकदाचना॥३४॥ मुंडोव्यंगधरोगौरःशंखपुष्प
 धरस्तथा ॥ यस्ययातिगृहेराजन्भोजकोमानवस्यतु ॥ ३५ ॥ तस्ययातिगृहेदेवाःपितरोभास्करस्यतु ॥ रक्षोभूतपिशाचाश्चयोगिन्यो
 पिपलायिताः ॥ ३६ ॥ सकृदुक्तेगृहेयस्यभोजकोगृहधर्मिणः ॥ सप्तसंवत्सरंयावत्तृप्तोभवतिभास्करः ॥ ३७ ॥ तस्यार्ताभोजये
 दिव्यांभोजकंसततंबुधैः ॥ यस्तुतानिंदतेविप्रःसनभोज्यःकदाचन ॥ ३८ ॥ निजंभर्तारमुत्सृज्यस्वैरंयान्यस्यगच्छति ॥ स्वैरिणासातुवैप्रो
 क्तापिपिष्ठाकुलदूषिणी ॥ ३९ ॥ प्रच्छत्रंरोचतेराजन्यानारीभवदोषतः ॥ ज्ञेयासास्वैरिणीराजकुलेभवतिनाशिनी ॥ ४० ॥

योस्यारतोभवेद्विप्रःसन्नेयःस्वैरिणरितः ॥ रंगोपजीवीकथकोयश्चप्राकृतनर्तकः ॥ ४१ ॥ रंगोपजीवीराजेंद्रतथाचबहुयाचकः ॥ द्वेएते
 नामनीराजन्कथकस्यप्रकीर्तिते ॥ ४२ ॥ कृतेनानेनयाहवचउद्धृतःकुरुनंदन ॥ यस्तुतिगायतेविप्रःप्राञ्चैस्तुजनसंसादि ॥ ४३ ॥ रंगोपजी
 वीप्रोक्तोयंद्वितीयःपरिकीर्तितः ॥ सूचकंकथनंप्रोक्तंसर्वशास्त्रेषुभारत ॥ ४४ ॥ सूचयेद्यस्तुक्रक्षाणिसवैनक्षत्रसूचकः ॥ ४५ ॥ शतानीकउवाच ॥
 अहोवतमहत्कष्टंभवतोयद्विजान्प्रति ॥ वेदांगज्योतिःशास्त्रंतुषष्टंप्रोक्तंमनीषिभिः ॥ ४६ ॥ षडंगानेभवेत्तेनपातितेनाद्विजेनच ॥ अभो
 ज्यःपठनात्तस्ययद्वत्स्याद्ब्राह्मणोद्विज ॥ ४७ ॥ भोज्योऽखंडंययाविप्रोऽनर्थकेनत्वनर्थकम् ॥ विमृश्यकथ्यतांविप्रअत्रमेसंशयोमहान् ॥
 ॥ ४८ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ साधुपृष्टोस्मिभवताश्रूयतामत्रनिर्णयम् ॥ यस्यजीव्यमिदंज्ञेयमंगविप्रस्यवैभवेत् ॥ ४९ ॥ सांवत्सरेणज्यो
 तिषाज्ञाननक्षत्रसूचकः ॥ नसभोज्योभवेद्ब्राह्मणस्येयंजीविकाभवेत् ॥ ५० ॥ निष्कारणंपराणांचपरोक्षंदोषकीर्तनम् ॥ गुणानांच
 यथागुप्तिःपरिवादपरस्तुसः ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणोयस्तुराजेंद्रवृत्त्याकर्मकरोतिवै ॥ देवतायतनेचेहदेवानांपूजनंतथा ॥ ५२ ॥ आधिपत्यंभक्ष
 णंचनैवेद्यस्यपरंतप ॥ सन्नेयोदेवलोराजन्ब्राह्मणोब्राह्मणाधमः ॥ ५३ ॥ नाधिकारस्तुविप्राणांभौमानांदेवपूजने ॥ वृत्त्याभारतशार्दूलआ
 धिपत्येविशेषतः ॥ ५४ ॥ यस्तुपूजयतेदेवींब्राह्मणोद्व्यलोभतः ॥ वृत्त्याकुरुकुलश्रेष्ठसयातिनरकंध्रुवम् ॥ ५५ ॥ देवालयेषुसर्वेषुअग्नि
 कार्यंचसुव्रत ॥ यःकुर्याद्व्यलोभेनअधोगतिमवाप्नुयात् ॥ ५६ ॥ देवालयेषुसर्वेषुवर्जयित्वाशिवालयम् ॥ देवानांपूजनेराजन्नग्निकार्येषुवा
 विभोः ॥ ५७ ॥ अधिकारःस्मृतोराजन्भोजकानानंसंशयः ॥ पूजयंतस्तुदेवानांप्राप्नुवंतिपरांगतिम् ॥ ५८ ॥ नैवेद्यंभुंजतेयस्माद्भोजयंतित्थ
 भास्करम् ॥ पूजयंतित्थदेवानांदिव्यतंत्रेणतेगताः ॥ ५९ ॥ पूजयित्वातुवैदेवान्नैवेद्यंभक्ष्यचप्रभोः ॥ यांतितेपरमंस्थानंयत्रदेवोदिवाकरः
 ॥ ६० ॥ ब्राह्मणश्चापितंब्रूयात्तीक्ष्णसतिमहामते ॥ एवंकरिष्येश्रेयार्थंनात्मनस्तववाविभो ॥ ६१ ॥ इत्यामंयततोगच्छेत्स्वगृहंकुरुनंदन ॥
 तथापरेऽह्निंसंपूज्यदेवंभक्त्यादिवाकरम् ॥ ६२ ॥ कृत्वाचपावकंराजन्ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ शाल्योदनंतथामुदंसुगंधंमुद्गमेवाहि ॥ ६३ ॥
 अपूपान्गुडपूर्णांश्चपयोदधितथानृप ॥ एतैस्तुतृप्तिमायातिभास्करोनरसत्तम ॥ ६४ ॥ वर्षाणिभरतश्रेष्ठनात्रकार्याविचारणा ॥ कुलित्थ

ब्रा०प०१

अ०२१०

॥२०१॥

कान्मसूरांश्चनिष्पावादींस्तथैवच ॥ ६५ ॥ सिष्ठुकंचतथान्यच्चराजमाषांस्तथैवच ॥ नैतानिभास्करेदद्याद्यच्छेच्छेयआत्मनः ॥ ६६ ॥
 दुर्गंधंयच्चकटुकमत्यल्पंभास्करस्यतु ॥ विमिश्रांस्तंडुलांश्चापिनदद्याद्रास्करायवै ॥ ६७ ॥ इत्थंभोज्याद्वेजंराजन्प्राशयेदर्कसंपुटम् ॥
 प्रणम्यशिरसादेवमुदकेनसमन्वितम् ॥ ६८ ॥ गृहीत्वाक्रेतनंयस्तुभजतेऽन्यत्रलोकतः ॥ नाश्रंतिपितरस्तस्यनदेवानचमानवाः ॥ ६९ ॥
 निष्क्राम्यनगराद्राजन्गत्वापूर्वोत्तरादिशम् ॥ नात्युच्चेनातिनीचेचशुचौदेशेऽर्कमुत्तमम् ॥ ७० ॥ जातंदृष्ट्वामहाबाहोपूजयित्वाखगोत्तम ॥
 पूर्वोत्तरागताश्चैवतस्यशाखादिसन्नृप ॥ ७१ ॥ शाखायाअग्रतःपात्रेसुसूक्ष्मेपल्लवाश्रिते ॥ सुश्लिष्टेनपृथग्भूतेसंपूज्यगृहमाव्रजेत् ॥ ७२ ॥
 स्नातःपूज्यविवस्वंतमर्कपुष्पैःखगोत्तम ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वातुअर्कमेप्रीयतामिति ॥ ७३ ॥ प्राश्यमंत्रेणार्कपुटंततोभुंजीतवाग्यतः ॥
 देवस्यपुरतोवीरिरस्पृशन्दशनैःपुटम् ॥ ७४ ॥ ॐअर्कसंपुटभद्रंतेभद्रंतेऽर्कसदास्तुवै ॥ ममापिकुरुभद्रंचप्रायशश्चित्तदोभव ॥ ७५ ॥
 इमंमंत्रंजपन्राजन्स्मरन्नर्कमहामते ॥ स्थित्वापूर्वमुखोब्रह्मवारिणासहितंनृप ॥ ७६ ॥ प्राश्यभुंक्तेचयोराजन्सयातिपरमांगतिम् ॥ दंतैरस्पृश्य
 हेवीरतत्पुटंचार्कसंज्ञितम् ॥ ७७ ॥ अनेनविधिनाभक्त्याकर्तव्यासप्तमीसदा ॥ वर्षयावन्महाबाहोप्रीतयेऽर्कस्यश्रद्धया ॥ ७८ ॥ यश्चेमांसप्तमीं
 कुर्याद्रास्करंप्रीणयन्नरः ॥ तस्याक्षयंभवेद्विजयंमचलंसाप्तपौरुषम् ॥ ७९ ॥ सुवर्णरजतंताम्रंहरिण्यंचतथाक्षयम् ॥ कृत्वेमांसिद्धिमा
 यातःकौथुमिःसहसागतः ॥ ८० ॥ कुष्ठरोगाच्चवैमुक्तोजयस्तोमोमहीपातिः ॥ बृहद्वलध्वजःकोपीयाज्ञकल्मयोऽथकृष्णजः ॥ ८१ ॥
 अर्कैचैवसमाराध्यततोह्येत्यर्कसाम्यताम् ॥ इयंधन्यतमापुण्यासप्तमीपापनाशिनी ॥ ८२ ॥ पठतांशृण्वताराजन्कुर्वतांचविशेषतः ॥
 तस्मादेषासदाकार्याविधिवच्छेयसेऽनघ ॥ ८३ ॥ ॥ शतानीकजवाच ॥ ॥ जनकादयोयथासिद्धिगताभानुंप्रपूज्यच ॥ श्रुतंमयातुव
 हुशोनश्रुतंकौथुमिर्यथा ॥ ८४ ॥ सिद्धिगतोऽर्कमाराध्यकुष्ठान्मुक्तश्चसुव्रत ॥ कश्चासौकौथुमिर्विप्रःकथंकुष्ठमवाप्तवान् ॥ ८५ ॥ कथमाराधया
 मासभानुंदेवपतिंद्विज ॥ एतन्मेब्रह्मखिलंचकीर्तयस्वसमासतः ॥ ८६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेसौरधर्मेषुसूर्यपूजादि
 वर्णनंनामदशार्धकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ साधुपृष्टोऽस्मिराजेद्रंशृणुष्वगदतोमम ॥ आसीत्पुरामहा

विद्वान्ब्राह्मणःस्थानगोत्तमः ॥ १ ॥ सगतःपुत्रसहितोजनकस्याश्रमद्विजः ॥ तत्रवादोऽभवत्तेषांविप्रैरन्यैर्नृपोत्तम ॥ २ ॥ क्रोधाविष्टेनवैत
 त्रहतःकौथुमिनाद्विजः ॥ तेनदृष्ट्वाहतंविप्रंत्यक्तःपित्रासकौथुमिः ॥ ३ ॥ भ्रातृभिश्चमहाबाहोतथाशिष्टैश्चकृत्स्रशः ॥ प्रत्युक्तःसचसर्वैस्तु
 शोकदुःखसमन्वितः ॥ ४ ॥ तीर्थानिसजगामाथदिव्यान्यायतनानिच ॥ नचमुक्तस्त्वसौविप्रःसहस्राब्रह्महत्यया ॥ ५ ॥ अ
 मुक्तःसतयाविप्राःपरोव्याधिरजायत ॥ कर्णनासाविहीनस्तुपूयशोणितविस्त्रवः ॥ ६ ॥ पृथिवीपर्यटन्सर्वापुनरागात्पितुर्गृहम् ॥
 दुःखोपहतचित्तस्तुपितरंवाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ गतःपितातत्तीर्थानिपुण्यान्यायतनानिच ॥ मुक्तोऽस्मिनानयातातक्रूरयाब्रह्महत्यया ॥
 ॥ ८ ॥ कृतेपिहिपरेतातप्रायश्चित्तेतुमेऽनघ ॥ किंकरोमिक्कगच्छामितातातीवरुजोमम ॥ ९ ॥ कृतेनकर्मणायेनअल्पायासे
 नमेविभो ॥ नश्येत्ब्रह्महत्येयंव्याधिश्चायंपरंतप ॥ १० ॥ कथ्यतांमाचिरंतातकुरुनिःश्रेयसंमम ॥ हिरण्यनाभोविप्रस्तुश्रुत्वा
 वाक्यंसुतस्यतु ॥ ११ ॥ शोकदुःखाभिभूतस्तुवाक्यंपुत्रमुवाचह ॥ ज्ञातंपुत्रतवक्लेशंप्राप्तंयत्त्वदतामहीम् ॥ १२ ॥ तीर्थानि
 चत्वयावत्सप्रायश्चित्तानिकुर्वता ॥ नचापिब्रह्महत्यात्वांमुंचतेमत्कुलोद्वह ॥ १३ ॥ उपायमेकंवक्ष्यामियेनत्वंमोक्षमाप्स्यसे ॥ अल्पायासे
 नवैपुत्रशृणुष्वगदतोमम ॥ १४ ॥ ॥ कौथुमिरुवाच ॥ ॥ आराधयामिकंदेवंब्रह्मादीनांकथंविभो ॥ शरीरेणविहीनोऽस्मिहेतुनासर्वकर्म
 णाम् ॥ १५ ॥ सिद्धिसंततियुक्तेनकर्मणातुष्टिमाप्नुयुः ॥ देवैरपिसुपूज्योऽयमुपलेपनमार्जनैः ॥ १६ ॥ भानुरेकोद्विजश्चेष्टञ्चुरेवंमनी
 षिणः ॥ ब्रह्माविष्णुर्महादेवोजलेशोधनदस्तथा ॥ १७ ॥ भामुमाश्रित्यसर्वेतेमोदंतेदिविपुत्रक ॥ तस्माद्भानोःसमंदेवंनाहंपश्यामिकंचन ॥
 ॥ १८ ॥ एवंभानुंसर्वमान्यमधुनाखिलकामदम् ॥ पितरंमातरंतातनराणांनान्नसंशयः ॥ १९ ॥ तमाराधयवैभक्त्याजपन्मंत्रमनुत्तमम् ॥
 इतिहासपुराणानिशृणुश्रद्धासमन्वितः ॥ २० ॥ आराधयन्निर्विभक्त्याजपन्साममहामते ॥ पुराणानिततोर्लोकेमोक्षंप्राप्स्यसिपुत्रक ॥ २१ ॥

ब्रा०प०१

अ० २१ः

ज्येष्ठतुदशमं सामवेधसे प्रियमुत्तमम् ॥ एतेषां तातसाम्नां वैकंठे जाप्यं परमं तम् ॥ २५ ॥ जपित्वा तु अहंशक्त्या गच्छामि परमं पदम् ॥
॥ हिरण्यनाभ उवाच ॥ ॥ साधुपुत्रकुलं पूतं त्वत्पुत्रेण समेन च ॥ २६ ॥ एवंगतस्थापिहिते जाता पुत्रविधेः स्मृतिः ॥ एवं तातनसंदेहः सामा-
न्येतानि पुत्रक ॥ २७ ॥ प्रवराणि हि साम्नां वैब्रह्मणा कथितानि ह ॥ एषामपि परंप्रोक्तं सामद्वयमनुत्तमम् ॥ २८ ॥ तस्मादेकं परं जाप्यं सर्व-
पापभयापहम् ॥ ॥ कैथुमिरुवाच ॥ ॥ कथ्यतां तात तच्छ्रियं तु सामद्वयं परम् ॥ २९ ॥ एतेषां तातसाम्नां तु नान्यं जाप्यं च यद्भवेत् ॥
हिरण्यनाभ उवाच ॥ ॥ ज्येष्ठसामं परं पूर्वं द्वितीयं गदतः शृणु ॥ ३० ॥ ततः श्राव्यं तृतीयं तु जप्तव्यं मुक्तिमिच्छता ॥ ततश्च परमं प्रोक्तं स्वयं
देवेन भानुना ॥ ३१ ॥ स्वयं देव तमादिष्टं छंदसमुत्तमं व्रतम् ॥ प्रियं हिरण्यगर्भस्य प्रियं सूर्यस्य सर्वदा ॥ ३२ ॥ जपश्च विनियोगोऽपि लक्षणं च
निबोध मे ॥ सत्येन स्वरलीनस्तु शूकरादिस्मृतं बुधैः ॥ ३३ ॥ ऋतुर्भावंस्तथा धर्मो विधर्मः सत्यकृत्तथा ॥ धर्मा धर्मौ तथा कार्या धर्मवेदनमे-
व च ॥ ३४ ॥ यदेभिर्गीयते शब्दैरुचिरं समयैर्द्विजैः ॥ जाप्यं तत्परमं प्रोक्तं स्वयं देवेन भानुना ॥ ३५ ॥ एतद्वै जपमानस्तु पुनरावर्तते न तु ॥
सर्वरोगविनिर्मुक्तो मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ३६ ॥ एतज्जाप्यं तु संजप्य आराधय दिवा क्रूरम् ॥ गायन्साम तव प्रोक्तं शृणु पौराणिकं सुत ॥ ३७ ॥
जेष्ठसाम्नोऽपि ते पुत्रलक्षणं कथयामि हि ॥ आद्यायादाज्यदेहेति जेष्ठसाम्नोऽपि लक्षणम् ॥ ३८ ॥ तव श्राव्यं जपं पुत्रज्येष्ठा गाय रविः सदा ॥ समा-
राधय शृण्वन्वै पुत्राणामिव पुत्रक ॥ ३९ ॥ एवमाराध्य देवेशं ततो दुःखं प्रहास्यति ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ ततः स्तुत्वापि तु वाक्यं सामगः कौ-
थुमिस्तथा ॥ ४० ॥ आराधयामास रविभक्त्या श्रद्धासमन्वितः ॥ ततः श्राव्यं जपत्राजं स्त्रिकाले पुरतोरवे ॥ ४१ ॥ शृण्वतस्तु पुराणानि
ब्रह्महत्यागता सदा ॥ व्याधिश्च कुरुशार्दूल फलमेतच्छ्रुतस्य वै ॥ ४२ ॥ जपता यत्फलं तेन देवं पूजयता नृप ॥ सोऽपि प्राप्नोति राजंश्च ऋणुष्वैक-
मना नृप ॥ ४३ ॥ सगतो मूर्तिमान्विप्रः प्रसादाद्भास्करस्य तु ॥ प्रविश्य मंडलं भानोः पदं यत्परमं विभोः ॥ ४४ ॥ आवर्तते न चाद्यापि गतोऽसौ
परमं पदम् ॥ इति ते कथितं राजन् गतः सिद्धिं महाद्विजः ॥ ४५ ॥ उपोष्ये मां भवेद्दीरः सप्तमीयाति भास्करम् ॥ कौथुमिर्नरशार्दूल प्रसादाद्भास्क-
रस्य तु ॥ ४६ ॥ जपमानस्तु वै सोऽपि पुराणश्रवणस्तथा ॥ इत्येषा कथिताराजन् प्रथमा सप्तमी तथा ॥ ४७ ॥ अर्कस्य पुटिका पुण्या वित्तदाया प्रिया
रवेः ॥ ४८ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे सप्तमी कल्पे सौरधर्मेऽर्कसं पुटिकानामसप्तमिव्रतवर्णनं नामैकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ इत्येषाकथितावीरार्कसंपुटिकातव ॥ द्वितीयामरिचैर्यातुशृणुष्वगदतोमम ॥ १ ॥ शुक्रपक्षेतुचैत्रस्यषष्ठ्यासम्य
 गुणोषितः ॥ पूजयेद्भास्करं भक्त्या सौख्यं धर्मविधानतः ॥ २ ॥ ॥ शतानीकउवाच ॥ ॥ ब्रूहि सर्वान्मम ब्रह्मन्मंत्रान्पुण्यान्विशेषतः ॥ सू
 र्यादिहृदयं चापिशिरोन्यासयुतांस्तथा ॥ ३ ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ अहं ते कथयिष्यामि रहस्यं परमं विभो ॥ यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वं भक्त्या
 भानोर्महात्मनः ॥ ४ ॥ सर्वपापक्षयार्थाय तच्छृणुष्व महामते ॥ सर्वपापहरं पुण्यमादित्यं लोकपूजितम् ॥ ५ ॥ शिखादामसमायुक्तं वकारा
 मृतमुत्तमम् ॥ ॐ वं फट् ॥ ॐ एष सूर्यः स्वयं तात मंत्रमूर्तिर्महाबलः ॥ ६ ॥ अस्यानुस्मरणान्मंत्रानित्यं मधुरभोजनः ॥ संवत्सरेण देवेशं सा
 क्षाद्भानुं प्रपश्यति ॥ ७ ॥ व्याधिमृत्योश्च निमुक्तः सूर्यलोकं सगच्छति ॥ सततं जपमानस्तुराजन्मंत्रविदां वर ॥ ८ ॥ मनसा कर्म
 णावाचाशपानुग्रहतोपि वा ॥ क्षीराशीमौनमाश्रित्य विविक्तेनियतेन्द्रियः ॥ ९ ॥ जपित्वा द्वादशलक्षं वै स शरीरो दिवं व्रजेत् ॥
 त्रैलोक्यं चरते राजंश्चितामणिरिवेच्छया ॥ १० ॥ अथेदं परमं वामं सूर्यस्य हृदयं शृणु ॥ स्मर्तव्यं शुचिना नित्यं सर्वपापभयापहम् ॥
 ॥ ११ ॥ वियुक्तं चंद्रसंयुक्तमृकारेण च भारत ॥ ॐ कारदीपितं चैव हृदयं परिकीर्तितम् ॥ १२ ॥ यकारविंदुसंयुक्तं वैशाखः
 कथितो बुधैः ॥ यकारश्च वकारश्च मात्राविंदुस्तथानृप ॥ १३ ॥ इष्टं कवचमादिष्टमस्त्रं वक्ष्ये निबोध मे ॥ प्रणवादिंदुकारं
 च स्वादुस्वारं कटस्तथा ॥ १४ ॥ इदमस्त्रं स्मृतं राजन्नमृतं च निबोध मे ॥ विंदुचंद्रमसंयुक्तं वकारममृतं स्मृतम् ॥ १५ ॥ ॐ ब्रह्म
 ब्रह्मममृतं गायत्रीं चापितेरोरांधेनुवै परिकीर्तितम् ॥ यकारश्च वकारश्च शिरोवेत्रमादिशेत् ॥ १६ ॥ व्यनेत्र एतान्यंगानि सूर्यस्या
 मिततेजसः ॥ आदित्यं मूर्ध्नि विन्यस्य हृदये हृदयं न्यसेत् ॥ १७ ॥ सावित्रीं कंठदेशे तु अशेषं मूर्ध्नि चितयेत् ॥ अर्कन्यासो
 मया ख्यातो विद्वाद्भ्यां संप्रकल्पयेत् ॥ १८ ॥ एकाक्षरस्य सूर्यस्य शृण्वर्चनविधिं परम् ॥ प्रथमं किंकिणीमुद्रां वद्वानुहृदये नृप ॥
 ॥ १९ ॥ प्राणायामेन च तथा परिवारिसमन्वितम् ॥ एकाक्षरं समावेत्ति आत्मशुद्धयर्थमादरात् ॥ २० ॥ पुनस्त्वामेव वक्ष्यं तु वकारे
 णात्मना लभेत् ॥ २१ ॥ एतत्कृत्वा दित्यसमो भवतीति न संशयः ॥ कृत्वा च मुद्रां प्रासादि अस्त्रं योज्यमहीपते ॥ २२ ॥ प्रासादशो

भनस्याद्वैकृत्वातद्भरतर्षभ ॥ कवचेनार्कवाञ्छुक्षालयेद्धर्धनतिथा ॥ २३ ॥ ततोर्वपात्रं पुष्पैश्च पूजयेद्विधिवत् ॥ हृदिनास्त्रापयेद्देवं तः पूजां समाचरेत् ॥ २४ ॥ पद्ममुद्रा पुष्पगर्भादेवांशिरसिविन्ध्यसेत् ॥ आवाहितो भवेद्देवदेवो दिवाकरः ॥ २५ ॥ हृदये नार्घ्यं संयुक्तां पूजां वध्नीत भारत ॥ हृदये न च नैवेद्यं दातव्यं शक्तिना विभोः ॥ २६ ॥ यथा शक्त्या जपं कुर्यात्सुव्रती वाग्यतेन्द्रियः ॥ अनेन विधिनाराजः सर्व कार्याणि साधयेत् ॥ २७ ॥ न क्वचित्प्रतिघातः स्यान्न चापि दुरितं भवेत् ॥ व्योममुद्रां परां बद्ध्वा कृत्वा चापि प्रदाक्षिणम् ॥ २८ ॥ देवं विसर्जयेत्पश्चाद् हृदये न महीपते ॥ २९ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरधर्मे सौरार्चनविधिवर्णनं नामैकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ दृष्ट्वा तु पावकं देवं पावकस्थं दिवाकरम् ॥ अव्यात्तु स परीवारं बुकारं परिकीर्तयेत् ॥ १ ॥ एवं कृतेशोधनं स्यात्पावकस्य न संशयः ॥ पद्मगर्भात्तो वाथ हृदयाग्नौ समाक्षिपेत् ॥ २ ॥ आवाहितो भवेद्देवदेवः साक्षात् संशयः ॥ ओंकारेणाहुतिशतं नेत्रांजनसमाधिना ॥ ३ ॥ पंचाहुतीस्ततो दद्यादंगानां प्रीतये नृप ॥ विसर्जनं ततः कुर्याद् हृदये न विचक्षणः ॥ ४ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्वणि सप्तमी कल्पे सौरार्चनविधौ होमविधिवर्णनं नाम द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ पद्मिनी च तथान्या तु मध्यमानामनी तथा ॥ अर्किणी ज्वालिनी चैव तेजनी च गभस्तिनी ॥ १ ॥ शंखमुद्रा च दशमी सूर्यवक्त्रा तथा परा ॥ सहस्रकिरणा चैव मुद्रा द्वादशकीर्तिताः ॥ २ ॥ दद्यादर्घ्यं तु पद्मिन्या व्योमवध्वा जपेद्बुधः ॥ उदयाश्रयः समाकर्षे मध्यमा व्याधिना शिनी ॥ ३ ॥ अर्किण्यापश्यते सूर्यविधिस्थस्तु भवेद्यदि ॥ ज्वालिनी मुपसंगंतुं बद्ध्वा सूर्यमुखो जपेत् ॥ ४ ॥ सप्ताहादृश्यते सूर्यसिद्धयते च ततः स्वयम् ॥ अवतीर्य पद्मखंडं सूर्यादभिमुखो नरः ॥ ५ ॥ जपञ्छतसहस्रं हि अक्षयं लभते निधिम् ॥ शंखमुद्रादिभिरयं सूर्यचक्राविधिं शृणु ॥ ६ ॥ अहोरात्रोषितो भूत्वा बद्ध्वा सूर्यमुखो नरः ॥ स्थितः पद्मासने राजअपञ्चाप्ययुतं मनुम् ॥ ७ ॥ पश्यते तु त्र्यहं सूर्यं भवेत्सिद्धिश्च मानसी ॥ सहस्रकिरणं बद्ध्वा नाभिमात्रजले स्थितः ॥ ८ ॥ जपेद्युतमात्रं तु भवेत्तद्भूतमानसः ॥ सहस्रकिरणं देवं परं रश्मिभिरावृतम् ॥ ९ ॥ स पश्यति परं धाम भवेत्सिद्धिश्च पुष्कला ॥ शापानुग्रहकर्ता सौ सर्वेषां प्राणिनां भवेत् ॥ १० ॥ सर्वतः कंचुकं मुक्त्वा भवेद्द्वैविगतज्वरः ॥ ११ ॥ परौ गुल्फौ करो कृत्वा सं

लग्नौचपरस्परम् ॥ वामानामिकयाक्रम्यदक्षिणंतुकनीयसी ॥ १२ ॥ वामादक्षिण्याचैवदक्षिणावामयातथा ॥ मुद्रैषाहिमहापुण्याव्यममुद्रा
 प्रकीर्तिता ॥ १३ ॥ बद्धयाचानयासद्योहीयंतेव्याधयो नृणाम् ॥ नानयारहितः कश्चित्सिद्धिप्राप्नोतिसाधकः ॥ १४ ॥ सर्वत्रैवोत्तमाहोषामं
 त्रमुष्टिरिति स्मृता ॥ 'सूर्यस्य हृदयं सेयमर्कमुद्रेति विश्रुता ॥ १५ ॥ बध्नीयात्सततं मंत्रैरायुरारोग्यवृद्धये ॥ सूर्यमंडलमभ्यग्रे मंत्रासूर्योदये
 स्थितः ॥ १६ ॥ ससूर्याभिमुखो भूत्वा जपेन्मंत्रं तु साधकः ॥ दिनत्रयेण पश्येत्तद्व्यानीजपपरायणः ॥ १७ ॥ तं दृष्ट्वा नाप्नुते मृत्युदुःखी न च न सं
 शयः ॥ प्राप्नोति च परं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः ॥ १८ ॥ उत्तानौ तु करौ कृत्वा पृष्ठलग्नौ परस्परम् ॥ बद्धा त्वंगुलयः सर्वाः सुप्रकीर्णानसं
 शयः ॥ १९ ॥ आक्रम्य चांगुलीमूलमंगुष्ठाभ्यां यथाक्रमम् ॥ उदयानाममुद्रैषा बध्नीयादुदये रवेः ॥ २० ॥ द्वादशात्पश्यते सूर्यदिनात्सहि
 नसंशयः ॥ सर्वपापहरी चैव सर्वपापविनाशिनी ॥ २१ ॥ उदयाचविनावामं मध्यतश्चैव तं क्षिपेत् ॥ मध्यमानामविख्याता सूर्यमध्येतुर्चितयेत् ॥
 ॥ २२ ॥ मध्यमाविधिना तेन बद्धा मुद्रां तु साधकः ॥ अंगुल्योः परमंगुष्ठौ विधिना तावुभौ ग्रथेत् ॥ २३ ॥ मुद्रा सास्तमनी ह्येषा सर्वतंत्रेश्वरी शुभा ॥
 सूर्यस्यास्तमने मुद्रां बद्ध्वा जप्तं समारभेत् ॥ २४ ॥ सहस्रं हि शतं वापि मुद्रां बद्ध्वा जपेद्बुधः ॥ सर्वपातकसंयुक्तं सप्ताहादनुशोभनम् ॥ २५ ॥ करौ परस्परं
 रंलग्नावंगुष्ठौ चोर्ध्वसंस्थितौ ॥ उभौ चांगुष्ठौ चोर्ध्वौ संलग्नौ मूर्ध्नि संस्थितौ ॥ २६ ॥ मुद्रा तु मालिनी चैव निर्देहेत्पापपञ्जरम् ॥ ब्रह्महत्यादियत्पापं यो
 जिता सा तु मूर्धनि ॥ २७ ॥ विदुर्भ्यांगुलयः सर्वा इषन्मध्यस्तथाग्रतः ॥ ऊर्ध्वस्थितौ तथांगुष्ठौ मुद्रेयं तर्जनी स्मृता ॥ २८ ॥ सर्वव्याधिहरी देवी
 सर्वशत्रुविनाशिनी ॥ एतां बद्ध्वा महापुण्यां सर्वान्स्तंभयते रिपून् ॥ २९ ॥ उभौ प्रसार्य वै हस्तौ मध्ये सार्धेन संस्थितौ ॥ शेषानाम्याततश्चै
 व अंगुष्ठाग्रं तथाक्रमात् ॥ ३० ॥ मुद्रा गभस्तिनी नाम सूर्यस्य हृदयं परम् ॥ मृत्युना शयते ह्येषा बद्धा सूर्योदये शुभम् ॥ ३१ ॥ अर्धकाले तु बध्नी
 यादर्चयाग्निं प्रजयेत् ॥ जपकाले च बध्नीयान्मंत्राणां नात्र संशयः ॥ ३२ ॥ विदक्षिण कनिष्ठिक्यां तर्जनीभ्यां तथा भवेत् ॥ तर्जनीभ्यां तथां
 गुष्ठौ संलग्नौ तु परस्परम् ॥ ३३ ॥ जपो यः क्रियते नित्यं त्रिभिर्मार्गैर्विशुद्धयति ॥ करौ तु संपुटं कृत्वा तर्जन्यौ द्वौ च कुंचयेत् ॥ ३४ ॥ सहस्र

किरणाहोषासर्वमुद्रेश्वरेश्वरी ॥ त्रिसंध्यमेतांबध्रीयात्साधकोमंत्रमूर्धनि ॥ ३५ ॥ नाशयेत्सर्वपापानितमोराशिमिवांभसा ॥ मुद्रामुद्रककुं
 भेतिबद्धापश्चात्तुमंत्रयेत् ॥ ३६ ॥ मासेननाशयेत्कुण्डं त्रिभिर्मासैर्नसंशयः ॥ इतिमुद्रांगसहितं सूर्यपूजयतेतुयः ॥ ३७ ॥ अनेनविधिनारा
 जन्ब्रह्मापूजयतेरविम् ॥ तस्मात्त्वमपिराजेंद्रपूजयानेनभास्करम् ॥ ३८ ॥ ततःसूर्यमवाप्येहसूर्यलोकंसगच्छति ॥ अनेनविधिनायस्तु
 पूजयेत्सततंरविम् ॥ ३९ ॥ सयातिपरमंस्थानंयत्रदेवोदिवाकरः ॥ इत्थंपूज्यचदेवेशमनेनविधिनानृप ॥ ४० ॥ भोजयित्वायथाशक्त्या
 ब्राह्मणांश्चविधानतः ॥ सप्तम्यांप्राशयेद्वापिमरिचंमंत्रतस्तथा ॥ ४१ ॥ गृहीत्वामंत्रमेकंतुअव्रणंचदृढंपरम् ॥ सजलंप्राशयेद्वाजन्मित्रेचा
 नेनवास्मृतम् ॥ ४२ ॥ यथोक्तेनविधानेनपूजयित्वादिवाकरम् ॥ इतिसंप्राश्यमरिचंततोभुंजीतवाग्यतः ॥ ४३ ॥ प्रियसंगमवाप्नोति
 तत्क्षणादेवनान्यथा ॥ इतीयंसप्तमीपुण्याप्रियसंगमदायिनी ॥ ४४ ॥ कुर्यादेकेनकामांस्तुवत्सरेणसगच्छति ॥ पुत्रादिभिर्वरश्रे
 ष्ठपुत्रादिभिरभाषत ॥ ४५ ॥ कुरुतस्मान्महाबाहोत्वमेवाप्रियदायिनीम् ॥ उपोष्यईंद्रोविधिवत्सुरामरिचसप्तमीम् ॥ ४६ ॥ संयो
 गंकृतवान्वीरसशिल्पादिविधानतः ॥ उपोष्यैनानंलश्चापिदमयन्त्यामहाबलः ॥ ४७ ॥ रामोयःसीतयासार्धमुपोष्यैनानंराधिप ॥
 ॥ ४८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेब्राह्मेपर्वणिसप्तमीकल्पेमरीचिसप्तमित्रितवर्णनं नामत्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ७ ॥
 ॥ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ तृतीयांसप्तमीवीरशृणुष्वगदतोमम ॥ निबपत्रैःस्मृतायातुपरमारोगनाशिनी ॥ १ ॥ यथार्चनविधिर्वान्यो
 येनपूजयतेरविम् ॥ देवदेवोगदापाणिःशंखचक्रगदाधरः ॥ २ ॥ अथार्चनविधिवच्चिमंत्रोद्धारनिबोधमे ॥ ३ ॥ ॐखपोल्कायनमः ॥ मू
 लमंत्रः ॥ ॐविटि २ शिरः ॥ ॐसहस्ररश्मये अस्त्रम् ॥ ॐसहस्रकिरणाय २०० ऊर्ध्वबंधः ॥ ॐधनायभूतभाविनेनमः इतिभूतबंधः ॥ ॐज्व
 ल २ प्रज्वल २ अग्निप्रकर ॥ ४ ॥ ॐआदित्यायविद्महेविश्वभागायधीमहि ॥ तंनःसूर्यःप्रचोदयात् ॥ ५ ॥ गायत्रीसंकलीकरणमिद
 म् ॥ ॐधर्मात्मनेनमः ॥ ईशान्याम् ॥ ॐदक्षिणायनमःआग्नेयाम् ॥ ॐवज्रपाणयेऽनंतायनमः उत्तरतः ॥ ॐइयामपिंगलायनमः ईशा
 न्याम् ॥ ॐअमृतायनमःआग्नेय्याम् ॥ ॐबुधायसोमसुतायनमोदक्षिणतः ॥ ॐवागीश्वरायसर्वविद्याधिपतये नैऋत्याम् ॥ ॐशुक्रायमहर्षये

भूतायपश्चितः ॥ ॐ ईश्वरायसूर्यात्मनेनमोवायव्याम् ॥ ॐ कृतवतेनमः उत्तरतः ॥ ॐ राहवेनमः ईशान्याम् ॥ ॐ अंतरायसूर्यात्मनेनमः पू
 र्वतः ॥ ॐ ध्रुवायनम ईशान्याम् ॥ ॐ भगवते पूषामालिसकलजगत्पते सप्ताश्ववाहनभूभुजपरमसिद्धिशिरसिगतं गृह्णतेजो ग्रह रूप अनंतज्वा
 ल २ ॥ आवाहनमंत्रः ॥ ॐ नमो भगवते आदित्याय सहस्रकिरणाय यथा सुखं पुनरागमनाय इति ॥ ६ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे ब्राह्मे पर्व
 णिसप्तमः कल्पे सौरधर्मे सूर्यमंत्रोद्धारवर्णनं नाम चतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॐ ॥ सुमंतुरुवाच ॥ ॥ शृणुष्वार्चा
 विधिं राजन्मंत्रपूतेन वारिणा ॥ प्रोक्षणीयां प्रयत्नेन किमर्थं सुसमाहितः ॥ १ ॥ हृदयादितथांगेषु मंत्रं विन्यस्य मंत्रवित् ॥ आत्मानं भास्करं
 ध्यात्वा परिचारसमन्विते ॥ २ ॥ कुर्यात्संमार्जनीं मुद्रां दिशां च प्रतिबोधनम् ॥ पातालभूशोधनं चैव न भसश्च तथा मतम् ॥ ३ ॥ अर्चनस्य
 प्रकारोऽयं सर्वेषामपि तत्प्रदः ॥ सर्वैरपि बुधैर्वीरपद्ममेतत्प्रकीर्तितम् ॥ ४ ॥ अष्टपत्रं लिखेत्पद्मं शुचौ देशे सकर्णिकम् ॥ आवाहनीं ततो व
 द्धामुद्रामावाहयेद्भविम् ॥ ५ ॥ स्वर्गलोकं स्नापयेत्तत्र स्वरूपं लोभदायकम् ॥ स्थापयेत्स्नापयेच्चैव मंत्रं मंत्रशरीरिणा ॥ ६ ॥ आग्नेय्यादि
 शिदेवस्य हृदयं स्थापयेत्तत्रः ॥ ईशान्यां तु शिरः स्थाप्य नैऋत्यां विन्यसेच्छिवाम् ॥ ७ ॥ पौरंदर्यां न्यसेत्त्रेत्रमेकाग्रहृदयस्तु सः ॥ आवाह्यै
 कं कवचं वारुण्यां वस्त्रमेव च ॥ ८ ॥ ईशान्यां स्थापयेत्सोमं पौरंदर्यां तु लोहितम् ॥ आग्नेय्यां सोमं तपनं याम्यां चैव बृहस्पतिम् ॥ ९ ॥ नैऋ
 त्यां दानवं शुक्रं वारुण्यां च शनैश्चरम् ॥ वायव्यां च तथा केतुं कौबेर्यां राहुमेव च ॥ १० ॥ द्वितीयां तु कक्षायां देवतेजः समुद्रवान् ॥ स्थापये
 द्वादशादित्यां काश्यपेयान् महाबलान् ॥ ११ ॥ भगः सूर्योऽयमश्चैव मित्रो वरुण एव च ॥ सविता चैव धाता च विवस्वांश्च महाबलः ॥ १२ ॥ त्वष्टा पू
 षा तथा चंद्रो द्वादशो विष्णुरुच्यते ॥ पूर्वैश्चंद्राय दक्षिणे यमाय पश्चिमे वरुणाय उत्तरे कुबेराय ईशान्यामीश्वराय आग्नेय्यामग्निदेवतायै नैऋत्यां पितृदे
 वेभ्यो वायव्यां वायवे ॥ जया च विजया चैव जयंती चापराजिता ॥ शेषश्च वासुकिश्चैव रेवंती च विनायकः ॥ महाश्वेता महादेवी राज्ञी चैव सुवर्चला ॥ १३ ॥
 तथान्यो वापि देवानां समूहस्तत्र तत्र ह ॥ तथान्यो लोकविख्यातो योगः प्रोक्तश्च दक्षिणे ॥ १४ ॥ पुरस्ताद्वासुरस्थाने स्थापनीया विजानता ॥ सि
 द्धिर्वृद्धिः स्मृतिर्देवी श्रीश्चैवोत्पलमालिनी ॥ १५ ॥ स्थाप्या सुदक्षिणे पार्श्वे लोकपूज्या समंततः ॥ प्राज्ञावती क्षुधावीरहारीता बुद्धिरेव च ॥ १६ ॥

ब्रा० प० १

अ० २१६

॥ २०६ ॥

स्थाप्यबुद्धिमतीं नित्यं श्रीकामोवाविवस्वतः ॥ ऋद्धिश्चैव विसृष्टिश्च पौर्णमासीविभावसौ ॥ १७ ॥ स्थाप्यासु चोत्तरेषां ईदृशेतादेव शक्तयः ॥
 दीपमन्त्रमलंकारोवासः पुष्पाणि मंत्रतः ॥ १८ ॥ देयानि देवदेवस्य सानुगस्य समूर्तये ॥ विधिनानेन सततं सदा योर्चति भास्करम् ॥ १९ ॥
 संप्राप्य परमान्कामांस्ततो भानुसदो व्रजेत् ॥ अनेन विधिना यस्तु भोजयेद्भास्करं नृप ॥ २० ॥ केनिव कटुकात्मा सिआदित्यनिलयस्तथा ॥
 सर्वरोगहरः शांतो भवेन्मे प्राशनं सदा ॥ २१ ॥ इत्थं प्राप्य जपेद्भूमौ देवस्य पुरतो नृप ॥ ब्राह्मणं भोजयित्वा तु शक्त्या दत्त्वा तु दक्षिणाम् ॥ २२ ॥
 भुंजीत वाग्यतः पश्चान्मधुरं क्षारवर्जितम् ॥ इत्येषावत्संख्यावत्कर्तव्या चैव सप्तमी ॥ २३ ॥ कुर्वाणः सप्तमीमेतां सर्वरोगैः प्रमुच्यते ॥ सर्वरोगवि
 निर्मुक्तः सूर्यलोकं सगच्छति ॥ २४ ॥ ॥ सुमंतु रूवाच ॥ ॥ अथ भाद्रपदे मासि सिते पक्षे मह्यते ॥ कृत्वोपवासं सप्तम्यां विधिवत्पूजये
 द्रविम् ॥ २५ ॥ महेश्वरेण विधिना पूजयेद्ब्रह्मास्करम् ॥ अष्टम्यां तु पुनः स्नातः पूजयित्वा दिवा करम् ॥ २६ ॥ दद्यात्फलानि विप्रेभ्यो मार्तण्डः
 प्रीयतामिति ॥ खजूरं नालिकेरं च मातुलिंगफलानि च ॥ २७ ॥ देवस्य पुरतो दत्त्वा तथा चाग्रफलानि च ॥ इतिते कथितं राजसप्तमीफलमा
 दितः ॥ २८ ॥ महातपो महाश्रेष्ठं भास्करस्य विशाम्पते ॥ यच्छुत्वामानवो राजन्मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ २९ ॥ तथेदं परमं पर्वकथितं ब्रह्मसंज्ञि
 तम् ॥ यच्छुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानवानृप ॥ ३० ॥ अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ सर्वतीर्थाभिगमने वेदाभ्यासे च यत्फलम् ॥ ३१ ॥
 यत्फलं पृथिवीदाने तत्सर्वं प्राप्नुयान्नरः ॥ राजसूयसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ ३२ ॥ सहस्रशतदानस्य फलं विंदति मानवः ॥ लेखत्वं
 ब्राह्मणो गच्छेत्क्षत्रियो विप्रतां व्रजेत् ॥ ३३ ॥ वैश्योऽपि क्षत्रतां याति शूद्रो वैश्यत्वमेव च ॥ सूतमा गधवं दद्याद्ये चान्ये संकरोद्भवाः ॥ ३४ ॥ तेऽपि
 यांत्युत्तमं स्थानं पुराणश्रवणाद्विभो ॥ इति हासपुराणाभ्यां न त्वन्यत्पावनं नृणाम् ॥ ३५ ॥ येषां श्रवणमात्रेण मुच्यते सर्वा किल्बिषैः ॥ विधिना
 राजशार्दूलशृण्वतां यत्फलं किल ॥ यथोक्तं नात्र संदेहः पठतां च विशाम्पते ॥ ३६ ॥ ॥ शतानीक उवाच ॥ ॥ भगवन् केन विधिना
 श्रोतव्यं भारतं नरैः ॥ चरितं रामभद्रस्य पुराणानि विशेषतः ॥ ३७ ॥ कथं तु वैष्णवाधर्माः शिवधर्मा अशेषतः ॥ सौराणां चापि विप्रेन्द्र उच्यतां
 श्रवणे विधिः ॥ ३८ ॥ वाचनीयं कथं चापि वाचको द्विजसत्तम ॥ लक्षणं चास्य मे ब्रूहि वाचकस्य महात्मनः ॥ ३९ ॥ स्वरूपं चास्य मे ब्रूहि स्व

षोल्कस्यमहात्मनः ॥ फलंचपूजितेकिंस्याद्वाचकेविधिवद्विज ॥ ४० ॥ पारणेपारणेपूज्योवाचकःश्रावकैःकथम् ॥ समाप्तेभगवन्किंकिंदे
 यंपर्वणिवाचके ॥ ४१ ॥ नचकिंकार्यसिद्धयत्सिद्धंपर्वणिपर्वणि ॥ सम्यक्पृष्टोऽस्मिराजेंद्रइतिहासपुराणयोः ॥ ४२ ॥ श्रवणेतुमहाबाहो
 श्रूयतांयन्मयापुरा ॥ पृष्टोवाचमहातेजाविरिंचोभगवान्गुरुः ॥ ४३ ॥ हंततेकथयाम्येषपुराणश्रवणेविधिम् ॥ इतिहासपुराणानिश्रुत्वा
 भक्त्याविशेषतः ॥ ४४ ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योब्रह्महत्यादिभिर्विभो ॥ सायंप्रातस्तथारात्रौशुचिर्भूत्वाशृणोतियः ॥ ४५ ॥ तस्यविष्णुस्तथा
 ब्रह्मातुष्यतेशंकरस्तथा ॥ प्रत्यूषेभगवान्ब्रह्मादिनातितुष्यतेहरिः ॥ ४६ ॥ महादेवस्तथारात्रौशृण्वतांतुष्यतेविभुः ॥ पारणानिदशाहेषुएकेकुर्व
 तितान्विभो ॥ ४७ ॥ भवेद्वैराजशार्दूलशृणुतेषांचयत्फलम् ॥ विधानंवाचकस्येहशृण्वतांचविशांपते ॥ ४८ ॥ शुद्धवासागृहादेत्यस्थानंयत्स
 मयान्वितम् ॥ प्रदक्षिणंतोगत्वायस्तस्मिन्देवएवाहि ॥ ४९ ॥ नात्युच्चंनतिनीचंचआसनंभजतेततः ॥ आसनंतस्यवैराजन्योधकस्यसदा
 नृप ॥ ५० ॥ वंदनीयंप्रपूज्यंचश्रोतृभिःकुरुनंदन ॥ व्यासपीठंतुतत्प्रोक्तंगुरोरासनमादिशेत् ॥ ५१ ॥ नस्थेयंश्रावकैस्तस्माद्वाचकस्यास
 नंनृप ॥ राजासनंयथाभृत्यैर्यथापुत्रैःपितुर्नृप ॥ ५२ ॥ यथाशिशुर्गुरोर्वीरसतेषांहिगुरुर्मतः ॥ देवार्चामग्रतःकृत्वाब्राह्मणार्चाविशेषतः ॥ ५३ ॥
 उपविश्यततःपश्चाच्छ्रावकःशृणुयानृप ॥ समस्तानागतान्कृत्वाततःपुस्तकमाददेत् ॥ ५४ ॥ प्रणम्यशिरसातस्यपुस्तकस्यविशांपते ॥ ग्रंथि
 चाशितिलांकुर्याद्वाचकःकुरुनंदन ॥ ५५ ॥ पुनर्वधीततत्सूत्रंतन्मुक्त्वावाचयेत्कचित् ॥ त्रिविधंपुस्तकंविद्यात्सूत्रंवासुकिरुच्यते ॥ ५६ ॥
 पत्राणिभगवान्ब्रह्माक्षराणिजनार्दनः ॥ शंकरश्चतथासूत्रंपंक्तयःसर्वदेवताः ॥ ५७ ॥ पावकस्यतथासूत्रेमध्येभानुःसमाश्रितः ॥ अग्रेस्थि
 ताग्रहाःसर्वेदिशोवापितथाविभो ॥ ५८ ॥ स्मृतोमेरुःसदाशंकुश्छिद्रमाकाशमुच्यते ॥ यंत्रद्वयंकाष्ठमयमधोर्ध्वयदुदाहृतम् ॥ ५९ ॥
 व्यावापृथिव्योश्चशंखस्तथाचंद्रउदाहृतः ॥ इत्थंदेवमयोह्येषपुस्तकोदेवपूजकः ॥ ६० ॥ नमस्यःपूजनीयश्चगृहेस्थाप्योविभूतये ॥ योऽ
 स्यसूत्रंबृहत्कृत्वाप्रयच्छतिनरोत्तमः ॥ ६१ ॥ सयातिपरमंस्थानंयत्रदेवोदिवाकरः ॥ निरूप्यपात्रंराजेंद्रकराभ्यांगृह्यवाचकः ॥ ६२ ॥
 प्रणम्यशिरसासर्वान्ब्रह्मादीन्व्यासमेवच ॥ वाल्मीकिंचतथाराजन्विधिविष्णुंशिवंरविम् ॥ ६३ ॥ नमस्कारमथैषांतुपठित्वाकुरुनन्दन ॥

ततोसौवाचयेद्विप्रांन्वाचकः श्रद्धयान्वितः ॥ ६४ ॥ अलंबितमनास्तद्वदद्भुतंवीरमूर्जितम् ॥ असंसक्ताक्षरपदं सभावसमन्वितम् ॥ ६५ ॥
सप्तस्वरसमायुक्तं काले काले विशांपते ॥ प्रदर्शय त्रसान् सर्वान्वाचको वाचयेन्नृप ॥ ६६ ॥ ईदृशाद्वाचकाद्विप्राच्छ्रुत्वा श्रद्धासमन्वितः ॥
इतिहासपुराणानिरामस्य चरितं तथा ॥ ६७ ॥ नियमस्थः शुचिः श्रोता शृणुयात्फलमश्नुते ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चापि विशेषतः
॥ ६८ ॥ अश्वमेधमवाप्नोति सर्वान्कामानवाप्नुते ॥ रोगैश्च मुच्यते सर्वैर्महत्पुण्यं च विंदाते ॥ ६९ ॥ गच्छेद्वापि परं स्थानं देवस्याद्भुतमु-
त्तमम् ॥ समागम्य गृहादेते स्नातास्तद्वाचकस्य तु ॥ ७० ॥ प्रणम्य शिरसा विप्रं वाचकं श्रद्धयानृप ॥ आसनं च समाश्रित्य स्थातव्यं वाचक-
स्य तु ॥ ७१ ॥ संमुखं राजशार्दूलवाग्यतैः सुसमाहितैः ॥ वाचकेन नमस्कारे कृते व्यासस्य भूपते ॥ ७२ ॥ नवक्तव्यं महाबाहो श्रावकैः
संशयादृते ॥ संशये सति प्रष्टव्यो वाचकः संप्रसाद्य तु ॥ ७३ ॥ यतश्च स गुरुस्तेषां धर्मतो बंधुरुच्यते ॥ वाचकेनापि क्तव्यं सम्यक्तेषां निबोध-
येत् ॥ ७४ ॥ अनुग्रहाय सर्वेषामशेषा गुरवो नृप ॥ नमस्कारादथो श्राव्यं शिवमस्त्विति वाग्यतः ॥ ७५ ॥ वाग्यतैर्नृपशार्दूलवर्णैः सर्वैर्महीपते ॥
शूद्राणां पुरतो वैश्यवैश्यानां क्षत्रिणस्तथा ॥ ७६ ॥ मध्यस्थितोऽथ सर्वेषां वाचको वाचयेन्नृप ॥ ये च संकरजाराजत्रास्ते शूद्रपृष्ठतः ॥ ७७ ॥
ब्राह्मणं वाचकं विद्यात्रान्यवर्णजमादरेत् ॥ श्रुत्वा न्यवर्णजाद्वाचं वाचकान्न रक्तं व्रजेत् ॥ ७८ ॥ इत्थं हि शृण्वतां तेषां वर्णानामनुपूर्वशः ॥ मासि-
मासि भवेद्वाजन्पारणं कुरु नंदन ॥ ७९ ॥ श्रेयोऽर्थमात्मनो राजन् पूजयेद्वाचकं बुधः ॥ मासि पूर्णे द्विजश्रेष्ठे दातव्यं स्वर्णमाषकम् ॥ ८० ॥
ब्राह्मणेन महाबाहो द्वौ देयौ क्षत्रियस्य तु ॥ वाचकस्य द्विजश्रेष्ठे वैश्येनापि त्रयं तथा ॥ ८१ ॥ शूद्रेणेव च चत्वारो दातव्याः स्वर्णमाषकाः ॥ मा-
सि मासि द्विजश्रेष्ठे श्रद्धया वाचकस्य तु ॥ ८२ ॥ प्रथमे पारणे राजन् वाचकं पूज्यशक्तिः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं विंदति मानवः ॥ ८३ ॥
कार्तिकादि महाबाहो कार्तिकं यावदच्युत ॥ अग्निष्टोमं गोसर्वं च ज्योतिष्टोमं तथा नृप ॥ ८४ ॥ सौत्रामणिं वाजपेयं वैष्णवं च तथा विभो ॥ माहे-
श्वरं तथा ब्राह्मं पुंडरीकं च भूपते ॥ ८५ ॥ आदित्ययज्ञस्य तथा राजसूयाश्वमेधयोः ॥ फलं प्राप्नोति राजेन्द्र मासैर्द्वादशभिः क्रमात् ॥ ८६ ॥
इत्थं यज्ञफलं प्राप्य याति लोकांस्तथोत्तमान् ॥ वज्रवेदिकं संपन्नं मणिरत्नविभूषितम् ॥ ८७ ॥ विमानमास्थितो राजन् मोदते शक्रमंदिरे ॥

ततश्चंद्रस्य भवने वारुणे भवने ततः ॥ ८८ ॥ शोचिर्गृहे च गत्वा तु गच्छेच्चैलविलेगृहे ॥ विष्णुस्य गृहं गत्वा ततश्चित्रशिखंडिनः ॥ ८९ ॥ वृद्ध
श्रवसमासाद्य गच्छेत्कंजमंदिरं ॥ एवमेव नृपश्चेष्टनात्र कार्या विचारणा ॥ ९० ॥ फलमेतत्समुद्दिष्टं शृण्वतां सततं नृणाम् ॥ एतत्फलं वत्सरे
ण शृण्वतो विधितो नृप ॥ ९१ ॥ एतानि परिणामानि वत्सरेण भवन्ति वै ॥ शृण्वतां नृपशार्दूलददतां वाचकाय वै ॥ ९२ ॥ एकं च द्वौ तथा त्रीणि
चत्वारश्च विज्ञापते ॥ दातव्या वाचकस्येह मासि मासिनराधिप ॥ ९३ ॥ ब्राह्मणाद्यैर्नृपश्चेष्ट सर्ववर्णविभागशः ॥ समाप्ते पर्वणि तथा वाचकं पूजये
न्नृप ॥ ९४ ॥ वाचकं ब्राह्मणं चैव सर्वकामैः प्रपूजयेत् ॥ गंधमाल्यानि दिव्यानि वस्त्राणि विविधानि च ॥ ९५ ॥ वाचकाय प्रदत्त्वा तु ततो विप्रान् प्रपूजये
त् ॥ हिरण्यं रजतं रुक्मं गावः कांस्योपदोहनाः ॥ ९६ ॥ दत्त्वा च वाचकायेश्च तस्य प्राप्यते फलम् ॥ यथा सदक्षिणं चात्र श्राद्धकाले प्रकीर्ति
तम् ॥ तथा श्रुतं नृपश्चेष्ट सदक्षिणमुदाहृतम् ॥ ९७ ॥ वाचकं पूजयेद्यस्मात्पश्चाल्लेखकपूजनम् ॥ समाप्ते पर्वणि विभो विशेषेणैव चार्च
येत् ॥ वाचकः पूजितो येन पूजितास्ते न देवताः ॥ ९८ ॥ वाचके परितुष्टे च मम प्रीतिरनुत्तमा ॥ इति वेधाः सदा प्राह देवानां पुरतः पुरा ॥ ९९ ॥
तस्मिंस्तुष्टे जगत्सर्वं तुष्टं भवति नित्यशः ॥ तस्मात्प्रपूजयेद्विप्रं वाचकं नृपसत्तम ॥ १०० ॥ न तुल्यं वाचके न ह पात्रं दानस्य विद्यते ॥
तिष्ठंति यस्य शास्त्राणि जिह्वाग्रे पृथिवीपते ॥ १०१ ॥ दृष्टश्च गोचरस्तातकस्तेन सदृशो द्विजः ॥ न तुल्यं विद्यते तेन भुवि पात्रं न रेणुवै ॥
॥ १०२ ॥ तस्मादन्नं सदा पूर्वतस्तस्य देयं विदुर्बुधाः ॥ श्राद्धे यस्य द्विजो भुंक्ते वाचकः श्रद्धयान्वितः ॥ १०३ ॥ भवन्ति पितरस्तस्य वृत्ता
वर्षशतं नृप ॥ यथेह सर्वदेवानां भास्करः प्रवरः स्मृतः ॥ १०४ ॥ विस्पष्टमधुवंशांस्तं स्पष्टाक्षरपदं तथा ॥ कलस्वरसमायुक्तं रसभा
वसमन्वितम् ॥ १०५ ॥ बुध्यमानः सदा त्वर्थं ग्रन्थार्थं कृत्स्नशो नृप ॥ ब्राह्मणादिषु वर्णेषु ग्रन्थार्थं वाचयेन्नृप ॥ १०६ ॥ य एवं वाचये
द्राजन्सविप्रो व्यास उच्यते ॥ अतोऽन्यथा वाचयित्वा ज्ञेयोऽसौ पितृनामकः ॥ १०७ ॥ इत्थं भूतो वसेद्यस्मिन् वाचको व्याससन्नि
भः ॥ देशेऽथ पत्तने राजन्सदेशः प्रवरः स्मृतः ॥ १०८ ॥ ते धन्यास्ते महात्मानस्ते कृतार्थानसंशयः ॥ वसन्ति यत्नतो यस्मिन्सदेशः प्रवरः

स्मृतः ॥ १०९ ॥ नशोभतेपुरंवीरव्यासहीनंकदाचन ॥ यथार्कहीनंहिदिनंचंद्रहीनायथानिशा ॥ ११० ॥ नराजतेसरोयद्वत्पद्मिनीरहितं
 नृप ॥ तथाव्यासविहीनंतुनरराजपुरंकचित् ॥ १११ ॥ प्रणम्यवाचकंभक्तयायत्फलंप्राप्यतेनरैः ॥ नतत्क्रतुसहस्रेणप्राप्यतेकुरुनंदन ॥
 ॥ ११२ ॥ यथैकतोग्रहाःसर्वैरेकतस्तुदिवाकरः ॥ तथैकतोद्विजाःसर्वैरेकतस्तुसवाचकः ॥ ११३ ॥ यथावेदसमोनास्तिआगमोभुविक
 श्वन ॥ तथाव्याससमोनास्तिब्राह्मणोभुविकश्वन ॥ ११४ ॥ कुरुक्षेत्रसमंतीर्थेनद्वितीयंप्रचक्षते ॥ ननदीगंगयातुल्यानदेवोभास्कराद्वरः ॥
 ॥ ११५ ॥ नाश्वमेधसमंपुण्यंनपापंब्रह्महत्याया ॥ पुत्रजन्मसुखात्तुल्यंनसुखंविद्यतेयथा ॥ ११६ ॥ तथाव्याससमोविप्रोनकचित्प्राप्यते
 नृप ॥ दैवेकर्मणिपित्र्येचपावनंपरमंनृणाम् ॥ ११७ ॥ नास्तिव्याससमंश्रेष्ठमितीयवैदिकीश्रुतिः ॥ अथविप्रसहस्राणांविप्रोऽयंश्रेष्ठईरितः ॥
 ॥ ११८ ॥ उपविष्टोयदाभुंक्तेव्यासोवैविप्रमंडले ॥ श्राद्धेतातपवित्राणिकथितानिपुरामया ॥ ११९ ॥ ब्रह्मणाराजशार्दूलशृणुतानियथाविधि ॥
 मधुपायसंकालशार्कंतिलांश्चकुतपांस्तथा ॥ १२० ॥ राजतंचापिपात्रेषुब्राह्मणेष्वथवाचकः ॥ दैवेकर्मणिपित्र्येचसंज्ञेयःपंक्तिपावनः ॥ १२१ ॥
 वाचकश्चयतिश्चैषतथायश्चषडंगवित् ॥ एतेसर्वेनृपश्रेष्ठविज्ञेयाःपंक्तिपावनाः ॥ १२२ ॥ नामनीवाचकस्यैतेशृणुष्वार्थमथैतयोः ॥ इतिहास
 पुराणानिजयेतिविदितानिवै ॥ १२३ ॥ उपजीवितयस्माद्वैवाचयानोद्विजोनृप ॥ जयोपजीवितेनासौगतःख्यातिंतुवाचकः ॥ १२४ ॥
 विस्पष्टमद्भुतंशांतंरूपष्टाक्षरमिदंतथा ॥ कलस्वरसमायुक्तंरसभावसमन्वितम् ॥ १२५ ॥ बुध्यमानमनात्यर्थग्रंथार्थकृत्स्नशोनृप ॥ ब्रा
 ह्मणादिषुवर्णेषुग्रंथार्थंचार्येयस्तथा ॥ १२६ ॥ यएवंवाचयेद्राजन्सविप्रोव्यासउच्यते ॥ अतोऽन्यथावाचयितानगच्छेद्वासातांकचित् ॥ १२७ ॥
 त्रिविधंवाचकंविद्यात्सदागुणविभेदतः ॥ श्रावकंचमहाबाहोत्रिविधंगुणभेदतः ॥ १२८ ॥ द्वावेतौकथ्यमानौतुनिबोधगदतोमम ॥ अभि
 द्रुतंतथारूपष्टंविस्तरंस्वर्गवर्जितम् ॥ १२९ ॥ पदच्छेदविहीनंचतथाभावविवर्जितम् ॥ अबुध्यमानोग्रंथार्थमभीष्टोत्साहवर्जितम् ॥ १३० ॥
 ईदृशंवाचयेद्यस्तुवाचकःक्षमाधिपेश्वर ॥ क्रोधनोऽप्रियवादीचअज्ञानाद्वंधूषकः ॥ १३१ ॥ नचबुध्यतिकष्टाच्चसंज्ञेयोवाचकाधमः ॥ विस्प
 ष्टमद्भुतंशांतंरसभावसमन्वितम् ॥ १३२ ॥ अबुध्यमानोग्रंथार्थंवाचयेद्यस्तुवाचकः ॥ संज्ञेयोराजसोराजन्निदानींसात्विकंशृणु ॥ १३३ ॥

विस्पष्टमद्भुतं शांतं रूपं दत्तं तथा ॥ कलस्वरसमायुक्तं रसभावसमन्वितम् ॥ १३४ ॥ ग्रंथार्थं बुध्यमानस्तु ग्रंथार्थं कृतं शोनुष ॥ ब्राह्म
 णादिपुवर्णेषु आचार्यविधिवन्नृप ॥ १३५ ॥ य एवं वाचयेद्वा जन्मज्ञेयः सात्त्विको बुधैः ॥ श्रद्धाभक्तिविहीनो यो लोभिष्ठः कटुको यथा ॥ १३६ ॥
 हेतुवादपरो राजंस्तथा सूया समन्वितः ॥ नित्या नैमित्तिकां काम्यामददद्दक्षिणानृप ॥ १३७ ॥ वाचकाय महाबाहो शृणुयाद्यस्तु मानवः ॥
 स ज्ञेयस्तामसो राजश्चावको मानवोऽपि सः ॥ १३८ ॥ न तस्य पुरतो वीरवाचयेत्प्राज्ञ एव हि ॥ प्रसंगाच्छृणुयाद्यस्तु श्रद्धाभक्तिविवर्जितः ॥ १३९ ॥
 राजन्कौतुकपात्रं तु स ज्ञेयो राजसो भवेत् ॥ संत्यज्य सर्वकार्याणि भक्त्या श्रद्धा समन्वितः ॥ १४० ॥ स ततं पूजयेद्यस्तु वाचकं श्रद्धया सदा ॥
 नित्या नैमित्तिके काम्ये गुरवो देवतास्तथा ॥ १४१ ॥ य एवं शृणुयाद्दीरस ज्ञेयः सात्त्विको बुधैः ॥ व्यासः पूज्यः श्रावकाणां यथा व्यासवचो नृप ॥
 ॥ १४२ ॥ तस्मात्पूज्यतमो नान्यः श्रावकाणां नृपोत्तम ॥ यतः स वै गुरुस्तेषां ज्ञानदाता सदानृप ॥ १४३ ॥ चतुर्णामिह वर्णानां नान्यो बंधुः प्र
 चक्षते ॥ व्यासाद्वैतनृपश्चेष्ट इतीयं वैदिकी श्रुतिः ॥ १४४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेद्वाचकं सदा ॥ स गुरुः स पिता माता स बंधुः समुहस्तथा ॥
 ॥ १४५ ॥ वाचको नृप शार्दूलविप्रादीनामशेषतः ॥ इत्थं व्यासो गुरुर्ज्ञेयः पूज्यो मान्यो द्विजातिभिः ॥ १४६ ॥ शृण्वंति ये न राराजन्सतेषां
 गुरुरुच्यते ॥ पूजार्थं तस्य समयः श्रावकाणामुदाहृतः ॥ १४७ ॥ ये शृण्वंति नृपश्चेष्टमासिमासिददंति ते ॥ स्वर्णमापकमेकस्मै वाचकाय पृ
 थक्पृथक् ॥ १४८ ॥ द्वादश्यां चामावास्यायां मथवारविसंक्रमे ॥ सानित्यादक्षिणा तस्यां याचश्रेयोऽर्थमात्मनः ॥ १४९ ॥ अयने विषुवे
 चैव चंद्रमूर्यग्रहे तथा ॥ प्रातिवापरपक्षे च दानं तस्मै स्वशक्तिः ॥ १५० ॥ देयं स्याच्छ्रावकैस्तातं मुक्त्वानान्यतो नृप ॥ प्रथमं तस्य दातव्यं
 श्रेयोऽर्थं श्रावकैः सदा ॥ १५१ ॥ अदत्त्वा तस्य येन्यस्मै संप्रयच्छंति श्रावकाः ॥ अवमानः कृतस्तेस्तु वाचकस्य भवेन्नृप ॥ १५२ ॥ कृत्वा च
 मानमथ तैः प्राप्य ते यत्फलं नृप ॥ ब्राह्मणाद्यैः समस्तैश्च तच्छृणुष्व वरानन ॥ १५३ ॥ शूद्रं ब्राह्मणो याति शत्रियो याति काकताम् ॥ जायते
 च तथा वैश्यः शूद्रश्चांडालतां व्रजेत् ॥ १५४ ॥ तस्मात्पूज्यो नृपश्चेष्टप्रथमं वाचको बुधैः ॥ आपत्काले च वृद्धौ च यतश्चासौ गुरुः स्मृतः ॥ १५५ ॥
 वैशाख्यामयने वीरनृनीयायां च सुव्रत ॥ कार्त्तिक्यामथ मार्ग्यां च संपूज्यः प्रथमं भवेत् ॥ १५६ ॥ पर्वस्वन्येषु च विभो संपूज्यो धर्मतः स्मृतः ॥ हिर

ब्रा० प० १
 अ० २१

॥ २०८

ण्यंचसुवर्णचथनंथान्यंतथैवच ॥ १५७ ॥ अन्नंचापिनथापकंमांसंचकुरुनंदन ॥ दानव्यंप्रथमंनस्मैश्रावकैर्नृपमत्तम ॥ १५८ ॥ वाचक
 स्तुयथानित्यंमुष्यमान्नेनगाधिप ॥ नपीड्यनेयथाद्वैतंनथाकार्यवगनन ॥ १५९ ॥ हेमंतेलोमशादेयाच्छत्रप्राशुपिमत्तम ॥ उपानहौका
 लयोग्येकालेचवानुलोमशः ॥ १६० ॥ इत्थंदंद्रविनिर्मुक्तमयेपांवाचकोनृप ॥ नेथन्याःश्रावकालोकेतेगताःपरमंपदम् ॥ १६१ ॥ आत्मा
 नस्तुकथंवागमुषमिच्छेद्विचक्षणः ॥ विषमस्येगुर्गोजन्यनश्चमगुरुःस्मृतः ॥ १६२ ॥ वाचकश्रावकाणांचनस्माद्वंदंविवातयेत् ॥ यत्नः
 कार्यःश्रावकैश्चवाचकस्यजनाधिप ॥ १६३ ॥ इत्थंपूज्यःसदाव्यासःश्रेयोऽर्थप्रथमंनृप ॥ भर्तापूज्योयथाम्नीणांसर्वासांवेयथानृप ॥ १६४ ॥
 श्रावकाणांनथाराजन्वाचकःपूज्यउच्यते ॥ उपाध्यायस्तुशिष्याणांयथाभागवनोहरिः ॥ १६५ ॥ सौराणांचयथाभानुःशैवानांशंकरो
 यथा ॥ वाचकस्तुनथापूज्यःश्रावकाणांनगाधिप ॥ १६६ ॥ दक्षिणांददतानित्यंश्रोतव्यंभूतिमिच्छता ॥ पूर्वोक्तमापकंतस्यवाचक
 स्यजनाधिप ॥ १६७ ॥ यदादानुंनशक्नोतिमापकंकांचनस्यतु ॥ रजतस्यतदादेयंमापकंश्रेयसेनृप ॥ १६८ ॥ तदभावेहिरण्यंचवितशा
 ठ्यविवाजिनम् ॥ मृत्तिकापिहिदानव्याप्राप्नोतिस्तत्फलंशुभम् ॥ १६९ ॥ इत्येपादक्षिणानित्यामासिमासिभवेनृप ॥ नैमित्तिका
 भवेद्राजन्यहणादिषुपर्वसु ॥ १७० ॥ अमलेवाममीराजन्यंयमालयविभूषणे ॥ समाप्तेपर्वणिविभोदातव्यंभूतिमिच्छता ॥ १७१ ॥ ज्ञा
 त्वासर्वसमाप्तिंनृपूजयेद्राचकोविधिम् ॥ आत्मानमपिविक्रीयइच्छेत्सफलंश्रुतम् ॥ १७२ ॥ नैमित्तिकाचनित्याचदक्षिणाददतेनृप ॥
 शृणोतिचसदातांतुनस्यनन्निफलंश्रुतम् ॥ १७३ ॥ यथाचदक्षिणाहीनाद्यज्ञान्नफलमश्रुते ॥ तथाश्रुतंचराजेंद्रदक्षिणारहितंस्मृतम् ॥
 ॥ १७४ ॥ चतुर्गुणाभवेद्राजन्यानित्यादक्षिणाविभो ॥ समाप्तेपर्वणिविभोइत्याहभगवाञ्छिवः ॥ १७५ ॥ इत्येपकथितोराजन्पुराण
 श्रवणेविधिः ॥ यतश्चविधिहीनंतुनकर्मफलंविद्यते ॥ १७६ ॥ स्नानंदानंजपोहोमःपितृदेवाभिपूजनम् ॥ विधिपूर्वस्मृतंज्ञेयंयथेहकुरुनंद
 न ॥ १७७ ॥ फलदंनृपशार्दूलपुराणश्रवणंतथा ॥ यथार्थकथितंतुभ्यंविधिनाश्रवणंमया ॥ १७८ ॥ यथोक्तंतुतथाजीवंयथोक्तंब्रह्मवादि
 नः ॥ सत्राह्मणोमहाराजन्सर्वलोकेषुपूजितः ॥ १७९ ॥ यथाश्रुतंमहाबाहोतथेदंकथितंतव ॥ भास्करस्यनुमाहात्म्यंमाहात्म्यंवाचक

स्यतु ॥ १८० ॥ तथाचसप्तमीकल्पःसर्वपापभयापहः ॥ अनेनविधिनायस्तुपूजयेत्सततंनरः ॥ १८१ ॥ भगलोकंसमासाद्यत्रिषुलोकैषु
 गीयते ॥ ततोऽर्कलोकमासाद्यगच्छेच्चित्राशिखंडिनः ॥ १८२ ॥ तस्मादपिमहाबाहोगच्छेच्छोकंदिवाकरम् ॥ अर्कलोकैततोयातस्ततोगोलो
 कमश्नुते ॥ १८३ ॥ ऋतस्यचततोगच्छेत्कंजस्यततःपरम् ॥ दशानाराजसूयानामग्निष्टोमशतस्यच ॥ १८४ ॥ श्रवणात्फलमाप्नो
 तिपितामहवचोयथा ॥ १८५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेशतसाहस्रार्धसंहितायांब्राह्मेपर्वणिषसप्तमीकल्पेसौरधर्मेआदित्यमाहात्म्यवाच
 कमाहात्म्यपुराणविधिवर्णनं नामपंचदशौधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ पूर्वार्धःसमाप्तोऽयम् ॥ ७ ॥ ॥ श्रीनारायणार्पणमस्तु ॥ ॥

इति प्रथमं ब्राह्मपर्व समाप्तम् ॥ १ ॥

ब्रा०प०

अ०२१

॥२०९॥

इदं भविष्यमहापुराणान्तर्गतं प्रथमं ब्राह्मपर्व खेमराजश्रीकृष्णदास इत्यनेन मुम्बय्यां
स्वकीये "श्रीवेंकटेश्वर" मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । संवत् १९५३,
शके १८१८, सन् १८९६.

॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे प्रथमं ब्राह्मपर्व समाप्तम् ॥

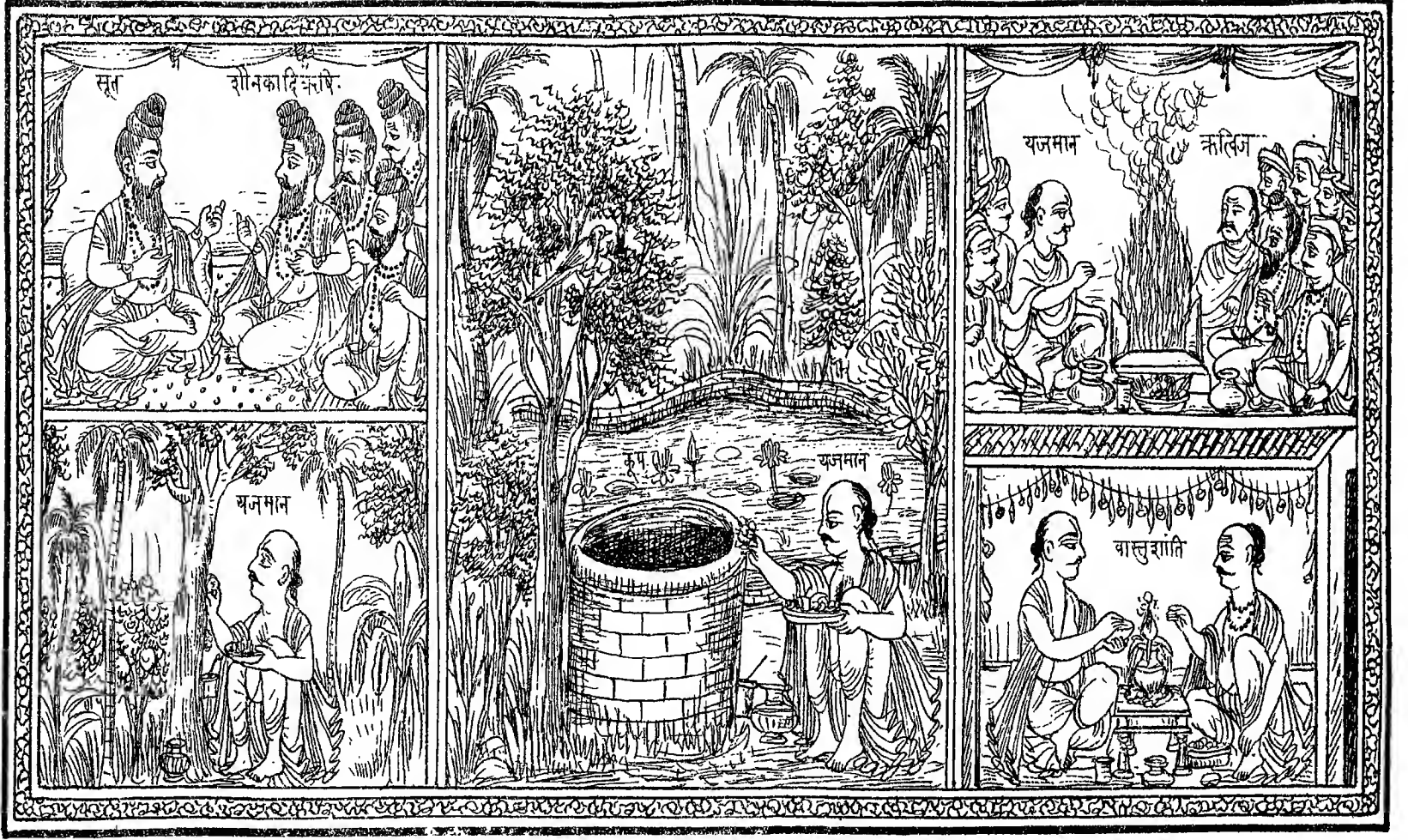
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

मध्यमपर्व २.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ नमः कमलदलनयनाभिरामाय श्रीरामचंद्रायनमः ॥ स्वच्छं चंद्रावदातं कविकरमकरक्षोभसंजातफेनब्रह्मोद्भूतिप्रसू-
 तैर्व्रतनियमपरैः सेवितं विप्रमुखैः ॥ ॐ कारालंकृतेन त्रिभुवनगुरुणा ब्रह्मणा दृष्टं तत्संभोगाभोगम्यं जनमशुभहरं पौष्करं वः पुनातु ॥ १ ॥
 जयति भुवनदीपो भास्करो लोककर्ता जयति च शितिदेहः शार्ङ्गधन्वा मुरारिः ॥ जयति च शशि मौलिरुद्रनामाभिधेयो जयति सकल मौलिर्भानु-
 मांश्चित्रभानुः ॥ २ ॥ नमस्कृत्या प्रमेयाय देवाय ब्रह्मरूपिणे ॥ पुराणं संप्रक्ष्यामि यदुक्तं ब्रह्मयोगिना ॥ ३ ॥ पुराणसंहितां पुण्यां पप्रच्छ रौ-
 महर्षिणिम् ॥ वक्तुमर्हसि चास्माकं पुराणार्थविशारद ॥ ४ ॥ मुनीनां वचनं श्रुत्वा सूतः पौराणिकोत्तमः ॥ प्रणम्य मनसा प्राह गुरुं सत्यवतीसुतम् ॥ ५ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ ॥ नमस्कृत्य जगद्योनिं ब्रह्मरूपधरं हरिम् ॥ वक्ष्ये पौराणिकीं दिव्यां कथां पापप्रणाशिनीम् ॥ ६ ॥ यच्छ्रुत्वा पापक-
 र्माणिसगच्छेत्परमांगतिम् ॥ पुण्यं पवित्रमायुष्यमिदानीं शृणु तद्विजाः ॥ ७ ॥ भविष्यपुराणमखिलं जगाद गदाधरः ॥ मध्यपर्वत्तथाव-
 क्ष्ये प्रतिष्ठादिविनिर्णयम् ॥ ८ ॥ धर्मप्रशंसनं चात्र ब्राह्मणादिप्रशंसनम् ॥ आपद्धर्मस्य कथनं विद्यामाहात्म्यवर्धनम् ॥ ९ ॥ प्रतिमाकरणं
 चैव स्थापनाचित्रलक्षणम् ॥ कालव्यवस्थासर्गादिप्रतिसर्गादिलक्षणम् ॥ १० ॥ पुराणलक्षणं चैव भूगोलस्य च निर्णयम् ॥ निरूपणं तिथी-
 नां च श्राद्धसंकल्पमन्तरम् ॥ ११ ॥ सुसूषो रपियत्कर्मदानमाहात्म्यमेव च ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च युगधर्मानुशासनम् ॥ १२ ॥ उच्चावचा-
 वधानं च प्रायश्चित्तादिकं च यत् ॥ षष्ठ्याधिकाष्टसाहस्रं नवश्लोकशतोद्भवम् ॥ १३ ॥ पंचतंत्रसमायुक्तं प्रतितंत्रे च विंशतिः ॥ पंचोत्तरं तथा-
 ध्यायाः पुराणेऽस्मिन् द्विजोत्तमाः ॥ १४ ॥ त्रयाणामाश्रमाणां च गृहस्थो यो निरुच्यते ॥ अन्येऽपि सूपजीवन्ति तस्माच्छ्रेष्ठो गृहाश्रमी ॥ १५ ॥
 एकाश्रमं गृहस्थस्य त्रयाणां सूतिदर्शनम् ॥ तस्माद्गृहस्थमेवैकं विज्ञेयं धर्मशासनम् ॥ १६ ॥ परित्यजेदर्थकामौ यौ स्यातां धर्मवर्जितौ ॥
 सर्वलोकविरुद्धं च धर्ममप्याचरेन्न तु ॥ १७ ॥ तडागस्य च सान्निध्ये तडागं परिवर्जयेत् ॥ प्रपास्थाने प्रपावर्ज्यामठस्थाने मठं त्यजेत् ॥ १८ ॥
 धर्मात्संजायते ह्यर्थो धर्मात्कामोऽभिजायते ॥ धर्ममेवापवर्गोऽयं तस्माद्धर्मसमाश्रयेत् ॥ १९ ॥ धर्मचार्थचकामंच त्रिवर्गस्त्रिगुणो मतः ॥

सत्त्वरजस्तमश्चेतितस्माद्धर्मसमाश्रयेत् ॥ २० ॥ ऊर्ध्वगच्छतिसत्त्वस्थामध्येतिष्ठतिराजसाः ॥ जवन्यगुणवृत्तिस्था अधोगच्छतितामसाः ॥ २१ ॥ यस्मिन्धर्मः समायुक्तो ह्यर्थकामौ व्यवस्थितौ ॥ इह लोके सुखी भूत्वा प्रेत्यान्त्याय कल्पते ॥ २२ ॥ तस्मादर्थचकामंचयुक्त्वा धर्मसमाश्रयेत् ॥ धर्मात्संजायते कामो धर्मादर्थो भिजायते ॥ २३ ॥ एवं धर्मस्य मध्येऽयं चतुर्वर्गः प्रदर्शितः ॥ एवं च धर्मकामार्थमोक्षस्यापि च मानवः ॥ २४ ॥ माहात्म्यं वानुतिष्ठेच्च स चान्त्याय कल्पते ॥ तस्मादर्थचकामंचयुक्त्वा धर्मसमाचरेत् ॥ २५ ॥ धर्मात्संजायते सर्वमित्या दुर्ब्रह्मवादिनः ॥ धर्मेण धार्यते सर्वजगत्स्यावरजंगमम् ॥ २६ ॥ अनादिनिधना शक्तिर्नैषा ब्राह्मी द्विजोत्तमा ॥ कर्मणा प्राप्यते धर्मो ज्ञानेन च न संशयः ॥ २७ ॥ तस्माज्ज्ञानेन सहितं कर्मयोगं समाचरेत् ॥ प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च द्विविधं कर्म वैदिकम् ॥ २८ ॥ ज्ञानपूर्वानिवृत्तिः स्यात्प्रवृत्तिर्वर्ततेऽन्यथा ॥ निवृत्तिं सेवमानस्तु याति तत्परमपदम् ॥ २९ ॥ तस्मान्निवृत्तं संसेव्य मन्यथा संसरेत् पुनः ॥ शमो दमो दया दानमलोभस्त्याग एव च ॥ ३० ॥ आर्जवं चानसूया च तीर्थानुसरणं तथा ॥ सत्यं संतोष आस्तिक्यं श्रद्धा चेन्द्रियनिग्रहः ॥ ३१ ॥ देवताभ्यर्चनं पूजा ब्राह्मणानां विशेषतः ॥ अहिंसा सत्यवादि त्वमपैशुन्यमकल्पता ॥ ३२ ॥ शौचाचारश्चानुकंपा सर्ववर्णैः श्रवीन्मुनिः ॥ श्रद्धापूर्वाः स्मृता धर्माः श्रद्धामध्ये तु संस्थिताः ॥ ३३ ॥ श्रद्धानिष्ठाः प्रतिष्ठाश्च धर्माः श्रद्धैव कीर्तिताः ॥ प्राजापत्यं ब्राह्मणानां श्रुतं स्थानं क्रियावताम् ॥ ३४ ॥ स्थानमैन्द्रं क्षत्रियाणां संग्रामेष्वपलायिनाम् ॥ वैश्यानाममृतं स्थानं स्वधर्ममनुवर्तताम् ॥ ३५ ॥ गांधर्वं शूद्रजीवानां परिचारेण वर्तताम् ॥ अष्टाशीति सहस्राणां मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ॥ ३६ ॥ स्मृतं स्थानं तु यत्स्थानं तदेव गुरुवासिनाम् ॥ सप्तर्षीणां तु यत्स्थानं श्रुतं तद्वैवनौकसाम् ॥ ३७ ॥ प्राजापत्यं गृहस्थानां स्थानमुक्तं स्वयं भुवा ॥ यतीनां यतचित्तानां तदेव न वासिनाम् ॥ ३८ ॥ हिरण्यगर्भं यत्स्थानं तस्मात्प्रावर्तते पुनः ॥ योगिनाममृतं स्थानं व्योमाख्यं परमाकरम् ॥ ३९ ॥ आनंदमैश्वर्यं नाम साक्षात्परमागतिः ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इदानीं विस्तरं चैव विभागं रूपमैश्वरम् ॥ वक्ष्ये कल्पानुसारेण मन्वंतरं श

तानुगम् ॥ २ ॥ आसीत्तमोमयंसर्वमप्रज्ञानमलक्षणम् ॥ तत्रचैकोमहानासीद्बुद्धः परमकारणम् ॥ ३ ॥ आत्मनास्वयमात्मानंसंचिन्त्य
 भगवान्बिभुः ॥ मनःसंसृजते पूर्वमहंकारंचपृष्ठतः ॥ ४ ॥ अहंकारात्प्रजानातिमहाभूतानिपंचच ॥ अष्टौप्रकृतयः प्रोक्ताविकाराश्चैवषो
 ढश ॥ ५ ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैवच ॥ प्राणोऽपानःसमानश्चोदानव्यानौतथैवच ॥ ६ ॥ सत्त्वंरजस्तमश्चैवगुणाः प्रोक्तास्तुते
 त्रयः ॥ तस्माद्भगवतोब्रह्मातस्माद्विष्णुरजायत ॥ ७ ॥ ब्रह्माविष्णुमोहनार्थततःशंभुस्तुतेजसा ॥ अशरीरोवासुदेवोह्यनुत्पत्तिरयोनिजः ॥
 ॥ ८ ॥ व्यामोहयित्वातत्सर्वंतेजसामोहयज्जगत् ॥ तस्मात्परतरंनास्तितस्मात्परतरंनहि ॥ ९ ॥ ब्रह्माविष्णुश्चद्रावेताबुद्धौभगवत्सुतौ
 ॥ कल्पेकल्पेतुतत्सर्वंसृजतेऽसौजनंजगत् ॥ १० ॥ उपसंहरतेचैवनानाभूतानिसर्वशः ॥ द्वाप्ततितियुगान्येवमन्वंतरइतिस्मृतः ॥ ११ ॥
 चतुर्दशतुतान्येवंकल्पमेवंविधीयते ॥ दिनैकंब्रह्मणः प्रोक्तंनिशिकल्पस्तथोच्यते ॥ १२ ॥ एवंमासंचवर्षंचतथाचाष्टशतंद्विजाः ॥ एवं
 बुद्धीन्द्रियस्यास्यविष्णोश्चनिमेषःस्मृतः ॥ १३ ॥ ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतंनिमेषश्चध्रुवस्यैव ॥ निमेषजीवनंसर्वसर्वलोकचराचरम् ॥ १४ ॥
 भूलोकोऽथभुवर्लोकःस्वलोकश्चप्रकीर्तितः ॥ जनस्तपश्चसत्यंचब्रह्मलोकश्चसप्तमः ॥ १५ ॥ पातालाद्वितलंतद्विअतलंतलमेवच ॥ पंच
 मंविद्विसुतलमतलंसप्तकंस्मृतम् ॥ १६ ॥ एतेषुसप्तविरूपाक्षःपातालवासिनः ॥ तेषामादौचमध्येचअंतरुद्रःप्रकीर्तितः ॥ १७ ॥
 प्रसतेजायतेलोकान्क्रीडार्थंतुमहेश्वरः ॥ ब्रह्मलोकपरीप्सूनांगतिरूर्ध्वंप्रकीर्तिता ॥ १८ ॥ पृथिवींचांतरिक्षंचदिशश्चविदिशस्तथा ॥
 समुद्राणांगिरीणांचअधस्तिर्यक्प्रसंख्यया ॥ १९ ॥ समुद्राणांचविस्तारंप्रमाणंचततःशृणु ॥ स्थावराणांचशैलानांदेवानांच
 दिवौकसाम् ॥ २० ॥ चतुष्पदानांद्विपदांतथाधर्मैकभाषिणाम् ॥ सहस्रगुणमाख्यातंस्थावराणांप्रकीर्तितम् ॥ २१ ॥ सहस्र
 गुणशीलाश्चइत्याहभगवान्मुनिः ॥ ऋषिस्तुप्रथमंकुर्वन्प्रकीर्तनामनामतः ॥ २२ ॥ तस्याब्रह्माप्रकृत्यास्तुत्पन्नःसहविष्णुना ॥
 तस्माद्बुद्ध्याप्रकुरुतेसृष्टिनैमित्तिकीद्विजाः ॥ २३ ॥ तस्मात्स्वयंभुवोब्रह्माब्राह्मणान्समकल्पयत् ॥ पादहीनान्क्षत्रियांश्चतस्मा
 द्हीनांस्तुवैश्यकान् ॥ २४ ॥ चतुर्थपादहीनांश्चआचारेषुबहिष्कृतान् ॥ पृथिवींचांतरिक्षंचदिशश्चैवाप्यकल्पयत् ॥ २५ ॥

लोका लोकस्य संस्था च द्वीपानामुदधेस्तथा ॥ सरितां सागराणां च तीर्थान्यायतनानि च ॥ २६ ॥ मेवस्तनितनिर्घोषरोहितेन्द्रधनुषि च ॥
 उल्कानिर्घातकेतूश्च ज्योतींष्यायतनानि च ॥ २७ ॥ उत्पन्नंतस्य देहेषु भूयः कालेन पीडयेत् ॥ २८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि
 प्रथमभागे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ध्रुवादूर्ध्वमहर्लोकः कोटियोजनविस्तरः ॥ कल्पाधिकरणंतस्य संस्थिता द्वि
 जपुंगवाः ॥ १ ॥ जनलोको महर्लोकोत्तथा कोटिद्वयात्मकः ॥ सनंदनादयस्तत्र संस्थिता ब्रह्मणः सुताः ॥ २ ॥ जनलोकोत्तपोलोकः कोटित्रय
 समन्वितः ॥ विराजंते तु देवा वै स्थिता दाहविवर्जिताः ॥ ३ ॥ प्राजापत्यास्तु भूर्लोकः कोटिषट्केन संयुतः ॥ सनत्कुमारस्तत्र ब्रह्मलोकस्तु सं
 स्मृतः ॥ ४ ॥ तत्र लोके गुरुर्ब्रह्मा विश्वात्मा विश्वतोमुखः ॥ आस्ते यद्योगिभिः पीत्वा योगं मृत्योः परं गतम् ॥ ५ ॥ गायंति यतयोगाथा ह्यास्ति
 का ब्रह्मवादिनः ॥ योगिनस्तापकाः सिद्धा जापकाः परमेष्विनिम् ॥ ६ ॥ द्वारंतु योगिनामेकं गच्छतां परमं पदम् ॥ तत्र गत्वान शोचंति सविष्णुः
 सच शंकरः ॥ ७ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकांशं पुरंतस्य दुरापदम् ॥ न मे वर्णयितुं शक्यं ज्वालामालासमाकुलम् ॥ ८ ॥ तत्र नारायणस्यापि भवनं
 ब्रह्मणः पुरे ॥ शेषेतस्य हरिः श्रीमान्मायासहचरः परः ॥ ९ ॥ सविष्णुर्लोककथितः पुनरावृत्तिवर्जितः ॥ प्रयांति च महात्मानो येषु प्रपन्ना जनाद नम्
 ॥ १० ॥ ऊर्ध्वब्रह्मासनात्पूर्वपरं ज्योतिर्मयं शुभम् ॥ वह्निना उपरिक्षितं तत्रास्ते भगवान्भवः ॥ ११ ॥ देव्यासहमहादेवाश्च त्रयमानो मनीषि
 भिः ॥ योगिभिः शतसाहस्रैर्वृतैकत्वैश्च संवृतः ॥ १२ ॥ तत्र ते यांति नियता द्विजवैब्रह्मवादिनः ॥ महादेव परेशानास्तापसा ब्रह्मवादिनः ॥ १३ ॥ निर्म
 मानिरहंकाराः कामक्रोधविवर्जिताः ॥ द्रक्ष्यंति ब्रह्मणायुक्ता रुद्रलोकः सर्वस्मृतः ॥ १४ ॥ एते सप्त महर्लोकः पृथिव्यां परिकीर्तिताः ॥ महीत
 लादयश्चाधः पातालाः संति वै द्विजाः ॥ १५ ॥ महातलं हैमतलं सर्ववर्णोपशोभितम् ॥ प्रासादैर्विविधैः शुभ्रैर्देवतायतनैर्युतम् ॥ १६ ॥
 अनन्तेन समायुक्तं मुचुकुंदेन धीमता ॥ नृपेण बलिना चैव पातालं स्वर्गवासिना ॥ १७ ॥ शैलं रसातलं विप्राः शांकरं हिरसातलम् ॥ पीतं सुतल
 मित्युक्तं वितलं विद्रुमप्रभम् ॥ १८ ॥ सितं हिवितलं प्रोक्तं तलं चैव सितेतरम् ॥ सुवर्णेन मुनिश्रेष्ठास्तथा वासुकिना शुभम् ॥ १९ ॥ रसातल
 मिति ख्यातं सर्वशोभासमान्वितम् ॥ वैनतेयादिभिश्चैव कालनेमिपुरोगमैः ॥ २० ॥ शंकुकर्णेन संभिन्नं तथानमुचिपूर्वकम् ॥ तथान्यैर्विवि

धैर्नागैस्तलंचैवसुशोभनम् ॥ २१ ॥ तेषामधस्तान्नरकारैरवाद्याश्चकोटयः ॥ पापिनस्तेषुपात्यंतेनतैऽवनमितुंक्षमाः ॥ २२ ॥ पातालाना
 मधश्चांतिशेषाख्यावैष्णवीतनुः ॥ कालाग्निरुद्रयोगात्मानारसिंहोऽपिमाधवः ॥ २३ ॥ योऽनंतःपठ्यतेदेवोनागरूपीजनार्दनः ॥ तथाधा
 रमिदंसर्वसकलाग्निमुपाश्रितः ॥ २४ ॥ तमाविश्यमहायोगीकालस्तद्वदनानलः ॥ विषज्वालासमोऽनंतोजगत्संहरतिस्वयम् ॥ २५ ॥
 तामसीशांभवीमूर्तिःकालात्मापरमेश्वरः ॥ सएवगर्भमाश्रित्यप्रकाशयतिनित्यशः ॥ २६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथम
 भागेपातालवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एतद्ब्रह्मांडमाख्यातंचतुर्विधाविधमहत् ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामि
 भूलोकस्यविनिर्णयम् ॥ १ ॥ तद्वीपप्रधानोजंबुःपृक्षःशाल्मलएवच ॥ कुशःक्रौंचश्चाकाशश्चपुष्करश्चैवसप्तमः ॥ २ ॥ एतेसप्तमहाद्वीपाः
 समुद्रैःसप्तभिर्वृताः ॥ द्वीपाद्वीपोमहान्युक्तःसागरादपिसागरः ॥ ३ ॥ क्षीरोदेक्षुरसोदश्चक्षारोदश्चवृतादकः ॥ दध्योदःक्षीरसलिलोजलोद
 श्चेतिसागराः ॥ ४ ॥ पंचाशत्कोटिविस्तीर्णासमुद्रवलयस्मृता ॥ द्वीपैश्चसप्तभिर्युक्तायोजनानांसमानतः ॥ ५ ॥ जंबुद्वीपःसमंतानांद्वीपा
 नामध्यतःशुभः ॥ तस्यमध्येमहामेरुर्विश्रुतःकनकप्रभः ॥ ६ ॥ चतुराशीतिसाहस्रयोजनैरस्यचोच्छ्रयः ॥ प्रविष्टःषोडशाधस्ताद्वात्रिंशन्मू
 र्ध्निविष्कृतः ॥ ७ ॥ मूलेषोडशसाहस्रंविस्तारस्तस्यसर्वतः ॥ भूप्रमुख्यश्चशैलोऽसौकलिकात्वेनसंस्थितः ॥ ८ ॥ हिमवान्हिमकूटश्चनिषधस्त
 स्यदक्षिणेनीलःश्वेतश्चशृंगीचउत्तरेवर्षपर्वतः ॥ ९ ॥ लक्षप्रमाणौद्वौमध्येदशहीनास्तथापरे ॥ सहस्राद्वितयंदीर्घास्तावद्विस्तारिणश्चते
 ॥ १० ॥ भारतंदक्षिणवर्षततःकिंपुरुषंस्मृतम् ॥ हरिवर्षतथैवान्यन्मेरोर्दक्षिणतोद्विजाः ॥ ११ ॥ चंपकंचोत्तरवर्षतथैवाश्वहिरण्ययम् ॥
 उत्तराःकुरवश्चैवयथैतेभारतास्तथा ॥ १२ ॥ नवसाहस्रमेकैकमेतेषांद्विजसत्तमाः ॥ इलावृतश्चतन्मध्येतन्मध्येमेरुश्चिह्नतः ॥ १३ ॥ मेरो
 श्चतुर्दिशस्तत्रनवसाहस्रविष्कृतम् ॥ इलावृतंमहाभागाश्चत्वारस्तत्रपर्वताः ॥ १४ ॥ विष्कंभारचितामेरोर्योजनायुतमुच्छ्रिताः ॥ पूर्वेणयं
 दरोनामदक्षिणेगंधमादनः ॥ १५ ॥ विपुलःपश्चिमेभागेसुपार्श्वश्चोत्तरेस्थितः ॥ कदंबेष्वेषुनद्यश्चपिप्पलोवटएवच ॥ १६ ॥ जंबूद्वीपस्य
 साजंबूनामहेतोर्महर्षयः ॥ महागजप्रमाणानिजंबून्यस्यफलानिच ॥ १७ ॥ पतंतिभूभृतःपृष्ठेशीर्यमाणानिसर्वशः ॥ रसेनचैवप्रख्यातातस्यजं

बुनदीइति ॥ १८ ॥ सरित्तुवर्ततेसापिपीयतेतत्रवासिभिः ॥ नखेदोनचदौर्गन्धनजरानेन्द्रियक्षयः ॥ १९ ॥ उत्पन्नाःस्वच्छमनसोनरास्तत्र
 भवन्तिवै ॥ तीरसूत्रंसमंप्राप्यवायुनाचविशोषितम् ॥ २० ॥ जांबूनदाख्यंभवतिसुवर्णसिद्धभूषणम् ॥ भद्राहःपार्श्वतोमेरोःकेतुमालश्च
 पश्चिमे ॥ २१ ॥ वर्षेद्वेतुमुनिश्रेष्ठास्तयोर्मध्येइलवृतम् ॥ मेरोरुपरिविप्रेन्द्राब्रह्मणःस्थानमुत्तमम् ॥ २२ ॥ तदूर्ध्वेवासवस्थानंतदूर्ध्वेशंक
 रस्यच ॥ तदूर्ध्वेवैष्णवलोकंदुर्गालोकंतदूर्ध्वतः ॥ २३ ॥ ज्योतिर्मयंपरंस्थाननिराकारंहरिणमयम् ॥ भक्तस्थानंतदूर्ध्वंचदेवोहिभगवात्रविः
 ॥ २४ ॥ ज्योतिश्चक्रस्थितःशुद्धोनिश्चलःपरमेश्वरः ॥ राशिचक्रेचभ्रमतिमेरोरुपरिसत्तमाः ॥ २५ ॥ विषष्टकेद्रिनाभौचरथचक्रंदिवानि
 शम् ॥ वातरज्जुनिबंधेनध्रुवाधारेप्रतिष्ठितः ॥ २६ ॥ दिक्पालाद्याग्रहास्तत्रदक्षिणादुत्तरायणम् ॥ प्रतिमासंगतःपंथाह्वासवृद्धिदिनक्ष
 यः ॥ २७ ॥ रविणालंघितोमासश्चांद्रःख्यातोमलिम्लुचः ॥ द्वादशेभगवान्सूर्येप्रत्यहंभक्तसेवके ॥ २८ ॥ कृत्वात्रिषुत्वहोरात्रं
 तारामयगतंविभुम् ॥ यामेयामेचोदयश्चदेशेदेशेश्चर्वरी ॥ २९ ॥ दिवाचरतियःसूर्योरात्रौचरतिचन्द्रमाः ॥ नक्षत्राणिदिवारात्रौ
 सूर्यचक्रेप्रतिष्ठितम् ॥ ३० ॥ देशात्रंचावगमनंयत्रतस्मादिवाभवत् ॥ यत्रचंद्रक्षयोभवतियत्रसूर्यःप्रवर्तते ॥ ३१ ॥
 दिवारात्रिविजानीयाज्ज्योतिश्चक्रेप्रतिष्ठितम् ॥ उदयास्तमनंनास्तिनक्षत्राणांविशेषतः ॥ ३२ ॥ यत्रक्षत्रेचयोदेशःसतेषामुदयः
 स्मृतः ॥ तत्रास्तोजीवशुक्राणांसूर्यादीनांचसर्वशः ॥ ३३ ॥ तदाकालेनियोक्तव्याभार्गवास्तादिकीक्रिया ॥ सूर्यःसोमोबुधश्चंद्रोभार्गवश्चैव
 शीघ्रकः ॥ ३४ ॥ दक्षिणायनमास्थाययदाचरतिरश्मिमान् ॥ तदासर्वग्रहाणांसमूर्योर्धस्तात्प्रसर्पति ॥ ३५ ॥ विस्तीर्णमंडलंकृत्वात
 स्योर्ध्वेचरतेशशी ॥ नक्षत्रमंडलंकृत्स्नसोमादूर्ध्वप्रसर्पति ॥ ३६ ॥ नक्षत्रेभ्योबुधश्चोर्ध्वबुधादूर्ध्वतुभार्गवः ॥ चंद्रस्तुभार्गवादूर्ध्वचंद्रादूर्ध्व
 शनैश्चरः ॥ ३७ ॥ तस्माच्छनैश्चरादूर्ध्वततःसप्तर्षिमंडलम् ॥ ऋषीणांचैवसप्तानांध्रुवश्चोर्ध्वव्यवस्थितः ॥ ३८ ॥ कालचक्रमयेचक्रेसूर्यो
 भवतिसर्वदा ॥ राश्यद्वैष्टुगतिर्यत्रतिथीनांचतिथौस्मृता ॥ ३९ ॥ स्तंभतेचरतेशीघ्रंहासेचापिदिनक्षयः ॥ पादास्तंचापिशुक्रस्यमहास्तं
 तत्रदृश्यते ॥ ४० ॥ पादास्तेपक्षमात्रंस्यान्महास्तेयाममात्रकम् ॥ चक्रेपक्षार्धमासःस्यादतिचारोऽष्टवासरान् ॥ ४१ ॥ नगण्यतेदेशभे

देनक्षत्रेणचगण्यते ॥ बालवृद्धस्तुशुक्रस्यदेशस्थेवागणस्यच ॥ ४२ ॥ बालवृद्धौक्षत्रियस्यनगण्येतेसदाबुधैः ॥ पादादूर्ध्वमहास्तस्यवै
 श्यस्यद्विजसत्तमाः ॥ ४३ ॥ शेषार्धभागवास्तस्यशूद्राणामथगर्हितम् ॥ अभिचारेचचक्रेचनशूद्रस्यविधीयते ॥ ४४ ॥ वर्जयेद्वासरान्स
 तदतिचार्वणीश्रुतिः ॥ ४५ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिप्रथमभागेज्योतिश्चक्रेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥
 त्रयाणामेववर्णानांजन्मतोब्राह्मणःप्रभुः ॥ संसृष्टाब्राह्मणाःपूर्वतपस्तत्त्वाद्विजोत्तमाः ॥ १ ॥ हव्यानामिहकव्यानांसर्वस्यापिचगुप्तये ॥ अ
 श्रंतिचमुखेनास्यहव्यानित्रिदिवौकसः ॥ २ ॥ कव्यानिचैवपितरःकिंभूतमधिकंततः॥जन्मनाचोत्तमोऽयंचसर्वाचर्चाब्राह्मणोऽर्हति ॥ ३ ॥ स्वको
 यंब्राह्मणोभुंक्तेविदधातिद्विजोत्तमाः ॥ त्रयाणामिहवर्णानांभावाभावायवैद्विजः ॥ ४ ॥ भवेद्विप्रानसंदेहस्तुष्टोभावायवैभवेत् ॥ अभावायभवे
 त्कुद्धस्तस्मात्पूज्यःसदाहिसः ॥ ५ ॥ गर्भाधानादिनाचेहसंस्कारायस्यसत्तमाः ॥ चत्वारिंशत्तथाचाष्टौनिवृत्ताःशास्त्रतोद्विजाः ॥ ६ ॥
 सयातिब्रह्मणःस्थानंब्राह्मणत्वेनसंशयः ॥ संस्कारपूतंप्रथमंवेदपूतंद्वितीयकम् ॥ ७ ॥ विद्यापूतंतृतीयंस्यात्तीर्थपूतमनंतरम् ॥ क्षेत्रपूतंप्र
 विज्ञाप्यविपूतंपूजयेद्विजाः ॥ ८ ॥ स्वर्गापवर्गफलदमन्यथाश्रमतामियात् ॥ पूतानांपरमःपूतोगुरुणांपरमोगुरुः ॥ ९ ॥ सर्वसत्त्वान्वितो
 विप्रोनिर्मितोब्रह्मणापुरा ॥ पूजयित्वाद्विजान्देवाःस्वर्गंभुजंतिचाक्षयम् ॥ १० ॥ मनुष्याश्चापिदेवत्वंस्वंस्वराज्यंसमंजसाः ॥ यस्यविप्राःप्रसी
 दंतितस्यविष्णुःप्रसीदति ॥ ११ ॥ तस्माद्ब्राह्मणपूजायांविष्णुस्तुष्यतितत्क्षणात् ॥ तस्माद्विष्णुमुखाद्विप्रःसमुद्भूतःपुराद्विजाः ॥ १२ ॥
 वेदास्तत्रैवसंजाताःसृष्टिसंसारहेतवे ॥ तस्माद्विप्रमुखेवेदाश्चार्पिताःपुरुषेणहि ॥ १३ ॥ पूजार्थंब्रह्मलोकानांसर्वज्ञानार्थतोद्भुवम् ॥ पितृय
 ज्ञविवाहेषुवाह्निकार्येषुशांतिषु ॥ १४ ॥ प्रशस्ताब्राह्मणानित्यंसर्वस्वस्त्ययनेषुच ॥ देवाभुंजंतिहव्यानिबालिप्रेतादयोऽसुराः ॥ १५ ॥
 पितरोहव्यकव्यानिविप्रस्यैवमुखाद्भुवम् ॥ देवेभ्यश्चपितृभ्यश्चयोदद्याद्यज्ञकर्मसु ॥ १६ ॥ दानंहोमंवालिचैवविनाविप्रेणनिष्फलम् ॥ वि
 नाविप्रंचयद्धर्मप्रयासफलमात्रकम् ॥ १७ ॥ भुंजतेचासुरास्तत्रप्रेताभूताश्चराक्षसाः ॥ तस्माद्ब्राह्मणमाहूयतेषुपूजांचकारयेत् ॥ १८ ॥
 कालेदेशेचपात्रेचलक्षकोटिगुणंभवेत् ॥ श्रद्धयाचद्विजंहृष्टाप्रकुर्यादभिवादनम् ॥ १९ ॥ दीर्घायुस्तस्यवाक्येनचिरजीवीभवेन्नरः ॥ अन

भिवादिनां विप्रेदेषादश्रद्धयापिच ॥ २० ॥ आयुःक्षीणं भवेत्पुंसां भूमिनाशश्च दुर्गतिः ॥ आयुर्वृद्धिर्यशोर्वृद्धिर्वृद्धिर्विद्याधनस्य च ॥ २१ ॥
 पूजयित्वा द्विजश्रेष्ठान् भवेन्नास्त्यत्र संशयः ॥ न विप्रपादोदकदर्मानि न वेदशास्त्रप्रतिषेधितानि ॥ २२ ॥ स्वाहास्वधास्वस्ति विवाजं
 तानि श्मशानतुल्यानि गृहाणितानि ॥ षड्विंशतिदोषमाहुर्नरानरकभरिवः ॥ २३ ॥ विमुक्तवैवसेतीर्थं ग्रामे वापत्तने वसेत् ॥ ते स्व
 र्गेऽपि तृलोके च ब्रह्मलोकेष्ववस्थिताः ॥ २४ ॥ अन्यथानवसेद्वासस्तस्मात्स्तेयी न पालयेत् ॥ अधर्मो विषमश्चैव पशुश्च पिशुनस्तथा ॥ २५ ॥
 पापिष्ठो नष्टकष्टश्च रुष्टो दुष्टश्च दुष्टकः ॥ हृष्टः कुंठश्च अंधश्च काणश्चैव तथापरः ॥ २६ ॥ चंडः खंडश्च क्ता च दत्तस्यापहरस्तथा ॥ नीचः
 खलश्च वाचालः कदर्यश्च पलस्तथा ॥ २७ ॥ मलीमसश्च ते दोषाः षड्विंशतिरमीमताः ॥ एतेषां चापि विप्रेन्द्राः पंचाशीतिर्निगद्यते ॥ २८ ॥
 शृणुष्वं द्विजशार्दूलः शास्त्रेऽस्मिन्नुवतः क्रमात् ॥ अधमोऽत्र त्रिधा विद्याद्विषमः स्याद्विधोचितः ॥ २९ ॥ पशुश्चतुर्विधश्चैव कृपणोऽपि हि वै
 द्विधा ॥ द्विधा चापि च पापिष्ठो नष्टः सप्तविधः स्मृतः ॥ ३० ॥ कष्टः स्यात्पंचधा ज्ञेयो रुष्टोऽपि स्याद्विधा भवेत् ॥ दुष्टः स्यात्षड्विधो ज्ञेयः
 पुष्टश्चैव भवेद्विधा ॥ ३१ ॥ हृष्टश्चाष्टविधः प्रोक्तः कुंठश्चैव त्रिधोदितः ॥ अंधः काणश्च तौ द्वौ द्वौ स्याद्वै च सगुणोऽगुणः ॥ ३२ ॥ द्वौ चंडौ च प
 लश्चैकावंडचंडौ द्विगुर्भवेत् ॥ दंडपंडौ तथा ज्ञेयौ खलनीचौ चतुर्द्वयम् ॥ ३३ ॥ वाचालश्च कदर्यश्च क्रमात्रिभिरुदाहृतः ॥ कदर्यश्च पलश्चैव त
 था ज्ञेयो मलीमसः ॥ ३४ ॥ द्वावेकौ चतुरश्चैव स्तेयी चैकविधो भवेत् ॥ पृथग्लक्षणमेतेषां शृणुष्वं द्विजसत्तमाः ॥ ३५ ॥ सम्यग्यस्य परि
 ज्ञानं नरो देवत्वमाप्नुयात् ॥ उपानहच्छत्रधारी गुरुदेवाग्रतश्चरन् ॥ ३६ ॥ उच्चासनं गुरोरग्रे तीर्थयात्रां करोति यः ॥ यानमारुह्य विप्रेन्द्राः सो
 प्येकत्राधमो मतः ॥ ३७ ॥ निमज्ज्यतीर्थं विधिवद्भाम्यधर्मेण वर्तयन् ॥ द्वितीयश्चाधमः प्रोक्तो निंदितः परिकीर्तितः ॥ ३८ ॥ वाक्चैव मधुरा
 शुद्धा हृदिहालाहलं विषम् ॥ वदत्यन्यत्करोत्यन्यद्वा वेतौ विषमौ स्मृतौ ॥ ३९ ॥ मोक्षचिंतामतिक्रम्य योऽन्यचिंतापरिश्रमः ॥ हरिसेवा
 विहीनो यः स पशुर्योनितः पशुः ॥ ४० ॥ प्रयागे विद्यमानेऽपि योऽन्यत्र स्नानमाचरेत् ॥ दृष्टं देवं परित्यज्य अदृष्टं भजते तु यः ॥ ४१ ॥ आयुष

स्तुक्षयार्थयशास्त्रेयमृषिसंमतः ॥ योगाभ्यासंततोहित्वातृतीयश्चाधमःपशुः ॥ ४२ ॥ बहूनिपुस्तकानीहशास्त्राणिविविधानिच ॥ तस्य
 सारंनजानातिसएवजंबुकःपशुः ॥ ४३ ॥ बलेनच्छलच्छन्नेनउपायेनप्रबंधनम् ॥ सोऽपिस्यात्पिशुनःख्यातःप्रणयाद्वाद्वितीयकः ॥ ४४ ॥
 मधुरान्नप्रतिष्ठाप्यदैवोपिच्येचकर्मणि ॥ ग्लानंचापिचतित्तात्रयःप्रयच्छतिदुर्मतिः ॥ ४५ ॥ कृपणःसतुविज्ञेयोनस्वर्गानचमोक्षभाक् ॥ कु
 दाताचमुदाहीनःसक्रोधेनयजेत्तुयः ॥ ४६ ॥ सएवकृपणःख्यातःसर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ अदोषेणशुभत्यागीशुभकायोपविक्रयी ॥ ४७ ॥
 पितृमातृगुरुत्यागीशौचाचारविवर्जितः॥पित्रोरग्रेसमश्नातिसपापिष्ठतमःस्मृतः॥४८॥जीवत्पितृपरित्यक्तंसुतंसेवन्नवाक्कचित् ॥द्वितीयस्तुस
 पापिष्ठोहोमलोपितृतीयकः॥४९॥साध्वाचारंचप्रच्छाद्यसेवनंचापिदर्शयेत्॥सनष्टइतिविज्ञेयःक्रयक्रीतंचमैथुनम् ॥५०॥जीवेदेवलवृत्तिःस्या
 द्यार्याविपणजीवकः ॥ कन्याशुल्केनजीवेद्वास्त्रीधनेनचवाक्कचित् ॥ ५१ ॥ षडेवष्टाःशास्त्रेचनस्वर्गमोक्षभागिनः ॥ सदाकुद्वेदनोयस्यही
 नंहृद्वाप्रकोपवान् ॥ ५२ ॥ भृकुटीकुटिलःकुद्रोरुष्टःपंचविधोदितः ॥ अकार्यैभ्रमतेनित्यंधर्मार्थेनव्यवस्थितः ॥ ५३ ॥ निद्रालुर्व्यसनास
 क्तोमद्यपःस्त्रीनिषेवकः ॥ दुष्टैःसहसदालापःसदुष्टःसप्तधास्मृतः ॥ ५४ ॥ एकाकीमिष्टमश्नातिवंचकःसाधुनिंदकः ॥ यथासूकरःपुष्टःस्या
 त्थापुष्टःप्रकीर्तितः ॥ ५५ ॥ निगमागमतंत्राणिनाध्यापयतियोद्विजः ॥ नशृणोतिचपापात्मासदुष्टइतिचोच्यते ॥ ५६ ॥ श्रुतिःस्मृतिश्च
 विप्राणांनयनेद्रेविनिर्मिते ॥ एकेनविकलःकाणोद्वाभ्यामंधःप्रकीर्तितः ॥ ५७ ॥ विवादःसोदरैःसार्धंपित्रोरप्रियकृद्भेदत् ॥ द्विजाधमःसवि
 ज्ञेयःसचंडःशास्त्रनिंदितः ॥ ५८ ॥ पिशुनोराजगामीचशूद्रसेवकएवच ॥ शूद्रांगनागमोविप्रःसचंडश्चद्विजाधमः ॥ ५९ ॥ पक्वान्नंशूद्रगेहे
 चयोभुक्तसकृदेववा ॥ पंचरात्रंशूद्रगेहेनिवासीचंडउच्यते ॥ ६० ॥ अष्टकुष्ठान्वितःकुष्ठीत्रिकुष्ठीशास्त्रनिंदितः ॥ एतैःसहसदालापःसभ
 वेत्तत्समोऽधमः ॥ ६१ ॥ कीटवद्भ्रमणंस्यकुव्यापारीकुपंडितः ॥ अज्ञानाच्चवदेद्धर्ममग्रवृत्तिःप्रधावति ॥ ६२ ॥ अविमुक्तंपरित्यज्य
 योऽन्यदेशेवसेच्चिरम् ॥ सद्विधाशूकरपशुर्निंदितःसिद्धसंमतः ॥ ६३ ॥ कपोलेनहिसंयुक्तोभुक्कुटीकुटिलाननः ॥ नृपवदंडयेद्यस्तुसदंडःस
 मुदाहतः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मस्वहरणंकृत्वानृपदेवस्वमेवच ॥ धनेनतेनइतरंदेवंवाब्राह्मणानपि ॥ ६५ ॥ संतर्पयतियोऽश्नातियःप्रयच्छतिवाक्

चित् ॥ सखरश्चपशुश्रेष्ठःसर्ववेदेषुनिर्दिष्टः ॥ ६६ ॥ अक्षराभ्यासनिरतःपठ्यतेनचबुध्यते ॥ पदशास्त्रपरित्यक्तःसपशुःस्यान्नसंशयः॥६७॥
 वदत्यन्यत्करोत्यन्यद्वुरुदेवाग्रतोयतः ॥ सनीचइतिविज्ञेयोह्यनाचारस्तथापरः ॥ ६८ ॥ षड्गुणालंकृतेःसाधोर्दोषान्मृगयतेखलः ॥ वनेपुष्प
 फलाकीर्णैशलभःकंटकानिव ॥ ६९ ॥ दैवेनचविहीनोयःकुसंभाषांवेदेत्तुयः ॥ सवाचालइतिख्यातोह्यनपत्रपसंगुतः ॥ ७० ॥ चांडालैः
 सहआलापःपक्षिणांपोषणेरतः ॥ मार्जारैश्चापिसंभुंक्तेयत्कृत्यंमर्कटोदितम् ॥ ७१ ॥ तृणच्छेदीलोष्टमर्दीवृथामांसाशनश्चयः ॥ चपलः
 सतुविज्ञेयःपरभार्यस्तथापरः ॥ ७२ ॥ स्नेहोद्वर्तनहीनोयोगंधचंदनवर्जितः ॥ नित्यक्रियासुमेधावीनित्यंसचमलीमसः ॥ ७३ ॥ अन्याये
 नगृहंविद्यादन्यायेनगृहंधनम् ॥ शास्त्रादन्यद्वह्मंमंत्रंस्तेयीब्रह्मघातकः ॥ ७४ ॥ देवपुस्तकरत्नानांमणिमुक्ताश्चमेवच ॥ गोभूमिस्वर्णह
 रणःसस्तेयीतिनिगद्यते ॥ ७५ ॥ देवोऽपिभावयेत्पश्चान्मानुषोऽपिनसंशयः ॥ अन्योन्यभावनाकार्यासस्तेयीयोनभावयेत् ॥ ७६ ॥ गुरोः
 प्रसादाज्जयतिपित्रोश्चापिप्रसादतः ॥ करोतिचयथाहंचसचस्वर्गैर्महीयते ॥ ७७ ॥ नपोपयतिदुष्टात्मासस्तेयीचापरःस्मृतः ॥ उपकारि
 जनंप्राप्यनकरोतिपरिष्क्रियाम् ॥ ७८ ॥ सतस्यनरकेशेतेशोणितेचपतत्यधः ॥ सर्वेषांचसवर्णानांधर्मतोब्राह्मणःप्रभुः ॥ ७९ ॥ पृथिवी
 पालकोराजाधर्मचक्षुरुदाहृतः ॥ प्रजापतेर्मुखोद्भूतोहोरातंत्रयथोदितः ॥ ८० ॥ तद्विदोऽगणनाभिज्ञाअन्यविप्राःप्रचक्षते ॥ गंगाहीनंहतंदेशं
 विप्रहीनायथाक्रिया ॥ ८१ ॥ होराज्ञसिविहीनोयोदेशोऽसौविप्लवप्लवः ॥ अप्रदीपायथारात्रिरनादित्यंयथानभः ॥ ८२ ॥ तथाऽसांवत्सरो
 राजाभ्रमत्यंधइवाध्वनि ॥ स्थापयेद्धर्मतोविप्रंभावयेत्कर्मवृद्धये ॥ ८३ ॥ श्मश्रुयुक्तोद्विजःपूज्यःसूर्योविप्रस्तुश्मश्रुलः ॥ प्रत्यक्प्रदर्शना
 त्पुण्यंत्रिदिनंकल्मषापहम् ॥ ८४ ॥ दर्शनेत्रात्यविप्रस्यसूर्यदृष्ट्वाविशुध्यति ॥ नत्रात्यत्वंसूर्यविप्रेपूजयेद्यज्ञसिद्धये ॥ ८५ ॥ ज्योतिर्वेद
 स्याधिकारःसूर्यविप्रस्यवैद्विजाः ॥ जातिभेदाश्चचत्वारोभोजकःकथितस्तथा ॥ ८६ ॥ शिवविप्रःसूर्यविप्रश्चतुर्धापरिपठ्यते ॥ कथितो
 मध्यमस्तेषांसूर्यविप्रस्तथोत्तमः ॥ ८७ ॥ शिवलिंगार्चनरतःशिवविप्रस्तुनिर्दिष्टः ॥ सूर्यविप्रस्यविप्रस्यवैद्यस्यचनृपस्यच ॥ ८८ ॥ प्रवा
 सयेदक्षतेनसपुत्रपशुबांधवः ॥ अवध्यःसर्वलोकेषुराजाराज्येनपालयेत् ॥ ८९ ॥ वसुभिर्वस्त्रगंधाद्यैर्माल्यैश्चविविधैरपि ॥ देशचक्रविदः

म०प०२
 अ०५

॥ ५ ॥

पूज्याहोराचक्रविदःपराः ॥ ९० ॥ सूर्यचक्रविदःपूज्यानावमन्येत्कथंचन ॥ सिद्धचृद्धिचधनर्द्धिचयइच्छेदायुषासमम् ॥ ९१ ॥ गणविप्र
 समःपूज्योदैवज्ञःसमुदाहृतः ॥ जातेबालेनिरूप्येचलग्नग्रहनिरूपणम् ॥ ९२ ॥ संस्थानंसूर्यविप्रोयःसूर्यविप्रस्यसत्तमाः ॥ द्विमात्रिकांसम
 भ्यस्यसर्ववेदफलंलभेत् ॥ ९३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ७३ ॥ ॥ सूतउवाच ॥
 चतुर्णामपिवर्णानानान्योर्बधुःप्रचक्षते ॥ पित्राहतेद्विजश्रेष्ठाइतीयनैगमीस्मृतिः ॥ १ ॥ त्रयोऽपिगुरवःश्रेष्ठास्तस्मान्मातापरागुरुः ॥ येसोदरा
 ज्येष्ठश्रेष्ठाउत्तरोत्तरतोगुरुः ॥ २ ॥ द्वादश्यांतुअमावास्यामथवारविसंक्रमे ॥ वासांसिदक्षिणादेयामणिमुक्तायथारुचि ॥ ३ ॥ अयनेविषु
 वेचैवचंद्रसूर्यग्रहेतथा ॥ प्राप्तेचापरपक्षेतुभोजयेच्चापिशक्तिः ॥ ४ ॥ पश्चात्प्रबंधयेत्पादौमंत्रेणानेनसत्तमाः ॥ विधिवद्वंदनादेवसर्वतीर्थ
 फलंलभेत् ॥ ५ ॥ स्वर्गापवर्गप्रदमेकमाद्यंब्रह्मस्वरूपंपितरंनमामि ॥ यतोजगत्पश्यतिचारुरूपंतंतर्पयामःसलिलैस्तिलैर्युतम् ॥ ६ ॥
 पितरोजनयंतीहपितरःपालयंतिच ॥ पितरोब्रह्मरूपाहितेभ्योनित्यंनमोनमः ॥ ७ ॥ यस्माद्विजयतेलोकस्तस्माद्धर्मःप्रवर्तते ॥ नमस्तु
 भ्यंपितःसाक्षाद्ब्रह्मरूपनमोऽस्तुते ॥ ८ ॥ याकुशिविवरेकृत्वास्वयंरक्षतिसर्वतः ॥ नमामिजननींदेवींपरांप्रकृतिरूपिणीम् ॥ ९ ॥ कृच्छ्रे
 णमहतादेवीधारितोऽहंपयोदधि ॥ त्वत्प्रसादाज्जगद्दृष्टंमातर्नित्यंनमोऽस्तुते ॥ १० ॥ पृथिव्यांयानितीर्थानिसागरादीनिसर्वशः ॥ वसंतित
 त्रतानौमिमातरंभूतिहेतवे ॥ ११ ॥ गुरुदेवप्रसादेनलब्धविद्यंयशस्करम् ॥ शिवरूपनमस्तस्मैसंसारार्णवसेतवे ॥ १२ ॥ वेदवेदांग
 शास्त्राणांतत्त्वंयत्रप्रतिष्ठितम् ॥ आधारःसर्वभूतानामग्रजन्मन्नमोऽस्तुते ॥ १३ ॥ ब्राह्मणोजगतांतीर्थपावनंपरमंयतः ॥ भूदेवहरमेपापंविष्णु
 रूपिन्नमोऽस्तुते ॥ १४ ॥ पितामहंचप्रणमेत्सर्वादौमातरंगुरुम् ॥ मातामहंचतदनुआचार्यमथऋत्विजम् ॥ १५ ॥ मातृमंत्रैश्चप्रयमंप्रणमेद्भ
 क्तिभावतः ॥ तथाग्रजस्तथाज्येष्ठःपितृव्योऽपिद्विजोत्तमाः ॥ १६ ॥ दृष्टादृष्टेचसगुरुर्गुरुर्मातातथागुरुः ॥ दृष्टादृष्टस्तृतीयःस्यात्सूर्योऽग्निश्चंद्र
 एवच ॥ १७ ॥ मंत्रदातागुरुःख्यातःसप्तमःपरिकीर्तितः ॥ कभोजनगुरुःश्रेष्ठःस्वर्गापवर्गहेतुकः ॥ १८ ॥ दृष्टदेवंचयोहित्वाअदृष्टंचनिषेवते ॥ पापा
 त्मापरमःसैकस्तिर्यग्योर्निचगच्छति ॥ १९ ॥ यथापिताज्येष्ठपिताकनीयांश्चतथाद्विजाः ॥ ज्येष्ठोभ्रातापितृतुल्योमान्यःसत्कारभाग्यतः ॥ २० ॥

आचार्यब्रह्मणोमूर्तिःपितामूर्तिःप्रजापतेः॥मातापृथिवीमूर्तिश्चभ्रातरोमूर्तिरात्मनः॥२१॥ पितामेरुर्वसिष्ठःस्याद्धर्ममूर्तिःसनातनः॥सचापि
 दृष्टदेवःस्यात्तदाज्ञांपरिपालयेत् ॥ २२ ॥ पितामहंचापित्रेहव्यकव्यैश्चतर्पयेत् ॥ सयातिब्रह्मणःस्थानंयस्मान्नावर्ततेपुनः॥ २३ ॥
 तस्यपादोदकस्नानाद्गंगानार्हतिकेवलम् ॥ तथावलोकनात्तस्यज्योतिर्लिंगशतैश्चकिम् ॥ २४ ॥ द्वात्रिंशत्कुंडकाशिलास्पृशनेयादृशंफ
 लम् ॥ तादृशंकोटिगुणितंपितामहप्रदक्षिणे ॥ २५ ॥ शतमातृवरिष्ठाश्चपितामह्याश्चपोषणे ॥ गुणास्तद्दर्शनेविप्राःसंसारेनपुनर्विशेत् ॥
 ॥२६॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेगुरुगुणवर्णनं नामषष्ठोऽध्यायः॥ ६ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ समाख्यामहाविप्रेन्द्रा इतिहा
 संपुरातनम् ॥ श्रवणोपेक्षधर्माश्चयथायन्मयापुरा ॥ १ ॥ पृष्टोवाचमहातेजविर्चोभगवान्प्रभुः ॥ हंततेकथयाम्येषपुराणश्रवणे
 विधिम् ॥२॥ इतिहासपुराणानि श्रुत्वाभक्त्याद्विजोत्तमाः ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योब्रह्महत्याशतंचयत् ॥३॥ सायंप्रातस्तथारात्रौशुचिर्भूत्वा
 शृणोतियः ॥ तस्यविष्णुस्तथाब्रह्मातुष्यतेशंकरस्तथा ॥ ४ ॥ प्रत्यूषेभगवान्ब्रह्मादिनांतेतुष्यतेहरिः ॥ महादेवस्तथारात्रौशृण्वतांपठतां
 नृणाम् ॥ ५ ॥ शुक्लवस्त्रधरश्चैवैलाजिनकुशोत्तरः ॥ प्रदक्षिणत्रयंकुर्याद्यस्तस्मिन्देवतागुरौ ॥ ६ ॥ नात्युद्धितंनान्तिनीचंस्वासनंभजते
 ततः ॥ दिक्पतिभ्योनमस्कृत्यॐकाराधिष्ठितानपि ॥७॥ पुस्तकंधर्मशास्त्रस्यधर्माधिष्ठानशाश्वतम् ॥ आगमानांशिवोदेवस्तंत्रादीनांच
 शारदा ॥८॥ जामलानांगणपतिर्दामराणांशतक्रतुः ॥ नारायणोभारतस्यतथारामायणस्यच ॥९॥ वासुदेवोभवेदेवःसप्तानांशृणुसत्तमाः ॥
 आदित्योवासुदेवश्चमाधवोरामकेशवौ ॥ १० ॥ वनमालीमहादेवः सप्तानांसप्तपर्वणि ॥ विष्णुधर्मादिकानांचशिवोज्ञेयः सनातनः
 ॥ ११ ॥ अथचादिपुराणस्याविर्गिचिः परिकीर्तितः ॥ शुद्धौदनंयवक्षीरंचपायसंकृसरंतथा ॥ १२॥ कृसरान्नंचवादद्यात्क्रमाद्वलिगणंविदुः ॥
 शालिभक्तंसगोधूमंतिलाक्षतविमिश्रितम् ॥ १३ ॥ गव्यंचसफलंचैवदेवायास्यमिदंबलिः ॥ पृथक्पृथक्चैवकांस्येविन्यसेदिक्षुमध्यतः
 ॥ १४ ॥ पठेच्चापिविधानेनसयागः षाण्मयःपरः ॥शीतोदकंमधुक्षीरंसितेक्ष्वोश्चरसंगुडम् ॥ १५ ॥ सगर्भश्चपरोज्ञेयःषाण्मयश्चापरोबलिः॥
 शालितंडुलप्रस्थंतुतदर्धवातदर्धकम् ॥१६॥ क्षीरेणापिचसंभक्तंयवक्षीरमिदंस्मृतम् ॥ क्षीरंभागाष्टकंग्राह्यंसप्तभागेनसंस्थितिः ॥ १७ ॥

हैमंतिकंसिताख्यंचतांडुलंप्रपचेच्चरुम् ॥ अशीतिपलमानेनसिद्धमासादयेत्ततः ॥ १८ ॥ भागार्धेनददेत्पश्चान्माक्षिकंवासितामापि ॥
 गुडमिश्रेणयोदद्यात्संपर्कोजायतेक्वचित् ॥ १९ ॥ संपर्कोमाक्षिकस्यापिदद्यादिक्षुरसंबुधः ॥ गृहीत्वायाचकः शुद्धःशृणुतद्विज
 सत्तमाः ॥ २० ॥ शृणुतेवाधीयानोयोदद्याद्धस्तेचपुस्तकम् ॥ समुत्थायचगृहीयात्प्रणम्यविनिवेदयेत् ॥ २१ ॥ पूर्वस्थःश्रावकोविप्रो
 विख्यातस्तस्यदक्षिणे ॥ पश्चिमाशामुखेनैवतर्जन्यांगुष्ठयासह ॥ २२ ॥ प्रस्तरेणापिहस्तेनविन्यासः पंडितैः सदा ॥ इतोऽन्यथानकर्तव्यः
 कृत्वान्यासमथाप्नुयात् ॥ २३ ॥ असकृद्विन्यसेद्विप्राः पावमानीजलेजपेत् ॥ वेदांतागमवेदांतविधिरेषस्मृतोबुधैः ॥ २४ ॥ यमादिकसं
 मुखेश्रोतावाचकश्चोत्तरामुखः ॥ पुराणभारताख्यानएषवैकथितोविधिः ॥ २५ ॥ वैपरीत्येनविधिनाविज्ञेयाद्विजसत्तमाः ॥ रामायणेधर्म
 शास्त्रेहरिवंशेचसत्तमाः ॥ २६ ॥ इतोऽन्यथायातुधानाः प्रलुंपंतिफलंयतः ॥ तस्माद्विधिविधानेनशृणुयादथवापठेत् ॥ २७ ॥ श्रुत्वाप्रति
 पुण्यविद्यांयोऽश्रीयान्मांसमेवतु ॥ सयातिगार्दभीयोनियदिमैथुनिनः क्वचित् ॥ २८ ॥ यदिदेवालयेतीर्थेवाचयेच्छृणुयादथ ॥ यस्यदेवगृ
 हेतस्यतस्यतीर्थस्यवर्णनम् ॥ २९ ॥ माहात्म्यश्रवणादेवगोदानस्यफलंलभेत् ॥ महागुरोश्चमाहात्म्यंपित्रोरग्रेनचस्मरेत् ॥ ३० ॥ पितुर्माहात्म्यं
 यत्पुत्रैर्वाच्यंसंसदिपर्वणि ॥ वासुदेवाग्रतश्चापिरुद्रमाहात्म्यवर्णनम् ॥ ३१ ॥ रुद्राग्रेवासुदेवस्यकीर्तनंपुण्यवर्धनम् ॥ दुर्गाग्रेशिवसूर्यस्य
 वैष्णवाख्यानमेवच ॥ ३२ ॥ यः करोतिविमूढात्मागार्दभीयोनिमाविशेत् ॥ गुरोरनुज्ञयापित्रोःप्रकुर्यादभिवादनम् ॥ ३३ ॥ अनुज्ञ
 यातथापित्रोर्हरेः कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ नविष्णुर्नचब्रह्माचनचरुद्रःशचीपातिः ॥ ३४ ॥ सर्ववेदेनतत्तुल्यंसर्वधर्मपरायणम् ॥ सर्वज्ञानमयंचै
 वसर्वज्ञेनचतत्समम् ॥ ३५ ॥ तस्माद्विजन्मन्पित्रोर्हिसेवनाद्ब्रह्मशाश्वतम् ॥ गुरुभ्योवन्दनंव्यर्थंपितरंयोनतर्पयेत् ॥ ३६ ॥ जीवन्नतर्पये
 न्मुख्यंगंगायांमरणेपिच ॥ उभयोस्तर्पणंनस्तिजीवन्नपिनजिवति ॥ ३७ ॥ पुराणश्रवणंपुण्यंशून्यंभागवतंयदि ॥ व्यर्थंभागवतंविप्रानारसिंह
 विहीनकम् ॥ ३८ ॥ आदिपर्वणिहीनेतुभारताख्यंनधारयेत् ॥ विनाश्वमेधिकंविप्राविनायज्ञाननंविना ॥ ३९ ॥ दानकर्मविहीनंचमोक्ष
 धर्मनधारयेत् ॥ भारतंचदिवारोहधारणादौवर्त्रजेत् ॥ ४० ॥ वायुपुराणमश्रुत्वाशास्त्रंचयौगिकंविना ॥ वायुहीनंदेहिकुलंवृथातस्यनधार

कम् ॥ ४१ ॥ तथावायुपुराणंयद्विहीनंश्रव्यमन्यकम् ॥ यथासुंदरकांडेनआरण्यंचनधारयेत् ॥ ४२ ॥ लंकांविनाचादिकांडंतलि
खित्वानधारयेत् ॥ ४३ ॥ पाराशरंविनाव्यासंयाज्ञवल्क्यंविनामखम् ॥ ४४ ॥ दक्षंविनानशंखंचशंखहीनंबृहस्पतिम् ॥ वह्नीयंश्रवणाद्ये
ननचयुक्तिमथापयेत् ॥ ४५ ॥ संस्थापनादेवविनानचकिमपिराक्षसैः ॥ नइदेत्प्रार्थकादिभ्योनविक्रीयेत्कथंचन ॥ ४६ ॥ नहरेत्पुस्तकं
चापिनहरेदक्षराणिषट् ॥ ब्रह्माक्षरस्यहरणाद्रौरवान्ननिवर्तते ॥ ४७ ॥ आद्याक्षरस्यहरणात्ताम्रकुष्ठीभवेदिह ॥ मुखवृत्तस्यहरणाद्यावदाचं
द्रतारकम् ॥ ४८ ॥ कुवलेअसिपत्रेचपततीहनसंशयः ॥ स्वाक्षरस्यहरणेस्वमातृहरणेऽपियत् ॥ ४९ ॥ तस्मात्पुस्तकमात्रंयोहरेन्नरकमाप्नु
यात् ॥ यद्भारतंत्यपुराणंस्तोत्ररूपाणितानिच ॥ ५० ॥ तानिवेदागमादीनिपुस्तकेष्वपिवाचयेत् ॥ वेदानांपुस्तकंयच्चलिखित्वातन्नवाचयेत्
॥ ५१ ॥ तथातंत्रोदितान्मंत्रांलिखित्वातन्नवाचयेत् ॥ पुस्तकंनिगमानांचमंत्रव्याख्यानसंग्रहम् ॥ ५२ ॥ स्फुटंकृत्वापुरः स्थाप्ययाव
त्कालंप्रवर्तते ॥ तावत्सनरकेघोरेप्रेतत्वज्जन्मजन्मानि ॥ ५३ ॥ नवाचयेच्चव्याख्यातावाचकोऽपिप्रवाचयेत् ॥ पौष्करेचश्लोकपा
दमश्वमेधंपदेपदे ॥ ५४ ॥ वेदार्थंवाचयेद्यस्माद्विपरीतोऽपवाचकः ॥ तावुभौपातितौज्ञेयौपावमानीशतंजपेत् ॥ ५५ ॥ आदिम
ध्यावसानेचमंत्रेचप्रणवंदिशेत् ॥ बलिभिर्गंधपुष्पैश्चपुस्तकंदेवानिर्मितम् ॥ ५६ ॥ त्रिदेवंपुस्तकंविद्यात्सूत्रंवासुकिरुच्यते ॥ अमा
नकरणेदोषस्तस्मात्तच्चनहापयेत् ॥ ५७ ॥ पत्राणिभगवान्ब्रह्माऊर्ध्वदीर्घाणियानिच ॥ जनार्दनश्चाक्षराणिमात्राप्रकृतिरव्यया ॥ ५८ ॥
लिपीभंगीमहेशः स्यात्तस्यामात्रासरस्वती ॥ एकरेखाचएकात्मापादाच्चपादविच्युतिः ॥ ५९ ॥ चतुष्पादांतरयुगमंमध्यमोऽंतेयुगं
युगम् ॥ विपत्करंयुगमंपंक्तावयुगमेस्वर्गसाधनम् ॥ ६० ॥ भारतेचेतिहासेचपुराणेद्विजसत्तमाः ॥ अयुगमपंक्तौस्वर्गःस्याद्युगमेनरक
माविशेत् ॥ ६१ ॥ वक्तृनामाक्षरैर्युक्तंपंक्तिभेदेनसत्तमाः ॥ उपन्यस्तस्ययन्नामतत्कलौमात्रयासह ॥ ६२ ॥ आत्मासंशुद्धिसंशु
द्ध्याधारयेद्धर्मसंहिताम् ॥ इतोऽन्यथाभवेदोषस्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ६३ ॥ रिपुःसूर्यस्तयारामोयक्षोऽनंतः सरस्वती ॥ ब्राह्मी
चयक्षिणौचैवगायत्रीनवमीस्मृता ॥ ६४ ॥ विष्णवंतेचभवेन्मुक्तिःसूर्यांस्तेपादविच्युतिः ॥ रिपुंकरंभवेत्तस्ययक्षेदुर्गतिमादिशेत् ॥ ६५ ॥

अनन्तेविपुलाकीर्तिःसरस्वत्यांधनागमः ॥ ब्राह्मीब्रह्मत्वमाप्नोति यक्षिणीयक्षमंदिरम् ॥ ६६ ॥ मुक्तिमाप्नोति गायत्रीशतिपंक्तिफलोदयः ॥
 चतुर्धाप्रतिभक्तिःस्यात्पुस्तकंधर्मनिर्मितम् ॥ ६७ ॥ ब्रह्मेद्रवैष्णवंशैवंशाक्तिकंचमहेश्वरी ॥ ब्रह्मरूपंचेतिहासमैंद्रामायणात्मकम् ॥
 ॥ ६८ ॥ वैष्णवंपरमंदैवंयच्छैवंतल्ललाटकम् ॥ पावकोऽस्य तथा मूलेमध्येभागेऽतः क्रतुः ॥ ६९ ॥ अग्रेस्थिताग्रहाःसर्वेदिशामीशास्तथा
 द्विजाः ॥ मेरुःसुमेरुरुद्दिष्टःसंगवान्काम उच्यते ॥ ७० ॥ द्यावापृथिव्यौपातालंतस्यांतःसमुदाहृतम् ॥ पौराणिककथायुक्तपुस्तकोदेव
 पूजितः ॥ ७१ ॥ नशस्यःपूजनीयश्चगृहेस्थाप्येतमानवः ॥ योयस्मैशूद्रोविप्रायवृत्तिंदद्याच्चमानवः ॥ ७२ ॥ सयातिब्रह्मसदनंमणिवर्मा
 दिकुट्टिमम् ॥ नशस्यःपूजनीयश्चगृहेस्थाप्येतमानवः ॥ ७३ ॥ पत्राणामग्रभागेतुवंधंकुर्यात्स्ववर्तुलम् ॥ श्रवणात्तत्रमात्रेणतत्रपद्मंचवर्तु
 लम् ॥ ७४ ॥ संहितागमतत्रेषुप्रतिवेधेचसंकुलम् ॥ प्रकुर्याच्चित्तापेनततःशक्रपुरं व्रजेत् ॥ ७५ ॥ मध्यंतस्यहरेदायुःपार्श्ववेधःशिवहरे
 त् ॥ युग्मवेधेजयंदद्यादेकवेधेवलिर्भवेत् ॥ ७६ ॥ परमंप्रकृतेर्गुह्यंस्थानंदैवैर्विनिर्मितम् ॥ पूरयेत्ताम्रलिङ्गेनअथरैत्यमयेनवा ॥ ७७ ॥
 अशक्तोबिल्वकाष्ठस्यतथाश्रीपर्णिकस्यच ॥ नकाष्ठस्यनवंशस्यनलौहंयोजयेत्क्वचित् ॥ ७८ ॥ प्रागारंभश्लोकशतंधर्मशास्त्रस्यवैलिखेत्
 ॥ संहितायांपुराणायांयुग्मकल्पंतदर्धकम् ॥ ७९ ॥ ब्रह्मचर्येणविलिखेन्नमोहाद्ब्रह्मणःक्वचित् ॥ तथापिचाखिलव्यासलिखनात्संतति
 क्षयः ॥ ८० ॥ अनामात्वेहेमयुतांबलाकंचित्तमेवच ॥ नलिखेत्खिलभागंचहरिवंशस्यसत्तमाः ॥ ८१ ॥ गारुडस्यचस्कांदस्यनलिखे
 न्मध्यतंत्रकम् ॥ लिखनंहरिवंशस्यव्रतस्थोनियमैर्युतः ॥ ८२ ॥ गृहस्थोनलिखेद्द्वैतंलिखेच्चमथुरांविना ॥ लिखनेपारिजातस्यमत्स्य
 मांसांशिनंलिखेत् ॥ ८३ ॥ वाल्मीकिसंहितायाश्चलिखनेचतथाक्वचित् ॥ स्तोत्रमात्रंलिखेद्विप्राअव्रतानलिखेत्क्वचित् ॥ ८४ ॥ अब्राह्म
 णेनलिखितंनिष्फलंपरिकीर्तितम् ॥ पतितैरपिपाखंडैर्नस्त्रीविलिखतिक्वचित् ॥ ८५ ॥ दुर्विचारोदुष्टभायोदुर्मतिश्चापिलेखकः ॥ नलिखे
 द्धर्मशास्त्रंचपुराणंस्तोत्रसंहितम् ॥ ८६ ॥ तच्चप्राप्नुवन्कर्तव्यंसुवर्णरजतस्यच ॥ कज्जलैर्मलिनंकुर्यान्मंत्रीनिर्यासमंत्रितैः ॥ ८७ ॥ जी
 वंत्याश्चरसैर्युक्तैर्मणिकर्दमलोलुपैः ॥ वंगुन्यान्मुख्यायुतेर्वापिपीतार्धेचैरथापिवा ॥ ८८ ॥ कृष्णेवायुप्रदंविवात्पीतेवायुक्षयोभवेत् ॥ रक्तेपुष्टि

मवाप्नोति कृष्णे च संपदागमः ॥ ८९ ॥ इतिहासपुराणानां विलिखन्मुखाच्छृणु ॥ वायव्यादिमुखेनैव काष्ठवेदं च संलिखेत् ॥ ९० ॥ पूर्वा
 मुखे चार्थहानिरुत्तरे च मुखं श्रियः ॥ मरणं दक्षिणास्येतु पश्चिमास्ये धनक्षयः ॥ ९१ ॥ पितृमेधे भुवः कं पेन लिखेज्जन्मवासरे ॥ अशौचे मृतके
 सूतावमायां रविसंक्रमे ॥ ९२ ॥ अत्र लेखादरिद्रः स्यात्तथा पुत्रविनाशनम् ॥ बलं धर्मक्षयं चैव तस्माद्यत्नेन वर्जयेत् ॥ ९३ ॥ पितृश्राद्धदिने
 लेखः कुलक्षयकरो भवेत् ॥ एकरात्रं भुवः कं पेतास्मिं ह्येधेन क्षयः ॥ ९४ ॥ अशौचेऽपि दरिद्रः स्याज्जन्माहेचायुषः क्षयः ॥ लिपिच्छंदः पद
 ज्ञश्च युवाधीमाजिताक्षरः ॥ ९५ ॥ द्रुतलेखी च तेजस्वी यो लेखयति लेखकः ॥ असंवलितभावेन ऊर्ध्वोर्ध्वे स्यात्समाक्षरम् ॥ ९६ ॥ लिपियुक्तः
 समायुक्तः स एवागमलेखकः ॥ नां दीनागरकैर्वर्णैः शुद्धनागरकैरपि ॥ ९७ ॥ कामरूपाक्षरैर्वापि यावच्च संहितागणः ॥ अचेतनेन लिखितं
 यावत्कालं प्रवर्तते ॥ ९८ ॥ यावदक्षरसंस्थानं तावत्स्वर्गे महीयते ॥ अनुक्तो वाचयेद्यस्तु धर्मशास्त्रस्य वेतनम् ॥ ९९ ॥ लिखित्वा यस्तु
 पापात्मा यावदक्षरसंख्यया ॥ तावत्कालं तु नरके पच्यते नात्र संशयः ॥ १०० ॥ कुटुंबभरणार्थं तु गृहीयाद्वापि वेतनम् ॥ न जीवति सदुष्टा
 त्मा धनवस्त्रफलान्वितः ॥ १०१ ॥ पतितैरत्यजैर्मलैश्चैरोगी कुप्यक्षयति तथा ॥ रोगी शिलीपदैश्चैव मूकोऽपि धर्मसंहतः ॥ १०२ ॥ एतैर्वि
 लिखितं यच्च धारयेन्न गृहाश्रमी ॥ अनायुष्य करं यस्मात्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ १०३ ॥ हीनांगाप्रतिमा चैव पुस्तकं मानहीनकम् ॥ न कलौ
 धारयेद्देहं अनायुष्य करं भवेत् ॥ १०४ ॥ द्वात्रिंशदंगुलैर्युक्तं कर्तव्यं पुस्तकोत्तमम् ॥ सवै नारायणः ख्यातो धारणाच्च कुतोऽप्यलम् ॥ १०५ ॥
 चतुर्विंशदंगुलं यच्च तद्वै स्वधनमुच्यते ॥ शंकरः स तु विज्ञेयो धर्मकामफलप्रदः ॥ १०६ ॥ अष्टांगुलं भवेद्यच्च तत्कनिष्ठाभिहोच्यते ॥ तस्मा
 द्ब्रह्ममयं ज्ञेयं त्रिवर्गफलदायकम् ॥ १०७ ॥ ताडिताजलपत्रे च अथवा चागुरुत्वचि ॥ एत्याः पत्रकृते मानं भूजे मानं न विद्यते ॥ १०८ ॥ द्वा
 दशांगुलं कं यच्च भूर्जतैड्यादिनिर्मितम् ॥ अंगुलानां प्रमाणं यत्तेनापि ज्ञानपुस्तकम् ॥ १०९ ॥ हस्तसंस्थापिते तस्य तेनायुष्य करं भवेत् ॥
 धर्मशास्त्रस्य साहस्रे धर्मशास्त्रस्य वेतनम् ॥ ११० ॥ स्वर्गमार्गस्य गमने भारते च तदर्धकम् ॥ हरिवंशे स्वर्णमाने कृते मूल्यसहस्रके ॥ १११ ॥
 युगे युगे पादहीनं धर्मकुर्याद्यथारुचि ॥ प्रणम्य शिरसा सर्वां व्यासादीनां संहितां श्रुतान् ॥ ११२ ॥ जैमिनिं च ततो व्यासं शंकरं च तथा हरिम् ॥

नमस्कारमथैषांतुआदिमध्यावसानके ॥ ११३ ॥ ततःप्रवाचयेद्विप्रो धर्मशास्त्रार्थकोविदः ॥ अलक्षितमनास्तद्वद्यद्रूपंस्पष्टमुच्चरन् ॥
 ॥ ११४ ॥ असंयुक्ताक्षरपदंस्पष्टभागसमन्वितम् ॥ सप्तस्वरसमायुक्तं सप्तनादविभूषितम् ॥ ११५ ॥ सामगाथाःसमाश्रित्यरागयुक्तां
 तरं पठेत् ॥ मणिवारोधनंयत्स्याद्दौरांधांसंतिकस्तथा ॥ ११६ ॥ श्रीरागश्चैवहिंलोलरागोवाजाविकस्तथा ॥ एवंप्रक्रममाणेनशृणुयाद्ध
 र्मसंस्थितः ॥ ११७ ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रश्चापिविशेषतः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ११८ ॥ पापैःप्रमुच्यते
 सर्वैर्महापुण्यंचविंदति ॥ शूद्राणांपुरतोवैश्योवैश्यानांक्षत्रियःपरः ॥ ११९ ॥ क्षत्रियात्तेतथाविप्राःशृण्वतांचाग्रतःसदा ॥ नशूद्रोवाच
 येद्धर्मास्तपसाध्यापनंतथा ॥ १२० ॥ नैहिकत्वंपरत्वंचनशुभंनपरांगतिम् ॥ शूद्रेणाधिगतंनस्तिविशेषाच्छब्दलक्षणम् ॥ १२१ ॥ य
 द्विजस्यकृतोदासोब्रह्मणाऽव्यक्तयोनिना ॥ श्वशृगालखरीक्षीरमपेयंहियथाभवेत् ॥ १२२ ॥ एवंशूद्रमुखाद्धर्मानग्राह्याःशब्दसंस्कृताः ॥
 अमेध्यंशूद्रचतेतोयैःशूद्रःश्रोत्राहिशुध्यति ॥ १२३ ॥ एवंशूद्रोऽप्यशुचिःस्याद्यदिव्याकरणार्थवित् ॥ यःशूद्रउद्दिशेद्धर्मतथाचागम
 वैदिकम् ॥ १२४ ॥ सवैवध्योनरेंद्रेणजिह्वांचक्रेणच्छेदयेत् ॥ बुध्यमानःसदाह्यर्थग्रंथार्थकृत्स्नमेवच ॥ १२५ ॥ यएवंवाचयेत्सम्य
 क्सविप्रोव्यासउच्यते ॥ देशेसपत्तनेग्रामेपुण्येदेशेप्रकीर्तितः ॥ १२६ ॥ तेधन्यास्तेकृतात्मानस्तेकृतार्थानसंशयः ॥ वसं
 तिपत्तनेतस्मिन्व्याख्यातायत्रसंवसेत् ॥ १२७ ॥ यथार्कहीनंदिवसंचंद्रहीनायथानिशा ॥ नरराजसभातद्वत्स्वनीतिरहिताद्विजाः
 ॥ १२८ ॥ यद्धेनैवशिशवोनरराजपुरंक्वचित् ॥ अथैकतोग्रहाःसर्वेएकतस्तुदिवाकरः ॥ १२९ ॥ तथैवसोदरेगेहेदृष्ट्वापुष्करदर्श
 नम् ॥ १३० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमंभागेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ शृणुध्वंविप्रसंवाताः
 पुराणदेवसंमतम् ॥ यच्छ्रुत्वामुच्यतेपापात्पुरुषोब्रह्महत्यया ॥ १ ॥ तृतीयंशैवमाख्यातंततोभागवतंपरम् ॥ पंचमंचतथा
 मात्स्यंभविष्यंषष्ठमुच्यते ॥ २ ॥ असामर्थ्येचमात्स्योक्तं वैष्णवंचभविष्यकम् ॥ भारतेचापिपर्वचशांतिभैष्मीयकंतथा ॥ ३ ॥
 पराशरमतंगृह्यंगोभिलोक्तानियानिच ॥ कात्यायनोक्तमपरमभ्यसेन्निगमादितः ॥ ४ ॥ अंतरेणागतेमर्त्यैशास्त्रनाध्यापयेत्क्वचित् ॥

एकरात्रंगतेमत्यैत्रिरात्रमजमेपयोः ॥ ५ ॥ मंडूकेचरात्रंतुसर्पैरात्रिचतुष्टयम् ॥ संवत्सरंतुतुरगेजेट्वादशवत्सरान् ॥ ६ ॥ मासमेकंखरेका
 केस्थानत्यागात्रकुत्रचित् ॥ केरवेवारवेचैवअहोरात्रंप्रचक्षते ॥ ७ ॥ त्रिरात्रमपिमाजरेनकुलेमृषकेखरे ॥ हंसेदिनमनध्यायंक्षुद्रजंतौनदूषण
 म् ॥ ८ ॥ अध्यापयेद्गुरोःपुत्रंज्ञानिनधार्मिकंशुचिम् ॥ भक्तंज्ञांतैवैष्णवंचजितक्रोधंजितेंद्रियम् ॥ ९ ॥ अध्यात्माध्यापयेदेभ्यःशठपापहरं
 द्विषम् ॥ अन्यायेनवयच्छंतमभयंदांभिकंद्विषम् ॥ १० ॥ निरर्थकंमंथरंचविशुश्रूषुमयाजकम् ॥ षण्डंचैवानृजुंक्रुद्धंकृपणंव्यसनार्थिनम्
 ॥ ११ ॥ निंदकंचाविधिज्ञंचदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ अप्रच्छन्नतंत्रयात्पुत्रपौत्रादिकादृते ॥ १२ ॥ विद्ययासहमर्तव्यंनदद्याच्चपृथग्रने ॥
 अतोविद्यावदत्येवंपाठयंतंद्विजोत्तमम् ॥ १३ ॥ मादद्याद्भक्तिहीनायदुर्जनायदुरात्मने ॥ अप्रमादायविप्रायशुचयेब्रह्मचारिणे ॥ १४ ॥
 सार्थकायविधिज्ञायसाधवेदेहिसत्तम ॥ दद्याद्यदिनिषिद्धायविद्याधनमनुत्तमम् ॥ १५ ॥ तयोरेकतरोगच्छेदचिरेणयमक्षयम् ॥ अन्यायेन
 ग्रहंविद्यामन्यंपाठयतेसुखात् ॥ १६ ॥ सयातिनरकंघोरंविद्यावर्ज्यःसउच्यते ॥ आध्यात्मिकंवैदिकंचालौकिकंवाथयोवदेत् ॥ १७ ॥
 मानमादौप्रणम्याथततोऽधीयेतसुव्रतः ॥ कर्मकांडंज्योतिषस्यतद्दिनानसमभ्यसेत् ॥ १८ ॥ चूतभोगसमभ्यासादरिद्रश्चाभिजायते ॥
 वादभागसमभ्यासाद्धननाशायजायते ॥ १९ ॥ निधिभागसमभ्यासाज्जायतेनरकेकुले ॥ यान्यनुक्तानिशास्त्राणिमाननीथानियानिच ॥ २० ॥
 म्लेच्छोक्तानिमहिम्नानिनाभ्यसेद्दूरतस्त्यजेत् ॥ लोकानांज्ञानवृद्धचर्थयःकुर्याद्धर्मसंग्रहम् ॥ २१ ॥ प्रवर्तयित्वासगुरुर्भवेज्ज्ञानप्रदःपिता ॥
 ज्ञानदाताचलोकानांतिषुधर्मःप्रवर्तते ॥ २२ ॥ निगमानांज्योतिषाणांविदानांनाटकस्यच ॥ व्याख्यानसंग्रहंकृत्वाकलौनाशमवाप्नुयात् ॥ २३ ॥
 देवानांधर्मशास्त्राणांपुराणानांतथैवच ॥ मीमांसाज्योतिषांचैवनाटकानांविंशचिनी ॥ २४ ॥ भागावसानेकथितःपुराणाध्यायएवच ॥
 पुष्पकश्चपरिच्छेदःखंडश्चप्रतिखंडकः ॥ २५ ॥ व्यवहारश्चार्थशास्त्रमश्वशास्त्रस्यचैवहि ॥ यस्यभागावसानेतुप्रयोक्तव्यःसएवहि ॥ २६ ॥
 सतत्संग्रहेपिकविनानियोक्तव्यःसएवहि ॥ यस्यनाम्नोपदेशेतुप्रवर्तयतिसंग्रहः ॥ २७ ॥ तत्तदक्षरसंख्यानांब्रह्मलोकान्नतच्छ्रुतिः ॥ नसंग्रहस्त
 त्रमंत्रेवेदमंत्रेचवर्जयेत् ॥ २८ ॥ मोहात्कृत्वाहोमधेनुंदत्वाशुद्धिर्भविष्यति ॥ कृत्वाचारुयायिकाग्रंथस्वरूपान्सदिवंब्रजेत् ॥ २९ ॥

धर्मशास्त्रस्य गम्यस्य व्यवहारस्य चैव हि ॥ कलौ यः संग्रहं कुर्यात्प्रमुते चैव केशवे ॥ ३० ॥ यावत्प्रवर्तते लोकस्तावत्स्वर्गमहीयते ॥ सिंहे पौ
 षे च चैत्रे च न कुर्यात्संग्रहं क्वचित् ॥ ३१ ॥ प्रातः कालेन कुर्वीत तथामध्यं दिने द्विजाः ॥ पक्षांते भूमिदाहे च भुवः कं पेदि न क्षये ॥ ३२ ॥ मलमासे
 विशेषेण संध्योश्च विवर्जने ॥ अमेध्यात्कंच पत्रं च लिप्यक्षरविभूषितम् ॥ ३३ ॥ पूतं स्यात्तत्क्षणाद्विप्राश्चतुःपंचाक्षरेण वा ॥ नारसिंहस्य वि
 न्यासे पूतो भवति तत्क्षणात् ॥ ३४ ॥ मायाविभवविन्यस्ते महापापकलेवरे ॥ मुहूर्ताधेन पूतत्वं प्रभोर्याति परांगतिम् ॥ ३५ ॥ स्त्रियोवा नि
 दितो वापि म्लेच्छो याति परांगतिम् ॥ यो मूढो मन्यते दोषं तस्य शौचं समाचरेत् ॥ ३६ ॥ सगर्दभीं खरीयोनिं प्रविशेन्नात्र संशयः ॥ एकमेवात्म
 कं ब्रह्मतत्प्रकृत्यात्मकं द्वयम् ॥ ३७ ॥ न वात्मकं भैरवं च दशमं च जनार्दनम् ॥ रुद्रमेकादशं चैव अर्का कंचापि द्वादशम् ॥ ३८ ॥ त्रयोविंशे च भूतात्मा
 षड्विंशे मनुरीरितः ॥ तिथ्यात्मकं पंचदशे षोडशाख्या कलापरा ॥ ३९ ॥ वातात्मकं सप्तदशं मंत्रं समनुवर्तते ॥ अष्टादशाक्षरं मंत्रं पुराणात्म
 कमेव च ॥ ४० ॥ ऊनविंशश्चंद्रमाः स्याद्विंशो नारायणो वपुः ॥ ज्योतिर्मयश्चैकविंशो द्वाविंशे केशवार्चनम् ॥ ४१ ॥ नक्षत्राणि त्रयोविंशे च तु
 विंशे च तानकम् ॥ पंचविंशे च तीर्थानि षड्विंशे च त्रयंबकः ॥ ४२ ॥ अष्टाविंशे धनेशश्च ऊनविंशे सरस्वती ॥ त्रिंशद्योगेशिवः प्रोक्तः पातालमे
 कं त्रिंशके ॥ ४३ ॥ अहोरात्रश्च द्वात्रिंशे च तु स्त्रिंशे च जाह्नवी ॥ पंचत्रिंशे तदंतः स्याच्छते पूर्णे दिवाकरः ॥ ४४ ॥ सहस्रे च शिवो ज्ञेयश्चायु
 ते मेरु रुच्यते ॥ लक्षे ब्रह्मा तथा कोट्यां देवो नारायणः परः ॥ ४५ ॥ पुंप्रकृत्यात्मकं चान्यच्छारदालिपिमातृका ॥ शुद्धब्रह्ममयं नित्यं ज्ञानरूपं
 परमं हत् ॥ ४६ ॥ यस्मिन्नव्यसनादेव शुचौ चाप्यशुचि स्थले ॥ क्षणे ब्रह्ममयं याति इत्याह भगवान्मतुः ॥ ४७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे
 मध्यमपर्वणि प्रथमभागेऽकमाहात्म्यकथनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अंतर्वेदिं प्रवक्ष्यामि ब्रह्मणोक्तं युगांत
 रे ॥ बहिर्वेदं तथैवोक्तं शस्तं स्याद्वापरे कलौ ॥ १ ॥ ज्ञानसाध्यं तु यत्कर्म अंतर्वेदीति कथ्यते ॥ देवतास्थापनं पूजा बहिर्वेदि रुदाहता ॥ २ ॥
 प्रपापूतादिकं चैव ब्राह्मणानां च तोषणम् ॥ गुरुभ्यः परिचर्या च बहिर्वेदी द्विधामता ॥ ३ ॥ अकामेन कृतं कर्म कर्म च व्यसनादिकम् ॥ अंतर्वेदी तदे
 वोक्तं बहिर्वेदी विपर्ययः ॥ ४ ॥ धर्मस्कारणं राजा धर्ममेतद्ब्रवेन्नृपः ॥ तस्मान्नृपं समाश्रित्य बहिर्वेदी ततो भवेत् ॥ ५ ॥ सप्ताशीतिर्बहिर्वेदी सारमेषां तृती

यकम् ॥ देवतास्थापनंचैवप्रासादकरणंतथा ॥ ६ ॥ तडागकरणंचैवतृतीयंनचतुर्थकम् ॥ पंचमंपितृपूजाचगुरुपूजापुरःसरम् ॥ ७ ॥ अधि
 वासःप्रतिष्ठाचदेवतानामविक्रिया ॥ प्रतिमाकरणंचैववृक्षाणामथरोपणम् ॥ ८ ॥ त्रिविधासाविनिर्दिष्टाउत्तमंचाथमध्यमम् ॥ कनिष्ठंशेष
 कल्पंचसर्वकार्येष्वयंविधिः ॥ ९ ॥ त्रिधाभवतिसर्वत्रप्रतिष्ठादिविधिर्मतः ॥ पूजाहोमादिभिर्दानैर्मानतश्चत्रिभागतः ॥ १० ॥ त्र्यहसाध्यविधा
 नेनअष्टाविंशतिदेवताः ॥ त्रिधाभवतिसर्वत्रप्रतिष्ठादिविधिर्मतः ॥ ११ ॥ प्रत्यहंपूजयेत्तत्रजापकास्तत्रषोडश ॥ उत्तमोऽसौविधिःकृत्स्न
 अश्वमेधफलप्रदः ॥ १२ ॥ चत्वारोयाजकास्तत्रत्रयोविंशतिदेवताः ॥ ग्रहादिक्पालवारुण्यंपृथिवींचाशिवंतथा ॥ १३ ॥ एकाहेनैवपूजा
 चमध्यमःकथितोविधिः ॥ गणेशग्रहादिक्पालान्वरुणंचाशिवंतथा ॥ १४ ॥ संपूज्यपूज्यतेयत्रकनिष्ठोऽसौविधिःस्मृतः ॥ एकवृक्षश्चैकरूपैः
 प्रतिमाक्षुद्रदेवताः ॥ १५ ॥ नलिनीदीर्घिकागर्तवापीमलप्रपादिकम् ॥ एषांसंस्कारकार्येषुप्रतिमानांपरिष्क्रिया ॥ १६ ॥ अग्निकार्यततः
 कृत्वानकुर्याद्विधिविस्तरम् ॥ गणेशग्रहादिक्पालान्पूजयेदुपचारतः ॥ १७ ॥ वाप्यादेःपुष्करिण्याश्चक्षिपेद्वृंगाजलंततः ॥ उदू
 खलद्वयेनापिजीर्णानांतुकदाचन ॥ १८ ॥ सेतुप्रासादवापीनांप्रतिष्ठानैवकारयेत् ॥ प्रासादःसेतवश्चैवतडागाद्यास्तथैवच ॥ १९ ॥
 त्रिभिर्वर्णैःप्रतिष्ठार्हाजीर्णानांतुसमुद्रताः ॥ मुनयोमानमिच्छंतिअमानंनहिदृश्यते ॥ २० ॥ तस्मान्मानंप्रवक्ष्यामियन्मानंयादृशंफलम् ॥
 षष्टिहस्तप्रमाणेनतदुक्तंवारणोदितम् ॥ २१ ॥ एकषष्टिहस्तमितंप्रासादंचोत्तमंविदुः ॥ मध्यंतदर्धंविज्ञेयंकनिष्ठंतत्परंस्मृतम् ॥ २२ ॥
 अथवादेवमानेनकर्तव्याभूतिमिच्छता ॥ यस्तडागंनवंकृत्वाजीर्णवानवतानयेत् ॥ २३ ॥ सर्वकुलंसमुद्धृत्यस्वर्गलोकेमहीयते ॥
 वापीकूपतडागानिउद्यानप्रवहानिच ॥ २४ ॥ पुनःपुनश्चसंस्कार्योलभतेमौक्तिकंफलम् ॥ गुणानांचप्रमाणेनप्रतिमानंविभागतः ॥ २५ ॥
 द्विशतेनशतेनापिप्रासादस्यैषनिश्चयः ॥ सहस्तहस्तविस्तारंदैर्ध्वेणाष्टादिकंभवेत् ॥ २६ ॥ तडागंतंविजानीयात्प्रथमंमानमीरितम् ॥
 मध्यंचतुःशतेनापिप्रस्तावेदशहीनकम् ॥ २७ ॥ कनिष्ठंत्रिशतंचैवप्रस्थेस्याद्विशहीनकम् ॥ तदर्धेनैकलौज्ञेयंतदर्धेनतदर्धकम् ॥ २८ ॥
 तडागमानंविज्ञेयंत्रिवर्गफलदायकम् ॥ अथपुष्करिणीपक्षेद्विशतेमानमुत्तमम् ॥ २९ ॥ तडागेद्विगुणानेमीमानार्थेगर्तमीरितम् ॥ तत्क्षेत्रं

म०प०२

अ० ९

॥ १० ॥

वारुणंस्थानं त्रैदशं तद्गहिः स्मृतम् ॥ ३० ॥ चतुर्थे चैव गांधर्वे पेशा च पंचमं विदुः ॥ यक्षस्थानमिताभागे एवं सर्वक्रमाणि हि ॥ ३१ ॥ अशीतिहस्त
 मानेन नलिन्यामणि रुच्यते ॥ पंचहीनं च प्रस्तावे एवं मानविदो विदुः ॥ ३२ ॥ षष्टिहस्तेन नलिनी प्रस्तावे तूर्यहीनकम् ॥ चतुःषष्टीहस्त
 मितादीर्घिकाच प्रकीर्तिता ॥ ३३ ॥ तूर्यहीनं च प्रस्तावे गतैर्मानं न विद्यते ॥ ३४ ॥ अग्नौ रोगं धुना शश्वयाम्यां मृत्युश्चो ग्रः प्राप्य ते राक्षसे च ॥
 भीतिश्चो ग्रा प्राप्य ते वायवीये तस्मादेतावर्जनीयाः प्रयत्नात् ॥ ३५ ॥ विप्रादीनां देवतानां समाजे मेरुस्थाने यत्र तत्रैव कुर्यात् ॥ नद्यास्तीरे वर्ज
 येद्वास्मशाने तडागाद्वै आश्रमादीं जनानाम् ॥ ३६ ॥ यदा प्रतिष्ठां करोति मूढः प्रासादवाप्यादिषु पापचेताः ॥ भयं समाप्नोति च पापमुग्रं पदेऽहि
 नावैव धर्मागितां व्रजेत् ॥ ३७ ॥ यदा तु दीर्घा सरसी तडागप्रासादकूपादिषु निर्मितानि ॥ कुर्वति चान्यानि यदामखानि भवन्ति तान्यल्पफलप्रदा
 नि ॥ ३८ ॥ यदप्रतिष्ठेषु निपानकेषु प्रासादकूपेषु वनादिषु ॥ प्रतिष्ठिते यत्फलमाप्नुवंति फलं तदाल्पाल्पकमाहुरस्य ॥ ३९ ॥ तस्मात्प्रतिष्ठां वि
 धिना जलादेः कुर्याद्यथेष्टं प्रयतो मनुष्यः ॥ पुण्यार्जनेनैव धनेन काले स्ववित्तसाध्येन शुभाशयेन ॥ ४० ॥ प्रासादे मृन्मयं पुण्यं मयैतत्कथितं द्विजाः ॥
 तस्माच्चतुर्गुणं प्रोक्तं तृणकाष्ठमये तथा ॥ ४१ ॥ तृणमये शतमयं तदर्थं न वल्कले ॥ तस्माद्दशगुणं प्रोक्तं कृतेदारुमये भवेत् ॥ ४२ ॥ ततो दश
 गुणं प्रोक्तमिष्टिकारचिते शुभे ॥ तस्माच्छतगुणं शैलसहस्रं ताम्ररौप्यके ॥ ४३ ॥ ततश्च शतसाहस्रं सौपर्णे द्विजसत्तमाः ॥ अनंतफलमाप्नो
 तिरत्नादिरचिते तथा ॥ ४४ ॥ यदतीतं भविष्यं च कुलानामयुतं नरः ॥ विष्णुलोकं न यत्याशु कारयित्वा हरेर्गृहम् ॥ ४५ ॥ कनिष्ठं मध्य
 मं श्रेष्ठं कारयित्वा हरेर्गृहम् ॥ अर्धचवैष्णवं लोकं मोक्षं च लभते क्रमात् ॥ ४६ ॥ हस्तानां षोडशैर्यावत्प्रस्थे स्यात्करहीनकम् ॥ तृणवंशमये मा
 नं मध्यं चार्कं करं भवेत् ॥ ४७ ॥ कनिष्ठं तारहस्तं स्यादुत्तमं पंचविंशतिम् ॥ सर्वोत्तमं च द्वात्रिंशच्चतुष्कोणे महाफलम् ॥ ४८ ॥ पुरद्वारं च कर्तव्यं
 चतुरस्रं समं भवेत् ॥ अष्टकोणं कर्तव्यं त्रिपुरं च कलौ युगे ॥ ४९ ॥ सुरवेऽमनियं वंतो द्विजेन्द्राः परमाणवः ॥ तावद्दर्पसहस्राणि स्वर्गलोके मही
 यते ॥ ५० ॥ कर्तुं दशगुणं प्रोक्तमापानपरिपालकः ॥ पतितान्युद्धरेद्यस्तु स सर्वफलमश्नुते ॥ ५१ ॥ पतितं पतमानं च तथा र्द्धस्फुटितं तथा ॥
 समुद्धृत्य हरेर्वैश्वमाद्विगुणं फलमाप्नुयात् ॥ ५२ ॥ पतितस्य तु यः कर्ता पतमानस्य राक्षिता ॥ विष्णोरोधितलस्यैव मानवः स्वर्गभागभवेत् ॥ ५३ ॥

यः कुर्याद्विष्णुप्रासादं ज्योतिर्लिंगस्य वा क्वचित् ॥ सूर्यस्यापि विरिचेश्वरदुर्गायाः श्रीधरस्य च ॥ ५४ ॥ स्वयं स्वकुलमुद्धृत्य कल्पकोटिं वसेद्वि ॥ स्वर्गाद्भ्रष्टो भवेद्राजा धनी पूज्यतमोऽपि वा ॥ ५५ ॥ देवीलिंगेषु यो नौवाकृत्वा देवकुलं नरः ॥ स्मरत्वं प्राप्नुयात् लोके पूजितो दिवि सर्वदा ॥ ५६ ॥ प्रावृट्कालं स्थितं तोयमग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ शरत्कालं स्थितं तोयं यज्ञतोयाद्विशिष्यते ॥ ५७ ॥ निदावकाले पानीयं यस्य तिष्ठति वापिनः ॥ स्वर्गं गच्छेत् स नरकं न कदाचिदवाप्नुयात् ॥ ५८ ॥ एकाहं तु स्थितं तोयं पृथिव्याद्विजसत्तमाः ॥ कुलानि तारयेत्तस्य सप्त सप्त पराणि च ॥ ५९ ॥ पूर्वपितृकुले सप्ततद्रन्मातृकुले द्विजाः ॥ चतुर्दशमिदं ज्ञेयं शतलेखं ततः शृणु ॥ ६० ॥ पितृरूढं कुलं विंशमातृरूढं कुलं तथा ॥ तद्वत्परं विजानीयाद्धार्यायाः पंच एव च ॥ ६१ ॥ पंचवैमातृतश्चास्यापि तुर्मातामहेकुले ॥ पंचपंचविजानीयान्मातुर्मातामहस्य च ॥ ६२ ॥ गुरोः पितृकुले पंचतस्य मातृकुले तथा ॥ आचार्यस्य कुले द्वंद्वं दंशराजकुलस्य च ॥ ६३ ॥ राज्ञो मातामहकुले पंचचैव प्रकीर्तिताः ॥ एकोत्तरं शतकुलं परिसंख्यातमेव च ॥ ६४ ॥ आत्मना सह विप्रैर्द्राउद्धारः संमतः स्मृतः ॥ कुर्याद्देवार्चनं तीर्थैस्वविमुक्ते दशार्णवे ॥ ६५ ॥ समुद्रे त्कुलशतं शृणु विंशकुलं द्विज ॥ पंचपंचचपित्रोश्चपितुर्मातामहस्य च ॥ ६६ ॥ मातुर्मातामहस्यैव जातिद्वंद्वमुदाहृतम् ॥ गुरोः संतानके द्वंद्वं तद्वद्यादवसात्वतौ ॥ ६७ ॥ परपक्षस्य चैकस्यादेकविंशं कुलं क्रमात् ॥ पानीयमेतत्सकलं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ६८ ॥ पानीयेन विनावृत्तिर्लोके नास्तीति कर्हिचित् ॥ वारस्वस्थं पुष्पखंडं तोये पतति यावति ॥ ६९ ॥ तावत्कालं वसेत्स्वर्गे अंतर्ब्रह्मत्वमाप्नुयात् ॥ तस्मात्तोयोपरि गृहं प्रासादोपरिवर्जयेत् ॥ ७० ॥ सूर्यराश्मियुतं यद्वै तत्तोयं तु विनिर्दिष्टम् ॥ चंद्रराश्मिविहीनं यन्नामृतत्वाय कल्पते ॥ ७१ ॥ तस्माद्दशगुणं कुण्डे तस्माद्दशगुणं द्वे ॥ देवानां स्थापनं कुर्यादविमुक्तफलं शुभम् ॥ ७२ ॥ सुस्थितं दुःस्थितं वापि शिवलिंगं चालयेत् ॥ चालनाद्गौरवं याति न स्वर्गं न च स्वर्गभाक् ॥ ७३ ॥ उच्छन्नगरग्रामे स्थानत्यागे च विप्लवे ॥ पुनः संसारधर्मेण स्थापयेदविचारयन् ॥ ७४ ॥ बाहुदंतादिप्रतिमाविष्णोश्चान्यस्य सत्तमाः ॥ न चालयेत्स्थापिते च विप्रवृक्षं न चालयेत् ॥ ७५ ॥ केशवं हरिवृक्षं च मधूकं किंशुकं तथा ॥ नाकाले स्थापयेत्जातु चालनाद्ब्रह्महा भवेत् ॥ ७६ ॥ देवालयस्य पुरतः कुर्यात्पुष्करिणीं द्विजाः ॥ ब्राह्मणानां समाजे च राजद्वारे च तुष्पथे ॥ ७७ ॥ देवार्थे ब्राह्मणार्थे च

म० प० ५

अ० ९

॥ ११ ॥

सुखं कुर्याच्च सर्वतः ॥ पश्चिमे पुष्टिकामं तु उत्तरे सर्वकामदम् ॥ ७८ ॥ याम्येस्वार्थं न कुर्वीत कोणे तु नरकं भवेत् ॥ सुखं प्रकल्पयेन्मध्ये कोचि
 दुत्तरलंघनम् ॥ ७९ ॥ कुर्यादक्षिणपूर्वे तु अर्कहस्तप्रमाणतः ॥ तडागे तु फलाहस्तं हस्तिकं द्वा सयेत्क्रमात् ॥ ८० ॥ तृप्येहस्तं नलिन्या
 दावतो हीनं न कारयेत् ॥ गर्ततृणं कलाहस्तं तडागेऽत्र प्रचक्ष्यते ॥ ८१ ॥ हीने हीनतरं कुर्याद्वहस्तमानेन द्वा सयेत् ॥ यूपस्तथा खादि
 रएव कार्यः श्रैर्षाणि काधा त्रिसमुद्रवश्च ॥ मानस्तथा षोडशहस्तसंमितो रत्नात्सगंडीयुगकामयोजितैः ॥ ८२ ॥ आनाहभग्ने च भवेच्च तस्य
 विंशांगुलो द्विगुणो मध्यगंच ॥ मध्येऽंगुलैश्च हीनः कार्यः शुभदः सर्वदा स्यात् ॥ ८३ ॥ एवं विधौ चैव तडागयूपो मध्ये तथा षोडशहस्तसंमितः
 ॥ ८४ ॥ कूपे च यूपोऽप्यथ हस्तमात्रस्ततश्चतुर्हस्तमितः प्रकीर्तितः ॥ आरामयोगेऽप्यथ मंडपे च कार्यश्चतुर्हस्तमितोऽथ यूपः ॥ ८५ ॥
 संपूर्णमाने कथितं प्रमाणं हीने तु हीनं प्रवदंति तज्ज्ञाः ॥ हस्तद्वयं प्रापितव्यस्तडागो हस्तसार्धं पुष्करिण्यां प्ररोपः ॥ ८६ ॥ प्रादेशे वै हस्तमा
 नं कूपयूपस्य रोपतः ॥ न कुर्याज्जलमग्नं च यूपं सर्वत्र सत्तमाः ॥ ८७ ॥ तडागे चापि आरामे स्थापयेच्च जलोपरि ॥ हस्तमर्धतदर्धस्यान्माने
 नानेन दापयेत् ॥ ८८ ॥ वाप्यांगतैः पुष्करिण्यां प्रकुर्याज्जलसंमितम् ॥ यावत्प्रतोली गतरेणुसंवसंख्यागणनो जस्तामुपैति ॥ ८९ ॥
 तावत्सुरेशः सुरलोकवासी प्रासादकृत् जातु न जायतो हि ॥ किं वा वाच्यः पुष्करिण्याभावः कर्ता यः स्याद्धारुणा ब्रह्मलोकात् ॥ ९० ॥ यावत्कालो
 बाहुमात्रोद्धता स्याद्दृष्टिप्रोक्तानि वर्तते तदा चित् ॥ लक्षैकमाराममयोत्तमः स्यान्मध्यंतदर्धचकनिष्ठमानम् ॥ ९१ ॥ तदर्धवा प्रशस्तं तदन्यं
 मुनयो वदंति ॥ विनार्जुनैर्वंद्यैः शैलुकैश्च हीनं कुर्याच्छानलैः पातिलैश्च ॥ ९२ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे पूर्वनिर्ण
 यो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९॥ ७॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शोधयेत्प्रथमं भूमिं मितां कृत्वा ततो द्विजाः ॥ दशहस्तेन दंडेन पंचहस्तेन वा पुनः ॥ १॥
 वाहयेत्सदा वृषभैस्तडागार्थेऽपि भूमिकाम् ॥ देवागारस्य या भूमिः श्वेतैश्च वृषभैरपि ॥ २ ॥ या भूमिर्ग्रहयागार्थे तन्न वाहैरपि स्पृशेत् ॥ आरा
 मार्थे कृष्णवृषैः कूपार्थं खननैरपि ॥ ३ ॥ वाहयेत्त्रिदिनं विप्राः पंचव्रीहींश्च वापयेत् ॥ देवपक्षे सप्तगुणमारामकरणे गुणम् ॥ ४ ॥ मुद्गमाषौ धा
 न्यतिलाः श्यामा कश्चेति पंचमः ॥ मसूरश्च कलायश्च सप्तव्रीहिगणः स्मृतः ॥ ५ ॥ सर्षपश्च कलायश्च मुद्गो माषश्चतुर्थकम् ॥ व्रीहित्रयं माषमुद्गौ

श्यामाकमहिषोगणः ॥ ६ ॥ सुवर्णमृत्तिकाग्राह्यावर्णानामनुपूर्वशः ॥ बिल्ववृक्षैरियंकुर्याद्यूपशूनध्वजेदिने ॥ ७ ॥ अरत्निमात्रं विज्ञेयं प्रशस्तं
 याष्टिहस्तकम् ॥ ऊर्णासूत्रमयीमूर्तिं कृत्वा कुर्याच्चतुष्टयम् ॥ ८ ॥ क्षीरदारुर्गतयुतं द्वादशांगुलमेव च ॥ ज्वालयेत्तिलतैलेन तथा केशरजेन
 वा ॥ ९ ॥ पूर्वादिकप्रणवेसिद्धिः पश्चिमाशागतिः शुभा ॥ मरणे दक्षिणायां चाहानिः स्यादुत्तरे स्थिते ॥ १० ॥ कल्पे विपत्करं विद्यात्तथा चैव
 च दिग्गते ॥ नारासिंहेन मनुना चाग्निप्रज्वालयदापयेत् ॥ ११ ॥ मासे घटे तथा मासे कुर्याद्भूमिपरिग्रहम् ॥ सूत्रयेत्कीलयेत्पश्चान्महामानेद्वि
 जोत्तमाः ॥ १२ ॥ ततो वास्तुबलिं दद्यात्स्वनित्रं परिपूजयेत् ॥ आब्रह्मन्निमित्तेण खनयेन्मध्यदेशतः ॥ १३ ॥ आज्येन मधुयुक्तेन गात्रमेकं
 प्रलेपयेत् ॥ स्वर्णतोयैस्तथारत्नतोयैः स्नात्वा प्रलेपयेत् ॥ १४ ॥ ईशानाभिमुखेनैव कूपपक्षे विदुर्बुधाः ॥ अकृत्वा वास्तुयागं च यस्तडागं स
 मुत्सृजेत् ॥ १५ ॥ तस्यैव स्वतोरजाधर्मस्यार्धं निःकृतं तति ॥ प्रासादे च तथा रामे महाकूपे तथैव च ॥ १६ ॥ गृहारंभे च विप्रेन्द्रा दद्याद्वास्तुव
 लिततः ॥ शालैश्च खादिरैश्चैव पलाशैः केशरस्य च ॥ १७ ॥ बिल्वस्य वकुलस्यैव कलौ यूपः प्रशस्यते ॥ शुनाचक्रोदरकृतं तत्पार्श्वे तु ध्वजद्व
 यम् ॥ १८ ॥ सर्पाकारतडागे च कूपे कुंभाकृतिर्भवेत् ॥ आरामे पद्मपुष्पाभञ्जकाकारं तु मण्डले ॥ १९ ॥ कुर्याच्छुनाकृतिं सेतौ विष्णुगेहे गदा
 कृतिम् ॥ अश्वाकारं चाश्वमेधेन रमेधेन राकृतिः ॥ २० ॥ गोयागे च वृषाकारं गृह्यागे ध्वजाकृतिः ॥ स्मशानगोप्रचारार्थं चैत्यवृक्षालयोत्तमाः
 ॥ २१ ॥ चक्राकारं लक्षहोमे कोटिहोमे हलाकृतिः ॥ नक्षत्राणितथामूलं शस्यते द्रुमरोपणे ॥ २२ ॥ एवं शस्योदितां भूमिं शुद्धां पूर्वप्लवान्चि
 ताम् ॥ परिगृह्य जेदेवं न पालं शिखिध्वजम् ॥ २३ ॥ सोमं च नागराजानं ततो बीजं सुशोधयेत् ॥ आनयेद्धारयेत्पश्चाद्रौद्रतापेन तापयेत् ॥
 ॥ २४ ॥ दिनद्वयांतरे चैव मंत्रैश्च परिमंत्रयेत् ॥ गर्भाधानं ततः कुर्याद्विष्णुमंत्रं त्रिपांस्त्रिधा ॥ २५ ॥ एवमस्येति मंत्रेण त्रिधा जप्त्वा विमार्जयेत् ॥
 देहिमेति च मंत्रेण संप्रोक्ष्य दशवारिणा ॥ २६ ॥ इत्यगृहीतमनुनापंचधा परिमंत्रितम् ॥ त्र्यंबकेनेति मंत्रेण बीजमारोपयेत्ततः ॥ २७ ॥ भार्या
 मृतुमती स्नात्वा पंचमेऽहनि सत्तमाः ॥ उत्सर्गं स्थापयित्वा च चुंबयेन्मंत्रयेत्ततः ॥ २८ ॥ एवं वृक्षस्य संस्कारमध्येऽपित्वनुगच्छति ॥ तेन पुत्र
 त्वमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ २९ ॥ तुलस्या बीजमादाय वैष्णवक्षौद्रिजोऽहनि ॥ खानयेदपि गोमूत्रविदुतोयैः प्रसेचयेत् ॥ ३० ॥ एषा

तुस्वर्गमाप्नोति शितकुंभे निपातयेत् ॥ एकरात्रं परिस्थाप्य तत आरोपयेद्भुवि ॥ ३१ ॥ अविधौ कूपवाप्यादौ खनने सूयते क्वचित् ॥ कुर्वति
 सहकारादिरोपणं येन राधमाः ॥ ३२ ॥ लभंते न फलं तेषां मिह चाभ्येत्यधोगतिम् ॥ नदीतीरे स्मशाने च स्वगृहस्य च दक्षिणे ॥ ३३ ॥ तुल
 सीरोपणं कृत्वा यातिकर्ता यमालयम् ॥ पत्रपुष्पफलानां च रजोरेणुसमागमाः ॥ ३४ ॥ पोषयंति च पितरं प्रत्यहं प्रतिकर्मणि ॥ यस्तु वृक्षं प्र
 कुरुते छायापुष्पफलोपगम् ॥ ३५ ॥ पथि देवा लये चापि पापात्तारयते पितृन् ॥ कीर्तिंश्च मानुषे लोके प्रत्यभ्येति शुभं फलम् ॥ ३६ ॥ अती
 तानागतश्चांतः पितृणां स्वर्गतो द्विजाः ॥ तारयेद्दृक्षरोपी च तस्माद्दृक्षं प्ररोपयेत् ॥ ३७ ॥ अपुत्रस्य पुत्रवत्त्वं पादपादवकुर्वते ॥ यत्नेनापि च
 विप्रेन्द्राश्चत्वारोपणं कुरु ॥ ३८ ॥ शतैः पुत्रसहस्राणामेक एवाविशिष्यते ॥ कोमेन रोपयेद्दिप्रा एकद्वित्रिप्रसंख्यया ॥ ३९ ॥ मुक्तिहेतुः
 सहस्राणां लक्षकोटीनियानि च ॥ धनी चाश्वत्थवृक्षे च अशोकः शोकनाशनः ॥ ४० ॥ पुक्षो भार्याप्रदश्चैव बिल्व आयुः प्रदः स्मृतः ॥ धनप्रदो
 जंबुवृक्षो ब्रह्मदः पुक्षवृक्षकः ॥ ४१ ॥ तिदुकः कुलवृद्धिः स्याद्दाडिमी कामिनीप्रदः ॥ वकुलो वंजुलश्चैव पापहा बलबुद्धिवान् ॥ ४२ ॥ स्वर्ग
 प्रदा धातकी स्याद्दटो मोक्षप्रदायकः ॥ सहकारः कामप्रदो गुवाकः सिद्धिमादिशेत् ॥ ४३ ॥ सर्वशस्यं वलवले मधुके चार्जुने तथा ॥ कदंबे
 विपुला कीर्तिस्तितिडी धर्मदूषकः ॥ ४४ ॥ जीवन्ती रोगशान्तिः स्यात्केशरः शत्रुमर्दनः ॥ धनप्रदश्चैव वटो वटः श्वेतवटस्तथा ॥ ४५ ॥ पनसे
 मंदबुद्धिः स्यात्कलिवृक्षः श्रियं हरेत् ॥ कलिवृक्षं च शाकोटमुदारावर्तकं तथा ॥ ४६ ॥ पर्कटी च तथानी परोपणात्संततिक्षयः ॥ शिशपां चार्जुनं
 चैव जयंती हयमारकान् ॥ ४७ ॥ श्रीवृक्षं किंशुकं चैव रोपणात्स्वर्गमादिशेत् ॥ नपूर्वोपयेद्या तु समिधं कंटकीद्रुमम् ॥ ४८ ॥ कुशं पद्मं जल
 जानां रोपणाद्गतिं व्रजेत् ॥ मंदारे कुलहानिः स्याच्छाल्मलेशुक्रबुद्धिमान् ॥ ४९ ॥ निवेपशु विनाशः स्याच्छत्राके कुलपांसलः ॥ उत्पन्ने कु
 लपातः स्यात्पशुरेव क्षयो भवेत् ॥ ५० ॥ शत्रुबुद्धिः काकनादेव लपूगे हतश्रियः ॥ विनाक्रतौ विरुद्धश्च न सिंहं द्विजसत्तमाः ॥ ५१ ॥ क्रतौ हि
 स्याद्दिरुद्धश्च प्राप्नुयान्नरकाकृतिम् ॥ सहकारसहस्रं तु वरिष्ठं धातकी द्वयम् ॥ ५२ ॥ तस्माच्चैव सहस्रादिपाटलैकावैशिष्यते ॥ पाटलानां
 शतं पश्चादेकं वटं भवेत् ॥ ५३ ॥ वटानां द्विसहस्राणि पंचकं नागकेसरम् ॥ तस्माद्द्विरष्टः श्रीवृक्षो जम्बुवृक्षः प्रशस्यते ॥ ५४ ॥ तस्माद्दिम

वतोज्ञेयःश्रीपर्णीवृक्षउत्तमः॥तिंदुकस्यत्रयश्चैवजंबुवृक्षस्यपंचकम् ॥५५॥ कदंबार्जुनवृक्षस्यनारिकेरस्यचत्रयम् ॥ एवमुक्त्वासधर्मात्माकार
 येत्कीदृशंचलम् ॥५६॥ कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ॥ स्वर्गभोगंसमश्नातिविधिवद्भुमरोपणे ॥५७॥ जन्मत्रयादिकंपापंविना
 श्यस्वर्गमादिशेत् ॥ शतरोपीचब्रह्मत्वंविष्णुत्वंचसहस्रके ॥५८॥ तुलसीरोपणाच्चैत्रआधिव्याधियुतोभवेत् ॥ वैशाखेकीर्तिमाप्नोतिज्येष्ठे
 मरणंभवेत्॥५९॥आषाढेकीर्तिमाप्नोतिश्रावणेपरमांगतिम्॥ भाद्रेधनागमश्चैवआश्विनेकार्तिकेक्षयः॥६०॥तुलसीत्रिविधालोकेकृतेश्वेताप्रश
 स्यते ॥ किंचिच्छेदंचयःकुर्यादश्वत्थस्यवटस्यच॥६१॥श्रीवृक्षस्यचविप्रेन्द्राःसभवेद्ब्रह्मपातकः॥मूलच्छेदेनविप्रेन्द्राःकुलपातोभवेदनु ॥६२॥
 वृक्षच्छेदीभवेन्मूकआधिव्याधिशतंभवेत्॥सायंप्रातश्चधर्मातिशोतकालेदिनांतरे ॥६३॥ फलमामकुलत्थश्चमाषोमुद्गास्तिलायवाः॥नृत्यगीत
 पयःकेशफलपुष्पप्रदोभवेत्॥६४॥अविकाकसकृच्चूर्णयच्चूर्णानियानिच॥गोमांसमुदकंचैवसप्तरात्रंनिधापयेत् ॥६५॥तमेकंसर्ववृक्षाणांफल
 पुष्पादिवृद्धिदम्॥रोहिमत्स्यस्यपित्तानिधन्याकंतत्रस्थापयेत् ॥ ६६ ॥ तेनोदकादिसेकश्चकृतोवैवृद्धिमादिशेत् ॥ तित्तिडीबीजमादायइक्षु
 दंडेनमर्दयेत्॥६७॥तेनाशोकेप्रसेकःस्यात्सहकारस्यवृद्धिमान्॥नालिकेरोदकंचैवमाक्षैःसहसेचयेत् ॥६८॥ दोहदंसर्ववृक्षाणांपूगादीनांवि
 शेषतः॥दशशिराबीजयुतादभिषेकाच्चजीवति॥६९॥प्राक्प्रसूतिर्गवादीनांछागादिमाहिषस्यच॥जरासुतोयंवृक्षाग्रेस्थापयेदविचारयन् ॥७०॥
 परस्यसहकारस्यफलंस्यान्नात्रसंशयः ॥ मेषस्यचवितालस्ययवागूंचसमाहरेत् ॥ ७१ ॥ तत्रमासैःसर्षपैश्चपूरयेन्मर्दयेत्ततः ॥ गुवाकवृ
 क्षकंदेवघर्षयेन्मर्दयेत्त्रिभिः ॥ ७२ ॥ मृतोऽपिजीवयेच्छीघ्रंम्रियमाणोऽपिजीवति ॥ निंबपत्रंयोगपत्रंशतावारिपुनर्नवाम् ॥ ७३ ॥ क्षीरिका
 ताम्रकैःपत्रैर्धूमंदद्याद्दिनत्रयम् ॥ सहकारस्यमूलेनकीटरोधोनजायते ॥ ७४ ॥ ततःप्राधान्यतोवक्ष्येद्रुमाणांदोहदोऽन्यथा ॥ मत्स्योदके
 नासिक्तेनआम्राणांवृद्धिरिष्यते ॥ ७५ ॥ पक्वाग्रंरुधिरंचैवदाडिमानांप्रशस्यते ॥ यवोदकंसगोमांसंकेतकीनांप्रशस्यते ॥ ७६ ॥ क्षीरकेवल
 वृद्धिःस्यात्तिंदुकःकरमर्दकः ॥ मांसपूतिरसामजाशोकतालैर्गुवाकके ॥ ७७ ॥ सपूतिमांसंसघृतंनालिकेरस्यरोहितम् ॥ मधुयष्टुदकैः
 सेकात्सामान्यंनिहितंभवेत्॥७८॥ कपित्थविल्वयोःसेकंगुडतोयेनसेचयेत् ॥ जातीनांमल्लिकानांचकुंदरंरंतिकस्यच ॥ ७९॥ गंधतोयसित

म०प०:

अ०१०

॥१३॥

करंसर्पनिर्मोकधूपकम् ॥ कूर्ममांसमन्नरसंविडंगस्यचपुष्पकम् ॥ ८० ॥ रथ्यावृक्षेप्रतिष्ठाप्यफलवाञ्छायतेततः ॥ वातसर्पस्यनिर्मोकंतगरा
 जगवस्यच ॥ ८१ ॥ दद्याद्रूपंधान्यमध्येधान्यवृद्धिश्चजायते ॥ मयूरपत्रमादायच्छागरोमाणिसप्तवै ॥ ८२ ॥ एरंडतैलयोगेनदद्याद्रूपं
 निशागमे ॥ हिंगुकुसुमसंयोगान्मूषिकाणांपरिन्यसेत् ॥ ८३ ॥ करिविष्टामृच्छविष्टांकृत्तिकायांसमाहरेत् ॥ निशातोयेप्रसेकःस्यात्तत्क्षा
 त्रमूलकंहरेत् ॥ ८४ ॥ अश्वत्थमूलेदशहस्तमात्रंक्षेत्रंपवित्रंपुरुषोत्तमस्य ॥ अश्वत्थछायासालिलस्यमध्येविशेषतोवैत्रिपथैवगंगा ॥ ८५ ॥
 बाहुर्विंशान्तरेरोपेतसहकारंसधर्मवित् ॥ कलाहस्तांतरंधार्त्रावकुलंवजुलंतथा ॥ ८६ ॥ श्रैपर्णिकंचपुत्राटंश्रीवृक्षंद्विगुणंतरौ ॥ हस्तेशै
 लमयेचैवउत्तमंमानमीरितम् ॥ ८७ ॥ शैलेष्टकादिरचितेचतुर्हस्तेतुसमिते ॥ वाप्यादीनांतुकूपानामेकवृक्षादिकस्यच ॥ ८८ ॥ श्रीवि
 ष्णोर्वृक्षपक्षेचवरुणेष्टंचकूपके ॥ गणेशंपूजयेत्कुंभंदिक्पालांश्चविशेषतः ॥ ८९ ॥ अग्निकार्यविनाकुर्यात्प्रकुर्याच्चसतांगतिम् ॥ श्रुत्वा
 कृतिविधानेनअन्येषांवातथोद्धवम् ॥ ९० ॥ अन्येषांचैववृक्षेचतथाचतुलसीवने ॥ कुंभेवनस्पतिःस्थाप्यःपूजयेद्धोमयेत्ततः ॥ ९१ ॥
 वृक्षान्वानेनसंस्कृत्यवासोभिरभिवेष्टयेत् ॥ शुच्यमानमिदंज्ञेयमन्येषांवातथोद्धवम् ॥ ९२ ॥ तुलस्याःसहकारस्यब्रह्मवृक्षस्यचैवहि ॥
 अश्वत्थस्यवटस्यैवस्वर्णताप्यथवेधयेत् ॥ ९३ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिप्रथमभागेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथतंत्रविधिवक्ष्येपुराणेष्वपिगीयते ॥ तंत्रेचैवप्रतिष्ठांचकुर्यात्पुण्यतमेऽहनि ॥ १ ॥ शतवृक्षक्षुद्रवृक्षेदशद्वाद
 शवृक्षे ॥ दृष्टिमात्रांतरेसेतौकूपयागेसमुत्सृजेत् ॥ २ ॥ नकूपमुत्सृजेज्जातुवृक्षयागेकथंचन ॥ तुलसीवनयागेतुनचान्यंयागमाच
 रेत् ॥ ३ ॥ तडागयागेसेत्वादीनंचारामेकदाचन ॥ नसेतुर्देवयागेतुतडागंनसमुत्सृजेत् ॥ ४ ॥ तंत्रेश्राद्धंपृथङ्नास्तिकर्तुर्भेदे
 पृथग्भवेत् ॥ शिवलिङ्गस्थापनेचनचान्यदेवस्थापनम् ॥ ५ ॥ स्वदेशेवर्जयेत्ततंस्वतंत्रेणविधीयते ॥ विपरीतेकृतेचापिआयुःक्षयइ
 तिस्मृतिः ॥ ६ ॥ तडागेपुष्करिण्यांवाआरामेऽपिद्विजोत्तमाः ॥ मानहीनेमानपूर्णेदशहस्तेनदूषणम् ॥ ७ ॥ द्विसहस्राधिकं
 यत्रतत्प्रतिष्ठांसमाचरेत् ॥ दशद्वादशवृक्षेचआरामेपूर्वद्विजाः ॥ ८ ॥ प्रतिष्ठांवित्त्वृक्षेचअन्यथाकर्णवेधनम् ॥ कुर्याद्दोहददानं

चतत्रनिर्मथनादिकम् ॥ ९ ॥ अनंतरंप्रदातव्यं लाजान्मृद्ध्यक्षतादिकम् ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणे मध्यमपर्वणि पूर्वभागे एका
 दशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॐ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ प्रतिमालक्षणं वक्ष्ये यथाशास्त्रमतं द्विजाः ॥ प्रतिमालक्षणैर्हीनांगृहीतानैव पूजयेत् ॥
 ॥ १ ॥ शैलजादारुजाता म्रीमृद्रवासर्वकामदा ॥ एकहस्ता द्विहस्ता वा सार्धहस्ता तथापि वा ॥ २ ॥ प्रासादमानमथवा अथवासर्वलक्षणम्
 ॥ अष्टांगुलोत्सेधकंचनतुगेर्हर्चयेत्कृती ॥ ३ ॥ देवागारस्य यद्द्वारं तस्मादष्टांगुलेन तु ॥ त्रिभागपिंडिकाकार्या द्वौभागौ प्रतिमा भवेत् ॥
 ॥ ४ ॥ अंगुलैर्भवेद्द्विद्विशीतिश्चतुर्हस्तः ॥ विस्तारमानतः कार्यवदनं द्वादशांगुलम् ॥ ५ ॥ मुखत्रिभागे चिबुकं ललाटं नासिकां तथा ॥ क
 र्णेनासिकया ग्रीवा तु ल्यौवानियतौ तु यौ ॥ ६ ॥ नयने द्व्यंगुले स्यातां त्रिभागं तारका भवेत् ॥ तृतीयतारकाभागे शुभदृष्टिर्विचक्षणः ॥ ७ ॥
 ललाटमस्तकग्रीवां कुर्यात्तत्सममेव तु ॥ परिणाहस्तु शिरसो भवेद्वा त्रिंशदंगुलः ॥ ८ ॥ तल्पौ नासिकया ग्रीवा मुखेन हृदयांतरम् ॥ अथ
 विस्तारपंक्तिस्तु ततोऽर्धतु कटिः सदा ॥ ९ ॥ बाहू च बाहुतुल्यौ च ऊरू जंवे च जाघनम् ॥ गुल्फावस्थस्तु पादः स्याद्वाटितश्चतुरंगुलः ॥ षडं
 गुलस्तु विस्तारस्तु ल्यांगुष्ठोऽंगुलत्रयम् ॥ १० ॥ प्रदेशिनी चतुर्लया हीना शेषात्र खानखम् ॥ चतुर्दशांगुलः पादस्यायामः परिकीर्तितः ॥
 ॥ ११ ॥ एवं लक्षणसंयुक्ता सा पूज्या प्रतिमा शुभा ॥ अधरोष्ठस्तथैवोरुभूललाटमनीषिकम् ॥ १२ ॥ गंडं च नियतं मूर्तौ कुर्यादंगसमुन्नतेः ॥
 विशालनयनस्ताम्रपदोवायतलोचनः ॥ १३ ॥ सवितानलपत्रस्य चारुविद्याधरस्तथा ॥ वत्सप्रोक्तोऽतिमुकुटः कटकांगदहारवान् ॥ १४ ॥
 अभ्यंगपदबंधादिसमायोन्योपशोभिच ॥ सुप्रभामंडलाचारुविचित्रमणिकुंडला ॥ १५ ॥ कराभ्यां कांचनीमालां प्रोद्धतं शिरोरुहान् ॥
 एवं लक्षणसंपन्नां कारयेद्विहितप्रदाम् ॥ १६ ॥ सुस्निग्धां वरदां सौम्यां द्वितीयाश्रमिणामिमाम् ॥ नवतालो भवेद्विष्णुर्वासुदेवश्चितालकम् ॥
 ॥ १७ ॥ नृसिंहः पंचतालः स्याद्वयग्रीवस्तु पंचमः ॥ नारायणश्चाष्टतालो महेशस्तालपंचमः ॥ १८ ॥ नवताला भवेद्गुर्गालक्ष्मीस्तालत्रयं
 ततः ॥ वार्णीतालत्रयं विद्यात्सविता सप्ततालकः ॥ १९ ॥ दक्षिणे वासुदेवस्य करे चक्रं प्रतिष्ठितम् ॥ शंखं भवेच्च तदधो वामार्धे तस्य वै गदा ॥
 ॥ २० ॥ तदधश्च भवेत्पद्मं श्रीवत्सेनोपशोभितम् ॥ सव्येऽर्धे तारकास्यं च त्रिनेत्रमुभयात्मकम् ॥ २१ ॥ पार्श्वे नलिनसिंहौ द्वौ सुभद्रां दक्षिणे

न्यसेत् ॥ रुक्मिणीवामभागेचतदधस्ताद्विर्द्विकम् ॥ २२ ॥ कृतांजलिपुटस्थश्चनारदःकपिलस्तथा ॥ धर्माधर्मावुभौपार्श्वेकर्तव्यौस्त्रग्वि
णांवरो ॥ २३ ॥ यदुग्रंवासुदेवस्यतथानारायणस्यच ॥ वैपरीत्यंविजानीयान्माधवानांतथैवच ॥ २४ ॥ तीर्थैर्गिरौतडागेचसमीपेस्थाप
येत्सुधीः ॥ नगरग्राममध्येवाब्राह्मणानांचसंसदि ॥ २५ ॥ अविमुक्तेविशेषेणसिद्धक्षेत्रेदशार्णके ॥ त्रीण्युत्तरसहस्राणिपंचपंचोत्तराणिषट् ॥
॥ २६ ॥ कुलानिपूर्वविप्रेन्द्राःसमुद्धरतिनान्यथा ॥ कलौदारुमयःकार्यौह्यशक्तौमृन्मयेनवा ॥ २७ ॥ चंदनागुरुभिःकुर्याद्विल्वश्रीपार्णिक
स्यच ॥ पद्मकाष्ठमयश्चैववाममस्यतथैवाहि ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिप्रथमभागेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ६४ ॥
॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिकुंडानामथनिर्णयम् ॥ तस्योद्धारं च संस्कारं शृणु ध्वं द्विजसत्तमाः ॥ १ ॥ चतुरस्रं च वृत्तं च पा
दार्धचार्धचंद्रकम् ॥ योन्याकारं चंद्रकं च अष्टार्धमथ पंचमम् ॥ २ ॥ सप्तार्धचनवार्धचकुंडं दशकमीरितम् ॥ भूमिं संशोध्य विधिवत्तुषकेशा
दिवर्जिताम् ॥ ३ ॥ भ्रामयेच्चोर्ध्वतस्तस्याभस्मांगाराण्यत्नतः ॥ अंकुरार्पणं कुर्यात्सप्ताहादेव बुद्धिमान् ॥ ४ ॥ स्थानं विमर्दनं कुर्या
त्खनित्वा सेचयेज्जलैः ॥ पुष्टिहस्तोच्छ्रायमितं प्रकुर्यात्परिसूत्रयेत् ॥ ५ ॥ अर्कागुलमितं सूत्रं चतुरस्रं प्रकल्पयेत् ॥ अष्टादशांगेक्षेत्रे न्य
सेदेकं बहिस्ततः ॥ ६ ॥ मापयेत्तेन मानेन त्रिवृतं कुंडमुज्ज्वलम् ॥ पूर्ववद्विभजेत्क्षेत्रं भागैकं पुरतो न्यसेत् ॥ ७ ॥ वृत्तानि कालिकादीनि
बहिस्त्रिणि विवर्जयेत् ॥ पद्मकुंडमिदं प्रोक्तं विलोचनमनोहरम् ॥ ८ ॥ दशधा भेदयेत्क्षेत्रेऽर्ध्वार्धार्धगुलद्वयम् ॥ संपरिपातयेत्सूत्रं पाटये
त्तत्प्रमाणतः ॥ ९ ॥ पंचधा भेदिते क्षेत्रे कामं वा विभजेत्सुधीः ॥ न्यसेत्पुरस्तादेवांगकोणार्धार्धप्रमाणतः ॥ १० ॥ योनिस्थानं प्रतिष्ठाप्य
अश्वत्थस्य दलाकृति ॥ सूत्रद्वयं ततो दद्यात्कुंडं परिमितं भवेत् ॥ ११ ॥ चतुरस्रं समुद्धृत्य सूत्रं संकल्पयोगतः ॥ दिशं प्रति यथान्यायं पातये
च्च द्विजोत्तमाः ॥ १२ ॥ शृंगाटकं युग्मपुटं षडस्रं कुंडत्रयं बुधाः ॥ जलाशयारामकूपे नित्ये गृहमये यथा ॥ १३ ॥ चतुरस्रं भवेत्कुंडं द्विज
संस्कारकर्मणि ॥ देवप्रतिष्ठायागे च गृहवास्तौ चतुर्थकम् ॥ १४ ॥ वसुंधरायोगभेदे प्रपंचवर्तमादिशेत् ॥ सोमेष्टौ पंकजं प्रोक्तं नरमेधा
श्वमेधयोः ॥ १५ ॥ अंकुरार्पणयागे च वैष्णवे यागकर्मणि ॥ शिवदेव्योश्च जन्मादावष्टम्यां चार्धचंद्रकम् ॥ १६ ॥ मार्जारपौष्टिके वैरं रम्ये च

शांतिकेतथा ॥ शांतिप्रतिष्ठायागेतुशाक्तानां काम्यकर्मणि ॥ १७ ॥ पुरश्चरणकाम्येषु ज्वरादीनां विमोक्षणे ॥ एवं विधेषु कार्येषु योनि कुंडं
 प्रशस्यते ॥ १८ ॥ देवतातीर्थयात्रादौ महायुद्धप्रवेशने ॥ सौरे शांतिपौष्टिके च षट्पुण्ड्रमुत्तमम् ॥ १९ ॥ मारणोच्चाटने चैव तथा रोगोप
 शांतये ॥ वैष्णवानां कोटिहोमेनृपाणामतिशोचने ॥ २० ॥ अष्टास्रमब्जकुंडं च सप्तास्रं निधिसाधने ॥ राज्ञासाध्ये च पंचास्रं कन्याप्राप्तौ त्रि
 स्रकम् ॥ २१ ॥ यावन्निम्नं भवेदेव विस्तारस्तावदेव तु ॥ कुंडानुरूपतः कार्या मेखला सर्वतो बुधैः ॥ २२ ॥ अयुतादिषु होमेषु मेखलां योज
 येत्सुधीः ॥ निम्नप्रमाणे चात्रापि मूले सार्धांगुलं त्यजेत् ॥ २३ ॥ कोणवेदरसैर्मानं यथा योग्यमनुक्रमात् ॥ मुष्टिहस्ते समुत्सेधे सार्धांगुलप
 रिष्कृतः ॥ २४ ॥ अरत्निमात्रे कुण्डे तु त्रिंश्रैकांगुलतः क्रमात् ॥ एकहस्तमिते कुण्डे वेदाग्निनयनांगुलाः ॥ २५ ॥ सप्तमेखलं युक्तं लक्ष
 होमेन शस्यते ॥ पंचमेखलं क्वाथलक्ष कोट्यां च योजयेत् ॥ २६ ॥ एकांगुलादिमानेन नोर्मिसंवर्धयेत्सुधीः ॥ चतुर्हस्तमिते कुण्डे तावदेव
 गुणांगुलाः ॥ २७ ॥ वसुहस्ते भानुपंक्तियुग्महीनेऽपि ताः क्रमात् ॥ सर्वाः समाग्रहमेखलाश्च सहस्रके ॥ २८ ॥ पार्श्वतो योजयेत्तत्र मेखलास्ता
 यथाक्रमम् ॥ सार्धांगुलादिमानेन नोर्मिसंवर्धयेत्सुधीः ॥ २९ ॥ एकमेखलायागेन योजयेच्छक्तिभावतः ॥ होमाधिक्ये बहुफलमन्यूनं नाधिकं भवे
 त् ॥ ३० ॥ कुंडस्य रूपं जानीयात्परमं प्रकृतेर्वपुः ॥ ततो होमे शतगुणं स्थंडिले स्वल्पकं फलम् ॥ ३१ ॥ षट्चतुर्धा गुणायामविस्तारो
 न्नतिशालिनी ॥ एकांगुलं तु योन्यग्रं कुर्यादौषधो मुखम् ॥ ३२ ॥ एकैकांगुलतो योनिं कुंडशून्येषु वर्धयेत् ॥ सममध्ये मेखलायाः
 सपर्याया सुलक्षणा ॥ ३३ ॥ स्थापयेत्कुण्डकोणेषु योनिं तां द्विजसत्तमाः ॥ कुंडानां कल्पयेन्नाभिस्फुटं बजसन्निभाम् ॥ ३४ ॥ तत्तु कुंडा
 नुरूपं वा सुव्यक्तं सुमनोहरम् ॥ योनि कुण्डे योनिमब्जं कुण्डेनाभिं च वर्जयेत् ॥ ३५ ॥ यावद्वयप्रमाणेन अर्धांगुलक्रमाद्वा हिः ॥ नाभिं प्रवर्धयेदेकं
 कुंडानां रूपतो यथा ॥ ३६ ॥ तत्र तत्र भवेत्कुण्डं विंशशून्यं न होमयेत् ॥ शिवशक्तिसमायोगात्काम उत्पद्यते यतः ॥ ३७ ॥ अवटोपि उमादेवी
 विंशख्यातः सदा शिवः ॥ न कुर्यादेकयाहीनं मरणं च समुद्दिशेत् ॥ ३८ ॥ त्रयोदशांगुलं हित्वा वह्निहस्तमथापि वा ॥ महातीर्थे सिद्धक्षेत्रे यत्र शं
 भुगृहे कुले ॥ ३९ ॥ तस्य दक्षिणदिग्भागे अग्रतो मंडलं लिखेत् ॥ तत्र पूजाप्रकर्तव्या पूर्वमानेन चाश्रयेत् ॥ ४० ॥ अर्कहस्तांतरे कुर्याच्छतो

ध्वंतिशतेनवा ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ७४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥
 यस्य यज्ञस्य यन्मानं तत्तु तेनैव योजयेत् ॥ अमानेन ह तोयज्ञस्तस्मान्मानं न हापयेत् ॥ १ ॥ शतार्धं प्रथमं मानं शतसाहस्रमेव च ॥ अयुतं च त
 थालक्षं कोटिहोममतः परम् ॥ २ ॥ अतः परं तु विभवे राजावा न्यो द्विजोत्तमाः ॥ न स सिद्धिं वा प्राप्नोति अयागफलभागं भवेत् ॥ ३ ॥ विपाकं कर्म
 णां सर्वं नरः प्राप्नोति सर्वदा ॥ शुभाशुभं ततो नित्यं प्राप्नोति मनुजः किल ॥ ४ ॥ युक्ताश्चापि ग्रहास्तत्र नित्यं शांतिकपौष्टिके ॥ तस्मात्प्रयत्नतो
 भक्त्या नित्यं पूजायथाविधि ॥ ५ ॥ अद्भुते च तथा शांतिं कुर्याद्भक्तिसमन्वितः ॥ तस्माद्ग्रहाभिजगितं शुभाशुभफलं खलु ॥ ६ ॥ अद्भुतेषु
 च सर्वेषु अयुतं कारयेन्नरः ॥ होमं यथाभिरुचितं पौष्टिके काम्यकर्मणि ॥ ७ ॥ लक्षहोमं कोटिहोमं राजा कुर्याद्यथाविधि ॥ अन्यः शतादिकं कुर्यादयुतं
 विभवे सति ॥ ८ ॥ ग्रहाणां लक्षहोमस्तु कोटिहोमस्तथा कलौ ॥ निधिहोमं चाभिचारं तत्र कुर्याद्ग्रहाश्रमी ॥ ९ ॥ यत्र यत्र जपः कार्यो
 होमो वा यत्र कुत्रचित् ॥ मानं नैव च कर्तव्यं मानादौ चाष्टकं न्यसेत् ॥ १० ॥ युग्मसाध्यं न कर्तव्यं युग्मतो भयमादिशेत् ॥ लक्षे सप्ततालसंख्या
 कोटिहोमे च विंशतिः ॥ ११ ॥ एकत्रिंशद्दिनैर्वापि न कुर्याद्यत्ययं क्वचित् ॥ आरंभस्त्रिंशत्सहस्रः स्याद्वितीयेऽष्टसहस्रकः ॥ १२ ॥ तृतीये तु
 सहस्रं स्याद्ग्रहसाध्यः स्मृतो विधिः ॥ पंचाहे च समारंभे सहस्रं जुहुयाद्बुधः ॥ १३ ॥ द्वितीयेऽह्नि द्विसाहस्रं तृतीये नु सहस्रकम् ॥ गुणसाहस्रकं तु यै पं
 चाहे शेषमीरितम् ॥ १४ ॥ नवाहे कल्पयेत् लक्षमेकैकां दिने दिने ॥ पंचमे च तथा षष्ठे कुले भागद्वयाधिकम् ॥ १५ ॥ कोटिहोमे च त्र्यंगं शत
 भागेन कल्पयेत् ॥ नन्यूनं नाधिकं कार्यमेतन्मानमुदाहृतम् ॥ १६ ॥ नित्यमेकं दिने दद्यात्पृथङ् नित्यं न चाचरेत् ॥ सप्तमाजे जपे त्रित्यं पंच
 तारेण स्विष्टकृत् ॥ १७ ॥ अयुते लक्षहोमे च कोटिहोमे च सर्वदा ॥ प्रथमे दिवसे कुर्याद्देवतानां च स्थापनम् ॥ १८ ॥ महोत्सवे द्वितीये तु बलिदा
 नं तथैव च ॥ त्र्यहसाध्ये त्रिरात्रे च पूर्णं कृत्वा विसर्जयेत् ॥ १९ ॥ पंचाहे तु तृतीयेऽह्नि बलिदानं प्रशस्यते ॥ सप्ताहे चाष्टदिवसे नवाहे पं
 चमेऽहनि ॥ २० ॥ पंचाहे द्वादशाहे तु द्वात्रिंशत्षोडशेऽहनि ॥ इतोऽन्यथान कुर्वीत नात्र यज्ञफलं लभेत् ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्येम
 हापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ७५ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ कुंडानामथ संस्कारे वक्ष्ये शास्त्रमतं यथा ॥ असं

स्मृतेचार्थहानिस्तस्मात्संस्कृत्यहोमयेत् ॥ १ ॥ अष्टादशस्युःसंस्काराःकुंडानांतत्रदेशिताः ॥ तारेणावेक्षयेत्स्थानंकुशतोयैःप्रसे-
 चयेत् ॥ २ ॥ त्रिसूत्रीकरणपश्चाद्भूतसूत्रनिपातयेत् ॥ वारेणकीलकंदद्यान्नासिंहेनकुङ्कुलम् ॥ ३ ॥ जिह्वांप्रकल्पयेत्पश्चात्तस्मादग्निं
 समाहरेत् ॥ नचम्लेच्छगृहादग्निंनशूद्रनिलयात्कचित् ॥ ४ ॥ नदीपर्वतशालाञ्चस्त्रीहस्तात्परिवर्जयेत् ॥ संस्कृत्यपरिगृहीयात्रिधा
 कृत्वासमुद्धरेत् ॥ ५ ॥ तमग्निं प्रतिगृहीयादात्मनोऽभिमुखंयथा ॥ वह्निवीजेनमतिमाञ्छिववीजेनप्रोक्षयेत् ॥ ६ ॥ वागीश्वरीमृतुस्नातां
 वागीश्वरसमागताम् ॥ ध्यात्वासमीरणंदद्यात्काममुत्पद्यतेततः ॥ ७ ॥ कालवीजेनऐशान्यांयोनावग्निंविनिक्षिपेत् ॥ पश्चाद्देवस्यदेव्याश्चदद्यादा-
 चमनीयकम् ॥ ८ ॥ पितृपिंगलदहदहपचयुग्ममुदीर्यच ॥ सर्वज्ञाज्ञापयस्वाहामंत्रोयंवह्निपूजने ॥ ९ ॥ वह्निवर्हिषिसंयुक्ताःसादियांताःस-
 विंदवः ॥ वह्निमंत्राःसमुद्दिष्टाद्विजानांमंत्रमीरितम् ॥ १० ॥ जिह्वास्तास्त्रिविधाःप्रोक्तायज्ञेदत्तेनसत्तमाः ॥ हिरण्यामाज्यहोमेषुहोमयेत्सं-
 यतात्मनः ॥ ११ ॥ त्रिमध्वक्तैर्यत्रहोमंकर्णिकायांचहोमयेत् ॥ कनकास्यात्तुकृष्णास्याद्धिरण्याशुभ्रतातथा ॥ १२ ॥ बहुरूपातिरूपाचसा-
 त्विकोयोगकर्मसु ॥ विश्वमूर्तिस्फुलिगिन्यौधूम्रवर्णौमनोयथा ॥ १३ ॥ लोहितास्यात्करालास्यात्कालीभासस्यइत्यपि ॥ एताःसप्तानिगुंजी-
 तविज्ञेयाःऋरकर्मसु ॥ १४ ॥ समिद्धेदेषुयाजिह्वास्तास्तुतेनैवयोजयेत् ॥ हिरण्यामाज्यहोमेषुहोमयेत्संयतात्मनः ॥ १५ ॥ त्रिमध्वक्तै-
 र्यथाहोमंकर्णिकायांचहोमयेत् ॥ शुद्धक्षीरेणरक्तायांनैतिकेषुप्रभास्मृता ॥ १६ ॥ बहुरूपापुष्पहोमेकृष्णाचात्रेनपायसैः ॥ इक्षुहोमेपद्म-
 रागासुवर्णापद्महोमके ॥ १७ ॥ लोहितापद्महोमेचश्वेतावैविल्वपत्रके ॥ धूमिनीतिलहोमेचकाष्ठहोमेकरालिका ॥ १८ ॥ लोहितास्या-
 त्पितृहोमेततोज्ञेयामनोजवा ॥ वैश्वानरंस्थितंहोमेसमिद्धोमेषुसत्तमाः ॥ १९ ॥ समानमाज्यहोमेचानिषण्णंशेषवस्तुषु ॥ आस्यात्तुजुहुया-
 द्रह्मोपिपार्तिर्वर्कर्मसु ॥ २० ॥ कर्णहोमेवैविद्याधिनेत्रैतद्वयमीरितम् ॥ नासिकायांमनःपीडामस्तकेध्वानसंशयः ॥ २१ ॥ गुह्योविपत्करं
 चैवतस्मात्तत्रनहोमयेत् ॥ साधारणमथोवक्ष्येवह्नेर्जिह्वाश्चकीर्तिताः ॥ २२ ॥ प्रवक्ष्यामिविधिंकृत्स्नंयद्विशेषंपुनःशृणु ॥ घृताहुतौहिरण्या-
 ख्यागगणापाणिहोमतः ॥ २३ ॥ वक्राख्यातामहद्रोमेकृष्णाभासाक्रतौमता ॥ सुप्रभामोदकविधौबहुरूपातिरूपिका ॥ २४ ॥ पुष्पपत्र

विधौ होमेव ह्येजिह्वाः प्रकीर्तिताः ॥ नवासंकल्पयेत्कुण्डेऽग्नौ द्वाकारविभेदतः ॥ २५ ॥ इन्द्रकोष्ठं मस्तकं स्यादीशाग्नेये च मस्तके ॥ तत्काष्ठपाश्वे
द्वेनेत्रे द्वौ कैरौ च पदक्रमात् ॥ २६ ॥ अविशिष्टं भवेत्पुच्छं मध्ये चोदरसंभवम् ॥ उदरे होमयेत्पुष्टिमंत्रं पायसकंचयत् ॥ २७ ॥ हुत्वा ब्रीहिग
णंतत्र कर्णे पुष्पाहुतिं हुनेत् ॥ वामकर्णे वामनेत्रे हुनेदब्जादिकंबुधः ॥ २८ ॥ श्रवणे चैव नेत्रे च दक्षिणे चेशु खण्डकम् ॥ वामपादे वामकरे अभिचा
रेषु शस्यते ॥ २९ ॥ मारणे पुष्पदेशे तु न चान्यं होमयेत्कचित् ॥ विपत्करं विजानीयाद्द्वनिः सर्वविनाशकृत् ॥ ३० ॥ चंदनागरुर्गूरुपाट
लायूथिकानिभः ॥ पावकस्य सुतो गंधः समं तात्सुमहोदयः ॥ ३१ ॥ प्रदक्षिणस्त्यक्तकल्पाच्छत्राकाशिथिलाशिखा ॥ शुभदायजमानस्य राज्यस्या
पि विशेषतः ॥ ३२ ॥ छिन्नवृत्ताः शिखाः कुर्यान्मृत्युर्वनपरिक्षयः ॥ निर्वाप्यं मरणं विद्यान्महाधूमाकुलेऽपि च ॥ ३३ ॥ एवं विधेषु दाषेषु प्राय
श्चित्तं समाचरेत् ॥ अष्टाविंशाहुतस्त्यक्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ ३४ ॥ मूलेनाज्येन जुहुयाज्जुहुयात्पंचविंशतिम् ॥ महास्नानं प्रकर्तव्यं त्रि
कालं हरिपूजनम् ॥ ३५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि प्रथमभागे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ नि
त्यं नैमित्तिकं चैव यागादौ च समाप्तके ॥ होमावसाने प्रजपेदुपचारांश्च षोडश ॥ १ ॥ दद्यात्समरिणं पश्चात्पीठपूजां समाचरेत् ॥ गृहीत्वा र
क्तपुष्पंचध्यायेद्ब्राह्म्यथाविधि ॥ २ ॥ इष्टं शक्तिस्वस्तिकाभीतिमुच्चैर्दीर्घैर्दोभिरारयन्तं वरांतम् ॥ हेमाकल्पं पद्मसंस्थानं नेत्रं ध्याये
द्ब्राह्मिबद्धमौलिं जटाभिः ॥ ३ ॥ पूर्वादिद्वारदेशेषु कामदेवं शतक्रतुम् ॥ वराहं षण्मुखं चैव गंधाद्यैः साधु पूजयेत् ॥ ४ ॥ आवाह्यस्थाप
येत्पश्चादष्टौ मुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ दत्त्वासनं स्वागतं च दद्यात्पाद्यादिचत्रयम् ॥ ५ ॥ अतः पूर्वादिपात्रेषु यावता च हुताशनम् ॥ सुवर्णवर्णममलं स
मिदं सर्वतोमुखम् ॥ ६ ॥ महोदरमहाजिह्वा आकाशत्वेन पूजयेत् ॥ तारकादीन्समाप्ते च गंधैः पुष्पैः पृथग्विधैः ॥ ७ ॥ तत्रैव जिह्वास्त्रिविधा ध्या
येन्मंत्रपुरःसराः ॥ वक्ष्यमाणेन मंत्रेण उपचारैरनंतरम् ॥ ८ ॥ त्वमादिः सर्वभूतानां संसारार्णवतारकः ॥ परमज्याते ह्यिपस्त्वमासनसंफली
कुरु ॥ ९ ॥ दद्यादासनमेतेन पुष्पगुच्छत्रयेण तु ॥ पुटांजलिततो बद्धा पृच्छेत्कुशलपूर्वकम् ॥ १० ॥ वैश्वानरनमस्तेऽस्तु नमस्ते हव्यवाह
न ॥ स्वागतं तु सुरश्रेष्ठ शान्तिं कुरु नमोऽस्तु ते ॥ ११ ॥ नमस्ते भगवन् देव आपो नारायणात्मक ॥ सर्वलोकहितार्थाय पादं च प्रतिगृह्यताम् ॥ १२ ॥

नारायणपरंधामज्योतीरूपसनातन ॥ गृहाणार्घ्यमयादत्तं विश्वरूपनमोऽस्तुते ॥ १३ ॥ जगदादित्यरूपेण प्रकाशयति यः सदा ॥ तस्मै प्र
 काशरूपाय नमस्ते जातवेदसे ॥ १४ ॥ धनं जय नमस्तेऽस्तु सर्वपापप्रणाशन ॥ स्नानीयं ते मया दत्तं सर्वकामार्थसिद्धये ॥ १५ ॥ हुताशन
 महाबाहो देवदेव सनातन ॥ शरणं ते प्रयच्छामि देहि मे परमं पदम् ॥ १६ ॥ ज्योतिषां ज्योतीरूपस्त्वमनादिनिधनाच्युत ॥ मया दत्तमलंकारमलं
 कुरु नमोऽस्तुते ॥ १७ ॥ देवी देवामुदयान्तियस्य सम्यक्समागमात् ॥ सर्वदोषोपशान्त्यर्थं गंधोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥ त्वं विष्णुस्त्वं
 हि ब्रह्मा च ज्योतिषां गतिरीश्वर ॥ गृहाण पुष्पं देवेश सानुलेपं जगद्भवेत् ॥ १९ ॥ देवतानां पितॄणां च सुखमेकं सनातनम् ॥ धूपोऽयं देवदेवेश गृ
 ह्यतां ते धनं जय ॥ २० ॥ त्वमेकः सर्वभूतेषु स्थावरेषु चरेषु च ॥ परमात्मा पराकारः प्रदीपः प्रतिगृह्यताम् ॥ २१ ॥ नमोऽस्तु यज्ञपतये प्रभवे जा
 तवेदसे ॥ सर्वलोकहितार्थाय नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् ॥ २२ ॥ हुताशन नमस्तुभ्यं नमस्ते रुक्मवाहन ॥ लोकनाथ नमस्तेऽस्तु नमस्ते जातवेद
 से ॥ २३ ॥ इत्यनेन तुमंत्रेण दद्याद्व्येऽप्यधीतकम् ॥ सर्वस्वं यज्ञसूत्रं च परमांनं समाक्षिकम् ॥ २४ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्व
 णि प्रथमभागे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ यज्ञभेदं त्रिभेदं च वक्ष्ये शास्त्रमतं यथा ॥ यथा वेदानुसारेण यथा ग्रहणयो
 जनम् ॥ १ ॥ शतार्धैर्वाह्निरुद्दिष्टः शतार्धैर्काश्यपः स्मृतः ॥ घृतप्रदीपके विष्णुस्तिलयागे वनस्पतिः ॥ २ ॥ सहस्रे ब्राह्मणानाम अयुते हरिरु
 च्यते ॥ लक्षहोमे तु वाह्निः स्यात्कोटिहोमे हुताशनः ॥ ३ ॥ वरुणः शान्तिके ज्ञेयो मारणे ह्यरुणः स्मृतः ॥ नित्यहोमेऽनलो नाम प्रायश्चित्ते हुताशनः
 ॥ ४ ॥ लोहितश्चात्र यज्ञे यो ग्रहाणां प्रत्यनुक्रमात् ॥ देवप्रतिष्ठायागे तु लोहितः परिकीर्तितः ॥ ५ ॥ प्रजापतिर्वास्तुयागे मंडपे चापि पद्मके ॥
 प्रपायां चैव नागाख्यो महादाने हविर्भुजः ॥ ६ ॥ गोदाने च भवेद्द्रुमः कन्यादाने तु गोऽजकः ॥ तुलापुरुषदाने च धाताग्निः परिकीर्तितः ॥ ७ ॥
 वृषोत्सर्गे भवेत्सूर्योऽवसानां तेरविः स्मृतः ॥ पावको वैश्वदेवे च दीक्षापक्षे जनादनः ॥ ८ ॥ त्रासने च भवेत्कालः क्रव्यादः शरदाहने ॥ पर्णदाहे
 यमो नाम ह्यस्थिदाहोऽश्विखंडिकः ॥ ९ ॥ गर्भाधाने च मरुतः सीमंतेऽपि गलः स्मृतः ॥ पुंसवने त्विन्द्र आख्यातः प्रशस्तो यागकर्मणि ॥ १० ॥
 नामसंस्थापने चैव मुपन्यस्ते च पार्थिवः ॥ निष्क्रमेहाटकश्चैव प्राशने च शुचिस्तथा ॥ ११ ॥ षडाननश्च चूडायां व्रतादेशे समुद्रवः ॥

म० प० :
 अ० १७

॥ १७ ॥

वीतिहोत्रश्चोपनयेसमावर्तैर्धनंजयः ॥ १२ ॥ उदरेजठराग्निश्चसमुद्रेवडवानलः ॥ शिखायांचविभुर्ज्ञेयःस्वरस्याग्निःसरीसृपः ॥ १३ ॥
 अश्वाग्निर्मथरोनामरथाग्निर्जातवेदसः ॥ गजाग्निर्मदरश्चैवसूर्याग्निर्विध्यसंज्ञकः ॥ १४ ॥ तोयाग्निर्वरुणोनामब्राह्मणाग्निर्हविर्भुजः ॥
 पर्वताग्निःक्रतुभुजोदावाग्निःसूर्यउच्यते ॥ १५ ॥ दीपाग्निःपावकोनामगृह्याग्निर्धरणीपतिः ॥ घृताग्निश्चनलोवायुःसूतिकाग्निश्चराक्ष
 सः ॥ १६ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिप्रथमभागेऽग्निनामवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथातोहोमद्रव्याणांप्रमाणमभिधीयते ॥ प्रमाणेचाप्रमाणेचनिष्फलंभवतिध्रुवम् ॥ १ ॥ कर्षमात्रंघृतंहोमेशु
 क्तिमात्रंपयःस्मृतम् ॥ तत्समंपंचगव्यंचदधिदुग्धंतथामधु ॥ २ ॥ मुष्टिमानेनपृथुकालाजाःस्युर्मुष्टिसंमिताः ॥ शर्करामुष्टिमात्रंचशर्करा
 तोलकंविदुः ॥ ३ ॥ द्वितोलकंगुडंविद्यादिक्षुपर्वविधिर्भवेत् ॥ एकैकंपत्रपुष्पाणिशालूकस्यत्रिमुष्टिकम् ॥ ४ ॥ एकलग्नेनजुहुयान्नपृथ
 ग्जुहुयात्क्वचित् ॥ सवृतकंजपापुष्पंकेशरंतत्सवृतकम् ॥ ५ ॥ एकैकशश्चपद्मानांजलजानांतथैवच ॥ जीवंत्याःफलमानेनपिष्टकानांप्रसं
 ख्यया ॥ ६ ॥ वसंतंक्रंथात्रिमानेमोदकस्यप्रमाणतः ॥ एकैकशःफलानांचमातुर्लिगत्रिखंडकम् ॥ ७ ॥ अष्टधानालिकेरस्यपनसंद
 शधांभवेत् ॥ पद्मबीजप्रमाणेनकूष्माण्डंचाष्टधाभवेत् ॥ ८ ॥ उर्वारुकंचाष्टधाचगुडूचीचतुरंगुलम् ॥ पूगमानंचमांसस्यसगुडंतत्रदृश्यते
 ॥ ९ ॥ अन्यत्रबदरीमानांतितुलकंचत्रिधाकृतम् ॥ काष्ठंप्रादेशमात्रंस्याद्दूर्वायाश्चत्रिपत्रकम् ॥ १० ॥ पत्रभूर्जैचगृण्हीयाच्छमीप्रादेशमा
 त्रकम् ॥ ब्रीहयोमुष्टिमात्राःस्युःशुक्तिमानेनसर्षपाः ॥ ११ ॥ मरीचाःस्युर्विमानेनमृणालंचाथमूलकम् ॥ सप्तखंडंचवार्ताकीत्रिपुष्टश्चत्रिधो
 दितम् ॥ १२ ॥ चंदनागुरुकपूरकस्तूरीकुंकुमानिच ॥ तित्तिडीबीजमानेनसमुद्दिष्टानिदेशिकैः ॥ १३ ॥ समिधाप्लवनेत्र्यंगतिलानाम
 पिमध्यतः ॥ दशकंप्लावनेनैवसहस्राणांशतंविना ॥ १४ ॥ एवंब्रीहिप्लावनेचकाष्ठावदिक्षुदंडकम् ॥ प्रोक्षणंमृदुपुष्पाणांलतादीनांतथैवच
 ॥ १५ ॥ पायसान्नेतथान्नेचमोदकेपिष्टकेऽपिच ॥ शाल्याशक्तेनजुहुयाद्रचत्ययेव्यत्ययंफलम् ॥ १६ ॥ बिल्वपत्रस्यप्लवनंदंडंहित्वाच
 प्लावयेत् ॥ वृतंसंप्लावनादेवफलंहरतिराक्षसः ॥ १७ ॥ बिल्वपत्रस्यपूर्वार्धंप्राप्तमात्रेणयोजयेत् ॥ पत्रत्रयंतथाहोमेच्छिन्नेभिन्नेऽतिदूषणम् ॥ १८ ॥

नवित्रिपुवनंकुर्यात्कृत्वायातिरसातलम् ॥ तस्माच्चपुत्रशिष्याद्यैर्ब्राह्मणैस्तत्त्वकोविदैः ॥ १९ ॥ पूर्वाशाभिमुखोभूत्वापावयेच्चय
 थाक्रमात् ॥ नन्यूननाधिकंकुर्याच्छांतिपक्षरदङ्मुखः ॥ २० ॥ पायसान्धन्यदेवेषुयत्नेनपरिवर्जयेत् ॥ नचाग्नौदापयेद्यत्नादेतेभ्यः
 प्रतिपादयेत् ॥ २१ ॥ कनिष्ठांगुलिमासाद्यप्रकुर्यात्पर्वभूषणम् ॥ गुणदोरकमानेनतावद्दामगतिर्बुधाः ॥ २२ ॥ अंगुलैर्द्वित्रिचतुरैःपत्र
 होमाकृतिक्रमात् ॥ २३ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
 श्रीपर्णींशिशपाक्षिरीबिल्वःखदिरएवच ॥ सुवेप्रशस्तास्तरवःसिद्धिदायागकर्मणि ॥ १ ॥ प्रतिष्ठायांप्रशस्तास्तुधात्रीखदिरकेशराः ॥ सं
 स्कारेशशिभिन्नौचधात्रीधात्राविनिर्मिताः ॥ २ ॥ संप्राशोयःसुवःप्रोक्तःसंस्कारेयज्ञसाधने ॥ प्रतिष्ठायांतुकथितास्तदन्यच्छास्त्रवेदि
 भिः ॥ ३ ॥ सुवंसुचमथोवक्ष्येयदधीनश्चजायते ॥ यज्ञेनसर्वकंधार्यमक्षरेणचव्यत्ययः ॥ ४ ॥ तस्यादौचसुवंवक्ष्येयस्त्वमानयदास्पदम् ॥
 काष्ठगृहीत्वाबिल्वस्यरिक्तादितिथिर्वर्जिते ॥ ५ ॥ समुपोष्यचरचयेदामिषाणिनचस्मरेत् ॥ वर्जयेद्ब्राम्यधर्मचनिर्माणेषुक्सुवस्य
 वै ॥ ६ ॥ काष्ठगृहीत्वाविभजेद्भागंत्रिंशत्तथापुनः ॥ विंशदंगुलमानंतुकुंडवेदिसमोदरम् ॥ ७ ॥ कटाहाकारनिम्रंचसुवंकुर्याद्विचक्षणः ॥
 धात्रीफलसमाकारंस्वधानिम्रंसुशोभनम् ॥ ८ ॥ वेद्यांशूर्पाकृत्तिकुर्यात्कुलानिपरिकल्पयेत् ॥ हंसवाग्निगुणोवापिहस्तेनाऽनुमुखंलिखेत् ॥ ९ ॥
 सुवंचतुर्विंशतिभिर्भागैश्चरचयेद्भुवम् ॥ द्वित्रिंशस्यात्कुंडमानमदैवेतस्यकीर्तितम् ॥ १० ॥ चतुर्भिर्गैरानाहःकर्षाद्यग्रंततःसुवः ॥
 अंगद्वयेनलिखयेत्पंकेमृगमदाकृतिः ॥ ११ ॥ दंडमूलाश्रयेदंडीभवेत्कंकणभूषितः ॥ सौवर्णस्यचताम्रस्यकार्यादर्वीप्रमाणतः ॥ १२ ॥ श्रैपर्णि
 कोद्रवंयच्चइंदुवृक्षसमुद्रवम् ॥ क्षीरवृक्षसमुद्रूतंद्वादशांगुलसंमितम् ॥ १३ ॥ द्व्यंगुलमंडलंतस्यदर्वीसायज्ञसाधने ॥ चत्वारिंश
 तोलिकाभिरतिताम्रमयस्यच ॥ १४ ॥ पंचांगुलमंडलंचअष्टहस्तंचदंडकम् ॥ अन्नादिपायसविधौदर्वीयज्ञस्यसाधने ॥ १५ ॥
 दशतोलकमानेनसाचदर्वीर्जिदाहता ॥ आज्यसंशोधनार्थंतुसातुताम्रमयस्यच ॥ १६ ॥ षोडशांगुलमानेनसर्वाभावेचपैपलम् ॥

म०प०२

अ० १९

॥ १८ ॥

आज्यस्थालीं घृतमयीं मृन्मयीं च समाश्रयेत् ॥ १७ ॥ अथताम्रमयीं कार्यान् च सातत्रयोजयेत् ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुरा
 णेमध्यमपर्वणि प्रथमभागेऽष्टोदशीं निर्णयानामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ अथ पूर्णविधिं वक्ष्ये यथा चं
 द्रार्थवोदेनाम् ॥ यस्य सम्यक्समुत्थानात्संपूर्णस्यादिति स्थितिः ॥ १ ॥ होमपूर्वतौ मोक्षकल्पः पूजांतेऽध्यौ विधीयते ॥ अथ नस्य च
 पूर्णायां हतश्रीर्यज्ञं श्रुता ॥ २ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शुवाधो विन्यसेच्चरुम् ॥ पूर्णदत्त्वा सवित्रे धर्मब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ॥ ३ ॥ गृहं प्रावे
 श्य च ततः कुलपूजां समाचरेत् ॥ सप्तते देहिमे पूर्णा पुनात्वा त्विति ऋचा क्रमात् ॥ ४ ॥ नियोजयेत्प्रतिष्ठायां नित्यनैमित्तिके शृणु ॥ पुनात्वा त्वि
 ऋचा पूर्णा प्रथमा परिकीर्तिता ॥ ५ ॥ सप्ततेति द्वितीया स्याद्देहिमेति तृतीयका ॥ पूर्णादर्वी चतुर्थी स्यात्कुले वस्थाप्रदेशिकः ॥ ६ ॥ उत्थाय
 दद्यात्पूर्णा तु नोपविश्य कदाचन ॥ कनकायां च जिह्वायां रक्तायां ग्रहयागके ॥ ७ ॥ ग्रहहोमेशतांते च पूर्णा एका विधीयते ॥ सहस्रांते युगदद्या
 दयुतांते चतुर्थकम् ॥ ८ ॥ सहस्रांते ददेदकं पुष्पहोमे च सप्तमाः ॥ पूर्णां त्वेकसहस्रं तु दद्याद्यज्ञफलेप्सया ॥ ९ ॥ मृदु पुष्पाकृतौ त्वेका केवले
 चेक्षुहोमके ॥ शतं द्वे च शते चैव गर्भाधानात्र प्राशने ॥ १० ॥ सीमंतोन्नयने चैव प्रायश्चित्ताकृतीषु च ॥ वैश्वदेवे च नित्ये च पूर्णां त्वेका विधीयते
 ॥ ११ ॥ एवं शुचौ समौ कृत्वा उपर्युपरि विन्यसेत् ॥ यथानव्ययते कृत्वान कल्पयति यावता ॥ १२ ॥ ऋषिच्छंदादिकं श्रुत्वा प्रतिमं
 त्रस्य सत्तमाः ॥ अन्यथा ल्पाल्पफलं तस्मात्संन्यस्य होमयेत् ॥ १३ ॥ सप्तमेति ब्राह्मणस्य ऋषिः कौण्डिन्यभाषितः ॥ जगती च भवेच्छं
 दो देवताग्निः प्रकीर्तितः ॥ १४ ॥ देहिमेति च मंत्रस्य प्रजापतिः ऋषिः स्मृतः ॥ अनुष्टुप् च भवेच्छंदो देवता स्याः प्रजापतिः ॥ १५ ॥ पूर्णादर्वीति
 मंत्रस्य शतक्रतुः ऋषिः स्मृतः ॥ छंदोऽनुष्टुप् स्यात्ख्यातं वृद्धिश्चैवात्र देवता ॥ १६ ॥ पुनात्वा त्वि च मंत्रस्य ऋषिः स्यात्पवनः स्मृतः ॥ छंदोऽपि ज
 गती ख्यातं देवताग्निश्च कीर्तितः ॥ १७ ॥ तुर्यपूर्णयज्ञमध्ये न कुले द्विजसत्तमाः ॥ न चाशिष्यं जमध्ये अभिषेकं च तर्पणम् ॥ १८ ॥ ऋत्वेकं छं
 दः स्पृशन् सम्यग्दक्षिणां गमथापि वा ॥ यजमानः सपत्नी कोमहोत्सवपुरःसरम् ॥ १९ ॥ विश्वामित्रोऽयुतं तत्र होमं कुर्याद्विचक्षणः ॥ लवलीव
 दरीशस्तपि चुमंदकच्छत्रकम् ॥ २० ॥ नागरं गंधातकी च पूर्णायां च विवर्जयेत् ॥ जप्यहानिरसं ख्याते होमं श्रुत्वा ज्ञायते ॥ २१ ॥ तस्मा

त्प्रागेवसतिलाग्नित्वास्थापयेत्पृथक् ॥ युगपद्गणयेद्वाथनचांगेनकदाचन ॥ २२ ॥ धातव्याश्चफलैःसंख्याकर्तव्याफलमिच्छता ॥
 बदर्याश्चलवल्याश्चफलैःसर्वार्थसिद्धये ॥ २३ ॥ नागरंगफलैरेवधातव्यावकुलैःफलैः ॥ यज्ञहानिकरंयस्मात्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ २४ ॥ कर्पूरचंद
 नैःकुर्याद्दोलिकांयज्ञसिद्धये ॥ गंगामृत्तिकयायुक्तःशुनिकामथवाद्विजाः २५ ॥ रक्तगुंजफलैःसंख्यामुष्टिकामेषुयोजयेत् ॥ वातार्धेचशतेचैवसहस्रे
 चतथैवहि ॥ २६ ॥ होतास्यादयुतेनापि एकाहेवेदसंख्यया ॥ ऋणसाध्योभवेद्धोतात्रयएवद्विजोत्तमाः ॥ २७ ॥ लक्षहोमेतुहोतारःषडेवपरिकी
 र्तिताः ॥ कोटिहोमेतुविप्राःस्युःप्रशस्ताःपंक्तिसंख्यया ॥ २८ ॥ नवापंचदशदशकंपंचविंशमथापिवा ॥ कामक्रोधविहीनाःस्युर्ऋत्विजःशांतचे
 तसः ॥ २९ ॥ नवग्रहमखेविप्राश्चत्वारोवेदवेदिनः ॥ अथवाऋत्विजौशांतौद्वावेवपरिकीर्तितौ ॥ ३० ॥ कार्यावयुतहोमेतुनप्रसज्येतविस्तरे ॥
 तद्रत्सदशधाचाष्टौनवहोमेतुऋत्विजः ॥ ३१ ॥ कर्तव्याःशक्तिस्तद्वच्चत्वारोऽपि विमत्सराः ॥ तमेवपूजयेद्ब्रह्माद्रौवात्रान्वायथा
 विधि ॥ ३२ ॥ एकमप्यर्चयेद्ब्रह्मासहस्रेत्वेकब्राह्मणम् ॥ दक्षिणाभिःप्रयत्नेननिर्वहेदल्पवित्तवान् ॥ ३३ ॥ लक्षहोमस्तु कर्तव्योयदावित्तं
 भवेत्तदा ॥ यतःसर्वमवाप्नोतिकुर्यात्कामविधानतः ॥ ३४ ॥ पूज्यतेशिवलोकेचवस्वादित्यमरुद्गणैः ॥ यावत्कल्पशतान्यष्टावन्तेमोक्षमवा
 पुयात् ॥ ३५ ॥ अकामोयस्त्विमंकुर्याल्लक्षहोमंयथाविधि ॥ शतकाममवाप्नोतिपदंचानंत्यमश्नुते ॥ ३६ ॥ पुत्रार्थीलभतेपुत्रंधनार्थीलभतेधनम् ॥
 भार्यार्थीलभतेभार्याकुमारीचशुभंपतिम् ॥ ३७ ॥ भ्रष्टराज्यस्तथाराज्यंश्रीकामःश्रियमाप्नुयात् ॥ ययंकामयतेकामंसर्वप्राप्नोतिपुष्कलम् ॥ ३८ ॥
 निष्कामःकुरुतेयस्तुपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ तस्माच्छतगुणःप्रोक्तःकोटिहोमःस्वयंभुवा ॥ ३९ ॥ आचार्यएवहोतास्याद्ब्राह्मणानामसंभवे ॥ नयोज
 येदेकमेवचायुतेहोमकर्मणि ॥ ४० ॥ दर्भासनेऽतोनुकुशेतृणेपत्रेत्वचेऽपिचापाषाणेमृत्तिकायांचनचवस्त्रासनेकाचित् ॥ ४१ ॥ तत्रदारुमयंकुर्या
 दागमंभजतेद्विजः ॥ दानंदद्याच्चहोमांतेपूर्णादौचयथाभवेत् ॥ ४२ ॥ द्विजसंस्कारकार्थेषुपूर्णादौचापिदक्षिणा ॥ मंत्रोपासनकार्येषुसोमयाग
 श्वमेधके ॥ ४३ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ छ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथातोमंडलं वक्ष्येपु
 राणेषुयथोदितम् ॥ यदधीनाभवेत्सिद्धिस्तस्मात्कुर्यात्समाहितः ॥ १ ॥ देवाःपद्मासनस्थाश्चभविष्यंतिवसंतिच ॥ विनाब्जंनार्चयेद्देव

मर्चितेयक्षिणीहरेत् ॥ २ ॥ अतोमंडलविच्छेदंयस्मादशगुणंभवेत् ॥ रजःसाध्येशतगुणंकेवलेद्विगुणंफलम् ॥ ३ ॥ त्रिशतंवंदनेसा
 ध्येसहस्रंरजोऽष्टकम् ॥ रजोभिःषोडशैर्विंशतंशतमनंतकम् ॥ ४ ॥ यन्त्रेमणौशालग्रामेप्रतिमायांविशेषतः ॥ महालयेमहायोनौ
 रक्तलिङ्गेचसाधिकम् ॥ ५ ॥ रजोयुक्तंलिखेद्यस्तुपूजाकार्यैर्विभूतये ॥ करणादिफलंयस्मात्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ६ ॥ चतुरस्रंनवव्यूहंक्रौंच
 प्राणंचतुर्विधम् ॥ कामबीजंवज्रनाभंविघ्नराजंजगत्पुष्करम् ॥ ७ ॥ पारिजातंचंद्रविंबंसूर्यकांतंचशेखरम् ॥ शतपत्रंसहस्रारंनवनाभं
 चक्षुष्टिकम् ॥ ८ ॥ पंचाब्जंचैवमैनाकंकामराजंचपुष्करम् ॥ अष्टास्रंचैवश्रीविंबंषडस्रंयस्त्रमेवतु ॥ ९ ॥ चत्वारिंशत्तथापंचस्वाधिकं
 परिसंख्यया ॥ चतुरस्रंनवव्यूहंवैष्णवेयागकर्मणि ॥ १० ॥ प्रशस्तंचापिगोमेधेक्रौंचंप्राणंचतुर्विधम् ॥ सुभद्रंचाश्वमेधेचनरमेधेनराशनम्
 ॥ ११ ॥ सर्वत्रसर्वतोभद्रंचतुरस्रंसुभद्रकम् ॥ कामराजंतथात्र्यस्रमष्टास्रंचषडस्रकम् ॥ १२ ॥ शक्तानांकामपक्षेचपंचसिंहासनं
 महत् ॥ ध्यानाचलेमेरुपृष्ठमणिमुक्ताचलेष्वपि ॥ १३ ॥ सहस्रंशतपत्रंचअन्नदानेतिलाचले ॥ हरिवल्लभंराजसूयेसोमयागेषुशस्यते
 ॥ १४ ॥ प्रतिष्ठायांसुभद्रंचसर्वतोभद्रमेवच ॥ जलाशयप्रतिष्ठायांविघ्नराजंप्रशस्यते ॥ १५ ॥ घटप्रस्थापनेचैवगजाहंतुरगासनम् ॥
 शतपत्रंलक्षहोमेअयुतेचतुरस्रकम् ॥ १६ ॥ यस्ययज्ञस्ययद्विंबंतुतेनैवयोजयेत् ॥ इतोऽन्यथाभवेदोषोविपरितेष्वाधोगतिः ॥ १७ ॥
 द्विहस्तंचतुरस्रंचवेदिकापारिकीर्तिता ॥ चतुरंगुलोच्छ्रायमितंषडंगुलमथापिवा ॥ १८ ॥ षडंगुलंनवव्यूहेवर्धयेद्यज्ञकोविदः ॥ एकां
 गुलसमुत्सेधःकर्तव्यःसुसमाहितैः ॥ १९ ॥ क्रौंचप्राणेतुर्यहस्तंमुष्टिहस्तंसमुच्छ्रितम् ॥ मध्यद्वयेहीनकरंनिष्ठंयंगुलाधिकम् ॥ २० ॥ तुयो
 द्वित्रिकमाद्धीनमुच्छ्रायेद्विजसत्तमाः ॥ पारिजातंचंद्रविंबंसूर्यकांतंचशेखरम् ॥ २१ ॥ ग्रहाणांपौष्टिकेपक्षेवाद्यग्रामादिसाधने ॥ नियोजयेत्तत्रतत्र
 वेदिकाचक्रकत्रयम् ॥ २२ ॥ प्रथमेमुष्टिहस्तःस्यात्संपूर्णेशेषमानकैः ॥ नवलाभेचपंचाब्जंकरत्रयमुदाहृतम् ॥ २३ ॥ शेषांचैववारिष्ठाचल
 वलाभित्तिवेदिका ॥ विज्ञेयाद्विजशार्दूलायथाकाम्येषुयोजयेत् ॥ २४ ॥ अथवाव्यत्ययेदोषस्तस्माद्यत्नेनसाधयेत् ॥ दशहस्तेचाष्टहस्तेअष्टहस्ते
 चषोडशम् ॥ २५ ॥ मुष्टिबाहुअप्रादेशंवर्धयेत्षोडशांशके ॥ हस्तोत्सेधंचकर्तव्यंहीनंहीनंचद्वासायेत् ॥ २६ ॥ दर्पणाकारकंकुर्याद्यागकेशांतिकर्म

णि॥ हीनंकुर्यात्प्रयत्नेनवप्राकारं परिस्तवेत् ॥ २७ ॥ निशारणैर्गोमयैश्चवेदिकांच प्रलेपयेत् ॥ स्वर्णरत्नमयैस्तोयैरभिषिच्यकुशोदकैः ॥ २८ ॥
हीनवीर्यगवानांच पुरीषधेनुकं तथा ॥ कपिलायाश्चयत्नेनकुंडमंडललेपने ॥ २९ ॥ वर्जयेत्सर्वयागेषुस्थंडिलेषुप्रयत्नतः ॥ विनासूत्रैः की
लकेनमंडलेनैवसूत्रयेत् ॥ ३० ॥ तस्मात्प्रयत्नतः कार्ययत्सूत्रयच्चकीलकम् ॥ अर्कहस्तमितंसूत्रंमृदुलाक्षामयंतथा ॥ ३१ ॥ पीतकार्यस्र
जंचैवकीलकंस्वर्णनिर्मितम् ॥ रौप्यताम्रमयंकुर्याद्रौष्णवेयागकर्मणि ॥ ३२ ॥ गणनायकेसुप्रशस्तंशौवेस्वामार्गमेवच ॥ ग्रहपक्षेतथेश
स्यकच्छपस्यद्विजोत्तमाः ॥ ३३ ॥ षोडशेचार्कहस्तेचतत्रनेमियुतंभवेत् ॥ ३४ ॥ इति श्रीभविष्यमहापुराणमध्यमपर्वणिप्रथमभागे
एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इति मध्यपर्वणिप्रथमभागः समाप्तः ॥ १ ॥ ७३ ॥ ॥ ॥
॥ सूतउवाच ॥ अथोद्धारं प्रवक्ष्यामिचतुरस्रादिकस्यच ॥ अर्कांगुलमितंक्षेत्रंचतुरस्रंप्रकल्पयेत् ॥ १ ॥ गुणांगुलंप्रतिदिशंवर्धयेत्सुविचक्षणः ॥
चतुरस्रंसमंकुर्यादिष्टेरष्टादशांगुलम् ॥ २ ॥ द्विहस्तेचैवसूत्राग्रेव्यंगुलानिसमंततः ॥ चतुरस्रीकृतेपश्चाद्विहस्तमपिजायते ॥ ३ ॥ एवंषो
डशहस्तांतंवर्धयेत्क्रमतःस्वयम् ॥ हस्तेविनिर्णयंविप्रारचयेन्मंडलंमुधीः ॥ ४ ॥ द्वादशांगुलकल्पाभ्यामधुहस्तेचमंडले ॥ द्विहस्तेहस्त
मात्रंस्याद्विहस्तंतुचतुष्करे ॥ ५ ॥ पञ्चमानंचतुर्द्धातुवृत्तंकुर्यात्समंततः ॥ प्रथमेकर्णिकाकार्योकेसराणिद्वितीयके ॥ ६ ॥ तृतीयेदलं
धीश्चदलाग्राणिचतुर्थके ॥ कर्णिकापीतवर्णेनशुक्लेनपंकजंलिखेत् ॥ ७ ॥ केसरास्त्रिविधाः प्रोक्तामूलमध्याग्रदेशतः ॥ मूलेशुक्लारुणामध्येपीता
श्चाग्रेप्रतिष्ठिताः ॥ ८ ॥ पत्रसंधिर्भवेच्छ्यामःकोणेरक्तेनरंजयेत् ॥ देवास्त्राणिलिखेद्वाह्येपुरमध्येचकोणके ॥ ९ ॥ अष्टांगुलप्रमाणंयद्यथा
वर्णविनादिताः ॥ शंभुर्गौरीतथाब्रह्मरामकृष्णेत्यनुक्रमात् ॥ १० ॥ सीमरेखांगुलोच्छ्रायंतत्तदधेनयोजयेत् ॥ शिवविष्णोर्महायागेशंभु
मारभ्यदापयेत् ॥ ११ ॥ प्रतिष्ठायांचरामांतंकृष्णांतंचजलाशये ॥ दुर्गायागेचश्रीपक्षेत्रह्मादीन्परिकल्पयेत् ॥ १२ ॥ ग्रहयागेचपीता
दीन्कुर्याच्चनतदन्वया ॥ नवव्यूहमथोवक्ष्येपुराणमतसम्मतम् ॥ १३ ॥ सर्वैचपूर्ववत्कार्यपंकजंलिखेत्सुधीः ॥ तावत्संख्याहरणयोर्वैष्टये
त्प्रक्रमादपि ॥ १४ ॥ शुक्लारुणैस्तथापीतैःपीतारुणसितैरपि ॥ पीतारुणसितैरेवंस्वभावेप्रतिभागके ॥ १५ ॥ कलायंत्रंतदंतेचगुह्यत्रा

प्रकेणतु ॥ षोडशैर्विंशमानेतुसलिङ्गं चाष्टपत्रके ॥ १६ ॥ एवंमंडलमंत्राणां वर्जयेत्परमार्थतः ॥ तद्रन्मूलेषु कोणेषु केशराणि प्रकल्पयेत् ॥ १७ ॥
 दशदंडसमाकारं त्रिवर्णं प्रतिरंजितम् ॥ आरं दद्याद्दशाग्रे तु सर्वांगुलप्रमाणतः ॥ १८ ॥ पीतेनारं च सर्वत्र तन्मध्ये शोणतुंडकम् ॥ नवव्यूहमि
 दं प्रोक्तं धर्मकार्थदायकम् ॥ १९ ॥ नशूद्रैर्मंडलं कुर्यात्त्रिकुर्याद्ब्राह्मणब्रुवे ॥ कुर्याच्चसंगमे तीर्थे देवतायतनेषु च ॥ २० ॥ लिखित्वानार्चयेद्य
 स्तुअग्निकार्यविहीनकः ॥ आविद्धोजायते सोऽपि परिजन्मनि जन्मनि ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे प्र
 थमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७४ ॥ सूत उवाच ॥ कौंचप्राणं प्रवक्ष्यामि यथावेदार्थवादिनाम् ॥ संमतं सर्वतंत्रेषु गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ १ ॥ आत्मनोऽ
 रत्निमानेन द्विगुणं परिकल्पयेत् ॥ मध्ये वृद्ध्या तु तत्सूत्रं भ्रामयेत्कीलकोपरि ॥ २ ॥ चतुष्टयं न्यसेद्वृत्तं मध्यमाधमभावतः ॥ कर्णिका
 प्रथमे वृत्ते द्वितीये त्वथ केशरम् ॥ ३ ॥ तृतीये पद्मपत्राणि चतुर्थे षोडशच्छदाः ॥ शोभोपशोभे कुर्याच्च चतुरस्रे समेशुभे ॥ ४ ॥
 तद्दक्षिणाग्रं विलिखेत्पार्श्वयोः पक्षकद्वयम् ॥ तत्र पद्मयुगं कुर्यान्मध्ये चांगुलमंतरम् ॥ ५ ॥ शुक्लं पीतं तथा रक्तं कृष्णं लोहितं सन्निभम् ॥
 संख्यातं ताम्रपर्णं च श्यामलं चाष्टकरजः ॥ ६ ॥ शुक्लं तंडुलचूर्णोत्थं पीतं तु निशया स्मृतम् ॥ रक्तं तु निशया योगाच्छंखचूर्णादिभावितम् ॥
 ॥ ७ ॥ कृष्णं पुलकादिदग्धं रक्तं पीतास्ययोगतः ॥ कुंकुमाभं पांडवं च रक्तं श्वेतैर्विनिर्मितम् ॥ ८ ॥ ताम्रवर्णं कुसुंभेन श्यामलं विल्वपत्र
 जम् ॥ यवगोधूमचूर्णादियोगेन तुरजः स्मृतम् ॥ ९ ॥ सर्वरेखासु विभजेच्छुक्लं मध्ये तु पीतकम् ॥ कर्णिकायां केसरेषु शुभ्रमेव निपातयेत् ॥
 ॥ १० ॥ पूर्वादिकमयोगेन शुक्लादीनि प्रयोजयेत् ॥ पत्रसंधौ तु विभजेद्रजः सेकांतरक्रमात् ॥ ११ ॥ ततः षोडशपत्रेषु पूर्वादिकमतो भवे
 त् ॥ शुक्लं पीतं तथा ताम्रं ततः संख्यातमेव च ॥ १२ ॥ श्यामलं कुंकुमाभं च रक्तं शुक्लं च कृष्णकम् ॥ पीतं ताम्रं च संख्यातं श्यामं कुंकुमरक्त
 कम् ॥ १३ ॥ एवं दद्याद्विजः पूर्वैर्दशानंतं विभावयेत् ॥ कौंचमूर्ध्नि भवेद्रक्तं चतुरंगुलमानतः ॥ १४ ॥ तुंडभागे भवेत्पीतं ग्रीवायां शुक्लमेव च
 ॥ पुच्छे विंशतिपत्राणि आदौ पंचरजः क्रमात् ॥ १५ ॥ षडंगुले षडभागे पीतेन परिकल्पयेत् ॥ ग्रीवायां शुक्लरजसाभावितायां विशेषतः ॥
 ॥ १६ ॥ तत्र पीतादिकं लेखं पूर्वोक्तं च यथा भवेत् ॥ शुक्लादिकं प्रदद्यात्तु पात्रेष्टैकैकशः पृथक् ॥ १७ ॥ चतुरंगुलके पादे जानोरुर्ध्वं तु पीत

कम् ॥ अधस्तात्तु भवेद्रक्तं तदेव चतुरंगुलम् ॥ १८ ॥ द्व्यंगुलेन भवेच्छ्यामं गुलीष्वपि विन्यसेत् ॥ एवं पक्षद्वयेनापिलिखेच्छुक्रं विभावये
त् ॥ १९ ॥ पदेशु कुंचांगुलीषु रक्तं श्यामेन भावयेत् ॥ पूर्वपश्चिमदिग्भागेशु कुंस्याद्द्वारदेशतः ॥ २० ॥ दक्षिणोत्तरतश्चैव रक्तवर्णं विनि
दिशेत् ॥ महाक्रौंचमिदं ज्ञेयं मध्यक्रौंचमिदं शृणु ॥ २१ ॥ कनिष्ठं सर्वयज्ञेषु विद्यानां सप्तमुत्तमम् ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि सर्वतंत्रमतं क्रमा
त् ॥ २२ ॥ रक्तपीतं रक्तपातैः कुर्यात्पुच्छचतुष्टयम् ॥ पूर्वादि क्रमयोगे तु पत्रांते धरणीतले ॥ २३ ॥ विलिखेन्मूलसंलग्नं बहिः कोणचतुष्ट
यम् ॥ कनिष्ठेऽष्टकुलं कुर्यात्पुच्छं कुर्याच्चतुर्विधम् ॥ २४ ॥ त्रिवृत्तं वेष्टयेत्पश्चात्सितरक्तासितैः क्रमात् ॥ दृष्ट्वा जन्मशतोद्भूतं पापं नाशयते
ध्रुवम् ॥ २५ ॥ पातौ वा विलिखेद्विप्रात्रयं तिसकलापदः ॥ अंतश्चक्रं बहिश्चक्रं क्षेत्रे च प्रतिदर्शनम् ॥ २६ ॥ तस्य कल्पशतोद्भूतं पापं नाशयते
ध्रुवम् ॥ मयूरं वृषभं चैव सिंहं क्रौंचं च वैकपिम् ॥ २७ ॥ प्रमादाद्वा गृहक्षेत्रे वृक्षाग्रे चापि भोद्विजाः ॥ उत्थाय वंदनं कुर्याद्ब्रह्महत्याशतदं हेतु ॥
॥ २८ ॥ पोषणात्कीर्तिमाप्नोति दर्शनात्पापविच्युतिः ॥ दर्शनाद्बर्धते लक्ष्मीरायुर्वृद्धिश्च जायते ॥ २९ ॥ मयूरो ब्रह्मणो मूर्तिर्वृषभश्च सदा शिवः
सिंहश्च संभवेद्गौर्वैष्णवो विधिरुच्यते ॥ ३० ॥ क्रौंचो नारायणो देवो व्याघ्रश्चिपुः सुंदरी ॥ कालिका कृष्णव्याघ्रश्च लक्ष्मीश्चित्रकपोतकः ॥
॥ ३१ ॥ स्नातः पश्यति प्रत्यहं ग्रहदोषैर्न जायते ॥ तस्मात्प्रयत्नतो भूत्वा धारयेत्पोषयेद्ब्रह्मे ॥ ३२ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि मंडलं मंडलं
पि ॥ रजोद्रव्यप्रमाणं च यथोक्तं यत्नवर्जनम् ॥ ३३ ॥ तंडुलोत्थं यथोत्थं वा वर्ज्यं मकररोपणम् ॥ यद्बाल्यं श्रावणे जातं ह्यंगुलं गंवकं तथा ॥
॥ ३४ ॥ हरितालं सुभद्रं च सदा विघ्नं विवर्जयेत् ॥ हैमंतिकोद्रवं यच्च सितपाषाणमवेच ॥ ३५ ॥ कांचन्याश्च प्रभेदं यच्च स्तं शुक्लगुणं द्विजाः ॥
शेफालिवृत्तं निशयातसं किमुमानि च ॥ ३६ ॥ किंशुकस्य च पुष्पाणि शस्तं पतिगुणं भवेत् ॥ नागजंगैरिकं चैव कुसुंभकुसुमानि च ॥
॥ ३७ ॥ कुशीतं गुडकं चैव मंजिष्ठां पंचरंगकम् ॥ विजयापत्रकं चैव बिल्वपत्रं तथैव च ॥ ३८ ॥ पुनर्नवायाः पत्रं च केसरस्य वकस्य च ॥
कृष्णपाषाणकं चैव कृष्णाभ्रं समयूथकम् ॥ ३९ ॥ नागपाषाणकं चैव पुत्रांगदग्धपंचकम् ॥ शंखचूर्णलोहविष्ठां नागविष्ठां च वर्जयेत् ॥ ४० ॥ कपूरं
कुंकुमं चैव रोचनं रोचनां श्रयेत् ॥ यवशालीयकैर्भिन्नं शुक्लं च कारयेत्सुधीः ॥ ४१ ॥ लाक्षां च यदि गृह्णीयात्तद्भर्जित्वा प्रदापयेत् ॥ आकाशं पृथि

वीचैवभौमंरामंतथाशनी ॥४२॥ धरणीसदनस्थानेपंचधाविभजेद्वहिः ॥ पद्ममुल्लिख्यप्रथमंकर्णिकांतदनंतरम् ॥ ४३॥ तर्जन्यमध्यपूर्वोत्थं
 विभजेद्वासमाहितः ॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगैर्वातृणमारभ्यचभवेत् ॥४४॥ तृणमारभ्यसामान्येशक्तेवामध्यमादितः॥राक्षसादिप्रतिष्ठायाग्रहपक्षेऽग्नि
 मादितः ॥४५॥ अंगुल्यग्रेचविभजेत्सर्वकामार्थसिद्धये ॥ प्रतिष्ठायांग्रहमखेकाम्येषुपरिवर्जयेत् ॥ ४६ ॥ सुभद्रमंडलंक्षयेदशुभदंशुभमादि
 शेत् ॥ अतःसुभद्रमुद्दिष्टंस्वर्गमोक्षप्रदायकम्॥४७॥सार्धहस्तेनमानेनकुर्यान्मंडलमुत्तमम् ॥ चतुर्विंशंगुलैःपूर्णसर्वत्रहस्तमादिशेत् ॥४८॥
 कर्तुर्मध्यसहस्रस्यमध्यमामध्यपर्वणि ॥ मध्यमादीर्वमानेनमानांगुलमितिस्मृतम् ॥ ४९ ॥ रेखद्वयांतरंयच्चमूलरेखांनचाश्रयेत् ॥ वृद्धां
 गुष्ठनखद्वंद्वमानांगुलमथापिवा ॥ ५० ॥ मध्येनिबध्यशंकुंचमुष्टिबाहुप्रमाणतः ॥ त्रिवृत्तंकारयेन्मध्येज्येष्ठोत्तरकदीयकम् ॥५१॥ प्रकल्प्य
 कर्णिकादीनिमध्येचाष्टदलंलिखेत्॥बहिश्चार्कदलंकुर्याद्दर्णानांक्रमकेणतु॥५२॥ पंचमंश्चेतवर्णेनबहिःकुर्यान्निवेष्टनम्॥स्तितापीतारुणंकुर्यात्प
 श्चाद्वेदांगुलांतरे ॥५३॥ वेष्टयेच्छुक्लवर्णेनमध्येकल्पलतांलिखेत् ॥ सुभद्रमंडलात्पूर्वसर्वतोभद्रकंशृणु ॥५४॥ सर्वकार्येषुयज्ञेषुसर्वकल्याण
 माप्नुयात् ॥ मंडलंसर्वतोभद्रंसर्वयज्ञेषुपुष्टिदम् ॥ ५५ ॥ साधकानांहितार्थायईश्वरेणैवभाषितम् ॥ चतुर्विंशत्यंगुलेनहस्तःप्रथमतोभवेत्
 ॥ ५६ ॥ कोणेषूत्रद्वयंदद्यान्मध्येसूत्रद्वयंपुनः ॥ ततोमत्स्यानिरचयेत्कर्णेसूत्राणिसाधकम् ॥ ५७ ॥ चतुःसूत्रंपातयेच्चपूर्वापरविभागतः ॥
 पुनर्दद्याच्चतुःसूत्रंकर्णसूत्रंपुनर्ददेत् ॥ ५८ ॥ शतद्वयपदंयावत्षट्पंचाशाधिकंतथा ॥ पातयेच्चतथासूत्रमेवंसप्तदशंभवेत् ॥ ५९ ॥ ऊर्ध्वपं
 त्तयापदयुगंचाद्येपदचतुष्टयम् ॥ द्वारपार्श्वेभवेद्यावदंतपंत्यापदत्रयम् ॥ ६० ॥ रेखासर्वत्रशुक्लेनरचयेद्यौगिकोत्तमः ॥ पंकजंशुक्लवर्णेनै
 ष्णवोयागकर्मणि ॥ ६१ ॥ शक्तियोगेभवेद्रक्तंशैवेपीतंविनिर्दिशेत् ॥ प्रतिष्ठासुचसर्वासुशुक्लमेवप्रशस्यते ॥६२॥ पीतेनकर्णिकाकार्याचतु
 र्भागेनमानतः ॥ शुभंचकोरावस्थानेतापयित्वाविचक्षणः ॥ ६३ ॥कर्णिकामूलमारभ्यरेखाःषोडशकल्पयेत् ॥ रेखामूलेभवेच्छुक्लंमध्येरक्तं
 निपातयेत् ॥ ६४ ॥ अग्रेपीतंभवेदेवंकृत्वापंकजवेष्टनम् ॥ शुभ्रवर्णेनतद्दद्यात्पीतवर्णेनसर्वतः ॥ ६५ ॥ मध्येरक्तंभवेत्तच्चएवंषोडशकल्प
 येत् ॥ कोणेषुरक्तंदद्याच्चपद्मक्षेत्रेषुनिर्दिशेत् ॥ ६६ ॥ शुक्लेनपीठगात्राणिपीठकोणेपदत्रये ॥ पीतवर्णेनरचयेद्विधपंक्तिद्वयेतथा ॥ ६७ ॥

शुक्लेनरचयेत्पादौ पुनः पीतादिवर्णकैः ॥ चित्रं सुशोभनं कार्यं तत्र कल्पलतां न्यसेत् ॥ ६८ ॥ मानं कल्पलतां यावद्वचं गुलं परिकीर्तितम् ॥ द्वे द्वे
शस्तं च भ्रमणं शंखावर्तक्रमाव्रयम् ॥ ६९ ॥ ग्रंथौ ग्रंथौ पुष्पफलं नानावर्णेन भावेत् ॥ नानापशुगणैर्युक्तं नानापक्षिगणैर्युतम् ॥ ७० ॥
वैष्णवे गारुडं शस्तं शैवे कीशवृषं लिखेत् ॥ शक्तिव्याघ्रं तथैशं च शरभं हरिं मालिखेत् ॥ ७१ ॥ शोभां पीते च रचयेदुपशोभां च पीतकैः ॥ कोणे
पुष्पवर्णेन बहिः स्याद्वेष्टनत्रयम् ॥ ७२ ॥ शुक्लपीतारुणैः कार्यं मण्डलं स्यान्मनोरमम् ॥ सर्वतोभद्रमपरं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ७३ ॥
सर्वज्ञानमयं शुद्धं धर्मकार्यं दायकम् ॥ चतुरस्रं समं कृत्वा दिग्भ्यो द्वादशधा द्विजाः ॥ ७४ ॥ पीतयेत्तत्र सूत्राणि कोष्ठानां दृश्यते शतम् ॥
चतुश्चत्वारिंशदाद्यं पश्चात्पट्टत्रिंशतां बुजम् ॥ ७५ ॥ कोष्ठं प्रकल्पयेत्पीठं पत्तया चैवात्र वीथिका ॥ द्वारशोभे यथा पूर्वमुपशोभं च दृश्यते ॥ ७६ ॥
अवाशिष्टैः पदैः कुर्यात्सद्विस्तं त्राणि मंत्रवित् ॥ विदध्यात्पूर्ववच्छेषमेवं वामं डलं भवेत् ॥ ७७ ॥ पूर्वोक्तं मण्डले विद्वन्धरणी सदनं बहिः ॥ मध्ये
कल्पलता कार्या बहिः कोणेषु सत्तमाः ॥ ७८ ॥ गुलालीतूर्यवर्णेन महामत इति स्मृतः ॥ शोभोपशोभेशोभा ग्राकुर्याद्वै मण्डलं भवेत् ॥ ७९ ॥
एतद्वि सर्वतोभद्रं राशियुक्तमतः परम् ॥ शतपत्रं वज्रनाभं विंबनाभं सहस्रकम् ॥ ८० ॥ गजाह्वं च गजाकारं मध्ये तं समलंकृतम् ॥
चतुश्चन्द्रे चन्द्रविम्बाश्चन्द्रकांतमुदाहृतम् ॥ ८१ ॥ बहिर्द्वादशभिः सूर्यैः सूर्याकांतं प्रकीर्तितम् ॥ शेखरी त्रिपुटं चैव शतपत्रं च प्रक्रमात् ॥ ८२ ॥
सहस्रमेव विप्रेन्द्राः पद्मांति यस्य स्वस्तिकम् ॥ स्वस्तिकं तद्वेद्विप्राः पुष्करं वज्रसंमतम् ॥ ८३ ॥ चिंतामणिं कुंकुमां शंखातं च हरिं वल्लभम् ॥
पञ्चसिंहासनस्थं च पंचसिंहासनं विदुः ॥ ८४ ॥ तद्वद्वृषासनं ज्ञेयं शिखिरूपां शिखिध्वजम् ॥ नारसिंहं पद्मगर्भकपोतास्यं तथा भवेत् ॥ ८५ ॥
गारुडं मेरुगर्भं च नीलकण्ठं नराकृतिम् ॥ शतक्रतुगजारूढं श्रीविंबनवसूत्रकम् ॥ ८६ ॥ अष्टास्रमष्टकोणाद्यं बहिः पद्मवर्णं कृतम् ॥ कामद्वये
न पुटितं सहस्रं पद्मवोष्टितम् ॥ ८७ ॥ त्र्यस्रगर्भं पङ्कजं च त्र्यस्रं तत्परिकीर्तितम् ॥ अष्टपत्राणि वै मेरुसुमेरुं तद्विपर्यये ॥ ८८ ॥ महामहामेरुपृ
ष्ठे शतत्रयच्छदैर्वृतम् ॥ छिद्रव्यक्तिं प्रयच्छामि यथामानेन भो द्विजाः ॥ ८९ ॥ वसु ८ दिग् १० विंशकैश्चैव २० चत्वारिंशत् ४० शता
र्थकम् ५० ॥ दंडिश्च वणसंपन्न ६० माकाशं वसुसंमितम् ॥ ९० ॥ शतविंशाधिकं चैव १२० दलानि तदनंतरम् ॥ शुक्लरक्तं चाष्टवर्णैर्वि

बोष्टपरिपूरयेत् ॥ ९१ ॥ शुक्लेनपङ्कजंतत्रपश्चात्कुर्याद्विवेष्टनम् ॥ शतपत्रमथोवक्ष्येविम्बराजोतिकथ्यते ॥ ९२ ॥ स्थंडिलेकुशहस्तेचपूर्व
 द्वेष्टयेत्क्रमात् ॥ वसु ८ पंचकला १६ पंचविंशकं २५ तत्रपत्रकात् ॥ ९३ ॥ चत्वारिंशत्ततःपश्चा ४० दष्टोत्तरशतं १०८भवेत् ॥ शुक्लंशो
 णंतथापीतंश्यामशुक्लैरनंतरम् ॥ ९४ ॥ विलोमेदलसंधीनिशक्तेशैवेतुषट्पुरम् ॥ वेष्टयेत्पञ्चवर्णेनशक्तादीनिसमंततः ॥ ९५ ॥ रक्तपी
 तैःसमास्तीर्यकोणाच्छुक्लेनपूरयेत् ॥ स्थंडिलेतारहस्तेनअष्टहस्तंप्रकल्पयेत् ॥ ९६ ॥ मंडलंविम्बराजस्यअष्टोत्तरच्छदैर्वृतम् ॥ वसुपंच
 शक्तिविंशचत्वारिंशच्छतार्द्धकम् ॥ ९७ ॥ त्र्युत्पन्नंमुवृत्तंस्यादृतयुक्तंसविल्वकम् ॥ चत्वारिंशद्वयंचैवगगनेनसमावृतम् ॥ ९८ ॥ शतं
 विंशाधिकशतंद्विशतंविंशमुत्तमम् ॥ वेष्टनासेचत्रिशतंप्रक्रमादथवर्धयेत् ॥ ९९ ॥ लवलाभमथोवक्ष्येसार्द्धहस्तप्रमाणतः ॥ नवविं
 शंकल्पयेत्तुचतुःसूत्राणिपातयेत् ॥ १०० ॥ दक्षिणोत्तरतश्चैवतद्देवविजानिहि ॥ पीतेनरेतःपुटितामध्येशुक्लंविभाव्यते ॥ १०१ ॥
 ग्रहपक्षेत्रपीतेनमध्येरक्तंप्रतिष्ठितम् ॥ सर्वांरेखाश्चशुक्लेनपौष्टिकेपीतमादिशेत् ॥ १०२ ॥ सशांतिकेनयोक्तव्यःकामेरक्तंविनिर्दिशेत् ॥
 मध्येतुपङ्कजंरक्तंयुग्मेसोमस्यपङ्कजम् ॥ १०३ ॥ शुक्लवर्णेनतत्कुर्यात्पीतवर्णमुदस्यच ॥ ऐशान्यांचोत्तरेभागेगुरोःपीतंतुपङ्कजम् ॥ १०४ ॥
 पूर्वस्यांदिशिशुक्रस्यपङ्कजंशुभ्रवर्णकम् ॥ वारुणेतुशनैःकृष्णनैःऋत्यांधूम्रवर्णकम् ॥ १०५ ॥ राहोःप्रकल्पयेत्तच्चकेतोरपिनियोजयेत् ॥
 वायव्यांदिशिसंयोज्यपङ्कजंविलिखेत्ततः ॥ १०६ ॥ विलोमेदलसंधीनिपूरयेत्सुविचक्षणः ॥ बहिःपंचरजैःकार्ययुवदुर्गविभूषितम् ॥ १०७ ॥
 पूर्वपश्चिमदिग्भागेशुक्लंस्याद्धारदेशतः ॥ दक्षिणोत्तरदिग्भागेरक्तमेवप्रशस्यते ॥ १०८ ॥ त्रिस्थानेसममध्येचद्वादशांगुलप्रक्रमात् ॥
 द्विहस्तादावंगुलेनवर्द्धयेत्तद्विभागतः ॥ १०९ ॥ पञ्चाब्जमण्डलंज्ञेयंचतुःस्वस्तिकभूषितम् ॥ ११० ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्व
 णिद्वितीयभागेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ७ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ नकुर्यादक्षिणाहीनंमानहीनंनकारयेत् ॥ अमानेनहतोयज्ञस्तस्मान्मा
 नंप्रशस्यते ॥ १ ॥ यस्ययज्ञस्ययन्मानंतत्तुतेनैवयोजयेत् ॥ अमानेनकृतंसेवैव्रजेयुर्नरकंपुनः ॥ २ ॥ आचार्यहोतृब्रह्माणोवि
 धिज्ञःसहकर्तृकः ॥ यस्ययज्ञोपापकश्चजातिहीनःप्रवेशयेत् ॥ ३ ॥ अशीतिभिर्वराटैश्चपणइत्यभिधीयते ॥ तैस्तुषोडशभिर्ज्ञेयंपुरा

णंसप्तभिस्तुतैः ॥ ४ ॥ राजतैश्चाष्टभिःस्वर्णयज्ञादौदक्षिणास्मृता ॥ महारामेद्विसौवर्णकूपेस्वर्णार्धमेवच ॥ ५ ॥ तुलस्यामलकीया
 गेसुवर्णैकंप्रचक्षते ॥ यकृल्लोकेचसौवर्णलक्षेस्वर्णचतुष्टयम् ॥ ६ ॥ नवमेकोटिहोमेचदेवतानांचस्थापने ॥ प्रासादस्यसमुत्सर्गेअष्टादशसुवर्ण
 काः ॥ ७ ॥ तडागेपुष्करिण्यांचअर्धार्धपरिकीर्तितम् ॥ महादानेचदीक्षायांवृषोत्सर्गेचसत्तमाः ॥ ८ ॥ जीवतश्चवृषोत्सर्गेगयाश्चाद्वैतथै
 वच ॥ अवित्तसाध्यमानेनयज्ञंकुर्यात्कलौयुगे ॥ ९ ॥ दंपत्योश्चवृषोत्सर्गेमानमेकमुदाहृतम् ॥ बहुभिःक्रियमाणोपियागएकोमहोत्तमैः
 ॥ १० ॥ राज्ञःकरग्रहेचैवदीक्षायांदानकर्मणि ॥ अशीतिरत्तिंस्वर्णश्रवणेभारतस्यच ॥ ११ ॥ ग्रहयागेप्रतिष्ठायांसुवर्णशतरत्तिकः ॥ लक्ष
 होमेचायुतेचकोट्यामेवंविधयिते ॥ १२ ॥ देवानांब्राह्मणानांचदानयस्यप्रकल्पितम् ॥ तस्यैवदेयंतद्दानंसाङ्गोपाङ्गंसदक्षिणम् ॥ १३ ॥
 नानास्यकिञ्चिदातव्यंसंगभंगोभवेद्यतः ॥ गृहीतुकृत्वायद्दानंतदातस्यऋणभवेत् ॥ १४ ॥ यज्ञेषुहोमयद्रव्यंकाष्ठमाज्यादिकंचयत् ॥
 तन्नायकस्यपूजायांद्रव्यमाहुर्विनिर्मितम् ॥ १५ ॥ अनादिदेवतार्चायांपूजास्नानादिकर्मणि ॥ यस्यार्हणादिकंद्रव्यंतस्यदेवस्यतद्रवेत्
 ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षंदक्षिणांदद्याद्यज्ञदानव्रतादिके ॥ अदक्षिणैवकार्यंप्रकुर्याद्भूरिदक्षिणम् ॥ १७ ॥ अतोदत्तंपुरादत्तंदातव्यंचैवसंप्रति ॥
 परस्वोदारबुद्धीनांसासाहिदक्षिणाभवेत् ॥ १८ ॥ दत्तानिविधिवत्पुंसांदेवदानानियानिहि ॥ दासीदासगवादीनिमनसायानिकर्हिचित्
 ॥ १९ ॥ दातव्यान्यपितान्येवकारयेत्परिवर्त्तनम् ॥ एकस्यानेकदानंचददेत्काश्चित्पृथक्पृथक् ॥ २० ॥ वरणंचकदाकुर्यात्तंत्रे
 कुर्याच्चदक्षिणाम् ॥ रत्नस्यदक्षिणादेयाकांचनंसमुदाहृतम् ॥ २१ ॥ काञ्चनस्यभवेद्रौप्यंरौप्येकाञ्चनमुद्दिशेत् ॥ भूमेर्भूमिर्दे
 क्षिणास्याद्रस्त्रस्यवस्त्रदक्षिणा ॥ २२ ॥ पानीयस्यतुपानीयंब्रीहिणांब्रीहिदक्षिणा ॥ गजस्यदक्षिणाच्छागोह्यश्चस्यमेषर्दरितः
 ॥ २३ ॥ पशूनांचचतुष्पादादेवस्यदेवदक्षिणा ॥ यज्ञोमानस्यषड्भागोद्विगुणःपरिकीर्तितः ॥ २४ ॥ आचार्यस्यैवभागैकंयजमानःप्रदा
 स्याति ॥ पापकैस्तुकलत्राणांभागैकंतदनंतरम् ॥ २५ ॥ पात्राणामृत्विगादीनांभागत्रयमुदाहृतम् ॥ सर्वसत्वस्यभागैकंस्वल्पंचेच्छिष्टगौ
 रवात् ॥ २६ ॥ आचार्याद्यंशतःकश्चित्क्षीणवित्तंसमाहरेत् ॥ अमूल्यंवर्गमूल्ययद्रवेद्रैदक्षिणोत्तमा ॥ २७ ॥ मानाशक्तौतुयज्ञानांयद्दे

म०प० २

अ० ३

॥ २३ ॥

यंयज्ञसिद्धये ॥ देवतापुस्तकंरत्नंगावोधान्यंतिलास्तथा ॥२८॥ नमेरुफलपुष्पाणिदेयान्येतानिसर्वतः ॥ चतुश्चक्राङ्कितोयस्तुसांद्रोवृत्तोज
 नार्दनः ॥ २९ ॥ देवताप्रतिमाद्यंचशिरोनाभिस्तथैवच ॥ श्वेतलिङ्गरत्नलिङ्गमिन्द्रनीलादिकंचयत् ॥ ३० ॥ दक्षिणावर्तेशंचहरिवंशस्तथा
 खिलः ॥ कपिलोनीलवृषभःसोमधान्यस्तथैवच ॥ ३१ ॥ अमूल्यान्याहुरेतानिदत्त्वानन्तफलानिच ॥ स्वर्णपादोभवेन्मूल्यंशालिग्रामस्यदक्षिणा
 ॥ ३२ ॥ क्षुद्रलिङ्गस्वर्णमूल्यंपादार्धश्रीधरेपिच ॥ अनन्तो नन्तमित्युक्तंपादार्धवाणालिङ्गके ॥ ३३ ॥ यथापुस्तकमात्रेणस्वर्णपादार्ध
 मिष्यते ॥ ज्योतिषेर्धसुवर्णस्यरजतार्धवृषेतथा ॥ ३४ ॥ हरिवंशेश्लोकशतस्वर्णमेकंप्रकीर्तितम् ॥ धर्मशास्त्रस्यसाहस्ररजतत्रयमीरि
 तम् ॥ ३५ ॥ कपिलायांसुवर्णार्धधेनुमात्रपुराणकम् ॥ प्रायश्चित्तविधौज्ञेयंधेनुमात्रपुराणकम् ॥ ३६ ॥ पुराणत्रितयंचान्येवीर्यहनिद्रयं
 भवेत् ॥ कृष्णवृषेष्टपुराणंश्वेतेनवपुराणकम् ॥ ३७ ॥ द्वात्रिंशच्चपुराणस्यादृषेनीलेतथैवच ॥ नमेरोःप्रतिचक्रेचद्वादशस्वर्णरत्तिकाः ॥ ३८ ॥
 मूल्यंश्रीफलमात्रेऽपिपुराणंद्वितयंभवेत् ॥ षड्त्तयेपितुर्यंकंविद्यात्कलौपणव्यवस्थया ॥ ३९ ॥ धात्रीफलस्यप्रत्येकंभवेद्रजतमाषकम् ॥
 एतान्याहुःप्रशस्तानिमूलयोगेपरंविदुः ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेमूल्यकथनेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ७ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ ॥ पूर्णपात्रमथोवक्ष्येयज्ञेसाधारणेऽपिच ॥ कामहोमेभवेन्मुष्टिर्मुष्टिरष्टौतुकुञ्चिका ॥ १ ॥ एकैककुञ्चिमानेनकुर्यात्पात्राणि
 वैसदा ॥ पात्राणिचपृथक्कृत्वास्थापयेद्द्वारदेशतः ॥ २ ॥ सिद्धानांखड्गधाराणांप्रत्येकस्यदिनक्रमात् ॥ तत्रैवदद्यान्नान्यत्रनकुर्याद्व्यत्ययं
 क्वचित् ॥ ३ ॥ कुंडानांकुड्मलानांचवेदनंयादृशंशृणु ॥ चतुरस्रपदस्यापिरौप्यार्धचकलयुगे ॥ ४ ॥ द्वेरौप्येसर्वतोभद्रेकौश्रव्राणेचतुर्थ
 कम् ॥ महासिंहासनेपञ्चदशपात्रेतदर्धकम् ॥ ५ ॥ सहस्रारेमेरुपृष्ठेतुर्यौप्यवृषाधिकम् ॥ वृषेगलेचवृषभंशेपेरौप्यसहस्रकम् ॥ ६ ॥ चत
 रस्रस्यनिर्माणेस्वर्णपादःकलयुगे ॥ महाकुण्डेतुद्विगुणंवृत्तेरौप्यंनिवेदयेत् ॥ ७ ॥ पञ्चकुण्डेतुवृषभमर्धचन्द्रेतुरौप्यकम् ॥ योनिकुण्डेदद्रेनुमष्टार्ध
 स्वर्णमाषकम् ॥ ८ ॥ षड्मेतुतदर्धस्याद्यागेमाषद्वयंभवेत् ॥ शैवेचोद्यापनेचैवप्रत्यह्नास्वर्णमाषकम् ॥ ९ ॥ दारणेहस्तमात्रस्यात्स्वर्णकृष्णलकं
 भवेत् ॥ इष्टकाकरणेचैवप्रत्यह्नास्यात्पणद्वयम् ॥ १० ॥ खण्डेदशवराटस्यादृहन्मानेतुकाकिणी ॥ तडागेपुष्करिण्यांचखननेप्रथमाङ्गके ॥ ११ ॥

सप्तहस्तमितेकुंडेनिम्नेआबद्धमात्रकम् ॥ पुराणस्यचएकांश्वेतनंपरिकीर्तितम् ॥ १२ ॥ वर्धयेत्पणमात्रेणनिम्नेपत्रेचप्रक्रमात् ॥
 बृहत्कूपस्यनिर्माणेप्रत्यहंचपणद्वयम् ॥ १३ ॥ शैलेज्ञेयंकाञ्चनस्यरत्तिकगृहकर्मणि ॥ कोष्ठेज्ञेयंसार्द्धपणंरङ्गादिरचितेपणम् ॥ १४ ॥
 वृक्षाणारोपणेदद्यात्प्रत्यह्नासार्धमाषकम् ॥ सेतुबंधेपङ्क्तिचपणद्वयंचकाकिणी ॥ १५ ॥ पणेपणेतुताम्रस्यदद्यात्पणचतुष्टयम् ॥ घट
 नेकांस्यसीसानापणत्रयमुदाहृतम् ॥ १६ ॥ अथवादिनसंख्यानपणैकंचसकाकिणी ॥ सुवर्णस्यपणैकेतुपुराणंरत्नकुट्टिमे ॥ १७ ॥ रजतेतु
 तदर्धस्यात्स्फटिकस्यचदारुणे ॥ दिनसंख्यापणद्वंद्वंरत्नानामथकुङ्कुलम् ॥ १८ ॥ मणिबेधेमणौज्ञेयंकाकिणीपरिकीर्तिता ॥ चतुर्वराटम
 धिकंस्फाटिकेमणिबेधेने ॥ १९ ॥ कांस्यतालस्यनिर्माणेमनेतुपणत्रयम् ॥ लाक्षानिर्माणेकैकायैतदर्धमपिकीर्तितम् ॥ २० ॥ गवानांदोह
 नेचैववराटेतूर्यवेतनम् ॥ वेतनेवस्त्रनिर्माणेपत्रेहस्तपणत्रयम् ॥ २१ ॥ अविवस्त्रस्यनिर्माणेस्यंदनंदशकाकिनी ॥ पिधानवस्त्रनिर्माणेत्रिपणं
 परिकीर्तितम् ॥ २२ ॥ दशकाकिणीऊर्ध्वाधस्तद्व्ययेपण्यवेतनम् ॥ वंशाजीवस्यप्रत्यह्नापणस्यार्धसकाकिणी ॥ २३ ॥ लोहकारस्यच
 तथानापितस्यचवेतनम् ॥ शिरसातस्यवपनेविज्ञेयादशकाकिणी ॥ २४ ॥ सस्मश्रुनखमानेतुप्रदद्यात्काकिणीद्वयम् ॥ नारीणामथसं
 स्कारेनखचित्रादिरञ्जने ॥ २५ ॥ सकाकिणीपणंतच्चसवित्रेचपयोधरे ॥ पणानांतुर्यकंदद्यात्सीमंतस्यालकेतथा ॥ २६ ॥ पदचित्रेनुसा
 र्द्धस्याद्वीवाणांगुह्यधारणे ॥ धान्यानारोपणेचैवदिनैकेपणवेतनम् ॥ २७ ॥ लवणेतुतथादेयागुवाकानांचरोपणे ॥ दण्डपत्रस्यसंस्कारे
 मरीचानांतथैवच ॥ २८ ॥ पणद्वयंवराटानामधिकंदशमेवतु ॥ हलेहलेपणैकस्यात्काकिण्यधिकमेवच ॥ २९ ॥ पणत्रयंचक्रपणेम
 हिषाणांपणाधिकम् ॥ नराणांवाहनेचैवपणैकंदशकाकिणी ॥ ३० ॥ दासीनांगर्दभानांचअधिकंकाकिणीद्वयम् ॥ क्षालनेचापिवस्त्रस्य
 तैलक्षारविर्वाजते ॥ ३१ ॥ वस्त्रेप्रतिपणंदद्याद्दीर्घेप्रस्थेऽपिवर्धयेत् ॥ सद्यःप्रक्षालनेऽप्यर्धदिनादावधिकंभवेत् ॥ ३२ ॥ श्वेतवस्त्रेभवेन्न्यू
 नंपदेसूक्ष्मेचवर्द्धयेत् ॥ मृत्तिकानांसमुद्गारेकुहालेचक्षुपीडने ॥ ३३ ॥ वेतनंपुष्पसंस्कारेसहस्रेदशकाकिणी ॥ काकिणीस्राद्धेचद्वि
 गुणंकंठमालिका ॥ ३४ ॥ अबद्धेऽङ्गुल्यावन्मुण्डमालाप्रकीर्तिता ॥ हस्तत्रयेकण्ठमालाआनाभिकमलावधि ॥ ३५ ॥ काकिणीकत्रयं

चैवनिर्माणेद्विजसत्तमाः ॥ मालत्याश्चतुलस्याश्चजातियूथ्योश्चसत्तमाः ॥ ३६ ॥ तदार्धार्धमारुतेनदमनेबकुलस्यच ॥ वेतनंदीपतैलेचआ
 ज्यस्यपरिवर्धयेत् ॥ ३७ ॥ यामेयामेरोप्यमाषंस्नेहेचैवतुकाकिणी ॥ सार्धांगुलप्रमाणेनवस्त्रवर्तिविदुर्बुधाः ॥ ३८ ॥ षडंगुलेनदैर्घ्यचनन्यू
 ननाधिकंभवेत् ॥ पञ्चविंशतिभिःसंख्यातंतुभिर्द्विजसत्तमाः ॥ ३९ ॥ पञ्चाङ्गुलेनमानेनकर्तव्यःसुसमाहितः ॥ हस्तोच्छ्रायेप्रदद्यात्तुमु
 ष्टिहस्तेतुमध्यमम् ॥ ४० ॥ त्रिहस्तेचतुर्हस्तेवाउत्तममानमीरितम् ॥ स्वर्णधारेहतोराजारजतेसर्वकामदः ॥ ४१ ॥ ताम्रेचायुःक्षयकर
 मायसेदुर्गतिप्रदः ॥ शस्तस्यकरमर्दस्यप्रशस्तोत्तरउच्यते ॥ ४२ ॥ दीपाधारंकांस्यमयंतथारीतिमयस्यच ॥ अभावेमृन्मयस्यैवमृ
 न्मयेमानवर्जितम् ॥ ४३ ॥ दशाङ्गधूपकेमूल्यंविंशकेतुपणत्रयम् ॥ द्वादशकांगुलेऽप्यर्धवर्तिधूपायवर्तयेत् ॥ ४४ ॥ हस्तेपंचप्रमाणंच
 वस्त्रैःकुर्याच्चवर्तिकाम् ॥ पञ्चविंशतिभिर्वायःसमहावर्तिरुच्यते ॥ ४५ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेचतुर्थोऽध्यायः
 ॥ ४ ॥ ४६ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिकलशानांविनिर्णयम् ॥ यस्यापितेचमांगल्येयात्रासिद्धिश्चजायते ॥ १ ॥
 सप्ताङ्गंकलशेज्ञेयंपञ्चाङ्गमथवापुनः ॥ वारिमात्रेणसंपूर्णेनससिद्धिःप्रजायते ॥ २ ॥ अथवाक्षतपुष्पेषुदेवमावाह्यपूजयेत् ॥ नचान्यत्र
 यजेद्देवान्विफलंपरिकीर्तितम् ॥ ३ ॥ वटस्याश्वत्थवृक्षस्यधातकीविल्वकस्यच ॥ पञ्चपल्लवमुद्दिष्टंविन्यसेत्कलशोपरि ॥ ४ ॥ सौवर्णा
 राजतावापिताम्राद्यामृन्मयैस्तथा ॥ कलशाःक्रमशःप्रोक्तायथावित्तानुसारतः ॥ ५ ॥ अभेद्याःसुषमाःपुक्षाःसर्वेआद्याःसुपुरिताः ॥ नि
 श्चिद्रात्रजवश्चैवसेचनान्येककर्षकः ॥ ६ ॥ एकत्रिंशाङ्गुलंकुर्यात्कालहेद्रिगुणंशतम् ॥ मुखंचाष्टाङ्गुलंतस्यद्व्यङ्गुलेचवराधिते ॥ ७ ॥ तै
 जसैःकारयेन्मानंमृन्मयेमानमुच्यते ॥ कलशोदकनिर्माणेअमानेनैवयोजयेत् ॥ ८ ॥ कलशस्यापनंवक्ष्येयत्रसात्रेहिताःसुराः ॥ व्युत्क्रमे
 णप्रविन्यासेयातुधानोहरेत्किल ॥ ९ ॥ यज्ञेसाधारणंवक्ष्येयद्विधानंयथामतम् ॥ स्वस्तिकोपरिविन्यासेसंपूर्णस्यार्धमानके ॥ १० ॥ च
 तुरस्रोत्तरंभित्त्वाचोर्ध्वाधोमानतःसमम् ॥ तुर्यसूत्राणिमतिमान्पञ्चपूर्वायतनानिच ॥ ११ ॥ मार्जयेत्स्वस्तिकाकारंतुर्यमात्रंयथाभवेत् ॥
 स्वस्तिकंजायतेतत्रकलशानांतथासनम् ॥ १२ ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रेणकुर्याद्भूमिपरिग्रहम् ॥ मध्यमानामिकाभ्यांचन्यसेत्पातालसं

सुखम् ॥ १३ ॥ ऋषिर्नारायणोऽस्यस्याद्वायव्रीदेवतारविः ॥ विनियोगःस्थापनेचतथाभूमिपरिग्रहः ॥ १४ ॥ धान्यमसीतिमन्त्रेणधान्यं
 सूक्तंपरिस्तवेत् ॥ अस्यमन्त्रस्यचक्रषिर्गौतमःपरिकीर्तितः ॥ १५ ॥ अनुष्टुप्चभवेच्छन्दोदेवतास्यगुरुःस्मृतः ॥ आजिग्रं कलशंमहां
 स्थापयेत्कलशंततः ॥ १६ ॥ कनिष्ठांगुष्ठकंत्यक्काकुम्भाग्रेउदरेऽपिच ॥ विन्यासश्चैवकर्तव्यरूपगुलेब्रह्ममुद्रया ॥ १७ ॥ आजिग्रस्य
 चमन्त्रस्यऋषिर्भर्गुदाहृतः ॥ पङ्क्तिश्छन्दश्चउद्दिष्टोदेवताविष्णुरव्ययः ॥ १८ ॥ कलशस्थापनेचैवसोमयागेनयोजयेत् ॥ पंचनद्योति
 मन्त्रेणक्षिपेद्ब्रह्माजलंततः ॥ १९ ॥ देवतापरमात्रिष्टुब्देवतासोमभावितः ॥ विनियोगःपल्लवेचविन्यसेत्परिकीर्तिताः ॥ २० ॥ याःफलि
 नीतिमन्त्रेणप्रदद्यात्सफलाक्षतम् ॥ याःफलिनोतिमन्त्रस्यऋषिःकमलसंज्ञकः ॥ २१ ॥ त्रिष्टुब्छन्दोगणपतिर्देवतापरिकीर्तिता ॥ बदरंनारा
 र्चैवधात्रीचपिचुमर्दकम् ॥ २२ ॥ जीवंतीपीवरंचैवफलान्येतानिवर्जयेत् ॥ हिरण्यगर्भेतिऋचापञ्चरत्नानिनिक्षिपेत् ॥ २३ ॥ ऋषिर्हि
 रण्यगर्भेतिछन्दास्त्रिष्टुबुदाहृतम् ॥ सवितादेवताचास्यरत्नन्यासेतियोजयेत् ॥ २४ ॥ अमृतीकरणंकुर्याद्देवशुल्बनमेवच ॥ वरुणस्य
 त्वेतिऋषिर्वरुणांतरेयोजयेत् ॥ २५ ॥ श्रीश्चतेइतिमन्त्रेणदद्यात्पुष्पंसचन्दनम् ॥ गन्धद्वारेतिमन्त्रेणदद्याद्गन्धंविशोडितम् ॥ २६ ॥
 काण्डादितिचमन्त्रेणदद्याद्दूर्वाक्षतंपुनः ॥ ब्रीहयश्चेतिमन्त्रेणपञ्चब्रीह्यनिक्षिपेत् ॥ २७ ॥ तिलाश्चमाषामुद्राश्चश्यामाकाःशालयःस्मृ
 ताः ॥ पञ्चधान्यगणःप्रोक्तःसर्वारिष्टनिषूदनः ॥ २८ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ४४ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथमासाश्रयंकर्मकर्तुमासनिरूपणम् ॥ क्रियतेतद्विधंसङ्ख्येभवेन्मासश्चतुर्विधः ॥ १ ॥ चान्द्रःसौरःसावनश्चना
 क्षत्रश्चतथापरः ॥ शुक्लप्रतिपदंप्राप्ययावद्दर्शचैन्दवः ॥ २ ॥ एकराशौरविर्यावत्समासःसौरउच्यते ॥ त्रिंशतादिवसैर्मासःसावनःपरि
 कीर्तितः ॥ ३ ॥ नाक्षत्रमासोऽश्विन्यादिरेवत्यन्तोहिविश्रुतः ॥ उदयादुदयंस्तुसावनोदिवसोरवेः ॥ ४ ॥ तंत्रेणैकीतिथेर्भागकालोदिव
 सएन्दवः ॥ राशेर्द्विंशद्भागकालःकालस्त्वेकस्यभास्वतः ॥ ५ ॥ अहोरात्रंतुतज्ज्ञेयंसौरैऽपिभागमानतः ॥ अहोरात्रंसाधनस्यमुख्यवृत्तयै
 वलभ्यते ॥ ६ ॥ सौरैचान्द्रेतूपगणौत्रिंशद्भागैर्वददर्शनात् ॥ सावनादिवसाग्राह्याऋषीणांसमयेगृहे ॥ ७ ॥ अतिभागव्यवस्थायांप्रायाश्चित्त

म०प०२

अ० ६

॥ २५ ॥

क्रियासुच॥मन्त्रोपासनकार्यैचअत्रस्यप्राशनोशिशोः॥८॥करस्यग्रहणराज्ञव्यवहारेषुमाःसुच॥यज्ञेषुदिनसंख्यायांग्राह्योमासस्तुसावनः॥९॥
 सौरमासोविवाहादौयदाद्यैःसुप्रगृह्यते ॥ यज्ञेष्वपित्रतेवापिविहितेस्नानकर्मणि ॥ १० ॥ चान्द्रस्तुपार्वणेग्राह्योवार्षिकेष्वष्टकासुच ॥ श्राद्धेषु
 तिथिकार्येषुतिथ्युक्तेषुत्रतेषुच ॥ ११ ॥ नाक्षत्रःसोमपादीनामार्यभागविचारणे ॥ करग्रहविधौराज्ञानायंसर्वजनाकृतिः ॥ १२ ॥ तद्वच्चैत्रादि
 मासोक्तंतिथ्युक्तंकर्मदृश्यते॥तत्तुचान्द्रेणकर्तव्यंसाहिचैत्रादिनोच्यते॥१३॥राजोक्तौसावनःप्रोक्तेतिथिसंभागकर्मणि ॥ तत्रसौरोभवेद्वाच्यः
 सौरेशब्दप्रवर्तनात्॥१४॥चित्रानक्षत्रयोगेनचैत्रीसापौर्णिमास्मृता॥तयोपलक्षितोमासश्चैत्रइत्यभिधीयते ॥ १५ ॥ सचतिथ्यात्मकोमासश्चान्द्र
 श्रवणभास्करः ॥ चान्द्रश्चैत्र्यंतिकोमासोमुख्यश्चैत्रादिसंज्ञकः ॥ १६ ॥ गौणोऽप्यसौयुगाद्यादेरनुरोधेनवर्धनात् ॥ मुख्यःशुक्लादिदर्शातो
 मासोलाक्षणिकोमतः ॥ १७ ॥ चैत्राद्याश्चान्द्रमासायेद्वादशापितुयोगतः ॥ पौर्णमासीयुताभिस्तुनचर्क्षत्वंनरोभिरे ॥ १८ ॥ विशाखयाद्ये
 षुयावातथाभाद्रपदेनवा ॥ यत्रनपौर्णिमायोगोमासःसस्याद्विनाशकः ॥ १९ ॥ योऽसौयद्यपिचैत्रादनैष्ठिकोऽपिप्रलभ्यते ॥ यथासौरेऽ
 पिपातोऽसौयोगोऽयमतिदुर्घटः ॥ २० ॥ तथाचमाससामान्येयोगेनायंभवेत्कचित् ॥ यदिवर्षसहस्रान्तेतदक्षणेवपौर्णिमा ॥ २१ ॥ संयुक्ता
 लभ्यतेयत्रभवेद्वाज्यविनाशनम् ॥ सूर्याचन्द्रमसौनित्यंकुर्वातेतिथिभोजनम् ॥ २२ ॥ दण्डद्वयेभुक्तशेषेनभुञ्जीतकदाचन ॥ अतिक्र
 म्यापरांभोक्तुंतिथियत्रउभावापि ॥ २३ ॥ यत्रविंशतिथिस्तस्मात्सञ्चितैकाभवेदिति ॥ त्रिंशताचान्द्रमासौतुचन्द्रेणैकोहिबर्द्धते ॥ २४ ॥
 सचाधिकोयतोमासस्ततःस्यादधिमासकः ॥ समरात्रिदिवंकृत्वावैवस्वतपुरीगतिम् ॥ २५ ॥ राशेराश्यंतरेसूर्योयावद्गच्छतिभानुमान् ॥
 गच्छन्वर्धयतिपूर्वतिथयस्तास्तुसंचिताः ॥ २६ ॥ वर्धतेतिथयोयावत्तुलांयातिदिवाकरः ॥ तुलादिराशिषट्केतुनवर्द्धतेकदाचन ॥ २७ ॥
 स्वभावात्समगत्यातुयतःसंक्रमतेरविः ॥ संचयमानात्वेकैकाप्रतिमासंविबर्द्धते ॥ २८ ॥ निशास्वपितुसौरैताएकस्मिन्सिद्धइत्यपि ॥
 संपूर्णत्रिंशतिथिभिर्मास्येकस्मिन्यदाभवेत् ॥ २९ ॥ सचान्द्रोमलिनोमासःकोणपाद्यैःसमीहितः ॥ भुक्तोच्छिष्टातुतन्मासादसंपृष्टदिवा
 करः ॥ ३० ॥ यदासंक्रमतेलंघ्यतदाज्ञेयोमलिम्लुचः ॥ सार्धवर्षद्वयेपूर्णेपतत्येवंनिशाकरः ॥ ३१ ॥ परित्यक्ताश्रयावंतोव्युत्क्रमिष्यश्रयाः

पुनः ॥ तिथयस्तोनियोक्तव्यानरोनस्यात्सपूरणः ॥ ३२ ॥ नैऋत्यांतं हितार्थाय जलकेतुर्निगच्छति ॥ निर्ममं मालिनं मासं प्रेतानां चाहिताय च ॥ ३३ ॥ अतः प्रेतक्रियाः सर्वाः कार्याभिलिख्येऽपि च ॥ यत्कर्तव्यं न कर्तव्यं मलमासे द्विजोत्तमाः ॥ ३४ ॥ तदिदानीं प्रवक्ष्यामि कथितं च प्रसंगतः ॥ यच्छ्राद्धं प्रेतसंबन्धिसर्पिण्डाकरणावाधि ॥ ३५ ॥ मलमासेऽपि तत्कार्यं विशिष्यति सर्पिण्डनम् ॥ यदा तु द्वादशमासो दैवान्मलिख्यो भवेत् ॥ ३६ ॥ तत्रैव यत्नात्कर्तव्या क्रिया प्रेतस्य वार्षिकी ॥ मासांतरे तु पातिते तस्मिन्नेव मलिख्ये ॥ ३७ ॥ तदा त्रयोदशमासिकं कर्तव्यं तत्सर्पिण्डनम् ॥ वर्ज्यमासिकया श्राद्धमेकं तस्मिन् त्रयोदशे ॥ ३८ ॥ त्रिंशतावटिकैः श्राद्धं वर्द्धतेऽद्यापि संमितम् ॥ कुर्यात्प्रोत्त्यादिकं कर्म प्रयत्नेन न मलिख्ये ॥ ३९ ॥ नैमित्तिकं च कुर्वीत नाधिकारस्तयोर्भवेत् ॥ तीर्थस्नानमलभ्यंत तदाद्यं देवदर्शनम् ॥ ४० ॥ उपवासादिकं कर्म समिन्तोन्नयनं तथा ॥ आवर्तजं पुंसवनं पुत्रादिमुखदर्शनम् ॥ ४१ ॥ मलमासेऽपि कुर्वीत शुक्रे चास्तमुपागते ॥ मलमासेऽपि कुर्वीत नृपाणामभिषेचनम् ॥ ४२ ॥ व्रतारंभं प्रतिष्ठां च चूडाकर्म च मेखलाम् ॥ मंत्रोपासारं हस्यं च महादानं सुमङ्गलम् ॥ ४३ ॥ विवाहं च गृहारंभं प्रवेशं नववेश्मनः ॥ उपग्रहं गवादीनामाश्रमांतरसंक्रमम् ॥ ४४ ॥ दीर्घमात्रासु नेज्यावै तीर्थयात्रावसेचनम् ॥ वर्षवृद्धिवृषोत्सर्गकन्याद्विनयनादि च ॥ ४५ ॥ यज्ञं च कामिकं विद्वान्मलमासे विवर्जयेत् ॥ एवमस्तंगते शुक्रवृद्धबाल्ये च संत्यजेत् ॥ ४६ ॥ पादास्तं च महास्तं च द्विविधं चास्तमस्य तु ॥ द्विसप्तातिर्दिनान्यस्य महास्तं पूर्वतो भवेत् ॥ ४७ ॥ पृथिव्यामेव पादास्तं भवेद्वादशवत्सरान् ॥ ऊनपञ्चाशदधिकं दिवसानां शतद्वयम् ॥ ४८ ॥ प्रतीच्यामुदितः काव्योद्दृश्यो भवति सर्वदा ॥ एकक्षैर्गुरुणायुक्तो यावत्तिष्ठति भार्गवः ॥ ४९ ॥ मलमासवत्कर्माणि यावदन्त्यादिसर्वशः ॥ ऋक्षभेदे त्वेकराशौ संपर्कैर्यदिवानयोः ॥ ५० ॥ गुरोराहोरपितथा त्यजेद्द्विद्वान्नसंशयः ॥ सिंहे राशौ स्थितः सूर्यैर्जीवे चास्तमुपागते ॥ ५१ ॥ हेयानियानिकर्माणि निषिद्धानि मलिख्ये ॥ मिथुनस्थे यदा भानौ मलमासः पतत्यसौ ॥ ५२ ॥ द्विराषाढ इति ख्यातो गौणेशब्दविवर्तनात् ॥ फलं चात्र मृतस्यौर्ध्वदेहिकं कर्म कुर्वता ॥ ५३ ॥ आषाढकीर्तनं कार्यमेवं वर्षांतरेऽपि च ॥ आषाढद्वयसंयुक्तपौर्णमासी द्वयं तथा ॥ ५४ ॥ युग्मकर्कटयोराशयोर्द्विराषाढस्तदा भवेत् ॥ भवेद्गौणो द्विराषाढो राशिस्तत्रैव संयुते ॥ ५५ ॥ पूर्वत्रिकेतुपातिते तदेव भगवान्हारिः ॥ कर्कटे

शयनंकुर्यादागमिष्यंपरत्रके ॥ ५६ ॥ कार्किण्यकैसुतहरौशक्रपूजाश्विनेभवेत् ॥ दुर्गात्थानंतुलायांतुविष्णुर्निद्रांजहात्यसौ ॥ ५७ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ७ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ देवंपापैतृकंकर्मकालमाश्रित्यवर्तते ॥
 कालेतान्येवकर्माणिफलंयच्छतिकुर्वताम् ॥ १ ॥ मुहुर्बाल्येकर्मफलंत्रिकालेऽपिनविद्यते ॥ व्ययोवामुख्यभावेनफलदःकर्मशालिनाम् ॥ २ ॥
 कालस्तुगुणभावेनसर्वकालाश्रिताक्रिया ॥ नकालेनविनाकिञ्चिन्निष्ठुलोकेषुजायते ॥ ३ ॥ अतःकालंप्रक्ष्यामिनिमित्तंकर्मणामिह ॥ काले
 ह्यमूर्तिर्भगवानेकएवतुयद्यपि ॥ ४ ॥ तथाप्युपाधिभेदेनविद्यतेकालभेदिभिः ॥ तिथिनक्षत्रवारादौरात्रियोगादयोपिये ॥ ५ ॥ तेऽपिकालाप
 क्षमासराशिवर्षांतरेऽपिच ॥ साधनानिभवन्त्येतेस्वातन्त्र्येणनकस्याचित् ॥ ६ ॥ धर्मस्यवाप्यधर्मस्यमुखोव्यापारएवसः ॥ तिथ्यादि
 कालभावेषुनिषिद्धंनिहितंहितत् ॥ ७ ॥ पालयन्स्वर्गमाप्नोतिहित्वाप्राप्नोत्यधोगतिम् ॥ साधयंत्यपिकर्माणिपरस्परमवेक्ष्यते ॥ ८ ॥
 कालभागोनिःसहायोयेऽपिस्त्युःकर्मसाधनाः ॥ तिथौपूर्वाह्णव्यापिन्यांकुर्वीतकर्मवैदिकम् ॥ ९ ॥ एकोदिष्टंतुमध्याह्णव्यापिन्यांहिसमाचरेत् ॥
 पराह्णव्यापिर्नप्राप्यतिथिकुर्यात्तुपार्वणम् ॥ १० ॥ नतुपूर्वाह्णमध्याह्णपराह्णेषुयथोचितम् ॥ अप्रधानेतुकुर्वीतकर्मदेवादिकंचयत् ॥ ११ ॥
 एकोहिकालःप्रातस्तुवृद्धिश्राद्धादिसाधने ॥ नापेक्षंतेसहाय्यंतत्तिथ्यादिविषुवादिषु ॥ १२ ॥ देवेभ्योब्रह्मणादत्तःपूर्वाह्णस्तिथिभिःसह ॥ पितृ
 भ्योह्यपराह्णेतुपार्वणस्तुपरांविना ॥ १३ ॥ पूर्वाह्णमात्रसंप्राप्तौततोदेवान्प्रपूजयेत् ॥ पूर्वाह्णस्पर्शमात्रेऽपितिथिखण्डेनचार्पयेत् ॥ १४ ॥
 खर्वादपांतिथिर्हिस्नातिथिश्चत्रिविधाभवेत् ॥ खर्वादिलंघयेत्तुल्यादर्पाभवतिवर्द्धिता ॥ १५ ॥ हिंसातुक्षयजाज्ञेयाकालभेदेनगृह्यते ॥ खर्वाद
 पांपरेग्राह्याहिंसाग्राह्यातुपूर्वतः ॥ १६ ॥ शुक्लपक्षेपराग्राह्याकृष्णेपूर्वाप्रशस्यते ॥ स्नानदानव्रतेचैवविषयगोनिर्दाशितः ॥ १७ ॥ तिथौचोदयति
 सविताकालमात्रंचवायादि ॥ अन्यापिसैवविज्ञेयातिथिस्तस्मिन्नहर्निशि ॥ १८ ॥ यथावास्तेरविर्भातिघटिकादशवापिवा ॥ सातिथिस्तदहो
 रात्रंव्यपदेश्यानचेतरा ॥ १९ ॥ शुक्लेवायादिवाकृष्णेखर्वादपांतिथिश्चया ॥ ययास्तंसवितायातिपितृकार्यंचसातिथिः ॥ २० ॥ दिनद्वयेऽ
 पिकुतपेअस्तगांतिथिमाश्रयेत् ॥ श्राद्धकालादिकंयत्रतत्रश्राद्धंविधीयते ॥ २१ ॥ व्रतेचवृद्धिगामिन्यांयत्रोदयोर्बभवेत् ॥ अमावास्य

पार्वणेचसातिथिःपितृपूजने ॥ २२ ॥ अमावास्यामृतस्यैवपार्वण्यत्रकुत्रचित् ॥ अस्तगामितिथिर्यत्रसातिथिःपितृमन्दिरम् ॥ २३ ॥
 एकोदिष्टं चरेत्तत्रनोदयेचकदाचन ॥ शुक्लपक्षेचकृष्णेचयोगः परपूर्वयोः ॥ २४ ॥ पूर्वैद्युर्वापरेद्युर्वात्रिसंध्यव्यापिनीतिथिः ॥ सापूज्याचं
 स्वकृत्येषुपक्षयोरुभयोरपि ॥ २५ ॥ पूज्यानिव्यस्तंसंत्यज्यपूर्वैकादशीयुगम् ॥ द्वितीयावद्विनायुक्ताचतुर्थीपंचमीयुता ॥ २६ ॥ एता
 उपोष्यास्तिथयः पुण्याः स्युर्धर्मवेदिभिः ॥ एतद्व्यस्तास्तुपुण्यानिघ्नंतिपूर्वकृतान्यपि ॥ २७ ॥ वाणेनविद्धायाषष्ठीमुनिविद्धातथाष्टमी ॥
 दशम्येकादशीविद्धात्रयोदश्याश्चतुर्दशी ॥ २८ ॥ अमावास्याभूतविद्धानोपोष्यामुनिनापिच ॥ हंतिपुत्रकलत्राणिधनानिसमुपोषिता
 ॥ २९ ॥ विद्धायेनाभिनित्याः स्युर्युक्तास्तेनाभिनन्दिताः ॥ व्यस्तस्यसंभवेयुग्मंविद्याभवतिसर्वशः ॥ ३० ॥ तामस्तांतुतिथिप्राप्ययु
 ग्मान्यपूज्यतामियुः ॥ युग्मानिचदिवायोगेग्राह्यानिव्यस्तनिंदनम् ॥ ३१ ॥ नक्तादित्रतयोगेतुदिवासंवर्द्धमर्करान् ॥ रात्रियोगश्चतुर्थ्यौ
 स्तुविशिष्यपरिगृह्यते ॥ ३२ ॥ रात्रियोगंविनापिस्यादेकादश्यादिकं व्रतम् ॥ नक्तंजागरणंचैवविनायोगेऽपिशस्यते ॥ ३३ ॥ एकादश्यु
 पवासंतुद्वादशीयोगतश्चरेत् ॥ दिवायोगेतुसंपूर्णात्यजेदुभयपूर्वतः ॥ ३४ ॥ रात्रियोगेतुसंपूर्णासोपास्यैकादशीसदा ॥ सप्तमीशुक्लपक्षे
 ऽपिपूज्याषष्ठ्यासमन्विता ॥ ३५ ॥ निशितुस्याद्यदाषष्ठीसप्तमीनवमीदिवा ॥ उपोष्यकेवलांषष्ठींतोषयेद्भास्करंनरः ॥ ३६ ॥ एवंत्रयोद
 शींकृष्णांविधिप्राप्तांविनाद्विजाः ॥ उपोष्यपार्वतीनाथंतोषयेद्यश्चकेवलम् ॥ ३७ ॥ दिवात्रयोदशीयुक्ताकृष्णोपोष्याचतुर्दशी ॥ परेणापिचतु
 र्दश्यानतुकुर्यादमातिथौ ॥ ३८ ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीप्राप्ययदिकुर्यादुपोषणम् ॥ पारणंतुसिनीवाल्यांचतुर्दश्यामुपोषयेत् ॥ ३९ ॥ चतुर्द
 शीमतिक्रम्यसिनीवाल्यांतुपारणात् ॥ व्रतानितस्यनश्यंतिप्राकृतानिचतुर्दशी ॥ ४० ॥ सप्तमीललिताभाद्रेशक्तोत्थानंचवारुणी ॥ पूज्याश्चै
 ताः पराः कुर्यात्त्रिसंध्यव्यापिनीष्वपि ॥ ४१ ॥ त्रिसंध्याव्यापिनीपूर्वपरतोवर्द्धतेयदि ॥ सऋक्षाऋक्षयोगेतुऋक्षाभावेपरायुता ॥ ४२ ॥
 ऋक्षाभावेपराग्राह्यात्रिसंध्यव्यापिनीष्वपि ॥ श्रावणेचाद्यपादेतुप्रशस्ताशक्रपूजने ॥ ४३ ॥ अभावेचोत्तराषाढाधनिष्ठाचविशिष्यते ॥ दण्डा
 र्धदण्डमेकंवातदर्धपलमेववा ॥ ४४ ॥ उदयेसंयुताग्राह्यासातिथिश्चोत्तमाभवेत् ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीहात्वापूज्याशुक्लाष्टमीपरा ॥ ४५ ॥ रावि

चक्रवताग्राह्यारथेतिथ्यादेरपिच ॥ त्रिसंध्यव्यापिनीयातुपरमेकंपरेदिने ॥ ४६ ॥ अपरेऽपिचसर्वत्रहलानांवाहनंत्यजेत् ॥ शुक्लैकादश्यमा
 वास्यासंक्रान्त्यांश्राद्धवासरे ॥ ४७ ॥ नराश्वगोगजादीनांवाहनात्पातकीभवेत् ॥ कर्तुर्गोमहिषादीनांगर्दभोष्टखरस्यच ॥ ४८ ॥ नवाहये
 दासदासींवाहनेनास्तिदूषणम् ॥ बहुकालिकयज्ञेचयज्ञश्राद्धेतथैवच ॥ ४९ ॥ ग्रामांतरेनदोषःस्यादिविनद्यंतरेऽपिच ॥ नित्यश्राद्धेऽप्य
 म्बुघटेयच्छ्राद्धंमासिकस्यच ॥ ५० ॥ तत्रगोमहिषादीनांवाहनेनास्तिदूषणम् ॥ कुर्यादम्बुघटश्राद्धंनकालनियमःक्वचित् ॥ ५१ ॥ नचान्न
 नियमंकुर्यादश्मपात्रंचवर्जयेत् ॥ तैजसैर्निर्मितंकुंभमथवावृक्षपत्रजम् ॥ ५२ ॥ नयोजयेन्मृन्मयंचशूद्राणांमृन्मयेविधिः ॥ निवेदयेच्चमासांते
 मृन्मयंवृक्षमूलके ॥ ५३ ॥ आस्फालयेत्परेणैव नवस्त्रंतुकथंचन ॥ पर्वश्राद्धेदैवलकंतथारण्डाश्रमंत्यजेत् ॥ ५४ ॥ मातापितृपरित्यागीतैलह
 व्यादिविक्रयी ॥ चत्वारिंशदुत्सवानांसाष्टानांचचरेद्यदि ॥ ५५ ॥ स्त्रियाविमुच्यतेकश्चित्सतुरण्डाश्रमीमतः ॥ अष्टचत्वारिंशदब्दंवयोयावन्न
 पूर्यते ॥ ५६ ॥ पुत्रभार्यावियुक्तस्यनास्ति यज्ञाधिकारिता ॥ यातिथिसमनुप्राप्यसमुदेतिदिवाकरः ॥ ५७ ॥ स्नानाध्ययनदानेषुसाति
 थिः सकलास्मृता ॥ ययास्तंसवितायातिकृष्णपक्षेतुसातिथिः ॥ ५८ ॥ पितृणांसकलाज्ञेयास्नानदानादिकर्मसु ॥ सप्तमीशुक्लपक्षेयायाव
 दिच्छेच्चखंडिता ॥ ५९ ॥ आद्यभागेरवेः षष्ठ्यांपरादौयाष्टमीयुता ॥ यद्यखण्डाभवेत्सैवतदाज्ञेयाभवात्मिका ॥ ६० ॥ माघमासे
 नसाप्येवंपूर्वेणरवितोषिणी ॥ मन्वंतरापरेणैवस्नानदानादिकर्मसु ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेसप्तमो
 ऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ तिथीनांप्रवरायस्माद्ब्रह्मणासमुदाहृता ॥ प्रतिपादितापरेपूर्वेप्रतिपाद्यनवोद्यते ॥ १ ॥ कार्तिका
 श्वयुजेचैत्रमाघेचापिविशेषतः ॥ स्नानंदानंदशगुणांशिवविष्णवोऽश्रपूजनम् ॥ २ ॥ अग्निमिष्टाचकृत्वाचप्रतिपद्यामितिस्मृतम् ॥ हविषासर्वधा
 न्यानिप्राप्नुयादीप्सितंधनम् ॥ ३ ॥ बृहस्पतौद्वितीयायांशुक्लायांविधिपूजनम् ॥ कृत्वानक्तंसमश्रीयाल्लभतेभूतिमीप्सिताम् ॥ ४ ॥ मिथु
 नेकर्कटैवगोविप्रदमनांतरम् ॥ द्वितीयायातुविप्रेन्द्रास्तामुपोष्यहरिर्यजेत् ॥ ५ ॥ यामुपोष्यनवैधव्यंप्रयातिस्त्रीनसंशयः ॥ अमूल्यशय
 नंमासंदंपतीप्रतिपूजयेत् ॥ ६ ॥ वासोभिर्गंधपुष्पैश्चनानाभक्ष्यैः पृथग्विधैः ॥ वैशाखेशुक्लपक्षेतुतृतीयायांतथैवच ॥ ७ ॥ गंगातोयेनरः

स्नात्नामुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ स्वातियुक्ततृतीयाय वैशाखे तु विशेषतः ॥ ८ ॥ माघे तुरोहिणी युक्ता वृषे चाश्वयुजे तथा ॥ तस्यां यद्दीयते किञ्चि
 त्तदक्षयमुदाहृतम् ॥ ९ ॥ विशेषतो हविष्यान्नमोदकादिसमायुतम् ॥ तोयदानं विशेषेण प्रशंसन्ति मनोविणः ॥ १० ॥ गुडकपूरसंयुक्तं ब्रह्म
 लोके महीयते ॥ बुधश्रवणसंयुक्ता तृतीयाय दिल्भ्यते ॥ ११ ॥ तस्यां स्नानोपवासाद्यमक्षयं परिकीर्तितम् ॥ चतुर्थी भरणी योगे
 भवेच्चरादि न्यदा ॥ १२ ॥ तदाभ्यर्चयन्मन्त्रं देवं मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ शिवाशांता सुखाच्चैव चतुर्थी त्रिविधा स्मृता ॥ १३ ॥ सापि भाद्रपदे शुक्ला
 शिवलोके सुपूजिता ॥ कार्तिके तु भवेच्छाया तथा माघे तु कीर्त्यते ॥ १४ ॥ तस्यां स्नानं तपोदानमुपवासो जपस्तथा ॥ भवेत्सहस्रगुणितं श्राद्धं
 भवति चाक्षयम् ॥ १५ ॥ गणेशे कारयेत्पूजां मोदकादिभिरादरात् ॥ चतुर्थी विघ्ननाशाय सर्वकामप्रसिद्धये ॥ १६ ॥ श्रावणे मासि पञ्चम्यां
 शुक्लपक्षे विशेषतः ॥ स्नापयेन्नवनागांश्च गन्धतोयैः सुगन्धिभिः ॥ १७ ॥ तेषां कुले प्रयच्छन्ति अभयं प्राणरक्षणम् ॥ द्वादश्यो भयलेखे च गोमये
 न विशेषतः ॥ १८ ॥ पूजयेद्दधिदुग्धाद्यैः सिद्धेरपि भक्तिः ॥ सुप्ते जनादने कृष्णपंचम्यां भवनाङ्गणे ॥ १९ ॥ पूजयेन्मनसा देवीं वामां स्तुही
 तिसंश्रयाम् ॥ पिचुमंदस्य पत्राणि स्थापयेद्भवनोदरे ॥ २० ॥ पूजयित्वा नरो देवीं न सर्पभयमाप्नुयात् ॥ येयं भाद्रपदे षष्ठी षष्ठी च द्विजसत्तम ॥
 ॥ २१ ॥ स्नानदानादिकं सर्वसर्वमक्षयमुच्यते ॥ षष्ठ्यां फलाशनो विप्राविशेषो न्माषकार्तिके ॥ २२ ॥ इह चामुत्र मुख्यां च लभते ख्यातिमु
 त्तमाम् ॥ शुक्ले पक्षे च सप्तम्यां यदा संक्रमते रविः ॥ २३ ॥ महाजया तदा स्याद्वै सप्तमी भास्करप्रिया ॥ अपराजिता तु भाद्रस्य महापातकना
 शिनी ॥ २४ ॥ ललिता केवलाज्ञेया पुत्रपौत्रविवाद्धिनी ॥ शुक्ला वायुदिवा कृष्णा षष्ठ्या सप्तमी तु वा ॥ २५ ॥ रविवारेण संयुक्ता तिथिः पुण्यत
 मा स्मृता ॥ आश्विनस्य सिताष्टम्यामष्टादशमुजां यजेत् ॥ २६ ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे वामहाविभवविरारैः ॥ आषाढे श्रावणे मासि शुक्लाष्टम्यां
 च चंडिकाम् ॥ २७ ॥ प्रातः स्नात्वा च ये द्रव्यं तयारात्रौ स्नापयेद्विजाः ॥ चैत्रमासि सिताष्टम्यामशोककुसुमैर्द्विजाः ॥ २८ ॥ अर्चयेन्मृन्मयीं देवीं
 मशोकार्थं च सर्वदा ॥ सत्यष्टममुहूर्ते वारोहिणीं सहिताष्टमी ॥ २९ ॥ श्रावणे मासि सिंहार्कैश्च तसापि च शस्यते ॥ एकादशीनां कोटीनां व्रतै
 श्च लभते फलम् ॥ ३० ॥ अतो दशगुणं प्रोक्तं कृत्वैतत्फलमाप्नुयात् ॥ अशक्तोऽन्यक्रियां कर्तुं मुपवासं तु केवलम् ॥ ३१ ॥ कृत्वा विमुच्यते पापा

त्सप्तकृत्यकृतांवरः ॥ नकालनियमस्तत्रनवारनियमः क्वचित् ॥ ३२ ॥ नापिनक्षत्रदोषोऽस्तिवारदोषोनगण्यते ॥ त्रिकालं पूजयेद्देवं दिवारा
 त्रौविशेषतः ॥ ३३ ॥ अर्धरात्रे विशेषेण पुष्पैर्नानाविधैरपि ॥ दिवातिथेरलाभेतुन कुर्याद्विधिवद्भूतम् ॥ ३४ ॥ रात्रिस्पर्शेयदिपरं रजन्याम
 पिचाष्टमी ॥ सप्तमी सार्धयामं च रोहिणीवानसंस्पृशेत् ॥ ३५ ॥ व्रतीसंकल्पयेत्तत्रनचरात्रौकदाचन ॥ प्रागारंभं प्रकुर्वीत अधिमात्राधिके व्रती ॥ ३६ ॥
 विश्वनाथादिदेवानां दर्शनं प्राग्विवर्जयेत् ॥ यत्र तत्रोषवासीस्याद्यामाष्टकव्रतं चरेत् ॥ ३७ ॥ यामार्धतत्परं यामे पारणं विचरेद्भूती ॥ तत्परेचा
 ऽन्नजन्यं वान कुर्यात्पारणं गृही ॥ ३८ ॥ नक्षत्रयोगे ग्रहणे पूजयेत्परमेश्वरम् ॥ जपहोमादिकं कुर्याद्ब्रह्मीनोपवसेत्क्वचित् ॥ ३९ ॥ दिवाष्ट
 म्यामुहूर्ते वा प्राजापत्येन संयुतम् ॥ तथापि च दिवाकृत्यं समाप्य च व्रतं चरेत् ॥ ४० ॥ मुहूर्तांते च मासांति अष्टम्यामपि रोहिणी ॥ उपवासे
 च यो दोषः पूजाहोमः प्रशस्यते ॥ ४१ ॥ नवम्यां च सदा पूज्याः प्रतिमासेऽप्युता द्विजाः ॥ गृहीयात्रियमंचैव यथा कर्मफलप्रदम् ॥ ४२ ॥
 कार्तिकस्य तु मासस्य दशमी शुक्लपक्षिका ॥ तस्यां युक्ताशनावि प्राब्रह्मलोकमवाप्नुयुः ॥ ४३ ॥ दशमी ज्येष्ठमासस्य सा चेद्दशहरा स्मृता ॥
 आश्विनस्य महापुण्या कार्तिके विजया स्मृता ॥ ४४ ॥ एकादशी व्रतपरा सर्वपापप्रणाशिनी ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तायथा कुर्वति मानवाः ॥
 ॥ ४५ ॥ दशम्यामेकभक्तस्तु संयतः स्याज्जितेन्द्रियः ॥ एकादश्यामुपोष्याथ द्वादश्यां पारणं चरेत् ॥ ४६ ॥ द्वादशद्वादशीर्हन्ति तस्मा
 त्ताचरेद्बुधः ॥ पूर्वैद्युरेकादशी पूर्णापरेहनि च वर्धते ॥ ४७ ॥ न वर्धते द्वादशी तु तदात्वेवं व्यवस्थितिः ॥ वनवासीपरां कुर्यात्पूर्वा कुर्याद्ब्रह्मा
 श्रमी ॥ ४८ ॥ पूर्वैरेकादशीत्याज्या वर्धते चेत्तिथिद्वयम् ॥ एकादशी द्वादशी तु तदोपोष्यापरातिथिः ॥ ४९ ॥ यदा तु पारणायोग्या द्वा
 दशीनोपतिष्ठते ॥ तदा पूर्वैव सा ग्राह्या त्याज्या वृद्धापरेऽहनि ॥ ५० ॥ एकादशी कलायुक्ता सकला द्वादशी यदि ॥ तत्र क्रतुसमं पुण्यं त्रयो
 दश्यां तु पारणम् ॥ ५१ ॥ एकादशी द्वादशी च परेऽहनि न लभ्यते ॥ नोपोष्यासामहादोषा पुत्रपौत्रधनक्षयात् ॥ ५२ ॥ एकादशी दशावि
 द्वादशादश्यां लिप्तिका यदा ॥ द्वादशी पारणायोग्या वर्धते चापरेऽहनि ॥ ५३ ॥ तदा दिनद्वयेत्याज्या पारणं च नियोगतः ॥ षोडशी ग्रहणं
 द्वादशादशी लुप्तपारणा ॥ ५४ ॥ चण्डातिथौ व्रतं चैव हन्ति पुण्यं पुराकृतम् ॥ त्रयोदश्यां द्विहितं पारणं न तु पुण्यदम् ॥ ५५ ॥ ग्रहाश्रमी

नकुर्याद्वादशमीद्वादशीक्षयात् ॥ यदिरुद्वादशमित्रापरेऽन्हिरविसंक्रमः ॥ ५६ ॥ तथापिसंपरित्यज्यद्वादश्यांसमुपावसेत् ॥ वज्रालो
कनमात्रंतुदशमीसंविशेद्यदि ॥ ५७ ॥ एकादशीनभोक्तव्यापराह्येकादशीतदा ॥ तदाचेद्दशमीविद्धासमुपोष्यानदूषणम् ॥ ५८ ॥ द्वादश्यामु
पवासंतुयःकरोतिनरोत्तमः ॥ सयातिपरमंस्थानंयत्रविष्णुरनामयः ॥ ५९ ॥ उपोष्यदशमीमित्रांमोहादेकादशीनरः ॥ निरयंयातिसंप्रेत्यधर्म
संततिसंक्षयात् ॥ ६० ॥ रविवारेशुक्रवारेसंक्रान्त्यांतुदिनक्षये ॥ उपवासंप्रकुर्वीतपारणंतुविवर्जयेत् ॥ ६१ ॥ शुक्लांवायदिवाकृष्णांपूर्वसंक
ल्पितामपि ॥ एकादशींसदाकुर्यान्नवैकृष्णेतरांक्वचित् ॥ ६२ ॥ नक्तेनवर्तयेत्कृष्णामितिशास्त्रविनिश्चयः ॥ मासेचैकादशीयत्रलभ्यतेशुक्ल
पक्षके ॥ ६३ ॥ तत्रकुर्यात्कृष्णपक्षेपरातिथिर्नगृह्यते ॥ श्रावणीद्वादशीशुक्लाचांद्रभद्रेयदाहरौ ॥ ६४ ॥ तत्रोपोष्याहृषीकेशंपूजयेद्विधिवन्नरः ॥
श्रावणेचाश्विनेचैवलभ्यतेद्वादशीदिने ॥ ६५ ॥ श्रवणेनसमायुक्तामहतीसाप्रकीर्तिता ॥ पुष्येणद्वादशीयुक्ताफाल्गुनेविजयास्मृता ॥ ६६ ॥
कार्तिकेचेत्परित्याज्यामावेतुनरकंभवेत् ॥ याभाद्रेविजयाप्रोक्ताश्रवणेनसमायुता ॥ ६७ ॥ विशेषःकथ्यतेतत्रयथावद्व्रतमाचरेत् ॥ एका
दश्यामुत्तरतोद्वादशीचदिवान्विता ॥ ६८ ॥ निशिपूर्णाद्वादशीचश्रवणेनापिसंयुता ॥ सफलाद्वादशीज्ञेयाउपोष्यैषामहाफला ॥ ६९ ॥
द्वादश्यांविष्णुविद्धायांवासुदेवंप्रपूजयेत् ॥ कृष्णायांतुव्रतंकुर्याद्बिह्वदुःखंसमाचरेत् ॥ ७० ॥ द्वादशीकामविद्धाचेन्मन्यतेनाप्युपोषणम् ॥
हन्यात्पुराकृतंपुण्यंत्रयोदश्यामुपोषणम् ॥ ७१ ॥ प्रहरेप्रहरेस्नानंशर्वर्यांचविधीयते ॥ पूजनंचाग्निकार्यंचषट्सुकार्यंव्रतीचरेत् ॥ ७२ ॥
एकादशीद्वादशीचप्राप्नोतिश्रवणेयदि ॥ एकादश्यामुपोष्याथद्वादश्यामप्युपावसेत् ॥ ७३ ॥ पारणंतुत्रयोदश्यांद्वादशीचेन्नलभ्यते ॥
आमिषान्नंनभुञ्जीतहविष्यान्नेनपारणम् ॥ ७४ ॥ यदातुपारणायोग्यालभ्यतेद्वादशीतदा ॥ तस्यांनातिक्रमोयुक्तस्तदभावेत्रयोदशी ॥ ७५ ॥
एकादशीद्वादशीचश्रवणक्षेपसंयुता ॥ विष्णुशृंखलकोनामबुधवारेविशिष्यते ॥ ७६ ॥ दशम्यांसंयतोभूत्वाप्रातरेकादशीदिने ॥
कृत्वातुसङ्गमेस्नानंप्रहरेप्रहरेद्विजाः ॥ ७७ ॥ अनेनविधिनाकृत्वाविजयायांव्रतोत्तमम् ॥ सर्वपापक्षयंनीत्वाविष्णुलोकेवसेन्नरः ॥ ७८ ॥
चतुर्युगानां दिव्यानां यावत्स्याद्विष्णुरूपधृक् ॥ तावदेवहिसर्वत्रसार्वभौमोभवेन्नरः ॥ ७९ ॥ त्रेतायांदशजन्मानिमध्यदेशेषुभोद्विजाः ॥

ततश्चभारतेवर्षेदेवेदांतसारवित् ॥ ८० ॥ पुत्रपौत्रधनैर्युक्तो लक्षदोनृपसन्निभः ॥ जायते दशजन्मानित्रेतायां ब्राह्मणोत्तमः ॥ ८१ ॥
सपत्नीकश्च दीर्घायुर्धर्मकर्मसुपूजितः ॥ भोद्रेमासि सिते पक्षे द्वादश्यां पृथिवीपातिम् ॥ ८२ ॥ शत्रुमुत्थापयेत्प्राज्ञे शुभलग्ने शुभक्षणे ॥
शल्यशाल्मलियस्यापि सप्तपर्णीयकस्य च ॥ ८३ ॥ एषामन्यतमं वृक्षं चंपकस्यार्जुनस्य वा ॥ बृहत्कदंबवृक्षस्य द्विचत्वारिंशदङ्गुलैः ॥
॥ ८४ ॥ द्वात्रिंशदङ्गुलैर्वापि मानद्वयकथं च वा ॥ त्रिव्यायामं च प्रथमं द्वाविंशैर्हस्तमेव वा ॥ ८५ ॥ हस्तः षोडशवारस्य गृहस्थस्य विशिष्य
ते ॥ हस्तत्रयेण विप्रस्य द्वादशक्षत्रियस्य तु ॥ ८६ ॥ अष्टहस्तं तु वैश्यस्य शूद्रस्य पञ्चहस्तकम् ॥ अभ्रतः श्वेतच्छत्रस्यात्पताकं च पुरे पुरे ॥
॥ ८७ ॥ घनसारसमायुक्तां कर्पूरमंडितान्विताम् ॥ रक्तवस्त्रपरिच्छन्नां पुष्पमाल्यैरलङ्किताम् ॥ ८८ ॥ मञ्चस्थां कारयेत्पूजां भक्त्या च सुदृढो
नरः ॥ सप्तरात्रं चरेत्पूजामैन्द्रमन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ८९ ॥ काकाद्यैर्न स्पृशेद्यातु वैरपक्षे विशेषतः ॥ पताकायानि पाते तुराष्टहानि समादिशेत् ॥
॥ ९० ॥ पताके निस्सृते भग्रे महिषाणां विनाशनम् ॥ स्थूणापाते च भग्रे वाचा श्वहानि समादिशेत् ॥ ९१ ॥ तस्करश्च कुले तस्य प्रायश्चित्तं समाच
रेत् ॥ तद्विष्णोरिति मन्त्रेण शतपद्मसमन्वितम् ॥ ९२ ॥ विष्णुमुद्दिश्य जुहुयादयुतं पिप्पलस्य च ॥ ग्रहाणां च त्रिभागेन चायुतं जुहुया
दुधः ॥ ९३ ॥ आदित्यस्याद्भुतमिदं द्विजपाते तु भोद्विजाः ॥ कपोतपाते शुक्रस्य काकादौ भौममादिशेत् ॥ ९४ ॥ भूकंपे जायते विष्टंगुरो
रद्भुतमादिशेत् ॥ कीटविद्धे कृते विप्राश्चन्द्रस्याद्भुतमादिशेत् ॥ ९५ ॥ पताके निस्सृते भग्रे राहोरद्भुतमादिशेत् ॥ शिवारुवंति चान्द्रस्य
वानरो वास्पृशेत्कचित् ॥ ९६ ॥ केतोरद्भुतमुद्दिष्टं भूमिकं पेतुते द्विजाः ॥ त्रयोदशीं सितां प्राप्य पुष्पैर्नानाविधैरपि ॥ ९७ ॥ काम
देवं समभ्यर्च्य गन्धाद्यैः सुमनोहरैः ॥ चैत्रे मासि सिताष्टम्यां शनौ शतभिषायादि ॥ ९८ ॥ गंगायां यदिलभ्येत सूर्यग्रहशतैः समाः ॥ सेयं
महावारुणीति ख्याता कृष्णत्रयोदशी ॥ ९९ ॥ अस्यां स्नानं च दानं च श्राद्धं वा क्षयमुच्यते ॥ मधुमासे सिते पक्षे दम्भभञ्जी चतुर्दशी ॥ १०० ॥
तस्यां मदनमूले च अक्षरः काममर्चयेत् ॥ सयाति परमं स्थानं मदनस्य प्रभावतः ॥ १०१ ॥ जुगुप्सितवचोभिस्तु सम्यक्पुष्टो मनोभवः ॥ अन
न्तस्य व्रतं वक्ष्ये सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १०२ ॥ अनन्तं सुखमाप्नोति यः कुर्याद्भक्तिमात्ररः ॥ द्वादश्यां पूजिते शक्रे ध्वजके वास्तुयष्टिषु ॥ १०३ ॥

ततःशुक्लचतुर्दश्यामनन्तं पूजयेद्भरिम् ॥ कृत्वादर्भमयानन्तवारिधान्यान्वितं तथा ॥ १०४ ॥ पूजयेच्चन्दनैर्गन्धैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ चतु
 र्दशफलैर्मूलेर्जलजैःकुसुमैरपि ॥ १०५ ॥ यवगोधूमशालीनांचूर्णैर्नैकतमस्यच ॥ कृत्वापूपाह्वयंतस्मैदद्यादेकंश्रुतेक्षितम् ॥ १०६ ॥
 स्वयमेकंतुभुञ्जीतदद्यात्सूत्रस्यदोरकम् ॥ चतुर्दशग्रंथियुतंकुंकुमेनविलेपितम् ॥ १०७ ॥ चतुर्दशसूत्रमयंसूत्रंकार्पासमेवच ॥ १०८ ॥
 अतःप्रेतचतुर्दश्यांभोजयित्वातपोधनान् ॥ दानंदत्त्वाद्विजेभ्यश्चयमलोकंनगच्छति ॥ १०९ ॥ ततःप्रेतकथांश्रुत्वाशार्कैर्नक्तं समाचरेत् ॥
 चतुर्दशं द्वादशं वा सप्तमं वापि पञ्चमम् ॥ ११० ॥ मानमात्रादिकं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ माघे मासि वटापायः कस्य पापं पुनीमहे ॥ १११ ॥
 स्नात्वा तत्र चतुर्दश्यां समये तारकामये ॥ संभवेत्फाल्गुने मासि याचकृष्णा चतुर्दशी ॥ ११२ ॥ शिवरात्रिरिति ख्याता सा जगत्सर्वकामदा ॥
 दिवा पूजामलाभे तुरात्रियोगे व्रतं चरेत् ॥ ११३ ॥ चतुर्दशी अमाविद्धा तद्भूतं परि वर्जयेत् ॥ तिथियोगे च शर्व्यां संपूर्णैर्व्रतमाचरेत् ॥ ११४ ॥
 कामविद्धा सा च पूज्या रात्रियोगे चरेद्भूती ॥ प्रहरे प्रहरे स्नानं स्वयं स्नात्वा शिवस्य च ॥ ११५ ॥ कारयेद्विधिवद्भूतया होमं कुर्याद्यथार्चितः ॥ अथ वक्ष्या
 मि चैत्रादिमासे तु पूर्णिमा यथा ॥ ११६ ॥ चित्रानक्षत्रसंयुक्ता गुरुपूर्णा विधुर्यादि ॥ महाचैत्री तिसाज्ञेया पूर्णिमा क्षयपुण्यदा ॥ ११७ ॥ विशाखादि
 भुभेदेषु पूर्णचन्द्रो गुरुश्चरेत् ॥ महावैशाखिकाद्यास्तु पूर्णिमा द्वादशस्मृताः ॥ ११८ ॥ महाज्येष्ठा विशेषोऽयं प्राजापत्येयथारविः ॥ गुरुपूर्ण
 चन्द्रो ज्येष्ठ्यां महाज्येष्ठा तिसास्मृता ॥ ११९ ॥ विनापि गुरुणा चन्द्रः कृत्तिका पौर्णिमा तथा ॥ तथा महाकार्तिकी सा तिथिः पुण्यतमा भवेत् ॥
 ॥ १२० ॥ रोहिण्यां तु स्थितश्चन्द्रः पौर्णिमा स्यात्तु कार्तिके ॥ महाकार्तिकी तथापि स्यात्स्वर्गलोकेऽपि दुर्लभा ॥ १२१ ॥ चित्रावायदिवा पूर्णा
 यदा स्यात्पूर्णिमा तिथिः ॥ महाचैत्री तथापि स्यादश्वमेधफलप्रदा ॥ १२२ ॥ रविणा कृत्तिका योगाद्रविवारे च पूर्णिमा ॥ महाचैत्री तथापि स्या
 दत्तस्याक्षयकारिका ॥ १२३ ॥ एवं गुरौ गुरो यो गेमहाचैत्री प्रकीर्तिता ॥ तत्र स्नानं च दानं च जपो नियम एव च ॥ १२४ ॥ सर्वमक्षयतां याति
 फलं चैवाश्वमेधिकम् ॥ पितरस्तर्पिता यांति वैष्णवं लोकमक्षयम् ॥ १२५ ॥ भरण्यां कार्तिके मासि यदिस्यात्पूर्णिमा तिथिः ॥ गंगाद्वारे तु मह
 ती वैशाखी पुण्यदा स्मृता ॥ १२६ ॥ शालिग्रामे महाचैत्री कृतपुण्या महातिथिः ॥ गंगाद्वारे तु महती वैशाखी पुण्यदा स्मृता ॥ १२७ ॥

म० प०

अ० ८

॥ ३० ॥

पुरुषोत्तमे महाज्येष्ठी महाषाढी तु शृङ्खले ॥ महाश्रावणी केदारे महापुण्यतमामता ॥ १२८ ॥ महाभाद्री विदया च कुजोऽपि स्यान्नरस्तथा ॥ महाका
 र्तिकी पुष्करे च कन्यकुब्जे तथोत्तरे ॥ १२९ ॥ महती मार्गशीर्षे स्यादयोध्यायां तथोत्तरे ॥ महापौषी पुण्यतमामहामाघी प्रयागतः ॥ १३० ॥
 महाफाल्गुनी नैमिषे च निर्दिष्टाः स्युर्महाफलाः ॥ अत्र स्मविहितं कर्म शुभं वा यदि वा शुभम् ॥ १३१ ॥ सर्वमक्षयतां याति वर्द्धते चाधिकं फलम् ॥
 आश्विने पौर्णमासी तु कौमुदीति प्रकीर्तिता ॥ १३२ ॥ अस्यां चन्द्रोदये लक्ष्मीं पूजयेद्विधिवन्नरः ॥ न निर्वपति यच्छ्राद्धं प्रभातपितृको द्विजः ॥
 ॥ १३३ ॥ इन्दुक्षये मासि मासि प्रायश्चित्तीयते तु सः ॥ चन्द्राश्विने तु कृष्णायां पञ्चदश्यां यथाविधि ॥ १३४ ॥ कृत्वा स्नानादिकं कर्म सोपवा
 सो दिनं नयेत् ॥ प्रदोष समये लक्ष्मीं पूजयित्वा यथाविधि ॥ १३५ ॥ दीपवृक्षान्यथा वृक्षां लक्ष्मीं प्रीत्या स मुत्सृजेत् ॥ नदीतीरे गिरौ गोष्ठेऽपि
 शाने वृक्षमूलतः ॥ १३६ ॥ चतुष्पथे निजागरे च त्वरेतां त्रिधापयेत् ॥ द्विभोजनममावास्यां न कर्तव्यं कदाचन ॥ १३७ ॥ शर्वर्याच विशेषेण
 माघफाल्गुनयोर्नरैः ॥ १३८ ॥ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॐ ॥ ॥ सूत उवाच ॥
 वक्ष्ये प्रवरसंतानं यथाक्रममिति द्विजाः ॥ यद्विनाव्यत्ययो यस्मात्तस्माच्छास्त्रानुसारतः ॥ १ ॥ प्रवरत्रयं काश्यपस्य काश्यपाशावनैर्ध्रुवम् ॥
 पञ्चाश्वगौ तमस्याद्यगौ तमश्चोय एव च ॥ २ ॥ च्यवनो नाम दम्यश्च आपुवायनमेव च ॥ मोकुन्यांगिरसभास्याज्जामदस्यापुवायनम् ॥ ३ ॥
 शंडिल्यासिता दैवलाः प्रवरत्रयमेव च ॥ पराशरस्य च तथा स्वयं शांबवसिष्ठकम् ॥ ४ ॥ आत्रेयमार्चायणस्याबालप्रवरमेव हि ॥ वात्स्यवा
 स्यायनौ चैव उरुकंठक एव च ॥ ५ ॥ अर्थक्षीरमित्रावरुणपञ्चमं परिकीर्तितम् ॥ औतथ्यस्य त्रयं विद्याद्वाल्मीकोऽवरमेव हि ॥ ६ ॥ औतथ्य
 स्य च वासिष्ठमैन्द्रे च क्रंचक्रौञ्चायनं तथा ॥ औतथ्येति समाख्यातं माहिष्यं च्यवनं तथा ॥ ७ ॥ उरुकंठत्रयं विद्यात्कौशिकस्य त्रयं तथा ॥
 उद्गालो देवराट्ख्यातः कुशिकाद्याश्च भो द्विजाः ॥ ८ ॥ विश्वामित्रो देवराट् च स्वयं चैव त्रयं मतम् ॥ घृतकौशिकस्य कुशिका विश्वामित्रा च मर्ष
 णम् ॥ ९ ॥ चण्डकौशिकस्य च तथा देवराट् देवरातकम् ॥ विश्वामित्रे तु विख्यातः सुमंतो रेव एव हि ॥ १० ॥ तरुंशकटायनः स्वयमेव
 प्रवरत्रयम् ॥ भ्रमद्वयं जमिनेश्च स्वयं वासिष्ठमेव च ॥ ११ ॥ शंखमांगिरसश्च्यवनं शंखभस्य त्रयं मतम् ॥ वात्स्यस्य च्यवनो नाम आपुवायनक

स्तथा ॥ १२ ॥ सावर्णस्यतुसावर्ण्यच्यवनजामदग्निभार्गवम् ॥ आप्लवायनेतिपाठीनेएकएवतुसतमाः ॥ १३ ॥ कृष्णाजिनस्यकृष्णाजि
नंविश्वामित्रस्यजैमिनम् ॥ कात्यायनस्यकात्यायनगार्ग्यायणत्रयंतथा ॥ १४ ॥ वात्स्यायनेतिविख्यातंकुशिकस्यचपंचमम् ॥ अमुंच
विश्वामित्रंचजामदग्याप्लवायनम् ॥ १५ ॥ गार्ग्यस्यगार्ग्यसामुंचतथांगिरसएवच ॥ बार्हस्पत्यभरद्वाजइतिपंचप्रकीर्तितम् ॥ १६ ॥ वसि
ष्ठस्यचवासिष्ठंचतथांगिरसएवच ॥ मित्रावरुणसंयुक्तंतावत्तस्यप्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥ जाह्नवकर्णभवकर्णौप्रवरौपरिकीर्तितौ ॥ उपमन्युरुपम
न्योस्तथेन्द्रःसहएवच ॥ १८ ॥ तदुत्तमेतित्रितयमित्रावरुणस्यचत्रयम् ॥ अत्रेयगौतमांगिरसप्रवरत्रयमेवहि ॥ १९ ॥ कमंडलौत्पलमित्रा
मित्रावरुणएवच ॥ कमंडलुश्चेतित्रितयंप्रवरत्रयमेवच ॥ २० ॥ च्यवनस्यतथाज्ञेयमूर्वच्यवनाप्लवायनम् ॥ अथसकस्यांगिरसबार्हस्पत्य
एवत्रयम् ॥ २१ ॥ आगस्त्यस्यअगस्तिश्चमाहश्च्यवनेतिच ॥ विश्वामित्रेदेवरातऔतथ्येतिचतथैवच ॥ २२ ॥ येनोक्तायेऽप्यवि
ज्ञातास्तेप्रोक्ताःकाश्यपाजगत् ॥ २३ ॥ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ सूतउवाच ॥
वास्तुयागमथोवक्ष्येबालिमण्डलपूर्वकम् ॥ अंकुरार्पणकंकृत्वामध्येकुर्याच्चमंडलम् ॥ १ ॥ त्रिहस्तिपिंडिकीकार्याचतुरस्राउदकप्लवा ॥ प्रादे
शमात्रउत्साधोदर्पणांतर्निभोभवेत् ॥ २ ॥ मध्येसंमार्जयेद्विद्वान्पादाब्रवयथाक्रमात् ॥ कोणेचतुष्पदंज्ञेयंदिक्षुत्रिपदकंक्रमात् ॥ ३ ॥
पञ्चकंयुगमपादेनचतुर्दिक्षुततः परम् ॥ कोणेचतुष्पदंस्थाप्यंचतुष्कोणेविभावयेत् ॥ ४ ॥ चतुष्कोणंबहिःकुर्यात्कोणेचापिचतुष्टयम् ॥ द्वा
त्रिंशच्चभवेद्ब्रह्मेचातश्चापित्रयोदश ॥ ५ ॥ चत्वारिंशत्पञ्चयुतामिलित्वावास्तुदेवताः ॥ शिखीचैवाथपर्जन्योजयंतःकुलिशायुधः ॥ ६ ॥ सूर्यः
सत्योवृषश्चैवआकाशंवायुरेवच ॥ पूषाचवितथश्चैवगुहान्यश्चयमस्तथा ॥ ७ ॥ गन्धर्वौमृगराजस्तुमृगाःपितृगणास्तथा ॥ दौवारिकोऽथसुग्रीवः
पुष्पदंतोजलाधिपः ॥ ८ ॥ असुरःपशुपाशौचरोगोहिमोक्षएवच ॥ भल्लाटःसोमसर्पौचअदितिश्चदितिस्तथा ॥ ९ ॥ बहिर्द्वादशइत्ये
ताईशानादन्यथाक्रमम् ॥ ईशानादिचतुष्कोणंसंस्थितान्पूजयेद्बुधः ॥ १० ॥ आपश्चैवाथसावित्रोजयोरुद्रस्तथैवच ॥ अर्यमासविताचैव
विवस्वान्विबुधाधिपः ॥ ११ ॥ मित्रोऽथराजयक्ष्माचसप्तमःपृथिवीधरः ॥ अष्टमस्त्वापवत्सस्तुपरिधौब्रह्मणः स्मृतः ॥ १२ ॥ पूर्वादिषुत

थापूज्यागन्धपुष्पैः पृथग्विधैः ॥ पञ्चचत्वारिंशदेतच्चरक्याचचतुर्थकम् ॥ १३ ॥ मिलित्वाऊनपञ्चाशदुत्तमावास्तुदेवताः ॥ नान्यत्रयो
 जयेद्विप्राः प्रासादेचविशेषतः ॥ १४ ॥ बहिः कोणेचरक्यादिचरकंचविदारिकाम् ॥ पृतनांचततः पञ्चाद्वायव्येपापराक्षसीम् ॥ १५ ॥
 स्वैः स्वैर्मन्त्रैश्चगंधाद्यैः पूजयेत्कुसुमादिना ॥ यथोक्तेनबलिदद्यात्पायसान्नेनवापुनः ॥ १६ ॥ रेषाः सर्वत्रशुक्लेनपद्मंरक्तेनभावयेत् ॥ रज्ज
 येदेववर्णेनबहिष्पञ्चरजेनतु ॥ १७ ॥ देववर्णानथोवक्ष्येयथावदनुवर्णिताः ॥ रक्तोगौरस्तथाशोणः सितरक्तः सितस्तथा ॥ १८ ॥ पीतःशु
 क्लश्चधर्मश्चपूषारक्तः प्रकीर्तितः ॥ श्यामः शुक्लश्चकृष्णश्चपीतः शुक्लोयथाक्रमम् ॥ १९ ॥ पीतोभृंगः पुनः शुक्लःकृष्णः शुक्लस्तथैवच ॥
 रक्तः शुक्लश्चशोणश्चकृष्णरक्तस्तथैवच ॥ २० ॥ धूम्रपीतो रक्तपीतः शुक्लः कृष्णश्चश्यामकः ॥ रक्तवर्णंनद्वात्रिंशदशवर्णाः प्रकीर्तिताः ॥
 ॥ २१ ॥ शुक्लशोणं पुनः श्वेतंसिंदूरामं प्रकीर्तितम् ॥ पांडवंकुंकुमामंचरक्तंज्ञेयंचपीतकम् ॥ २२ ॥ शुक्लपीतंच श्वेतंचगौरंचेत्यष्टवर्णकम् ॥
 पीतरक्तंचश्यामंचगौरंचेत्यष्टवर्णकम् ॥ २३ ॥ धरणीमदनंवाद्येशंभुवर्णादिप्रक्रमात् ॥ शुक्लेनरज्जयेद्वाग्न्यनुरद्धारंचमध्यमे ॥ २४ ॥ मध्येतेऊनप
 ञ्चाशत्सर्वचवास्तुकर्मणि ॥ चत्वारिंशद्धारयुतंगृहदेवकुलेऽपिच ॥ २५ ॥ महाकूपेतथाश्वेतोअन्यत्रापिप्रशस्यते ॥ सुलिप्तेचशुचौदेशेसा
 र्धहस्तप्रमाणतः ॥ २६ ॥ दशपूर्वायतारेखादशवैचोत्तरायताः ॥ एकादशीपदंकुर्याद्रेषाभिः पदकेनतु ॥ २७ ॥ सर्ववास्तुविभागेनविज्ञेया
 नवकानव ॥ पदस्थान्पूजयेद्देवांस्त्रिंशत्पञ्चाशदेवतु ॥ २८ ॥ द्वात्रिंशद्वाह्यतः पूज्याःपूज्यागारेत्रयोदश ॥ मध्येनवपदेब्रह्मातस्याप्यष्टौ
 समीपगाः ॥ २९ ॥ चतुर्दिक्षुषट्पदंतुत्रिपदंतुचतुष्पदम् ॥ पदैकंतुचतुष्कोणेएतद्वास्तुविनिर्णयम् ॥ चरक्यादिततोहित्वाचत्वारिंशच्चपञ्चकम्
 ॥ ३० ॥ अपरंमण्डलंवक्ष्येयथावदनुपूर्वशः ॥ नवरेखाप्रयोगेननवकोष्ठान्प्रकल्पयेत् ॥ ३१ ॥ द्विचतुष्कोष्ठकौर्दिक्षुयजेतार्यमणंततः ॥
 विवस्वंतंततोमित्रंमहीधरमतःपरम् ॥ ३२ ॥ कोणेषुकोष्ठद्वंद्वेषुबाह्यादिपंरिक्तीर्तितम् ॥ सावित्रंसवितारंचशक्रमिन्द्रंजयंपुनः ॥ ३३ ॥
 रुद्रंरुद्रजयंचैववायुंजंभकमेवच ॥ पिलिपिच्छंचमेधावीविदारींपृतनांतथा ॥ ३४ ॥ क्रमादीशानपर्यंताजयंतः शक्रभास्करो ॥ सत्यो
 वृषांतरिक्षौचदिशिप्राच्यामवस्थिताः ॥ ३५ ॥ अग्निःपूषाचवितथोयमश्चगृहरक्षकः ॥ गंधर्वोभृंगराजश्चमृगोदक्षिणमाश्रिताः ॥ ३६ ॥ नैर्ऋ

तिर्दौवारिकश्चसुग्रीवरुणैततः ॥ पुष्पदंतस्वरौशोषरोगौप्रत्यग्दिशिस्थिताः ॥ ३७ ॥ घ्राणवायुश्चनागश्चसोमोभल्लाटएवच ॥ मुद्ग
 लाख्योदित्यदितीकुबेरस्यदिशिस्थिताः ॥ ३८ ॥ मिलित्वाचात्रिपञ्चाशत्तेभ्यःपूर्वबलिहरेत् ॥ पिण्याकैःपरमन्त्रैर्वापूर्वैर्वायथाकमा
 त् ॥ ३९ ॥ रक्तमर्यमणध्यायेच्चतुर्भिर्वहुभिर्वृतम् ॥ श्वेताश्ववाहनं दिव्यंकिरीटैः स्वैर्विभूषितम् ॥ ४० ॥ आकृष्णेनेतिमन्त्रस्यस्वर्णऋषिर्ज
 गतीछन्दः सवित्रार्यमप्रीतयेविनियोगः ॥ ४१ ॥ विवस्वंतंपीतवर्णपीताम्बरधरंशुभम् ॥ मेषस्थं च महाकार्यैर्देवगन्धर्वसेवितम् ॥ ४२ ॥
 एतावविषंतीतिमन्त्रस्यकर्दमऋषिः पंक्तिश्छन्दः कमलोदेवताविवस्वत्प्रीतयेविनियोगः ॥ ४३ ॥ मित्रं ध्यायेच्छुक्लवर्णश्चेतहंसो
 परिस्थितम् ॥ त्रिनेत्रं द्विभुजं चैव श्वेताम्बरधरंशुभम् ॥ ४४ ॥ कयानश्चीतिमन्त्रस्यजयन्तऋषिर्गायत्रीछन्दः शङ्खोदेवतामित्रप्रीतयेविनियोगः
 ॥ ४५ ॥ प्रीतं महीधरं ध्यायेद्वृषभोपरिसंस्थितम् ॥ द्विभुजं पद्महस्तं च व्यालयज्ञोपवीतिनम् ॥ ४६ ॥ त्र्यम्बकमितिमन्त्रस्यगर्गऋषिस्त्रिष्टुप्
 छन्दोहरोदेवतामहीधरप्रीतयेविनियोगः ॥ ४७ ॥ सवित्रांश्चेतवर्णाचसर्वलक्षणसंयुताम् ॥ द्विभुजां पीतवस्त्रां च श्वेतसिंहासनेस्थिताम्
 ॥ ४८ ॥ रक्ताम्बरधरं रक्तां रक्तमालोपशोभिताम् ॥ ४९ ॥ तद्वर्षइतिमन्त्रस्यगौतमऋषिर्विराट्छन्दः सूर्योदेवतासवितृप्रीतयेविनियो
 गः ॥ ५० ॥ शक्रं ध्यायेत्पीतवर्णं शुक्लमैरावतस्थितम् ॥ सर्वदेवैः स्तूयमानं द्विभुजं पीतवाससम् ॥ ५१ ॥ त्रातारमितिमन्त्रस्यभार्गवऋषिस्त्रि
 ष्टुछन्दो नरसिंहोदेवताइन्द्रजयप्रीतयेविनियोगः ॥ ५२ ॥ रुद्रं ध्यायेच्छ्वेतवर्णवृषभारूढविग्रहम् ॥ नागयज्ञोपवीतं च सर्वलक्षणसंयुतम् ॥
 ॥ ५३ ॥ नमस्ते रुद्रेतिमन्त्रस्यगायत्रीछन्दरुद्रं देवतारुद्रप्रीतयेविनियोगः ॥ ५४ ॥ रक्तं रुद्रं यं ध्यायेद्रक्तपद्मोपरिस्थितम् ॥ रक्तश्या
 मां वरधरं द्विभुजं रक्तवाससम् ॥ ५५ ॥ त्र्यम्बकमितिमन्त्रस्यगायत्रीछन्दोमहेशोदेवतारुद्रजयप्रीतयेविनियोगः ॥ ५६ ॥ अपिश्वेतंततो ध्यायेद्रा
 भयकरं परम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं श्वेतपद्मोपरिस्थितम् ॥ ५७ ॥ ईशानइतिमन्त्रस्यमरीचिऋषिः पंक्तिश्छन्दोवायुर्देवताअपंप्रीतयेविनियोगः ॥
 आपवत्संपीतवर्णमेषारूढंचतुर्भुजम् ॥ ५८ ॥ पद्मशङ्खधरं वामे वराभयकरं परम् ॥ ५९ ॥ वरुडश्चोत्तमं नभस्तीतिमन्त्रस्यनरोत्तमऋषिर्विराट्छं
 न्दोवरुणोदेवताआवयः प्रीतयेविनियोगः ॥ ६० ॥ कोणसूत्रस्योभयतः श्वेतकोष्ठद्वये पुनः ॥ शर्वध्यायेद्रक्तवर्णवृषभोपरिसंस्थितम् ॥ ६१ ॥ द्विभुजं

म० प० :

अ० १०

॥ ३२ ॥

चत्रिनेत्रं च जटाभारोपशोभितम् ॥ ६२ ॥ मालास्वाहेतिमंत्रस्यभार्गवऋषिर्गायत्रीछन्दोमहादेवोदेवताशर्वप्रीतयेविनियोगः ॥ ६३ ॥
 गृहंध्यायेत्पीतवर्णपीतपद्मासनास्थितम् ॥ नानाभरणशोभाढ्यंकुण्डलाद्यैरलङ्कितम् ॥ ६४ ॥ सबोधइतिमन्त्रस्यअगस्तिऋषिर्गायत्री
 छन्दोहरोदेवतागुहप्रीतयेविनियोगः ॥ ६५ ॥ अर्यम्णद्विभुजं रक्तमाल्योपशोभितम् ॥ रक्तपद्मासनस्थंचदेवगन्धर्वसेवितम् ॥ ६६ ॥
 वातोवारेतिमंत्रस्यकाश्यपऋषिरनुष्टुप्छन्दोवायुर्देवताअर्यमप्रीतयेविनियोगः ॥ ६७ ॥ ध्यायेच्चजम्भकंश्वेतद्विभुजंकुटिलाननम् ॥ करा
 लवदनंधोरंवराहोपरिसंस्थितम् ॥ ६८ ॥ कुविदोगवयइतिमन्त्रस्यविश्वामित्रऋषिर्जगतीछन्दःसोमोदेवताजंभकप्रीतयेविनियोगः ॥ ६९ ॥
 पिलपिच्छं रक्तवर्णं रक्तमाल्यैरलङ्कितम् ॥ रक्तपद्मासनस्थंचरक्ताभरणशोभितम् ॥ ७० ॥ देवस्यहेतिमन्त्रस्यपंक्तिश्छंदःशचीदेवतापिल
 पिच्छप्रीतयेविनियोगः ॥ ७१ ॥ पीतांचचरकींध्यायेद्रक्तमाल्यैरलंकृताम् ॥ सुचारुवदनांभव्यांगुञ्जाहारोपशोभिताम् ॥ ७२ ॥ तद्वर्षइति
 मन्त्रस्यजटिलऋषिर्बृहतीछन्दोभवोदेवताचरकीप्रीतयेविनियोगः ॥ ७३ ॥ श्यामांविदारिकांध्यायेत्रिनेत्रांचचतुर्भुजाम् ॥ नानागण
 युतांदेवींपङ्कजद्वयधारिणीम् ॥ ७४ ॥ श्रीश्चतेइतिमन्त्रस्यवरुणऋषिर्नृसिंहोदेवताविदारिकाप्रीतयेविनियोगः ॥ ७५ ॥ रक्तांचपूतनां
 ध्यायेत्पङ्कजस्थांसुशोभनाम् ॥ सर्वाभरणसंपन्नांसर्वालंकारशोभिताम् ॥ ७६ ॥ मयिगृह्णामीतिमन्त्रस्यविवस्वानृषिर्नारायणोदेवतापूतनाप्री
 तयेविनियोगः ॥ ७७ ॥ पूर्वादिदिक्षुसर्वासुसार्धाद्यंतपदेषुच ॥ ईशानंजटिलंश्वेतंशूलहस्तंमहाभुजम् ॥ ७८ ॥ त्रिनेत्रंवृषभारूढं नागहारो
 पशोभितम् ॥ ७९ ॥ आयुःशीर्षाणइतिमंत्रस्यवामदेवऋषिर्बृहतीछन्दोधरणीधरोदेवताईशानप्रीतयेविनियोगः ॥ ८० ॥ रक्तंध्याये
 चपर्जन्यंद्विभुजंपीतवाससम् ॥ दक्षिणेपरशुंध्यायेदोकारंचतथापरे ॥ ८१ ॥ कयानश्चेतिमन्त्रस्यधर्मऋषिर्बृहतीछन्दोभवोदेवतापर्जन्यप्री
 तयेविनियोगः ॥ ८२ ॥ जयंतंश्वेतंश्वेतवृषभारूढंध्यात्वा ॥ मानस्तोकेतिमन्त्रस्यशक्तयूपिस्त्रिष्टुप्छन्दःशङ्करोदेवताजयंतप्रीतयेविनियोगः ॥
 ॥ ८३ ॥ शुक्लंपीतद्विभुजमैरावतस्थंवज्रधरंध्यात्वामूलबीजेनस्थापयेत् ॥ ८४ ॥ भास्करं रक्तद्विभुजं रक्ताश्वस्थंध्यात्वामायाबीजेन पूजयेत् ॥ ८५ ॥
 सत्यंचद्विभुजंश्वेतंत्रिनेत्रंपीतवाससमन्दकुंदबीजेनपूजयेत् ॥ वृषंपीतंवृषभारूढमाकाशबीजेनपूजयेत् ॥ ८६ ॥ ऋशं नीलंचतुर्भुजंमहिषा

रूढम् ॥ आच्छीमइतिमन्त्रस्यहोतायऋषिस्त्रिष्टुप्छन्दःशंकरोदेवताऋक्षप्रीतयेविनियोगः ॥ ८७ ॥ अग्निमारभ्यपूजयेत् ॥ अग्निंरक्तं
 सजिह्वंरक्तवाससंपिङ्गाक्षंध्यात्वा ॥ अग्निंद्रुतमितिमन्त्रस्यभरद्वाजऋषिस्त्रिष्टुप्छन्दःशंकरोदेवताअग्निप्रीतयेविनियोगः ॥ ८८ ॥ वितथंरक्तमज
 वाहनंद्रिभुजंध्यात्वागायत्र्यापूजयेत् ॥ ८९ ॥ गायत्र्याविश्वामित्रऋषिर्गायत्रीछन्दःसवितादेवतावितथप्रीतयेविनियोगः ॥ ९० ॥ यमंकृष्ण
 महिषारूढंदण्डहस्तंध्यायेत् ॥ अच्छिद्यइतिमन्त्रस्यत्रिष्टुप्छन्दोभवानीदेवतायमप्रीतयेविनियोगः ॥ ९१ ॥ गृहक्षेत्रंरक्तमूर्ध्वकेशंमहाभुजं
 रक्तवाससंध्यात्वावाह्निबीजेनपूजयेत् ॥ ९२ ॥ गन्धर्वश्चेतंद्रिभुजंपद्मासनस्थंध्यात्वायमबीजेनपूजयेत् ॥ ९३ ॥ भृङ्गराजंरक्तसिंहासनारूढं
 दिव्ययज्ञोपवीतिनंध्यायेत् ॥ ९४ ॥ होतायस्केतिमन्त्रस्यभार्गवऋषिर्गायत्रीछन्दोयज्ञोदेवताभृङ्गराजप्रीतयेविनियोगः ॥ ९५ ॥ मृगंपी
 तंमृगारूढंपीतवाससंध्यात्वा ॥ कदाचनेतिमन्त्रस्यवामदेवऋषिर्बृहतीछन्दोवामदेवोदेवतामृगप्रीतयेविनियोगः ॥ ९६ ॥ नैऋतार्धपदेषुच ॥
 निर्ऋतिंपीतंश्वेतंपद्मासनस्थंध्यात्वा ॥ कैदाचनेतिमन्त्रस्यपंक्तिश्छन्दःसवितादेवतानिर्ऋतिप्रीतयेविनियोगः ॥ ९७ ॥ नैऋतार्धपदेषुचदौ
 वारिकंश्वेतंशरभारूढंत्रिनेत्रंसर्वाभरणभूषितंध्यात्वा ॥ होतस्वेतिमन्त्रस्यनरसिंहऋषिर्बृहतीछन्दोगणेशोदेवतादौवारिकप्रीतयेविनियो
 गः ॥ ९८ ॥ इयामंसुग्रीवंकृष्णमेषारूढंपीतवाससंध्यात्वा ॥ स्वादित्येतिमन्त्रस्यत्रिष्टुप्छन्दोवामनोदेवतासुग्रीवप्रीतयेविनियोगः ॥ ९९ ॥
 सुमित्रियानइतिमन्त्रस्यकन्दर्पऋषिःपंक्तिश्छन्दःसूर्योदेवतावरुणप्रीतयेविनियोगः ॥ १०० ॥ पुष्पदंतंपीतमेषारूढंपीतवाससंध्यात्वा ॥ या
 ओषधीरितिमन्त्रस्यमन्मथऋषिर्जगतीछन्दोवायुर्देवतापुष्पदंतप्रीतयेविनियोगः ॥ १०१ ॥ असुरंकृष्णंकृष्णमाल्यैरलंकृतंकृत्वा ॥ आकृ
 ष्णेतिमन्त्रस्यहिरण्यवर्णऋषिर्जगतीछन्दःसवितादेवताअसुरप्रीतयेविनियोगः ॥ १०२ ॥ असुरंकृष्णंनागहारान्वितंपद्मासनस्थंध्यात्वा ॥
 आब्रह्मत्रितिमन्त्रस्यनलिनऋषिस्त्रिष्टुप्छन्दोभवानीदेवताश्वेसोमप्रीतयेविनियोगः ॥ १०३ ॥ रोगंकृष्णंनलिनदीवरधरंश्वेतंवृषभारूढंध्यात्वा ॥
 नमस्तेरुद्रइतिमन्त्रस्यनारदऋषिःपंक्तिश्छन्दःश्रीर्देवतारोगप्रीतयेविनियोगः ॥ १०४ ॥ वायुकोणादारभ्यपूजयेत् ॥ वायुंघूमवर्णंध्वजह
 स्तंमृगारूढंध्यात्वा ॥ देवाइतिमन्त्रस्यबृहतीछन्दोयमोदेवतानागप्रीतयेविनियोगः ॥ १०५ ॥ श्वेतंसोमंश्वेतवर्णासनस्थंध्यात्वाभद्र

बीजेन पूजयेत् ॥ १०६ ॥ रक्तं भल्लाटं पीतवाससं ध्यात्वा वह्निबीजेन पूजयेत् ॥ पीतवाससमजवाहनं हरिकयूरान्वितं वायुबीजेन मंदराद्यैः पू-
 जयेत् ॥ १०७ ॥ रक्तादिति नागहारान्वितां रक्तपद्मासनस्थां ध्यात्वा मानार्य इति मन्त्रस्येति पूजयेत् ॥ १०८ ॥ मानोत्वा इति मन्त्रस्य भार्गवऋ-
 षिः पंक्तिश्छन्दः पृथिवीदेवतादिति प्रीतये विनियोगः ॥ १०९ ॥ अदिति पीतवर्णां सिंहारूढां पीतांबरधरां ध्यात्वा ॥ हिरण्यवर्ण इति मन्त्रस्य
 जनार्दनऋषिर्वृहतीछन्दः सोमो देवता अदिति प्रीतये विनियोगः ॥ ११० ॥ एवं यथाविधायथ होमं कुर्याद्यथाविधि ॥ होमांते दक्षिणां दद्या-
 त्काञ्चनं हेमसंयुतम् ॥ १११ ॥ तडागयागपक्षेतुसुवर्णचार्धमेव वा ॥ ११२ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे
 दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ अथ पूजाक्रमं वक्ष्ये पुराणस्मृतिचोदितम् ॥ उत्तरे पश्चिमे वाथ पूर्वेषु चापि समाच-
 रेत् ॥ १ ॥ नदीतीरेनेमिप्रांतिदशद्वादश संख्यया ॥ मंडलं रचयेद्विप्राश्च रुक्मद्रयसंयुतम् ॥ २ ॥ त्रिभागं विभजेत्क्षेत्रं मध्यभागद्वयेन तु ॥
 त्रिहस्तवेदिकां कुर्यात्तालोत्सेधामुदक्प्लवाम् ॥ ३ ॥ उत्तरांशे दक्षिणे चारत्निहस्तांतरेऽपि च ॥ त्रिमेखलां हस्तमात्रां गुणवेदसमान्विताम् ॥ ४ ॥
 मूले सार्धं च शुक्लां च मेखलां तु तथैव च ॥ चतुरंगुलिकां विदिमध्योन्नतां प्रकल्पयेत् ॥ ५ ॥ षट्सतांगुलिकां योनिं पश्चिमे मेखलापरि ॥ विन्यसे-
 त्त्राभिसंयुक्तमेवं कुंडं प्रकल्पयेत् ॥ ६ ॥ श्राद्धं वृद्ध्यात्मकं कुर्यात्संकल्पमानसं चरेत् ॥ श्राद्धार्थं नैव संकल्पेत्तथा वै देवदर्शने ॥ ७ ॥ गया-
 श्राद्धार्थं कंचाष्टीर्थं श्राद्धार्थमेव च ॥ ऐशान्यां कलशे देवं पूजयेद्गणनायकम् ॥ ८ ॥ मध्ये कुण्डे महार्धं वैष्णुदेवं दिगीश्वरान् ॥ ब्रह्माणं चा-
 ग्निकुण्डे तु स्वैः स्वैर्मन्त्रैः प्रपूजयेत् ॥ ९ ॥ प्राणायामं विधाय यथभूतशुद्धिं समाचरेत् ॥ ध्यायेद्वाटवीशं पुरुषं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ १० ॥ श्वेतं
 चतुर्भुजं शांतं कुण्डलाद्यैरलङ्कितम् ॥ पुस्तकं चाक्षमालां च वराभयकरं परम् ॥ ११ ॥ पितृवैश्वानरोपेतं कुटिलभूपशोभितम् ॥ करालवद-
 नैवैव आजानुकरलंबितम् ॥ १२ ॥ मूर्धन्यग्रिसमाविश्य मुखे वायुः समाहितः ॥ पृथ्वीधरो र्यमा चैव तथा ष्वनेष्टितौ ॥ १३ ॥ वक्षस्थले
 चापरां संध्याय जज्ञैव यथाविधि ॥ नेत्रयोर्दिति पर्जन्यौ श्रोत्रे दिति ज्योतिष्यौ ॥ १४ ॥ सपेन्द्रा वासनस्थौ च वामे दक्षं विभावयेत् ॥ सत्यसोमाग्र-
 यस्तत्र राहोः पंचचपंचच ॥ १५ ॥ रुद्रश्च राजयक्षमाच वामहस्ते व्यवास्थितौ ॥ पार्श्वे तु दक्षिणे तद्वद्विरथश्च महर्क्षकः ॥ १६ ॥ उभौ ज्ञेयौ त-

थाजान्वोरुभौगन्धर्वपुष्पकौ ॥ जंघयोर्भृगुसुग्रीवौस्फिचोर्दौवारिकोगणः ॥ १७ ॥ जयशक्रौतथामेद्रेपदयोःपितरस्तथा ॥ एवंध्यात्वा
 न्यसेत्पुष्पसोमेनैवाविर्चितयेत् ॥ १८ ॥ मन्दरं दीर्घयुक्तेन षडङ्गानि समाचरेत् ॥ तावद्दीर्घततः कृत्वा प्रणवं ब्रह्मणेति च ॥ १९ ॥ वास्त्वौ
 शायविघ्नेहेतितन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ अनेन स्नापनं कुर्यात् पूजाद्रव्याणि प्रोक्षयेत् ॥ २० ॥ आसनं पूजयेत् पूर्वधर्मेणापि स्वशक्तिः ॥ आ
 दौ तु भास्करं सूर्यं शचीनाथं गणाधिपम् ॥ २१ ॥ आधारशक्तिं पृथिवीं पूजयेत् तत्र पङ्कजम् ॥ बन्दीशासनमित्युक्तं पूजयेदासनं ततः ॥ २२ ॥
 सितचन्दनयुक्तेन श्वेतपुष्पं प्रगृह्य च ॥ हरेर्ध्यानं ततो ध्यायेत् स्थापयेन्मध्यमण्डले ॥ २३ ॥ आवाह्यचासनं दद्यात्ततः पाद्यादिकं त्रयम् ॥ मधु
 पक्कं ततो दद्याद्वास्तोष्पतिमथेश्वरम् ॥ २४ ॥ अस्य मन्त्रस्य च ऋषिश्छन्दोगायत्री मीरितम् ॥ देवता च भवेद्ब्रह्मा योजयेदश्वमेधकम् ॥ २५ ॥ मन्दरं विज
 यं सोमं महादेवं च माधवम् ॥ रुद्रं हरं जयं भञ्जं पूर्वादिदलमूलके ॥ २६ ॥ जयाच विजयाचैव सत्यामायाशिवां विका ॥ हासिनी कामिनी चैतादल
 मूलेषु भावयेत् ॥ २७ ॥ पुष्पाञ्जलित्रयं दद्याद्वास्तोष्पतय इत्यपि ॥ अर्घ्यमंत्रेण गंधाद्यैः पूजयेद्भूतिमिच्छता ॥ २८ ॥ वास्तोष्पते भवमते इति ध्या
 त्वा ऋतं चेति मंत्रेण पूजयेत् ॥ ऋषिर्नारायणश्छन्दोगायत्री परि कीर्तितम् ॥ २९ ॥ सूर्यश्च देवता ख्यातः प्रीणितः कुलिशायुधः ॥ सूर्यरक्तासनारू
 ढो द्विभुजं रक्तवाससम् ॥ ३० ॥ रक्तपद्मद्वयधरं कुण्डलाद्यैः सुशोभितम् ॥ एवं ध्यात्वा तु मतिमान् हंसं मंत्रमीश्वरम् ॥ ३१ ॥ हंसस्य इति मंत्रस्य ऋषि
 रौतथ्य ईरितः ॥ पङ्क्तिश्छन्दः स्वयं देवो विनियोगस्तु प्रीतये ॥ ३२ ॥ नीलोत्पलद्वयधरं सत्यं मृत्युपरिस्थितम् ॥ स्वच्छश्चेतांबरधरं वरदं भक्तवत्सलम्
 ॥ ३३ ॥ स्वं मदात्वमिति मंत्रेण श्वेतचन्दनपुष्पकैः पूजयेत् परयाभक्त्या वस्त्रालंकारभूषणैः ॥ ३४ ॥ उद्धर्षण इति मंत्रेण कृष्णपुष्पैरथार्चयेत् ॥ सत्य
 व्रतः ऋषिश्चास्य त्रिष्टुब्धोऽस्य देवता ॥ ३५ ॥ सविता चैव विज्ञेयः प्रीतये च वृषस्य च ॥ शुक्लवर्णं तथा काशमृषिं सवैश्वसंस्तुतम् ॥ ३६ ॥ घटस्थं
 द्विभुजं ध्यायेद्ब्रह्मापन्नविधारिणम् ॥ शन्नो देवीति पठनाद्गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ ३७ ॥ ऋषिः स्यात्कर्दमो विप्राश्छन्दोजागति का तथा ॥
 देवता च भवेच्चाग्निराकाशप्रीतये न्यसेत् ॥ ३८ ॥ ध्वजहस्तं महाबाहुं मरुद्भिश्चोपसेवितम् ॥ द्विभुजं धूम्रवर्णं च वायुं ध्यात्वा प्रपूजयेत् ॥ ३९ ॥
 राजान इति मंत्रेण पूजयेत् सिततंडुलैः ॥ ऋषिर्नारायणश्छन्दोगायत्री देवता द्विजाः ॥ ४० ॥ देवता च भवेद्वायुः प्रीतये तस्य योजयेत् ॥ पूषा

रक्तश्चद्विभुजो रक्तपद्मासनस्थितः ॥ ४१ ॥ राजान इति चक्रचापूजयेद्बन्धचन्दनैः ॥ गोभिलात्यऋषिः पङ्क्तिश्छन्दोऽस्य जगती स्मृतम् ॥
 ॥ ४२ ॥ देवता च भवेद्वायुः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ वितथं श्यामवर्णं च चतुर्भिर्बाहुभिरुतम् ॥ ४३ ॥ मृगाक्षपाशखट्वाङ्गशूलं च दधतं करैः ॥
 मेघारूढं विशालाक्षं राजानो मद्यमरियन् ॥ ४४ ॥ गृहक्षतं तथा शुक्लं चतुर्भिर्गर्दभैर्वृतम् ॥ शूलदंढं च खट्वाङ्गधारिणं वृषवाहनम् ॥ ४५ ॥
 पीतवस्त्रधरं देवं जटामुकुटसंयुतम् ॥ आशुः शिशान इति मन्त्रेण पूजयेद्बन्धचन्दनैः ॥ ४६ ॥ पुष्पदंतऋषिस्त्रिष्टुप्छन्दश्च परिकीर्तितम् ॥
 ईश्वरस्य देवतायाः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ ४७ ॥ यमं ध्यायेत्कृष्णवर्णं महिषस्थं द्विबाहुकम् ॥ दण्डपाशधरं चैव केयूराद्यैर्विभूषितम् ॥
 ॥ ४८ ॥ ईशानेति च मन्त्रेण पूजयेत्कुसुमादिना ॥ वामदेवऋषिः पङ्क्तिश्छन्दः कालोऽस्य देवता ॥ ४९ ॥ षडाननं च गंधर्वपीतं ध्यायेच्चतुर्भु-
 जम् ॥ पीतांबरधरं चैव नानाभरणभूषितम् ॥ ५० ॥ यदेव इति मन्त्रेण पूजयेत्कुसुमादिना ॥ हारितोष्य इति प्रोक्तो जगती छन्द ईरितम् ॥
 ॥ ५१ ॥ हिरण्यगर्भो देवतास्य प्रीतये विनियोजयेत् ॥ भृङ्गराजं जटारूढं स्वच्छं पीतांबरं शुभम् ॥ ५२ ॥ चक्षुःपीतेति मन्त्रेण पूजयेद्बन्ध-
 चन्दनैः ॥ ऋषिश्चागस्तिराख्यातस्त्रिष्टुप्छन्दः प्रकीर्तितम् ॥ ५३ ॥ विश्वेदेवा देवता च भृङ्गराजस्य प्रीतये ॥ पीतं मृगं मृगारूढं जटामुकुट-
 मंडितम् ॥ ५४ ॥ परो देवा इति मन्त्रेण पूजयेद्दालिपायसैः ॥ कपिलश्च ऋषिः प्रोक्तो गायत्री छन्द ईरितम् ॥ ५५ ॥ वरुणो देवता चास्य प्रीतये
 विनियोजयेत् ॥ ध्यायेत्पितृगणं शुक्लं चतुर्भिर्बाहुभिरुतम् ॥ ५६ ॥ पितृभ्य इति मन्त्रेण पूजयेत्कुसुमादिना ॥ शुनःशेषऋषिश्चास्य त्रिष्टुप्छ-
 न्दश्च देवता ॥ ५७ ॥ विश्वेदेवाः समायाताः पितृमेधेन पूजयेत् ॥ दौवारिकं चाष्टभुजं कृष्णवर्णं विचिन्तयेत् ॥ ५८ ॥ रक्तवासं पिङ्गलाक्षं
 कृष्णव्याघ्रोपरिस्थितम् ॥ योनःपीतेति मन्त्रेण पूजयेद्भक्तितत्परः ॥ ५९ ॥ वैश्वानरऋषिश्चास्य गायत्री छन्द ईरितम् ॥ देवता च भवेच्छक्ति-
 र्विनियोगश्च पूजने ॥ ६० ॥ शंखाभं चैव सुग्रीवं द्विभुजं चक्रधारिणम् ॥ हंसारूढं महाकायं बलिविज्ञानकारणम् ॥ ६१ ॥ शंखपद्मधरं चैव
 महिषस्थं विचिन्तयेत् ॥ सङ्घुहस्तेति मन्त्रेण पूजयेद्भक्तभूषणैः ॥ ६२ ॥ ऋषिः शंखस्तथा च्छन्दः पङ्क्तिः सोमोऽथ देवता ॥ श्वेतं जलाधिपं ध्या-
 येद्बन्धवर्धनैश्चोषितम् ॥ ६३ ॥ ऋष्यासनगतं ध्यायेच्छ्वेतं गंधेन चार्चयेत् ॥ बृहस्पते परिदीया इति मन्त्रेण भक्तितः ॥ ६४ ॥ त्र्यम्बकोऽस्य

ऋषिस्त्रिष्टुच्छन्दोदेवोजलाधिपः ॥ ध्यायेच्च असुरं स्तंकरालं नखाहनम् ॥ ६५ ॥ दशभिर्बाहुभिर्युक्तं कृष्णवस्त्रानुलेपनम् ॥ शत्रो देवीति मन्त्रेण कृष्णपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ ६६ ॥ ऋषिर्वैश्वानरश्छन्दो विराडित्यभिधीयते ॥ वैश्वानरोत्तरो देवः प्रीतयेतस्य योजयेत् ॥ ६७ ॥ शेषं षडाननं ध्यायेत्कृष्णचमधुर्पिगलम् ॥ मेषस्थं कुण्डलोपेतं नागयज्ञोपवीतिनम् ॥ ६८ ॥ उद्वर्षइति मन्त्रेण पूजयेद्भूतिमिच्छता ॥ पापं रक्तं त्रिनेत्रं च रक्तं प्रातिविचिंतयेत् ॥ ६९ ॥ रक्तं मधुधरं चैव वरहस्तं विचिन्तयेत् ॥ सिद्धो वीरेति मन्त्रेण कृष्णपुष्पैरथार्चयेत् ॥ ७० ॥ यमं च कृकराक्षं च आकुञ्चन्मूर्धजं द्विजाः ॥ कपिलोऽस्य ऋषिश्छन्दोऽनुष्टुप्चैव प्रकीर्तितम् ॥ ७१ ॥ देवता च यशःख्यातं प्रीतये विनियोजयेत् ॥ यमं च कृकराक्षं च क्षमाकुञ्चितमूर्धजम् ॥ ७२ ॥ खरस्थं द्विभुजं ध्यायेदिमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥ वासुकिः स्याद्विष्वक् स्य पंक्तिश्छन्दश्च देवता ॥ ७३ ॥ हिरण्यगर्भइत्युक्तः प्रीतयेऽस्य नियोजयेत् ॥ अर्धपीतं च द्विभुजं रक्ताक्षं धूम्रमेव वा ॥ ७४ ॥ देवताभिश्च संपन्नं वातो वारेति रेव च ॥ ऋषिर्वायुश्च गायत्री छन्दो वायुश्च देवता ॥ ७५ ॥ सुगन्धरं शङ्खचक्रगदापद्मधरं तथा ॥ पीतवस्त्रं पन्नगस्थं हारकेयूरमंडितम् ॥ ७६ ॥ अवसृष्टा परापतइति मन्त्रेण परिपूजयेत् ॥ अग्निश्चास्य ऋषिः प्रोक्तश्छन्दः सोमश्च देवता ॥ ७७ ॥ पीतं भल्लाटकं ध्यायेत्पद्मस्थं रक्तभूषणम् ॥ द्विभुजं पद्महस्तं च देवमेवं विचिन्तयेत् ॥ ७८ ॥ यन्मातुरिति मन्त्रेण पूजयेत्स तत्तदुल्लैः ॥ जम्भकोऽस्य ऋषिश्छन्दो गायत्री समुदाहृता ॥ ७९ ॥ देवता च भवेत्कुम्भः प्रीतये विनियोगतः ॥ सोमं ध्यायेच्छ्यामरूपं पद्मासनगतं परम् ॥ ८० ॥ नानाभरणसंपन्नं किरीटवरधारिणम् ॥ मर्माणितेति मन्त्रेण गन्धाद्यैरपि पूजयेत् ॥ ८१ ॥ ऋषिः स्वार्थं वेदश्छन्दो जगतीत्यभिधीयते ॥ देवता च भवेत्सोमः प्रीतये विनियोजयेत् ॥ ८२ ॥ दर्पं ध्यायेत्कृष्णवर्णं कृष्णाम्बरधरं तथा ॥ नागयज्ञोपवीतिं च शिखिस्तं भद्रं द्विजोत्तमाः ॥ ८३ ॥ पञ्चदीशेति मन्त्रेण गन्धाद्यैः परिपूजयेत् ॥ मन्त्रश्चास्य ऋषिश्चास्य पञ्चायतनमीरितम् ॥ ८४ ॥ पंक्तिश्छन्दस्तथा प्रोक्तं देवः पञ्चाननः स्मृतः ॥ इयामवर्णादिति ध्यायेद्द्विभुजां पीतविग्रहाम् ॥ ८५ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नां सर्वालङ्कारशोभिताम् ॥ सुपर्णोऽसीति मन्त्रेण पूजयेत्पीतचन्दनैः ॥ ८६ ॥ ऋषिर्नारायणश्छन्दो जगती परिकीर्त्यते ॥ भवेद्देवो भार्गवश्च इष्टार्थैः परिपूजयेत् ॥ ८७ ॥ रक्ताभामादिति ध्यायेत्सर्वालङ्कारभूषिताम् ॥ शुक्रां भारिति मन्त्रे

म० प०

अ० ११

॥ ३५ ॥

गन्धाद्यैरभिपूजयेत् ॥ ८८ ॥ वामदेवऋषिश्चास्यगन्धाद्यैरभिपूजयेत् ॥ देवःशुक्रःसमाख्यातःस्तुतौचविनियोजयेत् ॥ ८९ ॥ ईशानादि
 कोणगतान्पूजयेत्सुसमाहितः ॥ आपंध्यायेच्छुक्लवर्णकुण्डलाद्यैर्विभूषितम् ॥ ९० ॥ इदंविष्णुरितिमंत्रेणत्रिगन्धेनसमर्चयेत् ॥ ऋषिःस्यात्क
 देमश्छन्दोविराडित्यभिधीयते ॥ ९१ ॥ देवःसोमःसमाख्यातःप्रीतयेविनियोजयेत् ॥ सरितंद्विभुजंरक्तश्वेतांबरान्वितम् ॥ ९२ ॥ हरिचन्दन
 लिप्ताङ्गवरदंतंविचिन्तयेत् ॥ पयसाशुक्लइतिमन्त्रेणपूजयेत्कमलादिना ॥ ९३ ॥ नारायणऋषिश्चास्यपंक्तिश्छन्दःप्रकीर्त्यते ॥ नारायणःस्वयंदेवः
 प्रीतयेविनियोजयेत् ॥ ९४ ॥ जयंध्यायेत्पीतवर्णद्विभुजंवरहस्तकम् ॥ देवंकिरीटसम्पन्नंसर्वालंकारभूषितम् ॥ ९५ ॥ दृष्ट्वापरिश्रुतइतिम
 न्त्रेणानेनपूजयेत् ॥ ऋषिनारायणश्छन्दःपंक्तिःसोमोऽथदेवता ॥ ९६ ॥ रुद्रंध्यायेद्रक्तवर्णशीतांशुकृतशेखरम् ॥ द्विभुजंशूलहस्तंचड
 मरुंचपराभवेत् ॥ ९७ ॥ दिवोमूर्ध्नितिमंत्रेणऋषयःसमुदाहृताः ॥ ऋषिःस्यात्काशपश्छन्दोविराडित्यभिधीयते ॥ ९८ ॥ स्वयंदेवोविनियोगःस्तु
 तौचविनियोजयेत् ॥ द्विभुजंरक्तपद्मस्थंपंकजद्वयधारिणम् ॥ ९९ ॥ अस्यकिरीटइतिमन्त्रेणरक्तस्रक्चन्दनादिभिः ॥ पूजयेत्परयाभक्त्याऋषिर्नी
 लउदाहृतः ॥ १०० ॥ त्रिष्टुप्छन्दोदेवतास्याद्भद्रोपिपरिकीर्तितः ॥ सवितारंतथाध्यायेत्पद्मस्थंद्विभुजंप्रभुम् ॥ १०१ ॥ नानाभरणशोभा
 द्यंचसप्ताश्वरथमंडितम् ॥ यद्देवाइतिमन्त्रेणगन्धाद्यैःपरिपूजयेत् ॥ १०२ ॥ ऋषिरौतथ्यआख्यातःप्रीतयेविनियोजयेत् ॥ ध्यायेद्रक्तवि
 वस्वंतंद्विभुजंपद्मविग्रहम् ॥ १०३ ॥ अविद्याइतिमंत्रेणपूजयेद्ब्रह्मचन्दनैः ॥ ऋषिर्गन्धःसमाख्यातस्त्रिष्टुप्छन्दश्चईरितः ॥ १०४ ॥ देवताचभवे
 त्सोमःस्तुतौचविनियोजयेत् ॥ विबुधाधिपंततोध्यायेत्पीतंवृषभवाहनम् ॥ १०५ ॥ चतुर्भुजंयष्टिहस्तमक्षमालैकहस्तकम् ॥ त्रिनेत्रंरक्तवस्त्रंचमु
 कुटाद्यैरलङ्कृतम् ॥ १०६ ॥ ऋषिर्हारीरितइत्युक्तोजगतीच्छन्दईरितम् ॥ देवताचभवेच्छक्तिःप्रीतयेविनियोजयेत् ॥ १०७ ॥ मित्रंध्यायेच्छुक्लवर्ण
 वराभयकरंपरम् ॥ मेषस्थंचत्रिनेत्रंचकिरीटवरमंडितम् ॥ १०८ ॥ धनाकरस्त्वितिमंत्रेणपूजयेदधिपायसैः ॥ ऋषिरौतथ्यइत्युक्तोजगतीच्छन्दई
 रितम् ॥ १०९ ॥ देवताचभवेद्यक्ष्माप्रतियेविनियोजयेत् ॥ पीतस्याद्राजयक्ष्माणंकरालंचविचिन्तयेत् ॥ ११० ॥ यशोरूपमितिमन्त्रेण
 गन्धाद्यैःपरिपूजयेत् ॥ दध्यङ्गाथर्वणऋषिर्गायत्रीछन्दईरितम् ॥ १११ ॥ यक्ष्माचदेवताचैवस्तुतौचविनियोजयेत् ॥ शुक्लाम्बरधरंध्या

येद्विभुंजंशिखिवाहनम् ॥ ११२ ॥ यमं विनेति मंत्रेण पूजयेद्भक्तितत्परः ॥ ऋषिः स्यान्नारदः प्रोक्तश्छन्दोऽनुष्टुप् प्रकीर्तितम् ॥ ११३ ॥ विवस्वान्दे-
 वता चैव क्रतौ च विनियोजयेत् ॥ एवं ध्यात्वा विवस्वं तं महाकायं महोदरम् ॥ ११४ ॥ अभिन्नरूपमंत्रेण गंधाद्यैः परिपूजयेत् ॥ काश्यपोऽस्य ऋ-
 षिश्छन्दोऽग्निष्टुब्देवः शचीपातिः ॥ ११५ ॥ बहिराशानकोणेषु देवादीन् परिपूजयेत् ॥ कूष्माण्डैर्वरणापुष्पैः शौरकैर्वासमर्चयेत् ॥ ११६ ॥ पीतां-
 करा लिकां ध्यायेच्च रक्तीं वरवर्णिनीम् ॥ स्वब्जस्थां द्विभुजं चैव गुह्यं आहारोपशोभिताम् ॥ ११७ ॥ पीतिन्यरूपमंत्रेण पूजयेद्भूतिमिच्छुकः ॥
 बलदेवः ऋषिश्चास्य छन्दो गौरी च देवता ॥ ११८ ॥ ध्यायेद्विदारिकां रक्तां नवयौवनसंयुताम् ॥ पवित्रेण पुनीहीति मंत्रेणानेन पूजयेत् ॥ ११९ ॥
 ऋषिर्गर्गः समाख्याता स्निग्धुच्छन्दोऽस्य देवता ॥ रुद्रोऽपि च समाख्यातः स्तुतौ च विनियोजयेत् ॥ १२० ॥ पापादि राक्षसीं ध्यायेत्सौरभेयोऽपि
 स्थिताम् ॥ कयान इति मंत्रेण पूजयेद्बन्धचन्दनैः ॥ १२१ ॥ ऋषिः सुवर्ण आख्यातः पाङ्क्तिश्छन्दः प्रकीर्तितम् ॥ देवता च महादेव इष्टार्थे विनियो-
 जयेत् ॥ १२२ ॥ कुण्डवेद्या अंतरे च स्थापयेद्विधिवदुधः ॥ पर्वभाग्रं मृदं चैव गजदंतं मृदं तथा ॥ १२३ ॥ वल्मीके संगमे चैव राजद्वारं च तुष्पथात् ॥
 कुशमूलं मृदं चैव यज्ञियस्य वनस्पतेः ॥ १२४ ॥ इन्द्रवल्ली तथा क्रांतं अमृतीत्रं पुष्पस्य च ॥ मालती चंपकं चैव तथा उर्वारुकस्य च ॥ १२५ ॥
 पारिभद्रस्य पत्रैश्च परितः परिवेष्टनम् ॥ पञ्चतुङ्गस्य पीरितो मुखे कुर्यात्फणान्वितम् ॥ १२६ ॥ श्रीफलं बीजं पूरं च नालिकेरं च दाडिमम् ॥ धात्रीजंबु-
 फलं चैव अन्यथा दोषमादिशेत् ॥ १२७ ॥ पञ्चरक्तं सुवर्णं च निक्षिपेद्भरुणं यजेत् ॥ पञ्चोपचारैर्विधिवद्बन्धपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १२८ ॥
 उद्वर्तन इति मंत्रेण वरुणं च पुनर्यजेत् ॥ अस्य मंत्रस्य च ऋषिर्विष्णुश्छन्दोऽदाहृतम् ॥ १२९ ॥ गायत्री देवता पाशीतस्य प्रीतये विनियोजयेत् ॥
 पञ्चगव्यान् विनिक्षिप्य हस्तं दत्वा पठेत्ततः ॥ १३० ॥ सर्वे समुद्राः सरितः सरांसि च महाह्रदाः ॥ आयांतु सर्वपापघ्नाः सर्वलोकसुखावहाः ॥
 १३१ ॥ गङ्गाद्याः सरितः सर्वास्तीर्थानि जलदानदाः ॥ आयांतु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥ १३२ ॥ अघोराज्यष्टकृता वास्तोष्पत-
 य इत्यपि ॥ शतं वा चाष्टसंयुक्तं सहस्रं वा विशेषतः ॥ १३३ ॥ शतार्धं वा हुने द्विप्रस्तिलैर्वा तं दुलैः सह ॥ पालाशैर्वा पिप्पलैर्वा दुर्बैर्वासमाचरेत् ॥
 १३४ ॥ पयोदध्यादिभिर्वापि मध्वाज्यैर्वा विनिक्षिप्यते ॥ अन्येषां च व्रते नैव एकैकामथवा हुतिम् ॥ १३५ ॥ अष्टाविंशतिभिश्चान्यैर-

षाष्टौपंचपंचवा ॥ १३६ ॥ चरक्यादींश्चासनैश्चपिष्टकैर्वटकेनवा ॥ रक्तपुष्पेणपत्रेणत्रिमध्वक्तेनयत्नतः ॥ १३७ ॥ वास्तोष्पतेदृढंनृप
 यजेद्रास्तुपार्तिपदा ॥ पंचोपचारैर्विधिवत्सांगोपांगैरनंतरम् ॥ १३८ ॥ बलिमासादयेत्पश्चादद्यादेकैकशःक्रमात् ॥ ब्राह्मणैश्चैवदद्याच्चसदा
 आज्यंसमाक्षिकम् ॥ १३९ ॥ शाल्यत्रंशिखिनेदद्यात्तथानीलोत्पलानिच ॥ ओदनंसोत्पलंदद्यात्पर्जन्यायविचक्षणः ॥ १४० ॥ जयायपिष्ट
 कंकार्यामिन्द्रायघृतमोदकम् ॥ सूर्यायपिष्टकात्रंचसत्याययवपूलिकाम् ॥ १४१ ॥ भ्रमायमत्स्यमांसात्रंशकुलीमथपिष्टकम् ॥ वायव्येचतथास
 क्न्पूष्णेअपूपमेवच ॥ १४२ ॥ वितथायकलायात्रंगृहर्क्षायसमाक्षिकम् ॥ पूष्णथकृसरान्रंचशाल्यत्रंचनिवेदयेत् ॥ १४३ ॥ गन्धर्वायक
 स्तूरिकात्रंकृसरंभृङ्गराजके ॥ मृगाययावकात्रंचपितृभ्योमुद्रपायसम् ॥ १४४ ॥ दौवारिकायकृशराननडुहेचपूपकम् ॥ पायसंपुष्प
 दंतायवरुणायचपिष्टकम् ॥ १४५ ॥ असुरायमोदकांश्चैवदद्यादापिक्षयेसुरा ॥ घृतौदनंचसोमायकणात्रंयक्ष्मणेददेत् ॥ १४६ ॥ रोगाय
 घृतलड्डुकसपायसगुडौदनम् ॥ अक्षायविविधान्रंचभल्लाटायतथैवच ॥ १४७ ॥ सोमायमधुशाल्यत्रंनागायगुडपिष्टकम् ॥ अदित्यैचापि
 धूमंघृतपक्वंनिवेदयेत् ॥ १४८ ॥ दित्यैदद्यात्तथाक्षीरंसितशर्करयासह ॥ क्षीरात्रंचैवपूष्णेचआपवत्सायवैदाधि ॥ १४९ ॥ सवित्रै
 लड्डुकात्रंचसवित्रेचगुडौदनम् ॥ जयायघृतमंत्रंचमिष्टात्रंचविवस्वते ॥ १५० ॥ विरूपायचतद्दद्याद्धरिद्रात्रंतथैवच ॥ घृतौदनंचचित्रायक
 द्रायघृतपायसम् ॥ १५१ ॥ मांसौदनंयक्ष्मणेचकृसरंवरुणायच ॥ अर्यम्णेशर्करापूंपंहिर्दद्याच्चतुष्टयम् ॥ १५२ ॥ चित्रौदनंसमांसंचम
 त्स्यात्रंगुडपिष्टकम् ॥ प्रतिदेवोपरिक्षीरंघृतक्षीरसमन्वितम् ॥ १५३ ॥ तीर्थतोयसमायुक्तंसुगंधेनसमन्वितम् ॥ पताकादेवार्णेनदद्याद्ब्र
 ह्मादितिक्रमात् ॥ १५४ ॥ मंत्रंजपेत्स्वसामर्थ्यात्स्वसामर्थ्यस्तुतिपठेत् ॥ पुरुषस्तवस्यसूर्यःऋषिर्जगतीछन्दः सवितादेवतासोमपाके
 स्तुतौविनियोगः ॥ १५५ ॥ शंकरउवाच ॥ विष्णुर्जिष्णुर्विभुर्यज्ञोयज्ञियोयज्ञपालकः ॥ नारायणोनरोहंसोविष्वक्सेनोहुताशनः ॥ १५६ ॥
 यज्ञेशःपुण्डरीकाक्षःकृष्णःसूर्यःसुरार्चितः ॥ आदिदेवोजगत्कर्तामण्डलेशोमहीधरः ॥ १५७ ॥ पद्मनाभोहृषीकेशोदातादामोदरोहारिः ॥
 त्रिविक्रमस्त्रिलोकेशोब्रह्मणःप्रीतिवर्द्धनः ॥ १५८ ॥ भक्तप्रियोऽच्युतःसत्यःसत्यवाक्योध्रुवःशुचिः ॥ संन्यासीशाल्मस्तत्त्वज्ञानिपंचाश

द्रुणात्मकः ॥ १५९ ॥ विदारीविनयः शान्तस्तपस्वीविद्युतप्रभः ॥ यज्ञस्त्वंहिवषट्कारस्त्वमोङ्कारस्त्वमग्रयः ॥ १६० ॥ त्वंस्वधात्वंहि
 स्नाहात्वंस्वधाचपुरुषोत्तमः ॥ नमोदेवादिदेवायविष्णवेशाश्वतायच ॥ १६१ ॥ अनंतायाप्रमेयायनमस्तेगरुडध्वज ॥ ब्रह्मस्तवमिदंप्रो
 क्तंमहादेवेनभाषितम् ॥ १६२ ॥ प्रयत्नाद्यःपठेन्नित्यममृतत्वंसंगच्छति ॥ १६३ ॥ ध्यायंतियेनित्यमनंतमच्युतंहृत्पद्ममध्येस्वयमा
 व्यवास्थितम् ॥ उपासकानांप्रभुमेकमीश्वरंतेयांतिसिद्धं परमंतुवैष्णवम् ॥ १६४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेद्वादशोऽ
 ध्यायः ॥ १२ ॥ ७ ॥ सूतउवाच ॥ ततोभेर्यादिघोषेणयजमानउदङ्मुखः ॥ कनकतोयेनगन्धेनमुद्रलाग्रेणलेपयेत् ॥ १ ॥ ऐशान्यामध्यभागेवा
 यजेद्वासुसमाहितः ॥ वर्तुलाकार्येद्यस्मान्मनइच्छतिसंजपन् ॥ २ ॥ ऋषिःकंठोथगायत्रीछन्दइत्याभिधीयते ॥ देवतापृथिवीचैवस्तु
 तौचविनियोजयेत् ॥ ३ ॥ विवरेपूजयेत्कर्मब्रह्माणचधराधरम् ॥ पृथिवीगन्धपुष्पाद्यैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ ४ ॥ अग्रतोऽष्टदललेख्यं
 स्थापयेत्कलशंततः ॥ मुखेविधायकनकंराजतेनविनिर्मितम् ॥ ५ ॥ शुक्तिशङ्खसमंवापिविश्वामित्रसमुद्रवम् ॥ पूजयेत्तीर्थतोये
 नगन्धपुष्पाक्षतादिना ॥ ६ ॥ विष्णुक्रांतावचाकुष्ठचन्दनेनविलोडितम् ॥ क्षीरंचमातुलिङ्गंचसावित्रंचसदूर्ध्वया ॥ ७ ॥ दध्यक्षतंमधुयुत
 मेवमर्घ्यंचसादयेत् ॥ सितचन्दनवस्त्राद्यैः शाल्यैश्चविविधैरपि ॥ ८ ॥ अव्रणंकलशंकृत्वापञ्चवर्णसमन्वितम् ॥ आवाहयेत्तोयनिधिं
 मंत्रेणानेनभक्तितः ॥ ९ ॥ आयाहिभगवन्देवतोयमूर्तेजलेश्वर ॥ हृद्गर्ध्वमयादत्तंपरितोषायतेनमः ॥ १० ॥ गृहेभ्यश्चैवसोमायत्वष्ट्रेचैव
 चशूलिने ॥ इमंमेवरुणेत्यादिप्रत्येकंस्याद्वातित्रयम् ॥ ११ ॥ ततोर्घ्यदानंविधिवत्क्षीरेणहविषामधु ॥ यजमानःसपत्नीकःकुंभंकुशौनिधा
 यच ॥ १२ ॥ हिरण्यगर्भैतिमंत्रस्यभरद्वाजऋषिःस्मृतः ॥ छन्दश्जगतीख्यातोदेवताचजलाधिपः ॥ १३ ॥ वरुणस्योत्तंभनेतिमंत्रस्य
 जलकुंभंनिवेदयेत् ॥ अस्यमन्त्रस्यचऋषिर्नारदःपरिकीर्तितः ॥ १४ ॥ विराट्छन्दश्चईशानोदेवतासमुदाहृता ॥ मोचयेन्मीनयुग्मंचमे
 षयुग्मंतथैवच ॥ १५ ॥ संभवेपक्षियुग्मंचआढीवाचक्रवाककम् ॥ मोचयेन्नागयुग्मंचआयुर्वृद्धेश्वहेतवे ॥ १६ ॥ दिक्षुजीवांतिकांदद्याद्रा
 क्षसेभ्योर्बलिहरेत् ॥ निर्मितंमाषभक्तेनरक्तपुष्पैरलंकृतम् ॥ १७ ॥ क्षात्रकोलक्ष्मणश्चैवमाणिभद्रोगणेश्वरः ॥ सर्विंदुकेनहंतेनदिक्षुमध्येय

थाक्रमात् ॥ १८ ॥ येभवाभाविनोभूतायेचतेषुमयासिनः ॥ आहरंतुर्बलितुष्ट्याप्रयच्छंतुशुभंमम ॥ १९ ॥ इत्युक्ताचबलिंदद्यान्नमस्कु
 र्यादंनंतरम् ॥ दद्यात्पयस्विर्नीगांचआचार्याविशेषतः ॥ २० ॥ अन्येषांहिहिरण्यंचगांचदद्याद्विजन्मने ॥ व्याहृतित्रितयंचैवततोवारु
 णपंचकम् ॥ २१ ॥ प्राजापत्यंस्विष्टकृच्चजुहुयात्तदनंतरम् ॥ घृतैःस्विष्टकृतंनास्तितथारसविसारकैः ॥ २२ ॥ पद्मोत्पलंमातुलिङ्गंपण
 सेमातुलुंगके ॥ मधुकेविश्वपुष्पेचआम्रातकेचकाशके ॥ २३ ॥ अभिषेकंततःकुर्यात्सुवास्त्वितिचवैजपन् ॥ दद्यात्पूर्णांचविधिवत्सूर्या
 यार्घ्यंनिवेदयेत् ॥ २४ ॥ पञ्चदोषंपुरस्कृत्वाब्राह्मणानुमतेनच ॥ गृहंप्रविश्यचततोब्राह्मणानथभोजयेत् ॥ २५ ॥ दीनांधकृपणेचैवदद्या
 द्वित्तानुसारतः ॥ ज्ञातिभिःसहभुञ्जीतदधिक्षीरामिषंविना ॥ २६ ॥ नक्षीरंचकषायंचभर्जितंशाकमेवच ॥ नकाण्डंचनपुष्पंचकरीरंच
 कदाचन ॥ २७ ॥ शाल्यग्रंमूलकंचैवपनसाम्रफलानिच ॥ मस्तंमधुघृतगुडंमातुलिंगंससैधवम् ॥ २८ ॥ बदरंधातकिफलंकुन्दपुष्पंतथा
 तिलम् ॥ एतत्प्रशस्तंजानीयान्मरीचानिविशेषतः ॥ २९ ॥ त्रिरात्रमथसप्ताहंपरित्यज्यखलेततः ॥ पञ्चाङ्गकंततःकुर्यात्स्थापयेन्नेति
 युगमकम् ॥ ३० ॥ प्रथमाचारकंहस्तेनद्वितीयादशहस्तकम् ॥ वितस्तेतुभवेच्छतंद्विगुणंतदनंतरम् ॥ ३१ ॥ शतार्धंचततःपश्चात्षष्टिहस्त
 मनंतरम् ॥ ३२ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेऽर्घ्यदानविधौत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ६४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥
 स्वगृह्याग्निविधिवक्ष्येयोगभेदेषुसत्तमाः ॥ नपरोक्तंविधानेनभयदंकीर्तिध्वंसनम् ॥ १ ॥ पुत्रमेवचकन्याश्चजनिष्याश्चापरेसुताः ॥ गृह्या
 इतिसमाख्यातायजमानस्यदायदाः ॥ २ ॥ तेषांसंस्कारयागेषुशान्तिकर्मक्रियासुच ॥ आचार्यविहितःकल्पस्तस्माच्चक्षइतिस्मृतः ॥ ३ ॥
 त्रिकुशंपरिगृह्णातिततश्चकुरुतेदृढम् ॥ ऋषिर्दक्षश्चजगतीछन्दोविष्णुश्चदेवता ॥ ४ ॥ कश्यपस्तृप्यतामितिभूरसीतिचशोधनम् ॥
 ऋषिःसुवर्णगायत्रीजगतीछन्दइष्यते ॥ ५ ॥ देवताचभवेत्सूर्यःपृथिवीशोधनेन्यसेत् ॥ ऐशान्यादिक्रमेणैवप्रादक्षिण्येनयत्नतः ॥
 ॥ ६ ॥ यत्पवित्रेतिमंत्रेणतर्जन्यंगुष्ठयोरपि ॥ कुशगर्भत्रयेणापिभ्रामयेद्वलयाकृति ॥ ७ ॥ परिसमूहनमित्युक्तंस्नपनंशृणु
 सत्तमाः ॥ ईशानादींश्चसंस्कारंकुर्यात्परिसमूहनम् ॥ ८ ॥ प्रतिष्ठायांचरेत्यादिनैऋत्यादिग्रहंमखे ॥ परिसमूहनमैन्द्र
 स्यपर्वतोऽस्यऋषिःस्मृतः ॥ ९ ॥ पंक्तिश्छन्दःसमुद्दिष्टमिन्द्राणीचाथदेवता ॥ गोमयंचत्रिगंधंचपंचमूर्तिकयापिच ॥ १० ॥ क

निष्ठं गुह्यकं त्यक्त्वा देवतायै न लेपयेत् ॥ मानस्तोकेनैति ऋचा विश्वे देवश्च पूज्यताम् ॥ ११ ॥ ऋषिः स्यात्काश्यपश्छन्दो विश्वे देवः प्रकीर्तितः ॥ योजयेत्लेपयेद्ब्रह्मन् चटमावद्य सत्तमाः ॥ १२ ॥ मध्यमा तर्जनीभ्यां च कुशमारभ्य दक्षिणम् ॥ चतुरस्रीकृतं क्षेत्रं हस्तमानं तथाननम् ॥ १३ ॥ यज्वभि रिति मन्त्रेण सूर्यः प्रीणाति सत्तमाः ॥ दक्षे सार्धां गुलं त्यक्त्वा पश्चिमेन परित्यजेत् ॥ १४ ॥ उत्तराग्रालिखेद्रेखामन्यथामङ्गलं भवेत् ॥ आप्यायस्वेति मन्त्रस्य धन्वंतरऋषिः स्मृतः ॥ १५ ॥ त्रिष्टुप् छन्दः समाख्यातः सविता चात्र देवता ॥ तल्लग्रं दक्षिणे चैकं पूर्वाद्ध्रदशङ्गुलम् ॥ १६ ॥ अन्यां गुलांतरं चैकं ततः सप्तांगुलं भवेत् ॥ कुशमूलेन स्पर्शेन प्रतिष्ठायां च राजते ॥ १७ ॥ अद्भुष्टानामिकाभ्यां च संज्योतीति च संजपन् ॥ संस्मरेन्मित्रावरुणौ ऋषिरौ तथ्य संज्ञकः ॥ १८ ॥ पंक्तिश्छन्दः शिवो देवो रेखामथ च योजयेत् ॥ तेनैवोर्द्ध्वं कुर्याद्दक्षवामे स कृतः कृतः ॥ १९ ॥ भास्वराय दक्षिणे द्यौतत ऊर्ध्वं रणं स्मृतम् ॥ सदसं पट्टाभिः कर्णो विराडिति उदाहृतः ॥ २० ॥ छन्दोऽथ देवता च पृथिव्या देवता भवेत् ॥ कुशपुष्पोदकेनापि देवतीर्थे न सत्तमाः ॥ २१ ॥ पञ्चगव्येन मतिमान् पञ्चरत्नोदकेन च ॥ पञ्चपल्लवतोयेन महायोगे विशेषतः ॥ २२ ॥ अथोनस्य च मन्त्रेण वा सिष्टः परिकीर्तितः ॥ छन्दोऽथ देवी गायत्री देवता गणनायकः ॥ २३ ॥ कीशादग्निं समादाय मेष्टुल्लामीति संपठन् ॥ मेष्टुल्लामीति मंत्रस्य ऋषिर्गौतम ईरितः ॥ २४ ॥ छन्दोऽनुष्टुप् समाख्यातं वामदेवोऽथ देवता ॥ क्रव्यादाग्निं परित्यज्य क्रव्यादं मग्निमरियन् ॥ २५ ॥ मन्त्रेणानेन मतिमान् दक्षिणस्यां विनिक्षिपेत् ॥ अस्य मन्त्रस्य हारीतऋषिः स्याच्छन्दोऽइष्यते ॥ २६ ॥ देवता वामदेवोऽपि दाहोपि विनियोजयेत् ॥ आवाहनं ततः कुर्यात्संस्मरेत्क्षेति संजपन् ॥ २७ ॥ संस्मरेत्क्षेति मंत्रस्य ऋषिर्नील उदाहृतः ॥ विराट्छन्दोऽथ विज्ञेयो देवता च शतक्रतुः ॥ २८ ॥ वैश्वानर इति ऋचा अग्निस्थापनमीरितम् ॥ मंत्रमाचाति प्रीणाति ऋषिः स्यात्काश्यपः स्मृतः ॥ २९ ॥ अनुष्टुप् च भवेच्छन्दो देवता हव्यवाहनः ॥ बध्नासीति च मन्त्रेण अग्निं कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ ३० ॥ ऋषिः स्वयं भूराख्यातो विराट्छन्द उदाहृतः ॥ देवता परमात्मा च नमस्कारेण योजयेत् ॥ ३१ ॥ ततोऽग्निं दक्षिणे भागे प्रागग्रकुशकुब्जके ॥ द्विहस्ते भवतश्चैव हस्तपानासने अथ ॥ ३२ ॥ ब्रह्माग्निहोपवेद्यतामिति ब्रह्माणं विनिक्षिपेत् ॥ ब्रह्मज्ञानृचादोग्नीधेनुरितित्वृचः ॥ ३३ ॥ द्वाभ्यामिति च मन्त्राभ्यामिति ब्रह्मप्रवेशनम् ॥ शक्रोऽस्य त्रायतामिति शृणु ऋभां

ऋषिर्द्विजाः ॥ ३४ ॥ प्रजापतिर्ऋषिश्छन्दोस्त्रिष्टुब्देवोऽथशंकरः ॥ नारदश्चऋषिश्छन्दोस्त्रिष्टुब्देवःशचीपतिः ॥ ३५ ॥ अग्रेरुत्तरभागेचहस्त
 मात्रांतरेपिच॥प्रणीतास्थापनंकुर्याद्दिनएहीतिसंज्ञपन्॥३६॥मंत्रस्यचऋषिश्छन्दोवामदेवःप्रकीर्तितः॥जगतीचभवेच्छन्दोदेवताचशतक्रतुः
 ॥३७॥श्रीपर्णीसहकारोत्थंवरुणस्यविशेषतः॥षडंगुलेचविस्तारंविंशत्यंगुलकेनच॥३८॥दैर्घ्येणचचतुःश्रयातमङ्गुलंचप्रमाणतः॥द्वयंगुलेच
 रकाकायामासासन्देवकर्मणि॥३९॥अभिचारेभवेत्काश्यंताम्रस्याच्छांतिकर्मणि॥प्रतिष्ठायांमृन्मयंचअष्टांगुलमथापिवा॥४०॥द्वादशांगुलप्र
 स्तारंतैजसेमानवर्जितम् ॥ इमंमेवरुणेनर्चाप्रणीतामथपूरयेत् ॥४१॥ सागराथप्रोयंतामित्थमाध्यानमाचरेत् ॥ सकृदच्छिन्नदभैर्गादिग्वि
 दिक्षुपरिस्तरेत् ॥ ४२ ॥ नैऋतेदिक्षुसतिःस्याद्वैश्वदेवतथैवच ॥ कथानश्चित्रइत्यृचानागःप्रीणातिसत्तमाः ॥ ४३ ॥ अस्यमंत्रस्यच
 ऋषिर्भरद्वाजउदाहृतः ॥ छन्दोऽनुष्टुब्देवताचईशानःपरिकीर्तितः ॥ ४४ ॥ प्रयोजनादिकंद्रव्यंततआसादयेत्क्रमात् ॥ दक्षिणादिउ
 त्तरांतंध्रुवासइत्यृचापिच ॥ ४५ ॥ ऋषिःस्यान्नारदश्छन्दोऽनुष्टुप्चैवाथदेवता ॥ शतक्रतुश्चप्रीणातियोजयेदथसादरात् ॥ ४६ ॥ काष्ठं
 चपश्चिमेकुर्यात्प्रयच्छन्पश्चिमेनतु ॥ पुरतोऽन्नंपञ्चव्रीहितिलाश्चशरसर्षपाः ॥ ४७ ॥ दक्षिणेचैवआपूर्वभृंगराजंतथैवच ॥ फलपत्रंवाप्त
 भागेपिष्टकंदधिदुग्धकम् ॥ ४८ ॥ पनसंनारिकेलंचमोदकंलङ्गुकंतथा ॥ प्रणीतांचदिग्विदिक्षुस्थापयेदाविचारयन् ॥ ४९ ॥ प्रणी
 तानस्पृशेद्यातुहोमकालेकथंचन ॥ स्नानकुंभंचभोविप्रायावद्यागंप्रवर्तते ॥ ५० ॥ उच्चैरकंमातुलिगंदूर्वाधात्रीफलानिच ॥ तुलसीमाल
 तीजातीजलजानिविशेषतः ॥ ५१ ॥ ऐशान्यांस्थापयेत्सर्वयज्ञवैकं कतीमयम् ॥ नैऋत्येतिविशेषोयंयज्ञवैकं कतीशमी ॥ ५२ ॥ यथा
 योगेनतत्सर्वग्राह्यंतत्पत्रमेवच ॥ क्षीरपाकेतुक्षीरांतैचरुस्थालीमथानयेत् ॥ ५३ ॥ पवित्रच्छेदनकुशैर्हिष्ठ्यात्प्रादेशिकंपुनः ॥ छित्त्वा
 पवित्रंप्रोक्षिण्यांस्थापयेद्वलभिदाम्रकम् ॥ ५४ ॥ विष्णोरराटमंत्रेणछेदयेदप्रमाणतः ॥ पायसेनकाठिनेनप्रमन्थीयात्कदाचन ॥ ५५ ॥
 नरसेननकाष्णेननदृढेनकदाचन ॥ ताम्रेणभस्मनाचाथशुक्तिशंखेनवाग्यतः ॥ ५६ ॥ छेदयेत्पञ्जुर्लीचापिपवित्रमथदेशिकः ॥ विष्णो
 रराटमंत्रस्यहारीतश्चऋषिःस्मृतः ॥ ५७ ॥ पंक्तिश्छन्दोभवेद्देवःसंस्कारेविनियोजयेत् ॥ प्रणीताभाजनंगृह्यप्रोक्षणींपूरयेत्त्रिभिः ॥ ५८ ॥

कायतीर्थेनतत्कुर्याद्देवतीर्थेनचेत्यपि ॥ वामहस्ततलेपश्चात्स्थापयेत्प्रोक्षणीयकम् ॥ ६९ ॥ मध्यमामध्यमांगुष्ठअपामार्गेणमंत्रिभिः ॥
 उत्तानंतत्पवित्रंचपवित्रंतेतिसंजपन् ॥ ६० ॥ ऋषिःस्याद्भौतमश्छन्दोधर्मराजोऽथदेवता ॥ अथस्थापितद्रव्याणिप्रोक्षयेत्स्थापयेत्कमा
 त् ॥ ६१ ॥ सकृद्रव्येत्रिभिःकाष्ठैस्त्रिवारमंत्रपुष्पकैः ॥ स्थिरस्थानेतुसंप्राप्तप्रणीतायाश्चक्षिणे ॥ ६२ ॥ प्रादेशांतरतश्चैवआज्यस्था
 लीमथार्पयेत् ॥ अग्रतोमण्डलंकृत्वावह्निविप्रेतुस्थापयेत् ॥ ६३ ॥ घृतंनिःसारयेत्तत्रिहूप्याशुक्रमेणतु ॥ ईशानेतिचमत्रेणअधिश्च
 पणमीरितम् ॥ ६४ ॥ ऋषिनारायणश्छन्दःपंक्तिरीशोऽथदेवता ॥ पर्याग्निकरणंकुर्यादादराद्वयमप्यथ ॥ ६५ ॥ अवेक्ष्यईशमारभ्यदक्षि
 णावर्तकेनतु ॥ कुलायनीतिमंत्रेणऋषिच्छन्दादिकंस्मरन् ॥ ६६ ॥ परिवेष्याज्यस्थालींचत्रिःसकृद्रासमाहितः ॥ पितरस्तृप्यंतामिति
 संस्कारेमातरःस्मृताः ॥ ६७ ॥ ऋषिःस्याज्जमदग्निश्चगायत्रीछन्दर्इरयन् ॥ देवताचपिनाकीस्यादग्निष्टोभेचयोजयेत् ॥ ६८ ॥ घृतस्य
 चतथात्वंनोब्रह्मावैतृप्यतामिति ॥ षडंगुलंखुवंपश्चाद्गृहीत्वाग्नौप्रतप्यच ॥ ६९ ॥ त्रिरात्रंतुमहायोगेसकृदन्यत्रसत्तमाः ॥ संमार्जयेत्कुशे
 नापिमूलादग्रंतुसेचयेत् ॥ ७० ॥ अग्रान्मूलंपुनःकुर्यात्संपूज्यचपुनःपुनः ॥ त्रिभेस्त्रिभिःप्रणोतोदक्प्रोक्षयेत्तदनंतरम् ॥ ७१ ॥ खुवं
 पुनःप्रतप्याथप्रोक्षण्युत्तरतोऽन्यसेत् ॥ आज्यपात्रंपुरस्कृत्यपवित्रंचसमाहरेत् ॥ ७२ ॥ अंगुष्ठेद्वेअनोमेतुगृहीयात्तत्पवित्रकम् ॥ अष्टां
 गुलंमध्यकृत्वोघृतंत्रिःपवनंचरेत् ॥ ७३ ॥ पातालेत्रिस्तथाकाशेअवेक्ष्याज्यंततस्त्रिभिः ॥ प्रोक्षण्यांचतथाकुर्यादधःसंप्रोक्ष्यदेशिकः ॥ ७४ ॥
 ततःपायसमादायउत्थायचसमंत्रकम् ॥ तूष्णींदद्यात्तथाचाग्नौसन्निवेशेनततः ॥ ७५ ॥ सपवित्रंदक्षकरेगृहीत्वाप्रोक्षणीयकम् ॥ अष्टां
 गुलेमूलभागेतजलेनईशादितः ॥ ७६ ॥ अग्निपयुंक्षयेत्पश्चादक्षिणावर्तकेनच ॥ पवित्रंचप्रणीतायांविधायप्रोक्षणीयकम् ॥ ७७ ॥
 संयावार्थंचभोविप्राअग्निवत्तवदेशिकः ॥ ध्यायेदग्निंरक्तवर्णंखुवंहस्तंत्रिवाहुकम् ॥ ७८ ॥ कमंडलुं परेहस्तेततोदक्षकरेणतु ॥ खुवंगृही
 त्वाजुहुयात्तूष्णीमेवसमाहितः ॥ ७९ ॥ अंतंचदेवतोद्देशंप्राजापत्यंसमीरयन् ॥ प्रणवांतेनजुहुयात्सर्वत्रद्विजसत्तमाः ॥ ८० ॥ वायुकोणं
 समारभ्यवह्निकोणान्तकेनतु ॥ अच्छिन्नायांघृतंनैवइन्द्रायतदनंतरम् ॥ ८१ ॥ अग्नीषोमात्मकंचैवजुहुयाद्राक्षसादितः ॥ ऐशान्यांको

णपर्यंततोनैमित्तिकंचरेत् ॥ ८२ ॥ पश्चात्स्विष्टंतोदद्यादद्याच्चमतिभिस्तथा ॥ वारुणंपञ्चकंचैवकृत्वापूर्णततोऽभेत् ॥ ८३ ॥ उद्गाहइ
 तिमंत्रस्यअथर्वणऋषिः स्मृतः ॥ छंदोदेवीचगायत्रीदेवताचापिवारुणम् ॥ ८४ ॥ प्रकृत्योजयेन्मन्त्रीस्तुतौचापिनियोजयेत् ॥ त्वन्नो
 ग्रइतिमंत्रस्यऋषिर्वासिष्ठसंज्ञकः ॥ ८५ ॥ छंदश्चबृहतीख्यातोदेवताग्निः प्रकीर्तितः ॥ इडोगतमितिमन्त्रस्यऋषिः कोण्डसंज्ञकः ॥ ८६ ॥
 छन्दश्चजगतीख्यातोदेवोविष्णुः प्रकीर्तितः ॥ उद्धर्तनइतिमंत्रस्यऋषिः कोनुप्रकीर्तितः ॥ ८७ ॥ छंदोदेवीचगायत्रीवारुणश्चाधिदेवता ॥ ८८ ॥
 इतिश्रीभविष्येमहापुराणमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॐ ॥ सूतउवाच ॥ सर्वत्रमखब्रह्माणमृत्विजंवरयेदथ ॥
 कुशंडिकांस्वगृह्येनकृत्वाग्निंचार्चयेत्ततः ॥ १ ॥ आघाराराज्यभागेतुमहाव्याहृतयस्त्रयः ॥ सर्वप्रायश्चित्तसंज्ञकंप्राजापत्यंचस्विष्टकृ
 त् ॥ २ ॥ एतन्नित्यंहिसर्वत्रहोमेकर्मणिनिर्दिशेत् ॥ प्राजापत्येचइन्द्रायएतावावारसंज्ञकौ ॥ ३ ॥ अग्नयेचैवसोमायाज्यभागौप्रकी
 र्तिता ॥ भूर्भुवःस्वस्त्रयश्चैवमहाव्याहृतयः स्मृताः ॥ ४ ॥ अयाश्चाग्नेइतितथायेतेशतमनुत्तमम् ॥ सर्वप्रायश्चित्तसंज्ञाएतेवैपञ्चमंत्रकाः ॥
 ॥ ५ ॥ प्राजापत्याहुतिश्चैकास्विष्टकृच्चपरास्मृता ॥ चतुर्दशैताःकृतयोहोतव्यानित्यसंज्ञकाः ॥ ६ ॥ कृत्वासकृद्देवतोद्देशं होमंपश्चात्समा
 चरेत् ॥ सोमपायेचगोयागेनरमेधाश्वमेधके ॥ ७ ॥ अन्यत्रविपरीतेनस्वाहांतेनहुनेदुधः ॥ नैमित्तिकंविनानित्यंविफलंयातिनान्यथा ॥
 ॥ ८ ॥ नित्यंवर्ज्यशतार्धेनवैश्वदेवतथैवच ॥ त्र्यहसाध्यादियागेषुयन्निदेशंशृणुद्विजाः ॥ ९ ॥ एकाहेवावारराज्यौकृत्वानैमित्तिकाकृतिः ॥
 समास्विष्टकृतंविद्यादाकृत्याद्यास्ततःपरम् ॥ १० ॥ विशेषतरुयहादौतुअवाराराज्यपूर्वकम् ॥ पश्चात्रैमित्तिकंकुर्यात्समाभिदिवसेप्यथ ॥
 ॥ ११ ॥ आघाराराज्यपूर्वेणतोनैमित्तिकंचरेत् ॥ स्विष्टकृद्व्याहृतिश्चैववारुणाद्यास्तथाहिषट् ॥ १२ ॥ द्विजातिःपतितोयत्रद्वित्रिकंचचतुश्चतुः
 ॥ एकस्मिन्दिवसेकुर्यात्सोमयागेचशैशवे ॥ १३ ॥ द्विजातीनांविवाहेतुनैत्यिकंप्रथमंभवेत् ॥ एकस्मिन्दिवसेकुर्यादग्निकार्यंपृथक्पृथक् ॥
 ॥ १४ ॥ दद्यादेकंचनित्यंचपृथङ्नित्यंचाचरेत् ॥ द्विजातिःपतितोयत्रद्वित्रिकंचचतुश्चतुः ॥ १५ ॥ एकस्मिन्दिवसेकुर्यात्तत्रापिनैत्यिकंत्यजेत् ॥
 होमेब्रह्मस्तुतेविष्णुःसुवेचैवमहेश्वरः ॥ १६ ॥ अजस्यानियमेचेन्द्रोऽधिश्रयणंविष्वक्वतः ॥ पर्यग्निकरणेचैवउद्गाहेमातरः स्मृताः ॥ १७ ॥

चन्द्रादित्यौचोत्पवनेवीक्षणेचदिशस्तथा ॥ प्रोक्षण्यांस्थापनेदुर्गाइमेलक्ष्मीप्रतिष्ठिताः ॥ १८ ॥ होमंकुर्याद्विजश्रेष्ठाविधिंकुर्यात्समा
 हितः ॥ एतेषुदेवताःप्रोक्ताद्विजातीनांहितायच ॥ १९ ॥ यजेत्सुपशुबद्धेषुसंस्कारेचैवपर्वणि ॥ देवताःसर्वाज्ञातव्याएतायज्ञेसमाहितैः ॥
 ॥ २० ॥ अधिदैवेनजानीयात्करवल्यांपंचफलंयतः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनदेवतामथविन्यसेत् ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेम
 ध्यमपर्वणिद्वितीयभागेपञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अथवक्ष्यामिसच्चैषांदेवानांध्यानमुत्तमम् ॥ अस्ययज्ञेप
 रिज्ञानाजिह्वासम्यक्फलप्रदा ॥ १ ॥ हिरण्यवर्णाप्रथमांवह्निजिह्वांमहाद्युतिम् ॥ वबान्धककरंदेवीहिरण्यारुयेष्टसिद्धये ॥ २ ॥ कनकाद्रिभु
 जांशुक्लांहस्ताभ्यांदर्भसंयुताम् ॥ कमंडलुंचविभ्राणानमःसाधकसिद्धिदा ॥ ३ ॥ उद्यदिन्दुनिभारक्तांचतुर्भिर्भुजपल्लवैः ॥ शंखचक्राभय
 वरान्दधतींप्रणमाम्यहम् ॥ ४ ॥ भिन्नांजनचयप्रख्यांस्वर्णकुंभंतुवामतः ॥ दक्षिणेनवरारक्तांधारयंतींनमाम्यहम् ॥ ५ ॥ सुप्रभामण्डलाभाव
 कराभ्यांतत्कृताञ्जलिः ॥ पद्मासनस्थाकौशेयवसनामांप्रसीदतु ॥ ६ ॥ जपाकुसुमसंकाशाबहुरूपासखेमम ॥ शुभदास्याद्भुजैःशुभ्रासह
 स्नंदधतीपराम् ॥ ७ ॥ नीलोत्पलनिभेदेविवह्निवर्णपरामवे ॥ जपापुष्पधरेनित्यंसतीरूपेप्रसीदमे ॥ ८ ॥ मूलेनवीक्षयेत्स्थानमंत्रेणखननं
 मतम् ॥ त्रिसूत्रीकरणंकुर्याच्चतुःसूत्रनिपातयेत् ॥ ९ ॥ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
 सूतउवाच ॥ ॥ प्रतिष्ठायाःपूर्वदिनेकुर्याद्देवाधिवासनम् ॥ धान्यप्रतिष्ठांतस्यैवयूपंचापियथाविधि ॥ १ ॥ रात्रौमूलाग्रेचघटंस्थापये
 द्गणनायकम् ॥ संपूज्यचविधानेनदिगीशांश्चतथाग्रहान् ॥ २ ॥ ब्रह्माणंचतडागेषुवरुणंसंतुयागके ॥ सोमंचमंडलेसूर्यपादेविष्णुंतथैवच ॥
 ॥ ३ ॥ शैवैशैवंतथाप्रोक्तंप्रपायामथवारुणम् ॥ आरामेचैवब्रह्माणंपाद्याद्यैरपिचार्चयेत् ॥ ४ ॥ द्रुपदादीतिमन्त्रेणस्नापयेत्प्रथमंबुधः ॥ गा
 यत्र्याचततःपश्चाद्बन्धद्वारेतितैलकम् ॥ ५ ॥ सुनाभेतिचमंत्रेणद्राभ्यामेवविशिष्यते ॥ श्रीश्चतेइतिकुसुमफलनीतिचवैफलम् ॥ ६ ॥
 कांडादितिचमंत्रेणदद्याद्दूर्वाक्षतंततः ॥ सिंदोरिवेतिर्सिंदूरंविश्वामितिचमार्जनम् ॥ ७ ॥ समिच्छेत्यञ्जनंदद्याद्दुस्थंसुरासुराजपन् ॥ चन्दनं
 यज्वभिर्जप्त्वामानस्तोकेतिचन्दनम् ॥ ८ ॥ यूपेचैवविशेषोयमुत्तराग्रंप्रविन्यसेत् ॥ अथैवतेनमंत्रेणस्थापयेदथवारिणा ॥ ९ ॥ गायत्र्याप्रथ

म०प०ः

अ० १६

॥ ४० ॥

मंचैव आपोहिष्ठेतिवैजपन् ॥ शन्नोदेवीतिद्रुपदांस्नापयेत्तदनंतरम् ॥ १० ॥ अभिमंत्र्याथब्रह्मेतित्रिरात्रंमंत्रमीरयन् ॥ योगयोगदृढंजप्त्वाप
 वित्रंविन्यसेत्ततः ॥ ११ ॥ त्वंगंधर्वैतिमंत्रेणतथासुभाभइत्यपि ॥ द्वाभ्यांतैलगंधयुतंश्रीसूक्तेनापिपुष्पकम् ॥ १२ ॥ भूरसीतिचतथा
 धूपमास्त्रज्योतिर्भिर्दीपकम् ॥ अनुमामिहतातिदद्याद्दूर्वाक्षतंततः ॥ १३ ॥ विश्वामोतिचनिम्न्यंतकांडादितितथाक्षतम् ॥ सिंदोरिवीति
 सिंदूरंसमिधेतिचतथाअन्नम् ॥ १४ ॥ पादोऽस्येत्यथभुक्तंस्याद्याःफलनीतिपुनःफलम् ॥ रूपंनेतिदहेद्रूपंनसोचितिचपूजनम् ॥ १५ ॥
 युवासुवासेतिवस्त्रं नागगंधेतिचन्दनम् ॥ ततोयमगृहाद्वाह्येमंडपांतरमाश्रितः ॥ १६ ॥ सुनातेतिवचोदद्यात्ततश्चावाहयेत्प्रभुम् ॥ तत्राधि
 वासनंकुर्याद्रक्षयेच्चसुरक्षिभिः ॥ १७ ॥ आचार्ययजमानंचक्रत्विग्भोजनमाचरेत् ॥ अक्षारलवणान्यासीदधिविश्वंतिलांस्त्यजेत् ॥ १८ ॥
 आधारणंचाधिवासंवक्ष्येतत्रानुसारतः ॥ सुनातेतिवचोदद्यात्तैलंचैवाशिवेत्रिभिः ॥ १९ ॥ पंचभिर्ब्राह्मणैःसार्धंगन्धर्वाइतिविस्मरन् ॥ दद्या
 द्रन्धंतैलयुतंगंधद्वारेत्यृचापुनः ॥ २० ॥ याःफलनीतिचफलंपूगतानामवर्जनम् ॥ कौशिकीरुत्तमोसीतिदद्यात्स्वद्वंसुतीक्ष्णकम् ॥ २१ ॥
 रूपेनवेतिमन्त्रेणमुद्गरंचनिवेदयेत् ॥ श्रीश्चतेइतिकुसुमंविश्वानीतिचसंपठन् ॥ २२ ॥ निर्मथनंततःकार्यमिति साधारणोविधिः ॥ ततो
 धिवासकल्पेतुप्रदेशेतुसमाचेत् ॥ २३ ॥ विनाधिवासनंविप्राःप्रतिष्ठानंसमाचरेत् ॥ नतत्फलमवाप्नोतिविवाहेशरणंदिशेत् ॥ २४ ॥ ततः
 प्रयत्नतःकार्यपूर्वाह्नेरात्रियोगतः ॥ नित्येनैमित्तिकेकाम्येकारयेत्कुण्डमण्डपम् ॥ २५ ॥ स्थंडिलेहस्तमात्रेणवालुकानिर्मितेऽपिच ॥
 त्रयोदशांगुलेहस्तेद्विहस्तेचापिवर्द्धते ॥ २६ ॥ एकैकांगुलकोविप्राःपीठेनास्तिविचारणा ॥ नवपंचककुंडेचलक्षादावपिशंकया ॥ २७ ॥
 ततोदशांगुलेपक्षेदशांगंशृणुतद्विजाः ॥ काष्ठपत्रंचपुष्पंचमोदकंपिष्टकंतथा ॥ २८ ॥ अन्नंचपरमात्रंचह्यवेक्ष्यंतिलमेवच ॥ एतद्वैगृहपक्षेच
 विष्णुपक्षेतिलादतः ॥ २९ ॥ शैवेयवादितःकार्याशक्तेपुष्पादितोभवेत् ॥ सूर्येपक्षेपिष्टकादिगोपालेकूसरादितः ॥ ३० ॥ कृष्णेचकरवीरा
 दिश्रीफलानिचत्रैपुरे ॥ सारस्वतेचश्रीवृक्षेमोक्षकामेनिगद्यते ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेसप्तदशोऽ
 ध्यायः ॥ १७ ॥ ७४ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अष्टौहोतारोद्धारपालास्तथाष्टौअष्टौकार्याब्राह्मणायाजकाश्च ॥ सर्वैशुद्धालक्षितालक्षणाद्यैरे

कः कार्यो जापकोस्मिन्महात्मा ॥ १ ॥ दिव्यैर्गैर्गंधमाल्यैः सुवर्णैस्तैलकार्यैर्ब्राह्मणाः पंचविंशः ॥ आवाप्यैस्तु द्विगुणैर्वैवलीयो दिव्यैर्वस्त्रै
 र्हर्णादक्षिणाभिः ॥ २ ॥ नार्हयित्वा यथोक्तेन कश्चित्पत्रं निवेशयेत् ॥ अनर्हतेषु विप्रेषु न सम्यक्फलमाप्नुयात् ॥ ४ ॥ प्रतिष्ठादिषु सर्वेषु स
 म्यग्विप्रान् नार्हयेत् ॥ कुशद्विजंतु सर्वत्र अर्घ्यविष्टरमात्रकम् ॥ ५ ॥ प्रदद्यादहर्णसम्यक्पश्चात्पत्रं निवेदयेत् ॥ विनार्हणं कृते तस्मिन्नरके प
 रिपच्यते ॥ ६ ॥ प्रत्येकं ब्राह्मणान्यज्ञे वेदमन्त्रेषु पारगाः ॥ आचार्योऽयं दिकार्येषु वरयेद्दशगोत्रजान् ॥ ७ ॥ विशिष्टानामभावेऽपि कुर्यात्कुश
 मयान्द्विजान् ॥ कुशप्रतिकृतौ चापि स्वगोत्रं स्वं द्विजं विना ॥ ८ ॥ न कुर्याच्चरणोद्देशं तथा प्रहरसंहतिः ॥ गोत्रादिकीर्तनां तेषु स्वनामोद्देशमी
 रयन् ॥ ९ ॥ तुलापुरुषदाने च तथा च हाटकाचले ॥ कन्यादाने तथा तस्यैकीर्तयेत्प्रवरादिकम् ॥ १० ॥ न पात्रं प्रति कृत्यर्थं न चालं सोदरं
 तथा ॥ मृतभार्य्या ह्यभार्यश्च अपुत्रो मृतपुत्रकः ॥ ११ ॥ शूद्रसंस्कारकश्चैव कृपणो गणयाजकः ॥ प्रायश्चित्तगृहीतश्च राज
 याजकपैशुनः ॥ १२ ॥ शूद्रे गेहनिवासी च शूद्रप्रेरक एव च ॥ स्वल्पकं ठो वामनश्च वृषलीपतिरेव च ॥ १३ ॥ बंधुद्वेषी गुरुद्वेषी भार्या
 द्वेषी तथैव च ॥ हीनांगश्चैव वृद्धांगो भग्नदंतश्च दांभिकः ॥ १४ ॥ प्रतिग्राही च कुनखः पारदारिक एव च ॥ श्वित्री कुश्री कुलोद्भूतो निद्रा
 लुर्व्यसनार्थकः ॥ १५ ॥ अदीक्षितः कर्दयश्च चंडरोगी गलद्वणः ॥ महाव्रणी च उदरीयज्ञपात्रं न कारयेत् ॥ १६ ॥ वरणांते तु पा
 त्राणां पूजामन्त्राच्छृणु द्विज ॥ प्रतिमंत्रेण गन्धाद्यैरर्चयेन्मंत्रवित्तमः ॥ १७ ॥ ब्रह्ममूर्तिस्त्वमाचार्यः संसारात्त्राहिमां विभो ॥ त्वत्प्रसादाद्ब्र
 रोयज्ञं प्राप्नोस्मिन्मयेप्सितम् ॥ १८ ॥ चिरमेशाश्वती कीर्तिर्यावल्लोकाश्चराचराः ॥ प्रसीद त्वं महेशान् प्रतिष्ठाकर्मसिद्धये ॥ १९ ॥ त्वमादिः
 सर्वभूतानां संसारार्णवतारकः ॥ ज्ञानामृतप्रदाचार्योऽयं जुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २० ॥ ब्रह्मणैव स मुद्रूतप्रकाशितदिगंतर ॥ शुद्धजांबूनदप्र
 ख्ययजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २१ ॥ प्रतप्तकनकाभासभासितद्युतिभूतले ॥ मंत्रप्रख्यानसंस्थानयजुर्वेदनमोऽस्तुते ॥ २२ ॥ प्रफुल्लकनकाभा
 सभास्वरासुरभूषित ॥ प्रकीर्णमंत्रसंभारविधिज्ञप्रणतोऽस्मि ते ॥ २३ ॥ षडंगवेदवेदज्ञऋत्विङ्मोक्षप्रदो भव ॥ प्रविश्य मंडलं विप्राः स्वस्था
 ने स्थापयेत्क्रमात् ॥ २४ ॥ वेद्याः पश्चिमभागे तु आचार्यं स्थापयेद्बुधः ॥ कुंडस्याग्नौ तु ब्रह्माणं मंडलस्यैव पश्चिमे ॥ २५ ॥ होतारं स्थापये

म० प०
 अ० १८

॥ ४१ ॥

तत्रविधिज्ञमथचोत्तरे ॥ द्वौद्वौकृत्वाज्ञापकौचखड्गधारकएवच ॥ २६ ॥ द्वारिद्वारिप्रयत्नेनद्वारपालाननुक्रमात् ॥ वक्ष्यमाणेनमंत्रे
 णप्रत्येकमथस्थापयेत् ॥ २७ ॥ पूजयेद्बन्धपुष्पाद्यैर्वातोभिर्युगलेनतु ॥ यज्ञेषुविततेयोऽसौपूज्यतेपुरुषःसदा ॥ २८ ॥ नारायणस्वरू
 पेणयज्ञंमेसफलंकुरु ॥ यज्ञेषुसाक्षीसर्वेषुयजुर्वेदार्थतत्त्ववित् ॥ २९ ॥ ऋग्वेदार्थस्यतत्त्वज्ञइन्द्ररूपनमोऽस्तुते ॥ मखश्रेष्ठेषुसर्वेषुयेन
 मंत्राःसुविस्तृताः ॥ ३० ॥ यजुर्वेदार्थतत्त्वज्ञब्रह्मरूपनमोऽस्तुते ॥ मखश्रेष्ठेषुसर्वेषुएषएवविधिःस्मृतः ॥ ३१ ॥ माङ्गल्यंकर्मणानित्यं
 सर्वज्ञज्ञानरूपिणम् ॥ सिद्धयेममयज्ञस्यनमामिशिवरूपिणम् ॥ ३२ ॥ पालयत्वंदिशःसर्वाविदिशश्चतथाइमम् ॥ दिक्पालरूपिणंविप्रं
 यज्ञसिद्धौनमाम्यहम् ॥ नसंकल्पंचरेद्यागंरतंदेवार्चनंतथा ॥ ३३ ॥ संकल्पमूलःकामोवैयज्ञाःसंकल्पसंभवाः ॥ संकल्पेनविनाविप्रय
 त्किञ्चित्कुरुतेनरः ॥ ३४ ॥ फलंचालपालपकंतस्यधर्मस्यार्द्धक्षयोभवेत् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनयागंसंकल्पयेत्सुधीः ॥ ३५ ॥ कामात्प
 रोनैवभवेन्निष्कामोऽपिनशोभनः ॥ तस्मात्काममयंधर्मविनामोक्षंनचाचरेत् ॥ ३६ ॥ संकल्पेनविनायस्तुधर्मचरतिमानवः ॥ नतस्यफल
 माप्नोतिनित्यनैमित्तिकस्यच ॥ ३७ ॥ नकुर्यात्स्थापनेचैवकुर्याद्विमंडलांतरे ॥ गृहीत्वौदुंबरपात्रंवारिपूर्णगुणान्वितम् ॥ ३८ ॥ ज
 लाशयारामकूपसंकल्पेपूर्वदिङ्मुखः ॥ साधारणेचोत्तरास्योग्रहयज्ञेतुसंमुखः ॥ ३९ ॥ महाव्रतेप्रतिष्ठायांपात्रंताम्रंहरिणमयम् ॥ राजता
 ममयंसांगंयोयज्ञेषुप्रशस्यते ॥ ४० ॥ यज्ञीयपात्रपुटकंहस्तंस्नानेप्रकीर्तितम् ॥ ऐशान्यानिक्षिपेत्तोयंप्रतिष्ठायांचपूर्वतः ॥ ४१ ॥ आ
 काशेनिक्षिपेद्यागेव्रतेईशेपिनित्यके ॥ पितृमेधेचगोयागेनरमेधेचदाक्षिणे ॥ ४२ ॥ शुक्तिकांस्यादिहस्तैश्चताम्रौप्यादिभिस्तथा ॥ संक
 ल्पोनैवकर्तव्योमृन्मयेचकदाचन ॥ ४३ ॥ प्रणवंपूर्वमुच्चार्ययजेद्यज्ञेश्वरंस्मरेत् ॥ गङ्गाचादित्यचंद्रौचद्यौर्भूमिरहरात्रिके ॥ ४४ ॥ सूर्य
 सोमोयमःकालेमहाभूतानिपंचच ॥ एतेशुभाशुभस्येहकर्मणोवशाखिनः ॥ ४५ ॥ इत्युच्चार्यन्यसेद्धर्मध्यात्वापुष्पाञ्जलिसृजेत् ॥ अमृतं
 कृत्यपात्रेचॐतत्सदितिनिर्दिशेत् ॥ ४६ ॥ धर्मःशुभ्रवपुःसितांबरधरःकार्योर्ध्वदेशेवृषोहस्ताभ्यामभयंवरंचसततंरूपंपरंयोदधत् ॥ सर्व
 प्राणिमुखावहःकृतधियांमोक्षकहेतुःसदासोयंपातुजगंतिचैवसततंभूयात्सतांभूतये ॥ ४७ ॥ यज्ञसंबंधिविप्रांश्चएकाहेनैवयोजयेत् ॥ हविर्दे

व्याणियानिस्पुरष्टयागांतरेपिच ॥४८॥ पुनः पुनर्नियोज्यानिब्राह्मणाहविरग्रयः ॥४९॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे
 ऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ मावादिमासेष्वपि षट्सुकार्यायोगप्रतिष्ठाक्लृप्तिभिः प्रणीता ॥ देवादिसंस्थापनमा
 दुरत्रयावन्नसुतोमधुसूदनश्च ॥ १ ॥ वारेभृगोर्देवगुरोर्बुधस्यसोमस्यसर्वाः शुभदा भवन्ति ॥ लग्नेशुभस्थेशुभवीक्षितेवाकार्याप्रतिष्ठाचजला
 शयानाम् ॥ २ ॥ शुद्धाद्वितीयाचतथातृतीयात्रयोदशीचापितथैवविप्राः ॥ तथापिसप्तम्यपि पौर्णमासीदशम्यसौचाप्यथपंचमीच ॥ ३ ॥
 प्राणप्रतिष्ठाचजलाशयदेरेताः प्रशस्तास्तितथोभवन्ति ॥ अप्राप्यचैतानिशुभानियानिकार्याप्रतिष्ठाविषुवद्वयेच ॥ ४ ॥ षडशीतिलोकाप्य
 यनद्वयेनयुगादिकेपुण्यदिनेशुभेच ॥ कार्यास्तडागादिजलाशयस्यप्राच्याप्रतिष्ठामथचोत्तरेवा ॥ ५ ॥ सुचारुर्दृष्टप्रवणेचदेशेसुवर्तुलः
 षोडशहस्तमंडपः ॥ द्वारैश्चतुर्भिः प्रथितैरुपेतैश्चतुर्मुखैश्चापिभवेत्सुरेताः ॥ ६ ॥ पूर्वादिद्वारेषुचतुष्टयेषुप्लक्षादिभिस्तोरणकैः सुरेशः ॥
 प्लक्षस्तथोदुंबरपिप्लौचन्यग्रोधकंचापियथाक्रमेण ॥ ७ ॥ ऊर्ध्वैश्चहस्तानमितानियानिविचित्रमाल्यांबरभूषितानि ॥ भूमौयथाप्रीतिच
 हस्तकानिभवन्तिचैतान्यपितोरणानि ॥ ८ ॥ सर्वस्ययागेपिहिमंडपस्यकार्याध्वजादिक्षुविदिक्षुशुभ्राः ॥ दिक्पालवर्णाभपताकयुक्तामध्ये
 चवैनीलपताकयुक्ताः ॥ ९ ॥ ध्वजाश्चयस्मिन्दशहस्तसम्मितास्तस्मिन्पताकाअपिहस्तपंच ॥ अरत्निमात्रायदिमूलभागेपंचांगुलाग्रैविनि
 वद्धगूढाः ॥ १० ॥ द्वारेचतस्मिन्श्चनिरूपितंवारंभासुपुष्पासुखशाङ्खलाश्च ॥ वचाभिवृक्षोत्तरपंचहस्ताः सपंचशाखाअपितोरणानि ॥ ११ ॥ मुं
 जोद्भवैर्बहिःसमुद्भवैर्वासुरंजितश्चेत्त्रितपन्नपल्लवैः ॥ पुष्टद्वयेसूत्रितवेष्टेयैश्चतथेक्षुकाण्डैरथयागमण्डपम् ॥ १२ ॥ वेदिस्तथामंडपमध्यभागेकार्याच
 कोणेस्थितुषादिहीना ॥ हस्ताश्चितारेखवतीसुरेषापरिष्कृताहस्तचतुष्टयेन ॥ १३ ॥ वेद्यांपरित्यज्यदशांगुलानिऐशान्यतस्त्रीणितथा
 पराणि ॥ कुंडायदद्याच्चतुरस्रमेकमवस्थितं त्र्यंगुलमेखलोज्ज्वलत् ॥ १४ ॥ प्रासादेचतडागेचमहारामेतथैवच ॥ मण्डलं सर्वतोभद्रं प्रयते
 नैवकारयेत् ॥ १५ ॥ कुंडंचापिप्रकुर्वीतयथाभ्यन्तरमेखलम् ॥ बहिर्योनिगतं श्वेतं निश्चितं संमसूत्रकम् ॥ १६ ॥ कुंडानिकुर्यान्नवकुंडप
 क्षेवेद्यास्तथोच्चैरविदिक्षुचैव ॥ सर्वाणि सर्वत्रचमेखलानि षडस्रपंचास्रसमेखलानि ॥ १७ ॥ अष्टास्रजान्यब्जत्रिकोणकानितथाद्वैचन्द्रं चतुरस्रकंच ॥

कुंडस्य पूर्वोत्तरदिग्भिर्भागे स्थाप्यो घटश्चन्दनचारुलिप्तः ॥ १८ ॥ माल्याम्बराच्छादितपूर्णकुम्भः सवृत्तपत्रश्च सुवर्णगर्भः ॥ १९ ॥ इति
 श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ गतो यागगृहादन्यन्मण्डलान्तरमा-
 श्रितः ॥ यजमानस्तथानित्यं कर्म कृत्वा यथाविधि ॥ १ ॥ पंचदेवान्मस्मृत्त्यतथा यज्ञेश्वरं हरिम् ॥ संकल्पं च ततः कृत्वा ब्राह्मणानामनुज्ञया ॥ २ ॥
 एतस्मिन् पुण्यदेशे तु फलं गोत्रश्च वैयमः ॥ वेदव्यासादिप्रणीतं यथाशास्त्रं निदर्शनम् ॥ ३ ॥ यथायथा स्वतंत्रोक्तं पुण्यारण्यविधायकम् ॥ जलाशय-
 प्रतिष्ठायां करिष्ये विधिवाद्भिजाः ॥ ४ ॥ यथायथा च कल्पोक्तं यथा कुण्डं विधानतः ॥ साधिवासं यथैवैकः पुण्यारण्यविधायकः ॥ ५ ॥ जलाशयप्रति-
 ष्ठां च करिष्ये विधिवाद्भिजाः ॥ संकल्पमेवं कृत्वा तु वृद्धिश्चाद्वंसमाचरेत् ॥ ६ ॥ मातृयागं पुरस्कृत्य वृद्धिश्चाद्वंसमापयेत् ॥ ७ ॥ भेर्यादिघोषेण
 सुमंगलेन पद्मं लिखेदत्र स षोडशाक्षरम् ॥ इन्द्रादिदिक्पालवरायुधानि स मुल्लिखेद्देवादिशिस्थितानि ॥ ८ ॥ ब्रह्मेशान्वरयेत् सर्वानाचा-
 र्यैः तु विशेषतः ॥ स्वर्णकुण्डलयुग्मेन तथा ताम्रादिभाजनैः ॥ ९ ॥ नानारत्नैश्च वस्त्रैश्च आचार्यवरयेद्बुधः ॥ हेमालंकारयुग्मैश्च वासोभेर्विवि-
 धैरेपि ॥ १० ॥ यथामानं यथाशक्तियथाभिवृणुयाद्बुधः ॥ रचिता यजमानेन ध्रुवं स्वस्त्यस्तुतेऽर्पिते ॥ ११ ॥ ततः सर्वौषधीभ्यश्च यजमानः
 सपत्निकः ॥ आपोहिष्ठेति मंत्रेण स्नापयामासुरप्रजाः ॥ १२ ॥ यवगोधूमनीवारतिलश्यामाकशालयः ॥ प्रियंगुब्रीहयश्वाष्टौ सर्वौषधिगणः
 स्मृतः ॥ १३ ॥ ततः शुक्लाम्बरधरः शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ सर्वौषध्युदकस्नातः स्नापितो वेदपुङ्गवैः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातः पुरो-
 हितपुरःसरः ॥ नानामंगलघोषेण भेरीपटहनिस्वनैः ॥ १५ ॥ यजमानः सपत्नीकः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ पश्चिमं द्वारमासाद्य प्रविशेद्ग्रागम-
 ण्डपम् ॥ १६ ॥ चरके पूजयेद्दिग्गंगां च यमुनां तथा ॥ पार्श्वयोश्चार्धतोलक्ष्मीं प्रतिहारमनुकृमात् ॥ १७ ॥ वेदिं प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कुर्या-
 द्यथाविधि ॥ उपविश्य ततस्तस्मिन् ब्राह्मणानुमते स्थितः ॥ १८ ॥ स्वास्तिवाच्यं ततः कृत्वा पञ्चदेवान् प्रपूजयेत् ॥ भूतोत्सादं ततः कृत्वा वि-
 किरान्विकिरेद्भुवि ॥ १९ ॥ अपक्रमंतु ये भूता ये चास्मिन् विघ्नकारकाः ॥ यस्मान्नो नाभिवर्तते यज्ञमात्रं प्रवर्तताम् ॥ २० ॥ पूजयेदासनं पश्चा-
 त्स्वकीयं पुष्पचन्दनैः ॥ नमो नंतासनायेति तथा पद्मासनाय च ॥ २१ ॥ विमलासनाय च नमो नमः सारासनाय च ॥ योगासनाय च नमः पृथिव्यै

नमइत्यपि ॥ २२ ॥ ततोभूमितलेवामहस्तंदत्वापठेत्रः ॥ पृथिवित्वयाधृतालोकोदेवित्वंविष्णुनाधृता ॥ २३ ॥ त्वंचधारयमानित्यं
 पवित्रमासनंकुरु ॥ सूर्यायार्घ्यततोदत्वागुरुनत्वाकृताञ्जलिः ॥ २४ ॥ देवहृत्पद्मकेनित्वाप्राणायामत्रयंचरेत् ॥ ततोर्चयेद्विघ्नराजमैशान्यां
 चषटोपरि ॥ २५ ॥ गन्धपुष्पैस्तथावस्त्रैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ गणानांत्वेतिमंत्रेणब्राह्मणंतदनंतरम् ॥ २६ ॥ आब्रह्मन्नितिऋचातद्विष्णो
 रितिसंस्मरन् ॥ वासुदेवंततःपश्चाद्वलिभिर्गन्धचन्दनैः ॥ २७ ॥ ततोदेवशरीरंतुनवमासाद्यत्रिंशतम् ॥ वेद्याश्चपरितःसर्वान्स्वेस्वेस्थाने
 यथाक्रमम् ॥ २८ ॥ ततोराजाधिराजेनभूतशुद्धिसमाचरेत् ॥ ततोबुद्बुदमध्येतुश्वेतपद्मासनस्थितम् ॥ २९ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशंशं
 खकुन्देन्दुसप्रभम् ॥ किरीटकुंडलयुतंसितंपंकजधारिणम् ॥ ३० ॥ शुक्लमाल्यांबरंशुक्लंशुक्लगंधानुलेपनम् ॥ अहितुंडासनस्थंचपाश
 हस्तंमहाबलम् ॥ ३१ ॥ स्तूयमानंसुरगणैःसिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ सुचारुवदनैर्देवंपद्ममालोपशोभितम् ॥ ३२ ॥ राजीवलोचनंनित्यं
 नागलोकोपशोभितम् ॥ मकरग्राहकूर्माद्यैर्नानाजलचरैर्वृतम् ॥ ३३ ॥ जलाशयगतंदेवांचितयेज्जलाशयिनम् ॥ ततोऽन्यासंप्रकुर्वीतप
 श्चाङ्गत्वावशोभितम् ॥ ३४ ॥ अर्घ्यपात्रंततःकृत्वात्रिभागजलपूरितम् ॥ अष्टधामूलमंत्रंचजत्वातनोदकेनच ॥ ३५ ॥ आसनंयागव
 स्तूनिप्रोक्षयेत्तेनवारिणा ॥ अरुणायविद्महेतमोघ्नायचधीमहि ॥ ३६ ॥ तत्रोअरुणःप्रचोदयादितिस्नानंसमाचरेत् ॥ ततोऽगणेशमैशा
 न्यामाग्नेय्यांगुरुपादकान् ॥ ३७ ॥ धर्माधर्मादिकान्सर्वान्सत्वादीनथचार्चयेत् ॥ सूर्यसोमजलादीनामंडलानियथाक्रमम् ॥ ३८ ॥
 मध्येशार्किंचक्षीरोदमनंतंपृथिवींतथा ॥ कूर्मचाधारशक्तिंचसुमेरुमन्दरंतथा ॥ ३९ ॥ पञ्चतत्त्वंसमभ्यर्च्यसांगोपाङ्गमनंतरम् ॥ ततः
 श्वेतंचकुसुमंसाक्षतंयोगमायया ॥ ४० ॥ गृहीत्वापूर्ववद्देशेस्थापयेत्कलशोपरि ॥ आवाहनंततःकृत्वामन्त्रेणानेनमंत्रवित् ॥ ४१ ॥ एहो
 हिभगवन्वरुणएषयज्ञःप्रवर्तते ॥ यज्ञभागंगृहाणेदंत्वामेवावाहयाम्यहम् ॥ ४२ ॥ एवमावाह्यलोकेशमष्टौमुद्राःप्रदर्शयेत् ॥ गायत्र्यास्ना
 पयित्वातुदद्यात्पाद्यादिकंत्रयम् ॥ ४३ ॥ पुष्पाञ्जलिततोदत्त्वामूलमंत्रेणदेशिकः ॥ पूर्वादिपत्रमूलेषुधर्मादीन्पूजयेद्बुधः ॥ ४४ ॥ सत्वाद्याः
 पूजयेत्तत्रतेषामेवपराङ्गनाः ॥ ज्ञानंधर्मचसोमंचरजःसत्त्वंतमस्तथा ॥ ४५ ॥ पूर्वादिपत्रमध्येतुग्रहानष्टौपूजयेत् ॥ पत्राग्रेलोकपालाना

मय्यादीनायुधांस्तथा ॥ ४६ ॥ कर्णिकादक्षिणेपूर्वामेचापिशचीपातिम् ॥ पूर्वपत्रेतुब्रह्माणं पूजयेत्सितपङ्कजैः ॥ ४७ ॥ नैऋत्येवरुण
स्याथमध्येनंतंप्रपूजयेत् ॥ पीठमन्त्रेषुपूर्वादिब्रह्माणंचशिवंतथा ॥ ४८ ॥ विष्णुं वापिगणेशं वपृथिवीं गंधचन्दनैः ॥ जपेन्मन्त्रं साष्टशतं
सहस्रं विजपेद्बुधः ॥ ४९ ॥ जानुभ्यामवनीं गत्वा विजयाख्यस्तवं पठेत् ॥ ईशानादिपीठकोणेषुकमलामंवि हांतथा ॥ ५० ॥ नैऋत्यां वि
श्वकर्माणं वायव्येतु सरस्वतीम् ॥ पूर्वादिद्वारदेशेतु मरुतंचावहादिकम् ॥ ५१ ॥ आवहंप्रवहंचैव तथैवोद्वहसंवहौ ॥ विन्यसेत्पश्चिमेद्वारिनि
वहंचपरीवहम् ॥ ५२ ॥ विन्यसेदुत्तरद्वारिमहतंचपराभवम् ॥ आग्नेयादिषुकोणेषु बहिःपीठंततोयजेत् ॥ ५३ ॥ पिशाचान् राक्षसान् भूता
न्वेतालांश्च तथा क्रमात् ॥ क्षोभकः कामरूपश्च सौभद्रो मरुतस्तथा ॥ ५४ ॥ गोमुखो नन्दभद्रश्च द्विजिह्वो मलिनस्तथा ॥ हस्तिकर्णो वि
शालाख्यः सप्तरक्षोगणः स्मृतः ॥ ५५ ॥ भूमिदो वरदश्चैव जयंतः क्षोभकस्तथा ॥ विवस्वतः सुदंतश्च एते भूतगणाः स्मृताः ॥ ५६ ॥ अंगदो
नैलकर्णो सौवसंतो यावकस्तथा ॥ घोररूपामहाकायावेतालाश्च प्रकीर्तिताः ॥ ५७ ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्भक्तैर्वैदेवाग्रहादयः ॥ ध्यानवर्णा
नुरूपेण पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ ५८ ॥ ध्यायेदादित्यमारुतं रक्तपद्मासनस्थितम् ॥ रक्तांबरधरं रक्तं रक्तमाल्यानुलेपनम् ॥ ५९ ॥ यव
विद्रुमसंकाशं सिंदूरारुणसप्रभम् ॥ आकृष्णेनेति मंत्रेण स्थापयेत्कलशोपरि ॥ ६० ॥ इहागच्छेति चावाह्यपाद्यार्घ्यैश्च पृथग्विधैः ॥
गंधपुष्पादिभिर्भक्त्या पूजयेत्तं यथाविधि ॥ ६१ ॥ बलिचलोहितंदद्यात्पायसंदधिसंडकम् ॥ घृतलितंच शाल्यग्रंपताकारं रक्तव
र्णिकाम् ॥ ६२ ॥ श्वेतांबरधरं श्वेतं शुक्लगंधानुलेपनम् ॥ द्विभुजं वरदं देवंगदाहस्तं महाबलम् ॥ ६३ ॥ नानाभरणसंपन्नं
सिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ शुक्लपद्मासनस्थंच दद्यादश्वं श्वेतभूषितम् ॥ ६४ ॥ इमं देवा इति मंत्रेण स्थापयेत्पूर्वादिगदले ॥ सितवस्त्रै
श्च पुष्पैश्च शुक्लमाल्यानुलेपनैः ॥ ६५ ॥ पायसैः श्वेतबलिभिर्दधिभक्तं निवेदयेत् ॥ धूपैः श्वेतपताकाभिर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ ६६ ॥
रक्तमाल्यांबरंदेवं रक्ताभरणभूषितम् ॥ सुचारुनयनं रक्तं रक्तपद्मासनस्थितम् ॥ ६७ ॥ किरीटकुंडलधरं मेषकंठचतुर्भुजम् ॥ वरदं य

पु०

१॥

ज्ञानाशं च शूलशक्तिगदाधरम् ॥ ६८ ॥ सर्वकामप्रदं देवं सिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ चितयेत्परयाभक्त्या मंगलं धरणीसुतम् ॥ ६९ ॥
 अग्निमालोतिमंत्रेण स्थापयेदग्निदिग्दले ॥ पूजयेद्रक्तपुष्पैश्च रक्तमाल्यानुलेपनैः ॥ ७० ॥ धूपैरक्तपताकाभिर्गुडभक्तनिवेदनैः ॥ अतसीपुष्प
 संकाशं कर्णिकारसमप्रभम् ॥ ७१ ॥ रौहिणेयं महाकायं नीलनीरजलोचनम् ॥ प्रशांतवदनं देवं पीतवासं चतुर्भुजम् ॥ ७२ ॥ खड्गचर्मधरं
 तद्गदापरशुधारिणम् ॥ पद्मासनगतं देवं पीतपद्मासनस्थितम् ॥ ७३ ॥ नानाभरणसंपूर्णमृगेन्द्रधरवाहनम् ॥ उद्धुष्यसेति मंत्रेण याम्यां
 तु स्थापयेद्बुधः ॥ ७४ ॥ पूजयेद्बन्धुपुष्पाद्यैः पीतगन्धानुलेपनैः ॥ वस्त्रैः पीतपताकाभिर्वलिभिः कृशरान्वितैः ॥ ७५ ॥ पीतवर्णगुरुंध्या
 येत्पीतपद्मासनस्थितम् ॥ पीताभरणसंपन्नं पीतवस्त्रं चतुर्भुजम् ॥ ७६ ॥ वरदं दंडहस्तं च साक्षसूत्रकमंडलुम् ॥ पूज्यमानं सुगंधवैः सेन्द्रैर्देवगणै
 रपि ॥ ७७ ॥ बृहस्पतयइति मंत्रेण नैऋत्यां दिशं संस्थितम् ॥ पीतचन्दनगंधैश्च पीतवस्त्रादिभूषणैः ॥ ७८ ॥ धूपैः पीतपताकाभिः पीतोदक
 निवेदनैः ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या पुरंदरपुरोहितम् ॥ ७९ ॥ ध्यायेच्छुक्रं भृगुसुतं श्वेतपद्मासनस्थितम् ॥ चतुर्भुजं महाकायं वरदं दंडधारिणम्
 ॥ ८० ॥ महाबाहुं विशालाक्षं साक्षसूत्रकमंडलुम् ॥ स्तूयमानं मुनिश्रेष्ठैः सेवितं दैत्यपुङ्गवैः ॥ ८१ ॥ सिंहासनगतं देवं नीलेदीवरलोचनम् ॥
 विलसत्पुण्डरीकस्य मालाभिरुपशोभितम् ॥ ८२ ॥ नानादैत्येन्द्रपुत्रांश्च सभायां तं मुहुर्मुहुः ॥ नानाशस्त्रास्त्रचतुरं नानाशस्त्रविशारदम्
 ॥ ८३ ॥ एवं ध्यात्वा भृगुश्रेष्ठं जपन्न त्रात्परिस्तुतम् ॥ मनसा भक्तियुक्तेन स्थापयेत्पश्चिमेदले ॥ ८४ ॥ सितचंदनवस्त्रैश्च धूपमाल्यानुलेपनैः ॥
 धूपैः श्वेतपताकाभिः सक्तुभिः क्षीरसंयुतैः ॥ ८५ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या पुण्डरीकाक्षतैरपि ॥ ध्यायेत्सौरिचतुर्बाहुं शूलहस्तं वरप्रदम् ॥
 ॥ ८६ ॥ इन्द्रनीलनिभं श्यामं दिव्यबाणधनुर्धरम् ॥ इन्दीवरावरस्थं च सरोजवरसप्रभम् ॥ ८७ ॥ नीलांबरधरं नीलपद्ममालोपशोभितम् ॥
 घोररूपं महाकायं छायाहृदयनन्दनम् ॥ ८८ ॥ शन्नो देवाति मंत्रेण वायव्यां दिशं विन्यसेत् ॥ कृष्णचंदनवस्त्रैश्च कृष्णमाल्यानुलेपनैः ॥
 ॥ ८९ ॥ धूपैर्नीलपताकाभिर्वलिभिर्मामिश्रितैः ॥ धूम्रवर्णसदाकेतुं गदाहस्तं वरप्रदम् ॥ ९० ॥ द्विभुजं भस्मिकायं च धूम्राक्षं धूम्रवाससम् ॥
 केतुकृष्णवर्णितं मन्त्रेण ऐशान्यां स्थापयेद्वि ॥ ९१ ॥ धूम्रवर्णैश्च माल्यैश्च धूम्रगंधानुलेपनैः ॥ धूम्रधूम्रपताकाभिर्वलिभिर्मामिश्रितैः ॥ ९२ ॥

म० प०

अ० २

॥ ४४

पूजयेत्परयाभक्त्याकेतुं सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ लोकपालानहंवक्ष्ये सर्वसिद्धिप्रदायकान् ॥ ९३ ॥ येषु पूजितमात्रेषु नालभ्यं विद्यते
 कचित् ॥ देवराजं ततो ध्यायेत्पुष्पवाणचयप्रभम् ॥ द्विभुजं पीतसंकाशं नोलेन्दीवरलोचनम् ॥ ९४ ॥ रक्तोत्पलधरं तद्वत्पीतवासः समन्वि
 तम् ॥ चामराहस्तशक्तैश्च कन्यारत्नैश्च शोभितम् ॥ ९५ ॥ इन्द्राणीं चितयेद्दामे उत्पलद्वयधारिणीम् ॥ एवं संपूजयेद्भक्त्या सुररा
 जं जगत्प्रभुम् ॥ त्रातारमिति मन्त्रेण स्थापयेत्कर्णिकोत्तरे ॥ ९६ ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या धूपगंधानुलेपनैः ॥ नानाविधोपहारैश्च पताकाभि
 र्ध्वजैरपि ॥ ९७ ॥ बलिक्षीरान्वितं दद्यान्मोदकं सितशर्कराम् ॥ उत्तमस्वर्णसंकाशं वीतिहोत्रं च तुर्मुजम् ॥ ९८ ॥ अर्धचन्द्रसमस्थं च अ
 जवाहनमुत्तमम् ॥ ज्वालावितानसंरक्तं मूर्ध्नि सप्तशिखान्वितम् ॥ ९९ ॥ वरदं विभयं मालां दक्षे सूत्रकमंडलुम् ॥ त्रिनेत्रं रक्तनयनं जटा
 कुटमंडितम् ॥ १०० ॥ नानाभरणसंपन्नं सिद्धगन्धर्वसेवितम् ॥ अग्निजिह्वेति मंत्रेण स्नापयेद्दग्निदिग्दले ॥ १०१ ॥ पूजयेद्भक्त्या पुष्पै
 र्भक्तमाल्यानुलेपनैः ॥ धूपैरुत्पलपताकाभिर्बलिभिः पायसैरपि ॥ १०२ ॥ नीलाञ्जनचयप्रख्यं नीलसिंहासनस्थितम् ॥ महामहिषमारूढं
 दंडपाशधरं विभुम् ॥ १०३ ॥ करालवदनं भीमं ज्वालाघूर्णितलोचनम् ॥ घोरदंष्ट्राकरालैश्चार्किकराणां गणैर्वृतम् ॥ महिषांघ्रितयेद्वा
 मेचित्रगुप्तं च दक्षिणे ॥ १०४ ॥ अच्छीय स इति मंत्रेण स्थापयेद्यमदिग्दले ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या धर्मराजं जगद्गुरुम् ॥ राक्षतेन्द्रं महाकायं
 कृष्णवर्णं द्विबाहुकम् ॥ १०५ ॥ नानाभरणसंपन्नं खड्गहस्तं महाबलम् ॥ वरमुक्ताविमानस्थं घोररूपं जलेश्वरम् ॥ १०६ ॥ एष त इति मंत्रेण नै
 र्भक्त्या स्थापयेद्दिशि ॥ कृष्णचन्दनवस्त्रैश्च कृष्णमाल्यानुलेपनैः ॥ १०७ ॥ धूपैः कृष्णपताकाभिर्बलिभिर्मार्गामिध्रितैः ॥ शुद्धस्फटिकसंका
 शं शंखकुन्देन्दुसप्रभम् ॥ १०८ ॥ द्विभुजं पाशहस्तं च मुन्दराङ्गं वरप्रदम् ॥ वरुणस्येति मंत्रेण स्थापयेत्पश्चिमेदले ॥ १०९ ॥ सितचन्दन
 धूपैश्च पताकाभिर्ध्वजैरपि ॥ ११० ॥ समीरणकुंजरवर्णं सन्निभं मृगाविह्वलं द्विभुजं द्विनेत्रम् ॥ ध्वजांवरं चापि दधानमेकं नीलांबरं मेघगणै
 र्वृतं च ॥ १११ ॥ नीलचन्दनवस्त्रैश्च नीलमाल्यानुलेपनैः ॥ पूजयेत्परयाभक्त्या पताकाभिर्ध्वजैरपि ॥ ११२ ॥ धूपैर्नीलपताकाभिर्बलि
 मिः पायसैरपि ॥ ११३ ॥ ध्यायेद्दिनेत्रं द्विभुजं धनेशं पीतांबरं नैऋतवाहनं च ॥ गदाधरं भक्तवरप्रदं च आवाहयेदुत्तरपद्मपत्रके ॥ ११४ ॥ गंधचं

पु०

५॥

दनवस्त्रैश्चपीतमाल्यानुलेपनैः ॥११६॥ धूपैःपीतपताकाभिर्बलिभिःपायसैरपि ॥११६॥ स्निग्धकर्पूरसंकाशंतुषारकिरणप्रभम् ॥ त्रिशूलं
 बुरधरं तथाभयवरप्रदम् ॥११७॥ उत्तुङ्गमृषभाहूढं त्रिनेत्रं भस्मभूषितम् ॥ कपालमालिनं तद्रत्नखण्डेन्दुकृतशेखरम् ॥११८॥ एवं ध्यात्वा महे
 शानं स्थापयेद्विशिदिगदले ॥११९॥ पूजयेत्परयाभक्त्या भक्ष्यभोज्यैरनेकशः ॥१२०॥ सितध्वजपताकैश्च बलिभिः पायसादेभिः ॥ त्वमीशान इ
 तिमंत्रेण ऋषिच्छन्दः समीरयन् ॥ १२१ ॥ ब्रह्माणं रक्तगौराङ्गं शोणपद्मसमप्रभम् ॥ राजीवलोचनं तद्रत्नपद्मगर्भासनप्रभम् ॥ १२२ ॥ पद्मा
 सनस्थितं तद्रच्छेत्तवासंचतुर्भुजम् ॥ चतुर्मुखं सुरश्रेष्ठं मेघगंभीरनिस्वनम् ॥ १२३ ॥ राजहंससमायुक्तं विमानवरसंस्थितम् ॥ सुचक्षुषौ दक्षिणे
 च वामे दण्डकमंडलुम् ॥ १२४ ॥ कुर्वाणमिव लोकां स्त्रीन्सिद्धगन्धर्वसेवितान् ॥ आज्यस्थालीं तथैवाग्रे कृषींश्च समिधं तथा ॥ १२५ ॥ वामपा
 श्वैस्तु तावित्रीं दक्षिणेतु सरस्वतीम् ॥ आब्रह्म त्रितिमंत्रेण स्थापयेत्पूर्वदिगदले ॥१२६॥ नानाभक्ष्योपचारैश्च पूजयेद्बन्धचन्दनैः ॥ धूपैः श्वेतपताका
 भिर्बलिभिश्चाज्यपायसैः ॥ १२७ ॥ अनंतं शुक्लवर्णं भपीतवासंचतुर्भुजम् ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधारिणं जगदीश्वरम् ॥ १२८ ॥ आधारभूतां
 जगतां स्वर्णयज्ञोपवीतिनम् ॥ नानाभरणसंपन्नं फणासप्तफणान्वितम् ॥ १२९ ॥ अंनमोस्ति तिमंत्रेण स्थापयेद्दरुणांतरे ॥ पूजयेद्भक्ष्यभो
 ज्यैश्च दीपगन्धानुलेपनैः ॥ १३० ॥ धूपैः श्वेतपताकाभिर्बलिभिश्चैव निर्मितैः ॥ ततो मंडलपूर्वे तु ब्रह्माणं पीतवाससम् ॥१३१॥ चतुर्भुजं चतुर्वक्त्रं
 सुवहस्तं वरप्रदम् ॥ विभ्रतंच श्रुतं तद्रत्नतथा दण्डकमंडलुम् ॥ १३२ ॥ आब्रह्म त्रितिमंत्रेण पूजयेद्बन्धचन्दनैः ॥ दक्षिणे त्र्यंबकं ध्यायेच्छू
 लखट्टाङ्गधारिणम् ॥ १३३ ॥ वरदंतं मुहुरं नागयज्ञोपवीतिनम् ॥ निबद्धजूटचन्द्रार्धशुद्धरुफटिकसन्निभम् ॥१३४॥ कपालमालिनं देवं भु
 जं गभरणां न्वितम् ॥ त्रिनेत्रं कुन्दसंकाशं भूतप्रेतगणैर्वृतम् ॥१३५॥ त्र्यंबकं चेति मंत्रेण पूजयेन्मधुपायसैः ॥ अतसीपुष्पसंकाशं हारकेयूरभूषितम्
 ॥१३६॥ नानाभरणसंपन्नं पीतवासंचतुर्भुजम् ॥ दक्षिणे च गदाचक्रं वामे शङ्खं सपद्मकम् ॥१३७॥ श्रिया दक्षिणतो वामे सरस्वत्या समन्वितम् ॥
 ताद्रेष्णोरिति मंत्रेण स्थापयेत्पश्चिमेततः ॥ १३८ ॥ पूजयेद्बन्धपुष्पाद्यैः पायसेन घृतेन च ॥ गणेशं तु चतुर्बाहुं व्यालयज्ञोपवीतिनम् ॥१३९॥
 गजेन्द्रवदनं देवं श्वेतवासंचतुर्भुजम् ॥ पशुं लघुदंतं वामे दक्षिणे दंडमुत्पलम् ॥ १४० ॥ मूषकस्थं महाकायं शङ्खकुन्देन्दुसमप्रभम् ॥ युक्तं तु

म० प०

अ० २

॥ ४५

द्विकुबुद्धिभ्यामेकदन्तंभयापहम् ॥ १४१ ॥ नानाभरणसंपन्नं सवविपद्भिनाशनम् ॥ गणानान्तिवतिमन्त्रेण विन्यसेदुत्तरेध्रुवम् ॥ १४२ ॥
 उत्तमजांबूनदहेमसन्निभां लक्ष्मीं सरोजासनसंस्थितां शुभाम् ॥ वामे सरोजं दधतीति यैव हस्ते च दक्षे धृतचामरां च ॥ १४३ ॥ श्रीश्च तेति च मन्त्रेण
 ऐशान्यामंडलाद्ब्रह्मः ॥ स्थापयेत्पूजयेद्भक्त्या सितचन्दनपंकजैः ॥ १४४ ॥ मोदकं परमां च यवक्षीरं निवेदयेत् ॥ १४५ ॥ ततो देवीमं
 विकां दिव्यरूपां ब्रह्मेन्द्राद्यैः स्तूयमानां त्रेनेत्राम् ॥ सिंहेशस्यां तप्तजांबूनदाभां चंद्रार्द्धेनावद्धमौलिं जटाभिः ॥ १४६ ॥ दिव्यैर्वस्त्रैर्बाहुभिः साग्रलं
 वौ दिव्यैर्वस्त्रैर्भूषणैः स्वरूपेताम् ॥ ब्रह्मेन्द्राद्यैर्दुर्जयां माहिषास्यंतीक्ष्णैश्चैर्दानं दर्शयतीम् ॥ १४७ ॥ शूलं च तीक्ष्णबाणं च शक्तिखड्गं तीक्ष्णं
 विभ्रतीं दक्षिणेन ॥ चापं पाशं खेटकं चांकुशं च घटां वामे विभ्रतीं वा कुठारम् ॥ १४८ ॥ शिरश्छेदादर्थं जातं कर्षयं खड्गं तीक्ष्णं विभ्रतीं दैत्यराजम् ॥
 नागैः पाशैर्वैष्टयित्वासमं ताच्छूलेनैतानि त्रतीं देहमध्ये ॥ १४९ ॥ सेन्द्रैर्देवैः स्तूयमानां सुवेणीं गंधर्वाद्यैः सिद्धसं वैश्वसेव्याम् ॥ नानावस्त्रैर्भूषणैः
 दीप्यमानां ध्यायेद्देवीं भविकामुज्ज्वलंतीम् ॥ १५० ॥ वस्त्रैर्माल्यैर्यज्ञधूपैर्वितानैर्भक्ष्यैर्भोज्यैर्मोदकैः पायसैश्च ॥ मांसैः पिष्टैश्छागलाढ्यैश्शेषैः
 पूज्या देवी चंडिका भीष्टदा च ॥ १५१ ॥ इयामां च पृथिवीं ध्यायेत्पङ्कजद्वयधारिणीम् ॥ १५२ ॥ मंडूकस्यां द्विभुजां स्योनापृथिवीति चार्च
 येत् ॥ नैर्ऋत्यां विश्वकर्माणं द्विभुजं टंकारिणम् ॥ १५३ ॥ उत्पलं दक्षिणे हस्ते पद्मस्थं पीतवाससम् ॥ एवं ध्यात्वा ततो ब्रह्मन्निमित्तमंत्रेण पूजयेत् ॥
 ॥ १५४ ॥ स्वस्थां सरस्वतीं ध्यायेद्दरदाभयदायिनीम् ॥ पीतवस्त्रां सुमुकुटां देवगन्धर्वसेविताम् ॥ १५५ ॥ यामधा इति मंत्रेण पूजयेत्सितच
 न्दनैः ॥ बलिं श्वेतचरुं दद्यात्कृसरं यावकं तथा ॥ १५६ ॥ स्थापयेद्दामदिग्भागे कुंदपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ पूर्वादिद्वारदेशे तु पूजयेच्च मरुद्गणैः ॥
 ॥ १५७ ॥ अग्न्यादिषु च कोणेषु गृहिभूतान्समाचरेत् ॥ पिशाचाराक्षसाभूतावेतालकपिजातयः ॥ १५८ ॥ निर्गासाश्चैव ते सर्वे रौद्राविकृ
 तरूपिणः ॥ ततो मंडलमध्ये तु वारुणं पूर्ववर्त्मना ॥ १५९ ॥ पूरयेत्कलशे तत्र सुवर्णादिविनिर्मितम् ॥ कूर्मकूर्माकृतिं कुर्याच्छुद्धस्वर्णेन स
 त्तमाः ॥ १६० ॥ बृहत्पर्वप्रमाणेन राजतस्य च दुर्लभम् ॥ पादं पादेन मानेन अंगुलं परिमंडलम् ॥ १६१ ॥ प्रौष्ठोमत्स्यं तथा कुर्यात्कुलीरं
 ताम्रनिर्मितम् ॥ तेनैकस्य विनिर्माणं द्रव्यं गुलायामविस्तृतम् ॥ १६२ ॥ तथा मानेन मंडूकं तां भूमिं सुनिसत्तमाः ॥ शिशुमारं च यत्सम्यक् तोल

कद्वयनिर्मितम् ॥ १६३ ॥ अंगुलत्रयदीर्घेण्यस्यतस्याकृतिर्भवेत् ॥ सितचंदनवस्त्रैश्चपूजनीयासमंततः ॥ १६४ ॥ यावकांश्चविशेषे
 णबहुमंत्रविशारदान् ॥ बह्वचौपूर्वमत्स्यार्थेदक्षिणेतुयजुर्विदौ ॥ १६५ ॥ सासनौपश्चिमेनाथउत्तरेथर्वणौस्मृतौ ॥ जयध्वमिति तान्ब्रूया
 द्योतृकान्पुनरेवाहि ॥ १६६ ॥ स्थापयित्वा पृथक् सूत्रे सर्पचमातरुदीपमेव च ॥ पञ्चाङ्गं शिवसूक्तं च यथाविष्णोर्हरस्य च ॥ १६७ ॥ जया
 प्रतः पुरुषसूक्तमद्रचः संभूतमेव च ॥ आशुः शिशानमारभ्य वयं मोषां गरुद्रके ॥ १६८ ॥ यज्ञाग्रतश्चाग्नेश्चविष्णोरराटमेव च ॥ समस्ता
 ध्यायरुद्रेण शतरुद्राख्यमीरितम् ॥ १६९ ॥ पञ्चाङ्गरुद्रस्य पुष्पदंतं ऋषिर्गायत्रीछंदो वेदाहमेतद्वीजम् ॥ श्रीश्चते इति शक्तिर्नमस्ते रुद्र इति
 नायकः ॥ १७० ॥ परमरुद्रे देवता परमस्तुतौ विनियोगः ॥ १७१ ॥ सप्तांगरुद्रस्य पुष्पदंतं ऋषिः पंक्तिश्छन्दरूपं चक्रमिति अद्भुताभ्यां न
 मः ॥ १७२ ॥ त्रिपादूर्ध्वमिति तर्जनीभ्यां स्वाहा ॥ १७३ ॥ वेदाहमिति मध्यमाभ्यां वषट् ॥ अमीषां चित्रमिति मध्यमाभ्यां हूं ॥ १७४ ॥ य
 वागूं सोम इति कनिष्ठिकाभ्यां वौषट् ॥ परितो धेनुमेते करतलकरपृष्ठयोः ॥ १७५ ॥ श्रीश्चते इति अस्त्राय फाडिति ॥ चतुर्दिक्षु छोटिकादानम् ॥
 ॥ १७६ ॥ यज्ञाग्रत इति हृदयाय नमः ॥ सहस्रशर्पिते शिरसे स्वाहा ॥ १७७ ॥ अद्रचः संभूत इति शिखायै वषट् ॥ आशुः शिशान इति क
 वचाभ्यां हूं ॥ नमस्ते रुद्र इति रेखाभ्यां वौषट् ॥ १७८ ॥ रूढं ब्रह्म इति अस्त्राय फट् ॥ सर्वांगेषु ॥ होमे प्रवर्तमाने तु सूक्तानन्यांश्चैव जपेत् ॥
 ॥ १७९ ॥ प्रजपेद्वारणं सूक्तं तथा च पालसूक्तकम् ॥ रात्रिसूक्तं च रौद्रं च पावमानं समुज्ज्वलम् ॥ १८० ॥ जपेच्च पौरुषं सूक्तं सर्वतो वरतं पृथक् ॥
 शाक्तं रौद्रं च सौम्यं च कूष्माण्डं जातवेदसम् ॥ १८१ ॥ सौरसूक्तं च यजतो दक्षिणेन यजुर्विदः ॥ वैराजं पौरुषं सूक्तं सौवर्णं रुद्रसंहितम् ॥ १८२ ॥
 शैशवं पञ्चनिरयं गायत्रं ज्येष्ठसाम च ॥ वामदेव्यं बृहत्साम तथा चैव रथंतरम् ॥ १८३ ॥ गोव्रतं च विकर्णं च रक्षोघ्नं पावनं स्मृतम् ॥ गायं तं ब्रा
 ह्मणाय च पूर्वादि द्वारदेशतः ॥ १८४ ॥ अन्नात्परिस्तुत इति पंचपूर्वसौरसूक्तकम् ॥ रुद्राध्यायं च पञ्चाङ्गं रौद्र इत्यभिधीयते ॥ १८५ ॥
 आप्यायस्वेति च ततः सौम्यं सूक्तं प्रचक्षते ॥ ईशावेत्यादि स्वांगं च कौष्माण्डं दशमं स्मृतम् ॥ १८६ ॥ अग्रे बृहन्निति नवसूक्तं वैजातवेदसम् ॥ षो
 डशं तु विभ्राड्बृहत्सौरं सूक्तं प्रकीर्तितम् ॥ १८७ ॥ सौरसूक्तं ध्रुवोसीति इषवो मंगलं स्मृतम् ॥ रात्रिसूक्तं हियज्वाग्ने रक्षोघ्नं शैवसूक्तकम् ॥ १८८ ॥

गणानान्त्वेतिपञ्चआपोहिष्ठेतिचत्रयम् ॥ पवमानंतुतद्विद्धिपावमानंतुषोडश ॥ १८९ ॥ समस्तदेवयागेषुतद्वात्रौतुतदूर्ध्वकम् ॥ तदद्वाद्धिच
 आरामेकूपेत्वेकऋचंजपेत् ॥ १९० ॥ स्वगृह्योक्तविधानेनप्रतिकुण्डेषुहोमयेत् ॥ संस्क्रुर्यादीक्षणाद्यैश्चसंपूज्यचपरस्परम् ॥ १९१ ॥ प्र
 ज्वाल्याग्निचविधिवद्धोमंकुर्यादनंतरम् ॥ वागीश्वरंसमभ्यर्च्यवागीश्वर्यासमन्वितम् ॥ १९२ ॥ यस्यदेवस्ययोयागःप्रतिष्ठायस्यकस्य
 चित् ॥ प्रागेवतस्यजुहुयात्सहस्रंचशतंतथा ॥ १९३ ॥ तिलाज्यैःपायसैर्वाथपत्रपुष्पाक्षतेनच ॥ ग्रहेभ्योविधिवत्सर्वतथेन्द्रायेश्वरायच ॥
 ॥ १९४ ॥ मरुद्रचोलोकपालेभ्योविधिवद्विश्वकर्षणे ॥ ऊर्जनसमिधाकुर्यादष्टाष्टौस्वगृहेष्वपि ॥ १९५ ॥ इन्द्रेश्वरमरुतानांतिलाज्येन
 घृतेनवा ॥ एकैकामाहुतिंदद्यात्स्वैःस्वैर्मंत्रैर्यथाक्रमात् ॥ १९६ ॥ दिगीशानांचप्रत्येकमष्टाष्टौचविशेषतः ॥ विश्वकर्मत्रितिमंत्रेणकृत्वा
 आज्याहुतित्रयम् ॥ १९७ ॥ समित्रयंपलाशस्यअथवाश्वत्थसंभवम् ॥ एकैकामाहुतिंदद्यादाज्येनचविशेषतः ॥ १९८ ॥ शिवंप्रजाप
 तिंविष्णुंदुर्गाचकमलामपि ॥ सरस्वतींचविधिवत्पृथिव्याइतिपावकैः ॥ १९९ ॥ भूतेभ्योप्याहुतिंदद्यादेवंमासद्रयंक्रमात् ॥ अन्येषां
 मधुराक्तेनतिललाजैर्यथाक्रमम् ॥ २०० ॥ विष्णुंचैवंतुवायव्येदुर्गायाश्चतथोत्तरे ॥ कमलायाश्चऐशानेईशानस्यसभृतकम् ॥ २०१ ॥
 एककुंडेतुएकस्मिन्होमंकुर्याद्यथाविधि ॥ पक्षैर्वैपंचकुंडेतुपूर्वादीनांकमेणतु ॥ २०२ ॥ एककुंडेग्रहान्कृत्वाकृत्वावलभिदासह ॥
 दक्षिणेक्रमतश्चैवंलोकेशंचतथैवच ॥ २०३ ॥ पश्चिमेयस्ययागस्यदुर्गायाश्चोत्तरेदिशि ॥ ईशानेभूतयक्ष्माचजुहुयादोशिकोत्त
 मः ॥ २०४ ॥ विष्ण्वादिदेवतानांचअग्रकुंडेविधीयते ॥ प्रथमेदिवसेकुर्याद्देवतानांचस्थापनम् ॥ द्वितीयेपूजनंकुर्याद्धोमंकुर्याद्यथा
 विधि ॥ २०५ ॥ बलिदानंतृतीयेतुचतुर्थीकंचतुर्थके ॥ नीराजनंपंचमेतुपञ्चाहसाध्यकोविधिः ॥ त्र्यहसाध्येतृतीयेतुनवाहेत्वथपंचमे ॥ २०६ ॥
 प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापिऐशान्यादिकमेणतु ॥ प्रादक्षिण्येनयज्ञंतुमंत्रैःपरिसमूहनम् ॥ मंत्रपूर्वसाग्निकानांनिरग्नेस्तुष्टिकेनतु ॥ २०७ ॥
 त्रिकुशेनमहायागेविवाहादौद्विपत्रकम् ॥ वैश्वदेवत्वेकपत्रमितिसाधारणोविधिः ॥ दिग्विदिक्षुपरिस्तीर्यमहायागेषुसर्वदा ॥ २०८ ॥ दिक्षु
 मात्रानित्यकेचविश्वदेवतथैवच ॥ अकृत्वाचैवनित्यंचवृथानैमित्तिकंहियत् ॥ २०९ ॥ तस्मात्फलाद्यैरपितत्कृतवानैमित्तिकंचरेत् ॥

प्रायश्चित्तैवैश्वदेवसायंप्रातःप्रतीषुच ॥ २१० ॥ मारणोच्चारहोमेषु तथा संकल्पिताकृती ॥ प्रत्यवायकुलेकापितत्रनित्याकृतिविना ॥
 ॥ २११ ॥ शतार्द्धजुहुयाद्यत्रतत्रनित्यं विवर्जयेत् ॥ तूर्यहोमततःकृत्वातूष्णीमेवजितेन्द्रियः ॥ २१२ ॥ प्रजपेदिन्द्रमार्गैवसोमायचय
 थाक्रमम् ॥ ततस्तुसमिधाहोमंव्याहृतिस्तदनंतरम् ॥ २१३ ॥ भूर्भुवःस्वाहेतितथात्वन्नद्यादिपंचक्रमम् ॥ अंतस्विष्टकृतंदद्याद्विधानंतस्य
 भोःशृणु ॥ २१४ ॥ घृताहुतीस्विष्टकृच्चद्विजसंस्कारकर्मसु ॥ घृतैस्विष्टकृतंदद्याद्यागादौपरिवर्जयेत् ॥ २१५ ॥ सर्वौषध्युदकस्नानं
 करिदंतोत्थमुष्ण्या ॥ रथ्यावल्मीकगोष्ठस्य तथा श्वस्यसुरस्यच ॥ २१६ ॥ त्रिगंधंचत्रिशीतंचकुशमूलस्यमृत्तिका ॥ निक्षिपेत्स्नानकुंभे
 पुआचार्यादींस्तुस्थापयेत् ॥ २१७ ॥ यजमानःपुरःकृत्वादंतकाष्ठपुरःसरम् ॥ रात्रौचमक्ष्यभोज्याद्यैःपरितोष्ययवाक्षतम् ॥ २१८ ॥
 कृत्वायथोक्तकालेन पूजयेत्तैलधारया ॥ ततःप्रभातेविमलेस्नानं कुर्याद्यथाविधि ॥ २१९ ॥ स्नानमाब्देवैतर्मत्रैःसूक्तेन पुरुषेणतु ॥ वारुणेन
 चसूक्तेनसुरास्त्वादियथाक्रमम् ॥ २२० ॥ सुरास्त्वामभिषिंचंतु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ वासुदेवोजगन्नाथस्तथासंकर्षणःप्रभुः ॥ २२१ ॥
 आबुडलोमिर्भगवान्यमौवैनिर्ऋतिस्तथा ॥ वरुणःपवनश्चैवनाध्यक्षस्तथाशिवः ॥ २२२ ॥ ब्रह्मणासहितःशेषोदिकपालाःपांतुतेसदा ॥
 कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिर्मैधापुष्टिःश्रद्धाक्रियामतिः ॥ २२३ ॥ बुद्धिर्लजावपुःशान्तिस्तुष्टिःक्रान्तिश्चमातरः ॥ एतास्त्वामभिषिंचंतु देवपत्न्यः
 समाहिताः ॥ २२४ ॥ आदित्यश्चंद्रमाभौमोबुधजीवसितार्कजाः ॥ ग्रहास्त्वामभिषिंचंतुराहुःकेतुश्चतर्पिताः ॥ २२५ ॥ देवदानवगंधर्वा
 यक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ऋषयोमनवोदेवादेवमातर एवच ॥ २२६ ॥ देवपत्न्योद्रुमानागादैत्याश्चाप्सरसांगणाः ॥ अस्त्राणि सर्वशस्त्राणि राजा
 नोवाहना निच ॥ २२७ ॥ औषधानि चरत्नानि कालस्यावयवाश्च ये ॥ सरितःसागराःशैलास्तीर्थानि जलदानदाः ॥ २२८ ॥ एतेत्वामभि
 षिंचंतु सर्वकामार्थसिद्धये ॥ स्नानं समाप्य विधिवत्स्वर्गणेनानुलेपयेत् ॥ २२९ ॥ गवामष्टोत्तरशतंतदर्थं चाथर्वि श्रुतिः ॥ आचार्यायाभिहूपा
 यप्रदद्यादभिपूजयन् ॥ २३० ॥ ततःप्रभातेविमलेजले समवतारयेत् ॥ शुद्धांचकपिलांदोग्ध्रींघंटाचामरवर्जिताम् ॥ २३१ ॥ सामगाय
 ततोदद्यात्सुवर्णदक्षिणान्वितम् ॥ यूपमादाय संस्थाप्य स्नापयेद्धारुणं जपन् ॥ २३२ ॥ अच्छेदतेनर्मत्रेण गायत्र्या तदनंतरम् ॥ रोचनांच

म०प०२

अ०२०

॥ ४७ ॥

त्रिरत्नेन तथा कुंभोदकेन च ॥ २३३ ॥ पर्वताग्रमृदातोयनागवलमीकमेव च ॥ गजदंतमृदाचैव कूलमूलमृदातदा ॥ २३४ ॥ पुष्पोदकेन
 संख्येन तथा रत्नोदकेन च ॥ दध्यक्षतेन दुग्धेन वटेन शतधारया ॥ २३५ ॥ सुगंधेन त्रिशोतेन विलिप्य च समाहितः ॥ दापयेत्कांस्यमूलं च द
 द्याल्लोहमयं च वा ॥ २३६ ॥ माल्ययस्त्रैरलंकृत्य पूजयेद्दन्धचन्दनैः ॥ ईशावा इति मंत्रेण दद्यात्पुष्पाञ्जलित्रयम् ॥ २३७ ॥ पुनस्त्वादिति
 मंत्रेण पुनः पुष्पं समुत्सृजेत् ॥ प्रादेशमात्रं विस्तारं मध्ये वृत्तं षडंगुले ॥ २३८ ॥ कांस्यचक्रस्य मानं तु ऊर्ध्वं यद्वा दशांगुलम् ॥ तदूर्ध्वं विलि
 खेच्छूलं चतुरंगुलमानतः ॥ २३९ ॥ अंगुष्ठहीने लोहस्य तत्र शूलं न कारयेत् ॥ ततो मंगलपूर्वे तु द्विजातीनां मतेन च ॥ २४० ॥ समुत्सृजेच्च
 प्रासादं तडागं च विशेषतः ॥ चतुर्दशैर्गृहीत्वा तु ईशानाभिमुखेन तु ॥ २४१ ॥ समुत्सृजेत्ततः पश्चाद्वाक्यमेतदुदीरयेत् ॥ २४२ ॥ ओ
 मित्यादि श्रीकृष्णद्वैपायनाभिधानवेदव्यासप्रणीत भविष्यपुराणोक्तफलप्राप्तिकामश्चतुष्कोणाद्यच्चित्रमत्कारितपुष्करिणीजनमेतदूर्जितं
 गंधपुष्पाद्यर्चितं वरुणदेवतं सर्वतत्त्वेभ्यः स्नानावागाहनार्थमहमुत्सृजे ॥ २४३ ॥ ततो वरुणमूक्तेन वरुणं नागसंयुतम् ॥ मकरं कच्छपं चैव तो
 येषु परिनिक्षिपेत् ॥ २४४ ॥ पूजयेद्भरुणं देवमर्घ्यं दद्याद्विशेषतः ॥ तेनोदकेन संस्नाप्य गजदंतोत्थमृत्तिका ॥ २४५ ॥ श्वेताश्वसुरसंभूतं
 श्रीश्वतेति च संजपन् ॥ आप्यायस्वेति मंत्रेण मृदं चतुष्पथोद्भवाम् ॥ २४६ ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण कुशमूलेन स्थापयेत् ॥ तोयतोयेन गंधेन त
 थापश्चामृतेन च ॥ २४७ ॥ गायत्र्या स्नापयेद्देवं रत्नतोयेन साधकः ॥ आप्यायस्वेति मंत्रेण क्षीरेण तदनंतरम् ॥ २४८ ॥ दधिक्राव्णेति द
 ध्नाचमधुवातेति वैमधु ॥ सरस्वत्यां तेति जातिपुष्पतोयेन स्नापयेत् ॥ २४९ ॥ वरुणोत्तमिति मंत्रस्य नारायणऋषिः गायत्रीछंदो वरुणो
 देवता वरुणप्रीतये विनियोगः ॥ २५० ॥ श्रीश्वते इति मंत्रस्य कर्दमऋषिः पंक्तिछंदः सरिता देवता अश्वसुरमृदास्नाने विनियोगः ॥ २५१ ॥
 आप्यायस्वेति मंत्रस्य पर्वतऋषिः उष्णिक्छन्दः सरस्वती देवता वरुणप्रीतये चतुष्पथमृदास्नाने विनियोगः ॥ २५२ ॥ तद्विष्णोरिति मंत्र
 स्य मैनाकऋषिः सिद्धिपुच्छन्दः सरस्वती देवता वरुणप्रीतये कुशमृदास्नाने विनियोगः ॥ २५३ ॥ कयानेति मंत्रस्य वसिष्ठऋषिरनुष्टुप्छन्दः
 सोमो देवता वरुणप्रीतये नागगंधस्नाने विनियोगः ॥ २५४ ॥ तेजोसीति मंत्रस्य गर्गऋषिः सिद्धिपुच्छन्दः वासवो देवता वरुणप्रीतये विनि

योगः ॥ २५५ ॥ सरस्वत्यै भेषज्येनेति मंत्रस्य वामदेवऋषिः पंक्तिश्छंदो विष्णुर्देवता वरुणप्रीतये विनियोगः ॥ २५६ ॥ पुष्पोदकस्नाने
 अग्नयाहीति मंत्रस्य जनार्दनऋषिः जगतीच्छन्दो ऐन्द्रदेवता वरुणप्रीतये विनियोगः ॥ २५७ ॥ प्रक्षिपेत्पञ्चवीर्होश्च इयञ्चेति च संपठन् ॥
 पश्चात्त्रीराजनं कुर्यात्पञ्चघोषपुरःसरम् ॥ २५८ ॥ शिरीषपुष्पसंभूतं दर्पणं कांस्यसंभवम् ॥ गोपीचन्दनसंभूतं गंगामृत्तिकयाथवा ॥ २५९ ॥
 कृष्णागौगौमयं वापि स्वास्तिकं शंखमेव च ॥ कारयेत्पदकं वापि यवगोधूमकस्य वा ॥ २६० ॥ उत्पन्नस्वर्गसंभूतं कलशं माषसंभवम् ॥ श्रीरसं पु-
 ष्पसंभूतं दर्पणं कांस्यसंभवम् ॥ २६१ ॥ नन्द्यावर्तं मलयजेत तोनिर्मलयेत्सुधीः ॥ एकैकं प्रतिमंत्रेण प्रत्येकं तु जलोपरि ॥ २६२ ॥ ध्रुवप्रति-
 कृतैर्मंत्रैरष्टभिश्च यथाक्रमम् ॥ पूर्वाक्षतं माषभक्तवर्लिदद्याद्द्विधानतः ॥ २६३ ॥ ततो नारायणसूक्तेन देवं नारायणं व्रजेत् ॥ अन्येषां चैव देवा-
 नां प्रदद्यात्त्रिंशत्तंबलिम् ॥ २६४ ॥ तत आचमनीयं च वस्त्रयुग्मं निवेदयेत् ॥ वक्ष्यमाणेन मंत्रेण क्रमेणापि विधानतः ॥ २६५ ॥
 पृथक् पृथक् तोदद्यात्तावत्येनापि भोद्विजाः ॥ देवसूत्रसमायुक्ते यज्ञसूत्रसमन्विते ॥ २६६ ॥ सर्ववर्णप्रभेदेन वासांसि प्रतिगृह्यताम् ॥ शरी-
 रं तेन जानामि चेष्टानैव च नैव च ॥ २६७ ॥ मयानिवेदिता गन्धान् प्रगृह्य च विलिप्यताम् ॥ अष्टोत्तरशतान्दीपान्परितः स्थापयेत्क्रमात् ॥ २६८ ॥
 तदर्धं वापञ्चविंशं मंत्रेण प्रयजेत्सुधीः ॥ त्वंसूर्यचन्द्रज्योतीषि विषादस्त्वं तथैव च ॥ २६९ ॥ त्वमेव सर्वज्योतीषि दीपो यं प्रतिगृह्यताम् ॥ प्रद-
 क्षिपन्ततः कुर्यात्पञ्चधा सप्तधाथवा ॥ २७० ॥ वक्ष्यमाणेन मंत्रेण दद्याद्दूषंदशांगकम् ॥ वनस्पतिरसो दिव्यो गंधाढ्यः सुराभिः शुचिः ॥ २७१ ॥
 मयानिवेदितो भक्त्या धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ अलंकारं च गंधं च पीतवस्त्रं तथैव च ॥ २७२ ॥ दूर्वाक्षते च माल्यं च युक्तं पुष्पेण पूजयेत् ॥ द-
 द्यात्पञ्चाञ्जलिं पञ्चाद्विष्णुसूक्तं पुनर्जपेत् ॥ २७३ ॥ ततः सुशोभने स्नाने मद्यं निर्माय देशिकः ॥ वरुणं विन्यसेत्तत्र तथा पुष्करिणो मपि ॥ २७४ ॥
 विवाहोक्तेन विधिना कुर्यात्त्रिर्मूचनादिकम् ॥ गंधपुष्पं ततो दद्याद्वांच दद्यात्सदाक्षिणाम् ॥ २७५ ॥ चामरं व्यजनं छत्रं कांस्यलोहं तथैव च ॥ कु-
 र्यात्पुष्करिणीं रम्यां राजतीं च त्रिपादिकाम् ॥ २७६ ॥ चतुष्कोणां च सुषमाद्बहुषु पारिमंडलाम् ॥ सुवर्णप्रतिमां कुर्याद्भालेनैकेन भोद्विजाः ॥ २७७ ॥
 अथवा स्वर्णपत्रे च कुंकुमेन तले लिखेत् ॥ वाणशक्तिप्रमाणेन स्वर्णपत्रं तु द्व्यंगुलम् ॥ २७८ ॥ कारयेच्चतुरस्रं च पीठोपरि न्यसेद्बुधः ॥ नीराजनांते

म० प० :

अ० २०

॥ ४८ ॥

विप्रेन्द्राः संस्मरेदमृतंतरेत् ॥ २७९ ॥ अशक्तेन तथैवैकाकाष्ठे वापि प्लच्छदे ॥ ताम्रपट्टे लिखेद्वापि अलक्तेन यथाविधि ॥ २८० ॥ प्राण
 प्रतिष्ठां कुर्यात्तुवरुणाय निवेदयेत् ॥ महंतुवत्सरं कुर्याद्देवोषपुरःसरम् ॥ २८१ ॥ अशोकं खदिरं शालमश्वत्थं बिल्वकं तथा ॥ धात्री कुरुवकं
 चैव बहुलं नागकेसरम् ॥ २८२ ॥ एषामेव काष्ठयूपं यजमानप्रमाणकम् ॥ समादाय च संस्थाप्य वस्त्राद्यैः प्रतिगृह्य च ॥ २८३ ॥ यूपरक्षे
 तिमंत्रेण खनित्वा च प्रदापयेत् ॥ स्थिरो भवेति मन्त्रेण हस्तं दत्त्वा पठेत्ततः ॥ २८४ ॥ तडागस्य तथैशान्यां तथा प्रासादकस्य च ॥ प्रापयेद्
 क्षिणे भागे आवासस्य च मध्यके ॥ २८५ ॥ नौकांगत्वा ततः पश्चाद्यूपमादाय वाग्यतः ॥ मध्यदेशे तडागस्य समुल्लंघ्य तथोत्तरम् ॥ २८६ ॥
 गंतव्यं प्रकल्प्य तत्रैव आप्याय स्वोतिवैक्रवा ॥ शिलायां होमयेत्तत्र हुने त्रौकाहुति त्रयम् ॥ २८७ ॥ अंगदाय स्वाहेति भौमाय नम इत्यतः ॥ ला
 जाशक्तौ दधिमधौ वासने प्रतिहोमयेत् ॥ २८८ ॥ कूर्माय नम इत्युक्त्वा पृथिव्यै नम इत्युत् ॥ स्वाहेत्यनंतमंत्रेण दद्याद्धर्मनंतरम् ॥ २८९ ॥ प
 श्वरत्नेन गन्धेन शंखेनार्घ्यं प्रदापयेत् ॥ चतुरस्रं समाकीर्णं चतुर्दिक्ष्वधृतैर्जनैः ॥ २९० ॥ कल्पयेद्वापयेत्तत्र हस्तं दत्त्वा पठेदिदम् ॥ स्थिरो
 भवेति मंत्रेण गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ २९१ ॥ चक्रं सदर्पणं दद्यान्नागदंडशिरोगतः ॥ विद्युदत्र च कर्तारं ग्रहदुखहरिप्रियम् ॥ २९२ ॥ एवं च
 क्रंपूजयित्वा शूलं नागांश्च पूजयेत् ॥ उच्चैर्ध्वजं ततः कृत्वा ननागेति च संपठेत् ॥ २९३ ॥ गायत्रे स्वेति मंत्रेण पठेद्भारद्वयंततः ॥ दिक्पा
 लेभ्यो बलिं दद्यान्माषभक्तं गुडौदनम् ॥ २९४ ॥ रक्तपुष्पान्वितं कृत्वा प्राणिपत्यप्रसादयेत् ॥ सहस्रं वा धनं दद्याद्वा ह्यणाय कुटुंबिने ॥ २९५ ॥
 ततो भोज्यं च सर्पिंश्च सहिरण्यं यथाविधि ॥ इक्षुस्वस्तीति कांदद्याज्जले मातृश्वपूजयेत् ॥ २९६ ॥ मथरां वशुतां कांतां राक्षसीं च पिशाचिकाम् ॥
 नागिन्यो नागपुत्रांश्च मध्ये संपूजयेत्ततः ॥ २९७ ॥ पूर्णाति च पृथग् दद्यात्लाजाद्यैर्गुडमिश्रितैः ॥ इन्द्रो बलवती स्वाहाय शो बलवतामपि ॥ २९८ ॥
 बृहत्पक्षाविशेषोऽयं मध्यमे च कनीयके ॥ बृहस्पते च इंद्राय तव देव लतामिति ॥ २९९ ॥ स्वाहेति जुहुयात्पश्चात्प्राणीतां चालयेत्ततः ॥
 कनिष्ठपक्षे प्रासादे तथा चैव जलाशये ॥ ३०० ॥ मन्दरे तोरणस्यैव विष्वक्सेनं प्रकल्पयेत् ॥ आरामे च तथा सेतौ विशेषः पञ्चमो द्विजाः ॥ ३०१ ॥
 पूजांतरेण यः कस्य जपेन्मन्त्रसहस्रकम् ॥ स्तुतिं समाप्य विधिवदिमं मंत्रमुदाहरेत् ॥ ३०२ ॥ सर्वसत्त्वेभ्य उच्छिष्टमपि तज्जलमुद्धृतम् ॥

इति पठित्वा पुष्करिणीजलं हस्ते गृहीत्वा जलं क्षिपेत् ॥ ३०३ ॥ ततो जलमातृभ्यो नम इति जलमातृः प्रपूजयेत् ॥ त्रैलोक्ये यानि स्थानानि
 स्थावराणि चराणि च ॥ ३०४ ॥ तेषामाप्यायनायै तज्जलमुत्सृज्य ते मया ॥ मात्रेतु कुतमेतत्ते जगदानन्दकारकः ॥ ३०५ ॥ शिवाय सर्वभूता
 नां यत्स पाहि जलाशयम् ॥ पिबंतो ह्यवगाहंतः सुखिनः सर्वजंतवः ॥ ३०६ ॥ जलं विद्वाय काराय कृतमेतन्मया सदा ॥ कीर्तिं स्तिष्ठतु मे देवा
 शिराय धरणीधर ॥ ३०७ ॥ त्वत्प्रसादान्महाभाग नगराजनमोऽस्तु ते ॥ येऽत्र केचिद्विपद्यंते स्वकर्मफलभोजनाः ॥ ३०८ ॥ तेषां दोषैर्न लि
 प्येहं स्वं स्वंगममवाप्नुयात् ॥ नारायणो जगत्प्राणः सर्वकामप्रदायकः ॥ ३०९ ॥ आपे यामातरः संतु जगतां वृक्ष्यो नयः ॥ अपां पतेरसा यात्र
 यादसामीश्वरप्रभो ॥ ३१० ॥ वरुणास्यासने कीर्तिं सनातनमोऽस्तु ते ॥ ततोऽयं निधिवद् दद्यादक्षिणार्थं द्विजन्मने ॥ ३११ ॥ सुवर्णरजतं
 दद्यादनङ्गाहं पयस्विनीम् ॥ दद्याद्धेनुद्वयं पश्चात्कुर्याद्ब्राह्मणतर्पणम् ॥ ३१२ ॥ वह्निपूजां पुरस्कृत्य मन्त्रेण प्राशयेत्ततः ॥ पितृणां दापयेद्दध्यं ततो
 देवं प्रसादयेत् ॥ ३१३ ॥ बिम्बमुद्रां पद्ममुद्रां नागमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ वैश्वानरा इति ऋचा पूजां कृत्वा विवर्जयेत् ॥ ३१४ ॥ यस्ते प्राणाञ्जप
 न्पश्चात्प्रकुर्यादथ चन्दनम् ॥ प्रदक्षिणं ततः पश्चात्तडागस्य शृणु द्विजाः ॥ ३१५ ॥ ब्राह्मणान्पुरतः कृत्वा वेदघोषं समुच्चरन् ॥ महामङ्गल
 पूर्वेण प्राविशेद्भवनं सुधीः ॥ ३१६ ॥ ततो गृहार्चनं कुर्याद्ब्राह्मणानथ भोजनम् ॥ दीनानां कृपणानां च सवित्रेर्धनं निवेदयेत् ॥ ३१७ ॥
 इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि द्वितीयभागे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ सप्ताग्निष्टोमको नाम ह्युत्तमः कथितो
 विधिः ॥ मध्यमे मध्यमफलं कनिष्ठेतु कनिष्ठकम् ॥ १ ॥ अधुना मध्यमं वक्ष्ये विधिं शस्त्रानुसारतः ॥ यथा विभवयोगेन यत्कर्तव्यं नरेण वै ॥ २ ॥
 सद्यो धिवासकल्पेन यूपानीचि धिवास्य च ॥ पूर्वस्मिन्नेवादि वसेद्वैवज्ञ कथिते शुभे ॥ ३ ॥ मुहूर्तैकलशं स्थाप्य संगृह्य गणनायकम् ॥ स्थापये
 त्प्रथमं यूपमापो हिष्ठेति मंत्रकैः ॥ ४ ॥ शन्नो देव्यास्ततः पश्चाद्बन्धद्वारेति गंधकम् ॥ श्रीसूक्तेन ततो दद्यात्पुष्पं पूर्वार्क्षतंततः ॥ ५ ॥ का
 ण्डादिति च मन्त्रेण ततो धूपं निवेदयेत् ॥ ये गृह्णामीति च ऋचा पूजायां स्थापयेत्ततः ॥ ६ ॥ विवाहविधिना सर्वकार्यं चैवाधिवासनम् ॥ ७ ॥ स
 र्वमेव प्रयुज्यते तडागादिषु पण्डितः ॥ अधिवास्य तडागादीनाचार्यादींश्च सर्वशः ॥ ८ ॥ संगृह्य गंधपुष्पाद्यैर्धूपैर्दीपैः सुशोभनैः ॥ ततः प्रभाते सम

येनित्यनिर्वर्त्यशास्त्रतः ॥ ९ ॥ वृद्धिश्चाद्धंततः कुर्यान्मातृपूजापुरःसरम् ॥ अलंकृत्ययथाशक्ति आचार्यादींश्चोद्बुधः ॥ १० ॥ शृणुयात्प
श्चिमेभागेमंडपस्यसमीपतः ॥ मध्येदेशेसमुद्धृतंयज्ञपात्रंप्रशस्यते ॥ ११ ॥ अथवातत्रदेशीयगुरुंवाश्रोत्रियोद्भवम् ॥ यज्ञेप्रधानद्वितीयमृ
त्विगाचार्यमेवहि ॥ १२ ॥ वैतानकल्पेसंपन्नंशक्तिकल्पपरायणम् ॥ निगमज्ञानसंपन्नंयज्ञेपात्रंप्रशस्यते ॥ १३ ॥ पत्नीहीनमपुत्रंचश्याव
दंतमदंतकम् ॥ गणानांयाजकंपंडंस्वगोत्रंपरिवर्जयेत् ॥ १४ ॥ अप्रधानेषुयज्ञेषुदानयज्ञेषुसत्तमाः ॥ नियोजयेत्स्वगात्रंचहोमेना
स्तिविचारणा ॥ १५ ॥ कुशप्रतिकृतौचापिततःस्वर्गसगच्छति ॥ धनपादौचसंशोध्यततोयज्ञंसमाचरेत् ॥ १६ ॥ अयाज्ययाजनो
द्धृतंपल्लवंव्यवहारके ॥ कूटसाक्ष्येणपल्लवेस्थाप्यहारकमेवच ॥ १७ ॥ देवस्वंब्राह्मणस्वंचलोहविक्रयणंधनम् ॥ हविर्विक्रयणंकृत्वापुत्र
भार्यादिविक्रयी ॥ १८ ॥ निंदितानिपुराणेषुयत्कृतंतत्रतत्फलम् ॥ यज्ञसन्ननिविप्रांश्चनश्चाद्धंभोजयेत्कचिद् ॥ १९ ॥ नदद्यात्तस्य
दानंचयावन्नैवसमापयेत् ॥ ब्रह्मन्नाचार्यमुख्योसिसंसाराद्वाहिमांविभो ॥ २० ॥ त्वत्प्रसादाद्गुरोयज्ञेप्राप्तुयान्मानसेप्सितम् ॥ चिरंमेशा
श्वतीकीर्तिर्यावल्लोकाश्चराचराः ॥ २१ ॥ प्रसीदत्वंमहेशानिप्रतिष्ठाकर्मसिद्धये ॥ त्वमादिःसर्वभूतानांसंसारार्णवतारक ॥ २२ ॥ ज्ञाना
मृतप्रदाचार्यविष्णुरूपनमोऽस्तुते ॥ ब्रह्मासनसमुद्धृतंप्रकाशितदिगंतरम् ॥ २३ ॥ त्वंचजांबूनदप्रख्ययजुर्वेदनमोस्तुते ॥ प्रफुल्लक
मलोद्भासिभास्वरांवरभूषितः ॥ २४ ॥ प्रकीर्णशास्त्रसंभारविधिज्ञप्रणतोऽस्मि ते ॥ ज्वलद्वैश्वानरप्रख्यधूमश्यामालितानन ॥ २५ ॥ पडं
गवेदतत्त्वज्ञऋत्विङ्मोक्षंसमाचरन् ॥ ततस्तूर्यादिघोषेणपुरस्कृत्यद्विजोत्तमान् ॥ २६ ॥ यजमानःसपत्निकःप्रविशेद्यागमंडपम् ॥ स्व
स्थानेस्थापयेत्पुत्रन्मखैर्धर्मयथाक्रमम् ॥ २७ ॥ पूजयेद्बन्धमाल्याद्यैर्गंधाद्यैःसुमनोहरैः ॥ यज्ञेषुविततेयोसौपूज्यतेपुरुषःसदा ॥ २८ ॥
नारायणस्वरूपोसौयज्ञमेसफलंकुरु ॥ मखश्रेष्ठेषुसर्वेषुयेनमंत्राःसुविस्तृताः ॥ २९ ॥ यजुर्वेदार्थतत्त्वज्ञब्रह्मरूपनमोस्तुते ॥ यज्ञेषु
शाखीसर्वेषुवेदेवेदार्थतत्त्ववित् ॥ ३० ॥ ऋग्वेदज्ञमहाप्राज्ञविश्वरूपनमोस्तुते ॥ मांगल्यंकर्मणानित्यंसात्वतंब्रह्मरूपिणम् ॥ ३१ ॥
सिद्धयेममयज्ञस्यनमामिशिवरूपिणम् ॥ पालयंतिदिशःसर्वाविदिशश्चतथाइमाः ॥ ३२ ॥ दिक्पालरूपिणंविप्रंयज्ञसिद्धयेनमाम्यहम् ॥

पातयेदक्षिणं जानुविकिरान्विकिरेत्ततः ॥ ३३ ॥ त्रैलोक्येयानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाःसर्वैरक्षां कुर्वतुतानिवै ॥
 ॥ ३४ ॥ वेद्यावेदीतिमंत्रेणपठेद्वेदप्रणम्यच ॥ संपूज्यगन्धपुष्पाद्यैरिमंमंत्रमुदाहरेत् ॥ ३५ ॥ याजनंयजमानं च श्रेयसातत्रयाजकः ॥
 अयमर्घ्यइदं पाद्यं धूपोयंप्रतिगृह्यताम् ॥ ३६ ॥ ऐशान्यांकलशेदेवंसंपूज्यगणनायकम् ॥ ब्रह्माणंवासुदेवंचद्वितीयकलशेयजेत् ॥ ३७ ॥
 मंडलंचैवविष्णुवैद्वारकारूपमास्थितः ॥ तेनत्वांपूजयाम्यद्यस्वर्गप्राप्तिकुरुष्वमे ॥ ३८ ॥ पूर्वदिक्षुचकलशान्संस्थाप्यचत्रयत्रयम् ॥
 अर्धपादसवर्णेननिर्मितं तारणं बुधः ॥ ३९ ॥ गंगामृत्तिकयायुक्तेपल्लवेसंनिवेदयेत् ॥ मंदरंकल्पयित्वा तु गोपीनांचकुलेनवा ॥ ४० ॥ क
 लशोपरिसंस्थाप्यमंदरंसंप्रपूजयेत् ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रेणगंधपुष्पैःपृथग्विधैः ॥ ४१ ॥ स्योनापृथिवीतिमन्त्रस्यसु रंतऋषिर्जगती
 छन्दोहरोदेवतामंदरप्रीतयेविनियोगः ॥ ४२ ॥ एवंदक्षिणदिग्भागेनवतोलकनिर्मितम् ॥ प्रादेशमात्रलोहेतुरौप्येणगंधमादने ॥ ४३ ॥
 मृदासंघटनेपश्चात्कदाचनऋचायजेत् ॥ कदाचनेतिमंत्रस्यसूर्यऋषिस्त्रिष्टुप्छन्दःसूर्योदेवतागंधमादनप्रीतयेविनियोगः ॥ ४४ ॥ उत्तरेतो
 रणतोद्वेरेणुष्टद्वयमानके ॥ तोलकद्वयमानेनयवानांपिष्टक्रोपरि ॥ ४५ ॥ आप्यायस्वेतिमंत्रस्यकर्दमऋषिर्जगतीछन्दःशचीदेवतासुपा
 र्श्वप्रीतयेविनियोगः ॥ ४६ ॥ पूजयेत्पार्श्वकलशेधात्रादीन्पूर्वदिक्क्रमात् ॥ श्रीसूक्तेनैवमन्त्रेणयजेद्विजयसप्तकम् ॥ ४७ ॥ पूजयेत्पर
 याभक्त्यागंधपुष्पाक्षतादिना ॥ ४८ ॥ अंबाअंबिकेतिमंत्रस्यनलिनऋषिर्गायत्रीछन्दःशंभुदेवताजयप्रीतयेविनियोगः ॥ ४९ ॥ गायत्र्या
 पूजयेदक्षेपश्चिमंकलशद्वयम् ॥ गायत्र्याविश्वामित्रऋषिःसवितादेवताविजयप्रीतयेविनियोगः ॥ ५० ॥ भद्रंचैवसुभद्रंचप्रयतःसंयजे
 दुधः ॥ ५१ ॥ उत्तरेयुग्मकलशेमनोव्राडितिमंत्रस्यअंतकऋषिर्बृहतीछन्दोनिर्ऋतिदेवताभूतप्रीतयेविनियोगः ॥ ५२ ॥ भूतशुद्धिततः
 कृत्वा न्यासंकृत्वाविधानतः ॥ विधायाघ्यादिकंचैवधर्मादीन्मण्डलेयजेत् ॥ ५३ ॥ मध्येआधारशक्त्यादीन्वरुणमध्यतोयजेत् ॥ पूर्वादि
 क्रमतश्चैवइन्द्रादीन्कुलदेवताः ॥ ५४ ॥ पार्श्वद्वयेऋषिकायाब्रह्माणंचाप्यनन्तकम् ॥ स्वैःस्वैर्मैत्रैर्यथोक्तेनचलिभिर्गन्धपुष्पकैः ॥ ५५ ॥
 इन्द्राभिषेकमंत्रस्यवाद्यंगंधाररागकम् ॥ अग्रेस्तेजोसीतिवाद्यंरागंचैववराटकम् ॥ ५६ ॥ घनकंटकमस्यापिवाच्यंरागंतुगुर्जरी ॥ रक्षो

धिपस्यसंग्रामैवैतालंवाद्यमुच्यते ॥ ५७ ॥ नाटकाख्यंतथारागंवरुणस्यापिमेशृणु ॥ वाद्यंराजाभिषेकारुयंरागोवसंतसंज्ञकः ॥ ५८ ॥
 ईशस्यनंदिघोषारुयोवाद्यंरागोथकामदः ॥ सुवर्णदुंदुभिर्वाद्यंरुद्रगणःकथितोबुधैः ॥ ५९ ॥ रागोदेवीवसंतश्चअनंतस्यनिबोधमे ॥ वाद्यं
 गांधारताराख्यंरागश्चाङ्गारवातकः ॥ ६० ॥ सोमेवोषेभवेद्वाद्यंजलेशस्यमहात्मनः ॥ मालवारुयोभवेद्वागःपत्राग्रेषुमहानपि ॥ ६१ ॥
 स्वैःस्वैर्धर्मश्चसंगृह्यदक्षिणेपृथिवीयजेत् ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रेणउपचारैःपृथग्विधैः ॥ ६२ ॥ मण्डपस्योत्तरेभागेमहादेवंप्रपूजयेत् ॥
 नमोवृक्षेभ्यइत्यादिनैवेद्यश्चपृथग्विधैः ॥ ६३ ॥ महादेवंद्रिभुजंतमुरुशूलधरमुमासहितंध्यात्वा ॥ नमोवृक्षेभ्यइतिमन्त्रस्यब्रह्मऋषिर्गाय
 त्रीछंदश्चन्द्रोदेवताचन्द्रप्रीतयेविनियोगः ॥ ६४ ॥ गंधपुष्पादेभिर्भक्त्याभूतानिपरितोयजेत् ॥ ६५ ॥ वेतालाश्चपिशाचाश्चराक्षसा
 श्वसरीसृपाः ॥ अस्मात्प्रयांतुमेस्थानाद्येचान्येविघ्नकारकाः ॥ ६६ ॥ मधुयुक्तंपायसान्नंवरुणायनिवेदयेत् ॥ पीतंचालोहितंकृष्णंशुक्लं
 कृष्णंचधूम्रकम् ॥ ६७ ॥ पीतंशुक्लंतथाचित्रंश्वेतमन्नंयथाक्रमम् ॥ बलयस्तुदिगीशानांग्रहाणामपितच्छृणु ॥ ६८ ॥ क्षीरौदनंग्रहेशाय
 शुक्लांशुशिनःस्मृतम् ॥ लोहितांश्चभौमस्यबुधस्यक्षीरपाष्टिकम् ॥ ६९ ॥ पीतमन्नंदेवगुरोःशुक्रस्यसिततंदुलम् ॥ मांसौदनंशनेज्ञैयं
 राहोश्चकृष्णभक्तकम् ॥ ७० ॥ धूम्रवर्णंतुताम्रंतुभौमस्यक्षीरपाष्टिकम् ॥ पिष्टकात्रंशिवस्योक्तंभूतानांमाषभक्तकम् ॥ ७१ ॥ एवंबलिंविधाया
 थअग्रेकुंभंनिवेशयेत् ॥ प्रादेशद्वयंहुलंनामअष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ७२ ॥ बह्वंगुलकंविन्यस्यविन्यस्यकलशोपरि ॥ निशावांछितसूत्रैश्चसंवे
 ष्टयपिहितंतथा ॥ ७३ ॥ शरावंचपुनर्दद्याद्बर्धनींप्रतिपूजयेत् ॥ अस्त्रायफडितिमंत्रेणध्यात्वादेवंजलेश्वरम् ॥ ७४ ॥ सूक्तंयजेद्यथाशक्तिशतमष्टोत्तरं
 यजेत् ॥ कुंडेषुविन्यसेन्नागानष्टौपूर्वादिषुक्रमात् ॥ ७५ ॥ अनंतंपूजयेत्पूर्वमानेनांगुलमात्रकम् ॥ निर्मितंकांचनेनैवसप्तवर्तिकयासुधीः ॥ ७६ ॥
 राजतंवासुकिंनारंगंयजेत्पत्रांतरेपुनः ॥ पादमात्रेपिचांगुष्ठमात्रंताम्रस्यभक्ष्यकम् ॥ ७७ ॥ पंचांगुलंतोलिकयालौहंकरौटकंपुनः ॥ वर्तिका
 भिःषोडशभिर्बृहत्पर्वप्रमाणकम् ॥ ७८ ॥ शंखपालंकुशमयमर्धपादेननिर्मितम् ॥ अंगुष्ठमात्रंरक्तेननागंतालकमात्रकम् ॥ ७९ ॥ अंगुष्ठे
 तोलकंपश्चात्पद्मनागंपुनर्यजेत् ॥ तोलकार्धंप्रमाणेनअंगुलंपरिमाणतः ॥ ८० ॥ कुर्याच्छैलमयंसम्यग्यथावल्लभगान्वितम् ॥ महापद्मस्य

वैतस्य पूर्वमानेन निर्मितम् ॥ ८१ ॥ ध्यात्वानंतं चतुर्बाहुं शुक्लसप्तफणान्वितम् ॥ दक्षिणोर्ध्वकरेशं खं अधिचक्रं प्रतिष्ठितम् ॥ ८२ ॥ वामो
र्ध्वेतुगदापद्ममध्यस्थाने व्यवस्थितम् ॥ सर्वालंकारसंयुक्तमेवं ध्यात्वा यथाविधि ॥ ८३ ॥ सहस्रशीर्षैति मंत्रेण पूजयित्वा बालिंददेत् ॥ लाजा
भिस्तिलसंमिश्रैः क्षीरयुक्तं पृथग्विधैः ॥ ८४ ॥ चतुर्विधं तथा श्वेतं सर्वालंकारसंयुतम् ॥ स्वकीयं प्रजपेत्तत्र आप्यायस्वेति वैक्लवा ॥ ८५ ॥
पिण्याकं नागजिह्वां च तथा सर्जरसान्दधि ॥ बलयस्तस्य निर्दिष्टास्तक्षकं लोहितं यजेत् ॥ ८६ ॥ पद्मदं कं दधानां च भुजाभ्यां नागसतमम् ॥ मनो
त्रा इति मंत्रेण आज्यं सोमो बलिं भवेत् ॥ ८७ ॥ कर्कोटकं च द्विभुजं पीतवस्त्रधरं यजेत् ॥ पञ्चनद्य इति ऋचा विष्णुक्रांता बलिं भवेत् ॥ ८८ ॥
पीतवस्त्रं च कुलिशं याजयेच्च चतुर्भुजम् ॥ भुजाभ्यामूर्ध्वभागे तु रक्तपद्मधरं हरिम् ॥ ८९ ॥ शर्कराकुष्ठकंचैव बालिस्तस्य प्रकीर्तितः ॥ द्वि
भुजं शंखपालं च शंखाभं शंखधारिणम् ॥ ९० ॥ पद्मासनस्थं पद्माभ्यां हस्ताभ्यां च वरं विभुम् ॥ ध्रुवक्षितिध्रुवोत्तीति मंत्राभ्यां पूजयेत् पृथक् ॥
॥ ९१ ॥ घटौदनं भृङ्गराजं पद्मं च बलयस्तयोः ॥ स्वगृह्योक्तेन विधिना संस्थाप्याग्निं कुशंडिकाम् ॥ ९२ ॥ कृत्वा आज्यस्य संस्कारं वारुणं
श्रपयेच्चरुम् ॥ जुहुयादष्टबिल्वादिदिगीशानां घृतेन वै ॥ ९३ ॥ एकैकामाहुतिं दद्याद्ब्रह्मणां च त्रयं त्रयम् ॥ सुसमिद्धिर्घृतमधुपयोभिर्मिश्रितैः
पृथक् ॥ ९४ ॥ पलाशसमिधं पश्चात्प्रतिष्ठा माहुतित्रयम् ॥ शिवस्य परमात्रेण जुहुयादष्टसंख्यया ॥ ९५ ॥ मध्वाज्यगुडमिश्राभिर्लाजा
भिर्जुहुयात् पृथक् ॥ लाजान्यथोक्तां वितरेदेकैकामाहुतिं क्रमात् ॥ ९६ ॥ स्थालीपाकस्य जुहुयादेकैकामाहुतिं पुनः ॥ वरुणं च समुद्दिश्य
रुद्रं सर्वपृथक् पृथक् ॥ ९७ ॥ वास्तोष्पतय इति मंत्रेण पञ्चगव्ये भवेत्ततः ॥ स्योनापृथिवीति मंत्रेण व्रीहिमृत्तिकया पुनः ॥ ९८ ॥ वृषात्र
इति मंत्रेण कयान इति वैपुनः ॥ कुशमूलमृदा चैव चतुष्पथमृदा तथा ॥ ९९ ॥ इमारुद्देति मंत्रेण श्रीश्चोतिं ऋचा पुनः ॥ पद्मखण्डस्य च मृदा
स्नापयेत्सुसमाहितः ॥ १०० ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण तथा पुष्पोदकेन च ॥ तीर्थोदकेन कृष्णेन त्रिरक्तेन त्रिशीतकैः ॥ १०१ ॥ पञ्चरक्तेन
रक्तानां मृदाकैश्च कुशोदकैः ॥ स्वर्णतोयैश्च कलशैरष्टोत्तरशतेन तु ॥ १०२ ॥ तैजसैर्मृत्तिकैश्चापि अष्टाविंशतिभिस्तथा ॥ यथाशक्ति तु सं
स्थाप्य कुंकुमैश्चन्दनैरपि ॥ १०३ ॥ अत्रालिप्य ततो मृद्भिर्दद्याच्चैव पराक्रमम् ॥ सुरासुरेति च ऋचा वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥ १०४ ॥ ध्वजं च

धनुनागेतिगंधद्वारेतिगोमयम् ॥ धूरसीतिततोधूपंहोत्रेचाहुतिदीपकम् ॥ १०५ ॥ सिंधोसीतिचिसिंदूरंस्वभावेरक्तकंतथा ॥ मालतीकु
सुमैःकृत्यैर्नागान्संस्थापयेत्ततः ॥ १०६ ॥ धाराभिःशतपुष्पाभिर्गन्धतोयादिभिस्तथा ॥ अथवाश्वत्थपत्रेषुवटपत्रेषुवासुधीः ॥ १०७ ॥
रोचनाकुंकुमैर्वापिसंलिख्यतत्रपूजयेत् ॥ प्रक्षिपेत्तत्रमुक्ताहिकलशेषुविनिक्षिपेत् ॥ १०८ ॥ मंडपस्योत्तरेदेशेशय्यानिर्मायशोभनाम् ॥
राजतंवारुणंतस्यांपादमात्रेणनिर्मिताम् ॥ १०९ ॥ अंगुष्ठमात्रंसंस्थाप्यततःपुष्करिणीमपि ॥ स्वर्णपादेनघटितांचतुरस्रांसुशोभनाम् ॥
॥ ११० ॥ अंगुष्ठमात्रंसंपूज्यवरुणायनिवेदयेत् ॥ यथाशक्तिततोगांचसंभवेपञ्चविंशतिः ॥ १११ ॥ सुवर्णराजतंचैवधान्यंवासोषराट
कम् ॥ ११२ ॥ नागयष्टिसमादायकिंचिदुत्तरगंतथा ॥ ११३ ॥ ततोक्षतायभौमायकृत्वाचाज्याहुतित्रयम् ॥ लाजादधिसमायुक्तंवृत्तमधुगुडं
तथा ॥ ११४ ॥ क्षीरंचपिष्टकंचैवशङ्कुलीगन्धपुष्पकम् ॥ पञ्चामृतंपञ्चरत्नंगर्भैर्दद्यात्समाहितः ॥ ११५ ॥ आचार्यौयजमानेनसुसन्नद्वै
श्वभृत्यैः ॥ गङ्गाजलशयोर्मध्येपञ्चोषपुरःसरम् ॥ ११६ ॥ अवाप्यचततोयष्टिस्थिरोभवतिवैरिवा ॥ ध्रुवंध्रुवेतिमंत्रेणयाष्टिमामंत्रये
त्ततः ॥ ११७ ॥ यज्ञप्रियासिदेवित्वंसर्वविघ्नविनाशिना ॥ त्राहिमांसर्वपापेभ्यःआत्मनात्वंस्थिरीभव ॥ ११८ ॥ इत्यामंत्र्यजपेच्चैवगाय
त्रींचपठेत्ततः ॥ वनस्पतेतिविडवामितिमंत्रेणजपेत्पुनः ॥ ११९ ॥ पुनरागत्यतांवेदिंनिर्मथ्यवरुणंप्रभुम् ॥ तथापुष्करिणींचैववर्धनींकलशो
दरैः ॥ १२० ॥ अनिष्टंमार्जयेन्नागानुद्धृत्यकलशंतथा ॥ पाषाणाभ्यंतरंकृत्वागोमयोपरिलिप्यच ॥ १२१ ॥ वरुणंपुष्करिण्यांचजलमध्ये
विनिक्षिपेत् ॥ नमोस्त्वितिचमन्त्रेणबलिंदद्याच्चपायसम् ॥ १२२ ॥ निर्मथ्यात्तत्रयोनागःस्थापयेत्तुयथाविधि ॥ श्रावयेत्तमिमंमंत्रमत्र
संनिहितोभव ॥ १२३ ॥ अत्रस्वामीभवान्नागरक्षणीयंत्वयाजनम् ॥ गायत्रेणत्वाच्छंदसामीमंत्रंसंश्रावयेत्पुनः ॥ १२४ ॥ संपूज्यगंधपुष्पा
द्यैःपुरतोनिक्षिपेद्दिशि ॥ पिधायनागराजानमृचाभ्यांपरिसूत्रकैः ॥ १२५ ॥ सन्निरुद्धचाशुसंस्थाप्यबलिंदद्याद्विधानतः ॥ लाजौदनंमन
स्तस्ययज्ञाग्रतःक्रुचाजपेत् ॥ १२६ ॥ एवंभूरितिमंत्रैःस्वैःस्वैरेवतुष्टयग्विधैः ॥ स्वासुदिक्षुचसंस्थाप्यपूजयेच्चप्रयत्नतः ॥ १२७ ॥ पूर्वभा
गेपुष्करिणांहरिताभंसवत्रकम् ॥ हलग्रहीतमंत्रेणन्यस्यलाजाहुतिकुले ॥ १२८ ॥ त्रातारामितिमंत्रेणअग्नौविन्यस्यमौक्तिकम् ॥ मनःशि

लांप्रवालंचअग्निमीडेतिसंपठेत् ॥ १२९ ॥ वैश्वानरेणमन्त्रेणपठह्यौजाहुतिपुनः ॥ दद्याद्येतेशतमन्त्रेणपश्चिमेकाटिकंन्यसेत् ॥ १३० ॥
 शालिबीजेनसहितंकयानइतिमंत्रकम् ॥ वरुणस्योइतिमंत्रेणदद्यादष्टौदशाहुतिम् ॥ १३१ ॥ उत्तरेरोचनांकन्यांतथैवगौरसर्षपम् ॥ कुंकु
 मेनसमायुक्तंकुविदंडमृचापठन् ॥ १३२ ॥ विन्यस्यतेनमंत्रेणप्रदद्यादाहुतिपुनः ॥ ऐशान्यामंद्रकरंगमीशावाइतिसंपठन् ॥ १३३ ॥
 संस्थाप्याज्याहुतिंदद्यात्तमीशानऋचापुनः ॥ आसद्यैर्मंत्रसंयुक्तैर्देवनारायणंयजेत् ॥ १३४ ॥ वरुणात्मकंततोध्यात्वाततोनीराजनंपठेत् ॥
 जानुभ्यामवर्निगत्वापठेज्ज्ञानामृतंस्तवम् ॥ १३५ ॥ धर्मोर्वंशंततःकुर्यादुत्सर्गातिविधीयते ॥ ततोदेवींषुनःकृत्वादत्वापुष्पाञ्जलि
 त्रयम् ॥ १३६ ॥ सर्वसत्वोपकारायसमुत्सृजेत्तुवैजनम् ॥ उत्सृष्टंसर्वसत्वेभ्योदृश्यतेजलमूर्जितम् ॥ १३७ ॥ रमतुसर्वभूतानि
 स्नानपानावगाहनैः ॥ वरुणंचततोदेवंपुष्करिण्यांचनिक्षिपेत् ॥ १३८ ॥ जलेवरुणमंत्रेणमत्स्यादीन्प्रक्षिपेत्ततः ॥ पक्षिणश्च
 शुभास्तत्रभेकंकूर्मचकर्दमम् ॥ १३९ ॥ शैवालंप्रक्षिपेच्चैवदक्षिणांतदनंतरम् ॥ सुवर्णधान्यरत्नंचआचार्यायपृथग्ददेत् ॥ १४० ॥
 ऋत्विग्भ्यश्चपृथग्दद्याद्यथावित्तानुसारतः ॥ ब्राह्मणेभ्योगायनेभ्योवसुभ्यश्चपृथक्पृथक् ॥ १४१ ॥ नित्यंसुमाप्यविधिवद्दद्यात्पूर्णाहुतिपुनः ॥
 दद्यादर्घ्यंचशूद्रायहस्तासइतिसंजपन् ॥ १४२ ॥ ततःप्रदक्षिणावर्तसंवेष्ट्यशरीधारया ॥ प्रासादपक्षेप्रासादमारामेअथमंडपम् ॥
 ॥ १४३ ॥ शताधिधारयाशक्त्यात्रिवारंब्राह्मणैःसह ॥ विकीर्यलाजकुसुमंवीर्हीश्वैकपदंकात् ॥ १४४ ॥ तूर्यघोषेणमहतागृहंविप्रपुरःसरम् ॥
 यजमानःसपत्नीकःप्रविशेत्स्वगृहंपुनः ॥ १४५ ॥ ततोगृहार्चनंकृत्वाब्राह्मणानथभोजयेत् ॥ कुमारीश्चकुमारांश्चशनिन्धकृपणानपि ॥ १४६ ॥
 नारायणंततोदद्याद्विप्रमुद्दिश्यभक्तिः ॥ १४७ ॥ इतिश्रीभविष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणिद्वितीयभागेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॐ ॥
 इति मध्यमपर्वणिद्वितीयभागः समाप्तः ॥ २ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ आरामादौविशेषोयोवक्ष्यतेऽत्रमयाधुना ॥ मंडलंकारयित्वातुचतुरस्रंसंशुभम् ॥ १ ॥ ऐशान्यांकलशेदेवंतत्रनाथं
 प्रपूजयेत् ॥ मध्यमेकलशेपूजाग्रहाणांचततःपरम् ॥ २ ॥ स्वदिक्षुद्धारदेशेतुपश्चिमद्धारदेशयोः ॥ ब्राह्मणंचाप्यनन्तंचमध्यतोवरुणंयजेत् ॥ ३ ॥

वरुणंचोदकुंभस्थंभूतशाखासुशोभनम् ॥ तेनचावाहयामित्वांविभोस्वर्गायवैभव ॥ ४ ॥ पूर्वगमंदरंस्थाप्यतोरणेपरिसत्तमाः ॥
 विष्वक्सेनंसमभ्यर्च्यअर्चनंस्वर्गसंयुतम् ॥ ५ ॥ कर्णिकायांवासुदेवंशुद्धस्फटिकसंनिभम् ॥ चतुर्भुजंशङ्खचक्रगदापद्मविभूषितम् ॥ ६ ॥
 श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कंमुकुटाद्यैरलंकृतम् ॥ दाक्षिणेकमलातस्यवामेपुष्टिव्यवस्थितिः ॥ ७ ॥ सिद्धकिन्नरयक्षाद्यैःस्तूयमानंसुरासुरैः ॥
 संपूज्यविधिवद्भक्त्याविष्णोरिराटइत्युच्यते ॥ ८ ॥ दलेसंकर्षणादींश्चविमलाद्याश्चनायकाः ॥ संपूज्यधूपदीपाद्यैरुपहारैरनुत्तमैः ॥ ९ ॥ घृतप्रदीपो
 देवस्यगुग्गुलुः सरलस्तथा ॥ धूपोदेवबलिःक्षीरंपरमान्नंघृतप्लुतम् ॥ १० ॥ ध्यायेत्सोमंकर्णिकायांदाक्षिणेपद्मसंस्थितम् ॥ शुक्लाभंद्भिभुजं
 शान्तंकेयूराद्युपशोभितम् ॥ ११ ॥ प्रशस्यदेवयक्षाणांवरदाभयहस्तकम् ॥ इमंदेवाइतिऋचाउपचारैःपृथग्विधैः ॥ १२ ॥
 पूजयेच्चनिशानाथंघृतभुक्तंनिवेदयेत् ॥ इन्द्रंजयंतमाकाशंवरुणंचाग्निमेवच ॥ १३ ॥ ईशानंतत्पुरुषंचैवायुपूर्वादिदिक्ष्वपि ॥ कर्णिकाया
 वामभागेवरदाभयहस्तकम् ॥ १४ ॥ द्विभुजंशुक्लवर्णंचमहादेवंप्रपूजयेत् ॥ त्र्यंबकेणचमंत्रेणदद्याच्चघृतापिष्टकम् ॥ १५ ॥ वासुदेवायदे
 वायजुहुयादष्टमाहुतिम् ॥ परमात्रेणसौम्यस्यजुहुयादष्टविंशतिम् ॥ १६ ॥ शिवायपरमात्रेणजुहुयादाहुतिद्वयम् ॥ गणेशस्यतथाज्येनददे
 देकाहुतिंबुधः ॥ १७ ॥ ब्रह्मणोवरुणस्याथएकैकामाहुतिंतथा ॥ ग्रहाणांस्वोक्तसमिधादिगीशानांपृथक्पृथक् ॥ १८ ॥ एकैकामाहुतिं
 दद्यादाज्येनचयथाक्रमम् ॥ करालीधूमलीश्वेतालोहिताकनकप्रभा ॥ १९ ॥ अतिरक्तापद्मरागवह्निजिह्वाप्रकीर्तिता ॥ तासांमंत्राःक्रमेणैव
 सादिवासांतंविदवः ॥ २० ॥ यकारस्थाश्चविज्ञेयाअष्टस्वरविभूषिताः ॥ घृतमध्वाज्यसिक्ताभिर्होमयेच्चपृथक्पृथक् ॥ २१ ॥ एकैकामाहुतिं
 दद्यादत्वाच्चैवसमाहितः ॥ अग्नीषोमंतथेन्द्रंचपृथिवीमंतरिक्षकम् ॥ २२ ॥ स्थालीपाकेनजुहुयान्मधुक्षीरयवान्वितम् ॥ एकैकामाहुतिं
 तेषांसमुद्दिश्यपृथक्पृथक् ॥ २३ ॥ यावकान्गन्धपुष्पाद्यैरर्चित्वासपरावकम् ॥ जपस्वत्वमहाभागसश्रद्धेनचवाग्यतः ॥ २४ ॥ जापको
 विधिनानेनप्रजपेत्तत्ररुद्रकम् ॥ मङ्गलंपरमान्नंचसौरमूक्तंतथाजपेत् ॥ २५ ॥ ततः संपूज्यविधिनास्नापयित्वायथाविधि ॥ यूपंगर्भेविनि
 क्षिप्यतत्रकुर्याद्विचक्षणः ॥ २६ ॥ ध्वजानारोप्यप्रांतेषुदद्यात्सोमंवनस्पतिम् ॥ कोऽदादितिपठित्वाचतुक्षाणांकर्णवेधनम् ॥ २७ ॥

सूच्यासुतीक्ष्णयाकार्यैद्रिपात्रेवामदक्षिणे ॥ नवग्रहाणांतृप्त्यर्थयावकंलङ्घुकंतथा ॥ २८ ॥ पिष्टकंचपृथग्दद्यात्कुमारीवालकेषुच ॥ निशा
 रञ्जितसूत्रेणसंवेष्ट्यचसचूर्णकम् ॥ २९ ॥ प्रदद्याद्दोहकंचैववृक्षाणांविधिपूर्वकम् ॥ प्राशयेच्चैवतान्वृक्षानिममन्त्रमुदाहरेत् ॥ ३० ॥
 वृक्षाग्रात्पतितस्यापिआरोहात्पतितस्यच ॥ मरणेवास्थिभङ्गेशकतापापैर्नालिप्यते ॥ ३१ ॥ धेतुंसुवर्णधान्यंचआचार्यायप्रदक्षिणम् ॥
 दत्वाचक्रद्विजेदद्यात्सुवर्णैरजतंतथा ॥ ३२ ॥ धान्यंचब्रह्मणेदद्याद्दृतभोज्यंसशर्करम् ॥ इष्टांचदक्षिणांदद्यात्सदस्यायतथैवच ॥
 ॥ ३३ ॥ अधिकलशंसमानीयस्नानंकुर्याद्द्वियानतः ॥ कृत्वाचैवानिशंकुर्याद्दद्यात्पूर्णाहुतिंतथा ॥ ३४ ॥ सर्वौषध्युदकंप्रोक्ष्यत्रिवारंक्षीर
 धारया ॥ संवेष्ट्यत्रिंशत्तुर्वारंब्रह्मवोषपुरःसरम् ॥ ३५ ॥ गृहं ब्रजेत्ततोविप्रैः कुर्याच्चैवगृहार्चनम् ॥ तंतौविशेषंवक्ष्यामिवराएवेदमत्यूचा ॥
 बलंकामंहयग्रविंमाधवंपुरुषोत्तमम् ॥ वासुदेवंधनाध्यक्षंततो नारायणंयजेत् ॥ ३७ ॥ दधिभक्तंवालिंदद्यात्पञ्चगव्यसमुद्रवम् ॥ एवंसंपूज्य
 विधिनादक्षिणंपृथिवींयजेत् ॥ ३८ ॥ शुद्धकाञ्चनवर्णाभांवराभयकरांशुभाम् ॥ मंडूकस्थांचद्विभुजांसर्वालङ्कारसुंदरीम् ॥ ३९ ॥
 ॥ ३९ ॥ स्योनापृथिवीतिमंत्रेणपूजयित्वायथाविधि ॥ पायसंमधुसंयुक्तंवालिंदद्यात्सशर्करम् ॥ ४० ॥ वामतोविश्वकर्माणंशुद्धस्फटिक
 सन्निभम् ॥ शूलटंकधरंशांतिसंयजेदुपचारकैः ॥ ४१ ॥ विश्वत्रितिक्रवातंचर्वालचमधुपिष्टकम् ॥ दद्याज्जपेच्चकौष्माण्डंसूक्तंपौरुषमे
 वच ॥ ४२ ॥ मधुपायसयुक्तेनहोमानष्टौविधायच ॥ एकैकंहोमयेत्पश्चात्पृथिवीहोमकर्माणं ॥ ४३ ॥ समुत्सृज्यततःसेतुमिपमंत्रंपठेत्ततः ॥
 पिच्छित्वेपतितानांचउच्छातेनाङ्गसङ्गतः ॥ ४४ ॥ प्रतिष्ठितेधर्मेसेतौधर्मौमेस्यान्नपातकम् ॥ सेतोरस्यप्रबंधस्यश्रद्धयापरयातथा ॥ ४५ ॥
 येचात्रप्राणिनःसंतिरक्षांकुर्वन्तिसेतवः॥वेदागमेनयत्पुण्यंयथैवाहिसमर्पितम् ॥ ४६ ॥ गर्तगत्वापञ्चरत्नंसंस्थाप्यंतदनंतरम् ॥ संस्थाप्यचततो
 यूपंसंपूज्यचयथाविधि ॥ ४७ ॥ आचार्यायततोदद्यादिष्टांचवरदक्षिणाम् ॥ पूजयेद्विजदांपत्यंलाजाभिःपरिपूजितम् ॥ ४८ ॥ पोटिकांचततः
 शय्यांदद्यादिष्टार्थसिद्धये ॥ सेतौवृक्षस्थितायेस्यूरपेयेत्कदलींशुभाम् ॥ ४९ ॥ तेषांपार्श्वद्वयेप्येवमारामेचपृथक्पृथक् ॥ ५० ॥ इतिश्रीभ
 विष्येमहापुराणेमध्यमपर्वणितृतीयभागेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ५१ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ गोप्रचारेपुनर्वक्ष्येविशेषंयत्रमेशृणु ॥ यजेद्विष्णुंसल

क्ष्मीकमुपचारैः पृथग्विधैः ॥ १ ॥ उपचारैश्च ब्रह्माणं रुद्रं चैव करालिकाम् ॥ वराहं सोमसूर्यं च महादेवं यथाक्रमम् ॥ २ ॥ होमं चैव यथाविष्णोः कम
 लायास्त्रयंत्रयम् ॥ आज्येन क्षेत्रपालानामन्येषां मधुमिश्रितैः ॥ ३ ॥ एकैकामाहुतिं दद्याच्छाजादिषु पृथक् पृथक् ॥ समुत्सृज्य विधानेन यूपं सं
 स्थाप्य पूजयेत् ॥ ४ ॥ त्रिहस्तमात्रं रचितं कुर्यान्नागफणान्वितम् ॥ रोपयेदेकहस्तेन गर्भे होमं प्रयोजयेत् ॥ ५ ॥ लाजासंयुक्तविधिनाविश्वे
 षामिति संजपन् ॥ नागाधिपतयेतद्ब्रह्मच्युताय तृतीयकम् ॥ ६ ॥ भौमायेति चतुर्थं च ततो यूपं निवेदयेत् ॥ मयि गृभ्णामीति संपूज्य यूपं च रुद्रदे
 वतम् ॥ ७ ॥ संपूज्य रुद्रं पञ्चांगधान्यं वस्त्रं च दक्षिणाम् ॥ आचार्याय तथा होममन्येषामिष्टदक्षिणाम् ॥ ८ ॥ गोप्रचारे च शैलेयं यूपं हस्तद्वयान्वि
 तम् ॥ पञ्चशीर्षान्वितं कुर्याद्ब्रह्मस्तमात्रं प्ररोपयेत् ॥ ९ ॥ यूपं च चैत्रवृक्षं च कुंडलीमठपीठिकाम् ॥ संस्पृश्या च मयैव विप्राः प्राणायामेन शुद्धय
 ति ॥ १० ॥ चतुर्हस्तप्रमाणेन शतकुंडेन संमितम् ॥ तदर्धं च कनिष्ठेन अष्टअष्टाधिकं भवेत् ॥ ११ ॥ भूमौ रत्नं च संस्थाप्य इमं मंत्रमुदाहरेत् ॥
 शिवलोकस्तदा गावः सर्वदेवसु पूजिताः ॥ १२ ॥ गोभ्येषामया भूमिः संप्रदत्ता शुभार्थिना ॥ एवं निवेदयेद्यस्तु गोप्रचारं समाहितः ॥
 ॥ १३ ॥ समुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके महीयते ॥ यावन्ति तृणगुल्मानि सन्ति भूमौ शुभानि च ॥ १४ ॥ तावद्ब्रह्मसहस्राणि स्वर्गलो
 के महीयते ॥ पूर्वेसीमानि वध्नीयात्कृत्वा वृक्षस्य रोपणम् ॥ १५ ॥ सेतुं कृत्वा दक्षिणतः पश्चिमे द्वा ररोपणम् ॥ उत्तरे खानयेत्कूपं तत्तु सीमां
 नुलंघयेत् ॥ १६ ॥ ततः सहस्रधारां च शस्येन परिपूरिताम् ॥ प्रदद्याद्वा ततो विप्राः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १७ ॥ नगरग्रामपूर्वे वा उत्तरे प
 श्चिमेऽपि वा ॥ न कुर्यादग्निदिग्भागे दक्षिणां वा ततः शुभाम् ॥ १८ ॥ गोप्रचारं खनेद्यस्तु वा हयेद्वा कथंचन ॥ कुलानि पातयत्या शुब्रहत्याश्च
 विंशतिम् ॥ १९ ॥ स्वर्गं नयति गोचर्म सम्यग्दत्तं स दक्षिणम् ॥ यावत्तृणानि तद्भूमौ सप्त संख्यानि संख्यया ॥ २० ॥ तावत्कालं वसेत्स्वर्गे वि
 ष्णुलोकात् तच्च्युतिः ॥ महायागावसाने च येन तर्पयति द्विजान् ॥ २१ ॥ निरर्थकं तस्य कर्म प्रयासफलमात्रकम् ॥ वृषोत्सर्गावसाने तु प्रद
 द्याद्योमर्ही द्विजाः ॥ २२ ॥ नयांति विप्राः प्रेतत्वं तस्माद्दिप्रादमत्सराः ॥ तत्र मानं पृथक् चैव शृणुतात्र समागताः ॥ २३ ॥ अमानेन ददेद्य
 स्तु नरकं याति रौरवम् ॥ गवां शतं वृषश्चैको यत्र तिष्ठत्ययं त्रितः ॥ २४ ॥ तद्गोचर्मैति विख्यातं दत्तं सर्वाघनाशनम् ॥ गोप्रचारस्य देवस्य

ब्राह्मणस्य च भो द्विजाः ॥ २५ ॥ यावत्कालो वधेः सीमा अतीते नास्ति पातकम् ॥ मंडपं पूजयेत्सूर्यवासुदेवैः समन्वितम् ॥ २६ ॥ होमस्ति लघु
 डाभ्यां च अष्टावष्टौ पृथक् पृथक् ॥ देहि मोति च मंत्रेण विन्यसेन्मंडपोपारे ॥ २७ ॥ यत्ना सिद्धं ततः कृत्वा शुक्लं वटचतुष्टयम् ॥ समुत्सृजेज्जपेत्पश्चात्सौ
 रं मूक्तं च वैष्णवम् ॥ २८ ॥ वटपत्रे तु संलिख्य चित्रं निर्माय वा पुनः ॥ दिक्पालान् संन्यसेत्स्वासु स्वासु दिक्षु विचक्षणः ॥ २९ ॥ बद्धाञ्जलिः पठेन्मन्त्रा
 नि द्वादो नां यथाक्रमम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय आत्मनो विभवाय च ॥ ३० ॥ वज्रहस्तो महेन्द्र त्वं धर्मतस्त्रा तुमर्हसि ॥ ३१ ॥ भो वह्ने मे षवाहस्त्वं
 चतुःशृंगविराजित ॥ अनाथं मंडपं त्वं हि धर्मतस्त्रा तुमर्हसि ॥ ३२ ॥ यमत्वं दक्षिणाशेशमहमा हि षवाहन ॥ अनाथं मंडपं त्वं हि धर्मतस्त्रा तुमर्हसि
 ॥ ३३ ॥ मंचस्थो राक्षसेन्द्रस्त्वं खड्गपाणिर्महाबलः ॥ अनाथं मंडपं त्वं हि धर्मतस्त्रा तुमर्हसि ॥ वारिराड्ध्वजहस्तोऽसि पवनो मृगवाहनः ॥ ३४ ॥
 अनाथं मंडपं त्वं हि धर्मतस्त्रा तुमर्हसि ॥ धनाध्यक्षो गदाहस्तः पिङ्गाक्षो नरवाहनः ॥ अनाथं मंडपं त्वं हि धर्मतस्त्रा तुमर्हसि ॥ ३५ ॥ आदिदेवो
 पि देवानां कर्ता हर्ता महेश्वरः ॥ अनाथं मण्डपं त्वं हि धर्मतस्त्रा तुमर्हसि ॥ अनंतो नागराजो यो धरामुद्धृत्यातिष्ठति ॥ ३६ ॥ अनाथं मण्डपं
 त्वं हि धर्मतस्त्रा तुमर्हसि ॥ चतुर्णामेव वर्णानां स्थित्यर्थं मृगपक्षिणाम् ॥ प्रीतये वासुदेवस्य एवं मंडपमुत्सृजेत् ॥ ३७ ॥ भग्ने स्तंभे तु
 णे जीर्णे पुनस्तृणप्रदापने ॥ स्थापने च तथैवास्य प्रतिष्ठा स्याद्यथाक्षया ॥ घातापायादिदोषेण भ्रियंते यादिजंतवः ॥ ३८ ॥ प्राति
 ष्ठायां कृतायां तु धर्मो मे स्यान्न पातकम् ॥ मानुषाः पशवो ये च निवसन्तो ह्यमंडपे ॥ ३९ ॥ स्वस्ति चास्तु सदा तेषां त्वत्प्रसादात्किल प्रभो ॥
 ततस्त्रिगुणसूत्रेण सुत्रामाणेति वै क्रूया ॥ ४० ॥ सप्तधा वेष्टयित्वा तु दक्षिणां संप्रकाश्य च ॥ उपानहौ तथा छत्रमाचार्याय निवेदयेत् ॥ ४१ ॥
 मंडपे भोजयेद्विप्रांस्तेषां दद्याद्यथेप्सितान् ॥ दीनेभ्यश्च पृथग् दद्याद्ब्रह्मविप्रपुरःसरम् ॥ ४२ ॥ प्रविशेत्तूर्यदोषेण प्रकुर्याच्च गृहार्चनम् ॥
 एवं प्रपायां विज्ञेयो विशेषो वरुणं यजेत् ॥ ४३ ॥ वासुदेवेन सहितं साङ्गोपाङ्गं स दक्षिणम् ॥ स्थालीपाकविधानेन प्रकुर्याद्देशिकोत्तमः ॥ ४४ ॥
 आचार्याय गृहं दद्यात्परिच्छदसमन्वितम् ॥ ऋत्विजेताम्रपात्रं च जलपूर्णं च धान्यकम् ॥ ४५ ॥ दिक्पालान् द्वारदेशे तु स्तूपयागे विशेषतः ॥
 ब्रह्माणं नागराजानं द्वारपाले च पश्चिमे ॥ ४६ ॥ यजेन्मंत्रैः पृथग् देवान् मंत्रैरेभिर्नयाक्रमम् ॥ बलिदानं विधानेन कृत्वा दद्याद्यथाविधि ॥ ४७ ॥

पताकानामतस्तंतुप्रवक्ष्यामियथाक्रमम् ॥ वज्रीचधूमलीकृष्णापीताचैवाथवारुणी ॥ ४८ ॥ शिघ्रिगौरीउमाचैवपीताशुक्लाप्रकीर्तिता ॥
 कुंभेषुपूजयेद्देवान्महेशं प्रथमं बुधः ॥ ४९ ॥ ग्रहांश्चमध्यकलशे ब्रह्माणं च ततः परम् ॥ वेदिकापूर्वभागे तु उत्तरे कलशेशिवम् ॥ ५० ॥
 दक्षिणे कलशे विष्णुं कर्णिकायां जलेश्वरम् ॥ कलशे विधिवद्द्रव्या उपचारैः पृथग्वै ॥ ५१ ॥ संपूज्य षट्पत्रे च नागान्संलिख्य नागजैः ॥
 येनागास्तान्प्रवक्ष्यामि अनंतं वासुकिं तथा ॥ ५२ ॥ तथा कर्कोटकं चैव पद्मं च कुलिशं तथा ॥ पद्मं चैव महापद्मं च नैऋतेभिः पृथक् पृथक् ॥ ५३ ॥
 पुंडरीकदलाभासशुभकर्णतलोचनम् ॥ फणासहस्रसंयुक्तं शङ्खाब्जकृतलोचनम् ॥ ५४ ॥ अनंतनागराजेन्द्रहगच्छनमोऽस्तुते ॥ सितकुंदे
 न्दुवर्णाभो विस्फुरन्भोगमंडले ॥ ५५ ॥ सर्वनागस्य शूरस्य कृतस्वास्तिकलांछनम् ॥ नागेन्द्रतक्षकश्रीमन्निहागच्छनमोऽस्तुते ॥ ५६ ॥
 नवीनजलदश्यामः श्रीमान्कमललोचनः ॥ विषदपौवलोन्मत्तो ग्रीवायामेकशेखरः ॥ ५७ ॥ शंखपाल इति ख्यातजलाधारप्रतीक्षकः ॥
 अध्यक्षो नागलोकानामिहागच्छनमोऽस्तुते ॥ ५८ ॥ अतिपीतः सुवर्णाभश्चन्द्रार्धो कितमस्तकः ॥ दीप्तभोगकृताटोपः शुभलक्षणनिर्दिष्टः ॥
 ॥ ५९ ॥ कुलीरो नागराजेन्द्रः सर्वतत्त्वहितैरतः ॥ तिष्ठेह यज्ञसिद्धार्थकामरूपनमोऽस्तुते ॥ ६० ॥ यः सुवर्णेन वर्णेन पद्मपत्रायतेक्षणः ॥ पंच
 बिंदुकृताभोगो ग्रीवायामेकशेखरः ॥ ६१ ॥ तस्मै ते पद्मनागेन्द्रतीव्ररूपनमोऽस्तुते ॥ नागिन्यो नागकन्याश्च तथा नागकुमारकाः ॥ ६२ ॥
 सर्वे ते प्रीतमनसः पूजां गृह्णंतु मे सदा ॥ स्वगृह्योक्तेन विधिना कृत्वाग्निस्थापनं बुधः ॥ ६३ ॥ आज्यंसंस्कृत्य जुहुयाद्दिगोशानां यथाक्रमम् ॥
 आदित्यादिग्रहांश्चैव ब्रह्माणं कृष्णमेव च ॥ ६४ ॥ मधुपिष्टेन च शिवं वरुणं जुहुयात्ततः ॥ प्रादेशमात्रं संप्रोक्ष्य यूंचास्य प्रमाणकम् ॥ ६५ ॥
 चतुरस्रं शूलयुक्तं गणानानीय पूजयेत् ॥ कूपे निक्षिप्य तान्नागान्पञ्चरत्नं क्षिपेत्ततः ॥ ६६ ॥ सुत्रामाणेति मंत्रेण त्रिधा संवेष्ट्य सूत्रकैः ॥ रश्मितैः
 कदलीवृक्षं वरुणाय समुत्सृजेत् ॥ ६७ ॥ त्रातारमिन्द्रमिति मंत्रेण वस्त्रमाल्येन भूषयेत् ॥ कर्णवेधं ततः कृत्वा उत्सृजेद्वाक्यमुच्चरन् ॥ ६८ ॥
 ॐ अद्येत्यादि सर्वभूतेभ्यः फलपुष्पपत्रच्छायावृतमुख्यनानातरुविरचितमारामवनस्पतिदैवतं सुपूजितं वेदेव्यासाद्युक्तफलावाप्तये अमुकऋषि
 सगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्माहमुत्सृजे ॥ ६९ ॥ महोत्सवं ततः कुर्यात्कृत्वा बद्धाञ्जलिः पठेत् ॥ वृक्षाग्रात्पतितस्यापि आरोहात्पतितस्य वा ॥ ७० ॥

मरणेचास्थिभंगेवाकर्तापापैर्नलिप्यते ॥ वज्राघातादिदोषेणप्रियंतेतरवोयदा ॥ ७१ ॥ तद्दोषशमनार्थायतस्याप्येतत्प्रतिष्ठितम् ॥ मध्ये
 यूपसमारोप्यचतुष्कोणेपियत्नतः ॥ ७२ ॥ मधुलाजाक्षतंदद्यादजनंमाल्यमेवच ॥ निशामूत्रेणसंवेष्ट्यकदलीविटपंन्यसेत् ॥ ७३ ॥ वेष्ट
 येत्क्षीरधारांचपातयेद्वृत्तधारया ॥ तोयान्वितं गुच्छयुक्तंवेष्टयेत्स्वगृहंजेत् ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि
 तृतीयभागेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ क्षुद्रारामप्रतिष्ठांचवक्ष्येवैद्विजसत्तमाः ॥ अमंडले शुभे स्थानोद्विहस्ते
 प्यथस्थंडिले ॥ १ ॥ स्थापयेत्कलशं तत्र विष्णुं सोमं समर्चयेत् ॥ आचार्यमात्रं वरयेन्निशामूत्रैः प्रवेष्टयेत् ॥ २ ॥ वृक्षान्माल्यैरलंकृत्य भूषयेद्भूषणा
 दिना ॥ दोहदंच ततो दद्यात्स्थापयेच्छतधारया ॥ ३ ॥ भोजयेत्पञ्चविप्राणां पुरतस्तं विशेषयेत् ॥ कर्णवेधं ततः कृत्वा उत्सृजेद्वाक्यपूर्वकम् ॥ ४ ॥
 दद्याद्यूपं मध्यदेशे रोपयेत्कदलीततः ॥ रंभाश्च रोपयेद्दिक्षु स्थालीपाकविधानतः ॥ ५ ॥ अष्टावष्टौ च जुहुयादन्येषांच घृतेन तु ॥ एकैकामाहुतिं दद्यात्
 त्स्विष्टकृत्तदनंतरम् ॥ ६ ॥ दक्षिणांच ततो दद्यात्पूर्णादत्वाहुतिं त्रजेत् ॥ ७ ॥ एकादिवृक्षं वृक्षाणां विधिं वक्ष्येद्विजोत्तमाः ॥ समुत्सृज्य ततो यूपं कर्म
 णा सह धर्मवित् ॥ ८ ॥ वृक्षमूले यजेद्धर्मपृथिवींच विशंतथा ॥ दिर्गांशांश्च तथा यक्षानाचार्यतोषयेत्ततः ॥ ९ ॥ धेनुंच दक्षिणां दद्याद्दोहदंवृक्ष
 पूजनम् ॥ कृत्वा सम्यग्विधानेन सवित्रेऽर्घ्यं निवेदयेत् ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥
 सूतउवाच ॥ ॥ अथाश्वत्थप्रतिष्ठायां मूले बाहुप्रमाणके ॥ स्थंडिलं कारयेत्तत्र वंदनेनोक्षितंतथा ॥ १ ॥ पद्मं प्रकल्पयेत्तत्र सामान्यार्घ्यं विधा
 यच ॥ पूर्वैद्युरात्रिसमये तद्विष्णोरिति वैऋचा ॥ २ ॥ स्थापयेद्धारिणा पूर्वकयानेति च गन्धकम् ॥ गंधद्वारेति तैलेन श्रीश्वतेति च चन्दनम् ॥ ३ ॥
 दद्याद्वाक्षितं कल्पे ब्राह्मणत्रयभोजनम् ॥ कारयेच्छित्तसूत्रैश्च वेष्टयेच्च नदस्य च ॥ ४ ॥ कुंभे विजापकं पूज्य ब्राह्मणं च परे घटे ॥ स्वदिक्षु दिक्प
 र्तिश्चैव वृक्षमूलेन वग्रहान् ॥ ५ ॥ मंडले शिवमभ्यर्च्य पीठपूजापुरःसरम् ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि श्वेतं वृषभमेव च ॥ ६ ॥ द्विभुजं शूलहस्तं च स
 र्वाभरणसंयुतम् ॥ आरोपयेत्स्वसामर्थ्याद्भूतशुद्धिं समाचरेत् ॥ ७ ॥ ततोर्घ्यपात्रं कृत्वा तु पीठपूजां समाचरेत् ॥ गणेशं गुरुपादं च जयं भद्रं

म० प०

अ० ४

॥ ५५ ॥

समाहितः ॥ ८ ॥ मध्येआधारशक्तिचूर्मानंतंसपन्नकम् ॥ चन्द्रसूर्याग्निनादीनामंडलानिक्रमाद्यजेत् ॥ ९ ॥ पुनःपात्रांतरस्थंचगृही-
त्वाकुसुमंबुधः ॥ पाणिकच्छपिकांकृत्वाध्यायेद्वैवरुणंतथा ॥ १० ॥ पूर्ववच्चविधानेनदद्यात्पात्रादिकंत्रयम् ॥ मधुपर्कचासनंचपृच्छेच्चस्वा-
गतंपुनः ॥ ११ ॥ मुद्रांप्रदश्यविधिवदंगपूजांसमाचरेत् ॥ पूर्वादिपत्रेइन्द्रादीन्ब्रह्माणंमध्यतोयजेत् ॥ १२ ॥ अनंतंपुरतश्चैवतेषामस्त्राणितद्ग्रहिः ॥
मध्येतोयाधिपंरुद्रंशांतंचैवप्रशांतकम् ॥ १३ ॥ भूस्तत्वंचभुवस्तत्वंस्वस्तत्वादिचतत्त्वकम् ॥ कामंधर्ममधर्मचदिक्षुनारायणंशिवम् ॥ १४ ॥
नैऋतेचयजेद्गूर्पाश्वयोश्चशतक्रतुम् ॥ विनायकंचविष्णुंचगङ्गापृथिविषष्टिकम् ॥ १५ ॥ षोडशेनोपचारेणपूजयेच्चविशेषतः ॥
मंडलस्योत्तरेभागेनागरूपमनंतकम् ॥ १६ ॥ पंचकृष्णालकैःकुर्याद्बृहत्पर्वप्रमाणकम् ॥ आरोपयेच्चक्षताद्यैःश्वेतचन्दनपुष्पकैः ॥ १७ ॥
पूजयेत्परयाभक्त्याअग्निकार्यमथाचरेत् ॥ वरुणंजुहुयात्पूर्वमधुनापायसेनवा ॥ १८ ॥ तिलाक्षतैर्वाअज्यैर्वात्रिमध्वत्तैरथापिवा ॥ अष्टो-
त्तरशतंकुर्यादिगीशानांघृतेनतु ॥ १९ ॥ एकैकामाहुतिंदद्यात्पुष्पैस्तिलघृतेनच ॥ नारायणंशिवंदुर्गागणेशंचग्रहात्रिंशि ॥ २० ॥ अ-
ष्टावष्टौचजुहुयाद्घृतेत्वेकाहुतिर्भवेत् ॥ ब्रह्मयुध्वानमितिमंत्रेणब्रह्माणंपायसेनतु ॥ २१ ॥ एकाहुतिततोदद्यादापोहिष्टेतिवात्रिभिः ॥ ततो-
वरुणमुद्दिश्यदद्यादाज्याहुतित्रयम् ॥ २२ ॥ इमंवरुणइतिवातद्रोमाऋचापुनः ॥ वरुणस्योत्तंभनमसीतियेनापावकएवच ॥ २३ ॥
वातस्ययमितिपुनःपञ्चवर्णयथाक्रमात् ॥ ततोवरुणमुद्दिश्यघृतेनचगुडैःसह ॥ २४ ॥ ततःस्विष्टकृतेदद्याद्वलिंदद्यादनुक्रमात् ॥ मध्वा-
ज्यपायसंदद्याद्वरुणायविशेषतः ॥ २५ ॥ यवक्षीरंदिगीशानामन्येषांपायसेनतु ॥ नागायपिष्टकंदद्याल्लाजाहोमाष्टकंपुनः ॥ २६ ॥ अनं-
तस्योत्तरेतीरेपद्मंपत्रंपरिस्तरेत् ॥ अष्टकृष्णलस्यानेनवरुणंराजतेनतु ॥ २७ ॥ कुर्यात्पूर्वद्वयेनापिवाणरत्तिसुवर्णकैः ॥ कुर्यात्पुष्करिणीं-
तत्रपूर्वाधैचतुरस्रके ॥ २८ ॥ वरुणंविन्यसेत्तत्रतथापुष्करिणीमपि ॥ विधिवद्वाक्यपूर्वेणउत्सृजेच्चजलेशयम् ॥ २९ ॥ ॐअद्येत्या-
दिविष्णुरूपायवरुणायअमुकऋषिसगोत्रस्यामुकशर्मणः श्रुतिस्मृत्याद्युक्तवेदव्यासप्रणीताग्निष्टोमफलप्राप्तयेपुष्करिणीप्रतिष्ठाकर्मणिइमां-
पुष्करिणींसुवर्णराजतांस्वगृह्योदितांसांलंकारांसुपूजिताममुकगोत्रःश्रीअमुकदेवशर्मातुभ्यमहंसंप्रददे ॥ इतिउत्सर्गवाक्यम् ॥ ३० ॥

ॐ अद्येत्यादिब्राह्मणमुख्येभ्यः अमुकगोत्रस्यामुकदेवशर्मणोममाग्निष्टोमाद्यनेकफलप्राप्तये इमंजलाशयंवरुणदैवतंसुपूजितंचतुर्मुखसहितंच
 तुःसत्वावच्छिन्नस्नानपानाद्युपभोगाय अमुकसगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्माहमुत्सृजे ॥ ३१ ॥ ततो नौकांसमादाय मध्याह्निकचित्तथोत्तरे ॥ ३२ ॥
 जलाशयस्य मध्यं तु ऋत्विग्योमंचरेत्ततः ॥ ३३ ॥ पूर्वावस्थायिनीं यष्टिसमारोप्य विधानतः ॥ ततो वरुणसूक्तेन वरुणं राजतोद्भवम् ॥ ३४ ॥
 पुष्करिण्या समं तेन नागयष्ट्यंतरे क्षिपेत् ॥ तत्रैवानंतनागंच मंत्रमेतदुदीरयेत् ॥ ३५ ॥ पुंडरीकदलाभासशुभरक्तांतलोचन ॥ फणासहस्रं
 युक्तसुप्रतिष्ठनमोऽस्तुते ॥ ३६ ॥ दक्षिणांच ततो दद्यात्ततः पूर्णां विधीयते ॥ मोचयेन्मकरान्प्राहान्मीनह्रमाञ्जले चरान् ॥ ३७ ॥ पद्मो
 त्पलंच शैवालं मंत्रमेव प्रयत्नतः ॥ पुष्करिण्यांच त्रिः कुर्यात्स्वातंसर्वप्रदक्षिणाम् ॥ ३८ ॥ आदित्यं ध्याय कंजं त्वाक्षिपेत्प्लवा
 कपर्दकान् ॥ पातयेत्क्षीरधारांच सहस्रेण शतेन च ॥ ३९ ॥ सूत्रेण वेषयेत्प्राज्ञो रक्तेन च चतुःक्रमात् ॥ पथिसंतोषयेद्दीनान्संतो
 ष्य च गृहं व्रजेत् ॥ ४० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥
 नलिन्यांच तथा वाप्यां ह्रदस्य द्विजसतमाः ॥ विधिवक्ष्ये सहाङ्गेन विधानं शृणु तद्विजाः ॥ १ ॥ स्वर्णपादेन मानेन पूर्वैद्युरधिवा
 सयेत् ॥ आपोहिष्ठेति मन्त्रेण तथा अञ्जैः शतैरपि ॥ २ ॥ स्वमंडले शुभे स्थाने विशेत्पूर्वमुखेन तु ॥ गणेशं वरुणं चैव घटे संपूज
 येच्छिवम् ॥ ३ ॥ वागीशं च तथा विष्णुं सूर्यं कुंभे समर्चयेत् ॥ पायसेनाहुतिं दद्याद्भूषणाय घृतेन च ॥ ४ ॥ एकैकामाहुतिं दद्यादन्ये
 षांच सुवेण च ॥ बलिदानं पायसेन उत्सृजेत्तदनंतरम् ॥ ५ ॥ यूपं निवेशयेत्पश्चाद्दद्याद्भुजं दक्षिणाम् ॥ पूर्णं दद्यात्सवित्रेर्ध्वं दत्त्वा तु स्व
 गृहं व्रजेत् ॥ ६ ॥ आरामस्य विधिवक्ष्ये प्रतिष्ठाविधिविस्तरम् ॥ हीनारामस्य च तथा एकवृक्षस्य च द्विजाः ॥ ७ ॥ अरण्यमध्येषां च त्रये उ
 त्तरे वा विशेषतः ॥ मंडपं वर्तुलं कुर्यादध्वर्यहस्तप्रमाणकम् ॥ ८ ॥ तदक्षिणे भवेत्कुण्डं चतुरस्रं समं शुभम् ॥ चतुर्मुखं च कर्तव्यं तारणाद्यैरलं
 कृतम् ॥ ९ ॥ मंदरादिकमावाह्यतत्र संपूजयेत्क्रमात् ॥ विष्वक्सेनं च तत्रैव पूजयेद्दन्वचन्दनैः ॥ १० ॥ भृगुं कर्णसमारूढं सर्वभूषणभूषित
 म् ॥ विष्वक्सेनस्य मंत्रो यं पूजायां चैव सर्वतः ॥ ११ ॥ द्वारपालं च संपूर्णगौर्यादीन्कलशेषु च ॥ स्वासुदिभुदिगीशानां बलिपुष्पाक्षतादि

ना ॥ १२ ॥ नैर्ऋत्यवरुणयोर्मध्ये अनंतं प्रतिपूजयेत् ॥ इंद्रेशानयोश्च मध्ये ब्रह्माणं च प्रकल्पयेत् ॥ १३ ॥ वेदिपार्श्वे ततो गत्वा वेदिमावाह्य
 पूजयेत् ॥ आसनं कल्पयित्वा तु सामान्यार्घ्यं विधाय च ॥ १४ ॥ ऐशान्ये क्रुलशेषे शुद्धज्ञानं च तथा ग्रहान् ॥ स्वैः स्वैर्मंत्रैर्गंधपुष्पैर्नैवेद्यैश्च
 पृथग्विधैः ॥ १५ ॥ मंडलेशं वा सुदेवं सासनं च बृहस्पतिम् ॥ पूजयेत् परया भक्त्या पायसान्नं वलिं हरेत् ॥ १६ ॥ द्विभुजं वा सुदेवं च शंख
 चक्रधरं विभुम् ॥ पद्मासनगतं ध्यायेत् पीतवासं सुशोभनम् ॥ १७ ॥ नीलोत्पलदलाभासं हरिचंदनचर्चितम् ॥ देवर्षिसिद्धसहितं कलत्रद्वय
 संयुतम् ॥ १८ ॥ ध्यात्वा आरोपयेद् देवं बालादीनथ नायकान् ॥ विमलाद्यानायिकाश्च दिगीशांश्च यथाविधि ॥ १९ ॥ षोडशोच्चैः पृथग्रूपैः
 प्रतिपुष्पांजलिक्रमात् ॥ परितः पूजयेद् द्विष्णुं शिवं दुर्गासरस्वतीम् ॥ २० ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं ध्यायेत् सोमं चतुर्मुखम् ॥ अश्वारूढं दे
 व्यरूपं पद्माक्षं धृतपुष्पकम् ॥ २१ ॥ वरदं देवगंधर्वैः सेवितं मुनिभिः स्तुतम् ॥ श्वेतं वनस्पतिं ध्यायेद् द्विभुजं पीतवाससम् ॥ २२ ॥ स्वरथ
 स्थं महाबाहुं शंखांकुशसखेटकम् ॥ विद्यांच वामतो ध्यायेत् स्वमन्त्रेण च स्थापयेत् ॥ २३ ॥ दशस्वरान्वितं तोयं स्वभावं तमसान्वितम् ॥ मंत्रो
 यं देवदेवस्य पूजायां विनियोजयेत् ॥ २४ ॥ नीलं जयं भृंगिणं च परितः श्रयथा क्रमात् ॥ ततः कुशोदकां कृत्वा स्थालीपाकं विधानतः ॥ २५ ॥
 अष्टोत्तरशतं चैव सोमाय द्वादशाहुतीः ॥ वनस्पतेस्तथाष्टौ च आज्ये न्येषां विधीयताम् ॥ २६ ॥ एकैकामाहुतिं दद्यात् सप्तजिह्वामनंतरम् ॥
 वास्तोष्पतय इति मंत्रेण स्थालीपाकद्वयं नयेत् ॥ २७ ॥ वनस्पतिं समुद्दिश्य ततो यमीरहेहशम् ॥ वृक्षादीन् स्थापयेत् पूर्वगायत्र्या प्रथमं बुधः ॥
 ॥ २८ ॥ अब्जैरग्रं कांस्यवस्त्रं रत्नं दिक्षु यथाक्रमम् ॥ ब्रीहयश्चेति मंत्रेण तथा च सरितश्च मे ॥ २९ ॥ मित्रत्रयश्चेति तथा पूषा च मरुचा
 तथा ॥ संस्थाप्य ब्रीहीन्संवाप्य तत्रैव विधिपूर्वकम् ॥ ३० ॥ क्षिपेद् दृक्काजलं तोये सर्वौषध्युदकेन च ॥ संस्थाप्य यजमानं च सुरास्त्वा
 मिति मंत्रकैः ॥ ३१ ॥ आचार्यमात्मने तत्र संस्थितं द्विजपुंगवैः ॥ समाप्य नित्यविधिनाचार्यायाथ च दक्षिणाम् ॥ ३२ ॥ धेनुं च लो
 हपात्रं च दत्वा इष्टां च दक्षिणाम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथाशक्ति दद्यात् पूर्णां गृहं व्रजेत् ॥ ३३ ॥ इति श्री भविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ६४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ क्षुद्रारामप्रतिष्ठां च वक्ष्ये च द्विजसत्तम ॥ अमंडलेशु भेस्थानो द्विहस्तमयस्थं डिले ॥ १ ॥

स्थापयेत्कलशं तत्र सोमं विष्णुं समर्चयेत् ॥ आचार्यमात्रं वरयेत्त्रिंशत्सूत्रैः प्रवेष्टयेत् ॥ २ ॥ वृक्षान्माल्यैरलंकृत्य भूषयेद्द्रव्यैः ॥ दोहदं
 च ततो दद्यात्स्थापयेच्छित्तधारया ॥ ३ ॥ भोजयेत्पंचविप्राणां पुरतोऽस्ते विशेषतः ॥ कर्णवेधं ततः कृत्वा उत्सृजेद्वाक्यपूर्वकम् ॥ ४ ॥ द
 द्याद्यूपं मध्यदेशे रोपयेत्कदली ततः ॥ रंभां च रोपयेद्दिक्षु स्थालीपाकविधानतः ॥ ५ ॥ अष्टावष्टौ च जुहुयादन्येषां च घृतेन तु ॥ एकैकामा
 हुतिं दद्यात्स्विष्टकृत्तदनंतरम् ॥ ६ ॥ दक्षिणां च ततो दद्यात्पूर्णां दद्याद्ब्रह्मं जेतुं ॥ ७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ७ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एकादिवृक्षवृक्षाणां विधिं वक्ष्ये द्विजोत्तमाः ॥ वृक्षस्य पश्चिमे भागे स्थापयेत्कलशं ततः ॥ १ ॥
 वृक्षं संस्थापयेत्पूर्वसूत्रेण परिवेष्टयेत् ॥ ब्रह्माणं कलशेभ्यश्च सोमं विष्णुं वनस्पतिम् ॥ २ ॥ ततस्तिलयवैहोममष्टाष्टौ विधिवच्चरेत् ॥ समु
 त्सृज्य ततो यूपं कदल्या सह धर्मवित् ॥ ३ ॥ वृक्षमूले जेद्वर्मे पृथिवीं च विशंतथा ॥ दिगीशांश्च तथा यक्षमात्राचार्यं तोषयेत्ततः ॥ ४ ॥ धेतुं
 च दक्षिणां दद्याद्दोहदं वृक्षपूजनम् ॥ कृत्वा सम्यग्विधानेन सवित्रेर्धनं निवेदयेत् ॥ ५ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे स
 तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथाश्वत्थप्रतिष्ठायां मूले बाहुप्रमाणकम् ॥ स्थंडिलं कारयेत्तत्र चंदनेनाङ्कितं तथा ॥
 ॥ १ ॥ पद्मं प्रकल्पयेत्तत्र सामान्यार्घ्यविधाय च ॥ पूर्वैद्युरात्रि समये तद्विष्णोरिति वैक्रचा ॥ २ ॥ स्थापयेद्धारिणा पूर्वकयानेति च गंधकम् ॥
 गंधद्वारेति तैलेन श्रीश्च तेति च चंदनम् ॥ ३ ॥ दद्याद्दूर्वाक्षतं कल्ये ब्राह्मणत्रयभोजनम् ॥ कारयेत्सितसूत्रैश्च वेष्टयेच्च नदस्य च ॥ ४ ॥ कुंभे
 विनायकं पूज्य ब्रह्माणं च परेषु ॥ स्वदिक्षु दिक्पतिं चापि वृक्षमूलेन वग्राहन् ॥ ५ ॥ मंडले शिवमभ्यर्च्य पीठपूजापुरःसरम् ॥ पूर्वैचंडं प्रचं
 डं च दक्षिणेन दिभृंगिणम् ॥ ६ ॥ अनंतं पश्चिमे कामसुतं रंगनायकम् ॥ कार्तिकेयं मध्यदेशे आधारशक्तिपूर्वकम् ॥ ७ ॥ अनंतं पृथिवार्चं वात्र
 वृत्तं च त्रिमंडलम् ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि श्वेतं वृषभमेव च ॥ ८ ॥ द्विभुजं शूलहस्तं च सर्वाभरणसंयुतम् ॥ आरोपयेत्स्वतंत्रेण मूले विष्णुं सम
 र्चयेत् ॥ ९ ॥ शंकरं च तथा मध्ये अग्रे ब्रह्माणं च जेतुं ॥ बलिं च पिष्टकान्नं च दत्वा च श्रपयेच्चरुम् ॥ १० ॥ जुहुयाद्द्रुमुद्दिश्य रुद्रं संख्याहु
 तिं क्रमात् ॥ अन्येषां च सुवेणैव होमं दद्यात्प्रयत्नतः ॥ ११ ॥ रोपयेत्कदली वृक्षमाचार्यं परितोषयेत् ॥ कृत्वा पूर्णां पंचधारां कृत्वा चापि प्रद

म० प० :

अ० ८

॥ ५७

क्षिणाम् ॥१२॥ क्षीरधारांचसंपाद्यअर्घ्यं दत्वा गृहं व्रजेत् ॥१३॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे ऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ६४ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ वटस्थानमथो वक्ष्ये तस्य मूले तु दक्षिणे ॥ त्रिहस्तवेदिमुपरिस्थापयेत् कलशत्रयम् ॥ १ ॥ गणेशं च शिवं विष्णुं पूजयित्वा हु-
 ने चरुम् ॥ रक्तसूत्रैस्त्रिगुणितैः स्वर्णमेव पुरःसरम् ॥ २ ॥ यवक्षीरबलिं दद्याद्दुत्सृजेद्वाक्यमुच्चरन् ॥ यूपमारोपयेत्पश्चाद्द्वटमूलैः समर्पयेत् ॥ ३ ॥
 यक्षान्नागांश्च गंधर्वान्सिद्धांश्चैव मरुद्गणान् ॥ ४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ६५ ॥ सूत उवाच ॥
 वक्ष्ये बिल्वप्रतिष्ठां च पूर्वैद्युरधिवासयेत् ॥ त्र्यंबकश्चेति मंत्रेण स्थापयेद्गंधवारिणा ॥ १ ॥ सुनाभेति च मंत्रेण मे गृह्णामीति चाक्षतम् ॥ कया-
 नेति ततो धूपं वस्त्रं मालयं निवेदयेत् ॥ २ ॥ यजेद्गुद्रं ततो वक्ष्ये मध्ये दुर्गाधने श्वरम् ॥ ततः कल्ये स मुत्थाय नित्यं निर्वर्त्य शास्त्रतः ॥ ३ ॥ स्वगृहे सप्त-
 विप्रांश्च भोजयेद्विजदंपती ॥ मूले हस्तद्वयं दत्वा वतुलं वेदिकां भवेत् ॥ ४ ॥ तत्र गौरिकयुक्तेन कुसुमं चूर्णं केन वा ॥ निशारक्तेन वा कुर्यादष्टपत्रं सुशो-
 भनम् ॥ ५ ॥ निवेष्टन्ततः कुर्याद्वक्षस्य द्विजसत्तमाः ॥ रक्तसूत्रैर्वैष्टयेच्च पंचसप्तनवेन तु ॥ ६ ॥ ब्रीहींश्च आपयेत्तत्र उत्तरादिमुखेन तु ॥ शि-
 वं विष्णुं च ब्रह्माणं पूजयेद्भूतिमिच्छता ॥ ७ ॥ शिवं च नायकं कुर्यादादित्यान्पत्रमूलके ॥ शेषं च तरुमूले तु मध्येन तं शतकृतम् ॥ ८ ॥ वनपालं च सो-
 मं च सूर्यं पृथ्वीमनुक्रमात् ॥ होमं तिलाक्षतैः कार्यं बलिं दद्याद्भूतौदनैः ॥ ९ ॥ यक्षेभ्यो माषभक्तं च वायना निचद्वादश ॥ ग्रहाणां प्रीतये दद्यात्क्षीरेण वे-
 ष्ट्य दक्षिणाम् ॥ १० ॥ कांचनं कांस्यपात्रं च तांबूलं ताम्रपात्रकम् ॥ यूपारोपः कर्णवेधः सवित्रेऽर्घ्यं निवेदयेत् ॥ ११ ॥ अथ रात्रिप्रतिष्ठां च वक्ष्ये शास्त्रा-
 नुसारतः ॥ यक्षैकवृक्षसंस्कारेण पुनर्जायते भुवि ॥ १२ ॥ पूर्वैद्युरुपवाहे तु वृक्षमूले वटं न्यसेत् ॥ विष्णुं शिवं गणेशं च पूजयित्वा तु स्थापयेत् ॥ १३ ॥
 कलशं पंचभिः सप्तगंधतैलैरनंतरम् ॥ दुग्धेन पंचगव्येन शंखतोयेन यत्नतः ॥ १४ ॥ सूत्रैः संवेष्टनं कृत्वा वस्त्रमालयैरनंतरम् ॥ कांडादिति च मंत्रेण द-
 द्याद्ब्रह्माक्षतं ततः ॥ १५ ॥ विष्णुसूक्तेन च पुनः सिद्धां जनचंदनम् ॥ दद्यात्फलं च दीपं च स्वयंतत्र स्वपेत्ततः ॥ १६ ॥ ततः प्रभाते विमले ब्रा-
 ह्मणान्सप्तभोजयेत् ॥ पूर्ववत्कलशं कृत्वा शिवं विष्णुं गंगाधिपम् ॥ १७ ॥ सोमं वनस्पतिं चैव एककुंभे समर्चयेत् ॥ हुने तपंचाहुतिं तत्र यूपं
 दद्यात्समुत्सृजेत् ॥ १८ ॥ बलिं च पायसैव प्रकुर्यात्कर्णवेधनम् ॥ वेष्टयेत्क्षीरतोयेन धान्यं धेनुं च दक्षिणाम् ॥ १९ ॥ दद्यादर्घ्यं हुने तपूणे

भोजयेद्विजदंपती ॥ २० ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ६४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शतह
 स्तमितां मुष्टिना नारुविभूषिताम् ॥ पूगाग्रादिफलैर्युक्तं वास्तुं कृत्वा यजेत्तु यः ॥ १ ॥ षष्टि वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके वसेच्चिरम् ॥ यद्विधानं प्रव
 क्ष्यामि यथाशास्त्रानुसारतः ॥ २ ॥ नित्यं निर्वर्त्य विधिवत्पंचविप्रान्समर्चयेत् ॥ भोजयेत्पूजयेद्विष्णुं प्रजापतिसमन्वितम् ॥ ३ ॥ अग्निकार्यं ततः
 कृत्वा दद्याद्विप्राय दक्षिणाम् ॥ ४ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे दशमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ६५ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ प्रतिष्ठां
 मंडपस्यैव शैलदारुमयस्य च ॥ तृणकाष्ठस्य च विभो तृणवत्सस्य च द्विजाः ॥ १ ॥ अधिवासस्य पूर्वैद्युः शुभेलग्रे घटं न्यसेत् ॥ सूर्यसोमं तथा
 विष्णुं कलशे तु समर्चयेत् ॥ २ ॥ प्रोक्षयेत्कुशतोयेन आपो हिष्ठेति वैऋचा ॥ आप्यायस्वेति गंधेन गंधद्वारेति गंधकम् ॥ ३ ॥ आकृष्णेनेति
 तैलेन श्रीश्वेते इति चंदनम् ॥ सिंदूरालक्तकंदद्यादंजनं पूर्वया सह ॥ ४ ॥ ततः प्रभाते विमलेश्राद्धं बृद्ध्यात्मकं चरेत् ॥ दिक्पालांश्चैव विन्यस्य
 मंडपे शुभलक्षणे ॥ ५ ॥ मध्ये वेद्यंतरे चैव राजभिर्मंडलं लिखेत् ॥ सूर्यमावाहयेत्तत्र सोमं विष्णुं च पार्श्वयोः ॥ ६ ॥ गणेशं च ग्रहांश्चैव दिक्पालांश्च
 घटे चरेत् ॥ पायसं जुहुयाद्ग्रावशोत्तरशतं तथा ॥ ७ ॥ आदित्यस्य तथा विष्णोः सोमस्य द्वादशाहुतीः ॥ बलिं च पायसं दद्यात्तैलं क्षीरमथा
 पिवा ॥ ८ ॥ तत उत्सृज्य विधिवद्वाक्यमेतदुदरियेत् ॥ जानुभ्यामवर्णिगत्वाशनैरोष्ठं न चालयेत् ॥ ९ ॥ वास्तोष्पतिं च तत्रैव पूजयेद्गन्धचन्द
 नैः ॥ अर्घ्यं दद्याच्च विधिवद्भूतेनैवाहुतिं हुनेत् ॥ १० ॥ ॐ अद्येत्यादि ब्राह्मणादिसर्वसत्त्वेभ्यो विष्णुप्रीणनार्थं मिदं मण्डपं सुपूजितं सूर्य
 दैवतं शैले यष्टकादिसर्वसत्त्वेभ्योरचितं श्रुतिस्मृत्युक्तफलप्राप्तिकामनया अमुकक्राविसगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्मा हमुत्सृजे ॥ ११ ॥ ततः श्वेतघटं
 दद्यान्मण्डपोपरिसत्तमाः ॥ त्रिगुणेन निशाक्तैर्विष्टेयैर्द्वारिधारया ॥ १२ ॥ दक्षिणां विधिवद्वात्सूर्याया अर्घ्यं निवेदयेत् ॥ तृणवेश्मनि वै
 सूर्यवासुदेवसमन्वितम् ॥ १३ ॥ घटे गणेशं वरदं वरं कृत्वा समुत्सृजेत् ॥ ऐशान्यां दापयेद्यूपं च जान्दिक्षु प्रकल्पयेत् ॥ १४ ॥ मंडपोपरि
 कलशं संस्थाप्य मन्त्रमुच्चेत् ॥ प्रपायां वरुणः पूज्यो विश्वकर्मा प्रयत्नतः ॥ १५ ॥ पृथिवीं च गणेशं च पूजयित्वा हुते द्वादशम् ॥ सर्ववर्ज्यं मिदं
 वाक्यं ध्वजमात्रं विधीयते ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे दशमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ६६ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ चतु

ईस्तं महायूपं हस्तषोडशनिर्मितम् ॥ वक्ष्ये तंच प्रतिष्ठां च रात्रौ त्रैरात्रिकं यजेत् ॥ १ ॥ वरुणं सितकुंभे च प्रपाकूपस्य पश्चिमे ॥ गायत्र्या स्नाप
 येत् पूर्वमापो हिष्ठेति वै क्रमात् ॥ २ ॥ गंधद्वारेति गन्धंच अंशुना चेति तैलकम् ॥ मनोत्रा इति कुसुमंधूरसीति च धूपकम् ॥ ३ ॥ कयानेति ददे
 द्रस्त्रं नैवेद्यं दीपचन्दनम् ॥ आदौ श्राद्धं न कर्तव्यं प्रतिष्ठांते विधीयते ॥ ४ ॥ दंपतीभोजनं कुर्याद्वरयेदेकब्राह्मणम् ॥ मंडपे चाष्टहस्ते च कलशे तत्र
 विन्यसेत् ॥ ५ ॥ पूजयेद् वरुणं देवं नारायणसमन्वितम् ॥ शिवंच पृथिवीं चैव स्वैः स्वैर्मन्त्रैर्यथा क्रमात् ॥ ६ ॥ ततः कुशंडिकां कृत्वा स्थाली
 पाकविधानतः ॥ वरुणंच समभ्यर्च्य जुहुयादाहुतीर्दश ॥ ७ ॥ अन्येषांच सुवेणैव दद्यादेकाहुतीं क्रमात् ॥ वरुणस्योक्तवरुणं तत्त्वायामिततः
 परम् ॥ ८ ॥ वरुणस्योत्तं भनमसीति च आभ्यां देवा तथैव च ॥ येनापावकचक्षसापंचमंसमुदाहृतम् ॥ ९ ॥ रात्रस्य यूपमित्यादि परंच द
 शमस्तकम् ॥ ततः स्विष्टकृतं कृत्वा सप्तजिह्वां चरुं नयेत् ॥ १० ॥ इह वेत्यादिकं पंचततः पंचाहुतिं हुनेत् ॥ शंभवे च पृथिव्यै च महाराजाय च क्रमा
 त् ॥ ११ ॥ चरुपाकेति नैवेद्यं बलिं चैवागुरुद्वयम् ॥ शंकराय च रुद्राय शर्वाय च पशुपतये इति च ॥ उग्राय असनायेति भवाय तदनंतरम् ॥ १२ ॥
 महादेवाय च पुनरीशानायेति च क्रमात् ॥ चरुपाकेति नैवेद्यं बलिं चैवागुरुद्वयम् ॥ १३ ॥ वाक्यपूर्वसृजे तोयं तत्र वाक्करणं शृणु ॥ १४ ॥ ॐ
 अद्येत्यादि ब्राह्मणादिसर्वसत्त्वेभ्यः अमुकगोत्रस्य मत्पितुरमुकदेवशर्मणः स्मृतिश्रुत्याद्युक्तं कूपप्रतिष्ठाजन्यफलप्राप्तये इमं कूपं संपूजितं साञ्छा
 दितं वरुणदेवतममुकसगोत्रः श्रीअमुकदेवशर्माहमुत्सृजे ॥ १५ ॥ दक्षिणां विधिवद् दद्यात्पयस्विनीम् ॥ १६ ॥ मंडपेषु
 द्रकूपे च प्रतिष्ठां शृणु तद्विजाः ॥ गणेशं वरुणं कुंभे विधिवत् पूजयेत्सुधीः ॥ १७ ॥ वेष्टयेद् द्रक्तसूत्रैश्च इद्यायूपं समुत्सृजेत् ॥ दक्षिणां विधिवद् दद्या
 द्विप्रांसं पूजयेत्ततः ॥ १८ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ सूत उवाच ॥ पुष्पारामप्रतिष्ठां तु व
 क्ष्ये शृण्वंतु वै द्विजाः ॥ मध्ये वेदिं त्रिहस्तां च कृत्वा संस्थापयेद्दृढम् ॥ १ ॥ अधिवासस्य पूर्वैद्युर्यथावद्विप्रभोजनम् ॥ कृत्वा वटे गणेशं च सूर्यसो
 मं हुताशनम् ॥ २ ॥ नारायणं स्थांडिले च जुहुयान्मधुपायसम् ॥ विधिवद्यूपमारोप्य गोधूमान्सेचयेद्भूरौ ॥ ३ ॥ वेष्टयेद् द्रक्तसूत्रैश्च इद्याच्चोतिदक्षिणाम् ॥
 एतद्द्वाराजले नैव यवात्रंसगुडंपयः ॥ ४ ॥ ऐशान्यां यूपमारोप्य विधिवद्विजसत्तमाः ॥ कर्णवेधं समारोप्य स्नापयेत्कुशवारिणा ॥ ५ ॥

धान्यंयवंचगोधूमंदद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ शतधारजलेनैववेष्टयेत्परितोद्विजाः ॥ ६ ॥ इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे
 चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ ज्येष्ठाषाढेतुलस्याश्च प्रतिष्ठाविधिवच्चरेत् ॥ यजमानः शुद्धदिने एकादस्यामथापि वा ॥ १॥
 ततो रात्रौ घटं स्थाप्य पूजयेत्परमेश्वरम् ॥ नारायणं शिवं सोमं ब्रह्माणं चेंद्रमेव च ॥ २ ॥ गायत्र्या स्नापनं कुर्यात्तथोक्तैर्मंत्रकैरपि ॥ कयानेति च
 गंधेन अश्रुनेति च तैलकम् ॥ ३ ॥ त्वांगंधर्वेति च पुनः पुष्पं मंडनं च ॥ मानस्तोकेति कुसुमं श्रीश्च तेति च चंदनम् ॥ ४ ॥ वैश्वदेवी
 ति च पुनर्मंत्रेणानेन चंदनम् ॥ दूर्वा मंत्रेण दूर्वाश्च रूपेणेति च दर्पणम् ॥ ५ ॥ फलमंत्रेण च फलं संधेति च अंजनम् ॥ सकुशं पीतसूत्राद्यैर्वेष्टये
 त्क्षीरधारया ॥ ६ ॥ शतधारजलेनैववेष्टयेत्स्वगृहं व्रजेत् ॥ वस्त्रेणावृत्य विधिवद्बुधः काले घटं त्यजेत् ॥ ७ ॥ सप्तपंचत्रिभिर्वाथ तद्विष्णो
 रिति वैष्णवा ॥ स्नापयेदथ साध्वीभिः कृतमंगलपूर्वकम् ॥ ८ ॥ ततः श्राद्धं समाप्यैव मातृपूजापुरःसरम् ॥ आचार्यवरयेत्पूर्वगंधाद्यैः कुसुमैरपि
 ॥ ९ ॥ आचार्य एव होता स्याद्ब्रह्माणं च सवस्यकम् ॥ मंडपे दशहस्ते पितृल्लेखे स्थंडिलेषु च ॥ १० ॥ सहस्रं मंडलं कुर्यात्तत्र नारायणं यजेत् ॥
 ग्रहलोकेश्वरान्मध्ये आदित्यांश्च मरुद्गणान् ॥ ११ ॥ रुद्रादं वसुंश्च कलशे परितः समर्चयेत् ॥ ततः कुशं डिकां कृत्वा होमं तिलयवेन तु ॥ १२ ॥
 अष्टोत्तरशतं कुर्यादन्येषां शक्तितो हुनेत् ॥ नारायणं समुद्दिश्य दद्यादुत्सृज्य सत्तमाः ॥ १३ ॥ मध्येयुपं समुद्दिश्य चरुपाकं वलिं ददेत् ॥
 कदर्लीं दिक्षु संन्यस्य ध्वजान् दिक्षु प्ररोपयेत् ॥ १४ ॥ दक्षिणां कांचनं दद्यात्तिलं धान्यं सपुष्पकम् ॥ धेतुं पयस्विनीं दद्याद्वेष्टयेत्क्षीरधारया ॥ १५ ॥
 जयंत्याः सोमवृक्षस्य तथा सोमवटस्य च ॥ पनसस्य कदंबस्य निंबस्य द्विजसत्तमाः ॥ १६ ॥ पाटला कनकस्यैव शाल्मलीनिंबुकस्य च ॥
 विंवा शोकवटस्यैव प्रतिष्ठानैव कारयेत् ॥ १७ ॥ भद्रकस्य शमीकोणचंडातकवकस्य च ॥ खदिरस्यैव कर्तव्यं कर्णवधेन कारयेत् ॥ १८ ॥
 इति श्रीभविष्येमहापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ सूत उवाच ॥ वृक्षादीनां प्रतिष्ठां च उत्तमसूतमंचरेत् ॥ मध्येम
 ध्येकानिष्ठातुकानिष्ठं परिकीर्तितम् ॥ १ ॥ वर्तुलं मंडलं कुर्यात्तत्तु शर्षितं थान्त्यके ॥ मध्ये वा वेदिकां कुर्यात्तन्मध्ये कुंडं मंडलम् ॥
 ॥ २ ॥ पूर्वैद्युरात्रि स मये घटं स्थाप्य पूजयेत् ॥ शेषं संपूज्य विधिवत्पृथिवीं च शिवं तथा ॥ ३ ॥ गंधतोयेन गायत्र्या सेतुं संपूज्य मोक्षयेत् ॥

म० प० २

अ० १६

॥ ५९

कयानेतिचमंत्रेण आप्यायस्वेतिवैऋचा ॥ ४ ॥ दद्याद्गन्धादिकं श्रीश्चोत्कृष्टमीतिचचंदनम् ॥ दूर्वामंत्रेण दूर्वाश्च कलमंत्रेण वैफलम् ॥ ५ ॥
 शत्रोर्देवीतिमन्त्रेण दद्यात्कुशपवित्रकम् ॥ सुरासुरेतिमंत्रेण प्रदद्याद्ब्रह्मयुग्मकम् ॥ ६ ॥ अञ्जनालककंकुर्यान्मनोव्राडितिसंपठन् ॥ कुर्या
 च्छ्राद्धं परदिनेव सुधारापुरःसरम् ॥ ७ ॥ वरयेद्यथाचार्यहोतारं नरवरश्चरेत् ॥ पात्रद्रव्यविधातव्यं स इत्याचार्यमेव च ॥ ८ ॥ सेतुयागेविधात
 व्यंतथाधान्याचलेपि च ॥ सहस्रहोमेवैकंतुविवाहे ब्रह्मकृत्विजौ ॥ ९ ॥ यजेदेनं कृते मौलियागार्थं यागमण्डपम् ॥ वेदिमावाहयेत्पूर्व
 मंडपं प्रतिपूजयेत् ॥ १० ॥ विघ्नग्रहलोकपालान्सर्वसिद्धिप्रदायकान् ॥ स्थंडिले सर्वतोभद्रेशेषं विष्णुं प्रदर्शयेत् ॥ ११ ॥ तत्रैव तु व
 राहाख्यं प्रतीतमृत्विजोत्तमम् ॥ स्थालीपाकेन जुहुयादष्टाविंशतिकत्रयम् ॥ १२ ॥ आज्येन तु वराहस्यहोमपंचकमीरितम् ॥ तत
 स्तिलयवेनैव एकैकामाहुतिं क्रमात् ॥ १३ ॥ बलिं दद्यात्पृथग्रूपं शेषयेद्विधिपूर्वकम् ॥ पिष्टकान्नं घृतान्नं च विस्तेरवागुडौदनम् ॥ १४ ॥
 माषभक्तं तु लोकाय पृथिव्यै परमान्नकम् ॥ वाक्यपूर्वमृजेद्धीरो वाक्यप्रकरणं शृणु ॥ १५ ॥ ॐ अद्येत्यादि एकविंशतिकुलस्य विशिष्टस्व
 र्गप्राप्तये इमं सेतुं संक्रमसमेतं विष्णुदैवतं सुश्रुतिं विधिबद्धा मुदेवस्य प्रीतये अहमुत्सृजे ॥ १६ ॥ बद्धाञ्जलिः पठेन्मन्त्रं कुर्याच्च विधिवत्
 तः ॥ १७ ॥ पिच्छिले पतितानां च उद्गातेनाङ्गभङ्गतः ॥ प्रतिष्ठिते धर्मसेतौ धर्मो मे स्यान्न पातकम् ॥ १८ ॥ सेतोरस्य प्रबंधस्य श्रद्ध
 या परयायुतः ॥ ये चात्र प्राणिनः सन्ति सर्वेषां प्राणधारक ॥ १९ ॥ वेदागमेन यत्पुण्यं कथितं सेतुबंधने ॥ तत्पुण्यं तु मया देवपाथे
 वह्नि समर्पितम् ॥ २० ॥ यूपं दद्यादिति मन्त्रेण अन्ते चापि तथा ध्वजान् ॥ विधिवदक्षिणां दद्यात्कुलानि नवपञ्चवा ॥ २१ ॥ पूर्णादत्वा स वित्रेर्घ्य
 दत्त्वा च स्वगृहं व्रजेत् ॥ अनातपे क्षुद्रसेतोः प्रतिष्ठा विधिवच्चरेत् ॥ २२ ॥ पूर्वचक्षुःशिरःप्रभाते विप्रभोजनम् ॥ सेतुमध्यं ततो गत्वा गन्धादो
 न्विधिवच्चरेत् ॥ २३ ॥ विष्णुं शिवं हुतांश्च एककुण्डे समर्चयेत् ॥ वास्तोष्पतिं यजेत्तत्र होमं तिलयवेन तु ॥ २४ ॥ कुर्यादेकैकशो विप्रा
 अष्टाविंशतिं संख्यया ॥ उत्सृज्य दापयेद्दूषं ध्वजं वर्ज्यं हि सत्तमाः ॥ २५ ॥ ज्ञातिभिः सह भुञ्जीत कृतकृत्योऽभिधीयते ॥ २६ ॥ इति श्रीम
 दिष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॐ ॥ सूत उवाच ॥ तत्र दण्डे च विप्रेन्द्राश्च तुरस्त्रे समंततः ॥ षष्टि

हस्तमितां भूमितस्य पूर्णमनोरमाम् ॥ १ ॥ प्रचारार्थं गवां चैव यो दद्यात्सुसमाहितः ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥ २ ॥ तदर्धं च त
 दर्धं च तदर्धं वासमुत्सृजेत् ॥ यो दद्यात्केवलां भूमिं कन्यां दासीं तथा वृषम् ॥ ३ ॥ अलंकारं विना धेतुं फलस्यार्धं प्रकीर्तितम् ॥ अमंडपे शुभे स्था
 ने शर्करादिविवर्जितम् ॥ ४ ॥ द्विहस्तवेदिकामध्ये प्रकुर्यात्सेतुमंडपम् ॥ तत्र संपूजयेद्भद्रं ब्रह्माणं च शचीपातिम् ॥ ५ ॥ गणेशं तत्र पालं च
 शेषं चैव दिगीश्वरान् ॥ पञ्चोपचारैर्विधिवत् पूजयेत्पायसादिना ॥ ६ ॥ स्थालीपाकेन जुहुयादन्तैर्वैविप्रभोजनम् ॥ अत्र यागे श्राद्धवर्जपूर्वैद्यु
 रधिवासयेत् ॥ ७ ॥ त्र्यम्बकेनैव मन्त्रेण भूमिं संस्थाप्य पूजयेत् ॥ तद्विष्णोरिति मन्त्रेण गन्धतैलं सचन्दनम् ॥ ८ ॥ प्रदद्यादसुनीतेति पुन
 स्तुनैव स्थापयेत् ॥ पञ्चगव्येन च पुनः श्रीश्वतेति च पुष्पकम् ॥ ९ ॥ एवं यूपस्य च तथा अधिगृह्णाति मन्त्रकम् ॥ गन्धद्वारेति गन्धेन अंशुना
 तेति तैलकम् ॥ १० ॥ सुरासुरेति कुसुमं दूर्वां मन्त्रेण दूर्वया ॥ प्रभाते पूजयेद्देवावुद्गमुद्देश्य होमयेत् ॥ ११ ॥ स्थालीपाकेन
 विधिना अन्येषां पूर्ववच्चरेत् ॥ उत्सृज्यारोपयेद्द्वयं स्थिरो भवेति वैऋचा ॥ १२ ॥ तन्त्रेण निर्मितं कुर्यात्सफलं च त्रिहस्तकम् ॥ हस्ते
 कं प्रापयेन्मध्ये क्षेत्रे चैव विशेषतः ॥ १३ ॥ स्थापयेत्तत्र मन्त्रेण पञ्चगव्येन यत्नतः ॥ मधुवातेति मधुना आप्यायस्वेति वैदधि ॥ १४ ॥
 तद्विष्णोरिति मन्त्रेण घटतोयैरन्तरम् ॥ पृथिवीं च वराहं च कूर्ममाधवशक्तिकान् ॥ १५ ॥ वास्तोष्पांतिं च विष्णुं च यूपे संपूजयेत्क्रमात् ॥
 दद्यादर्घ्यं च विवरे गते होमं विवर्जयेत् ॥ १६ ॥ अर्घ्यपात्रे च दुष्टे च हस्ते नोत्सृज्य सत्तमाः ॥ ॐ अद्येत्यादि गोब्राह्मणसर्वसत्त्वेभ्यः
 पर्यटनार्थाय इमां भूमिं च सुपूजितां ॥ विष्णुदेवतां गोप्रचाररूपिणीं स्मृतिश्रुत्याद्युक्तफलप्राप्तयेऽहमुत्सृजे ॥ १७ ॥ शिवलोक
 स्थिता गावः सर्वदेवैः सुपूजिताः ॥ एवं निवेदयेद्विप्रागो प्रचारं समाहितः ॥ १८ ॥ समुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके महीयते ॥ यावं
 तितृणगुल्मानि संति भूमौ शुभानि च ॥ १९ ॥ तावद्भर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ २० ॥ इति श्रीभक्तिष्ये महापुराणे तृतीयभागे गो
 प्रचारविधौ सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ६३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ कलौ चैकाहसाध्येन प्रतिष्ठा मलपवित्तवान् ॥ सद्यो धिवासमाज्येन प्रकुर्या

म० प० २

अ० १७

॥ ६०

तांत्रिकोत्तमः ॥ १ ॥ उत्तरंतु गतेहंसे अतीते चोत्तरायणे ॥ शरत्काले व्यतीति तु वसंतं यज्ञमारभेत् ॥ २ ॥ नारायणादिमूर्तीनां द्वात्रिंशद्भेदमे
 वतु ॥ प्रतिष्ठां प्रतिमानां च गजास्यादींश्च सत्तमाः ॥ ३ ॥ नित्यं निर्वर्त्य मतिमान् कुर्यादभ्युदयं ततः ॥ विप्रान्संभोजयेद्वाथ ततो यागमृहं व्रजेत् ॥ ४ ॥
 गणेशग्रहदिक्पालान्प्रतिकुंभेषु पूजयेत् ॥ स्थंडिले पूजयेद्विष्णुं परिवारगणं यजेत् ॥ ५ ॥ स्नापयेत्प्रथमं देवं तोयैः पञ्चविधैरपि ॥ पञ्चामृतैः
 पञ्चगव्यैः पंचमृत्पिण्डकैरपि ॥ ६ ॥ तिलतैलैश्च स्नेहैश्च कषायैरपि सत्तमाः ॥ पञ्चपुष्पोदकैर्वाथ त्रिपदैरपि सत्तमाः ॥ ७ ॥ तुलसीकुसुमापुष्पपत्राण्या
 हुस्त्रिपत्रकम् ॥ पञ्चकाप्रशर्मां पद्मकरवीरं च पंचकम् ॥ ८ ॥ मृत्तिका कारिदंतस्य तथा श्वखुरमृत्तिका ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिस्तु पंचमम् ॥ ९ ॥
 कुर्यात्प्राणप्रतिष्ठां च होमं कुर्याद्यथाविधि ॥ दक्षिणां विधिवद्वात्पूर्णां तु तदनंतरम् ॥ १० ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृती
 यभागे ष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७ ॥ सूत उवाच ॥ अतः परंतु विप्रेन्द्राः काल्यादीनां तथैव च ॥ अधिवास्य च पूर्वेषुः श्राद्धमभ्युदयात्मकम् ॥
 ॥ १ ॥ प्रथमे जलजैः स्नानं पञ्चगव्यैरनंतरम् ॥ पूर्ववच्च विधानेन कुंभे दुर्गा समर्चयेत् ॥ २ ॥ पञ्चामृतैः पञ्चगव्यैः करीषश्च तधारया ॥ श्रीबिल्वे पूजये
 देवीं दद्यात्प्राणमनंतरम् ॥ ३ ॥ बिल्वपत्रैः फलैर्वापि दद्याच्च पिशताहुतीः ॥ एकैकशस्तु अन्येषां दद्यात्काञ्चन दक्षिणाम् ॥ ४ ॥ प्रतिमां कालिकाया
 श्वतारायाश्च पृथक् पृथक् ॥ ग्राह्यं विनार्चयेद्विप्राः पञ्चपञ्चशतैरपि ॥ ५ ॥ भोजयेत्स्नापयेद्देवीं गंधतोयैर्दिनत्रयम् ॥ ताम्रकुंभेऽर्चयेद्देवीं त्रिदि
 नं प्रातरेव हि ॥ ६ ॥ समीरणं ततो दद्यात्पेटिकायां निवेशयेत् ॥ ततोऽपि गन्धतोयैश्च स्नापयेत्कन्यकादिभिः ॥ ७ ॥ ततो वै चाष्टमदिने रात्रावपि प्रपूज
 येत् ॥ पशुदानं प्रकर्तव्यमग्निकार्यं च पायसैः ॥ ८ ॥ शिवलिङ्गं प्रतिष्ठां च वक्ष्ये तंत्रमतं यथा ॥ त्रिविधं भोजयेद्विप्रा अधिवास्य विशेषतः ॥ ९ ॥ नि
 त्यं समाप्य च पुनः कुर्यादभ्युदयं ततः ॥ आचार्यवरयेत्प्रातः स्नापयेत्पूर्ववर्त्मना ॥ १० ॥ परिवारगणैः सार्द्धं मर्चयेत्तदनंतरम् ॥ दद्यात्समी
 रणं पश्चादग्निकार्यं समाचरेत् ॥ ११ ॥ तिलहोममर्यागां च दद्याद्वाचां च विधानतः ॥ ननामनच गोत्रं च होमकर्मणि सर्वदा ॥ १२ ॥ पूर्णिमायां वि
 शेषेण नान्येषां च कथंचन ॥ होमांति वसुधारां च कुंभे दत्त्वा विधानतः ॥ १३ ॥ त्रिहस्तचरकायं च हस्तैकं च तुर्हस्तके ॥ शालिग्रामाशि
 लायाश्च प्रतिष्ठां विधिवच्चरेत् ॥ १४ ॥ सद्योधिवासयेद्देवं द्वादश्यां स्नापयेदथ ॥ रत्नतोयैः परिमलैस्त्रिगंधैः पंचपल्लवैः ॥ १५ ॥ कुंभे प्र

जापतिस्थाप्यश्वेताब्जनवनाभके ॥ नवदुर्गोक्तमार्गेण पूजयेत्परमेश्वरम् ॥ १६ ॥ चक्रस्वरूपतो ज्ञेयं प्रदद्याच्च समरिणम् ॥ आनीयताम्र
 भाण्डे च त्रिकालं प्रति पूजयेत् ॥ १७ ॥ पायसान्नैरुत्पलैर्वापंकजैर्वापि होमयेत् ॥ सकाञ्चनं वस्त्रयुग्मं प्रदद्याद्भूरिदक्षिणम् ॥ १८ ॥ श्रीसूर्य
 स्य गणेशस्य विरिञ्चेऽपि सत्तमाः ॥ वटवृक्षांतिकं गत्वा स्थापयेद्गुरुं ततः ॥ १९ ॥ रक्ताब्जे पूरयेत्सूर्यं परिवारसमन्वितम् ॥ अष्टा
 विंशतिभिर्दत्त्वा दद्यात्प्राणमनंतरम् ॥ २० ॥ एकाहमथ वाकाशे गुप्तं कृत्वा दिनत्रयम् ॥ त्र्यहादेव पुनः पूजां पुनर्होमं समाचरेत् ॥ २१ ॥
 पुनश्च भोजयेद्विप्रान् दद्यात्काञ्चनदक्षिणाम् ॥ वाराहीत्रिपुरायाश्च नारिकंदोलकैरपि ॥ २२ ॥ स्नापयेद्वा विधानेन सिन्दूराद्यैः समर्चयेत् ॥
 दद्यात्समीरणं पश्चात् पुनः पूजां च होमयेत् ॥ २३ ॥ पशुज्ञानं च कर्तव्यं षण्मासैः पञ्चमोदकैः ॥ कुमारीं भोजयेद्वा त्रौदद्यात्काञ्चनदक्षिणाम् ॥
 ॥ २४ ॥ प्रतिमां भुवने शिचिमहामाया म्बिकामपि ॥ कामाक्षां च ततो देवीं इन्द्राक्षीं चापराजिता ॥ २५ ॥ पूर्वैद्युरात्रि समये पिष्टकाष्ठौ निवेदये
 त् ॥ अष्टौ निर्माणयेत्पश्चाद्गलिचाष्टौ विधानवित् ॥ २६ ॥ परिवारगणैः सार्द्धं पूजयेत्प्रयतः सुधीः ॥ समीरणं ततो दद्याच्छिवं सूर्ययजे
 त्पुनः ॥ २७ ॥ पायसान्नैश्च जुहुयात्त्रिदिनं लिपिपूजनम् ॥ कुमारीपूजनं कुर्यादग्निकार्यां दिनत्रयम् ॥ २८ ॥ पशुदानं च कर्तव्यं विभवे
 सति सत्तमाः ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यान्महोत्सवपुरःसरम् ॥ २९ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभाग एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ ॥ दुर्निमित्तान्यथो वक्ष्ये शृण्वंतु मुनि सत्तमाः ॥ यस्य ये ग्रहदोषाः स्युस्तेषां शांतिं यथा क्रमात् ॥ १ ॥ दिव्यं तरिक्षे भौ
 मं चेत्त्येवं त्रिपरिकीर्तितम् ॥ ग्रहक्षयैः कृतं दिव्यमान्तरिक्षं निबोध मे ॥ २ ॥ उल्काहितो दिशो दाहः परिवेशस्तथैव च ॥ जलाशया
 नां वैकृत्यं भौमं तदपि कीर्तितम् ॥ ३ ॥ भौमं चाल्पफलं ज्ञेयं दिव्यां तरिक्षमेव च ॥ सप्ताहमफलं दद्याद्दिवं चापि च तत्क्षणात् ॥ ४ ॥ देवानां ह
 सनं चैव कलकनं रुधिरस्रवः ॥ अकस्माद्भ्यसनं तत्र यत्र निर्धातुं निर्दयः ॥ ५ ॥ सर्पाद्यारोहणं चैव दैवं तदपि कीर्तितम् ॥ ततो मेवात्समुत्पन्नाय
 दिवृष्टिः शिलातले ॥ ६ ॥ सप्ताहाभ्यंतरे जीवमुत्पन्नं निष्फलं भवेत् ॥ एकराशिस्थिताः पापाः शनिभौमादिवाकराः ॥ ७ ॥ पृथ्वीधूमाकु
 ला तत्र रुदंति बहवो जनाः ॥ अभिचारगते जीवेशे नौ च तत्र नागते ॥ ८ ॥ तत्र पश्यति राजेन्द्र यो धराधारयिष्यति ॥ सूर्यमपश्यत द्रं द्रं दिग्दा

हश्चतथैवच ॥ ९ ॥ दर्शनंधूमकेतोश्चनक्षत्रेधूमदर्शने ॥ भूकंपएवमासेचएकमासेतथादिने ॥ १० ॥ राज्ञोजन्मदिनेवाथशक्रचापदिनां
 तरे ॥ दर्शनंखरवातंचग्रहयुद्धस्यदर्शनम् ॥ ११ ॥ मासत्रयेतुग्रहणमुल्कापातप्रपातनम् ॥ आकाशेप्यथभूमौचतत्रमंडूकमेवच ॥ १२ ॥
 हरिद्रावृष्टिपाषाणोसिंहविल्वाकृतिर्यादि ॥ दर्शनेराष्ट्रदुर्भिक्षमकरंनृपातिक्षयः ॥ १३ ॥ चैत्रेकुंभेनदीवेगेदर्शनेविप्लवाभवेत् ॥ अर्कस्या
 द्रुतमेतद्विद्युत्तंश्रपयेच्चरुम् ॥ १४ ॥ आकृष्णेनेतिमंत्रेणअथवाकैणयत्नतः ॥ प्रासादतोरणंतत्रद्वारंप्राकारवेष्टमच ॥ १५ ॥ धान्यसारं
 गवांसारंकूपेकुंभप्रदर्शनम् ॥ आदित्यस्याद्रुतंविद्यात्कलशंजुहुयात्ततः ॥ १६ ॥ सहस्रंजुहुयाद्वाथततःशान्तिर्भवेद्भुवम् ॥ विकृताःपक्षिणश्चै
 वपांडुकपोतकास्ततः ॥ १७ ॥ श्वेतोलूकोबृहच्चैवद्रोणकाकश्चकोकिलः ॥ क्रौंचश्चवर्द्धनीचैवनिपतंतिगृहेयदि ॥ १८ ॥ गृहेतस्य
 महोत्पातोभविष्यतिनसंशयः ॥ स्थूलभङ्गप्रग्रहणंप्ररोहणमथापिवा ॥ १९ ॥ हाराःकटकटायंतंजातस्यदंतसंभवः ॥ हसतांदेवतानांच
 गात्रेस्वेदश्चजायते ॥ २० ॥ सर्पमंडूकप्रसवःकुंभनापिक्वचिद्भवेत् ॥ निमित्तान्येवमादीनिजायंतेयस्यवेष्टमनि ॥ २१ ॥ षड्भिर्मासैश्चप्रि
 यतेगृहिणीचशुभाचया ॥ अशनिःपततेयत्रगृहेवज्रंचपादपे ॥ २२ ॥ शुक्लावन्दिस्फुलिङ्गाश्चतस्यविद्धिमहद्भयम् ॥ खर्जूरउदरावर्तैनिको
 चगरलेपिच ॥ २३ ॥ फलिवृक्षेतिन्दुकेचयत्रनिर्जायतेक्वचित् ॥ उद्यानेदेवगेहेचस्वगृहेचैत्यवृक्षके ॥ २४ ॥ कुर्यादादित्यवारेणअयुतं
 तिलपायसम् ॥ ततःशान्तिर्भवेदाशुधेतुंदद्याच्चदक्षिणाम् ॥ २५ ॥ पायसंतिलमुद्वौचपुष्पंवातालवृतकम् ॥ इक्षुमोदकपिण्याकाञ्जुहुया
 द्रविमुद्दिशन् ॥ २६ ॥ सिंहासनंरथंछत्रंध्वजंचामरभूषितम् ॥ अकस्माद्दृश्यतेयत्रराज्ञोवान्यत्रकुत्रचित् ॥ २७ ॥ नदयंतिचसत्यस्योज्ज्वलनंस्त्री
 पुरुषयोः ॥ आगमस्यचदृष्ट्वैवभंगःकटकटायनम् ॥ २८ ॥ उपरिष्टेभवेद्यस्यमहोत्पातोभवेदयम् ॥ चलत्वंचाधरस्यापितथाकटकटायनम्
 ॥ २९ ॥ रुदितंकोकिलस्यापिउलूकोप्यशुभंवदेत् ॥ राजामात्यविनाशायमर्हीचतत्सुतोऽपिवा ॥ ३० ॥ हस्तिनोमदयुक्ताश्चप्रियंतेनात्रसं
 शयः ॥ ताडीपूगादयोयत्रयमौस्यातांप्रमादतः ॥ ३१ ॥ गेहीतत्रविनश्येतसदारःपुत्रसंयुतः ॥ बद्धपुष्पेयदापुष्पंपुष्पंवायदिदृश्यते ॥ ३२ ॥
 अक्षतादर्शनात्तत्रसोमस्याद्रुतदर्शनम् ॥ दधिमधुघृतंचैवजुहुयादयुतंद्रिजः ॥ ३३ ॥ पालाशंसोममुद्दिश्यसोमस्यचभवेद्दिने ॥ इमंदेवाइतिमं

त्रेणसोमायश्रपयेच्चरुम् ॥ ३४ ॥ उत्पतंतिगृहेयस्ययवामाषाश्चपुष्कलाः ॥ दधिक्षीराज्यपाकेषुरुधिरंदृश्यतेयदि ॥ ३५ ॥ अकस्मा
 द्रूहदाहस्तुअनाग्निज्वलनंयथा ॥ मेघहीनाभवेद्विद्युदृषस्योद्गमनंतथा ॥ ३६ ॥ व्याधिहीनाविनश्यंतिनिखिलाःपशुमानुषाः ॥ एवंसर्वा
 णिभूतानिभवन्त्यकारकेध्रुवम् ॥ ३७ ॥ राजामात्यविनाशायगेहेगेहीविनश्यति ॥ प्राणनाशायविप्रायाहुत्याचप्रभवन्तिहि ॥ ३८ ॥ दृष्टा
 वाभद्रमत्युग्रंजुहुयादयुतंक्रमात् ॥ दधिमधुघृतैर्युक्तंखादिरोदुंबरेपिच ॥ ३९ ॥ अग्निमूर्द्धैतिमंत्रेणश्रपितंलोहितंचरुम् ॥ त्रिविप्रान्भोजयेद्दद्यादक्षि
 णांलोहितंततः ॥ ४० ॥ स्वर्णमंगारमुद्दिश्यततःशांतिःप्रजायते ॥ पुष्पवापातयेद्यत्रफलंवापितथैवच ॥ ४१ ॥ दध्यन्नंचघृतैर्मिश्रैरप्यंहरण्य
 मेवच ॥ हस्त्यश्वमहिषागावोदारापत्यधनानिच ॥ ४२ ॥ तुष्टेनांगारकेणैवसर्वमेतत्प्रदीयताम् ॥ अंगारकेणमंत्रेणखादिरंचाक्षतैर्युतम् ॥ ४३ ॥
 दक्षिणांचयथाशक्तिदद्याद्विप्रायवापुनः ॥ लोहितंचबलिंदद्यात्ततःसंपद्यतेशुभम् ॥ ४४ ॥ धावंतिचोर्ध्वपुच्छाश्वगृहेगावःस्वयंयदि ॥
 आरोहंतिगृहंविप्राःसारमेयाश्चसूकराः ॥ ४५ ॥ गृहेयस्यभवंत्येतेतस्यभार्याविनश्यति ॥ सर्वेषांवाभवेन्मृत्युर्व्यागावःप्रजायते ॥ ४६ ॥
 मिथ्यावादेनगेहीचराज्ञावादश्चतिष्ठति ॥ अपवादेगृहेगावोनर्दयंतिहसंतिच ॥ ४७ ॥ धरणीहननंयत्रद्रयोरास्कंदनंतथा ॥ निमित्तान्येव
 मार्दानिगोश्वजातानिसत्तमाः ॥ ४८ ॥ यस्यगेहेभवंत्येतेनाशस्तस्यभवेद्ध्रुवम् ॥ मंडूकसर्पकूष्मांडाःप्रवसंतियथास्त्रियः ॥ ४९ ॥ अक
 स्माद्यदिचैतानिबुधस्योत्पातलक्षणम् ॥ शांतितत्रप्रवक्ष्यामियथासंपद्यतेध्रुवम् ॥ ५० ॥ दधिमधुघृताक्तंचापामार्गतथापुनः ॥ अयुतं
 बुधवारंचजुहुयाच्छ्रद्धयापुनः ॥ ५१ ॥ अंबकेतिचमंत्रेणबुधंचश्रपयेच्चरुम् ॥ सुवर्णबुधमुद्दिश्यांचदद्यात्पयस्विनीम् ॥ ५२ ॥ सुवर्ण
 पुष्पवृष्टिंचसुफलंचाक्षतंतथा ॥ गृहेप्रांगणकेयस्यनिपतंतिकदाचन ॥ ५३ ॥ अलंकारजलंवापिसर्वाभरणभूषितम् ॥ गृहमध्येतुयःप
 श्येत्क्षीणामंतर्हितांस्त्रियम् ॥ ५४ ॥ अकस्मान्मालतीपुष्पंजातंस्यात्तस्यवागृहम् ॥ सोमायनचसंतुष्टःसर्वमेतत्प्रदृश्यते ॥ ५५ ॥ धनंधान्यं
 तथापुत्रमैश्वर्यंचवरस्त्रियः ॥ सभृत्याश्चमहिष्यश्चभविष्यंतिनसंशयः ॥ ५६ ॥ श्रीश्चतेतिचमन्त्रेणअपामार्गतथाबुधः ॥ सहस्रंबुधवारंच
 जुहुयाद्घृतसंयुतम् ॥ ५७ ॥ पयस्विनींतथागांचवासोयुगसमन्वितम् ॥ द्विजायश्रद्धयादद्यात्ततःसंपद्यतेशुभम् ॥ ५८ ॥ रक्तस्त्रावोभवे

म०प०

अ० २

॥ ६२

यत्रतत्रक्रुत्विकप्रसूयते ॥ सिंहव्याघ्रगवादीनां धनहानिविपत्करः ॥ ६९ ॥ एकोवृषस्त्रयोगावः सप्ताष्टनवदंतिनः ॥ संवत्सरेण तस्यैका
 प्रसूतिर्विहिता पुनः ॥ ६० ॥ पुनः पुनः तत्रतंचाशु अकाले मैथुनं तथा ॥ गावो यत्र प्रसूयंते यमौ दोषकरा विमौ ॥ ६१ ॥ भुञ्जीकृतानि धान्या
 नि व्रीहयो यवतंडुलाः ॥ ग्राविमार्जारमंडूकास्थूणा भंगे च प्राङ्गणे ॥ ६२ ॥ विकिरंतिनखैर्भूमिं प्ररोहंति ग्रहं तथा ॥ गृहे यस्य प्रजायंते तस्य
 मृत्युर्न संशयः ॥ ६३ ॥ षण्मासाभ्यन्तरे यत्र श्मशानं यास्यति ध्रुवम् ॥ कलहं ज्ञातिवैरं च व्याधिपीडा भविष्यति ॥ ६४ ॥ विप्रवृद्धिर्मित्र
 नागइष्टेष्वनिष्टदर्शनम् ॥ भार्या पुत्रविनाशश्च भवेदेषु विनिश्चितम् ॥ ६५ ॥ क्रियावंतं यदा कुर्वन्कुर्वीत गृध्रविल्वके ॥ यदा राज्ञां विभ्रमं च तथा
 चैव गृहं तथा ॥ ६६ ॥ अमात्यवर्गाश्च पुरे राज्ञां राज्यपराङ्मुखाः ॥ बृहस्पतिसमुद्दिश्य गां च दद्यात्पयस्विनीम् ॥ ६७ ॥ वारिमंडे च कूपे च
 वाप्यां च मधुकांजिके ॥ क्षीरं दधिघृतं चैव जातं यादि भविष्यति ॥ ६८ ॥ अकस्मात्तत्र वृक्षं च फलेन सह संयुतम् ॥ गृहमध्ये प्रजायेत ततः संप
 द्यते शुभम् ॥ ६९ ॥ बृहस्पतेस्तु तुष्टस्य सर्वमेतन्निदर्शनम् ॥ गौरो बृहस्पतेश्चैव प्रकुर्यात्प्रायदक्षिणाम् ॥ ७० ॥ अशुभं च शुभेनैव शांति
 होमं च कारयेत् ॥ तत्रैव राक्षसं यत्र वटकं परिशेषणम् ॥ ७१ ॥ केशरीशर्करातैलराजतं तांडवं स्थितम् ॥ माषभक्तं तथा धान्यं सुवर्णं रजता
 निच ॥ ७२ ॥ ताम्रं कांस्यं तथा लोहं शीसकं पित्तलं तथा ॥ स्थापितानीव दृश्यंते गृहे चैतानि यस्य वै ॥ ७३ ॥ धननाशो भवेत्तस्य स्वर्गभंग
 मथापि वा ॥ व्याधिपीडां तथा घोरं राजोपद्रवं धनम् ॥ ७४ ॥ गजाश्च पशुभृत्यानां विनाशो जायते ध्रुवम् ॥ यस्यैतानि प्रदृश्यंते पर्वतः क
 थितानि च ॥ ७५ ॥ संव्यत्यस्य प्रजायेत निश्चला सुखदा सदा ॥ दंतोत्तरेषु दंताश्च पंक्तिमाक्रम्य संस्थिताः ॥ ७६ ॥ तेपि दोषकराः सर्वे शला
 काकृतिनस्तथा ॥ उपदंताश्च सर्वे तेन ते दोषकराः क्वचित् ॥ ७७ ॥ भांडे कुंभे यदा चैव श्रूयते धनगर्जितम् ॥ कंचुकानां गृहे चैव प्राकारः श्रूयते
 यदि ॥ ७८ ॥ मूषिकानां मुखे चैव ज्वलंती यस्य पश्यति ॥ गेही तत्रैव नश्येत् शुक्रस्याद्भुतदर्शनम् ॥ ७९ ॥ शांतिं तत्र प्रवक्ष्यामि यया संपद्यते
 शुभम् ॥ शमीपत्रं निर्मितं च यैर्युक्तं गृहिण्यपि ॥ ८० ॥ दधिमधुघृताक्तं च जुहुयाद्भार्गवे दिने ॥ शुक्लवासो युगं चैव गां च शुक्लां पयस्विनीम् ॥
 ॥ ८१ ॥ सुवर्णं श्रद्धया चैव दद्याद्भिप्रायदक्षिणाम् ॥ देवागारे यदा भूमिलोहिता तत्र दृश्यते ॥ ८२ ॥ पुष्पिता दृश्यते लोके तत्र सिद्धिर्महद्

पु०

३ ॥

यम् ॥ राजावाराजपुत्रोवाराज्यंवापिविनश्यति ॥ ८३ ॥ मंत्रिणोर्मंत्रिपुत्राश्चम्रियंतेनात्रसंशयः ॥ यत्रवाह्यतेलोकेगृहेयस्यसुपूजिताः ॥
॥ ८४ ॥ पुष्पिताश्चगृहस्तंभाःशरीरंचघटस्तथा ॥ हस्त्यश्चमहिषाश्चैवअजागावस्तथैवच ॥ ८५ ॥ नित्यंस्वामिवधार्थायपुष्पितांप्रवहंतिच॥
गृहेहंसो गृहेसम्यङ्मण्डूकाजलचारिणः ॥ ८६ ॥ द्वारेप्रविश्यसर्पश्चप्रतिमायाःप्रकल्पनम् ॥ अकस्माद्वटशब्दोपियत्रकुत्रापिजायते॥ ८७ ॥
स्रवंतिप्रमदायत्रभिन्नास्तेस्युर्नवांगिकाः ॥ गृहीतत्रविनश्येतसपुत्रपशुबांधवः ॥ ८८ ॥ धनुःखड्गधरारात्रौमध्याह्नेचान्द्रकेतथा ॥ उदितंदृ
श्यतेव्योम्निज्वलितःपावकस्तथा ॥ ८९ ॥ मनुष्यान्नंगनांचैवमरणंराष्ट्रविभ्रमम् ॥ रससिद्धानिवस्तूनिमुराद्याश्चापिवापुनः ॥ ९० ॥
हस्तिनोमदयुक्ताश्चअश्वाधीरतिहिंसकाः॥विनश्यंतिसदाचैतेश्नेरद्भुतदर्शनम्॥ ९१ ॥ नगरेवाचग्रामेवातत्रकैवार्थवैरिणा॥ दिवावायदिवारात्रौ
शनेरद्भुतदर्शनम् ॥ ९२ ॥ मृगव्याघ्रादिरक्षांश्चतथागोमहिषानपि ॥ उत्पतंतियदाचैतेश्नेरद्भुतमादिशेत् ॥ ९३ ॥ निधिमंत्रंप्रवक्ष्यामिये
नसंपद्यतेशुभम् ॥ जुहुयादयुतंसम्यक्सस्यांश्चसमिधंद्विजाः ॥ ९४ ॥ शत्रोदेवीतिमंत्रेणशुभार्थंशनिवासरे ॥ चरुंचश्रपयेत्तत्रसमुद्दिश्यशने
श्चरम्॥ ९५ ॥ गांचनीलांततोदद्याज्जीवदत्सांपयस्विनीम् ॥ वासोयुगंचविप्रायसुवर्णंरजतंतथा ॥ ९६ ॥ दत्त्वातुश्रद्धयासम्यग्दक्षिणांशिरसंस्थि
तां ॥ विधिहोमावसानेतुततःसंपद्यतेशुभम्॥ ९७ ॥ यदाद्वारेगोधिकाचशंखिनीप्रविशेद्ब्रह्म ॥ तथाशुभंविजानीयाद्राजपीडाधनक्षयः॥ ९८ ॥
अयुतंजुहुयात्सम्यक्ततःसंपद्यतेशुभम् ॥ विनागर्जितमेघेनशिलावृष्टिःप्रजायते ॥ ९९ ॥ बहुमिश्राणिपांडूनिपतंतितत्रदृश्यते ॥ तत्रसं
दृश्यतेचाभ्रंवृक्षावातविवर्जिताः ॥ १०० ॥ शक्रध्वजंतथाचापंपतनंसुमनस्यच ॥ दिवाशिवापुरोरौतिउलूकोवानिशाचरः ॥ १ ॥ निशि
निपत्यकाकुत्स्थेप्रदेशेरौतिवावृषः ॥ अधर्मप्रबलदेशाराजधर्मपराङ्मुखः ॥ २ ॥ अन्योन्यंचजिघांसंतिगोब्राह्मणमथापिवा ॥ गृहेगृहीविन
श्येतसपुत्रपशुबांधवाः ॥ ३ ॥ उत्सानंद्वारदेशेस्यमरणंराष्ट्रविभ्रमम् ॥ राज्यनाशोभवेद्राज्ञोमरणंवाहनस्यच॥ ४ ॥ विपरीतानिदेशानिक्रमतः
संभवतिहि ॥ राहुणाग्रस्तसूर्योऽपिनिशिचाथयदादिवा ॥ ५ ॥ तारकागणवच्चैवराज्ञानिधनकारकम् ॥ सहामात्याविनश्यंतिस्वर्गेयेचसुदुर्ज
याः ॥ ६ ॥ परचक्रेणपात्यंतेराजानोनात्रसंशयः ॥ छायाध्वजंचगगनेदृश्यतेचकदाचन ॥ ७ ॥ दर्शनादेवराज्ञस्तुविनाशःसहराष्ट्रकैः ॥

म०प०

अ० ३

॥ ६

ज्वलितोदृश्यतेयत्रपावकस्यसकृज्जलम् ॥ ८ ॥ वज्रेशिरसिगात्रेवाजीवितंतस्यदुर्लभम् ॥ द्वारोपातितथास्तंभेअग्निवाधूममेववा ॥ ९ ॥ पुरुष
स्यतुतत्रैवगगनेयस्यपश्यति ॥ गगनेऽग्निघातेनशक्तहस्तेनवापुनः ॥ १० ॥ अब्दस्याभ्यंतरेतस्यमरणंनान्नसंशयः ॥ शिखायावलम
ध्येतुसधूमःपावकोद्गमः ॥ ११ ॥ दृश्यतेनगरेमध्येतत्रैवादुतदर्शनम् ॥ शवस्यनीयमानस्यउत्थानंवाप्रमादतः ॥ १२ ॥ स्थापितस्यच
लिगस्यअन्यत्रागमनंतथा ॥ निघातिश्चापिभूकंपोनिवातोल्काप्रदर्शनम् ॥ १३ ॥ अकालेपुष्पितावृक्षाःफलंचाकालसंभवम् ॥ अनिमित्तानिसर्वा
णिदूरमागत्यनिर्भरम् ॥ १४ ॥ अनिमित्तस्यनाशोयःसैहिकेयकृतस्यच ॥ नराणामासनंचैवगवांवामानुषीगिरम् ॥ १५ ॥ पक्षमात्रांतरेत
स्यपुत्रस्यमरणंदिशेत् ॥ अयुतंजुहुयात्तत्रराहुमुद्दिश्ययत्नतः ॥ १६ ॥ शांतिमत्रप्रवक्ष्यामिययासंपद्यतेशुभम् ॥ दधिमधुघृताक्तंचकु
र्याद्वाक्षतंतथा ॥ १७ ॥ कलायुइतिमन्त्रेणजुहुयाद्रविवासरे ॥ चरुंचश्रपयेत्तत्रराहुमुद्दिश्यसंश्रयात् ॥ १८ ॥ होमंकुर्यात्ततोगांचकपिलां
चपयस्विनीम् ॥ अत्रवीत्तिलशङ्खंवावासोयुगमथापिवा ॥ १९ ॥ श्रद्धयाराहुमुद्दिश्यदद्याद्विप्रायदक्षिणाम् ॥ दुरितस्यविनाशायतस्यसंप
द्यतेशुभम् ॥ २० ॥ दधिमधुघृतक्षीरेणवारुणेनचवारुणे ॥ दृश्यतेचाद्रुतंतेषुविशिष्टैर्दोषदर्शिभिः ॥ २१ ॥ गृहीतत्रविनश्येतभवेत्सपशुवांधवः ॥
दृश्यतेतत्रक्रौंचाश्चजंबुकागृध्रवायसाः ॥ २२ ॥ दारुणंभीषणंघोरंनृत्यंतिचहसंतिच ॥ मैथुनानिचसर्वेषांयस्यवासेभवेद्यदि ॥ २३ ॥ मृ
त्युस्तस्यभवेदाशुईश्वरस्यचशासनात् ॥ धूमकेतुर्यदाव्योमिज्वलत्पावकसन्निभः ॥ २४ ॥ स्थानात्स्थानांतरंयातिभूमौवापततेभृशम् ॥
संबंधुरस्यतेराजापरचक्रैःसपीडितः ॥ २५ ॥ दुर्भिक्षंमरणंचैवाचिरंराष्ट्रेभविष्यति ॥ गावोमर्कटकुंभावाविशंतेगृहवेष्टमानि ॥ २६ ॥ गावश्च
तस्यनश्यंतिदारापत्यधनानिच ॥ अन्यस्यदोषोभवतिगृहेयान्तिप्रमादतः ॥ २७ ॥ अब्दांतरेभवेन्मृत्युर्विरजाहिभविष्यति ॥ शांतिमत्र
प्रवक्ष्यामिययासंपद्यतेशुभम् ॥ २८ ॥ सप्ताश्वरथसंयुक्तंहेमच्छत्रविभूषितम् ॥ विप्रायमंडपंदद्याद्द्विल्वपत्रमथापिवा ॥ २९ ॥ ऐंद्रेणैवतुमन्त्रेणहो
मःकार्योद्विजातिभिः ॥ अकस्माच्छालतालाक्षखदिरोत्पलसेरकाः ॥ ३० ॥ गृहमध्येप्रजायंतेकेतोरद्भुतदर्शनम् ॥ हंसंवाद्रोणकाकंवामयूरंवा
गृहोपरि ॥ ३१ ॥ गृहेतस्यमहोत्पातःकेतोरद्भुतदर्शनम् ॥ शांतिमत्रप्रवक्ष्यामिययासंपद्यतेशुभम् ॥ ३२ ॥ दधिमधुघृताक्तंचजुहुयादयुतंकुशम् ॥

पु०

३ ॥

ऽयं वकं चेति मंत्रेण केतवे भिवपे चरुम् ॥ ३३ ॥ नीलाधेनुं सवत्सां च बहुक्षीरप्रदां तथा ॥ मृत्तिकं हिमवासश्च नानालंकारमेव च ॥ दक्षिणां च प्रवक्ष्या-
 मियस्य नास्ति च प्राक्रिया ॥ ३४ ॥ देवमुद्दिश्य दानेन होमेन च रूणा तथा ॥ दक्षिणस्यां दिशि च्छायां यः पश्येदात्मनः स्वयम् ॥ ३५ ॥ स्वच्छायां पादुक-
 स्यैव पश्येत्पञ्चशिरो द्वयम् ॥ एवमेवैव यच्छिन्नं शिष्यति च ततो हितम् ॥ शीघ्रनाशमवाप्नोति सप्ताहेनात्र संशयः ॥ ३६ ॥ उच्चावचान् प्रवक्ष्या-
 मियथा शस्त्रेण चोदितः ॥ काकमार्जारशूकानां कपोतानां विशेषतः ॥ मैथुनं दृश्यते यत्र तच्च राहोर्महाद्भुतम् ॥ ३७ ॥ शनिमुद्दिश्य जुहुया-
 दयुतं शनिवासरो ॥ पूजयेदर्कपुष्पेण शतेन जुहुयाच्चरुम् ॥ ३८ ॥ कृत्वा तत्रैव पश्येत् शने रद्भुतदर्शनम् ॥ अष्टाविंशं चरुं कृत्वा ततः शांतिं भवे-
 द्भुवम् ॥ ३९ ॥ भुजः पादस्तथा चक्षुःस्पन्दने मरणं दिशेत् ॥ तत्तु सोमाद्भुतं विद्याद्रामदक्षिणतः क्रमात् ॥ १४० ॥ कृष्णपक्षे भवेद्दामे विपरीतं द्रुतां दि-
 शेत् ॥ अनिष्टमूचकं यस्मात्तस्माच्छांतिं प्रकल्पयेत् ॥ ४१ ॥ शतार्द्धं रविमुद्दिश्य शान्त्यर्थं होममाचरेत् ॥ चरुपाकविधानेन यवैस्तिलसप्तर्षिषा-
 ॥ ४२ ॥ पुस्तके यज्ञसूत्रं च अस्तपात्रे वरौ तु वा ॥ शक्रवस्त्रप्रदग्धे च सूर्यस्याद्भुतदर्शनम् ॥ ४३ ॥ हयमारं त्रिमध्वक्तं जुहुयादिष्टसिद्धये ॥ देव-
 पुस्तकरत्नानि माणिकां च न मेव च ॥ ४४ ॥ लोहितस्याद्भुतं विद्यात्सहस्रं च विशोधनम् ॥ देवागारे तथा गोधां शिखिनीं प्रविशेत्कचित् ॥ ४५ ॥
 द्रोणकाको वकश्चैव उलूकद्वयमेव च ॥ रक्तकंठः कपोतश्च व्याघ्र एणश्च वा दिशेत् ॥ ४६ ॥ यस्य देवगृहं पश्येत्तस्य तस्यायुतं हुनेत् ॥ न चा-
 त्रगृहवैकृत्यं हसनं यदि दृश्यते ॥ ४७ ॥ संपत्तिमूचकं गेहे मरणं दुःखदर्शनम् ॥ क्रंदने हतराज्ये न गजाश्च वा हने कचित् ॥ ४८ ॥ सूर्यमु-
 द्दिश्य जुहुयादयुतं सर्वसिद्धये ॥ प्रमादात्कंपने हानिः स्वदेजे तो विपद्भवेत् ॥ ४९ ॥ क्षीरस्रावे च रुधिरं तत्राज्ये महद्भयम् ॥ गोच्छागं वाथ गो-
 मायुर्गृहोपरि प्रनृत्यति ॥ १५० ॥ यदारौ तिदिवा पेन्द्रात्तदानीं शोभवेद्भुवम् ॥ श्वजंबूकमथ व्याघ्रो यथाशक्ति च धावाति ॥ १५१ ॥ ईशेनम-
 हिंस्तद्वत्तदादिशे च विप्लवः ॥ राहोरद्भुतमुद्दिश्य सहस्रं जुहुयाच्चरुम् ॥ ५२ ॥ वृक्षाद्भुतं यदा पश्येत्तत्र तस्यां परित्यजेत् ॥ यद्गृहेषु द्रुतं
 यांति देशविप्लवमादिशेत् ॥ ५३ ॥ देशेवानगरे ग्रामे आरण्यपशुबन्धनम् ॥ सर्पवा विपरीतं च मांसं पिंडमथापि वा ॥ ५४ ॥ तद्गृहे म-
 रणं चैव देशविप्लवमादिशेत् ॥ दिवाद्भुतेऽयुतं रात्रौ द्विगुणं च भवेद्भुवम् ॥ ५५ ॥ द्विगुणं चापि संध्यायामर्धरात्रे चतुर्गुणम् ॥ अकाले पुत्र

म० प

अ०

॥ ६

मरणमकाले गृहीणीमृतिः ॥ ५६ ॥ सौराद्रुतं विजानीयादशुभे वा विशोधनम् ॥ एकैकस्यायुतं यत्र कुर्यात्तत्रैव होमयेत् ॥ ५७ ॥
सांगोपाङ्गेन सहितमष्टावष्टौ हुतं च वा ॥ अधिप्रत्यधिसहितं गृहपक्षेऽपि सत्तमाः ॥ ५८ ॥ तन्मानेन हुते विप्राः कुर्यात्तत्रैव भूषणम् ॥ एकैकस्या
हुतं विप्रा अष्टावष्टौ हुतं च वा ॥ ५९ ॥ अधिप्रत्यधिदेवानां याश्चान्याश्चाङ्गदेवताः ॥ मानांतं च ददेत् पूर्णादत्वा पूर्णान् होमयेत् ॥ १६० ॥
वक्ष्ये ग्रहमखे मानं येन मानेन सिद्धयति ॥ अमानकरणे दोषस्तस्मान्मानं न हापयेत् ॥ ६१ ॥ पङ्क्तिचत्वारिंशदाद्ये चतुर्धा विभजेन्नरः ॥
अनिष्टाय ततो दद्याच्चरुहोमं विभागशः ॥ ६२ ॥ अधिप्रत्यधिदेवानां मष्टावष्टौ दाह्यतम् ॥ व्यंबकादिषु मंत्रेषु होमत्रयमुदाहृतम् ॥ ६३ ॥ धनं जये
तथा दद्याच्चरुहोमं विभागतः ॥ आदित्यायाष्टावष्टावधिकं कल्पयेत् सुधीः ॥ ६४ ॥ शतहोमे तु सर्वत्र दशांगं कल्पयेन्नरः ॥ अनिष्टाय युगां
गंतुं ग्रहेभ्यो ह्यंगनाय च ॥ ६५ ॥ अधिप्रत्यधिदेवानां तथैवांगं प्रकल्पयेत् ॥ द्वौ तु दद्यात् व्यंबकाय तथा धनं जयाय च ॥ ६६ ॥ तत्र होमो नायकाय
सर्वत्रैव विचक्षणः ॥ सहस्रे चैव विंशतिं अनिष्टाय दशांशकम् ॥ ६७ ॥ पंचांशेन ग्रहाणां च पंचांशेन यवानपि ॥ तत्रानिष्टे पंचशतं तस्यार्थ
ग्रहवाग्यतः ॥ ६८ ॥ एकत्रिंशद्भवेन्मानम् ३१ अन्येषां तु चतुर्दश १४ ॥ ग्रहाधिकं होमयुगं तत्र भागे प्रकल्पयेत् ॥ ६९ ॥ अथा
तये च तिथ्यंगं पंचांगस्य चाद्भुतम् ॥ ग्रहेभ्यश्चैव पंचांगं तत्र वांगं परानपि ॥ १७० ॥ एकैकांगे भवेन्मानं षट्शतं षष्टिरेव च ॥ अधिकं च
भवेत् षष्टिर्दशमं भागशेषतः ६६१० ॥ ७१ ॥ अनिष्टांशे त्रिसहस्रं त्रिंशतं त्रिंशकं तथा ॥ चतुःशतं ग्रहाणां च तथा सप्तशताधिकम् ॥ ७२ ॥
उपग्रहेभ्यो दद्याच्च पंचाशीत्यधिकं शतम् १८५ ॥ तिथ्यंगभागः शेषेण ग्रहे सप्तशताधिकम् ॥ ७३ ॥ एकैकं तु ग्रहस्यैव मादित्याय युगं भ
वेत् ॥ ग्रहांगेयत्सिधतं भागं युगलं भागशेषतः ॥ ७४ ॥ व्यंबकाय च तद्दद्यात् तथा धनं जयाय च ॥ शांतिके पौष्टिकस्ये च यदीच्छेत् सुखमा
त्मनः ॥ ७५ ॥ ग्रहाणां चायुतं होमं ग्रहसाध्येन होमयेत् ॥ ग्रहसाध्ये विधानं यत्पुरैवोदीरितं द्विजाः ॥ ७६ ॥ इदानीं प्रक्रमेणैव योभागः सनिगद्यते ॥
पूर्वस्मिन् दिवसे निष्टे सहस्रं त्रिंशतोत्तरम् १३०० ॥ इतरेषां ग्रहाणां च प्रत्येकं तु शतं शतम् १०० ॥ ७७ ॥ अधिप्रत्यधिदेवानां पंचाशद्भोम उच्यते ॥
प्रथमे हि प्रदद्याच्च मिलित्वा त्रिसहस्रकम् ३००० ॥ द्वितीयदिवसे निष्टे सहस्रमुदाहृतम् २००० ॥ ७८ ॥ प्रतिग्रहेभ्यस्त्रिंशतं दद्यादष्टशताधि

कम १०८॥ उपग्रहेभ्यो दद्याच्च षोडशभ्यो यथाक्रमम् ॥ ७९ ॥ एकाशीतिं ददौ यत्ना दशीतिं चात्ययोर्द्वयोः ॥ १८० ॥ एवं द्वितयादिव सोमिलित्वा षट्
 सहस्रकम् ६००० ॥ अनिष्टाया त्रिंशत्तु तृतीयदिवसे मतम् ॥ ८१ ॥ तं प्रत्येकं ग्रहाणां च द्वाचत्वारिंशदुच्यते ४२ ॥ अधिप्रत्यधिदेवानां
 प्रत्येकं पंचत्रिंशकम् ॥ ८२ ॥ तृतीयदिवसे दद्यान्मिलित्वैकसहस्रकम् १००० ॥ आदित्याय युगं दद्यादेकं तु त्र्यंबकाय च ॥ ८३ ॥ धनंज
 याय होमैकमेकं चायुतमुच्यते ॥ तदर्धकं ग्रहेभ्यश्च इतरेभ्यस्तदर्धकम् ॥ ८४ ॥ ग्रहाणां त्रिसहस्रं तु पंचानां च सहस्रकम् १२०० ॥ त्रिसहस्रं भागशे
 षमादित्याय सहस्रकम् ॥ ८५ ॥ त्र्यंबकाय तथा दद्यात्तथा धनंजयाय च ६००० ॥ ८६ ॥ षट्पादाधिक षट् षट्क सहस्रपरि संख्यया ॥ नवश्लोकशतो
 द्रुतं संपूर्णस्याद्रविष्यकम् ॥ १८७ ॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे मध्यमपर्वणि तृतीयभागे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ इति तृतीयभागः
 समाप्तः ॥ इति मध्यमपर्व समाप्तम् ॥ ७९ ॥ श्रीवेङ्कटेश्वरार्पणमस्तु ॥ शुभमस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

म० प०

अ० २

॥ ६५

इदं भविष्यमहापुराणान्तर्गतं द्वितीयं मध्यमपर्व खेमराजश्रीकृष्णदास इत्यनेन मुम्बय्यां
स्वकीये “श्रीवैकटेश्वर” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । संवत् १९५३,

शके १८१८, सन् १८९६.

॥ इति श्रीभविष्ये महापुराणे द्वितीयं मध्यमपर्व समाप्तम् ॥

